

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

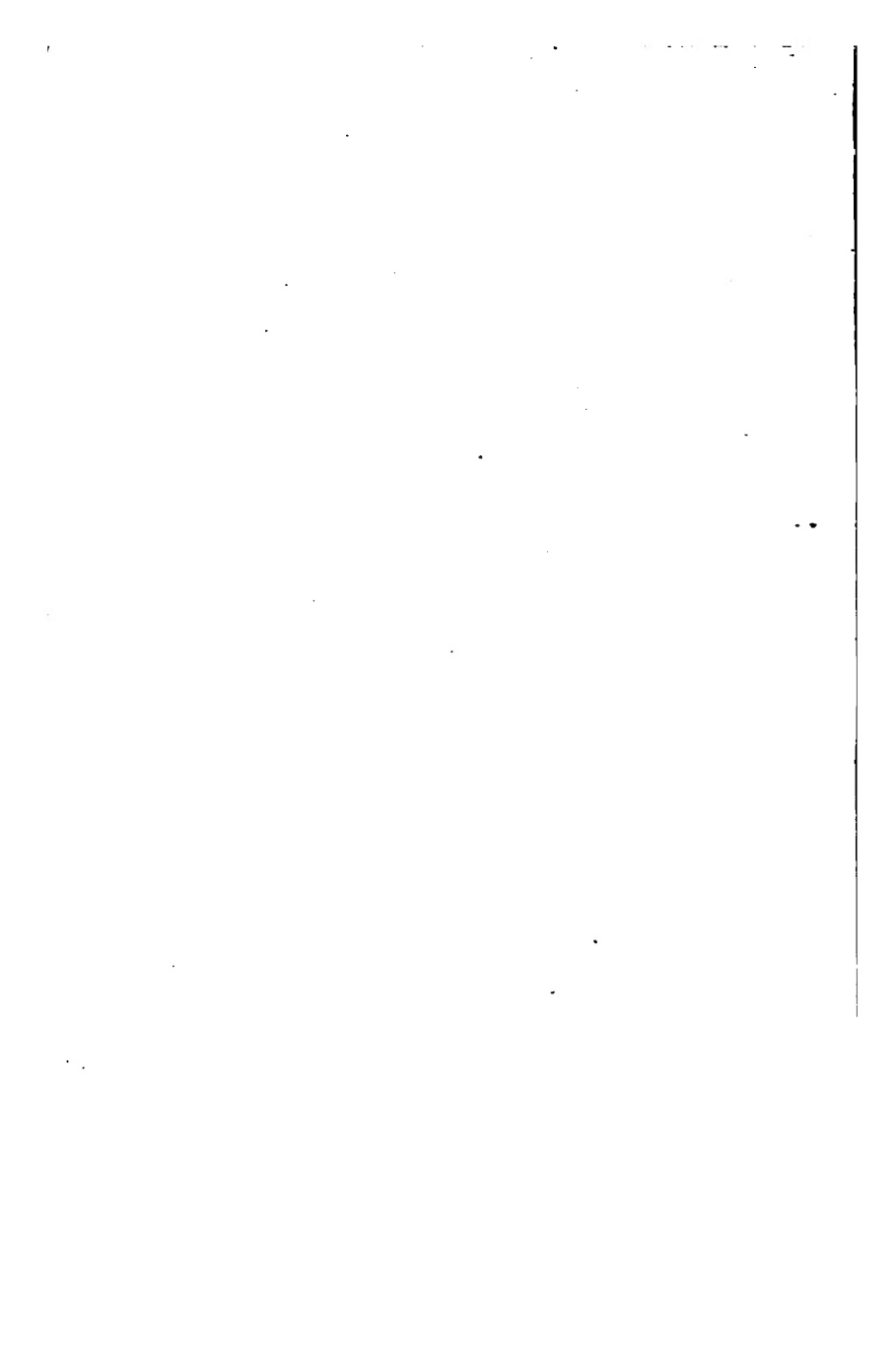
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

○

ISOCRATIS

O R A T I O N E S.

RECOGNOVIT PRÆFATUS EST INDICEM NOMINUM

ADDIDIT

GUSTAVUS EDUARDUS BENSELER.

EDITIO ALTERA STEREOPTICA.

CURANTE

FRIDERICO BLASS.

VOL. I

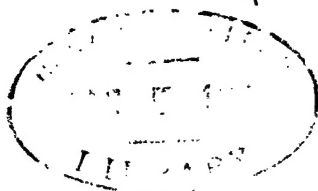
MCMVII.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Si 26.38.2

A

Constantius fund

EX PRAEFATIONE

G. E. BENSELERI.

Postquam Bekkerus novum nobis dedit Isocratem, viri, qui in emendandis Isocratis scriptis sunt versati, duplicem inierunt viam. Baiterus et Sauppius Urbinatem codicem constantius etiam secuti hunc librum manu scriptum unicum fere emendationum fontem habuerunt ex eoque circiter ducentos locos a se correctos addiderunt quinque millibus a Bekkero ex eodem codice emendatis. Guillemus Dindorfus contra in Panegyrico et ego in Areopagitico usum Isocratis et rationem dicendi ex testimoniis veterum et ipsa orationum natura et indole perspicuam potiore habuimus et inde scriptorem hic illic esse corrigendum docuimus. Baitero et Sauppio igitur summa lex in verbis Isocratis constituendis erat: sequere Urbinatem, etiam ubi ex consuetudine Isocratis aliud quid commendari videtur, mea est: sequere Isocratis usum dicendi, etiam ubi ex Urbinate aliud quid commendatur.

Isocrates autem I) τῶν φωνηέντων τὰς παραλλήλους θέσεις ὥς λυσούσας τὰς ἀρμονίας τῶν ἤχων καὶ τὴν λειότητα τῶν φθόγων λυμαιομένης παραιτεῖται, quibus Dionysii verbis adde ex Hermogene: οὐ γὰρ οὐ μόνον τὰ κῶλα συνέχεται τοῖς συμφώνοις ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ λόγος· τοσοῦτον αὐτῷ τῆς εὐφωνίας καὶ τοῦ κάλλους μεμείληκε. Ipse docuisse dicitur: δεῖ τῇ μὲν λέξει τὰ φωνήεντα μὴ συμπλέπειν¹⁾. Ubi igitur in Isocratis scriptis hiatus restat, ibi locus est corruptus aut non Isocrateus. II) Ἄν τε παρομοιώσεις καὶ παρισώσεις καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ πᾶς ὁ τῶν τοιοῦτων σχημάτων κόσμος πολὺς ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ λυπεῖ πολλὰκις τὴν ἄλλην κατασκευὴν προσιστάμενος ταῖς ἀκοαῖς. — Περιόδῳ τε καὶ κύκλῳ περιλαμβάνειν τὰ νοήματα περὶ αὐτὰ ἐνθυμοειδεῖ πάννυ καὶ οὐ πολὺ ἀπέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέτρου. Haec Dionysius. Ad aequabilitatem igitur membrorum et antithetorum studium animum debet attendere, qui

1) Vide plura in libro meo de hiatus scripto (Frib. 1841. 8.) p. 6—7.

Isocratis verba est restitutus. III) Ἐκλέγει μὲν εὖ πάνν καὶ τὰ κράτιστα ὀνόματα τίθῃσιν· ἀρμόττει δ' αὐτὰ περιέργως. Omnino amat tñm λέξιν ποικιλλαῖς κοσμεῖν¹⁾ et etiam τοὺς συνδέσμους τοὺς αὐτοὺς μὴ σύγγεγνυς τιθέναι. Unde discas, Isocratem se non minus in eligendis quam in connectendis verbis diligentissimum praestitisse scriptorem. IV) Ἡ δὲ λέξις, ἣ κέχρηται, καθάρᾳ μὲν ἐστὶν οὐχ ἥττον τῆς Ἀνσίλου καὶ οὐδὲν εἰκὴ τιθεῖσα ὄνομα, τὴν τε διάλεκτον ἀκριβοῦσα ἐν τοῖς πάνν τὴν κοινὴν καὶ συνηθεστάτην· καὶ γὰρ αὐτὴ πέφενγεν ἀπρηχαιωμένων καὶ σημειωδῶν ὀνομάτων τὴν ἀπειροκαλλίαν καὶ κέκραται συμμέτρως. Eiusdem Dionysii verba. Dialecto igitur usitata eum cum iudicio quidem sed constanter usum esse bene est tenendum. V) Ἀπαντας γοῦν [Φιλόνικὸς φησιν] εὑρίσκον τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένους, ὥστ' ἐν πολλοῖς τεχνικῶς τὰ καθ' ἑκάστα ἐξεργαζόμενον τοῖς ὁλοῖς ἀπρεπῇ παντελῶς φαίνεσθαι διὰ τὸ μὴ προσηκόντως τοῖς ὑποκειμένοις τῶν ἡθῶν φράζειν. At id ipsum, quod Isocrates orationes suas ad unam speciem conformavit easdemque sententias iisdem verbis expressas saepius repetiit, ne vir criticus negligat. Poterit inde plures librariorum errores corrigere. VI) Τάξις δὲ καὶ μερισμοὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἡ κατ' ἐπιχειρημα ἐξεργασία καὶ τὸ διαλαμβάνεσθαι τὴν ὁμοειδίαν ἰδίαις μεταβολαῖς καὶ ξένοις ἐπεισοδίοις, τὰ τε ἅλλα, ὅσα περὶ τὴν πραγματικὴν οἰκονομίαν ἐστὶν ἀγαθὰ, πολλὰ μελζονὰ ἐστὶ παρ' Ἰσοκράτει καὶ κρείττονα. Isocratem igitur, quae bene excogitaverit, etiam bene disposuisse a Dionysio docetur. Quibus Dionysii praeceptis si addideris VII) Urbinatis bonitatem, „quae tanta est, ut non solum Isocratis ceteris codicibus omnibus sed etiam aliorum scriptorum graecorum libris manu scriptis plerisque antistat milibus trecentis“ (sunt verba Baierii — Saupprii, qui tamen ipsi in septingentis locis eius lectiones non receperunt), eas habebis leges, quas in constituendis Isocratis verbis sum secutus.

1) V. Or. V, 27. et Spengel. *Συναγ. τεχν.* p. 162. ex Isocr. rhet. (Dion. Longin. 21. πρόσθετες τοὺς συνδέσμους, εἰ θέλοις, ὡς ποιοῦσιν οἱ Ἰσοκράτειοι.)

PRAEFATIO

EDITIONIS ALTERIUS.

Isocratis codicum Bekkerus docet duas familias esse, quae cum aliis rebus inter se differant, tum Antidosi aut integra aut mutila. Illius generis contulit tres codices: Urbinatem Γ, Vaticanum Δ, Laurentianum Θ, alterius autem duos, Vaticanum Α, quem iam Coraes usurpaverat, et Marcianum Ζ. Urbinatis lectiones in omnibus orationibus, quae quidem in illo codice insunt, exscripsit, reliquorum quattuor scripturam supplementi vel speciminis causa in paucis tantum orationibus enotavit. Multis autem annis post ex Urbinati non paucas lectiones, de quibus in editione sua vel nihil vel falso retulerat, separatim publici iuris fecit („Abhandlungen der Berliner Akademie“ 1861, p. 1034). Tamen ne sic quidem Urbinatis copias exhaustas esse docuit R. Hercher, Epistolographorum Graecorum editor Parisinus, qui ad epistulas Isocrateas illum codicem multo cum fructu denuo diligentissime contulit. Alter autem bonae notae codex Ambrosianus Ε, ex quo Antidosis ab A. Mustoxyde primum integra edita est, post Bekkeri demum editionem ab aliis quoque et in aliis orationibus est collatus. Lectionem eius in Panegyrico, Archidamo, Symmachico, Trapezitico integram exhibuit Baiteriana Panegyrici editio, ex collatione maximam partem per Melchiorem Ulrichium instituta; porro ex ipsius Baiteri collatione cum in editione Turicensi passim per omnes orationes multae Ambrosiani lectiones enotatae sunt, tum in Benseleri editione altera, quae prodiiit Lipsiae a. MDCCCLIV et MDCCCLV (apud W. Engelmann), in his quinque orationibus quae ibi insunt: Panegyrico, Philippo, Plataico, Archidamo, Symmachico, omnis huius codicis varietas adiecta est. Codicis Scaphusiani Ζ, qui in prima tantum oratione alicuius pretii est, collatio Turicensibus editoribus praesto fuit, qui ex more suo hic illic eius lectiones indicaverunt; sed in prima oratione eius varietas integra exscripta exstat in Baiteriana Panegyrici editione. Ibidem inveniuntur copiae Victorianae, i. e. lectionis varietas a P. Victorio

in exemplari suo editionis Aldinae margini adnotata (v. Bait. Paneg. praef. p. XII sqq.): pertinent autem hae lectiones praesertim ad Panegyricum Philippum orationemque eam quae ad Nicoclem inscribitur. Denique Laurentianum Θ in Areopagitico contulit Cobetus, quas lectiones G. A. Hirschig in Annotationibus criticis (p. 41 sqq.) in lucem protulit.

Quae cum ita sint, apparet sane multa adhuc ex libris manu scriptis, Urbinati maxime et Ambrosiano, ad emendandum Isocratem proferri posse, atque equidem, si mihi facultas eius rei fuisset, libenter et mihi ipsi et aliis ampliores copias comparassem. Sed quum rationes bibliopolae, honestissimi viri, non paterentur hanc editionem novam diutius differri, eis quae praesto erant usus sum, sperans vel sic aliquid ad hunc scriptorem emendatius exhibendum profici posse. Etenim inter omnes convenit, Benselerum, quamvis inter paucos Isocratem penitus cognitum haberet et permulta primus recte perspexisset, tamen non semper elegantiae scriptoris satis consuluisse, neque satis codicibus vel bonis vel malis diffisum esse. Nemo negabit, Urbinatis unius ope plura menda sublata esse quam per omnes coniectores umquam fieri potuisset; sed ne id quidem negari potest, et hunc codicem et Ambrosianum, qui ab eius bonitate non ita multum distat, non vulgaribus tantum vitiis sed multis etiam gravioribus infectos esse. Quod quo luculentius apparet, quaedam vitiorum genera exemplis ex his decem orationibus petitis illustrabo. Peccant optimi codices vel maxime eo, quod oculo librarii ad proxima aberrante vel male addunt quaedam vel ad aliorum similitudinem corumpunt. Exempla haec sunt. Or. I, 13 νόμοις ἐμμένειν] ὄρκοις ἐμμένειν ΓΖ propter ὄρκοις ἐμμένων quod praecedit. — 19 πτημάτων] χρημάτων ΓΖ propter χρημάτων quod praecedit. — III, 2 δι' ὧν] μεθ' ὧν Γ propter μετ' ἀρετῆς quod sequitur. — 57 ἐθίζει] διδάσκει ΓΕ propter διδάσκεις. — 58 βεβαιότατον] δικαιοτάτον ΓΕ propter δίκαιοι. — IV, 81 Ἑλλάδα] αὐτῶν πόλιν ΓΕ propter τὰς αὐτῶν πόλεις. — 103 ἡγεμονίας] εὐδαιμονίας Γ propter εὐδαιμονίαν. — 167 τῶν συμφορῶν] τῶν νῦν συμφορῶν Γ propter τῆς νῦν ἡλικίας. — V, 12 ἐπὶ γήρῳ] ἐν δυσχερείᾳ Γ γρ Ε propter τὰς δυσχερείας. — 34 τῆς ὕβρεως] τῆς μεγίστης ὕβρεως ΓΕ propter τοὺς μεγίστους κινδύνους. — 49 οὐδένα δὲ χρόνον] οὐδέμιν δ' ἡμέραν ΓΕ propter τῆς ἡμέρας. — 61 τηλικούτων] τηλικούτων κακῶν ΓΕ propter παρόντων κακῶν. — 62 οἰκαδε μὲν] ὕστερον prΓ propter ἔτεσιν ὕστερον. — 72 ἀπέχρη δ' ἂν μοι] ἀ. δ' ἂν ἦδη μοι ΓΕ propter ὃν ἦδη μοι. — 101 συναγαγὼν] συμπαρασκευασάμενος Γ propter παρασκευῆς? — 115 καλλίστην] καλλίστην δόξαν ΓΕ propter δόξης. — 122 ξενιτευομένους] πολιτευομένους ΓΕ propter πόλεις. — 123 μᾶλλον] μόνον ΓΕ propter μόνον ἐπιχειρήσης. —

VI, 56 οὕτως ἀνάνδρως] οὕτως ἀνάνδρως ἡτηθέντες Γ, οὕτως ἡτηθέντες ἀνάνδρως Ε propter ἀπαξ ἡτηθέντες. — VII, 16 παρόντων κακῶν] παρ. κινδύνων Γ propter μελλόντων κινδύνων. — 20 κοινοτάτῳ καὶ κρασιότατῳ] κρασιότατῳ καὶ ὀνομασιότατῳ Γ propter ὀνόματι. — VIII, 4 τοῦτοις] τοῖς τοιοῦτοις ΓΕ propter τοῖς τοιοῦτοις. — 126 ἀνήγαγεν] ἀνήνεγκεν ΓΕ propter διενηνόχασιν? — IX, 22 τῆς δὲ φώμης τοῦς] τ. δ. δ. ἀπαντας τοὺς ΓΔΕ propter τοῦ δὲ κάλλους ἀπαντας τοὺς. — X, 16 τὴν ἀρχὴν] τοιαύτην Γ propter τῆς αὐτῆς ταύτης vel τοῦ γένους αὐτῆς. — 26 ὅστερον τὸ γένος] ὅστερον χρόνον τ. γ. ΓΔ propter τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὸ τέρας. — 62 θεὸν] θεὸν αὐτὸν ΓΔ propter μόνον αὐτόν. — Adde quae male omissa sunt, vel propter ὁμοιοτέλετον (qua re nihil in omnibus libris frequentius) vel aliis de causis: III, 80 τούτων Γ omisso τῶν ἰδεῶν, IV, 187 παρόντι καὶ ΓΕ pro παρόντι καιρῷ καὶ, VI, 59 μάχεσθαι Γ pro μέχει θανάτου μάχεσθαι, X, 26 φῶμῃ Γ pro φῶμῃ καὶ τόλμῃ. — In oratione altera § 5 pro verbis εἰς τὰς . . δυναστείας corrupte exstat in Γ: πρὸς τοὺς τὰς . . δυναστείας ἔχοντας; III, 57 πειθαρχεῖν habent ΓΕ, βασιλεύεσθαι deteriores, cuius verbi explicatio videtur πειθαρχεῖν. In Philippo § 71 lectionem codicum ΓΕ τιμὰς μεγίστας nemodum vulgata τιμὰς ἀνεξαλείπτους potius habuit. Adde ex Areopagitico: § 30 κινεῖν vulg., ποιεῖν Γ, quod sensu caret; 33 ἔνδον ἀποκειμένων vulg., οἴκοι κειμένων Γ (οἴκοι etiam Ε), quas inter lectiones optio haud difficilis est. Neque minus explicationis speciem habet quod ibidem § 61 exstat in ΓΕ ἀρχόντων pro ἀρχῶν. Quid μεγάλῳρων, quod in Enagora 46 exhibent ΓΔ pro τυραννικός? — Neque id minimi faciendum, quod exiguae voces quales sunt vel articuli formae vel μέν καὶ τε περ, saepius in optimis codicibus male omissae sunt. Articulus deest in Γ V, 79; X, 50; XI, 81; μέν omittitur IV, 61 (prΓ). 187 (ΓΕ); V, 10 (Γ). 89 (ΓΕ); VII, 8 (ΓΕ). 74 (Γ); VIII, 83 (ΓΕ); καὶ V, 49 (τῆς νυκτὸς τῆς ἡμέρας Γ, τῆς ν. καὶ τ. ἡ. ν., καὶ τ. ν. καὶ τ. ἡ. Ε). 79 (Γ). 99 (Γ); VII, 20 (Γ); IX, 80 (ΓΔ); X, 26 (Γ); περ VII, 14. Itaque quamvis in rebus minutis, ubi sententiae neutro modo damnum fit, auctoritatem optimorum librorum in universum sequendam esse consentaneum sit, tamen sciamus oportet, hac ratione saepissime quidem menda tolli, nonnumquam vero inferri.

In ea autem re a Benselero mihi discedendum putavi, quod ille in praefatione lectiones suas ceterorumque maluit per capita quaedam digerere quam continuo exponere. Vellem mihi licuisset sub una quaque pagina quae adnotanda viderentur subicere, sicut in Hyperidis Antiphontis aliorumque orationibus feci; quod cur in Isocrate fieri non potuerit ratio in promptu est. Enotavi autem lectiones Urbinatis Ambrosiani-

que omnes quae mihi innotuerunt, eis tantum omissis quae ad scribendi loquendive magis rationem quam ad sententiam pertinent (quales sunt *ἀν — ἦν — ἔάν, ἡδυνάμην — ἔδυνάμην*), vel in quibus codicum nulla omnino auctoritas est (sicut *αὐτοῦ — αὐτοῦ*); ceterorum codicum varietatem minus curandam putavi, nisi quodde vulgata lectione eadem quae Bekkerus rettuli. In formis autem vocabulorum quales modo significavi Benselerum plerumque secutus sum, etiam si quid non prorsus mihi probaretur; nolui enim nimis multa mutare, atque scienter illum in his rebus esse versatum non est quod moneam. In ceteris non raro ab eo digressus sum, adeo ut non multo minus trecentis locis haec editio altera a prima differat. Coniecturas sive meas sive aliorum non ita multas sed tamen aliquas recepi, aliquanto plures in adnotationibus apposui. Editionibus quae post Benselerianam prodierunt usus sum hisce:

R. = Rauchenstein (Panegy. Areopag., ed. IV 1874).

Schn. = Otto Schneider (Demon. Euag. Areop., Panegy. Philipp., ed. II 1874. 1875).

M = E. Mehler (Paneg. Areop., 1861).

J. E. Sandys (Dem. Panegy., 1868).

Commentationes autem virorum doctorum quibus usus sum has nomino.

Cobeti (Cob.) scripta, multas passim coniecturas in Isocratem factas continentia. — R. Enger, ad Panegy. § 64 (Philol. XXVI [1867] p. 711). — F. K. Hertlein (N. Jahrb. 1874, p. 18). — G. A. Hirschig (Hi.), Annotationes criticae, Traiecti ad Rh. 1849. — G. Jacob (N. Jahrb. 1874 p. 157). — L. Kayser (K.), qui editiones Rauchensteini et Schneideri recensuit in Annal. Heidelberg. 1855, p. 618 et in Annal. Fleckeiseni (N. Jahrb. 1856, p. 356). Eius palmaria exstat coniectura Symm. § 36. — Fr. Ritschl (Rh. Mus. XXIII [1868] p. 690), qui de loco Paneg. § 97 bene meruit. — H. Sauppe in Symbolis ad emendandos orat. Atticos (Gotting. 1873/4). — H. Usener in Lect. Graecis (Rh. Mus. XXV [1870] p. 592). De siglis codicum supra expositum est; unum moneo, quod littera v. plerumque significatur vulgata lectio ea quae ante Bekkerum fuit quaeque ab eo ope Urbinatis codicis sublata est. Itaque nisi quid aliud enotatum est, intellegendum est Urbinatem Ambrosianumque, quatenus accurate cognitum habemus, eam lectionem praebere quae inter verba scriptoris legitur.

Or. I. Inscr. ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ Γ Bk.: πρὸς Δ. παραίνεσις v. — 1 μέγιστην τὴν διαφορὰν Schn. — ὁ πᾶς ἄπας Z. — 2 ὅμᾶς E Turr. (Cor.): ἡμᾶς (ΓΖ) v. Bk. — εὐνοίας ΓΖBk.: φίλῳς v. — 3 ἄλλους om. Z. — οὐ μὲν ἀκμήν φιλοσοφεῖς v. — ἐπιχειροῦσι ποιεῖν EZ. — 4 λόγον μόνον v. Ba.:

om. *μόνον* ΓΖ Bk. — *οἱ δὲ καὶ τὸν* v. — 5 *ἔργων* num delendum? cf. 2, 2. 8, 62. — 6 *ἀνάλασεν* EZ v. — *ἔβλαψε*] *ἐλυμήνατο* γρ Γ Ζ Turr. — 7 *ἐν ταῖς διανοαῖς* v. — 8 *δύνασθαι* om. Z. — 9 *σοι* om. Z. — *ὑπέμενεν*] *ὑφίστατο* corr. ΓΖ Dd. — *ἀπῆλανε* v. — 10 *αὐτοῦ* E Bait. Turr.: *αὐτοῦ Ζ, ἑαυτοῦ* (Γ) v. Bs. — *φιλόκαλός τε ἦν* v.: om. *τε* ΓΖ Bk. — *γένει* Z Turr.: *τῷ γένει* ΓΕ v. Bs. — 11 *πρὸς δὲ* ΓΕΖ Turr.: *πρὸς δ* v. — *γιγνόμενον* Turr., *γινόμενον* EZ Bs.: *τινόμενον* Γ, *γενόμενον* v. — 12 *ἡγοῦμαι* Z. — *ἐνάμιλλος* ci. Schn. (ell. 5, 68. 10, 23 al.): *ἐφάμ.* — *οὐ δυνατόν* EZ Turr.: *δυνατόν* Γ, *ἀδύνατον* v. — *δοκεῖς* (ci. Bk.) Turr.: *δοκοῖς* v. Bs. — 13 *τοῖς νόμοις*] *τοῖς ὅρκοις* ΓΖ Bs. — 14 *τοὺς ἑαυτοῦ* ex Stobaeo (79, 36) Bs. — *ὄγλειαν* ΓΕΖ Turr.: *ὄγ. συμφέροντα* v. (*ὄγ. [συμφ.]* Dd.). — *ἐπιτυγχάνοις* v. — *λήγεις* Z. — 15 *ταῦτα* om. Z. — *κοσμεῖσθαι* scripsi, delete simul quod praecedat κόσμον: κρατεῖσθαι (κατακοσμεῖσθαι Strangius). — 16 *συνειδήσεις* ΓΕΖ Stob. 24, 9 Dd.: *γὰρ συνειδ.* v. — 18 *ταῦτα διαφύλαττε* ΓΕΖ Dd.: *διαφύλαττε.* — *ἐπιστήμαις*] *ἐπιμελείαις* Wytttenbach. — *μανθάνειν* . . λαμβάνειν v. — 19 *κτημάτων*] *χημάτων* ΓΖ Bs. — *τάς* post *μηδὲ* om. Z. — 20 *τῷ λόγῳ δ'* scripsi: *τῷ δὲ λόγῳ.* — *ἀπεχθῆσει* Cob.: *ἀπεχθῆς ἔσει.* — 21 *δύναιο* v. — *πρὸς ἑαυτὸν* ΓΕ Turr.: *πρὸς σαντόν* v., *πρὸς σεαυτὸν* Z Bk. (*ἢ περὶ σὲ τ. ἄλλ.* ἔ. ἀξ. Stob. 5, 55). — *πονηροῖς* ΓΕΖ Turr.: *λυπηροῖς* v. Stob. — *καὶ σεαυτὸν* v.: *καὶ αὐτόν* ΓΕ Turr., *καὶ σαντόν* Z Stob. Bk. — 24 *πρὶν ἔαν* Γ. — *προτέροις* Z. — *γενήσεσθαι* Cor. Cob. Hi. — *δεόμενος τὸ codd.* Turr.: *δεόμενός του* Cor. Bk. — 25 *τυχῶν δὲ*] *τυ syllabam a corr. habet* Γ. — *μᾶλλον τὸν τρόπον αὐτῶν* v. — *βασανίζομεν*] *δοκιμάζομεν* v. — *οὕτω δ'* ἄριστα v. — *προσμένης* ΓΕΖ Dd.: *περιμένης* v. — 26 *εἶναι ante νόμιζε* add. ΓΖ Bk. — *ἀνυχοῦσι μὲν* EZ Bs.: *ἀτ. μὲν τοῖς φίλοις* v. — 27 post *ὑπαρχόντων* in Γ litterae III vel IV deletae sunt. — *μὲν post σπουδαζόντων* add. Γ Bk. (om. etiam Stob. 92, 12). — 28 *an καὶ μὴ κτήματα, et deinde κτᾶσθαι (κεκτῆσθαι* Stob. 94, 19) *μόνον δυναμ.*? — *ἔνεκα* v. — *ῥαδίως ἐκτίσαι* om. *δύνασθαι* Stob. 94, 20. — 29 *βέλτιστα* EZ Bs.: *βελτίω* Γ Stob. v. — *ἀόριστον* Cob. — *κακοὺς* ΓΕΖ Turr.: *τοὺς κακοὺς* v. — 30 *πιστεύσαντας*] *πιστεύοντας* v. et A Stobaei (14, 15). — *φαυλότατον σοι χαρίζ.* v. — *σεμνός τε καὶ ὑπεροπτικός* Z. — 31 *πρὸς πάντα* v. Bs.: *πρὸς πάντας* ΓΖ Bk. — *φιλόνηκος* Z v. — *παρὰ . . παρὰ* ΓΕΖ Turr.: *περὶ . . περὶ.* — 32 *ἀποβάλλουσιν* v. — *διαμαρτάνοντα τῶν εὐδυνόντων* Z v. — 33 *ων . . τούτων*] *δὲ . . τούτῳ* mg Z v. — *ἀπαγγελοῦντας* Cor. Cob. Hi.: *ἀπαγγέλλοντας.* — *γὰρ φίλλας μὲν* ΓΖ Bk.: *μὲν γὰρ φ.* v. — 34 *βοῦλει* v. — *ἄλλοτρίον του* pr. Schn., om. *τοῦ* Z. — *διὰ νοιαν* Priscian XVIII, § 158. 185 Bs.: *γνώσιν* ΓΖ Bk., *γνώμην* v. — 35 *ὅταν δὲ ὑπὲρ* v. — *τῶν σεαυτοῦ* Z v. Bs.: *σεαυτοῦ*

Γ Bk. — συμβούλῃ χρῆσθαι ΓΖ Bk.: συμβουλευέσθαι v. — πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διωκ. quidam l. mss. ap. Cor., qua lectione hiatus tollitur. — κακῶς] φαύλως Suidas gl. φαῦλον 2 et Ἰσοκρ. 3. — οἰκείων ΓΖ Bk.: ἰδίων v. Suid. — οὕτω δ'] οὕτως? cf. 25. — παροξυνθείης βουλευέσθαι Z. — 36 βεβαιότερον Cob. — τὸν ἐκείνου τρόπον Z. — 37 ὧν γὰρ ἐκείνους Z. — nonne τῆς τῶν κοινῶν ἐπιμελείας? Cf. 7, 25. — οἰάπερ v. Bk.: οἷα ΓΖ pr E Bs. — 38 δυνάμενον v. ante Cor.: δύνασθαι ΓΖ Cor. Bk. Cf. 2, 13. — τὸ ἴσον] ex usu Isocratis ἴσον scribendum est, cf. Schn. — ἔχων (Valeken.) ΓΖ Bk.: ἔχειν v. — δοκῆς ἄγαν ὀρέγεσθαι Z, δ. γ' ἂν ὀφ. v. l. ap. Cor. — τὸ δὲ Schn., τὸ δὲ vel τὰ δὲ pr Γ: ἡ δὲ v. — καὶ τοῖς φαύλοις Cor. coll. 2, 32; [Dem.] Erot. 39. — τούτου ΓΖ Dd. Turr.: ταύτης v. — 40 τῷ σώματι μὲν scripsi (cf. 2, 16. 4, 115. 7, 44. 8, 121, Schn. ad Areop. 44): τῷ μὲν σώματι ΓΖ Bk., τὸ μὲν σῶμα v. — τὴν δὲ ψυχὴν v. — 41 ἐρεῖν ΓΖ Bk.: λέγειν v. — σιγῆς] σιωπῆς Stob. 34, 6. — 42 νόμιζε . . περιλυπος post διανοίας § 41 habet Γ. — λυποῦ δὲ ΓΖ Bk.: καὶ λυποῦ v. — 43 καλῆς τῆς δόξης (i. e. καλλίστης δ.) Z. — ἡ φύσις om. ΓΖ pr E Turr. — 44 συμβουλ. μετ' εὐνοίας v. — τὰ λοιπὰ μὴ παρ' ἑτέρου v. — ὧν ἂν ἔχω v. — 45 ἄλλην παιδείαν ΓΕΖ Turr.: ἄλλην σου παιδείαν v. — 46 παροξυνθείη Γ. — ὀρέγεσθαι mg Γ γρ E Turr.: ὀρεχθῆναι v. Stob. 5, 55. — ἡδονὰς ἐκ ΓΖ Stob. Bk.: ἡδ. τὰς ἐκ v. — γνησίας Cor. — 47 πρότερον] πρῶτον v. — ἐλυπήθησαν ΓΖ Bs.: ἐλυπήθημεν v. — διὰ τὰ πράγματα ΓΖ Bs. — ἔνεκα v. Bs. — 48 ἐνθ. δὲ διότι v. ante Cor. — ἡ v.: διὰ τὸ ΓΖ Bk. — φήσαντας ΓΕΖ Turr.: φάσκοντας v. — 49 μόνω v. — ἡ πον τοὺς v. — φαύλους ci. Bait. (coll. 4, 138. 8, 24. 15, 33. 70. epist. 2, 15): οὐ φαύλους. — φήσωμεν Γ Bs. — 51 δεῖ Γ Bs.: δὴ Z, χρῆ v. — χρωμένους Γ Bs., χρωμένους Schn. — 52 ἀφ' ἐκάστων mss. Augeri. — βέλτιστα ΓΖ Bk.: χρῆσιμα v. — δεῖ Γ Bk.: δὴ Z, χρῆ v. — κρατήσειεν Z. — subscr. Γ πρὸς δημόνικον. ἅμα τῷ ἐταιρῶι εὐσταθίωι.

Or. II. Inscr. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ Γ Bk.: πρὸς Νικοκλέα περὶ τοῦ βασιλεύειν ἢ περὶ βασιλείας v. — §. 1 ὑμῖν τοῖς βασιλεῦσιν v. — τῶν ἄλλων Γ Bk.: ἄλλο v. — 2 ἡγησάμην δ' ΓΕ Turr.: ἐγὼ δ' ἡγησάμην mg ΓΖ Bk. Bs.; ἐγὼ δ' ἡγησαίμην v. — ταύτην καλλίστην γενέσθαι v. — ἔργων om. ΓΕ; itaque fort. etiam ἐπιτηδευμάτων delendum, cf. 8, 62. 1, 5. — διοικῶνς libri praeter Γ Turr.: διοικῆς Γ, διοικοῖς Bk. — μάλιστα Γ Bk.: καὶ μάλ. v. et Stob. 49, 25. — βουλευέσθαι τὴν ἡμέραν scripsi cum Stob.: τὴν ἡμ. βουλευέσθαι Γ Bk., ἀγωνίζεσθαι τὴν ἡμέραν v. (v. § 11). — 3 τινὲς καὶ τῶν ποιητῶν v. —

4 πᾶλλον ἔδει τῶν ἄλλων παιδεύεσθαι v. et Stob. praeter cod. A, qui cum Γ consentit. — κατασταθῶσιν v. Stob. — οἱ μὲν γε κλ. Stob. A. — οὐ κλησιάζουσιν αὐτοῖς Γ et Stob. cod. A. — 5 εἰς τὰς . . . δυναστείας v. mg Γ: πρὸς τοὺς τὰς . . . δυν. ἔχοντας Γ. — ἅπαντας v. — ὁρῶσι Γ Bk.: εὐρῶσι v. — ἡρῶν Γ Bk.: ἡρῶν Ba., ἔχρῶν v. — 6 τὴν ante πρᾶξιν add. Γ Bk. — καθόλου v. — 7 μετὰ μέτρον Γ Bk.: ἐμμέτρων v. — πεποιημένων et συγγεγραμμένων Hirschig. cf. 15, 45. — 8 ἀλλὰ καὶ τό γε v. — νουθετεῖν τὰς μοναρχίας Cob. parum recte, nam in verbo νουθετεῖν inest vituperandi notio, cf. 4, 130. — μόνους v. — ὀνήσειε Γ Bk.: ὀφελήσειε. — αὐταῖς v. Bs. — 9 ἐν κεφαλαίοις τὴν Γ Bk.: τὸ κεφάλαιον καὶ τὴν v. — περὶ τῶν μερῶν Γ Bk.: περὶ τῶν λοιπῶν mg Γ, περὶ τῶν ἄλλων μερῶν v. — πόλιν τε δυστ. v. Bs.; ipse malim πόλιν δυστ. τε. — τὰ καθ' ἐκάστην ἡμέραν συμπέκτοντα v. — 10 βουλευομένους Γ E Turr.: βουλευσομένους v. — ἔξουσι τὰς βασιλείας v. — οἷας περ ἂν v.: om. περ Γ Bk. — 11 ἀσκητῶν Γ Bk.: ἀθλητῶν v. — βασιλεύουσι mg Γ E Bs. (cf. § 32; 3, 29): βασιλεύει. — περὶ ὧν Γ Vict. Bk.: ὑπὲρ ὧν. — ἀγωνίζεσθε τὴν ἡμ. v. Bs.: τὴν ἡμ. ἀγωνίζ. Γ Bk. — 12 ἔχειν δύναμιν v. — malim ἀξία. — μάλιστα δυναμένης Γ Vict. et v. praeter Cor.: δυναμένης Bk. — 13 ἄλλων] ἀπόντων mg Γ. — τῶν εὐδοκίμοσύων] εὐδοκίμωνων καὶ pr Γ. — μεζόνων] μεγίστων mg Γ. — ἀνταγωνιστήν v. — 14 inde αἰτία δὲ usque ad βελτίαν τοῦτων § 39 magnam partem recepta sunt in Antidosin (§ 73); sed in Γ ibi dumtaxat prima et extrema verba exscripta sunt. Prima (14) iam § 72 paullum immutata leguntur. — ἄγνοιαν Γ pr E hic et Δ E Θ Ant. 73 (non item 72) Bs.; def. ἄγνοια K. propter ἀνοητοτέρους. — αὐτοῦ Dd., αὐτοῦ Γ pr E¹ (= E hic) et Δ¹E²Θ¹ (= in Antid.) Turr.: σεαυτοῦ v. (αὐτὸς αὐτοῦ Cob.). — 15 τῶν δεόντων ποιήσειν Γ Δ¹E²Θ² Bk.: ποιήσειν τῶν δεόντων v. — 16 θεραπεύσας v. hic. — μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν v. hic. — ἀδικηθήσονται v. — 17 ὁρθῶς Γ Vict. Δ¹Θ¹: καλῶς v. hic E². — ποιήσουσι v. et Ant. Θ. — κειμένοις pr Γ Bs.: κειμ. νόμοις v. — 18 προθύμως v., προθυμοτέρως Θ Ant. — περὶ γε τῶν αὐτῶν v. hic. — ἀμετακινήτως v. hic. — τοὺς καλῶς κειμένους del. K. — 19 οἶκει — καταλείψει cum absint ab Antid., uncis inclusit Bs., eadem ratione etiam in ceteris locis huius orat., quae illic omissa sunt, servata (cf. Bs. de hiatu p. 37—39). quem contra dixit Brückner (Progr. Schweidnitz 1852); cf. etiam meum librum „Att. Bereds.“ II p. 248 f. — οἶκει Γ Bk.: διοῖκει v. — ἐνδείκνυσθαι ἐν μηδεμίᾳ v. — καὶ τῷ κάλλει τῶν κτην. Dobraeo scholion videntur ad τοὺς προσιρ. adscriptum. — 20 τὰ πρὸς Bk.: τὰ μὲν πρὸς Γ E¹ Δ¹ Turr., τὰ περὶ v. — δὲ post ἡγοῦ om. pr Γ. — τοῦτ' εἶναι θῶμα κάλλ. v. hic, τοῦτο Θ. κ. εἶναι E²Θ². — τίμα usque ad 21 βασιλ.

ἐστὶ om. Ant., uncis incl. Bs. — τῶν φιλῶν Γ Bk., τ. τιμῶν v., ego circumscripsi. — ἀληθείαις αὐταῖς Γ Bk.: ἀληθεστάταις. — 21 διασώζειν v. — πολιτικῶν Γ Bk.: ἰδιωτῶν v., ἰδίων Vict. — καὶ post νόμιζε add. Γ Bk. — δαπανῶντας Γ Bk.: δαπανωμένους v., δαπανωμ. ἀπὸ τῶν ἰδίων mg Γ Vict. — 22 μᾶλλον ἢ Δ²E³Θ³ cum Harl. et Augeri R Turr. (Cor.): ἢ v. et App. Stob. p. 77. — ἅπασι usque ad 23 ἀμαρτανομένων om. Antid., uncis incl. Bs. — 23 πολλοὺς add. Γ Bk. — ἐξαίρει Γ Bk.: ἐξαιροῦ v. — περιδεεῖς . . τοὺς . . ἀδικούντας Γ Bk.: περιδεῖς . . τοῖς . . ἀδικούσιν v. — 24 malim τῇ χαλεπότητι. — ἄμεινον ἑαυτῶν σε Γ Δ²E³: ἄμεινόν σε v. — μὲν ἰσθι Γ Δ²E³: γίγνου v. (πολεμικὸν μὲν εἶναι χρῆ . . εἰρηρικὸν Θ³). — οὕτως usque ad 25 ἐπιχειρῶσιν om. Ant., uncis incl. Bs. — ἑαυτὸν Γ Turr.: σεαυτὸν. — 25 φιλονύκει scripsi: φιλονέκει. — περὶ ὧν . . μέλλοι Γ E Turr.: περὶ ὧν ἂν . . μέλλῃ v. (π. ὧν . . μέλλει ci. Turr.). — νόμιζε Γ Bk.: εἶναι νομ. v. — καλῶν Γ Vict. Bk.: μετρίων v. — 26 καὶ νόμιζε . . ἀτυχῆς om. Ant., uncis incl. Bs. — καὶ κακίας add. Γ Bk. — ἄρεθς Γ Bk.: ἄρχης v. — ἀτυχῆς Γ Bk.: ἀπορῆς v. — 27 ἀκριβεῖς . . πράξωσιν om. Ant., uncis incl. Bs. — πλησιάσαντες Γ Bk.: πλησιάζοντες. — εἶναι post χρωμένοις add. Γ Bk. (Cor.). — 28 ποιῆς ἢ λέγῃς Stob. 48, 30. — ἄκουε . . λέγωσιν om. Ant., uncis incl. Bs. — τοὺς τε λέγοντας Γ Stob. 48, 38 Bk.: τοὺς λέγοντας. — 29 ψευδῶς om. E²Θ³ et Stobaei (48, 34) A Trinc. — αἰσπερ ἂν τοὺς v. hic. — ἢ τῶν Γ Δ² Bk.: ἢ καὶ τῶν v. (E²Θ³) Stob. 48, 35. — μηδεμίαν . . ἀλλ' om. Ant.; quominus uncōs adderet errore praetermisit Bs., v. eius praef. XXXVI, 5. ἀλλ' delendum esse ipse conieci Att. Ber. II, 250, 2. — ἐθιξε σαντὸν ἐπ' ἐκείναις Ant., quod prob. Bs. — χαίρειν] διατελεῖν mg Γ mg E³ γρ Δ². — 30 νόμιζε . . σπουδάζων om. Ant., uncis incl. Bs. — 31 βασιλεῖς Γ Δ² Turr. — ὄλης om. Stobaei (48, 37) A Trinc., post ἦθος habet B. — γεγεννημένους E²Θ³. — σὴν ἐπιμέλειαν om. pr Γ. — 32 φανύλοισ Γ Δ²E³Θ³ Bk.: τοῖς φανύλοισ Stob. 48, 38 v. (cf. 1, 38). — τρύφα . . (35) βουλευόσει om. Ant., uncis incl. Bs. — ἐσθήσεσιν Γ. — βασιλεύοντας Γ Bk.: βασιλέας v. — 33 ἀμαρτήμασι Γ Bk.: τοῖς ἁμ. v. — κρᾶτιστον μὲν γὰρ Γ Bs.: κρ. μὲν v. Stob. 48, 39. — μᾶλλον ἢ πλεονάζειν Stob. — ὑπεροχαῖς Stob. — ἐνεῖσιν Γ Bk.: ἰσχύουσιν v. cum Stob. — 34 τῶν προσταγμάτων Γ Bk.: πραγμάτων. — ἐκατέρῃ Γ Bk.: ἐκατέραις v. — 35 ἀκριβῶσαι βουλῇ Stob. 48, 40: ἀκριβῶς εἰδέναι βούλει (βούλῃ Cor.) v. — βασιλεῖς Γ E Turr. (Bs.). — μετιθι] μετατίθει Γ. — δυνασθαί σε] ἄμεινόν σε Stob. — τυράννοις ἀπ' αὐτῶν Γ E Bs. rectius verba ἀπ' αὐτῶν post ἄμεινον inserantur. — περὶ τῶν Γ Bk. cum Stob. A: καὶ περὶ τῶν v. (Stob. v.). — 36 τινὰς ἐθέλειν Γ Δ²E³Θ³: ἐθέλειν τινὰς v. — βασιλεῖς Γ E¹ Turr. — καὶ σαντῶ Γ Δ²E³Θ³: σαντῶ

v. hic. — τεθνάναι καλῶς E³Θ³ Bs.: καλῶς τεθνάναι (ΓΔ³) v.
 hic. — 37 πράξεις ΓΔ³: πράξης E³, ποιῆς Θ³, ποιήσεις v.
 hic. — ἀπασαν ἅμα ΓΔ³E³Θ³: ἅμα πᾶσαν v. hic. — θνητοῦ
 Γ (Ant.) Bk.: θνητοῦ μὲν v. hic (θνητοῦ τοῦ mal. Bk. K.). —
 ἐντοῦς ἀθανάτου δὲ ψυχῆς v. hic. — τῇν μνήμην (γνώμην
 errore Bk.) ΓΔ³ Bk. — 38 τοῖς αὐτοῦ παισιν ΓΔ³E³ (E³ αὐ-
 τοῦ) Bk.: τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ v. (τοῖς π. τοῖς αὐτοῦ συμβ.
 ἂν Θ³). — γρῶ . . βελτίω τούτων] haec in Antid. post μεγά-
 λων λέγοντας (39) posita sunt. cf. Att. Ber. II, 250, 5. Bs. au-
 tem secutus Ant. ad extremam § 39 (post ἐπισταμένους) illa
 verba transposuit, eis quae interiecta et in Ant. omissa sunt
 (μηδὲ τοὺς . . ἐπισταμ.) uncis inclusis. — 39 μεγάλων Γ³ Bs.:
 μεγίστων. — 40 θαυμάσης Bs. ex ci. Baiteri (qui cf. 1, 44.
 5, 1. 81. 116. 11, 50. epist. 1, 9. 4, 13. 7, 12. 9, 12): θαύ-
 μαζε. — λεγομένων Γ Bk.: ἐξημένων v. et 1, 44. — παρῆλα-
 θεν Γ Bk.: διέλαθεν v. et 1, 44. — ἄλλων Γ Bk.: ἰδιωτῶν
 v. — οἱ δ' αὐτοὶ Γ Bk.: ἐνία δ' αὐτοὶ v. totus locus mihi
 raviter corruptus videtur; fort.: . . κληθὸς πολλοὶ κ. τ. ἄ.
 . τ. ἀρχ. τὸ μὲν τι . . τὸ δ' ἄκ., τὰ δ' . . τὰ δ' αὐτοί.
 — 1 τούτοις ΓE Bs.: τοῖς περὶ v. sed recepta lectione optimo-
 rum codd. aut cum Sauppio τούτ. τοῖς περὶ τ. ἐκ. scribendum
 pat, aut haec τῶν ἐπιτ. delenda; ipse hoc praetuli. — ἔξεστιν
 πεῖν Γ Bk.: ἔστιν εὐρεῖν v. — χαριέστατον Γ Bk.: εἶναι χαρ.
 — κλειῖστα scripsi: τὰ κλειῖστα. — 42 πεπόνθασιν Γ Bk.:
 τὸτὸ πεπ. v. — ἐπαινοῦσι . . συνεξαμαρτάνουσιν Γ Bk.: ἐπ.
 v. ἅπαντες, πλησιάζειν δὲ οὐ βούλονται ἀλλὰ μᾶλλον αἰροῦν-
 τι συνεῖναι τοῖς ἐξαμαρτάνουσιν v. — 43 γεγενῆσθαι συμβού-
 ρος Γ Bk.: συμβ. γεγενῆσθαι v. — 44 ἐκλέξειε τῶν Γ Bk.:
 l. καὶ τῶν v. — ἐσπούδασαν] ἐσπουσαν Γ. — 45 τὰς ante
 v. ἀνθρ. add. Γ Bk. — θρεμμάτων ΓE, quod bene tuetur
 b. ad ὀργυγοτροφίαν referens: μαθημάτων v. — καὶ φιλο-
 νους εἶναι Γ Bk.: εἶναι καὶ φιλ. v. — 46 ἐξημένους Γ Bk.:
 λόγοις v. — 47 ἢ ante λοιδοροῦντας add. Γ Bk. — δ' οὐ
 δ' ἀπάντων Γ Bk.: δὲ τὰντα οὐ κατὰ πάντων v. (cf. 8, 56). —
 ἀμύλλας Γ Bk.: ἄμ. ἄχθονται v., ἄμ. ψυχαραγοννται mg. A
 . Bs. (v. § 49). — 49 τοὺς ante τῶν ἡμῶδ. add. Γ Bk. —
 υστὰς ἡμᾶς . . θεατὰς Cob. — γενέσθαι Γ Bk.: γεγενῆσθαι
 — τὰ δὲ τοιαῦτα λεκτέον Γ Bk.: ἐκεῖνα δὲ γραπτέον καὶ
 . — μάλιστα add. Γ Bk. — 50 τὸν οὐχ Γ Bk.: οὐχ.
 τ. τύραννον v. Bs.: βασιλεύοντα Γ Bk. — κρῖνει Γ Vict.
 ἀνακρῖνει v. — τῶν χρησίμων Γ Bs.: τῶν πράξεων τῶν
 εἰμῶν v. — 51 περὶ μὲν Γ Bk.: περὶ. — ὅντας Γ Vict. Bk.:
 οἰβοντες. — φαίνεσθαι βουλευέσθαι Γ Bk.: γενέσθαι συμ-
 . v. — 52 ἐπὶ τὸ ὁμολογούμενον ἐλθόντα λαμβ. v. — θεω-
 τοὺς συμβ. v. — καὶ καθ' ὅλων Γ Bk.: v. τοὺς καθόλου
 Cor.) τοὺς καθόλου περὶ. — μὲν post τοὺς add. Γ Bk. —

ἀποδοκιμάζειν v. — αὐτῷ χρ. v. — χρήσιμος del. Cob. — 53 τῶν ante κτημάτων add. Γ Bk. — σοι μεγίστην ποιήσῃ v. — 54 παρήνεσα v. — ἢ παρὰ Γ Bk.: ἢ v. — καὶν σφόδρα χρῆ Γ Bk.: ἰὼν σφόδρα χρῆση v. — διαλέκτῃς Γ Bk.: διαλέκτῃς v. — ἀλλὰ μελῶς καὶ Γ v.: ἀλλὰ καὶ errore Bk. — ποιήσεις Γ Bk.: αὐτὰς ποιήσεις v. — subscribit Γ: πρὸς νικοκλέα περὶ βασιλείας ὑποθήκαι. Θεόδωρος ἄμα εὐσταθίῳ.

Or. III. Inscr. ΝΙΚΟΚΛΗΣ Η ΚΤΗΡΙΟΙ Γ Bk. (cum Stob. p. 192): Νικοκλῆς ἡ συμβουλευτικός v., Ν. ἡ συμμαχικός B. — § 2 τούτων τῶν πραγμάτων v. — δι' ὧν v. Bk.: μεθ' ὧν Γ Bs. Cf. § 3. — 3 ἐξαμαρτάνοντας] ἐξαπατώντας (ita v. ante Cor.) scribendum vel καὶ τοὺς ψευδομ. delendum ci. Dobr. — 4 τύπτειν v. — ἀποκτινύντας v. — 5 αἰσθάνονται v. Bs. (Cob.): αἰσθονται Γ Bk. — ea quae sequuntur (§ 5—9 ἔχοντας) in Antidosin (§ 253—257) recepit Isocrates. — ἐνόντων] ὄντων v. hic. — τῶν ζώων Antid. Bs.: τῶν ἄλλων ζώων. — πολλῶ v. hic. — 7 γὰρ καὶ περὶ v. hic. — καὶ περὶ τῶν ἀδίκων v. hic. — καὶ τῶν καλῶν κ. τ. αἰσχρῶν Ant.: καὶ τῶν αἰσχρ. καὶ τ. καλ. codd. v. hic. — 8 ταύταις καὶ περὶ τῶν ἄλλων βουλεύμενοι v. hic. — λέγειν δυναμένους Antid., v. hic, Bs. (cll. § 21): δυναμένους λέγειν Γ Bk. — εὐβ. δ' ὀνομάζομεν ci. Mehler ad Areop. § 49. — 9 ἡγεμόνα τὸν λόγον v. hic. — Θεῶν Γ E Turr. (cll. 4, 156): Θεῶν ἔδῃ. — 10 κατὰ ante μηρόν del. Cob., def. Jacob cl. 6, 7, 11, 31 al. — διὰ γὰρ Γ Bk.: καὶ γὰρ διὰ v. — 11 ἕτερον λόγον ὥς v. et argum. orationis. — διαμαρτάνοιτε v. — 12 προσεπιδείξαιμι v. — ὅτι καὶ βέλτ. τῶν ἄλλων πολιτ. v. — 13 τίς Γ Bk.: τίς ἐστὶν ὅστις v. — 15 δευτέρῳ . . τρίτῳ . . τετάρτῳ καὶ τοῖς Γ Bs. c. Stob. 47, 9: δευτέρῳ . . τρίτον . . τετάρτον τοῖς v. et Stob. B Gesn. mg (nisi quod ap. Stob. exstat καὶ). — τῷ μετ' ἐκεῖνον Γ v. Bk.: τῷ μετ' ἐκεῖνο Stobaei AB, τὸ μετ' ἐκεῖνο Bs. cum vulg. Stob. (ἐκεῖνον Trinc.). — 16 δέξαιτο] εὐξαιτο v. c. Stob. 47, 10. — φέρεσθαι] φύρεσθαι Cob. — αὐτὴν εἶναι Γ Bk.: om. εἶναι v. et Stobaei (47, 11) B. — κρῖνουμεν Γ Bk. (Stobaei B): κρῖναιμεν Stob. Cor. Bs. — διανοαίς καὶ παντοδαπαῖς v. — 17 πρὸς τὸ βουλευέσθαι καὶ πρᾶξαι Γ Bk.: καὶ πρὸς τὸ βουλευσάσθαι καὶ πρὸς τὸ πρᾶξαι v. — αὐτὰς circumscriptis. — 18 καταδεστέρας Cob. — δεῖ πάντα v. — φιλονικίας (φιλονεικίας) scripsi cum Stob. 47, 14: φιλοτιμίας. Cf. 4, 19. — πάντων Γ Bk.: περὶ ἀπάντων v. Stob. — τὰ βέλτιστα v. Stob. Bs.: βέλτιστα Γ Bk. — 19 ὅστεροῦσι v. Stob. 47, 15. — 20 δυσμενῶς Γ E et Stobaei A Trinc. Turr.: πρὸς ἀλλήλους δυσμ. v. Bk. — λαμβάνωσιν v. Stob. — εὐνοίας

ὁμοίως ἔχουσιν v. et B Stob. — 21 μέγιστον πάντων v. et Stob.
 (47, 16) B. — 22 δ' post μόνον om. Γ. — κατὰ τὴν ἡμ. ἐκά-
 στεν Γ Stob. (47, 17) A Trinc. Bk.: καθ' ἡμ. ἐκάστην Cor. e
 Stob. v., καθ' ἡμέραν v. hic. — φθῆναι ex ci. Cor. Bs.:
 ὀφθῆναι. — 23 ὅτι παραλαβὼν Γ Bk.: ὅς παρ. v. — 24 καὶ Λα-
 κεδαιμονίους om. pr Γ. — τῶν ἄλλων Bs.: τῶν Ἑλλήνων. —
 τὴν πόλιν Γ E Bs.: τ. κ. τῶν Ἀθηναίων v. — ποιήσεται Γ Bk.:
 ποιῆται. — κατορθοῦσαν] κρατοῦσαν mg Γ. — 25 τοιοῦτων
 Γ Bk.: τούτων τῶν v. — τυραννεύομενοι Γ Bk.: τυραννοῦμε-
 νοι v. — 26 ὑπὸ Διὸς Γ Bk.: ὑπὸ τοῦ Διὸς v. — ἀληθὲς ὁ
 λόγος Γ Bk.: ὁ λόγος ἀληθὲς v. — γὰρ ἂν] γὰν Γ, γ' ἂν Bs. —
 ὑπὲρ προέχειν Γ Bk.: προέχειν αὐτὴν v., circumscripsit αὐ-
 τήν Bs. — 27 ἀποχωρῶντος Γ Bk.: ἐξαρκούντος v. — τὴν ἀρ-
 χὴν ἡμεῖς Γ Bk.: ἡμεῖς τὴν ἀρχήν. — 28 τὴν πόλιν Γ Bk.:
 ὅλιν v. — διένειμεν v. — 29 βασιλεύων Γ E Turr.: βασιλεύς
 — ἀξιωθείν v. — ἔγωγε v. — 30 τὸν καθ' αὐτάς Γ. —
 ὡν ἰδεῶν om. Γ E cf. 10, 54. — τὸν ante τῶν add. Γ Bk. —
 δὲ δὴ v. — 31 τὰ πράγματα δὲ v. — εἰδὼς δ' v. — 32
 [λῶς] δικαίως Cob., sed cf. 12, 124. 183. 187; 5, 57 (Jacob). —
 αὐτῆς Γ E Turr.: τσαυτῆς v. — 33 δ' ἡμῖν τῆς Ἑλλ. v. —
 νταγῇ Γ. — σιλουμένων v. — 34 διδομένην μοι χώραν v. —
 νην v. — 35 μηδὲνα v. — 36 καὶ ante τῶν ἰδ. add. Γ Bk.:
 ἰασαμένοντων . . ἀπολλυμένους v. — 37 ὅτι ἀκείνῳ Γ Bk.:
 κ. v. — 39 τοὺς πολλοὺς Γ E Turr.: καὶ τοὺς πολλοὺς. —
 ἄλλων Γ Bk.: τῶν πολλῶν v. — 40 ἄλλας κοινωνίας τινὰς
 — τυγχάνουσι τῶν ἄλλων v. — 41 εἰτα καὶ λαυθ. ἔνδον ἐν αὐτοῖς
 v. — τοὺς ἰδίους οἰκους v. — 42 αὐτῶν φύσιν H. Wolfius: αὐτὴν
 v. — τὸν κατέρα Γ E Turr.: τ. κ. τὸν ἐμόν v. — ἀποστερηθῆναι]
 ἐπολελεῖσθαι rc. mg Γ. — 43 ἥμιστά με ἀκείνῳ v. — τὴν
 ἑκαίος. καὶ τὴν σωφρ. Bs.: τὴν δὲ σωφρ. καὶ τὴν δικαιοσ.
 τὴν δὲ δικαιοσ. καὶ σωφρ. Γ Bk. — προσέχειν τὸν νοῦν
 ἄλλων ἀφελόμενος (Cor. ἀφόμενος) ὧν μηδὲν v. — ἀλλὰ
 νησιῶν. v. — βεβαίωτ. καὶ μεγίστων A Lang.: βεβαίωτ. καὶ
 τῶν καὶ μεγίστων Γ et v. ante Langium. — 44 καὶ ante ταῦτα
 Γ Bk. — περικτιότερον v. — τὴν σωφρ. καὶ τὴν δικαιο-
 σ. καὶ ταῦτας προειλ. v. — τοῖς ἔργοις μηδεμίαν τιμὴν
 ας v. — δ' ἐγκράτειαν Γ Bk.: δὲ καρτερίαν v. — 45
 τοῖς καιροῖς τούτοις v. — μὲν γε rc Γ Bk.: μὲν Γ pr
 47), quod mal. Sauppe, μὲν γὰρ v. Bs. Cf. 9, 49. —
 α v.: πλεῖστα Γ Bk. — 46 τοὺς καὶ μετὰ v. Bs.: καὶ
 μετὰ Γ Bk. — 47 γὰρ post οἱ μὲν om. pr Γ. — διαμε-
 ν E Turr. (Cor. ex ci. H. Wolfi): διαμένουσιν. — προσ-
 καλ. συμβουλευσά v. — 48 δὲ χρῆναι πράττειν Γ Bk.:
 ἔπτεν v. (δὴ δεῖν πρ. ex ci. Wolfi Cor.). — ἐλλίπτε v.
 λέλειπτε Γ Bk. — τι τούτων v. — ταύτην κακῶς ἔχειν
 μηδενὸς Γ E Turr.: μηδενὸς οὖν v. Bk. Bs. — ταύτ'

ἐστίν v. — ἔξον τὸ σῶμα v. — 49 καὶ κήδεσθε v. (om. καὶ Cor.). — ἄλλους ΓΕ Turr.: ἄλλους ὑμᾶς v. Bk. Bs. — 50 ἔχειν pr Γ. — ὀφελήσει v. — 51 πλεῖστα] malim μάλιστα, cf. 45. — ἀλλὰ καὶ c. Harl. A Cor. Bs. — τὸ σῶμα ΓΕ Turr.: τὸ σῶμα τοῦτον v. Bs. — τὴν διάνοιαν ΓΕ Turr.: τὴν γε διάν. v. Bs. — σωφρ. ἂν βουλευσάμενοι περὶ αὐτῶν v. — 52 εἶναι ὑμᾶς διαβάλλειν v. — ἃς ἂν πράττ. ἐμὲ βούλησθε λανθ. v. — ὧν ἂν ἐγὼ v. — 53 εἶναι ζημίας ἀξιολογῶ v. — ἐξαμαρτάνουσιν v. — εὐτυχεῖς v. — 54 ἐταιρίας μὴ ποιεῖτε μήτε v. — γίνεσθαι v. — 55 καὶ διαφυλάττετε v. — τὰς τοιαύτας ταραχὰς v. — μὴ μόνον δὲ τὰς φύσεις αὐτὰς νομ. Stob. 47, 18. — πραοτέρους ΓΕ. — τὸν post τρόπον add. Γ Stob. Bk. — τὴν κακίαν τὴν τῶν ἀ. Stob. — μὴ διὰ τὴν ἐμὴν μάλλον πραότητα v. — 56 ὑμῖν αὐτοῖς Γ Bk.: ἑαυτοῖς v. — ὑμᾶς αὐτοὺς ἔξει v. — ἦθεσι v. Bs.: ἔθουσι Γ Bk. — δ' ἐν τε ταῖς v.: om. τε Γ Bk. — 57 ὑποδεικνύοντες ΓΕ Turr.: ὑποδεικνύντες. — ὁποῖους v. — βασιλευσθαι] περὶ αὐτῶν ΓΕ. — εἰρημένην ΓΕ Bs.: τοιαύτην. — ἐθίξετ' διδάσκει ΓΕ. — ἦν γὰρ καλῶς Z Bk.: εἰν γὰρ Γ v. — πολλῶ μάλλον ἄρχειν v., ἄλλων ἄρχειν Hertlein. — 58 καὶ βεβαιότατον τοῖς παισὶ Turr.: καὶ δικαιοτάτον τ. π. ΓΕ Bs., τοῖς παισὶ καὶ βεβαιότατον v. — καταλιπεῖν v. — πιστεύσαντας v.: πιστεύοντας Γ Bk. Cf. 1, 30. Sequitur πιστεύοντας. — ἅπαντας v. — 59 ἡδὺν ἂν τις τὸν βίον δύναιτο διαγεῖν v. — κακίαν δύνασθαι μὲν πλέον τῆς ἀρετῆς ὀφελεῖν νομίζετε v. (κακ. οἰεσθε μᾶλλον τ. ἀρ. ὀφ. Stob. 1, 41). — ἔκαστα v. et Stob. (praeter B, qui ἔκαστον). — 60 καὶ περιρᾶσθε om. Stob. 38, 40. — ἐξισουσθαι] ἀξιοῦσθαι Γ. — καὶ ante ὁ βασ. del. Bs. — περὶ ante παρόντος addidi, cf. v. l. 5, 127; 6, 62. 92. — παρόντος μου E et Γ (quamquam Bk. nota: μου Γ, ad παρ' ἐμοῦ quod proximum est refertur) Turr.: παρόντος ἐμοῦ. — περὶ ante ἀπόντος add. Γ Bk. — 61 ἢ τοῖς λόγοις v. Bs.: ἢ ἐν τοῖς λ. Γ Bk. — τοὺς ἄλλους E (et ex ci. H. Wolfii Cor.) Bk.: cett. cod. et Stob. 5, 56 τοῖς ἄλλοις (Bs.). — 62 νομίζετε καὶ περιρᾶσθε v. — ἀγὼ Γ Bk.: ἃ v. — τάχιστα τούτοις Γ Bk.: μάλιστα τούτοις mg Γ, om. adverbium v. — κεφάλαιον scripsi cum ΓΕ: κεφάλαιον δὲ v. Quamquam similibus locis particula addita est (v. Turr.), horum tamen praeceptorum alia est ratio. — οἴσουσπερ ἂν v. — καὶ ante περὶ τὴν add. Γ Bk. — 63 ὁμοίως ὑπηρετῆται v. (Bs.). — 64 καὶ μηδὲν ΓΕ Bs.: μηδὲν. — subscribit Γ νικοκλῆς ἢ κύριος.

Or. IV. ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ. § 1 εὐτυχίας ΓΕ Turr.: εὐ-
 εξίας mg E v. cf. 44. Antid. 292. — τούτοις οὐδεμίαν v. —
 4 τοσοῦτον αὐτῶν διοίσειν v., τοσ. διοίσειν αὐτῶν E. — πόποτε

μηδὲν τοῖς ἄλλοις ΓΕ, μηδὲν πώποτε τοῖς ἄ. Ba². an delenda τοῖς ἄλλοις? — μάλιστα] μ α corr. habet Γ. — 5 περὶ τούτων] περὶ αὐτῶν v., τούτων Vict. — λέγοντα v. — περὶ αὐτὸν pr Γ. — 6 τῆς post ταραχῆς om. Γ. — 8 τοιαύτην] ταύτην Γ. — ὡς οἷόν τ' pr Γ, ὥστε δυνατόν Vict. — περὶ τὸν αὐτὸν Γ. — περιδεῖναι] προσθεῖναι v. — τὰ τε παλαιὰ Harpocr. v. ἀρχαίως Dd. Turr.: τὰ παλαιά. — διεξελθεῖν v. — γενομένων Harp. l. c. — 10 τιμῇ καὶ θαυμάζοι v. — ἔργων] λόγων v. — ἀριστα αὐτῶν ἕκαστον v. — ζητοῦντάς τι λέγειν v. — 11 εἰς ὑπερβολὴν Cob. (coll. Euag. 23) R.: πρὸς ὑπερβολήν. — πεποιημένους E Turr.: πεπονημένους v. — ἀμφοτέρους δέον v. — ἀφελῶς Valck. R. Schn. M.: ἀσφαλῶς. Schol. ed. Ald. ap. Orellium Antid. p. 137: ὡς ἐν τῷ πανηγυρικῷ . . . τοὺς μὲν ἀφελῶς τοὺς δὲ ἐπιδεικτικῶς (Hi.). — οὐκ ἂν μὴ δυνάμενον v. — εἰπεῖν uncis incl. M. — 12 τοιοῦτους ἴσθιν ἄλλὰ πρὸς ἐκείνους v. — εἰκῇ ὦν v. — ἐμοῖς λόγοις ὃ v., ἑ. λ. οἷόν Vict. — 13 ὑπογούου λ. — ἴσους τῷ μεγέθει λόγους v., ἴσους τοὺς τ. μ. λόγους Z. — 4 μηδεμίαν συγγνώμην EZ Vict. Turr. (coll. 16, 9. 179): μημίαν μοι συγγνώμην. — εἰμὶ μὴ κάσχειν v., εἰμὶ παρασχεῖν Γ. — μηδὲν διαφέρων pr Γ Turr.: τῶν ἄλλων μηδὲν δ. Vict. Ba², μηδὲν τῶν ἄ. δ. v. Ba¹. — τὰς ὑποσχέσεις ποιῶν v. — 15 στρατιᾶς E. — ἐντεῦθεν γε v. — 16 ἐφ' ἡμῖν — 17 τοὺς . . . ποιουμένους . . . βουλομένους v. — τὴ πόλιν τῷ Bk.: τὴ πόλει τούτῳ E et (litteris ss a corr. positis) Γ, τὰς πόλεις ταύτας ceteri. Cf. 8, 116 (Turr.); contra 12, 157 affert Ba. — αὐταῖς Dd.: αὐταῖς v. Ba². — 18 προγεῖν v. — δυσπίστως ΓΕ Ba². — ἡ κείνων E Turr.: ἡ κείνῃ Γ, „qui ita solet post vocalem“ (Bk.), ἡ ἐκείνων v. — πρίν] πρίν ἢ ΓΕ Bk. — ἐδίδαξαν ΓΕ Bk.: ἀπαλλάξαι cum hiatu (διαλλάξαι ci. Bäumlein; an διήλλαξαν?). — νεκρίας E v. Ba². — 20 περὶ τῆς ἡγ. v. — 21 ἢν πρότερον γῆν] τήν Γ. — 22 νομίζωσι v. — ταύτης τῆς τιμῆς del. — — τοῦτους γ' εἶναι v. — 23 πορρωτέρω v. — ἀμφισπντας Γ Bk.: ἄ. περὶ αὐτῶν E v. Ba. — ἀνθρώποις οἷς — καλλίστης ὑποθέσεως v. — 24 τοῖς ὀνόμασι τοῖς αὐτοῖς v. — 25 πατρῶων v. — 26 χρόνον ἐξ ἀρχῆς E — κινδύνων del. Hi. M. Cf. § 51. — 27 δι' ἣν] μεθ' ἣν — καὶ κατασιωπηθείσας om. pr Γ. — καὶ πανταχοῦ λ. καὶ M. — 28 κρῶτον μὲν οὖν v. — τῆς πόλεως om. — ὅμως αὐτὸν v. — ἀφικνουμένης v. — post χώραν μῶν E v. — προγ. τοὺς ἡμετέρους v. — διττάς om. Γ². — μετέχοντες v. — ἡδίστους ἐλπίδας ΓΕ. — 29 τοι ΓΕ Vict. Dd.: τοιοῦτων. — τὸν post ἕκαστον om. E. — post τῶν om. pr Γ. — τε ante χρείας add. E Turr. — ρυεσίας καὶ τὰς χρείας v. — ἀφελίας Γ Bk. — τὰς δι' v. — ἐδίδαξαμεν v. — 30 μικρὸν ἔτι ἡμῶν προστι-

θέντων v. (μικρὸν ἔτι προστιθέντων Z). — 31 ὑπομνήματα v. —
 ἕκαστον τὸν Dd. coll. § 29: ἕκαστον. — μᾶλλον] μάλιστα v. —
 32 αὐτοῖ] αὐτοῖς v. — 33 ὁμολογουμένως H. Wolfius Bait. Bs^a.:
 ὁμολογουμένους. — πάρεργον v. — δωρεὰς τοσαύτης v. — 34
 ἔχονεν εἰπεῖν v. — κατακεκλημένους E v., κατακεκλημένους
 M. — τῆς ante γῆς del. Hi. M. Cf. 132. — στρατιάς E. — 35
 ἑκάτε ρα E v. — 36 ἀφορισθεῖσαν] πορισθεῖσαν Halbertsma M. —
 37 ἐπιδεξέειεν om. pr Γ. — τὰς ante κλειστάς om. v. — ἐπὶ
 τοσαύτην v. — 38 τροφήν . . διοικήσειν del. K. M. — ἄλλων
 καλῶν καλῶς Γ E Bs. Cf. Att. Bereds. II, 161. — παρὰ τῶν
 θεῶν v. E Bs¹. — 40 περὶ αὐτῶν] π. τούτων v. — λοιποῖς v.:
 ἄλλοις Γ E Vict. Sequitur ἄλλην. — 42 ὅποι Hertlein: ὅπου. —
 κατεσκευάσατο] κατεστήσατο v. — ὑπερβολὴν ἔχον v. — παρ'
 ante ἑκάτων del. Cb. — 43 σπεισάμενους Γ Bs.: σπ. πρὸς
 ἀλλήλους. — καὶ μετὰ ταῦτ'] μετὰ δὲ τοῦτο v. — ἐτέρως]
 ἄλλως v. — 44 ἀθροισθέντων Γ Bk. — ἐγγενέσθαι] εἰς ἕν γε-
 νέσθαι v. (ἕν γεν. mg Vict.). — εὐτυχίας] εὐξέας (ci. Bk.)
 Dd. Bs¹. Cf. § 1. — 45 ἀφικνουμένων v. — παντοδαπαῖς v. —
 καὶ μὴ μόνον v. — 47 καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπράυνε om. pr Γ. —
 48 καὶ διότι Γ E Vict. Turr.: καὶ ὅτι. — τούτῳ] τούτων Γ. —
 κατορθοῦν] primas litteras a corr. habet Γ. — 49 εὐδὸς
 om. v. — ἐλευθερίας M.: ἐλευθέρως. — ἀνδρείας E. — τοὺς
 τῷ λόγῳ v. — 50 δ' post τοσούτον om. v. — περὶ τοῦ φρ. v. —
 δοκεῖν τεκμήριον εἶναι v., δοκ. τεκμ. εἶναι δοκεῖν E. — μετασχόν-
 τας v. — 51 ὑποθέμενος Γ Bk.: ὑποθέμενος ἐρεῖν E v. Bs. — ἡγοῦ-
 μαι δὲ . . . § 99 ἀκολουθεῖν ἀναγκασθεῖμεν recepta sunt in Anti-
 dosin § 59. Ibi cod. Γ dumtaxat prima et extrema verba ha-
 bet, intermediis omissis, quae tota expresserunt Δ EΘ A al.
 Sed varietatem cod. Δ Bekkerus non exscripsit. [E¹ = E hic,
 E² = E Ant., E = E utrobique]. — τοὺς προγόνους v. — κιν-
 δύνων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον τιμ. v., περὶ τὸν πόλεμον κιν-
 δύνων Ant. § 58. Itaque fort. sicut § 27 κινδύνων potius de-
 lendum. — 52 ἄλλων] Ἑλλήνων Vict. — 53 ἐβουλεύσασθε
 v. — 54 τὴν ante τῆς πόλεως add. Γ Bk. — ἡμῖν] ἡμῶν v.,
 Ant. E cett., Cob. M. — περὶ τῶν πατρῶν v. et Ant. — 55
 δεδυστοχηκῶς τῆς ἐπὶ Θῆβας v. — πόλιν ἡμῶν ἀξίων v. (τὴν
 δ' ἡμετέραν π. ᾧ. Ant. EΘ A). — 56 οἱ δὲ καὶ δες Ἡρακλέους
 v. — εὐηργέτησεν E¹ v. — 57 post εἶχε add. E v.: καὶ νῦν οὐκ
 ἀδίκως ἀμφισβητεῖ περὶ (περὶ om. E¹) τῆς ἡγεμονίας, quae om.
 Γ et Ant. Δ v. Cf. § 20 (Dd.). — τίνες . . τοιμήσαιεν . . παρα-
 λιπόντες v. — post ἥτους add. αὐτῶν E¹ v. Bs., αὐτοῦ Γ,
 Ant. EΘ, Bk., quod del. R. (ἄλλων Schn., ἢ τοὺς . . ἢ del.
 esse ci. Sandys). — ἦν del. K. — τῶν . . ἀξιούντων v. (ἀξιούν
 ex Γ affert Bk.). — 58 γὰρ τὸν πόλεμον v. — 59 οὐ γὰρ . .
 ἐποίησαν om. (propter ὁμοιοτέλετον) pr ΓΘ^a. — τῶν ἐχθρῶν
 κρατίας ἀπανθ' v. — βιάσεσθαι (ci. Morus) Cor. Bs¹.: βιά-

οαδαι (Bs²). — *γενόμενος*] *γεγονώς* v. — 60 *ὑπενεγκλόντι* pr Γ. — *μὲν ἢν γεγονώς* v. (Ant.), *μὲν γεγ.* ἢν E¹. — *εἶχε* v. — 61 *εὐεργεσιῶν ἡμῶν* v. — *πόλιν τῶν Λακ.* v. E¹. — *μὲν* post *κατήλθον* om. pr Γ. — *Μεσσην* E¹ v. — *αὐτοῖς* post *ἀγαθῶν* ΓE Bk., post *ἀπάντων* v. in Antid., post *παρόντων* v. hic. Abesse mal. Bait. — 62 *εἰσβαλεῖν* ΓE¹, v. in Ant., Bk. Bs².: *εἰσβάλλειν* E³ Bs¹.; *ἐμβάλλειν* v. — *ὀρηθέντες* ΓE, Ant. Turr.: *ὄρη.* *αὐτῶν οἱ πρόγονοι* v. hic. — *τοσαύτην εὐδ.* *κατεκτήσαντο* E Turr.: τ. ε. *ἐκτήσαντο* v. in Ant., τ. ε. *κατεστήσαντο* Γ Bk., εἰς τ. ε. *κατέστησαν* v. hic (add. τὸ Z). — *γεγονόσιν* ΓE, v. in Ant. Bk.: *γενομένοις* v. (*γεγονῶσι* Vict.). — *ἄξιον* pr Γ. — 63 *ἀφελόντας* ci. Schn. (coll. 5, 29). — *ἄκρ. λόγον* Ant. — 64 *συνοματώρως* E¹ v. hic. — *τοσοῦτον κτέ.] ὥσθ'* del. Cor. Havet, *τούτων ἀπάντων διεν.*, ὥθ' Enger Hf. — 65 *Πελοποννησίαν* E³Θ³ Bs. (τῶν Πελοπ. v. in Ant.). — *κρατήσαντες*] *νικήσαντες* v. — *τοῦ . . κινδύνου* v., *πρὸς Εὐρ.* ipse circumscripsi. — *οἰκιστὰς* ΓE, Ant., Dd.: *οἰκ. τῆς Σπάρτης* v. hic. — *ἡγ. τῶν Λακεδ.* v. in Ant. E². — 66 *τῶν πρὸς Γ Bk.* (vulg. Ant.): *τῶν πρότερον πρὸς Ε, τῶν πρότερον τῶν πρὸς v. hic* ante Morum. — *ἐνεστησάμην* Cob. cl. 12, 288; at Dd. cf. 7, 77. — post *μεγίστων* add. *στάς* E³A³ Cor. Bs. (om. etiam Prisc. XVIII, § 245). — *πρότερον διήλθον πειράσομαι* E v. hic et Ant. — 67 *γενῶν* ΓEΘ³ Bk.: *ἐθνῶν* v. — *ἔχοντες* Ant. omnes. — *δὲ ἡμετέρα πόλις* v. hic. — 68 *ἐλάττω τούτων τεκμήρια* E¹ v. hic, *ἐλάττω γε τεκμ.* Cob. M. — *πατρίων*] *πρωτείων* c. vir doctus (v. Philol. XIII p. 241). — *ἐγκλημα* E¹. — *νομίξ.] δοκοῦντες* E², *νομίσαντες* Vict. — *ἐπικρατήσιν* E. — 70 *τοσ. διὰ τὴν τότε στρ.* E¹ Bs.: *τοσοῦτον* Γ Ant. Turr., *διὰ τὴν τότε γεγενημένην στρ.* *τοσ. v. hic* Bk. — 71 *ἐκείνου πολέμου συστ. v. — κατὰ τὸν αὐτὸν v. — οἰομένων εἶναι*] *εἶναι* om. E³, *οἰομ.* om. F¹. — 72 *τῆς θαλάττης τὴν ἀρχὴν* v. — 73 *τούτους τοὺς καιροὺς* v. hic, *τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τούτους* Ant. — *ἀλλὰ*] *καὶ* Γ, *ἀλλὰ καὶ* E¹. — *καὶ ante μάλλον* om. E³. — *τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν* E¹ v. hic. — *τοῖν πολέοιν* Γ Bk.: *τοῖν πολέοιν τούτοις* Θ³ Bs², *τοῖν π. ταύταις* E¹, *ταῖν π. τούτοις* Vict., *ταῖν π. ταύταις* v. E². — *ὑπόμνημα* codd. Ant. praeter E³Θ³ Bk. (sicut exstat § 156; 2, 36). — *ante γένηται* in Γ deletae sunt litt. Π vel III. — 74 *με οὐδὲ λέλ.* v. hic. — *εἰπεῖν* del. ci. M. — *μέγιστα τούτων* v. — *δ' ἔτι* Sandys, Jacob, Schn.: *δέ τι* ΓE¹ Bs², *δὲ* Ant., *δέ τινα* v. hic. — 75 *γεγενημένων* v. — *δυναστεύοντων ἑκατέρω* v. hic. — *ταῖν* v. — *ἀρετῇ* v. — 76 *τοιαῦτα τυγχάνοι* Bk.: *αὐτὰ τυγχάνοι* ΓE², *αὐτὰ τυγχάνει* E¹, *τυγχάνοι τοιαῦτα* v. Ant. Bs², *τυγχάνει τοιαῦτα* v. hic. — *μεγίστην*] *μεγάλην* Dionys. de Isocr. c. 14. — 77 *οὐδὲ γὰρ τὰς θρασ.* v. — *τὰς ante ἁλλήλων* (ἄλλων E¹ R.) add. ΓE Dion. Bk. — *τὰς καθ' ἑαυτῶν* v. Dion. — *δεινότερον ἐνομ.* *εἶναι τὸ κακῶς* v. —

πόλεως ἀποδνήσκειν ΓΕ¹ Vict. Bk.: πατριδος ἀποδνήσκειν Dion. Ant. (praeter E³, qui πόλ. ἀποδν. τῆς αὐτῶν), πατρ. ἀποδανείν v. hic. — τοῖς ἰδίοις circumscr. R. — 78 τοὺς μὲν νόμους E²Θ² Bs. Cf. 8, 24 f. — τὴν post ἐκάστην add. Γ Bk. — 79 ὁπότεροι φθῆσονται ΓΕ²Θ² (ὅπ. τοὺς ἑτέρους φθ. E¹ Vict.) Bk.: ὅπ. ὁφθῆσονται v. — ἑταιρίας v. hic, Ant., Dd. — 81 ταῖς αὐτῶν δυναστείαις E¹ Vict. — ἄστη] α. τη Γ. — Ἑλλάδα] αὐτῶν (αὐτῶν) πόλιν ΓΕ. — 82 τοιαύταις E¹ (Γ?) Bk.: τοιαύταις δὲ Ant. et v. hic (τοιαύταις δὲ Cob., contra quem dixit Jacob). — νεωτέρους τοιοῦτοις vel ἐν τοιοῦτοις (ita Cob. M.) v. — ὑπερβεβηκότες v. E¹ (ὑπερβεβλ. ταῖς ἀρεταῖς Hi., quem refutavit Schn.). — πρὸς δὲ] περὶ δὲ E Vict. — 83 μὲν post τοσ. add. ΓΕΘ³ Bk. — πόλιν ΓΘ³ Bk.: πόλιν στρατεύσαντες E v. — τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν v. hic Bs.: τ. Ἑ. πᾶσαν Ant. praeter E, σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα ΓΕ Bk. — ἦς] om. Γ, ἦν E¹Z. — 84 πόλεμον τοῦτον θεῶν v. — ἐκεῖνοι v. E¹. — ἐποίησαν ΓΕΘ³: κατέλιπον v. mg E. — 85 ἔσχον Ant. — ἀλλὰ καὶ περὶ καλλ. v. — ἐφιλονίκησαν Γ Bk.: ἐφιλονέκησαν v. — ἀλλ' ἅμα μὲν περὶ v. hic. — εὐφυχίας v. in Ant.: εὐτυχίας Θ², ἀρετᾶς ΓΕ Bk. — ἐν τοῖς] ἐν circumscr. M. — 86 ἰδίον ΓΕ Vict. Ant. Dd.: ἰδίον κίνδυνον v. — κινδυνεύσειν E, Ant., v., Bs¹: κινδυνεύειν Γ Bk. Bs². — ἐφθασαν E¹ Bs.: ἐφθησαν. — 87 ἀμύλλης αὐτῶν Ant. — τὴν τῶν βαρβ.] τὴν om. Ant. Dd. Bs¹. — μάχη ΓΕ¹ Dd.: καὶ μάχη. — φθῆναι ΓΕ Vict. Ant. Bk.: ὁφθῆναι. — 89 ὑπερφηφανείας v. — συνηγάγκασεν] litteras ναγ a corr. habet Γ. — θρυλοῦσιν Γ Bk.: θρυλλοῦσιν. — 90 μέγα om. E³. — προσελθεῖν pr Γ. — ἅπαν ἀπῆντων τ. τ. π. v. E³, ἅπ. τὸ τ. π. ναυτικὸν ἀπῆντων Θ². — 91 ἀγωνιζόμενοι v. hic E¹. Cf. Harpocr. ἀγωνιᾶν: ἀγωνιῶντες ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ πανηγυρικῷ. — τῆς ἐν Μαραθ. v. hic, Ant. — ἑαυτοὺς ἐξ ἴσου καταστήσαι v. hic. — ἡμέτεροι Γ Bk.: ἡμ. πρόγονοι v. hic E, ἡμ. πατέρες v. in Ant. — ὅτι καὶ πρότερον v. — διὰ τὴν τόχην v. hic. — ἔπειτα δὲ καὶ v. hic, Ant. — προσαγαγέσθαι E v. — ἐπὶ τῷ v. hic. — ἐν πεζοῖς v. hic E¹. — 92 ὁμοίως v. hic. — καὶ κατ. . . πόλιν habet Ant., om. codd. Paneg. Bk., sed eorum loco ab H. Wolfio hic inserta sunt καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν διοικήσαντες. — ἐπὶ πλέον v. hic E¹. — διενεγκεῖν v. hic. — 93 δὲ ante ἄλλων om. Γ Bs¹. — σμικρότητα v. — παρημελήθη v. hic Dd.: ἡμελήθη ΓΕ¹ Bk. (εἰ τινες . . ἡμελήθησαν E²Θ², εἰ τινες αὐτῶν . . παρημελήθησαν v. Ant.). — πεζῆς Γ Bk.: τῆς πεζῆς v. — ὀπολικομένης v. hic. — 94 προσλάβοιεν E³. — 95 ἐξ ἀπαντος v. hic. — γενομένης E³. — 96 διέκλευσαν Cob. M. — ἐκατέραν κινδυνεύωσιν Γ Bk.: ἐκ. τὴν δύναμιν κινδ. E¹, ἐκ. τ. δ. ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρως κινδ. E²Θ² et (addito ἅμα post ἀμφ.) v. hic, similiterque Dion. Dem. c. 40. V. [Lys.] Epit. § 33 (Morus). —

ἐβλησαν v. in Ant., Aristot. Rhet. III, 7, Dionys. Turr.: ἐτόλ-
 μησαν ΓΕ v. hic Θ². Restituta vera lectione rursus ἐτόλ-
 μησαν ci. Cob. — γυγνομένην v. hic, Ant., Dion. — ἐμπικρα-
 μένους Dion. Cob. M. — περὶ πατρίδα τὴν αὐτῶν v. hic Dion. —
 97 καὶ μὴν οὐδὲ Ritschl (cf. 145. 185): καὶ μηδὲ Dion. Bs.,
 καὶ οὐδὲ omnes hic et Ant. (οὐδὲ om. καὶ Havet). — ἐμέλ-
 λησαν Γ Bk. Bs²: οὐκ ἐμέλλησαν Dion., ἐμέλλησαν mg E², ἐμε-
 λέτησαν E¹ Bs¹, ἐτόλμησαν E² mg E¹ v. — εἰσάθησαν γε Θ²
 v. in Ant. Cob. — κατορθώσαντας Cob. — ἐστὶ] εἰσὶ v. hic. —
 οὐκ οἷδ' ΓΕ Vict. Ant. Bk.: οὐχ ὁρῶ v. hic. — 98 εἰπέιν ἐστὶ v.
 E¹ Θ². — συναναμαχήσαντας Θ² Cor. Bs. — post hoc verbum
 libri ms. Dion. Dem. 40 teste Usenero addunt: δυναμένας δὲ
 πρὸς δις τοσαύτας κινδυνεύειν, pergunt autem deinde: οὐδεὶς
 γούν πρὸς ἡμᾶς κτέ. At v. infra § 108. — τὴν ἡμετέραν
 πόλιν v. hic. — 99 στρατιάς E. — τ. ἡγ. μάλλον ἔχειν E²,
 μάλλον τ. ἡγ. ἔχειν Θ². — τό γε παλαιὸν E². — δεινότετα E
 Vict. — 100 τὴν πόλιν ἡμῶν v. — ὄλεθρον om. Γ. — 101
 ἐφ' ἡμῶν v. — ταύταις ταῖς ΓΕ Turr.: τοιαύταις ταῖς Vict.,
 τοιαύταις v. — 102 μήτε ΓΕ Bk.: μηδὲ Vict., μήποτε v. —
 τοσ. πόλ. κρατεῖν τὸ πλήθος E. — οὐκ ἤδη ΓΕ Bk.: οὐ v.
 103 γεγενῆσθαι v. — ἡγεμονίας] εὐδαιμονίας Γ. — 104 ἐποιου-
 μεν v. (ἄν ἐπ. Vict.). — ὑπεναντίας v. — παρ' αὐτοῖς καθι-
 στάντες K. — ἐν' ἐν ἀλλήλοις v. — 105 ταῖς θυναστεῖαις δὲ
 v. — δεινὸν οἰόμενοι E, rc Γ, Bs., δεινοὶ Γ pr. Vulg. def. K.
 coll. 2, 14; 7, 64. — ἀποστερεῖσθαι] στέρεσθαι Ar. Rhet. III, 9.
 — 106 δεῖ om. Γ. — διετέλεσαν (ci. Bk.) Dd.: διετελέσαμεν
 codd. et v. (Bs²), quod defendens Cob. in proximis πρὸς ἡμᾶς
 αὐτοὺς (rc. γρ. ΓΕ Vict.) reponi iubet. Bk. coniecturam tuetur
 W. Vischer Philol. X, 245. — 107 χάραν πρὸς μὲν τὸ v. —
 καὶ κεκτημένοι Γ Bk.: κεκτ. E Bs., κεκτ. δὲ v. — σύμπαντες
 Γ Bs.: ἄλλοι σύμπ. E, σύμπ. οἱ ἄλλοι v. (circumscripsit οἱ ἄλ-
 λοι Bait.). — 108 ὑποκειμένης δὲ v. E (Bs²). — ἀρχὴν τῆς
 v. — καὶ πρὸς τὴν ἄλλην v. — τούτοις] τούτοις αὐτοῖς E.
 — τῶν ἄλλων Ἑλλήνων v. — τούτους] τούς pr Γ. — ὅσοι Sauppe
 Bs.: „εἶναι vel ὅσοι habere videtur Γ“ (Bk.), οἷ v. Bs². —
 κατεκτείναντο Cob. (coll. 62. 182). Sed cf. 6, 45. — 109 λα-
 βόντων Γ Bk.: ἐχόντων E v. — ἀπορώτερον v. — Πλαταιῶν
 M. — φονγούσι pr Γ. — 110 δεκαρχῶν E Vict. Bs.: δεκα-
 δαρχῶν h. l. Γ cum vulg. — διαλυμηνάμενοι v. Bs¹. — ἀπο-
 λιπόντες v. — γεγενῆσθαι v. — 111 ἡ δεινῶν ΓΕ Turr.: καὶ
 δεινῶν v. — ἐπὶ Γ Sauppe Bs¹: ἐνίοις v. (Bs²). — μάλλον
 δὲ τιμᾶν E Vict. — καὶ φονέας iniuria circumscripserunt Cor.
 Bk. Bs¹. — 112 ἔκαστον ἡ. ἔχειν ΓΕ Vict. Turr.: ἔκαστος
 ἡμῶν εἶχε v. — συμπεσθῆσαντας Vict. Turr.: συμπεσθῆσαντας
 Γ, συμπαθ. v. E. — 113 ἐφίκοντ' ἡ Bs¹. Hiatum tollas scri-
 bendo τίς δ' pro ἡ τίς, cf. 6, 56; 8, 105. — οὕτω τοσοῦτον

πόρρω v. — τὰς μὲν ἐαυτῶν v. — καὶ τῆς Γ Bk.: τῆς δ' E
 v. — 114 κατὰ πάντων v. — 116 πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται v. —
 ἀθυμότερον v. — 117 προσῆκεν E (Γ?) Bk.: προσῆκον v. —
 118 ἐπὶ τὰδε Γ Bk.: ἐντὸς v. — 119 ταυθ' et τὴν τῶν a corr.
 hab. Γ. — εἶχεν E Vict. (Γ?) Bk.: εἶχον v. — 120 εἴπερ
 ἀναγνοίη v. — ὅφ' ἡμῶν K., ὅφ' ἡμῖν Cob. — γεγραμμένος
 E Vict. Bs. — θαλάσση E v. — 122 ἄξιον] ἀνάξιον Γ, ἄν
 ἄξιον E, ἂν ἄξιον Bs². — ποθῆσαι v. E. — Λακεδαιμονίους
 E. — ἐπὶ τελευτῆς δὲ v., ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς E. — ἐκδότους
 τοῖς βαρβάροις ἐποίησαν v. E. — παύσονται pr Γ. — 123 το-
 σαύτην v. — 124 ἐλευθέρους ἀξιοῦσιν εἶναι ΓE Turr.: ἐλευ-
 θέροις ἀξ. Vict., ἐλευθεροῦν ἀξ. v. — τὸν ἐπίλοιπον v. (Dd.).
 — 125 πρότερον μὲν τοὺς μὲν ex ci. Baiteri Bs.: πρότερον μὲν
 τοὺς. — νῦν δὲ εἰς τοσοῦτον v. E (qui δ'). — 126 τὴν δὲ
 Μαντιν. v. — τὴν δὲ Θηβ. v. — Ὀλυνθίους καὶ Φλιασίους πο-
 λεμοῦσιν v., Ὀλυνθίους καὶ Φλιασίους πολεμ. Vict. — Reposui
 Φλειασίους ut formam nominis unice veram, cf. praeter alia
 Inscr. Att. 45 Kirchh. — Ἀμόντα] ἀμόνονται E. — βαρβ. τῆς
 Ἀσίας v. — ὅπως μεγίστην v. — 128 τὸ δὲ πάντων M. —
 καθ' ἐκάστην Γ Bk.: μόνον οὐ κ. E. E Vict., μόνον οὐκ κ.
 E. v. — τὴν ἡμέραν Dd.: ἡμέραν. — 129 πρὸς ἄλλους E. —
 διαβάλλω pr Γ. — τοιαύτην γνώμην ἔχοντας v. — 130 παροῦ-
 σιν] ἀμαρτάνουσι v. (παρανομοῦσι M.). — λοιδοροῦντας . .
 τοιαῦτα λέγοντας scripsi: λοιδ. . . τοιαῦτα πράττοντας v. Bs.,
 τοιαῦτα λέγοντας . . λοιδοροῦντας ΓE Bk. Cf. 8, 72. — 131
 κοινῶ τῶν v. — ἐξόν] ἐξ ὧν ἔσται v. — ante ἅπαντας deletae
 sunt in Γ litt. duae. — 132 ὁρῶντας τοὺς μὲν v. — [τῆς] γῆς
 Hi. M., cf. § 34. — ὄρη Γ Bk.: τὰ ὄρη E v. — ἀφθονίαν χώ-
 ρας v. Hi. — ἀργὴν E. — 133 ἄλλοθεν ΓE Turr.: ἄλλοθεν
 ποθεν v. — ἀμελήσαντες τοῦ τὴν v. — 134 οὐδὲν ἔστι προουγ.
 v. — οὐδέποτε v. — πολεμοῦντες πρὸς ἀλλήλους v. — διὰ τῆς
 χάς v. — διαλύειν v., συνδιαλύσειν Vict. — αὐτοῖν ἐκ τῆς v.
 — 135 Τειριβάζον ΓE Turr.: Τιριβάζον v. — κλειστον μέρος
 ἀπ' v. — 136 πόλεις ΓE Bk.: τριήρεις. — 137 τευχίζειν v. E.
 — 138 τοῖς Ἑλλήσι Γ Bk.: ἐν τοῖς E. v. E. — πεποιῆται v. —
 ταῦτα τοὺς λέγ. v. — ὁμονοησάντων ἀπάντων αὐτὸς v. (δ. πάν-
 των α. Vict.). — προσπολεμεῖν Bk.: πρὸς τὸ πολεμεῖν v. E (de
 Γ tacet Bk.). — 139 ταῖν πόλειον ἀμφοτέρων v. — μηδέποτε
 γέγονεν v. — θάτερ' ΓE Bk.: τούτων v. — μεγάλας ὁπάς v.
 Bs¹. — 140 Ἀκροκόμαν v. — ἀπήλλαξαν E Vict. — 141 πό-
 λεως] πόλεως τῶν ἐν Κύπρῳ v. E. — ἔχει] εἶχε v. — τοῖς
 προγεγεννημένοις Clem. Alex. Strom. VI p. 626. — 142 Ῥόδον]
 Κρίδον Hier. Wolfius. Cf. 5 § 63. — Λακεδαιμονίους E. —
 Κόνωνος E Bk. (ci. Hier. Wolfius): κοινωνος Γ, cett. κίμω-
 νος. — κινδύνων circumscripsi, cf. v. l. § 51. 26. — τὸ προ-
 κινδυνεύον ὑπὲρ τῆς Ἀσίας E Bk.: προκ. ὑ. τ. Ἀ. Γ, τὸ περὶ

τὴν Ἀσίαν v. — μόνον v. — δὲ ante μηνῶν om. ΓΕ. — κίνδυνον om. pr Γ.; ὁ ἐφεστώς Conon dicitur. — καὶ συμμαχίαν pr Γ. — μόλις ποτὶ ναυμ. v. — 143 δικαίοις v. E. — παρὰ κίππων v. E. — 144 Δερκυλλίδας v. — ἐπήγεε Γ Bk.: ἐπῆγε E v. Bs. — Θύμβρον v. — Κυρεῖον στρατεύματι ex Harpocr. v. Κυρεῖον Langius Dd.: Κύρον στρατεύμ. Bk., Κύρον στρατοπέδω codd. (nisi forte στρατεύμ. Γ praebebat). — χώρας ἀπάσης ἐκράτησεν v. — 145 καὶ οὐδὲ v. — τοῦ βασιλέως ΓΕ Turr.: βασιλέως v. M. — ἀνδρείαν E, item § 146. — οὐδὲν] οὐδὲ E. — θαλάττης v. — ἀδελφὸν τοῦ βασ. v., α. τὸν τοῦ β. Bs¹. — 146 ὑπολιπεῖν Γ Vict. Bk.: ὑπολείπειν v. E. — τὴν τῶν Περσῶν v. — ἀριστίνδην μὲν v. — ἐκλειλεγμένους v. E, ἐξελλεγμένους Vict. Cob. — φανλότητας Bs.: φανλότητα (τὰς φανλότητας mal. K.). — ταῖς ἐαυτῶν πόλεσιν οὐχ v. E (qui αὐτῶν). — προδιδομένους v. — 147 ἥτιους αὐτῶν v. — ὥστε βασιλεὺς M. — ἐπικούρων ΓΕ Vict.: Ἑλλήνων v. — 148 ἐπιβολῆς Γ Bs¹. — ἐνεγκάντων v. — Τισαφέρνην v. — 149 ἐπὶ λείαν Bk.: ἐπὶ λείαν ΓΕ, ἐπὶ λίαν Vict., ἐπιμέλειαν cett. — ὡς αὐτὸν ΓΕ Vict.: αὐτῶν cett., αὐτοῦ auctore H. Wolfio v. — ἐπ' αὐτοῖς v. Cob. M. — 150 οὐδὲ γὰρ οἶόν v. — τρόπαιον ἵστασθαι v. (τρ. ἵσταναι Vict.). — πῶς γὰρ ἂν ἐν v. E. — 151 ὡς ἂν . . διαφθαρεῖεν ΓΕ (quae uncis incluserunt M. R.): ὥσανει . . διεφθαρήμενοι v. „Qua vivendi ratione naturae hominum maxime corrumpitur“. — ἔξετ. δὲ πρὸς v. — προκυνιδούμενοι v. — ὀλιγοροῦντες ΓΕ Vict. Bk.: καταφρονοῦντες. — 152 τὴν ἐκείνων v. — 153 ὑπὲρ αὐτῶν Bk. Bs². — κινδυνεύσαντας E v. — 154 καθ' ἕκαστον v. — τὴν Λακεδ. ἀρχὴν v. — ἐπὶ θάνατον v. — ὅς post Θεμ. δ' a corr. habet Γ. — τῶν μεγίστων Γ Bk.: μεγ. E, καὶ μέγ. v. — 155 ἐξαμαρτάνουσι v. — διαλελ. οὐκ ἐπιβουλ. v. — κατακτείνει Γ Bk.: κατακαίειν E v. — 156 εἰ τί τινες ex ci. Valcken. Cor. Dd. — κινήσειαν ΓΕ Bk.: οἰκοδομήσειαν v. — πόθεν ΓΕ Bk.: ὁπόθεν A Cor., ὅθεν v. (ὁπόθεν ἐπισκευάσονται Cob. M.). — τῶν θεῶν ἰδὴ ἐξ. v. E. — τολμήσασιν v. — 157 ἡμετ. πολλὰ τοιαῦτα v. E. — γεγενημένης ΓΕ Vict. Bk.: προγεγενημένης v. — πρὸς αὐτοὺς τὴν ὀργὴν v. — κατέγγων ΓΕ. — τελετῇ] τελευτῇ Γ. — 158 ἐνδιατρίβονεν Cob. M., quos refutant Jacob et Schn. coll. 9, 76. — καὶ Περσικοῖς (om. Vict.) ipse circumscripsi. — καὶ δι' ὧν E, ἐξ ὧν Cob. M. — πρὸς Ἑλλήνας v. — τοὺς δὲ ΓΕ Bs. (δ'): τῶν δὲ v. (τοὺς δ' ἐπὶ τ. συμφ. μονωδομένους ci. K.). — 159 πρὸς αὐτοὺς ὑπάρχονσαν v. — τῶν στρατευσαμένων Γ Turr.: τῶν ἐπ' ἐκείνων στρατευσαμένων E, τῶν στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν v. — 160 οὐ σαφέστερον οὐδὲν om. pr Γ Bk., habent ante ὃν οὐκ rc. mg ΓΕ (Bs.), post ἀφαιτόν v. — 161 ἐχθρῶν ἐκείνου Γ Bs¹. — 162 Ἑκατόμνος Cor., Ἑκατόμνος Spohnius (cf. v. l. apud Harp. v. Ἑκ. et ἐπίσταθμος). — καίτοι] καὶ v. —

ἐξετάζειν ΓΕ Bk.: προαγορεύειν mg E v. — οὐκ ἄδηλον ὡς ΓΕ Vict. Bk.: πῶς v. (ita vel ὅπως Cob.). — 163 αἱ περὶ Γ Bk.: αἱ εἰσι περὶ v., αἱ εἰσὶν εἰς ὑπέρτερον περὶ E Vict. — οἶον . . Χίος del. ci. Dobr. — Ῥόδος Σάμος Χίος E. — 164 ὑστερήσαντες v. — προσέμενοι Γ. — χειρώσασθαι v. — 165 συλλεγ. τόπων v. — ἐπιστῶσιν ΓΕ Bk.: ἀθροισθῶσιν mg E v. — δεινοὶ μὲν προεξ. ΓΕ Bs. (προσεξαμ. Γ). — καὶ περὶ τὴν Ἰωνίαν v. — 166 ὁπόταν v. — 167 τῶν νῦν συμφορῶν Γ. — παρεληλ. χρόνος ἐν v. — πλείον v. — 168 οὐδεὶς τῶν πάποτ' E. — ἐπὶ ταῖς συμφορ. v. — ἀλλήλων] ἄλλων Cob. — ἰδίους αὐτῶν v. — 169 δυστυχίαν ἀνδρῶν ἐν τοιοῦτοις καιροῖς ὀδυρομένην v. — 171 διεπέρασαν v. — χρόνον κατέλιπον v. — ἐξεστῶσι Bs¹. — καταλελοίπασιν v. — 172 τοσοῦτον E v. — 173 ἐκποδῶν] ἐκ πολλῶν pr Γ. — οἶόν τέ ἐστι βεβαίαν v. — ὀφείλεις Γ Bk., ὀφειλείς E Vict. Bs.: φίλις v. — 174 δὲ γεγονότων v. — ἐταιρείας E. — οὐκ ἔστιν om. pr Γ. — ἐξοριούμεν Cob. — μόνον δ' ἂν vel μ. γ' ἂν v. — τοῦτο τάχα-θὼν Cob. coll. Ar. Eccl. 426. — ἀπολαύς. ἐκ τῶν v. — 175 ἐγκαλοῦσιν v. — μετέχουσι v. — ὑπὲρ τούτων v. — ἡνω-κασμένοι Γ. — ὡς ὁ μὲν E Turr.: ὥστε ὁ μὲν. — λυμαινόμενοι καὶ] λυμαιν οἱ Γ. — 176 τὸ δὲ M., cf. 128. — φέρει ἡμῶν v. — πάντες ΓΕ Vict.: πάντ'. — χορῇ v. — κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις v. — ἐτέρους] ἐταίρους ΓΕ. — 177 δορακλώτων Γ Vict. — εἰτε καὶ τούτων κρ. v. E. — 178 ὥσπερ E Vict. Turr.: ὡς. — νεωστὶ τὴν τιμὴν v. — 179 τὴν [τοῦ] βασιλέως Bk. — πρὸς Δία Fuhr. — πρὸς τοὺς ἀνθρώπους v. Bs¹. — 180 συνηγάγασιν ἡμᾶς v. — καταθεῖναι ΓΕ Turr.: ἀναθεῖναι v. — 181 ὧν καὶ ἀξίον v. — τῶν τε Γ Bk.: τῶν τότε E, τῶν v. — 182 κρείττων εἰρήνης ἐστὶ καὶ θεωρία μᾶλλον v. — στρατεία Bk.: στρατιᾷ codd. — τοὺς τὴν ἡσυχίαν v. — ἄγειν ΓΕ Turr.: ἄγειν βουλομένοις. — εἰη Γ Bk.: ἐξείη E, ἐξέσται v. — καταστήσασθαι v. — 183 πολλαγῇ (πολλαγῇ) E Turr. (Cor.): πολλαχοῦ ceteri. — λυσιτελ. μάλιστα v. — τὴν Ἑλλάδα κακῶς v. — διακειμ. πρὸς ἡμᾶς v. — 184 στρ. προσήκει Γ Bk.: στρ. μᾶλλον πρ. E, μᾶλλον πρ. στρ. v. — ἐνθυμου-μένους] προσοοιούμενους v. mg E. — ἀμύνασθαι v. pr E. — 185 αὐταῖς ἐστὶ v. — ἐθέλοντας E v. — τίς γὰρ οὕτως ἡλίδιος [ἢ καλαιός] ἢ δᾶθυμός ἐστιν ci. M. Hirschigium secutus. Si quid abundat, δᾶθυμος recidere malim. — 186 ἐν τούτοις τοῖς v. — τεύεσθαι om. pr Γ. — ὅλης Ἀσίας v. — τίς γὰρ ἂν ἡ E Vict. — πονήσῃ] ποιήσῃ E. — τῆς αὐτοῦ v. — μνήμην v. — 187 παρόντι καιρῷ v. Bs.: παρόντι ΓΕ Bk. Cf. 7, 78. — τῶν πραγμ. ΓΕ Vict. Bk.: περὶ τ. πρ. v. — συνορᾶν v. — τὸν πόλεμον om. μὲν ΓΕ. — 188 ἄλλων ἀπάντων ὧν v. — παύσασθαι v. — 189 μεγάλα ὑπισχν. ΓΕ Vict. Bk.: μεγάλας τὰς ὑποσχέ-σεις ποιουμένοις. — αὐτοῖ] αὐτοῖς αὐτοῖ Vict., αὐτοῖς οὕτοι E. — παρούσης ΓΕ Vict. Bk.: τοιαύτης v.

Ο. V. ΘΙΑΛΠΠΙΟΣ Γ Bk.: πρὸς Φιλίππον v. — § 1 ἔργον ΓΕ Bs.: ἄνοιαν v. — διαφυσσθεις ὑπὸ τῆς v. — ὅπερ δέμην v. — 2 σοί τε καὶ v. — πολλῶν κακῶν om. pr Γ. — 3 ἀπεφηνάμην v. — λυσίτελεϊ E. — ἡμᾶς ἔχειν ΓΕΔ Vict. Cor. Bk.: ἔχειν vel μὴ ἔχειν v. — 4 αὐτῶν ΓΕ Bk.: αὐτὸν v. — ὅπερ ΓΕ Vict. Bk.: ὥσπερ v. — φιλονεικίας v. — ὅμᾶς ταύτης E v. — 5 κηρυναίους E. — 6 ὅτι σὺ μὲν λόγῳ v. — παρ' ἡμῶν λήψῃ v. — ἀποίκους v. — ὡς ἂν Γ Turr.: ὡς εἰ ἔν E, ὡς ἦν v. — κατοικοῦντας ἡμῶν οἶαν v. — Ἀμαδόκω corr. ΓΕ Harpocr. v. Ἀμ.: Μηδόκω pr Γ v. — Χερρ. κατοικοῦντάς τε καὶ γεωργ. Vict. — 7 πολλῶν λεγομένων ΓΕ Bk.: ὅτων τῇ πόλει τῶν λεγομένων ἡμῖν v. — ἡμᾶς .. ἡμῶν . — ἡ καὶ E H. Wolfius Bk.: ἡ οὐ codd. — αὐτὴν ΓΕ Bk.: ἡν vel ἡμῖν v. (om. A). — 8 ἀπασιν Ἑλλήσι E. — 9 δὲ περὶ E Bk.: δ' ἔκαστα v. — ἀξιοῦσι παρὰ τῶν Ἑλλ. v. — 10 πᾶσιν ante ἡμῖν add. ΓΕ Bk. — συμφέρουσαν ΓΕ Turr.: ἀφίρουσαν v. — συγγράψαι v. — μὲν post εἰδώς om. Γ. — 11 ἐμῆς ἡλικίας v. — 12 ἐγὼ ἀπάσας ταύτας v., ἀπάσας ἐγὼ ταύτας E. — ἐπὶ γήρως] ἐν δυσχερείᾳ Γ E. — ὥστε βουλευθῆναι v. — οὐθένα ΓΕ. — 13 τινες add. A Cor. Bk. — αὐτῷ ΓΕ Bs. — 14 ἐκδεξάμενος Γ Bs². n. — ἐπὶ τοῦτο v. — ἔσχον] ἔχων pr Γ. — [καὶ] οὐδὲν . — ἔξόν αὐτοῖς ΓΕΔ Bk.: αὐτοῖς ἔξον v. — κλήν ΓΕ Bk.: — τῶν ᾠθησομ. πραγμ. E. — 15 οὗς ἂν βουλευθείης v. ὕναμιν καὶ πλοῦτον . . ὅσον v. — τὰ νῦν ὀηθησόμενα E — προσδεῖσθαι pr Γ. — 16 πρὸς τοὺς Ἑλλ. συμφέρον Bk.: στρατεύειν ἰδίᾳ σοι τιμὴν φέρον v. — βιάξ. πρὸς τ. γῆς. ΓΕ Bk.: ἐπὶ τοὺς βαρβάρους κοινῇ χρήσιμον v. — λόγον παντὸς v. — 17 μέ τινες v. — τῶν πλησιαζόντων v. — προεξηγμένος E. — 18 ἐξεστηκώς ᾧ ΓΕ Bk.: ἐξ-α. — μέλλεις] μέλλω E v. — 20 ἐπαρξάντας v. — αὐτὸν τυπούσας add. ΓΕ Bk. — 21 Περιραιβούς E Turr.: Περι-λους Γ Bk., Περιβεβούς Z v. — αὐτούς] αὐτοῖς ΓΕ Bs². v. Schn. — Ἰλλυριοῦ ΓΕ Bs. Cf. 49. — περὶ τὸν Ἀδριαν τοσαῦτα Jacob (coll. 98. 8, 140): τοιαῦτα ΓΕ Bk., τοιοῦ- — τοῦ πέμψ.] σοῦ π. mal. Bk. — βυβλίον Γ. — 22 dd. ΓΕ Bk. — οὐν οὐ μετρίως v. — τῶν ἐν τῇ πόλει γον E v. — 23 ἐθρασύνοντο v. — ἡγῶ Γ Bk.: ἡ ἐγὼ τὸ v. — τοῦτον τὸν λόγον v. — 24 φανῇ] φαίνεται v. — οἷς ΓΕ Bk.: ἐμοί v. — 25 οὐκ ἀλόγως ΓΕ Bk.: οὐ κα- — 26 δόξης τοῦ λέγοντος v. — ἐτι δὲ καὶ τῶν E v. — ν ἐρημος om. pr Γ. — 27 ἡδίους θ' ἄμα v. — 28 ἀμε-ς E. — εἰ τι τυγχάνομεν Vict. Bk.: εἰ τυγχάνομεν Γ, γχάνομεν E v. — 29 μοι E corr. ΓΔ Bs²: σοι v. — 30 οἶμαι καὶ E v. Cf. 56. — 31 τούτων τύχῳσι v. — 32 ν τοῦ E. — ἐκάστη ΓΕ Vict. Bk.: ἐν ἐκ. v. — 33 οἵσπερ

περὶ scripsi: οἷς περὶ v., ὁσπερ ΓΕ Bs. — συναιτία] αἰτία
 v. — 34 τῆς μεγίστης ὕβρεως ΓΕ. — οὐδ' ἂν (οὐδὲ ἂν) γεν.
 Δ Vict. Cor. — 35 σοι ante τοιοῦτον om. v. — ἐκεῖνης E,
 ἐκεῖνοισ v. — 36 ὀφείλεις v. — ἐαυτὸν ΓΕ Bk., αὐτὸν Bs.: σεαυ-
 τὸν v. — 37 ἐμποήσουσι v. — ὑμῖν (ἡμῖν E v.) del. Dobr. —
 ὅφ' ὧν ΓΕ Bs. — 38 ὡς ante παρακλησίως circumscripsit Bs¹.
 — αὐξανομένης v. — ἐπὶ ἂν E Bs¹. — 39 ἐπιτίθεσθαι v. —
 οὐτ' ἂν Λακεδ. v. — 40 ἡγοῦμην v. — γὰρ ἐκατ. ἐμποδῶν
 ἂν v. — 41 δοκούντων ἀνελπίστων v. — μόνος ἂν συστήσαι
 v. — τοῖς ante τοιοῦτοις add. ΓΕ Bk. — ἄλλως E. — ἐπε-
 χείρησε Γ Bs¹. — 42 αἵτιοι ἀλλήλοις v. — ἔξερχην merito su-
 spectum est Dobraeo. — γενομένοις E. — 43 δεῖ με λέγειν
 v. — Ἑλλήνων ΓΕ Bk.: ἄλλων v. — διοικίσαι corr. Γ Vict.:
 διοικῆσαι E v. — 44 μόνους E. — συναίτιοι] αἵτιοι v. — 45
 μόνον στεργούσας v. — περὶ τοῦτο v. — σοι post τούτων add.
 ΓΕ Bk. — 46 διεξέλθοιμεν] δε τι ἐξέλθοιμεν Γ, δι τι δι διεξ-
 ἔλθ. E. — ἀκριβῶς ἀλλὰ τὰ v. — σκεψαίμεθα ΓΕ Bs.: σκε-
 ψώμεθα v. — τι τῶν Λακεδ. v. — 47 οὔτοι μὲν γὰρ v. —
 καὶ κατὰ γῆν Δ Vict. Cor. Turr.: κατὰ γῆν. — 48 μεθ' αὐ-
 τῶν ΓΕ Bk.: μετ' αὐτῶν v. — εἰσβάλλοντας v. — κινδυνεύειν
 v. — ἀπόλοιτο v. — 49 ὑπὸ πάντων v. — καὶ τῆς νυκτὸς
 καὶ τῆς ἡμ. E Turr.: τῆς νυκτ. τῆς ἡμ. Γ, τῆς v. καὶ τ. ἡμ.
 v. — οὐδένα δὲ χρόνον] οὐδεμίαν δ' ἡμέραν ΓΕ. — 50 πρό-
 τερον αὐτοῖς γεγεννημ. E v. — ἀσμένως v. — αὐτοῖς πολέμους
 v. — 51 πολεμοῦσι γὰρ ἐξ ὅσου v. — ὥσπερ καὶ Λακεδ. v. —
 ὀλίγον δεῖ Γ. — ἕκαστον ἐνιαυτὸν v. — τὴν χώραν om. αὐ-
 τῶν v. — 52 ἀποκτείναντες v. — οὕτως ζῆν v. — 53 μεγίστην
 ἐξ αὐτῆς δόξαν v. Bs¹.: δ. ἐξ αὐτῆς μεγ. Γ Bk., δόξ. μεγ. ἐξ
 αὐτῆς E. — χρήσασθαι E v. — τὰς πόλεις τὰς v. — ὁμόροις]
 ὁμογόροις pr Γ. — καὶ γῆς θαλάττης Γ. — 54 κρατήσαντες
 ΓΕ. — αὐτοῖς post οὐδὲν add. ΓΕ Bk. — ἐκείνους ΓΕ Vict.
 Bk.: ἐκεῖνοισ. — πάσχουσι πρὶν ἀπίνειν v. — 55 αὐτῶν add.
 ΓΕ Bk. — διὰ τὰ πράγματα' (πράγματα) αὐτῶν v. Bs¹. (δ' αὐ-
 τῶν περιέστηκε τὰ πράγματα Bk., tamquam ex Γ, cuius de
 lectione veriora postea retulit). — ὅπ' αὐτοῖς ΓΕ. — καὶ συμβ-
 ουλευῆς add. ΓΕ Bk. — 56 ἐπεποιήτο ΓΕ Bk.: ἐποιήσατο v. —
 οἶμαι om. Γ. — διοικήσεις v. — 57 γενήσεσθαι φαν. v. —
 γνωαῖ σε v. — δυσκολώτερα ΓΕ Bk.: σκολιώτερα v. — ἀντι-
 λέγουσι; πῶς οὐ Bait. Schn. — τὰ ὅρα ΓΕ Bk.: ταῦτα v. —
 58 πρῶτον μὲν Bs. (cf. 46): πρῶτον codd. — περὶ τὸν Ἀλκιβ.
 v. — φυγῶν Γ Bk.: ἐκπεσὼν v., ἐκπεσὼν γε. φυγῶν E. —
 μέγεθος τῆς πόλεως v. — ἔσχεν] ἔχειν pr Γ. — 59 εἰ τις λέ-
 γειν ΓΕ Bk.: οὔτε λέγειν ἂν τις v. — 60 γεγεννημένος v. —
 νῦν om. E. — ὅφ' αὐτοῦ Γ. — 61 γίγνεσθαι Γ Bs. (cf. 4, 119):
 γενέσθαι E v., γεγενῆσθαι Bait. K. coll. 8, 101. — τηλικ. κα-
 κῶν αἷτιος ΓΕ (propter παρόντων κακῶν quod praecedit) Bs².

Schn. — *ἐκπινομένης* v. — 62 *οὐκ αὖτε μὲν*] ὅστερον (ex eis quae praecedunt repetitum) pr Γ. — *εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ πολ-
λῆς θύμης* v. — 63 *τῶν Ἑλλήνων* ΓΕ Vict. Bk.: *τῶν ἄλλων Ἑλλήνων* v. — *βασιλεῖς* E. — *ὕπαισιν* ΓΕ Vict. Bk.: *ὕπαισιν* v. — *δεῖ πλείω* v. — *Ῥόδον γὰρ* E Bk.: *Κνίδον* E v. Cf. 4, 142. — *καὶ ἀντὶ νικῆσας* add. ΓΕ pr A Bk. Cf. 4, 87: 10, 26. 41. — 64 *δὲ ἄλλους Ἑλληνας* v. — *τείχη τῆς πατρίδος* ΓΕ Turr. Ba. — *ἀτιμωθήσεσθαι*] *ταπεινωθήσεσθαι* ci. Cob., non immerito de veritate traditae lectionis dubitans. — 65 *Συρακουσίαν* Z v., *συρακουσίαν* E. — *ἅπασιν* add. ΓΕ Bk. — *συρακούσας* Γ, *συρακούσας* E. — *πεζικὴν* v. — *γεγεννη-
μένων* v. — 66 *καὶ τῶν βαρβ.* v. — 67 *ὑπαρχούσης* v. — *τη-
λικαῦτα* ΓΕ Bk.: *τοσαῦτα* v. — 68 *ἐφ' ἀμύλλον* v. — *ἔλαιν* ΓΕ (ci. Hier. Wolfius): *ceteri codd. ἔχειν*. — *διάγειν* v. — 69 *ἀν-
ταῖν* cum Γ omisi sū. — *βουλευσῇ* E, *βουλευσῇ* Vict. — *nonne τοσαύτην?* Cf. § 82. 7, 31. 16, 9. — 70 *εἰσηγούμενος* A Vict. Bk.: *ἡγούμενος* ΓΕ v. — *ἑστίν*] *εἰσίν* v. — 71 *ὡς
γινόμενων* ΓΕ Bk.: *ἐφ' οἷς γινόμενοις* v. — *πῶς δὲ οὐχὶ
περιχαρῆς* v. — *συντὸν εἰδῶς* v. — *λογιζομένων* ΓΕ Bk.: *λογί-
ζεσθαι* δυναμένων v. (ut est 8, 60). — *μάλιστα* *παρανέσεις* v. — *ἀμφοτέρω σοι φέρειν* v. — *δυναμίας*] *δυνάμεις* pr Γ. — *ἀνευλεῖσθαι*] *μεγίστας* ΓΕ. Cf. Aesch. Sept. 15. Tamen prae-
tulerim *ἀνευλεῖσθαι*. — 72 *ἀπέχρη* ΓΕ (ci. Hier. Wolfius):
ceteri ἀπόχρη. — *ἂν ἤδη μοι* ΓΕ Bk.; v. *ἂν μοι* *reduxit* Bs.
— 73 *καθιστάναί* ΓΕ (H. Wolfius): *ceteri codd. καθεστάναι*. —
τὴν εἰρ. . . *ἰδίῳ* ΓΕ (cf. Arist. Rhet. III, 10; Philipp. Epist.
§ 19): *τῆς εἰρήνης οὐσης τοῖς ἄλλοις κοινῆς τὸν πόλεμον αὐ-
τῶν ἰδίον* (hoc H. Wolfius ci., libri ἡδῶ) v. — *σὺ πολὺν* ΓΕ
Bk.: *συχνὸν* v. — *ἤδη χρόνον ἅπασιν* v. Collocatio πολὺν ἤδη χρ.
exstat 4, 162. 8, 30. 36. 10, 4. 15, 285. Epist. 9, 11 (Schn.).
— 74 *Φωκέας* v. Bs.: *Φωκεῖς* ΓΕ Turr. — post *Πελοπόν.* cum
ΓΕ om. *διανοῇ* Bk. — *ἀμφικτυονείας* Γ. — *ὥς καὶ* Γ Bk.:
om. *ὥς* E v. — 75 *μὲν* post *μάλιστα* add. ΓΕ Bk. — *ἐπειτο*
δὲ καὶ E v. — *λογισμῶ*] *λόγῳ* v. — *ἀναισθητῶς*] *ἀνοήτως* v.,
ἀναισθητῶς E. — *σε ἐπιβουλεύειν* v. — 76 *λόγοις*] *λογισμοῖς*
v. — *παρασκευάζεσθαι* v. — *λέγει* E. — *δοκεῖν ἂν εἶναι* E. —
77 *οὐκ ἂν*] *ἂν* om. pr Γ. — 78 *χρῇ* ΓΕ Turr.: *χρῇ* *σε* v. —
79 *ἴσως* *οὐκ* ΓΕ Bk.: *ἴσως δ'* v. — *τῶν* ante *πειδομένων* om.
Γ. — *συνίδης* v. — *παρὰ* ante *μικρὸν* del. Dobr. ut e proxi-
mis male illatum. — *καὶ σοι* EZ v. Bs¹: *σοι* Γ Bk. — *τοῖς
σοῖς* *πρωγ.* E. — 80 *τυχεῖν* ΓΕ Bk.: *εἰπεῖν* *τυχεῖν* v. — 81 *τὸν
τὴν τυραννίδα* E Bs.: *τὴν* *τυρ.* Γ Bk., *τὸν* *τυρ.* v. — *χρησασθαι*
καὶ *μολῶσθαι* v. — *καλινδουμένους* EZ v. Bs.: *καλινδουμέ-
νους* Γ Bk. — 82 *τοῦτον τὸν τρόπον* v. — *τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι* E v.
Bs¹. — 83 *καὶ περὶ ὧν* v. Bs¹: *καὶ ὧν* ΓΕ Bk. — *σοι* . . *ἔστι*
ΓΕ Bk.: *ἡγοῦμαι σοι* *πρακτέον* *εἶναι* v. — *σε* *χρῆναι* v. —

τότε μοι δοκῶ συμβουλεύειν (συμβουλεύσεις Cor.) v., cf. Epist. Socr. 30, 5. — διάνοιαν νῦν καὶ v. — ἔγραφον τὴν om. περὶ v. — 84 τὸν λόγον] τοὺς λόγους v. — ὁ λόγος] om. ὁ Γ. — οὕτε δύναναι καινὰ v. — 85 ἀποστατέον γ' ἐστίν v. — ὑποπίσει καὶ συμφείροι v. — 86 λόγον τούτου σύμπαντος E. — 87 κατέγειν v. — 88 τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους ΓΕ Epist. 9, 14 Turr.: τὸν ὀρθῶς βουλευόμενον v. — πρὸς τὸν βασιλέα πόλεμον Γ hic Schn. (cf. § 89): πρὸς β. πόλ. ΓΕ in Ep. 9 l. c. Turr. Bs., τὸν πρὸς β. π. E hic, τὸν πρὸς β. π. Z v. hic, πρὸς β. τὸν πόλ. v. in Epist. 9. — διαλλάξῃ τις ex Epist. 9 l. c. Turr.: διαλλάξῃ v. — ἐννεστηκῆς Bs¹, ἐντετηκῆς ci. Cob. — 89 τῶν ἄλλων om. μὲν ΓΕ. — 90 στρατευσαμένων v., συνστρατευσαμένων E. — ὁμολογοῦσι v. — 91 συμπεσοῦσης αὐτῷ οὕτω E v. — προσκαλεσάμενος v. — ὑποσχόμενος v. — ἐντελῇ μισθὸν E. — ὑπαγόμενος E v. — ἐκεῖ ΓΕ Bk. (ci. Cor.): ἐκεῖν v. — 92 ὥστε ΓΕ Bk.: καίτοι v. — τὴν αὐτοχ. τὴν τότε γενομένην v. — παρασκευάσασθαι pr E (corr. E sec. Bs.) v.: κατασκευάσασθαι Γ corr. E (pr E sec. Bs.) Turr. — 93 πέφρακα] γέγραφα E. — ἐπιστάς . . μὴ ποιεῖν ΓΕ Bk.: εἰ . . ἐλθεῖν ποιεῖν v. — ἐτέρως ΓΕ Bk.: εἶχεν v. — τὰ post ἅπαντα om. pr Γ. — διαφεύγειν Γ Bk.: διαφυλάττειν E v. — 94 ἣν Γ Bk.: εἶην E v. — πλείον vel πλείονα v. — ἀπεχροῖμην v. — 95 σφόδρα Γ Bs.: ἣν που σφόδρα E v. — πρόπον ἦ v. — 96 ταῦτα μὲν οὕτως ἔξει v., om. οὖν etiam E. — γενησομένης] γενομένης v. — ἐθέλης v. — δεκαρχίας EA Bs.: δεκαδαρχίας Γ v. — εἶχον post δυσμενεστ. ex ci. add. Cor. Bs¹. — 96 ῥᾶον] ῥᾶδιον mal. Bk. — συλλέγουσιν ΓΕ Bk.: ἔλλησι v. — τὴν . . μισθοφορὰν ΓΕ Bk.: τὸν . . μισθὸν v. — 97 στρατιᾶς Vict., στρατίας E. Cf. Schn. ad 4, 88. — 98 ἐτέρους] ἕτερον Vict. — καλῶς εἶχε om. ἂν v. — τὰς σὰς Γ Bk.: πάσας τὰς E v. — δικαίως δ' ἂν pr Γ. — ἄμα add. ΓΕ Bk. 99 ἀμφοτέρων add. ΓΕ Bk. — συμβουλευόμεν v. — καὶ post ἐκατέρου om. Γ Bk. — ἰδῆς corr. E. — τὴν τε πόλιν E v.: om. τε Γ Bk. — τὴν τῶν Λακ. v. — 100 ἐξέλαβεν] ἔλαβεν v. — ἄλλων ΓΕ Bk.: Ἐλλήνων v. — αὐτῷ del. Dobr. — πόλεων add. ΓΕ Bk. (et ex ci. H. Wolfii Cor.). — ἐγκρατὴς ΓΕ Bk.: κύριος v. — οὐδεὶς ὅστις ΓΕ Bk.: οὐκ ἐστὶν ὅστις v. — καὶ post ὑπερωρ. om. pr Γ. — 101 μὲν γὰρ ἀφαιρετῆται μὲν scripsi: γὰρ ἀφ. μὲν ΓΕ Bk., μὲν γὰρ ἀφ. v. — οὗτος] οὕτως E. — συναγαγὼν γρ E v.: συμπαρασκευασάμενος Γ (fort. propter παρασκευῆς quod proximum est) Bk. — πλείστην ὅσην οἷός τ' ἦν v. — 102 τῷ ναυτικῷ v. Bs. — ἣν μετὰ βασιλείας v. — τῶν ἔθνων τούτων v. — 103 ἡπειρον] πειρον E. — πάντων ἂν om. γ' v. — καταλελυθῆναι] utramque l corr. habet Γ. — ταύτην ἀρχὴν pr Γ. — βουλευομένην v. — 104 ἕκαστον ἐνιαυτὸν v. — τ' post ἐκείνος om. E. — τὴν ἡμετ. ἀρχὴν καὶ τὴν Λακ. v. — 105 μεταχειρισά-

μένος . . τολμήσῃ σοι ΓΕ Bk.: μεταχειρισάμενοι . . σοι τολμήσωμεν v. — στρατιωτικῶν ΓΕ: στρατηγικῶν v. — ἡγοῦμαι ἀρεῖν πρὸς παράδειγμα τόν v. — πατέρα σοι v. — θέμις ΓΕ Bk.: λέγειν vel cum Wolfio βουλομένῳ λέγειν v. — 106 num ἔβουλ. τοῖς ἄλλοις τοῖς? — ὠρμημένοις v. — 107 σφαγὰς καὶ ταραχὰς v. — 108 γὰρ τῶν Ἑλλήνων v. Bs.: γὰρ Ἑλλ. ΓΕ Bk. — ἀξιώσας ἄρχειν v. — διαγαγόντα A Vict. Turr.: διάγοντα ΓΕ v. Bs. — τὸν τε γένει E. — 109 οὐ τῶν λογοπ. E. — ἀδιεξέργαστον E Bk.: διεξέργαστον Γ, ἀδιεργαστον v. — ἀξίως] „ἀρίως nisi fallor Γ“ Bk. — 110 φιλοτιμία ΓΕ Bk.: φιλοσοφία v. (φιλανθρωπία ci. Dobr., coll. 114. 116). — διπλασίῳ v. — ἀπίστην ΓΕ Bk.: ἀφέξομαι πάντων v. — ἐξ αὐτῶν] ἐκλεξαμένος A Vict. Cor. — ἐρημένοις v. — ἔχοντα pr Γ. — 111 δεῖ] ἀεὶ Valokenaer. ap. Hirschig. — ποιησάμενος γὰρ ΓΕ Bk.: μὴ γὰρ ῥηθῆναι ποιησ. δὲ v. — μεγίστην τότε v. — 112 ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ Vict. Turr.: ἀρετῆς αὐτοῦ (αὐτοῦ) ΓΕ v. Bk. Bs. — 113 καλλίστας Bait. Turr.: κάλλιστα v. Bs³. — τὸν κράτιστον ΓΕ Bk.: τὸ κράτ. v. — μὴ δεῖν ΓΕ Bk.: μὴδὲ vel μὴδὲν v. — φιλονεικεῖν E v. Schn. — παρασκευάσας ΓΕ Bs³. — 114 οὐδὲ γὰρ τ. θ. ἐνιοι δυνηθ. ἂν v. — βουλεύσασιν v. — βουληθείης v. — 116 δαίδιον ΓΕ A Vict. Turr., cf. 8, 50. — κτήσασθαι Γ Turr.: κτήσασθαι σε E v. — post καλλίστην add. δόξαν ΓΕ. — ἥπερ v. Bs.: ἡ ΓΕ Bk. — νῦν add. ΓΕ Bk. — σκέψαι δ' ὁ τι Schn. — 116 ἐπὶ τὰς εὐεργεσ. τῶν v. — προόητας καὶ φιλανθρωπίας E v. — μόνων E. — ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων v. — 117 ἡμῖν αἰτίους v. — οὐτ' ἐν ταῖς εὐχαῖς] οὐτ' εὐχαῖς pr Γ. — ἡμᾶς om. pr Γ. — 118 περιβαλίσθαι v. — 120 ἅπαντας (vel τοὺς ἀνθρώπους) Hertlein: αὐτοὺς. — ἀνελεῖν Γ Bs.: ἐλεῖν E v. — ὡς λέγουσι Γ Bk.: ἦν λέγ. E v. — ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ v. — 121 παύσωμεν v. — [κανὼν αὐτοῖς εἰσπορίσαντες v. — 122 ξαντενομένους] πολιτενομένους ΓΕ. — ὀρίσαι ΓΕ Bk.: ἐχυρῶσαι (ὀχυρῶσαι Vict.) v. — πρὸς ἀπάντων ΓΕ Bs³. — 123 ἐπιχειρήσας E. — μάλλον] μόνον (ex proximis repetitum) ΓΕ. — ἐπὶ ταῦτα αὐτός τε v. — 124 γεγόνασιν v. — ἤξιωσαν ἄρχειν v. — Ἑλλήνων] ἄλλων Γ, ἄλλων Ἑλλήνων E. — 125 ἀμύνασθαι v. — 126 πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς om. τ' E v. — 127 ὡς περὶ ὧν v. — 128 ἐπὶ τε τήν] τε om. Γ. — 129 πατρίδα τὴν αὐτοῦ τὴν Turr.: π. τ. αὐτοῦ τὴν ΓΕ, π. τὴν v. — ἐκείνην φαν. πρῶτον v. — 130 τυγχάνω om. E. — ἐμοί] μοι v. — ἐλπίζω v. — 131 ποιήσομαι Γ Bs³. — τοῦτοις ὅπ' ἐμοῦ μὲν ΓΕ Bk.: τοῖς μὲν ὅπ' ἐμοῦ v., τοῦτοις μὲν ὑπ' ἐμοῦ Bs³. — ἀφελίῳ Γ Bk. — 132 ὄντας τῶν Ἑλλήνων v. Bs.: τ. Ἑλλ. ὄντας ΓΕ Bk. — βασιλείας τοὺς μεγάλους Bs³. coll. 4, 121 (nam reliqua quae affert exempla nihil omnino probant). — προσαγορευομένους quod est post μεγάλους circumscrip. Bs³. (ex ci. Sauppil); aptius K. καλουμένους

(vel ὀνομαζομένους) ci., cf. 9, 72. — ἀλλὰ μεταναστατέον καὶ ἀναστρεπτέον v. — 133 πείθειν σε v. — 134 εὐλογίαν E corr. Γ (qui quid pr. habuerit non liquet) Bs.: εὐδοξίαν v. — καὶ τὴν μνήμην add. ΓE Bk., cf. 4, 186. — 135 ὑπὲρ ante ἄλλον del. Cob. — τῶν ὄντων ἀπλήστως Γ Bk.: τῶν ἀνοήτων ἀπλείστως E, τῶν ἀνοήτως φιλουμένων τοῖς πολλοῖς ὁλοσχερῶς v. — 136 πολλῶν ΓE Bs.: πολιτῶν v. — καταλιπέσθαι E. — συνεβούλευόν σε καὶ v., σοὶ συνεβ. καὶ E. — 137 σε τοῦτον v. — βαρβάρων ἀνανδρίαν ΓE Bk.: πατέρων ἀνδρίαν v. — ὀνομαστοῦς E. — οἰκησάντων v. — οὕτως ἐστὶ σφόδρα v. — μεμισημένων καὶ καταπεφρονημένων Γ, μεμισημένον x. καταπεφρονημένον E. — 138 συγκεράσαι corr. ΓE Bs¹: συνερασαι pr Γ, συνεράσαι Bk., συνερανίσαιμι pr Δ, ὅπως ἂν συνερανίσαιμι v. — vocis εἰρημέ- νους primas litteras corr. habet Γ. — ἂν ἀξιώχεως corr. ΓE v.: ἂν ἄξιος pr Γ Bk. — οὕτος .. εἶναι ΓE Bk.: ἔδοξεν οὕ- τως ἡ πραγματεία εἶναι v. — σέ γε ΓE Bk.: σέ τε v. — οὕτω .. αὐτῶν add. ΓE (qui omittit ἂν) Bk. — 139 καταστραφεῖσαν ΓE Bs.: κατασταθεῖσαν v. Cf. 8, 69. — διαστήσαι ΓE Turr.: διαλύσαι v. — 140 δύνανται ΓE Bk.: ἂν δύνανται v. — ταύ- την] τοιαύτην v. — 141 γενήσεσθαι] γεγενῆσθαι v. — οὗτ' ἐν τοῖς β. v. — 142 τῶν νῦν μὲν ἐπιγιγν. v. — τῶν προεγ. ἔχομεν παραβαλεῖν v. — οὐ γλισχρῶς] οὐκ αἰσχυρῶς v., οὐ αἰ- σχρῶς γε E. — τῶν ἄλλων Bs.: τῶν Ἑλλήνων Γ Bk., τῶν ἄλλων Ἑλλήνων E v. Cf. 124. — εἴλε] εἶδε pr Γ. — ἀντιπαρα- βάλλων ΓE Turr.: ἀντιπαραβαλὼν v. — 144 ἀλλὰ γε μετὰ v. — ἀρετὴν καὶ τοὺς v. — τοῖς ἐκείνους E. — 145 καίτοι ΓEA Cor. Bk.: καὶ v. — καὶ ἀρίστους om. τοὺς v. — νησιδρίους E. — παρὰ ante πᾶσιν add. ΓE Bk. — κτησαμ.] κερτημένους v. — 147 ταῦτα γὰρ ἅπαντα v. — κατ' αὐτῆς] κατὰ ταύτης ΓE Bs. — τῆς ἐν Μαραθ. E v. — τῆς ἐν ante Σαλ. om. v. — τῆς τῶν Ἑλλ. σωτηρίας] haec corr. habet Γ loco XII litt. ca- paci. Cf. 4, 99; 6, 83; 8, 43. — ἅπαντες ἔγκ. Γ Bs.: ἅπαντες αὐτὴν ἐγκωμιάζουσιν E v. — τὴν αὐτὴν δὲ ΓE Turr.: τὴν δ' αὐτὴν v. — 148 ἄγανται μᾶλλον v. — τρόπ. τὰ μὲν E. — ἀλλ' ἀηδῶς ὀρώσιν del. Cob. — τὰ μὲν ἀρετῆς Γ. — 149 ἢ Γ Bk.: ἢ E, εἴη v. — αἰτιῶ .. ἐμὴν ΓE Bk.: ἀποβλέ- πειν εἰς τὴν ἥλικ. τὴν ἐμὴν δεῖ v. — διαδιδόμενοις ΓE. — δόξαν πολὺ μείζω τηρηθῆναι v. — 150 οὕτε μετὰ τῶν ἀγαθῶν v. — συμβαινόντων ΓE Bk.: συνόντων. — ἕκαστος ΓE. — εὐνοίαν E. — 152 ἂν post ὅπως add. ΓE Bk. — ἐγὼ ante τυγχάνω add. ΓE Bk. — παρασχέιν αὐτὸν εἰς ᾧ v. — 153 μὲν τιμᾶν] μαν Γ; τιμᾶν hoc loco omission post λέγοντας add. E Bs¹. — ἐγκωμιάζειν ἐκείνους v. — ἡ τη- λικ. ΓE Bk.: καὶ τηλ. v. — καὶ μὴ μόνον τοὺς v. — οἴ- τινες τοὺς .. ποιήσουσι v. — τὰς πράξεις om. σὰς Γ. — 154 ὥς ἐλαχ. om. ἐν v. — κατίδης Bait. Bs¹: κατίδους v. —

ὥν ἂν εὖ πάσχωσι v.: ὥν εὖ πάσχουσι ΓΕ Bk. — 155 τοῖς ἐπάρχουσιν Γ Βs².

Or. VI. ΑΡΧΙΣΤΑΜΟΣ. 1 τὴν ante μεταβ. add. ΓΕΘΑ Cor. Bk. — 2 τις ἄλλος τῶν ΕΘ v. — πολλὴν ἂν ἦς. ΓΕ Bk.: ἦς. ἂν Θ v. — τάξιν τοῦ βίου Θ v. — προήσομαι τὴν πόλιν ἀναξίως προφρεισαμένην Θ v. — 3 σιωπᾶν add. ΓΕ Bk. — τοὺς μάλιστα ΓΕ Bk.: τοῦτοις μάλιστα Θ, μάλιστα τοῦτοις v. — 4 δεδευγμένον Γ (praepositione in mg. posita), E sec. Bs., Turr.: ἀποδεδευγμένον Θ v. — μηδὲ περὶ ἐνός ΓΕ Bk.: περὶ μηδενός Θ v. — οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρων v. — 5 μεγάλαις] μεγίσταις ΓΕ Bs. an fuit μεγίστοις κακοῖς? — περιβάλλομεν ΓΕ Bs.: περιβάλλοιμεν. — μὲν κατορθώσαντες ΓΕ Bs. At cf. 5, 48. 68 (Turr.). — ὑμᾶς ΓΕ Turr.: ἂν. — ὀφελήσομεν corr. ΓΕ Turr.: ὀφελήσαιμεν v. — ἴσως ἂν φανλ. δόξαιμεν Θ v. (δόξαιμεν etiam E). — 6 εἰ τίς τι Γ Bk.: εἰ τε τι E, εἰ τις Θ v. — ἀγαθὸν τι Θ v. — 7 πόλεμος οὔτε κίνδυνος Θ v. — τοσοῦτον ΓΕ Turr. (coll. 4, 33): τηλικούτων. — νῦν Θ v. — βουλευσόμενος συνελήλυθα v. — νῦν Γ Turr.: νυνὶ ΕΘ v. — ὑπομενετέον ΓΕ Bk.: ὑπομενητέον ΘΑ, ὑπομονητέον v. — μὴ λίαν ΓΕ Bk.: μηδὲ Θ v. — 8 δεῖ τοῦμόν ἴδιον ΓΕ Bk.: δεῖ μετὰ τούτων ὁμοιον Θ, δεῖ μετὰ τοῦτο ἴδιον v. — εἰλόμην Θ (non Γ) Bs. — πολλαπλάσιον ΓΕ Bk.: πολὺ πλείονα Θ v. — ψηφισάμενος ΓΕ Bk.: ποιήσας Θ v. — ἐν ἐμοί Θ v. — πατέρες ΓΕ Bk.: πρόγονοι Θ v. — 9 δ' ὑμᾶς om. καὶ Bs¹ cum Θ. — ταυτησὶ ΓΕ Bk.: ταύτης Θ v. — τῶν . . ἡγησαμένων v. — ἔχειν] ἴσχειν v. — 10 αὐτῶν add. ΓΕ Bk. — σημαῖον post γεγ. addi iubet Hi. coll. § 92. — 11 ἡμῶν mediolanensis et aldina Turr.: ὑμῶν ΓΕΘ v. Bs³ — 12 κακῶς ποιήσοντες ἦκουσι Θ v. — κτησάμενοι add. ΓΕ Bk. (cf. Demosth. 3, 36). — ὑμᾶς ΕΑ Cor. Bs¹: ἡμᾶς ΓΘ v. Bs². — συμφορὰν add. ΓΕ Bk. — 13 κατεγνώκασιν ἡμῶν Θ v. — δεῖν ΓΕ Turr.: δεῖν ὑμᾶς Θ, δεῖν ἡμᾶς v. — αὐτοὶ] οὗτοι E. — ὑμᾶς E Bs¹: ἡμᾶς ΓΘ v. Bs². — 14 τοσοῦτον Θ v. — ὑμῖν E. — περιγίνεσθαι ΓΕ. — τοῖς ante τῆς add. ΓΕΘΑ Bk. — 15 τοῦτο ΓΕ Bk.: ταῦτα Θ v. — πρὸς τὰς ΓΘΑ Bk.: τὰς v. — γενέσθαι] γενησθαι pr Γ, γενήσεσθαι E. — 16 διαλεχθ. πρὸς ὑμᾶς ΓΕ Bk.: ὑμᾶς ὑπομνήσαι Θ v. — ὃν ΓΕ Bk.: δι' ὃν Θ v. — πόρρωθεν Θ v. — διότι Θ v. Bs.: ὅτι ΓΕ Bk. — ἀποστρεφῖν ἐπιχειροῦσιν Θ v. — 17 ἐπεὶ Θ v. — δὲ τῆς τρίτης Θ v. — εἰς Δελφούς ἀφίκοντο ΓΕ Bs.: ἀφίκοντο εἰς Δ. v. — περὶ ὧν μὲν Θ v. — αὐτοὺς add. ΓΕ Bk. — 18 κατὰ δόσιν Γ Bk.: καταδουλωθεῖσαν ΕΘ v. — ἐκβληθέντος γὰρ τυνδάρεω ΓΑ (qui τυνδάρεως). — κατάγοντος pr Γ Bs¹. — αὐτῷ add. ΓΕ Bk. — 19 δορυάλων ΕΘ. —

τὰς ἐκ τῆς Ἑρμῆ. ΓΕ (qui ἐριθείας) Bk.: αἶς ἐκ τῆς Ἑ. ἐξή-
 λασεν Θ v. — πλὴν ὑπὸ Γ Bk.: πλὴν ΕΘ v. — 20 καὶ τὸ
 στρατόπεδον Θ v. — συνακολουθούσιν, quod esse videtur in Γ,
 Bs.: συνακολουθήσασιν v. (— σουσιν ci. Turr.). — αὐτοῖς Ε
 Bs¹: αὐτοὶ ΓΘ v. — πίστιν Θ v. — 21 ταύτης Θ v. — 22
 αὐτὸν δὲ γεγεν. ἡγεμόνα Θ v. — 23 ταύτης Θ v. — 24 οὖν
 om. Γ. — ἡμῖν ὑπαρξάντων Θ v. (ὅμιν hic quoque Ε). —
 ἀναγκαιότερον Ε. — ἡ] καὶ Γ. — εἶναι φανερόν Θ v. — ταύ-
 την τε γὰρ οἶκ. ΓΕ Bk.: ταύτην οἶκ. Θ, ταύτην μὲν γὰρ οἶκ.
 v. — δόντων] ἐνδόντων Θ Bs¹. — Ἡρακλειδῶν] Ἡρακλεῖ τῶν
 κυρίων ci. K., scilicet ταύτην ad Laconicam referens. — δὲ
 post ἀνελ. om. pr Γ. — ἐκείνην δὲ ἐλάβ. Θ v. — καὶ τὸν ΓΕ
 Bk.: κατὰ τὸν Θ v. — 25 ἐκλείπειν v. — ἡμῖν προστάττωσι
 Θ v. — ὑπὲρ Μ. ΓΕΘΑ Bk.: περὶ Μ. v. — ὅμᾶς τὴν αὐτὴν
 Θ v. — εἰπεῖν ἔχομεν Θ v. — 26 πρὶν ἢ Πέρσας Θ v. —
 τὰς πλείστας scripsi coll. 4, 37: τινας. — 27 ὑπαρχόντων ἡμῖν
 Θ v. — ὥσπερ πατρώαν Θ v. — ἀπεδίδοσαν Θ v. — κατέσχε
 ΕΘ v. — Μεσσήνης Θ (μεσήνης) v. — πλεόν ΓΕ Turr.: πλεόν
 ἡ Bk., πλείον ἡ v. — Θεσπιάς μὲν καὶ Πλάταιας ΓΕ Bk.:
 Πλάταιαν καὶ Θεσπιάς Θ, Πλάταιαν μὲν καὶ Θεσπιάς v. —
 πεποιθήσασιν ἀναστ. Θ v. — τριακοσίαν Θ v. — μέλλουσι κατο-
 κίσειν ΓΕ Bk.: κατοικίησιν Θ v. — 28 εὐλογώτερον .. ἐξή-
 μαρτον Θ v. — χαλεπώτερον Γ Bs. — στερηθισόμεθα Θ v. —
 ὁμόμεθα pr Γ Bs¹. — 29 δικαίως Μ. εἴχομεν Θ v. — γεγενη-
 μένων ἡμῖν v. — ποιεῖσθαι Θ v. — γενομένων v. — 30 ἀμ-
 φισβήτησις ἐγγίνετο Θ v. — δὲ τῆς Μεσσ. Θ v. — οὐδ' ὁ βα-
 σιλεὺς v. — Ἀθηναίων ΓΕ Bk.: Θηβαίων Θ v. — ἐνεκάλεσαν
 Θ v. — 31 ὑμετέραν Ε. — αὐτὴν add. ΓΕ Bk. — θωρεῖαν ΓΕ
 Bk.: πόλιν Θ v. — ἡδίκημένοις ΘΑ Cor. Bs¹. (qui cf. § 23). —
 πεμπάντων ΓΕ Bk.: πεμπ. ἡμῶν Θ v. — εἰς Δελφοὺς ἀμφο-
 τέρων Ε. — ἐκείνων Θ v. — καὶ θυσίας οἷας Θ v. (τὰς om.
 etiam Bs¹). — μεταπέμπεσθαι Θ v. — 32 ἂν μαρτυρίαν ...
 παράσχοι τις τούτων Θ v. Pro μαρτυρίαν .. σαφέστεραν ipse
 reposui μαρτύρια .. σαφέστερα. — λαβόντες τὴν χώραν Θ v. —
 διὰ βραχείων πάλιν Θ v. — αὐτῶν ἐτι διελθεῖν ΕΘ v. — ἐλόν-
 τες] ἔχοντες Θ v. — τοὺς Ἡρακλέους cum ΓΕ Bk.: τοὺς ἡρα-
 κλέος Θ, τοὺ Ἡρακλέους v. — 33 ὧν ἕκαστος ἐστὶν ἱκανὸν Θ
 v. — κατηγ. τοιμῶντων Θ v. — οὐ ante ποιούμ. add. ΓΕ Bk.
 — εἰπεῖν ἴσως πλείω τούτων Θ v. — 34 ὅμιν Ε Bs¹: ἡμῖν. —
 εὐτυχοῦντάς τε καὶ Θ v.: om. τε ΓΕ Bk. Bs. — αἰεὶ ΓΕ Bk.:
 εὖ Θ v. — μέλζονα Θ v. — 35 ὅπως] ὡς mal. Bait. — τοῦ
 δικαίου χορῇ Θ v. — κρουργιαίτερον τὸ συμφέρον οὐδεὶς ΕΘ
 v. — με λέγων ΓΕ Bk.: μελετῶν Θ v. — καλοὺς τε κάγαθοὺς
 ΕΘ v.: om. τε Γ Bk. Bs. Cf. 8, 133. — τὰς πόλεις τὰς εὖ καὶ
 φιλοτίμως πολιτενομ. Θ v. — περὶ τοῦτο Θ v. (Ε sec. Bs.). —
 36 ἐτι δὲ] καὶ Θ v. — τὸ ante τέλος add. ΓΕ Bk. — τὸν ante

τῶν om. pr Γ. — 37 γὰρ περὶ μὲν ΓΕ Bk.: μὲν γὰρ περὶ Θ
 v. — προκειμένοις Θ v. — 38 ἐμοῖς ΓΕ Bk.: ἡμετέροις Θ v.
 — μὲν post μηδὲν add. ΓΕ Bk. — ὑμετέρων ΕΛ Cor. Turr.
 Bs¹: ἡμετέρων Γ v. — δικαίων ΓΕ Bk.: δεινῶν cett. cod. —
 προσεξαμαρτόντας Ε Bk.: προσεξαμαρτόντας Γ, προσεξαμαρτάνον-
 τας Θ v. — σχεδὸν ΓΕ Bs.: τυχόν Θ v. — διαμαρτάνειν Θ
 v. — 39 καὶ add. ΓΕ Bk. — ἔξομεν ΕΘ v. Cob. — οὐκ ἀγνοεῖν
 ὑμᾶς Θ v. — κλείω ΓΕ Bk.: κλέω Θ, κλέον v. — προσεπι-
 βάλλειν ΓΕ Bk.: προσεπιτάττειν Θ v. — οἷς ΓΕ Bk.: ὡς Θ,
 ὦν v. — διανοηθῶσιν ΓΕ Bk.: ἐπινοηθῶσιν cett. cod. — συμ-
 βαίνει Θ v. — 40 κατακεκλειμένων Bk.: καταδεστέρων κατα-
 κλειμ. Γ Bs², καταδεστ. κεκλεισμένων Ε, κατακεκλεισμένων
 Θ v. Unde conicias, pro ἀσθενεστ. fuisse lectionem κατα-
 δεστέρων. — 41 κρείττους ΓΕ Bk.: κρείττον ΕΛ, κρείττονες
 v. — ἡμῶν ΓΕ Bk.: cett. ἡμῖν v. — 42 μὲν post ὦν add.
 ΓΕΘ Bk. — ἡμῶντο Θ v. — εἰ διεξέλθοιμι κινδύνους Θ v.,
 διεξέλθοιμι habet etiam Ε. — πορρωτέρω Θ v. — 43 τὴν πό-
 λιν ἀνάστατον γιγνομένην Θ v. — τὴν χώραν Γ Bk.: τὴν πό-
 λιν καὶ τὴν χώραν ΕΘΛ, τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν v. — τῆς
 αὐτῶν Ε. — δεσπόται τῶν ἄλλων Θ v. — 44 ἂν τις ἐπὶ ταύ-
 τῃ Θ v. — ὑπολειπομένης Θ v. (Cf. 4, 93). — δυσκόλως
 πρὸς αὐτὸν ΓΕ Bk.: δυσχερῶς πρὸς αὐτὸν Θ, πρὸς αὐτὸν
 δυσχερῶς v. — 45 τὴν ante τῶν πολιτ. add. ΓΕ Bk. —
 δ ὁ τῶν Μακεδ. v. — ἄπασαν κατέσχε Θ v. — 47 ἀπει-
 ῶμεν .. ἀκούοντες καὶ Ε. — ἂν ἐπλήθας Θ v. — πράγ-
 ματα περιέστησεν αὐτῶν Θ v. — ὅφ' ἡμῖν ΓΕ Bk.: ἐφ'
 μᾶς Θ, ὅφ' ἡμᾶς v. (ἐφ' ἡμῖν Bs²). — 48 τοσαύτας ΓΕ
 Bk.: τὰς Θ, τοιαύτας v. — παύσεσθαι ΓΕ Bk.: cett. παύεσθαι.
 — ἂν post οὐδέις add. ΓΕ. — πολιτεία Hier. Wolf. — εἶναι
 dd. ΓΕ Bk. — 49 στερηθέντας Θ v. — διὰ τὴν εἰρήνην om.
 Γ. — 50 ἀποτόλμως Γ (αὐτοτελῶς ci. Dobr.). — ὥς ἂν ΓΕ
 Bk.: ὅπως ἂν Θ v. — τις καὶ τοῖς Θ v.: om. καὶ ΓΕ Bk. —
 ἣς ante εἰρ. add. ΓΕ Bk. — γὰρ τῇ καταστ. ταύτῃ Θ v. —
 ἀνοουγίας Θ v. — 51 δέδοικα Ε (ci. H. Wolfius): cett. cod.
 εδοίκαμεν. — καθίσταμεν ΓΕ Bk.: v. καθίσταμεν vel cum
 Wolfio κατέστημεν. — τὴν αὐτῶν δύναμιν Θ v. — ὥς ΓΕ
 Bk.: ὥστε cett. cod. — διάλυσιν ΕΘ v. — 52 προκ. ἡμᾶς Ε.
 — ἐμβάλεῖν ΓΕ Bk.: ἐμβάλλειν Θ, ἐμβάλλειν v. — αἰσχρὰν
 ῥολογίαν Θ v. — ἥ περὶ τῶν Θ v. — Λακεδαιμόνιος Θ v. —
 ἴσταν ἂν ΓΕ Bk.: πάντων v. — γεγενῆσθαι Θ v. — 53
 εὔσας Θ v. — τοὺς περὶ Γ Bs.: περὶ ΕΘ v. — αὐτὸν]
 τῶν Ε. — Σαρακουσίοις Γ. — 54 μήτε δύνασθαι μήτε
 ἱρᾶσθαι ΓΕ Bs.: μηδὲ πειρᾶσθαι Θ v. — Ἀσίαν καὶ τὴν
 ἡρ. Θ v. — 55 παρὰ τὸ δίκαιον ἀναγκ. Θ v. — ὑπε-
 γκεῖν ΓΕ Bk.: ὑπομείναι Θ v. — ἀδδηφαγούνητων ΕΘ. —
 τῶν ἄλλων add. ΓΕ Bk. — τίνας γὰρ ἴσμεν ὦν καὶ ποιῆσ.

ΓΕ Bk.: τινὰς παρισταμένων καὶ ποιήσ. ΘΑ, τίνα δὲ τῶν περυσταμένων ἡμῖν ἐξ ἀνδρῶν τοιοῦτων ἀπειλῶν καὶ ποιεῖσθαι v. — οὕτως ἡττηθέντες ἀνάνδρως ὡρ. Ε, οὕτως ἀν. ἡττηθέντες ὡρ. Γ. — πῶς δ' ΓΕ Bk.: ἢ πῶς Θ v. — δυστ. πολὺν χρόνον Θ v. — ἐπαρκέσειαν corr. ΕΘ v. — 57 εἰ Μεσσηνίων om. pr Γ. — τῆς χώρας ταύτης Θ v. — 58 τοιαῦτα συμβ. ὅμιν ΓΕ Bk.: συμβ. ταῦτα Θ v. — ἐκάγουσιν ΓΕ Bk.: παρακαλοῦσιν Θ v. — ἡμᾶς .. τὴν Μεσσήνην v. — ἥξειν] ἔξειν corr. ΕΘ v. — πολεμεῖν ὅμιν Θ v. Bs¹, π. ἡμῖν Ε. — 59 μὲν post μεγίστην ex ci. Bk. add. Bs¹. — γενέσθαι ΓΕ Bk.: ἔσεσθαι Θ v. Bs¹. — σωφρόνως ξῆν ΓΕ Bk.: σωφρόνως. — μέχει θανάτου μάχ. ΕΘ v. Bs¹: μαχεσθαι Γ Bk. — θέλειν Θ v. — ἃ ΓΕ Bk.: δ Θ v. — 60 ἂν ἐγὼ πολὺ Θ v. — πρώτους Γ Bk.: προγόνους πρώτους Ε, προγόνους Θ v. — ἀφικνουμένους Θ v. — 61 τοῖς τε νόμοις ΓΕ Bk.: τοῖς γενομένοις ΘΑ, τοῖς νομιζομένοις v. — τοὺς δὲ τὰς εὐτ. φέρειν μὴ δυν. Θ v. — τὰς συμμαχίδας ΓΕ Bk.: ἔχοντας συμμαχίας Θ v. — τοὺς δὲ .. πράττοντας K. transponi iubet post κατεστησάμεθα, mutans simul quod post h. v. sequitur τοὺς δὲ in καὶ. — θανυμάζειν Θ v. — post ἔξαμ. addebatur ταῦθ' ἡμῖν βοηθήσει, quae auctore Γ (et Ε) sustulit Bk. — 62 γηοῦμαι add. ΓΕ Bk. — ἡμῖν ἐκαμύνην Θ v. — ἀλλ' οὐν ὑπὲρ ΕΘ v. — τῆς σωτ. τῆς ἡμετ. Γ Bk.: τ. σωτ. τῆς ἑαυτῶν Ε, τῆς ἑαυτῶν σωτ. Θ v. — ὁτιοῦν ἂν Γ Bk.: πᾶν ὁτιοῦν ἂν Ε, πάντα Θ v. — ποιήσαντας et mox βουλευσαμένας Cobet. — ἐστιν ἃς ΓΕ Bk.: τινὰς Θ v. — τῶν νῦν ἡμῖν ΕΘ v. — ὥσπερ τῶν Ε Turr., ὥσπερ περὶ τῶν Bs.: ὡς περὶ τῶν v. — 63 τὸν Αἴγυπτ. ΓΕ Bk.: cett. cod. τῶν Αἴγ. — ὅσον ἂν ἔκαστοι δύνωνται Θ v. — ἂν post προθύμως deest in Γ (cf. Turr.). — ἐπικουρήσαντας Cob. — θυσαίαι προσέχοντας ΓΕ (sed mg Ε οὐσ. προέχ.). — τῶν βελτίστων Θ v. Bs¹: βελτ. ΓΕ Bk. — ἀλλ' οὐν ταῖς Ηι. — μεγάλας τὰς ἐλπίδας Θ v. — 64 ἄλλον add. ΓΕ Bk. — ὃν om. pr Γ. — μάλιστα πολ. ἡμῖν, ποθεῖν ἤδη τ. ἢ. ἐ. ΓΕ Bk.: πολλὴν ποιήσεσθαι τὴν ἐπ. Θ, καὶν οὐ πρότερον ἀλλὰ νῦν γε πολλὴν ποιήσ. τ. ἐ. v. — τοῦναντίον αὐτοῖς ἀποβέβηκεν ΕΘ v. — 65 ἐπ' αὐτοὺς ὁρῶσιν v. (ἐπ' et ὁρ. om. Θ). — ἐκάστην τὴν Dd. Turr.: ἐκάστην. — γιγνομένης ὁρῶσιν Θ v. — δ' ὠμαλισμένοι ΓΕ Bk.: δεδασμένοι Θ, δὲ δεδασμένοι mg Ε v. — μηδένα ΓΕ Bk.: μηδὲ Θ v. — 66 οὐδ' ante ἥτις add. ΓΕ Bk. — ποιήσαντας Bs². — ὥστε ex ci. Bk. Turr.: ὥς. — ἀνατετράφθαι Cob.: ἀνεστράφθαι. — ἦσαν ΓΕ Bk.: lacunam Θ, ἐτύγχανον v. — 67 ἀπίστως πρὸς Θ v. — ὁμονοίας ΓΕ Bk.: εὐπορίας Θ v. — ἀλλήλων εὐπορίας ΓΕ Bk.: ἡμῶν εὐνοίας Θ v. — βάλοιεν Θ v. — 68 οὐδὲν γὰρ ἔτι τῶν Γ Bs². — τῶν δεινῶν ἧ χαλεπῶν v. Bk.: τ. δεινῶν χαλεπῶν Γ, δεινὸν ἧ χαλεπὸν ΕΘ. — 69 διὰ ταχέων ΓΕ Bk.: ταχέως Θ v. — μενεῖν Cor. Turr.: μένειν v. Bs². —

νικῶμεν Θ v. — ἀλλὰ καὶν ΕΘ v. Bs.: ἀλλ' ἐὰν Γ Bk.
 - μεταβαλλομένους αὐτοὺς Θ v. — αὐτῶν (αὐτῶν) ΓΕ Bk.:
 οὗτοις Θ v. — 70 ποιεῖν Θ v. — ὑπερορῶνς Θ v. — Μεσση-
 ῶν v. — καὶ προσηκόντως add. ΓΕ Bk. — 71 οὐθέτερον Θ
 — πολεμήσωμεν ΓΘ Bs². — ἐγκωμ. ἡμῶν τὴν ΕΘ v. — ἐλέγ-
 μεν Γ Bk.: ἐλέγξωμεν Ε v., ἐξελέγξωμεν Θ. — παρὰσχωμεν
 et corr. Θ. — ἐκείνους ἐλάττω τι τῶν ὑπ. δοκεῖν Θ v. —
 μηδὲν Θ v. — δεινότερον συμβεβῆσθαι Θ, δειν. συμβῆσεσθαι
 — φυλάττειν v. — ὅμιν Ε Bs.: ἡμῖν. — 73 εἰς Σικελ. Ε
 π.: εἰς Σικ. v. (ἐκ Σικελίας Θ). — post Σικ. add. καὶ Ἰτα-
 ν H. Wolfius ex Dionys. Isocr. c. 9; om. cum ΓΕ cett. cod.
¹. — ἀσμένως Θ v. — ταῖς ante περὶ add. ΓΕ Bk. — πε-
 ράσαιν ὅψ' ἡμῶν, of ΕΘ v. — κομίσασθαι Θ v. — ὦν post
 ὁδοκῶντες om. Γ. — προὑπάρχουσιν Θ v. — 74 ἀφείσθαι
 t. Cob.: ἀφείσθαι ΓΕ Bk., ἀφίστασθαι Θ v. Cf. § 83. —
 corr. habet Γ. — οἱοί τ' ὤμεν ΓΕ: δυνάμεθα Θ v. —
 νύκασθαι] primum α a corr. est in Γ. — ὀχυρώτατον Θ
 ὀχυρότατον Ε pr., ὀχυρότ. Ε corr. — 75 ὄψεσθαι Γ. — εἰ-
 ΓΕ Bk.: εἰκὸς ἦν Θ, εἰκὸς ἦ v. — ὅμων Ε. — διακεπερ.]
 τεπραγμένον Θ v. — 76 σχολὴν πρῶτον ἄγειν ΕΘ v. — δι-
 μιᾶ πολιτεία τεταγμένη χρώμενον ΓΕ Bk.: δι' μηδεμ. (vel
 Wolfio δι' ἐν μηδ.) πόλει τεταγμένον Θ v. — 77 τούτων
 διασπαρόντων add. ΓΕ Bk. — ἡμῶν post ἐχθρ. add. ΓΕ
 — ἦν ΓΕ Bk.: cett. εἰ. — μηδὲν δύνανται ποιεῖν ΓΕ
 ποιεῖν δύνανται Θ, ποιεῖν μὴ δύνανται v. (μὴ δύνανται
 v mal. Dobr.). — 78 πόλεις αὐτῶν v. — πολιορκίας Γ Bs.
 ἀρροκνεασμένην ΕΘ v. — βαδῖαν οὖσαν ΓΕ Bk.: βαδῖως
 κδῖαν v. — τῶν ὑπαρχόντων Γ Bk.: τῆς τῶν ὑπ. κτήσεως
 v. — χαλεπὴν εἶναι διὰ Θ v. — τὸν ὄχλον τὸν Θ v. —
 ἰντων ΓΕ Bk.: πάντως Θ, cett. παντός. — ἐκείνοις ἀλγει-
 ον Θ v. (ἀλγειν. etiam Ε). — ἐκάστην τὴν ΕΘ Bk.: ἐκά-
 — ἐνδεεῖς ὄντας τῶν ἀναγκ. Θ v. — τούτοις add. ΓΕ
 — αὐταρκεῖν ΕΘ v. — 80 παρακολουθήσουσιν ἡμῖν καὶ
 — παραταττομένους ΕΘ. — δυσχωρίας ΓΕ Bk. (ci. H.
 is): cett. δυσχερείας. — οὐδὲν Γ Bk.: οὐδὲ ΕΘ v. Cob.
 ἠθεύημεν Θ v. — ταχέως μὲν αὐτοὺς ἀναγκ. Θ v. —
 s add. Γ Bk. (om. etiam Ε). — μὴ ἐν τοῖς ἐαυτῶν Θ v.
 ἐπιλίποι ΓΕ Bk.: cett. ἐπιλείποι. — nonne εἰ πάσας
 f. 1, 11, 8, 56. — ἐσομένης ΓΕ Bk.: ἡμετέρας Θ v. —
 dd. ΓΕ Bk., quo h. l. facile caream. Cf. 7, 58. — ἀν-
 v] ἀνδρῶν Θ v. — ἐθέλοντι ΓΕ Bk.: cett. θέλοντι. —
 μεθα Θ v. — βαδῖως add. ΓΕ Bk. — 82 οἰκιστὰς ΓΕ
 πικρατιστὰς Θ, ἐπικρατεῖς v. — ταύτης v. — πόλεων
 Ε Bk. — καὶ τὰς δυναστείας add. ΓΕ Bk. — 83 τὴν
 ὕπερ Θ v. — τῶν ἄλλων Dobr.: τῶν Ἑλλήνων Γ Bk.,
 ἰων Ἑλλήνων ΕΘ v. Cf. 4, 99; 5, 147; 8, 48. — ἀφεί-

σθαι ΓΕ Bs¹. (apud quem corrupte exstat ἀφείσθαι), ἀφείσθαι (v. Bk.) etiam Cob. Bs². Cf. § 74; 15, 42. — παραδείγματα τοιούτων ἔργων καὶ Θ v. — μιμῶσθαι Θ v. — 84 φανεῖς ΕΘ. — Μεσσαλίαν ΓΕ, Μασσαλίον Θ. — τοσοῦτον ΓΕ Bk.: τοῦτο Θ v. — ἔλθοιμεν] primas litteras et diphth. a corr. habet Γ. — ὑπομείναιμεν Γ Bait. Bs.: ὑπομῶναι. — 85 μὴ περὶ] μὴ περὶ v., περὶ Θ. — οἰκειοτάτους εὐθύς ἀφ' Θ v. — ἀλλ' ἐκείνους Θ v. — εὐθύς ἀφορᾶν Ε Bs.: ἀφορᾶν. ceteri cod. praeter Γ hoc idem εὐθύς in superiore membro addunt. — ἐπαυροῦσθαι Θ v. μὲν post hanc vocem ex ci. Bk. add. Tur — ἡμ. αὐτῶν οἰκειούς ΕΘ v. — παρεληλυθότα Θ v. — 86 ἐγὼ γὰρ τούτους v. — προτρέψασθαι ΓΕ Bk.: προπαρασκευάσαι Θ v. — ταύτας καὶ πολὺ τοῦτων δεῖν. συμφ. Θ v. — ἡμῶν ἐστὶ πρὶν Ε. — ὑπὲρ Μεσσ. ΓΕ Dd.: περὶ Μ. v. — 87 δ' post οὕτω om. pr Γ. — τινες post ἐνιοὶ add. ΓΕ Bk. — οὐ μόνον add. ΓΕ Bk. — ἐὰν γὰρ παρακατοικήσωμεν ταύτην αὐξηθεῖσαν Θ v. — τὸν πάντα βίον Θ v. — διατελέσομεν ΕΘ v. Bs¹. — 88 τι add. ΓΕ Bk. — τοῦτους ΓΕ Bk.: τοὺς Θ v. — κατοικίζ. εἰς ταύτην ΓΕ Bk.: κατορθώσιν εἰς τ. Θ, εἰς τ. κατάγωσιν v. — ὄντων] ὄψων Γ. — ἀλλὰ πρὸς Θ v. — κακοῖς ΓΕ Bk.: καὶ Θ v., om. Bs¹. Locum 8, 129 conf. K. — 89 ταῖς ἀτιμίαις Γ Bk.: πάσαις ἐτ. ΕΘ v. — ἅς ληφόμεθα ποιήσαντες ΓΕ Bk.: ποιήσαντας Θ v. — ὅλως δ' εἰ Dobr., K., Jacob: ὅμως δ' εἰ ΓΕ, εἰ δὲ Θ v., ὁμοίως δ' εἰ Bs. — εἰπεῖν . . ἀναστάτοις] εἰπεῖν χρὴ τὸ φαινόμενον αἰρετώτ. ἡμῖν εἰπεῖν ἀναστάτους Θ, εἰπεῖν τὸ φαινόμενον αἰρετ. ἡμῖν ἀναστάτους v. ἡμῖν ex rec. Bs¹. — καταγέλαστος Θ v. — φρον. τοιούτοις Θ v. — ἀναιρεῖσθαι Θ v. — μηδὲν ταπ. . . ποιησαμένους ΓΕ Bk.: ἀλλὰ καλὴν τ. τιλ. τ. β. διαπραξαμένους Θ, μηδὲν ταπ. διαπρ. om. reliquis v., quod probat Dobr. — 90 διαλογισ. ΓΕ Bk.: λογισομένους Θ v. — μὴ τὸ ΓΕ Bk.: μὴ ὁ v., μὴ Θ. — τοῦ βίον ποιήσονται ΓΕ Bk.: ποιήσονται τοῦτου Θ v. — 91 μὲν οὖν Θ v.: μὲν γὰρ ΓΕ Bk. — Φλιασίους καὶ Κορινθίους Θ v. Scripsi autem Φλιασ. sicut 4, 126. — καλῶς σώζεσθαι Θ v. — τὸν θάν. ΓΕ Bk.: θάνατον Θ v. — μετ' εὐδοξίας om. Θ v. — γὰρ περὶ ἀρετῆς v. — πράττοντας φανῆναι Θ v. — 92 δ' αἰ ΓΕ Bk.: δὲ Θ v. — τῶν δ' ἐνθ. γνωσθέντων Θ v. — φιλονεικητέον Θ v. — ψηφισμένων Θ v. — ὥσπερ ΓΕ Bk.: ὥς Θ v. — ὅπλοις ΓΕ Bk.: πολέμοις Θ v. — 93 ὥστε μὴ καταισχύσαι ΓΕ Bk.: καὶ μὴ καταισχύσειν Θ v. — περιδεῖν τ. τάξιν λιποῦσαν ΓΕ Bk.: π. τ. τ. ἐκλιπούσαν Θ, π. αὐτὴν ἐκλείπουσαν τ. τάξιν v. — καὶ δεινῶν ἡμῖν Θ v. — 94 ὅμῳς Ε. — κελεσόμενον . . διακινδυνεύειν ΓΕ Bk.: προσταττόμενον . . κινδυνεύειν Θ v. — 95 Ὀλυμπίαν Θ v. — τίς . . τολμήσει ΓΕ Bk.: τίνας ἂν τολμήσειν ἡμῶν οἰσθε ἐλθεῖν Θ v. — ἀντὶ μέντοι τοῦ Γ. — καταφρονηθησομένους . . περιστάτους . . περιβλέπτους . . γενη-

σομένους Θ v. — ἀπερίστατος E. — 96 οφομένους Θ v. — ἐκ
 τῆς ζωῆς ἦν Θ v. — ἀκουσομένους Θ v. — οὕτως om. pr Γ.
 — ἀν ἀληθίσειεν ΓE Bk.: ἀναγκάσειεν Θ, ἀναγκάσειαν v. —
 λόγων δηλώσαι vel cum Θ δηλώση v. — 97 ἀνασχίσθαι Θ v. —
 98 ἡλασσεῖσθαι propter κερῆσθαι Hi. — ἀληθιναῖς . . πε-
 πλασμέναις v. Bk., ἀληθινῶς . . καταπεπλασμένως EΓ Bs. Cf.
 4, 92. — χρῆσθαι Γ Bs.: κερῆσθαι v. — τοιοῦτον add. ΓE
 Bk. — τοὺς λόγους αὐτῶν ΓE Bk.: τοὺς μὲν λ. v., τ. λόγ. μὲν
 Θ. — 99 τῶν ἐν Δ. πρὸς Ἀ. ἀγωνισαμένων ΓE Bk.: τῶν προ-
 γόνων τῶν πρὸς τοὺς Ἀ. ἡγωνισμένων Θ v. — θυραιαῖς E. —
 100 οὐπερ ΓE Bk.: οὐ Θ v. — αὐτοὺς Turr., αὐτοὺς EΓ:
 σφᾶς αὐτοὺς Θ v. — 101 μνησθέντες ἐρωμένως Θ v. — πο-
 λεμεῖν v. — περιμείνωμεν Θ v. — καὶ ante διαλ. add. ΓE
 Bk. — χρῆ γὰρ τοὺς Θ v. — 102 καταφανὲς mal. Bait. —
 ὁποῖοιτινες ΓE Bk.: οἷοί περ Θ v. — εἴτε ΓE Bk.: ὅτι Θ v. — 103
 νῦν Θ v. — δεόντων ΓE Bk.: μὴ παρόντων Θ v. — 104 ἀλλὰ τῶν
 9 v. — τὰς πρωτ. Θ v. — λέγω δὴ Θ v. — λαμβανούσας Θ v. —
 ἡστυχήσασαι Θ v. — ἀνέλαβον αὐτὰς Θ v. — τῶν Ἑλλήνων
 im. Θ v. — ἐσεσθαι πώποτε Θ v. — 105 ταῦτά ci. Cor. Bait. coll.
 8, 44 Bs.: ταυτὸ vel ταυτὸν v. — θαυμασθησόμεθα ΓE Bk.:
 γκαμμασθησόμεθα Θ v. — καταλείψωμεν ΓE Turr. (coll. 16, 34):
 πολεήσωμεν. — ἡμᾶς εὐλογεῖν Θ v. — τί . . ἄξιως Θ v. —
 ὡν Bs.: ἡμῶν — 106 προσέξουσιν EΘ v. — 107 παρὰ τούτων
 ! — φοβηθησόμεθα Θ v. — 108 ποιούμενοι τὸ ζῆν προδότηι
 πνῶμεν τοῦ Θ v. — 109 ἦν οὐχ ἐξομεν ΓE Turr.: ἦς οὐχ
 Θ, ἦς οὐκ εὐπορήσωμεν v. — γιγνομένοις Θ v. — πολὺ μάλ-
 λον ἢ ΓEΘ: πολὺ γὰρ μᾶλλον κρεῖττον μεγάλου καιροῦ τιμὴν
 ταλλάξασθαι ἦ v. — γλιχομένους add. ΓE Bk. — 110 ἂν
 ᾗς οὕτω Θ v. — ἡμετέρους E. — αὐτῶν add. ΓE Bk. —
 ἐν τὴν θυναστείαν τὴν ΓEΘ Bk.: καὶ θυν. τῶν ceteri codd. —
 ἐν ΓE Turr.: οὐκ Θ v. — 111 πλείστον τ. π. ταύτῃ ΓE
 :: πολλῶν τῇ πόλει Θ v. — οἷσπερ ἐν . . κατορθοῦσι Θ v.

Or. VII. Inscr. ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ Γ Bk.: Ἀρειοπαγιτικός
 — § 1 καθεστῶτων Bs. cum Dionys Comp. p. 182 R. — 2
 μως Γ Dion.: ceteri cod. ἐτοίμους. — ὑμᾶς v. — τῆς αὐ-
 add. Γ Bk. (om. etiam Dion.). — 3 καταστήσει Γ. — τὰ
 στα v. — 4 πολλὴ μετριότης ΓEΘ Dionys. Turr.: μετριότης
 — 6 ἔχω ΓΘ: ἔχειν vel ἔχει v. — ἰδίαν ΓE Bs.: ἰδιωτι-
 — οὐ μὴν ἀλλὰ μείζω γε Γ Bk.: μείζω δὲ v. — γενομέ-
 v. — ἔχειν τὴν δύναμιν v. — 7 φαύλων καὶ ταπεινῶν Γ
 φαύλων τε καὶ μικρῶν v. — μείζω v. — ἡμῖν κινδύνους
 στησαν v. — 8 λίαν add. Γ Bk. — μὲν ante πόλεως om.

ΓΕ. — πρὸς τὸν βασιλέα v. — 9 ὅμιν om. pr Γ. — ἡ ante φροντ. om. pr Γ. — ἡ πόλις ἡμῶν καθ. v. — κλειῶ] κλειῖν Cob. — ἀπανηλωκότες v. — 10 τοιαύταις E cum H. Wolfio Turr.: τασαύταις v. — 11 ὅλης τ. διοικ. ΓΘ Bk.: τῆς δ. ὅλης v. — τῶν πράξεων Γ Bk.: πράξεις v. — γενομένων v. — 12 ἀλλὰ ταχέως] ἀλλ' εὐθέως Θ Hi. coll. 14, 29. — καὶ διελύσαμεν del. Cob. M., καὶ διελ. αὐτάς del. K. R. ut explicationem vocis διεσκαριφ., coll. B. A. 239, 20 et Suida: διεσκ. ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. Idem iam Corai in mentem venerat. — ἂν τοῖς πράγμασι χρησάμ. Bk.: πράγμ. χρησάμ. Γ, ἂν τοῖς πρ. χρησομένην v. — καλῶς Γ Bk.: λαβεῖν Θ v. — ζηλοῦμεν ci. M. — 13 τοῖς τεύχει μέγιστα καὶ κάλλιστα v. — ἡθροισμένοις v. — πόλιν add. Γ Bk. — 14 ἕτερον Γ Bk.: ἄλλο v. — ὅσην περ] περ om. Γ. — οἷαν περ ἂν] περ om. Γ, ἂν om. pr Γ. — αὐτήν v. — 15 ἐπανορθώσωμεν Γ. — ἐργαστηρίων . . καθεστῶτων Γ Bk.: δικαστηρίων τῶν καθεστηκότων κατηγοροῦμεν v. — τὸν λόγον v. — 16 ἂν μόνην v. — κακῶν] κινδύνων Γ. — 17 μᾶλλον τῇ πόλει v. — πολλὰ καὶ καλὰ Γ Bk.: πολλὰκις καλὰ v. — 18 πρότερον αἰτίαν v. — ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν E Bk. Turr.: ἕκ. μὲν τὸν ἐν. Γ (?) Bs., ἕκ. ἐν. Z v. — χεῖρον αἰε φερομ. v. — χρῆ δεδ. Γ Bk.: δεῖ δεδ. v. — τοιαύτης ΓΕ Turr.: τασαύτης v. — γιγνομένων Γ, γεγεννημ. Θ. — 19 κρείσιν περὶ αὐτῶν v. — περὶάσομαι περὶ ἀμφ. τούτων v. — 20 κοινοτ. καὶ πραιοτ.] πραιοτάτῳ καὶ ὀνομαστοτάτῳ Γ, unde conicias πρ. καὶ κοινοτάτῳ, sicut est Ant. 300. — οὐδὲ τὸν τρόπον τοῦτον ἐπαίδευον v. — ἱσονομίαν ex proximo παρανομίαν corruptelam traxisse videtur; fuerit ἰσηγορίαν. — ἀλλὰ καὶ v.: om. καὶ Γ Bk., ἀλλ' ἢ K. R. Schn. — 21 ἰσοτήτων pr Γ. — δὲ πρὸς τὸ πρὸς. v. — ἡγήνοσαν τούτων τήν v. — καὶ πονηροὺς v. — 22 κατ' ἀξίαν v. — καὶ κολάζουσας circumscrib. coll. 8, 14. — πληροῦντες Γ. — 23 ταύτην εἶναι v. — ἡ τήν . . γιγνομένην Γ Bk.: τῆς . . γιγνομένης v. — βραβεύειν v. — καθεστηκυῖαν Bs. — 24 μεμελετηκότες v. — εἰ ποτε ΓΕ Turr.: ὁπότε v. — δεήσει Γ. — καὶ τοῖς κοινοῖς v. — αὐτοῖς Turr.: αὐτοῖς. — 25 σφόδρα add. Γ Bk. — ἐλθόντες add. Γ Bk. — 26 οἰκίας Γ Bk.: οἰκειοτάτων v. — 27 ταύτην τήν τιμὴν v. — πῶς ἂν τις ταύτης ἢ βεβ. ἢ δικ. δημ. εὔροι v. — 28 καταμανθάνειν v. — τὰ ante καθ' om. Γ. — κατὰ τὴν ἡμέραν ἕκ. ex ci. Dd. Bs.: om. τήν codd. — καὶ κατὰ τὰ μέρη v. — 29 δίκαιον Γ Bk.: δ. μοι δοκεῖ v. — ὁπότε μὲν Γ Bk.: εἴποτε μὲν v. — ἰστίαις Γ. — 30 καταλύουσι Γ. — κινεῖν] ποιεῖν Γ. — τοιγάρτοι v. — 31 προειρημένοις v. — 33 οὐ γὰρ Γ Bk.: οὐδὲ γὰρ v. — ἐδέδισαν Cob. R. Schn.: ἐδεδίδεσαν. — παθοῖεν circumscrib. Cob. M. (coll. 6, 89, 15, 197, quibus locis add. Schn. 5, 86, 14, 84.). — προεθέντων E Bk.: ἐθέντων (supra posita rc. προ) Γ, πρόσθεν ὄντων Z v. — διδομένων v. — ἐνδον]

οἱ ΓΕ. — ἀποκειμένων v.: κειμένων Γ Bk. Cf. [Dem.] 42, 6.
 — συμβολαίων Γ Bk.: τοιούτων v. — καταχωμένους v. — 34
 προέμενοι Γ Bk.: προσποιούμενοι v. — ἀποστερηθεῖσαι v. Bs.:
 ἀποστερηθήσεσθαι Γ Bk. — κατασταθήσεσθαι v. — 35 τὴν γν.
 αὐτὴν οὐδεὶς Γ Bk.: ταύτην τὴν γνώμην v. — συμβάλλειν
 οὐδεὶς, ἀλλ' v. — ἐνεργὰ] ἔργα pr Γ. — χρήσεις ἐπίσης κοι-
 αῖ v. — 36 τινὲς ἐπιτιμήσειαν v. — γιγνομένης Γ Bs.: γεγε-
 νημένης v. — καὶ πρὸς σφᾶς v. — 37 ταύταις Γ Bs. (cll. 15, 289):
 ταῖς v. — ἡμῶν οἱ πρόγονοι σφόδρα Γ Bk.: οἱ πρόγονοι
 ἡμῶν. — καὶ σωφροσύνην ἐν τῷ βίῳ v. — ὥστε πάντων αὐ-
 τῶν εὐκότως v. — 38 ἔτι γὰρ] ἔτι δὲ Γ. — δοκιμασίαν ταύτην
 ἰδόμενων v. — ἐκείνοι φοβόν . . ἐναπειργάσαντο v. — το-
 ῦτον μνημ. v., τοιοῦτο μν. Γ Bk. — 39 ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐ-
 χρίας v. Bs.: τ. εὐτ. ἐπιμελεῖσθαι Γ Bk. — οὐ . . ἐνόμιζον v.
 γὰρ κωλύειν om. ἂν v. — 40 ἐκ τοιούτων τὴν ἐπίδοσιν v.
 ἑκάστην ἡμέραν v. — τοῖς ἡθεσιν ἀποβ. ὁμόλους ἀνάγκη
 — ἔπειτα τὰ γs Schn. — τ. πόλιν αὐτὴν v. — 41 δεῖ δὲ
 οὐ εὐ πολ. v. — καλῶς οἶκ. Γ Bk.: ἀσφαλῶς οἶκ. v. — τοὺς
 καλῶς] τοὺς δ' ἀσφαλῶς Bs. — παιδευομένους Γ Bs. —
 λῶς Γ Bk.: καλῶς v. — 42 ταῦτα δὲ διαν. v., ταῦτα δὴ διαν.
 b. M. — ἐξ ὧν κολ. M. — ὧν ἂν κατασκευάσῃ v. — ἀξιοῦν
 — post ζημίας add. βουλήσεσθαι v., quod om. Γ Turr.,
 is incl. Bk. — ἀμαρτάνειν v. — 43 μάλιστα παιδευθῆναι
 Bk. („prima et secunda verbi syllaba correctis, cum haec
 fuisset, illa aut ἴν aut δα“ Bk., et in Add. idem: „vide-
 fuisset γομνασθῆναι“): μάλ. δαμασθῆναι tamquam e pr Γ
 r., παιδευθῆναι μάλιστα v. — γυμνασίαις scripsi, quod
 emendari videbatur corruptela pr Γ (v. notam quae ante-
 it): ἐπιθυμίαις Γ Bk., ἐπιμελείαις ex ci. Bk. (coll. § 56) Turr.,
 πιδυμίας v., παραμυθίας mal. K. — ἐν ante μόνοις del. Fuhr.
 μένειν v. — ἐλευθερίως M. R. sicut 4, 49: ἐλευθέρως v. —
 κ φοροεῖν Cob. M. R.: μεγαλοφροεῖν. — 44 τὰς ἀπορίας μὲν
 Turr. Bs.: τὰς μὲν ἀπ. v. Cob. — 45 μετ' ἐκείνων v. — περὶ τε
 ἱπκ. scripsi: π. τὴν ἱ. Γ Bk., περὶ τε ἱπκ. v. — ἀποσχομένους v.
 6 ταῦτ' οὐ νομοθετήσαντες τὸν λ. χρ. ὦ. v., ταῦτ' οὐν v.
 τῶν λοιπῶν ὀλίγ. Θ. — εἰς τὴν βουλὴν ἦγον v. — 47
 μία ex ci. Bk. Turr.: μήτε μία pr Γ, μήτε ζημία v. —
 οὔτεροις Γ Bk.: ceteri codd. ἀμφοτέρους vel ἀμφοτέρως. —
 οσοῦτον ΓΕ. — ἰδέοντο v. — τι post ἀμαρτήσεσθαι add.
 κ. — σκυραφίαις Γ Bk.: σκυτοραφίαις corr.
 — ζηλοῦντες ΓΘ Bk.: ὁμιλοῦντες v. — 49 ἐνόμιζον εἶναι
 ἐξαμαρτάνειν v. — γὰρ ἐμελείων ἀλλ' Γ Bk.: δὲ ἐμελ.
 γ. — τοὺς ante σκώπτειν add. Γ Bk. — ἐνόμιζον] ὠνόμα-
 σι. M. — 50 ἐπιτιμώμεν v. — πολὺ ἂν δικαιοτέρον v. —
 ἔ τῇ ἀρχὴν προτρέψαντες v. — δικῶν] δικαίων Γ. —
 ἄν . . ἄλλους (propter ὁμοιοτέλεστον) om. pr Γ. — 52 κακόν]

κάκιον M. ci. — ἐπισκευὰς v. — 53 ἔνεκ' ἄν τις Γ: ceteri codd. ἔνεκά τις. — φιλονικιών Bait. Bs.: φιλονεικίων. — τοὺς ἀληθῶς Γ. — 54 πολλοὺς Γ Bk.: τινὰς v. — τοιοῦτοις Γ Bk.: τοιούτοις v. (τοιούτοις ἐν del. ci. M.). — τὴν τοιαύτην διοίκησιν v. — περιποιούσι τῇ πόλει v., τῇ πόλει περιποιούσιν Bs. (περιάπτουσιν ci. Cob.). — 55 ἐργασίας ΓΘ: ceteri cod. εὐεργεσίαις. — δαδνυμιῶν v. — 56 καὶ περὶ μὲν (οὖν) v. — ποτε (ποτέ) Γ Bk.: τότε v. Bs. — ἐπεξιόντος v. — ἐπήνεσαν μὲν Γ Bk.: ἐπήνεσάν με v. — 57 γε post ὑμᾶς add. Γ Bk. — καθεστῶσι Bs. — ἐμοί] μοι v. — 58 πραγμάτων περὶ v. — μὴ κοινῶν Γ Bk.: καινῶν v. — ἔσχον τὴν αἰτίαν ταύτην v. — φανεράς v. Bs.: πᾶσι φανεράς Γ Bk. — 59 πάτριον v. — τῶν πολιτῶν] horum loco tres litteras habuit Γ, quarum ultima v. Uncos, quos add. Bk., sustulerunt ceteri. — 60 τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμὴν v. — καὶ πλεονεξίαις v. — ἐτύγγανον v. — λόγον ἐχόντως E Bk.: λογονεχόντων Γ, νουναγόντως v. — 61 ἐν ταύτῃ] ἐν add. Γ Bk. — μάλιστα] κάλλιστα Dobr. — ἀρχῶν] ἀρχόντων ΓE. — τοῖς ἄλλοις ἐπιτ. Γ Bk.: ceteri τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπ. — 62 μεγίσταις Γ Bk.: μεγάλαις v. — ἐπὶ τῶν τριακ. v. — 63 τινές Γ Bk.: τί v. — διηνεγκεν Γ Bk.: διέστηκεν v. — δὲ παραλείπειν Γ Bk.: παραλείπειν v. — 64 περὶ τὸν Ἑλλήσπ. v. — συμφοραῖς Γ Bk.: ἀτυχίαις v. — ταύτην post ἀρξασαν add. Γ Bk. — post οὖσαν add. v.: καὶ τούτους μὲν ἐκσπόνδους γενομένους, quae cum Γ om. Bk. — 65 κύριον ἦν v. — ἀρχὴν τῆς θαλάσσης v. — 66 τοῖς ὁσίοις Γ Bk.: ταῖς θυσίαις v. — τὰ δὲ Γ Bk.: τοὺς δὲ v. — ἀπολομένους Γ. — 67 τῆς δημοκρατίας v. Bs.: τοῦ δήμου Γ Bk. (μᾶλλον . . δήμος del. K.). — φυγεῖν πλείους Γ Bk.: φεύγειν πλείονας v., φυγ. πλεῖν Cob. M. R. — κατιόντες Γ: ceteri μετιόντες. — πρὸς τοὺς ἄλλους Γ: ceteri πρὸς ἄλλους vel πρὸς ἁλλήλους. — 68 ὃ δὲ] τὸ δὲ M. — τεκμήριον καὶ μέγιστον v. — κατεχόντων v. — πρὸς τοὺς Λακεδ. v. — κοινῇ M. R. — 69 τὴν ante ἡμέραν add. Γ Bk. — ἡμῖν προστάττοντας v. — αὐτοὺς Bs.: αὐτοὺς Γ Bk., σφᾶς αὐτοὺς v. — ἀναστ. ὑπὸ Θηβαίων γενομένους v. — 70 ἔνεκεν v. — τὰς . . καθεστηκυίας . . τὰς . . πολιτενομένων] τῶν . . καθεστηκότων . . τῶν . . πολιτενομένων Γ. — 71 τινές θαυμάσειαν v. — ἡμᾶς Γ. — καθεστηκότων v. — 73 ἔχω . . ἡγοῦμαι γὰρ Γ Bk.: ἔχων . . ἡγοῦμαι v. — μὴ μεγαλοφρονεῖν μὴ δ' v. (μέγα φρονεῖν etiam Θ). — ἀνθρῶπων om. pr Γ Bs. — τυγχάνομεν v. — 74 ἐν μὲν] ἐν Γ. — ἰδίας Γ Bk.: ἰδέας. — ἐν ἐκάστοις del. Hi. — καὶ τρέφειν καὶ φέρειν v. — οὐ μόνον] οὐ δὲ Γ. — καὶ τοὺς λόγους et quod inferitur πολὺ add. Γ Bk. — 75 καὶ ναυμαχοῦντες om. pr Γ. — 76 τὴν εὐλογ. ταύτην προσήκειν ἡμῖν v. — γὰρ ἡμῖν τῆς add. Γ Bk. — ἄγνοιαν v. — 77 ἐπακολουθῶν τοῖς αἰνοῦσιν (vel cum Corae τοῖς νῦν οὖσιν) ἐπιτιμῆσω καὶ κατηγορήσω v. — ἀποκλανῶ v. —

παραγορήσομαι v. — *ἔτι*] τι Γ. — 78 οὐκ οἰκοῦμεν οὐκ v. — οὐ καὶ Γ Bk.: οὐκ ἂν v. — ἅπαντα καὶ Γ Bk.: ἅπαντα κατὰ v. — verbi *πεισόμεθα* prima syllaba non liquet in Γ. — *ἐν* τε τῷ E Bs.: *ἐν* τῷ. — *καιρῷ* add. Γ Bk. — 79 τιθέντας v. — μὲν post πρώτων add. Γ Bk. — 80 ἐπὶ τὰδε Γ Bk.: ἔγγιστα v. — ποταμοῦ del. ci. M. — 81 καθέστηκεν v. — *ἔχει* τὰ πρὸς v. — 82 *ἔτι* δὲ v. Ba.: *ἔτι* Γ Bk. — *λυπεῖν* Γ Bk.: *μνεῖν* v. — ἐμβάλλοντας Γ. — *παρέχειν* . . *παρалаίκομεν* v. — *κατημελήσαμεν* v. — εἰς τὰς ἐξετάσεις E. — 83 σπανιζόμενοι v. — *αἰ* τὴν v. — *διάξουσιν* Γ: *δυνήσονται διαγαγεῖν* v. — 84 ἡγούμενος μὲν οὐκ ἐγὼ v. — ταῦτα πάντα λογισάμενοι v.

Or. VIII Inscr. ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ Γ Bk.: *περὶ τῆς εἰρήνης ἢ συμμαχικός* v. — 1 *εἰ* περὶ Dion. Isocr. 16 Bs¹. — *ἤρως* v. — *συνη* (Dion.) *παρόντων πραγμάτων* v. — 2 *περὶ* τε τοῖμον Dion. v. — *βουλευσάμενους* Dion. — 3 *τῆς φωνῆς* Dion. — τοὺς ἄλλους ἅπαντας Dion. — *ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν* Dion. — 4 δ] ἂ Γ E, οἷς om. ὑμῖν Dion. — *τέχνην* Γ E Dion.: *νόμῳ* v. — τοῦτοις] τοῖς τοιοῦτοις Γ E. — 5 γὰρ τοι Γ E Dion.: *ceteri γὰρ αὐτοί.* — *ἐφ' οὗς*] *ἐφ' ὃ* Cob. — *συνεργήεν* v. Dion. — ἅπασι (Dion.) γὰρ ἐστὶ φαν. v. — *ἡδεσθε* lion. v. — 6 καὶ post ὡς om. Dion. — *ἦν καὶ πρότερον* v. — *νοῦτο προτείνουσιν* v. — τοῖς παροῦσιν] τὸ ἴσον Dion. — 7 a correctore est in Γ. — *περὶ*] καὶ περὶ v. — ὅπερ] διόπερ ion. — 8 ἄλλ' ὡς τῶν θεῶν v. — ὅτι καὶ κατορθώσομεν v. — *κρατήσομεν* Dion., τῶν ἐχθρῶν ἐπικρατήσομεν v. — ὅ,τι δ' *τύχῃ* Dion. — post *γενησόμενον* add. ἀγνοοῦντας Ritschl, iem contra dicit Sauppe. — 9 μὲν om. Dion. — *ἐκλέξαι* τὸ λτιον Dion. — ὥσπερ] ὡς E. — 10 ἡμᾶς E. — *ἡβούλεσθε*] ὕλεσθε pr Γ. — ὑμᾶς post καθορᾶν om. Dion. — 11 *δυνήσιν* Γ E Bs². — ἡμᾶς E. — *παρέχοιεν* v. — 12 δὲ τῶν εσβ. v., δὲ τὰ τῶν πρ. Di. — *ἀναιρουμένους* v. (cf. 44), *λεμῖν* αἰρ. Dion. — 13 οὐ τὴν αὐτὴν Γ E Bk.: ὑμεῖς δὲ οὐ αὐτ. v. — ὅπερ τῶν τῆς πόλεως v. — *κονηροῦς* v. — *αἰτε* Γ E Bk.: *ἐπαινεῖτε* v. Dion. — 14 [καὶ] ὅτι Bs¹. Quidni *διότι?* — ὥσπερ πρὸς Γ E Dion. Bk.: ὥσπερ v. — 15 *ἔπειτα* περὶ v. — *ἔσται* Γ E Bk.: *ἔστι* v. — 16 *Χίους* τε καὶ Dion. post *Βυζ.* add. καὶ Κρόους Dion. Cf. 15, 63 (Turr.). — ἄλλα πρὸς v. — 17 πάντας ἂν ὑμᾶς v. — *καταχόντων βία* v. — *πειράσομαι* v. — *καλῶς* ταῦτα v. — 19 τὰ πρὸς τὸν βίον v. τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν v. — πόλιν πόλιν εὐδαιμον. v. — καὶ τοι *πενεστ.* v. — *ἐποίησε* Γ E Bs.: *πεποίηκε* v. — πάντα τον v. — 20 πρὸς εὐπορίαν Γ E Bk.: εἰς εὐπ. v. Cob. —

21 δὲ post μεστέην om. ΓΕ. — γενομένην v. — ἔρημος v. — ἐν ταῖς μὲν ΓΕ Turr. Bs².: ἐν μὲν ταῖς v. — ὑποδεξιόμενους v. — τοὺς ἀληθῶς v. — 22 Ἀμφικ. ἡμῖν πολεμήσειν v. — 23 ἐφ' οἷς ΓΕ Bk.: οἷς v. — ἔχομεν ΓΕ. — 24 δυνηθείημεν κατασχεῖν v. — στρατοπέδου ξενικοῦ v. — ἡμεῖς ἐκιδυροῦντες v. — 25 ἡγοῦμαι δὲ . . . 56 ἐπιχειρήσαιμεν recepta sunt in Antid. § 66. Cf. ad Paneg. § 51. — μὴ μόνον E² v. in Ant. — τῶν κακῶν] τῶν om. E². — 26 τούτων om. Γ. — εἰπεῖν ὅμιν v. hic. — ἐν τούτοις] ἐν τοιοῦτοις E² Ant. Bs. — οἷς νῦν τυγχάνομεν ΓΕ Ant. Bk.: ceteri hic οἷς ἐτυγχάνομεν. — 28 φερούσας] φερόμενας ΓΕ Bs². — ἔχειν ΓΕ Bk.: ἔχουσιν v. — 29 διαπράξασθαι E²Θ² Cor. Schn. (ad 1, 24): διαπράξασθαι. — μεγάλοι ΓΕ Ant. Bk.: πολλοὶ v. hic. — 30 καὶ μηδενὸς τῶν ἄλλοτρ. E² v. in Ant. — 32 ἀ δεῖ πράττειν] ἄδειαν Cob. — ὅσῳ περ] περ om. E Ant. — καὶ τὰς ὠφελείας om. ἄλλας v. hic. — ἀμελοῦντες] ὀλιγορροῦντες v. — πράττειν βέλτιον E v. in Ant. Bs.: πρ. β. τῶν ἄλλων Γ Bk., βέλτ. πρ. Θ², β. τῶν ἄλλων πρ. v. — 33 ἀσκοῦντας καὶ καρτερεῖν καὶ μένειν ἐπὶ τούτοις ἰδιόλontας ἔλαττον v. hic, καὶ ante καρτ. add. etiam E² Ant. — ἄλλους οὐδὲ γινώσκειν οὐδὲν ὧν οὐ E¹, ἄλλους οὐδὲ γιγν. οὐδὲν ὧν om. οὐ E² Ant. Bs¹. — 34 ὁρῶ μὲν γὰρ v. hic. — ἀγαθὸν εἶναι νομῶ. v. hic. — ἀπολαβόντας E². — 35 οἴονται] οἴεσθαι ΓΕ. — προηρ. προαιρουμένων v., προεξηρημένων E¹. — 36 ὥσπερ προσήκον K.: ὥσπερ πρόχειρον. — ἐπαινέσθαι ΓΕ Bs.: ἐπαινέσαι v. — οὕτω πρόχειρον K.: οὕτω προσήκον ΓΕ, οὕτω ῥάδιον in Antid. cet. Bk., οὕτω καὶ ῥάδ. v. hic. — τοὺς ἀκούοντας πείσαι ΓΕ; vulg. (Z) revocavit Bs. — λέγωμεν ΓΕ v. in Ant. Bs.: λέγομεν Θ², λέγω v. hic. — φενακίζειν ἡμᾶς E, φ. ὅμᾶς Θ². — ὥσθ' ὅταν v. hic. — 37 κλεύουσιν ὁμ. γίγνεσθαι ΓΕ Bk.: ὁμ. κελ. γεγενῆσθαι v. hic, ὁμ. κ. γίγνεσθαι v. Ant. — πότερα E²Θ² Bs.: πότερον v. — 38 Μαραθῶνι Dd. Bs.: ἐν Μαραθῶνι. — τοὺς βαρβάρου add. ΓΕΘ² Bk. — πρὸ αὐτῶν γεγενημένοις v. hic. — οὐχ ἀπάντων v. — πολιτευομένους ΓΕ Ant. Bk.: πεπολιτευμένους ceteri hic. — ὧν καὶ ἀπορῶ v. hic. — χρῆσθαι E¹. — 39 μὲν ante οὖν om. v. — μὲν ante περὶ om. v. — ἀγνοούσαις ΓΕ² Ant. Bk.: ἐννοούσαις E¹, νοσοῦσαις Z v. hic Bs. (ἀγνοομονούσαις ci. K.). — ἐξαμαρτανου. Antid. — 41 ποιεῖσθαι τοὺς λόγους v. E¹Θ². — τίς γὰρ ἂν Antid. Dion. Dem. 19 (non item 17. Isocr. 17). — ἀξιοῦμεν Bs. e Dion. Il. c.: ἔχομεν (εἰώθαμεν ci. K.). — 42 ἐκείνοις τιμῇν v. hic Dion². (= Dion. Dem. Il. c.). — 43 ἄλλων ΓΕ Bs.: Ἑλλήνων v. Dion. — 44 στρατεύειν Dion². — δεῖν] δεῖ pr Γ. — τούτων] τούτοις ΓΕ¹ Bs². — ἄλλ' αἰρούμεθα ἀνθρώπους E¹, ἄλλ' ἀνθρ. αἰρ. Antid. — τις πλείονα μισθὸν διδῶ codd. hic (praeter ΓΕ), τινες διδῶσι πλείω μισθὸν Dion². — ἐκείνων ΓΕ¹Θ² v. in Ant. Turr.: ἐκείνου E² v. hic. — ἀκολουθοῦσιν Ant. Bs¹. — 45 εἰ ΓΕ Ant. Bk.:

ceteri hic ἦν. — παρανομίας] πλεονεξίας v. hic. — ἀγανακτῶ-
 μεν E. — ἀκούωμεν E²Θ¹. — διακραττομένους v. — 46 ἐσμέν
 τῶν καθ' ἡμ. v. hic Dion². — ἰδίους Sauppe Turr.: ἰδίᾳ Dion².
 Bs¹. δι' οὗς EΘ², om. Γ v. Bk. — ἀνθρώπων om. v. hic. — 47
 ὁσπ E¹. — 48 ἐπληροῦμεν — ἐνεβιβάζομεν — ἐξεπέμπομεν Dion².
 — 49 γὰρ om. ΓE¹. — ἰδὼν ἂν τις Dion². — καλῶς] κακῶς
 EΘ². — διοικ. καὶ περὶ v. Dion². — ἂν post οὐκ om. Ant. —
 καλῶς τε καὶ Dion². — 50 τῶν ἄλλων γεγενῆσθαι Dion². —
 ῥάδιον ΓEΘ² Turr. Cf. 5, 115. — Τριβαλλοὶ τε καὶ Dion². —
 αὐτῶν om. ΓEA² Dion². Bs². — θυνηθ. τῶν πολιτῶν Dion¹. —
 51 ποιῶντας] ἐμποιῶντας v. hic, ἀγαπῶντας Dion¹. Bs¹. —
 52 ἀλογίστως] ὀλιγῶρως Θ² mg E². — διαλείποντες v. hic.
 — ἐνθάδε] ἐνταῦθα v. hic, om. Dion¹. — συμβούλοις χρώμεθα
 v. hic. — τῶν κοινῶν ἀπάντων v. hic (om. τ. κ. Dion¹). —
 ἀδισταμένοι οὗς E¹, καθίσταμεν οὗς Γ. — τῶν ἰδίων οὐδὲν
 v. hic Dion¹. — 53 δ ΓEΘ² Bk.: τὸ v. — 54 τε post προστά-
 ας om. v. hic. — γινόμενον ΓE Ant.: ceteri hic δυνάμενον.
 — 55 μὲν post οἷς om. E². — ἐκείσε E². — σοφωτέροις ἐσο-
 μένοις Bs¹, σοφωτέροις ἐσομένοις Bk. — πραγματῶν καὶ πο-
 τικῶν ἢ v. hic, τε πρ. κ. πολ. ἢ E², καὶ πολ. πρ. ἢ Θ² v.
 nt. — 56 ἐπιλείποι v. hic. — με deleri posse censet K. coll.
 81. — πράγμασι γεγενημέναις v. (πράγμασι ἔγγ. E²). — ἐπι-
 κηρύσσειν Γ in Ant. Bs¹. K. (coll. 6, 81). — 57 πῶς οὖν
 περ v. — ἂν ἀποκρινάμεν v. — 58 τὴν τε Πελоп. ΓE.
 um igitur: τὴν τε Π. ἐλευθερώσαντες? — ἄλλους Γ Bs.: ἄλ-
 λους Ἑλλήνας v. — εἶχε ποιήσασθαι ταύτην v. — 59 περιέστηκε
 πράγματα v. — ἡμῖν .. ἐκείνοις ΓE Bk.: ἡμᾶς .. ἐκείνους
 — ἔχομεν .. παρέχομεν ΓE Turr.: εἶχομεν .. παρείχομεν v.
 60 βεβαίως v. — μάλλον εἰς ἔτι παραμείνειεν E. — 61 ὑπο-
 ψεις v. — 62 τίνων .. ποίων ΓE Bk.: ποίων .. τίνων v. — καὶ
 μφ. ΓE Bk.: οὐδὲ συμφ. v. — ἡμῖν E. — 63 τὴν εὐσέβ. ΓE
 rr. — καὶ τὴν δικαιοσ. om. ΓE (propter homoioteleuton), uncis
 l. Bk., om. Turr. — 64 τῶν κακῶν αἰτία v. — 65 τοῦτον
 Turr.: τοῦτων v. — ὁμῶν E Turr.: ὁμᾶς v. — ἀνέχεσθαι v.
 66 τοιαύτην ΓE Turr. (coll. 15, 273): τοσαύτην v. — ἂν
 it προσελ. add. ΓE Bk. — φανερόν ποιήσειν ἅπασιν v. —
 ἐλλογίμων ΓE Bk.: Ἑλληνίδων v. — διδασκούσας v. —
 φέρει E. — πολεμοῦντες ἐπαναστάμεθα v. — 69 ὅτι μὲν
 . . . καθεστ. del. K. — ἐτυγχάνομεν v. — ὁμῖν Γ. —
 ἔστηκυίας ΓE Turr.: καθεστῶσης v. — καταστρέψασθαι ΓE
 : καταστήσασθαι v. Cf. 5, 139. — 70 διδομένην δέξασθαι v.
 πολλάκις .. προαιρεῖσθαι v. — 71 οὕτως ἐπεχειροῦν v. —
 οἷς ΓE Bk.: πρὸς ἑτέρους v. — αὐτοὺς ὁμᾶς βουλόμε. v. —
 ; Ἑλλήνας τοὺς ἄλλους v. — 72 ἀλλήλοις E Turr. (ex ci.
 lfi Cor.): ἀλλήλαις (Γ) v. Bs. — ἀελ add. ΓE Bk. — βελ-
 ούς ΓE: ceteri codd. βελτίους. — 73 τὰς πονηρίας ΓE Bs.

(coll. Epist. 6, 13), τὰς πονηρὰς Bk., τὰς τε πονηρὰς v. *Te ipse reduxi.* — οὗτος ΓΕ Bk.: οὕτω v. — 74 διέκειτο ΓΕ Bk.: διαφείτο v. — γνώσεσθε πόσων v. — 75 καταστάσεως E. — 76 ἐγγειρίζειν v. — 78 τοσοῦτο μίσους v. — κατέστησαν ΓΕ Bs¹. Cf. § 95 sq. — 79 συνάγοντες v. — 80 πράγμασιν ἐγγενομ. scripsi coll. § 56: πράγμασι γιγνομένων Γ (qui πράγματα) E Bs., χρόνοις γενομένων v. — παρόντων ΓΕ Bk.: ἄλλων v. — 81 λυπήσαντα Cob.: λυπήσοντα. — 82 τῶν πόρων ΓΕ Bs.: ἐκ τῶν φόρων v. — διελόντας ΓΕ Bs. — τοῦτ' ταῦτ' E. — ἐπιδεικνύοντες Γ Turr.: ἐπιδεικνύντες. — 83 μὲν ante συμβῆς. om. ΓΕ. — 84 εἰσβεβληκότων Bait. Turr.: ἐμβεβληκότων. — Δεκελείᾳσιν ἐστηκότος Cor. θ Α (qui Δεκελείᾳσιν) Bk.: E δεκελείας συνεστηκότος, Γ cum v. Δεκελείκου συνεστ., sed in Γ praepositio a corr. est (Δεκελείᾳσιν ἐστῶτος Bs¹). — στρατιάς v., στρατεῖαν Γ. — 85 προστεῖων Γ. — ἐμφανεστέρους E, σωφρονεστέρους v. — 86 μείζοσι ΓΕ Turr.: μείζοσι κακοῖς v. — αὐτοῖς τοῖς ΓΕ Dd.: αὐτοῖς v. — ἐν Δάτῳ δὲ ΓΕ Turr.: ἐν δὲ τῷ Πόντῳ. — 87 κατὰ πέντε, καὶ δέκα, Dobr. — ἐν ἥν τοῦτο Γ Bk.: ἐνῆν τοῦτο E, ἐνῆν τούτων v. — ποιῆσθαι v. — ἕκαστον ἐνιαυτ. v. — ἀλλὰ συνηδόμενοι ex Polluc. III, 101 Cob.: ἀλλὰ συνησθῆς. ΓΕ Bk., ἀλλ' ἐψησθῆσόμενοι v. Bs¹. — 88 τελευτήσαντες v. — πατρίας . . ληξιαρχικὰ E. — 89 δειγμάτων παράδειγμα v. — ἀντηλαγμένοι E. — ἀπάντων v. Bs.: ἀπάντων τῶν ΓΕ Bk. — ἀλλὰ τὴν] τὴν om. E. — οἰκησάντων v. — τῶν ἄλλων (propter homoioteleuton) om. ΓΕ Bs². — τὰς ante τυρανν. om. E. — διδομέναις δωρεαῖς v. — 90 ἔξιν ΓΕ Bk.: ἔξουσιν. — οὗτ' ἀνὴρ ΓΕ Bk.: οὐδεὶς οὗτ' ἀνὴρ v. — οὗτ' ἐνδείαις ΓΕ. — 91 ἐπεθύμησαν ΓΕ Bk.: ἐπεχείρησαν v. — πόνοις κακοῖς E. — 92 τῆς αὐτῶν] τῆς αὐτῆς E. — ἀποσπῶντας v. — ἐν πολιορκίᾳ v. — 93 δεξαίμεθα om. ἂν ΓΕ Bs². — ἄρξαντας Bk. — πάσχουσιν v. — εἰ μὴ τις v. — φροντίζοι v. — μόνου v. — πρόνοιαν ΓΕ Turr.: πρ. ἀπάντων τῶν τοιούτων v. — πεποιημένων v. — πλοῦτον μέγαν v. — 94 ἐπιγενομένοις v. — 95 διέφθειραν ΓΕ. διέφθειραν οὕτως ὥστε v. — οἱ δὲ Λακ. . . δύναμιν εἰ παρέλ. v. — θάττον ἐκείνοις v. — οἶδεν] εἶδεν Γ Bs. — σαλευθῆναι v. — 96 ἐποιήσαντο v. — ἔχουσιν v. — 97 ἀπέχοντο E. — συγκινδυν. τῷ ναυτικῷ v. — 98 συμβαλλομένων ΓΕ. — ἐφθησαν v. — ἐξέπεμψαν v. — πρῶτους μὲν v. — 99 ἤρκεσε v. — τυραννίδας v. — πολέμων καὶ στάσεων v. — 100 γῆν τῶν Κορινθ. v. — διώκησαν ΓΕ. — Φλειασίους scripsi cum E sicut 4, 126: Φλιασίους. — τὴν ἄρχεῖαν E. — ἐνέβαλον v. — ἐπαύοντο v. — ἦτταν ἐν Α ΓΕ Bs. — γενέσθαι v. — 101 τοῖς ἐπιγιγνομένοις Dd. Turr.: ἐπιγιγνομένοις ΓΕ, τοῖς ἐπὶ τῇ τελευτῇ γιγνομένοις v. — πολὺ ἂν τις πῶς οὐκ ἂν ἀληθέστερα v., ἀληθ. om. B. — ἐκτῶν γὰρ ΓΕ Turr.: ἐκτῶντὸ τε Α Cor. Bk., ἐκ τῶν

οὗτε Ζ v. — 102 τὴν κατὰ γῆν . . εὐταξίαν ΓΕ Bk.: τὴν ἡγε-
 μονίαν γῆν εὐταξίαν Α, ceteri τὴν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν εὐ-
 αξίαν. — δυνάμει ΓΕ Bk.: ἀρχῆς v. — ταύτης om. E. —
 ἐγενημένην . . ἐσπερήθησαν v. — ἐνέμενον v. — 103 ὑπολαμ-
 βοντες v. — 104 ἀρξάμενος v. — τοῖς . . διεφθαρμένους v.
 - ὁμοίως ΓΕ: ceteri codd. ὁμοίως. — 105 τὴν ἀρχὴν ταύτην
 E Bk.: τὴν τοιαύτην ἀρχὴν v. — ἢ πῶς ΓΕ Bk.: πῶς δ' v.
 - τὴν οὕτω δεινὰ καὶ πολλὰ v. — 106 πλείους] πλείστους ΓΕ.
 - 107 προηγήμεθα v. — τῶν Ἑλλ. δεσπόται v. — 108 ἡγά-
 γξεν ΓΕ. — 108 τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα v. — 109 τοὺς ante
 ἑλλοὺς add. ΓΕ Bk. — ἀμφοτέρω καὶ ταῦτ' ΓΕ Bs. — ὤφει-
 λοντο v. — κατετροῦς ΓΕ. Cf. 2, 45. — 110 οἱ τινες] εἰ-
 νες v. — λογισμὸς αὐτοῖς v. Priscian. XVIII, 199. — 111
 αὐτῶν ἢ ΓΕ Bk.: δεινῶν, τί v. — 112 μισεῖν δὲ τούτους ὑφ'
 v. — δὲ καὶ τοῖς φίλοις v. — καὶ μηδὲν ἥτιον v. — 113
 τραννηκτότας v. — ὑπὸ γονέων v. — ὑπὸ παίδων v. — τοὺς
 λους θαναμάζειν v. — ἐτέρων ΓΕ Bk.: ἔργων v. — 114 πάν-
 ν αἰσχ. κ. ὁσθ. ΓΕ Bk.: ἅπαν αἰσχιστον v. — ἀγνοεῖτε αὐ-
 ν v. — ἐλάχιστον ΓΕ Bk.: ἐλαττον v. — τῶν ὁμοίων ΓΕ
 : ὁμοίως v. — 115 μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ΓΕ Bk.: μεγίστων
 αὐτῶν αἰτίαν v. — οὐτ' ἐν τοῖς . . οὐτ' ἐν ταῖς v. — μὲν
 v. Θηβαίων v. — θομβεῖτε . . ἔχειν Ζ v. Bs.: πονηρῶς ἔχειν
 u. ΓΕ Bk. — 116 πελώρησε v. — τῷ πόλῃ τούτῳ Bk.: τὰ
 λη τούτῳ ΓΕ, τὰ πόλεις ταῦτα v., τῷ πόλει τούτῳ Bs. —
 εἰδὴ δ' Bs¹: ἐπεὶ δ' v. — 117 χωρὰν ἀρίστην ΓΕ Bk.: θό-
 μιν μεγίστην v. — ὑπαρχόντων v. — ἀργυρία E. — τῶν
 λ. οἴκους v. — 118 πλέον τρισχιλ. Γ Turr.: πλέον ἢ τρισχ. v.
 αὐτοῖς ἀεὶ πολεμ. v. — τὴν εἰρήνην v. — 119 ἰδιωτῶν ΓΕ
 rr.: ἰδίῳ v. — βελτίστους ΓΕ: ceteri codd. βελτίους. —
 ὦν v. Bs. — 120 πολὺ ΓΕ Bk.: καὶ πολὺ v. — τελευτήσας
 : ceteri codd. τελευτήσαι. — 121 οἰάπερ v.: ὅπερ ΓΕ Bs.
 122 ὁ v.: ἃ ΓΕ Turr. Cf. § 4. — ἐν post μόνον add. ΓΕ Bk. —
 ἐν post ἐκείνων add. ΓΕ Bk. — φυγὰς καὶ τὰς Γ Bs.: φυγὰς
 E v. Verba καὶ τὰς ἐπὶ τῶν τυρ. . . γενομένας del. K. — ὑπὸ
 v. τυράννων Γ Bs.: ἐπὶ τ. τυρ. v. (τετρακοσίων pro τυρ. Fuhr).
 γεγενημένας v. — 124 ὡς ἐφ' ΓΕ Bk.: ἐξ ὧν ἀφ' v. — οὐ-
 ΓΕ Bk.: αὐτοὶ v. — 125 τὴν μὲν πόλιν ΓΕ Bk.: τὴν πό-
 v. — ὅν et τῶν ἄλλων ἄρχειν om. pr Γ. — χεῖρω v. —
 post τούτους om. v. — εὐδαιμονεστέρους ΓΕ Bs., εὐδαιμο-
 τάτους ci. Sauppe. — 126 χεῖρω v. — ἀνήγαγεν ΓΕ Turr.
 autem 5, 146. 15, 234 (Bait.). — 127 ξῆν ἡδέως μήτε v. —
 προσταγμ.] πραγμάτων Γ Bs². — καὶ λειτοουργῶν καὶ τὰ
 τὰς εἰσφορὰς καὶ τ. ἀντ. v. — 129 τὴν ante ἡμέραν add.
 Bk. — ἡμας E. — ὁρῶντες ΓΕ Bk.: ὁρῶσι γὰρ v. — 131
 αστεύουσιν ΓΕ Bs²: αὐτοὶ δυναστ. v. — ἐξ οὗτον τρόπου . .
 βίον v. — ὅπως καὶ τοὺς v. — 132 ab hac § usque ad

finem or. rursus conferenda est Antid. § 66. — τῶν παρόντων κακῶν v. — συναγωγῶν E¹. — 133 ἄν add. ΓΕ Bk. — ἐπανορθωσαίμεθα E²Θ¹. — ποιούμεθα E¹. — νομίζοντες Γ²: νομ. εἶναι v. hic, εἶναι νομ. Γ¹Ε Ant. Bk. — καλοὺς τε ἀγαθοὺς Γ²: om. τε Γ¹Ε v. Bk. — οὐδεις αὐτῶν οὐδέτ. E², οὐδ. τῶν αὐτῶν οὐδ. om. τούτων Θ¹. — ἐστίν om. Bk. — post πολιτεῖαν add. E²Θ¹ v. in Ant.: ἦν οὖν ἀσκήτε καὶ προσδέχησθε τοὺς χρηστοὺς ἀντὶ τῶν πονηρῶν, ὥσπερ τὸ παλαιόν (ῶ. καὶ τὸ π. Θ²), βέλτιον (scr. βελτίοσιν) ἔξετε χρῆσθαι καὶ τοῖς δημαγωγοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πολιτευομένοις. — 134 δεύτερον ἦν v. hic. — ἦν ἐθελῆσ. . . ἦττους] ita etiam E², sed Θ²Α¹: ἦν ἐπιχειρήτε τὰς συμμαχίας κτᾶσθαι μὴ πολέμοις μηδὲ πολιορκίαις, ἀλλ' εὐεργεσίαις· προσήκει γὰρ τὰς μὲν φιλίας ἐκ τούτων γίνεσθαι, τὰς δ' ἐχθρας ἐξ ὧν νῦν τυγχάνομεν πρᾶττοντες. — ὁμοίως περ ΓΕ. — μὲν αὐτοὺς αὐτονόμους v. hic. — ἐνδιδῶμεν v. hic. — 135 τρίτον ΓΕ Ant. Turr.: τρίτον δ' v. hic. — ἡγήσθε] ποιήσθε E²Α¹, ποιήσθε Θ¹. — καὶ τὰς δυναστείας καὶ τὰς ἡγεμ. Γ Ant. Turr.: καὶ τὰς ἡγεμ. καὶ σφᾶς αὐτοὺς (cf. 138) v. — ἐνδιδοᾶσιν v. hic, παραδιδόασιν E²Α¹. — 136 καὶ πρὸς τούτοις] καὶ τοιούτους Ant. — καὶ ταῖς om. Γ, ταῖς om. Bs. — τῷ μηδέν] τοῦ μηδέν Γ. — τοὺς ἄλλους Ἕλληνας Γ Ant. Bs. — 137 ὁκνήσουσιν] ὁμονοήσουσιν mg E²Θ¹ v. in Ant. — ἄξουσιν ΓΕ Bk.: ἔξουσιν v. hic et in Ant. — εἰδῶσιν Γ, εἰδῶσιν Bs¹: ἴδωσιν v. — τὴν δύν. τὴν ἡμ. ἐφεδρεύουσιν Ant. praeter E². — τὴν δύν. τ. ἡ.] τὴν ἡμετέραν πόλιν v. hic. — ποιῶσιν Ant. et v. hic. — 138 ἀπέχ. τούτων τῶν v. hic. — ἱκετείας ΓΕ¹ Bk.: ἱκετηρίας ceteri hic, ἱκεσίας Ant. — 139 καὶ προθύμως om. v. hic. — γὰρ πόλις ΓΕ Ant. Bk.: γὰρ ἡ πόλις ceteri hic. — σώζειν βουλομένους Ant. — 140 τῆς τοιαύτης εὐνοίας om. ἡμῖν v. hic. — εἰςρησ. καὶ εἰς τὴν πόλιν v. hic. — 141 σωτήρας] σωτηρίας E². — λυμαιῶνας Γ. — τὴν δόξαν τῶν v. hic. — 142 τούτων ΓΕ Ant. Bk.: πάντων v. hic. — εἰπερεὶ βουλ. Γ, εἰπερ ἐβουλ. E². — τῇ πόλει om. v. hic. — καὶ δυναστείας Θ² v. in Ant. Bs¹. — ἀναλογιζομένου . . ἀπ' . . γενησομένης v. hic. — τὰς ἐν Λακ. βασιλείας ΓΕ Ant. Dd.: τὴν Λακεδαιμονίων βασιλείαν v. — 143 τοσοῦτον δὲ μακαριώτατοι Prisc. XVIII, 296. — κατασχόντων Ant. praeter Θ (qui βία τυραννεύοντων). — 144 δ' ἐν τοῖς πράγμασιν ἡμῶν v. in Ant. Bs.: δ' ἐν τοῖς τοιούτοις πράγμασιν ἡμᾶς v. hic, δὲ τοῖς πρ. ἡμῶν ΓΕ Bk. — τῆς τοιαύτης τιμῆς v. hic. — αὐτοῖς αἰτίαν γενέσθαι v. hic. — 145 καλῶν ΓΕ Ant. Bk.: παντοδαπῶν v. hic. — τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν ΓΕΘ² Bk.: τῶν ἐμῶν ἐτῶν v. — τοιαῦτα λέγειν v. hic. — πολὺ βελτίω Antid. Bs.: πολλῶ βελτίω v.

Οτ. IX. Inscr. ΕΤΑΓΟΡΑΣ Γ: Εὐαγόρου ἐγκώμιον ἢ Εὐαγόρας v. — 3 εὐκλεῶς v. Stob. 51, 29: εὐκόλως Γ et re. γρ Δ Bk. — αἰρομένους Γ, αἰρομένους Stob. A. — καταλείψουσιν ΓΔ (Bk.): ceteri cod. καταλείψωσιν. — 4 δυνάμεις ἀθῶν v. — 5 ἄλλων ΓΔ (Bk.): ceteri cod. πολλῶν. — εὐλογηθήσονται v. — 6 ὑπερβάλλῃ pr Γ Bk.: ὑπερβάλλεται re ΓΔ, ὑπερβάλλεται v. Fort. ὑπερβάλῃ. — πρόσσεσιν ἀγαθόν v., at Stob. 38, 42 cum Γ consentit. — ἡδίων εὐλογουμένων ἀκούειν v. — ἡ τούτων ΔE Turr.: ἡ τούτους Γ Bs., ἡ [τούτους] Bk., ἡ τι τούτων (add. ἀποδέχεσθαι post τυγχ.) Z v. (ἡ τοὺς ci. Cb.). — 7 τοὺς γε νοῦν v. — περὶ] καὶ περὶ Γ. — δικαιότερον v. ἴσμεν ΓΔ Bk.: ὀρῶμεν. — 9 τοῖς ἀνθρώποις τοὺς θεοὺς v. — αὐτοῖς ἐστὶ ποιῆσαι v. — 10 μόνον add. ΓΔ Bk. — αὐταῖς ταῖς ΓΔ Bk.: ταῖς γε. — 11 γνολή ΓΔ: καταμάθοι. — ἐστὶ τῶν λόγων v. — τοῦτο ΓΔ Bk.: οὗτοι. — εὐλογεῖν] εὐ λέγειν v. — 14 ὑπερέβαλεν v. — συγγενείας] εὐγενείας v. — 15 τυχόντες ὧν Γ Bk.: ἀπάντων τυχ. ὧν Δ, τυχόντες πάντων ὧν v. — ἐκείνόν τε ΓZ Turr.: ἐκείνον ΔE, ἐκείνον μὲν v. Bk. — δόξης ὧν v. — ἐπειδὴ τε scripsi: ἐπειδὴ δὲ. — τιμὰς μεγίστας v. — 16 τῶν ἀριστέων ἔτυχε v. — ἐν τε] τε add. ΓΔ. — ἀθανάτη pr Γ Bk.: ceteri ἀθανάτῳ (Bs.). — 17 τούτων pr Γ. — ἐκατέρου pr Γ Bk.: ἐκατέροις Δ v. — ἐγεννήθη v. — ἐπρώτευσαν μόνον v. — ἐκατέρων pr Γ Bs.: ἐκατέρωθεν v. Bk. (παρ' ἐκατέρων γρ Δ). — 19 οἰκισθείσης v. — βασιλευστος τότε καὶ δυν. μεγάλας v. — 20 κατασκευάσασθαι τὰ E et re ΔE Turr.: κατασκ. περὶ Γ et pr Δ (Bk., qui κατασκ. [τὰ]), καταθέσθαι τῷ Z v. — 21 δὲ τῶν Z v. Bs.: δὲ καὶ τῶν ΓΔ Bk. — καὶ τῶν ἐκγ. . . ἐχόντων add. ΓΔ Bk. — μελίων v. — καταλιπεῖν v. — 22 ἂν τις μάρτυρας v. — δώμης ἅπαντας τοὺς ΓΔE. — θεασαμένους τοὺς addidi. — 23 ὥσπερ ἑτέροις τισὶν ΔE Turr.: ὥσπερ ἄλλοις τισὶν Aristides (vol. I p. 102, 8), ὥσπερ ἐν ἑτ. τισὶν Z v., ὡ. ἑτέροις Γ Bk. — εἰς ὑπερβολὴν ΓΔ Bk.: πρὸς ὃ. v. — 24 μὲν post ὅποτε om. pr Γ. — εἰ καὶ ΓΔ Bk.: καὶ εἰ v. — 25 ἐπαρξεν — § 38 ἀρετῇ] haec in recentiore folio habet Δ: — 26 Εὐαγόραν διεφ. v. — ποιήσεις Δ v. — 27 φηγεῖν v. — 28 αὐτοῦ χείρους Γ Bk.: τοὺς αὐτοῦ χ. Δ v. — ταύτην τὴν ἀφορμὴν Δ v. — οἱ πλεῖστοι λέγουσι Δ v. — 29 ἂν τις τὴν om. καὶ v. — μέλλοντος Γ Bs.: μέλλον τε v. — προᾶξιν Δ v. Bs.: πόλιν Γ Bk. — συνακολουθήσαντες Δ v. — ὥσπερ ἢ Γ Bk.: ὥσπερ Δ v. — 30 ἐχυρὸν E Ald. Bs. (coll. 6, 74): ὀχυρὸν. — ἐν ἀσφαλείᾳ Γ Bk.: ἐπ' ἀ. Δ v. (ἐν ἀσφαλεῖ Cob.). — προσέβαλλε(v) Γ Bs.: προσέβαλε. — 31 γιγνομένους Γ Bk.: συμβαίνοντας Δ v. Cf. 4, 97. — τοὺς ante τῶν add. ΓΔ Bk. — εἶχον Γ Bk.: ἤγον Δ v. — 32 τοὺς ἐχθρούς ex conii. Sauppilii uncis incl. Bs. (καὶ μετ' ὀλ. . . ἀπ. τ. ἐ. del. K.). — εἰεῖν EZ Bs.: ἐλῶν (ΓΔ) Bk. — καὶ τοὺς τ' ΓΔ Bs.: καὶ τοὺς

(ἐλὼν τὸ β. τοὺς τ' K.). — 33 καταλείπομι Δ v. Cob.: καταλείπομι Γ Bk. — τῶν πεπραγμένων pr Γ: τῶν ἐκείνω πεπραγμένων. — 34 παραβάλομεν v. — καιροῖς ἀρμόσειεν Γ Bk.: ἀκούουσαι ἀρέσειεν v. — ἐξετάμεν Γ Bk.: ἔξομεν v. — 35 κτησάμενος ὁσίως ὥσπερ Δ v. — 36 προγεγενημένων Δ v. — τοὺς ante κινδύνους add. Γ Bk. — περιγεγενημένοι ΓE Bs. — 37 ἐπὶ ταῖς Γ Bk.: ἐπειτα Δ v. — Μήδων Γ (sed correctā ultima) Δ v. Turr.: Μήδους Bk. — καὶ πλείστοι Γ Bk.: ὃν καὶ πλ. Δ, οἱ πλ. v. — 38 στρατηγίας re Γ et E Turr.: στρατῆς Γ pr., στρατείας v. Bk. — πέπρακται ἅπαντα Δ v. — τὸν ante τῆς add. Γ Bk. — τὴν ante ἐκατέρων add. ΓΔ Bk. — 39 μάλιστα' ἂν τις v. — εἰ μὴ σφόδρα v. — λεγομένοις Γ Bk.: λεγ. νῦν Δ, νῦν λεγ. v. — ἐτυράννησεν v. — 40 προσήκων ἦν v. — ἡ ποιητῆς Lange Dobr. (coll. 5, 109, 144): δῆτωρ ἡ ποι. ΓΔ Bk., ἡ δῆτωρ ἡ π. v. — 41 ὑπερβαλλόμενος EZ v.: ὑπερβαλλόμενος ΓΔ Bk. — γενόμενος ΓΔ Bk.: γεγονώς. — τοῦ χρόνου ΓΔ Bk.: χρόνον v. — ὁμοίως ci. Turr.: ὁμοίως καλῶς ΔE, καλῶς (cum anaphora non sane Isocratea) Γ v. Bk. — τῆς μὲν ψυχῆς ἔνεκα τῶν ἄλλων v. — ταύτης add. ΓΔ Bk. — 42 εἶχεν] „εἶχειν habere videtur Γ“ Bk. — num τῶν παρόντων? — καὶ καρτερταῖς ΔE cum re Γ Turr.: καὶ ταῖς κ. Z v., om. haec verba pr Γ Bs. (uncis incl. Bk.). — παρέλειπεν Cor.: παρέλειπεν. — φθάνειν] φθονεῖν Δ et corr. Γ. — ἐτίμα τοὺς πολίτας ΓΔ (Cor.): ceteri codd. ἐκεῖμα τοῖς πολίταις. — 43 ἐν ταῖς τοιαύταις v. — ἀφικνουμένους v. Stob. 48, 48. — ἔλλους Γ Bk.: ἀρχομένους Δ v. Stob. — ἐξαμαρτάνοντας Δ v. Stob. — 44 περιγιγνόμενος Γ (Stob. 48, 50 Cor.): ceteri codd. περιγενόμενος. — μετώπου συναγ. Cob. — ἔργοις . . λόγοις ΓΔ Bk.: λόγοις . . ὅρκοις v. (λόγοις . . τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς Stob.). — 45 γιγνομένοις pr Γ (Stob. 48, 54, Arist. Rhet. I c. 9): γιγνομ. ἀγαθοῖς re Γ cum Δ v. — φύσιν τῶν ἄλλων v. (om. τὴν φύσιν Stob. 48, 53). — μικρᾶς ΓΔ. — 46 ὁλως δὲ v. — παραλιπών v. — δεῖ τοῖς βασ. ΓΔ Bk.: τ. βασ. πρέπει v. Stob. 48, 57. — τῆς post ἐκείνης add. Γ Bk. — ἐκλεγόμενος v. Stob. — ὁλως add. ΓΔ Bk. (om. etiam Stob.). — τοὺς ante κινδ. add. ΓΔ Stob. Bk. — τυραννικός v. Stob. Bs.: μεγαλόφρων ΓΔ Bk. — 47 Φοινίκων Ald. Bs.: τῶν Φοινίκων. — post χρωμένην add. Δ et re. mg Γ: διὰ τὸ μὴ ἐμπορεύεσθαι τινὰς παρ' αὐτῶν διὰ τὴν ὡμότητα αὐτῶν. εἰ δέ τις οὖν εἰποι καὶ λιμένας Δ v. — παρασκευαῖς v. — πόλεων post Ἑλλ. add. v. — φοβείσθαι πολλοὺς v. — 49 τὸν τόπον ὅλον τὸν περιέχοντα ΓΔ Bk.: τὸν περιέχοντα τόπον. — τὴν νῆσον del. Orelli Hi. coll. 5, 54, 15, 107. — μὲν γε ΓΔ Bk.: μὲν γὰρ. — οἱ τινες ἂν ὡμότατα Δ v. — 50 εἶναι μάλιστα ΓΔ Bk.: μᾶλλον εἶναι v. — καὶ τῶν περὶ τὴν ἄλλην Δ v. Bs.: τῶν om. Γ Bk. — 51 κοινοτέρων Γ Bk.: κοινοτέρων Δ v. (Cf. 10, 36, 7, 70).

Ἀν κουφοτέρην καὶ κοινοτέρην? — εἶναι καὶ νομιμωτέραν v. —
 52 δυστυχήσας Bs. ex Arist. Rh. II, 23 coll. 5, 62: δυστυχήσας
 τῆς πόλεως Γ, δυστυχήσασθαι τῆς πόλεως cett. Bk. — παρ' ἐκεί-
 νου v. — καὶ πολλὰ ΓΔ Bk.: πολλὰ δὲ. — τούτων βεβουλεῦ-
 σθαι v. — 53 ἐφθίσαν v. — ἔσχον Δ v. — 54 ἀπαλλάξουσιν
 Γ: cett. cod. ἀπαλλάξωσι. — ταχὺ Δ v. — 55 πράγμασιν Γ
 Bk.: παροῦσιν Δ v. — τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακ. ποιεῖσθαι v.
 Verbis τὸν πρὸς Δ. facile caruerim. — στρατοπέδον καταστή-
 σαιτο v. Bs.: καταστ. στρ. (ΓΔ) Bk. — μόνην Δ v. — 56 τε
 ante καλαιαῖς om. pr Γ. — ἀπέλαβε v. — τοῦτό τε scripsi:
 τοῦτο pr Γ Bs., αὐτόν τε v. Bk. — παρέχοντος et παρασκευά-
 ζοντος Δ. — 57 οὐπερ] ἤπερ mg Γ. — 58 μέγιστον δὲ ΓΔ Bk.:
 καὶ τούτου μέγιστον v. — 59 τῆς δόξης καὶ ΓΔ Bk.: τὰς δόξας
 v. — 60 τάλαντα πεντακισχίλια καὶ μύρια ΓΔ Bk.: πεντακισμύ-
 ρια τάλαντα v. τρισχίλια xc. γρ Δ. — 61 ἐαυτοῦ μόνην πό-
 λιν v. — 62 Πρωταγόραν Δ v. — τῶν Περσῶν v. — τὰς ante
 αὐτῶν om. pr Γ. — 64 χρόνον ΓΔ Bk.: καιρὸν v. — αὐτὸν
 post κύριον add. ΓΔ Bk. — δεινότατον ΓΔ Bk.: θαυμαστότα-
 τον. — ἦν om. pr Γ. — τυραννεύοντος v. — 65 μεθ' ἀπάσης
 τῆς ΓΔ Bk.: μετὰ πάσης v. — μείζω ἂν v. — 66 γὰρ ἂν εὐ-
 ρήσομεν v. — μύθους τῶν ἀφέντες v. — σκοποῖμεν ΓΔ: cett.
 cod. σκοπῶμεν. — ὅς om. Γ, quod malit Sauppe; ὡς E et rc
 Δ. Cf. 71. — ἀπειλῇ. ἅπαν v. (ἅπαν del. Dobr.). — 67 γενέ-
 σθαι v. — 68 αὐτονομίαν ἔσχον v. — ὡς αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν
 παραδώσαντας v. — 69 ἐξ ὧν ΓΔ Bk.: δι' ὧν. — ἂν post
 ἀπορίαν om. ΓΔ. ἂν ἀπορίαν mal. Strange J. J. Suppl. III
 610. — ἀεὶ γάρ μοι Γ Bk.: τοῦτο γάρ μοι ἀεὶ xc Δ, τοῦτο
 γάρ μοι v. — διανοίαν ΔE mg Γ Bs.: γνώμην Γ v. Bk. Cf.
 1, 34. — 70 γεγενημένων pr Γ. — χρόνον ΓΔ Bk.: βίον. —
 τοὺς post καὶ add. ΓΔ Bk. — εὐρήσομεν ἡμῖν (ἡμεῖς Γ) ταῖς ΓE.
 — ἀλλὰ καὶ μακ. ἐξ ἀρχ. ὧν διετ. ΓΔ Bk.: ἐξ ἀρχ. ὧν διετ.
 ἀλλὰ καὶ μ. v. — μακαριστότατος Δ v. Bs.: μακαριώτατος Γ
 Bk. — 71 τῶν ἄλλων καὶ τῇ γνώμῃ v. — τὸν βίον διετέλεσε
 Δ v. Bs.: διετέλ. τ. β. Γ Bk. — νοσημάτων v. — 72 γεγονό-
 των] γενομένων Δ v. — οὐδὲν Γ Bs.: οὐδένα. — τινος] τινας
 Γ. — προγεγενημένων Δ v. Turr.: γεγενημένων Γ Bk. Cf. § 70.
 — δαίμων θνητός pr Γ Bk.: δ. ἀλλ' οὐ θνητός Δ v. — τὴν
 post περὶ om. Δ pr. — δηθῆναι φύσιν v. — 73 ὅσον ἦν κατὰ v.
 — ἡγοῦμαι μὲν καλὰ μὲν c. Ald. Bs. (ἡγ. μὲν εἶναι καλὰ μν.
 Stob. Flor. 81, 10). — 74 γνώμῃ Γ Bk.: μνήμῃ Δ v. — μόνοις
 ΓΔ Bk.: μόνον. — ἐξενεχθῆναι codd.; ἐξ. θ' ci. K., ἐξενεχθέν-
 τας Jacob, ἐξεν. del. Bs. — 75 καὶ τοῖς γεγραμμ. v.: om. τοῖς
 ΓΔ Bk. Cf. § 50. — φύσιν] ῥώμην mg ΓΔ. — τοὺς ἄλλήλων]
 τοὺς ἄλλων Schn. ex conl. Augeri et Corais. — ἐνούσας ἐκ
 τούτων ῥάδιον v. — μιμῆσθαι Γ v. Bk.: τεκμέρεσθαι mg Γ
 (idem habuisse videtur Δ), τεκμαίρεσθαι Bs. (μῦ. frigere

censens ἐκμάττεσθαι s. ἀπομάττεσθαι ci. Dobr.). — 76 τοῦτον τὸν λόγον v. — ταύτην παρὰ κλ. Δ Bk. (et ex ci. Cor.): ταύτην τὴν π. Γ v. Bs. — 77 ζηλοῦντες ἐκ τούτων τοὺς v. — 78 λέληθεν v. — φιλοπονεῖν ἐπεχείρησας v. — 79 ἀμυλλωμένοις Γ Bk.: ἀγωνιζομένοις Δ v. — 80 ἔργον ΓΔ Bk.: ἐστὶ v. — καὶ λέγειν v.: λέγειν ΓΔ Bk. Cf. 8, 145. — λοιπὸν ΓΔ Bk.: ἄλλον. — καὶ μεγίστων add. ΓΔ Bk. — 81 ὧν αὐτὸς] αὐτὸς ὧν v. — ἀπὸ Διὸς v.: ἐκ Διὸς ΓΔ Bk. Est Isocratis variare praepositiones; cf. praeterea 5, 76. 115. 127; 6, 8; 10, 43. — μὴ πολὺ ΓΔ Bk.: εἰ μὴ πολὺ v. — subscribit Γ: εὐαγόρας: ἐλικώνιος ἄμα τῷ ἐταίρῳ εὐσταθίῳ.

Or. X. Inscr. ΕΛΕΝΗ Bs. ex Arist. (Rhet. III, 14), Harpocrate (s. v. Θεράπναι et Ὀμηρίδαι), rhetoribus (Walz. II, 45. 446. VII, 1032): Ἑλένης ἐγκώμιον codd. — § 1 εἰσὶ — 2 συγγράμμ.] „haec codicis Γ primam faciunt paginam suntque lectu difficillima. codicis Δ recentius est folium primum (1 εἰσὶ — 13 ἐφικέσθαι καὶ)“ Bk. — δύο Δ Turr.: δύο E pr., δύο v. — κατὰ πάντων Δ v. — vv. ἄλλοι — δυναμένας del. Usener. — 2 γεγεννημένην Δ v. — τῇ ante καινότητι add. Γ Bk. — αὐτῶν] αὐτοὺς Δ v. — οὕτως ὅψιμ. ἐστὶν Δ v. — καὶ τὰ τοιαῦτα Δ Bs. — τούτων ἔτι πραγμ. Δ v. — 3 καὶ πάλιν ἀδύνατα om. pr Γ. — 4 ἀποδειξάντων Δ v. — τόπον] τρόπον Γ. — τερθρείας ΓΔ Bk. (Cor.): ceteri codd. τερθρείας vel τερατείας. — 5 τὴν ante τούτων om. E. — μᾶλλον add. Γ Bk. — καὶ τοῖς . . ὥφ. del. Fuhr. — 6 φιλοσοφία Γ Bk.: φιλονεικία Δ v. — πω add. Γ Bk. — 7 τὰς post καὶ add. Γ Bk. — ἰδίῳ add. Γ Bk. — 8 ζηλώτερος Γ. — ἡ τῶν ἄλλων Bs.: ἡ ὁ τῶν ἄ. v. (ἡ . . ἀνθρώπων del. K.). — περὶ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν Δ v. — 9 ἀπόδειξιν Δ v. — ἄλλων Ἑλλήνων ἄλλ' Δ v. — 12 ἀρετῇ τι λέγειν Δ v. — 13 μικρὰ del. ci. Cor. — δ ΓΔ Bk.: δ. — 14 εὐλογεῖν ci. Bk. (Cf. Euag. 11). — μὲν post φησί add. Δ Bk. — 15 ἔργων om. pr Γ; ἀνθρώπων potius intellegendum esse ex proximis apparet. — τῆς αὐτῆς Γ Bk.: αὐτῆς. — 16 τὴν ἀρχὴν v. corr. Δ Bk.: τοιαύτην Γ Bs. — γεννηθ. ὑπὸ Διὸς v. — ταύτης τῆς γυναικὸς v. — δέδωκεν ΓΔΕ Doxopater Walz. II, 446. — post ἄλλων add. ἀπάντων v. — 17 λαμπρότητας καὶ τὰς ἐπιφανείας v. — βουλόμενος ΔΕ Bs.: καὶ βουλόμενος. — 18 οὐκ] οὕτω Bk. — ἡδὴ Γ Bk.: εἰδει. — ὁ ante κρατεῖν add. Γ Bk. — 19 ἀνέμενον v. — Κάστορός τε καὶ Δ. — κατέθετο ΓΔ Bk.: ἐκόμισε v. EZ (Lucian. Charid. c. 16). — 20 παρακαλοῦντος Γ Bs.: παρ. αὐτόν. — εἰς ante Ἄιδον add. ΓΔ. — προσταττομένων v. — 21 οὐδ' ἐνός Bs.: οὐδενός ΓΔ, οὐθ' ἐνός Δ, cett. cod. οὐθενός. — 22 πρέπειν add. ΓΔ Bk. — 23 περὶ Θησέως

τοῦτ' εἰπεῖν ἔχω v. — ἐφάμιλλον v. — παρακλησίαις ΓΔ Bk.
 (Cor.): cett. cod. παρακλησίως. — γὰρ γεγον. ΓΔ Bk.: δὲ γεγ.
 v. — τοῦ ante τῶν add. ΓΔ Bk. — 24 τῆς ante Ἐρμθ. add.
 ΓΔ Bk. — ἄγειν ΓΔ. — τὰ ante τῶν add. ΓΔ Bk. — πόνοους
 ἄλλους v. — ὠφελεῖν v. — 25 προήρητο v. — ἡμῶν] ἡλπίεν
 Δ et mg Γ. — γενήσεσθαι ΓΔ Bk.: νομισθῆσεσθαι. — πολ-
 λῆς ΓΔ Bk.: μεγάλης v. — τοὺς οἰκοῦντας ΓΔ Bk.: πάντας
 τ. οἰκ. v. — 26 στρατευσάμενος Γ Bs.: καὶ στρατ. — οἱ καὶ
 τάχει Δ v. Bs.: οἱ τάχει Bk. Γ. — καὶ τόλμῃ om. Γ (propter
 ὁμοιοτέλετον) Bs. — χρόνῳ post ὕστερον add. ΓΔ Bk., omisit
 Bs. (coll. 8, 34) propter χρόνους quod sequitur. — 27 γενόμε-
 νον] εμενον Γ, deleta antea littera una. — πάνδημον v. —
 ἄρχων Γ Bk.: αἰσχροῦς Δ, αἰσχροῦς ἄρχων v. — 28 σωμάτων
 τοιούτων v. — δυσπαράλλακτον Γ. — 29 τὴν Σκεῖρωνος v.
 — 31 μάχαις αἰς scripsi: μάχαις ἐν αἰς v. — τὴν Καδμεῖαν v.
 — καὶ τὴν σωφροσύνην v. Bs.: om. τὴν ΓΔ Bk. (καὶ τ. σωφρ.
 del. K.). — 32 ἄρχειν ζητοῦντας v. Bs.: ζητοῦντας ἄρχειν ΓΔ
 Bk. — μὲν τῶν πολιτῶν ΓΔ Bk.: μὲν τῆς πόλεως Z v. —
 ἐπιστρατευομένους Z v. Bs.: πολεμίους ΓΔ Bk. — μετ' ἄλλων
 δὲ τινων v. — 33 ἀποκτινύνοντας v. — 34 αἰεὶ om. Γ Bk.,
 reduxit Bs. — ἀπέδειξεν Δ v. — 35 πολιτενομένων v. — τῆς
 ἀρετῆς ΓΔ Bk.: τὴν ἀρχὴν v., τῆς ἀρχῆς Bs. — 36 τοσοῦτου
 δ' Bk.: τοσοῦτον ΓΔΕ („Γ quidem ante deletam litteram unam,
 quam putavi esse δ'“ Bk.), τοσοῦτον non addita particula Z v.
 — 37 ἐπεισάκτω v. — 38 περὶ τὸν αὐτὸν τόπον δι' ἀπορ. v.
 — 39 αὐθις ex conji. Sauppil Bs. (coll. Luc. Charid. c. 17):
 αὐτῆς. — μνηστεύσασθαι v. — ἅπαντες om. pr Γ. — δυναστ.
 ἐν ταῖς πόλεσι τὴν Δ v. — ἡλθον ὡς ἐκείνην v. — 40 συνοι-
 κεῖν v. — ἅπασιν ἀνθρώποις ἔσομ. v. — ταύτην τὴν ἐπικου-
 ρίαν v. — 41 ἧς ἔσχον] ἦν ἔ. Δ v. — καὶ γενομένης v. —
 θεαῖς v. — βασιλείαν τῆς Ἀσίας v. — τοῖς ante πολ. add. ΓΔ
 Bk. — 42 τὴν Ἑλένης ΓΔ Bk.: τῆς Ἑλ. v. — καὶ ante τοῦτο
 add. ΓΔ Bk. — 43 γενέσθαι καὶ κληθῆναι κηθ. Δ v. Malim
 κληθῆναι om. γενέσθαι καὶ, cf. § 16. — παραγενήσεσθαι v. —
 κάλλιον κτήμα v. — μὴ μόνον . . ἀλλὰ καὶ ΓΔ Bk.: καὶ . .
 καὶ v. — 44 ταχέως] εὐχερῶς rc. γρ Δ. — 45 σκοποῦντων v.
 — 46 καταγλαστότατον v. — δῆπου ΓΔ Bk.: δῆ v. — ἔριν
 ΓΔ Bk.: φιλονεικίαν v. — κριτὴν ἐκλέξ. v. — ὅσην περ
 scripsi: ὅσην περὶ Γ v. Bk., ὅσην περ ΔΕ. Cf. 5, 127; 6, 62.
 92; 7, 62. — 47 τῆς ante τῶν add. ΓΔ Bk. — τὸν ante πολὺ
 om. pr Δ. — 48 ἣν ΔΔ Bk. (Cor.): εἰη Γ v. — τοὺς θεοὺς . .
 φιλονεικοῦντας Γ Bs. (coll. § 41): τὰς θεάς . . φιλονεικούσας.
 — 49 περὶ μὲν v.: ὑπὲρ μὲν ΓΔΕ Bs. Cf. ad 9, 81. — ἡγα-
 γον v. — τηλικούτον] τοσοῦτον v. — 50 τὰς πόλεις Bs. —
 αὐτὴν τοῖς Ἕλλησιν v. — ἀπειθεῖν ΓΔ Bs.: ἐπανεῖθεῖν. — 51
 φιλονεικοῦντες cum Γ: φιλονεικοῦντες. — τὴν χώραν εὐδαί-

μονεστέραν v. — 52 προειδώς] praepos. a correctore habet Γ, fuisse videtur δειδως. — Ἡώς] Ἡρα Δ et corr. Γ, qui quid pr. habuerit non liquet. — συνεξέπεμψαν v. Hertlein: συνέπεμψαν (ΓΔ) Bk. — 53 διανοήθησαν ΓΔ Bk.: ἔγνωσαν. — παράταξιν et Γίγαντας ΓΔ Bk.: τὴν παρ. et τοὺς Γ. v. — 54 μετέσχηκεν v. — διαγνῶναι v. — μὴ add. Γ Bk., in Δ erasum aliquid ante μετερχόντων (Luc. Charid. c. 26 om. μὴ et ἡ τούτων ἕκαστον, quem secutus Lange ἡ τ. ἕκ. uncis inclusit). — ἀλλὰ καὶ πάντα Δ. — τῆς ιδέας ταύτης v. — ὅτι ΓΔ Bk.: διότι. — 55 βουλευσασθαι v. — 56 τὴν post ἐκάστην add. ΓΔ Bk. — προσάγωνται v. — 57 παραγγέλλουσιν Hirschig (ἐπαγγ. etiam Lucian, l. c. 23). — ὅπ' add. ΓΔ Bk. (et e Luc. Lange). — νομίζομεν εἶναι v. — 58 καὶ αὐτῶν κεκτημένων τὸ κ. v. — ἐξαμαρτάνοντας v. — ὁμοίως add. ΓΔ Bk. — ποιήσαντας ΓΔ Bk.: δρᾶσαντας v. — 59 γιγνόμενος] γενόμενος v. — τὰς φύσεις τὰς τοιαύτας v. — 60 τῶν εἰρημένων pr Γ Bs.: τ. εἰρ. τεκμήριον. — 61 εὐσεβῶς αὐτοὺς Δ v. — κατακαλέσονται mg E Fuhr: ἐπικαλέσονται (ΔΕ) v. Bk., κάτω κατακαλέσονται Γ Bs. — 62 Μενελάω τοσαύτην v. — θεὸν ἀντι v. Bs.: θεὸν αὐτὸν ἀντι ΓΔ Bk. — 63 τὴν Σπαρτιατῶν ΓΔ Bk.: τῶν Σπ. v. — ἁγίους καὶ πατέρας v. — ἐπιτελοῦσιν Δ v. — 64 ἐπεδείξατο Δ v. — ἀπεστερημένος Δ v. — 65 τῆς νυκτός ΓΔ Bk.: νυκτός v. — προστάξει v. — τὸν τῶν ΓΔ Bk.: τῶν v. — μὲν τι καὶ v.: μὲν Γ, μὲν τι Δ Bk. — 66 λαμβάνειν v. — 67 καὶ χωρὶς v. — γὰρ καὶ τοὺς v. — διὰ ταύτην v. — κατὰ τῆς Ἀσίας Δ v. — 68 ἡξιούν ἄρχειν v. — δὲ ὁ Σιδώνιος Δ v. — μετ' ἐκείνων δὲ v. — 69 ἐπεξεργάζεσθαι Δ v. — πολλοῖς καὶ καλοῖς καὶ καινοῖς v. — subscribit Γ ἐλένης ἐγκώμιον. ἐλικώνιος.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

Hac parte (I.) continentur:

Orat. I. ad Demonicum. (p. 1—18.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἐγραψε πολλοὺς λόγους, ὧν εἶσιν αἱ παραινέσεις, εἰ καὶ
τινες ἠβουλήθησαν αὐτὰς εἰπεῖν μὴ εἶναι αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσθενὲς
τῆς φράσεως, ἅς πρῶτον εἰκότως ἀναγινώσκουμεν, οὐχ ὡς βελτίο-
νας οὐσὰς τῶν ἄλλων λόγων· καὶ γὰρ καὶ ὁ πανηγυρικὸς αὐτῶν
προέχει καὶ ἄλλοι πολλοί· ἀλλ' ὅτι περὶ ἡθῶν διαλαμβάνουσιν.
ἀναγκαῖον δὲ τὰ ἥθη πρὸ τῶν λόγων κοσμήσαι, ὥσπερ ὁ γεωργὸς
ὀφείλει πρὸ τῶν σπερμάτων καὶ ἥς μέλλει καταβάλλειν φύτεϊας
ἐκκόπτειν ἀπὸ τῶν χωρίων τὰ λυμαινόμενα τούτοις, ὅλον ἄγρωσθιν
καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια· δι' ὃ, ὡς καὶ πρὸς παιδας ταῦτα
γράφων, ἠναγκάσθη ταπεινωτέρα χρήσασθαι τῇ φράσει· ὥστε
αὐτοῦ ἂν εἰρησαν καὶ αἱ παραινέσεις. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διὰ
ποῖαν αἰτίαν οὕτως αὐτὰς ἀναγινώσκουμεν κατὰ τάξιν, πρῶτον
τὴν πρὸς Δημόνικον, ἔπειτα τὴν πρὸς Νικοκλέα, καὶ μὴ ἀδια-
φόρας, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ λόγοις. λέγομεν, ὅτι Ἰσο-
κράτης βουλόμενος κοινωφελὲς γενέσθαι, φορτικὸν δὲ ἡγούμενος
τὸ πρὸς πάντας γράφειν τὰς συμβουλὰς, ἠθέλειν ὡς πρὸς τούτους
γράφειν. τὸ δὲ ἀληθὲς πᾶσι παραινεῖ διὰ τῶν τριῶν παραι-
νέσεων, ὥσπερ καὶ ὁ Ἡσίοδος, ὡς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγων,
ἐργάζεσθαι ἐν νῆπιε Πέερση, πᾶσι παραινεῖ. οὕτω καὶ ὁ Ἰσοκράτης.
ταῦται οὖν πρῶτον τὸν πρὸς Δημόνικον, ὡς πρὸς ἰδιώτας πρῶτον
διαλεγόμενος, εἶτα βασιλεύειν διδάσκων ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα·
πρῶτον γὰρ τις ἰδιώτης γενόμενος ὕστερον ἐρχεται ἐπὶ τὴν
βασιλείαν. εἶτα λέγει ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα ἡ συμμαχικῇ, πῶς
δεῖ καὶ τὸν ἰδιώτην βασιλεύεσθαι. — Ἀνάγονται δὲ αἱ παραινέσεις
ὑπὸ τὸ συμβουλευτικὸν εἶδος, κέκληνται δὲ παραινέσεις παρὰ
τὸν αἶνον, ὃ ἐστὶ τὴν συμβουλὴν, ὡς καὶ Ἡσίοδος· νῦν δ' αἶνον
βασιλεῦσι· στάσιν δὲ οὐκ ἐπιδέχονται· οὐ γὰρ ἔχουσι τὸν
ἀντιλέγοντα. καιρὸς μὲν ἦδη, ὡς εἴπομεν, ἐπ' αὐτὰς λοιπὸν
χωρεῖν τῶν λόγων τὰς ἐξηγήσεις. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναγκαῖον πρὸ
αὐτῶν τῶν ἐξηγήσεων προηγεῖσθαι τὰς ὑποθέσεις καὶ τοὺς
σκοποὺς τῶν λόγων, δεικτέον πρῶτον τοῦ λόγου τὴν ὑπόθεσιν.
Ἰπκόνικος τις, ὡς ἔχει ὁ πολὺς λόγος, Κύπριος μὲν ἦν τῷ γένει,
Ἰσοκράτους δὲ φίλος τοῦ σοφιστοῦ· οὗτος τελευτήσας κατέλειπε
παιδα, ὀνόματι Δημόνικον. τούτον Ἰσοκράτης ὄρων παιδα ὄντα
καὶ πολλῆς ἐπιμελείας λόγων δεόμενον, γράφει αὐτῷ ὑποθήμας,

ὅπως δειῖ ξῆν αὐτὸν διδάξαι βουλόμενος, ὥσπερ ἦν εἶχε πρὸς τὸν πατέρα εὐνοϊαν παραπέμψαι καὶ μέχρι τοῦ παιδὸς, ὥς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου προσιμιάζεται. συμβουλεύει οὖν αὐτῷ, γράψας δι' ἐπιστολῆς· οὐ γὰρ ἰδύνατο καταλείψαι τὰς Ἀθήνας διὰ τοὺς μαθητάς. τινὲς δὲ ἐπιχειροῦσι λέγειν τὸν λόγον, ἐπιστολὴ πρὸς Δημόνικον. καὶ ἡ μὲν φαινομένη ὑπόθεσις αὕτη. εἰρήκαμεν δὲ ἐν τοῖς ἄνω, ὥς ὅτι κοινωφελεῖς αὐτοῦ βούλεται ποιήσασθαι τὰς παραινέσεις καὶ συμβουλεύσαι, πῶς δειῖ ξῆν τὸν ἰδιώτην, καὶ τοῦτο ποιεῖ ἐνταῦθα διὰ τοῦ Δημονίκου, καὶ τὸ πῶς δειῖ βασιλεύειν προβαλλόμενος τὸν Νικοκλέα. φεύγων δὲ τὸ φορτικὸν οὐ φανερώς ἐπιφέρει τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις τὸν ἰδιὸν σκοπὸν. ἄρχεται δὲ ἀπὸ θελῶν, εἴτα εἰς γονέας μεταβαίνει, εἴτα φίλους καὶ οἶκον καὶ πατρίδα, τὴν τε δίαίταν καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν περὶ ψυχὴν. χωρητέον οὖν λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὸ προοίμιον, παρὰ τὸν οἶμον, ὃ ἐστὶν ὁδόν. *Ἡσίοδος*

μακρός τε καὶ ὀρθίος οἶμος ἐπ' αὐτήν.
ὁδός δὲ τοῦ λόγου οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ πράξεις.

Orat. II. ad Nicoclem. (p. 13—25.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἦδη φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὕτως ἀναγινώσκωμεν· ἡ δὲ φαινομένη ὑπόθεσις αὕτη. Νικοκλῆς υἱὸς μὲν ὦν Εὐαγόρου, κατὰ γὰρ τὸ γένος ἀπὸ Τεύκρου καὶ Τελαμώνος, ὥς σὺν θεῷ μαθησόμεθα ἐν αὐτῷ τῷ Εὐαγόρῃ, ἐβασίλευσε Σαλαμῖνος, μίᾳ πόλει ἐν Κύπρῳ τῆς νῦν Κωνσταντίνου καλουμένης καὶ μητροπόλεως οὔσης τῆς Κύπρου. πρὸς τοῦτον γράφει· πάλιν ὁ Ἰσοκράτης παραινέσεις, πῶς δειῖ βασιλεύειν ὀρθῶς. Ἑρμιππος δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰσοκράτους, παρατιθέμενος Ἐδανδρόν τινα κατὰ τῶν σοφιστῶν εἰρηκότα, ὥς ὅτι λαβὼν εἴκοσι τάλαντα παρὰ τοῦ Νικοκλέους αὐτὸς ὁ Ἰσοκράτης, ἔπεμψεν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, τελευτήσαντος τοῦ Εὐαγόρου, ὥσπερ καὶ τούτῳ βουλόμενος χρήσιμος γενέσθαι μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

Orat. III. Nicocles. (p. 26—41.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ Εἰς ΤΟΝ ΝΙΚΟΚΛΕΑ Η ΣΤΜΜΑΧΙΚΟΝ
ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Οὗτος ὁ λόγος οὔτε περὶ τῶν αὐτῶν ἐστὶν οὔτε μὴν παρὰ τοῦ αὐτοῦ λέγεται. ἐν γὰρ τῷ πρὸ αὐτοῦ λόγῳ διελέγετο, πῶς δειῖ βασιλεύειν, ὧδε δὲ πῶς δειῖ βασιλεύεσθαι τὸ ὑπῆκοον. καὶ πάλιν ἐκεῖ παρὰ Ἰσοκράτους ἦν λεγόμενα πρὸς Νικοκλέα, ὧδε δὲ παρὰ τοῦ Νικοκλέους πρὸς τοὺς τῶν ὑπηκόων τιμωτάτους, τοῦ Ἰσοκράτους αὐτῷ πέμψαντος τὸν λόγον. Εἰ δὲ τις εἰπῇ, διὰ τί γὰρ μὴ πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἔπεμψε τὸν λόγον Ἰσοκράτης,

λέγομεν, ὅτι εἰκότως οὐ δι' ἑαυτοῦ ἀλλὰ διὰ τοῦ βασιλέως αὐτοῖς συμβουλευέει, ἔπειδὴ πλήθει συμβουλευῶν ἀνάγκην εἶχε καὶ φόβον κερᾶσαι τῷ λόγῳ, ἵνα πάντως πεισθῇ τοῖς λεγομένοις τῷ πλήθει. ἐπιγέγραπται δὲ Νικοκλῆς ἡ συμμαχικός, οὐχ ὅτι διὰ τοῦ συνδέσμου ἀναιρούμεν τὸ ἔν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ δύο ἐν ἑστίν, ὥσπερ καὶ οὗτος Φαίδων ἡ περὶ ψυχῆς. καὶ λέγεται οὗτος ὁ σύνδεσμος διαξεντικός, ὁ καὶ τὸ πρότερον πᾶγμα διαβεβαιούμενος. καὶ γὰρ καὶ ὁ λόγος ὑπὸ Νικοκλῆους λέγεται καὶ πρὸς τοὺς ξυμμάχους καὶ ὑπηκόους. ὅτι δὲ διὰ τοῦτο παρ' Ἰσοκράτους ἐστὶν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα πεμφθεὶς, αὐτὸς ἡμῖν σαφὲς ποιεῖ, ἐν τῷ λόγῳ λέγων· τὸν μὲν οὖν ἕτερον λόγον, ὥς χρὴ τυραννεῖν, Ἰσοκράτους ἡκούσατε, ἃ δὲ δεῖ ποιεῖν τοὺς ἀρχομένους, ἐγὼ κειράσομαι διελθεῖν, οὐχ ὥς ἐκείνων ὑπερβαλούμενος ἀλλ' ὥς πρέπον μοι περὶ αὐτῶν διελθεῖν.

Orat. IV. *Panegyricus*. (p. 41—87.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ (Antid. § 57 sq.)

Ὁ λόγος κατ' ἐκείνους ἐγράφη τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἤρχον τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς δὲ ταπεινῶς ἐπράττομεν. ἔστι δὲ τοῦτο μὲν Ἕλληνας παρακαλῶν ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν, Λακεδαιμονίοις δὲ περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητῶν. τοιαύτην δὲ τὴν ὑπόθεσιν ποιησάμενος ἀποφαίνω τὴν πόλιν ἀπάντων τῶν ὑπαρχόντων τοῖς Ἕλλησιν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγεννημένην. ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν τοιούτων εὐεργεσιῶν καὶ βουλόμενος τὴν ἡγεμονίαν ἔτι σαφέστερον ἀποφαίνειν ὥς ἔστι τῆς πόλεως, ἐνθένδε ποθὲν ἐπιχειρῶ διδάσκειν περὶ τούτων, ὥς τῇ πόλει τιμᾶσθαι προσήκει πολὺ μᾶλλον ἐκ τῶν περὶ τὸν πόλεμον κινδύνων ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν.

Orat. V. *Philippus*. (p. 88—125.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΛΟΓΟΥ ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Ἰστέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἐγράφη τῷ Φιλίππῳ ὁ Ἰσοκράτης μετὰ τὴν εἰρήνην τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀσχίνην καὶ Δημοσθένην· διὸ καὶ ἔσχε καιρὸν γράφειν αὐτῷ, τῷ Φιλίππῳ, ὥς φίλῳ γενομένῳ τῆς Ἀθηναίων πόλεως. ἐν στήματι δὲ τοῦ ἐγκωμιάσαι αὐτὸν παραινεῖ αὐτῷ διαλλάξαντα τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τὰς μεγάλας, πρὸς ἑαυτὰς στασιαζούσας, στρατεῦσαι κατὰ Περσῶν. πρέπει γὰρ σοι, φησί, τοῦτο ποιῆσαι, Ἡρακλείδῃ ὄντι καὶ οὕτω δυνατῷ. καὶ ὁ μὲν Φίλιππος λαβὼν τὸν λόγον καὶ ἀναγνοὺς οὐκ ἐπίσθη τοῖς λεγομένοις ἀλλ' ἀπεβάλετο τέως· ὕστερον δὲ ὁ παῖς ὁ τούτου Ἀλέξανδρος ἀναγνοὺς τὸν λόγον καὶ ἐρεθισθεὶς ἐστράτευσεν κατὰ Δαρείου τοῦ ὑστέρου

καὶ λεγομένου Ὁχου. τὸ μὲν γὰρ κύριον ὄνομα Ὁχος ἐλέγετο. κολακεύοντες δ' αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἐπὶ κλήν αὐτὸν ὠνόμαζον Δαρεῖον, ὡς πρὸς τοὺς πρώτους προγόνους.

Ἡ δὲ στάσις τοῦ λόγου πραγματικῇ συμβουλευεῖ γάρ. ἔγραψε δὲ ὁ Ἰσοκράτης τὸν λόγον γέρων ὦν, μικρὸν πρὸ τῆς ἑαυτοῦ καὶ Φιλίππου τελευτῆς, ὡς φησὶν ὁ Ἑρμιππος.

Orat. VI. *Archidamus*. (p. 125—152.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΛΔΗΛΟΤ ΤΟΤ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Μετὰ τὰ Λευκτρικὰ κατέτρεχον τὴν Λακεδαιμόνα Θηβαῖοι, καὶ πολλὰκις αὐτὴν ἐκάκωσαν, ὡς καὶ τὰς Λακεδαιμονίων γυναικὰς ἀπαντῆσαι Λακεδαιμονίοις συνεχῶς φερόνους, καὶ εἰπεῖν „ἢ καὶ δεύτερον ὑμᾶς ἔχομεν ἐν τῇ γαστρὶ δέξασθαι;“ καὶ οὕτω συστραφέντες ἐν Μαντινείᾳ ἐνίκησαν, τῶν Ἀθηναίων ἱππέων καλῶς παραταξαμένων. μετὰ τὰ ἐν Μαντινείᾳ οὖν ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Θηβαίους, αἰσούντες αὐτοὺς τὴν εἰρήνην· οἱ δὲ ὑπέσχοντο αὐτοῖς ἡσυχάσειν, εἰ Μεσσήνην ἀνοικίσωσι καὶ αὐτόνομον ἑάσωσι. τῶν οὖν ἄλλων συμβουλευόντων Λακεδαιμονίοις ἀνοικίσαι, Ἀρχίδαμος ὁ νεώτερος συμβουλεύει Λακεδαιμονίοις μὴ ἀνοικίσαι. κατὰγεται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος· Ζευξίδαμος, οὗ Ἀρχίδαμος, οὗ Ἄγις, οὗ Ἀγσιλάος, οὗ Ἀρχίδαμος. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πέμψας Ἀρχίδαμος ἐν Ἀθήναις τὸν λόγον παρὰ Ἰσοκράτους ἐδέξατο· ἄλλοι δὲ φασὶ γυμνασίαν εἶναι τὸν λόγον Ἰσοκράτους, τίνας ἂν εἰποὶ λόγους Ἀρχίδαμος συμβουλευῶν Λακεδαιμονίοις. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, στάσις δὲ τῷ λόγῳ πραγματικῇ, κεφάλαιον δὲ τὸ ξυμφέρων.

Orat. VII. *Arcopagiticus*. (p. 152—171.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμβουλεύει ὥστε τοὺς Ἀρεοπαγίτας ἀναλαβεῖν τὴν προτέραν πολιτείαν, ἣτις ἦν ἔχουσα πᾶσαν ἐξουσίαν, σχεδὸν εἰπεῖν, τῶν ἐν τῇ πόλει παντῶν πραγμάτων. ἦσαν γὰρ αὐτὴν ἀποβαλόντες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ἐφιάτης τις καὶ Θεμιστοκλῆς χρεωστοῦντες τῇ πόλει χρήματα καὶ εἰδότες, ὅτι, ἐὰν δικάσωσιν οἱ Ἀρεοπαγῖται, πάντως ἀποδώσουσι, καταλύσαι αὐτοὺς ἔπεισαν τὴν πόλιν, οὕτως οὕπως τινὸς μέλλοντος κριθῆναι (ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς αἴτιος ἦν μὴ πάντα δικάζειν τοὺς Ἀρεοπαγίτας)· δῆθεν μὲν, ὡς δι' αὐτοὺς τοῦτο ποιοῦντες, τὸ δ' ἄληθές διὰ τοῦτο πάντα κατασκευάζοντες. εἰτα οἱ Ἀθηναῖοι ἀσμένως ἀκούσαντες τῆς τοιαύτης συμβουλῆς κατέλυσαν αὐτοὺς. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις τοῦ λόγου πραγματικῇ. κεφάλαιον δὲ τὸ συμφέρον. ἔγραψεν δ' ὁ λόγος ἐν ἀρχαῖς τῶν Φιλίππειων χρόνων, ὡς καὶ αὐτὸς δηλοῖ.

Orat. VIII. de Pace. (p. 172—206.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΛΔΗΛΟΤ ΤΟΤ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Περμφθεις ὁ Χάρης καταδουλώσασθαι τὴν Ἀμφίπολιν, αὐτο-
νομουμένην κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον καὶ καθ' ἑαυτὴν γενομένην.
ὡς τῶν Λακεδαιμονίων μὲν κακῶς διακειμένων μετὰ τὰ Λευκ-
τρικά, τῶν Ἀθηναίων δ' ἀσθενῶν ὄντων, οὗτος νομίζων εὐχερῶς
αὐτὴν ὅτε δὴ ποτε λαβεῖν, καὶ μᾶλλον βουλόμενος τὴν ἀρχαίαν
δύναμιν περιποιῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεχείρησε Χίοις καὶ Ρο-
δίοις καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάχοις. εἴτα ἐκείνοι ἀντέστησαν, καὶ
ἠτήθη ὁ Χάρης οὕτως ὥστε λοιπὸν αὐτὸν ἀπορεῖν, τί δεῖ
ποιῆσαι· καὶ γὰρ εἰ ἀνεχώρησεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ἀμφί-
πολιν, αὐτοὶ ἂν ἀμυνόμενοι ἤρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν. ταῦτα δὲ
οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἤτησαν σπονδάς, καὶ εὐθὺς οἱ Χίοι καὶ
Ρόδιοι σὺν τοῖς ἄλλοις συνέθεντο. καὶ οὕτως ἐστὶν ὁ συμμαχι-
κὸς πόλεμος. Νῦν οὖν πρόκειται ἐκκλησία περὶ τοῦ καταθέσθαι
τὸν πόλεμον, καὶ ἀνίσταται ὁ Ἰσοκράτης συμβουλευῶν, ὥς δεῖ
μὴ πολυπραγμασεῖν ἄλλ' ἡσυχάζειν. καὶ μερίζει τὸν λόγον εἰς
δύο, ἓν μὲν τὸ καὶ τοὺς Χίους καὶ τοὺς ἄλλους εἶσαι αὐτονό-
μους, ἓν δὲ τὰ εἶσαι τὴν ἡγεμονίαν τὴν κατὰ θάλατταν. κατὰ
τοῦτο δὲ τὸ μέρος λέγεται Ἀριστείδης ἐπαφρῖναι τὸν ἀντιρρη-
τικὸν τῆς εἰρήνης. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, κεφάλαιον δὲ
τοῦ λόγου τὸ συμφέρον, ἡ δὲ σιᾶσις πραγματικὴ· συμβουλή γὰρ
περὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐὰν δὲ ποτε ἀναγκασθῇ κοινὸν προοίμιον εἰπεῖν, τὴν κα-
τασκευὴν αὐτῷ ἰδίαν πρόσαγε, ὡς ἐν τῷδε τῷ περὶ εἰρήνης Ἰσο-
κράτους ἡ κατασκευὴ ἰδίᾳ προστεθῇ, ὅπου φησί, „περὶ μεγάλων
ἤκομεν· περὶ γὰρ πολέμου καὶ εἰρήνης.“ κάλλιστον δὲ ἐν τού-
τοις καὶ τὸ τῆς μεθόδου, εἰ μεθοδεύοιμεν αὐτὰ ἐπισημαινόμενοι,
εἰ καὶ πᾶσιν εἰσθῶς ὁ λόγος εἴη.

Orat. IX. Euagoras. (p. 206—225.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἰστέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν
Νικοκλέα μετὰ τὴν παραινεσιν τὴν πρὸς αὐτόν. πόθεν δὲ τοῦτο
δῆλον; λέγομεν, ἐπειδὴ αὐτὸς φανερόν ἡμῖν τοῦτο καθίστασι
περὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦτον λέγων ὅτι· οὐ νῦν σε παραι-
νεῖτό μοι σπουδάζειν περὶ τὴν ἀρετὴν ἀλλὰ καὶ πάλαι,
ὃ ἐστὶν ἐν ταῖς παραινήσεσιν. πρῶτον οὖν ἔγραψεν αὐτῷ τὰς
παραινήσεις μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον, εἴτα δευτέρον τὸν
ἐπιτάφιον τοῦτον, ἵνα πλέον καὶ διὰ τούτου εὖνους αὐτῷ φανῇ
τιμῶν τὸν Εὐαγόρου θάνατον. λέγουσι δὲ τινες, ὅτι καὶ τριά-
κοντα τάλαντα ὑπὲρ τούτου ἐδέξατο. Ζητήσῃε δ' ἂν τις ἐν τῷ λόγῳ
τοῦτῳ, διὰ τί ἐπιτάφιον ὄντος καὶ τοῦ ἐπιταφίου ἀπαιτοῦντος παρὰ
τὰ ἐγκωμιαστικὰ πάντα κεφάλαια πλέον τὸ τε θρηνητικὸν ἐν
τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ παραμυθητικὸν ἐν τῷ τέλει, ἐν γὰρ μόνοις τοῖς

δύο τούτοις κεφαλαίοις διαφέρουσιν ὃ τε ἐπιτάφιος λόγος καὶ τὸ ἐγκώμιον, ἐνταῦθα δὲ παρῆκε τὰ δύο κεφάλαια; καὶ λέγομεν, ὅτι φαίνεται ἐκ πολλοῦ τοῦ χρόνου τετελεστικῶς Εὐαγόρας· καὶ ὁ Ἰσοκράτης νῦν πέμψας τὸν λόγον μετὰ πολὺ τοῦ ἐκείνου θανάτου, ἄτοπον ἡγεῖτο θρηνητικὸν τάττειν καὶ ἀναμιμνήσκειν τῶν θρήνων τῶν ὀφειλόντων προτοῦ λεχθῆναι παρ' αὐτὸν τὸν θάνατον. Εἰ δέ τις εἰποι, ὅτι, εἰ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν παρῆκε τὸ θρηνητικόν, διὰ τί καὶ ἐν τῷ τέλει ἐξέστη τοῦ εἰπεῖν τὸ παραμυθητικόν; λέγομεν, ὅτι, εἰ τοῦτο ἐπήγαγε, μὴ προσηγησαμένου τοῦ θρηνητικοῦ, ἔτι πλέον ἀκαιρότερον ἐδόκει ποιεῖν. Ἐνθα γάρ εἰσι θρήνοι, ἐκεῖ ὀφείλει καὶ ἡ παραμυθία παρέπεσθαι· εἰ δὲ μηδὲνα ἐθρηνήσαμεν τῷ λόγῳ, ὅπερ τίς τις ἐμέλλομεν παραμυθεῖσθαι τοὺς τῷ γένει προσήκοντας; Ὡστε οὖν δύναται ὁ λόγος καὶ Ἐπιτάφιος λέγεσθαι καὶ Ἐγκώμιον· Ἐπιτάφιος μὲν, διότι εἰς τὸν τετελεστικῶτα Εὐαγόραν γράφει τὸν λόγον, Ἐγκώμιον δὲ, διότι παρῆκε τὰ δύο κεφάλαια τοῦ Ἐπιταφίου. Ἐνίκησε δὲ αὐτὸν τὸν λόγον Ἐγκώμιον μᾶλλον λέγεσθαι. Ἰστέον δὲ, ὡς ὅτι ἀντὶ τῶν δύο τούτων κεφαλαίων ἕτερα δύο ἀντισηγάγε, τὸ τε τρίτον προοίμιον, ὅπερ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν περὶ ἐγκώμιον, ὡς προείρηται, καὶ τὸ παραινετικόν. Καὶ τὸ μὲν προσθεῖναι τρίτον προοίμιον ἦν ἀντὶ τοῦ θρηνητικοῦ· τὸ δὲ παραινετικὸν ἐν τῷ τέλει ἀντὶ τοῦ παραμυθητικοῦ· ἐν ᾧ αὐτῷ παραινεῖ, ὅτι „Οφείλεις, ὦ Νικόκλεις, μιμήσασθαι τὰς πράξεις τὰς τοῦ πατρὸς, ὡς νῦν διηγήσομεν ἐν τῷ ἐπιταφίῳ.“ Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ παραινετικὸν ἐν τῷ τέλει ἔταξε καὶ οὐκ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἵνα ἐπειδὴ ἔδει πρῶτον ἀποδειχθῆναι τοῦ πατρὸς τὰς πράξεις, ἵνα πρὸς ταύτας ὕστερον δυνήθῃ αὐτῷ παραινεῖν βιῶναι.

Orat. X. Helena. (p. 225—241.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Τινὲς λέγουσιν, ὡς ὅτι καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψε πρὸς Πολυκράτην, ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ καὶ ἐν τούτῳ, οὐκ ἔστι δέ· καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον συνέβη. ἐκεῖνος γὰρ Πολυκράτης ἐπελάβετο τοῦ Ἰσοκράτους ὡς κακῶς γράψαντος τὸν λόγον τοῦτον, ὥσπερ ἐκείνου ἐπελάβετο ἐν τῷ Βουσίριδι. ἀλλὰ τί οὖν ἐροῦμεν; λέγομεν, ὅτι Γοργίου ἐπιλαμβάνεται τοῦ Λεοντίνου, τοῦ ἐνεγκόντος τὴν ρητορικὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς κακῶς γράψαντος, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προοιμίοις δηλοῖ ὑποκατιῶν. (βέλτιον δὲ λέγειν, ὥσπερ ὁ Μαχάων, ὅτι πρὸς Ἀναξιμένην τὸν Λαμψακηνὸν γράφει. φέρεται δὲ ἐκείνου λόγος, Ἐλένης ἀπολογία μᾶλλον οὐσα ἢ περὶ ἐγκώμιον.) ἐπαινεῖ μὲν γὰρ αὐτὸν, καθὸ καλὴν ὑπόθεσιν προεῖλετο γράφειν, περὶ Ἐλένης· ψέγει δὲ διὰ πολλῶν ἐν τοῖς προοιμίοις φιλοσόφους τινὰς, τοὺς μὴ ἀφρονέμενους τοιαύτας τινὰς καλὰς ὑποθέσεις γράφειν, ἀλλ' ἀπλῶς ἄτοπὰ τινα καὶ παράδοξα λέγειν ἐπιχειροῦντας, μηδεμίαν ὄνησιν ἔχοντα, αὐτὰ καὶ διεξέρχεται.

1. ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

(α΄.) Ἐν πολλοῖς μὲν, ὡς Δημόνικε, πολὺ δια- 2
 στώσας εὐρήσομεν τὰς τε τῶν σπουδαίων γνώμας καὶ ^{ἡμεῖς}
 τὰς τῶν φαύλων διανοίας, πολὺ δὲ μεγίστην διαφο-
 ρὰν εἰλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις· οἱ
 μὲν γὰρ τοὺς φίλους παρόντας μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ
 καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι, καὶ τὰς μὲν τῶν φαύ-
 λων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλλυσε, τὰς δὲ τῶν ὁ
 σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν.
 ἡγούμενος οὖν πρόκειται τοὺς δόξης ὀρεγομένους καὶ
 παιδείας ἀντιποιουμένους τῶν σπουδαίων ἀλλὰ μὴ
 τῶν φαύλων εἶναι μιμητὰς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν
 λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας,
 σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἰπμόνικον συνηθείας· πρέπει
 γὰρ τοὺς παῖδας ὥσπερ τῆς οὐσίας οὕτω καὶ τῆς φι-
 3 λίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. (β΄.) Ὅρῳ δὲ καὶ τὴν
 τύχην ἡμῶν συλλαμβάνουσαν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν
 συναγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς,
 ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρῶ, καὶ σοὶ μὲν ἀκμὴ
 φιλοσοφεῖν, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ.
 ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἐαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτι-
 4 κοὺς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχει-
 ροῦσιν, οὐ μὴν περί γε τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας
 διατρέβουσιν· ὅσοι δὲ τοῖς νεωτέροις εἰσηγοῦνται, μὴ δ
 δι' ὧν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀσκήσουσιν,
 ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρύπων ἦδη σπουδαῖοι πεφυκέναι

δόξουσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἐκείνων τοὺς ἀκουοντας 3
 ὠφελοῦσιν, ὅσον οἱ μὲν ἐπὶ λόγον μόνον παρακαλοῦ-
 σιν, οἱ δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθοῦσι.

5 Διόπερ ἡμεῖς οὐ παρὰ κλησιν εὐρόντες ἀλλὰ παρ-
 αίνεσιν γράψαντες μέλλομέν σοι συμβουλεύειν, ὥν
 χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀρεγέσθαι καὶ τίνων ἔργων ἀπέχε-
 σθαι καὶ ποίοις τισὶν ἀνθρώποις ὁμιλεῖν καὶ πῶς τὸν
 ἑαυτῶν βίον οἰκονομεῖν. ὅσοι γὰρ τοῦ βίου ταύτην τὴν
 ὁδὸν ἐπορεύθησαν, οὗτοι μόνοι τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι b
 γνησίως ἠδυνήθησαν, ἧς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον
 6 οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστι. κάλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνος
 ἀνῆλωσεν ἢ νόσος ἐμάρανε, πλοῦτος δὲ κακίας μάλ-
 λον ἢ καλοκαγαθίας ὑπερέτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ
 ῥαθυμίᾳ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέ-
 ους παρακαλῶν· ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέ-
 λησεν, ἄνευ δὲ ταύτης πλείω τοὺς ἔχοντας ἐβλάψε,
 καὶ τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκούντων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ
 7 τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκοτήσεν. ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς c
 κτήσις οἷς ἂν ἀκιβδήλως ταῖς διανοαῖς συνανυξήθῃ,
 μόνη μὲν συγγηράσκει, πλούτου δὲ κρείττων, χρησι-
 μωτέρα δ' εὐγενείας ἐστὶ, τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα
 δυνατὰ καθιστᾷσα, τὰ δὲ τῷ πλήθει φοβερὰ θαρσα-
 λείως ὑπομένουσα, καὶ τὸν μὲν ὄκνον φόγον, τὸν δὲ
 8 πόνον ἐπαινον ἡγουμένη. ῥάδιον δὲ τοῦτο καταμα-
 θεῖν ἐστὶν ἐκ τε τῶν Ἡρακλέους ᾄθλων καὶ τῶν Θη-
 σέως ἔργων, οἷς ἢ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικούτον εὐ- d
 δοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν ὥστε μηδὲ τὸν
 ἄπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκεῖ-
 νοις πεπραγμένων.

9 (γ'.) Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέ-
 σεις ἀναμνησθεὶς οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔξεις παράδειγμα
 τῶν ὑπ' ἐμοῦ σοι λεγομένων. οὐ γὰρ ὀλιγορῶν τῆς ἀρε-

τῆς οὐδὲ ῥαθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, ἀλλὰ τὸ μὲν
 σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζεν, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύ- ο
 νους ὑπέμενεν. οὐδὲ τὸν πλούτον παρακαίρως ἡγά-
 κα, ἀλλ' ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνη-
 τὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος.
 10 οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν αὐτοῦ βίον, ἀλλὰ φιλόκα-
 λος ἦν καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ τοῖς φίλοις κοινός, καὶ 4
 μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ
 τοὺς γένει προσήκοντας· ἡγάετο γὰρ εἶναι πρὸς ἐται-
 ρίαν πολλῷ κρείττω φύσιν νόμου καὶ τρόπον γένους
 καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς
 χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαί-
 μεθα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς
 δηλώσομεν, δεῖγμα δὲ τῆς Ἰππονίκου φύσεως νῦν
 ἔξενηρόχαμεν, πρὸς ὃν δεῖ ξῆν σ' ὥσπερ πρὸς παρὰ- b
 'ειγμα, νόμον μὲν τὸν ἐκείνου τρόπον ἡγήσάμενον,
 ἡμετήν δὲ καὶ ζηλωτήν τῆς πατροφῆας ἀρετῆς γιγνώ-
 ενον· αἰσχροὺν γὰρ τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ
 ἐλά τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς
 σπουδαίους τῶν γονέων. ἡγοῦ δὲ μηδεὶ τῶν ἀθλη-
 ῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς ἀσκεῖν,
 σοὶ σκοπεῖν, ὅπως ἐνάμιλλος γενήσῃ τοῖς τοῦ πα-
 τὸς ἐπιτηδεύμασιν. οὕτω δὲ τὴν γνώμην οὐ δυνατόν ο
 τεθῆναι τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων
 ἡλωμένον· τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις
 οἰς, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὐξέσθαι
 υκε. διόπερ ἐγὼ σοὶ πειράσομαι συντόμως ὑπο-
 θαι, δι' ὧν ἂν μοι δοκεῖς ἐπιτηδευμάτων πλεῖ-
 πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις
 εἶν ἀνθρόποις εὐδοκιμῆσαι.
 δ'). Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς d
 ἵνον θυῶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένων· ἐκεῖνο

- μὲν γὰρ τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημεῖον, τοῦτο
 δὲ τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. τίμα τὸ
 δαιμόνιον ἄει μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως· οὕτω
 γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν καὶ τοῖς νόμοις
- 14 ἐμμένειν. τοιοῦτος γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν
 εὖχαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.
 ἄσκει τῶν περὶ τὸ σῶμα γυμνασίων μὴ τὰ πρὸς τὴν
 ῥώμην ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγίειαν· τούτου δ' ἂν ἐπι-
 τύχοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος. 5
- 15 μήτε γέλωτα προπετῇ στέργε μήτε λόγον μετὰ θρά-
 σους ἀποδέχου· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον, τὸ δὲ μανικόν.
 ἂ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι κα-
 λόν. ἔθιξε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύν-
 νουν· δι' ἐκείνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρό-
 νιμος εἶναι δόξεις. ἡγοῦ μάλιστα σεαυτῷ πρόκειται [κό-
 σμον] αἰσχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην· τούτοις b
 γὰρ ἅπασι δοκεῖ κοσμεῖσθαι τὸ τῶν νεωτέρων ἥθος.
- 16 μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ
 γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σεαυτῷ συνειδήσεις. τοὺς
 μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους
 αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου. τὰς ἡδονὰς θήρσεις
 τὰς μετὰ δόξης· τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, c
- 17 ἄνευ δὲ τούτου ἀκίστον. εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν
 ψευδεῖς ᾖσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνο-
 οῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. ἅπαντα δόκει
 ποιεῖν ὥς μηδένα λήσων· καὶ γὰρ ἂν παραντίκα κρύ-
 ψῃς, ὕστερον ὀφθήσει. μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμήῃς, εἰ
 φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἂ τοῖς ἄλλοις ἂν πράτ- d
- 18 τουσιν ἐπιτιμῷς. εἰάν ῃς φιλομαθής, ἔσει πολυμα-
 θής. ἂ μὲν ἐπίστασαι, ταῦτα διαφύλαττε ταῖς μελέ-
 ταις, ἂ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλάβανε ταῖς ἐπιστή-
 μαις· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον

μὴ μαθεῖν καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων
μὴ λαβεῖν. κατανάλσκει τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν
τῶν λόγων φιληκοῖαν· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χα-
λεπῶς εὗρημένα συμβήσεται σοι ῥαδίως μανθάνειν.
¹⁹ ἤγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημά-
των κρείττω· τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ
πάντα τὸν χρόνον παραμένει· σοφία γὰρ μόνον τῶν
κτημάτων ἀθάνατον. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πο-
⁶ ρεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελ-
λομένους· αἰσχροὺς γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα
πελάγη διαπερᾶν ἔνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρ-
χουσάν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν
πορείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίῳ καταστῆσαι τὴν αὐ-
²⁰ τῶν διάνοιαν. τῷ μὲν τρόπῳ γίγνου φιλοπροσηγορος,
τῷ λόγῳ δ' εὐπροσήγορος. ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας ^b
μὲν τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας, εὐπροσηγορίας
δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν. ἡδέως
μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις· οὕτω
γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθήσει, τοῖς δὲ φίλος γενήσεται. τὰς
ἐντεύξεις μὴ ποιῶν πυκνὰς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς
²¹ περὶ τῶν αὐτῶν· πλησμονὴ γὰρ ἀπάντων. γύμναζε
σεαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ὅπως ἂν δύνῃ καὶ τοὺς
ἀκουσίους ὑπομένειν. ὑφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν ^c
αἰσχροὺς, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων, κέρδους,
ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. ἔσει δὲ τοιοῦτος, εἰὰν κέρδη
μὲν εἶναι νομίσῃς, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις ἀλλὰ μὴ δι'
ὧν εὐπορήσεις, τῇ δ' ὀργῇ παραπλησίως ἔχῃς πρὸς
τοὺς ἀμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς ἑαυτὸν ἀμαρ-
τάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεως, ἐν δὲ τοῖς
τερπνοῖς εἰὰν αἰσχροὺς ὑπολάβῃς τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρ-
χειν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν, ἐν δὲ τοῖς πονηροῖς ^d
εἰὰν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπῃς καὶ σεαυτὸν ὡς

- 22 ἄνθρωπος ὧν ὑπομιμνήσκης. Μᾶλλον τήρει τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας· δει γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τρόπον ὅρκου πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους. προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὥσπερ τοῖς χρηστοῖς πιστεύειν. περὶ τῶν ἀπορρήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἔὰν ὁμοίως συμφέρῃ τὰς ἐπράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ τε τῷ λέγοντι καὶ κείνοις τοῖς
- 23 ἀκούουσιν. ὅρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφάσεις, ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχυρᾶς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων διασώζων. ἔνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεῶν ὁμόσης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλης· δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.
- 24 Μηδένα φίλον ποιῶν, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς, πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις· ἔλπιζε γὰρ αὐτὸν καὶ περὶ σὲ γενέσθαι τοιοῦτον, οἷος καὶ περὶ ἐκείνους γέγονε. βραδέως μὲν φίλος γίγνου, γενόμενος δὲ πειρω διαμένειν. ὁμοίως γὰρ αἰσχυρὸν μηδένα φίλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἐταίρους μεταλλάττειν. μήτε μετὰ βλάβης ἢ πειρῷ τῶν φίλων μὴτ' ἄπειρος εἶναι τῶν ἐταίρων θέλε. τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἔὰν μὴ δεόμενος τὸ δεῖσθαι
- 25 προσποιῇ. περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ· μὴ τυχὼν μὲν γὰρ οὐδὲν βλαβήσῃ, τυχὼν δὲ μᾶλλον αὐτῶν τὸν τρόπον ἐπιστήσῃ. δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τε τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας· τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ βασανίζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγιγνώσκομεν. οὕτως ἄριστα χρήσῃ τοῖς φίλοις, ἔὰν μὴ προσμένῃς τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις, ἀλλ' αὐτεπάγγελτος αὐτοῖς
- 26 ἐν τοῖς καιροῖς βοηθῇς. ὁμοίως αἰσχυρὸν εἶναι νόμιζε τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποιαῖς καὶ τῶν φίλων ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις. ἀποδέχου τῶν ἐταίρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας ἀλλὰ καὶ

τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας· πολλοὶ γὰρ α
 ἀτυχοῦσι μὲν συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθο-
 νοῦσι. τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρ-
 όντας, ἵνα δοκῇς μὴδὲ τούτων ἀπόντων ὀλιγοῦναι.
 77 εἶναι βούλου τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ
 μὴ καλλωπιστής. ἔστι δὲ φιλοκάλου μὲν τὸ μεγαλο-
 πρεπὲς, καλλωπιστοῦ δὲ τὸ περιέργον. ἀγάπα τῶν e
 ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτήσιν
 ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν. καταφρόνει τῶν περὶ
 τὸν πλοῦτον σπουδαζόντων μὲν, χρῆσθαι δὲ τοῖς ὑπάρ-
 χουσι μὴ δυναμένων· παραπλήσιον γὰρ οἱ τοιοῦτοι
 πάσχουσιν, ὥσπερ ἂν εἰ τις ἵππον κτήσαιο καλὸν κα- 8
 78 ὡς ἱκπεύειν ἐπιστάμενος. πειρῶ τὸν πλοῦτον χρή-
 ματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν· ἔστι δὲ χρήματα μὲν
 τοῖς ἀπολαύειν ἐπισταμένοις, κτήματα δὲ τοῖς κτᾶσθαι
 δυναμένοις. τίμα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν θυοῖν ἐνε-
 κεν, τοῦ τε ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι δύνασθαι καὶ τοῦ
 φίλῳ σπουδαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι· πρὸς δὲ τὸν b
 ἄλλον βίον μὴδὲν ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν
 79 ἀγάπα. στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτηι δὲ τὰ βέλτιστα.
 μὴδενὶ συμφορὰν ὑνειδίσης· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ
 μέλλον ἀόρατον. τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποίει· καλὸς γὰρ
 θησαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπουδαίῳ χάρις ὀφειλομένη.
 κακοὺς εὖ ποιῶν ὅμοια πείσει τοῖς τὰς ἀλλοτριὰς
 κύνας σιτίζουσιν· ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺς διδόντας ὥσπερ c
 τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσιν οἱ τε κακοὶ τοὺς ὀφελοῦν-
 80 τας ὥσπερ τοὺς βλάπτοντας ἀδικοῦσιν. μίσει τοὺς κο-
 λακεύοντας ὥσπερ τοὺς ἐξαπατῶντας· ἀμφοτέροι γὰρ
 πιστευθέντες τοὺς πιστεύσαντας ἀδικοῦσιν. ἐὰν ἀπο-
 δέχῃ τῶν φίλων τοὺς πρὸς τὸ φαυλότατον χαριζομέ-
 νους, οὐχ ἕξεις ἐν τῷ βίῳ τοὺς πρὸς τὸ βέλτιστον ἀ-
 εχθανομένους. γίγνωου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμι- d

- λητικὸς ἀλλὰ μὴ σεμνός· τὸν μὲν γὰρ τῶν ὑπεροπτικῶν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, τὸν δὲ τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν.
- 31 ὁμιλητικὸς δ' ἔσει μὴ δύσερις ὦν μὴδὲ δυσάρεστος μὴδὲ πρὸς πάντα φιλόνικος, μὴδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιαζόντων ὀργὰς τραχέως ἀπαντῶν, μὴδ' ἂν ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυγχάνωσιν, ἀλλὰ θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἰκῶν, πεπαυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων· μὴδὲ παρὰ τὰ γελοῖα σπουδάζων, μὴδὲ παρὰ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρων· τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν· μὴδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος, ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοί, ποιοῦντες μὲν, ἀηδῶς δὲ τοῖς φίλοις ὑπουργοῦντες· μὴδὲ φιλαίτιος ὦν, βαρὺν 9
- 32 γὰρ, μὴδὲ φιλεπιτιμητῆς, παροξυντικὸν γάρ. μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας· ἐὰν δέ ποτέ σοι συμπέσῃ καιρὸς, ἐξανίστασο πρὸ μέθης. ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπ' ἰένου διαφθαρεῇ, ταῦτά πάσχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τοῦ· ἡνιόχους ἀποβαλοῦσιν· ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρεται διαμαρτόντα τῶν εὐθυνούντων ἢ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλλεται διαφθαρείσης τῆς διανοίας. ἀθάνατα μὲν φρόνει τῷ μεγαλόψυχος εἶναι, θνητὰ δὲ τῷ συμμέτρως τῇν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν. ἡγοῦ 9
- 33 τὴν παιδείαν τοσοῦτῳ μείζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαιδευσίας, ὅσῳ τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοντες πράττουσιν, αὕτη δὲ μόνη καὶ προσεξημέλωσε τοὺς ἔχοντας· πολλάκις γὰρ ὦν τοῖς λόγοις ἐλύπησαν, τούτων τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν. οὗς ἂν βούληται ποιήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λέγε περὶ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀπαγγελοῦντας· ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν ἐπαινος, ἐκθρας δὲ ψόγος.
- 34 Βουλευόμενος παραδείγματα ποιοῦ τὰ παρεληλυθότα τῶν μελλόντων· τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανε-

ροῦ ταχίστην ἔχει τὴν διαγνώσιν. βουλευέου μὲν βρα-
 δέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. ἡγοῦ κράτιστον
 εἶναι παρὰ μὲν τῶν θεῶν εὐτυχίαν, παρὰ δ' ἡμῶν
 αὐτῶν εὐβουλίαν. περὶ ὧν ἂν αἰσχύνη παρρησιάσα- d
 σθαι, βούλη δέ τισι τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, χρῶ
 τοῖς λόγοις ὥς περὶ ἄλλοτρίου τοῦ πράγματος· οὕτω
 γὰρ τὴν ἐκείνων τε διάνοιαν αἰσθήσει καὶ σεαυτὸν οὐ
 35 καταφανῇ ποιήσεις. ὅταν ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μέλλης
 τιλ συμβούλῃ χρησθαι, σκόπει πρῶτον πῶς τὰ ἐαν-
 τοῦ διφύκησεν· ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν οἰ-
 κείων οὐδέποτε καλῶς βουλευσεται περὶ τῶν ἄλλο- e
 τρίων. οὕτω δ' ἂν μάλιστα βουλευέσθαι παροξυν-
 θεῖης, εἰ τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέ-
 φειας· καὶ γὰρ τῆς ὑγιείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν,
 ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἀναμνησθῶμεν.
 36 μιμοῦ τὰ τῶν βασιλέων ἦθη καὶ δίδωκε τὰ ἐκείνων ἐπι- 10
 τηδεύματα· δόξεις γὰρ αὐτοὺς ἀποδέχεσθαι καὶ ζη-
 λοῦν, ὥστε σοι συμβήσεται παρὰ τε τῷ πλήθει μᾶλλον
 εὐδοκιμεῖν καὶ τὴν παρ' ἐκείνων εὐνοίαν βεβαιότεραν
 ἔχειν. πείθου μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασι-
 λέων κειμένοις, ἰσχυρότατον μέντοι νόμον ἡγοῦ τὸν
 ἐκείνων τρόπον. ὥσπερ γὰρ τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολι-
 τευόμενον τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν, οὕτω καὶ τὸν b
 ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα τὸν βασιλέα προσήκει θαν-
 37 μάξειν. εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηρῷ
 πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη, σοὶ
 τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν. ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελειῶν
 ἀπαλλάττου μὴ πλουσιώτερος ἀλλ' ἐνδοξότερος· πολ-
 λῶν γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ παρὰ τοῦ πλῆθους c
 ἔπαινος. μηδενὶ πονηρῷ πράγματι μήτε παρίστασο
 μήτε συνηγόρει· δόξεις γὰρ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα πράτ-
 38 τεῖν, οἷά περ ἂν τοῖς ἄλλοις πράττουσι βοηθῇς. παρα-

- σκευάζει σεαυτὸν πλεονεκτεῖν μὲν δυνάμενον, ἀνέχου
 δὲ τὸ ἴσον ἔχων, ἵνα δοκῇς ὀφείεσθαι τῆς δικαιοσύνης
 μὴ δι' ἀσθένειαν ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν. μᾶλλον ἀποδέ-
 χου δικαίαν πένιαν ἢ πλούτον ἄδικον· τοσούτῳ γὰρ δ
 κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσῳ τὰ μὲν ζῶντας
 μόνον ὠφελεῖ, τὸ δὲ καὶ τελευτήσασι δόξαν παρασκευ-
 ᾶζει, κἀκείνων μὲν καὶ τοῖς φανύλοις μέτεστι, τούτου δὲ
 39 τοῖς μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν. μηδὲνα ζήλου
 τῶν ἐξ ἀδικίας κερδαινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποδέχου
 τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας· οἱ γὰρ δίκαιοι τῶν
 ἀδίκων εἰ μηδὲν ἄλλο πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι e
 40 γε σπουδαίαις ὑπερέχουσιν. πάντων μὲν ἐπιμελουτῶν
 περὶ τὸν βίον, μάλιστα δὲ τὴν σπουδὴν φρόνησιν ἄσκει·
 μέγιστον γὰρ ἐν ἐλαχίστῳ νοῦς ἀγαθὸς ἐν ἀνθρώπου
 σώματι. περὶ τῷ σώματι μὲν εἶναι φιλόπονος, τῇ δὲ 11
 ψυχῇ φιλόσοφος, ἵνα τῷ μὲν ἐπιτελεῖν δύνηται δόξαν-
 41 τα, τῇ δὲ προορᾶν ἐπίστηται τὰ συμφέροντα. πᾶν ὅ τι
 ἂν μέλλῃς εἶρεν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ· πολ-
 λοις γὰρ ἢ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας. δύο ποιοῦ b
 καιροὺς τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς, ἢ περὶ
 ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος
 τῆς σιγῆς κρείττων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγᾶν
 ἢ λέγειν.
- 42 Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον·
 οὕτω γὰρ οὐτ' εὐτυχῶν ἔσει περιχαρῆς οὔτε δυστυχῶν
 περιλυπός. χαίρει μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγα-
 θῶν, λυποῦ δὲ μετρίως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν κα-
 κῶν, γίγνου δὲ τοῖς ἄλλοις μηδ' ἐν ἐτέροις ὧν κατὰ-
 δηλός· ἄτοπον γὰρ τὴν μὲν οὐσίαν ἐν ταῖς οἰκίαις
 ἀποκρύπτειν, τὴν δὲ διάνοιαν φανεράν ἔχοντα περι-
 43 πατεῖν. μᾶλλον εὐλαβοῦ φόγον ἢ κίνδυνον· δεῖ γὰρ c
 εἶναι φοβεράν τοῖς μὲν φανύλοις τὴν τοῦ βίου τελευ-

τὴν, τοῖς δὲ σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ ἑν ἄδοξιν. μάλιστα μὲν πειρῶ ἑὴν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν· ἐὰν δέ ποτέ σοι συμβῇ κινδυνεύειν, ζήτει τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μετὰ καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης· τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινε, τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσις ἀπένειμεν.

44 (ε.) Καὶ μὴ θανμάσης, εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων οὐ πρόπει σοι πρὸς τὴν νῦν παρούσαν ἡλικίαν· οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν· ἀλλὰ προσιλόμην διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἅμα τοῦ τὰ παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενεγκεῖν καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου παράγγελμα καταλιπεῖν. τὴν μὲν γὰρ τούτων χρεῖαν ὁσθίως εἰδήσεις, τὸν δὲ μετ' εὐνοίας συμβουλευόντα χαλεπῶς εὐρησεις. ὅπως οὖν μὴ παρ' ἐτέρου τὰ λοιπὰ ζητῆς ἀλλ' ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ ταμείου προφέρῃς, ᾧθῃθεν δεῖν μὴδὲν παραλιπεῖν ὧν ἔχω σοι συμβουλευεῖν.

45 Πολλὴν δ' ἂν τοῖς θεοῖς χάριν σχοίῃς, εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς δόξης ἧς ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω. τῶν 12 μὲν γὰρ ἄλλων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν φίλων τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζοντας ἀλλ' οὐ τοῖς νοουθετοῦσι. σὲ δὲ νομίζω τούναντιον τούτων ἔγνωκεῖναι, τεκμηρίῳ χρῶμενος τῇ περὶ τὴν ἁλλήν παιδείαν φιλοπονίᾳ· τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλτεστα πράττειν ἐπιτάττοντα, τοῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακαλοῦντας ἀποδέχε-

46 σθαι. μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρέγασθαι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις, ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ τούτων μάλιστα γνησίως ἔχομεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ ὁσθυμεῖν καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾷν εὐθὺς αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασιν, τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλο-

- πονεῖν καὶ σωφρόνως τὸν αὐτοῦ βίον οἰκονομεῖν ἀεὶ
 τὰς τέρφεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιωτέρας ἀποδίδωσι·
 47 καὶ κεῖ μὲν πρότερον ἡσθέντες ὕστερον ἐλυπήθησαν, ο
 ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἐχομεν. ἐν πᾶσι
 δὲ τοῖς ἐργοῖς οὐχ οὕτω τῆς ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὥς
 τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνομεν· τὰ γὰρ πλεῖστα
 τῶν περὶ τὸν βίον οὐ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα ποιοῦμεν,
 48 ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ἔνεκεν διαπονοῦμεν. (ε'.) Ἐν-
 θυμοῦ δ' ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα
 πράττειν· εὐθύς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποιήνται
 τὴν ὑπόθεσιν· τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἷόν τε τῆς d
 ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας.
 πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἑξαμαρτάνοντας
 ὥς τοὺς ἐπιεικεῖς μὲν φήσαντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν
 49 τυχόντων διαφέροντας, εἰκότως· ὅπου γὰρ τοὺς τῷ
 λόγῳ μόνον ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἢ πού γε
 τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττουμένους φαύλους εἶναι
 φήσομεν. δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιοῦτους ὑπολάβοιμεν
 μὴ μόνον εἰς αὐτοὺς ἀμαρτάνειν ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης ο
 εἶναι προδότας· ἢ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν
 καὶ φίλους ἐνεχείρισεν, οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίλους
 50 τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν. εἰ δὲ δεῖ
 θνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, 18
 ἡγοῦμαι καὶ κείνους ἐπὶ τοῖς οἰκιοτάτοις μάλιστα δη-
 λῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπου-
 δαίους τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάν-
 ταλον γεννήσας, ὥς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πι-
 στεύουσι, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε,
 τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκό-
 51 λασεν. οἷς δεῖ παραδείγμασι χρῶμενόν σ' ὀρέγεσθαι τῆς
 καλοκαγαθίας, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένους b
 ἐμμένειν ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μανθά-

νειν καὶ τῶν ἄλλων σοφιστῶν εἴ τι χρήσιμον εἰρήκα-
 52 σαι ἀναγινώσκειν. ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὀρῶμεν
 ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσιν, ἀφ'
 ἐκάστου δὲ τὰ βέλτεστα λαμβάνουσιν, οὕτω δει καὶ
 τοὺς παιδείας ὀρεγομένους μηδενὸς μὲν ἀπερίως ἔχειν,
 πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. μόλις γὰρ ἄν
 τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας
 ἐπικρατήσκειν.

2.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

(α΄.) Οἱ μὲν εἰωθότες, ὦ Νικόκλεις, τοῖς βασι- 14
 λεῦσιν ὑμῖν ἐσθῆτας ἄγειν ἢ χαλκὸν ἢ χρυσὸν εἰργα-
 σμένον ἢ τῶν ἄλλων τι τῶν τοιούτων κτημάτων, ὧν
 αὐτοὶ μὲν ἐνδεεῖς εἰσὶν, ὑμεῖς δὲ πλουτεῖτε, λίαν ἔδο- 15
 ξαν εἶναί μοι καταφανεῖς οὐ δόσιν ἀλλ' ἐμπορίαν ποι-
 ούμενοι καὶ πολὺ τεχνικώτερον αὐτὰ πωλοῦντες τῶν
 2 ὁμολογούντων καπηλεύειν· ἡγησάμην δ' ἂν γενέσθαι
 ταύτην καλλίστην δωρεὰν καὶ χρησιμωτάτην καὶ μά-
 λιστα πρόκειται ἐμοὶ τε δοῦναι καὶ σοὶ λαβεῖν, εἰ θυ-
 νηθείην ὀρίσαι, ποίων ἐπιτηδευμάτων ὀρεγόμενος καὶ
 τίνων [ἔργων] ἀπεχόμενος ἄριστ' ἂν καὶ τὴν πόλιν
 καὶ τὴν βασιλείαν διοικῶς. τοὺς μὲν γὰρ ιδιώτας ἐστὶ 6
 πολλὰ τὰ παιδεύοντα, μάλιστα μὲν τὸ μὴ τρυφᾶν
 ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἐκάστην βου-
 8 λεύεσθαι τὴν ἡμέραν, ἐπειδ' οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἕκα-
 στοι πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν, ἐτι δ' ἢ παρρησία
 καὶ τὸ φανερώς ἐξεῖναι τοῖς τε φίλοις ἐπιπληῆξαι καὶ
 τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἀμαρτίαις· πρὸς

δὲ τούτοις καὶ τῶν ποιητῶν τινὲς τῶν προγεγενημέ-
νων ὑποθήκας ὥς χρηρὴν καταλελοιπασιν· ὥστ' ἐξ c
ἀπάντων τούτων εἰκὸς αὐτοὺς βελτίους γίνεσθαι.
4 τοῖς δὲ τυράννοις οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, ἀλλ' οὐς
ἔδει παιδεύεσθαι μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἐπειδὴν εἰς τὴν
ἀρχὴν καταστῶσιν, ἀνουθέτητοι διατελοῦσιν· οἱ μὲν
γὰρ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων αὐτοῖς οὐ πλησιάζουσιν,
οἱ δὲ συνόντες πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. καὶ γὰρ τοι κύ-
ριοι γιγνόμενοι καὶ χρημάτων πλείστων καὶ πραγμά- d
των μεγίστων, διὰ τὸ μὴ καλῶς χρησθαι ταύταις ταῖς
ἀφορμαῖς πεποιήκασιν ὥστε πολλοὺς ἀμφισβητεῖν,
πότερόν ἐστιν ἄξιον ἐλέσθαι τὸν βίον τὸν τῶν ἰδιω-
τευόντων μὲν, ἐπεικῶς δὲ πραττόντων, ἢ τὸν τῶν
5 τυραννεύοντων. ὅταν μὲν γὰρ ἀποβλέψωσιν εἰς τὰς
τιμὰς καὶ τοὺς πλούτους καὶ τὰς δυναστείας, ἰσοθέ-
ους ἅπαντες νομίζουσι τοὺς ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντας·
ἐπειδὴν δ' ἐνθυμηθῶσι τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύ-
νους, καὶ διεξιόντες ὁρῶσι τοὺς μὲν ὑπ' ὧν ἤμιστα e
χρῆν διεφθαρμένους, τοὺς δ' εἰς τοὺς οἰκειοτάτους
ἐξαμαρτεῖν ἠναγκασμένους, τοῖς δ' ἀμφοτέρω ταῦτα
συμβεβηκότα, πάλιν ὅπως οὖν ζῆν ἡγοῦνται λυσιτε-
λεῖν μᾶλλον ἢ μετὰ τοιούτων συμφορῶν ἀπάσης τῆς
6 Ἀσίας βασιλεύειν. ταύτης δὲ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς 16
ταραχῆς αἰτιὸν ἐστίν, ὅτι τὴν βασιλείαν ὥσπερ ἱερω-
σύνην παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν, ὃ τῶν ἀνθρω-
πίνων πραγμάτων μέγιστόν ἐστι καὶ πλείστης προ-
νοίας δεόμενον.

(β'.) Καθ' ἐκάστην μὲν οὖν τὴν προᾶξιν, ἐξ ὧν
ἂν τις μάλιστα δύναιτο κατὰ τρόπον διοικεῖν καὶ τὰ
μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττειν, τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύ-
γειν, τῶν αἰε παρόντων ἔργον ἐστὶ συμβουλευεῖν·
καθ' ὅλων δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὧν χρηρὴ στοχάζε- b

- σθαι καὶ περὶ ἃ δεῖ διατρέβειν, ἐγὼ πειράσομαι διελ-
 7 θείν. εἰ μὲν οὖν ἔσται τὸ δῶρον ἐξεργασθὲν ἄξιον τῆς
 ὑποθέσεως, χαλεπὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συνιδεῖν· πολλὰ
 γὰρ καὶ τῶν μετὰ μέτρου ποιημάτων καὶ τῶν κατα-
 λογάδην συγγραμμάτων ἐτι μὲν ἐν ταῖς διανοαῖς ὄντα
 τῶν συντιθέντων μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν,
 ἐπιτελεσθέντα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειχθέντα πολὺ
 8 καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν· οὐ μὲν
 ἀλλὰ τό γ' ἐπιχείρημα καλῶς ἔχει, τὸ ζητεῖν τὰ παρα-
 λελειμμένα καὶ νομοθετεῖν ταῖς μοναρχαῖς. οἱ μὲν γὰρ
 τοὺς ἰδιώτας παιδεύοντες ἐκείνους μόνον ὠφελοῦσιν·
 εἰ δέ τις τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ' ἀρετὴν
 προτρέψειεν, ἀμφοτέρους ἂν ὀνήσειε, καὶ τοὺς τὰς
 δυναστείας ἔχοντας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῖς ὄντας· τοῖς
 μὲν γὰρ ἂν τὰς ἀρχὰς ἀσφαλεστέρας, τοῖς δὲ τὰς πο-
 λιτείας πραότερας ποιήσειεν.
- 9 (γ'.) Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον, τί τῶν βασιλευ- d
 ὄντων ἔργον ἐστίν· ἂν γὰρ ἐν κεφαλαίοις τὴν δύνα-
 μιν ὅλου τοῦ πράγματος καλῶς περιλάβωμεν, ἐνταῦθ'
 ἀποβλέποντες ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μερῶν ἐροῦμεν.
 οἶμαι δὴ πάντας ἂν ὁμολογῆσαι προσήκειν αὐτοῖς πό-
 λιν δυστυχοῦσαν παῦσαι καὶ καλῶς πράττουσαν
 διαφυλάξαι καὶ μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιῆσαι· τὰ γὰρ
 ἄλλα τὰ συμπέκτοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην τοῦ- e
 10 των ἕνεκα πρακτέον ἐστίν. καὶ μὴν ἐκεῖνο γε φανε-
 ρόν, ὅτι δεῖ τοὺς ταῦτα δυνησομένους καὶ περὶ τηλι-
 κούτων βουλευομένους μὴ ῥαθυμεῖν μηδ' ἀμελεῖν
 ἀλλὰ σκοπεῖν, ὅπως φρονιμώτερον διακείσονται τῶν
 ἄλλων. δέδεικται γὰρ, ὅτι τοιαύτας τὰς βασιλείας ἔξου- 17
 11 σιν, οἷας περ ἂν τὰς αὐτῶν γνώμας παρασκευάσωσιν.
 ὥστ' οὐδενὶ τῶν ἀσκητῶν οὕτω προσήκει τὸ σῶμα
 γυμνάζειν ὥς τοῖς βασιλεύουσι τὴν ψυχὴν τὴν αὐτῶν·

- ἄπασαι γὰρ αἱ πανηγύρεις οὐδὲν μέρος τι θάσσι τούτων
 τῶν ἄθλων, περὶ ὧν ὑμεῖς καθ' ἐκάστην ἀγωνίζεσθε
 τὴν ἡμέραν. (δ'.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρηὶ προσέχειν
 τὸν νοῦν, ὅπως ὅσον περ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προ-
 12 ἔχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. καὶ b
 μὴ νόμιζε τὴν ἐπιμέλειαν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πράγμασι
 χρησίμην εἶναι, πρὸς δὲ τὸ βελτίους ἡμᾶς καὶ φρο-
 νιμωτέρους γίνεσθαι μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν· μηδὲ
 καταγνώσῃ τῶν ἀνθρώπων τοσαύτην δυστυχίαν, ὥς
 περὶ μὲν τὰ θηρία τέχνας εὐρήκαμεν, αἷς αὐτῶν τὰς
 ψυχὰς ἡμεροῦμεν καὶ πλείονος ἀξίας ποιοῦμεν, ἡμᾶς
 δ' αὐτοὺς οὐδὲν ἂν πρὸς ἀρετὴν ὠφελήσαιμεν, ἀλλ'
 ὥς καὶ τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας μάλιστα du-
 13 ναμένης τὴν ἡμετέραν φύσιν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο
 τὴν γνώμην, καὶ τῶν τε παρόντων τοῖς φρονιμωτάτοις
 πλησίαζε καὶ τῶν ἄλλων οὕς ἂν δύνη μεταπέμψου,
 καὶ μήτε τῶν ποιητῶν τῶν εὐδοκιμούντων μήτε τῶν
 σοφιστῶν μηδενὸς οἴου δεῖν ἀπείρως ἔχειν, ἀλλὰ τῶν
 μὲν ἀκροατῆς γίγνου, τῶν δὲ μαθητῆς, καὶ παρασκέυ-
 αζε σαυτὸν τῶν μὲν ἐλαττόνων κριτὴν, τῶν δὲ μει-
 ζόνων ἀγωνιστήν· διὰ γὰρ τούτων τῶν γυμνασίων d
 τάχιστ' ἂν γένοιο τοιοῦτος, οἷον ὑπεθέμεθα δεῖν εἶναι
 τὸν ὀρθῶς βασιλεύσοντα καὶ τὴν πόλιν ὥς χρηὶ διοι-
 14 κήσοντα. μάλιστα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακλη-
 θείης, εἰ δεινὸν ἡγήσαιο τοὺς χείρους τῶν βελτιόνων
 ἄρχειν καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις
 προστάττειν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐρρωμενεστέρω τὴν τῶν
 ἄλλων ἄνοιαν ἀτιμάσῃς, τοσοῦτῳ μᾶλλον τὴν αὐτοῦ
 διάνοιαν ἀσκήσεις.
 15 (ε'.) Ἀρχεσθαι μὲν οὖν ἐντεῦθεν χρηὶ τοὺς μέλ-
 λοντάς τι τῶν δεόντων ποιήσῃν, πρὸς δὲ τούτοις φιλ- e
 ἀνθρώπον εἶναι δεῖ καὶ φιλόπολιν· οὔτε γὰρ ἱππων

οὔτε κυνῶν οὔτ' ἀνδρῶν οὔτ' ἄλλου πράγματος οὐ-
 δενὸς οἷόν τε καλῶς ἄρχειν, ἂν μὴ τις χαίρῃ τούτοις,
 ὧν αὐτὸν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. μελέτω σοι
 τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιοῦ κεχαρισμένως
 16 αὐτοῖς ἄρχειν, γινώσκων, ὅτι καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν 18
 καὶ τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὐταὶ πλείστον χρόνον δια-
 μένουσιν, αἵτινες ἂν ἄριστα τὸ πλήθος θεραπεύωσιν.
 καλῶς δὲ δημαγωγῆσεις, ἣν μὴδ' ὑβρίζειν τὸν ὄχλον
 ἕως μὴδ' ὑβριζόμενον περιορᾷς, ἀλλὰ σκοπῆς, ὅπως
 οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δ' ἄλλοι μηδὲν
 ἀδικήσονται· ταῦτα γὰρ στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα
 17 χρηστῆς πολιτείας ἐστίν. (ς.) Τῶν προσταγμάτων καὶ
 τῶν ἐπιτηδευμάτων κίνει καὶ μετατίθει τὰ μὴ καλῶς ^b
 καθεστῶτα, καὶ μάλιστα μὲν εὐρετῆς γίγνου τῶν βελ-
 τίστων, εἰ δὲ μὴ, μιμοῦ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὀρθῶς
 ἔχοντα. ζῆτει νόμους τὸ μὲν σύμπαν δικαίους καὶ συμ-
 φέροντας καὶ σφίσι αὐτοῖς ὁμολογουμένους, πρὸς δὲ
 τούτοις οἵτινες τὰς μὲν ἀμφισβητήσεις ὥς ἐλαχίστας,
 τὰς δὲ διαλύσεις ὥς οἷόν τε ταχίστας τοῖς πολίταις
 ποιοῦσιν· ταῦτα γὰρ ἅπαντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς
 18 κειμένοις. τὰς μὲν ἐργασίας αὐτοῖς καθίστη κερδαλέας, ^c
 τὰς δὲ πραγματείας ἐπιζημίους, ἵνα τὰς μὲν φεύγωσι,
 πρὸς δὲ τὰς προθυμότερον ἔχωσιν. τὰς κρίσεις ποιοῦ
 περὶ ὧν ἂν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητῶσι μὴ πρὸς χάριν
 μηδ' ἐναντίας ἀλλήλαις, ἀλλ' αἰετὰ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν
 γίνωσκε· καὶ γὰρ πρέπει καὶ συμφέρει τὴν τῶν βασι-
 λέων γνώμην ἀκινήτως ἔχειν περὶ τῶν δικαίων, ὥσ-
 19 περ τοὺς νόμους τοὺς καλῶς κειμένους. οἶκει τὴν πό- ^d
 λιν ὁμοίως ὥσπερ τὸν πατρῶον οἶκον ταῖς μὲν κατα-
 σκευαῖς λαμπρῶς καὶ βασιλικῶς, ταῖς δὲ πράξεσιν
 ἀκριβῶς, ἢ εὐδοκίμῃς ἅμα καὶ διαρκῆς. τὴν μεγαλο-
 πρέπειαν ἐπιδείκνυσθαι μὴδ' ἐν μιᾷ τῶν πολυτελειῶν τῶν

εὐθὺς ἀφανιζομένων ἀλλ' ἐν τε τοῖς προειρημένοις καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων καὶ ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ τε σοὶ παραμενεῖ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πλείονος ἄξια τῶν ἐδεδαπανημένων καταλείψεις.

- 20 Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ποιεῖ μὲν ὥς οἱ πρόγονοι κατέδειξαν, ἡγοῦ δὲ θῦμα τοῦτο κάλλιστον εἶναι καὶ θεραπεῖαν μεγίστην, ἂν ὥς βέλτιστον καὶ δικαιοτάτον σαυτὸν παρέχῃς· μᾶλλον γὰρ ἐλπίς τοὺς τοιούτους ἢ τοὺς ἱερεῖα πολλὰ καταβάλλοντας πράξῃν τι παρὰ τῶν 19 θεῶν ἀγαθόν. (ζ.) Τίμα ταῖς μὲν ἀρχαῖς [τῶν φίλων] τοὺς οἰκειοτάτους, ταῖς δ' ἀληθείαις αὐταῖς τοὺς εὐ-
- 21 νουσιτάτους. φυλακὴν ἀσφαλεστάτην ἡγοῦ τοῦ σώματος εἶναι τὴν τε τῶν φίλων ἀρετὴν καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὐνοίαν καὶ τὴν σαυτοῦ φρόνησιν· διὰ γὰρ τούτων καὶ κτᾶσθαι καὶ σώζειν τὰς τυραννίδας μάλιστα' ἂν τις δύναιτο. κήδον τῶν οἰκῶν τῶν πολιτικῶν, καὶ νόμιξε καὶ τοὺς δαπανῶντας ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκειν ^b καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ σὰ πλείω ποιεῖν· ἅπαντα γὰρ τὰ τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν οἰκεῖα τῶν καλῶς
- 22 βασιλευόντων ἐστὶ. διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἀληθειαν οὕτω φαίνου προτιμῶν ὥστε πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἄλλων ὄρκους. ἅπανσι μὲν τοῖς ξένοις ἀσφαλῆ τὴν πόλιν πάρεχε καὶ πρὸς τὰ συμβόλαια νόμιμον, περὶ πλείστου δὲ ποιοῦ τῶν ἀφικνουμένων μὴ τοὺς σοὶ δωρεὰς ἄγοντας ἀλλὰ ^c τοὺς παρὰ σοῦ λαμβάνειν ἀξιοῦντας· τιμῶν γὰρ τοὺς
- 23 τοιούτους μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσεις. τοὺς πολλοὺς φόβους ἐξαίρει τῶν πολιτῶν, καὶ μὴ βούλου περικδεῖς εἶναι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας· ὅπως γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους πρὸς σαυτὸν διαθῇς, οὕτω καὶ σὺ πρὸς ἐκείνους ἔξεις. ποιεῖ μὲν μηδὲν μετ' ὀργῆς, δόκει δὲ τοῖς

ἄλλοις, ὅταν σοι καιρὸς ᾗ. δεινὸς μὲν φαίνου τῷ μηδέν
σε λαυθάνειν τῶν γιννομένων, πρῶτος δὲ τῷ τὰς τιμω- d
ρίας ἐλάττους ποιῆσθαι τῶν ἀμαρτανομένων.

- 24 Ἀρχικὸς εἶναι βούλου μὴ χαλεπότητι μηδὲ τῷ
σφοδρῶς κολάζειν ἀλλὰ τῷ πάντας ἡττάσθαι τῆς σῆς
διανοίας καὶ νομίζειν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἄμει-
νον αὐτῶν σὲ βουλευέσθαι. πολεμικὸς μὲν ἴσθαι ταῖς
ἐπιστήμας καὶ ταῖς παρασκευαῖς, εἰρηνικὸς δὲ τῷ μη-
δὲν παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν. οὕτως ὁμίλει τῶν
πόλεων πρὸς τὰς ἡττους ὥσπερ ἂν τὰς κρείττους πρὸς e
25 ἑαυτὸν ἀξιώσῃς. φιλονίκει μὴ περὶ πάντων, ἀλλὰ
περὶ ὧν κρατήσαντί σοι μέλλοι συνοίσειν. φανύλους
ἡγοῦ μὴ τοὺς συμφερόντως ἡττωμένους ἀλλὰ τοὺς
μετὰ βλάβης περιγιγνομένους. μεγαλόφρονας νόμιζε 20
μὴ τοὺς μεῖζω περιβαλλομένους ὧν οἳοί τ' εἰσὶ κατα-
σχέειν, ἀλλὰ τοὺς καλῶν μὲν ἐφιεμένους, ἐξεργάζεσθαι
26 δὲ δυναμένους οἷς ἂν ἐπιχειρῶσιν. ζήλου μὴ τοὺς με-
γίστην ἀρχὴν κτησαμένους ἀλλὰ τοὺς ἄριστα τῇ παρ-
ούσῃ χρῆσαμένους, καὶ νόμιζε τελέως εὐδαιμονήσῃν,
οὐκ ἔαν πάντων ἀνθρώπων μετὰ φόβου καὶ κινδύνου
καὶ κακίας ἄρξης, ἀλλ' ἂν τοιοῦτος ὧν οἷον χρῆ καὶ
πράττων ὥσπερ ἐν τῷ παρόντι μετρίων ἐπιθυμῆς καὶ b
μηδενὸς τούτων ἀτυχῆς.

- 27 (ή.) Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους
ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξιόους ὄντας, μηδὲ μεθ' ὧν
ἡδιστα συνδιατρέψῃς, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἄριστα τὴν πόλιν
διοικήσεις. ἀκριβεῖς ποιοῦ τὰς δοκιμασίας τῶν σύν-
όντων, εἰδὼς, ὅτι πάντες οἱ μὴ σοι πλησιάσαντες
ὁμοίον σε τοῖς χρωμένοις εἶναι νομοῦσιν. τοιούτους
ἐφίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιννομένοις, c
ὡς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἔξων ὧν ἂν ἐκείνοι πράξωσιν.
28 πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς ἅπαν ὃ τι ἂν λέγῃς ἢ ποιῇς

ἐπαινοῦντας ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπιτι-
μῶντας. δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἵνα περὶ
ᾧ ἂν ἀμφιγνοῆς ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάζοντας. διόρα
καὶ τοὺς τέχνη κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας
θεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλέον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν
ἔχωσιν. ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων, καὶ
πειρῶ γνωρίζειν ἅμα τοὺς τε λέγοντας, ὅποιοί τινές
29 εἰσι, καὶ περὶ ᾧ ἂν λέγωσιν. ταῖς αὐταῖς κόλαξε ξη- d
μύαις τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας αἰσπερ τοὺς ἐξαμαρ-
τάνοντας.

Ἄρχε σαντοῦ μηδὲν ἤττον ἢ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦθ'
ἡγοῦ βασιλικώτατον, ἂν μηδεμιᾷ δουλειῇ τῶν ἡδο-
νῶν, ἀλλὰ κρατῇς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολι-
τῶν. μηδεμίαν συνουσίαν εἰκῇ προσδέχου μηδ' ἀλογί-
στως, ἀλλ' ἐπ' ἐκείναις ταῖς διατριβαῖς ἐδίξε σαντὸν
χαίρειν, ἐξ ᾧ ἀντός τ' ἐπιδώσεις καὶ τοῖς ἄλλοις βελ- e
30 τίων εἶναι δόξεις. (θ'.) Μὴ φαίνου φιλοτιμούμενος
ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ καὶ τοῖς κακοῖς διαπράξασθαι
δυνατὸν ἐστίν, ἀλλ' ἐπ' ἀρετῇ μέγα φρονῶν, ἧς οὐδὲν
μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν. νόμιζε τῶν τιμῶν ἀλη-
θεστάτας εἶναι μὴ τὰς ἐν τῷ φανερῷ μετὰ θεοὺς γι-
γνομένας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὄντες μᾶλλον 21
σου τὴν γνώμην ἢ τὴν τύχην θαυμάζωσιν. λάνθανε
μὲν, ἣν ἐπὶ τῷ σοι συμβῇ τῶν φανύλων χαίρειν, ἐνδεί-
31 κνυσο δὲ περὶ τὰ μέγιστα σπουδάζων. μὴ τοὺς μὲν
ἄλλους ἀξίου κοσμίως ξῆν, τοὺς δὲ βασιλέας ἀτάκτως,
ἀλλὰ τὴν σαντοῦ σωφροσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις
καθίστη, γιγνώσκων, ὅτι τὸ τῆς πόλεως ὅλης ἡθὺς
ὁμοιοῦται τοῖς ἄρχουσιν. σημεῖον ἔστω σοι τοῦ καλῶς
βασιλεύειν, ἂν τοὺς ἀρχομένους ὀρᾷς εὐπορωτέρους b
καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέ-
32 λειαν. περὶ πλεόνους ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον

μέγαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν· ὁ μὲν γὰρ θνητὸς, ἡ δ' ἀθάνατος, καὶ δόξῃ μὲν χρήματα κτητὰ, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὦνητή, καὶ τὰ μὲν καὶ φαύλοις παραγίνεται, τὴν δ' οὐχ οἷόν τ' ἄλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι. τρύφα μὲν ἐν ταῖς ἐσθῆσι καὶ τοῖς περὶ τὸ σῶμα κόσμοις, καρτέρει δ' ὥς χρὴ τοὺς βασιλεύον-
 τας ἐν τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν, ἵν' οἱ μὲν ὁρῶντες διὰ τὴν ὄψιν ἄξιόν σε τῆς ἀρχῆς εἶναι νομίζωσιν, οἱ δὲ συνόντες διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ὁμῶμην τὴν αὐτὴν ἐκαί-
 33 νοις γνώμην ἔχωσιν. ἐπισκόπει τοὺς λόγους αἰ τοὺς σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις, ἵν' ὥς ἐλαχίστοις ἀμαρτήμασι περιπέκτῃς. κράτιστον μὲν γὰρ τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, ἐπειδὴ δὲ δυσκαταμαθήτως ἔχουσιν, ἐλλείπειν αἰροῦ καὶ μὴ πλεονάζειν· αἱ γὰρ μετριότητες δ
 μᾶλλον ἐν ταῖς ἐνδεαῖς ἢ ταῖς ὑπερβολαῖς ἐνεῖσιν.
 34 (ι.) Ἀστεῖος εἶναι πειρῶ καὶ σεμνός· τὸ μὲν γὰρ τῇ τυραννίδι πρόκειται, τὸ δὲ πρὸς τὰς συνουσίας ἀρμόττει. χαλεπώτατον δὲ τοῦτο πάντων ἐστὶ τῶν προσταγμάτων· εὐρήσεις γὰρ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς μὲν σεμνυνομένους ψυχροὺς ὄντας, τοὺς δὲ βουλομένους ἀστεῖους εἶναι ταπεινοὺς φαινομένους. δεῖ δὲ χρῆσθαι μὲν ἀμφοτέ-
 ραις ταῖς ἰδέαις ταύταις, τὴν δὲ συμφορὰν τὴν ἐκατέρω e
 35 προσοῦσαν διαφεύγειν. ὅτι ἂν ἀκριβῶσαι βουλευθῆς ὧν ἐπίστασθαι προσήκει τοὺς βασιλέας, ἐμπειρίᾳ μέ-
 ιθι καὶ φιλοσοφίᾳ· τὸ μὲν γὰρ φιλοσοφεῖν τὰς ὁδοὺς σοι δείξει, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων γυμνάζεσθαι δύνασθαι σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει. 22

Θεώρει τὰ γινόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς τυράννοις· ἂν γὰρ τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον περὶ τῶν μελλόν-
 36 των βουλεύσει. δεινὸν ἡγοῦ τῶν μὲν ἰδιωτῶν τινὰς ἐθέλειν ἀποδυνήσκειν, ἵνα τελευτήσαντες ἐπαινε-

- θῶσι, τοὺς δὲ βασιλέας μὴ τολμᾶν χρῆσθαι τοῖς ἐπιτη-
 δεύμασι τούτοις, ἐξ ὧν ζῶντες εὐδοκίμησουσιν. βούλου
 τὰς εἰκόνας τῆς ἀρετῆς ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ σώμα- b
 τος καταλιπεῖν. μάλιστα μὲν πειρῶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ
 σαρτῶ καὶ τῇ πόλει διαφυλάττειν· ἣν δ' ἀναγκασθῆς
 κινδυνεύειν, αἰροῦ τεθνάναι καλῶς μᾶλλον ἢ ζῆν αἰ-
 37 σχρῶς. ἐν παῖσι τοῖς ἔργοις μέμνησο τῆς βασιλείας,
 καὶ φρόντις ὅπως μηδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ταύτης
 πράξεις. (ια'.) Μὴ περιίδῃς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἄπασαν
 ἅμα διαλυθεῖσαν· ἀλλ' ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἐτυχες,
 38 πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον μνήμην καταλιπεῖν. με- c
 λέτα περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων λέγειν, ἵνα συνεθι-
 σθῆς ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν. ἅτ' ἂν σοι λογι-
 ζομένῳ φαίνεται βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει.
 ὧν τὰς δόξας ζηλοῖς, μιμοῦ τὰς πράξεις. ἃ τοῖς αὐτοῦ
 παισὶν ἂν συμβουλευέσειας, τούτοις αὐτὸς ἐμμένειν
 39 ἀξίου. χρῶ τοῖς εἰρημένοις ἢ ζῆται βελτίῳ τούτων. d
 σοφοὺς νόμιζε μὴ τοὺς ἀκριβῶς περὶ μικρῶν ἐρίζον-
 τας ἀλλὰ τοὺς εὐ περὶ τῶν μεγάλων λέγοντας· μηδὲ
 τοὺς τοῖς μὲν ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνουμένους,
 αὐτοὺς δ' ἐν πολλαῖς ἀπορίαις ὄντας, ἀλλὰ τοὺς
 μέτρια μὲν περὶ αὐτῶν λέγοντας, ὁμιλεῖν δὲ καὶ τοῖς
 πράγμασι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δυναμένους, καὶ μὴ
 διαταραττομένους ἐν ταῖς τοῦ βίου μεταβολαῖς, ἀλλὰ
 καλῶς καὶ μετρίως καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς εὐτυ-
 χίας φέρειν ἐπισταμένους.
- 40 (ιβ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πολλὰ τῶν λεγομένων e
 ἐστὶν, ἃ καὶ σύ γινώσκεις· οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο παρῆ-
 λαθεν, ἀλλ' ἠπιστάμην, ὅτι τοσοῦτων ὄντων τὸ πλη-
 θος καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ μὲν τι τού-
 των εἰρήκασιν, οἱ δ' ἀκηκόασιν, οἱ δ' ἐτέρους ποιοῦν- 23
 τας ἐωράκασιν, οἱ δ' αὐτοὶ τυγχάνουσιν ἐπιτηδεύοντες

- 41 ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐν τοῖς λόγοις χρή τοῦτοις[τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων]ζητεῖν τὰς καινότητας, ἐν οἷς οὔτε παράδοξον
οὔτ' ἄπιστον οὔτ' ἔξω τῶν νομιζομένων οὐδὲν ἔξεστιν
εἰπεῖν, ἀλλ' ἡγεῖσθαι τοῦτον χαριέστατον, ὅς ἂν τῶν
διασπαρμένων ἐν ταῖς τῶν ἄλλων διανοαῖς ἀθροῖσαι
πλεῖστα δυνηθῇ καὶ φράσαι κάλλιστα περὶ αὐτῶν. b
- 42 ἐπεὶ κἀκεῖνό μοι πρόδηλον ἦν, ὅτι τὰ συμβουλευόντα
καὶ τῶν ποιημάτων καὶ τῶν συγγραμμάτων χρησιμώ-
τατα μὲν ἅπαντες νομίζουσιν, οὐ μὴν ἡδιστα γ' αὐτῶν
ἀκούουσιν, ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ πρὸς τοὺς νουθε-
τοῦντας· καὶ γὰρ ἐκείνους ἐπαινοῦσι μὲν, πλησιάζειν
δὲ βούλονται τοῖς συνεξαμαρτάνουσιν ἀλλ' οὐ τοῖς
- 43 ἀποτρέπουσιν. σημείον δ' ἂν τις ποιήσαιτο τὴν Ἡσιό- c
δου καὶ Θεόγνιδος καὶ Φωκυλίδου ποίησιν· καὶ γὰρ
τούτους φασὶ μὲν ἀρίστους γεγενῆσθαι συμβούλους
τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα δὲ λέγοντες αἰροῦν-
ται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοαῖς μᾶλλον ἢ ταῖς
- 44 ἐκείνων ὑποθήκαις. ἔτι δ' εἰ τις ἐκλέξειε τῶν προε-
χόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας, ἐφ' αἷς ἐκεῖ-
νοι μάλιστ' ἐσπούδασαν, ὁμοίως ἂν καὶ πρὸς ταύτας
διατεθεῖεν· ἥδιον γὰρ ἂν κωμωδίας τῆς φαυλοτά- d
της ἢ τῶν οὔτω τεχνικῶς πεποιημένων ἀκούσειαν.
- 45 (ιγ'.) Καὶ τί δεῖ καθ' ἑν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν;
ὅλως γὰρ εἰ' θέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τὰς τῶν ἀν-
θρώπων, εὐρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν οὔτε τῶν σι-
τίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις οὔτε τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων τοῖς καλλίστοις οὔτε τῶν πραγμάτων τοῖς βελ-
τίστοις οὔτε τῶν θρεμμάτων τοῖς ὠφελιμωτάτοις, ἀλλὰ
παντάπασιν ἐναντίας τῷ συμφέροντι τὰς ἡδονὰς ἔχον- e
τας, καὶ δοκοῦντας καρτερικὸν καὶ φιλοπόνον εἶναι
- 46 τοὺς τῶν δεόντων τι ποιοῦντας· ὥστε πῶς ἂν τις τοῖς
τοιούτοις ἢ παραινῶν ἢ διδάσκων ἢ χρησιμὸν τι λέ-

γων ἀρέσειεν; οἱ πρὸς τοῖς εἰρημένοις φθονοῦσι μὲν τοῖς εὐφρονοῦσιν, ἀπλοῦς δ' ἡγοῦνται τοὺς νοῦν οὐκ 24
 ἔχοντας, οὕτω δὲ τὰς ἀληθείας τῶν πραγμάτων φεύ-
 γουσιν, ὥστ' οὐδὲ τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἴσασιν, ἀλλὰ
 λυποῦνται μὲν περὶ τῶν ἰδίων λογιζόμενοι, χαίρουσι
 δὲ περὶ τῶν ἀλλοτρίων διαλεγόμενοι, βούλονται δ' ἂν
 τῷ σώματι κακοπαθῆσαι μᾶλλον ἢ τῇ ψυχῇ πονῆσαι
 47 καὶ σκέπασθαι περὶ τινος τῶν ἀναγκαίων. εὐροὶ δ' ἂν
 τις αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις ἢ
 λοιδοροῦντας ἢ λοιδορουμένους, ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις b
 οὐ βουλευομένους ἀλλ' εὐχομένους. λέγω δ' οὐ καθ'
 ἀπάντων ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐνόχων τοῖς εἰρημένοις ὄν-
 48 των. ἐκεῖνο δ' οὖν φανερόν, ὅτι δεῖ τοὺς βουλομένους
 ἢ ποιεῖν ἢ γράφειν τι κεχαρισμένον τοῖς πολλοῖς μὴ
 τοὺς ὠφελιμωτάτους τῶν λόγων ζητεῖν ἀλλὰ τοὺς μυ-
 θωδεστάτους· ἀκούοντες μὲν γὰρ τῶν τοιούτων χαί-
 ρουσι, θεωροῦντες δὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀμίλλας c
 διὸ καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν καὶ τοὺς πρώτους εὐφρον-
 τας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν
 φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις
 49 ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν. ὁ μὲν γὰρ
 τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τοὺς τῶν ἡμιθέων
 ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ
 πράξεις κατέστησαν, ὥστε μὴ μόνον ἀκουστούς ἡμῖν
 ἀλλὰ καὶ θεατούς γενέσθαι. τοιούτων οὖν παρα- d
 δειγμάτων ὑπαρχόντων δέδεικται τοῖς ἐπιθυμοῦσι
 τοὺς ἀκροαμένους ψυχαγαγεῖν, ὅτι τοῦ μὲν νοουθετεῖν
 καὶ συμβουλεύειν ἀφεκτέον, τὰ δὲ τοιαῦτα λεκτέον,
 οἷς ὁρῶσι τοὺς ὄχλους μάλιστα χαίροντας.

60 (ιδ'). Ταῦτα δὲ διῆλθον ἡγούμενος σὲ δεῖν, τὸν
 οὐχ ἓνα τῶν πολλῶν ἀλλὰ πολλῶν ὄντα τύραννον,
 μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς ἄλλοις, μηδὲ τὰ

σπουδαία τῶν πραγμάτων μηδὲ τοὺς εὖ φρονοῦντας
 τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἡδONAIS κρίνειν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν
 51 χρησίμων αὐτοὺς δοκιμάζειν, ἄλλως τ' ἐπειδὴ περὶ
 μὲν τῶν γυμνασίων τῶν τῆς ψυχῆς ἀμφισβητοῦσιν οἱ
 περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες, καὶ φασιν οἱ μὲν διὰ τῶν
 ἐριστικῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῶν πολιτικῶν, οἱ δὲ δι' 25
 ἄλλων τινῶν φρονιμωτέρους ἔσεσθαι τοὺς αὐτοῖς πλη-
 σιάζοντας, ἐκείνο δὲ πάντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι δεῖ τὸν
 καλῶς πεκαυδευμένον ἐξ ἑκάστου τούτων φαίνεσθαι
 52 βουλευέσθαι δυνάμενον. χρὴ τοίνυν ἀφήμενον τῶν
 ἀμφισβητουμένων ἐπὶ τοῦ συνομολογουμένου λαμ-
 βάνειν αὐτῶν τὸν ἑλεγχον, καὶ μάλιστα μὲν ἐπὶ τῶν
 καιρῶν θεωρεῖν συμβουλευόντας, εἰ δὲ μὴ, καὶ καθ'
 ὅλων τῶν πραγμάτων λέγοντας. καὶ τοὺς μὲν μηδὲν b
 γιννώσκοντας τῶν δεόντων ἀποδοκίμαζε· ἤδηλον γάρ
 ὡς ὁ μηδὲν ὦν αὐτὸς χρήσιμος οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνι-
 53 μον ποιήσειε· τοὺς δὲ νοῦν ἔχοντας καὶ δυναμένους
 ὁρᾶν πλεον τι τῶν ἄλλων περὶ πολλοῦ ποιοῦ καὶ θε-
 ράπευε, γινώσκων, ὅτι σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώ-
 τατον καὶ τυραννικώτατον ἀπάντων τῶν κτημάτων
 ἐστίν. ἡγοῦ δὲ τούτους μεγίστην σοὶ ποιεῖν τὴν βασι-
 λείαν, οὔτινες ἂν τὴν διάνοιαν τὴν σὴν πλείστ' ὠφε- c
 λῆσαι δυνήθωσιν.

54 (ιε.) Ἐγὼ μὲν οὖν ἅ τε γινώσκω παρήνεκα καὶ
 τιμῶ σε τούτοις οἷς τυγχάνω δυνάμενος· βούλου δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπερ εἶπον ἀρχόμενος, μὴ τὰς εἰδι-
 σμένας ἄγειν σοὶ ὄφρα, ἃς ὑμεῖς πολὺ πλείονος
 ἀγοράζετε παρὰ τῶν διδόντων ἢ παρὰ τῶν πωλούν-
 των, ἀλλὰ τοιαύτας, αἷς καὶ σφόδρα χρῆ καὶ μηδεμίαν
 ἡμέραν διαλείπης οὐ κατατρίψεις, ἀλλὰ μείζους καὶ d
 πλείονος ἀξίας ποιήσεις.

3.

ΝΙΚΟΚΛΗΣ Η ΚΥΠΡΙΟΙ.

(α.) *Εἰσὶ* τινες, οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς 26
λόγους καὶ διαμέμφονται τοὺς φιλοσοφοῦντας καὶ
φασιν αὐτοὺς οὐκ ἀρετῆς ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα ποι-
εῖσθαι τὰς τοιαύτας διατριβάς. ἡδέως ἂν οὖν πυνθό-
μην τῶν οὕτω διακειμένων, διὰ τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν
ἐπιθυμοῦντας ψέγουσι, τοὺς δ' ὀρθῶς πράττειν βου-
λομένους ἐπαινοῦσιν· εἰ γὰρ αἱ πλεονεξίαι λυποῦσιν b
αὐτοὺς, πλείους καὶ μέζους ἐκ τῶν ἔργων ἢ τῶν λό-
2 γων εὐφρόσομεν γιγνομένας. ἔπειτα κάκειν' ἄτοπον
εἰ λέληθεν αὐτοὺς, ὅτι τὰ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβοῦ-
μεν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσχοῦμεν καὶ τὰς ἄλλας ἀρε- 27
τὰς ἐπιτηδεύομεν, οὐχ ἵνα τῶν ἄλλων ἑλαττον ἔχω-
μεν, ἀλλ' ὅπως ἂν ὥς μετὰ πλείστων ἀγαθῶν τὸν βίον
διάγωμεν. ὥστ' οὐ κατηγορητέον τῶν πραγμάτων τού-
των ἐστίν, δι' ὧν ἂν τις μετ' ἀρετῆς πλεονεκτήσειεν,
ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν περὶ τὰς πράξεις ἑξαμαρτα-
νόντων ἢ τοῖς λόγοις ἑξαπατώντων καὶ μὴ δικαίως
3 χρωμένων αὐτοῖς. (β.) Θαυμάζω δὲ τῶν ταύτην τὴν b
γνώμην ἐχόντων, ὅπως οὐ καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν
δωμῆν καὶ τὴν ἀνδρίαν κακῶς λέγουσιν. εἴπερ γὰρ διὰ
τοὺς ἑξαμαρτάνοντας καὶ τοὺς ψευδομένους πρὸς τοὺς
λόγους χαλεπῶς ἔχουσι, προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγα-
θοῖς αὐτοὺς ἐπιτιμᾶν· φανήσονται γὰρ τινες καὶ τῶν
ταῦτα κεκτημένων ἑξαμαρτάνοντες καὶ πολλοὺς διὰ
4 τούτων κακῶς ποιοῦντες. ἀλλὰ γὰρ οὐ δίκαιον, οὐτ'
εἰ τινες τοὺς ἀπαντῶντας τύπτουσι, τῆς δώμης κατη- e
γορεῖν, οὔτε διὰ τοὺς ἀποκτείνοντας οὐς οὐ δεῖ τὴν
ἀνδρίαν λοιδορεῖν, οὔθ' ὅλως τὴν τῶν ἀνθρώπων

πονηρίαν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν, ἀλλ' αὐτοὺς
 ἐκείνους ψέγειν, ὅσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς χρῶνται καὶ
 τοῖς ὠφελειν δυναμένοις τούτοις βλάπτειν τοὺς συμ-
 5 πολιτευομένους ἐπιχειροῦσιν. νῦν δ' ἀμελήσαντες
 τοῦτον τὸν τρόπον περὶ ἐκάστου διορίζεσθαι πρὸς
 ἅπαντας τοὺς λόγους δυσκόλως διάκεινται, καὶ το-
 σοῦτον διημαρτήκασιν, ὥστ' οὐκ αἰσθάνονται τοιοῦτον
 πράγματι δυσμενῶς ἔχοντες, ὃ πάντων τῶν ἐνόντων δ
 ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείστων ἀγαθῶν αἰτιὸν
 ἐστίν. (γ'.) Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις οἷς ἔχομεν οὐδὲν
 τῶν ζώων διαφέρομεν, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῷ τάχει
 καὶ τῇ ῥώμῃ καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι
 6 τυγχάνομεν ὄντες· ἐγγενομένου δ' ἡμῖν τοῦ πεῖθαι
 ἀλλήλους καὶ δηλοῦν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, περὶ ὧν ἂν
 βουλευθῶμεν, οὐ μόνον τοῦ θηριωδῶς ζῆν ἀπηλλά-
 γημεν ἀλλὰ καὶ συνελθόντες πόλεις ὥκισαμεν καὶ νό- e
 μους ἐθέμεθα καὶ τέχνας εὔρομεν, καὶ σχεδὸν ἅπαντα
 τὰ δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἐστίν ὁ συγκα-
 7 τασκευάσας. οὗτος γὰρ περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδί-
 κων καὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχυρῶν ἐνομοθέτησεν·
 ὧν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἷός τ' ἦμεν οἰκεῖν μετ' 28
 ἀλλήλων. τούτῳ καὶ τοὺς κακοὺς ἐξελέγχομεν καὶ τοὺς
 ἀγαθοὺς ἐγκωμιάζομεν. διὰ τούτου τοὺς τ' ἀνοήτους
 παιδεύομεν καὶ τοὺς φρονίμους δοκιμάζομεν· τὸ γὰρ
 λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον ποι-
 οῦμεθα, καὶ λόγος ἀληθὴς καὶ νόμιμος καὶ δίκαιος
 8 ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰδωλὸν ἐστίν. μετὰ τούτου
 καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ
 τῶν ἀγνοουμένων σκοποῦμεθα· ταῖς γὰρ πίστεσιν, b
 αἷς τοὺς ἄλλους λέγοντες πείθομεν, ταῖς αὐταῖς ταύ-
 ταις βουλευόμενοι χρῶμεθα, καὶ ῥητορικοὺς μὲν κα-
 λοῦμεν τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν δυναμένους, εὐβού-

λους δὲ νομίζομεν, οἵτινες ἂν αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ἄρι-
 9 στα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶσιν. εἰ δὲ δεῖ συλ-
 λήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν
 φρονίμως πραττομένων εὐρήσομεν ἀλόγως γιγνόμε- c
 νον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν διανοημάτων ἀπάν-
 των ἡγεμόνα λόγον ὄντα, καὶ μάλιστα χρωμένους αὐ-
 τῷ τοὺς πλείστον νοῦν ἔχοντας· ὥστε τοὺς τολμῶντας
 βλασφημεῖν περὶ τῶν παιδευόντων καὶ φιλοσοφούν-
 των ὁμοίως ἄξιον μισεῖν ὥσπερ τοὺς εἰς τὰ τῶν θεῶν
 ἐξαμαρτάνοντας.

- 10 Ἐγὼ δ' ἀποδέχομαι μὲν ἅπαντας τοὺς λόγους τοὺς
 καὶ κατὰ μικρὸν ἡμᾶς ὠφελεῖν δυναμένους, οὐ μὲν d
 ἀλλὰ καλλίστους ἡγοῦμαι καὶ βασιλικωτάτους καὶ μάλ-
 ιστα πρέποντας ἐμοὶ τοὺς περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων
 καὶ τῶν πολιτειῶν παραινοῦντας, καὶ τούτων αὐτῶν
 ὅσοι διδάσκουσι τοὺς τε δυναστεύοντας, ὥς δεῖ τῷ
 πλήθει χρῆσθαι, καὶ τοὺς ἰδιώτας, ὥς χρὴ πρὸς τοὺς
 ἄρχοντας διακεῖσθαι· διὰ γὰρ τούτων ὁρῶ τὰς πόλεις
 11 εὐδαιμονεστάτας καὶ μεγίστας γιγνομένας. (δ'.) Τὸν
 μὲν οὖν ἕτερον, ὥς χρὴ τυραννεῖν, Ἰσοκράτους ἡκού-
 σατε, τὸν δ' ἐχόμενον, ἃ δεῖ ποιεῖν τοὺς ἀρχομένους, e
 ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν, οὐχ ὥς ἐκείνον ὑπερβαλού-
 μενος, ἀλλ' ὥς προσήκόν μοι περὶ τούτων μάλιστα
 διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. εἰ μὲν γὰρ ἐμοῦ μὴ δηλώσαν-
 τος ἃ βούλομαι ποιεῖν ὑμᾶς διαμάρτοτε τῆς ἐμῆς γνώ- 29
 μης, οὐκ ἂν εἰκότως ὑμῖν ὀργιζοίμην· εἰ δὲ προει-
 πόντος ἐμοῦ μηδὲν γίγνεται τούτων, δικαίως ἂν ἤδη
 12 τοῖς μὴ πειθομένοις μεμφοίμην. ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν
 μάλιστα παρακαλέσαι καὶ προτρέψαι πρὸς τὸ μνημο-
 νεύειν ὑμᾶς τὰ ῥηθέντα καὶ πειθαρχεῖν αὐτοῖς, οὐκ
 εἰ περὶ τὸ συμβουλευεῖν μόνον γενοίμην καὶ ταῦτ'
 ἀπαριθμήσας ἀπαλλαγείην, ἀλλ' εἰ προεπιδείξαιμι

- πρώτον μὲν τὴν πολιτείαν τὴν παρούσαν ὡς ἄξιόν b
 ἐστὶν ἀγαπᾶν οὐ μόνον διὰ τὴν ἀνάγκην, οὐδ' ὅτι
 πάντα τὸν χρόνον μετὰ ταύτης οἰκοῦμεν, ἀλλ' ὅτι βελ-
 13 τίστη τῶν πολιτειῶν ἐστὶν, ἑπειδ' ὡς ἐγὼ ταύτην ἔχω
 τὴν ἀρχὴν οὐ παρανόμως οὐδ' ἄλλοτριαν ἀλλ' ὁσίως
 καὶ δικαίως καὶ διὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς προγόνους καὶ διὰ
 τὸν πατέρα καὶ δι' ἑμαντόν. τούτων γὰρ προαποδει- c
 χθέντων τίς οὐκ αὐτὸς αὐτοῦ καταγνώσεται τὴν μεγί-
 στην ζημίαν, ἂν μὴ πειθαρχῇ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ συμβου-
 λευθεῖσι καὶ προσταχθεῖσιν;
- 14 (ε'). Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ἐντεῦθεν γὰρ
 ὑποτιθέμενος ἡρξάμην, οἶμαι πᾶσι δοκεῖν δεινότατον
 μὲν εἶναι τὸ τῶν αὐτῶν ἀξιούσθαι τοὺς χρηστοὺς καὶ
 τοὺς πονηροὺς, δικαιοτάτον δὲ τὸ διωρίσθαι περὶ
 τούτων καὶ μὴ τοὺς ἀνομοίους τῶν ὁμοίων τυγχάνειν,
 ἀλλὰ καὶ πράττειν καὶ τιμᾶσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν ἐκά- d
 15 στους. αἱ μὲν τοίνυν ὀλιγαρχίαι καὶ δημοκρατίαι τὰς
 ἰσότητας τοῖς μετέχουσι τῶν πολιτειῶν ζητοῦσι, καὶ
 τοῦτ' εὐδοκιμεῖ παρ' αὐταῖς, ἣν μὴδὲν ἕτερος ἑτέρου
 δύνηται πλέον ἔχειν· ὁ τοῖς πονηροῖς συμφέρον ἐστίν·
 αἱ δὲ μοναρχίαι πλειστον μὲν νέμονται τῷ βελτίστῳ,
 δευτέρῳ δὲ τῷ μετ' ἐκείνων, τρίτῳ δὲ καὶ τετάρτῳ καὶ
 τοῖς ἄλλοις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ
 πανταχοῦ καθέστηκεν, ἀλλὰ τό γε βούλημα τῆς πολι- e
 16 τείας τοιοῦτόν ἐστιν. καὶ μὲν δὴ διορᾶν καὶ τὰς φύσεις
 τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς πράξεις ἅπαντες ἂν τὰς τυ-
 ραννίδας μᾶλλον ὁμολογήσειαν. καίτοι τίς οὐκ ἂν δέ-
 ξαιτο τῶν εὐ φρονούντων τοιαύτης πολιτείας μετ-
 ἔχειν, ἐν ἣ μὴ διαλήσει χρηστὸς ὢν, μᾶλλον ἢ φέρε- 30
 σθαι μετὰ τοῦ πλήθους μὴ γιννωσκόμενος, ὁποῖός τίς
 ἐστίν; ἀλλὰ μὴν καὶ πραοτέραν τοσοῦτον δικαίως ἂν
 αὐτὴν εἶναι κρίνομεν, ὅσῳ περ ῥᾶόν ἐστιν ἐνὸς ἀν-

- δρὸς γνώμῃ προσέχειν τὸν νοῦν μᾶλλον ἢ πολλαῖς καὶ
 17 παντοδαπαῖς διανοαῖς ζητεῖν ἀρέσκειν. ὅτι μὲν οὖν
 ἡδίων ἐστὶ καὶ πραότερα καὶ δικαιότερα, διὰ πλειόνων b
 μὲν ἂν τις ἀποδείξειεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων
 συνιδεῖν ῥᾷδιόν ἐστι· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, ὅσον αἰ
 μοναρχαὶ πρὸς τὸ βουλευέσθαι καὶ πρᾶξαι τι τῶν
 δεόντων διαφέρουσιν, οὕτως ἂν κάλλιστα θεωρήσαι-
 μεν, εἰ τὰς μεγίστας τῶν πράξεων παρ' ἀλλήλας τι-
 θέντες ἐξετάξωμεν ἐπιχειρήσαιμεν [αὐτάς]. οἱ μὲν τοίνυν
 κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιόντες πρότερον ἰδιῶ-
 ται γίνονται, πρὶν αἰσθῆσθαι τι τῶν τῆς πόλεως καὶ c
 18 λαβεῖν ἐμπειρίαν αὐτῶν· οἱ δ' αἰ τοῖς αὐτοῖς ἐπι-
 στατοῦντες, ἦν καὶ τὴν φύσιν καταδεστέραν ἔχωσιν,
 ἀλλ' οὖν ταῖς γ' ἐμπειρίαις πολὺ τῶν ἄλλων προέχου-
 σιν. ἐπειδ' οἱ μὲν πολλῶν καταμελοῦσιν, εἰς ἀλλήλους
 ἀποβλέποντες, οἱ δ' οὐδενὸς ὀλιγοροῦσιν, εἰδότες, ὅτι
 πάντα δεῖ δι' αὐτῶν γίνεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ
 μὲν ἐν ταῖς ὀλιγαρχαῖς καὶ ταῖς δημοκραταῖς διὰ τὰς
 πρὸς σφᾶς αὐτοὺς φιλονικίας λυμαίνονται τοῖς κοι-
 νοῖς· οἱ δ' ἐν ταῖς μοναρχαῖς ὄντες, οὐκ ἔχοντες ὅτῳ d
 φθονήσουσι, πάντων ὥς οἷόν τ' ἐστὶ τὰ βέλτιστα πράτ-
 19 τουσιν. ἐπειδ' οἱ μὲν ὑστερίζουσι τῶν πραγμάτων·
 τὸν μὲν γὰρ πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰδίοις διατρί-
 βουσιν, ἐπειδὴν δ' εἰς τὰ συνέδρια συνέλθωσιν, πλεο-
 ιάκις ἂν τις αὐτοὺς εὖροι διαφορομένους ἢ κοινῇ βου-
 λευομένους· οἱ δ' οὔτε συνεδρίων οὔτε χρόνων αὐτοῖς
 ἀποδεδειγμένων ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας
 ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες οὐκ ἀπολείπονται τῶν και- e
 20 ρῶν, ἀλλ' ἕκαστον ἐν τῷ δέοντι πράττουσιν. ἐτι δ' οἱ
 μὲν δυσμενῶς ἔχουσι, καὶ βούλονται ἂν καὶ τοὺς πρὸ
 αὐτῶν ἄρχοντας καὶ τοὺς ἐφ' αὐτοῖς ὥς κάκιστα διοι-
 κῆσαι τὴν πόλιν, ἴν' ὥς μεγίστην δόξαν αὐτοὶ λάβω-

σιν· οἱ δὲ διὰ παντὸς τοῦ βίου κύριοι τῶν πραγμά- 31
 των ὄντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καὶ τὰς εὐνοίας
 31 ἔχουσιν. τὸ δὲ μέγιστον· τοῖς γὰρ κοινοῖς οἱ μὲν ὡς
 ἰδίοις, οἱ δ' ὡς ἀλλοτρίοις προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ
 συμβούλοις χρῶνται περὶ αὐτῶν οἱ μὲν τῶν ἀστῶν
 τοῖς τολμηροτάτοις, οἱ δ' ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενοι τοῖς
 φρονιμωτάτοις, καὶ τιμῶσιν οἱ μὲν τοὺς ἐν τοῖς ὄχλοις
 εἶπεν δυναμένους, οἱ δὲ τοὺς χρησθῆναι τοῖς πράγμα-
 22 σιν ἐπισταμένους. (ς.) Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς ἔγκυ- b
 κλοις καὶ τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην γιγνομένοις
 αἱ μοναρχαὶ διαφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ
 πλεονεξίας ἀπάσας περιελήψασιν. καὶ γὰρ παρασκευ-
 ἀσασθαι δυνάμεις καὶ χρήσασθαι ταύταις ὥστε καὶ
 λαθεῖν καὶ φθῆναι, καὶ τοὺς μὲν πείσαι, τοὺς δὲ βιά-
 σασθαι, παρὰ δὲ τῶν ἐκπρίασθαι. τοὺς δὲ ταῖς ἄλ-
 λαις θεραπαλαῖς προσαγαγέσθαι μᾶλλον αἱ τυραννί-
 δες τῶν ἄλλων πολιτειῶν οἶαί τ' εἶσιν. καὶ ταυτ' ἐκ
 τῶν ἔργων ἂν τις οὐχ ἦττον ἢ τῶν λόγων πιστεύσειεν.
 23 τοῦτο μὲν γὰρ τὴν τῶν Περσῶν δύναμιν ἅπαντες
 ἴσμεν τηλικαύτην τὸ μέγεθος γεγεννημένην οὐ διὰ τὴν
 τῶν ἀνδρῶν φρόνησιν, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον τῶν ἄλλων
 τὴν βασιλείαν τιμῶσι· τοῦτο δὲ Διονύσιον τὸν τύραν-
 νον, ὅτι παραλαβὼν τὴν μὲν ἄλλην Σικελίαν ἀνάστα-
 τον γεγεννημένην, τὴν δ' αὐτοῦ πατρίδα πολιορκουμέ-
 νην, οὐ μόνον αὐτὴν τῶν παρόντων κινδύνων ἀπήλ- d
 λαξεν, ἀλλὰ καὶ μεγίστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεων
 24 ἐποίησεν· ἔτι δὲ Καρχηδονίους καὶ Λακεδαιμονίους,
 τοὺς ἄριστα τῶν ἄλλων πολιτευομένους, οἴκοι μὲν
 ὀλιγαρχουμένους, παρὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευομέ-
 νους. ἔχοι δ' ἂν τις ἐπιδεῖξαι καὶ τὴν πόλιν τὴν μάλι-
 στα τὰς τυραννίδας μισοῦσαν, ὅταν μὲν πολλοὺς ἐκ-
 πέμψῃ στρατηγούς, ἀτυχοῦσαν, ὅταν δὲ δι' ἐνὸς ποιή-

- 25 σηται τοὺς κινδύνους, κατορθοῦσαν. καίτοι πῶς ἂν τις e
 σαφέστερον ἐπιδείξειεν ἢ διὰ τοιούτων παραδειγμά-
 των πλείστον τὰς μοναρχίας ἀξίας οὔσας; φαίνονται
 γὰρ οἱ τε διὰ τέλους τυραννεύομενοι μεγίστας θυνά-
 μεις ἔχοντες, οἱ τε καλῶς ὀλιγαρχούμενοι, περὶ ἃ μάλιστα 32
 σπουδάζουσιν, οἱ μὲν ἓνα μόνον στρατηγόν,
 οἱ δὲ βασιλέα τῶν στρατοπέδων κύριον καθιστάντες,
 οἱ τε μισοῦντες τὰς τυραννίδας, ὅποταν πολλοὺς ἄρ-
 χοντας ἐκπέμψωσιν, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττοντες.
- 26 εἰ δὲ δεῖ τι καὶ τῶν ἀρχαίων εἰπεῖν, λέγεται καὶ τοὺς
 θεοὺς ὑπὸ Διὸς βασιλεύεσθαι. περὶ ὧν εἰ μὲν ἀληθὴς
 ὁ λόγος ἐστὶ, δῆλον ὅτι ἀκρίβητοι ταύτην τὴν κατάστα-
 σιν προκρίνουσιν, εἰ δὲ τὸ μὲν σαφὲς μηδεὶς οἶδεν, b
 αὐτοὶ δ' εἰκάζοντες οὕτω περὶ αὐτῶν ὑπειλήφμεν,
 σημεῖον ὅτι πάντες τὴν μοναρχίαν προτιμῶμεν· οὐ
 γὰρ ἂν ποτ' αὐτῇ χρῆσθαι τοὺς θεοὺς ἔφαμεν, εἰ μὴ
 πολὺ τῶν ἄλλων αὐτὴν προέχειν ἐνομίζομεν.
- 27 Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ὅσον ἀλλήλων δια-
 φέρουσιν, ἅπαντα μὲν οὐθ' εὗρεῖν οὐτ' εἰπεῖν θυνα-
 τόν ἐστιν· οὐ μὲν ἀλλὰ πρὸς γε τὸ παρὸν ἀποχρών-
 τως καὶ νῦν εἴρηται περὶ αὐτῶν. (ζ.) Ὡς δὲ προση- e
 κόντως τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς ἔχομεν, πολὺ τοῦτου συντο-
- 28 μώτερος καὶ μᾶλλον ὁμολογούμενος ὁ λόγος ἐστίν. τίς
 γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι Τεῦκρος μὲν ὁ τοῦ γένους ἡμῶν
 ἀρχηγός, παραλαβὼν τοὺς τῶν ἄλλων πολιτῶν προ-
 γόνους, πλεύσας δεῦρο καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς ἐκτίσε
 καὶ τὴν χώραν κατένειμεν, ὁ δὲ πατὴρ Εὐαγόρας ἀπο-
 λεσάντων ἐτέρων τὴν ἀρχὴν πάλιν ἀνέλαβεν, ὑποστὰς d
 τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοσοῦτον μετέστησεν ὥ-
 στε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμινίων τυραννεῖν, ἀλλ'
 ὧνπερ ἦν τὴν ἀρχὴν, τούτους καὶ νῦν ἔχειν τὴν βα-
 σιλείαν;

- 29 (η'.) Λοιπὸν οὖν ἐστὶν ὧν προεθέμην περὶ ἔμαν-
τοῦ διελθεῖν, ἵν' ἐπίστησθ' ὅτι τοιοῦτός ἐστιν ὑμῶν
ὁ βασιλεύων, ὃς οὐ μόνον διὰ τοὺς προγόνους ἀλλὰ
καὶ δι' ἑμαντὸν δικαίως ἂν καὶ μεζονος τιμῆς ἢ τη-
λικαύτης ἤξιώθην. οἶμαι γὰρ ἐγὼ πάντας ἂν ὁμολο-
γῆσαι πλείστου τῶν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι τήν τε σωφρο-
90 σύνην καὶ τήν δικαιοσύνην. οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς τὸ ε
καθ' αὐτάς ὠφελοῦσιν, ἀλλ' εἰ ὀθέλομεν σκοπεῖν καὶ
τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς χρήσεις τῶν
πραγμάτων, εὐρήσομεν τὰς μὲν μὴ μετεχούσας τού-
των τῶν ἰδεῶν μεγάλων κακῶν αἰτίας οὕσας, τὰς δὲ
μετὰ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης γιγνομένης πολλὰ 33
τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων ὠφελοῦσας. εἰ δὴ τινες
τῶν προγεγενημένων ἐπὶ ταύταις ταῖς ἀρεταῖς εὐδοκί-
μησαν, ἡγοῦμαι καὶ μοι προσήκειν τῆς αὐτῆς δόξης
ἐκείνοις τυγχάνειν.
- 31 (θ'.) Τὴν μὲν οὖν δικαιοσύνην ἐκείθεν ἂν μάλι-
στα κατίδοιτε. παραλαβὼν γὰρ, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν
καθιστάμην, τὰ μὲν βασιλεία χρημάτων κενὰ καὶ πάν-
τα κατηναλωμένα, τὰ δὲ πράγματα ταραχῆς μεστὰ καὶ ^b
πολλῆς ἐπιμελείας δεόμενα καὶ φυλακῆς καὶ δαπάνης,
εἰδὼς ἑτέρους ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἐκ παντὸς τρό-
που τὰ σφέτερόν αὐτῶν διορθουμένους καὶ πολλὰ παρὰ
32 τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν πράττειν ἀναγκαζομένους, ὅμως
οὐδ' ὑφ' ἑνὸς τούτων διεφθάρην, ἀλλ' οὕτως ὁσίως
καὶ καλῶς ἐπεμελήθην τῶν πραγμάτων ὥστε μηδὲν
ἐλλείπειν, ἐξ ὧν οἷόν τ' ἦν ἀνέξηθῆναι καὶ πρὸς εὐδαι-
μονίαν ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν. πρὸς τε γὰρ τοὺς πολί- ^c
τας μετὰ τοιαύτης πραότητος προσηνέχθην ὥστε μήτε
φυγὰς μήτε θανάτους μήτε χρημάτων ἀποβολὰς μήτ'
ἄλλην μηδεμίαν τοιαύτην συμφορὰν ἐπὶ τῆς ἐμῆς γε-
33 γενῆσθαι βασιλείας. ἀβάτου δὲ τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν οὐ-

- σης διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγενημένον, καὶ πανταχοῦ
 συλωμένων ἡμῶν, τὰ πλείστα τούτων διέλυσα, τοῖς
 μὲν ἅπαντ' ἀποτίνων, τοῖς δὲ μέρη, τῶν δ' ἀναβαλέ-
 σθαι δεόμενος, πρὸς δὲ τοὺς ὅπως ἡδυνάμην περὶ τῶν δ
 ἐγκλημάτων διαλλαττόμενος. ἔτι δὲ καὶ τῶν τὴν νῆσον
 οἰκούντων δυσκόλως πρὸς ἡμᾶς διακειμένων, καὶ βα-
 σιλέως τῷ μὲν λόγῳ διηλλαγμένου, τῇ δ' ἀληθείᾳ τρα-
 34 χέως ἔχοντος, ἀμφοτέρω ταῦτα κατεπράυνα, τῷ μὲν
 προθύμως ὑπηρετῶν, πρὸς δὲ τοὺς δίκαιον ἑμαυτὸν
 παρέχων. τοσοῦτου γὰρ δέω τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυ-
 μεῖν, ὥσθ' ἑτεροὶ μὲν, ἦν καὶ μικρῷ μείζω τῶν ὁμό-
 ρων δύναμιν ἔχωσιν, ἀποτέμνονται τῆς γῆς καὶ πλεο- e
 νεκτεῖν ζητοῦσιν, ἐγὼ δ' οὐδὲ τὴν διδομένην χώραν
 ἡξίωσα λαβεῖν, ἀλλ' αἰροῦμαι μετὰ δικαιοσύνης τὴν
 ἑμαυτοῦ μόνον ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ κακίας πολλα-
 35 πλασίαν τῆς ὑπαρχούσης κτήσασθαι. καὶ τί δεῖ καθ' 34
 ἓν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν, ἄλλως τε καὶ συντό-
 μως ἔχοντα δηλῶσαι περὶ ἑμαυτοῦ; φανήσομαι γὰρ
 οὐδένα μὲν πώποτε ἄδικήσας, πλείους δὲ καὶ τῶν πο-
 λιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὖ πεποιηκῶς καὶ μεί-
 ζους θωρακὲς ἑκατέροις δεδωκῶς ἢ σύμπαντες οἱ πρὸ
 ἐμοῦ βασιλεύσαντες. καίτοι χρὴ τοὺς μέγα φρονοῦν-
 τας ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ προσποιουμένους χρημάτων
 εἶναι κρείττους τοιαύτας ὑπερβολὰς ἔχειν εἰπεῖν περὶ b
 αὐτῶν.
- 36 (ί.) Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ σωφροσύνης ἔτι μείζω
 τούτων ἔχω διελθεῖν. εἰδὼς γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους
 περὶ πλείστου ποιουμένους τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν
 καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζομένους τοῖς εἰς
 ταῦτ' ἐξαμαρτάνουσι, καὶ τὴν ὕβριν τὴν περὶ ταῦτα
 μεγίστων κακῶν αἰτίαν γιγνομένην, καὶ πολλοὺς ἤδη
 καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν δυναστευσάντων διὰ ταύτην

ἀπολομένους, οὕτως ἐφυγον τὰς αἰτίας ταύτας, ὥστ' ἔξ οὗ τὴν βασιλείαν ἐλαβον, οὐδενὶ φανήσομαι σώματι
 37 πεπλησιακῶς πλὴν τῆς ἑμαυτοῦ γυναικὸς, οὐκ ἄγνο-
 ῶν, ὅτι κακέينوι παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμοῦσιν,
 ὅσοι περὶ μὲν τὰ τῶν πολιτῶν δίκαιοι τυγχάνουσιν
 ὄντες, ἄλλοθεν δὲ ποθεν αὐτοῖς ἐπορίσαντο τὰς ἡδο-
 νὰς, ἀλλὰ βουλόμενος ἅμα μὲν ἑμαυτὸν ὥς πορρω-
 τατῶ ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποφίων, ἅμα δὲ παρά-
 δειγμα καταστήσαι τὸν τρόπον τὸν ἑμαυτοῦ τοῖς ἄλ- d
 λοις πολίταις, γινώσκων, ὅτι φιλεῖ τὸ πλῆθος ἐν
 τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὸν βίον διάγειν, ἐν οἷς ἂν
 38 τοὺς ἄρχοντας τοὺς αὐτῶν ὁρῶσι διατρέβοντας. ἔπειτα
 καὶ προσήκειν ἡγησάμην τοσοῦτῳ τοὺς βασιλέας βελ-
 τίους εἶναι τῶν ιδιωτῶν, ὅσῳ περ καὶ τὰς τιμὰς μεί-
 ζους αὐτῶν ἔχουσι, καὶ δεινὰ ποιεῖν, ὅσοι τοὺς μὲν
 ἄλλους κοσμίως ζῆν ἀναγκάζουσιν, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς
 39 μὴ σωφρονεστέρους τῶν ἀρχομένων παρέχουσιν. πρὸς ἑ
 δὲ τούτοις τῶν μὲν ἄλλων πράξεων ἐώρων ἐγκρατεῖς
 τοὺς πολλοὺς γιγνομένους, τῶν δ' ἐπιθυμιῶν τῶν
 περὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς βελτίστους
 ἡττωμένους· ἡβουλήθην οὖν ἐν τούτοις ἑμαυτὸν ἐπι-
 δεῖξαι καρτερεῖν θυνάμενον, ἐν οἷς ἤμελλον οὐ μόνον
 τῶν ἄλλων διοίσειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπ' ἀρετῇ μέγα 35
 40 φρονούντων. ἔτι δὲ καὶ τῶν τοιούτων πολλὴν κακίαν
 κατεγλῆνωσκον, ὅσοι γυναῖκας λαβόντες καὶ κοινω-
 νίαν ποιησάμενοι παντὸς τοῦ βίου μὴ στέργουσιν οἷς
 ἐπραξαν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἡδοναῖς λυποῦσι ταύτας,
 ὅφ' ὧν αὐτοὶ μηδὲν ἀξιούσι λυπεῖσθαι, καὶ περὶ μὲν
 ἄλλας τινὰς κοινωνίας ἐπισικεῖς σφᾶς αὐτοὺς παρέχου-
 σιν, ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς γυναῖκας ἑξαμαρτάνουσιν·
 ἃς ἔδει τοσοῦτῳ μᾶλλον διαφυλάττειν, ὅσῳ περ οἰκειό-
 41 τεραι καὶ μείζους οὔσαι τῶν ἄλλων τυγχάνουσιν. εἶτα b

λανθάνουσιν ἔνδον ἐν τοῖς βασιλείοις στάσεις καὶ δια-
φορὰς αὐτοῖς ἐγκαταλείποντες. καίτοι χρη τοὺς ὀρθῶς
βασιλεύοντας μὴ μόνον τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρά-
σθαι διάγειν, ὧν ἂν ἄρχωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς οἰκους
τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἂν κατοικῶσιν.
ἅπαντα γὰρ ταῦτα σωφροσύνης ἔργα καὶ δικαιοσύνης
42 ἐστίν. οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔσχον οὐδὲ περὶ τῆς
παιδοποιίας τοῖς πλείστοις τῶν βασιλέων, οὐδ' ᾗθ' ἦν
δεῖν τοὺς μὲν ἐκ ταπεινότερας ποιήσασθαι τῶν παλ-
δων, τοὺς δ' ἐκ σεμνοτέρας, οὐδὲ τοὺς μὲν νόθους
αὐτῶν, τοὺς δὲ γνησίους καταλιπεῖν, ἀλλὰ πάντας
ἔχειν τὴν αὐτῶν φύσιν καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μη-
τρὸς ἀνευεγκεῖν τῶν μὲν θνητῶν εἰς Εὐαγόραν τὸν
πατέρα, τῶν δ' ἡμιθέων εἰς Αἰακίδας, τῶν δὲ θεῶν
εἰς Αἴα, καὶ μηδένα τῶν ἐξ ἐμοῦ γενομένων ἀποστερη-
θῆναι ταύτης τῆς εὐγενείας. d

43 (ια΄.) Πολλῶν δέ με προτρεπόντων ἐμμένειν τοῖς
ἐπιτηδεύμασι τούτοις, οὐχ ἥκιστα κἀκεῖνο παρακάλε-
σεν, ὅτι τῆς μὲν ἀνδρίας καὶ τῆς δεινότητος καὶ τῶν
ἄλλων τῶν εὐδοκιμούντων ἐώρων καὶ τῶν κακῶν ἀν-
δρῶν πολλοὺς μετέχοντας, τὴν δὲ δικαιοσύνην καὶ
τὴν σωφροσύνην ἴδια κτήματα τῶν καλῶν ἀγαθῶν
ὄντα. κάλλιστον οὖν ὑπέλαβον, εἰ τις δύναιτο ταύ-
ταις ταῖς ἀρεταῖς προέχειν τῶν ἄλλων, ὧν οὐδὲν μέ- e
ρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν, ἀλλὰ γνησιώταται καὶ
βεβαιοτάται καὶ μερίστων ἐπαίνων ἄξιαι τυγχάνουσιν
44 οὐσαι. τούτων ἕνεκα καὶ ταῦτα διανοηθεὶς περιττο-
τέρως τῶν ἄλλων ἥσκησα τὴν σωφροσύνην καὶ προσι-
λόμην τῶν ἡδονῶν οὐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς μηδε- 36
μίαν τιμὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς δόξαις ταῖς δι'
ἀνδραγαθίαν γιγνομέναις. χρη δὲ δοκιμάζειν τὰς ἀρε-
τὰς οὐκ ἐν ταῖς αὐταῖς ἰδέαις ἀπάσας, ἀλλὰ τὴν μὲν

- δικαιοσύνην ἐν ταῖς ἀπορίαις, τὴν δὲ σωφροσύνην ἐν ταῖς δυναστείαις, τὴν δ' ἐγκράτειαν ἐν ταῖς τῶν νεω-
 45 τέρων ἡλικίαις. ἐγὼ τοίνυν ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς φανε-
 ρησομαι περὶ τῆς ἐμαυτοῦ φύσεως δεδωκώς. ἐνδεής
 μὲν γὰρ χρημάτων καταλειφθεὶς οὕτω δίκαιον ἐμαν-
 τὸν παρέσχον ὥστε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν· λα-
 βὼν δ' ἐξουσίαν ὥστε ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωμαι, σω-
 φρονέστερος τῶν ἰδιωτῶν ἐγενόμην· τούτων δ' ἀμ-
 φοτέρων ἐκράτησα ταύτην ἔχων τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ
 τοὺς πλείστους ἂν εὖροιμεν μάλιστα περὶ τὰς πράξεις
 46 ἐξαμαρτάνοντας. καὶ ταῦτ' ἐν ἑτέροις μὲν ἴσως ἂν
 ᾤκνουν εἰπεῖν, οὐχ ὥς οὐ φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς
 πεπραγμένοις, ἀλλ' ὥς οὐκ ἂν πιστευθεὶς ἐκ τῶν λε-
 γομένων· ὑμεῖς δ' αὐτοὶ μοι μάρτυρές ἐστε πάντων
 τῶν εἰρημένων. ἄξιον μὲν οὖν καὶ τοὺς φύσει κοσμί-
 ους ὄντας ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν, ἐτι δὲ μᾶλλον τοὺς
 47 καὶ μετὰ λογισμοῦ τοιοῦτους ὄντας· οἱ μὲν γὰρ τύχη
 καὶ μὴ γνώμῃ σωφρονοῦντες τύχῃ ἂν καὶ μεταπει-
 σθεῖεν· οἱ δὲ πρὸς τῷ πεφυκέναι καὶ διεγνωκότες,
 ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ, δῆλον ὅτι πάν-
 τα τὸν βίον ἐν ταύτῃ τῇ τάξει διαμενοῦσιν. διὰ τοῦτο δ
 δὲ πλείους ἐποίησάμην τοὺς λόγους καὶ περὶ ἐμαυτοῦ
 καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων, ἵνα μηδε-
 μίαν ὑπολίπω πρόφασιν, ὥς οὐ δεῖ ποιεῖν ὑμᾶς ἐκόν-
 τας καὶ προθύμως, ἅττι' ἂν ἐγὼ συμβουλευέω καὶ
 προσταξέω.
 48 (εἶ.) Φημὶ δὲ χρῆναι πράττειν ἕκαστον ὑμῶν ἐφ'
 οἷς ἐφέστηκεν ἐπιμελῶς καὶ δικαίως· καθ' ὅποτερον
 γὰρ ἂν ἐλλίπητε τούτων, ἀνάγκη κακῶς σχεῖν ταύτην
 τὰς πράξεις. μηδενὸς ὀλιγωρεῖτε μηδὲ καταφρο-
 νεῖτε τῶν προστεταγμένων, ὑπολαμβάνοντες, ὥς οὐ
 παρὰ τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλ' ὥς παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἢ

καλῶς ἢ κακῶς τὸ σύμπαν ἔξον, οὕτω σπουδάζετε περὶ
 49 αὐτῶν. κήδεσθε μηδὲν ἥττον τῶν ἐμῶν ἢ τῶν ὑμετέ- 37
 ρων αὐτῶν, καὶ μὴ νομίζετε μικρὸν ἀγαθὸν εἶναι τὰς
 τιμὰς, ἃς ἔχουσιν οἱ καλῶς τῶν ἡμετέρων ἐπιστατοῦν-
 τες. ἀπέχεσθε τῶν ἀλλοτριῶν, ἵν' ἀσφαλέστερον τοὺς
 οἴκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν κεκτῇσθε. τοιοῦτους εἶ-
 ναι χρὴ περὶ τοὺς ἄλλους, οἷόν περ ἐμὲ περὶ ὑμᾶς
 50 ἀξιούτε γίγνεσθαι. μὴ σπεύδετε πλουτεῖν μάλλον ἢ
 χρηστοὶ δοκεῖν εἶναι, γινώσκοντες, ὅτι καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων καὶ τῶν βαρβάρων οἱ μέγιστας ἐπ' ἀρετῇ δόξας ^b
 ἔχοντες πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται. τοὺς
 χρηματισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους ἡγε-
 σθε μὴ πλουτοῦν ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσιν. μὴ τὸ μὲν
 λαβεῖν κέρδος εἶναι νομίζετε, τὸ δ' ἀναλῶσαι ζημίαν·
 οὐδέτερον γὰρ τούτων ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν,
 ἀλλ' ὁπότερον ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἀρετῆς γίγνηται,
 61 τοῦτ' ὠφελεῖ τοὺς ποιοῦντας. μηδὲ πρὸς ἕν χαλεπῶς ^c
 ἔχετε τῶν ὑπ' ἐμοῦ προσταττομένων· ὅσοι γὰρ ἂν
 ὑμῶν περὶ πλείστα τῶν ἐμῶν χρησίμους αὐτοὺς πα-
 ράσχωσιν, οὗτοι πλείστα τοὺς οἴκους τοὺς αὐτῶν
 ὠφελήσουσιν. ὃ τι ἂν ὑμῶν ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ
 τύχῃ συνειδῶς, ἡγείσθω μηδ' ἐμὲ λήσειν, ἀλλ' ἔαν καὶ
 τὸ σῶμα μὴ παρῇ, τὴν διάνοιαν τὴν ἐμὴν οἴεσθω τοῖς
 γιγνομένοις παρεστάναι· ταύτην γὰρ τὴν γνώμην ^d
 ἔχοντες σωφρονέστερον βουλευέσθε περὶ ἀπάντων.
 52 μηδὲν ἀποκρύπτεσθε μήθ' ὧν κέκτησθε μήθ' ὧν ποι-
 εῖτε μήθ' ὧν μέλλετε πράττειν, εἰδότες, ὅτι περὶ τὰ
 κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πολλοὺς
 φόβους γίγνεσθαι. μὴ τεχνικῶς ζητεῖτε πολιτεύεσθαι
 μηδ' ἀφανῶς ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς καὶ φανερῶς, ὥστε
 μηδ' ἂν τις βούληται ῥάδιον ὑμᾶς εἶναι διαβαλεῖν.
 δοκιμάζετε τὰς πράξεις, καὶ νομίζετε πονηρὰς μὲν, ^e

ἃς πράττοντες λανθάνειν ἐμὲ βούλεσθε, χρηστὰς δὲ,
 περὶ ὧν ἐγὼ μέλλω πυθόμενος βελτίους ὑμᾶς νομίζειν.
 53 μὴ κατασιωπᾷτ' ἂν τινὰς ὁρᾷτε περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
 ἐμὴν πονηροὺς ὄντας, ἀλλ' ἐξελέγχετε, καὶ νομίζετε
 τῆς αὐτῆς ζημίας ἀξιολογῶντες εἶναι τοὺς συγκρούποντας
 τοῖς ἁμαρτάνουσιν. εὐτυχεῖν νομίζετε μὴ τοὺς λανθά- 38
 νοντας, ἂν τι κακὸν ποιήσωσιν, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἐξα-
 μαρτάνοντας· τοὺς μὲν γὰρ εἰκὸς τοιαῦτα παθεῖν,
 οἷά περ αὐτοὶ ποιούσι, τοὺς δὲ χάριν ἀπολαβεῖν, ἧς
 54 ἄξιοι τυγχάνουσιν ὄντες. ἐταιρείας μὴ ποιησέθε μηδὲ
 συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης· αἱ γὰρ τοιαῦται συ-
 στάσεις ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πολιτείαις πλεονεκτοῦσιν,
 ἐν δὲ ταῖς μοναρχίαις κινδυνεύουσιν. μὴ μόνον ἀπ-
 ἔχεσθε τῶν ἁμαρτημάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτηδευμά- b
 των τῶν τοιούτων, ἐν οἷς ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑποψίαν
 ἐργάσασθαι. (ιγ'.) Τὴν ἐμὴν φιλίαν ἀσφαλεστάτην
 55 καὶ βεβαιωτάτην εἶναι νομίζετε. διαφυλάττετε τὴν
 παροῦσαν κατάστασιν, καὶ μηδεμιᾶς ἐπιθυμεῖτε μετα-
 βολῆς, εἰδότες, ὅτι διὰ τὰς ταραχὰς ἀναγκαῖόν ἐστι
 καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι καὶ τοὺς οἰκοὺς τοὺς ἰδίους
 ἀναστατοῦν γίνεσθαι. μὴ μόνον τὰς φύσεις αἰτίας
 νομίζετε τοῦ χαλεποῦς ἢ πρᾶους εἶναι τοὺς τυράννους, c
 ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τὸν τῶν πολιτῶν· πολλοὶ γὰρ
 ἤδη διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κακίαν τραχύτερον ἢ κατὰ
 τὴν αὐτῶν γνώμην ἄρχειν ἠναγκάσθησαν. θαρροῦτε
 μὴ μᾶλλον διὰ τὴν πρᾶότητα τὴν ἐμὴν ἢ διὰ τὴν ὑμε-
 56 τέραν αὐτῶν ἀρετὴν. τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν ἄδειαν ὑμῖν
 αὐτοῖς εἶναι νομίζετε· καλῶς γὰρ τῶν περὶ ἐμὲ καθε-
 στῶτων τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ ὑμᾶς ἔξει. τα- d
 πεινοὺς μὲν εἶναι χορὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ἐμ-
 μένοντας τοῖς ἥθεσι καὶ διαφυλάττοντας τοὺς νόμους
 τοὺς βασιλικούς, λαμπροὺς δ' ἐν τε ταῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως

λειτουργίαις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὑπ' ἐμοῦ προστατι-
 57 μένοις. προτρέπετε τοὺς νεωτέρους ἐπ' ἀρετὴν μὴ μό-
 νον παραινοῦντες ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς πράξεις ὑποδει-
 κνύοντες αὐτοῖς, οἷους εἶναι χρὴ τοὺς ἄνδρας τοὺς
 ἀγαθοὺς. διδάσκετε τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέρους αὐ-
 τῶν βασιλεύεσθαι, καὶ περὶ τὴν παιδευσιν τὴν εἰρημέ-
 νην ἐθίζετ' αὐτοὺς ὥς μάλιστα διατρίβειν· ἦν γὰρ κα-
 λῶς ἄρχεσθαι μάθωσι, πολλῶν ἄρχειν δυνήσονται,
 καὶ πιστοὶ μὲν ὄντες καὶ δίκαιοι μεθεξέουσιν τῶν ἡμε-
 τέρων ἀγαθῶν, κακοὶ δὲ γενόμενοι κινδυνεύουσιν
 58 περὶ τῶν ὑπαρχόντων. μέγιστον ἡγείσθε καὶ βεβαίό- 39
 τaton τοῖς παισὶ πλοῦτον παραδῶσειν, ἣν αὐτοῖς
 δύνησθε τὴν ἡμετέραν εὐνοίαν καταλείπειν. ἀθλιωτά-
 τους ἡγείσθε καὶ δυστυχεστάτους, ὅσοι περὶ τοὺς πι-
 στεύσαντας ἄπιστοι γεγόνασιν· ἀνάγκη γὰρ τοὺς τοιού-
 τους ἀθύμως ἔχοντας καὶ φοβουμένους ἅπαντα καὶ
 μηδὲν μᾶλλον πιστεύοντας τοῖς φίλοις ἢ τοῖς ἐχθροῖς
 59 τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάχειν. ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖ-
 στα κεκτημένους ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν αὐ- 6
 τοῖς συνειδότες· μετὰ γὰρ τοιαύτης ψυχῆς ἥδιστ' ἂν
 τις δύναιτο τὸν βίον διαγαγεῖν. μὴ τὴν κακίαν οἰεσθε
 δύνασθαι μὲν πλείω τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν, τὸ δ' ὄνομα
 δυσχερέστερον ἔχειν, ἀλλ' οἷων περ ὀνομάτων ἕκα-
 στον τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἡγείσθε καὶ
 60 τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι. μὴ φθονεῖτε τοῖς παρ' ἐμοὶ
 πρωτεύουσιν ἀλλ' ἀμιλλᾶσθε, καὶ πειρᾶσθε χρηστοὺς
 ὑμᾶς αὐτοὺς παρέχοντες ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσιν. 6
 φιλεῖν οἰεσθε δεῖν καὶ τιμᾶν οὐσπερ ἂν [καὶ] ὁ βασι-
 λεὺς, ἵνα καὶ παρ' ἐμοῦ τυγχάνητε τῶν αὐτῶν τούτων.
 οἶά περ περὶ παρόντος μου λέγετε, τοιαῦτα καὶ περὶ
 61 ἀπόντος φρονεῖτε. τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς
 ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις. ἃ πάσχον.

τες ὑφ' ἐτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοὺς ἄλλους μὴ ποι-
εῖτε. περὶ ὧν ἂν ἐν τοῖς λόγοις κατηγορῆτε, μηδὲν
τούτων ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιτηδεύετε. τοιαῦτα προσδο-
κᾶτε πράξειν, οἳ' ἂν περὶ ἡμῶν διανοησθε. μὴ μόνον
62 ἐπαινέετε τοὺς ἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ μιμνῆσθε. τοὺς λό-
γους τοὺς ἐμοὺς νόμους εἶναι νομίζοντες πειρᾶσθε
τούτοις ἐμμένειν, εἰδότες, ὅτι τοῖς μάλιστα ποιοῦσιν
ὑμῶν ἀγῶ βούλομαι, τάχιστα τούτοις ἐξέσται ζῆν, ὥς
αὐτοὶ βούλονται. (ιδ'.) Κεφάλαιον τῶν εἰρημένων·
οἷους περ τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀρχομένους οἴεσθε δεῖν
περὶ ὑμᾶς εἶναι, τοιούτους χρῆ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν
τὴν ἐμὴν ὑμᾶς γίνεσθαι.

63 Καὶ ταῦτ' ἂν ποιῆτε, τί δεῖ περὶ τῶν συμβησομέ-
νων μακρολογεῖν; ἦν γὰρ ἐγὼ τε παρέχω τοιοῦτον
ἑμαυτὸν, οἷόν περ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, καὶ τὰ
παρ' ὑμῶν ὑπηρετῆται, ταχέως ὄψεσθε καὶ τὸν βίον 40
τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἐπιθεδωκότα καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
ἐμὴν ἠϋξημένην καὶ τὴν πόλιν εὐδαίμονα γεγεννημέ-
64 νην. ἄξιον μὲν οὖν τηλικούτων ἀγαθῶν ἔνεκα καὶ
μηδὲν ἐλλείπειν, ἀλλὰ καὶ πόνοους καὶ κινδύνους
οὐστυνασοῦν ὑπενεγκεῖν· ὑμῖν δ' ἔξεστι μηδὲν τα-
λαιπωρηθεῖσιν ἀλλὰ πιστοῖς μόνον καὶ δικαίοις οὖσιν
ἅπαντα ταῦτα διαπραξασθαι.

Δ.

ΠΑΝΗΓΤΡΙΚΟΣ.

(α'.) Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις 41
συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστη-
σάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω με-

γάλων θωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ
 πονήσασι καὶ τὰς αὐτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν
 ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τοῦτοις δ'
 2 οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μάλ- b
 λον ποιήσασθαι πρόνοϊαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις
 τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλεόν γενέοιτο
 τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δ' ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες
 3 ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου
 διανοίας. οὐ μὴν ἐπὶ τοῦτοις ἀθυμήσας εἰλήμην ῥα-
 θυμειν, ἀλλ' ἱκανὸν νομίσας ἀθλον ἐσσεσθαι μοι τὴν
 δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου γεννησομένην ἥκω συμ-
 βουλευσῶν περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκ c
 ἄγνοῶν, ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σο-
 4 φιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὥρμησαν, ἀλλ' ἅμα μὲν 42
 ἐλπίζων τοσοῦτον διορίσειν ὥστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν πώ-
 ποτε δοκεῖν εἰρησθαι περὶ αὐτῶν, ἅμα δὲ προκρίνας
 τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἵτινες περὶ με-
 γίστων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ τοὺς τε λέγοντας μάλιστ'
 ἐπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλεῖστ' ὠφελοῦσιν,
 5 ὧν εἰς οὗτός ἐστιν. ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροὶ πῶ παρελη-
 λύθασιν ὥστ' ἤδη μάτην εἶναι τὸ μεμνησθαι περὶ
 τούτων. τότε γὰρ χρὴ παύεσθαι λέγοντας, ὅταν ἡ τὰ b
 πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δεῖν βουλευέσθαι περὶ
 αὐτῶν, ἡ τὸν λόγον ἰδῇ τις ἔχοντα πέρας ὥστε μηδε-
 6 μίαν λελεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολὴν. ἕως δ' ἂν τὰ
 μεν ὁμοίως ὥσπερ πρότερον φέρεται, τὰ δ' εἰρημένα
 φαύλως ἔχοντα τυγχάνῃ, πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φι-
 7 λοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὅς ἦν κατορθωθῇ, καὶ
 τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ταραχῆς τῆς
 παρούσης καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξει; c
 7 πρὸς δὲ τοῦτοις εἰ μὲν μηδαμῶς ἄλλως οἶόν τ' ἦν δη-

- λοῦν τὰς αὐτὰς πράξεις ἀλλ' ἢ διὰ μιᾶς ἰδέας, εἶχεν ἂν τις ὑπολαβεῖν, ὥς περιεργόν ἐστι τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις λέγοντα πάλιν ἐνοχλεῖν τοῖς ἀκούουσιν.
- 8 ἐπειδὴ δ' οἱ λόγοι τοιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν ὥσθ' οἷόν τ' εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι, καὶ τὰ τε μεγάλα ταπεινὰ ποιῆσαι καὶ τοῖς μικροῖς μέγεθος περιθεῖναι, καὶ τὰ τε παλαιὰ καινῶς διελθεῖν δ καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεῖν, οὐκ ἐτι φρονεῖν ταῦτ' ἐστὶ, περὶ ὧν ἕτεροι πρότερον εἰ-
9 ρήκασιν, ἀλλ' ἄμεινον ἐκείνων εἰπεῖν παιρατεῖν. αἱ μὲν γὰρ πράξεις αἱ προγεγενημέναι κοινὰ πᾶσιν ἡμῖν κατελείφθησαν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρησά- σθαι καὶ τὰ προσέχοντα περὶ ἐκάστης ἐνδυνμηθῆναι καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὖ διαθέσθαι τῶν εὖ φρονούντων
- 10 ἰδιὸν ἐστίν. ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν μεγίστην ἐπίδοσιν λαμβάνειν καὶ τὰς ἄλλας τέχνας καὶ τὴν περὶ τοὺς λό- γους φιλοσοφίαν, εἰ τις θαυμάζοι καὶ τιμᾷ μὴ τοὺς πρώτους τῶν ἔργων ἀρχομένους ἀλλὰ τοὺς ἄρισθ' ἐκαστον αὐτῶν ἐξεργαζομένους, μηδὲ τοὺς περὶ τοῦ-
των ζητοῦντας λέγειν, περὶ ὧν μηδεὶς πρότερον εἰρη- 43
κεν, ἀλλὰ τοὺς οὕτως ἐπισταμένους εἰπεῖν, ὥς οὐδεὶς ἂν ἄλλος δύναίτο.
- 11 (β'.) Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι τῶν λόγων τοῖς ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας ἔχουσι καὶ λίαν ἀπηκριβωμένοις, καὶ το- σοῦτον διημάρτηκασιν, ὥστε τοὺς εἰς ὑπερβολὴν ἐκκοιμημένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὁμοίως δέον ἀμφοτέ-
ρους ἔχειν, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀφελῶς, τοὺς δ' ἐπι- δεικτικῶς, ἢ σφᾶς μὲν διορθῶντας τὰς μετριότητας, ὁ
τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν, ἀπλῶς οὐκ ἂν δυ-
12 νάμενον εἰπεῖν. οὗτοι μὲν οὖν οὐ λεληθασιν, ὅτι τοῦ-
τους ἐπαινοῦσιν, ὧν ἕγγυς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες.

- ἐμοὶ δ' οὐδὲν πρὸς τοιούτους ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους
 ἐστὶ τοὺς οὐδὲν ἀποδεχομένους τῶν εἰκῇ λεγομένων
 ἀλλὰ δυσχερανοῦντας καὶ ζητήσοντας ἰδεῖν τι τοιοῦ-
 τον ἐν τοῖς ἐμοῖς, οἷον παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐκ εὐρήσου-
 σιν. πρὸς οὓς ἐτι μικρὸν ὑπὲρ ἐμαντοῦ θρασυνάμενος c
 13 ἤδη περὶ τοῦ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους. τοῖς
 μὲν γὰρ ἄλλοις ἐν τοῖς προοιμίοις ὁρῶ καταπραῦνόν
τας τοὺς ἀκροατὰς καὶ προφασίζομένους ὑπὲρ τῶν
μελλόντων φηθήσεσθαι, καὶ λέγοντας τοὺς μὲν ὥς ἐξ
ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευῇ, τοὺς δ' ὥς χα-
λεπόν ἐστὶν ἔσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει τῶν ἐργων
 14 ἐξευρεῖν. ἐγὼ δ' ἦν μὴ καὶ τοῦ πράγματος ἀξίως εἶπω
 καὶ τῆς δόξης τῆς ἐμαντοῦ καὶ τοῦ χρόνου, μὴ μόνον d
 τοῦ περὶ τὸν λόγον ἡμῖν διατριφθέντος ἀλλὰ καὶ σύμ-
 παντος οὐ βεβίωκα, παρακαλεύομαι μηδεμίαν συν-
γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ καταγελᾶν καὶ καταφρονεῖν· οὐ-
 δὲν γὰρ ὅ τι τῶν τοιούτων οὐκ ἄξιός εἰμι πάσχειν,
 εἴπερ μηδὲν διαφέρων οὕτω μεγάλας ποιοῦμαι τὰς
ὑποσχέσεις.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρησθῶ.

- 15 περὶ δὲ τῶν κοινῶν, ὅσοι μὲν εὐθύς ἐπελθόντες διδά- e
 σκουσιν, ὥς χρῆ διαλυσάμενους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
ἐχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι, καὶ διεξέρχον-
ται τὰς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς
 ἀλλήλους ἡμῖν γεγενημένας καὶ τὰς ὀφειλείας τὰς ἐκ
 τῆς στρατείας τῆς ἐπ' ἐκείνον ἔσομένας, ἀληθῆ μὲν
 λέγουσιν, οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, 44
 16 ὅθεν ἂν μάλιστα συστήσαι ταῦτα δυνηθεῖεν. τῶν γὰρ
 Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις
 εἰσὶν· αἱ γὰρ πολιτεῖαι, δι' ὧν οἰκοῦσι τὰς πόλεις,
 οὕτω τοὺς πλείστους αὐτῶν διειλήφασιν. ὅστις οὖν
 οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ τι πράξειν ἀγαθόν, πρὶν ἂν

- τοὺς προεστώτας αὐτῶν διαλλάττει, λίαν ἀπλῶς ἐχει
 17 καὶ πορρω τῶν πραγμάτων ἐστίν. ἀλλὰ δεῖ τὸν, μὴ μόνον ἐπιδείξειν κιοιούμενον, ἀλλὰ καὶ διαπράξασθαι
τι βουλόμενον, ἐκείνους τοὺς λόγους ζητεῖν, οἵτινες
 τῷ πόλῃ τούτῳ κείσουσιν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλας
 καὶ τὰς δ' ἡγεμονίας διελέσθαι, καὶ τὰς πλεονεξίας,
 αἷς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦσιν αὐταῖς γί-
γνεσθαι, ταύτας παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι.
 18 (γ') Τὴν μὲν οὖν ἡμετέραν πόλιν ῥάδιον ἐπὶ ταῦτα
προαγαγεῖν, Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν μὲν ἐτι δυσπεῖστως
ἔχουσι· παρελήφασι γὰρ ψευδῇ λόγον, ὥς ἐστίν αὐ-
τοῖς ἡγεῖσθαι πάτριον· ἦν δ' ἐπιδείξει τις αὐτοῖς ταύ-
την τὴν τιμὴν ἡμετέραν οὐσαν μᾶλλον ἢ κείνων, τάχ'
ἂν ἑασαντες τὸ διακριβοῦσθαι περὶ τούτων, ἐπὶ τὸ
συμφέρον ἔλθοιεν.
 19 Ἐχορῇ μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεῦθεν ἄρχε-
σθαι καὶ μὴ πρότερον περὶ τῶν ὁμολογουμένων συμ-
βουλεύειν, πρὶν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἡμᾶς
ἐδίδαξαν· ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἐνεκα προσῆκει περὶ
ταῦτα ποιήσασθαι τὴν πλείστην διατριβὴν, μάλιστα
μὲν ἵνα προὔργου τι γένηται καὶ παυσάμενοι τῆς πρὸς
ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονικίας κοινῇ τοῖς βαρβάροις πολε-
 20 μήσωμεν, εἰ δὲ τούτ' ἐστίν ἀδύνατον, ἵνα δηλώσω
τοὺς ἐμποδῶν ὄντας τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ, καὶ
πᾶσι γένηται φανερὸν, ὅτι καὶ πρότερον ἢ πόλις ἡμῶν
δικαίως τῆς θαλάττης ἡρξε καὶ νῦν οὐκ ἀδίκως ἀμφι-
 21 σβητεῖ τῆς ἡγεμονίας. τούτο μὲν γὰρ εἰ δεῖ τούτους
ἐφ' ἐκάστω τιμᾶσθαι τῶν ἐργῶν τοὺς ἐμπειροτάτους
ὄντας καὶ μερίστην δύναμιν ἔχοντας, ἀναμφισβητήτως
ἡμῖν προσῆκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἥνπερ πρό-
τερον ἐνγυγάνομεν ἔχοντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐτέραν πό-
λιν ἐπιδείξειε τροσύτον ἐν τῷ πολέμῳ τῷ κατὰ γῆν

- ὑπερέχουσιν, ὅσον τὴν ἡμετέραν ἐν τοῖς κινδύνοις 45
 22 τοῖς κατὰ θάλατταν διαφέρουσιν. τοῦτο δ' εἰ τινες
 ταύτην μὲν μὴ νομίζουσι δικαίαν εἶναι τὴν κρίσιν ἀλ-
 λὰ πολλὰς τὰς μεταβολὰς γίνεσθαι, τὰς γὰρ δυνα-
 στείας οὐδέποτε τοῖς αὐτοῖς παραμένειν, ἀξιοῦσι δὲ
 τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ὥσπερ ἄλλο τι γέρας ἢ τοὺς πρώ-
 τους τυχόντας ταύτης τῆς τιμῆς ἢ τοὺς πλείστων ἀγα-
 θῶν αἰτίους τοῖς Ἑλλήσιν ὄντας, ἡγοῦμαι καὶ τούτους
 23 εἶναι μεθ' ἡμῶν. ὅσῳ γὰρ ἂν τις πορρωτέρωθεν σκο- b
 πῇ περὶ τούτων ἀμφοτέρων, τοσοῦτω πλέον ἀπολεί-
 ψομεν τοὺς ἀμφισβητοῦντας. (δ'.) Ὁμολογεῖται μὲν
 γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι καὶ μεγί-
 στην καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην·
 οὕτω δὲ καλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης, ἐπὶ τοῖς ἐχο-
 μένοις τούτων ἔτι μᾶλλον ἡμᾶς προσήκει τιμᾶσθαι.
 24 ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους ἐκβαλόντες οὐδ'
 ἐρήμην καταλαβόντες οὐδ' ἐκ πολλῶν ἐθνῶν μιγάδες c
 συλλεγέντες, ἀλλ' οὕτω καλῶς καὶ γνησίως γεγόνα-
 μεν, ὥστ' ἐξ ἧσπερ ἐφυμεν, ταύτην ἔχοντες ἅπαντα
 τὸν χρόνον διατελοῦμεν, αὐτόχθονες ὄντες καὶ τῶν
 ὀνομάτων τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ τοὺς οἰκαιοτάτους τὴν
 25 πόλιν ἔχοντες προσεῖπεν· μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλ-
 λήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα κα-
 λέσαι προσήκει. καίτοι χρὴ τοὺς εὐλόγως μέγα φρο-
 νοῦντας καὶ περὶ τῆς ἡγεμονίας δικαίως ἀμφισβη- d
 τοῦντας καὶ τῶν πατρίων πολλάκις μεμνημένους τοι-
 αύτην τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους ἔχοντας φαίνεσθαι.
 26 (ε'.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρξαντα καὶ παρὰ
 τῆς τύχης δωρηθέντα τηλικαῦθ' ἡμῖν τὸ μέγεθος
 ἐστίν· ὅσων δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτιοὶ γεγόναμεν,
 οὕτως ἂν κάλλιστ' ἐξετάσαιμεν, εἰ τὸν τε χρόνον ἀπ'
 ἀρχῆς καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως ἐφεξῆς διέλ-

- θοιμεν . εὐρήσομεν γὰρ αὐτήν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν ε
πόλεμον [κινδύνων] ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς,
27 ἐν ᾗ κατοικοῦμεν καὶ μεθ' ἧς πολιτευόμεθα καὶ δι' ἣν
ζῆν δυνάμεθα, σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὖσαν. ἀνάγκη
δὲ προαιρεῖσθαι τῶν εὐεργεσιῶν μὴ τὰς διὰ μικρό-
τητα διαλαθούσας καὶ κατασιωπηθεῖσας ἀλλὰ τὰς διὰ 46
τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ πάλοι καὶ νῦν
πανταχοῦ καὶ λεγομένας καὶ μνημονευόμενας.
- 28 (ε.) Πρῶτον μὲν τοίνυν, οὐ πρῶτον ἡ φύσις
ἡμῶν ἐδεήθη, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπορίσθη·
καὶ γὰρ εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν, ὅμως αὐτῷ καὶ
νῦν φηθῆναι προσήκει. Λήμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς
τὴν χώραν, ὅτ' ἐπλανήθη τῆς Κόρης ἀρπασθείσης,
καὶ πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐμενῶς διατεθείσης b
ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν, αἷς οὐχ οἷόν τ' ἄλλοις ἢ τοῖς με-
μνημένοις ἀκούειν, καὶ δούσης δωρεὰς διττάς, αἵπερ
μέγισται τυγχάνουσιν οὔσαι, τοὺς τε καρπούς, οἱ τοῦ
μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἰτιοὶ γεγόνασιν, καὶ τὴν τελε-
τὴν, ἧς οἱ μετασχόντες περὶ τε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς
καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν,
29 οὕτως ἡ πόλις ἡμῶν οὐ μόνον θεοφιλῶς ἀλλὰ καὶ
φιλανθρώπως ὄσχειν, ὥστε κυρία γενομένη τοσοῦτων c
ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὧν ἔλαβεν
ἅπανσι μετέδωκεν. καὶ τὰ μὲν ἔτι καὶ νῦν καθ' ἕκα-
στον τὸν ἐνιαυτὸν δαίκνυμεν, τῶν δὲ συλλήβδην τὰς
τε χρείας καὶ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ἀπ'
30 αὐτῶν γιγνομένας ἐδίδαξεν. καὶ τούτοις ἀπιστεῖν μι-
κρῶν ἔτι προστεθέντων οὐδεὶς ἂν ἀξιώσειεν. (ζ.) Πρῶ-
τον μὲν γὰρ ἐξ ὧν ἂν τις καταφρονήσῃ τῶν λεγομέ-
νων ὡς ἀρχαίων ὄντων, ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων εἰκότως d
ἂν καὶ τὰς πράξεις γεγενῆσθαι νομίσειεν· διὰ γὰρ τὸ
πολλοὺς εἰρηκέναι καὶ πάντας ἀκηκοέναι προσήκει μὴ

- καινὰ μὲν, πιστὰ δὲ δοκεῖν εἶναι τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν. ἔπειτ' οὐ μόνον ἐνταῦθα καταφυγεῖν ἔχομεν, ὅτι τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην ἐκ πολλοῦ παρειλήφαμεν, ἀλλὰ καὶ σημείοις μείζουσιν ἢ τούτοις ἐστὶν ἡμῖν
- 31 χρῆσασθαι περὶ αὐτῶν. αἱ μὲν γὰρ πλείσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀπαρχὰς τοῦ ασίτου καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὥς ἡμᾶς ἀποπέμπουσι, ταῖς δ' ἐκλείπουσιν αἰς πολλάκις ἢ Πυθίᾳ προσέταξεν ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πάτρια. καίτοι περὶ τίνων χρὴ μᾶλλον πιστεύειν ἢ περὶ ὧν ὁ τε θεὸς ἀναι- 47 ρεῖ καὶ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδοκεῖ, καὶ τὰ τε κάλαι δῆθέντα τοῖς παροῦσιν ἔργοις συμμαρτυρεῖ καὶ τὰ νῦν γιγνόμενα τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰρημένοις ὁμολογεῖ;
- 32 (η'). Χωρὶς δὲ τούτων, ἣν ἅπαντα ταῦτ' ἐάσαντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σκοπῶμεν, εὐρήσομεν, ὅτι τὸν βίον οἱ πρῶτοι φανέντες ἐπὶ γῆς οὐκ εὐθύς οὕτως ὥσπερ νῦν ἔχοντα κατέλαβον, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐτοὶ συνεπορίσαντο. τίνας οὖν χρὴ μᾶλλον νομίζειν ἢ δωρεὰν παρὰ 48
- 33 τῶν θεῶν λαβεῖν ἢ ζητοῦντας αὐτοὺς ἐντυχεῖν; οὐ τοὺς ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένως καὶ πρῶτους γενομένους καὶ πρὸς τε τὰς τέχνας εὐφυεστάτους ὄντας καὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διακειμένους; καὶ μὴν ὅσης προσήκει τιμῆς τυγχάνειν τοὺς τηλικούτων ἀγαθῶν αἰτίους, περιέργον διδάσκειν. οὐδεὶς γὰρ ἂν δύναιτο δωρεὰν τοσαύτην τὸ μέγεθος εὐρεῖν, ἣτις ἴση τοῖς πεπραγμένοις ἐστίν.
- 34 (θ'). Περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐεργετη- c μάτων καὶ πρῶτου γενομένου καὶ πᾶσι κοινοτάτου ταῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁρῶσα τοὺς μὲν βαρβάρους τὴν πλείστην τῆς χώρας κατέχοντας, τοὺς δ' Ἑλλήνας εἰς μικρὸν τόπον κατα-

καλειμένους καὶ διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ἐπιβουλευόντας τε σφίσιν αὐτοῖς καὶ στρατείας ἐπ' ἀλλήλους ποιομένους, καὶ τοὺς μὲν δι' ἐνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν, τοὺς δὲ διὰ τὸν πόλεμον ἀπολλυμένους, οὐδὲ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν, ἀλλ' ἡγεμόνας εἰς τὰς πόλεις ἐξέπεμψεν, οἱ παραλαβόντες τοὺς μάλιστα βίον δεομένους, στρατηγοὶ καταστάντες αὐτῶν καὶ πολέμῳ κρατήσαντες τοὺς βαρβάρους, πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν, ἀπάσας δὲ τὰς νήσους κατώκισαν, ἀμφοτέρους δὲ καὶ τοὺς ἀκολουθήσαντας καὶ τοὺς ὑπομείναντας ἔσωσαν· τοῖς μὲν γὰρ ἱκανὴν τὴν οἴκοι χώραν κατέλιπον, τοῖς δὲ πλείω τῆς ὑπαρχούσης ἐπόρισαν· ἅπαντα γὰρ περιεβάλλοντο τὸν τόπον, ὃν νῦν τυγχάνομεν κατέχοντες. ὥστε καὶ τοῖς ὕστερον βουληθεῖσιν ἀποικίσαι τινὰς καὶ μιμήσασθαι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν πολλὴν φαστῶνεν ἐκοίησαν· οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔδει κτωμένους χώραν διακινδυνεύειν, ἀλλ' εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀφορισθεῖσαν, εἰς ταύτην οἰκεῖν ἰόντας. καίτοι τίς ἂν ταύτης ἡγεμονίαν ἐπιδείξειεν ἢ πατριωτέραν τῆς πρότερον γενομένης πρὶν τὰς πλείστας οἰκισθῆναι τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἢ μᾶλλον συμφέρουσαν τῆς τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναστάτους ποιησάσης, τοὺς δ' Ἕλληνας εἰς τοσαύτην εὐπορίαν προαγαγούσης;

38 (ι.) Οὐ τοίνυν, ἐπειδὴ τὰ μέγιστα συνδιέπραξε, τῶν ἄλλων ὀλιγώρησεν, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποίησατο τῶν εὐεργεσιῶν, τροφὴν τοῖς δεομένοις εὗρειν, ἦν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας καὶ περὶ τῶν ἄλλων καλῶς διοικήσειν, ἡγουμένη δὲ τὸν βίον τὸν ἐπὶ τούτοις μόνον οὕτω τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν ἀξίως ἔχειν οὕτως ἐπεμελήθη καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ὅσα μὴ παρὰ θεῶν ἔχομεν,

καλῶς ἢ κακῶς τὸ σύμπαν ἔξον, οὕτω σπουδάζετε περὶ
 49 αὐτῶν. κήδεσθε μὴδὲν ἤττον τῶν ἐμῶν ἢ τῶν ὑμετέ- 37
 ρων αὐτῶν, καὶ μὴ νομίζετε μικρὸν ἀγαθὸν εἶναι τὰς
 τιμὰς, ἃς ἔχουσιν οἱ καλῶς τῶν ἡμετέρων ἐπιστατοῦν-
 τες. ἀπέχεσθε τῶν ἀλλοτρίων, ἵν' ἀσφαλέςτερον τοὺς
 οἴκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν κεκτῇσθε. τοιοῦτους εἶ-
 ναι χρὴ περὶ τοὺς ἄλλους, οἷόν περ ἐμὲ περὶ ὑμᾶς
 50 ἀξιοῦτε γίγνεσθαι. μὴ σπεύδετε πλουτεῖν μάλλον ἢ
 χρηστοὶ δοκεῖν εἶναι, γιννώσκοντες, ὅτι καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων καὶ τῶν βαρβάρων οἱ μεγίστας ἐπ' ἀρετῇ δόξας ^b
 ἔχοντες πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται. τοὺς
 χρηματισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους ἡγε-
 σθε μὴ πλουτοῦν ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσιν. μὴ τὸ μὲν
 λαβεῖν κέρδος εἶναι νομίζετε, τὸ δ' ἀναλῶσαι ζημίαν·
 οὐδέτερον γὰρ τούτων ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν,
 ἀλλ' ὁπότερον ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἀρετῆς γίγνηται,
 51 τοῦτ' ὠφελεῖ τοὺς ποιοῦντας. μὴδὲ πρὸς ἐν χαλεπῶς ^c
 ἔχετε τῶν ὑπ' ἐμοῦ προσταττομένων· ὅσοι γὰρ ἂν
 ὑμῶν περὶ πλείστα τῶν ἐμῶν χρησίμους αὐτοὺς πα-
 ράσχωσιν, οὗτοι πλείστα τοὺς οἴκους τοὺς αὐτῶν
 ὠφελήσουσιν. ὅ τι ἂν ὑμῶν ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ
 τύχῃ συνειδῶς, ἡγείσθω μὴδ' ἐμὲ λήσιν, ἀλλ' ἔαν καὶ
 τὸ σῶμα μὴ παρῇ, τὴν διάνοιαν τὴν ἐμὴν οἴεσθω τοῖς
 γιγνομένοις παρεστάναι· ταύτην γὰρ τὴν γνώμην ^d
 ἔχοντες σωφρονέστερον βουλευέσεσθε περὶ ἀπάντων.
 52 μὴδὲν ἀποκρύπτεσθε μήθ' ὧν κέκτησθε μήθ' ὧν ποι-
 εῖτε μήθ' ὧν μέλλετε πράττειν, εἰδότες, ὅτι περὶ τὰ
 κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πολλοὺς
 φόβους γίγνεσθαι. μὴ τεχνικῶς ζητεῖτε πολιτεύεσθαι
 μὴδ' ἀφανῶς ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς καὶ φανερῶς, ὥστε
 μὴδ' ἂν τις βούληται ῥάδιον ὑμᾶς εἶναι διαβαλεῖν.
 δοκιμάζετε τὰς πράξεις, καὶ νομίζετε πονηρὰς μὲν, ^e

ἄς πράττοντες λανθάνειν ἐμὲ βούλεσθε, χρηστὰς δὲ,
 περὶ ὧν ἐγὼ μέλλω πυθόμενος βελτίους ὑμᾶς νομῖν.
 53 μὴ κατασιωπᾶτ' ἂν τινὰς ὁρᾶτε περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
 ἐμὴν πονηροὺς ὄντας, ἀλλ' ἐξελέγχετε, καὶ νομίζετε
 τῆς αὐτῆς ζημίας ἄξιους εἶναι τοὺς συγκρύπτοντας
 τοῖς ἁμαρτάνουσιν. εὐτυχεῖν νομίζετε μὴ τοὺς λανθά- 38
 νοντας, ἂν τι κακὸν ποιήσωσιν, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἑξα-
 μαρτάνοντας· τοὺς μὲν γὰρ εἰκὸς τοιαῦτα παθεῖν,
 οἷά περ αὐτοὶ ποιοῦσι, τοὺς δὲ χάριν ἀπολαβεῖν, ἥς
 54 ἄξιοι τυγχάνουσιν ὄντες. ἐταιρείας μὴ ποιεῖσθε μηδὲ
 συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης· αἱ γὰρ τοιαῦται συ-
 στασεις ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πολιτείαις πλεονεκτοῦσιν,
 ἐν δὲ ταῖς μοναρχίαις κινδυνεύουσιν. μὴ μόνον ἀπ-
 ἔχεσθε τῶν ἁμαρτημάτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτηδευμά- b
 των τῶν τοιούτων, ἐν οἷς ἀναγκαιὸν ἐστὶν ὑποψίαν
 ἐγγίγνεσθαι. (ιγ'.) Τὴν ἐμὴν φιλίαν ἀσφαλεστάτην
 55 καὶ βεβαιοτάτην εἶναι νομίζετε. διαφυλάττετε τὴν
 παροῦσαν κατάστασιν, καὶ μηδεμιᾶς ἐπιθυμεῖτε μετα-
 βολῆς, εἰδότες, ὅτι διὰ τὰς ταραχὰς ἀναγκαιὸν ἐστὶ
 καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι καὶ τοὺς οἰκοὺς τοὺς ἰδίους
 ἀναστάτους γίνεσθαι. μὴ μόνον τὰς φύσεις αἰτίας
 νομίζετε τοῦ χαλεποῦς ἢ πρᾶους εἶναι τοὺς τυράννους, c
 ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τὸν τῶν πολιτῶν· πολλοὶ γὰρ
 ἤδη διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κακίαν τραχύτερον ἢ κατὰ
 τὴν αὐτῶν γνώμην ἄρχειν ἠναγκάσθησαν. θαρρεῖτε
 μὴ μᾶλλον διὰ τὴν πραότητα τὴν ἐμὴν ἢ διὰ τὴν ὑμε-
 56 τέραν αὐτῶν ἀρετὴν. τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν ἄδειαν ὑμῖν
 αὐτοῖς εἶναι νομίζετε· καλῶς γὰρ τῶν περὶ ἐμὲ καθε-
 στῶτων τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ ὑμᾶς ἔξει. τα- d
 πεινοὺς μὲν εἶναι χρὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ἐμ-
 μένοντας τοῖς ἡθέσι καὶ διαφυλάττοντας τοὺς νόμους
 τοὺς βασιλικούς, λαμπροὺς δ' ἐν τε ταῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως

λειτουργίαις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὑπ' ἐμοῦ προσταττο-
 57 μένοις. προτρέπετε τοὺς νεωτέρους ἐπ' ἀρετὴν μὴ μό-
 νον παραινούντες ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς πράξεις ὑποδει-
 κνύοντες αὐτοῖς, οἷους εἶναι χρὴ τοὺς ἄνδρας τοὺς
 ἀγαθοὺς. διδάσκετε τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέρους αὐ- e
 τῶν βασιλεύεσθαι, καὶ περὶ τὴν παιδεύειν τὴν εἰρημέ-
 νην ἐδίξετ' αὐτοὺς ὥς μάλιστα διατρέβειν· ἦν γὰρ κα-
 λῶς ἄρχεσθαι μάθωσι, πολλῶν ἄρχην δυνήσονται,
 καὶ πιστοὶ μὲν ὄντες καὶ δίκαιοι μεθέξουσιν τῶν ἡμε-
 τέρων ἀγαθῶν, κακοὶ δὲ γενόμενοι κινδυνεύουσιν
 58 περὶ τῶν ὑπαρχόντων. μέγιστον ἡγείσθε καὶ βεβαιο- 39
 ταιον τοῖς παισὶ πλοῦτον παραδῶσειν, ἣν αὐτοῖς
 δύνησθε τὴν ἡμετέραν εὐνοίαν καταλείπειν. ἀθλιωτά-
 τους ἡγείσθε καὶ δυστυχεστάτους, ὅσοι περὶ τοὺς πι-
 στεύσαντας ἄπιστοι γεγονόσιν· ἀνάγκη γὰρ τοὺς τοιού-
 τους ἀθύμως ἔχοντας καὶ φοβουμένους ἅπαντα καὶ
 μηδὲν μᾶλλον πιστεύοντας τοῖς φίλοις ἢ τοῖς ἐχθροῖς
 59 τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάχειν. ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖ- b
 στα κεκτημένους ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν αὐ-
 τοῖς συνειδότας· μετὰ γὰρ τοιαύτης ψυχῆς ἥδιστ' ἂν
 τις δύναιτο τὸν βίον διαγαγεῖν. μὴ τὴν κακίαν οἰεσθε
 δύνασθαι μὲν πλείω τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν, τὸ δ' ὄνομα
 δυσχερέστερον ἔχειν, ἀλλ' οἷων περ ὀνομάτων ἕκα-
 στον τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἡγείσθε καὶ
 60 τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι. μὴ φθονεῖτε τοῖς παρ' ἐμοὶ
 πρωτεύουσιν ἀλλ' ἀμιλλᾶσθε, καὶ πειραῶσθε χρηστὸς
 ὑμᾶς αὐτοὺς παρέχοντες ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσιν. c
 φιλεῖν οἰεσθε δεῖν καὶ τιμᾶν οὐσπερ ἂν [καὶ] ὁ βασι-
 λεύς, ἵνα καὶ παρ' ἐμοῦ τυγχάνητε τῶν αὐτῶν τούτων.
 οἶά περ περὶ παρόντος μου λέγετε, τοιαῦτα καὶ περὶ
 61 ἀπόντος φρονεῖτε. τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς
 ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις. ἃ πάσχον.

τες ὑφ' ἐτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοὺς ἄλλους μὴ ποι-
εῖτε. περὶ ὧν ἂν ἐν τοῖς λόγοις κατηγορῆτε, μηδὲν
τούτων ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιτηδεύετε. τοιαῦτα προσδο-
κᾷτε πράξειν, οἳ' ἂν περὶ ἡμῶν διανοῇσθε. μὴ μόνον
⁶² ἐπαινεῖτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ μιμνῆσθε. τοὺς λό-
γους τοὺς ἐμοὺς νόμους εἶναι νομίζοντες πειρᾶσθε
τούτοις ἐμμένειν, εἰδότες, ὅτι τοῖς μάλιστα ποιοῦσιν
ὑμῶν ἀγὼ βούλομαι, τάχιστα τούτοις ἐξέσται ξῆν, ὥς
αὐτοὶ βούλονται. (ιδ'.) Κεφάλαιον τῶν εἰρημένων·
οἷους περ τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀρχομένους οἴεσθε δεῖν
περὶ ὑμᾶς εἶναι, τοιούτους χρῆ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν
τὴν ἐμὴν ὑμᾶς γίνεσθαι.

⁶³ Καὶ ταῦτ' ἂν ποιῆτε, τί δεῖ περὶ τῶν συμβησομέ-
νων μακρολογεῖν; ἦν γὰρ ἐγὼ τε παρῆχω τοιοῦτον
ἑμαυτὸν, οἷόν περ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, καὶ τὰ
παρ' ὑμῶν ὑπηρετῆται, τάχως ὄψεσθε καὶ τὸν βίον
τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἐπιθεδωκότα καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
ἐμὴν ὑψημένην καὶ τὴν πόλιν εὐδαίμονα γεγεννημέ-
⁶⁴ νην. ἄξιον μὲν οὖν τηλικούτων ἀγαθῶν εὖεκα καὶ
μηδὲν ἐλλείπειν, ἀλλὰ καὶ πόρους καὶ κινδύνους
οὐστινασοῦν ὑπενεργεῖν· ὑμῖν δ' ἐξεσσι μηδὲν τα-
λαιπωρηθεῖσιν ἀλλὰ πιστοῖς μόνον καὶ δικαίοις οὖσιν
ἅπαντα ταῦτα διαπράξασθαι.

Δ.

ΠΑΝΗΓΤΡΙΚΟΣ.

(α'.) Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις ⁴¹
συναγαρόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστη-
σάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωματίων εὐτυχίας οὕτω με-

γάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ
 ποιήσασι καὶ τὰς αὐτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν
 ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὀφείλῃν δύνασθαι, τούτοις δ'
 2 οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μάλ- b
 λον ποιήσασθαι πρόνοιαν· τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις
 τοσαύτην θώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλεον γένοιτο
 τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δ' ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες
 ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου
 3 διανοίας. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἰλόμην ῥα-
 θυμειν, ἀλλ' ἱκανὸν νομίσας ἀθλον ἔσεσθαι μοι τὴν
 δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου γενησομένην ἥκω συμ-
 βουλευέσων περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους καὶ τῆς ὁμονομίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκ c
 ἄγνοω, ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σο-
 4 φιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὥρμησαν, ἀλλ' ἅμα μὲν 42
 ἐλπίζων τοσοῦτον διοίσειν ὥστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν πώ-
 ποτε δοκεῖν εἰρησθαι περὶ αὐτῶν, ἅμα δὲ προκρίνας
 τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἵτινες περὶ με-
 γίστων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ τοὺς τε λέγοντας μάλιστα
 ἐπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλείστ' ὀφελούσιν,
 5 ὧν εἰς οὗτός ἐστιν. ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροὶ πῶ παρελή-
 λυθασιν ὥστ' ἤδη μάτην εἶναι τὸ μεμνησθαι περὶ
 τούτων. τότε γὰρ χρὴ παύεσθαι λέγοντας, ὅταν ἡ τὰ b
 πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δεῖ βουλευέσθαι περὶ
 αὐτῶν, ἢ τὸν λόγον ἰδῇ τις ἔχοντα πέρας ὥστε μηδε-
 6 μίαν λελεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολήν. ἔως δ' ἂν τὰ
 μὲν ὁμοίως ὥσπερ πρότερον φέρεται, τὰ δ' εἰρημένα
 φανύλως ἔχοντα τυγχάνῃ, πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φι- κλη
 λοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὃς ἦν κατορθωθῇ, καὶ
 τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ταραχῆς τῆς ^{κοινοῦ}
 παρούσης καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξει; c
 7 πρὸς δὲ τούτοις εἰ μὲν μηδαμῶς ἄλλως οἶόν τ' ἦν δη-

- λούν τὰς αὐτὰς πράξεις ἄλλ' ἢ διὰ μιᾶς ἰδέας, εἶχεν
 ἂν τις ὑπολαβεῖν, ὥς περιεργόν ἐστι τὸν αὐτὸν τρό-
 πον ἐκείνοις λέγοντα πάλιν ἐνοχλεῖν τοῖς ἀκούουσιν·
 8 ἐπειδὴ δ' οἱ λόγοι τοιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν ὥσθ'
 οἷόν τ' εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι,
 καὶ τὰ τε μεγάλα ταπεινὰ ποιῆσαι καὶ τοῖς μικροῖς μέ-
 γεθος περιθεῖναι, καὶ τὰ τε παλαιὰ καινῶς διελθεῖν d
 καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεγεννημένων ἀρχαίως εἰπεῖν, οὐκ-
 ἐτι φρεντέον ταῦτ' ἐστὶ, περὶ ὧν ἕτεροι πρότερον εἰ-
 9 ρήκασιν, ἄλλ' ἄμεινον ἐκείνων εἰπεῖν πειρατέον. αἱ
 μὲν γὰρ πράξεις αἱ προγεγεννημέναι κοινὰ πᾶσιν ἡμῖν
 κατελείφθησαν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρησά-
 σθαι καὶ τὰ προσήκοντα περὶ ἐκάστης ἐνδυνμηθῆναι
 καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὖ διαθέσθαι τῶν εὖ φρονούντων
 10 ἰδίων ἐστίν. ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν μεγίστην ἐπίδοσιν
 λαμβάνειν καὶ τὰς ἄλλας τέχνας καὶ τὴν περὶ τοὺς λό-
 γους φιλοσοφίαν, εἰ τις θαυμάζοι καὶ τιμῇ μὴ τοὺς
 πρῶτους τῶν ἔργων ἀρχομένους ἀλλὰ τοὺς ἄρισθ'
 ἕκαστον αὐτῶν ἐξεργαζομένους, μὴδὲ τοὺς περὶ τοῦ-
 των ζητοῦντας λέγειν, περὶ ὧν μὴδὲς πρότερον εἰρη- 43
 κεν, ἀλλὰ τοὺς οὕτως ἐπισταμένους εἰπεῖν, ὥς οὐδεὶς
 ἂν ἄλλος δύναίτο.
- 11 (β.) Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι τῶν λόγων τοῖς ὑπὲρ
 τοὺς ἰδιώτας ἔχουσι καὶ λίαν ἀπηκριβωμένοις, καὶ το-
 σοῦτον διημάρτηκασιν, ὥστε τοὺς εἰς ὑπερβολὴν
 πλεκοιμένους πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδίων
 συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὁμοίως θεὸν ἀμφοτέ-
 ρους ἔχειν, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀφελῶς, τοὺς δ' ἐπι-
 δεικτικῶς, ἢ σφᾶς μὲν διόρῳντας τὰς μετριότητας, b
 τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν, ἀπλῶς οὐκ ἂν δυ-
 12 νάμενον εἰπεῖν. οὗτοι μὲν οὖν οὐ λεληθασιν, ὅτι τοῖ-
 τους ἐπαινοῦσιν, ὧν ἐγγὺς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες·

ἐμοὶ δ' οὐδὲν πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους
 ἐστὶ τοὺς οὐδὲν ἀποδεχομένους τῶν εἰκῇ λεγομένων
 ἀλλὰ δυσχερανούντας καὶ ζητήσοντας ἰδεῖν τι τοιοῦ-
 τον ἐν τοῖς ἐμοῖς, οἷον παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐχ εὐρήσου-
 σιν. πρὸς οὓς ἔτι μικρὸν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ θρασυνάμενος c
 13 ἤδη περὶ τοῦ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους. τοὺς
 μὲν γὰρ ἄλλους ἐν τοῖς προοιμίοις ὁρῶ καταπραῦνόν-
 τας τοὺς ἀκροατὰς καὶ προφασίζομένους ὑπὲρ τῶν
 μελλόντων φηθήσεσθαι, καὶ λέγοντας τοὺς μὲν ὥς ἐξ
 ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευή, τοὺς δ' ὥς χα-
 λεπὸν ἐστὶν ἴσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει τῶν ἔργων
 14 ἐξευρεῖν. ἐγὼ δ' ἦν μὴ καὶ τοῦ πράγματος ἀξίως εἰπω
 καὶ τῆς δόξης τῆς ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου, μὴ μόνον d
 τοῦ περὶ τὸν λόγον ἡμῖν διατριφέντος ἀλλὰ καὶ σύμ-
 παντος οὐ βεβίωκα, παρακελεύομαι μηδεμίαν συγ-
 γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ καταγελᾶν καὶ καταφρονεῖν· οὐ-
 δὲν γὰρ ὅ τι τῶν τοιούτων οὐκ ἄξιός εἰμι πάσχειν,
 εἴπερ μηδὲν διαφέρων οὕτω μεγάλας ποιоῦμαι τὰς
 ὑποσχέσεις.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρησθῶ.

15 περὶ δὲ τῶν κοινῶν, ὅσοι μὲν εὐθύς ἐπελθόντες διδά- e
 σκουσιν, ὥς χρηὶ διαλυσάμενους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἔχθρας ἐπὶ τὸν βαρβαρον τραπέσθαι, καὶ διεξέρον-
 ται τὰς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς
 ἀλλήλους ἡμῖν γεγενημένας καὶ τὰς ὀφειλείας τὰς ἐκ
 τῆς στρατείας τῆς ἐκ' ἐκείνων ἐσομένας, ἀληθῆ μὲν
 λέγουσιν, οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, 44
 16 ὅθεν ἂν μάλιστα συνστήσῃ ταῦτα δινηθεῖεν. τῶν γὰρ
 Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις
 εἰσὶν· αἱ γὰρ πολιτεῖαι, δι' ὧν οἰκοῦσι τὰς πόλεις,
 οὕτω τοὺς πλείστους αὐτῶν διελήφασιν. ὅστις οὖν
 οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ τι πράξειν ἀγαθόν, πρὶν ἂν

- τοὺς προεστώτας αὐτῶν διαλλάξῃ, λίαν ἀπλῶς ἔχει
 17 καὶ πορρω τῶν πραγμάτων ἐστίν. ἀλλὰ δεῖ, τὸν μὴ δ
 μόνον ἐπιδείξιν ποιούμενον, ἀλλὰ καὶ διαπραΰσασθαι
 τι βουλούμενον, ἐκείνους τοὺς λόγους ζητεῖν, οἵτινες
 6, τῷ πᾶσι τούτῳ πείσουσιν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλας
 καὶ τὰς θ' ἡγεμονίας διελέσθαι, καὶ τὰς πλεονεξίας,
 ἃς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦσιν αὐταῖς γί-
 γνεσθαι, ταύτας παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι.
 18 (γ.) Τὴν μὲν οὖν ἡμετέραν πόλιν ῥάδιον ἐπὶ ταῦτα
 προαγαγεῖν, Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν μὲν ἐτι δυσπερίστως
 ἔχουσι· παρειλήφασι γὰρ ψευδῇ λόγον, ὥς ἐστιν αὐ-
 τοῖς ἡγεῖσθαι πάτριον· ἦν δ' ἐπιδείξῃ τις αὐτοῖς ταύ-
 την τὴν τιμὴν ἡμετέραν οὐσαν μᾶλλον ἢ κείνων, τάχ' ἂν
 ἑάσαντες τὸ διακριβοῦσθαι περὶ τούτων, ἐπὶ τὸ
 συμφέρον ἔλθοιεν. *advantaging*
 19 Ἐχρὴν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεῦθεν ἀρχε-
 σθαι καὶ μὴ πρότερον περὶ τῶν ὁμολογουμένων συμ-
 βουλευεῖν, πρὶν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἡμᾶς
 ἐδίδαξαν· ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει περὶ
 ταῦτα ποιήσασθαι τὴν πλείστην διατριβήν, μάλιστα
 μὲν ἵνα προὔρῃσι τι γένηται καὶ πανσάμενοι τῆς πρὸς
 ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονικίας καινῇ τοῖς βαρβάροις πολε-
 20 μῆσωμεν, εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον, ἵνα δηλώσω
 τοὺς ἐμποδῶν ὄντας τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ, καὶ
 πᾶσι γένηται φανερόν, ὅτι καὶ πρότερον ἢ πόλις ἡμῶν
 δικαίως τῆς θαλάττης ἤρξε καὶ νῦν οὐκ ἀδίκως ἀμφι-
 21 σβητεῖ τῆς ἡγεμονίας. τοῦτο μὲν γὰρ εἰ δεῖ τοιούτους
 ἐφ' ἐκάστῳ τιμᾶσθαι τῶν ἔργων τοὺς ἐμπειροτάτους
 ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας, ἀναμφισβητήτως
 ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἥνπερ πρό-
 τερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἑτέραν πό-
 λιν ἐπιδείξειε τρωοῦτον ἐν τῷ πολέμῳ τῷ κατὰ γῆν

- ὑπερέχουσιν, ὅσον τὴν ἡμετέραν ἐν τοῖς κινδύνοις 45
 22 τοὺς κατὰ θάλατταν διαφέρουσιν. τοῦτο δ' εἰ τινες
 ταύτην μὲν μὴ νομίζουσι δικαίαν εἶναι τὴν κρίσιν ἀλ-
 λὰ πολλὰς τὰς μεταβολὰς γίνεσθαι, τὰς γὰρ δυνα-
 στείας οὐδέποτε τοῖς αὐτοῖς παραμένειν, ἀξιούσι δὲ
 τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ὥσπερ ἄλλο τι γέρας ἢ τοὺς πρώ-
 τους τυχόντας ταύτης τῆς τιμῆς ἢ τοὺς πλείστων ἀγα-
 θῶν αἰτίους τοὺς Ἑλλήσιν ὄντας, ἡγοῦμαι καὶ τούτους
 23 εἶναι μεθ' ἡμῶν. ὅσα γὰρ ἂν τις πορρωτέρωθεν σκο- b
 πῇ περὶ τούτων ἀμφοτέρων, τοσούτω πλέον ἀπολεί-
 ψομεν τοὺς ἀμφισβητοῦντας. (δ'.) Ὁμολογεῖται μὲν
 γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι καὶ μεγί-
 στην καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην·
 οὕτω δὲ καλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης, ἐπὶ τοῖς ἐχο-
 μένοις τούτων ἔτι μᾶλλον ἡμᾶς προσήκει τιμᾶσθαι.
 24 ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους ἐκβαλόντες οὐδ'
 ἐρήμην καταλαβόντες οὐδ' ἐκ πολλῶν ἐθνῶν μιγάδες c
 συλλεγέντες, ἀλλ' οὕτω καλῶς καὶ γνησίως γεγόνα-
 μεν, ὥστ' ἐξ ἧσπερ ἐφυμεν, ταύτην ἔχοντες ἅπαντα
 τὸν χρόνον διατελοῦμεν, αὐτόχθονες ὄντες καὶ τῶν
 ὀνομάτων τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ τοὺς οἰκειοτάτους τὴν
 25 πόλιν ἔχοντες προσεπειν· μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλ-
 λήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα κα-
 λέσαι προσήκει. καίτοι χρὴ τοὺς εὐλόγως μέγα φρο-
 νοῦντας καὶ περὶ τῆς ἡγεμονίας δικαίως ἀμφισβη- d
 τοῦντας καὶ τῶν πατρίων πολλάκις μεμνημένους τοι-
 αύτην τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους ἔχοντας φαίνεσθαι.
 26 (ε'.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρξαντα καὶ παρὰ
 τῆς τύχης δωρηθέντα τηλικαῦθ' ἡμῖν τὸ μέγεθος
 ἐστίν· ὅσων δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτιοὶ γεγόναμεν,
 οὕτως ἂν κάλλιστ' ἐξετάσαιμεν, εἰ τὸν τε χρόνον ἀπ'
 ἀρχῆς καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως ἐφεξῆς διέλ-

- θοιμεν . εὐρήσομεν γὰρ αὐτήν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν e
 πόλεμον [κινδύνων] ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς,
 27 ἐν ᾗ κατοικοῦμεν καὶ μεθ' ἧς πολιτευόμεθα καὶ δι' ἣν
 ζῆν δυνάμεθα, σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὐσαν. ἀνάγκη
 δὲ προαιρεῖσθαι τῶν εὐεργεσιῶν μὴ τὰς διὰ μικρό-
 τητα διαλαθούσας καὶ κατασιωπηθεῖσας ἀλλὰ τὰς διὰ 46
 τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ πάλοι καὶ νῦν
 πανταχοῦ καὶ λεγομένας καὶ μνημονευόμενας.
- 28 (ς.) Πρῶτον μὲν τοίνυν, οὐ πρῶτον ἡ φύσις
 ἡμῶν ἐδεήθη, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπορίσθη·
 καὶ γὰρ εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν, ὅμως αὐτῷ καὶ
 νῦν φηθῆναι προσήκει. Δῆμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς
 τὴν χώραν, ὅτ' ἐπλανήθη τῆς Κόρης ἀρπασθείσης,
 καὶ πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐμενῶς διατεθείσης b
 ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν, αἷς οὐχ οἷόν τ' ἄλλοις ἢ τοῖς με-
 μνημένοις ἀκούειν, καὶ δούσης δωρεὰς διττάς, αἵπερ
 μέγιστα τυγχάνουσιν οὐσαι, τοὺς τε καρπούς, οἱ τοῦ
 μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἰτιοὶ γεγόνασιν, καὶ τὴν τελε-
 τήν, ἧς οἱ μετασχόντες περὶ τε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς
 καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίστους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν,
 29 οὕτως ἡ πόλις ἡμῶν οὐ μόνον θεοφιλῶς ἀλλὰ καὶ
 φιλανθρώπως ἔσχειν, ὥστε κυρία γενομένη τοσοῦτων c
 ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὧν ἔλαβεν
 ἅπασιν μετέδωκεν. καὶ τὰ μὲν ἔτι καὶ νῦν καθ' ἑκα-
 στον τὸν ἐνιαυτὸν δείκνυμεν, τῶν δὲ συλλήβδην τὰς
 τε χρείας καὶ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ἀπ'
 30 αὐτῶν γιγνομένας ἐδίδαξεν. καὶ τοῦτοῖς ἀπιστεῖν μι-
 κρῶν ἔτι προστεθέντων οὐδεὶς ἂν ἀξιώσκειν. (ζ.) Πρῶ-
 τον γὰρ ἐξ ὧν ἂν τις καταφρονήσῃ τῶν λεγομέ-
 νων ὡς ἀρχαίων ὄντων, ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων εἰκότως d
 ἂν καὶ τὰς πράξεις γεγενῆσθαι νομίσειεν· διὰ γὰρ τὸ
 πολλοὺς εἰρηκέναι καὶ πάντας ἀκηκοέναι προσήκει μὴ

- καινὰ μὲν, πιστὰ δὲ δοκεῖν εἶναι τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν. ἔπειτ' οὐ μόνον ἐνταῦθα καταφυγεῖν ἔχομεν, ὅτι τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην ἐκ πολλοῦ παρειλήφαμεν, ἀλλὰ καὶ σημείοις μείζουσιν ἢ τούτοις ἐστὶν ἡμῖν
- 31 χρῆσασθαι περὶ αὐτῶν. αἱ μὲν γὰρ πλείσται τῶν πόλεων ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀπαρχὰς τοῦ ασίτου καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὡς ἡμᾶς ἀποπέμπουσι, ταῖς δ' ἐκλείπουσαις πολλάκις ἡ Πηνθία προσέταξεν ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πάτρια. καίτοι περὶ τίνων χρὴ μᾶλλον πιστεύειν ἢ περὶ ὧν ὁ τε θεὸς ἀναιρεῖ καὶ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδοκεῖ, καὶ τὰ τε πά- 47 λαι δηθέντα τοῖς παροῦσιν ἔργοις συμμαρτυρεῖ καὶ τὰ νῦν γιγνόμενα τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰρημένοις ὁμολογεῖ;
- 32 (ἡ'.) Χωρὶς δὲ τούτων, ἣν ἅπαντα ταῦτ' ἑάσαντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς σκοπῶμεν, εὐρήσομεν, ὅτι τὸν βίον οἱ πρῶτοι φανέντες ἐπὶ γῆς οὐκ εὐθὺς οὕτως ὥσπερ νῦν ἔχοντα κατέλαβον, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐτοὶ συνεπορίσαντο. τίνας οὖν χρὴ μᾶλλον νομίζειν ἢ δωρεὰν παρὰ 6
- 33 τῶν θεῶν λαβεῖν ἢ ζητοῦντας αὐτοὺς ἐντυχεῖν; οὐ τοὺς ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένως καὶ πρώτους γενομένους καὶ πρὸς τε τὰς τέχνας εὐφροεστάτους ὄντας καὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διακειμένους; καὶ μὴν ὅσης προσήκει τιμῆς τυγχάνειν τοὺς τηλικούτων ἀγαθῶν αἰτίους, περιέργον διδάσκειν. οὐδεὶς γὰρ ἂν δύναίτο δωρεὰν τοσαύτην τὸ μέγεθος εὐρεῖν, ἥτις ἴση τοῖς πεπραγμένοις ἐστίν.
- 34 (θ'.) Περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐεργετημάτων καὶ πρώτου γενομένου καὶ πᾶσι κοινοτάτου ταῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁρῶσα τοὺς μὲν βαρβάρους τὴν πλείστην τῆς χώρας κατέχοντας, τοὺς δ' Ἕλληνας εἰς μικρὸν τόπον κατα-

κεκλειμένους καὶ διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ἐπιβουλεύ-
 οντάς τε σφίσιν αὐτοῖς καὶ στρατείας ἐπ' ἀλλήλους
 ποιουμένους, καὶ τοὺς μὲν δι' ἐνδειαν τῶν καθ' ἡμέ-
 35 ραν, τοὺς δὲ διὰ τὸν πόλεμον ἀπολλυμένους, οὐδὲ d
 ταῦθ' οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν, ἀλλ' ἡγεμόνας εἰς τὰς
 πόλεις ἐξέπεμψεν, οἱ παραλαβόντες τοὺς μάλιστα βίου
 δεομένους, στρατηγοὶ καταστάντες αὐτῶν καὶ πολέμῳ
 κρατήσαντες τοὺς βαρβάρους, πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκατέ-
 ρας τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν, ἀπάσας δὲ τὰς νήσους
 κατώκισαν, ἀμφοτέρους δὲ καὶ τοὺς ἀκολουθήσαντας
 36 καὶ τοὺς ὑπομείναντας ἔσωσαν· τοῖς μὲν γὰρ ἱκανὴν
 τὴν οἴκοι χώραν κατέλιπον, τοῖς δὲ πλείω τῆς ὑπαρ- e
 χούσης ἐπόρισαν· ἅπαντα γὰρ περιεβάλλοντο τὸν τό-
 πον, ὃν νῦν τυγχάνομεν κατέχοντες. ὥστε καὶ τοῖς
 ὕστερον βουλευθεῖσιν ἀποικίσαι τινὰς καὶ μιμήσασθαι
 τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν πολλὴν ῥαστώνην ἐποίησαν·
 οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔδει κτωμένους χώραν διακινδυνεύειν,
 ἀλλ' εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀφορισθεῖσαν, εἰς ταύτην οἰ- 48
 37 κεῖν ἰόντας. καίτοι τίς ἂν ταύτης ἡγεμονίαν ἐπιδεί-
 ξειεν ἢ πατριωτέραν τῆς πρότερον γενομένης πρὶν τὰς
 πλείστας οἰκισθῆναι τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἢ μᾶλλον
 συμφέρουσαν τῆς τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναστάτους
 ποιησάσης, τοὺς δ' Ἑλλήνας εἰς τοσαύτην εὐπορίαν
 προαγαγούσης;

38 (εἰ.) Οὐ τοίνυν, ἐπειδὴ τὰ μέγιστα συνδιέπραξε,
 τῶν ἄλλων ὀλιγώρησεν, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποι- b
 ἦσατο τῶν εὐεργεσιῶν, τροφὴν τοῖς δεομένοις εὐρεῖν,
 ἤνπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας καὶ περὶ τῶν ἄλλων κα-
 λῶς διοικήσειν, ἡγουμένη δὲ τὸν βίον τὸν ἐπὶ τού-
 τοις μόνον οὕτω τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν ἀξίως ἔχειν οὕ-
 τως ἐπεμελήθη καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε τῶν παρόντων
 τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ὅσα μὴ παρὰ θεῶν ἔχομεν,

ἀλλὰ δι' ἀλλήλους ἡμῖν γέγονε, μηδὲν μὲν ἄνευ τῆς
 πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ πλείστα διὰ ταύτην
 39 γεγενῆσθαι. παραλαβοῦσα γὰρ τοὺς Ἑλληνας ἀνόμως
 ζῶντας καὶ σποράδην οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ
 δυνασκειῶν ὑβριζομένους, τοὺς δὲ δι' ἀναρχίαν ἀπο-
 λυμένους, καὶ τούτων τῶν κακῶν αὐτοὺς ἀπήλλαξε,
 τῶν μὲν κυρία γενομένη, τοῖς δ' αὐτὴν παράδειγμα
 ποιήσασα· πρώτη γὰρ καὶ νόμους ἔθετο καὶ πολιτείας
 40 κατεστήσατο. δῆλον δ' ἐκεῖθεν· οἱ γὰρ ἐν ἀρχῇ περὶ
 τῶν φονικῶν ἐγκαλέσαντες καὶ βουληθέντες μετὰ λό- d
 γου καὶ μὴ μετὰ βίας διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους
 ἐν τοῖς νόμοις τοῖς ἡμετέροις τὰς κρίσεις ἐποιήσαντο
 περὶ αὐτῶν. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς τε πρὸς
 τὰναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας καὶ τὰς πρὸς ἡδονὴν
 μεμηχανημένας, τὰς μὲν εὐροῦσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα
 41 χρῆσθαι τοῖς λοιποῖς παρέδωκεν. (ια΄.) Τὴν τοίνυν
 ἄλλην διοίκησιν οὕτω φιλοξένως κατεσκευάσατο καὶ
 πρὸς ἅπαντας οἰκείως ὥστε καὶ τοῖς χρημάτων θεομέ- e
 νοις καὶ τοῖς ἀπολαῦσαι τῶν ὑπαρχόντων ἐπιθυμου-
 σιν ἀμφοτέροις ἀρμόττειν καὶ μήτε τοῖς εὐδαιμονοῦσι
 μήτε τοῖς δυστυχοῦσιν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀχρήστως ἔχειν
 ἀλλ' ἐκατέροις αὐτῶν εἶναι παρ' ἡμῖν, τοῖς μὲν ἡδίστας
 42 διατριβὰς, τοῖς δ' ἀσφαλεστάτην καταφυγὴν. ἔτι δὲ 49
 τὴν χώραν οὐκ ἀντάρκη κεκτημένων ἐκάστων, ἀλλὰ
 τὰ μὲν ἐλλείπουσαν, τὰ δὲ πλείω τῶν ἱκανῶν φέρου-
 σαν, καὶ πολλῆς ἀπορίας οὔσης τὰ μὲν ὅποι· χρὴ δια-
 θέσθαι, τὰ δ' ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι, καὶ ταύταις ταῖς
 συμφοραῖς ἐπήμυνεν· ἐμπόριον γὰρ ἐν μέσῳ τῆς Ἑλ-
 λάδος τὸν Πειραιᾶ κατεσκευάσατο, τοσαύτην ἔχονθ'
 ὑπερβολὴν, ὥσθ' ἂ παρὰ τῶν ἄλλων ἐν παρ' ἐκάστων
 χαλεπὸν ἐστί λαβεῖν, ταῦθ' ἅπαντα παρ' αὐτῆς ῥάδιον b
 εἶναι πορίσασθαι.

- 43 (ιβ'). Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύρεις καταστησάν-
των δικαίως ἐκαινουμένων, ὅτι τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν
παρέδοσαν ὥστε σπεισαμένους καὶ τὰς ἐχθρας τὰς
ἐνεστηκυίας διαλυσαμένους συνελθεῖν εἰς ταῦτόν, καὶ
μετὰ ταῦτ' εὐχὰς καὶ θυσίας κοινὰς ποιησαμένους
ἀναμνησθῆναι μὲν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς ἀλλήλους
ὑπαρχούσης, εὐμενεστέρας δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, καὶ τὰς τε παλαιὰς ξε- e
44 νίας ἀνανεώσασθαι καὶ καινὰς ἐτέρας ποιήσασθαι, καὶ
μήτε τοῖς ἰδιώταις μήτε τοῖς διευεγκοῦσι τὴν φύσιν
ἀργὸν εἶναι τὴν διατριβήν, ἀλλ' ἀθροισθέντων τῶν
Ἑλλήνων ἐγγενέσθαι τοῖς μὲν ἐπιδείξασθαι τὰς αὐτῶν
εὐτυχίας, τοῖς δὲ θεάσασθαι τούτους πρὸς ἀλλήλους
ἀγωνιζομένους, καὶ μηδετέρους ἀθύμως διάγειν, ἀλλ'
ἐκατέρους ἔχειν, ἐφ' οἷς φιλοτιμηθῶσιν, οἱ μὲν ὅταν d
ἴδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἔνεκα ποιοῦντας, οἱ δ' ὅταν
ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι πάντες ἐπὶ τὴν σφετέραν θεωρίαν
ἤκουσι, — τοσοῦτων τοίνυν ἀγαθῶν διὰ τὰς συνόδους
ἡμῖν γιγνομένων οὐδ' ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡμῶν ἀπε-
45 λείφθη. καὶ γὰρ θεάματα πλεῖστα καὶ κάλλιστα κέκτη-
ται, τὰ μὲν ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλοντα, τὰ δὲ κατὰ
τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις
διαφέροντα· καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰσαφικνουμένων ὥς e
ἡμᾶς τοσοῦτόν ἐστιν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησιάζειν
ἀλλήλοις ἀγαθόν ἐστι, καὶ τοῦθ' ὑπ' αὐτῆς περιει-
ληφθαι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ φιλίας εὐρεῖν πιστοτά-
τας καὶ συνουσίαις ἐντυχεῖν παντοδαπατάταις μά-
λιστα παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἔτι δ' ἀγῶνας ἰδεῖν μὴ μόνον
τάχους καὶ ῥώμης ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν 50
ἄλλων ἔργων ἀπάντων, καὶ τούτων ἄθλα μέγιστα.
46 πρὸς γὰρ οἷς αὐτὴ τίθησι, καὶ τοὺς ἄλλους διδόναι
συναναπελθεῖ· τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην

λαμβάνει δόξαν ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. χωρὶς δὲ τούτων αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσθαι ταχέως διελύθησαν, ἡ δ' ἡμετέρα πόλις ἅπαντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἀφικνουμένοις πανηγυρὶς ἐστίν.

- 47 (ιγ'.) Φιλοσοφίαν τοίνυν, ἣ πάντα ταῦτα συνεξεύρε καὶ συγκατεσκεύασε, καὶ πρὸς τε τὰς πράξεις ἡμᾶς ἐπαίδευσε καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπράυνε, καὶ τῶν συμφορῶν τὰς τε δι' ἀμαθίαν καὶ τὰς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένης διετίλε, καὶ τὰς μὲν φυλάξασθαι, τὰς δὲ καλῶς ἐνεργεῖν ἐδίδαξεν, ἡ πόλις ἡμῶν κατέδειξε, καὶ λόγους ἐτίμησεν, ὧν πάντες μὲν ἐπιθυμοῦσι, τοῖς δ' ^c
- 48 ἐπισταμένοις φθινοῦσι, συνειδυῖα μὲν, ὅτι τοῦτο μόνον ἐξ ἀπάντων τῶν ζώων ἰδιον ἐφνυμεν ἔχοντες, καὶ διότι τοῦτῳ πλεονεκτήσαντες καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν αὐτῶν διηνέγκαμεν, ὁρῶσα δὲ περὶ μὲν τὰς ἄλλας πράξεις οὕτω ταραχῶδεις οὔσας τὰς τύχας ὥστε πολλάκις ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς φρονίμους ἀτυχεῖν καὶ τοὺς ἀνοήτους κατορθοῦν, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων οὐ μετὸν τοῖς φαύλοις, ἀλλὰ ψυχῆς
- 49 εὖ φρονούσης ἔργον ὄντας, καὶ τοὺς τε σοφοὺς καὶ ^d τοὺς ἀμαθεῖς δοκοῦντας εἶναι ταύτῃ πλείστον ἀλλήλων διαφέροντας, ἔτι δὲ τοὺς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐλευθερίως τεθραμμένους ἐκ μὲν ἀνδρίας καὶ πλούτου καὶ τῶν τοιούτων ἀγαθῶν οὐ γιγνωσκομένους, ἐκ δὲ τῶν λεγομένων μάλιστα καταφανεῖς γιγνομένους, καὶ τοῦτο σύμβολον τῆς παιδεύσεως ἡμῶν ἐκάστου πιστότατον ἀποδεδειγμένον, καὶ τοὺς λόγῳ καλῶς χρωμένους οὐ μόνον ἐν ταῖς αὐτῶν δυναμένους ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ^e
- 50 ἄλλοις ἐντίμους ὄντας. τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὥσθ' οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων δι-

δάσκαλοι γηγόνασι, καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πε- 51
ποίηκε μηκέτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκεῖν
εἶναι, καὶ μᾶλλον Ἑλλήνας καλεῖσθαι τοὺς τῆς παι-
δεύσεως τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως μετ-
έχοντας.

- 51 (ιδ'). Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν
ὑπὲρ ὧλων τῶν πραγμάτων ὑποθέμενος, μηδ' ἐκ
τούτων ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἀπορῶν τὰ πρὸς τὸν
πόλεμον αὐτὴν ἐπαινεῖν, ταῦτα μὲν εἰρησθῶ μοι πρὸς b
τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις φιλοτιμουμένους, ἡγοῦμαι δὲ
τοῖς προγόνοις ἡμῶν οὐχ ἥττον ἐκ τῶν κινδύνων τι-
52 μᾶσθαι προσήκειν ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. οὐ γὰρ
μικροὺς οὐδ' ὀλίγους οὐδ' ἀφανεῖς ἀγῶνας ὑπέμειναν
ἀλλὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς καὶ μεγάλους, τοὺς μὲν ὑπὲρ
τῆς αὐτῶν χώρας, τοὺς δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευ-
θερίας· ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν κοινὴν c
τὴν πόλιν παρέχοντες καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν
53 Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν. διὸ δὴ καὶ κατηγοροῦσί τινες
ἡμῶν ὥς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, ὅτι τοὺς ἀσθενε-
στέρους εἰθίσαμεθα θεραπεύειν, ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν
ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς
τοιούτους. οὐ γὰρ ἀγνοοῦντες, ὅσον διαφέρουσιν αἱ
μείζους τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, οὕτως
ἐβουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πολὺ τῶν ἄλλων
ἀκριβέστερον εἰδότες τὰ συμβαίνοντ' ἐκ τῶν τοιούτων d
ὅμως ἡρώμεθα τοῖς ἀσθενεστέροις καὶ παρὰ τὸ συμ-
φέρον βοηθεῖν μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι τοῦ λυσitte-
λουῖντος ἐνεκα συναδικεῖν.

- 54 (ιε'). Γνωίη δ' ἂν τις καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν
δῶμην τὴν τῆς πόλεως ἐκ τῶν ἱκετειῶν, ἃς ἤδη τινὲς
ἡμῖν ἐποίησαντο. τὰς μὲν οὖν ἢ νεωστὶ γεγενημένας
ἢ περὶ μικρῶν ἐλθούσας παραλείψω· πολὺ δὲ πρὸ τῶν

Τρωϊκῶν, ἐκεῖθεν γὰρ δίκαιον τὰς πίστις λαμβάνειν e
 τοὺς ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀμφισβητοῦντας, ἤλθον οἷ
 δ' Ἡρακλέους παῖδες καὶ μικρὸν πρὸ τούτων Ἄδρα-
 55 στος ὁ Ταλαοῦ, βασιλεὺς ὦν Ἀργούς, οὗτος μὲν ἐκ
 τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ Θήβας δεδυστυχηκῶς, καὶ τοὺς 52
 ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας αὐτοὺς μὲν οὐ δυνά-
 μενος ἀνελέσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἀξιῶν βοηθεῖν ταῖς
 κοιναῖς τύχαις καὶ μὴ περιορᾶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις
 ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους μηδὲ παλαιὸν
 56 ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλυόμενον, οἱ δ' Ἡρα-
 κλέους παῖδες φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἐχθραν, καὶ
 τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ὑπερορῶντες ὥς οὐκ ἂν δυνα-
 μένας βοηθῆσαι ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς, τὴν δ' ἡμε- b
 τέραν Ἰκανὴν νομίζοντες εἶναι μόνην ἀποδοῦναι χάριν
 ὑπὲρ ὧν ὁ πατὴρ αὐτῶν ἅπαντας ἀνθρώπους εὐεργέ-
 57 τησεν. ἐκ δὴ τούτων ῥᾷδιον κατιδεῖν, ὅτι καὶ κατ'
 ἐκείνους τὸν χρόνον ἢ πόλις ἡμῶν ἡγεμονικῶς εἶχε·
 τίς γὰρ ἂν ἰκετεύειν τολμήσειεν ἢ τοὺς ἥτιους ἢ
 τοὺς ὑφ' ἐτέροις ὄντας, παραλιπὼν τοὺς μείζω δύνα-
 μιν ἔχοντας, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων οὐκ ἰδίῳ c
 ἀλλὰ κοινῶν καὶ περὶ ὧν οὐδένας ἄλλους εἰκὸς ἦν
 ἐπιμεληθῆναι πλὴν τοὺς προεστάναι τῶν Ἑλλήνων
 58 ἀξιοῦντας. ἔπειτ' οὐδὲ ψευσθέντες φαίνονται τῶν
 ἐλπίδων, δι' ἃς κατέφυγον ἐπὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν.
 ἀνελόμενοι γὰρ πόλεμον ὑπὲρ μὲν τῶν τελευτησάν-
 των πρὸς Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παιδῶν τῶν Ἡρα-
 κλέους πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, τοὺς μὲν ἐπι-
 στρατεύσαντες ἠνάγκασαν ἀποδοῦναι θάψαι τοὺς νε- d
 κροὺς τοῖς προσήκουσι, Πελοποννησίῳ δὲ τοὺς μετ'
 Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας ἐπεξ-
 ελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι κἀκείνους τῆς ὕβρεως
 59 ἐπαυσαν. θαυμαζόμενοι δὲ καὶ διὰ τὰς ἄλλας πράξεις

ἐκ τούτων τῶν ἔργων ἔτι μᾶλλον εὐδοκίμησαν. οὐ γὰρ
 παρὰ μικρὸν ἐποίησαν ἀλλὰ τοσοῦτον τὰς τύχας ἐκα-
 τέρων μετήλλαξαν, ὥσθ' ὃ μὲν ἰκετεύειν ἡμᾶς ἀξιώ- e
 σας βία τῶν ἐχθρῶν ἄπανθ' ὄσων ἐδεήθη διαπραξάμε-
 νος ἀπῆλθεν, Εὐρυσθεὺς δὲ βιάσασθαι προσδοκῆσας
 αὐτὸς αἰχμάλωτος γενόμενος ἰκέτης ἠναγκάσθη κατα-
 60 στήναι, καὶ τῷ μὲν ὑπερενεγκόντι τὴν ἀνθρωπίνην
 φύσιν, ὃς ἐκ Διὸς μὲν γεγονώς, ἔτι δὲ θνητὸς ὢν
 θεοῦ ῥώμην ἔσχε, τούτῳ μὲν ἐπιτάττων καὶ λυμαινό-
 μενος ἄπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν, ἐπειδὴ δ' εἰς 53
 ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, εἰς τοσαύτην κατέστη μεταβολὴν,
 ὥστ' ἐπὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐκείνου γενόμενος ἐπονειδί-
 στως τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

61 (ις.) Πολλῶν δ' ὑπαρχουσῶν ἡμῖν εὐεργεσιῶν
 εἰς τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίαν περὶ ταύτης μόνης
 μοι συμβέβηκεν εἰπεῖν· ἀφορμὴν γὰρ λαβόντες τὴν
 δι' ἡμῶν αὐτοῖς γενομένην σωτηρίαν οἱ πρόγονοι μὲν
 τῶν νῦν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευόντων, ἔκγονοι δ'
 Ἡρακλέους, κατῆλθον μὲν εἰς Πελοπόννησον, κατέ- b
 σχον δ' Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα καὶ Μεσσήνην, οἰκι-
 σται δὲ Σπάρτης ἐγένοντο, καὶ τῶν παρόντων ἀγαθῶν
 62 αὐτοῖς ἀπάντων ἀρχηγοὶ κατέστησαν. ὧν ἐχρῆν ἐκεί-
 νους μεμνημένους μηδέποτε εἰς τὴν χάραν ταύτην
 εἰσβαλεῖν, ἐξ ἧς ὀρμηθέντες τοσαύτην εὐδαιμονίαν
 κατεκτήσαντο, μηδ' εἰς κινδύνους καθιστάναι τὴν πό-
 λιν τὴν ὑπὲρ τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους προκινδυ-
 νεύσασαν, μηδὲ τοῖς μὲν ἀπ' ἐκείνου γεγονόσι διδόναι c
 τὴν βασιλείαν, τὴν δὲ τῷ γένει τῆς σωτηρίας αἰτίαν
 63 οὐσαν δουλεύειν αὐτοῖς ἀξιοῦν. εἰ δὲ δεῖ τὰς χάριτας
 καὶ τὰς ἐπισκείας ἀνελόντας ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν
 ἐπανελθεῖν καὶ τὸν ἀκριβέστατον τῶν λόγων εἰπεῖν,
 οὐ δὴ που πάτριόν ἐστιν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ἡλύδας τῶν

- αὐτοχθόνων, οὐδὲ τοὺς εὐ παθόντας τῶν εὐ ποιησαν-
των, οὐδὲ τοὺς ἰκέτας γενομένους τῶν ὑποδεξαμένων. d
64 (ιξ'.) Ἔτι δὲ συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν.
τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνίδων πόλεων χωρὶς τῆς ἡμετέρας
Ἄργος καὶ Θῆβαι καὶ Λακεδαιμόνων καὶ τότε ἦσαν μέ-
γισται καὶ νῦν ἔτι διατελοῦσιν. φαίνονται δ' ἡμῶν οἱ
πρόγονοι τοσοῦτον ἀπάντων διενεγκόντες, ὥσθ' ὑπὲρ
μὲν Ἀργείων δυστυχησάντων Θηβαίοις, ὅτε μέγιστον
65 ἐφρόνησαν, ἐπιτάττοντες, ὑπὲρ δὲ τῶν παίδων τῶν
Ἡρακλέους Ἀργείους καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους e
μάχῃ κρατήσαντες, ἐκ δὲ τῶν [πρὸς Εὐρυσθέα] κινδύ-
νων τοὺς οἰκιστὰς καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Λακεδαι-
μονίων διασώσαντες. ὥστε περὶ μὲν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλήσι
δυναστείας οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξαι
δυνήθῃ.
- 66 (ιθ'.) Δοκεῖ δέ μοι καὶ περὶ τῶν πρὸς τοὺς βαρ- 5a
βάρους τῇ πόλει πεπραγμένων προσῆκειν εἰπεῖν, ἄλ-
λως τ' ἐπειδὴ καὶ τὸν λόγον κατεστησάμην περὶ τῆς
ἡγεμονίας τῆς ἐπ' ἐκείνους. ἅπαντας μὲν οὖν ἐξαριθ-
μῶν τοὺς κινδύνους λίαν ἂν μακρολογίην· ἐπὶ δὲ
τῶν μεγίστων τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ ὀλίγων πρότε-
67. ρον πειράσομαι καὶ περὶ τούτων διελθεῖν. ἔστι γὰρ
ἀρχικώτατα μὲν τῶν γενῶν καὶ μεγίστας δυναστείας b
ἔχοντα Σκύθαι καὶ Θρᾷκες καὶ Πέρσαι, τυγχάνουσι
δ' οὗτοι μὲν ἅπαντες ἡμῖν ἐπιβουλεύσαντες, ἡ δὲ πόλις
πρὸς ἅπαντας τούτους διακινδυνεύσασθ. καίτοι τί
λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ἣν ἐπιδειχθῶσι τῶν
μὲν Ἑλλήνων οἱ μὴ δυνάμενοι τυγχάνειν τῶν δικαίων
ἡμᾶς ἰκετεύειν ἀξιοῦντες, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ βου-
λόμενοι καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' ἡμᾶς
πρώτους ἰόντες; c
- 68 (ιδ'.) Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ

Περσικὸς γέγονεν, οὐ μὴν ἐλάττω τεκμήρια τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων ἐστὶ τοῖς περὶ τῶν πατρῶν ἀμφισβητοῦσιν. ἔτι γὰρ ταπεινῆς οὔσης τῆς Ἑλλάδος ἦλθον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν Θρᾷκες μὲν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων τῶν Ἀρεως θυγατέρων, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, μισοῦντες μὲν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήματα ποιησάμενοι, νομίζοντες ἐκ τούτου τοῦ τρόπου πρὸς μίαν μὲν πόλιν κινδυνεύσειν, ἀπασῶν δ' ἅμα κρατή- 69 σειν. οὐ μὴν κατώρθωσαν, ἀλλὰ πρὸς μόνους τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους συμβαλόντες ὁμοίως διεφθάρησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπολέμησαν. δῆλον δὲ τὸ μέγεθος τῶν κακῶν τῶν γενομένων ἐκείνοις· οὐ γὰρ ἂν ποθ' οἱ λόγοι περὶ αὐτῶν τοσοῦτον χρόνον διέμειναν, εἰ μὴ καὶ τὰ πραχθέν- 70 τα πολὺ τῶν ἄλλων διήνεγκεν. λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν, αἱ δ' ὑπολειφθεῖσαι διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξεβλήθησαν, περὶ δὲ Θρακῶν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ὅμοροι προσοικοῦντες ἡμῖν τοσοῦτον διὰ τὴν τότε στρατείαν διέλιπον ὥστ' ἐν τῷ μεταξὺ 55 τῆς χώρας ἔθνη πολλὰ καὶ γένη παντοδαπὰ καὶ πόλεις μεγάλας κατοικισθῆναι.

71 (κ'.) Καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ πρέποντα τοῖς περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητοῦσιν, ἀδελφὰ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ τοιαῦθ' οἷά περ εἰκὸς τοὺς ἐκ τοιούτων γεγονότας, οἱ πρὸς Λαρεῖον καὶ Ξέρξην πολέμησαντες ἐπραξαν. μεγίστου γὰρ πολέμου συστάντος ἐκείνου καὶ πλείστων κινδύνων εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον συμπε- 8 σόντων, καὶ τῶν μὲν πολέμιων ἀνυποστάτων οἰομένων εἶναι διὰ τὸ πλῆθος, τῶν δὲ συμμάχων ἀνυπερβλήτου

72 ἡγουμένων ἔχειν τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρων κρατήσαν-
τες ὥς ἐκατέρων προσῆκεν, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς
κινδύνους διενεγκόντες, εὐθύς μὲν τῶν ἀριστείων
ἡξιώθησαν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τὴν ἀρχὴν τῆς θα-
λάττης ἔλαβον, δόντων μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οὐκ
ἀμφισβητούντων δὲ τῶν νῦν ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι ξη- c
τούντων.

73 (κα΄.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω μ' ἀγνοεῖν, ὅτι καὶ
Λακεδαιμόνιοι περὶ τοὺς καιροὺς τούτους πολλῶν
ἀγαθῶν αἰτιοὶ τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν· ἀλλὰ διὰ
τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἔχω τὴν πόλιν, ὅτι τοι-
ούτων ἀνταγωνιστῶν τυχοῦσα τοσοῦτον αὐτῶν διή-
νεγκεν. βούλομαι δ' ὀλίγω μακρότερα περὶ τοῖν πο-
λέοιιν εἰπεῖν καὶ μὴ ταχὺ λίαν παραδραμεῖν, ἵν' ἀμ-
φοτέρων ἡμῖν ὑπομνήματα γένηται, τῆς τε τῶν προ- d
γόνων ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐχθρας.

74 καίτοι μ' οὐ λέληθεν, ὅτι χαλεπὸν ἐστὶν ὕστατον ἐπελ-
θόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάσαι προκατελιημέ-
νων καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα θυνηθέντες τῶν πολιτῶν
εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις πολλάκις εἰρή-
κασιν· ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μέγιστ' αὐτῶν ἤδη κατα-
κεχρησθαι, μικρὰ δ' ἔτι παραλελειφθαι. ὅμως δ' ἐκ e
τῶν ὑπολοίπων, ἐπειδὴ συμφέρει τοῖς πράγμασιν, οὐκ
ὀκνητέον μνησθῆναι περὶ αὐτῶν.

75 (κβ΄.) Πλείστον μὲν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ με-
γίστων ἐπαινῶν ἀξιόους ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι τοὺς τοῖς
σώμασιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προκινδυνεύσαντας· οὐ
μὴν οὐδὲ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου τούτου γενομένων 56
καὶ δυναστευσάντων ἐν ἐκατέρᾳ τοῖν πόλεοιιν δίκαιον
ἀμνημονεῖν· ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προασκήσαντες τοὺς
ἐπιγιγνομένους καὶ τὰ πλήθη προτρέψαντες ἐπ' ἀρε-
τὴν καὶ χαλεποὺς ἀνταγωνιστὰς τοῖς βαρβάροις ποιή-

- 76 *σαντες*. οὐ γὰρ ὀλιγώρουν τῶν κοινῶν, οὐδ' ἀπέλυνον
 μὲν ὥς ἰδίων, ἡμέλουν δ' ὥς ἄλλοτρίων, ἀλλ' ἐκήδοντο
 μὲν ὥς οἰκείων, ἀπείχοντο δ' ὥσπερ χρῆ τῶν μηδὲν
 προσηκόντων· οὐδὲ πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν *b*
 ἐκρινον, ἀλλ' οὗτος ἐδόκει πλουτοῖν ἀσφαλέστατον κε-
 κτῆσθαι καὶ κάλλιστον, ὅστις τοιαῦτα τυγχάνοι πρᾶτ-
 των, ἐξ ὧν αὐτός τε μέλλοι μάλιστα εὐδοκιμήσειν καὶ
- 77 τοῖς παισὶ μεγίστην δόξαν καταλείψειν. οὐδὲ τὰς θρα-
 σύτητας τὰς ἀλλήλων ἐξήλουν, οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς
 αὐτῶν ἥσκουν, ἀλλὰ δεινότερον μὲν ἐνόμιζον εἶναι
 κακῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούειν ἢ καλῶς ὑπὲρ τῆς
 πόλεως ἀποθνήσκειν, μᾶλλον δ' ἡσχύνοντ' ἐπὶ τοῖς *c*
 κοινοῖς ἀμαρτήμασιν ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέ-
- 78 ροῖς αὐτῶν. τοῦτων δ' ἦν αἷτιον, ὅτι τοὺς νόμους
 ἐσκόπουν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἔξουσιν, οὐχ οὕτω
 τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων ὥς τοὺς περὶ τῶν
 καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων· ἡρίσταντο
 γὰρ, ὅτι τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν
 δεήσει πολλῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἀπ' ὀλίγων συνθη-
 μάτων ῥαδίως καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοι- *d*
- 79 νῶν ὁμονοήσουσιν. οὕτω δὲ πολιτικῶς εἶχον, ὥστε καὶ
 τὰς στάσεις ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, οὐχ ὀπότεροι
 τοὺς ἐτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν ἄρξουσιν, ἀλλ'
 ὀπότεροι φθιῇσονται τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ποιήσαντες·
 καὶ τὰς ἐταιρείας συνήγον οὐχ ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφε-
 80 ρόντων ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ πλήθους ὠφελείᾳ. τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ τὰ τῶν ἄλλων διώκουν, θεραπεύοντες
 ἀλλ' οὐχ ὑβρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, καὶ στρατηγεῖν *e*
 οἰόμενοι δεῖν ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν, καὶ μᾶλλον
 ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι
 καὶ σωτῆρες ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι, τῷ
 ποιεῖν εὖ προσαγόμενοι τὰς πόλεις ἀλλ' οὐ βίᾳ κατα-

- 81 στρεφόμενοι, πιστοτέροις μὲν τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς 57
 ὄρκοις χρώμενοι, ταῖς δὲ συνθήκαις ὥσπερ ἀνάγκαις
 ἐμμένειν ἀξιοῦντες, οὐχ οὕτως ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
 μέγα φρονοῦντες ὥς ἐπὶ τῷ σωφρόνως ζῆν φιλοτι-
 μούμενοι, τὴν αὐτὴν ἀξιοῦντες γνώμην ἔχειν πρὸς
 τοὺς ἡττοὺς ἢ περ τοὺς κρείττους πρὸς σφᾶς αὐτοὺς,
 ἴδια μὲν ἄστη τὰς αὐτῶν πόλεις ἡγούμενοι, κοινὴν δὲ
 πατρίδα τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι.
- 82 (κγ'.) Τοιαύταις διανοαῖς χρώμενοι καὶ τοὺς νεω-
 τέρους ἐν τοῖς τοιούτοις ἡθροῖς παιδεύοντες οὕτως ἂν- h
 ὁρας ἀγαθοὺς ἀπέδειξαν τοὺς πολεμήσαντας πρὸς τοὺς
 ἐκ τῆς Ἀσίας ὥστε μηδένα πώποτε δυνηθῆναι περὶ αὐ-
 τῶν μῆτε τῶν ποιητῶν μῆτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν
 ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν. καὶ πολλὴν αὐτοῖς ἔχω
 συγγνώμην· ὁμοίως γάρ ἐστι χαλεπὸν ἐπαινεῖν τοὺς
 ὑπερβεβληκότας τὰς τῶν ἄλλων ἀρετὰς ὥσπερ τοὺς μη-
 δὲν ἀγαθὸν πεποιηκότας· τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ὕπεισι πρά-
 83 ξεις, πρὸς δὲ τοὺς οὐκ εἰδὼν ἀρμόττοντες λόγοι. πῶς γὰρ c
 ἂν γένοντο σύμμετροι τοιούτοις ἀνδράσιν, οἳ τοσοῦ-
 τον μὲν τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένων διήνεγκαν,
 ὅσον οἱ μὲν περὶ μίαν πόλιν ἔτη δέκα διέτριψαν, οἱ δὲ τὴν
 ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας δύναμιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεπο-
 λέμησαν, οὐ μόνον δὲ τὰς αὐτῶν πατρίδας διέσωσαν,
 ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν ἡλευθέρωσαν; ποίων
 δ' ἂν ἔργων ἢ πόνων ἢ κινδύνων ἀπέστησαν ὥστε ζῶν- d
 τες εὐδοκιμεῖν, οἵτινες ὑπὲρ τῆς δόξης ἥς ἡμελλον τε-
 λευτήσαντες ἔξιν οὕτως ἐτοίμως ἡθελον ἀποθνήσκειν;
 84 οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεῶν τινὰ συναγαγεῖν ἀγα-
 σθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ τοιοῦτοι γενόμενοι
 τὴν φύσιν διαλάθοιεν μηδ' ἀκλεῶς τὸν βίον τελευτή-
 σαιεν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν τοῖς ἐκ τῶν θεῶν γεγονόσι καὶ
 καλουμένοις ἡμιθέοις ἀξιοθῆεν· καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ

μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδωσαν, τῆς ε
δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην ἐποίησαν.

- 86 (κδ'.) Ἄσι μὲν οὖν οἱ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ
Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν
ἀλλὰ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλο-
νίκησαν, οὐκ ἐχθροὺς ἀλλ' ἀνταγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς 58
εἶναι νομίζοντες, οὐδ' ἐπὶ δουλείᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων
τὸν βάρβαρον θεραπεύοντες, ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κοι-
νῆς σωτηρίας ὁμονοοῦντες, ὁπότεροι δὲ ταύτης αἰτιοὶ
γενήσονται, περὶ τούτου ποιούμενοι τὴν ἄμιλλαν.
ἐπεδείξαντο δὲ τὰς αὐτῶν εὐψυχίας πρῶτον μὲν ἐν τοῖς
86 ὑπὸ Δαρείου πεμφθεῖσιν. ἀποβάντων γὰρ αὐτῶν εἰς
τὴν Ἀττικὴν οἱ μὲν οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους,
ἀλλὰ τὸν κοινὸν πόλεμον ἰδίον ποιησάμενοι πρὸς τοὺς b
ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπῆντων τὴν
οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας,
ὥσπερ ἐν ἁλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν,
οἱ δ' οὐκ ἐφθασαν πνυθόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν
πόλεμον καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἦγον
ἡμῖν ἀμυνοῦντες, τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδὴν,
ὥσθην περ ἂν τῆς αὐτῶν χώρας πορθουμένης. σημειον c
87 δὲ τοῦ τάχους καὶ τῆς ἀμίλλης· τοὺς μὲν γὰρ ἡμετέ-
ρους προγόνους φασὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας πνυθέσθαι τε
τὴν ἀπόβασιν τῶν βαρβάρων καὶ βοηθήσαντας ἐπὶ
τοὺς ὄρους τῆς χώρας μάχῃ νικήσαντας τρόπαιον στή-
σαι τῶν πολέμιων, τοὺς δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ το-
σαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν στρα-
τοπέδῳ πορευομένους· οὕτω σφόδρ' ἡπείχθησαν οἱ d
μὲν μετασχεῖν τῶν κινδύνων, οἱ δὲ φθῆναι συμβα-
88 λόντες πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βοηθήσοντας. (κε'.) Μετὰ δὲ
ταῦτα γενομένης τῆς ὕστερον στρατείας, ἣν αὐτὸς
Ξέρξης ἤγαγεν, ἐκλιπὼν μὲν τὰ βασίλεια, στρατηγὸς

δὲ καταστῆναι τολμήσας, ἅπαντας δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας
 συναγείρας· περὶ οὗ τίς οὐχ ὑπερβολὰς προδυμηθεὶς
 89 εἶπεν ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἴρηκεν; ὃς εἰς τοσοῦ-
 τον ἦλθεν ὑπερφανίας, ὥστε μικρὸν μὲν ἡγήσάμενος
 ἔργον εἶναι τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι, βουλευθεὶς δὲ e
 τοιοῦτον μνημεῖον καταλιπεῖν, ὃ μὴ τῆς ἀνθρωπίνης
 φύσεώς ἐστιν, οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ
 συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατο-
 πέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, πεξεῦσαι δὲ διὰ
 τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ξεύξας, τὸν δ'
 90 Ἄθω διορύξας. πρὸς δὴ τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα 59
 καὶ τηλικαῦτα διαπραξάμενον καὶ τοσοῦτων δεσπότην
 γενόμενον ἀπῆντων διελόμενοι τὸν κίνδυνον, Λακε-
 δαιμόνιοι μὲν εἰς Θερμοπύλας πρὸς τὸ πεζόν, χιλλοὺς
 αὐτῶν ἐπιλέξαντες καὶ τῶν συμμάχων ὀλίγους παρα-
 λαβόντες, ὥς ἐν τοῖς στενοῖς κωλύσοντες αὐτοὺς πε-
 ραιτέρῳ προσελθεῖν, οἱ δ' ἡμέτεροι πατέρες ἐπ' Ἀρτε-
 μίσιον, ἐξήκοντα τριήρεις πληρώσαντες πρὸς ἅπαν τὸ b
 91 τῶν πολεμίων ναυτικόν. ταῦτα δὲ ποιεῖν ἐτόλμων οὐχ
 οὕτω τῶν πολεμίων καταφρονοῦντες ὥς πρὸς ἀλλή-
 λους ἀγωνιῶντες, Λακεδαιμόνιοι μὲν ζηλοῦντες τὴν
 πόλιν τῆς Μαραθῶνι μάχης καὶ ζητοῦντες αὐτοὺς ἐξι-
 σῶσαι καὶ δεδιότες, μὴ οἷς ἐφεξῆς ἡ πόλις ἡμῶν αἰτία
 γένηται τοῖς Ἑλλησι τῆς σωτηρίας, οἱ δ' ἡμέτεροι μά-
 λιστα μὲν βουλόμενοι διαφυλάξαι τὴν παροῦσαν δόξαν
 καὶ πᾶσι ποιῆσαι φανερόν, ὅτι καὶ τὸ πρότερον δι' ἄρε- c
 τὴν ἀλλ' οὐ διὰ τύχην ἐνίκησαν, ἔπειτα καὶ προαγα-
 γέσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὸ διανανυμαχεῖν, ἐπιδεξάν-
 τες αὐτοῖς ὁμοίως ἐν τοῖς ναυτικοῖς κινδύνοις ὥσπερ
 ἐν τοῖς πεζοῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην.
 92 (κς.) Ἴσας δὲ τὰς τόλμας παρασχόντες οὐχ ὁμοίαις
 ἐχρήσαντο ταῖς τύχαις, ἀλλ' οἱ μὲν διεφθάρησαν καὶ

ταῖς ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπέλειπον, οὐ γὰρ
 δὴ τοῦτό γε θέμις εἶπεν, ὥς ἡττήθησαν· οὐδεὶς γὰρ δ
 αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν· οἱ δ' ἡμέτεροι τὰς μὲν πρό-
 πλους ἐνίκησαν, ἐπειδὴ δ' ἤκουσαν τῆς παρόδου τοὺς
 πολεμίους κρατοῦντας, οἵκαδε κατακλεύσαντες [καὶ
 κατασκευάσαντες τὰ περὶ τὴν πόλιν] οὕτως ἐβουλεύ-
 σαντο περὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε πολλῶν καὶ καλῶν αὐ-
 τοῖς προειργασμένων ἐν τοῖς τελευταίοις τῶν κινδύ-
 93 νων ἔτι πλέον διήνεγκαν. ἀθύμως γὰρ ἀπάντων τῶν
 συμμάχων διακειμένων, καὶ Πελοποννησίων μὲν δια-
 τειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς e
 σωτηρίαν, τῶν δ' ἄλλων πόλεων ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γε-
 γεννημένων καὶ συστρατευομένων ἐκείνοις, πλὴν εἴ τις
 διὰ μικρότητα παρημελήθη, προσπλευσῶν δὲ τριή-
 ρων διακοσίων καὶ χιλίων καὶ πεζῆς στρατιᾶς ἀναριθ-
 μήτου μελλούσης εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβάλλειν, οὐδε- 60
 μιᾶς σωτηρίας αὐτοῖς ὑποφαινομένης, ἀλλ' ἐρημοὶ
 συμμάχων γεγεννημένοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπασῶν διη-
 94 μαρτηκότες, ἐξὸν αὐτοῖς μὴ μόνον τοὺς παρόντας
 κινδύνους διαφυγεῖν ἀλλὰ καὶ τιμὰς ἐξαιρέτους λα-
 βεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεὺς ἡγούμενος, εἰ τὸ τῆς
 πόλεως προσλάβοι ναυτικὸν, παραχρῆμα καὶ Πελο-
 πονηήσου κρατήσῃ, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου
 δωρεάς, οὐδ' ὀργισθέντες τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι προὔδο- b
 θησαν, ἀσμένως ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς τοὺς βαρ-
 95 βάρους ὤρμησαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
 πολεμεῖν παρσκευάζοντο, τοῖς δ' ἄλλοις τὴν δουλείαν
 αἰρουμένοις συγγνώμην εἶχον. ἡγοῦντο γὰρ ταῖς μὲν ✓
 ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐκ παντὸς τρόπου
 ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ταῖς δὲ προεστάναι τῆς Ἑλλάδος
 ἀξιούσαις οὐχ οἷόν τ' εἶναι διαφεύγειν τοὺς κινδύνους, e
 ἀλλ' ὥσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς καλοῖς ἀγαθοῖς αἰρετώ-

τερὸν ἐστὶ καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν αἰσχροῶς, οὕτω καὶ
 τῶν πόλεων ταῖς ὑπερεχούσαις λυσιτελεῖν ἐξ ἀνθρω-
 πων ἀφανισθῆναι μᾶλλον ἢ δούλαις ὀφθῆναι γενομέ-
 96 ναις. δῆλον δ' ὅτι ταῦτα διανοήθησαν· ἐπειδὴ γὰρ
 οὐχ οἷοί τ' ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρως ἅμα παρατάξασθαι
 τὰς θυνάμεις, παραλαβόντες ἅπαντα τὸν ὄχλον τὸν
 ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐχομένην νῆσον ἐξέπλευσαν, ἵν' α
 ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν κινδυνεύσωσιν. (κξ.) Καίτοι
 πῶς ἂν ἐκείνων ἄνδρες ἀμείνους ἢ μᾶλλον φιλέλληνες
 ὄντες ἐπιδειχθεῖεν, οἵτινες ἐτλησαν ἐπιδεῖν ὥστε μὴ
 τοῖς λοιποῖς αἰτιοὶ γενέσθαι τῆς δουλείας, ἐρήμην μὲν
 τὴν πόλιν γενομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην,
 ἱερὰ δὲ συλωμένα καὶ νεῶς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα
 δὲ τὸν πόλεμον περὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν γιγνόμε-
 97 νον; καὶ μὴν οὐδὲ ταῦτ' ἀπέχρησεν αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς
 χιλίας καὶ διακοσίας τριήρεις μόνοι διανανμαχεῖν ἐμέλ-
 λησαν. οὐ μὴν εἰάθησαν· καταισχυνθέντες γὰρ Πε-
 λοποννήσιοι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ νομίσαντες προ-
 διαφθαρέντων μὲν τῶν ἡμετέρων οὐδ' αὐτοὶ σωθήσε-
 σθαι, κατορθωσάντων δ' εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις
 καταστήσειν, ἠναγκάσθησαν μετασχεῖν τῶν κινδύνων. 61
 καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομέ-
 νους καὶ τὰς κραυγὰς καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ
 πάντων ἐστὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ
 98 λέγοντα διατρίβειν· ἃ δ' ἐστὶν ἴδια καὶ τῆς ἡγεμονίας
 ἄξια καὶ τοῖς προσηρημένοις ὁμολογούμενα, ταῦτα δ'
 ἐμὸν ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν. τοσοῦτον γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν
 διέφερεν, ὅτ' ἦν ἀκέραιος, ὥστ' ἀνάστατος γενομένη
 πλείους μὲν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον τὸν b
 ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ σύμπαντες οἱ ναυμαχήσαντες,
 οὐδείς δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, ὅστις οὐκ
 ἂν ὁμολογήσειε διὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν ἡμᾶς τῷ πο-

- λέμῳ κρατῆσαι, ταύτης δὲ τὴν πόλιν αἰτίαν γενέσθαι.
- 99 (κγ'.) Καίτοι μελλούσης στρατείας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἔσεσθαι τίνας χρὴ τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν; οὐ τοὺς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ μάλιστα' εὐδοκίμησαντας, καὶ πολλάκις μὲν ἰδίᾳ προκινδυνεύσαντας, ἐν δὲ τοῖς κοινοῖς τῶν ἀγῶνων ἀριστείων ἀξιωθέντας; οὐ τοὺς τὴν αὐτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ τό τε παλαιὸν οἰκιστὰς τῶν πλείστων πόλεων γενομένους, καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τῶν μεγίστων συμφορῶν διασώσαντας; πῶς δ' οὐκ ἂν δεινὰ πάθοιμεν, εἰ τῶν κακῶν πλείστον μέρος μετασχόντες ἐν ταῖς τιμαῖς ἔλαττον ἔχειν ἀξιωθῶμεν καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ ἀπάντων νῦν ἐτέροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθῶμεν; d
- 100 (κδ'.) Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἶδ' ὅτι πάντες ἂν ὁμολογήσειαν πλείστων ἀγαθῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν αἰτίαν γεγενῆσθαι καὶ δικαίως ἂν αὐτῆς τὴν ἡγεμονίαν εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτ' ἤδη τινὲς ἡμῶν κατηγοροῦσιν, ὥς ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρελάβομεν, πολλῶν κακῶν αἰτιοὶ τοῖς Ἕλλησι κατέστημεν, καὶ τόν τε Μηλίων ἀνδραποδισμόν καὶ τὸν Σικωνάων ὄλεθρον ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προσφέρου- e
- 101 σιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι πρῶτον μὲν οὐδὲν εἶναι τοῦτο σημεῖον, ὥς κακῶς ἤρχομεν, εἰ τινες τῶν πολεμησάντων ἡμῖν σφόδρα φαίνονται κολασθέντες, ἀλλὰ πολὺ τόδε μείζον τεκμήριον, ὥς καλῶς διφκοῦμεν τὰ τῶν συμμάχων, ὅτι τῶν πόλεων τῶν ὑφ' ἡμῖν οὐσῶν οὐ- 62
- 102 δεμῖα ταύταις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσεν. ἔπειτ' εἰ μὲν ἄλλοι τινὲς τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρῶτερον ἐπεμελήθησαν, εἰκότως ἂν ἡμῖν ἐπιτιμῶεν· εἰ δὲ μήτε τοῦτο γέγονε μήθ' οἶόν τ' ἐστὶ τοσοῦτων πόλεων τὸ πληῆθος κρατεῖν, ἢν μή τις κολάζῃ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, πῶς οὐκ ἦδη δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς ἐπαινεῖν, οἵτινες

- ἐλαχίστοις χαλεπήναντες πλείστον χρόνον τὴν ἀρχὴν
 103 κατασχεῖν ἡδυνήθημεν; (λ'.) Οἶμαι δὲ πᾶσι δοκεῖν b
 τούτους κρατίστους προστάτας γενήσεσθαι τῶν Ἑλλή-
 νων, ἐφ' ὧν οἱ πειθαρχήσαντες ἄριστα τυγχάνουσι
 πράξαντες. ἐπὶ τούτων τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας εὐρή-
 σομεν καὶ τοὺς οἰκούς τοὺς ἰδίους πρὸς εὐδαιμονίαν
 πλείστον ἐπιδόντας καὶ τὰς πόλεις μεγίστας γενομέ-
 104 νας. οὐ γὰρ ἐφθονοῦμεν ταῖς ἀυξανομέναις αὐτῶν,
 οὐδὲ ταραχὰς ἐνεποιοῦμεν πολιτείας ἐναντίας παρα-
 καθιστάντες, ἵν' ἀλλήλοις μὲν στασιάζουσιν, ἡμᾶς δ' c
 ἀμφοτέροι θεραπεύουσιν, ἀλλὰ τὴν τῶν συμμάχων ὁμό-
 νοιαν κοινὴν ὠφέλειαν νομίζοντες τοῖς αὐτοῖς νόμοις
 ἀπάσας τὰς πόλεις διφκοῦμεν, συμμαχικῶς ἀλλ' οὐ
 δεσποτικῶς βουλευόμενοι περὶ αὐτῶν, ὅλων μὲν τῶν
 πραγμάτων ἐπιστατοῦντες, ἰδίᾳ δ' ἐκάστους ἐλευθέ-
 105 ρους ἑῶντες εἶναι, καὶ τῷ μὲν πλήθει βοηθοῦντες,
 ταῖς δὲ δυναστείαις πολεμοῦντες, δεινὸν ἡγούμενοι
 τοὺς πολλοὺς ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις εἶναι, καὶ τοὺς ταῖς οὐ-
 σίαις ἐνδεεστεροὺς, τὰ δ' ἄλλα μηδὲν χείρους ὄντας, d
 ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν, ἔτι δὲ κοινῆς τῆς πατρίδος
 οὔσης τοὺς μὲν τυραννεῖν, τοὺς δὲ μετοικεῖν, καὶ φύ-
 σει πολίτας ὄντας νόμῳ τῆς πολιτείας ἀποστερεῖσθαι.
 106 τοιαῦτ' ἔχοντες ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐπιτιμᾶν καὶ πλείω
 τούτων τὴν αὐτὴν πολιτείαν ἤνπερ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς
 καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κατεστήσαμεν, ἣν οὐκ οἶδ' ὅ τι
 δεῖ διὰ μακροτέρων ἐπαινεῖν, ἄλλως τε καὶ συντόμως
 ἔχοντα δηλώσαι περὶ αὐτῆς. μετὰ γὰρ ταύτης οἰκοῦν- e
 τες ἐβδόμηκοντ' ἔτη διετέλεσαν ἄπειροι μὲν τυραννί-
 δων, ἐλευθέροι δὲ πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἀστασίαστοι
 δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, εἰρήνην δ' ἄγοντες πρὸς πάν-
 107 τας ἀνθρώπους. (λᾳ.) Ὅτις ὧν προσήκει τοὺς εὖ 63
 φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς

κληρουχίας ἡμῖν ὀνειδίζειν, ὥς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημου-
 μένας τῶν πόλεων φυλακῆς ἕνεκα τῶν χωρίων ἄλλ'
 οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν. σημεῖον δὲ τούτων
 ἔχοντες γὰρ χώραν μὲν ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν
 ἐλαχίστην, ἀρχὴν δὲ μεγίστην, καὶ κεκτημένοι τριή-
 108 ρεις διπλάσιος μὲν ἢ σύμπαντες, δυναμένους δὲ πρὸς
 δις τοσαύτας κινδυνεύειν, ὑποκειμένης τῆς Εὐβοίας δ
 ὑπὸ τὴν Ἀττικὴν, ἣ καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν τῆς θαλάτ-
 τος εὐφυῶς εἶχε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀπασῶν τῶν νή-
 σων διέφερε, κρατοῦντες αὐτῆς μᾶλλον ἢ τῆς ἡμετέρας
 αὐτῶν, καὶ πρὸς τούτοις εἰδότες καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ
 τῶν βαρβάρων τούτους μάλιστα εὐδοκιμοῦντας, ὅσοι
 τοὺς ὁμόρους ἀναστάτους ποιήσαντες ἄφθονον καὶ
 ῥάθυμον αὐτοῖς κατεστήσαντο τὸν βίον, ὅμως οὐδὲν
 τούτων ἡμᾶς ἐπῆρε περὶ τοὺς ἔχοντας τὴν νῆσον ἑξα-
 109 μαρτεῖν, ἀλλὰ μόνοι δὴ τῶν μεγάλῃν δύναμιν λαβόν-
 των περιείδομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπορωτέρως ζῶντας τῶν
 δουλεύειν αἰτίαν ἔχόντων. καίτοι βουλόμενοι πλεο-
 νεκτεῖν οὐκ ἂν δὴ πού τῆς μὲν Σκιωναίων γῆς ἐπε-
 θυμήσαμεν, ἣν Πλαταιέων τοῖς ὡς ἡμᾶς καταφυγοῦσι
 φαινόμεθα παραδόντες, τοσαύτην δὲ χώραν παρελί-
 πομεν, ἢ πάντας ἂν ἡμᾶς εὐπορωτέρους ἐποίησεν. d
 110 (λβ'.) Τοιούτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων καὶ
 τοσαύτην πίστιν δεδωκότων ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἄλλο-
 τῶν ἐπιθυμεῖν τολμῶσι κατηγορεῖν οἱ τῶν δεκαρχιῶν
 κοινωνήσαντες καὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας διαλυμηνά-
 μενοι, καὶ μικρὰς μὲν ποιήσαντες δοκεῖν εἶναι τὰς τῶν
 προγεγενημένων ἀδικίας, οὐδεμίαν δὲ λιπόντες ὑπερ-
 βολὴν τοῖς αὐτοῖς βουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς,
 ἀλλὰ φάσκοντες μὲν λακωνίζειν, τάναντία δ' ἐκείνοις e
 ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰς μὲν Μηλίων ὀδυρόμενοι συμ-
 φορὰς, περὶ δὲ τοὺς αὐτῶν πολίτας ἀνήκεστα τολμή-

- 111 σαντες ἑξαμαρτεῖν. ποῖον γὰρ αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυ-
γεν; ἢ τί τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν οὐ διεξῆλθον; οἱ τοὺς 64
μὲν ἀνομοτάτους πιστοτάτους ἐνόμιζον, τοὺς δὲ προ-
δότας ὥσπερ εὐεργέτας ἐθεράπευον, ἥρουντο δὲ τῶν
ἑλλώτων ἐνὶ δουλεύειν ὥστ' εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας
ὑβρίζειν, μᾶλλον δ' ἐτίμων τοὺς αὐτόχειρας καὶ φο-
112 νέας τῶν πολιτῶν ἢ τοὺς γονέας τοὺς αὐτῶν, εἰς
τοῦτο δ' ὁμότητος ἅπαντας ἡμᾶς κατέστησαν, ὥστε
πρὸ τοῦ μὲν διὰ τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ ταῖς
μικραῖς ἀτυχλαῖς πολλοὺς ἑκαστον ἡμῶν ἔχειν τοὺς
συμπενθήσοντας, ἐπὶ δὲ τῆς τούτων ἀρχῆς διὰ τὸ πλῆ- b
θος τῶν οἰκείων κακῶν ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦν-
τες· οὐδενὶ γὰρ τοσαύτην σχολὴν παρέλιπον ὥσθ'
113 ἐτέρῳ συναχθῆσθῃναι. τίνας γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; ἢ τίς
οὕτω πόρρω τῶν πολιτικῶν ἢν πραγμάτων, ὅστις οὐκ
ἐγγὺς ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν, εἰς ἃς αἱ
τοιαῦται φύσεις ἡμᾶς κατέστησαν; εἰτ' οὐκ αἰσχύνο-
νται τὰς αὐτῶν πόλεις οὕτως ἀνόμως διαθίντες καὶ τῆς c
ἡμετέρας ἀδίκως κατηγοροῦντες, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλ-
λοις καὶ περὶ τῶν δικῶν καὶ τῶν γραφῶν τῶν ποτε
παρ' ἡμῖν γενομένων λέγειν τολμῶσιν, αὐτοὶ πλείους
ἐν τρισὶ μῆσιν ἀκρίτους ἀποκτείναντες ὧν ἡ πόλις ἐπὶ
114 τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἔκρινεν. φυγὰς δὲ καὶ στάσεις καὶ
νόμων συγχύσεις καὶ πολιτειῶν μεταβολάς, ἔτι δὲ παῖ-
δων ὕβρεις καὶ γυναικῶν αἰσχύνας καὶ χρημάτων ἀρ- d
παγὰς τίς ἂν δύναίτο διεξελεῖν; πλὴν τοσοῦτον εἶ-
πεῖν ἔχω καθ' ἀπάντων, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν δεινὰ
ῥαδίως ἂν τις ἐνὶ ψηφίσματι διέλυσε, τὰς δὲ σφαγὰς
καὶ τὰς ἀνομίας τὰς ἐπὶ τούτων γενομένας οὐδεὶς ἂν
λάσασθαι δύναίτο.

115 (λγ'.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν παροῦσαν εἰρήνην, οὐδὲ
τὴν αὐτονομίαν τὴν ἐν ταῖς πολιτεῖαις μὲν οὐκ ἐνοῦ-

σαν, ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἀναγεγραμμένην, ἄξιον ἐ
 εἰσέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. τίς γὰρ
 ἂν τοιαύτης καταστάσεως ἐπιθυμήσειεν, ἐν ᾗ κατα-
 ποντισταὶ μὲν τὴν θάλατταν κατέχουσι, πελτασταὶ δὲ
 116 τὰς πόλεις καταλαμβάνουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸς ἐτέ-
 ρους περὶ τῆς χώρας πολεμεῖν ἐντὸς τεύχους οἱ πολῖ-
 ται πρὸς ἀλλήλους μάχονται, πλείους δὲ πόλεις αἰχμὰ- 6δ-
 λατοὶ γηγόνασιν ἢ πρὶν τὴν εἰρήνην ἡμᾶς ποιήσασθαι,
 διὰ δὲ τὴν πυκνότητα τῶν μεταβολῶν ἀθυμοτέρως
 διάγουσιν οἱ τὰς πόλεις οἰκοῦντες τῶν ταῖς φυγαῖς
 ἐξημιωμένων· οἱ μὲν γὰρ τὸ μέλλον δεδίασιν, οἱ δ'
 117 αἰεὶ κατιέναι προσδοκῶσιν. τοσοῦτον δ' ἀπέχουσι τῆς
 ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας, ὥσθ' αἱ μὲν ὑπὸ τυ-
 ράννοις εἰσὶ, τὰς δ' ἄρμωσται κατέχουσιν, ἐνταῦθα δ'
 ἀνάστατοι γηγόνασιν, τῶν δ' οἱ βάρβαροι δεσπότηται b
 καθεστήκασιν· οὗς ἡμεῖς διαβῆναι τολμήσαντας εἰς
 τὴν Εὐρώπην καὶ μείζον ἢ προσήκεν αὐτοῖς φρονή-
 118 σαντας οὕτω διέθεμεν ὥστε μὴ μόνον παύσασθαι
 στρατείας ἐφ' ἡμᾶς ποιουμένους ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν
 χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην, καὶ διακοσίαις καὶ
 χιλίαις ναυσὶ περιπλέοντας εἰς τοσαύτην ταπεινότητα
 κατεστήσαμεν ὥστε μακρὸν πλοῖον ἐπὶ ταῖς Φασήλι-
 119 ειν. καὶ ταῦθ' ὅτι διὰ τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέ-
 ρων ἀρετὴν οὕτως εἶχεν, αἱ τῆς πόλεως συμφοραὶ
 σαφῶς ἐπέδειξαν· ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπε-
 στερούμεθα καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐρίγνε-
 το. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν
 ἐτέρων ἡγεμόνων καταστάντων ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρ-
 βαροι ναυμαχοῦντες· ἤρξαν δὲ τῆς θαλάττης, κατ- c
 ἐσχον δὲ τὰς πλείστας τῶν νήσων, ἀπέβησαν δ' εἰς

- τὴν Λακωνικὴν, Κύθηρα δὲ κατὰ κράτος εἶλον, ἅπασαν
 δὲ τὴν Πελοπόννησον κακῶς ποιούντες περιέπλευ-
 120 σαν. (λδ'.) Μάλιστα δ' ἂν τις συνίδοι τὸ μέγεθος τῆς
 μεταβολῆς, εἰ παραναγνοίῃ τὰς συνθήκας τὰς τ' ἐφ'
 ἡμῶν γενομένας καὶ τὰς νῦν ἀναγεγραμμένας. τότε
 μὲν γὰρ ἡμεῖς φανησόμεθα τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλέως
 δριζύοντες καὶ τῶν φόρων ἐνίους τάττοντες καὶ κωλύ- e
 οντες αὐτὸν τῇ θαλάττῃ χρῆσθαι· νῦν δ' ἐκεῖνός ἐστιν
 ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ προστάτων, ἃ χρὴ
 ποιεῖν ἐκάστους, καὶ μόνον οὐκ ἐπιστάθμους ἐν ταῖς
 121 πόλεσι καθιστάς. πλὴν γὰρ τούτου τί τῶν ἄλλων ὑπό-
 λοιπόν ἐστιν; οὐ καὶ τοῦ πολέμου κύριος ἐγένετο καὶ 66
 τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε καὶ τῶν παρόντων πραγμά-
 των ἐπιστάτης καθέστηκεν; οὐχ ὥς ἐκείνον πλέομεν
 ὥσπερ πρὸς δεσπότην ἀλλήλων κατηγορήσοντας; οὐ
 βασιλέα τὸν μέγαν αὐτὸν προσαγορεύομεν ὥσπερ
 αἰχμάλωτοι γεγονότες; οὐκ ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς πρὸς
 ἀλλήλους ἐν ἐκείνῃ τὰς ἐλπίδας ἔχομεν τῆς σωτηρίας,
 ὃς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἡδέως ἂν ἀπολέσειεν;
- 122 Ὡν ἄξιον ἐνθυμηθέντας ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ b
 τοῖς παροῦσι, ποθέσαι δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμετέ-
 ραν, μέμψασθαι δὲ Λακεδαιμονίοις, ὅτι τὴν μὲν ἀρ-
 χὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν ὥς ἐλευθερώσοντες
 τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ δὲ τελευτῆς οὕτω πολλοὺς αὐ-
 τῶν ἐκδότους ἐποίησαν, καὶ τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως
 τοὺς Ἴωνας ἀπέστησαν, ἐξ ἧς ἀπώκησαν καὶ δι' ἣν
 πολλάκις ἐσώθησαν, τοῖς δὲ βαρβάροις αὐτοὺς ἐξέδο- c
 σαν, ὧν ἀκόντων τὴν χώραν ἔχουσι καὶ πρὸς οὓς οὐδὲ
 123 πώποτ' ἐπανάσαντο πολεμοῦντες. καὶ τότε μὲν ἡγα-
 νάκτουν, ὅθ' ἡμεῖς νομίμως ἐπάρχειν τινῶν ἡξιού-
 μεν· νῦν δ' εἰς τοιαύτην δουλείαν καθεστῶτων οὐ-
 δὲν φροντίζουσιν αὐτῶν, οἷς οὐκ ἐξαρκεῖ δασμολογεῖ-

- σθαι καὶ τὰς ἀκροπόλεις ὁρᾶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατ-
εχομένας, ἀλλὰ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς καὶ τοῖς
σώμασι δεινότερα πάσχουσι τῶν παρ' ἡμῖν ἀργυρω-
νῆτων· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας d
124 ὥς ἐκείνοι τοὺς ἐλευθέρους κολάζουσιν. μέγιστον δὲ
τῶν κακῶν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δουλείας ἀναγκά-
ζονται συστρατεύεσθαι, καὶ πολεμεῖν τοῖς ἐλευθέροις
ἀξιούσιν εἶναι, καὶ τοιούτους κινδύνους ὑπομένειν, ἐν
οἷς ἡττηθέντες μὲν παραχρῆμα διαφθαρῇσονται, κατ-
ορφώσαντες δὲ μᾶλλον εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον δου-
125 λεύσουσιν. (λέ'.) Ὡν τίνας ἄλλους αἰτίους χρὴ νομί-
ζειν ἢ Λακεδαιμονίους, οἱ τοσαύτην ἰσχὺν ἔχοντες e
περιορῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους γενομένους οὕ-
τω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον τῇ τῶν Ἑλλή-
νων φώμῃ τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ κατασκευαζόμενον;
καὶ πρότερον μὲν τοὺς μὲν τυράννους ἐξέβαλλον, τῷ
δὲ πλήθει τὰς βοηθείας ἐποιοῦντο, νῦν δὲ τοσοῦτον 67
μεταβεβλήκασιν, ὥστε ταῖς μὲν πολιτείαις πολεμοῦσι,
126 τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστᾶσιν. τὴν μὲν γε Μαντι-
νέων πόλιν εἰρήνης ἤδη γεγεννημένης ἀνάστατον ἐποί-
ησαν, καὶ τὴν Θηβαίων Καδμεῖαν κατέλαβον, καὶ νῦν
Ὀλυνθίους καὶ Φλειασίους πολιορκοῦσιν, Ἀμύντα δὲ
τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυ-
ράννῳ καὶ τῷ βαρβάρῳ τῷ τῆς Ἀσίας κρατοῦντι συμ- b
127 πράττουσιν, ὅπως ὡς μέγιστην ἀρχὴν ἔξουσιν. καίτοι
πῶς οὐκ ἄτοπον τοὺς προεσιῶτας τῶν Ἑλλήνων εἶνα
μὲν ἄνδρα τοσοῦτων ἀνθρώπων καθιστάναι δεσπό-
την, ὧν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξευρεῖν ῥᾷδιόν ἐστι, τὰς
δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μὴδ' αὐτὰς αὐτῶν εἶναι εἶναι
κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν ἢ ταῖς μεγίσταις
128 συμφοραῖς περιβάλλειν; ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὅταν
τις ἰδῇ τοὺς τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ἀξιούντας ἐπὶ μὲν c

τοὺς Ἕλληνας καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν στρατευσόμε-
 νους, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον
 συμμαχίαν πεποιημένους.

- 129 (λς.) Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με δυσκόλως ἔχειν, ὅτι
 τραχύτερον τούτων ἐμνήσθην, προειπὼν, ὥς περὶ
 διαλλαγῶν ποιήσομαι τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἵνα πρὸς
 τοὺς ἄλλους διαβάλω τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίων
 οὕτως εἴρηκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἵν' αὐτοὺς ἐκείνους
 παύσω, καθ' ὅσον ὁ λόγος δύναται, τοιαύτην ἔχοντας
 130 τὴν γνώμην. ἔστι δ' οὐχ οἷόν τ' ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρ- d
 τημάτων, οὐδ' ἐτέρων κράξεων πείθειν ἐπιθυμεῖν,
 ἢν μὴ τις ἐρφωμένως ἐπιτιμήσῃ τοῖς παροῦσιν· χρὴ δὲ
 κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦν-
 τας, νουθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τοιαῦτα λέγοντας.
 τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ,
 131 μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας λεγόμενον. ἐπεὶ καὶ τοῦτ'
 ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν, ὅτι τῇ μὲν αὐτῶν πόλει τοὺς
 ὁμόρους ἐλλωτεύειν ἀναγκάζουσι, τῷ δὲ κοινῷ τῷ τῶν e
 συμμάχων οὐδὲν τοιοῦτον κατασκευάζουσιν, ἐξὸν αὐ-
 τοῖς τὰ πρὸς ἡμᾶς διαλυσάμενοις ἅπαντας τοὺς βαρ-
 132 βάρους περιόικους ὅλης τῆς Ἑλλάδος καταστήσαι. καί-
 τοι χρὴ τοὺς φύσει καὶ μὴ διὰ τύχην μέγα φρονοῦντας
 τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς νη- 68
 σιώτας δασμολογεῖν, οὓς ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν, ὀρῶντας
 τούτους μὲν διὰ σπανιότητα τῆς γῆς ὄρη γεωργεῖν
 ἀναγκαζομένους, τοὺς δ' ἡπειρώτας δι' ἀφθονίαν τῆς
 χώρας τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν περιορῶντας,
 ἐξ ἧς δὲ καρποῦνται τοσοῦτον πλοῦτον κέκτημένους.
 133 (λς.) Ἑγροῦμαι δ' εἰ τινες ἄλλοθεν ἐπελθόντες
 θεαταὶ γένοιεντο τῶν παρόντων πραγμάτων, πολλὴν ἂν
 αὐτοὺς καταγνώσκειν μανίαν ἀμφοτέρων ἡμῶν, οἵτινες b
 οὕτω περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἐξὸν ἀδεῶς πολλὰ

- κεκτῆσθαι, καὶ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν διαφθε-
 134 ρομεν, ἀμελήσαντες τὴν Ἀσίαν καρποῦσθαι. καὶ τῷ
 μὲν οὐδὲν προϋργαλίτερόν ἐστιν ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν μη-
 δέποτε πανσόμμεθα πρὸς ἀλλήλους πολεμοῦντες· ἡμεῖς
 δὲ τοσοῦτον δόμομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκείνου πραγ-
 μάτων ἢ ποιεῖν στασιαῶμεν, ὥστε καὶ τὰς διὰ τύχην
 αὐτῷ γεγεννημένας ταραχὰς συνδιαλύειν ἐπιχειροῦμεν, c
 οἵτινες καὶ τοῖν στρατοπέδοις τοῖν περὶ Κύπρον ἐῷμεν
 αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιορκεῖν, ἀμφοτέρωιν
 135 αὐτοῖν τῆς Ἑλλάδος ὄντοιν. οἳ τε γὰρ ἀφεστῶτες πρὸς
 ἡμᾶς τ' οἰκείως ἔχουσι καὶ Λακεδαιμονίοις σφᾶς αὐ-
 τοὺς ἐνδιδοῶσιν, τῶν τε μετὰ Τειριβάξου στρατευο-
 μένων καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ χρησιμώτατον ἐκ τῶνδε τῶν
 τόπων ἡθροισται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸ πλεῖστον ἀπ'
 Ἰωνίας συμπέπλευκεν, οἳ πολὺ ἂν ἥδιον κοινῇ τὴν d
 Ἀσίαν ἐπόρθουν ἢ πρὸς ἀλλήλους ἔνεκα μικρῶν ἐκιν-
 136 θύνεον. ὧν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα πρόνοιαν,
 ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Κυκλάδων νήσων ἀμφισβητοῦμεν,
 τοσαύτας δὲ τὸ πλῆθος πόλεις καὶ τηλικαύτας τὸ μέ-
 γεθος δυνάμεις οὕτως εἰκῇ τῷ βαρβάρῳ παραδεδώ-
 καμεν. τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει, τοῖς δ'
 ἐπιβουλεύει, δικαίως ἀπάντων ἡμῶν καταπεφρονη-
 37 κώς. διαπέπρακται γὰρ, ὃ τῶν ἐκείνου προγόνων οὐ- e
 δεῖς πώποτε· τὴν τε γὰρ Ἀσίαν διωμολόγηται καὶ παρ'
 ἡμῶν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων βασιλέως εἶναι, τὰς τε
 πόλεις τὰς Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως παρείληφεν ὥστε
 τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεσι
 ἐντειλίζειν. καὶ ταῦτα πάντα γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν
 ἄνοιαν ἄλλ' οὐ διὰ τὴν ἐκείνου δύναμιν.
- 38 (λγ.) Καίτοι τινὲς θαυμάζουσι τὸ μέγεθος τῶν 69
 βασιλέως πραγμάτων καὶ φασὶν αὐτὸν εἶναι δυσπολέ-
 ητον, διεξιόντες, ὥς πολλὰς τὰς μεταβολὰς τοῖς Ἑλ-

- λησι πεποίηκεν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι μὲν τοὺς ταῦτα λέ-
 γοντας οὐκ ἀποτρέπειν ἄλλ' ἐπισπεύδειν τὴν στρα-
 τείαν· εἰ γὰρ ἡμῶν ὁμονοησάντων αὐτὸς ἐν ταραχαῖς
 ὢν χαλεπὸς ἐσται προσπολεμεῖν, ἣ που σφόδρα χρη-
 δεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅταν τὰ μὲν τῶν βαρβά-
 ρων καταστῇ καὶ διὰ μιᾶς γένηται γνώμης, ἡμεῖς δὲ b
 139 πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ νῦν πολεμικῶς ἔχωμεν. οὐ μὴν
 οὐδ' εἰ συναγορεύουσιν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, οὐδ'
 ὥς ὀρθῶς περὶ τῆς ἐκείνου δυνάμεως γιγνώσκουσιν.
 εἰ μὲν γὰρ ἀπέφαινον αὐτὸν ἅμα τοῖν πολέοιν ἀμφο-
 τέροιν πρότερόν ποτε περιγεγενημένον, εἰκότως ἂν
 ἡμᾶς καὶ νῦν ἐκφυβελν ἐπεχείρουν· εἰ δὲ τοῦτο μὲν μὴ
 γέγονεν, ἀντιπάλων δ' ὄντων ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων
 προσθήμενος τοῖς ἑτέροις ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα c
 θάτερόν ἐποίησεν, οὐδέν ἐστι τοῦτο σημεῖον τῆς ἐκεί-
 νου ῥώμης. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις καιροῖς πολλάκις
 μικραὶ δυνάμεις μεγάλας τὰς ῥοπὰς ἐποίησαν, ἐπεὶ καὶ
 περὶ Χίων ἔχοιμ' ἂν τοῦτον τὸν λόγον εἰπεῖν, ὥς ὁπο-
 τέροις ἐκεῖνοι προσθέσθαι βουληθείεν, οὗτοι κατὰ
 140 θάλατταν κρείττους ἦσαν. (λθ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ
 τούτων δίκαιόν ἐστι σκοπεῖν τὴν βασιλέως δύναμιν,
 ἐξ ὧν μεθ' ἑκατέρων γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς ὑπὲρ d
 αὐτοῦ πεπολέμηκεν. καὶ πρῶτον μὲν ἀποστάσης Αἰ-
 γύπτου τί διαπέπρακται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτήν;
 οὐκ ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατέπεμψε
 τοὺς εὐδοκιμωτάτους Περσῶν, Ἀβροκόμαν καὶ Τι-
 θραύστην καὶ Φαρνάβαζον, οὗτοι δὲ τρεῖς ἔτη μέλιναν-
 τες καὶ πλείω κακὰ παθόντες ἢ ποιήσαντες, τελευτῶν-
 τες οὕτως αἰσχυρῶς ἀπηλλάγησαν ὥστε τοὺς ἀφροσύνας
 μηκέτι τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὁμό- e
 141 ρων ζητεῖν ἐπάρχειν; μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπ' Εὐαγόραν
 στρατεύσας, ὃς ἄρχει μὲν μιᾶς πόλεως, ἐν δὲ ταῖς

συνθήκαις ἐκδοτός ἐστίν, οἰκῶν δὲ νῆσον κατὰ μὲν
 θάλατταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας τρις-
 χιλίους ἔχει μόνον πελταστιάς, ἀλλ' ὁμως οὕτω ταπει- 70
 νῆς δυνάμεως οὐ δύναται περιγενέσθαι βασιλεὺς πο-
 λεμῶν, ἀλλ' ἤδη μὲν ἕξ ἔτη διατέτριφεν, εἰ δὲ δεῖ τὰ
 μέλλοντα τοῖς γεγεννημένοις τεκμαίρεσθαι, πολὺ πλεί-
 ων ἐλπίς ἐστίν ἕτερον ἀποστῆναι πρὶν ἐκείνον ἐκπο-
 μορκεθῆναι· τοιαῦται βραθυτήτες ἐν ταῖς πράξεσι
 142 ταῖς βασιλείῃς ἐνέουσιν. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ περὶ Ῥό-
 δον ἔχων μὲν τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους εὖνους
 διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν πολιτειῶν, χρώμενος δὲ ταῖς b
 ὑπηρεσίαις ταῖς παρ' ἡμῶν, στρατηγούντος δ' αὐτῷ
 Κόνωνος, ὃς ἦν ἐπιμελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν,
 πιστότατος δὲ τοῖς Ἑλλησιν, ἐμπειρότατος δὲ τῶν πρὸς
 τὸν πόλεμον [κινδύνων], τοιοῦτον λαβὼν συναγωνι-
 στήν τρία μὲν ἔτη περιεῖδε τὸ ναυτικὸν τὸ προκινδυ-
 νεῦον ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τριήρων ἑκατὸν μόνων πο-
 μορκοῦμενον, πεντεκαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώ-
 τας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν, ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ
 143 πολλάκις ἂν διελύθησαν, διὰ δὲ τὸν ἐφεστῶτα [κινδύ- c
 νον] καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινθον συστάσαν
 μόλις ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν. καὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ βασι-
 λικώτατα καὶ σεμνότατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων,
 καὶ περὶ ὧν οὐδέποτε παύονται λέγοντες οἱ βουλόμε-
 νοι τὰ τῶν βαρβάρων μεγάλα ποιεῖν. (μ'.) Ὡστ' οὐ-
 δεὶς ἂν ἔχοι τοῦτ' εἰπεῖν, ὥς οὐ δικαίως χρῶμαι τοῖς
 παραδείγμασιν, οὐδ' ὥς ἐπὶ μικροῖς διατρίβω τὰς με-
 144 γίστας τῶν πράξεων παραλείπων· φεύγων γὰρ ταυ- d
 τὴν τὴν αἰτίαν τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων διήλθον, οὐκ
 ἀμνημονῶν οὐδ' ἐκείνων, ὅτι Δερκυλίδας μὲν χιλίους
 ἔχων ὀπλίτας τῆς Αἰολίδος ἐπῆρχε, Δράκων δ' Ἀταρ-
 νέα καταλαβὼν καὶ τριςχιλίους πελταστιάς συλλέξας τὸ

- Μύσιον πεδίον ἀνάστατον ἐποίησε, Θίβρων δ' ὀλίγω
 κλείους τούτων διαβιάσας τὴν Λυδίαν ἄπασαν ἐπόρ-
 θησεν, Ἀγησίλαος δὲ τῷ Κυρείῳ στρατεύματι χρώ-
 μενος μικροῦ δεῖν τῆς ἐντὸς Ἄλνυος χώρας ἐκράτησεν. ^e
- 145 καὶ μὲν οὐδὲ τὴν στρατιὰν τὴν μετὰ τοῦ βασιλέως πε-
 ρισποιοῦσαν, οὐδὲ τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἄξιον φοβη-
 θῆναι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φανερώς ἐπεδείχθησαν ὑπὸ
 τῶν Κύρου συναναβάντων οὐδὲν βελτίους ὄντες τῶν
 ἐπὶ θαλάττῃ. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας μάχας ὅσας ἠτήθη- ⁷¹
 σαν ἑῷ, καὶ τίθῃμι στασιάζειν αὐτοὺς καὶ μὴ βού-
 λεσθαι προθύμως πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν βασιλέως
- 146 διακινδυνεύειν. ἀλλ' ἐπειδὴ Κύρου τελευταῖαντος
 συνῆλθον ἅπαντες οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες, ἐν τού-
 τοις τοῖς καιροῖς οὕτως αἰσχυρῶς ἐπολέμησαν ὥστε μη-
 δένα λόγον ὑπολιπεῖν τοῖς εἰθισμένοις τὴν Περσῶν
 ἀνδρίαν ἐπαινεῖν. λαβόντες γὰρ ἑξακισχιλίους τῶν ^b
 Ἑλλήνων οὐκ ἀριστίνδην ἐπειλεγμένους, ἀλλ' οἱ διὰ
 ἰφανλοῦτητας ἐν ταῖς αὐτῶν οὐχοῖοι τ' ἦσαν ξῆν, ἀπεί-
 ρους μὲν τῆς χώρας ὄντας, ἐρήμους δὲ συμμάχων γε-
 γενημένους, προδεδομένους δ' ὑπὸ τῶν συναναβάν-
 των, ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὗ συν-
- 147 ηκολούθησαν, τοσοῦτον αὐτῶν ἦττους ἦσαν, ὥσθ' ὁ
 βασιλεὺς ἀπορήσας τοῖς παροῦσι πράγμασι καὶ κατα-
 φρονήσας τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως τοὺς ἄρχοντας
 τοὺς τῶν ἐπικούρων ὑποσπόνδους συλλαβεῖν ἐτόλμη- ^c
 σεν, ὥς εἰ τοῦτο παρανομήσειε συνταράξων τὸ στρα-
 τόπεδον, καὶ μᾶλλον εἴλετο περὶ τοὺς θεοὺς ἑξαμαρ-
 τεῖν ἢ πρὸς ἐκείνους ἐκ τοῦ φανεροῦ διαγωνισασθαι.
- 148 διαμαρτῶν δὲ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῶν στρατιωτῶν συμ-
 μεινάντων καὶ καλῶς ἐνεγκόντων τὴν συμφορὰν,
 ἀπιοῦσιν αὐτοῖς Τισσαφέρνην καὶ τοὺς ἱππέας συνέ-
 πεμψεν, ὅφ' ὧν ἐκεῖνοι παρὰ πᾶσαν ἐπιβουλεύόμενοι

- τὴν ὁδὸν ὁμοίως διεπορεύθησαν ὥσπερανεὶ προπεμ-
 πόμενοι, μάλιστα μὲν φοβούμενοι τὴν ἀόκητον τῆς d
 χώρας, μέγιστον δὲ τῶν ἀγαθῶν νομίζοντες, εἰ τῶν
 149 πολεμίων ὥς πλείστοις ἐντύχοιεν. κεφάλαιον δὲ τῶν
 εἰρημένων· ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐπὶ λείαν ἐλθόντες, οὐδὲ
 κώμην καταλαβόντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα στρα-
 τεύσαντες, ἀσφαλέστερον κατέβησαν τῶν περὶ φιλίας
 ὥς αὐτὸν πρεσβεύοντων. ὥστε μοι δοκοῦσιν ἐν ἅπασι
 τοῖς τόποις σαφῶς ἐπιδεδειχθαι τὴν αὐτῶν μαλακίαν· e
 καὶ γὰρ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀσίας πολλὰς μάχας ἤττην-
 ται, καὶ διαβάντες εἰς τὴν Εὐρώπην δίκην ἔδοσαν, οἱ
 μὲν γὰρ αὐτῶν κακῶς ἀπώλονθ' οἱ δ' αἰσχυρῶς ἐσώ-
 θησαν, καὶ τελευτῶντες ὑπ' αὐτοῖς τοῖς βασιλεῖσι
 καταγέλαστοι γεγόνασιν.
- 150 (μα΄.) Καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως γέγονεν, ἀλλὰ 72
 πάντ' εἰκότως ἀποβέβηκεν· οὐ γὰρ οἷόν τε τοὺς οὕτω
 τρεφομένους καὶ πολιτευομένους οὔτε τῆς ἄλλης ἀρε-
 τῆς μετέχειν οὔτ' ἐν ταῖς μάχαις τρόπαιον ἰστάναι τῶν
 πολεμίων. πῶς γὰρ ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπιτηδεύμασιν
 ἐγγενέσθαι δύναιτ' ἂν ἡ στρατηγὸς δεινὸς ἢ στρατιώ-
 τῆς ἀγαθὸς, ὧν τὸ μὲν πλείστον ἐστὶν ὄχλος ἄτακτος
 καὶ κινδύνων ἄπειρος, πρὸς μὲν τὸν πόλεμον ἐκλελυ-
 μένος, πρὸς δὲ τὴν δουλείαν ἄμεινον τῶν παρ' ἡμῖν b
 51 οἰκετῶν πεπαιδευμένος, οἱ δ' ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις
 ὄντες αὐτῶν ὁμαλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς οὐδὲ πολιτικῶς
 οὐδεπώποτ' ἐβίωσαν, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον διάγου-
 σιν εἰς μὲν τοὺς ὑβρίζοντες, τοῖς δὲ δουλεύοντες, ὥς
 ἂν ἄνθρωποι μάλιστα τὰς φύσεις διαφθαρείεν, καὶ
 τὰ μὲν σώματα διὰ τοὺς πλούτους τρυφῶντες, τὰς δὲ
 ψυχὰς διὰ τὰς μοναρχίας ταπεινὰς καὶ περιδεῖς ἔχον-
 τες, ἐξεταζόμενοι πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλεῖσι καὶ προ- c
 καλινδούμενοι καὶ πάντα τρόπον μικρὸν φρονεῖν με-

- λετῶντες, θνητὸν μὲν ἄνδρα προσκυνοῦντες καὶ δαί-
 μονα προσαγορεύοντες, τῶν δὲ θεῶν μᾶλλον ἢ τῶν
 152 ἀνθρώπων ὀλιγωροῦντες. τοιγαροῦν οἱ καταβαίνον-
 τες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, οὐ
 καταισχύνουσι τὴν ἐκεῖ παιδευσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθεσι
 τοῖς αὐτοῖς διαμένουσι, πρὸς μὲν τοὺς φίλους ἀπί- d
 στως, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἀνάνδρως ἔχοντες, καὶ
 τὰ μὲν ταπεινῶς, τὰ δ' ὑπερηφάνως ζῶντες, τῶν μὲν
 συμμάχων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θερα-
 153 πεύοντες. τὴν μὲν γε μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν ὀκτῶ
 μῆνας ταῖς αὐτῶν δαπάναις διέθρεψαν, τοὺς δ' ὑπὲρ
 αὐτῶν κινδυνεύοντας ἑτέρου τοσοῦτου χρόνου τὸν
 μισθὸν ἀπεστέφρουν· καὶ τοῖς μὲν Κισθίηνην καταλα-
 βοῦσιν ἑκατὸν τάλαντα διένειμαν, τοὺς δὲ μεθ' αὐτῶν
 εἰς Κύπρον στρατευσαμένους μᾶλλον ἢ τοὺς αἰχμαλώ- e
 154 τούς ὕβριζον. ὥς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ μὴ καθ' ἐν ἑκα-
 στον ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, τίς ἢ τῶν πολεμυσάντων
 αὐτοῖς οὐκ εὐδαίμονήσας ἀπῆλθεν, ἢ τῶν ὑπ' ἐκεί-
 νοις γενομένων οὐκ αἰκισθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν; 73
 οὐ Κόνωνα μὲν ὃς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας στρατηγήσας τὴν
 ἀρχὴν τὴν Λακεδαιμονίαν κατέλυσεν, ἐπὶ θανάτῳ συλ-
 λαβεῖν ἐτόλμησαν, Θεμιστοκλέα δ' ὃς ὑπὲρ τῆς Ἑλ-
 λάδος αὐτοὺς κατεναυμάχησε, τῶν μεγίστων θωρεῶν
 155 ἡξίωσαν; καίτοι πῶς χρὴ τὴν τούτων φιλίαν ἀγαπᾶν,
 οἱ τοὺς μὲν εὐεργέτας τιμωροῦνται, τοὺς δὲ κακῶς
 ποιοῦντας οὕτως ἐπιφανῶς κολακεύουσιν; περὶ τίνας
 δ' ἡμῶν οὐκ ἐξημαρτήκασιν; ποῖον δὲ χρόνον διαλε- b
 λοῖπασιν ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλλησιν; τί δ' οὐκ ἐχ-
 θρὸν αὐτοῖς ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν, οἱ καὶ τὰ τῶν θεῶν
 ἔδῃ καὶ τοὺς νεῶς συλᾶν ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ καὶ
 156 κατακάειν ἐτόλμησαν; διὸ καὶ τοὺς Ἴωνας ἄξιον ἐπαι-
 νεῖν, ὅτι τῶν ἐμπρησθέντων λερωὶν ἐπηράσαντ' εἰ

ινες κινήσειαν ἢ πάλιν εἰς τάρχαλα καταστήσαι βου-
ληθεῖεν, οὐκ ἀποροῦντες, πόθεν ἐπισκευάσωσιν, ἀλλ’
ἴν’ ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἢ τῆς τῶν βαρβά-
ρων ἀσεβείας, καὶ μηδεὶς πιστεύῃ τοῖς τοιαύτ’ εἰς τὰ
τῶν θεῶν ἑξαμαρτεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ φυλάτ-
τονται καὶ δεδῶσιν, ὁρῶντες αὐτοὺς οὐ μόνον τοῖς
σώμασιν ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀναθήμασι πολεμή-
σαντας.

- 157 (μβ.) Ἐχω δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέ-
ρων τοιαῦτα διελθεῖν. καὶ γὰρ οὗτοι πρὸς μὲν τοὺς
ἄλλους, ὅσοις πεπολεμήκασιν, ἅμα διαλλάττονται καὶ
τῆς ἐχθρας τῆς γεγενημένης ἐπιλανθάνονται, τοῖς δ’
ἡπειρώταις οὐδ’ ὅταν εὐπάσχωσι χάριν ἴσασιν· οὐ-
τως ἀέμνηστον τὴν ὀργὴν πρὸς αὐτοὺς ἔχουσιν. καὶ
πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν μηδισμοῦ θάνατον κατ-
έγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν ἀρὰς ποι-
οῦνται, πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἰ τις ἐπικηρυκεύε-
ται Πέρσαις τῶν πολιτῶν· Εὐμολπίδαι δὲ καὶ Κήρυ-
κες ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ τούτων μῖσος
καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἰργεσθαι τῶν ἱερῶν ὥσπερ e
58 τοῖς ἀνδροφόνοις προαγορεύουσιν. οὕτω δὲ φύσει πο-
λεμικῶς πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν, ὥστε καὶ τῶν μύθων
ἥδιστα συνδιατρίβομεν τοῖς Τρωτικοῖς [καὶ Περσικοῖς],
δι’ ὧν ἔστι πυνθάνεσθαι τὰς ἐκείνων συμφοράς. εὐ- 74
ροι δ’ ἂν τις ἐκ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρ-
βάρους ὕμνους πεποιημένους, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τοὺς
Ἑλλήνας θρήνους ἡμῖν γεγενημένους, καὶ τοὺς μὲν
ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδομένους, τοὺς δ’ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς
59 ἡμᾶς μεμνημένους. οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν
μεῖζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας
τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμίασε, καὶ διὰ τοῦτο βουληθῆναι
τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐντιμον αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν

- τέχνην ἐν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ τῇ παιδεύ-
σει τῶν νεωτέρων, ἵνα πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπῶν
ἐκμανθάνωμεν τὴν ἐχθραν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς αὐ-
τούς καὶ ζηλοῦντες τὰς ἀρετὰς τῶν στρατευσαμένων
- 160 τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν. (μγ΄.) Ὡστε
μοι δοκεῖ πολλὰ λίαν εἶναι τὰ παρακελευόμενα πολε-
μεῖν αὐτοῖς, μάλιστα δ' ὁ παρὼν καιρὸς, οὗ σαφέστε-
ρον οὐδέν. ὃν οὐκ ἀφετέον· καὶ γὰρ αἰσχυρὸν παρόντι
μὲν μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δ' αὐτοῦ μεμνήσθαι.
τί γὰρ ἂν καὶ βουλευθῆμεν ἡμῖν προσγενέσθαι, μέλ-
λοντες βασιλεῖ πολεμεῖν, ἔξω τῶν νῦν ὑπαρχόντων;
- 161 οὐκ Αἴγυπτος μὲν αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀφέστηκε, Φοι-
νίκη δὲ καὶ Συρία διὰ τὸν πόλεμον ἀνάστατοι γεγό-
νασι, Τύρος δ' ἐφ' ἧ μέγ' ἐφρόνησεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
τῶν ἐκείνου κατείληπται; τῶν δ' ἐν Κιλικίᾳ πόλεων
τὰς μὲν πλείστας οἱ μεθ' ἡμῶν ὄντες ἔχουσι, τὰς δ' οὐ
χαλεπὸν ἐστι κτήσασθαι. Λυκίας δ' οὐδ' εἰς πώποτε
- 162 Περσῶν ἐκράτησεν. Ἐκατόμνωσ δ' ὁ Καρίας ἐπίσταθ-
μος τῇ μὲν ἀληθείᾳ πολὺν ἤδη χρόνον ἀφέστηκεν,
ὁμολογήσει δ' ὅταν ἡμεῖς βουλευθῶμεν. ἀπὸ δὲ Κνίδου
μέχρι Σινώπης Ἕλληνες τὴν Ἀσίαν παροικοῦσιν, οὓς
οὐ δεῖ πείθειν ἀλλὰ μὴ κωλύειν πολεμεῖν. καίτοι τοι-
ούτων ὀρμητηρίων ὑπαρξάντων καὶ τοσοῦτου πολέ-
μου τὴν Ἀσίαν περιστάντος τί δεῖ τὰ συμβησόμενα
λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν; ὅπου γὰρ μικρῶν μερῶν ἦτ-
τους εἶσιν, οὐκ ἄδηλον, ὥς ἂν διατεθεῖεν, εἰ πᾶσιν
- 163 ἡμῖν πολεμεῖν ἀναγκασθεῖεν. ἔχει δ' οὕτως. ἂν μὲν ὁ
βάρβαρος ἐρρωμενεστέως κατὰσχητὺς πόλεις τὰς ἐπὶ
θαλάττῃ φρουρὰς μελίκους ἐν αὐταῖς ἢ νῦν ἐγκατα-
στήσας, τάχ' ἂν καὶ τῶν νήσων αἱ περὶ τὴν ἡπειρον,
οἶον Ῥόδος καὶ Σάμος καὶ Χίος, ἐπὶ τὰς ἐκείνου τύχας
ἀποκλίνειαν· ἦν δ' ἡμεῖς αὐτὰς πρότεροι καταλάβω-

μεν, εἰκὸς τοὺς τὴν Λυδίαν καὶ Φρυγίαν καὶ τὴν ἄλ-
 λην τὴν ὑπερκειμένην χώραν οἰκοῦντας ἐπὶ τοῖς ἐν-
 Α τεῦθεν ὁρμωμένοις εἶναι. διὸ δεῖ σπεύδειν καὶ μηδε-
 μίαν ποιεῖσθαι διατριβὴν, ἵνα μὴ πάθωμεν, ὅπερ οἱ
 πατέρες ἡμῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ὑστερίσαντες τῶν βαρβά- b
 ρων καὶ προέμενοι τινὰς τῶν συμμάχων ἠναγκάσθη-
 σαν ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς κινδυνεύειν, ἐξὸν αὐτοῖς
 προτέροις διαβᾶσιν εἰς τὴν ἡπειρον μετὰ πάσης τῆς
 τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως ἐν μέρει τῶν ἐθνῶν ἑκαστον
 5 χειροῦσθαι. δέδεικται γὰρ, ὅταν τις πολεμῇ πρὸς ἀν-
 θρώπους ἐκ πολλῶν τόπων συλλεγομένους, ὅτι δεῖ μὴ
 περιμένειν, ἕως ἂν ἐπιστῶσιν, ἀλλ' ἔτι διεσπαρμένους
 αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν προεξαμαρτόντες c
 ἅπαντα ταῦτ' ἐπηνωρθώσαντο, καταστάντες εἰς τοὺς
 μεγίστους ἀγῶνας· ἡμεῖς δ' ἂν σωφρονώμεν, ἐξ ἀρχῆς
 φυλαξόμεθα καὶ πειρασόμεθα φθῆναι περὶ τὴν Λυδίαν
 ; καὶ τὴν Ἰωνίαν στρατόπεδον ἐγκαταστήσαντες, εἰδότες,
 ὅτι καὶ βασιλεὺς οὐχ ἐκόντων ἄρχει τῶν ἡπειρωτῶν
 ἀλλὰ μεῖζω δύναμιν περὶ αὐτὸν ἐκάστων αὐτῶν ποιη-
 σάμενος· ἧς ἡμεῖς ὅταν κρείττω διαβιβάσωμεν, ὁ βου- d
 ληθέντες ῥαδίως ἂν ποιήσαιμεν, ἀσφαλῶς ἄπασαν τὴν
 Ἀσίαν καρπωσόμεθα. πολὺ δὲ κάλλιον ἐκεῖνω περὶ
 τῆς βασιλείας πολεμεῖν ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ τῆς
 ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.

(μδ'.) Ἄξιον δ' ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας ποιήσασθαι
 τὴν στρατείαν, ἵν' οἱ τῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες,
 οὗτοι καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσωσι· καὶ μὴ πάντα τὸν
 χρόνον δυστυχοῦντες διαγᾶγωσιν. ἱκανὸς γὰρ ὁ παρε- e
 ληλυθὼς, ἐν ᾧ τί τῶν δεινῶν οὐ γέγονεν; πολλῶν γὰρ
 κακῶν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων αὐτοῖς
 πλείω τῶν ἀναγκαίων προσεξευρήκαμεν, πολέμους
 καὶ στάσεις ἡμῖν αὐτοῖς ἐμποιήσαντες, ὥστε τοὺς μὲν

- ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνόμως ἀπόλλυσθαι, τοὺς δ' ἐπὶ ξένης 76
 μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν ἀλᾶσθαι, πολλοὺς δὲ δι'
 ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους
 ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνή-
 σκειν. ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἡγανάκτησεν, ἀλλ' ἐπὶ
 μὲν ταῖς συμφοραῖς ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέ-
 ναις δακρύειν ἀξιούσιν, ἀληθινὰ δὲ πάθη πολλὰ καὶ
 δεινὰ γιγνόμενα διὰ τὸν πόλεμον ἐφορῶντες τοσοῦ-
 του θέουσιν ἔλεειν, ὥστε καὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ b
 τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν ἰδίους ἀγαθοῖς.
- 169 Ἰσως δ' ἂν καὶ τῆς ἐμῆς εὐηθείας πολλοὶ καταγελά-
 σειαν, εἰ δυστυχίας ἀνδρῶν ὀδυροίμην ἐν τοῖς τοιού-
 τοις καιροῖς, ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέγονε,
 Σικελία δὲ καταδεδούλωται, τοσαῦται δὲ πόλεις τοῖς
 βαρβάροις ἐκδίδονται, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῶν Ἑλλήνων
 ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ἐστίν.
- 170 (μέ.) Θαναμάζω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς
 πόλεσιν, εἰ προσήκειν αὐτοῖς ἡγοῦνται μέγα φρονεῖν, c
 μηδὲν πώποθ' ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων μῆτ' εἴ-
 πεθν μῆτ' ἐνθυμηθῆναι δυνηθέντες. ἐχρῆν γὰρ αὐ-
 τοὺς, εἴπερ ἦσαν ἄξιοι τῆς παρούσης δόξης, ἀπάντων
 ἀφεμένους τῶν ἄλλων περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς
- 171 τοὺς βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. τυχὸν
 μὲν γὰρ ἂν τι συνεπέραναν· εἰ δὲ καὶ προαπεῖπον,
 ἀλλ' οὖν τοὺς γε λόγους ὥσπερ χρησμούς εἰς τὸν
 ἐπιόντα χρόνον ἂν κατέλιπον. νῦν δ' οἱ μὲν ἐν ταῖς d
 μεγίσταις δόξαις ὄντες ἐπὶ μικροῖς σπουδάζουσιν,
 ἡμῖν δὲ τοῖς τῶν πολιτικῶν ἐξεστηκόσι περὶ τηλικού-
 των πραγμάτων συμβουλεύειν παραλελοίπασιν.
- 172 Οὐ μὲν ἄλλ' ὅσῳ μικροψυχότεροι τυγχάνουσιν
 ὄντες οἱ προεστῶτες ἡμῶν, τοσοῦτόν τοὺς ἄλλους ἐρρω-
 μενεστερώς δεῖ σκοπεῖν, ὅπως ἀπαλλαγῇσόμεθα τῆς

παρούσης ἐχθρας. νῦν μὲν γὰρ μάτην ποιούμεθα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας· οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα καὶ περιμένομεν τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἀνῆκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργάσασθαι δυνησόμεθα. (μς'.) Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπιβουλάς ἐκποδῶν ποιησαμένους ἐκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν τὰς τε πόλεις ἀσφαλέςτερον οἰκῆσμεν καὶ πιστότερον διακείσόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. ἔστι δ' ἀπλοὺς καὶ ῥᾷδιος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων· οὔτε γὰρ εἰρήνην οἷόν τι βεβαίαν ἀγαγεῖν, ἢ μὴ κοινῇ **ΤΙ** τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν, οὔθ' ὁμονοῆσαι τοὺς Ἕλληνας, πρὶν ἂν καὶ τὰς ὠφελείας ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησώμεθα. τούτων δὲ γενομένων καὶ τῆς ἀπορίας τῆς περὶ τὸν βίον ἡμῶν ἀφαιρεθείσης, ἢ καὶ τὰς ἐταιρίας διαλύει καὶ τὰς συγγενείας εἰς ἐχθραν προάγει καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς πολέμους καὶ στάσεις καθίστησιν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχ ὁμονοήσομεν καὶ τὰς εὐνοίας ἀληθινὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔξομεν. ὧν ἔνεκα περὶ παντὸς **Β** ποιητέον, ὅπως ὥς τάχιστα τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἡπείρον διοριῶμεν, ὥς μόνον ἂν τοῦτ' ἀγαθὸν ἀπολαύσαιμεν τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰ ταῖς ἐμπειρίαις ταῖς ἐκ τούτων γεγεννημέναις πρὸς τὸν βάρβαρον καταχρήσασθαι δόξειεν ἡμῖν.

(μς'.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως διὰ τὰς συνθήκας ἄξιον ἐπισχεῖν ἀλλ' οὐκ ἐπειχθῆναι καὶ θᾶπτον ποιήσασθαι **Ε** τὴν στρατείαν; δι' αἷς αἱ μὲν ἡλευθερωμένοι τῶν πόλεων βασιλεῖ χάριν ἴσασιν, ὥς δι' ἐκείνους τυχοῦσαι τῆς αὐτονομίας ταύτης, αἱ δ' ἐκδεδομένοι τοῖς βαρβάροις μάλιστα μὲν Λακεδαιμονίοις ἐπικαλοῦσιν, ἔπειτα **Δ** καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μετασχοῦσι τῆς εἰρήνης, ὥς **Ζ** πᾶσι τούτων δουλεύειν ἡναγκασμένοι. καίτοι πῶς οὐ

- χρη̃ διαλύειν ταύτας τὰς ὁμολογίας, ἐξ ὧν τοιαύτη δόξα
 γέγονεν, ὥς ὁ μὲν βάρβαρος κήδεται τῆς Ἑλλάδος καὶ δ
 φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστίν, ἡμῶν δὲ τινὲς εἰσιν οἱ λυ-
 176 μαινόμενοι καὶ κακῶς ποιοῦντες αὐτήν; ὁ δὲ πάντων
 καταγελαστότατον, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς ὁμο-
 λογίαις τὰ χειρίστα τυγχάνομεν διαφυλάττοντες. ἃ μὲν
 γὰρ αὐτονόμους ἀφίησι τὰς τε νήσους καὶ τὰς πόλεις
 τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, πάλαι λέλυνται καὶ μάτην ἐν ταῖς
 στήλαις ἐστίν· ἃ δ' αἰσχύνην ἡμῖν φέρει καὶ πολλοὺς
 τῶν συμμάχων ἐκδέδωκε, ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει e
 καὶ πάντες αὐτὰ κύρια ποιούμεν, ἃ χρῆν ἀναιρεῖν καὶ
 μηδὲ μίαν εἶν ἡμέραν, νομίζοντας προστάγματα καὶ
 μὴ συνθήκας εἶναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι συνθήκαι
 μὲν εἰσιν, αἵτινες ἂν ἴσως καὶ κοινῶς ἀμφοτέροις
 ἔχωσι, προστάγματα δὲ τὰ τοὺς ἑτέρους ἐλαττοῦντα 78
 177 παρὰ τὸ δίκαιον; διὸ καὶ τῶν πρεσβευσάντων ταύτην
 τὴν εἰρήνην δικαίως ἂν κατηγοροῖμεν, ὅτι πεμφθέντες
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐποιήσαντο
 τὰς συνθήκας. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴτ' ἐδόκει τὴν αὐ-
 τῶν ἔχειν ἐκάστους, εἴτε καὶ τῶν δοριαλώτων ἐπάρ-
 χειν, εἴτε τούτων κρατεῖν ὧν ὑπὸ τὴν εἰρήνην ἐτυγ-
 χάνομεν ἔχοντες, ἐν τι τούτων ὀρισαμένους καὶ κοινὸν
 τὸ δίκαιον ποιησαμένους, οὕτω συγγράφεσθαι περὶ b
 178 αὐτῶν. νῦν δὲ τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει καὶ τῇ Λακεδαι-
 μονίᾳ οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν, τὸν δὲ βάρβαρον
 ἀπάσης τῆς Ἀσίας δεσπότην κατέστησαν, ὥσπερ ὑπὲρ
 ἐκείνου πολεμησάντων ἡμῶν, ἢ τῆς μὲν Περσῶν ἀρχῆς
 πάλαι καθεστηκυίας, ἡμῶν δ' ἄρτι τὰς πόλεις κατοι-
 κούντων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων μὲν νεωστὶ ταύτην τὴν
 τιμὴν ἐχόντων, ἡμῶν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν τοῖς c
 179 Ἑλλήσι δυναστευόντων. (μη΄.) Οἶμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν
 μᾶλλον δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγεννημέ-

νην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης διέχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν εἴληφεν, ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος ἀλλ' οὐ πρὸς ἀνθρώπους τὰς συνθήκας ποιούμενος. καὶ ταύτας ἡμᾶς ἀνάγκασεν ἐν στήλαις λιθίναις ἀναγράφαντας ἐν τοῖς κοινοῖς τῶν ἱερῶν καταθεῖναι, πολὺν κάλλιον τρόποιον τῶν ἐν ταῖς μάχαις γιγνομένων· τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ μικρῶν ἔργων καὶ μιᾶς τύχης ἐστὶν, αὐταὶ δ' ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ πολέμου καὶ καθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐστέκασιν.

Ἵππερ ὧν ἄξιον ὀργίζεσθαι καὶ σκοπεῖν, ὅπως τῶν τε γεγενημένων δίκην ληφόμεθα καὶ τὰ μέλλοντα διορθωσόμεθα. καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἰδίᾳ μὲν τοῖς βαρβάροις οἰκέταις ἄξιον χρῆσθαι, δημοσίᾳ δὲ τοσοῦτους τῶν συμμάχων περιορᾶν αὐτοῖς δουλεύοντας, καὶ τοὺς μὲν περὶ τὰ Τρωϊκὰ γενομένους μιᾶς γυναικὸς ἀρπασθείσης οὕτως ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηθεῖσιν ὥστε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας, πρὶν τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησαν τοῦ τολμήσαντος 79 ἐξαμαρτεῖν, ἡμᾶς δ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὑβριζομένης μηδεμίαν ποιήσασθαι κοινὴν τιμωρίαν, ἐξὸν ἡμῖν εὐχῆς ἄξια διαπραξάσθαι. μόνος γὰρ οὗτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστὶ, θεωρίᾳ μὲν μᾶλλον ἢ στρατείᾳ προσεικὼς, ἀμφοτέροις δὲ συμφέρων, καὶ τοῖς ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν. εἴη γὰρ ὅτι ἂν τοῖς μὲν ἀδεῶς τὰ σφέτερόν αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων μεγάλους πλούτους κατακτήσασθαι.

(μθ'.) Πολλαχῇ δ' ἂν τις λογιζόμενος εὖροι ταύτας τὰς πράξεις μάλιστα λυσιτελοῦσας ἡμῖν. φέρε γὰρ.

- πρὸς τίνας χρὴ πολεμεῖν τοὺς μηδεμιᾶς πλεονεξίας ἐπιθυμοῦντας ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; οὐ πρὸς τοὺς καὶ πρότερον κακῶς τὴν Ἑλλάδα ποιήσαντας καὶ νῦν ἐπιβουλεύοντας καὶ πάντα τὸν χρόνον c
- 184 οὕτω πρὸς ἡμᾶς διακειμένους; τίσι δὲ φθονεῖν εἰκὸς ἐστὶ τοὺς μὴ παντάπασιν ἀνάνδρως διακειμένους ἀλλὰ μετρίως τούτῳ τῷ πράγματι χρωμένους; οὐ τοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστείας ἢ κατ' ἀνθρώπους περιβεβλημένοις, ἐλάττωτος δ' ἀξίοις τῶν παρ' ἡμῖν δυστυχούντων; ἐπὶ τίνας δὲ στρατεύειν προσήκει τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος ἐνθυμουμένους; οὐκ ἐπὶ τοὺς καὶ φύσει πολεμίους καὶ πατρικοὺς ἐχθροὺς, καὶ πλείστα μὲν ἀγαθὰ κεκτημένοις, ἥκιστα δ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένους; οὐκοῦν ἐκεῖνοι πᾶσι τοῦτοις ἐνοχοὶ τυγχάνουσιν ὄντες.
- 185 (ν'.) Καὶ μὴν οὐδὲ τὰς πόλεις λυπήσομεν στρατιώτας ἐξ αὐτῶν καταλέγοντες, ὃ νῦν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους ὀχληρότατόν ἐστιν αὐταῖς· πολὺ γὰρ οἶμαι σπανιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς μένειν ἐθελήσαντας τῶν συνακολουθεῖν ἐπιθυμησόντων. τίς γὰρ οὕτως ἢ νέος ἢ παλαιὸς ῥάθυμός ἐστιν, ὅστις οὐ μετασχεῖν βουλὴ e
σεται ταύτης τῆς στρατιᾶς τῆς ὑπ' Ἀθηναίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων στρατηγομένης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας ἀθροισμένης, ὑπὸ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἐκπεμπομένης, ἐπὶ δὲ τὴν τῶν βαρβάρων τιμωρίαν πορευομένης; φήμην δὲ καὶ μνήμην καὶ δόξαν πόσῃν τινα χρὴ νομίζειν ἢ ζῶντας ἔξειν ἢ 80
τελευτήσαντας καταλείψειν τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἀριστεύσαντας; ὅπου γὰρ οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμήσαντες καὶ μίαν πόλιν ἐλόντες τοιούτων ἐκαινων ἡξιώθησαν, ποίων τινῶν χρὴ προσδοκᾶν ἐγκωμίων τευξέσθαι τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας;

τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων οὐ πονήσῃ καὶ φιλοσοφήσῃ βουλόμενος ἅμα τῆς θ' αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς μνη- b
μεῖον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν;

- 87 (να΄.) Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ τυγχάνω γνώμην ἔχων ἐν τε τῇ παρόντι καιρῷ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου. τότε μὲν γὰρ ὥμην ἀξίως δυνήσεσθαι τῶν πραγμάτων εἰπεῖν· νῦν δ' οὐκ ἐφικνούμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰ με διαπέφευγεν ὧν διενεσθῆναι. αὐτοὺς οὖν χρὴ συνδιορᾶν, ὅσης ἂν εὐδαιμονίας τύχοιμεν, εἰ τὸν μὲν πόλεμον τὸν νῦν ὄντα περὶ ἡμᾶς πρὸς τοὺς c
ἡπειρώτας ποιησαίμεθα, τὴν δ' εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ
88 τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν, καὶ μὴ μόνον ἀκροατὰς γενομένους ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὺς μὲν πράττειν δυναμένους παρακαλοῦντας ἀλλήλους πει-
ρᾶσθαι διαλλάττειν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων, τοὺς δὲ τῶν λόγων ἀμφισβητοῦ-
τας πρὸς μὲν τὴν παρακαταθήκην καὶ περὶ τῶν ἄλλων d
ὧν νῦν φλυαροῦσι παύεσθαι γράφοντας, πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ποιεῖσθαι τὴν ἄμιλλαν καὶ σκοπεῖν, ὅπως ἄμεινον ἐμοῦ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐροῦ-
39 σιν, ἐνθυμουμένους, ὅτι τοῖς μεγάλ' ὑπισχνουμένοις οὐ πρόπει περὶ μικρὰ διατρέβειν, οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν, ἐξ ὧν ὁ βίος μηδὲν ἐπιδώσῃ τῶν πεισθέντων, ἀλλ' ὧν ἐπιτελεσθέντων αὐτοί τ' ἀπαλλαγῇσονται τῆς e
παρούσης ἀπορίας καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν ἀκτιοὶ δόξουσιν εἶναι.

B.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

(α΄.) *Μὴ θαυμάσης, ὦ Φίλιππε, διότι τοῦ λόγου 82*
ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν οὐ τοῦ πρὸς σέ βεβηθησομένου
καὶ νῦν δειχθήσεσθαι μέλλοντος ἀλλὰ τοῦ περὶ Ἀμφι-
πόλεως γραφέντος. περὶ οὐ μικρὰ βούλομαι προειπεῖν,
ἵνα δηλώσω καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥς οὐ δι' ἄγνοίαν
οὐδὲ διαψευσθεὶς τῆς ἀρρωστίας τῆς νῦν μοι παρού-
σης ἐπεθέμην γράφειν τὸν πρὸς σέ λόγον ἀλλ' εἰκό-
τως καὶ κατὰ μικρὸν ὑπαχθεῖς.

2 (β΄.) Ὅρων γὰρ τὸν πόλεμον τὸν ἐνστάιντα σοὶ
καὶ τῇ πόλει περὶ Ἀμφιπόλεως πολλῶν κακῶν αἰτιον
γιννόμενον ἐπεχειρήσα λέγειν περὶ τε τῆς πόλεως ταύ-
της καὶ τῆς χώρας οὐδὲν τῶν αὐτῶν οὔτε τοῖς ὑπὸ τῶν
σῶν ἐταίρων λεγομένοις οὔτε τοῖς ὑπὸ τῶν βεβηθῶν
τῶν παρ' ἡμῖν ἀλλ' ὥς οἶόν τε πλεῖστον ἀφεστῶτα
3 τῆς τούτων διανοίας. οὗτοι μὲν γὰρ παρῳξύνον ἐπὶ
τὸν πόλεμον, συναγορεύοντες ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν. e
ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητουμένων οὐδὲν ἀπεφαι-
νόμην, ὃν δ' ὑπελάμβανον τῶν λόγων εἰρηνικώτατον
εἶναι, περὶ τούτου διετρίβον, λέγων, ὥς ἀμφοτέρω
διαμαρτάνετε τῶν πραγμάτων, καὶ σὺ μὲν πολεμεῖς 83
ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων, ἡ δὲ πόλις ὑπὲρ τῆς σῆς
δυναστείας· λυσίτελεῖν γὰρ σοὶ μὲν ἡμᾶς ἔχειν τὴν
χώραν ταύτην, τῇ δὲ πόλει μηδ' ἐξ ἐνὸς τρόπου λαβεῖν
4 αὐτήν. καὶ περὶ τούτων οὕτως ἐδόκουν διεξιέναι τοῖς
ἀκούουσιν ὥστε μηθεὶς τὸν λόγον αὐτῶν μηδὲ τὴν
λέξιν ἐπαινεῖν ὥς ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς ἔχουσιν, ὅπερ
εἰῶθασί τινες ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμά-
των θαυμάζειν καὶ νομίζειν οὐδαμῶς ἂν ἄλλως πανύ- b

ἵσασθαι τῆς φιλονικίας ὑμᾶς, πλὴν εἰ σὺ μὲν πεισθείης
 κλείονος ἀξίαν ἴσσεσθαι σοι τὴν τῆς πόλεως φιλίαν ἢ
 τὰς προσόδους τὰς ἐξ Ἀμφιπόλεως γιγνομένας, ἡ δὲ
 πόλις δυνηθεῖη καταμαθεῖν, ὥς χρή τὰς μὲν τοιαύτας
 φεύγειν ἀποικίας, αἵτινες τετράκις ἢ πεντάκις ἀπο-
 λωλέκασιν τοὺς ἐμπολιτευθέντας, ζητεῖν δ' ἐκείνους
 τοὺς τόπους τοὺς πόρρω μὲν κειμένους τῶν ἄρχειν
 δυναμένων, ἐγγὺς δὲ τῶν δουλεύειν εἰδισμένων, εἰς
 6 οἷόν περ Λακεδαιμόνιοι Κυρηνάλους ἀπόφικισαν· πρὸς
 δὲ τούτοις, εἰ σὺ μὲν γνολῆς, ὅτι λόγῳ παραδοὺς τὴν
 χώραν ἡμῖν ταύτην αὐτὸς ἐργῶ κρατήσεις αὐτῆς καὶ
 προσέτι τὴν εὐνοίαν τὴν ἡμετέραν κτήσει· τοσοῦτους
 γὰρ ὁμήρους λήψει παρ' ἡμῶν τῆς φιλίας, ὅσους περ
 ἂν ἐποίκους εἰς τὴν σὴν δυναστείαν ἀποστείλωμεν,
 τὸ δὲ πλῆθος ἡμῶν εἰ τις διδάξειεν, ὥς ἂν λάβωμεν
 Ἀμφίπολιν, ἀναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν εὐνοίαν δ
 ἔχειν τοῖς σοῖς πράγμασι διὰ τοὺς ἐνταῦθα κατοικοῦν-
 τας, οἷαν περ εἶχομεν Ἀμαδόκῳ τῷ παλαιῷ διὰ τοὺς
 7 ἐν Χερρονήσῳ γεωργοῦντας. τοιούτων δὲ πολλῶν λε-
 γομένων ἤλπισαν, ὅσοι περ ἤκουσαν, διαδοθέντος τοῦ
 λόγου διαλύσεσθαι τὸν πόλεμον ὑμᾶς καὶ γνωσιμαχῆ-
 σαντας βουλεύσεσθαι τι κοινὸν ἀγαθὸν περὶ ὑμῶν
 αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν ἀφρόνως ἢ καὶ νοῦν ἐχόντως ταῦτ' ὁ
 ἐδόξαζον, δικαίως ἂν ἐκεῖνοι τὴν αἰτίαν ἔχοιεν· ὄντος
 δ' οὖν ἐμοῦ περὶ τὴν πραγματείαν ταύτην ἐφθητε
 ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην πρὶν ἐξεργασθῆναι τὸν λό-
 γον, σωφρονοῦντες· ὅπως γὰρ οὖν πεπραχῆται κρεῖτ- 84
 τον ἢν αὐτὴν ἢ συνέχεσθαι τοῖς κακοῖς τοῖς διὰ τὸν
 πόλεμον γιγνομένοις. (δ'.) Συνησθεῖς δὲ τοῖς περὶ
 τῆς εἰρήνης φηρισθείσι καὶ νομίσας οὐ μόνον ἡμῖν
 ἀλλὰ καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν ἅπασιν συννοήσιν,
 ἀποστῆσαι μὲν τὴν ἐμαντοῦ διάνοιαν τῶν ἐχομένῳ

οὐχ οἷός τ' ἦν, ἀλλ' οὕτω διεκείμην ὥστ' εὐθύς σκο-
 πείσθαι, πῶς ἂν τὰ πεπραγμένα παραμείνειεν ἡμῖν
 καὶ μὴ χρόνον ὀλίγον ἢ πόλιν ἡμῶν διαλιποῦσα πάλιν
 9 ἐτέρων πολέμων ἐπιθυμήσει· διεξιὼν δὲ περὶ τούτων
 πρὸς ἑμᾶντὸν εὐρισκὼν οὐδαμῶς ἂν ἄλλως αὐτὴν
 ἡσυχίαν ἄγουσαν, πλὴν εἰ δόξειε ταῖς πόλεσι ταῖς με-
 γίσταις διαλυσάμεναις τὰ πρὸς σφᾶς αὐτὰς εἰς τὴν
 Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν, καὶ τὰς πλεονεξίας,
 αἷς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήτων ἀξιοῦσιν αὐταῖς γίνεσθαι,
 ταύτας εἰπαρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουλευθεῖεν·
 ἅπερ ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβου-
 10 λευκῶς.

- (ε΄.) Ταῦτα δὲ διανοηθεὶς καὶ νομίσας οὐδέποτε
 ἂν εὐρεθῆναι καλλίω ταύτης ὑπόθεσιν οὐδὲ κοινοτέ-
 ραν οὐδὲ μᾶλλον ἄπασιν ἡμῖν συμφέρουσαν, ἐπήρθη
 πάλιν γράψαι περὶ αὐτῆς, οὐκ ἄγνωσθαι οὐδὲν τῶν περὶ
 ἑμᾶντον, ἀλλ' εἰδὼς μὲν τὸν λόγον τοῦτον οὐ τῆς ἡλι-
 κίας τῆς ἐμῆς δεόμενον ἀλλ' ἀνδρὸς ἀνθοῦσαν τὴν
 ἀκμὴν ἔχοντος καὶ τὴν φύσιν πολὺ τῶν ἄλλων δια-
 11 φέροντος, ὁρῶν δ' ὅτι χαλεπὸν ἐστὶ περὶ τὴν αὐτὴν d
 ὑπόθεσιν δύο λόγους ἀνεκτῶς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ
 ὁ πρότερον ἐκδοθεὶς οὕτως ἢ γεγραμμένος ὥστε καὶ
 τοὺς βασκαίνοντας ἡμᾶς μιμεῖσθαι καὶ θαυμάζειν
 αὐτὸν μᾶλλον τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινούντων.
 12 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ταύτας τὰς δυσχερεῖας ὑπεριδὼν οὐ-
 τως ἐπὶ γῆρας γέγονα φιλότιμος, ὥστ' ἡβουλήθη
 ἅμα τοῖς πρὸς σὲ λεγομένοις καὶ τοῖς μετ' ἐμοῦ δια- e
 τρίψασιν ὑποδεῖξαι καὶ ποιῆσαι φανερόν, ὅτι τὸ μὲν
 ταῖς πανηγύρεσιν ἐνοχλεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν
 τοὺς συντρέχοντας ἐν αὐταῖς πρὸς οὐδένα λέγειν ἐστίν,
 ἀλλ' ὁμοίως οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἄκυροι τυγχάνου-
 σιν ὄντες τοῖς νόμοις καὶ ταῖς πολιταίαις ταῖς ὑπὸ τῶν

- 13 σοφιστῶν γεγραμμέναις, δεῖ δὲ τοὺς βουλομένους μὴ
μάτην φλυναρεῖν ἀλλὰ προὔργου τι ποιεῖν, καὶ τοὺς οἰ- 86
ομένους ἀγαθὸν τι κοινὸν εὖρηκέναι τοὺς μὲν ἄλλους
ἔαν πανηγυρίζειν, αὐτοὺς δ' ὧν εἰσηγοῦνται ποιήσα-
σθαί τινα προστάτην τῶν καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυνα-
μένων καὶ δόξαν μεγάλην ἔχόντων, εἴπερ μέλλουσί τι-
14 νες προσέξειν αὐτοῖς τὸν νοῦν. (ε'.) Ἄπερ ἐγὼ γνούς
διαλεχθῆναι σοὶ προσιλόμην, οὐ πρὸς χάριν ἐκλεξάμε-
νος, καί τοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν σοὶ πεχαρισμένως ^b
εἰπεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτῳ τὴν διάνοιαν ἔσχον. ἀλλὰ
τοὺς μὲν ἄλλους εἰώρων τοὺς ἐνδόξους τῶν ἀνδρῶν
υπὸ πόλεσι καὶ νόμοις οἰκοῦντας, καὶ οὐδὲν ἔξον αὐ-
τοῖς ἄλλο πράττειν πλὴν τὸ προσταττόμενον, ἔτι δὲ
πολὺ καταδεεστεροὺς ὄντας τῶν πραγμάτων τῶν ῥη-
15 θησομένων, σοὶ δὲ μόνῳ πολλὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τῆς
τύχης δεδομένην καὶ πρέσβεις πέμπειν πρὸς οὐστινας
ἂν βουληθῆς, καὶ δέχεσθαι παρ' ὧν ἂν σοὶ δοκῇ, καὶ
λέγειν ὅ τι ἂν ἡγῇ συμφέρειν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλοῦ- ^c
τον καὶ δύνάμιν κεκτημένον, ὅσην οὐδεὶς τῶν Ἑλλή-
νων, ἂ μόνα τῶν ὄντων καὶ πείθειν καὶ βιάζεσθαι πέ-
φυκεν· ὧν οἶμαι καὶ τὰ ῥηθησόμενα προσδεήσεσθαι.
- 16 μέλλω γάρ σοι συμβουλεύειν προστῆναι τῆς τε τῶν Ἑλ-
λήνων ὁμονοίας καὶ τῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους στρατείας·
ἔστι δὲ τὸ μὲν πείθειν πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμφέρον,
τὸ δὲ βιάζεσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους χρήσιμον. ἡ μὲν ^d
οὖν περιβολὴ παντὸς τοῦ λόγου τοιαύτη τίς ἐστιν.
- 7 (ζ'.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ πρὸς σὲ κατεπειν, ἐφ' οἷς
ἐλύπησάν τινές με τῶν πλησιασάντων· οἶμαι γὰρ
ἔσεσθαι τι προὔργου. δηλώσαντος γάρ μου πρὸς αὐ-
τοὺς, ὅτι μέλλω σοὶ λόγον πέμπειν οὐκ ἐπίδειξιν ποιη-
σόμενον οὐδ' ἐγκωμιασόμενον τοὺς πολέμους τοὺς
δια σοῦ γεγεννημένους, ἔτεροι γὰρ τοῦτο ποιήσουσιν.

- ἀλλὰ πειρασόμενόν σε προτρέπειν ἐπὶ πράξεις οἰκειο-
 τῆρας καὶ καλλίους καὶ μᾶλλον συμφερούσας ὧν νῦν
 18 τυγχάνεις προηρημένος, οὕτως ἐξεπλάγησαν, μὴ διὰ
 τὸ γῆρας ἐξεστηκῶς ὥ τοῦ φρονεῖν, ὥστ' ἐτόλμησαν
 ἐπιπληῆξαι μοι πρότερον οὐκ εἰωθότες τοῦτο ποιεῖν,
 λέγοντες, ὥς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρῶ 86
 πράγμασιν, „ὅστις Φιλίππῳ συμβουλευέσονται λόγον
 μέλλεις πέμπειν, ὃς εἰ καὶ πρότερον ἐνόμιζεν αὐτὸν
 εἶναι τινος πρὸς τὸ φρονεῖν καταδεέστερον, νῦν διὰ
 τὸ μέγεθος τῶν συμβεβηκότων οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ
 οἶσται βέλτιον θύνασθαι βουλευέσθαι τῶν ἄλλων.
 19 ἔπειτα καὶ Μακεδόνων ἔχει περὶ αὐτὸν τοὺς σπου-
 δαιοτάτους, οὓς εἰκὸς, εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπείρως
 ἔχουσι, τό γε συμφέρον ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ σὲ γινώ- b
 σκειν. ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς ἂν ἰδοίς ἐκεῖ
 κατοικοῦντας, οὐκ ἀδόξους ἄνδρας οὐδ' ἀνοήτους,
 ἀλλ' οἷς ἐκεῖνος ἀνακοινοῦμενος οὐκ ἐλάττω τὴν βα-
 20 σιλείαν πεποίηκεν ἀλλ' εὐχῆς ἄξια διαπέπρακται. τί
 γὰρ ἐλλέλοιπεν; οὐ Θερταλοὺς μὲν τοὺς πρότερον
 ἐπάρχοντας Μακεδονίας οὕτως οἰκείως πρὸς αὐτὸν
 διακείσθαι πεποίηκεν ὥσθ' ἐκάστους αὐτῶν μᾶλλον
 ἐκείνῳ πιστεύειν ἢ τοῖς συμπολιτευομένοις; τῶν δὲ c
 πόλεων τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκείνον τὰς μὲν ταῖς εὐερ-
 γεσίαις πρὸς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν προσήκται, τὰς δὲ
 21 σφόδρα λυπούσας αὐτὸν ἀναστάτους πεποίηκεν; Μά-
 γνητας δὲ καὶ Περγαιβοὺς καὶ Παίονας κατέστραπται
 καὶ πάντας ὑπηκόους αὐτοὺς εἴληφεν; τοῦ δ' Ἰλλυ-
 ριῶν πλήθους πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων
 ἐγκρατῆς καὶ κύριος γέγονεν; ἀπάσης δὲ τῆς Θωράκης
 οὓς ἡβουλήθη δεσπότας κατέστησεν; τὸν δὴ τὸσαῦτα d
 καὶ τηλικαῦτα διαπεπραγμένον οὐκ οἶει πολλὴν μω-
 ρίαν καταγνώσεσθαι τοῦ πέμψαντος τὸ βιβλίον καὶ

πολὺ διεψεύσθαι νομίζειν τῆς τε τῶν λόγων δυνάμεως
 22 καὶ τῆς αὐτοῦ διανοίας, “ ταῦτ’ ἀκούσας ὥς μὲν τὸ
 πρῶτον ἐξεπλάγην, καὶ πάλιν ὥς ἀναλαβὼν ἐμαυτὸν
 ἀντίειπον πρὸς ἕκαστον τῶν βηθέντων, παραλείψω, μὴ
 καὶ δόξω τισὶ λίαν ἀγαπᾶν, εἰ χαριέντως αὐτοὺς ἡμῶν
 νάμην· λυπήσας δ’ οὖν μετρίως, ὥς ἐμαυτὸν ἐπειθον, e
 τοὺς ἐπιπλήξαί μοι τολμήσαντας, τελευτῶν ὑπεσχόμεν
 μόνοις αὐτοῖς τὸν λόγον τῶν ἐν τῇ πόλει δεῖξειν καὶ
 ποιήσειν οὐδὲν ἄλλο περὶ αὐτοῦ, πλην ὅ τι ἂν ἐκείνοις
 23 δόξῃ. τούτων ἀκούσαντες ἀπῆλθον, οὐκ οἶδ’ ὅπως τὴν 87
 διάνοιαν ἔχοντες. πλην οὐ πολλὰς ἡμέραις ὕστερον
 ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου καὶ δειχθέντος αὐτοῖς το-
 σοῦτον μετέπεσον, ὥστ’ ἡσχύοντο μὲν ἐφ’ οἷς ἐθρα-
 σύναντο, μετέμελε δ’ αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων,
 ὁμολόγουν δὲ μηδενὸς πώποτε τοσοῦτον πράγματος
 διαμαρτεῖν, ἔσπευδον δὲ μᾶλλον ἡγῶ πεμφθῆναί σοι
 τὸν λόγον τοῦτον, ἔλεγον δ’ ὥς ἐλπίζουσιν οὐ μόνον
 σὲ καὶ τὴν πόλιν ἔξειν μοι χάριν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων b
 ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας.

24 (θ’.) Τούτου δ’ ἐνεκά σοι ταῦτα διῆλθον, ἵν’ ἂν
 τί σοι φανῇ τῶν ἐν ἀρχῇ λεγομένων ἢ μὴ πιστὸν ἢ μὴ
 δυνατὸν ἢ μὴ πρότερον σοι πράττειν, μὴ δυσχεράνας
 ἀποστῆς τῶν λοιπῶν, μηδὲ πάθῃς ταῦτὸν τοῖς ἐπιτη-
 δεύουσιν τοῖς ἐμοῖς ἀλλ’ ἐπιμείνης ἡσυχάζουσιν ἔχων τὴν
 διάνοιαν, ὥς ἂν διὰ τέλους ἀκούσης ἀπάντων τῶν
 λεγομένων. οἶμαι γὰρ εἶναι τι τῶν δεόντων καὶ τῷ
 15 σοὶ συμφερόντων. (ι’.) Καίτοι μ’ οὐ λέληθεν, ὅσον c
 διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πελθεῖν οἱ λεγόμενοι τῶν
 ἀναγινωσκόμενων, οὐδ’ ὅτι πάντες ὑπειλήφασι τοὺς
 μὲν περὶ σπουδαίων πραγμάτων καὶ κατεπειγόντων
 ζητορεύεσθαι, τοὺς δὲ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς ἐργο-
 16 λαβίαν γεγράφθαι. καὶ ταῦτ’ οὐκ ἀλόγως ἐγνώκασιν·

ἐπειδὴν γὰρ ὁ λόγος ἀποσπηρεθῇ τῆς τε δόξης τῆς τοῦ
λέγοντος καὶ τῆς φωνῆς καὶ τῶν μεταβολῶν τῶν ἐν δ
ταῖς ῥητορφαίαις γιγνομένων, ἔτι δὲ τῶν καιρῶν καὶ τῆς
σπουδῆς τῆς περὶ τὴν πρᾶξιν, καὶ μηδὲν ἢ τὸ συννα-
γωνιζόμενον καὶ συμπεῖθον, ἀλλὰ τῶν μὲν προειρη-
μένων ἀπάντων ἔρημος γένηται καὶ γυμνός, ἀναγι-
γνώσκῃ δὲ τις αὐτὸν ἀπιθάνως καὶ μηδὲν ἥθος ἐνση-
27 μαινόμενος ἀλλ' ὥσπερ ἀπαριθμῶν, εἰκότως, οἶμαι,
φαῦλος εἶναι δοκεῖ τοῖς ἀκούουσιν. ἄπειρ καὶ τὸν νῦν
ἐπιδεικνύμενον μάλιστ' ἂν βλάβῃ καὶ φανυλότερον
φαίνεσθαι ποιήσῃσιν· οὐδὲ γὰρ ταῖς περὶ τὴν λέξιν e
εὐρυθυμίαις καὶ ποικιλίαις κεκοσμήκαμεν αὐτὸν, αἷς
αὐτός τε νεώτερος ὢν ἐχρῶμεν καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπέ-
δειξα, δι' ὧν τοὺς λόγους ἡδίστους ἂν ἄμα καὶ πιστο-
28 τέρους ποιοῖεν. ὧν οὐδὲν ἔτι δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν, 88
ἀλλ' ἀπόρη μοι τοσοῦτον, ἦν αὐτὰς τὰς πράξεις
ἀπλῶς δυνηθῶ διελθεῖν. ἡγοῦμαι δὲ καὶ σοὶ προσήκειν
ἀπάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντι ταύταις μόναις προσ-
έχειν τὸν νοῦν. οὕτω δ' ἂν ἀκριβέστατα καὶ κάλλιστα
29 θεωρήσεις, εἰ τι τυγχάνομεν λέγοντες, ἦν τὰς μὲν
δυσχερεῖας τὰς περὶ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς ἀναγινω-
σκομένους τῶν λόγων ἀφέλῃς, ἀναλαμβάνων δ' ἕκα- b
στον αὐτῶν εἰς τὴν διάνοιαν ἐξετάξης, μὴ πάρεργον
ποιούμενος μηδὲ μετὰ ῥαθυμίας ἀλλὰ μετὰ λογισμοῦ
καὶ φιλοσοφίας, ἧς καὶ σὲ μετεσχηκέναι φασίν. μετὰ
γὰρ τούτων σκοπούμενος μᾶλλον ἢ μετὰ τῆς τῶν
πολλῶν δόξης ἄμεινον ἂν βουλευσάιο περὶ αὐτῶν.
ἂ μὲν οὖν ἡβουλόμην μοι προειρηθῆναι, ταῦτ' ἐστίν.
30 (α'.) Περὶ δ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἤδη ποιήσομαι
τοὺς λόγους. φημὶ γὰρ χρῆναί σε τῶν μὲν ἰδίων μη- c
δενὸς ἀμελήσαι, πειραθῆναι δὲ διαλλάξαι τὴν τε πόλιν
τὴν Ἀργείων καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων

καὶ τὴν ἡμετέραν. ἦν γὰρ ταύτας συστήσαι δυνηθῆς,
 1 οὐ χαλεπῶς καὶ τὰς ἄλλας ὁμονοεῖν ποιήσεις· ἅπανσαι
 γὰρ εἰσιν ὑπὸ ταῖς εἰρημέναις καὶ καταφεύγουσιν,
 ὅταν φοβηθῶσιν, ἐφ' ἣν ἂν τύχῃσι τούτων, καὶ τὰς
 βοηθείας ἐντεῦθεν λαμβάνουσιν. ὥστ' ἂν τέτταρς δ
 μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πείσῃς, καὶ τὰς ἄλλας πολ-
 λῶν κακῶν ἀπαλλάξεις.

2 (ιβ'.) Γνοίης δ' ἂν ὡς οὐδεμιᾶς σοι προσήκει τού-
 των ὀλιγοῦν, ἣν ἀνεπύκνης αὐτῶν τὰς πράξεις ἐπὶ
 τοὺς σοὺς προγόνους· εὐρήσεις γὰρ ἐκάστη πολλὴν
 φιλλαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μεγαλὰς εὐεργεσίας ὑπαρχούσας.
 Ἄργος μὲν γὰρ ἐστὶ σοι πατρίς, ἥς δίκαιον τοσαύτην
 σε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅσῃν περ τῶν γονέων τῶν
 σαυτοῦ· Θηβαῖοι δὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους ὑμῶν e
 τιμῶσι καὶ ταῖς προσόδοις καὶ ταῖς θυσίαις μᾶλλον ἢ
 3 τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλους· Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς ἀπ'
 ἐκείνου γεγονόσι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν
 εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον δεδώκασι· τὴν δὲ πόλιν τὴν 89
 ἡμετέραν φασὶν, οἷσπερ περὶ τῶν παλαιῶν πιστεύομεν,
 Ἡρακλεῖ μὲν συναιτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας, ὃν
 δὲ τρόπον, σοὶ μὲν αὐτίς πυθέσθαι ῥᾷδιον, ἐμοὶ δὲ
 νῦν εἰπεῖν οὐ καιρὸς, τοῖς δὲ παισὶ τοῖς ἐκείνου τῆς
 σωτηρίας. μόνη γὰρ ὑποστᾶσα τοὺς μεγίστους κινδύ-
 νους πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν ἐκείνόν τε τῆς
 ὕβρεως ἔκαυσε καὶ τοὺς παῖδας τῶν φόβων τῶν ἀεὶ
 παραγιγνομένων αὐτοῖς ἀπήλλαξεν. ὑπὲρ ὧν οὐ μό- b
 νον τοὺς τότε σωθέντας δίκαιον ἦν ἡμῖν χάριν ἔχειν
 ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν ὄντας· διὰ γὰρ ἡμᾶς καὶ ζῶσι καὶ
 τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαμβάνουσι· μὴ γὰρ σω-
 θέντων ἐκείνων οὐδὲ γενέσθαι τὸ παράπαν ὑπῆρχεν
 αὐτοῖς.

(ιγ'.) Τοιούτων οὖν ἀπασῶν τῶν πόλεων γεγε-

- νημένων ἔδει μὲν μηδέποτε σοι μηδὲ πρὸς μίαν αὐτῶν
γενέσθαι διαφοράν. ἀλλὰ γὰρ ἅπαντας πλείω πεφύ-
καμεν ἐξαμαρτάνειν ἢ κατορθοῦν. ὥστε τὰ μὲν πρό-
τερον γεγενημένα κοινὰ θεῖναι δίκαιόν ἐστιν, εἰς δὲ ε
τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμ-
βῇσεται σοι τοιοῦτον, καὶ σκεπτέον, τί ἂν ἀγαθὸν αὐ-
τὰς ἐργασάμενος φανείης ἄξια καὶ σπαντοῦ καὶ τῶν
36 ἐκείναις πεπραγμένων πεποιηκώς. ἔχεις δὲ καιρόν·
ἀποδιδόντα γὰρ σε χάριν ὧν ὄφειλεις, ὑπολήφονται
διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ προὔπαρχειν
τῶν εὐεργεσιῶν. καλὸν δ' ἐστὶ δοκεῖν μὲν τὰς μεγί-
στας τῶν πόλεων εὖ ποιεῖν, μηδὲν δ' ἦττον αὐτὸν ἢ δ
87 'κείνας ὀφείλειν. χωρὶς δὲ τούτων εἰ πρὸς τινὰς αὐτῶν
ἀγδές τί σοι συμβέβηκεν, ἅπαντα ταῦτα διαλύσεις·
αἱ γὰρ ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς εὐεργεσίαι λήθην ἐμ-
ποιοῦσι τῶν πρότερον [ὑμῖν] εἰς ἀλλήλους πεπλημμε-
λημένων. ἀλλὰ μὴν κἀκείνο φανερόν, ὅτι πάντες ἀν-
θρώποι τούτων πλείστην μνείαν ἔχουσιν, ὧν ἂν ἐν
88 ταῖς συμφοραῖς εὖ πάθωσιν. ὁρᾷς δ' ὡς τεταλαιπώ-
ρηται διὰ τὸν πόλεμον καὶ ὡς παραπλησίως ἔχουσι ε
τοῖς ἰδίᾳ μαχομένοις. καὶ γὰρ ἐκείνους αὐξομένης μὲν
τῆς ὀργῆς οὐδεὶς ἂν διαλλάξειεν· ἐπὴν δὲ κακῶς ἀλ-
λήλους διαθῶσιν, οὐδενὸς διαλύοντος αὐτοὶ διέστη-
σαν. ὅπερ οἶμαι καὶ ταύτας ποιήσκειν, ἣν μὴ σὺ πρό- 90
τερον αὐτῶν ἐπιμεληθῇς.
- 89 (ιδ'.) Τάχ' οὖν ἂν τις ἐνστήναι τοῖς εἰρημένοις
τολμήσεις, λέγων, ὡς ἐπιχειρῶ σε πείθειν ἀδυνάτοις
ἐπιτίθεσθαι πράγμασιν· οὔτε γὰρ Ἀργεῖους φίλους
ἂν ποτε γενέσθαι Λακεδαιμονίοις οὔτε Λακεδαιμο-
νίους Θηβαίοις οὔθ' ὅλως τοὺς εἰθισμένους ἅπαντα
τον χρόνον κλεονεκτεῖν οὐδέποτε ἂν ἰσομοιρῆσαι πρὸς
40 ἀλλήλους. (ιε'.) Ἐγὼ δ' ὅτε μὲν ἡ πόλις ἡμῶν ἐν τοῖς

Ἑλλῃσιν ἐδυνάστευε καὶ πάλιν ἡ Λακεδαιμονίων, οὐ- b
 δὲν ἂν ἡγοῦμαι περὶ αὐτῶν· ῥαδίως γὰρ ἂν
 ἐκατέρων ἐμποδῶν γενέσθαι τοῖς πραττομένοις· νῦν
 δ' οὐχ ὁμοίως ἔγνωκα περὶ αὐτῶν. οἶδα γὰρ ἀπάσας
 ἐμαλισμένας ὑπὸ τῶν συμφορῶν, ὥσθ' ἡγοῦμαι πολὺ
 μᾶλλον αὐτὰς αἰρήσεσθαι τὰς ἐκ τῆς ὁμοιοῦς ὠφε-
 λείας ἢ τὰς ἐκ τῶν τότε πραττομένων πλεονεξίας.
 1 (ις.) Ἐπειτα τῶν μὲν ἄλλων ὁμολογῶ μῆδέν' ἂν δυ-
 νηθῆναι διαλλάξαι τὰς πόλεις ταύτας, σοὶ δ' οὐδὲν c
 τῶν τοιούτων ἐστὶ χαλεπόν. ὁρῶ γάρ σε τῶν τοῖς ἄλ-
 λοις ἀνεπλίστων δοκούντων εἶναι καὶ παραδόξων πολ-
 λὰ διαπεπραγμένον, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ καὶ ταῦτα
 μόνος συστήσαι δυνηθείης. χρὴ δὲ τοὺς μέγα φρο-
 νοῦντας καὶ τοὺς διαφέροντας μὴ τοῖς τοιούτοις ἐπι-
 χειρεῖν, ἃ καὶ τῶν τυχόντων ἂν τις καταπράξειεν, ἀλλ'
 ἐκείνοις οἷς μῆδεις ἂν ἄλλος ἐπιχειρήσειε πλὴν τῶν
 ὁμοίαν σοὶ καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν δύναμιν ἐχόντων. d
 (ις.) Θανμάζω δὲ τῶν ἡγουμένων ἀδύνατον εἶ-
 ναιπραχθῆναι τι τούτων, εἰ μὴτ' αὐτοὶ τυγχάνουσιν
 εἰδότες μῆθ' ἐτέρων ἀκηκόασιν, ὅτι πολλοὶ δὴ πόλε-
 μοι καὶ δεινὸι γέγονασιν, οὓς οἱ διαλυσάμενοι μεγά-
 λων ἀγαθῶν ἀλλήλοις αἷτιοι κατέστησαν. τίς γὰρ ἂν
 ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς Ξέρξην τοῖς
 Ἑλλῃσι γενομένης; οὐ τὴν φιλίαν ἅπαντες ἴσασιν
 ἡμᾶς τε καὶ Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἀγαπήσαντας ἢ e
 τῶν συγκατασκευασάντων ἐκατέροις ἡμῶν τὴν ἀρχήν.
 καὶ τί δεῖ λέγειν τὰ παλαιὰ καὶ τὰ πρὸς τοὺς βαρβά-
 ρους; ἀλλ' εἰ τις ἀθρήσειε καὶ σκέψαιτο τὰς τῶν Ἑλ-
 λήνων συμφορὰς, οὐδὲν ἂν μέρος οὔσαι φανεῖεν τῶν
 διὰ Θεβαίους καὶ Λακεδαιμονίους ἡμῖν γεγενημένων. 91
 ἔλλ' οὐδὲν ἦττον Λακεδαιμονίων τε στρατευσάντων
 πρὶ Θεβαίους καὶ βουλομένων λυμῆνασθαι τὴν Βοιω-
 ISOCRATES. I. 7

- τίαν και διοικίσαι τὰς πόλεις, βοηθήσαντες ἡμεῖς ἐμ-
 44 ποδῶν ἐγενόμεθα ταῖς ἐκείνων ἐπιθυμίαις· καὶ πάλιν
 μεταπεσούσης τῆς τύχης καὶ Θηβαίων καὶ Πελοποννη-
 σίων ἀπάντων ἐπιχειρησάντων ἀνάστατον ποιῆσαι
 τὴν Σπάρτην, ἡμεῖς καὶ πρὸς ἐκείνους μόνοι τῶν Ἑλ-
 λήνων ποιησάμενοι συμμαχίαν συναίτιοι τῆς σωτη- b
 45 ρίας αὐτοῖς κατέστημεν. πολλῆς οὖν ἀνοίας ἂν εἴη
 μεστὸς, εἴ τις ὄρων τηλικαύτας μεταβολὰς γιγνομένας
 καὶ τὰς πόλεις μὴτ' ἐχθρας μὴθ' ὄρκων μὴτ' ἄλλου
 μηδενὸς φροντιζούσας, πλὴν ὅ τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέ-
 λιμον αὐταῖς εἶναι, τοῦτο δὲ στεργούσας μόνον καὶ
 πᾶσαν τὴν σπουδὴν περὶ τούτου ποιουμένας, μὴ καὶ
 νῦν νομίζοι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν αὐτάς, ἄλλως τε
 καὶ σοῦ μὲν ἐπιστατοῦντος ταῖς διαλλαγαῖς, τοῦ δὲ c
 συμφέροντος πείθοντος, τῶν δὲ παρόντων κακῶν
 ἀναγκαζόντων. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τούτων σοι συνα-
 γωνιζομένων ἅπαντα γενήσεσθαι κατὰ τρόπον.
 46 (ιη΄.) Ἐγούμαι δ' οὕτως ἂν σε μάλιστα καταμα-
 θεῖν, εἴτ' εἰρηνικῶς εἴτε πολεμικῶς αἱ πόλεις αὐταὶ
 πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν, εἰ διεξέλθοιμεν μῆτε παντά-
 πασιν ἀπλῶς μῆτε λίαν ἀκριβῶς τὰ μέγιστα τῶν παρ-
 όντων αὐταῖς, καὶ πρῶτον μὲν σκεψάμεθα τὰ Λακε- d
 δαιμονίων.
 47 (ιδ΄.) Οὗτοι γὰρ ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων, οὐ πολὺς
 χρόνος ἐξ οὗ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς το-
 σαύτην μεταβολὴν ἤλθον, ἐπειδὴ τὴν μάχην ἡττήθη-
 σαν τὴν ἐν Λεύκτροις, ὥστ' ἀπεστερήθησαν μὲν τῆς
 ἐν τοῖς Ἑλλησι δυναστείας, τοιούτους δ' ἄνδρας ἀπό-
 λεσαν σφῶν αὐτῶν, οἳ προηροῦντο τεθνάναι μᾶλλον
 48 ἢ ζῆν ἡττηθέντες ὧν πρότερον ἐδέσποζον. πρὸς δὲ
 τούτοις ἐπειδὴν Πελοποννησίους ἅπαντας τοὺς πρότε-
 ρον μεθ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀκολουθοῦντας, τού- e

τοὺς μετὰ Θηβαίων εἰς τὴν αὐτῶν εἰσβαλόντας, πρὸς οὓς ἡναγκάσθησαν διακινδυνεύειν οὐκ ἐν τῇ χώρᾳ περὶ τῶν καρπῶν ἀλλ' ἐν μέσῃ τῇ πόλει πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀρχείοις περὶ παίδων καὶ γυναικῶν τοιοῦτον κίνδυνον, ὃν μὴ κατορθώσαντες μὲν εὐθύς ἀπώλλυντο, 92 νικήσαντες δ' οὐδὲν μᾶλλον ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν εἰσιν, ἀλλὰ πολεμοῦνται μὲν ὑπὸ τῶν τὴν χώραν αὐτῶν περιοικούντων, ἀπιστοῦνται δ' ὑφ' ἀπάντων Πελοποννησίων, μισοῦνται δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Ἑλλήνων, ἄγονται δὲ καὶ φέρονται καὶ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τῶν σφετέρων αὐτῶν, οὐδένα δὲ χρόνον διαλείπουσιν ἢ στρατεύοντες ἐπὶ νῆας ἢ μαχομένοι πρὸς τινας ἢ βοηθοῦντες τοῖς ἀπολυμένοις αὐτῶν. τὸ δὲ μέγιστον τῶν κακῶν· δεδιότες ἂρ διατελοῦσι, μὴ Θηβαῖοι διαλυσάμενοι τὰ πρὸς ἰακέας πάλιν ἐπανελθόντες μελίσσιν αὐτοὺς συμφοραῖς περιβάλλωσι τῶν πρότερον γεγενημένων. καίτοι πῶς οὐ χρή νομίζειν τοὺς οὕτω διακειμένους ἀσμέτους ἂν ἰδεῖν ἐπιστατοῦντα τῆς εἰρήνης ἀξιόχρεων νδρα καὶ δυνάμενον διαλύσαι τοὺς ἐνεστῶτας πολέ-
νους αὐτοῖς;

(κ'). Ἀργεῖους τὸνν ἰδοὺς ἂν τὰ μὲν παραπλη-
ως τοῖς εἰρημένοις πράττοντας, τὰ δὲ χεῖρον τούτων
οντας· πολεμοῦσι μὲν γὰρ, ἐξ οὗπερ τὴν πόλιν οἰ-
ῦσι, πρὸς τοὺς ὁμόρους, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι, το-
ῦτον δὲ διαφέρουσιν, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ἥττους
τῶν, οὗτοι δὲ πρὸς κρείττους· ὃ πάντες ἂν ὁμολο-
σειαν μέγιστον εἶναι τῶν κακῶν. οὕτω δὲ τὰ περὶ
τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσιν, ὥστ' ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκα-
στὸν τὸν ἐνιαυτὸν τεμνομένην καὶ πορθουμένην τὴν
τῶν χώραν περιορῶσιν. ὃ δὲ πάντων δεινότατον·
ὅτι γὰρ οἱ πολέμιοι διαλίπωσι κακῶς αὐτοὺς ποιοῦν-

τες, αὐτοὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύουσι, καὶ ταῦτα δρῶντες οὕτω χαίρουσιν, ὥς οὐδένας ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες. αἴτιον δ' ἐστὶ τοῦ ταραχωδῶς αὐτοὺς ζῆν οὕτως οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὁ πόλεμος· ὃν ἦν διαλύσῃς, οὐ μόνον αὐτοὺς τούτων ἀπαλλάξεις ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων εἰ ἄμεινον βουλευέσθαι ποιήσεις.

- 53 (κα΄.) Ἀλλὰ μὴν τὰ περὶ Θηβαίους οὐδὲ σὲ λέληθεν. καλλίστην γὰρ μάχην νικήσαντες καὶ μεγίστην ἐξ αὐτῆς δόξαν λαβόντες διὰ τὸ μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἡττηθέντων καὶ δυστυχησάντων. οὐ γὰρ ἔφθασαν τῶν ἐχθρῶν κρατήσαντες, καὶ πάντων ἀμελήσαντες ἡνώχλουν μὲν 93 ταῖς πόλεσι ταῖς ἐν Πελοποννήσῳ, Θετταλίαν δ' ἐτόλμων καταδουλοῦσθαι, Μεγαρεῦσι δ' ὁμόροις οὖσιν ἡπεύλουν, τὴν δ' ἡμετέραν πόλιν μέρος τι τῆς χώρας ἀπεστέφουν, Εὐβοίαν δ' ἐπόρθουν, εἰς Βυζάντιον δὲ τριήρεις ἐξέκεμπον, ὥς καὶ γῆς καὶ θαλάττης ἄρξοντες.
- 54 τελευτῶντες δὲ πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν ὥς τῶν τε πόλεων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κρατήσοντες, τὸν τε τόπον ἅπαντα τὸν περιέχοντα κατασχήσοντες, τῶν τε χρημάτων τῶν ἐν Δελφοῖς περιγεννησόμενοι ταῖς ἐκ τῶν ἰδίων δαπάναις. ὅν οὐδὲν αὐτοῖς ἀποβέβηκεν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς Φωκέων πόλεις τὰς αὐτῶν ἀπολωλέκασιν, εἰσβάλλοντες δ' εἰς τὴν τῶν πολεμίων ἐλάττω κακὰ ποιοῦσιν ἐκείνους ἢ πάσχουσιν 55 ἀπιόντες εἰς τὴν αὐτῶν· ἐν μὲν γὰρ τῇ Φωκίδι τῶν μισθοφόρων τινὰς ἀποκτείνουσιν, οἷς λυσιτελεῖ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν, ἀναχωροῦντες δὲ τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐτῶν καὶ μάλιστα τολμῶντας ὑπὲρ τῆς πατριδος ἀποθνήσκειν ἀπολλύουσιν. εἰς τοῦτο δ' αὐτῶν τὰ πράγματα περιέστηκεν, ὥστ' ἐλπίσαντες ἅπαν-

τας τοὺς Ἕλληνας ὑφ' αὐτοῖς ἔσεσθαι νῦν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τῆς αὐτῶν σωτηρίας. ὥστ' οἶμαι καὶ τούτους ταχέως ποιήσειν, ὅ τι ἂν σὺ κελεύῃς καὶ συμβουλεύῃς.

(κβ'.) Λοιπὸν δ' ἂν ἦν ἡμῖν ἐτι περὶ τῆς πόλεως διαλεχθῆναι τῆς ἡμετέρας, εἰ μὴ προτέρα τῶν ἄλλων εὖ φρονήσασα τὴν εἰρήνην ἐπεποίητο. νῦν δ' αὐτὴν οἶμαι καὶ συναγωνιέσθαι τοῖς ὑπὸ σοῦ κραττομένοις, ἄλλως τε καὶ δυνηθῇ συνιδεῖν, ὅτι ταῦτα διοικεῖς πρὸ τῆς ἐπὶ τὸν βάρβαρον στρατείας.

(κγ'.) Ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀδύνατόν ἐστί σοι συστή-
ται τὰς πόλεις ταύτας, ἐκ τῶν εἰρημένων ἡγοῦμαι σοὶ γεγενῆσθαι φανερόν· ἐτι τοίνυν ὥς καὶ ῥαδίως ταῦτα τράξεις, ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων οἶμαί σε γινῶναι τοιήσειν. ἦν γὰρ φανῶσιν ἕτεροὶ τινες τῶν προγε-
νημένων μὴ καλλίλοι μὲν μὴδ' ὀσιωτέροις ὧν ἡμεῖς νυμβεβουλεύκαμεν ἐπιχειρήσαντες, μεῖζω δὲ καὶ δυσ-
κολώτερα τούτων ἐπιτελέσαντες, τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἰντιλέγουσιν, ὥς οὐ θάρττον σὺ τὰ ῥᾶω πράξεις ἢ κείνοι τὰ χαλεπώτερα;

(κδ'.) Σκέψαι δὲ πρῶτον μὲν τὰ περὶ Ἀλκιβιά- 94
δου. ἐκεῖνος γὰρ φυγὼν παρ' ἡμῶν καὶ τοὺς ἄλλους ῥῶν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ κεχρημένους πτηχότας διὰ τὸ μέγεθος τὸ τῆς πόλεως, οὐ τὴν αὐ-
τῇ γνώμην ἔσχεν ἐκείνοις ἀλλ' οἴηθεις πειρατέον εἶ-
ναι βία κατελθεῖν προείλετο πολεμεῖν πρὸς αὐτήν. αὐτὸν ἕκαστον μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων εἴ τις λεί-
πειν ἐπιχειρήσειεν, οὗτ' ἂν διελθεῖν ἀκριβῶς δύναι-
το, πρὸς τε τὸ παρὸν ἴσως ἂν ἐνοχλήσειεν· εἰς τοσαύ- 100
την δὲ ταραχὴν κατέστησεν οὐ μόνον τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὥστ' ἡμᾶς μὲν παθεῖν, ἃ πάντες ἴσασιν, τοὺς δ' ἄλλους τη-

- 60 λικούντοις κακοῖς περιπεσεῖν ὥστε μηδέπω νῦν ἐξιτή-
λους εἶναι τὰς συμφορὰς τὰς δι' ἐκείνον τὸν πόλεμον
ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγγεγεννημένας, Λακεδαιμονίους δὲ
τοὺς τότε δόξαντας εὐτυχεῖν εἰς τὰς νῦν ἀτυχίας δι'
'Αλκιβιάδην καθεστάναι· πεισθέντες γὰρ ὑπ' αὐτοῦ c
τῆς κατὰ θάλατταν δυνάμεως ἐπιθυμῆσαι καὶ τὴν κατὰ
61 γῆν ἡγεμονίαν ἀπώλεσαν, ὥστ' εἰ τις φράτῃ τότε τὴν
ἀρχὴν αὐτοῖς γίνεσθαι τῶν παρόντων κακῶν, ὅτε
τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἐλάμβανον, οὐκ ἂν ἐξελεγ-
χθεῖη ψευδόμενος. ἐκεῖνος μὲν οὖν τηλικούτων αἰ-
τιος γενόμενος κατῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, μεγάλης μὲν
δόξης τυχὼν, οὐ μὲν ἐπαινούμενος ὑφ' ἀπάντων.
(κε'.) Κόνων δ' οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀντίστρο-
62 φα τούτων ἐπραξεν. ἀτυχήσας γὰρ ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ d
περὶ Ἑλλήσποντον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συνάρ-
χοντας οἰκαδε μὲν ἀφικέσθαι κατησχύνθη, πλεύσας δ'
εἰς Κύπρον χρόνον μὲν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπι-
μέλειαν διέτριβεν, αἰσθόμενος δ' Ἀγησίλαον μετα
πολλῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκότα καὶ
63 πορθοῦντα τὴν χώραν οὕτω μέγ' ἐφρόνησεν, ὥστ'
ἀφορμὴν οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων πλὴν τὸ σῶμα καὶ τὴν e
διάνοιαν ἔλπισε Λακεδαιμονίους καταπολεμήσειν ἄρ-
χοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
ταν, καὶ ταῦτα πέμπων ὡς τοὺς βασιλέως στρατηγούς
ὑπισχνεῖτο ποιήσειν. καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; συ-
στάντος γὰρ αὐτῷ ναυτικοῦ περὶ Ῥόδον, νικήσας τῇ
ναυμαχίᾳ Λακεδαιμονίους μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς ἀρ- 95
64 χῆς, τοὺς δ' Ἑλληνας ἡλευθέρωσεν, οὐ μόνον δὲ τὰ
τείχη τὰ τῆς πατρίδος ἀνώρθωσεν ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν
εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσεν.
καίτοι τίς ἂν προσεδόκησεν ὑπ' ἀνδρὸς οὕτω ταπεινῶς
πράξαντος ἀναστραφῆσθαι τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγμα-

τα, καὶ τὰς μὲν ἀτιμωθήσεσθαι, τὰς δ' ἐπιπολάσειν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων;

(κς.) Διονύσιος τοίνυν, βούλομαι γὰρ ἐκ πολλῶν σε πεισθῆναι φράδιαν εἶναι τὴν προᾶξιν, ἐφ' ἣν σε β τυγχάνω παρακαλῶν, πολλοστός ὢν Συρακοσίων καὶ τῷ γένει καὶ τῇ δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ἐπιθυμήσας μοναρχίας ἀλόγως καὶ μανικῶς καὶ τολμήσας ἅπαντα πράττειν τὰ φέροντα πρὸς τὴν δύναμιν ταύτην, κατέσχες μὲν Συρακούσας, ἀπάσας δὲ τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις, ὅσαι περ ἦσαν Ἑλληνίδες, κατεστρέψατο, τηλικαύτην δὲ δύναμιν περιεβάλετο καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν, ὅσῃν οὐδεὶς ἀνὴρ τῶν πρὸ ἐκείνου γενομένων. c

(κζ.) Ἔτι τοίνυν Κῦρος, ἵνα μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν βαρβάρων, ἐκτεθείς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ὁδόν, ἀναιρεθεὶς δ' ὑπὸ Περσίδος γυναικὸς, εἰς τοσαύτην ἦλθε μεταβολὴν ὥσθ' ἀπάσης τῆς Ἀσίας γενέσθαι δεσπότης.

(κη.) Ὅπου δ' Ἀλκιβιάδης μὲν φυγὰς ὢν, Κόρων δὲ δεδυστυχηκώς, Διονύσιος δ' οὐκ ἐνδοξός ὢν, Κῦρος δ' οὕτως οἰκτρᾶς αὐτῷ τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως ὑπαρξιάσης, εἰς τοσοῦτον προῆλθον καὶ τηλικαῦτα διε- d πράξαντο, πῶς οὐ σέ γε χρὴ προσδοκᾶν, τὸν ἐκ τοιούτων μὲν γεγονότα, Μακεδονίας δὲ βασιλεύοντα, τοσοῦτων δὲ κύριον ὄντα, φράδιως τὰ προειρημένα συστήσειν;

(κθ.) Σκέψαι δ' ὥς ἄξιόν ἐστι τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων μάλιστα ἐπιχειρεῖν, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν ἐνάμιλλον τὴν σαντοῦ δόξαν καταστήσεις τοῖς πρωτεύουσι, διαμαρτῶν δὲ τῆς προσδοκίας ἄλλ' οὐν τὴν γ' εὐνοίαν κτήσῃ τὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἣν πολὺ κάλ- e λιόν ἐστι λαβεῖν ἢ πολλὰς πόλεις τῶν Ἑλληνίδων κατὰ ἰράτος ἐλεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἔργων φθόνον

- ἔχει καὶ δυσμένειαν καὶ πολλὰς βλασφημίας, οἷς δ' ἡμεῖς συμβεβουλεύκαμεν οὐδὲν πρόσεστι τούτων. ἀλλ' εἰ τις θεῶν αἵρεσίν σοι δοίῃ, μετὰ ποίας ἂν ἐπιμελείας 96 καὶ διατριβῆς εὖζαιο τὸν βίον διαγαγεῖν, οὐδεμίαν ἔλοι' ἂν, εἰπερ ἐμοὶ συμβούλῃ χρῶο, μᾶλλον ἢ ταύτην. οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἔσει ξηλωτὸς ἀλλὰ καὶ σπαντὸν μακαριεῖς. τίς γὰρ ἂν ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας, ὅταν πρέσβεις μὲν ἥκωσιν ἐκ τῶν μεγίστων πόλεων οἱ μάλιστα' εὐδοκίμοῦντες εἰς τὴν σὴν δυναστείαν, μετὰ δὲ τούτων βουλεύῃ περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, περὶ ἧς οὐδεὶς ἄλλος 70 φανήσεται τοιαύτην πρόνοιαν πεποιημένος, αἰσθάνῃ β δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ὀρθὴν οὖσαν ἐφ' οἷς σὺ τυγχάνεις εἰσηγούμενος, μηδεὶς δ' ὀλιγώρως ἔχη τῶν παρὰ σοὶ βραβευομένων, ἀλλ' οἱ μὲν πυκνθάνονται περὶ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐστίν, οἱ δ' εὐχωνταί σε μὴ διαμαρτεῖν, ὧν ἐπεθύμησας, οἱ δὲ δεδίωσι, μὴ πρότερόν τι πάθῃς 71 πρὶν τέλος ἐπιθελῖναι τοῖς πραττομένοις; ὧν γιγνομένων πῶς οὐκ ἂν εἰκότως μέγα φρονοίης; πῶς δ' οὐκ ἂν περιχαρὴς ὦν τὸν βίον διατελοίης, τηλικούτων εἰ- c δὼς σπαντὸν πραγμάτων ἐπιστάτην γεγεννημένον; τίς δ' οὐκ ἂν τῶν καὶ μετρίως λογιζομένων ταύτας ἂν σοὶ παραινέσεις μάλιστα προαιρεῖσθαι τῶν πράξεων τὰς ἀμφοτέρω φέρειν ἅμα δυναμένης ὥσπερ καρποὺς, ἡδονὰς θ' ὑπερβαλλούσας καὶ τιμὰς ἀνεξαιλέτους;
- 72 (λ'.) Ἀπέχρη δ' ἂν μοι τὰ προειρημένα περὶ τούτων, εἰ μὴ παραλελοιπῶς ἦν τινα λόγον, οὐκ ἀμνη- d μονήσας ἀλλ' ὀκνήσας εἰπεῖν, ὃν ἤδη μοι δοκῶ δηλώσειν· οἶμαι γὰρ σοὶ τε συμφέρειν ἀκοῦσαι περὶ αὐτῶν ἐμοὶ τε προσήκειν μετὰ παρηγορίας, ὥσπερ εἰδισμαί, ποιείσθαι τοὺς λόγους.
- 73 (λα'.) Αἰσθάνομαι γὰρ σε διαβαλλόμενον ὑπὸ τῶν

σοι μὲν φθονοῦντων, τὰς δὲ πόλεις τὰς αὐτῶν εἰδι-
 σμένων εἰς ταραχὰς καθιστάναι, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν
 τοῖς ἄλλοις κοινὴν πόλεμον τοῖς αὐτῶν ἰδίοις εἶναι νο-
 μίζοντων, οἱ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες περὶ ^c
 τῆς σῆς δυνάμεως λέγουσιν, ὥς οὐχ ὑπὲρ τῆς Ἑλλά-
 δος ἄλλ' ἐπὶ ταύτην αὐξάνεται, καὶ σὺ πολὺν χρόνον
 ἤδη πᾶσιν ἡμῖν ἐπιβουλεύεις, καὶ λόγῳ μὲν μέλλεις
 Μεσσηνίοις βοηθεῖν, ἂν τὰ περὶ Φωκέας διοικήσης,
 ἔργῳ δ' ὑπὸ στυγερῷ ποιείσθαι Πελοπόννησον· ὑπάρ- 97
 χουσι δέ σοι Θετταλοὶ μὲν καὶ Θηβαῖοι καὶ πάντες οἱ
 τῆς Ἀμφικτυονίας μετέχοντες ἔτοιμοι συνακολουθεῖν,
 Ἀργεῖοι δὲ καὶ Μεσσήνιοι καὶ Μεγαλοπολῖται καὶ τῶν
 ἄλλων πολλοὶ συμπολεμεῖν καὶ ποιεῖν ἀναστάτους Λα-
 κεδαιμονίους· ἦν δὲ ταῦτα πράξεως, ὥς καὶ τῶν ἄλλων
 Ἑλλήνων θαδίως κρατήσεις. ταῦτα φλυαροῦντες καὶ
 φάσκοντες ἀκριβῶς εἰδέναι καὶ ταχέως ἅπαντα τῷ λό- ^b
 γῳ καταστρεφόμενοι πολλοὺς πελθούσι, καὶ μάλιστα
 ἐν τοῖς τῶν αὐτῶν κακῶν ἐπιθυμοῦντας ὧν περ οἱ
 λογοποιοῦντες, ἔπειτα καὶ τοὺς οὐδενὶ λογισμῷ χρω-
 σμένους ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀλλὰ παντάπασιν ἀναισθη-
 ῶς διακειμένους καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας τοῖς ὑπὲρ
 αὐτῶν φοβεῖσθαι καὶ δεδιέναι προσποιουμένοις, ἐτι-
 λὲ τοὺς οὐκ ἀποδοκιμάζοντας τὸ δοκεῖν ἐπιβουλεύειν
 ἑ τοῖς Ἑλλήσιν ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀξίαν ἐπι- ^c
 θυμίας εἶναι νομίζοντας· οἱ τοσοῦτον ἀφεστᾶσι τοῦ
 οὖν ἔχειν, ὥστ' οὐκ ἴσασιν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἂν τις
 ὀγοῖς χρώμενος τοὺς μὲν βλάβῃ, τοὺς δ' ὠφελή-
 ειεν. οἷον καὶ νῦν, εἰ μὲν τις φαίη τὸν τῆς Ἀσίας
 ασιλέα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιβουλεύειν καὶ παρεσκευά-
 θαι στρατεύειν ἐφ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἂν λέγοι περὶ αὐτοῦ
 λαῦρον ἀλλ' ἀνδρωδέστερον αὐτὸν καὶ πλείονος
 ξιον δοκεῖν εἶναι ποιήσειεν· εἰ δὲ τῶν ἀφ' Ἡρα

κλέους τινὶ πεφυκότων, ὃς ἀπάσης κατέστη τῆς Ἑλ- d
λάδος εὐεργέτης, ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν ταύτην, εἰς τὴν
77 μεγίστην αἰσχύνην ἂν αὐτὸν καταστήσειεν. τίς γὰρ
οὐκ ἂν ἀγανακτήσειε καὶ μισήσειεν, εἰ φαίνεται τοῦ-
τοις ἐπιβουλεύων, ὑπὲρ ὧν ὁ πρόγονος αὐτοῦ προελ-
λετο κινδυνεύειν, καὶ τὴν μὲν εὐνοίαν, ἣν ἐκείνος
κατέλιπε τοῖς ἐξ αὐτοῦ γεγεννημένοις, μὴ πειρῶτο δια-
φυλάττειν, ἀμελήσας δὲ τούτων ἐπονειδίστων ἐπιθυ-
μοίῃ καὶ πονηρῶν πραγμάτων;

78 (λβ'.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρή μὴ περιορᾶν τοιαύ- e
την φήμην σπαντῶ περιφρομένην, ἣν οἱ μὲν ἐχθροὶ
περιθεῖναι σοι ζητοῦσι, τῶν δὲ φίλων οὐδεὶς ὅστις οὐκ
ἂν ἀντειπεῖν ὑπὲρ σοῦ τολμήσειεν. καίτοι περὶ τῶν
σοὶ συμφερόντων ἐν ταῖς τούτων ἀμφοτέρων γνώμαις
μάλιστα ἂν κατῖδοις τὴν ἀλήθειαν.

79 (λγ'.) Ἵσως οὖν ὑπολαμβάνεις μικροψυχίαν εἶναι
τοῦ τῶν βλασφημούντων καὶ φλυαρούντων καὶ τῶν 98
πειθομένων τούτοις φροντίζειν, ἄλλως θ' ὅταν καὶ
μηδὲν σπαντῶ συνειδῆς ἐξαμαρτάνων. χρή δὲ μὴ κατα-
φρονεῖν τοῦ πλήθους, μηδὲ παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι
τὸ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν, ἀλλὰ τότε νομίζειν κα-
λὴν ἔχειν καὶ μεγάλην τὴν δόξαν καὶ πρόπουσαν καὶ σοὶ
καὶ τοῖς προγόνοις καὶ τοῖς ὑφ' ὑμῶν πεπραγμένοις,

80 ὅταν οὕτω διαθῇς τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ ὄρᾳς Λακε- b
δαιμονίους τε πρὸς τοὺς αὐτῶν βασιλέας ἔχοντας τοὺς
θ' ἐταίρους τοὺς σοὺς πρὸς σὲ διακειμένους. ἔστι δ'
οὐ χαλεπὸν τυχεῖν τούτων, ἣν ἐθέλησης κοινὸς ἅπασι
γενέσθαι, καὶ παύσῃ ταῖς μὲν τῶν πόλεων οἰκείως
ἔχων, πρὸς δὲ τὰς ἀλλοτρίως διακείμενος, ἐτι δ' ἣν
τὰ τοιαῦτα προαιρῇ πράττειν, ἐξ ὧν τοῖς μὲν Ἑλλη-
σιν ἔσει πιστὸς, τοῖς δὲ βαρβάροις φοβερός.

81 (λδ'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, ἅπερ ἐπέστειλα καὶ πρὸς c

Διονύσιον τὸν τὴν τυραννίδα κτησάμενον, εἰ μήτε στρατηγὸς ὢν μήτε ρήτωρ μὴτ' ἄλλως δυνάστης θρασύτερόν σοι διέλεγμαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ γὰρ πρὸς μὲν τὸ πολιτεύεσθαι πάντων ἀφυέστατος ἐγενόμην τῶν πολιτῶν, οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανὴν οὔτε τόλμαν δυναμένην ὄχλῳ χρῆσθαι καὶ μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδουμένοις, τοῦ δὲ φρονεῖν εὖ καὶ πεκαιδεῦσθαι καλῶς, εἰ καὶ τις ἀγροὶ- d κότερον εἶναι φήσῃ τὸ ρηθὲν, ἀμφισβητῶ, καὶ θείην ἂν ἐμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλ' ἐν τοῖς προέχουσι τῶν ἄλλων. διόπερ ἐπιχειρῶ συμβουλευεῖν τὸν τρόπον τοῦτον, ὃν ἐγὼ πέφυκα καὶ δύναμαι, καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἐνδοξοτάτοις.

(λέ'.) Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐμῶν καὶ περὶ ὧν σοὶ πρακτέον ἐστὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας σχεδὸν ἀκήκοας, περὶ δὲ τῆς στρατείας τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ταῖς μὲν πό- e λεσιν, ἃς ἔφην χρῆναί σε διαλλάττειν, τότε συμβουλευσομεν, ὥς χρὴ πολεμεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἵταν ἴδωμεν αὐτάς ὁμονοοῦσας, πρὸς σὲ δὲ νῦν ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχων διάνοιαν καὶ ἰατ' ἐκείνην τὴν ἡλικίαν, ὅτ' ἔγραφον περὶ τὴν αὐτὴν 99 ὑπόθεσιν ταύτην. τότε μὲν γὰρ παρεκελευόμην τοῖς ἱκουσομένοις καταγελαῦν μου καὶ καταφρονεῖν, ἣν μὴ καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τὸν λόγον διατριφθέντος ἀξίως βαλύνουμαι διεξιῶν, νῦν δὲ φοβοῦμαι, μὴ πάντων τῶν προειρημένων πολὺ καταδεέστερον τύχῃ διαλεχθῆίς. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ λόγος ὁ πανηγυρικός, ὁ οὐς ἄλλους τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβοντας ὑπορωτέρους ποιήσας, ἐμοὶ πολλὴν ἀπορίαν παρέ- χηκεν· οὔτε γὰρ ταῦτ' αὖ βούλομαι λέγειν τοῖς ἐν

- ἐκείνῳ γεγραμμένοις οὗτ' ἔτι καινὰ δύναμαι ζητεῖν.
 86 οὐ μὴν ἀποστατέον ἐστὶν ἀλλὰ λεκτέον, περὶ ὧν ὑπε-
 θέμην, ὃ τι ἂν ὑποπείσῃ καὶ συμφέρῃ πρὸς τὸ πείσαι
 σε ταῦτα πράττειν. καὶ γὰρ ἦν ἐλλίπω τι καὶ μὴ δυ-
 νηθῶ τὸν αὐτὸν τρόπον γράψαι τοῖς πρότερον ἐκδε-
 δομένοις, ἀλλ' οὖν ὑπογράψειν γ' οἶμαι χαριέντως
 τοῖς ἐξεργάξεσθαι καὶ διακονεῖν δυναμένοις.
- 86 (λξ.) Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου τοῦ σύμ-
 παντος οἶμαι πεποιῆσθαι ταύτην, ἥνπερ προσήκει
 τοὺς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν πείθοντας στρατεύειν. δεῖ γὰρ μη-
 δὲν πρότερον πράττειν, πρὶν ἂν λάβῃ τις τοὺς Ἑλλη-
 νας δυοῖν θάτερον, ἢ συναγωνιζομένους ἢ πολλὴν εὐ-
 νοίαν ἔχοντας τοῖς πραττομένοις. ὧν Ἀγησίλαος ο
 δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος ὠλιγώρη- d
 87 σεν οὐ διὰ κακίαν ἀλλὰ διὰ φιλοτιμίαν. ἔσχε γὰρ δι-
 τὰς ἐπιθυμίας, καλὰς μὲν ἀμφοτέρως, οὐ συμφωνού-
 σας δ' ἀλλήλαις οὐδ' ἅμα πράττεσθαι δυναμένας.
 προηρρίετο γὰρ βασιλεῖ τε πολεμεῖν καὶ τοὺς ἐταίρους
 εἰς τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν καταγαγεῖν καὶ κυρίους ποι-
 ῆσαι τῶν πραγμάτων. συνέβαινε οὖν ἐκ μὲν τῆς
 πραγματείας τῆς ὑπὲρ τῶν ἐταίρων ἐν κακοῖς καὶ κιν-
 δύνοις εἶναι τοὺς Ἑλληνας, διὰ δὲ τὴν ταραχὴν τὴν e
 ἐνθάδε γιγνομένην μὴ σχολὴν ἄγειν μηδὲ δύνασθαι
 88 πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. ὥστ' ἐκ τῶν ἀγνοηθέντων
 κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ῥάδιον καταμαθεῖν, ὅτι δεῖ
 τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους μὴ πρότερον ἐκφέρειν
 πρὸς τὸν βασιλέα πόλεμον, πρὶν ἂν διαλλάξῃ τις τοὺς 100
 Ἑλληνας καὶ παύσῃ τῆς μανίας τῆς νῦν αὐτοῖς ἐνε-
 στώσης· ἅπερ καὶ σοὶ συμβεβουλευκότες τυγχάνομεν.
- 89 (λξ.) Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐδεὶς ἂν ἀντιπείν
 τῶν εὐφρονούντων τολμήσειεν, οἶμαι δὲ τῶν μὲν ἄλ-

λων εἰ τις δόξειε περὶ τῆς στρατείας τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν
 συμβουλευεῖν, ἐπὶ ταύτην ἂν ἐπιπείσειν τὴν παράκλη-
 σιν, λέγοντας, ὥς ὅσοι περ ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βα-
 σιλέα πολεμεῖν, ἅπασι συνέπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέ-
 σθαι λαμπροῖς, ἐκ πενήτων δὲ πλουσίοις, ἐκ ταπει-
 νῶν δὲ πολλῆς χάρας καὶ πόλεων δεσπόταις. ἐγὼ δ'
 οὐκ ἐκ τῶν τοιούτων μέλλω σε παρακαλεῖν ἀλλ' ἐκ
 τῶν ἡτυχηκέναι δοξάντων, λέγω δ' ἐκ τῶν μετὰ Κύ-
 ρου καὶ Κλεάρχου συστρατευσαμένων. ἐκείνους γὰρ
 ὁμολογεῖται νικῆσαι μὲν μαχομένους ἅπασαν τὴν βα-
 σιλέως δύναμιν τοσοῦτον, ὅσον περ ἂν εἰ ταῖς γυναι-
 ξιν αὐτῶν συνέβαλον, ἥδη δ' ἐγκρατεῖς δοκοῦντας εἶ-
 ναι τῶν πραγμάτων διὰ τὴν Κύρου προπέτειαν ἀτυ-
 χῆσαι· περιχαρῇ γὰρ αὐτὸν ὄντα καὶ διώκοντα πολὺ
 πρὸ τῶν ἄλλων, ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις
 ἀποθάνειν. ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης συμφορᾶς συμπε-
 σουσίης οὕτω σφόδρα κατεφρόνησεν ὁ βασιλεὺς τῆς
 περὶ αὐτὸν δυνάμεως, ὥστε προκαλεσάμενος Κλεάρχον
 καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας εἰς λόγον ἐλθεῖν, καὶ τού-
 τοις μὲν ὑπισχνούμενος μεγάλας δωρεὰς δώσειν, τοῖς δ'
 ἄλλοις στρατιώταις ἐντελῇ τὸν μισθὸν ἀποδοῦς ἀπο-
 πέμψειν, τοιαύταις ἐλπίσιν ὑπαγαγόμενος, καὶ πίστεις
 δοῦς τῶν ἐκεῖ νομιζομένων τὰς μεγίστας, συλλαβὼν
 αὐτοὺς ἀπέκτεινε, καὶ μᾶλλον εἴλετο περὶ τοὺς θεοὺς
 ἔξαμαρτεῖν ἢ τοῖς στρατιώταις οὕτως ἐρήμοις οὖσι
 συμβαλεῖν. (λή.) Ὡστε τίς ἂν γένοιτο παράκλησις
 ταύτης καλλίων καὶ πιστοτέρα; φαίνονται γὰρ κάκει-
 νοι κρατήσαντες ἂν τῶν βασιλέως πραγμάτων, εἰ μὴ
 διὰ Κύρου. σοὶ δὲ τὴν τ' ἀτυχίαν τὴν τότε γεγεννημένην
 οὐ χαλεπὸν φυλάξασθαι, τοῦ τε στρατοπέδου τοῦ κρα-
 τήσαντος τὴν ἐκείνου δύναμιν ῥᾷδιον πολὺ κρεῖττον
 παρασκευάσασθαι. καίτοι τούτων ἀμφοτέρων ὑπαρ-

ξάντων πῶς οὐ χρὴ θαρρεῖν ποιούμενον τὴν στρα-
τείαν ταύτην;

93 (18'). Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με βούλεσθαι λαθεῖν, 101

ὅτι τούτων ἔνια πέφρακα τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ
πρότερον. ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰς αὐτάς διανοίας εἰλό-
μην μὴ πονεῖν γλιχόμενος τὰ δεδηλωμένα καλῶς ἐτέ-
ρως εἰπεῖν· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐπίδειξιν ἐποιούμην, ἐπει-

94 ρώμην ἂν ἅπαντα τὰ τοιαῦτα διαφεύγειν, σοὶ δὲ συμ-
βουλεύων μωρὸς ἂν ἦν, εἰ περὶ τὴν λέξιν πλείω χρό-
νον διέτριβον ἢ περὶ τὰς πράξεις, ἔτι δ' εἰ τοὺς ἄλλους
ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους αὐτὸς μόνος ἀπειχόμεν ἢ
τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τοῖς μὲν οὖν οἰ-
καίοις τυχὸν ἂν χρῆσαιμην, ἣν σφοδρὰ κατεπείγῃ καὶ
πρέπη, τῶν δ' ἄλλοτρίων οὐδὲν ἂν προσδεξαίμην, ὥσ-
περ οὐδ' ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ.

95 (μ'). Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως· δοκεῖ δέ μοι μετὰ
ταῦτα περὶ τῆς παρασκευῆς διαλεκτέον εἶναι τῆς τε σοὶ
γενησομένης καὶ τῆς ἐκείνοις ὑπαρξάσης. τὸ μὲν τοί-
νυν μέγιστον, σὺ μὲν τοὺς Ἕλληνας εὐνοὺς ἔξεις, ἣν c
περ ἐθελήσης ἐμμεῖναι τοῖς περὶ τούτων εἰρημένοις,
ἐκείνοι δὲ διὰ τὰς δεκαρχίας τὰς ἐπὶ Λακεδαιμονίων
ὥς οἷόν τε δυσμενεστάτους. ἡγοῦντο γὰρ Κύρου
μὲν καὶ Κλεάρχου κατορθωσάντων μᾶλλον ἔτι δου-
λεύσειν, βασιλέως δὲ κρατήσαντος ἀπαλλαγῆσεσθαι
τῶν κακῶν τῶν παρόντων· ὅπερ καὶ συνέπεσεν αὐ-

96 τοῖς. καὶ μὴν καὶ στρατιώτας σὺ μὲν ἔξ ἐτοίμου λήψαι
τοσούτους, ὅσους ἂν βουλευθῇς· οὕτω γὰρ ἔχει τὰ d
τῆς Ἑλλάδος ὥστε ῥᾶον εἶναι συστῆσαι στρατόπεδον
μείζον καὶ κρείττον ἐκ τῶν πλανωμένων ἢ τῶν πολι-
τευομένων· ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις οὐκ ἦν ξενι-
κὸν οὐδὲν, ὥστ' ἀναγκαζόμενοι ξενολογεῖν ἐκ τῶν
πόλεων πλέον ἀνήλυσκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς συλ-

λέγουσι δωρεὰς ἢ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθοφο-
 7 ράν. καὶ μὴν εἰ βουλευθεῖμεν ἐξετάσαι καὶ παραβαλεῖν
 σέ τε τὸν νῦν ἡγησόμενον τῆς στρατείας καὶ βουλευ- e
 σόμενον περὶ πάντων καὶ Κλέαρχον τὸν ἐπιστατή-
 σαντα τῶν τότε πραγμάτων, εὐρήσομεν ἐκεῖνον μὲν
 οὐδεμιᾶς πώποτε δυνάμεως πρότερον οὔτε ναυτικῆς
 οὔτε πεζῆς καταστάντα κύριον ἀλλ' ἐκ τῆς ἀτυχίας τῆς
 συμβάσης αὐτῷ περὶ τὴν ἡπειρον ὀνομαστὸν γενόμε-
 8 νον, σὲ δὲ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος διαπε- 102
 πραγμένον, περὶ ὧν εἰ μὲν πρὸς ἐτέρους τοὺς λόγους
 ἐποιούμην, καλῶς ἂν εἶχε διελθεῖν, πρὸς σὲ δὲ διαλε-
 γόμενος, εἰ τὰς σὰς πράξεις σοι διεξιόην, δικαίως ἂν
 ἀνόητος ἄμα καὶ περιεργος εἶναι δοκίην.

ι) (μα΄.) Ἄξιον δὲ μνησθῆναι καὶ τῶν βασιλείων ἀμ-
 φοτέρων, ἐφ' ὃν σοὶ τε συμβουλευώ στρατεύειν καὶ
 πρὸς ὃν Κλέαρχος ἐπολέμησεν, ἴν' ἐκατέρου καὶ τὴν
 γνώμην καὶ τὴν δύναμιν εἰδῆς. ὁ μὲν τοίνυν τούτου δ
 πατήρ τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ πάλιν τὴν Λακε-
 δαιμονίων κατεπολέμησεν, οὗτος δ' οὐδενὸς πώποτε
 τῶν στρατευμάτων τῶν τὴν χώραν αὐτοῦ λυμαινομέ-
 νων ἐπεκράτησεν. ἔπειθ' ὁ μὲν τὴν Ἀσίαν ἄπασαν
 παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς συνθήκαις ἐξέλαβεν, οὗ-
 τος δὲ τοσοῦτου δεῖ τῶν ἄλλων ἄρχειν, ὥστ' οὐδὲ
 τῶν ἐκδοθεισῶν [αὐτῷ] πόλεων ἐγκρατὴς ἐστίν. ὥστ'
 οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ἀπορήσεις, πότερα χρὴ νομίζειν c
 τοῦτον αὐτῶν ἀφαστάναι δι' ἀνανδρίαν ἢ 'κείνας
 ὑπερρωρακέναι καὶ καταπεφρουνηκέναι τῆς βαρβαρικῆς
 δυναστείας.

(μβ.) Τὰ τοίνυν περὶ τὴν χώραν ὡς διάκειται,
 τίς οὐκ ἂν ἀκούσας παροξυνθεῖν πολεμεῖν πρὸς αὐ-
 τόν; Αἰγυπτος μὲν γὰρ ἀφειστήκει μὲν καὶ κατ' ἐκεῖ-
 νον τὸν χρόνον, οὐ μὴν ἀλλ' ἐφοβοῦντο, μή ποτε βασι-

- λεὺς αὐτὸς ποιησάμενος στρατείαν κρατήσεις καὶ
 τῆς διὰ τὸν ποταμὸν δυσχωρίας καὶ τῆς ἄλλης παρα- a
 σκευῆς ἀπάσης· νῦν δ' οὗτος ἀπήλλαξεν αὐτοὺς τοῦ
 δέους τούτου. συναγαγὼν γὰρ δύναμιν, ὅσῃν οἶός
 τ' ἦν πλείστην, καὶ στρατεύσας ἐπ' αὐτούς, ἀπῆλ-
 θεν ἐκεῖθεν οὐ μόνον ἡττηθεὶς ἀλλὰ καὶ καταγελα-
 σθεὶς καὶ δόξας οὔτε βασιλεύειν οὔτε στρατηγεῖν ἄξιος
 102 εἶναι. τὰ τοίνυν περὶ Κύπρον καὶ Φοινίκην καὶ Κιλι-
 κίαν καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἐχρῶντο ναυτικῶ,
 τότε μὲν ἦν βασιλέως, νῦν δὲ τὰ μὲν ἀφέστηκε, τὰ e
 δ' ἐν πολέμῳ καὶ κακοῖς τοσούτοις ἐστὶν ὥστ' ἐκεῖ-
 νῳ μὲν μηδὲν εἶναι τούτων τῶν ἐθνῶν χρήσιμον, σοὶ
 δ' ἦν πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν βουληθῆς συμφόρως ἔξειν.
 103 (μγ'.) Καὶ μὴν Ἰδριέα γε τὸν εὐπορώτατον τῶν νῦν
 περὶ τὴν ἡπειρον προσήκει δυσμενέστερον εἶναι τοῖς
 βασιλέως πράγμασι τῶν πολεμούντων· ἢ πάντων γ'
 ἂν εἴη σχετικιώτατος, εἰ μὴ βούλοιτο καταλελύσθαι 103
 ταύτην τὴν ἀρχὴν, τὴν αἰκισαμένην μὲν τὸν ἀδελφόν,
 πολεμήσασαν δὲ πρὸς αὐτὸν, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον
 ἐπιβουλεύουσαν καὶ βουλομένην τοῦ τε σώματος αὐ-
 τοῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀπάντων γενέσθαι κυρίαν.
 104 ὑπὲρ ὧν δεδιὼς νῦν μὲν ἀναγκάζεται θεραπεύειν αὐ-
 τὸν καὶ χρήματα πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν
 ἀναπέμπειν· εἰ δὲ σὺ διαβαίης εἰς τὴν ἡπειρον, ἐκεῖ- b
 νός τ' ἂν ἄσμενος ἴδοι βοηθὸν ἥκειν αὐτῷ σε νομίζων,
 τῶν τ' ἄλλων σατραπῶν πολλοὺς ἀποστήσεις, ἦν
 ὑπόσχη τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς καὶ τοῦνομα τοῦτο δια-
 σπείρης εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπερ εἰς τοὺς Ἑλληνας εἰσπε-
 σὸν καὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν
 κατέλυσεν.
 105 (μδ'.) Ἐτι δ' ἂν πλείω λέγειν ἐπεχείρουν, ὃν τρό-
 πον πολεμῶν τάχιστ' ἂν περιγένοιο τῆς τοῦ βασιλέως

δυνάμεως· νῦν δὲ φοβοῦμαι μή τινες ἐπιτιμήσωσιν ἡμῖν, εἰ μὴδὲν πώποτε μεταχειρισάμενος τῶν στρατιω-
 τικῶν νῦν τολμῶν σοι παραινέειν τῷ πλείστα καὶ μέ-
 γιστα διαπεπραγμένῳ κατὰ πόλεμον. ὥστε περὶ μὲν
 τούτων οὐδὲν οἶμαι δεῖν πλείω λέγειν. (μέ.) Περὶ δὲ
 τῶν ἄλλων, ἡγοῦμαι τὸν τε πατέρα σου καὶ τὸν κτη-
 σάμενον τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τοῦ γένους ἀρχηγόν,
 εἰ τῷ μὲν εἴη θέμις, οἱ δὲ δύναμιν λάβοιεν, τῶν αὐ-
 τῶν ἂν τούτων γενέσθαι συμβούλους, ὧν περ ἐγώ. ἃ
 χρῶμαι δὲ τεκμηρίοις ἐξ ὧν διαπεπραγμένοι τυγχά-
 νουσιν. ὃ τε γὰρ πατήρ σου πρὸς τὰς πόλεις ταύτας,
 αἷς σοι παραινῶ προσέχειν τὸν νοῦν, πρὸς ἀπάσας οἰ-
 κείως εἶχεν· ὃ τε κτησάμενος τὴν ἀρχὴν, μείζον φρο-
 νήσας τῶν αὐτοῦ πολιτῶν καὶ μοναρχίας ἐπιθυμήσας,
 οὐχ ὁμοίως ἐβουλεύσατο τοῖς πρὸς τὰς τοιαύτας φιλο-
 τιμίας ὁρμωμένοις. οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι
 στάσεις καὶ ταραχὰς καὶ σφαγὰς ἐμποιοῦντες ἐκτῶντο
 τὴν τιμὴν ταύτην, ὃ δὲ τὸν μὲν τόπον τὸν Ἑλληνικὸν
 ὅλως εἶασε, τὴν δ' ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείαν κατασχεῖν
 ἐπεθύμησεν· ἡπίστατο γὰρ τοὺς μὲν Ἑλλήνας οὐκ εἰ-
 θισμένους ὑπομένειν τὰς μοναρχίας, τοὺς δ' ἄλλους
 οὐ δύναμένους ἄνευ τῆς τοιαύτης δυναστείας διοικεῖν
 τὸν βίον τὸν σφέτερον αὐτῶν. καὶ γὰρ τοι συνέβη διὰ
 ὃ γινῶναι περὶ τούτων αὐτὸν ἰδίως καὶ τὴν βασιλείαν
 ἐγενῆσθαι πολὺ τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένην· μόνος
 ἂρ τῶν Ἑλλήνων οὐχ ὁμοφύλου γένους ἄρχειν ἀξιώ-
 ας μόνος καὶ διαφυγεῖν ἡδυνήθη τοὺς κινδύνους τοὺς
 ἐπὶ τὰς μοναρχίας γιγνομένους. τοὺς μὲν γὰρ ἐν τοῖς
 ἁλλήσι τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένους εὖροιμεν ἂν οὐ
 ὄνον αὐτοὺς διεφθαρμένους ἀλλὰ καὶ τὸ γένος αὐ-
 τῶν ἐξ ἀνθρώπων ἡφανισμένον, ἐκείνου δ' αὐτόν τ' ἐν

εὐδαιμονία τὸν βίον διαγαρόντα τῷ τε γένει κατα-
λιπόντα τὰς αὐτὰς τιμὰς, ἅσπερ αὐτὸς εἶχεν.

- 109 (μς.) Περὶ τοίνυν Ἡρακλέους, οἱ μὲν ἄλλοι τὴν
ἀνδρείαν ὑμνοῦντες αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄθλους ἀπαριθ-
μοῦντες διατελοῦσι, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τῶν τῇ ψυχῇ
προσόντων ἀγαθῶν οὐδεὶς οὔτε τῶν ποιητῶν οὔτε τῶν
λογοποιῶν οὐδεμίαν φανήσεται μνειῖαν πεποιημένος.
ἐγὼ δ' ὁρῶ μὲν τόπον ἰδίον καὶ παντάπασιν ἀδιεξέρ-
γαστον, οὐ μικρὸν οὐδὲ κενὸν, ἀλλὰ πολλῶν μὲν ἐπαλ-
νων καὶ καλῶν πράξεων γέμοντα, ποθοῦντα δὲ τὸν
110 ἄξιως ἂν δυνηθέντα διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· ἐφ' ὃν
εἰ μὲν νεώτερος ὢν ἐπέστην, ῥαδίως ἂν ἐπέδειξα τὸν
πρόγονον ὑμῶν καὶ τῇ φρονήσει καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ
τῇ δικαιοσύνῃ πλέον διενεγκόντα πάντων τῶν προ-
γεγενημένων ἢ τῇ ῥώμῃ τῇ τοῦ σώματος· νῦν δ' ἐπελ-
θὼν ἐπ' αὐτὸν καὶ κατιδὼν τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων δ
εἶπεῖν, τὴν τε δύναμιν τὴν παροῦσάν μοι κατεμεμψά-
μην καὶ τὸν λόγον ἡσθόμην διπλάσιον ἂν γενόμενον
τοῦ νῦν ἀναγιγνωσκομένου. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἀπέ-
στην διὰ τὰς αἰτίας ταύτας, μίαν δὲ πράξιν ἐξ αὐτῶν
ἔλαβον, ἥπερ ἦν προσήκουσα μὲν καὶ πρέπουσα τοῖς
προειρημένοις, τὸν δὲ καιρὸν ἔχουσα μάλιστα σύμμε-
τρον τοῖς νῦν λεγομένοις.
- 111 (μς.) Ἐκεῖνος γὰρ ὁρῶν τὴν Ἑλλάδα πολέμων καὶ ε
στάσεων καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν μεστὴν οὔσαν,
παύσας ταῦτα καὶ διαλλάξας τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας
ὑπέδειξε τοῖς ἐπιγιγνομένοις, μεθ' ὧν χρῆ καὶ πρὸς
οὓς δεῖ τοὺς πολέμους ἐκφέρειν. ποιησάμενος γὰρ
στρατείαν ἐπὶ Τροίαν, ἥπερ εἶχε τότε μεγίστην δύνα- 105
μιν τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν, τοσοῦτον διήνεγκε τῇ στρα-
τηγίᾳ τῶν πρὸς τὴν αὐτὴν ταύτην ὕστερον πολεμη-
112 σάντων, ὅσον οἱ μὲν μετὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμειος

ἐν ἑτεσι δέκα μόλις αὐτὴν ἐξεπολιόρκησαν, ὃ δ' ἐν
 ἡμέραις ἐλάττωσιν ἢ τοσαύταις καὶ μετ' ὀλίγων στρα-
 τεύσας ῥαδίως αὐτὴν κατὰ κράτος εἶλεν. καὶ μετὰ
 ταῦτα τοὺς βασιλεῖας τῶν ἐθνῶν τῶν ἐφ' ἑκατέρας τῆς
 ἡπείρου τὴν παραλίαν κατοικοῦντων ἅπαντας ἀπέ-
 κτεινεν· οὕς οὐδέποτε' ἂν διέφθειρεν, εἰ μὴ καὶ τῆς
 δυνάμεως αὐτῶν ἐκράτησεν. ταῦτα δὲ πράξας τὰς
 στήλας τὰς Ἡρακλέους καλουμένας ἐποιήσατο, τρώ-
 παιον μὲν τῶν βαρβάρων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς
 τῆς αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων, ὄρους δὲ τῆς τῶν Ἑλ-
 λήνων χώρας.

Τούτου δ' ἕνεκά σοι περὶ τούτων διηλθον, ἵνα
 γυνῆς, ὅτι σε τυγχάνω τῷ λόγῳ παρακαλῶν ἐπὶ τοιαύ-
 τας πράξεις, αἷς ἐπὶ τῶν ἔργων οἱ πρόγονοί σου φαί-
 νονται καλλίστας προκρίναντες. (μῆ'.) Ἄπαντας μὲν
 οὖν χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας τὸν κράτιστον ὑποστησα-
 μένους πειραῖσθαι γίνεσθαι τοιούτους, μάλιστα δὲ
 σοὶ προσήκει. τὸ γὰρ μὴ δεῖν ἄλλοτρίοις χρῆσθαι πα-
 ραδείγμασιν ἀλλ' οἰκεῖον ὑπάρχειν, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑπ'
 αὐτοῦ σε παροξύνεσθαι καὶ φιλονικεῖν, ὅπως τῷ προ-
 γόνῳ σαυτὸν ὁμοιον παρασκευάσεις; λέγω δ' οὐχ ὥς
 δυνησόμενον ἀπάσας σε μιμήσασθαι τὰς Ἡρακλέους
 πράξεις, οὐδὲ γὰρ ἂν τῶν θεῶν ἐνιοὶ δυνηθεῖεν· ἀλλὰ
 κατὰ γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἥθος καὶ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ
 τὴν εὐνοίαν, ἣν εἶχεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, δύναι' ἂν
 ἰμοιωθῆναι τοῖς ἐκείνου βουλήμασιν. ἔστι δὲ σοὶ πει-
 τθεντί τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις τυχεῖν δόξης οἷας ἂν
 εὐτόδους βουλευθῆς· ῥᾶον γάρ ἐστιν ἐκ τῶν παρόντων
 ἐτήσασθαι τὴν καλλίστην ἥπερ ἐξ ὧν παρέλαβες ἐπὶ
 τὴν νῦν ὑπάρχουσιν προελθεῖν. σκέψαι δ' ὅτι σε
 τυγχάνω παρακαλῶν, ἐξ ὧν ποιήσει τὰς στρατείας οὐ
 μετὰ τῶν βαρβάρων ἐφ' οὓς οὐ δίκαιόν ἐστιν, ἀλλὰ

μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τούτους, πρὸς οὓς προσήκει
τοὺς ἀφ' Ἡρακλέους γεγονότας πολεμεῖν.

- 116 (μδ'). Καὶ μὴ θανμάσης, εἰ διὰ παντός σε τοῦ 106
λόγου πειρῶμαι προτρέπειν ἐπὶ τε τὰς εὐεργεσίας τὰς
τῶν Ἑλλήνων καὶ πραότητα καὶ φιλανθρωπίαν· ὁρῶ
γὰρ τὰς μὲν χαλεπότητας λυπηρὰς οὖσας καὶ τοῖς ἔχουσι
καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι, τὰς δὲ πραότητας οὐ μόνον ἐπὶ
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἀπάντων εὐδο-
117 κιμούσας, ἀλλὰ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν τῶν ἀγαθῶν
αἰτίους ἡμῖν ὄντας Ὀλυμπίους προσαγορευομένους,
τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς καὶ ταῖς τιμωρίαις τεταγ-
μένους δυσχερεστέρας τὰς ἐκωνυμίας ἔχοντας, καὶ b
τῶν μὲν καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰς πόλεις καὶ νεῶς καὶ
βωμοὺς ἰδρυμένους, τοὺς δ' οὐτ' ἐν ταῖς εὐχαῖς οὐτ'
ἐν ταῖς θυσίαις τιμωμένους, ἀλλ' ἀποκομπὰς αὐτῶν
118 ἡμᾶς ποιοιμένους. ὧν ἐνθυμούμενον ἐθίζειν σαντὸν
χρῆ καὶ μελετᾶν, ὅπως ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν τοιαύτην
ἅπαντες περὶ σοῦ τὴν γνώμην ἔξουσιν. χρῆ δὲ τοὺς
μειζονος δόξης τῶν ἄλλων ἐπιθυμοῦντας περιβάλλε- c
σθαι μὲν τῇ διανοίᾳ τὰς πράξεις, δυνατὰς μὲν, εὐχῇ
δ' ὁμοίας, ἐξεργάζεσθαι δὲ ζητεῖν αὐτάς, ὅπως ἂν οἱ
καιροὶ παραδιδῶσιν.
- 119 (ν'). Ἐκ πολλῶν δ' ἂν κατανοήσεις, ὅτι δεῖ τοῦ-
τον τὸν τρόπον πράττειν, μάλιστα δ' ἐκ τῶν Ἰάσωνι
συμβάντων. ἐκείνος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον οἶον σὺ κατ-
εργασάμενος μεγίστης δόξης ἔτυχεν, οὐκ ἐξ ὧν ἔπρα-
ξεν ἀλλ' ἐξ ὧν ἐφησεν· ἐποιεῖτο γὰρ τοὺς λόγους ὥς
εἰς τὴν ἡπειρον διαβησόμενος καὶ βασιλεὺς πολεμήσων. d
120 ὅπου δ' Ἰάσων λόγῳ μόνον χρησάμενος οὕτως αὐτὸν
ἠϋῆσεν, πόλιν τινα χρῆ προσδοκᾶν περὶ σοῦ γνώμην
ἅπαντας ἔξειν, ἣν ἐργῶ ταῦτα πράξης, καὶ μάλιστα μὲν
πειραθῆς ὅλην τὴν βασιλείαν ἀνελεῖν, εἰ δὲ μὴ, χώραν

τι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαλαβεῖν τὴν Ἀσίαν,
 ὡς λέγουσί τινες, ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Σινώπης, πρὸς
 ἐ τούτοις κτίσαι πόλεις ἐπὶ τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ κατ-
 ικίσαι τοὺς νῦν πλανωμένους δι' ἐνδειαν τῶν καθ' α
 μέραν καὶ λυμαινομένους οἷς ἂν ἐντύχωσιν. οὗς εἰ
 ἢ παύσομεν ἄθροιζομένους βίον αὐτοῖς ἱκανὸν πο-
 ῖσαντες, λήσουσιν ἡμᾶς τοσοῦτοι γενόμενοι το πλῆ-
 ῖος ὥστε μηδὲν ἦττον αὐτοὺς εἶναι φοβεροὺς τοῖς
 Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις· ὧν οὐδεμίαν ποιούμεθα 107
 ῥόνοιαν, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν κοινὸν φόβον καὶ κίνδυνον
 πασιν ἡμῖν αὐξανόμενον. ἔστιν οὖν ἀνδρὸς μέγα
 ἱεροῦντος καὶ φιλέλληνος καὶ πορρωτέρω τῶν ἄλλων
 ἢ διανοίᾳ καθορῶντος, ἀποχρησάμενον τοῖς τοιούτοις
 ρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ χῶραν ἀποτεμόμενον το-
 αὐτήν, ὅσην ὀλίγῳ πρότερον εἰρήκαμεν, ἀπαλλάξαι
 ε τοὺς ξενιτευομένους τῶν κακῶν ὧν αὐτοὶ τ' ἔχουσι
 αὶ τοῖς ἄλλοις παρέχουσι, καὶ πόλεις ἐξ αὐτῶν συστή- b
 αι καὶ ταύταις ὀρίσαι τὴν Ἑλλάδα καὶ προβαλέσθαι
 ρὸ ἀπάντων ἡμῶν. ταῦτα γὰρ πράξας οὐ μόνον ἐκεί-
 ους εὐδαίμονας ποιήσεις ἀλλὰ καὶ πάντας ἡμᾶς εἰς
 σφάλειαν καταστήσεις. ἦν δ' οὖν τούτων διαμάρτης,
 ἄλλ' ἐκεῖνό γε βᾶδῶς ποιήσεις, τὰς πόλεις τὰς τὴν
 ἰσίαν κατοικούσας ἐλευθερώσεις. ὅ τι δ' ἂν τούτων
 ρᾶξαι θνητῆς ἢ καὶ μόνον ἐπιχειρήσης, οὐκ ἔσθ' c
 πως οὐ μᾶλλον τῶν ἄλλων εὐδοκιμήσεις, καὶ δικαίως, c
 ἢ περ αὐτός τ' ἐπὶ ταῦθ' ὀρμήσης καὶ τοὺς Ἕλληνας
 ῥοτρέψης. (να'.) Ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ ἂν εἰκότως τὰ
 ὑμβεβηκότα θαυμάσειε καὶ καταφρονησείεν ἡμῶν,
 που παρὰ μὲν τοῖς βαρβάροις, οὗς ὑπειλήφαμεν μα-
 ακοὺς εἶναι καὶ πολέμων ἀπείρους καὶ διεφθαρμένους
 πρὸ τῆς τρυφῆς, ἄνδρες ἐγγεγόνασιν, οἱ τῆς Ἑλλάδος
 ῥχειν ἡξίωσαν, τῶν δ' Ἑλλήνων οὐδεὶς τοσοῦτον πε- d

- 125 φρόνηκεν ὥστ' ἐπιχειρῆσαι τῆς Ἀσίας ἡμᾶς ποιῆσαι κυρίους, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῶν ἀπολελειμμένοι τυγχάνομεν, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ὤκνησαν οὐδὲ προὔπαρξαι τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν ἀμύνεσθαι τολμῶμεν αὐτούς, ἀλλ' ὁμολογούντων ἐκείνων ἐν ἅπασιν τοῖς πολέμοις μήτε στρατιώτας ἔχειν μήτε στρατηγούς μήτ'
- 126 ἄλλο μηδὲν τῶν εἰς τοὺς κινδύνους χρησίμων ἀλλὰ ταῦτα πάντα παρ' ἡμῶν μεταπεμπομένων, εἰς τοῦθ' ^e ἤκομεν ἐπιθυμίας τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν, ὥστ' ἐξὸν ἡμῖν τὰκείνων ἀδεῶς ἔχειν, πρὸς ἡμᾶς τ' αὐτοὺς περὶ μικρῶν πολεμοῦμεν καὶ τοὺς ἀφισταμένους τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας συγκαταστρεφόμεθα καὶ λεληθάμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνίοτε μετὰ τῶν πατρικῶν ἐχθρῶν ¹⁰⁸ τοὺς τῆς αὐτῆς συγγενείας μετέχοντας ἀπολλύναι ζητούντες.
- 127 (υβ'.) Διὸ καὶ σοὶ νομίζω συμφέρειν οὕτως ἀνάνδρως διακειμένων τῶν ἄλλων προστῆναι τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἐκεῖνον. προσήκει δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκóσι καὶ τοῖς ἐν πολιτείᾳ καὶ νόμοις ἐνδεδεμένοις ἐκείνην τὴν πόλιν στέργειν, ἐν ᾗ τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δ' ὥσπερ ἄφρονον γεγεννημένον ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα πατρίδα νομίζειν, ὥσπερ ὁ γεννήσας ὑμᾶς, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῆς ὁμοίως, ὥσπερ ὑπὲρ ὧν μάλιστα σπουδάζεις.
- 128 (υγ'.) Ἴσως δ' ἂν τινες ἐπιτιμῆσαι μοι τολμήσειαν τῶν οὐδὲν ἄλλο δυναμένων ἢ τοῦτο ποιεῖν, ὅτι σὲ προσιλόμην παρακαλεῖν ἐπὶ τε τὴν στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν τῶν Ἑλλήνων,
- 129 παραλιπὼν τὴν ἐμάντοῦ πόλιν. (υδ'.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς πρότερον ἐπεχείρουν διαλέγεσθαι ^c περὶ τούτων ἢ πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτοῦ τὴν τρις

τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσασαν, οἷς μὲν ἀπὸ τῶν βαρ-
 βάρων, ἅπαξ δ' ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς, ὁμο-
 λόγουν ἂν πλημμελεῖν· νῦν δ' ἐκείνην μὲν φανήσομαι
 ἐρώτην ἐπὶ ταῦτα προτρέπων ὥς ἡδυνάμην μετὰ
 ἐλείσσης σπουδῆς, αἰσθανόμενος δ' ἔλαττον αὐτὴν
 προτιζούσαν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ
 ἡήματος μαινομένων ἐκείνην μὲν εἶσα, τῆς δὲ πραγ-
 ματείας οὐκ ἀπέστην. διὸ δικαίως ἂν με πάντες ἐπαι-
 νοῦεν, ὅτι τῇ δυνάμει ταύτῃ χρῶμενος, ἦν ἔχων τυγ-
 γάνω, διατετέλεκα πάντα τὸν χρόνον πολεμῶν μὲν
 τοῖς βαρβάροις, κατηγορῶν δὲ τῶν μὴ τὴν αὐτὴν ἐμολ-
 γνώμην ἐχόντων, προτρέπειν δ' ἐπιχειρῶν, οὓς ἂν
 ἔλπισω μάλιστα θυνήσεσθαι, τοὺς μὲν Ἕλληνας ἀγα-
 θόν τι ποιῆσαι, τοὺς δὲ βαρβάρους ἀφελίσθαι τὴν
 ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν. διόπερ καὶ νῦν πρὸς σέ e
 τοιοῦμαι τοὺς λόγους, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι τούτοις ὑπ'
 ἐμοῦ μὲν λεγομένοις πολλοὶ φθονήσουσι, τοῖς δ' αὐ-
 τοῖς τούτοις ὑπὸ σοῦ πραττομένοις ἅπαντες συνησθῆ-
 ζονται. τῶν μὲν γὰρ εἰρημένων οὐδεὶς κεκοινώνηκε,
 τῶν δ' ὠφελειῶν τῶν κατεργασθησομένων οὐκ ἔστιν
 ἴστις οὐκ οἰήσεται μεθέξειν.

(νε.) Σκέψαι δ' ὥς αἰσχροὺς περιορᾷν τὴν Ἀσίαν 109
 ἔμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς βαρβάρους
 εὐπορωτέρους ὄντας τῶν Ἑλλήνων, ἐτι δὲ τοὺς μὲν
 ἐπὶ Κύρου τὴν ἀρχὴν ἔχοντας, ὃν ἡ μήτηρ εἰς τὴν
 ὁδὸν ἐξέβαλε, βασιλέας μεγάλους προσαγορευομέ-
 νους, τοὺς δ' ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκότας, ὃν ὁ γε-
 νήσας διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγε, ταπεινοτέ-
 ροις ὀνόμασιν ἢ καίνοις προσαγορευομένους. ὧν
 νῦν δὲν ἐατέον οὕτως εἶχειν, ἀλλ' ἀναστρεπτέον καὶ b
 μεταστατέον ἅπαντα ταῦτ' ἐστίν.

(νε.) Εὐ δ' ἴσθι μηδὲν ἂν με τούτων ἐπιχειρή-

- σαντα σε πείθειν, εἰ δυναστείαν μόνον καὶ πλούτον
 ἐώρων ἐξ αὐτῶν γενησόμενον· ἡγοῦμαι γὰρ τὰ γε
 τοιαῦτα καὶ νῦν σοι πλείω τῶν ἱκανῶν ὑπάρχειν, καὶ
 πολλὴν ἀπλησίαν ἔχειν, ὅστις προαιρεῖται κινδυνευ-
 εῖν ὥστ' ἢ ταῦτα λαβεῖν ἢ στερηθῆναι τῆς ψυχῆς.
- 134 ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς τὰς τούτων κτήσεις ἀποβλέψας
 ποιοῦμαι τοὺς λόγους ἀλλ' οἰόμενος ἐκ τούτων μεγ- c
 στην σοι καλλίστην γενήσεσθαι δόξαν. ἐνθυμοῦ
 δ' ὅτι τὸ μὲν σῶμα θνητὸν ἅπαντες ἔχομεν, κατὰ δὲ
 τὴν εὐλογίαν καὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὴν φήμην καὶ
 τὴν μνήμην τὴν τῷ χρόνῳ συμπαρακολουθοῦσαν ἀθα-
 νασίας μεταλαμβάνομεν, ἥς ἄξιον ὀρεγομένους καθ'
- 135 ὅσον οἰοί τ' ἐσμὲν ὅτιοῦν πάσχειν. ἰδοὺς δ' ἂν καὶ τῶν
 ἰδιωτῶν τοὺς ἐπικεικιστάτους ὑπὲρ ἄλλου μὲν οὐδενὸς
 ἂν τὸ ζῆν ἀντικαταλλαξαμένους, ὑπὲρ δὲ τοῦ τυχεῖν d
 καλῆς δόξης ἀποθνήσκειν ἐν τοῖς πολέμοις ἐθέλοντας,
 ὅλως δὲ τοὺς μὲν τιμῆς ἐπιθυμοῦντας αἰεὶ μελίζονος ἥς
 ἔχουσιν ὑπὸ πάντων ἐπαινουμένους, τοὺς δὲ πρὸς
 ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως διακειμένους ἀκρατεστέ-
- 136 ρους καὶ φανυλοτέρους εἶναι δοκοῦντας. τὸ δὲ μέγιστον
 τῶν εἰρημένων, ὅτι συμβαίνει τοῦ μὲν πλούτου καὶ
 τῶν δυναστειῶν πολλάκις τοὺς ἐχθροὺς κυρίους γί- e
 γνεσθαι, τῆς δ' εὐνοίας τῆς παρὰ τῶν πολλῶν καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν προειρημένων μηδένας ἄλλους καταλείπε-
 σθαι κληρονόμους πλὴν τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας.
 ὥστ' ἢ σχυρόμην ἂν, εἰ μὴ τούτων ἕνεκα συνεβούλευον
 καὶ τὴν στρατείαν ποιεῖσθαι ταύτην καὶ πολεμεῖν καὶ 110
 κινδυνεύειν.
- 137 (νζ'.) Οὕτω δ' ἄριστα βουλευέσει περὶ τούτων, ἣν
 ὑπολάβῃς μὴ μόνον τὸν λόγον τοῦτόν σε παρακαλεῖν
 ἀλλὰ καὶ τοὺς προγόνους καὶ τὴν τῶν βαρβάρων ἀναν-
 δρίαν καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους γενομένους καὶ δόξαν-

τας ἡμιθέους εἶναι δια τὴν στρατείαν τὴν ἐκ' ἐκαίνους, μάλιστα δὲ πάντων τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ σὺ μὲν τυγχάνεις τοσαύτην δύναμιν κερκτημένος, ὅσῃν οὐδεὶς τῶν τὴν Εὐρώπην κατοικήσάντων, πρὸς ὃν δὲ πολεμήσεις, οὕτω σφόδρα μεμισημένος καὶ καταπεφρονημένος ὑπ' ἐπάντων, ὥς οὐδεὶς πώποτε τῶν βασιλευσάντων.

(νγ'.) Πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην οἷόν τ' εἶναι τυγχεράσαι τοὺς λόγους ἅπαντας τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ οὗτων εἰρημένους· μᾶλλον γὰρ ἂν ἀξιόχρεως οὗτος ἴδοξεν εἶναι τῆς ὑποθέσεως. οὐ μὲν ἀλλὰ σέ γε χρὴ κοπεῖν ἐξ ἀπάντων τὰ συντείνοντα καὶ προτρέποντα εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον· οὕτω γὰρ ἂν ἄριστα βουλεύσαιω περὶ αὐτῶν.

(νδ'.) Οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν βασιλείῃς δύναμιν ἄμαχον εἶναι νομίζουσιν· ὧν ἕξιον θαυμάζειν, εἰ τὴν ὑπ' ἀνθρώπου βαρβάρου καὶ κακῶς τεθραμμένον καταστραφείσαν καὶ συναχθεῖσαν πρὸ δουλείᾳ, ταύτην ὑπ' ἀνδρὸς Ἑλλήνου καὶ περὶ τοὺς πολέμους πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχοντος μὴ νομίζουσιν ἂν ὑπ' ἐλευθερίᾳ διαλυθῆναι, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι δύστησαι μὲν ἐστὶν ἅπαντα χαλεπὸν, διαστήσαι δὲ ἰσχυρὸν.

(ξ'). Ἐνθυμοῦ δ' ὅτι μάλιστα τούτους τιμῶσιν ἅπαντες καὶ θαυμάζουσιν, οἵτινες ἀμφοτέρωθεν δύνανται, καὶ πολιτεύεσθαι καὶ στρατηγεῖν. ὅταν οὖν ὁρᾷς τοὺς ἐν μὲν πόλει ταύτῃ ἔχοντας τὴν φύσιν εὐδοκιοῦντας, πόλους εἰνὰς χρὴ προσδοκᾶν τοὺς ἐκαίνους ἴσεσθαι τοὺς περὶ σοῦ ῥηθησομένους, ὅταν φαίνηται μὲν εὐεργεσίαις ἐν ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι πεπολιτευμένος, καὶ ταῖς δὲ στρατηγίαις τοὺς βαρβάρους κατεστραμμένος; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι ταῦτα πέρας ἔχειν· οὐδένα γὰρ ἕλλον ποτὲ δυνήσεσθαι μείζω πρᾶξαι τούτων· οὔτε

- γὰρ ἐν τοῖς Ἑλλήσι γενήσεσθαι τηλικούτον ἔργον, 111
 ὅσον ἐστὶ τὸ πάντας ἡμᾶς ἐκ τοσούτων πολέμων ἐπὶ
 τὴν ὁμόνοιαν προαγαγεῖν, οὔτε τοῖς βαρβάρους εἰκός
 ἐστὶ συστήναι τηλικαύτην δύναμιν, ἣν τὴν νῦν ὑπάρ-
 142 χουσιν καταλύσῃς. ὥστε τῶν μὲν ἐπιγιγνομένων οὐδ'
 ἦν τις τῶν ἄλλων διενέγκῃ τὴν φύσιν, οὐδὲν ἔξει ποι-
 ῆσαι τοιοῦτον. ἀλλὰ μὴν τῶν γε προγεγεννημένων ἔχω
 μὲν ὑπερβαλεῖν τὰς πράξεις τοῖς ἤδη διὰ σοῦ κατειρ- b
 ρασμένοις, οὐ γλίσχρως ἀλλ' ἀληθινῶς· ὅστις γὰρ
 ἔδῃη τοσαῦτα τυγχάνεις κατεστραμμένος, ὅσας οὐδεὶς
 πώποτε τῶν ἄλλων πόλεις εἶλε, πῶς οὐκ ἂν πρὸς
 ἕκαστον αὐτῶν ἀντιπαραβάλλων ῥαδίως ἂν ἐπέδειξα
 143 μείζω σε κἀκείνων διαπεπραγμένον; ἀλλὰ γὰρ εἰλό-
 μην ἀποσχέσθαι τῆς τοιαύτης ιδέας δι' ἀμφοτέρω, διὰ
 τε τοὺς οὐκ εὐκαίρως αὐτῇ χρωμένους καὶ διὰ τὸ μὴ
 βούλεσθαι ταπεινοτέρους ποιεῖν τῶν νῦν ὄντων τοὺς c
 ἡμιθέους εἶναι νομιζομένους.
- 144 (ἐα'). Ἐνθυμοῦ δ' ἵνα τι καὶ τῶν ἀρχαίων εἰπω-
 μεν, ὅτι τὸν Ταντάλου πλοῦτον καὶ τὴν Πέλοπος ἀρ-
 χὴν καὶ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν οὐδεὶς ἂν οὔτε λό-
 γων εὐρετῆς οὔτε ποιητῆς ἐπαινέσειεν, ἀλλὰ μετὰ γε
 τὴν Ἡρακλέους ὑπερβολὴν καὶ τὴν Θησέως ἀρετὴν
 τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις
 145 ὁμοίους γενομένους ἅπαντες ἂν εὐλόγησειαν. καίτοι
 τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἴσμεν d
 ἐν μικροῖς πολιχνίοις καὶ νηυσυδρίοις τὰς ἀρχὰς κατα-
 σχόντας. ἀλλ' ὅμως ἰσόθεον καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομα-
 στήν τὴν αὐτῶν δόξαν κατέλιπον· ἅπαντες γὰρ φι-
 λουῦσιν οὐ τοὺς σφίσιν αὐτοῖς μεγίστην δυναστείαν
 κτησαμένους ἀλλὰ τοὺς τοῖς Ἑλλήσι πλείστων ἀγαθῶν
 αἰτίους γεγεννημένους.
- 146 (ἐβ'). Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων αὐτοὺς ὄφει τὴν

γνώμην ταύτην ἔχοντας ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως, ἐπεὶ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οὐδεὶς ἂν ἐπαινεῖσαιεν, οὐδ' ὅτι τῆς θαλάττης ἤρξεν, οὐδ' ὅτι τοσοῦτον πλῆθος χρη- e
μάτων εἰσπράξασα τοὺς συμμάχους εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήνεγκεν, ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὅτι πολλῶν πόλεων ἐξου-
σίαν ἔλαβε τὰς μὲν ἀναστάτους ποιῆσαι, τὰς δ' αὐτέ-
σαι, τὰς δ' ὅπως ἡβουλήθη διοικῆσαι· πάντα γὰρ
ταῦτα παρῇν αὐτῇ πράττειν· ἀλλ' ἐκ τούτων μὲν πολ- 112
λὰ κατηγορεῖται κατ' αὐτῆς γεγονόσιν, ἐκ δὲ τῆς Μα-
ραθῶνι μάχης καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, καὶ
υἰάλισθ' ὅτι τὴν αὐτῶν ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλή-
νων σωτηρίας, ἅπαντες ἐγκωμιάζουσιν. τὴν αὐτὴν δὲ
γνώμην καὶ περὶ Λακεδαιμονίων ἔχουσιν· καὶ γὰρ
ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύ-
λαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας, καὶ τὸ τρόπαιον τὸ μὲν κατ'
ἐκείνων ὑπὸ τῶν βαρβάρων σταθὲν ἀγαπῶσι καὶ θεω- b
ροῦσι, τὰ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν ἄλλων οὐκ
ἐπαινοῦσιν ἀλλ' ἀηδῶς ὀρῶσιν· ἡγοῦνται γὰρ τὸ μὲν
ἄρετῆς εἶναι σημεῖον, τὰ δὲ πλεονεξίας.

(ἐγ'.) Ταῦτ' οὖν ἐξετάσας ἅπαντα καὶ διελθὼν
πρὸς αὐτόν, ἦν μὲν τι τῶν εἰρημένων ἢ μαλακώτερον
ἢ καταδεέστερον, αἰτιῶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἢ δι- c
καίως ἂν ἅπαντες συγγνώμην ἔχοιεν· ἦν δ' ὅμοια τοῖς
πρότερον διαδεδομένοις, νομίζειν αὐτὰ χρὴ μὴ τὸ γῆ-
ρας τοῦμόν εὐρεῖν ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον ὑποβαλεῖν, οὐκ
ἔμοῦ φροντίζον ἀλλὰ τῆς Ἑλλάδος κηδόμενον, καὶ βου-
λόμενον ταύτην τε τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι τῶν παρόν-
των καὶ σοὶ πολὺ μείζω περιθελαι δόξαν τῆς νῦν
ὑπαρχούσης. οἶμαι δὲ σ' οὐκ ἄγνωστον, ὃν τρόπον οἱ
θεοὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων διοικοῦσιν. οὐ γὰρ αὐτόχει- d
ρες οὔτε τῶν ἀγαθῶν οὔτε τῶν κακῶν γίγνονται τῶν
συμβαινόντων αὐτοῖς ἀλλ' ἐκάστοις τοιαύτην ἐννοίαν

- ἐμποιοῦσιν, ὥστε δι' ἀλλήλων ἡμῖν ἐκάτερα παραγί-
 151 γνεσθαι τούτων. οἷον ἴσως καὶ νῦν τοὺς μὲν λόγους
 ἡμῖν ἀπένειμαν, ἐπὶ δὲ τὰς πράξεις σὲ τάττουσι, νο-
 μίζοντες τούτων μὲν σὲ κάλλιστ' ἂν ἐπιστατήσῃαι, τὸν
 δὲ λόγον τὸν ἐμὸν ἥκιστ' ἂν ὀχληρὸν γενέσθαι τοῖς
 ἀκούουσιν. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ πεπραγμένα πρότερον ^c
 οὐκ ἂν ποτέ σοι γενέσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, εἰ
 152 μὴ τις θεῶν αὐτὰ συγκατώρθωσεν, οὐχ ἵνα τοῖς βαρ-
 βάροις μόνον τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατοικοῦσι πολε-
 μῶν διατελῆς, ἀλλ' ὅπως ἂν ἐν τούτοις γυμνασθῇς 113
 καὶ λαβὼν ἐμπειρίαν καὶ γνωσθῇς οἷος εἶ, τούτων ἐπι-
 θυμῆσθαι ὧν ἐγὼ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. αἰσχρὸν
 οὖν ἐστὶ καλῶς τῆς τύχης ἡγουμένης ἀπολειφθῆναι
 καὶ μὴ παρασχεῖν σαυτὸν, εἰς ὃ βούλεται σε προα-
 γασθῆναι.
- 153 (ξδ'.) Νομίζω δὲ χρῆναι σε πάντας μὲν τιμᾶν τοὺς
 περὶ τῶν σοι πεπραγμένων ἀγαθόν τι λέγοντας, κάλ-
 λιστα μὲντοι νομίζειν ἐκείνους ἐγκωμιάζειν τοὺς μει-
 ζόνων ἔργων ἢ τηλικούτων τὴν σὴν φύσιν ἀξιούντας, ^b
 καὶ τοὺς μὴ μόνον ἐν τῷ παρόντι κεχαρισμένως διει-
 λεγμένους, ἀλλ' οἵτινες ἂν τοὺς ἐπιγιννομένους οὕτω
 ποιήσωσι τὰς σὰς πράξεις θαυμάζειν ὥς οὐδενὸς ἄλ-
 λου τῶν προγεγενημένων. πολλὰ δὲ βουλόμενος τοι-
 αῦτα λέγειν οὐ δύναμαι· τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν, πλεο-
 νάκις τοῦ θέοντος εἰρηκα.
- 154 (ξε'.) Λοιπὸν οὖν ἐστὶ τὰ προειρημένα συναγα-
 γεῖν, ἵν' ὥς ἐν ἐλαχίστοις κατίδῃς τὸ κεφάλαιον τῶν ^c
 συμβεβουλευμένων. φημι γὰρ χρῆναι σε τοὺς μὲν Ἑλ-
 ληνας εὐεργετεῖν, Μακεδόνων δὲ βασιλεύειν, τῶν δὲ
 βαρβάρων ὡς πλείστων ἄρχειν. ἦν γὰρ ταῦτα πράττης,
 ἅπαντές σοι χάριν ἔξουσιν, οἱ μὲν Ἕλληνες ὑπὲρ ὧν
 ἂν εὖ πάσχωσι, Μακεδόνες δ' ἦν βασιλικῶς ἀλλὰ μὴ

τυραννικῶς αὐτῶν ἐπιστατῆς, τὸ δὲ τῶν ἄλλων γένος, ἦν διὰ σὲ βαρβαρικῆς δεσποτείας ἀπαλλαγέντες Ἑλ- d ληνικῆς ἐπιμελείας τύχωσιν. ταῦθ' ὅπως μὲν γέγραπται τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς ἀκριβείαις, παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων πυνθάνεσθαι δίκαιόν ἐστιν· ὅτι μέντοι βελτίω τούτων καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσιν οὐδεὶς ἂν σοι συμβουλευσείη, σαφῶς εἰδέναι νομίζω.

6.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ.

(α΄.) Ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάξουσιν, ὅτι τὸν ἄλ- 116 λον χρόνον ἐμμεμενηκῶς τοῖς τῆς πόλεως νομίμοις, ὡς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἄλλος τῶν ἡλικιωτῶν, τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολήν, ὥστε περὶ ὧν ὀκνοῦσιν οἱ πρεσβύτεροι λέγειν, περὶ τούτων νεώτερος ὢν παρελήλυθα συμβουλευσών. ἐγὼ δ' εἰ μὲν τις τῶν εἰθισμένων ἐν ὑμῖν ἀγορεύειν ἀξίως ἦν τῆς πόλεως εἰρηκῶς, πολλὴν ἂν ἡσυχίαν ἦγον· νῦν δ' ὄρων τοὺς μὲν συναγορεύοντας οἷς οἱ πολέμιοι προστάττουσι, τοὺς b δ' οὐκ ἐρρωμένως ἐναντιούμενους, τοὺς δὲ παντάπασιν ἀποσεσιωπηκότας, ἀνέστην ἀποφανούμενος, ἃ γιγνώσκω περὶ τούτων, αἰσχρὸν νομίσας, εἰ τὴν ἰδίαν τοῦ βίου τάξιν διαφυλάττων περιόψομαι τὴν πόλιν ἀνάξια ψηφισαμένην αὐτῆς. (β΄.) Ἐγοῦμαι δ' εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων πρέπει τοὺς τηλικούτους σιωπᾶν, περὶ γε τοῦ πολέμειν ἢ μὴ προσήκειν τούτους μάλιστα συμβουλευεῖν, οἷπερ καὶ τῶν κινδύνων πλεῖστον μέρος μεθέξουσιν, ἄλλως τε δὴ καὶ τοῦ γινῶναι τι τῶν δεόν- c

4 των ἐν κοινῷ καθεστῶτος ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ ἦν δε-
 δειγμένον ὥστε τοὺς μὲν πρεσβυτέρους περὶ πάντων
 εἰδέναι τὸ βέλτιστον, τοὺς δὲ νεωτέρους μὴδὲ περὶ
 ἐνὸς ὀρθῶς γιννώσκειν, καλῶς ἂν εἶχεν ἀπείργειν
 ἡμᾶς τοῦ συμβουλεύειν· ἐπειδὴ δ' οὐ τῷ πλήθει τῶν
 ἐτῶν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ διαφέρομεν ἀλλήλων ἀλλὰ
 τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπιμελείαις, πῶς οὐκ ἀμφοτέρων 117
 χρὴ τῶν ἡλικιῶν πείραν λαμβάνειν, ἵν' ἐξ πάντων
 ὑμῖν ἐξῇ τῶν βέλτερον ἐλέσθαι τὰ συμφορώτατα;
 5 θαυμάζω δ' ὅσοι τριήρων μὲν ἡγεῖσθαι καὶ στρατο-
 πέδων ἄρχειν ἀξιοῦσιν ἡμᾶς, ὑπὲρ ὧν μὴ καλῶς βου-
 λευσάμενοι πολλὰς ἂν συμφοραῖς καὶ μεγάλας τὴν
 πόλιν περιβάλλοιμεν, εἰπεῖν δ' ἃ γιννώσκομεν περὶ
 ὧν ὑμεῖς μέλλετε κρίνειν οὐκ οἴονται δεῖν ἡμᾶς, ἐν
 οἷς κατορθώσαντες μὲν ἅπαντας ὑμᾶς ὠφελήσομεν, b
 διαμαρτόντες δὲ τῆς ὑμετέρας γνώμης αὐτοὶ μὲν ἴσως
 φανυλότεροι δόξομεν εἶναι, τὸ δὲ κοινὸν οὐδὲν ἂν ζη-
 μιῶσαιμεν.

6 Οὐ μὴν ὥς ἐπιθυμῶν τοῦ λέγειν, οὐδ' ὥς ἄλλως
 πως παρεσκευασμένος ζῆν ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον,
 οὕτως εἴρηκα περὶ τούτων, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμᾶς
 προτρέψαι μηδεμίαν ἀποδοκιμάζειν τῶν ἡλικιῶν ἀλλ'
 ἐν ἀπάσαις ζητεῖν, εἰ τίς τι δύναται περὶ τῶν παρόν- c
 7 των πραγμάτων εἰπεῖν ἀγαθόν. (γ') Ὡς ἐξ οὗ τὴν
 πόλιν οἰκοῦμεν, οὐδεὶς οὔτε κίνδυνος οὔτε πόλεμος
 περὶ τοσούτων τὸ μέγεθος ἡμῖν γέγονε, περὶ ὅσων
 νυνὶ βουλευσόμενοι συνεληλύθαμεν. πρότερον μὲν
 γὰρ ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἡγωνιζόμεθα, νῦν δ'
 ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσταττόμενον· ὃ ση-
 μεῖον ἐλευθερίας ἐστίν, ὑπὲρ ἧς οὐδὲν ὅ τι τῶν δει-
 νῶν οὐχ ὑπομενετέον, οὐ μόνον ἡμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς d
 ἄλλοις τοῖς μὴ λίαν ἀνάνδρως διακειμένοις ἀλλὰ καὶ

κατὰ μικρὸν ἀρετῆς ἀντιποιουμένοις. ἐγὼ μὲν οὖν, εἰ
 δεῖ τοῦτον ἴδιον εἶπεν, εἰλοίμην ἂν ἀποθανεῖν ἤδη
 μὴ κοιῶσας τὸ προστατιτόμενον μᾶλλον ἢ πολλαπλά-
 σιον χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου ψηφισάμενος, ἃ Θη-
 βαῖοι κελεύουσιν· αἰσχυνοίμην γὰρ ἂν, εἰ γεγονώς
 μὲν ἀφ' Ἡρακλέους, τοῦ δὲ πατρὸς βασιλεύοντος, αὐ-
 τὸς δ' ἐκίδοξος ὢν τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης, περι-
 ἴδοιμι, καθ' ὅσον ἐστὶν ἐκ' ἐμοί, τὴν χάραν, ἣν ἡμῖν οἱ
 πατέρες κατέλιπον, ταύτην τοὺς οἰκέτας τοὺς ἡμετέ-
 ρους ἔχοντας. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην
 ἔχειν, ἐνθυμηθέντας, ὅτι μέχρι μὲν ταυτησὶ τῆς ἡμέ-
 ρας δευστευχημένοι δοκοῦμεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Θη-
 βαίους, καὶ τοῖς μὲν σώμασι κρατηθῆναι διὰ τὸν οὐκ 118
 ὀρθῶς ἡγησάμενον, τὰς δὲ ψυχὰς ἔτι καὶ νῦν ἀητετή-
 τους ἔχειν, εἰ δὲ φοβηθέντες τοὺς ἐπιόντας κινδύνους
 προησόμεθα τι τῶν ἡμετέρων αὐτῶν, βεβαιώσομεν
 τὰς Θηβαίων ἀλαζονείας καὶ πολὺ σεμνότερον τρό-
 παιον τοῦ περὶ Λεῦκτρα καὶ φανερώτερον στήσομεν
 καθ' ἡμῶν αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ ἀτυχίας, τὸ δὲ τῆς ἡμε-
 τέρας διανοίας ἐστὶ γεγενημένον. μηδεὶς οὖν ὑμᾶς
 πείσῃ τοιαύταις αἰσχύναις τὴν πόλιν περιβαλεῖν. b

(δ'.) Καίτοι λίαν προθύμως οἱ σύμμαχοι συμβε-
 βουλευκάσιν ὑμῖν, ὥς χρὴ Μεσσήνην ἀφέντας ποιη-
 σασθαι τὴν εἰρήνην. οἷς ὑμεῖς δικαίως ἂν ὀργιζοισθε
 πολὺ μᾶλλον ἢ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀποσταῖσιν ἡμῶν. ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ἀφήμενοι τῆς ἡμετέρας φιλίας τὰς αὐτῶν πό-
 λεις ἀπώλεσαν, εἰς στάσεις καὶ σφαγὰς καὶ πολιτείας
 πονηρὰς ἐμβαλόντες, οὗτοι δ' ἡμᾶς ἥκουσι κακῶς
 ποιήσοντες· τὴν γὰρ δόξαν, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι μετὰ c
 πολλῶν κινδύνων ἐν ἑπτακοσίοις ἔτεσι κτησάμενοι
 κατέλιπον, ταύτην ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πείθουσιν ὑμᾶς
 ἀποβαλεῖν, ἥς οὐτ' ἀπρεπεστέραν τῇ Λακεδαιμόνι συμ-

- φορὰν οὔτε δεινότεραν οὐδέποτε' ἂν εὐρεῖν ἡδυνήθη-
 13 σαν. εἰς τοῦτο δ' ἤκουσι πλεονεξίας καὶ τοσαύτην
 ἡμῶν κατεγνώκασιν ἀνανδρίαν, ὥστε πολλάκις ἡμᾶς
 ἀξιώσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πολεμεῖν, ὑπὲρ Μεσσή-
 νης οὐκ οἴονται δεῖν κινδυνεύειν, ἀλλ' ἵν' αὐτοὶ τὴν
 σφετέραν αὐτῶν ἀσφαλῶς καρπῶνται, πειρῶνται δι- d
 δάσκειν ὑμᾶς, ὡς χρὴ τοῖς ἐχθροῖς τῆς ἡμετέρας πα-
 ραχωρήσαι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπαπειλοῦσιν, ὡς
 εἰ μὴ ταῦτα συγχωρήσομεν ποιησόμενοι τὴν εἰρήνην
 14 κατὰ σφᾶς αὐτούς. ἐγὼ δ' οὐ τοσοῦτον χαλεπώτερον
 ἡγοῦμαι τὸν κίνδυνον ἡμῖν ἔσεσθαι τὸν ἄνευ τούτων,
 ὅσῳ καλλίω καὶ λαμπρότερον καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
 πους ὀνομαστότερον· τὸ γὰρ μὴ δι' ἐτέρων ἀλλὰ δι'
 ἡμῶν αὐτῶν πειρᾶσθαι σώζεσθαι καὶ περιγενέσθαι e
 τῶν ἐχθρῶν ὁμολογούμενον τοῖς ἄλλοις τοῖς τῆς πό-
 λεως ἔργοις ἐστίν.
- 15 Οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' αἰεὶ νο-
 μίζων τοὺς περὶ τοῦτο διατρίβοντας ἀργότερους εἶναι 119
 πρὸς τὰς πράξεις, νῦν οὐδὲν ἂν περὶ πλείονος ποιη-
 σαίμην ἢ δυνηθῆναι περὶ τῶν προκειμένων ὡς βού-
 λομαι διελθεῖν· ἐν γὰρ τῷ παρόντι διὰ τούτων ἐλπί-
 ζω μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος ἂν γενέσθαι τῇ πόλει.
- 16 (ε'.) Πρῶτον μὲν οὖν οἶμαι δεῖν διαλεχθῆναι πρὸς
 ὑμᾶς, ὃν τρόπον ἐκτησάμεθα Μεσσήνην, καὶ δι' ἧς
 αἰτίας ἐν Πελοποννήσῳ κατῴκησατε, Δωριεῖς τὸ πα-
 λαιὸν ὄντες. διὰ τοῦτο δὲ προλήψομαι πορρωτέρωθεν,
 ἵν' ἐπίστησθε, διότι ταύτην ὑμᾶς τὴν χώραν ἐπιχει- b
 ροῦσιν ἀποστερεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐδὲν ἤττον ἢ τὴν ἄλλην
 Λακεδαιμόνα κέκτησθε δικαίως.
- 17 (ς'.) Ἐπειδὴ γὰρ Ἡρακλῆς μετέλλαξε τὸν βίον,
 θεὸς ἐκ θνητοῦ γενόμενος, κατὰ μὲν ἀρχὰς οἱ παῖδες
 αὐτοῦ διὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν δύναμιν ἐν πολλοῖς πλά-

νοῖς καὶ κινδύνοις ἦσαν, τελευτήσαντος δ' Εὐρυσθέως
 ιατρήκησαν ἐν Δωριεῦσιν. ἐπὶ δὲ τρίτης γενεᾶς εἰς
 Δελφοὺς ἀφίκοντο, χρήσασθαι τῷ μαντείῳ περὶ τινων
 βουλευθέντες. ὁ δὲ θεὸς περὶ μὲν ὧν ἐπηρώτησαν οὐκ
 ἐνεῖλεν, ἐκέλευσε δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πατρίαν ἰέναι
 χώραν. σκοποῦμενοι δὲ τὴν μαντείαν εὗρισκον Ἄργος
 ἔν κατ' ἀγχιςτείαν αὐτῶν γιγνόμενον, Εὐρυσθέως
 γὰρ ἀποθανόντος μόνοι Περσείδων ἦσαν καταλειμ-
 μένοι, Λακεδαιμόνα δὲ κατὰ δόσιν, ἐκβληθεὶς γὰρ
 Τυνδάρεως ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυ-
 δεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν, καταγαρόντος αὐ-
 τὸν Ἡρακλέους δίδωσιν αὐτῷ τὴν χώραν διὰ τε τὴν
 ὑεργείαν ταύτην καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς
 τοὺς παῖδας, Μεσσήνην δὲ δοριάλωτον ληφθεῖσαν,
 πυλθεὶς γὰρ Ἡρακλῆς τὰς βοῦς τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας
 ὑπὸ Νηλέως καὶ τῶν παίδων πλὴν ὑπὸ Νέστορος, λα-
 βὼν αὐτὴν αἰχμάλωτον τοὺς μὲν ἀδικήσαντας ἀπέ-
 τεινεν, Νέστορι δὲ παρακατατίθεται τὴν πόλιν, νο-
 μίσας αὐτὸν εὖ φρονεῖν, ὅτι νεώτατος ὧν οὐ συνεξή-
 ιαρτε τοῖς ἀδελφοῖς. (ξ.) Ὑπολαβόντες δ' οὕτως ἔχειν
 τὴν μαντείαν καὶ τοὺς προγόνους τοὺς ὑμετέρους πα-
 ραλαβόντες καὶ στρατόπεδον συστησάμενοι τὴν μὲν
 δίαν χώραν εἰς τὸ κοινὸν τοῖς συνακολουθοῦσιν ἔδο-
 ιαν, τὴν δὲ βασιλείαν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων
 λαβόν· ἐπὶ δὲ τούτοις πίστεις ἀλλήλοις δόντες ἐποι-
 ῦντο τὴν στρατείαν. τοὺς μὲν οὖν κινδύνους τοὺς ἐν
 ἡ πορείᾳ γενομένους καὶ τὰς ἄλλας πρᾶξεις τὰς οὐ-
 ἐν πρὸς τὸ παρὸν φερούσας τί δεῖ λέγοντα διατρί-
 βειν; πολέμῳ δὲ κρατήσαντες τοὺς ἐν τοῖς τόποις τοῖς
 ἰρημένοις κατοικοῦντας τριχῇ διείλοντο τὰς βασι-
 είας. ὑμεῖς μὲν οὖν μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας ἐμμέ-
 ετε ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις, οὓς ἐποιήσασθε ἡ

- 23 πρὸς τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους· διὸ καὶ τὸν
 παρελθόντα χρόνον ἄμεινον τῶν ἄλλων ἐφέρεσθε, καὶ
 τὸν ἐπιόντα προσδοκᾶν χρη̃ τοιούτους ὄντας βέλτιον
 ἢ νῦν πράξειν. Μεσσήνιοι δ' εἰς τοῦτ' ἀσεβείας ἤλ-
 θον, ὥστ' ἐπιβουλεύσαντες ἀπέκτειναν Κρεσφόντην
 τὸν οἰκιστὴν μὲν τῆς πόλεως, κύριον δὲ τῆς χώρας,
 ἔκγονον δ' Ἡρακλέους, αὐτῶν δ' ἡγεμόνα γεγεννημέ-
 23 νον. διαφυγόντες δ' οἱ παῖδες αὐτοῦ τοὺς κινδύνους e
 λικέται κατέστησαν ταυτησί τῆς πόλεως, ἀξιοῦντες βο-
 θεῖν τῷ τεθνεῶτι καὶ τὴν χώραν διδόντες ἡμῖν. ἐπε-
 ρόμενοι δὲ τὸν θεὸν κακέινου προστάξαντος δέχε-
 σθαι ταῦτα καὶ τιμωρεῖν τοῖς ἡδικημένοις ἐκπολιορ-
 κήσαντες Μεσσηνίους οὕτως ἐκτήσασθε τὴν χώραν.
- 24 (ἡ.) Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπαρξάντων ἡμῖν
 ἀκριβῶς μὲν οὐ διήλθον, ὁ γὰρ παρῶν καιρὸς οὐκ ἔα
 μυθολογεῖν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἦν συντομώτερον ἢ σα- d
 φέστερον διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ
 διὰ τούτων οἶμαι πᾶσι φανερόν εἶναι, διότι τὴν ὁμο-
 λογουμένην ἡμετέραν εἶναι χώραν οὐδὲν διαφερόντως
 κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβητουμένην. ταύ-
 την τε γὰρ οἰκοῦμεν δόντων μὲν Ἡρακλειδῶν, ἀνε-
 λόντος δὲ τοῦ θεοῦ, πολέμῳ δὲ κρατήσαντες τοὺς
 ἔχοντας· ἐκείνην τ' ἐλάβομεν παρὰ τῶν αὐτῶν καὶ τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ ταῖς μαντείαις χρησάμενοι ταῖς αὐ- e
 25 ταῖς. εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχομεν ὥστε μηδὲ περὶ ἐνὸς
 ἀντιλέγειν, μηδ' ἂν αὐτὴν τὴν Σπάρτην ἐκλιπεῖν
 προστάττωσιν ἡμῖν, περιεργόν ἐστιν ὑπὲρ Μεσσήνης
 σπουδάζειν· εἰ δὲ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἀξιώσειε ξῆν ἀπο-
 στερούμενος τῆς πατρίδος, προσήκει καὶ περὶ ἐκείνης
 τὴν αὐτὴν ὑμᾶς γνώμην ἔχειν. τὰ γὰρ αὐτὰ δικαιώ- 121
 ματα καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους περὶ ἀμφοτέρων αὐτῶν
 ἔχομεν εἰπεῖν.

(θ'.) Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖν' ὑμᾶς λέληθεν, ὅτι τὰς κτήσεις καὶ τὰς ἰδίας καὶ τὰς κοινὰς, ἃν ἐπιγένηται πολὺς χρόνος, κυρίας καὶ πατρῷας ἅπαντες εἶναι νομίζουσιν. ἡμεῖς τοίνυν Μεσσηνίην εἰλομεν πρὶν Πέρσας λαβεῖν τὴν βασιλείαν καὶ κρατῆσαι τῆς ἡπείρου καὶ πρὶν οἰκισθῆναι τὰς πλείστας τῶν πόλεων τῶν Ἑλληνίδων. καὶ τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων τῷ μὲν βαρβάρῳ τὴν Ἀσίαν ὥς πατρῷαν οὖσαν ἀποδιδόασιν, ὃς οὐκ ἔτι διακόσι' ἐτη κατέσχηκε τὴν ἀρχὴν, ἡμᾶς δὲ Μεσσηνίην ἀποστεροῦσιν, οἳ πλέον διπλάσιον χρόνον ἢ τοσοῦτον τυγχάνομεν ἔχοντες αὐτήν· καὶ Θεσπιάς μὲν καὶ Πλαταιᾶς ἐχθρὰς καὶ πρώην ἀναστάτους πεποιήκασι, ταύτην δὲ διὰ τετρακοσίων ἐτῶν μέλλουσι κατοικίζειν, ἀμφοτέρω παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας πράττοντες. καὶ εἰ μὲν τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους κατήγον, ἡδίκουν μὲν ἂν, ὅμως δ' εὐλογωτέρως ἂν εἰς ἡμᾶς ἐξημάρτανον· νῦν δὲ τοὺς Εἰλωτας ὁμόρους ἡμῖν παρακατοικίζουσιν, ὥστε μὴ τοῦτ' εἶναι χαλεπώτατον, εἰ τῆς χώρας στερησόμεθα παρὰ τὸ δίκαιον, ἀλλ' εἰ τοὺς δούλους τοὺς ἡμετέρους ἐποφόμεθα κυρίους κῦτῆς ὄντας.

(ι.) Ἐτι τοίνυν ἐκ τῶν ἐχομένων γνώσεσθε σαρπέστερον, ὅτι καὶ νῦν δεινὰ πάσχομεν καὶ τότε Μεσσηνίην εἰχομεν δικαίως. πολλῶν γὰρ κινδύνων ἡμῖν ἐγγενημένων ἤδη ποτὲ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἠναγασθήμεν πολὺ χειρὸν πράττοντες τῶν πολεμίων· ἀλλ' ὅμως ἐν τοιούτοις καιροῖς γιγνομένων τῶν συνθηκῶν, ἐν οἷς οὐχ οἷόν τ' ἦν πλεονεκτεῖν, περὶ μὲν ἄλλων τινῶν ἀμφισβητήσεις ἐγίγνοντο, περὶ δὲ Μεσσηνίας οὕτε βασιλεὺς οὐδ' ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις οὐδὲ πῶποθ' ἡμῖν ἐνεκάλεσεν ὡς ἀδίκως κεκτημένοις ὑτὴν. καίτοι πῶς ἂν περὶ τοῦ δικαίου κρῖσιν ἀκρι-

βεστέραυ ταύτης εὔροιμεν τῆς ὑπὸ μὲν τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης, ἐν δὲ ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις γεγενημένης;

- 81 (ια΄.) Τὸ τοίνυν μαντεῖον, ὃ πάντες ἂν ὁμολο- 122
γήσειαν ἀρχαιότατον εἶναι καὶ κοινότατον καὶ πιστό-
τατον, οὐ μόνον ἔγνω τόθ' ἡμετέραν εἶναι Μεσσήνην,
ὅτε διδόντων ἡμῖν αὐτὴν τῶν Κρεσφόντου παίδων
προσέταξε δέχεσθαι τὴν δωρεὰν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀδι-
κουμένοις, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολέμου μακροῦ γιγνομένου
πεμπάντων ἀμφοτέρων εἰς Λελφούς, κάκεινων μὲν
σωτηρίαν αἰτούντων, ἡμῶν δ' ἐπερωτώντων, ὅτῳ
τρόπῳ τάχιστ' ἂν κρατήσαιμεν τῆς πόλεως, τοῖς μὲν
οὐδὲν ἀνείλεν ὥς οὐ δικαίαν ποιούμενοις τὴν αἵτησιν, ὃ
ἡμῖν δ' ἐδήλωσε καὶ τὰς θυσίας ἃς ἔδει ποιήσασθαι καὶ
82 βοήθειαν παρ' ὧν μεταπέμψασθαι. (ιβ΄.) Καίτοι πῶς
ἂν τις μαρτύρια μείζω καὶ σαφέστερα τούτων παρὰ-
σχοιτο; φαινόμεθα γὰρ πρῶτον μὲν παρὰ τῶν κυρίων
τὴν χώραν λαβόντες, οὐδὲν γὰρ κωλύει πάλιν διὰ βρα-
χέων περὶ αὐτῶν διελθεῖν, ἔπειτα κατὰ πόλεμον αὐ-
τὴν ἐλόντες, ὅνπερ τρόπον αἱ πλείσται τῶν πόλεων
περὶ ἐκείνους τοὺς χρόνους ᾤκίσθησαν· ἔτι δὲ τοὺς
ἡσεβηκότας εἰς τοὺς παῖδας τοὺς Ἡρακλέους ἐκβεβλη-
κότας, οἳ δικαίως ἂν ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης ὑπερ-
ωρίσθησαν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῷ πλήθει τοῦ χρό-
νου καὶ τῇ τῶν ἐχθρῶν κρίσει καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ μαν-
83 τείαις προσηκόντως ἔχοντες αὐτήν. ὧν ἕν ἕκαστον
ικανόν ἐστι διαλῦσαι τοὺς λόγους τῶν τολμῶντων κα-
τηγορεῖν, ὥς ἡ νῦν διὰ πλεονεξίαν οὐ ποιούμεθα τὴν δ
εἰρήνην, ἣ τότε τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῦντες ἐπολε-
μήσαμεν πρὸς Μεσσηνίους. περὶ μὲν οὖν τῆς κτήσεως
ἐνεστι μὲν ἴσως πλείω τούτων εἰπεῖν, οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ ταῦθ' ἱκανῶς εἰρησθαι νομίζω.

(ιγ'). Λέγουσι δ' οἱ συμβουλευόντες ὑμῖν ποιέσθαι τὴν εἰρήνην, ὥς χρηὶ τοὺς εὖ φρονοῦντας μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν περὶ τῶν πραγμάτων εὐτυχοῦντας • τε καὶ δυστυχοῦντας, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν αἰετὶ βουλευέσθαι καὶ ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν καὶ μὴ μείζον φρονεῖν τῆς δυνάμεως, μηδὲ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἀλλὰ τὸ συμφέρον ζητεῖν. (ιδ'). Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ὁμολογῶ τούτοις, ὅπως δὲ χρηὶ τοῦ δικαίου ποιείσθαι τι προὔργιαίτερον, οὐδαίς ἄν με λέγων πείσειεν. ὁρῶ γάρ καὶ τοὺς νόμους ἔνεκα τούτου 123 κειμένους καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καλοὺς τε ἀγαθοὺς ἐπὶ τούτῳ φιλοτιμουμένους καὶ τὰς εὖ πολιτευομένας πόλεις περὶ τούτου μάλιστα σπουδαζούσας, ἐτι δὲ τοὺς πολέμους τοὺς προγεγενημένους οὐ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀλλὰ κατὰ τὸ δίκαιον τὸ τέλος ἅπαντας εἰληφότας, ὅλως δὲ τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων διὰ μὲν κακίαν ἀπολλύμενον, δι' ἀρετὴν δὲ σωζόμενον, ὥστ' οὐκ ἄθυμαῖν δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν δικαίων κινδυνεύειν b μέλλοντας ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοὺς ὑβρίζοντας καὶ τοὺς τὰς εὐτυχίας μὴ μετρίως φέρειν ἐπισταμένους. ἔπειτα ἀκείνο χρηὶ σκοπεῖν· νυνὶ γὰρ περὶ μὲν τοῦ δικαίου πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχομεν, περὶ δὲ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγομεν, δυοῖν δὲ προτεινομένοιιν ἀγαθοῖν, καὶ τοῦ μὲν ὄντος προδήλου, τοῦ δ' ἀγνοουμένου, πῶς οὐκ ἂν ποιήσαιτε καταγέλαστον, εἰ τὸ μὲν ὁμολογούμενον ἀποδοκιμάσαίτε, τὸ δ' ἀμφισβητούμενον ἐλέσθαι δόξειεν ὑμῖν, ἄλλως τε καὶ τῆς αἰρέσεως τοσοῦτον διαφερούσης; ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἔνεστι μηδὲν μὲν προεῖσθαι τῶν ὑμετέρων αὐτῶν μηδ' αἰσχύνῃ μηδεμιᾶ τὴν πόλιν περιβαλεῖν, ὑπὲρ δὲ τῶν δικαίων κινδυνεύοντας ἐλπίζειν ἄμεινον ἀγωνιεύειν τῶν ἐχθρῶν, ἐν δὲ τοῖς τούτων ἀφροσύναι

μὲν ἤδη Μεσσήνης, προεξαμαρτόντας δὲ τοῦτ' εἰς
 ὑμᾶς αὐτοὺς σχεδὸν καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δι- d
 καίου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὧν προσδοκᾶτε δια-
 39 μαρτεῖν. καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό πω φανερόν ἐστιν, ὥς
 ἂν ποιήσωμεν τὰ κελεύόμενα, βεβαίως ἤδη τὴν εἰρή-
 νην ἄξομεν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἄγνοεῖν, ὅτι πάντες
 εἰσώθασι πρὸς μὲν τοὺς ἀμυνομένους περὶ τῶν δικαίων
 διαλέγεσθαι, τοῖς δὲ λίαν ἐτοίμως ποιοῦσι τὸ προσ-
 ταττόμενον ἀεὶ πλείω προσεπιβάλλειν οἷς ἂν ἐξ ἄρ-
 χῆς διανοηθῶσιν, ὥστε συμβαίνειν βελτίονος εἰρήνης e
 τυγχάνειν τοὺς πολεμικῶς διακειμένους τῶν ῥαδίως
 τὰς ὁμολογίας ποιουμένων.

40 (ιε'.) Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ ταῦτα πολὺν χρόνον
 διατρίβειν, ἀπάντων τῶν τοιούτων ἀφήμενος ἐπὶ τὸν
 ἀπλούστατον ἤδη τρέψομαι τῶν λόγων. εἰ μὲν γὰρ 124
 μηδένες πώποτε τῶν δυστυχησάντων ἀνέλαβον αὐτοὺς
 μηδ' ἐπεκράτησαν τῶν ἐχθρῶν, οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς ἐλπί-
 ζειν περιγενήσεσθαι πολεμοῦντας. εἰ δὲ πολλάκις γέ-
 γονεν ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύνάμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν
 ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι καὶ τοὺς πολιορκοῦντας
 ὑπὸ τῶν κατακεκλειμένων διαφθαρεῖναι, τί θαυμα-
 στὸν, εἰ καὶ τὰ νῦν καθεστῶτα λήψεται τινα μετά-
 στασιν;

41 (ις'.) Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδὲν ἔχω b
 τοιοῦτον εἰπεῖν. ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις οὐδένας
 πώποτε κρείττους ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰς-
 έβαλον. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πολλοῖς ἂν τις παραδείγ-
 μασι χρῆσαιτο, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς Ἀθη-
 42 ναίων. τούτους γὰρ εὐρήσομεν ἐξ ὧν μὲν τοῖς ἄλλοις
 προσέταττον, πρὸς τοὺς Ἑλληνας διαβληθέντας, ἐξ
 ὧν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας ἡμύναντο, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις εὐδοκίμησαντας. τοὺς μὲν οὖν παλαιοὺς κινδύ- c

ους εἰ διεξιόλην, οὓς ἐποιήσαντο πρὸς Ἀμαζόνας ἢ
 ῥᾶκας ἢ Πελοποννησίους τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς
 τὴν χώραν αὐτῶν εἰσβαλόντας, ἰσως ἀρχαῖα καὶ πόρρω
 ἴν νῦν παρόντων λέγειν ἂν δοκοίην· ἐν δὲ τῷ Περ-
 κῷ πολέμῳ τίς οὐκ οἶδεν, ἐξ οἶων συμφορῶν εἰς
 τὴν εὐδαιμονίαν κατέστησαν; μόνοι γὰρ τῶν ἔξω Πε-
 πονήσου κατοικούντων ὁρῶντες τὴν τῶν βαρβά-
 ρων δύναμιν ἀνυπόστατον οὖσαν οὐκ ἠξίωσαν βου-
 λῶσθαι περὶ τῶν προσταττομένων αὐτοῖς ἀλλ'
 θύς εἴλοντο περιδεῖν ἀνάστατον τὴν πόλιν γεγενη-
 νην μᾶλλον ἢ δουλεύουσιν. ἐκλιπόντες δὲ τὴν χώ-
 ραν, καὶ πατρίδα μὲν τὴν ἐλευθερίαν νομίσαντες, κοι-
 νήσαντες δὲ τῶν κινδύνων ἡμῖν, τοσαύτης μετα-
 λῆς ἐτυχον, ὥστ' ὀλίγας ἡμέρας στερεθέντες τῶν
 τῶν πολὺν χρόνον τῶν ἄλλων δεσπόται κατέστησαν. e

(ιζ.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ ταύτης ἂν τις τῆς πόλεως
 δεῖξει τὸ τολμᾶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ὥς πολ-
 ν ἀγαθῶν αἰτιὸν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ τύ-
 ννος καταστάς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων,
 Ἰεμιάς αὐτῷ σωτηρίας ὑποφαινομένης, ἀλλὰ καὶ τῷ
 λέμῳ κατεχόμενος καὶ τῶν πολιτῶν δυσκόλως πρὸς 125
 τὸν διακειμένων, αὐτὸς μὲν ἐμέλλησεν ἐκπλεῖν, τῶν
 χρωμένων τινὸς τολμήσαντος εἰπεῖν, ὥς καλόν
 εἰν ἐντάφιον ἢ τυραννὶς, αἰσχυνθεὶς ἐφ' οἷς διε-
 ῖθη καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας πολεμεῖν πολλὰς μὲν μυ-
 δας Καρχηδονίων διέφθειρεν, ἐγκρατεστέραν δὲ
 ἀρχὴν τὴν τῶν πολιτῶν κατεστήσατο, πολὺ δὲ
 ἔξω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχού-
 ἐκτήσατο, τυραννῶν δὲ τὸν βίον διετέλεσε, καὶ b
 υἱὸν ἐν ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ δυνασταίαις, ἐν
 περ αὐτὸς ἦν, κατέλιπεν.

(ιη.) Παραπλήσια δὲ τούτοις Ἀμύντας ὁ Μακε-

δόνων βασιλεὺς ἐπραξεν. ἡττηθεὶς γὰρ ὑπὸ τῶν βαρ-
 βάρων τῶν προσοικούντων μάχῃ καὶ πάσης Μακεδο-
 νίας ἀποστερηθεὶς τὸ μὲν πρῶτον ἐκλιπεῖν τὴν χώραν
 διενόηθη καὶ τὸ σῶμα διασώζειν, ἀκούσας δὲ τινος
 ἐπαινοῦντος τὸ πρὸς Διονύσιον φηθὲν καὶ μεταγνοῦς
 ὥσπερ ἐκείνος χωρίον μικρὸν καταλαβὼν καὶ βοήθειαν
 ἐνθ' ἐνδε μεταπεμφάμενος ἐντὸς μὲν τριῶν μηνῶν κατ-
 ἔσχεν ἅπασαν Μακεδονίαν, τὸν δ' ἐπίλοιπον χρόνον
 βασιλεύων γῆρα τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

47 (ιδ'). Ἀπείποιμεν δ' ἂν ἀκούοντές τε καὶ λέγον-
 τες, εἰ πάσας τὰς τοιαύτας πράξεις ἐξετάζοιμεν, ἐπεὶ
 καὶ τῶν περὶ Θήβας πραχθέντων εἰ μνησθῆμεν, ἐπὶ
 μὲν τοῖς γεγεννημένοις ἂν λυπηθῆμεν, περὶ δὲ τῶν
 μελλόντων βελτίους ἐλπίδας ἂν λάβοιμεν. τολμησάν-
 των γὰρ αὐτῶν ὑπομεῖναι τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰς ἀπει-
 λὰς τὰς ἡμετέρας εἰς τοῦθ' ἢ τύχῃ τὰ πράγματ' αὐ-
 τῶν περιέστησεν, ὥστε τὸν ἄλλον χρόνον ὕφ' ἡμῖν
 ὄντες νῦν ἡμῖν προστάττειν ἀξιοῦσιν.

48 (κ'). Ὅστις οὖν ὁρῶν τοσαύτας μεταβολὰς γεγε-
 νημένας ἐφ' ἡμῶν οἴεται παύσεσθαι, λίαν ἀνόητός
 ἐστίν· ἄλλα δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρ-
 ρεῖν περὶ τῶν μελλόντων, ἐπισταμένους, ὅτι τὰς τοι-
 αύτας συμφορὰς αἱ πόλεις ἐπανορθοῦνται πολιτεία
 χρηστῇ καὶ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐμπειρίαις. περὶ ὧν
 οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν ἀντειπεῖν, ὥς οὐ τὴν μὲν ἐμπει-
 ρίαν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχομεν, πολιτείαν δ' οἷαν εἶ-
 ναι χρὴ παρὰ μόνοις ἡμῖν ἐστίν. ὧν ὑπαρχόντων οὐκ
 ἐστὶν ὅπως οὐκ ἄμεινον πράξομεν τῶν μηδετέρου τού-
 των πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένων.

49 (κα'). Κατηγοροῦσι δέ τινες τοῦ πολέμου καὶ δι-
 ἐξέρχονται τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, τεκμηρίους ἄλλοις τε
 πολλοῖς χρώμενοι καὶ μάλιστα τοῖς περὶ ἡμᾶς γεγενη-

ένοις, καὶ θαυμάζουσιν, εἰ τινες οὕτω χαλεπῶ καὶ
 παραβόλῃ πράγματι πιστεύειν ἄξιουσιν. (κβ΄.) Ἐγὼ
 δὲ πολλοὺς μὲν οἶδα διὰ τὸν πόλεμον μεγάλην εὐδαι- b
 μονίαν κτησαμένους, πολλοὺς δὲ τῆς ὑπαρχούσης ἀπο-
 τερηθέντας [διὰ τὴν εἰρήνην]· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιού-
 των ἐστὶν ἀποτόμως οὔτε κακὸν οὔτ' ἀγαθόν, ἀλλ' ὥς
 ἂν χρησῇται τις καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς καιροῖς,
 οὕτως ἀνάγκη καὶ τὸ τέλος ἐκβαίνειν ἐξ αὐτῶν. χρηρὶ δὲ
 τοὺς μὲν εὖ πράττοντας τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖν· ἐν
 αὐτῇ γὰρ τῇ καταστάσει πλείστον ἂν τις χρόνον τὰ
 καρόντα διαφυλάξειεν· τοὺς δὲ δυστυχοῦντας τῷ πο-
 ἔμῳ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐκ γὰρ τῆς ταραχῆς καὶ τῆς c
 καινουργίας θάττον ἂν μεταβολῆς τύχοιεν. ὦν ἡμεῖς
 ἐβδόικα μὴ τάναντία πράττοντες φανῶμεν· ὅτε μὲν
 ἄρ' ἐξῆν ἡμῖν τρυφᾶν, πλείους τοὺς πολέμους ἐποι-
 ῦμεθα τοῦ δέοντος, ἐπειδὴ δ' εἰς ἀνάγκην καθέστα-
 εν ὥστε κινδυνεύειν, ἡσυχίας ἐπιθυμοῦμεν καὶ περὶ
 ἰσφαλείας βουλευόμεθα. καίτοι χρηρὶ τοὺς βουλομένους
 λευθέρους εἶναι τὰς μὲν ἐκ τῶν ἐπιταγμάτων συν- d
 ῆγκας φεύγειν ὥς ἐγγὺς δουλείας οὕσας, ποιεῖσθαι δὲ
 ἅς διαλλαγὰς, ὅταν ἢ περιγένηνται τῶν ἐχθρῶν ἢ
 ἢν δύναμιν τὴν αὐτῶν ἐξισώσωσιν τῇ τῶν πολεμίων·
 οἷς τοιαύτην ἕκαστοι τὴν εἰρήνην ἔξουσιν, οἷαν περ
 ἐν τοῦ πολέμου ποιήσονται τὴν κατάλυσιν.

(κγ΄.) Ὡν ἐνθυμουμένους χρηρὶ μὴ προπετῶς ὑμᾶς
 ὑτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς αἰσχροῦς ὁμολογίας, μηδὲ ῥαθυ-
 ὄτερον ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ τῶν ἄλλων φανῆναι βου-
 ευομένους. ἀναμνήσθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτι e
 ὁν παρελθόντα χρόνον, εἰ πολιορκουμένη τινὶ τῶν
 πόλεων τῶν συμμαχίδων εἰς μόνος Λακεδαιμονίων
 ῶγηθήσειεν, ὑπὸ πάντων ἂν ὁμολογεῖτο παρὰ τοῦτον
 ἐνέσθαι τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς. καὶ τοὺς μὲν πλείστους

τῶν τοιούτων ἀνδρῶν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἂν τις 127
 ἀκούσειεν, τοὺς δ' ὀνομαστοτάτους ἔχω καὶ γὰρ διελθεῖν.
 53 Πεδάριτος μὲν γὰρ εἰς Χίον εἰσπλεύσας τὴν πόλιν αὐ-
 τῶν διέσωσε· Βρασίδας δ' εἰς Ἀμφίπολιν εἰσελθὼν,
 ὀλίγους τοὺς περὶ αὐτὸν τῶν πολιορκουμένων συν-
 ταξάμενος, πολλοὺς ὄντας τοὺς πολιορκοῦντας ἐνί-
 κησε μαχόμενος· Γύλιππος δὲ Συρακοσίους βοηθήσας
 οὐ μόνον ἐκείνους διέσωσεν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν
 τὴν κρατοῦσαν αὐτῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 54 ταν ἅπασαν αἰχμάλωτον ἔλαβεν. καίτοι πῶς οὐκ αἰ- b
 σχρὸν τότε μὲν ἕκαστον ἡμῶν ἱκανὸν εἶναι τὰς ἄλλο-
 τρίας πόλεις διαφυλάττειν, νυνὶ δὲ πάντας μήτε δύ-
 νασθαι μήτε πειρᾶσθαι τὴν ἡμετέραν αὐτῶν διασώ-
 ζειν; καὶ τὴν μὲν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν μεστὴν πε-
 ποιηκέναι τροπαίων ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολεμοῦντας,
 ὑπὲρ δὲ τῆς πατρίδος οὕτω φανερώς ὑβρίζομένης μηδὲ
 μίαν μάχην ἀξίαν λόγου φαίνεσθαι μεμαχημένους;
 55 ἀλλ' ἐτέρας μὲν πόλεις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς τὰς e
 ἐσχάτας ὑπομεῖναι πολιορκίας, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς ὑπὲρ
 τοῦ μηδὲν ἀναγκασθῆναι παρὰ τὸ δίκαιον ποιεῖν μηδὲ
 μικρὰν οἰεσθαι δεῖν ὑπενεγκεῖν κακοπάθειαν, ἀλλὰ
 ξεύγῃ μὲν ἱππῶν ἀδηφαγούντων ἐτι καὶ νῦν ὀρεῖσθαι
 τρέφοντας, ὥσπερ δὲ τοὺς εἰς τὰς δεινοτάτας ἀνάγκας
 ἀφιγμένους καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς ὄντας οὕτω
 56 ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην; (κδ'.) Ὅ δὲ πάντων σχετικώ- d
 τατον, εἰ φιλοπονώτατοι δοκοῦντες εἶναι τῶν Ἑλλήνων
 ῥαθυμότερον τῶν ἄλλων βουλευσόμεθα περὶ τούτων.
 τίνας γὰρ ἴσμεν, ὧν καὶ ποιήσασθαι μνηεὶν ἀξιὸν ἐστίν,
 οὔτινες ἅπαξ ἡττηθέντες καὶ μιᾶς εἰσβολῆς γενομένης
 οὕτως ἀνάνδρως ὠμολόγησαν πάντα τὰ προστατιό-
 μενα ποιήσειν; πῶς δ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πολὺν χρόνον
 57 δυστυχοῦντες ἀνταρκέσειαν; τίς δ' οὐκ ἂν ἐπιτιμή- e

ειεν ἡμῖν, εἰ Μεσσηνίων ὑπὲρ ταύτης τῆς χώρας εἰ-
ρσιν ἐτη πολιορκηθέντων ἡμεῖς οὕτω ταχέως κατὰ
υνθήκας αὐτῆς ἀποσταίημεν, καὶ μηδὲ τῶν προγό-
ων μνησθῆμεν, ἀλλ' ἦν ἐκεῖνοι μετὰ πολλῶν πόνων
καὶ κινδύνων ἐκτῆσαντο, ταύτην ἡμεῖς ὑπὸ λόγων 128
εἰσθέντες ἀποβάλοιμεν :

(κς'.) Ὡν οὐδὲν ἐνιοι φροντίσαντες ἀλλὰ πάσας
ἐς αἰσχύνας ὑπεριδόντες τοιαῦτα συμβουλεύουσιν
εἶν, ἐξ ὧν εἰς ὀνειδῆ τὴν πόλιν καταστήσουσιν. οὕτω
προθύμως ἐπάγουσιν ὑμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι
Ἑσσηνήν, ὥστε καὶ διεξελθεῖν ἐτόλμησαν τὴν τε τῆς
ἰλεως ἀσθενείαν καὶ τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν, καὶ
λεύουσιν ἀποκρίνασθαι τοὺς ἐναντιουμένους αὐ- b
τοῖς, πόθεν βοήθειαν προσδοκῶντες ἤξειν διακαλυφ-
θῆναι πολέμειν. (κς'.) Ἐγὼ δὲ μεγίστην μὲν ἡγοῦ-
μαι συμμαχίαν εἶναι καὶ βεβαιωτάτην τὸ τὰ δίκαια
κατατάττειν, εἰκὸς γὰρ καὶ τὴν τῶν θεῶν εὐνοίαν γενέ-
σθαι μετὰ τούτων, εἴπερ χρηὶ περὶ τῶν μελλόντων
κμαίρεσθαι τοῖς ἤδη γεγεννημένοις, πρὸς δὲ ταύτη
καλῶς πολιτεύεσθαι καὶ σωφρόνως ζῆν καὶ μέγχι
ανάτου μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐθέλειν καὶ μηδὲν c
τω δεινὸν νομίζειν ὥς τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν
λιτῶν· ἃ μᾶλλον ἡμῖν ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
ἀρχεῖ. μεθ' ὧν ἐγὼ πολὺ ἂν ἥδιον πολεμοίην ἢ μετὰ
λλῶν μυριάδων· οἶδα γὰρ καὶ τοὺς πρῶτους ἡμῶν
ταύτην τὴν χώραν ἀφικομένους οὐ τῷ πλήθει τῶν
λων περιγενομένους ἀλλὰ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς ἐπ' ἐμοῦ
οειρημέναις. ὥστ' οὐκ ἄξιον διὰ τοῦτο φοβέσθαι
ὅς πολεμίους, ὅτι πολλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἀλλὰ
λὺ μᾶλλον ἐπ' ἐκείνοις θαρραλεῖν, ὅταν ὀρώμεν ἡμᾶς d
ν αὐτοὺς οὕτως ἐνηνοχότας τὰς συμφορὰς, ὥς οὐδέ-
; ἄλλοι πώποτε, καὶ τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς ἐπιτη-

δευμασιν ἐμμένοντας οἷς ἐξ ἀρχῆς κατεστησάμεθα, τοὺς δὲ μὴδὲ τὰς εὐτυχίας φέρειν δυναμένους ἀλλὰ διατεταραγμένους, καὶ τοὺς μὲν τὰς συμμαχίδας πόλεις καταλαμβάνοντας, τοὺς δὲ τὰναντία τοῦτοις πράττοντας, ἄλλους δὲ περὶ χώρας τοῖς ὁμόροις ἀμφισβητοῦντας, τοὺς δὲ μᾶλλον ἀλλήλοις φθονοῦντας ἢ πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντας. ὥστε θαυμάζω τῶν μελῶ συμμαχίαν ἐζητούντων ὧν οἱ πολέμιοι τυγχάνουσιν ἐξαμαρτάνοντες.

- 62 (κζ.) Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν ἐξωθεν βοηθειῶν εἰπεῖν, ἡγοῦμαι πολλοὺς ἔσεσθαι τοὺς βουλομένους 129 ἐπαμύνειν ἡμῖν. ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτον μὲν Ἀθηναίους, εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ' ἡμῶν εἶσιν, ἀλλ' ὑπὲρ γε τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ὅτιοῦν ἂν ποιήσοντας· ἔπειτα τῶν ἄλλων πόλεων ἔστιν ὥς ὁμοίως ἂν ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων ὥσπερ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευσομένης· ἐτι δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον καὶ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας, καθ' ὅσον ἕκαστοι δύνανται, προθύμως ἂν ἡμῖν ἐπικουρήσοντας· πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ ἡ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ταῖς οὐσίαις προέχοντας καὶ ταῖς δόξαις πρωτεύοντας καὶ τῶν βελτίστων πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας, εἰ καὶ μὴπω συνεστήκασιν, ἀλλὰ ταῖς γ' εὐνοίαις μεθ' ἡμῶν ὄντας, ἐν οἷς περὶ τῶν μελλόντων εἰκότως ἂν μεγάλας ἐλπίδας ἔχοιμεν.
- 64 (κη.) Οἶμαι δὲ καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τὸν δῆμον, ὃν οἰόμεθα μάλιστα πολεμεῖν ἡμῖν, ποθεῖν ἤδη τὴν ἡμετέραν ἐπιμέλειαν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀποστᾶσι γέγονεν ὧν προσεδόκησαν, ἀλλ' ἐναντὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας τοῦναντίον ἀποβέβηκεν· ἀπολέσαντες γὰρ αὐτῶν τοὺς βελτίστους ἐπὶ τοῖς χειρίστοις τῶν πολιτῶν γεγονάσιν, ἀντὶ δὲ τῆς αὐτονομίας εἰς

ολλὰς καὶ δεινὰς ἀνομίας ἐμπεπτώκασιν, εἰδισμένοι
ἐ τὸν ἄλλον χρόνον μεθ' ἡμῶν ἐφ' ἐτέρους ἵεναι, νῦν
οὓς ἄλλους ὁρῶσιν ἐφ' αὐτοὺς στρατευομένους, καὶ
εἰς στάσεις, ἃς ἐπυνθάνοντο πρότερον παρ' ἐτέροις δ
ῥσας, νῦν παρ' αὐτοῖς ὀλίγου δεῖν καθ' ἐκάστην τὴν
μέραν γιγνομένας. οὕτω δ' ὠμαλισμένοι ταῖς συμ-
μοραῖς εἰσὶν ὥστε μηδὲνα διαγινῶναι δύνασθαι τοὺς
ἀκίστα πράττοντας αὐτῶν· οὐδεμίᾳ γὰρ ἐστὶ τῶν
ύλεων ἀκέραιος, οὐδ' ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς
εκῶς ποιήσοντας, ὥστε τετμηθῆαι μὲν τὰς χώρας,
επορθηθῆαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστατούς δὲ γεγενή-
θαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀναστραφῆθαι δὲ τὰς ε
πολιτείας καὶ κατακλυθῆναι τοὺς νόμους, μεθ' ὧν
κοῦντες εὐδαιμονέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν. οὕτω
ἀπίστως τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ δυσμενῶς ἔχου-
ν, ὥστε μᾶλλον τοὺς πολίτας ἢ τοὺς πολεμίους δε-
ᾶσιν· ἀντὶ δὲ τῆς ἐφ' ἡμῶν ὁμονοίας καὶ τῆς παρ'
ἐλλήλων εὐπορίας εἰς τοσαύτην ἀμειξίαν ἐληλύθασιν, 130
σθ' οἱ μὲν κεκτημένοι τὰς οὐσίας ἥδιον ἢ εἰς τὴν
ἐλατταν τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐκβάλλουσιν ἢ τοῖς δεομέ-
ναις ἐπαρκέσειαν, οἱ δὲ καταδεέστερον πράττοντες οὐδ'
εὐρεῖν δεξαιντο μᾶλλον ἢ τὰ τῶν ἐχόντων ἀφελέ-
θαι· καταλύσαντες δὲ τὰς θυσίας ἐπὶ τῶν βωμῶν
ράττουσιν ἀλλήλους· πλείους δὲ φεύγουσι νῦν ἐκ
ἃς πόλεως ἢ πρότερον ἐξ ἀπάσης τῆς Πελοποννή-
ου. καὶ τοσοῦτων ἀπηριθμημένων κακῶν πολὺ πλείω b
παρὰ λαλεῖμμένα τῶν εἰρημένων ἐστίν· οὐδὲν γὰρ
τι τῶν δεινῶν ἢ χαλεπῶν οὐκ ἐνταῦθα συνδεδρά-
κεν. ὧν οἱ μὲν ἤδη μεστοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, οἱ δὲ
ἂ ταχέων ἐμπλησθήσονται, καὶ ζητήσουσί τινα τῶν
ερόντων πραγμάτων εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν. μὴ γὰρ
εσθ' αὐτοὺς μενεῖν ἐπὶ τούτοις· οἵτινες γὰρ εὐ

... πῶς ἂν οὗτοι κακοπαθόντες
... ὥστ' οὐ μόνον ἦν μαχό- e
... ἀλλὰ καὶ ἡσυχίαν ἔχοντες περιμέ-
... αὐτοὺς μεταβαλλομένους καὶ τὴν ἡμε-
... σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι νομίζοντας.
... ἔχω τοιαύτας.
... Τοιοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ ποιῆσαι τι τῶν
... ὥστ' εἰ μηδὲν γίγνοιτο τούτων μηδὲ
... μηδαμόθεν τυγχάνοιμεν, ἀλλὰ τῶν Ἑλλή-
... ἀδικοῦν ἡμᾶς, οἱ δὲ περιορῶεν, οὐδ' ἂν
... μεταγνοίην, ἀλλὰ πάντας ἂν τοὺς ἐκ τοῦ πολέ- d
... δύνομεν ὑπομείναιμι πρὶν ποιήσασθαι τὰς ὁμο-
... αὐτῶν. κίσχυνθείην γὰρ ἂν ὑπὲρ ἀμφοτέρων,
... καταγνοίημεν τῶν προγόνων, ὥς ἀδίκως Μεσση-
... ἀφείλοντο τὴν χώραν, εἰτ' ἐκείνων ὀρθῶς κτη-
... καὶ προσηκόντως ἡμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον συγ-
11 τωρήσοιμεν τι περὶ αὐτῆς. τούτων μὲν οὖν οὐδέτερον
... σκεπτέον δ' ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολε-
... καὶ μὴ τοὺς εἰδισμένους ἐγκωμιάζειν τὴν πό- e
... ἐλέγξομεν ψευδεῖς ὄντας, ἀλλὰ τοιοῦτους ἡμᾶς
... αὐτοὺς παρασχήσομεν ὥστε δοκεῖν ἐκείνους ἐλάττω
12 τῶν ὑπαρχόντων εἰρηκέναι περὶ ἡμῶν. (λ') Οἶμαι μὲν
... οὐδὲν συμβήσεσθαι δεινότερον τῶν νῦν παρόν-
... ἀλλὰ τοὺς ἐχθροὺς τοιαῦτα βουλευέσεσθαι καὶ 131
... πρᾶξειν, ἐξ ὧν ἐπανορθώσουσιν ἡμᾶς· ἂν δ' ἄρα ψευ-
... σθῶμεν τῶν ἐλπίδων καὶ πανταχόθεν ἐξειργώμεθα καὶ
... μηδὲ τὴν πόλιν ἐτι θυνώμεθα διαφυλάττειν, χαλεπὰ
... μὲν ἐστίν, ἃ μέλλω λέγειν, ὅμως δ' οὐκ ὀκνήσω παρ-
... ησιασάσθαι περὶ αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐξαγγελθῆναι τοῖς
... Ἑλλήσι καλλίως ταῦτ' ἐστὶ καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς
... ἡμετέροις φρονήμασιν ὧν ἐνιοὶ τινες ὑμῖν συμβου-
... λεύουσιν.

(λα΄.) Φημί γὰρ χρῆναι τοὺς μὲν γονέας τοὺς ἡμέ-
 έρους αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ
 ὃν ὄχλον τὸν ἄλλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέμψαι, τοὺς
 ἐν εἰς Σικελίαν, τοὺς δ' εἰς Κυρήνην, τοὺς δ' εἰς
 ἣν ἡπειρον, ἄσμενοι δ' αὐτοὺς ἅπαντες οὗτοι δέξον-
 αι καὶ χώρᾳ πολλῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον
 ὑπορίαις, οἱ μὲν χάριν ἀποδιδόντες ὧν εὖ πεπόνθα-
 ιν, οἱ δὲ κομίσσθαι προσδοκῶντες ὧν ἂν προϋπάρ-
 πωσιν, ὑπολειφθέντας δὲ τοὺς βουλομένους καὶ δυν-
 αμένους κινδυνεύειν τῆς μὲν πόλεως ἀφείσθαι καὶ
 ὧν ἄλλων κτημάτων, κλῆν ὅς' ἂν οἰοί' ἔ' ὧμεν ἀπε-
 ἔγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλαβόντας δὲ χω-
 ῖον, ὃ τι ἂν ἐχυρώτατον ἢ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον συμ-
 ιορώτατον, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ
 ἣν καὶ κατὰ θάλατταν, ἕως ἂν παύσωνται τῶν ἡμέ-
 έρων ἀμφισβητούντες. καὶ ταῦτ' ἂν τολμήσωμεν καὶ
 ἢ κατοκνήσωμεν, ὅψεσθε τοὺς νῦν ἐπιτάττοντας ἰκε-
 εύοντας καὶ δεομένους ἡμῶν Μεσσήνην ἀπολαβεῖν
 αὶ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην.

(λβ΄.) Ποία γὰρ ἂν τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοπον-
 ἡσῳ τοιοῦτον πόλεμον ὑπομείνειεν, οἷον εἰκὸς γενέ-
 θαι βουληθέντων ἡμῶν; τίνες δ' οὐκ ἂν ἐκπλαγείεν
 αὶ δεισείαν στρατόπεδον συνιστάμενον τοιαῦτα μὲν
 ιαπεπραγμένον, δικαίως δὲ τοῖς αἰτίοις τούτων ὠρ-
 ισμένον, ἀπονενοημένως δὲ πρὸς τὸ ζῆν διακείμενον,
 αὶ τῷ μὲν σχολῇν ἄγειν καὶ μηδὲ περὶ ἐν ἄλλο δια-
 ρίβειν ἢ περὶ τὸν πόλεμον τοῖς ξενικοῖς στρατεύμα-
 ιν ὥμοιωμένον, ταῖς δ' ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἐπιτηδεύ-
 ασι τοιοῦτον, οἷον ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων οὐδεὶς ἂν
 νιντάξειεν, ἔτι δὲ μηδεμιᾷ πολιτείᾳ τεταγμένη χρώ-
 ενον ἀλλὰ θυραυλεῖν καὶ πλανᾶσθαι κατὰ τῆς χώ-
 αν δυνάμενον καὶ ῥαδίως μὲν ὁμορον οἷς ἂν βούλη-

ται γιγνόμενον, τοὺς δὲ τόπους ἅπαντας τοὺς πρὸς
 τὸν πόλεμον συμφέροντας πατρίδας εἶναι νομίζον;
 77 ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τῶν λόγων μόνον φηθέντων τού-
 των καὶ διασπαρέντων εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰς πολλήν
 ταραχὴν καταστήσεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ἐτι δὲ
 μᾶλλον, ἣν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τούτοις ἀναγκασθῶ-
 μεν. τίνα γὰρ οἰηθῶμεν αὐτοὺς γνώμην ἔξειν, ὅταν
 αὐτοὶ μὲν κακῶς πάσχωσιν, ἡμᾶς δὲ μηδὲν δύνωνται b
 78 ποιεῖν; καὶ τὰς μὲν αὐτῶν πόλεις ἰδῶσιν εἰς πολιορ-
 κίαν καθεστηκυίας, τὴν δ' ἡμετέραν οὕτω διεσκευα-
 σμένην ὥστε μηκέτι τῇ συμφορᾷ ταύτῃ περιπεσεῖν;
 ἐτι δὲ τὴν τῶν σωμάτων τροφὴν ἡμῖν μὲν φάρδιαν οὖ-
 σαν ἐκ τε τῶν ὑπαρχόντων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου
 γιγνομένων, αὐτοῖς δὲ χαλεπήν διὰ τὸ μὴ ταυτόν εἶ-
 ναι στρατοπέδον τε τοιοῦτον διοικεῖν καὶ τοὺς ὄχλους
 79 τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι διατρέφειν; ὃ δὲ πάντων ἁλγιστόν c
 ἐκείνοις, ὅταν τοὺς μὲν ἡμετέρους οἰκείους ἐν πολλαῖς
 εὐπορίαις πυνθάνωνται γεγεννημένους, τοὺς δ' αὐτῶν
 ὀρώσι καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν τῶν ἀναγκαίων ἐν-
 δεῖς ὄντας, καὶ μηδ' ἐπικουρῆσαι δύνωνται τοῖς κα-
 κοῖς τούτοις, ἀλλ' ἐργαζόμενοι μὲν τὴν χώραν τὰ σπέρ-
 ματα προσεπολλύουσιν, ἀργὸν δὲ περιορῶντες μηδένα
 80 χρόνον ἀνταρκεῖν οἰοί τ' ὦσιν. (λγ'). Ἀλλὰ γὰρ ἴσως d
 ἀθροισθέντες καὶ κοινὸν ποιησάμενοι στρατόπεδον d
 παρακολουθήσουσι καὶ κωλύσουσιν ἡμᾶς κακῶς ποι-
 εῖν αὐτούς. καὶ τί ἂν εὐξαίμεθα μᾶλλον ἢ λαβεῖν πλη-
 σιάζοντας καὶ παρατεταγμένους καὶ περὶ τὰς αὐτὰς
 δυσχωρίας ἡμῖν ἀντιστρατοπεδεύοντας ἀνθρώπους
 ἀτάκτους καὶ μιγάδας καὶ πολλοὺς ἄρχουσι χρωμένους;
 οὐδὲν γὰρ ἂν πολλῆς πραγματείας δεήσειεν, ἀλλὰ τα- e
 χέως ἂν αὐτοὺς ἐξαναγκάσαιμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις και-
 ροῖς ἀλλὰ μὴ τοῖς αὐτῶν ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους.

(λδ'.) Ἐπιλίποι δ' ἂν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέ-
 ας, εἰ τὰς πλευνεξίας τὰς ἐσομένας λέγειν ἐπιχειρή-
 αμεν. ἐκεῖνο δ' οὖν πᾶσι φανερόν, ὅτι τῶν Ἑλλή-
 ων διενηνόχαμεν οὐ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως οὐδὲ τῷ
 λήθει τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτι τὴν πολιτείαν ὁμοίαν 133
 αἰσσησάμεθα στρατοπέδῳ καλῶς διοικουμένῳ καὶ
 εἰσθαρχεῖν ἐθέλοντι τοῖς ἄρχουσιν. ἦν οὖν εἰλικρινὲς
 οὗτο ποιήσωμεν, ὃ μιμησάμενοις ἡμῖν συνήνεγκεν,
 ὑπ' αἰδοῦν, ὅτι ῥαδίως τῶν πολεμίων ἐπικρατήσομεν.
 (λε'.) Ἴσμεν δὲ καὶ τοὺς οἰκιστὰς ταυτησί τῆς πόλεως
 νομένους, ὅτι μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πε-
 ριόνησον εἰσῆλθον ἔχοντες, πολλῶν δὲ καὶ μεγά- b
 ρων πόλεων ἐκράτησαν. καλὸν οὖν μιμήσασθαι τοὺς
 ρογόνους, καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐκανελθόντας,
 τειδῇ προσεπταίκαμεν, πειραθῆναι τὰς τιμὰς καὶ
 εἰς δυναστείας ἀναλαβεῖν, ὥς πρότερον ἐτυγχάνομεν
 οντες. πάντων δ' ἂν δεινότατον ποιήσαιμεν, εἰ συν-
 δότες Ἀθηναίοις ἐκλιποῦσι τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὲρ
 εἰς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας, ἡμεῖς μὴδ' ὑπὲρ τῆς
 ιετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἀφέσθαι τῆς πόλεως τολ- c
 ῆσαιμεν, ἀλλὰ δεῖον ἡμᾶς παράδειγμα τῶν τοιούτων
 γων τοῖς ἄλλοις παρέχειν, μὴδὲ μιμήσασθαι τὰς
 εἰνῶν πράξεις ἐθελήσαιμεν. ἔτι δὲ τούτου καταγε-
 ιστότερον, εἰ Φωκαεῖς μὲν, φεύγοντες τὴν βασιλείας
 οὐ μεγάλου δεσποτεῖαν, ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίαν εἰς
 Ἰασσαλίαν ἀπώκησαν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσοῦτον μικρο-
 υχίας ἔλθοιμεν, ὥστε τὰ προστάγματα τούτων ὑπο-
 εῖναιμεν, ὧν ἄρχοντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετελέ-
 αμεν. (λς'.) Χρὴ δὲ μὴ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ταῖς d
 οχαῖς διατρίβειν, ἐν ᾗ δεήσει χωρίζειν τοὺς οἰκιο-
 τοὺς ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνους τοὺς χρό-
 ος εὐθύς ἀφορᾶν, ἐν οἷς περιγενόμενοι τῶν ἐχθρῶν

ἀνορθώσομεν μὲν τὴν πόλιν, κομιούμεθα δὲ τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν, ἐπιδειξόμεθα δὲ πᾶσιν, ὅτι νῦν μὲν ἀδίκως δεδυστυχήκαμεν, τὸν δὲ παρελθόντα χρόνον 86 δικαίως τῶν ἄλλων πλεόν ἔχειν ἡξιούμεν. ἔχει δ' οὐτως. ἐγὼ τούτους εἰρηκα τοὺς λόγους, οὐχ ὥς δέον ἡμᾶς ἦδη ταῦτα πράττειν, οὐδ' ὥς οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐνούσης ἐν τοῖς πράγμασι σωτηρίας, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμῶν προτρέψασθαι τὰς γνώμας, ὥς καὶ ταύτας τὰς συμφορὰς καὶ πολὺ δεινότερας τούτων ὑπομενετέον ἡμῖν πρὶν ὑπὲρ Μεσσηνίας ποιήσασθαι συνθήκας, οἷας 134 κελεύουσιν ἡμᾶς.

- 87 (λζ.) Οὐχ οὕτω δ' αἶν προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὑμᾶς παρεκάλουν, εἰ μὴ τὴν εἰρήνην ἐώρων ἐξ ᾧ μὲν ἐγὼ λέγω καλὴν καὶ βεβαίαν γενησομένην, ἐξ ᾧ δ' ἐνιοὶ τινες συμβουλεύουσιν οὐ μόνον αἰσχροὺς ἐσομένην ἀλλ' οὐδὲ χρόνον οὐδένα παραμενοῦσαν. ἦν γὰρ παρακατοικισώμεθα τοὺς Εἰλωτας καὶ τὴν πόλιν ταύτην περιιδώμεν αὐξηθεῖσαν, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι πάντα τὸν βίον ἐν ταραχαῖς καὶ κινδύνοις διατελοῦμεν ὄντες; ὥσθ' οἱ περὶ ἀσφαλείας διαλεγόμενοι λεληθάσιν ἢ αὐτοὺς τὴν μὲν εἰρήνην ὀλίγας ἡμέρας ἡμῖν ποιοῦντες, τὸν δὲ πόλεμον εἰς ᾧ πάντα τὸν χρόνον κατα- 88 σκευάζοντες. (λη.) Ἐδέως δ' αἶν αὐτῶν πυνθοίμην, ὑπὲρ τίνων οἴονται χρῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνήσκειν· οὐχ ὅταν οἱ πολέμιοι προστάττωσι τι παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τῆς χώρας ἀποτέμνωνται καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερῶσι, καὶ τούτους μὲν κατοικίωσιν εἰς ταύτην, ἣν ἡμῖν οἱ πατέρες κατέλιπον, ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον ἑ τῶν ὄντων ἀποστειρῶσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κα- 89 κοῖς εἰς ὄνελθῃ καθιστῶσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπὲρ τούτων οὐ μόνον πόλεμον ἀλλὰ καὶ φυγὰς καὶ θανάτους οἶμαι προσήκειν ἡμῖν ὑπομένειν· πολὺ γὰρ κρεῖττον ἐν ταῖς

ἔχαις αἷς ἔχομεν τελευτῆσαι τὸν βίον μᾶλλον ἢ ζῆν
ταῖς ἀτιμίαις, ὥς ληφόμεθα ποιήσαντες, ἃ προσ-
τίτουσιν ἡμῖν. ὅλως δ' εἰ δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμε-
ν εἰπεῖν, αἰρετώτερον ἡμῖν ἐστὶν ἀναστάτοις γενέ-
σθαι μᾶλλον ἢ καταγελάστοις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. τοὺς
ἐν ἀξιώμασι καὶ φρονήμασι τηλικούτοις βεβιωκό-
τες οὐλοῦν δεῖ θάτερον, ἢ πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ἢ
ἐντάπασιν ἀνηρῆσθαι μηδὲν ταπεινὸν διαπραξαμέ-
νους ἀλλὰ καλὴν τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιησαμένους.

(λθ'). Ἡ χρὴ διαλογισαμένους μὴ φιλοφυχεῖν,
γὰρ ἐπακολουθεῖν ταῖς τῶν συμμάχων γνώμασι, ὧν ο-
ρεῖσθαι πρότερον ἡξιοῦμεν, ἀλλ' αὐτοὺς σκεψάμε-
νους ἐλέσθαι μὴ τὸ τούτοις ῥᾶστον, ἀλλ' ὃ πρόπον
τῇ Λακεδαιμονίᾳ καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἡμῖν. περὶ
τῶν αὐτῶν οὐχ ὁμοίως ἅπασιν βουλευτέον, ἀλλ'
ἂν ἐξ ἀρχῆς ἕκαστοι τοῦ βίου ποιήσωνται τὴν ὑπό-
εσιν. Ἐπιδουρίοις μὲν οὖν καὶ Κορινθίοις καὶ Φλεια- 186
ίοις οὐδεὶς ἂν ἐπιπλήξειεν, εἰ μηδενὸς ἄλλου φρον-
ξοιεν ἢ τοῦ διαγενέσθαι καὶ περιποιῆσαι σφᾶς αὐ-
τοῖς. Λακεδαιμονίους δ' οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν ἐκ παντὸς
κόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ἀλλ' ἂν μὴ προσῇ τὸ
κλῶς τῷ σώζεσθαι, τὸν θάνατον ἡμῖν μετ' εὐδοξίας
ῥετέον ἐστίν. τοῖς γὰρ ἀρετῆς ἀμφισβητοῦσιν ὑπὲρ
ἄδενος οὕτω σπουδαστέον, ὥς ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αἰ-
σχρὸν φανῆναι πράττοντας. εἰσὶ δ' αἱ τῶν πόλεων κα-
ταφανεῖς οὐχ ἥττον ἐν τοῖς τοιοῦτοις βουλευ-
εσιν ἢ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνοις. τῶν μὲν γὰρ
εἰς γυνομένων τὸ πλεῖστον μέρος τῇ τύχῃ μέτεστι,
ὁ δ' ἐνθάδε γνωσθὲν αὐτῆς τῆς διανοίας σημειόν
εἶναι. ὥσθ' ὁμοίως ἡμῖν φιλονικητέον ἐστὶν ὑπὲρ
τῶν ἐνθάδε ψηφισθησομένων ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς
κλοις ἀγώνων.

τῶν τοιούτων ἀνδρῶν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἂν τις 127
 ἀκούσειεν, τοὺς δ' ὀνομαστοτάτους ἔχω καὶ γὰρ διελθεῖν.
 53 Πεδάριτος μὲν γὰρ εἰς Χίον εἰσπλεύσας τὴν πόλιν αὐ-
 τῶν διέσωσε· Βρασίδας δ' εἰς Ἀμφίπολιν εἰσελθὼν,
 ὀλίγους τοὺς περὶ αὐτὸν τῶν πολιορκουμένων συν-
 ταξάμενος, πολλοὺς ὄντας τοὺς πολιορκοῦντας ἐνέ-
 κησε μαχόμενος· Γύλιππος δὲ Συρακοσίοις βοηθήσας
 οὐ μόνον ἐκείνους διέσωσεν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν
 τὴν κρατοῦσαν αὐτῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 54 ταν ἅπασαν αἰχμάλωτον ἔλαβεν. καίτοι πῶς οὐκ αἰ- b
 σχρὸν τότε μὲν ἕκαστον ἡμῶν ἱκανὸν εἶναι τὰς ἄλλο-
 τρίας πόλεις διαφυλάττειν, νυνὶ δὲ πάντας μήτε δύ-
 νασθαι μήτε πειρᾶσθαι τὴν ἡμετέραν αὐτῶν διασώ-
 ζειν; καὶ τὴν μὲν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν μεστὴν πε-
 ποιηκέναι τροπαίων ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολεμοῦντας,
 ὑπὲρ δὲ τῆς πατρίδος οὕτω φανερώς ὑβρίζομένης μηδὲ
 μίαν μάχην ἀξίαν λόγου φαίνεσθαι μεμαχημένους;
 55 ἀλλ' ἑτέρας μὲν πόλεις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς τὰς e
 ἐσχάτας ὑπομείναι πολιορκίας, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς ὑπὲρ
 τοῦ μηδὲν ἀναγκασθῆναι παρὰ τὸ δίκαιον ποιεῖν μηδὲ
 μικρὰν ὀλεσθαι δεῖν ὑπενεγκεῖν κακοπάθειαν, ἀλλὰ
 ξεύγῃ μὲν ἱππῶν ἀθηφαγούντων ἐτι καὶ νῦν ὀρᾶσθαι
 τρέφοντας, ὥσπερ δὲ τοὺς εἰς τὰς δεινοτάτας ἀνάγκας
 ἀφιγμένους καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς ὄντας οὕτω
 56 ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην; (κδ'.) Ὅ δὲ πάντων σχετικώ- d
 τατον, εἰ φιλοπονώτατοι δοκοῦντες εἶναι τῶν Ἑλλήνων
 ῥαθυμότερον τῶν ἄλλων βουλευσόμεθα περὶ τούτων.
 τίνας γὰρ ἴσμεν, ὧν καὶ ποιήσασθαι μνηστὴρ ἄξιόν ἐστιν,
 οἵτινες ἅπαξ ἡττηθέντες καὶ μιᾶς εἰσβολῆς γενομένης
 οὕτως ἀνάνδρως ὠμολόγησαν πάντα τὰ προστατιό-
 57 μενα ποιήσειν; πῶς δ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πολὺν χρόνον e

ιεν ἡμῖν, εἰ Μεσσηνίων ὑπὲρ ταύτης τῆς χώρας εἰ-
σιν ἔτη πολιορκηθέντων ἡμεῖς οὕτω ταχέως κατὰ
πυθίᾱς αὐτῆς ἀποσταλήμεν, καὶ μηδὲ τῶν προγό-
νῳ μνησθεῖμεν, ἀλλ' ἦν ἐκείνοι μετὰ πολλῶν πόνων
καὶ κινδύνων ἐκτίσαντο, ταύτην ἡμεῖς ὑπὸ λόγων 128
μισθέντες ἀποβάλοιμεν;

(κε'.) Ὡν οὐδὲν ἐνιοι φροντίσαντες ἀλλὰ πάσας
τὰς αἰσχύνας ὑπεριδόντες τοιαῦτα συμβουλεύουσιν
αὐτῷ, ἐξ ὧν εἰς ὀνειδίῃ τὴν πόλιν καταστήσουσιν. οὕτω
προθυμῶς ἐπάγουσιν ὑμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι
Μεσσηνήν, ὥστε καὶ διεξελθεῖν ἐτόλμησαν τὴν τε τῆς
πόλεως ἀσθενείαν καὶ τὴν τῶν πολέμιων δύναμιν, καὶ
καλεύουσιν ἀποκρίνασθαι τοὺς ἐναντιουμένους αὐ- b
τοῖς, πόθεν βοήθειαν προσδοκῶντες ἦξιεν διακαλεσθ-
εῖν πολέμειν. (κε'). Ἐγὼ δὲ μεγίστην μὲν ἡγοῦ-
μαι συμμαχίαν εἶναι καὶ βεβαιωτάτην τὸ τὰ δίκαια
εἰσφέρειν, εἰκὸς γάρ καὶ τὴν τῶν θεῶν εὐνοίαν γενέ-
σθαι μετὰ τούτων, εἴπερ χρηρὴ τῶν μελλόντων
ἐκμαίρεσθαι τοῖς ἤδη γεγεννημένοις, πρὸς δὲ ταύτῃ
καλῶς πολιτεύεσθαι καὶ σωφρόνως ζῆν καὶ μέχρι
θανάτου μάχεσθαι τοῖς πολεμοῖς ἐθέλειν καὶ μηδὲν c
οὕτω δεινὸν νομίζειν ὥς τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν
ἐπὶ πόλεω πολιτῶν· ἃ μᾶλλον ἡμῖν ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
πάρχει. μεθ' ὧν ἐγὼ πολὺ ἂν ἥδιον πολεμοίην ἢ μετὰ
πολλῶν μυριάδων· οἶδα γὰρ καὶ τοὺς πρώτους ἡμῶν
ἐν ταύτῃ τὴν χώραν ἀφικομένους οὐ τῷ πλήθει τῶν
ἐναντιῶν περιγενομένους ἀλλὰ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς ὑπ' ἐμοῦ
προειρημέναις. ὥστ' οὐκ ἄξιον διὰ τοῦτο φοβεῖσθαι
τοὺς πολεμίους, ὅτι πολλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἀλλὰ
οὐ μᾶλλον ἐκ' ἐκείνοις θαρραλεῖν, ὅταν ὁρῶμεν ἡμᾶς d
ἐν αὐτοῖς οὕτως ἐνηνοχότας τὰς συμφορὰς, ὥς οὐδέ-
εις ἄλλοι πώποτε, καὶ τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς ἐπιτη-

δευμασιν ἐμμένοντας οἷς ἐξ ἀρχῆς κατεστησάμεθα, τοὺς δὲ μὴδὲ τὰς εὐτυχίας φέρειν δυναμένους ἀλλὰ διατεταραγμένους, καὶ τοὺς μὲν τὰς συμμαχίδας πόλεις καταλαμβάνοντας, τοὺς δὲ τὰναντία τούτοις πράττοντας, ἄλλους δὲ περὶ χώρας τοῖς ὁμόροις ἀμφισβητούντας, τοὺς δὲ μᾶλλον ἀλλήλοις φθονοῦντας ἢ πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντας. ὥστε θανμάξω τῶν μείζω συμμαχίαν ἐζητούντων ὧν οἱ πολέμιοι τυγχάνουσιν ἐξαμαρτάνοντες.

- 62 (κζ.). Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν εἰπεῖν, ἡγοῦμαι πολλοὺς ἔσεσθαι τοὺς βουλομένους 129 ἐπαμύνειν ἡμῖν. ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτον μὲν Ἀθηναίους, εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ' ἡμῶν εἰσὶν, ἀλλ' ὑπὲρ γε τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ὅτιοῦν ἂν ποιήσοντας· ἔπειτα τῶν ἄλλων πόλεων ἔστιν ἃς ὁμοίως ἂν ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων ὥσπερ περὶ τῶν αὐταῖς βουλευσομένων·
- 63 ἔτι δὲ Λιονύσιον τὸν τύραννον καὶ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας, καθ' ὅσον ἕκαστοι δύνανται, προθύμως ἂν ἡμῖν ἐπικουρήσοντας· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ταῖς οὐσίαις προέχοντας καὶ ταῖς δόξαις πρωτεύοντας καὶ τῶν βελτίστων πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας, εἰ καὶ μήπω συνεστήκασιν, ἀλλὰ ταῖς γ' εὐνοίαις μεθ' ἡμῶν ὄντας, ἐν οἷς περὶ τῶν μελλόντων εἰκότως ἂν μεγάλας ἐλπίδας ἔχοιμεν.
- 64 (κη.). Οἶμαι δὲ καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννησῷ καὶ τὸν δῆμον, ὃν οἰόμεθα μάλιστα πολεμεῖν ἡμῖν, ποθεῖν ἤδη τὴν ἡμετέραν ἐπιμέλειαν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀποστᾶσι γέγονεν ὧν προσεδόκησαν, ἀλλ' ἂντι μὲν τῆς ἐλευθερίας τούναντίον ἀποβέβηκεν· ἀπολέσαντες γὰρ αὐτῶν τοὺς βελτίστους ἐπὶ τοῖς χειρίστοις τῶν πολιτῶν γεγόνασιν, ἂντι δὲ τῆς αὐτονομίας εἰς

ολλὰς καὶ δεινὰς ἀνομίας ἐμπεπτώκασιν, εἰθισμένοι
 ἐ τὸν ἄλλον χρόνον μεθ' ἡμῶν ἐφ' ἐτέρους ἵεναι, νῦν
 οὓς ἄλλους ὀρώσιν ἐφ' αὐτοὺς στρατευομένους, καὶ
 ἅς στάσεις, ἅς ἐκυνθάνοντο πρότερον παρ' ἐτέροις d
 ὕσας, νῦν παρ' αὐτοῖς ὀλίγου δεῖν καθ' ἐκάστην τὴν
 μέραν γιγνομένας. οὕτω δ' ὠμαλισμένοι ταῖς συμ-
 ποραῖς εἰσὶν ὥστε μηδένα διαγνῶναι δύνασθαι τοὺς
 ἀκίστα πράττοντας αὐτῶν· οὐδεμία γάρ ἐστι τῶν
 ὧλεων ἀκέραιος, οὐδ' ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς
 ακῶς ποιήσοντας, ὥστε τετμησθαι μὲν τὰς χώρας,
 ἐπορθῆσθαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστῆναι δὲ γεγενῆ-
 θαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνατετράφθαι δὲ τὰς e
 πολιτείας καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους, μεθ' ὧν
 ἰκοῦντες εὐδαιμονέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν. οὕτω
 ἀπίστως τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ δυσμενῶς ἔχου-
 ῖν, ὥστε μᾶλλον τοὺς πολίτας ἢ τοὺς πολεμίους δε-
 ῖασιν· ἀντὶ δὲ τῆς ἐφ' ἡμῶν ὁμονοίας καὶ τῆς παρ'
 ἀλλήλων εὐπορίας εἰς τοσαύτην ἀμειξίαν ἐληλύθασιν, 130
 ὥστ' οἱ μὲν κεκτημένοι τὰς οὐσίας ἡδιον ἂν εἰς τὴν
 ἀλατταν τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐκβάλοιεν ἢ τοῖς δεομέ-
 οῖς ἐπαρκέσειαν, οἱ δὲ καταδεέστερον πράττοντες οὐδ'
 ν εὐρεῖν δεξαιντο μᾶλλον ἢ τὰ τῶν ἐχόντων ἀφελέ-
 θαι· καταλύσαντες δὲ τὰς θυσίας ἐπὶ τῶν βωμῶν
 φάττουσιν ἀλλήλους· πλείους δὲ φεύγουσι νῦν ἐκ
 ἰᾶς πόλεως ἢ πρότερον ἐξ ἀπάσης τῆς Πελοποννή-
 ου. καὶ τοσοῦτων ἀπηριθμημένων κακῶν πολὺ πλείω b
 ἔ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐστίν· οὐδὲν γὰρ
 τι τῶν δεινῶν ἢ χαλεπῶν οὐκ ἐνταῦθα συνδεδρά-
 ηκεν. ὧν οἱ μὲν ἤδη μεστοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, οἱ δὲ
 ἰὰ ταχέων ἐμπλησθήσονται, καὶ ζητήσουσί τινα τῶν
 ἀρόντων πραγμάτων εὐρεῖν ἀπαλλαγὴν. μὴ γὰρ
 ἔσθ' αὐτοὺς μενεῖν ἐπὶ τούτοις· οἵτινες γὰρ εὐ

πράττοντες ἀπειπον, πῶς ἂν οὗτοι κακοπαθοῦντες πολλὸν χρόνον καρτερήσειαν; ὥστ' οὐ μόνον ἦν μαχόμενοι νικῆσωμεν, ἀλλὰ καὶ ἡσυχίαν ἔχοντες περιμενώμεν, ὅψεσθ' αὐτοὺς μεταβαλλομένους καὶ τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι νομίζοντας. τὰς μὲν οὖν ἐλπίδας ἔχω τοιαύτας.

- 70 (κθ'.) Τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ ποιῆσαι τι τῶν προσοιτιομένων, ὥστ' εἰ μηδὲν γίγνοιτο τούτων μηδὲ βοηθείας μηδαμόθεν τυγχάνοιμεν, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἀδικοῦεν ἡμᾶς, οἱ δὲ περιορῶεν, οὐδ' ἂν οὕτω μεταγνοίην, ἀλλὰ πάντας ἂν τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνους ὑπομείναιμι πρὶν ποιήσασθαι τὰς ὁμολογίας ταύτας. αἰσχυνθεῖην γὰρ ἂν ὑπὲρ ἀμφοτέρων, εἴτε καταγνοίημεν τῶν προγόνων, ὥς ἀδίκως Μεσσηνίους ἀφείλοντο τὴν χώραν, εἴτ' ἐκείνων ὀρθῶς κησαμένων καὶ προσηκόντως ἡμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον συγ-
71 χωρήσαιμὲν τι περὶ αὐτῆς. τούτων μὲν οὖν οὐδέτερον ποιητέον, σκεπτέον δ' ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολεμήσομεν καὶ μὴ τοὺς εἰθισμένους ἐγκωμιάζειν τὴν πόλιν ἐλέγξομεν ψευδεῖς ὄντας, ἀλλὰ τοιοῦτους ἡμᾶς αὐτοὺς παρασχίσομεν ὥστε δοκεῖν ἐκείνους ἐλάττω
72 τῶν ὑπαρχόντων εἰρηκέναι περὶ ἡμῶν. (λ'.) Οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲν συμβήσεσθαι δεινότερον τῶν νῦν παρόντων, ἀλλὰ τοὺς ἐχθροὺς τοιαῦτα βουλευέσεσθαι καὶ πρᾶξειν, ἐξ ὧν ἐπανορθώσουσιν ἡμᾶς· ἂν δ' ἄρα ψευ-
σθῶμεν τῶν ἐλπίδων καὶ πανταχόθεν ἐξειργάμεθα καὶ μηδὲ τὴν πόλιν ἐτι θυνώμεθα διαφυλάττειν, χαλεπὰ μὲν ἐστίν, ἃ μέλλω λέγειν, ὅμως δ' οὐκ ὀκνήσω παραρησιάσασθαι περὶ αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐξαγγελθῆναι τοῖς Ἑλλήσι καλλίω ταῦτ' ἐστὶ καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν ὧν ἐνιοὶ τινες ὑμῖν συμβουλεύουσιν.

(λα΄.) Φημι γὰρ χρῆναι τοὺς μὲν γονέας τοὺς ἡμε-
 ρους αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ
 ν ὄχλον τὸν ἄλλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέμψαι, τοὺς
 ν εἰς Σικελίαν, τοὺς δ' εἰς Κυρήνην, τοὺς δ' εἰς
 ν ἡπειρον, ἄσμενοι δ' αὐτοὺς ἅπαντες οὗτοι δεξον-
 ι καὶ χώρα πολλῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον
 πορίαις, οἱ μὲν χάριν ἀποδιδόντες ὧν εὖ πεπόνθα-
 ι, οἱ δὲ κομισέσθαι προσδοκῶντες ὧν ἂν προϋπάρ-
 σιν, ὑπολειφθέντας δὲ τοὺς βουλομένους καὶ δυ-
 μένους κινδυνεύειν τῆς μὲν πόλεως ἀφείσθαι καὶ
 ν ἄλλων κτημάτων, πλὴν ὅς' ἂν οἰοί τ' ὦμεν ἀπε-
 νκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλαβόντας δὲ χω-
 ν, ὅ τι ἂν ἐχυρώτατον ἢ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον συμ-
 ρώτατον, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ
 ν καὶ κατὰ θάλατταν, ἕως ἂν παύσωνται τῶν ἡμε-
 ρων ἀμφισβητοῦντες. καὶ ταῦτ' ἂν τολμήσωμεν καὶ
 κατοκνήσωμεν, ὅψεσθε τοὺς νῦν ἐπιτάττοντας ἐκ-
 ὶοντας καὶ δεομένους ἡμῶν Μεσσήνην ἀπολαβεῖν
 ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην.

(λβ΄.) Ποία γὰρ ἂν τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοπον-
 νῳ τοιοῦτον πόλεμον ὑπομείνειεν, οἷον εἰκὸς γενέ-
 αι βουλευθέντων ἡμῶν; τίνες δ' οὐκ ἂν ἐκπλαγεῖεν
 δεισίαν στρατόπεδον συνιστάμενον τοιαῦτα μὲν
 πεπραγμένον, δικαίως δὲ τοῖς αἰτίοις τούτων ὠρ-
 μένον, ἀπονεινομένως δὲ πρὸς τὸ ζῆν διακείμενον,
 τῷ μὲν σχολῇ ἄγειν καὶ μηδὲ περὶ ἕν ἄλλο δια-
 βειν ἢ περὶ τὸν πόλεμον τοῖς ξενικοῖς στρατεύμα-
 ῶμοιωμένον, ταῖς δ' ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἐπιτηδεύ-
 ει τοιοῦτον, οἷον ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων οὐδεὶς ἂν
 τάξειεν, ἔτι δὲ μηδεμιᾶ πολιτεῖα τεταγμένη χρῶ-
 ὶον ἀλλὰ θυραυλεῖν καὶ πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώ- 132
 δυνάμενον καὶ ῥαδίως μὲν ὁμορον οἷς ἂν βούλῃ-

ται γιγνόμενον, τοὺς δὲ τόπους ἅπαντας τοὺς πρὸς
 τὸν πόλεμον συμφέροντας πατρίδας εἶναι νομίζον;
 77 ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τῶν λόγων μόνον φηθέντων τού-
 των καὶ διασπαρέντων εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰς πολλήν
 ταραχὴν καταστήσεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ἐτι δὲ
 μᾶλλον, ἣν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τούτοις ἀναγκασθῶ-
 μεν. τίνα γὰρ οἴηθῶμεν αὐτοὺς γνώμην ἔξειν, ὅταν
 αὐτοὶ μὲν κακῶς πάσχωσιν, ἡμᾶς δὲ μηδὲν δύνωνται b
 78 ποιεῖν; καὶ τὰς μὲν αὐτῶν πόλεις ἰδῶσιν εἰς πολιορ-
 κίαν καθεστῆκυίας, τὴν δ' ἡμετέραν οὕτω διεσκευα-
 σμένην ὥστε μηκέτι τῇ συμφορᾷ ταύτῃ περιπεσεῖν;
 ἐτι δὲ τὴν τῶν σωμάτων τροφὴν ἡμῖν μὲν ῥαδίαν οὖ-
 σαν ἐκ τε τῶν ὑπαρχόντων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου
 γιγνομένων, αὐτοῖς δὲ χαλεπὴν διὰ τὸ μὴ ταῦτόν εἶ-
 ναι στρατοπέδον τε τοιοῦτον διοικεῖν καὶ τοὺς ὄχλους
 79 τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι διατρέφειν; ὃ δὲ πάντων ἁλγιστον c
 ἐκείνοις, ὅταν τοὺς μὲν ἡμετέρους οἰκείους ἐν πολλαῖς
 εὐπορίαις πυνθάνωνται γεγεννημένους, τοὺς δ' αὐτῶν
 ὀρώσι καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν τῶν ἀναγκαίων ἐν-
 δεῖς ὄντας, καὶ μηδ' ἐπικουρῆσαι δύνωνται τοῖς κα-
 κοῖς τούτοις, ἀλλ' ἐργαζόμενοι μὲν τὴν χώραν τὰ σπέρ-
 ματα προσπολλύουσιν, ἀργὸν δὲ περιορῶντες μηδένα
 80 χρόνον ἀνταρκεῖν οἰοί τ' ὦσιν. (λγ'.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως d
 ἀθροισθέντες καὶ κοινὸν ποιησάμενοι στρατόπεδον d
 παρακολουθήσουσι καὶ κωλύσουσιν ἡμᾶς κακῶς ποι-
 εῖν αὐτούς. καὶ τί ἂν εὐξαίμεθα μᾶλλον ἢ λαβεῖν πλη-
 σιάζοντας καὶ παρατεταγμένους καὶ περὶ τὰς αὐτὰς
 δυσχωρίας ἡμῖν ἀντιστρατοπεδεύοντας ἀνθρώπους
 ἀτάκτους καὶ μιγάδας καὶ πολλοὺς ἄρχουσι χρωμένους;
 οὐδὲν γὰρ ἂν πολλῆς πραγματείας δεήσειεν, ἀλλὰ τα- e
 χέως ἂν αὐτοὺς ἐξαναγκάσαιμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις και-
 ροῖς ἀλλὰ μὴ τοῖς αὐτῶν ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους.

(λδ.) Ἐπιλήκοι δ' ἂν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέ-
 ρας, εἰ τὰς πλεονεξίας τὰς ἐσομένας λέγειν ἐπιχειρή-
 μεν. ἐκεῖνο δ' οὖν πᾶσι φανερόν, ὅτι τῶν Ἑλλή-
 νων διενηνοχάμεν οὐ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως οὐδὲ τῷ
 ῥίθι τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτι τὴν πολιτείαν ὁμοίαν 133
 ἐστὶν ἡμεῖς στρατοπέδῳ καλῶς διοικουμένῳ καὶ
 θαρχεῖν ἐθέλοντι τοῖς ἄρχουσιν. ἦν οὖν εἰλικρινὲς
 ἵστοποιήσωμεν, ὃ μιμησαμένοις ἡμῖν συνήνεγκεν,
 ἡ ἀδελφον, ὅτι φραδίως τῶν πολεμίων ἐπικρατήσομεν.
 Ἰσμεν δὲ καὶ τοὺς οἰκιστὰς ταυτησὶ τῆς πόλεως
 ὁμόμενους, ὅτι μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πε-
 ρσικὴν νῆσον εἰσῆλθον ἔχοντες, πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων
 πόλεων ἐκράτησαν. καλὸν οὖν μιμήσασθαι τοὺς
 ἡρότους, καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανελθόντας,
 ἐμὴ πρόσεπταίκαμεν, πειραθῆναι τὰς τιμὰς καὶ
 δυναστείας ἀναλαβεῖν, αἷς πρότερον ἐτυγχάνομεν
 ἔχοντες. πάντων δ' ἂν δεινότατον ποιήσαιμεν, εἰ συν-
 ὅτες Ἀθηναίοις ἐκλιποῦσι τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὲρ
 τῶν ἄλλων ἐλευθερίας, ἡμεῖς μὴδ' ὑπὲρ τῆς
 ἐτέρας αὐτῶν σωτηρίας ἀφίσσθαι τῆς πόλεως τολ-
 σάμεν, ἀλλὰ δεῖον ἡμᾶς παράδειγμα τῶν τοιούτων
 ἡμῶν τοῖς ἄλλοις παρέχειν, μὴδὲ μιμήσασθαι τὰς
 αἰνῶν πρᾶξεις ἐθελήσαιμεν. ἔτι δὲ τούτου καταγα-
 γνότερον, εἰ Φωκαεῖς μὲν, φεύγοντες τὴν βασιλείαν
 τοῦ μεγάλου δεσποτεῖαν, ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίαν εἰς
 Ἰχθυαλίαν ἀπώκησαν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσοῦτον μικρο-
 χίας ἔλθοιμεν, ὥστε τὰ προστάγματα τούτων ὑπο-
 λύναιμεν, ὧν ἄρχοντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετελέ-
 μεν. (λε.) Χρὴ δὲ μὴ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ταῖς
 χαῖς διατρέβειν, ἐν ᾗ δεήσει χωρίζειν τοὺς οἰκείο-
 τους ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνους τοὺς χρό-
 νους εὐθύς ἀφορᾶν, ἐν οἷς περιγεγόμενοι τῶν ἐχθρῶν

- ἀνορθώσομεν μὲν τὴν πόλιν, κομιούμεθα δὲ τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν, ἐπιδειξόμεθα δὲ πᾶσιν, ὅτι νῦν μὲν ἀδίκως δεδυστηγῆκαμεν, τὸν δὲ παρελθόντα χρόνον 86 δικαίως τῶν ἄλλων πλέον ἔχειν ἡξιούμεν. ἔχει δ' οὐτως. ἐγὼ τούτους εἰρηκα τοὺς λόγους, οὐχ ὥς δέον ἡμᾶς ἤδη ταῦτα πράττειν, οὐδ' ὥς οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐνούσης ἐν τοῖς πράγμασι σωτηρίας, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμῶν προτρέψασθαι τὰς γνώμας, ὥς καὶ ταύτας τὰς συμφορὰς καὶ πολὺ δεινότερας τούτων ὑπομενεῖσθαι ἡμῖν πρὶν ὑπὲρ Μεσσηνίας ποιήσασθαι συνθήκας, οἷας 134 κελεύουσιν ἡμᾶς.
- 87 (λζ.) Οὐχ οὕτω δ' ἂν προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὑμᾶς παρεκάλουν, εἰ μὴ τὴν εἰρήνην ἐώρων ἐξ ὧν μὲν ἐγὼ λέγω καλὴν καὶ βεβαίαν γενησομένην, ἐξ ὧν δ' ἐνιοὶ τινες συμβουλεύουσιν οὐ μόνον αἰσχυρὰν ἐσομένην ἀλλ' οὐδὲ χρόνον οὐδένα παραμενοῦσαν. ἦν γὰρ παρακατοικισώμεθα τοὺς Εἰλωτας καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν περιιδώμεν αὐξηθεῖσαν, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι πάντα τὸν βίον ἐν ταραχαῖς καὶ κινδύνοις διατελοῦμεν ὄντες; ὥσθ' οἱ περὶ ἀσφαλείας διαλεγόμενοι λεληθάσιν ἢ αὐτοὺς τὴν μὲν εἰρήνην ὀλίγας ἡμέρας ἡμῖν ποιοῦντες, τὸν δὲ πόλεμον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατα- 88 σκευάζοντες. (λη.) Ἐδέως δ' ἂν αὐτῶν πυνθοίμην, ὑπὲρ τίνων ὀλοῦνται χρῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνήσκειν· οὐχ ὅταν οἱ πολέμιοι προστάττωσι τι παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τῆς χώρας ἀποτέμνωνται καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερῶσι, καὶ τούτους μὲν κατοικίωσιν εἰς ταύτην, ἣν ἡμῖν οἱ πατέρες κατέλιπον, ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον ἑ 89 τῶν ὄντων ἀποστερῶσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς εἰς ὄνειδῃ καθιστῶσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπὲρ τούτων οὐ μόνον πόλεμον ἀλλὰ καὶ φυγὰς καὶ θανάτους οἶμαι προσήκειν ἡμῖν ὑπομένειν· πολὺ γὰρ κρεῖττον ἐν ταῖς

αἷς ἔχομεν τελευτῆσαι τὸν βίον μᾶλλον ἢ ζῆν
ταῖς ἀτιμίαις, ἃς ληφόμεθα ποιήσαντες, ἃ προσ-
τουςιν ἡμῖν. ὅλως δ' εἰ δὲ μὴδὲν ὑποστειλάμα-
ειπεῖν, αἰρετώτερον ἡμῖν ἐστὶν ἀναστάτοις γενέ-
κι μᾶλλον ἢ καταγελάστοις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. τοὺς
ἐν ἀξιώμασι καὶ φρονήμασι τηλικούτοις βεβιωκό-
δυοῖν δὲ θάτερον, ἢ πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ἢ
ντάπασιν ἀνηρῆσθαι μὴδὲν ταπεινὸν διαπραξαμέ-
ς ἀλλὰ καλὴν τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιησαμένους.

(λθ'). Ἄ χρη διαλογισαμένους μὴ φιλοψυχεῖν,
ἐπακολουθεῖν ταῖς τῶν συμμάχων γνώμασι, ὧν
εἰσθαι πρότερον ἡξιούμεν, ἀλλ' αὐτοὺς σκεψάμε-
ς ἐλέσθαι μὴ τὸ τούτοις ῥᾶστον, ἀλλ' ὃ πρόπον
αὐτῇ Λακεδαιμόνι καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἡμῖν. περὶ
τῶν αὐτῶν οὐχ ὁμοίως ἅπασι βουλευτέον, ἀλλ'
ἂν ἐξ ἀρχῆς ἕκαστοι τοῦ βίου ποιήσωνται τὴν ὑπό-
τιν. Ἐπιδουρίοις μὲν οὖν καὶ Κορινθίοις καὶ Φλειαι- 186
οῖς οὐδεὶς ἂν ἐπιπλήξειεν, εἰ μὴδενὸς ἄλλου φρον-
τιεν ἢ τοῦ διαγενέσθαι καὶ περιποιῆσαι σφᾶς αὐ-
τοῖς. Λακεδαιμονίους δ' οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν ἐκ παντὸς
ποῦ ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ἀλλ' ἂν μὴ προσῇ τὸ
ὥς τῷ σώζεσθαι, τὸν θάνατον ἡμῖν μετ' εὐδοξίας
εἶναι ἐστίν. τοῖς γὰρ ἀρετῆς ἀμφισβητοῦσιν ὑπὲρ
εὐνὸς οὕτω σπουδαστέον, ὥς ὑπὲρ τοῦ μὴδὲν αἰ-
ὸν φανῆναι πράττοντας. εἰσὶ δ' αἱ τῶν πόλεων κα-
ταφανεῖς οὐχ ἥτιον ἐν τοῖς τοιούτοις βουλευ-
ειν ἢ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνοις. τῶν μὲν γὰρ
γιγνομένων τὸ πλεῖστον μέρος τῇ τύχῃ μέτεστι,
δ' ἐνθάδε γνωσθὲν αὐτῆς τῆς διανοίας σημείον
εἶναι. ὥσθ' ὁμοίως ἡμῖν φιλονικητέον ἐστὶν ὑπὲρ
ἐνθάδε ψηφισθησομένων ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς
οἷς ἀγῶνων.

- 93 (μ.) Θανμάζω δὲ τῶν ὑπὲρ μὲν τῆς ἰδίας δούξης ἀποθνήσκειν ἐθέλοντων, ὑπὲρ δὲ τῆς κοινῆς μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντων· ὑπὲρ ἧς ὅτιοῦν πάσχειν ἄξιον ἔστω, μὴ καταισχῦναι τὴν πόλιν, μηδὲ περιυδεῖν τὴν τάξιν λιποῦσαν, εἰς ἣν οἱ πατέρες κατέστησαν αὐτήν. πολλῶν δὲ πραγμάτων ἡμῖν καὶ δεινῶν ἐφεστώτων,
- 94 ἃ δεῖ διαφυγεῖν, ἐκείνο μάλιστα φυλακτέον, ὅπως μηδὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι μηδὲ συγχωροῦντες τοῖς πολεμίοις παρὰ τὸ δίκαιον. αἰσχρὸν γὰρ τοὺς ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων ἀξιωθέντας ὀφθῆναι τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, καὶ τοσοῦτον ἀπολεῖσθαι ὀφθῆναι τῶν προγόνων, ὥστε τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττειν ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἡμᾶς δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ κελευόμενον μὴ τολμᾶν διακινδυνεύειν.
- 95 (μα΄.) Ἄξιον δὲ καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα καὶ τὰς ἄλλας αἰσχυρῶς παύσασθαι πανηγύρεις, ἐν αἷς ἕκαστος ἡμῶν ζηλωτότερος ἦν καὶ θαυμαστότερος τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι τὰς νίκας ἀναιρουμένων. εἰς αἷς τίς ἂν ἐλθεῖν τολμήσειεν, ἀντὶ μὲν τοῦ τιμᾶσθαι καταφρονηθισόμενος, ἀντὶ δὲ τοῦ περιστάτος ὑπὸ πάντων δι' ἀρετὴν εἶναι περιβλεπτός ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακίᾳ
- 96 γενησόμενος, ἔτι δὲ πρὸς τοῦτοις ὀφόμενος μὲν τοὺς οἰκέτας ἀπὸ τῆς χώρας ἧς οἱ πατέρες ἡμῖν κατέλιπον ἀπαρχὰς καὶ θυσίας μελίκους ἡμῶν ποιουμένους, ἀκουσόμενος δ' αὐτῶν τοιαύταις βλασφημίαις χρωμένων οἷαις περ εἰκὸς τοὺς χαλεπώτερον μὲν τῶν ἄλλων δεδουλευκότας, ἐξ ἴσου δὲ νῦν τὰς συνθήκας τοῖς δεσπόταις πεποιημένους· ἐφ' αἷς ἕκαστος ἡμῶν οὕτως ἂν ἀλγήσειεν, ὥς οὐδεὶς ἂν τῶν ζώντων διὰ λόγον
- 97 δηλώσειεν. ὑπὲρ ὧν χρὴ βουλευέσθαι καὶ μὴ τότε ἄγανακτεῖν, ὅτ' οὐδὲν ἡμῖν ἔσται πλεόν, ἀλλὰ νῦν

ιοπεῖν, ὅπως μὴδὲν συμβήσεται τοιοῦτον. ὥς ἐστιν
τῶν αἰσχυρῶν πρότερον μὲν μὴδὲ τὰς τῶν ἐλευθέρων
ἰσηγορίας ἀνέχεσθαι, νῦν δὲ καὶ τὴν τῶν δούλων
χρησίαν ὑπομένοντας φαίνεσθαι. δοξομεν γὰρ τὸν
κρελθόντα χρόνον ἀλαζονεύεσθαι, καὶ τὴν μὲν φύ-
ν ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις εἶναι, ταῖς δ' ἀνθαδείαις καὶ
αἷς σεμνότησιν οὐκ ἀληθιναῖς ἀλλὰ καταπεπλασμέ-
ως χρῆσθαι. μὴδὲν οὖν ἐνδῶμεν τοιοῦτον τοῖς εἰδι-
κείοις ἡμᾶς κακολογεῖν, ἀλλὰ τοὺς λόγους αὐτῶν
ελέγξει πειραθῶμεν, ὅμοιοι γενόμενοι τοῖς τῶν προ-
ίων ἔργοις.

(μβ'.) Ἀναμνήσθητε δὲ τῶν ἐν Δικαίᾳ πρὸς Ἀρ-
ίδας ἀγωνισαμένων, οὓς φασιν ἐπὶ μιᾷ ἀσπίδος πα-
ταξαμένους τρόπαιον στήσαι πολλῶν μυριάδων, καὶ
ὃν τριακοσίων τῶν ἐν Θυρέαις ἅπαντας Ἀργεῖους δ
ἀχῆ νικησάντων, καὶ τῶν χιλλίων τῶν εἰς Θερμοπύ-
κς ἀπαντησάντων, οἱ πρὸς ἑβδομήκοντα μυριάδας
ὃν βαρβάρων συμβαλόντες οὐκ ἐφυγον οὐδ' ἤττη-
ησαν, ἀλλ' ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐπερ
ἀχθῆσαν, τοιούτους αὐτοὺς παρασχόντες ὥστε τοὺς
εὐὰ τέχνης ἐγκωμιάζοντας μὴ δύνασθαι τοὺς ἐπαί-
ους ἐξιῶσαι ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς. ἀπάντων οὖν τού-
ων ἀναμνησθέντες ἐρρωμενέστερον ἀντιλαβόμεθα
τῷ πολέμῳ καὶ μὴ περιμένωμεν ὥς ἄλλων τινῶν τὰς
κρούσας ἀτυχίας ἰασομένων, ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἐφ'
ἡμῶν γέγονασιν, ἡμεῖς αὐτὰς καὶ διαλύσαι πειραθῶ-
μεν. χρὴ δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιού- 137
τοις καιροῖς φαίνεσθαι διαφέροντας· αἱ μὲν γὰρ εὐ-
χλαί καὶ τοῖς φαύλοις τῶν ἀνθρώπων τὰς κακίας
υγκρύπτουσιν, αἱ δὲ δυσπραξαὶ ταχέως καταφα-
εῖς ποιοῦσιν, ὅποιοί τινες ἕκαστοι τυγχάνουσιν
τες· ἐν αἷς ἡμῖν ἐπιδεικτέον ἐστίν, εἰ τι τῶν ἄλ-

λων ἄμεινον τεθράμμεθα καὶ πεπαιδευμέθα πρὸς ἀρετήν.

- 103 (μγ'). Ἔστι δ' οὐδὲν ἀνέλπιστον ἐκ τῶν νῦν παρ-
όντων συμβῆναί τι τῶν δεόντων ἡμῖν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς b
οὐκ ἄγνοεῖν, ὅτι πολλαὶ πράξεις ἤδη τοιαῦται γεγό-
νασιν, αἷς ἐν ἀρχῇ μὲν ἅπαντες ὑπέλαβον εἶναι συμ-
φορὰς, καὶ τοῖς παθοῦσι συνηχθέσθησαν, ὥστερον δὲ
τὰς αὐτὰς ταύτας ἐγνωσαν μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίας
104 γεγεννημένας. καὶ τί δεῖ τὰ πόρρω λέγειν; ἀλλὰ καὶ
νῦν τὰς πόλεις τὰς γε πρωτευούσας, λέγω δὲ τὴν Ἀθη-
ναίων καὶ Θηβαίων, εὐροῖμεν ἂν οὐκ ἐκ τῆς εἰρήνης c
μεγάλην ἐπίδοσιν λαβούσας, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐν τῷ πολέμῳ
προδυστυχήσασαι πάλιν αὐτὰς ἀνέλαβον, ἐκ δὲ του-
των τὴν μὲν ἡγεμόνα τῶν Ἑλλήνων καταστᾶσαν, τὴν
δ' ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γεγεννημένην, ὅσῃ οὐ-
δεις πάποτ' ἔσσεσθαι προσεδόκησεν· αἱ γὰρ ἐπιφάνειαι
καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγῶ-
106 νων γίγνεσθαι φιλοῦσιν. ὧν ἡμᾶς ὀρέγεσθαι προσή-
κει, μήτε τῶν σωματίων μήτε τῆς ψυχῆς μήτε τῶν αἰ- d
λων ὧν ἔχομεν μηδενὸς φειδομένους. ἦν γὰρ κατορ-
θώσωμεν καὶ τὴν πόλιν εἰς ταῦτά καταστῆσαι δυνα-
θῶμεν, ἐξ ὧν περ ἐκπέπτωκε, καὶ τῶν προγεγεννημένων
μᾶλλον θαυμασθΗΣόμεθα, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις
οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀνδραγαθίας καταλείψομεν, ἀλλὰ
καὶ τοὺς βουλομένους εὐλογεῖν ἡμᾶς ἀπορεῖν ποιήσο-
106 μεν, ὃ τι τῶν πεπραγμένων ἡμῖν ἄξιον ἐροῦσιν. δεῖ e
δὲ μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ὑμᾶς, ὅτι πάντες τῷ συλ-
λόγῳ τούτῳ καὶ τοῖς γνωσθησομένοις ὑφ' ὑμῶν προσ-
έχουσι τὸν νοῦν. ὥσπερ οὖν ἐν κοινῷ θεάτρῳ τῶν
Ἑλλήνων διδούς ἐλεγχον ἕκαστος ὑμῶν τῆς αὐτοῦ φύ-
σεως, οὕτω διακείσθω τὴν γνώμην.
- 107 (μδ'). Ἔστι δ' ἀπλοῦν τὸ καλῶς βουλευέσασθαι 138

ἐπὶ τούτων. ἦν μὲν γὰρ ἐθέλωμεν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ
 ἰν δικαίων, οὐ μόνον εὐδοκιμήσομεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἔλοιπον χρόνον ἀσφαλῶς ἡμῖν ἐξέσται ζῆν· εἰ δὲ φο-
 σόμεθα τοὺς κινδύνους, εἰς πολλὰς ταραχὰς κατα-
 ῆσομεν ἡμᾶς αὐτούς. παρακαλέσαντες οὖν ἀλλή-
 υς ἀποδῶμεν τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι, καὶ μὴ περιί-
 μεν ὑβρισθεῖσαν τὴν Λακεδαιμόνα καὶ καταφρο-
 θεῖσαν, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τῶν ἐλπίδων ὅ-
 υς εὖνους ἡμῖν ὄντας, μηδὲ περὶ πλείονος φανῶμεν
 οἰούμενοι τὸ ζῆν τοῦ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδο-
 μεῖν, ἐνθυμηθέντες, ὅτι κάλλιον ἔστιν ἀντὶ θνητοῦ
 ἵματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, καὶ ψυ-
 ς, ἦν οὐχ ἔχομεν ὀλίγων ἐτῶν, πρίσθαι τοιαύτην
 κλειαν, ἣ πάντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἐξ ἡμῶν γενομένοις
 τραμενεῖ, πολὺ μᾶλλον ἢ μικροῦ χρόνου γλιχομέ-
 υς μεγάλας αἰσχύναις ἡμᾶς αὐτούς περιβαλεῖν.
 οὔμαι δ' οὕτως ἂν ὑμᾶς μάλιστα παροξυνθῆναι
 ῶς τὸν πόλεμον, εἰ ταῖς διανοαῖς ὥσπερ παρεστῶ-
 ς ἴδοιτε τοὺς γονέας καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέ-
 υς αὐτῶν, τοὺς μὲν παρακελευομένους μὴ καται-
 γῆναι τὸ τῆς Σπάρτης ὄνομα, μηδὲ τοὺς νόμους, ἐν
 ς ἐπαιδεύθημεν, μηδὲ τὰς μάχας τὰς ἐφ' αὐτῶν γε-
 μένας, τοὺς δ' ἀπαιτοῦντας τὴν χώραν, ἦν οἱ πρό-
 νοι κατέλιπον, καὶ τὴν δυναστείαν τὴν ἐν τοῖς Ἑλ-
 ς καὶ τὴν ἡγεμονίαν, ἣν περ αὐτοὶ παρὰ τῶν πατέ-
 ςον παρελάβομεν· πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν,
 ; οὐκ ἀμφοτέροι δίκαια τυγχάνουσι λέγοντες.

(μέ.) Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρολογεῖν πλὴν τοσοῦ-
 ν, ὥς πλείετων τῇ πόλει ταύτῃ πολέμων καὶ κινδύ-
 ςον γεγεννημένων οὐδεπώποθ' οἱ πολέμιοι τρόπαιον
 ἰῶν ἔστησαν ἡγουμένου βασιλέως ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ε
 ιετέρας. ἔστι δὲ νοῦν ἐχόντων ἀνδρῶν, οἷσπερ ἂν ἐν

ταῖς μάχαις ἡγεμόσι χρώμενοι κατορθῶσι, τούτοις καὶ περὶ τῶν μελλόντων κινδύνων συμβουλευούσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις πείθεσθαι.

7.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ.

(α΄.) Πολλοὺς ὑμῶν οἶμαι θαυμάζειν, ἥντινά 140 ποτε γνώμην ἔχων περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποι-ησάμην, ὥσπερ τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὔσης, ἣ σφαλερῶς αὐτῇ τῶν πραγμάτων καθεστηκότων, ἀλλ' οὐ πλείους μὲν τριήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης, εἰρή-νην δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης, καὶ τῶν κατὰ 2 θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμάχους ἐχούσης πολ-λοὺς μὲν τοὺς ἐτόίμως ἡμῖν, ἣν τι δέη, βοηθήσοντας, πολὺ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ὑποτελοῦντας καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας· ὧν ὑπαρχόντων ἡμᾶς μὲν ἂν τις φήσειεν εἰκὸς εἶναι θαρρεῖν ὥς πόρρω τῶν κινδύνων ὄντας, τοῖς δ' ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις προσ-ήκειν δεδιέναι καὶ βουλεύεσθαι περὶ τῆς αὐτῶν σω-τηρίας.

3 (β΄.) Ὑμεῖς μὲν οὖν οἶδ' ὅτι τούτῳ χρώμενοι τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς προσόδου καταφρονεῖτε καὶ πᾶ- c σαν ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα ταύτῃ τῇ δυνάμει κατασχέ-σειν· ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα τυγχάνω δεδιώς. ὁρῶ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἄριστα πράττειν οἰομένας κάκιστα βουλευομένας καὶ τὰς μάλιστα θαρρούσας εἰς πλει- 4 στους κινδύνους καθισταμένας. αἵτιον δὲ τούτων ἐστίν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ d

ραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ συντέτακται καὶ νακολοῦνθαι τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις οἷα καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δ' ἐνδείαις καὶ ἐς ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ πολλὴ μετριότης, 141 τε χαλεπὸν εἶναι διαγινῶναι, ποτέραν ἂν τις δεξιῶν μεριδῶν τούτων τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ καταλι-
ν. ἰδοίμεν γὰρ ἂν ἐκ μὲν τῆς φαυλοτέρας εἶναι δο-
ύσης ἐπὶ τὸ βέλτιον ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς πράξεις ἐπι-
λούσας, ἐκ δὲ τῆς κρείττονος φαινομένης ἐπὶ τὸ χεῖ-
ν εἰδισμένους μεταπίπτειν. καὶ τούτων ἐνεγκλιν ἔχω
ραδείγματα πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἰδίων πραγμάτων,
κνοτάτας γὰρ ταῦτα λαμβάνει τὰς μεταβολὰς, οὐ
ν ἀλλὰ μείζω γε καὶ φανερώτερα τοῖς ἀκούουσιν ἐκ
ν ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις συμβάντων. (γ'). Ἡμεῖς
γὰρ ἀναστάτου μὲν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν βαρβάρων
νενημένης διὰ τὸ δεδιέναι καὶ προσέχειν τὸν νοῦν
ς πράγμασιν ἐπρωτεύσαμεν τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ
ἀνυπερβλήτον φήθημεν τὴν δύναμιν ἔχειν, παρὰ
εὐρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι. Λακεδαιμόνιοι
τὸ μὲν παλαιὸν ἐκ φάυλων καὶ ταπεινῶν πόλεων
ιηθέντες διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν καὶ στρατιωτικῶς
τέσχον Πελοπόννησον, μετὰ δὲ ταῦτα μείζον προ-
σαντες τοῦ δέοντος καὶ λαβόντες καὶ τὴν κατὰ γῆν
τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν, εἰς τοὺς αὐτοὺς κιν-
νους κατέστησαν ἡμῖν.

Ὅστις οὖν εἰδὼς τοσαύτας μεταβολὰς γεγενημέ-
; καὶ τηλικαύτας δυνάμεις οὕτω ταχέως ἀναιρεθεῖ-
; πιστεύει τοῖς παροῦσι, λίαν ἀνόητός ἐστιν, ἄλλως
καὶ τῆς μὲν πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν
αὐτοῦσης ἢ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, τοῦ δὲ μέσου
; τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς βασιλέα
λιν ἀνακεκαινισμένης, ἃ τότε κατεπολέμησεν ἡμᾶς.

- 9 (δ.) Ἀπορῶ δὲ, πότερον ὑπολάβω μηδὲν μέλειν ὑμῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ φροντίζειν μὲν αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ' ἀναισθησίας ἤκειν ὥστε λανθάνειν ὑμᾶς, εἰς ὁσὴν ταραχὴν ἢ πόλιν καθέστηκεν. οἴκατε γὰρ οὕτω e διακειμένοις ἀνθρώποις, οἵτινες ἀπάσας μὲν τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης ἀπολωλεκότες, πλείω δ' ἢ χίλια
- 10 τάλαντα μάτην εἰς τοὺς ξένους ἀνηλωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Ἑλλήνας διαβεβλημένοι καὶ τῷ βαρβάρῳ πολέμιοι γεγονότες, ἐτι δὲ τοὺς μὲν Θηβαίων φίλους σώζειν ἠναγκασμένοι, τοὺς δ' ἡμετέρους αὐτῶν συμμάχους 142 ἀπολωλεκότες, ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δις ἤδη τεθύκαμεν, ῥαθυμότερον δὲ περὶ αὐτῶν ἐκκλησιάζομεν τῶν πάντα τὰ δέοντα πραττόντων.
- 11 Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ ποιούμεν καὶ πάσχομεν· οὐδὲν γὰρ οἷόν τε γίνεσθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ καλῶς περὶ ὅλης τῆς διοικήσεως βεβουλευμένοις, ἀλλ' ἂν καὶ κατορθώσωσι περὶ τινος τῶν πράξεων ἢ διὰ τύχην ἢ δι' ἀνδρὸς ἀρετὴν, μικρὸν διαλιπόντες πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν. καὶ ταῦτα γνοίη
- 12 τις ἂν ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς γεγενημένων. (ε.) Ἀπάσης γὰρ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν πόλιν ἡμῶν ὑποπεσούσης καὶ μετὰ τὴν Κόνωνος ναυμαχίαν καὶ μετὰ τὴν Τιμοθέου στρατηγίαν, οὐδένα χρόνον τὰς εὐτυχίας κατασχεῖν ἠδυνήθημεν, ἀλλὰ ταχέως διεσκαρφησάμεθα καὶ διελύσαμεν αὐτάς. πολιτείαν γὰρ τὴν ὀρθῶς ἂν τοῖς πράγμασι χρησαμένην οὐτ' ἔχομεν οὔτε καλῶς e
- 13 ζητοῦμεν. καίτοι τὰς εὐπραγίας ἀπαντες ἴσμεν καὶ παραγιγνομένας καὶ παραμενούσας οὐ τοῖς τὰ τείχῃ κάλλιστα καὶ μέγιστα περιβεβλημένοις, οὐδὲ τοῖς μετὰ πλείστων ἀνθρώπων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνηθροισμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἄριστα καὶ σωφρονέστατα τὴν αὐ-
- 14 τῶν πόλιν διοικοῦσιν. ἔστι γὰρ ψυχὴ πόλεως οὐδὲν

ρον ἢ πολιτεία, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσην
 ρ ἐν σώματι φρόνησις. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ βουλευο-
 νη περὶ πάντων, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, d
 ; δὲ συμφορὰς διαφεύγουσα. ταύτη καὶ τοὺς νόμους
 τοὺς ρήτορας καὶ τοὺς ἰδιώτας ἀναγκαλὸν ἐστὶν
 οιοῦσθαι καὶ πράττειν οὕτως ἐκάστους, οἷαν περ ἂν
 ὕτην ἔχωσιν. ἥς ἡμεῖς διεφθαρμένης οὐδὲν φρον-
 ομεν, οὐδὲ σκοποῦμεν, ὅπως ἐπανορθώσομεν αὐ-
 ν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἐργαστηρίων καθίζοντες κατη-
 ροῦμεν τῶν καθεστῶτων καὶ λέγομεν, ὥς οὐδέποτε
 δημοκρατία κάκιον ἐπολιτεύθημεν, ἐν δὲ τοῖς πράγ- e
 σι καὶ ταῖς διανοαῖς αἷς ἔχομεν μᾶλλον αὐτὴν ἀγα-
 ῖμεν τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων καταλειφθείσης. ὑπὲρ
 ἐγὼ καὶ τοὺς λόγους μέλλω ποιεῖσθαι καὶ τὴν πρόσ-
 ον ἀπεγραψάμην. (ε'.) Εὐρίσκω γὰρ ταύτην μόνην 143
 γενομένην καὶ τῶν μελλόντων κινδύνων ἀποτροπὴν
 ἢ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν, ἣν ἐθελήσωμεν
 εἶναι τὴν δημοκρατίαν ἀναλαβεῖν, ἣν Σόλων μὲν ὁ
 μοτικώτατος γενόμενος ἐνομοθέτησε, Κλεισθένης
 ὁ τοὺς τυράννους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον καταγα-
 ῖν πάλιν ἐξ ἀρχῆς κατέστησεν. ἥς οὐκ ἂν εὐροιμεν
 τε δημοτικωτέραν οὔτε τῇ πόλει μᾶλλον συμφέρου-
 ν. τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ μὲν γὰρ ἐκείνη χρό- b
 νοι, πολλὰ καὶ καλὰ διαπραξάμενοι καὶ παρὰ πᾶσιν
 θρώποις εὐδοκιμήσαντες, παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλή-
 νων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον, οἱ δὲ τῆς νῦν παρούσης
 ἰθυμήσαντες, ὑπὸ πάντων μισηθέντες καὶ πολλὰ
 ἢ δεινὰ παθόντες, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταῖς
 χάταις συμφορὰς περιπσεῖν. καίτοι πῶς χρὴ ταύ-
 ν τὴν πολιτείαν ἐπαινεῖν ἢ στέργειν τὴν τοσού-
 ν μὲν κακῶν αἰτίαν πρότερον γενομένην, νῦν δὲ e
 δ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον φερομένην;

πῶς δ' οὐ χρή δεδιέναι μὴ τοιαύτης ἐπιδόσεως γιγνο-
μένης τελευτῶντες εἰς τραχύτερα πράγματα τῶν τότε
γενομένων ἐξοκείλωμεν;

- 19 (ζ.) Ἴνα δὲ μὴ συλλήβδην μόνον ἀκηκοότες ἀλλ'
ἀκριβῶς εἰδότες ποιήσθῃ καὶ τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν κρί-
σιν αὐτῶν, ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς
αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομέ- d
νοις, ἐγὼ δ' ὥς ἂν δύνωμαι συντομώτατα περὶ ἀμφο-
τέρων τούτων πειράσομαι διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
- 20 (η.) Οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὴν πόλιν
διοικοῦντες κατεστήσαντο πολιτείαν οὐκ ὀνόματι μὲν
τῷ κοινοτάτῳ καὶ πραοτάτῳ προσαγορευομένην, ἐπὶ
δὲ τῶν πράξεων οὐ τοιαύτην τοῖς ἐντυγχάνουσι φαι-
νομένην, οὐδ' ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπαίδευε τοὺς πο-
λίτας ὥσθ' ἡγεῖσθαι τὴν μὲν ἀκολασίαν δημοκρατίαν, e
τὴν δὲ παρανομίαν ἐλευθερίαν, τὴν δὲ παρρησίαν ἰσο-
νομίαν, τὴν δ' ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ποιεῖν εὐδαιμο-
νίαν, ἀλλὰ καὶ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιούτους
βελτίους καὶ σωφρονεστέρους ἅπαντας τοὺς πολίτας
21 ἐποίησεν. μέγιστον δ' αὐτοῖς συνεβάλετο πρὸς τὸ κα-
λῶς οἰκεῖν τὴν πόλιν, ὅτι δυοῖν ἰσοτήτοιν νομιζομέ- 144
ναι εἶναι, καὶ τῆς μὲν ταῦτόν ἄπασιν ἀπονεμούσης,
τῆς δὲ τὸ προσήκον ἐκάστοις, οὐκ ἡγνόουν τὴν χρη-
σιμωτέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσαν τοὺς
χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς ἀπεδοκίμαζον ὥς οὐ δι-
22 καίαν οὐσαν, τὴν δὲ κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον τιμῶσαν
[καὶ κολάζουσαν] προηροῦντο καὶ διὰ ταύτης ᾤκουν
τὴν πόλιν, οὐκ ἐξ ἀπάντων τὰς ἀρχὰς κληροῦντες ἀλλὰ
τοὺς βελτίστους καὶ τοὺς ἱκανωτάτους ἐφ' ἕκαστον b
τῶν ἔργων προκρίνοντες. τοιούτους γὰρ ἡλιπίζον ἔσε-
σθαι καὶ τοὺς ἄλλους, οἳ οἱ περ ἂν ὥσιν οἱ τῶν πραγ-
23 μάτων ἐπιστατοῦντες. ἔπειτα καὶ δημοτικωτέραν ἐνό-

ζον εἶναι ταύτην τὴν κατάστασιν ἣ τὴν διὰ τοῦ λαγ-
 νειν γιγνομένην· ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην
 ραβεύσειν καὶ πολλάκις λήψεσθαι τὰς ἀρχὰς τοὺς
 λιγαρχίας ἐπιθυμοῦντας, ἐν δὲ τῷ προκρίνειν τοὺς
 μεικροτάτους τὸν δῆμον ἔσεσθαι κύριον ἐλέσθαι ο
 ὡς ἀγαπῶντας μάλιστα τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν.
 Ὡς.) Αἴτιον δ' ἦν τοῦ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν
 καὶ μὴ περιμαχήτους εἶναι τὰς ἀρχὰς, ὅτι μεμαθηκό-
 ραι ἦσαν ἐργάζεσθαι καὶ φείδεσθαι, καὶ μὴ τῶν μὲν
 ἑκείνων ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοις ἐπιβουλεύειν, μηδ'
 τῶν δημοσίων τὰ σφέτερόν αὐτῶν διοικεῖν, ἀλλ' ἐκ
 ὧν ἑκάστοις ὑπαρχόντων, εἴ ποτε δεήσεις, τοῖς κοινοῖς
 ταρκεῖν, μηδ' ἀκριβέστερον εἰδέναι τὰς ἐκ τῶν ἀρ-
 ρείων προσόδους ἢ τὰς ἐκ τῶν ἰδίων γιγνομένας ἀν- d
 οῖς. οὕτω δ' ἀπείχοντο σφόδρα τῶν τῆς πόλεως, ὥστε
 αλεπαότερον ἦν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις εὐρεῖν τοὺς
 βουλομένους ἄρχειν ἢ νῦν τοὺς μηδὲν δεομένους· οὐ
 ἂν ἐμπορίαν ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον εἶναι τὴν τῶν
 κοινῶν ἐπιμέλειαν, οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκό-
 ρουν ἐλθόντες, εἴ τι λῆμμα παραλελοίπασιν οἱ πρότε-
 ρον ἄρχοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τινος πράγματος
 κατημελήκασι τῶν τέλος ἔχειν κατεπειγόντων. ὥς δὲ e
 συντόμως εἰπεῖν, ἐκεῖνοι διεγνωκότες ἦσαν, ὅτι δεῖ
 ὃν μὲν δῆμον ὥσπερ τύραννον καθιστάναι τὰς ἀρ-
 ρὰς καὶ κολάζειν τοὺς ἑξαμαρτάνοντας καὶ κρίνειν περὶ
 τῶν ἀμφισβητουμένων, τοὺς δὲ σχολὴν ἄγειν δυνα- 145
 μένους καὶ βίον ἱκανὸν κεκτημένους ἐπιμελεῖσθαι τῶν
 κοινῶν ὥσπερ οἰκέτας, καὶ δικαίους μὲν γενομένους
 παίνεσθαι καὶ στέργειν ταύτῃ τῇ τιμῇ, κακῶς δὲ δι-
 κησάντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυχάνειν ἀλλὰ ταῖς
 μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν. καίτοι πῶς ἂν τις εὖροι
 ταύτης βεβαιότεραν ἢ δικαιότεραν δημοκρατίαν, τῆς

τοὺς μὲν δυνατωτάτους ἐπὶ τὰς πράξεις καθιστάσης, ὁ
αὐτῶν δὲ τούτων τὸν δῆμον κύριον ποιούσης;

28 (ι'). Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς πολιτείας τοιοῦ-
τον ἦν αὐτοῖς· ῥάδιον δ' ἐκ τούτων καταμαθεῖν ὥς
καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ὀρθῶς καὶ νομί-
μως πράττοντες διετέλεσαν. ἀνάγκη γὰρ τοῖς περὶ
ὅλων τῶν πραγμάτων καλὰς τὰς ὑποθέσεις πεποιημέ-
νοις καὶ τὰ μέρη τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν ἐκείνοις.

29 (ια'). Καὶ πρῶτον μὲν τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ἐντεῦ- c
θεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον, οὐκ ἀνωμάλως οὐδ' ἀτά-
κτως οὔτ' ἐθεράπευον οὔτ' ὠργίζον· οὐδ' ὁπότε μὲν
δόξειςεν αὐτοῖς, τριακοσίους βοῦς ἐπεμπον, ὁπότε δὲ
τύχοιεν, τὰς πατρῷους θυσίας ἐξέλειπον· οὐδὲ τὰς μὲν
ἐπιθέτους ἐοφτάς, αἷς ἐστίασίς τις προσείη, μεγαλο-
πρεπῶς ἤγον, ἐν δὲ τοῖς ἀγιωτάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ
30 μισθωμάτων ἔθνον· ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον ἐτήρουν, ὥπως
μηδὲν μῆτε τῶν πατρῶων καταλύσουσι μῆτ' ἔξω τῶν δ
νομιζομένων προσθήσουσιν. οὐ γὰρ ἐν ταῖς πολυτε-
λείαις ἐνόμιζον εἶναι τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν τῷ μηδὲν
κινεῖν ὧν αὐτοῖς οἱ πρόγονοι παρέδοσαν. καὶ γὰρ τοι
καὶ τὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἐμπλήκτως οὐδὲ ταραχω-
δῶς αὐτοῖς συνέβαινεν ἀλλ' εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν
ἐργασίαν τῆς χάρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν
καρπῶν.

31 (ιβ'). Παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ πρὸς
σφᾶς αὐτοὺς διώκουν. οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν κοινῶν e
ᾧμονόουν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ἴδιον βίον τοσαύτην ἐποι-
οῦντο πρόνοϊαν ἀλλήλων, ὅσην περ χρὴ τοὺς εὐφρο-
νοῦντας καὶ πατρίδος κοινωνοῦντας. οἳ τε γὰρ πενέ- 146
στεροι τῶν πολιτῶν τοσοῦτον ἀπέχον τοῦ φθονεῖν
32 τοῖς πλείω κεκτημένοις, ὥσθ' ὁμοίως ἐκίχοντο τῶν
οἰκων τῶν μεγάλων ὥσπερ τῶν σφετέρων αὐτῶν,

νύμενοι τὴν ἐκείνων εὐδαιμονίαν αὐτοῖς εὐπορίαν ἀρχειν· οἷ τε τὰς οὐσίας ἔχοντας οὐχ ὅπως ὑπερβά-
ν τοὺς καταδεέστερον πράττοντας, ἀλλ' ὑπολαμβάνου-
τες αἰσχύνην αὐτοῖς εἶναι τὴν τῶν πολιτῶν ἀπορίαν
ἱμυνονταῖς ἐνδείαις, τοῖς μὲν γεωργίας ἐπὶ μετρίαις ὅ-
θώσεσι παραδιδόντες, τοὺς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἐκ-
ποιοντες, τοῖς δ' εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας ἀφορμὴν
ῥέχοντες. οὐ γὰρ ἐδέδισαν μὴ δυοῖν θάτερον [πά-
εν], ἢ πάντων σταρεθῆσιν, ἢ πολλὰ πράγματα σχόν-
μέρος τι κομίσαιντο τῶν προεθέντων· ἀλλ' ὁμοίως
ῥορουν περὶ τῶν ἔξω δεδομένων ὥσπερ περὶ τῶν
ὦν ἀποκαίμενων. ἐώρων γὰρ τοὺς περὶ τῶν συμβο-
ων κρίνοντας οὐ ταῖς ἐπιεικείαις χρωμένους ἀλλὰ
; νόμοις παιδομένους, οὐδ' ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀγῶ-
αὐτοῖς ἀδικεῖν ἐξουσίαν παρασκευάζοντας, ἀλλὰ
λον ὀργιζομένους τοῖς ἀποστεροῦσιν αὐτῶν τῶν
κουμένων καὶ νομίζοντας διὰ τοὺς ἄπιστα τὰ συμ-
αἶα ποιοῦντας μείζω βλάπτεσθαι τοὺς πένητας τῶν
λὰ κεκτημένων· τοὺς μὲν γὰρ, ἣν πτύσσονται προτ-
νοι, μικρῶν προσόδων ἀποστερήσεσθαι, τοὺς δ' ἣν
ρήσωσι τῶν ἐπαρκούντων, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐνδειαν ἀ-
αστήσεσθαι. καὶ γὰρ τοι διὰ τὴν γνώμην ταύτην
εἰς οὗτ' ἀπεκρύπτετο τὴν οὐσίαν οὗτ' ὤκνει συμ-
λειν, ἀλλ' ἥδιον ἐώρων τοὺς θανειζομένους ἢ τοὺς
διδόντας. ἀμφοτέρω γὰρ αὐτοῖς συνέβαινεν, ἅπερ
λουληθῆεν ἄνθρωποι νοῦν ἔχοντες· ἅμα γὰρ τοὺς
ολίτας ὠφέλουν καὶ τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐνεργὰ καθ-
σαν. κεφάλαιον δὲ τοῦ καλῶς ἀλλήλοισι ὁμιλεῖν·
ἐν γὰρ κτήσεις ἀσφαλεῖς ἦσαν, οἷσπερ κατὰ τὸ ε
ιον ὑπῆρχον, αἱ δὲ χρήσεις κοιναὶ πᾶσι τοῖς δεο-
ις τῶν πολιτῶν. —
(ιγ'.) Ἰσως ἂν οὖν τις ἐπιτιμήσειε τοῖς εἰρημένοις,

- ὅτι τὰς μὲν πράξεις ἐπαινῶ τὰς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις
 γιγνομένας, τὰς δ' αἰτίας οὐ φράζω, δι' ἃς οὕτω κα- 147
 λῶς καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον καὶ τὴν πόλιν διφ-
 κουν. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν εἰρηκέναι τι καὶ τοιοῦτον, οὐ
 μὴν ἄλλ' ἐτι πλείω καὶ σαφέστερον πειράσομαι δια-
 37 λεχθῆναι περὶ αὐτῶν. (ιδ'.) Ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐν μὲν
 ταῖς παιδείαις πολλοὺς τοὺς ἐπιστατοῦντας εἶχον,
 ἐπειδὴ δ' εἰς ἄνδρας δοκιμασθῆσεν, ἐξῆν αὐτοῖς ποιεῖν
 ὅ τι βουληθῆσεν, ἄλλ' ἐν ταύταις ταῖς ἀκμαῖς πλείονος b
 ἐπιμελείας ἐτύγχανον ἢ παῖδες ὄντες. οὕτω γὰρ ἡμῶν
 οἱ πρόγονοι σφόδρα περὶ τὴν σωφροσύνην ἐσπουδα-
 ζον, ὥστε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν ἐπέστησαν ἐπι-
 μελῆσθαι τῆς εὐκοσμίας, ἣς οὐχ οἷόν τ' ἦν μετασχεῖν
 πλὴν τοῖς καλῶς γεγενοῖσι καὶ πολλὴν ἀρετὴν ἐν τῷ
 βίῳ καὶ σωφροσύνην ἐνδεδειγμένοις, ὥστ' εἰκότως
 αὐτὴν διενεγκεῖν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι συνεδρίων.
- 38 (ιε'.) Σημείοις δ' ἂν τις χρῆσαιτο περὶ τῶν τότε c
 καθεστῶτων καὶ τοῖς ἐν τῷ παρόντι γιγνομένοις· ἐτι
 γὰρ καὶ νῦν ἀπάντων τῶν περὶ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν
 δοκιμασίαν κατημελημένων ἰδοιμεν ἂν τοὺς ἐν τοῖς
 ἄλλοις πράγμασιν οὐκ ἀνεκτοὺς ὄντας, ἐπειδὴν εἰς
 Ἀρείον πάγον ἀναβῶσιν, ὀκνοῦντας τῇ φύσει χρῆσθαι
 καὶ μᾶλλον τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἢ ταῖς αὐτῶν κακίαις
 ἐμμένοντας. τοσοῦτον φόβον ἐκεῖνοι τοῖς πονηροῖς
 ἐνειργάσαντο καὶ τοιοῦτον μνημεῖον ἐν τῷ τόπῳ τῆς d
 αὐτῶν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἐγκατέλιπον.
- 39 (ις'.) Τὴν δὲ τοιαύτην, ὥσπερ εἶπον, κυρίαν ἐποίησαν
 ἐπιμελῆσθαι τῆς εὐταξίας, ἣ τοὺς μὲν οἰομένους
 ἐνταῦθα βελτίστους ἄνδρας γίγνεσθαι, παρ' οἷς οἱ
 νόμοι μετὰ πλείστης ἀκριβείας κείμενοι τυγχάνουσιν,
 ἀγνοεῖν ἐνόμιζεν· οὐδὲν γὰρ ἂν κωλύειν ὁμοίους
 ἅπαντας εἶναι τοὺς Ἑλληνας ἐνεκά γε τοῦ ῥάδιον εἶναι

γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τῶν τὴν ἐπίδοσιν εἶναι τῆς ἀρετῆς ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἑαυτὴν τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων· τοὺς γὰρ πολλοὺς ὁμοίους τοῖς ἡθεσιν ἀποβαίνειν, ἐν οἷς ἂν ἔκπαιδευθῶσιν. ἐπεὶ τὰ γε πλήθη καὶ τὰς ἀκριβεῖς νόμων σημείον εἶναι τοῦ κακῶς οἰκείσθαι τὴν πόταυτήν· ἐμφράγματα γὰρ αὐτοὺς ποιουμένους τῶν 148 ρημάτων πολλοὺς τίθισθαι τοὺς νόμους ἀναγκάται. δεῖν δὲ τοὺς ὀρθῶς πολιτευομένους οὐ τὰς ἰς ἐμπιπλάναι γραμμάτων ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ν τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ τοῖς ψηφίσμασιν ἀλλὰ τοῖς σι καλῶς οἰκείσθαι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν ὥς τεθραμμένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων γεγραμμένους τολμήσειν παραβαίνειν, τοὺς δὲ ὥς πεπαιδευμένους καὶ τοῖς ἀπλῶς κειμένοις β λήσειν ἐμμένειν. ταῦτα διανοηθέντες οὐ τοῦτο ἵτον ἐσκόπουν, δι' ὧν κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦν, ἀλλ' ἐξ ὧν παρασκευάσουσι μηδὲν αὐτοὺς ἄξιον 149 ἰας ἐξαμαρτάνειν· ἡγοῦντο γὰρ τοῦτο μὲν αὐτῶν ον εἶναι, τὸ δὲ περὶ τὰς τιμωρίας σπουδάζειν τοῖς ροῖς προσήκειν.

(15.) Ἀπάντων μὲν οὖν ἐφροντιζον τῶν πολιτῶν, 150 ἵστα δὲ τῶν νεωτέρων. ἐώρων γὰρ τοὺς τηλικούτους παραχωδέστατα διακειμένους καὶ πλείστων γέτας ἐπιθυμιῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μάλιστα παιθῆναι θεομένας γυμνασίαις καλῶν ἐπιτηδευμάτων πόνοις ἡδονὰς ἔχουσιν· ἐν μόνοις γὰρ ἂν τούτοις εἶναι τοὺς ἐλευθερίως τεθραμμένους καὶ μέγα 151 νειν εἰδισμένους. ἅπαντας μὲν οὖν ἐπὶ τὰς αὐτάς ἐν διατριβὰς οὐχ οἷόν τ' ἦν, ἀνωμάλως τὰ περὶ τὸν 152 ν ἔχοντας· ὥς δὲ πρὸς τὴν οὐσίαν ἤρμοττεν, οὕτως δ 153 στοῖς προσέταττον. τοὺς μὲν γὰρ ὑποδεέστερον

πρᾶττοντας ἐπὶ τὰς γεωργίας καὶ τὰς ἐμπορίας ἔτρε-
 πον, εἰδότες τὰς ἀπορίας μὲν διὰ τὰς ἀργίας γιγνο-
 45 μένας, τὰς δὲ κακουργίας διὰ τὰς ἀπορίας· ἀναιροῦν-
 τες οὖν τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν ἀπαλλάξουσιν φροντο καὶ
 τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων τῶν μετ' ἐκείνην γιγνομένων.
 τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κακτημένους περὶ τε τὴν ἱππικὴν
 καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ κυνηγέσια καὶ τὴν φιλοσοφίαν e
 ἠνάγκασαν διατρίβειν, ὁρῶντες ἐκ τούτων τοὺς μὲν
 διαφέροντας γιγνομένους, τοὺς δὲ τῶν πλείστων κα-
 46 κῶν ἀπεχομένους. (ιη'.) Καὶ ταῦτα νομοθετήσαντες
 οὐδὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ὀλιγώρουν, ἀλλὰ διελόμενοι 149
 τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους,
 ἐδεώρουν τὸν βίον τὸν ἐκάστου, καὶ τοὺς ἀκοσμοῦν-
 τας ἀνῆγον εἰς τὴν βουλήν. ἡ δὲ τοὺς μὲν ἐνουθέτει,
 τοῖς δ' ἠπέλειε, τοὺς δ' ὥς προσῆκεν ἐκόλαζεν. ἠπί-
 σταντο γάρ, ὅτι δύο τρόποι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ καὶ
 προτρέποντες ἐπὶ τὰς ἀδικίας καὶ παύοντες τῶν πονη-
 47 ριῶν· παρ' οἷς μὲν γὰρ μήτε φυλακὴ μηδεμία τῶν
 τοιούτων καθέστηκε μὴδ' αἱ κρίσεις ἀκριβεῖς εἰσὶ, b
 παρὰ τούτοις μὲν διαφθείρεσθαι καὶ τὰς ἐπικεικὲς τῶν
 φύσεων, ὅπου δὲ μήτε λαθεῖν τοῖς ἀδικουῦσι ῥάδιόν
 ἐστὶ μήτε φανεροῖς γενομένοις συγγνώμης τυχεῖν, ἐν-
 ταῦθα δ' ἐξιτήλους γίνεσθαι τὰς κακοηθείας. ἅπερ
 ἐκεῖνοι γινώσκοντες ἀμφοτέροις κατεῖχον τοὺς πολί-
 48 τας, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμελείαις· τοσούτου
 γὰρ ἔδεον αὐτοὺς λανθάνειν οἱ κακὸν τι δεδρακότες,
 ὥστε καὶ τοὺς ἐπιδόξους ἀμαρτήσεσθαι τι προησθᾶ· c
 νοντο. τοιγαροῦν οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι
 διέτριβον, οὐδ' ἐν ταῖς αὐλητρίσιν, οὐδ' ἐν τοῖς τοι-
 ούτοις συλλόγοις, ἐν οἷς νῦν διημερεύουσιν, ἀλλ' ἐν
 τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔμενον, ἐν οἷς ἐτάχθησαν, θαυμά-
 ζοντες καὶ ζηλοῦντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας.

π δ' ἐφευγον τὴν ἀγορὰν, ὥστ' εἰ καὶ ποτε δια-
 λ' ἀναγκασθῇεν, μετὰ πολλῆς αἰδοῦς καὶ σωφρο-
 ης ἐφαίνοντο τοῦτο ποιοῦντες. ἀντειπεῖν δὲ τοῖς
 τρυτέροις ἢ λοιδορησασθαι δεινότερον ἐνόμιζον ἢ δ
 περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτεῖν. ἐν καπηλείῳ δὲ φα-
 ῖ πειν οὐδεὶς οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς ἐτόλμη-
 σε μυνέσθαι γὰρ ἐμελέτων ἀλλ' οὐ βωμολοχεύε-
 ι· καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ τοὺς σκώπτειν θυ-
 ένους, οὓς νῦν εὐφυσὶς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι
 τυχεῖς ἐνόμιζον.

(ιδ'.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με δυσκόλως διακείσθαι e
 οὓς τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν ἡλικίαν. οὔτε γὰρ ἡγοῦ-
 τούτους αἰτίους εἶναι τῶν γιγνομένων, σύννοιά
 τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἥκιστα χαίρουσι ταύτῃ τῇ
 ιστασί, δι' ἣν ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀκολασίαις
 ταις διατρίβειν· ὥστ' οὐκ ἂν εἰκότως τούτοις ἐπι-
 ῖν ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον τοῖς ὀλίγοις πρὸ ἡμῶν 150
 πόλιν διοικήσασιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προτρέ-
 τες ἐπὶ ταύτας τὰς ὀλιγορίας καὶ καταλύσαντες
 τῆς βουλῆς δύναμιν. (κ'.) Ἦς ἐπιστατούσης οὐ δι-
 οὐδ' ἐγκλημάτων οὐδ' εἰσφορῶν οὐδὲ πενίας οὐδὲ
 ἔμων ἢ πόλιν ἔγχευεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἦσαν
 εἶχον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας εἰρήνην ἦγον.
 εἶχον γὰρ σφᾶς αὐτοὺς τοῖς μὲν Ἑλλήσι πιστοὺς, b
 δὲ βαρβάρους φοβερούς· τοὺς μὲν γὰρ σεσσηκότες
 ν, παρὰ δὲ τῶν δίκην τηλικαύτην εἰληφότες ὥστ'
 πᾶν ἐκείνους, εἰ μὴδὲν ἐτι κακὸν πάσχοιεν. τοι-
 τοι διὰ ταῦτα μετὰ τοσαύτης ἀσφαλείας διῆγον
 ε καλλίους εἶναι καὶ πολυτελεστέρας τὰς οἰκίσεις
 τὰς κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς
 οὓς, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μὴδ' εἰς τὰς ἐφορτὰς
 ἄστυ καταβαίνειν ἀλλ' αἰρεῖσθαι μένους ἐπὶ τοῖς c

- 53 ἰδίοις ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν ἀπολαύειν. οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὰς θεωρίας, ὧν ἕνεκ' αὖν τις ἤλθεν, ἀσελγῶς οὐδ' ὑπερφηδάνως ἀλλὰ νοῦν ἐχόντως ἐποιοῦν. οὐ γὰρ ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν περὶ τὰς χορηγίας φιλονικιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλαζονειῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἐδοκίμαζον, ἀλλ' ἐκ τοῦ σωφρόνως οἰκεῖν καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν καὶ τοῦ μηδένα τῶν πολιτῶν ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδεύων. ἔξ ὧν περ χρὴ κρίνειν αὐτοὺς ὡς ἀληθῶς εὖ πράττοντας καὶ μὴ φορτικῶς πο-
- 54 λιτευομένους· ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ αὖν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ φρονούντων ἀλγήσειεν, ὅταν ἰδῇ πολλοὺς τῶν πολιτῶν αὐτοὺς μὲν περὶ τῶν ἀναγκαίων, εἰθ' ἔξουσιν εἰτε μὴ, πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρομένους, τῶν δ' Ἑλλήνων τοὺς ἐλαύνειν τὰς ναῦς βουλομένους τρέφειν ἀξιοῦντας, καὶ χορεύοντας μὲν ἐν χρυσοῖς ἱματίοις, χειμάζοντας δ' ἐν τοιούτοις, ἐν οἷς οὐ βούλομαι λέγειν, καὶ τοιαύτας ἄλλας ἐναντιώσεις περὶ τὴν διοίκησιν γιγνομένας, αἱ μεγάλην αἰσχύνην
- 55 τῇ πόλει ποιοῦσιν. (κα'.) Ὡς οὐδὲν ἦν ἐκ' ἐκείνης τῆς βουλῆς· ἀπήλλαξε γὰρ τοὺς μὲν πένητας τῶν ἀποριῶν ταῖς ἐργασίαις καὶ ταῖς παρὰ τῶν ἐχόντων 151 ὀφειλαῖς, τοὺς δὲ νεωτέρους τῶν ἀκολασιῶν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις, τοὺς δὲ πολитеυομένους τῶν πλεονεξιῶν ταῖς τιμωρίαις καὶ τῷ μὴ λανθάνειν τοὺς ἀδικοῦντας, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους τῶν ἀθυμιῶν ταῖς τιμαῖς ταῖς πολιτικαῖς καὶ ταῖς παρὰ τῶν νεωτέρων θεραπείαις. καίτοι πῶς αὖν γένοιτο ταύτης πλείονος ἀξία πολιτεία, τῆς οὕτω καλῶς ἀπάντων τῶν πραγμάτων ἐπιμεληθείσης;
- 56 (κβ'.) Περὶ μὲν οὖν τῶν ποτὲ καθεστῶτων τὰ μὲν β πλείστα διεληλύθαμεν· ὅσα δὲ παραλελοίπαμεν, ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι κάκεινα τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχε τούτοις,

ἰόν ἐστι καταμαθεῖν. (κγ'.) Ἦδη δὲ τινες ἀκούσαν-
 μου ταῦτα διεξιόντος ἐπήνεσαν μὲν ὡς οἶόν τε μά-
 τα καὶ τοὺς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον
 τὸν τὴν πόλιν διώκουν, οὐ μὴν ὑμᾶς γ' ᾤοντο πει-
 ῖσεσθαι χρῆσθαι τούτοις, ἀλλ' αἰρήσεσθαι διὰ τὴν
 ῆθειαν ἐν τοῖς καθεσθηκόσι πράγμασι κακοπαθεῖν
 ἴλον ἢ μετὰ πολιτείας ἀκριβεστέρας ἄμεινον τὸν
 ν διάγειν. εἶναι δ' ἔφασαν ἐμοὶ καὶ κίνδυνον, μὴ
 βέλτιστα συμβουλευόντων μισόδημος εἶναι δόξω καὶ
 ν πόλιν ζητεῖν εἰς ὀλιγαρχίαν ἐμβαλεῖν. (κδ'.) Ἐγὼ
 εἰ μὲν περὶ πραγμάτων ἀγνοουμένων καὶ μὴ κοινῶν
 ὑς λόγους ἐποιούμην καὶ περὶ τούτων ἐκέλευον ὑμᾶς
 ἔσθαι συνέδρους ἢ συγγραφέας, δι' ὧν ὁ δῆμος κατ- d
 ὕθη τὸ πρότερον, εἰκότως ἂν εἶχον ταύτην τὴν
 εἰαν· νῦν δ' οὐδὲν εἰρηκα τοιοῦτον ἀλλὰ διελέγμαι
 ρὲ διοικήσεως οὐκ ἀποκεκρυμμένης ἀλλὰ φανεράς,
 πάντες ἴστε καὶ πατρίαν ἡμῖν οὔσαν καὶ πλείστων
 ἰαθῶν καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν αἰτίαν
 γενημένην, πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν
 ῖμοθετηθεῖσαν καὶ κατασταθεῖσαν, οὓς οὐδεὶς ὅστις
 ἔκ ἂν ὁμολογήσειε δημοτικωτάτους γεγενῆσθαι τῶν e
 ολιτῶν. ὥστε πάντων ἂν μοι συμβαίῃ δεινότατον,
 τοιαύτην πολιτείαν εἰσηγούμενος νεωτέρων δόξαιμι
 ραγμάτων ἐπιθυμεῖν.

Ἐπειτα ἀάκειθεν ῥάδιον γινῶναι τὴν ἐμὴν διά-
 οίαν· ἐν γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν λόγων τῶν εἰρημέ- 152
 ῶν ὑπ' ἐμοῦ φανήσομαι ταῖς μὲν ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς
 ἰλεονεξίαις ἐπιτιμῶν, τὰς δ' ἰσότητος καὶ τὰς δημο-
 ρατίας ἐπαινῶν, οὐ πάσας ἀλλὰ τὰς καλῶς καθεστη-
 νύας, οὐδ' ὡς ἐτυχον ἀλλὰ δικαίως καὶ λόγον ἔχόν-
 τας. οἶδα γὰρ τοὺς τε προγόνους τοὺς ἡμετέρους ἐν
 ταύτῃ τῇ καταστάσει πολὺ τῶν ἄλλων διευεγκόντας

καὶ Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευόμε-
 νους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. ἐν ὧ
 γὰρ τῇ τῶν ἀρχῶν αἰρέσει καὶ τῷ βίῳ τῷ καθ' ἡμέραν
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν ἰδοίμεν ἂν παρ' αὐτοῖς
 τὰς ἰσότητας καὶ τὰς ὁμοιότητας μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς
 ἄλλοις ἰσχυούσας· οἷς αἱ μὲν ὀλιγαρχίαι πολεμοῦσιν,
 οἱ δὲ καλῶς δημοκρατούμενοι χρώμενοι διατελοῦσιν.

62 (κε΄.) Τῶν τοίνυν ἄλλων πόλεων ταῖς ἐπιφανέ-
 σταταις καὶ μεγίσταις, ἣν ἐξετάζειν βουλευθῶμεν, εὖ-
 ρήσομεν τὰς δημοκρατίας μᾶλλον ἢ τὰς ὀλιγαρχίας
 συμφερούσας· ἐπεὶ καὶ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἣ πάν-
 τες ἐπιτιμῶσιν, ἣν παραβάλωμεν αὐτὴν μὴ πρὸς τὴν
 ὑπ' ἐμοῦ ρηθεῖσαν ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 κατασταῶσαν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν θεοποιήτον εἶναι

63 νομίσειεν. (κς΄.) Βούλομαι δ' εἰ καὶ τινὲς με φήσουσιν
 ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, δηλῶσαι καὶ διελθεῖν, ὅσον
 αὕτη τῆς τότε διήνεγκεν, ἵνα μηδεὶς οἴηται με τὰ μὲν
 ἁμαρτήματα τοῦ δήμου λίαν ἀκριβῶς ἐξετάζειν, εἰ δὲ δὲ
 τι καλὸν ἢ σεμνὸν διαπέπρακται, ταῦτα δὲ παραλεί-
 πειν. ἔσται δ' ὁ λόγος οὔτε μακρὸς οὔτ' ἀνωφελὲς τοῖς

64 ἀκούουσιν. (κς΄.) Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ Ἑλ-
 λήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις
 ἡ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς
 μὲν δημοτικούς καλουμένους ἐτοίμους ὄντας ὅτιοῦν
 πᾶσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ
 δεινὸν ἡγούμενους, εἰ τις ὄψεται τὴν πόλιν τὴν τῶν ἑ-
 Ἑλλήνων ἄρξασαν, ταύτην ὑφ' ἐτέροις οὖσαν, τοὺς δὲ
 τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμήσαντας ἐτοίμως καὶ τὰ τεῖχη

65 καθαιροῦντας καὶ τὴν δουλείαν ὑπομένοντας; καὶ τότε
 μὲν, ὅτε τὸ πλῆθος ἦν κύριον τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς
 τὰς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις φρουροῦντας, ἐπειδὴ δ' οἱ 153
 τριάκοντα παρέλαβον τὴν πολιτείαν, τοὺς πολεμίους

ἡμετέραν ἔχοντας; καὶ κατὰ μὲν ἐκείνον τὸν χρό-
 νον δεσπότας ἡμῶν ὄντας Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ δ'
 φεύγοντες κατελθόντες πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
 ρίας ἐτόλμησαν καὶ Κόνων ναυμαχῶν ἐνίκησε, πρό-
 ζεις ἐλθόντας παρ' αὐτῶν καὶ διδόντας τῇ πόλει τὴν
 ρχὴν τὴν τῆς θαλάττης; καὶ μὲν δὴ καὶ τότε τίς οὐ
 νημονεύει τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμῶν, τὴν μὲν δημο-
 ρατίαν οὕτω κοσμήσασαν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἱεροῖς
 αἱ τοῖς ὁσίοις ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀφικνουμένους
 ομύζειν αὐτὴν ἀξίαν εἶναι μὴ μόνον τῶν Ἑλλήνων
 ρχειν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τοὺς δὲ τριά-
 οντα τῶν μὲν ἀμελήσαντας, τὰ δὲ συλήσαντας, τοὺς
 ἐ νεωσοίκους ἐπὶ καθαιρέσει τριῶν ταλάντων ἀπο-
 ομένους, εἰς οὓς ἡ πόλις ἀνήλωσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων
 αλάντων; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν πραότητα δικαίως ἂν
 εἰς ἐπαινήσεις τὴν ἐκείνων μᾶλλον ἢ τὴν τῆς δημοκρα-
 ρίας. οἱ μὲν γὰρ ψηφίσματι παραλαβόντες τὴν πόλιν
 τεντακοσίους μὲν καὶ χιλίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους
 ἐπέκτειναν, εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ φυγεῖν πλείους ἢ πεν-
 τακισχιλίους ἠνάγκασαν· οἱ δὲ κρατήσαντες καὶ μεθ'
 ὅπλων κατιόντες, αὐτοὺς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν
 ἀνελόντες, οὕτω τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καλῶς καὶ νομί-
 μως διφύκησαν ὥστε μηδὲν ἔλαττον ἔχειν τοὺς ἐκβα-
 λόντας τῶν κατελθόντων. (κη'.) Ὅ δὲ πάντων κάλλι-
 στον καὶ μέγιστον τεκμήριον τῆς ἐπιεικείας τοῦ δήμου·
 δανεισαμέναν γὰρ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἑκατὸν
 τάλαντα παρὰ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν
 τὸν Πειραιᾶ κατασχόντων, ἐκκλησίας γενομένης περὶ
 ἀποδόσεως τῶν χρημάτων, καὶ λεγόντων πολλῶν, ὡς
 δίκαιόν ἐστι διαλύειν τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μὴ τοὺς
 πολιορκουμένους ἀλλὰ τοὺς δανεισαμένους, ἔδοξε τῷ
 δήμῳ κοινὴν ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν. καὶ γὰρ τοι

- διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ἡμᾶς ομόνοιαν
κατέστησαν καὶ τοσοῦτον ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίη-
σαν ὥστε Λακεδαιμονίους, τοὺς ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας 154
ὀλίγου δεῖν καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν προστάττοντας
ἡμῖν, ἐλθεῖν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἱκετεύοντας καὶ
δεησομένους μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς ἀναστάτους γενο-
μένους. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον τῆς ἐκατέρων διανοίας
τοιοῦτον ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἡξίουσαν τῶν μὲν πολιτῶν ἄρ-
χειν, τοῖς δὲ πολεμίοις δουλεύειν, οἱ δὲ τῶν μὲν ἄλλων
70 ἄρχειν, τοῖς δὲ πολίταις ἴσον ἔχειν. (καθ'.) Ταῦτα δὲ β
διηλθον δυοῖν ἔνεκα, πρῶτον μὲν ἐμαντὸν ἐπιδεῖξαι
βουλόμενος οὐκ ὀλιγαρχιῶν οὐδὲ πλεονεξιῶν ἀλλὰ
δικαίας καὶ κοσμίας ἐπιθυμοῦντα πολιτείας, ἔπειτα
τὰς δημοκρατίας τὰς τε κακῶς καθεστηκυίας ἐλαττώ-
νων συμφορῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς τε καλῶς πο-
λιτευομένας προεχούσας τῷ δικαιότερας εἶναι καὶ κοι-
νοτέρας καὶ τοῖς χρωμένοις ἡδίους.
- 71 (ἀ'.) Τάχ' οὖν ἂν τις θαυμάσειεν, τί βουλόμενος
ἀντὶ τῆς πολιτείας τῆς οὕτω πολλὰ καὶ καλὰ διαπε- e
πραγμένης ἑτέραν ὑμᾶς πείθω μεταλαβεῖν, καὶ τίνος
ἔνεκα νῦν μὲν οὕτω καλῶς ἐγκεκομῖακα τὴν δημοκρα-
τίαν, ὅταν δὲ τύχω, πάλιν μεταβαλὼν ἐπιτιμῶ καὶ
κατηγορῶ τῶν καθεστῶτων.
- 72 (λα'.) Ἐγὼ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ὀλίγα μὲν
κατορθοῦντας, πολλὰ δ' ἐξαμαρτάνοντας μέμφομαι
καὶ νομίζω φανυλοτέρους εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ πρὸς
γε τοῦτοις τοὺς γεγονότας ἐκ καλῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, d
καὶ μικρῷ μὲν ὄντας ἐπιεικεστέρους τῶν ὑπερβαλλόν-
των ταῖς πονηρίαις, πολὺ δὲ χείρους τῶν πατέρων,
λοιδορῶ, καὶ συμβουλεύσαιμ' ἂν αὐτοῖς παύσασθαι
73 τοιούτοις οὐσίσι· τὴν αὐτὴν οὖν γνώμην ἔχω καὶ περὶ
τῶν κοινῶν· ἡγοῦμαι γὰρ δεῖν ἡμᾶς οὐ μέγα φρονεῖν,

ὧ' ἀγαπᾶν, εἰ κακοδαίμονησάντων καὶ μανέντων ἀν-
 ὄπων νομιμώτεροι γηγόναμεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 τυγχάνειν καὶ βαρέως φέρειν, εἰ χεῖρους τῶν προγό-
 νων τυγχάνομεν ὄντες· πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν
 ἢ οὐ πρὸς τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν ἀμιλλητέον
 ἔστιν, ἄλλως τε καὶ προσήκον ἡμῖν βελτίστοις
 ἄντων ἀνθρώπων εἶναι. (λβ.) Καὶ τοῦτον εἰρηκα 155
 λόγον οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις ἤδη καὶ πρὸς
 ἰλλοὺς. ἐπίσταμαι γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τόποις φύ-
 ς ἐγγιγνομένης καρπῶν καὶ δένδρων καὶ ζώων ἰδίας
 ἐκάστοις καὶ πολὺ τῶν ἄλλων διαφερούσας, τὴν δ'
 εἰτέραν χώραν ἄνδρας φέρειν καὶ τρέφειν δυναμέ-
 νον οὐ μόνον πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς πράξεις καὶ
 ἰς λόγους εὐφυστάτους ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρίαν καὶ
 ἰς ἀρετὴν πολὺ διαφέροντας. τεκμαίρεσθαι δὲ δέ-
 ον ἔστι τοῖς τε παλαιοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐποιήσαντο
 ὁς Ἀμαζόνας καὶ Θρᾷκας καὶ Πελοποννησίους ἅπαν-
 τας, καὶ τοῖς κινδύνοις τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομέ-
 νους, ἐν οἷς καὶ μόνοι καὶ μετὰ Πελοποννησίων, καὶ
 ἰομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, νικῆσαντες τοὺς
 ὀβάρους ἀριστείων ἠξιώθησαν· ὧν οὐδὲν ἂν ἔπρα-
 νον, εἰ μὴ πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν. (λγ.) Καὶ μη-
 ῖς οἰέσθω ταύτην τὴν εὐλογίαν ἡμῖν προσήκειν τοῖς
 ν πολιτευομένοις, ἀλλὰ πολὺ τούναντίον. εἰσι γὰρ
 τοιοῦτοι τῶν λόγων ἔπαινος μὲν τῶν ἀξίους σφᾶς
 τοὺς τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς παρεχόντων, κατη-
 γρία δὲ τῶν τὰς εὐγενείας ταῖς αὐτῶν βραθυμίαις καὶ
 κίαις καταισχνύντων. ὅπερ ἡμεῖς ποιοῦμεν· εἰρή-
 νη γὰρ ἀτάλῃς. τοιαύτης γὰρ ἡμῖν τῆς φύσεως
 ἀρχοσύνης οὐ διεφυλάξαμεν αὐτὴν ἀλλ' ἐμπεπτώκα-
 ν εἰς ἄνοιαν καὶ ταραχὴν καὶ πονηρῶν πραγμάτων
 ἰδυμίαν. ἀλλὰ γὰρ ἦν ἐπακολουθῶ τοῖς ἐνοῦσιν d

ἐπιτιμῆσαι καὶ κατηγορῆσαι τῶν ἐνεστώτων πραγμά-
των, δέδοικα, μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀπο-
πλανηθῶ. (λδ'.) Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον
εἰρήκαμεν καὶ πάλιν ἐροῦμεν, ἣν μὴ πεῖσωμεν ὑμᾶς
παύσασθαι τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντας· περὶ δ' ὧν ἐξ
ἀρχῆς τὸν λόγον κατεστησάμην, βραχέα διαλεχθεὶς
παραχωρῶ τοῖς βουλομένοις ἐτι συμβουλευεῖν περὶ τούτων.

- 78 (λε'). Ἡμεῖς γὰρ ἣν μὲν οὕτως οἰκῶμεν τὴν πό-
λιν ὥσπερ νῦν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ βουλευσόμεθα
καὶ πολεμήσομεν καὶ βιωσόμεθα καὶ σχεδὸν ἅπαντα
καὶ πεισόμεθα καὶ πράξομεν, ἅπερ ἐν τε τῷ παρόντι 156
καιρῷ καὶ τοῖς παρελθούσι χρόνοις· ἣν δὲ μεταβάλω-
μεν τὴν πολιτείαν, δῆλον, ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον,
οἷά περ ἦν τοῖς προγόνοις τὰ πράγματα, τοιαῦτ' ἔσται
καὶ περὶ ἡμᾶς· ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν πολιτευ-
μάτων καὶ τὰς πράξεις ὁμοίας εἶναι καὶ παραπλησίας
79 ἀποβαίνειν. (λς'.) Δεῖ δὲ τὰς μεγίστας αὐτῶν παρ'
ἀλλήλας θέντας βουλευσασθαι, ποτέρας ἡμῖν αἰρετέον
ἔσθιν. καὶ πρῶτον μὲν σκεψώμεθα τοὺς Ἑλλήνας καὶ
τοὺς βαρβάρους, πῶς πρὸς ἐκείνην τὴν πολιτείαν διέ- b
κειντο καὶ πῶς νῦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐλάχι-
στον μέρος τὰ γένη ταῦτα συμβάλλεται πρὸς εὐδαιμο-
80 νίαν, ὅταν ἐχῇ κατὰ τρόπον ἡμῖν. (λζ'.) Οἱ μὲν τοί-
νυν Ἑλληνες οὕτως ἐπίστανται τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν
χρόνον πολιτευομένοις ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν
ἐκόντας ἐγχειρίσαι τῇ πόλει σφᾶς αὐτούς· οἱ δὲ βάρ-
βαροι τοσοῦτον ἀπειχόν τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν
Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστ' οὔτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ c
τάδε Φασήλιδος ἐπλεον οὔτε στρατοπέδοις ἐντὸς Ἄλφειο
81 ποταμοῦ κατέβαινον ἀλλὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἤγον. νῦν
δ' εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περιέστηκεν, ὥσθ' οἱ μὲν

ισούσι τὴν πόλιν, οἱ δὲ καταφρονοῦσιν ἡμῶν. καὶ ἐρὶ μὲν τοῦ μίσους τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἀκηκόατε ὅν στρατηγῶν· ὥς δὲ βασιλεὺς ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ἐκ οὗ ἐπιστολῶν ὧν ἐπεμψεν, ἐδήλωσεν.

(λη΄.) Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὑπὸ μὲν ἐκείνης τῆς ἀταξίας οὕτως ἐπαιδευθήσαν οἱ πολλοὶ πρὸς ἀρετήν, ὥστε σφᾶς μὲν αὐτοὺς μὴ λυπεῖν, τοὺς δ' εἰς τὴν ὄραν εἰσβάλλοντας ἅπαντας μαχόμενοι νικᾶν. ἡμεῖς τούναντίον· ἀλλήλοις μὲν γὰρ κακὰ παρέχοντες ἑαυτὰς ἡμέραν διαλείπομεν, τῶν δὲ περὶ τὸν πόλεον οὕτω κατημελήκαμεν, ὥστ' οὐδ' εἰς ἐξετάσεις ἐπιτολμῶμεν, ἢ μὴ λαμβάνωμεν ἀργύριον. τὸ δὲ γινισκόν· τότε μὲν οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδεὴς τῶν ἀγκαλίων, οὐδὲ προσαιτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας τὴν πόλιν κατήσχυνε, νῦν δὲ πλείους εἰσὶν οἱ σπανίζοντες ἐχόντων· οἷς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, μηδὲν τῶν κοινῶν φροντίζουσιν ἀλλὰ τοῦτο σκοπεῖσιν, ὁπόθεν τὴν αἰὲ παρούσαν ἡμέραν διάξουσιν. 157

(λθ΄.) Ἐγὼ μὲν οὖν ἡγούμενος, ἢν μιμησώμεθα τοὺς προγόνους, καὶ τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων ἀπαργήσεσθαι καὶ σωτηρίας οὐ μόνον τῆς πόλεως ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων γενήσεσθαι, τὴν τε πρόσθεν ἐποιησάμεν καὶ τοὺς λόγους εἰρηκα τούτους· εἰς δὲ πάντα λογισάμενοι ταῦτα χειροτονεῖθ' ὅτι ὑμῖν δοκῇ μάλιστα συμφέρειν τῇ πόλει.

8.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

- (α΄.) "Απαντες μὲν εἰώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε 159
ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι καὶ μάλιστα σπουδῆς
ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλευ-
σειν· οὐ μὴν ἄλλ' εἰ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων
ἤρμοσε τοιαῦτα προειπεῖν, δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ περὶ
τῶν νῦν παρόντων ἐντεῦθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.
- 2 ἤκομεν γὰρ ἐκκλησιασζόμεντες περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, b
ἃ μεγίστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ περὶ ὧν ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους
ἄμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγεθος
ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν, τηλικούτον ἐστίν.
- 3 (β΄.) 'Ορθῶ δ' ὑμᾶς οὐκ ἐξ ἴσου τῶν λεγόντων τὴν
ἀκρόασιν ποιουμένους, ἀλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν
νοῦν, τῶν δ' οὐδὲ τὴν φωνὴν ἀνεχομένους. καὶ θαν-
μαστὸν οὐδὲν ποιεῖτε· καὶ γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον εἰώ- c
θατε πάντας τοὺς ἄλλους ἐκβάλλειν πλὴν τοὺς συν-
4 αγορεύοντας ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις. ὃ καὶ δικαίως
ἂν τις ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, ὅτι συνειδότες πολλοὺς καὶ
μεγάλους οἴκους ὑπὸ τῶν κολακευόντων ἀναστάτους
γεγεννημένους καὶ μισοῦντες ἐπὶ τῶν ἰδίων τοὺς ταύ-
την ἔχοντας τὴν τέχνην, ἐπὶ τῶν κοινῶν οὐκ ὁμοίως
διάκεισθε πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ κατηγοροῦντες τῶν προσ-
5 ισεμένων καὶ χαιρόντων τοῖς τοιοῦτοῖς αὐτοὶ φαίνεσθε d
μᾶλλον τούτοις πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις.
- 6 καὶ γὰρ τοὶ πεποιθήκατε τοὺς ῥήτορας μελετᾶν καὶ φι-
λοσοφεῖν οὐ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει συνόλσειν, ἀλλ'
ὅπως ἀρέσκοντας ὑμῖν λόγους ἐροῦσιν. ἐφ' οὓς καὶ
νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐρρόνηκεν. πᾶσι γὰρ ἦν φανε-

ν, ὅτι μᾶλλον ἡσθήσεσθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς
 ἢ τὸν πόλεμον ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευ-
 ούν. οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσιν, ὥς καὶ τὰς
 ἡσθεῖς τὰς ἐν ταῖς πόλεσι κομιούμεθα καὶ τὴν δύνά-
 μιν ἀναληφόμεθα πάλιν, ἣν πρότερον ἐτυγχάνομεν
 ἔχοντες· οἱ δ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν, ἀλλ' ὥς
 τυχίαν ἔχειν δεῖ καὶ μὴ μεγάλων ἐπιθυμεῖν παρὰ τὸ
 ἰκαίον ἀλλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν, ὃ χαλεπώτατον 160
 πάντων τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. οὕτω
 ἂρ' ἐξηρτήμεθα τῶν ἐλπίδων καὶ πρὸς τὰς δοκούσας
 εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ' οὐδ' οἱ κεκτη-
 ῖνοι τοὺς μεγίστους πλούτους μένειν ἐπὶ τούτοις
 θέλουσιν ἀλλ' αἰετὸ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι περὶ τῶν
 παρχόντων κινδυνεύουσιν. ὅπερ ἄξιόν ἐστι δεδιέναι,
 ἢ καὶ νῦν ἡμεῖς ἐνοχοὶ γενώμεθα ταύταις ταῖς ἀνομί-
 ας· ἴδιαν γὰρ τινὲς μοι δοκοῦσιν ὠρμηθῆναι πρὸς τὸν πό-
 λεμον, ὥσπερ οὐ τῶν τυχόντων συμβεβουλευσιότων
 ἰλλὰ τῶν θεῶν ἀκηκοότες, ὅτι κατορθώσομεν ἅπαντα
 καὶ ῥαδίως ἐπικρατήσομεν τῶν ἐχθρῶν. (γ'.) Χρὴ δὲ
 τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ μὲν ὧν ἴσασι, μὴ βουλευέσθαι,
 τελέεργον γὰρ, ἀλλὰ πράττειν, ὥς ἐγνώκασι, περὶ ὧν
 δ' ἂν βουλευώνται, μὴ νομίζειν εἰδέναι τὸ συμβησό-
 μενον, ἀλλ' ὥς δόξῃ μὲν χρωμένους, ὃ τι ἂν τύχῃ δὲ
 γενησόμενον, οὕτω διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν. ὧν ὑμεῖς
 οὐδέτερον τυγχάνετε ποιοῦντες ἀλλ' ὥς οἷόν τε ταρα-
 χωδέστατα διάκεισθε. συνεληλύθατε μὲν γὰρ, ὥς δέον
 ὑμᾶς ἐξ ἁπάντων τῶν βηθέντων ἐκλῆξασθαι τὸ βέλ-
 τιστον, ὥσπερ δ' ἤδη σαφῶς εἰδότες, ὃ πρακτικόν ἐστίν,
 οὐκ ἐθέλετ' ἀκούειν πλὴν τῶν πρὸς ἡδονὴν δημιουργο-
 ρούντων. καίτοι προσῆκεν ὑμᾶς, εἴπερ ἡβούλεσθε ξη-
 τεῖν τὸ τῇ πόλει συμφέρον, μᾶλλον τοῖς ἐναντιονομέ-
 νοις ταῖς ὑμετέραις γνώμαις προσέχειν τὸν νοῦν ἢ τοῖς

- καταχαριζομένοις, εἰδότας, ὅτι τῶν ἐνθάδε καριόντων οἱ μὲν ἂν βούλεσθε λέγοντες ῥαδίως ἑξακατὰν δύνανται, τὸ γὰρ πρὸς χάριν ῥηθὲν ἐπισκοπεῖ τῷ καθορᾶν ὑμᾶς τὸ βέλτιστον, ὑπὸ δὲ τῶν μὴ πρὸς ἡδονὴν συμ-
- 11 βουλευόντων οὐδὲν ἂν πάθοιτε τοιοῦτον· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως ἂν μεταπεῖσαι δυνηθεῖεν ὑμᾶς, μὴ φανερόν τὸ ε
συμφέρον ποιήσαντες. χωρὶς δὲ τούτων πῶς ἂν ἄνθρωποι καλῶς δυνηθεῖεν ἢ κρῖναι περὶ τῶν γεγεννημένων ἢ βουλευσασθαι περὶ τῶν μελλόντων, εἰ μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς τῶν ἐναντιουμένων παρ' ἀλλήλους ἐξετάζουσιν, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς κοινούς ἀμφοτέροις 161
- 12 ἀκροατὰς παράσχοιεν; (δ.) Θαυμάζω δὲ τῶν τε πρεσβυτέρων, εἰ μηκέτι μνημονεύουσι, καὶ τῶν νεωτέρων, εἰ μηδεὶν ἀκηκόασιν, ὅτι διὰ μὲν τοὺς παραινούντας ἀντέχεσθαι τῆς εἰρήνης οὐδὲν πάποτε κακὸν ἐπάδομεν, διὰ δὲ τοὺς ῥαδίως τὸν πόλεμον αἰρουμένους πολλαῖς ἤδη καὶ μεγάλαις συμφοραῖς περιεπίεσμεν. ὦν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα μνησίαν ἀλλ' ἐτοίμως ἔχομεν, μὴδὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμῖν αὐτοῖς πρᾶτ- b
τοντες, τριήρεις πληροῦν καὶ χρημάτων εἰσφορὰς ποιεῖσθαι καὶ βοηθεῖν καὶ πολεμεῖν οἷς ἂν τύχωμεν, ὥσ-
- 13 περ ἐν ἀλλοτρία τῇ πόλει κινδυνεύοντες. τούτων δ' αἰτιὸν ἔστιν, ὅτι, προσήκον ὑμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἰδίων σπουδάζειν, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχετε περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων βουλευήσθε, ζητεῖτε συμβούλους τοὺς ἅμενον φρονοῦντας ὑμῶν αὐτῶν, ὅταν δ' ὑπὲρ τῆς πό- c
λεως ἐκκλησιάξητε, τοῖς μὲν τοιοῦτοῖς ἀπιστεῖτε καὶ φθονεῖτε, τοὺς δὲ πονηροτάτους τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων ἀσκεῖτε καὶ νομίζετε δημοτικωτέρους εἶναι τοὺς μεθύοντας τῶν νηφόντων καὶ τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὖ φρονούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πόλεως διανεμο-

νοὺς τῶν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὑμῖν λειτουργούντων.
τ' ἄξιον θαυμάζειν, εἰ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν τοιού-
ς συμβούλοις χρωμένην ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. d

(ε΄.) Ἐγὼ δ' οἶδα μὲν, ὅτι πρόσπαντες ἔστιν ἐκ-
ὑσθαι ταῖς ὑμετέραις διανοαῖς, καὶ ὅτι δημοκρα-
ς οὕσης οὐκ ἔστι παρρησία, πλὴν ἐνθάδε μὲν τοῖς
ρονεστάτοις καὶ μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τῷ
ἔτρω τοῖς κωμωδοδιδασκάλοις· ὃ καὶ πάντων ἔστι
νότατον, ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους
ἰληνας τὰ τῆς πόλεως ἀμαρτήματα τοσαύτην ἔχετε
μιν, ὅσην οὐδὲ τοῖς εὖ ποιοῦσι, πρὸς δὲ τοὺς ἐπι- e
ήττους καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς οὕτω διατίθεσθε
τῶν κακῶν πρὸς τοὺς κακὸν τι τὴν πόλιν ἐργα-
ζέμενους. ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων οὐκ ἂν
οσταίην ὧν διανοήθην. παρελήλυθα γὰρ οὐ χαριού-
νος ὑμῖν οὐδὲ χειροτονίαν μνηστεύσων ἀλλ' ἀπο- 162
νούμενος, ἃ τυγχάνω γινώσκων πρῶτον μὲν περὶ
οἱ πρυτάνεις προτιθέασιν, ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων
ν τῆς πόλεως πραγμάτων· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἔσται
ν νῦν περὶ τῆς εἰρήνης γνωσθέντων, ἣν μὴ καὶ περὶ
ν λοιπῶν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. (ς΄.) Φημὶ δ' οὖν
ἦναι ποιείσθαι τὴν εἰρήνην μὴ μόνον πρὸς Χίους
ἢ Ῥοδίους καὶ Βυζαντίους ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας ἀν- b
ώπους, καὶ χρῆσθαι ταῖς συνθήκαις μὴ ταύταις αἷς
ν τινὲς γεγράφασιν, ἀλλὰ ταῖς γενομέναις μὲν πρὸς
σίλα καὶ Λακεδαιμονίους, προστατούσαις δὲ τοὺς
ἰληνας αὐτονομίους εἶναι καὶ τὰς φρουράς ἐκ τῶν
λοτρῶν πόλεων ἐξίεναι καὶ τὴν αὐτῶν ἔχειν ἐκά-
ρους. τούτων γὰρ οὔτε δικαιοτέρας εὐρήσομεν οὔτε
λλον τῇ πόλει συμφερούσας.

(ζ΄.) Ἦν μὲν οὖν ἐνταῦθα καταλίπω τὸν λόγον, c
ἵ' ὅτι δόξω τὴν πόλιν ἐλαττοῦν, εἰ Θηβαῖοι μὲν ἔξουσιν

- Θεσπιάς καὶ Πλαταιᾶς καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, αἷς παρὰ τοὺς ὄρκους κατειλίφασιν, ἡμεῖς δ' ἔξιμεν μηδεμιᾶς ἀνάγκης οὐσῆς ἐξ ὧν τυγχάνομεν ἔχοντες· ἦν δὲ διὰ τέλους ἀκούσῃτέ μου προσέχοντες τὸν νοῦν, οἶμαι πάντας ὑμᾶς καταγνώσεσθαι πολλὴν ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν τὴν ἀδικίαν πλεονεξίαν εἶναι νομιζόντων καὶ τῶν τὰς ἀλλοτριᾶς πόλεις βίᾳ κατεχόντων καὶ μὴ λογιζομένων τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων ἔργων
- 18 γιγνομένας. ταῦτα μὲν οὖν διὰ παντὸς τοῦ λόγου πειρασόμεθα διδάσκειν ὑμᾶς. (ἦ.) Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης πρῶτον διαλεχθῶμεν καὶ σκεψώμεθα, τί ἂν ἐν τῷ παρόντι γενέσθαι βουληθῇμεν ἡμῖν. ἦν γὰρ ταῦτα καλῶς ὀρίσώμεθα καὶ νοῦν ἔχόντως, πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποβλέποντες ἄμεινον βουλευσόμεθα καὶ ἐπεὶ περὶ τῶν ἄλλων.
- 19 (θ'.) Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῦμεν καὶ τὰ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῦμεν καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμοῦμεν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων τελέως τὴν πόλιν 163 εὐδαιμονήσειν. ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκεν· καὶ γὰρ πενεστέρους ἐποίησε καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασε καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκε καὶ πάντας τρόπους
- 20 τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, καὶ τοιούτους ἡμᾶς αὐτοὺς παράσχωμεν, οἷους αἱ κοινὰι συνθῇκαι προστάττουσι, μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς, εἰς ἣν νῦν πρὸς ἀλλήλους καθίσταμεν, καθ' ἑκάστην δὲ τὴν ἡμέραν πρὸς εὐπορίαν ἐπιιδώσομεν, ἀναπεπαυμένοι μὲν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὸν πόλε-

πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἀξιοῦντας τοιούτων ἔργων ὅ
ἡγεμόνας γίνεσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ πολέμου καὶ στρα-
τοπέδων ξενικῶν, ὧν νῦν ἐπιθυμοῦντες ἡμεῖς τυγ-
χάνομεν.

- 25 (ι.) Περὶ μὲν οὖν ὧν οἱ πρέσβεις ἐπαγγέλλονται,
καὶ ταῦθ' ἱκανὰ καὶ πόλλ' ἂν ἴσως τις προσθεῖη τού-
τοις· ἡγοῦμαι δὲ δεῖν ἡμᾶς οὐ μόνον ψηφισαμένους
τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν ἀλλὰ καὶ βου-
λευσαμένους, ὅπως ἄξομεν αὐτὴν καὶ μὴ ποιήσομεν, ὅ-
περ εἰώθαμεν, ὀλίγον χρόνον διαλιπόντες πάλιν εἰς
τὰς αὐτὰς καταστησόμεθα ταραχὰς, μηδ' ἀναβολὴν
ἀλλ' ἀπαλλαγὴν εὐρήσομεν τινα τῶν κακῶν τῶν παρ-
26 ὄντων. οὐδὲν δὲ τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι πρότε-
ρον, πρὶν ἂν πεισθῇτε τὴν μὲν ἡσυχίαν ὠφελιμωτέ-
ραν καὶ κερδαλεωτέραν εἶναι τῆς πολυπραγμοσύνης,
τὴν δὲ δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, τὴν δὲ τῶν ἰδίων ἐπι-
μέλειαν τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. περὶ ὧν οὐδεὶς
πώποτε τῶν ῥητόρων εἶπεῖν ἐν ὑμῖν ἐτόλμησεν· ἐγὼ δ'
δὲ περὶ αὐτῶν τούτων τοὺς πλείστους τῶν λόγων μέλ-
λω ποιῆσθαι πρὸς ὑμᾶς· ὁρῶ γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν
ἐν τούτοις ἐνοῦσαν, ἀλλ' οὐκ ἐν οἷς νῦν τυγχάνομεν
27 πράττοντες. ἀνάγκη δὲ τὸν ἔξω τῶν εἰθισμένων ἐπι-
χειροῦντα δημηγορεῖν καὶ τὰς ὑμετέρας γνώμας μετα-
στήσαι βουλούμενον πολλῶν πραγμάτων ἄψασθαι καὶ
διὰ μακροτέρων τοὺς λόγους ποιήσασθαι, καὶ τὰ μὲν
ἀναμνησáι, τῶν δὲ κατηγορεῖσθαι, τὰ δ' ἐπαινέσαι, περὶ
δὲ τῶν συμβουλευσáι· μόλις γὰρ ἂν τις ὑμᾶς ἐξ ἀπάν-
των τούτων ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονῆσαι δυνηθεῖη προ-
αγαγεῖν.

- 28 (ια.) Ἐχει γὰρ οὕτως. ἐμοὶ δοκοῦσιν ἅπαντες μὲν
ἐπιθυμεῖν τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ πλέον ἔχειν τῶν
ἄλλων, οὐκ εἰδέναι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ ταῦτα φε- 165

- ἐλπίζοντας ἔλαττον ἔξειν τῶν πονηρῶν, ἀλλ' οὐχ
 ἡγουμένους καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις
 πλέον οἴσασθαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ μὲν γὰρ πέπεισμαι 166
 τούτους μόνους ὧν δεῖ πλεονεκτεῖν, τοὺς δ' ἄλλους
 84 ὧν οὐ βέλτιόν ἐστιν. ὁρῶ γὰρ τοὺς μὲν τὴν ἀδι-
 κίαν προτιμῶντας καὶ τὸ λαβεῖν τι τῶν ἀλλοτριῶν
 μέγιστον ἀγαθὸν νομίζοντας ὅμοια πάσχοντας τοῖς
 δελεαζομένοις τῶν ζώων, καὶ κατ' ἀρχάς μὲν ἀπο-
 λαύοντας ὧν ἂν λάβωσιν, ὀλίγῳ δ' ὕστερον ἐν τοῖς
 μεγίστοις κακοῖς ὄντας, τοὺς δὲ μετ' εὐσεβείας καὶ
 δικαιοσύνης ζῶντας ἐν τε τοῖς παρούσι χρόνοις ἀσφα- b
 λῶς διάγοντας καὶ περὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδύους
 85 τὰς ἐλπίδας ἔχοντας. καὶ ταῦτ' εἰ μὴ κατὰ πάντων οὐ-
 τως εἰθίσται συμβαίνειν, ἀλλὰ τό γ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
 τοῦτον γίγνεται τὸν τρόπον. χρὴ δὲ τοὺς εὐφρονούν-
 τας, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀεὶ συνοίσειν οὐ καθορῶμεν,
 τὸ πολλάκις ὠφελοῦν, τοῦτο φαίνεσθαι προαιρουμέ-
 νους. πάντων δ' ἁλογώτατον πεπόνθασιν, ὅσοι κάλ-
 λιον μὲν ἐπιτήδευμα νομίζουσιν εἶναι καὶ θεοφιλέστε-
 ρον τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, χεῖρον δ' οἰοῦνται c
 βιώσεσθαι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῶν τὴν πονηρίαν
 προηρημένων.
 86 (ιγ'.) Ἐβουλόμεν δ' ἂν, ὥσπερ προσῆκόν ἐστιν
 ἐπαινέσθαι τὴν ἀρετὴν, οὕτω πρόχειρον εἶναι πείσαι
 τοὺς ἀκούοντας ἀσκεῖν αὐτήν· νῦν δὲ δέδοικα, μὴ
 μᾶλλον τὰ τοιαῦτα λέγωμεν. διεφθάρμεθα γὰρ πολὺν
 ἤδη χρόνον ὑπ' ἀνθρώπων οὐδὲν ἄλλ' ἢ φευκακίζειν
 δυναμένων, οἳ τοσοῦτον τοῦ πλήθους καταπεφρονη- d
 κασιν, ὥσθ' ὁπόταν βουληθῶσι πόλεμον πρὸς τινὰς
 ἐξευραγεῖν, αὐτοὶ χρήματα λαμβάνοντες λέγειν τολ-
 μῶσιν, ὥς χρὴ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, καὶ μὴ πε-
 ριορᾶν ἡμᾶς αὐτοὺς καταγελωμένους, μηδὲ τὴν θά-

φῶς, εἰ τοιαύτην ἔχουσι τὴν δύναμιν ὥστ' ὠφελῆσαι
τοὺς ἀκούοντας.

- 41 (15.) Τούτου δ' ἕνεκα ταῦτα προείπον, ὅτι περὶ
τῶν λοιπῶν οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἀλλὰ παντάπασιν
ἀνειμένως μέλλω τοὺς λόγους ποιῆσθαι πρὸς ὑμᾶς. τίς
γὰρ ἄλλοθεν ἐπελθὼν καὶ μήπω συνδιεφθαρμένος
ἡμῖν ἀλλ' ἐξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γιγνομένοις οὐκ ἂν
μαίνεσθαι καὶ παραφρονεῖν ἡμᾶς νομίσειεν; οἱ φιλο-
τιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις καὶ τὴν
πόλιν ἐκ τῶν τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιούμεν, c
οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν, ἀλλὰ πᾶν
42 τοῦναντίον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τοῖς βαρ-
βάροις πολεμοῦντες διετέλεσαν, ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐκ τῆς
Ἀσίας τὸν βίον ποριζομένους ἐκείθεν ἀναστήσαντες
ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἡγάγομεν· κἀκεῖνοι μὲν ἐλευθε- 168
ροῦντες τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας καὶ βοηθοῦντες αὐ-
ταῖς τῆς ἡγεμονίας ἡξιώθησαν, ἡμεῖς δὲ καταδουλού-
μενοι καὶ ἀναντία τοῖς τότε πράττοντες ἀγανακτοῦ-
43 μεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐκείνοις ἔχομεν, οἱ τοσοῦ-
τον ἀπολελείμεθα καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς διανοαῖς
τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων, ὅσον οἱ μὲν
ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας τὴν τε πατρίδα τὴν αὐ- b
τῶν ἐκλιπεῖν ἐτόλμησαν, καὶ μαχόμενοι καὶ ναυμα-
χοῦντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ
τῆς ἡμετέρας αὐτῶν πλεονεξίας κινδυνεύειν ἀξιούμεν,
44 ἀλλ' ἄρχειν μὲν ἀπάντων ζητοῦμεν, στρατεύεσθαι δ'
οὐκ ἐθέλομεν, καὶ πόλεμον μὲν μικροῦ δεῖν πρὸς
ἅπαντας ἀνθρώπους ἀναιρούμεθα, πρὸς δὲ τοῦτον
οὐχ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀσκοῦμεν, ἀλλ' ἀνθρώπους τοὺς μὲν
ἀπόλιδας, τοὺς δ' αὐτομόλους, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἄλλων e
κακουργῶν συνερρηκότητας, οἷς ὁπόταν τις διδῶ πλείω

τινες αὐτόχθονες μὲν εἶναι φάμεν καὶ τὴν πόλιν ταύ-
 την προτέραν οἰκισθῆναι τῶν ἄλλων, προσῆκον δ'
 ἡμᾶς ἅπασιν εἶναι παράδειγμα τοῦ καλῶς καὶ τεταγ-
 μένως πολιτεύεσθαι, χειρὸν καὶ ταραχωδέστερον τὴν c
 ἡμετέραν αὐτῶν διοικοῦμεν τῶν ἄρτι τὰς πόλεις οἰκι-
 50 ζόντων, καὶ σεμνυνόμεθα μὲν καὶ μέγα φρονοῦμεν
 ἐπὶ τῷ βέλτιον γεγυῖναι τῶν ἄλλων, ὅσων δὲ μετα-
 δίδομεν τοῖς βουλομένοις ταύτης τῆς εὐγενείας ἢ Τρι-
 βαλλοὶ καὶ Λευκανοὶ τῆς αὐτῶν δυσγενείας· πλείστους
 δὲ τιθέμενοι νόμους οὕτως ὀλίγον αὐτῶν φροντίζο-
 μεν, ἐν γὰρ ἀκούσαντες γινώσκουσιν καὶ περὶ τῶν ἄλ-
 λων, ὥστε θανάτου τῆς ζημίας ἐπικειμένης, ἣν τις
 ἀλφὶ δεκάζων, τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρα- d
 τηγούς χειροτονοῦμεν, καὶ τὸν πλείστους διαφθεῖραι
 τῶν πολιτῶν δυνηθέντα, τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν
 51 πραγμάτων καθίσταμεν· σπουδάζοντες δὲ περὶ τὴν
 πολιτείαν οὐχ ἥτιον ἢ περὶ τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς πό-
 λεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν εἰδότες ἐν μὲν ταῖς ἡσυ-
 χίαις καὶ ταῖς ἀσφαλείαις ἀύξανομένην καὶ διαμένου-
 σαν, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις δις ἤδη καταλυθεῖσαν, πρὸς
 μὲν τοὺς τῆς εἰρήνης ἐπιθυμοῦντας ὥς πρὸς ὀλίγαφ- e
 χικοὺς ὄντας δυσκόλως ἔχομεν, τοὺς δὲ τὸν πόλεμον
 ποιοῦντας ὥς τῆς δημοκρατίας (κηδομένους εὖνους
 52 εἶναι νομίζομεν· ἐμπειρότατοι δὲ λόγων καὶ πραγμά-
 των ὄντες οὕτως ἀλογίστως ἔχομεν, ὥστε περὶ τῶν αὐ- 170
 τῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταῦτ' ἀ γιννώσκουμεν, ἀλλ'
 ὧν μὲν πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῆναι κατηγοροῦ-
 μεν, ταῦτα συνελθόντες χειροτονοῦμεν, οὐ πολὺν δὲ
 χρόνον διαλιπόντες τοῖς ἐνθάδε ψηφισθεῖσιν, ἐπειδὴν
 ἀπίωμεν, πάλιν ἐπιτιμῶμεν· προσκοινοῦμενοι δὲ σο-
 φώτατοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι τοιοῦτοις χρώμεθα συμ-
 βούλοις, ὧν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν καταφρονήσκειν,

- 58 εἰ γὰρ μετὰ τὴν μάχην ἣν ἐνίκησαν Θηβαῖοι Λακεδαι-
 μονίους, ἐκεῖνοι μὲν ἐλευθερώσαντες τὴν Πελοπόν-
 νησον καὶ τοὺς ἄλλους αὐτονόμους ποιήσαντες ἡσυ-
 χίαν εἶχον, ἡμεῖς δὲ τοιαῦτ' ἐξημαρτάνομεν, οὔτ' ἂν
 οὗτος ἔσχε ταύτην ποιήσασθαι τὴν ἐρώτησιν, ἡμεῖς τ'
 ἂν ἔγνωμεν, ὅσῳ κρείττον ἐστὶ τὸ σωφρονεῖν τοῦ πο-
 59 λυπραγμονεῖν. νῦν δ' ἐνταῦθα τὰ πράγματα περιέστη- b
 κεν, ὥστε Θηβαῖοι μὲν ἡμᾶς σῶζουσιν, ἡμεῖς δὲ Θη-
 βαίους, καὶ συμμάχους ἐκεῖνοι μὲν ἡμῖν ποιοῦσιν,
 ἡμεῖς δ' ἐκείνοις. ὥστ' εἰ νοῦν ἔχοιμεν, ἀλλήλοις ἂν
 εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀργύριον παρέχοιμεν· ὁπότεροι γὰρ
 ἂν πλεονάκις συλλεγῶσιν, οὗτοι τοὺς ἐναντίους ἄμει-
 60 νον πράττειν ποιοῦσιν. χρεὶ δὲ τοὺς καὶ μικρὰ λογιζε-
 σθαι δυναμένους οὐκ ἐν τοῖς τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήμασι
 τὰς ἐλπίδας ἔχειν τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτῶν c
 πράγμασι καὶ ταῖς αὐτῶν διανοαῖς· τὸ μὲν γὰρ διὰ
 τὴν ἐκείνων ἀμαθίαν συμβαῖνον ἡμῖν ἀγαθὸν τυχόν
 ἂν παύσαιτο καὶ λάβοι μεταβολήν, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς γιγνόμενον βεβαιότερως ἂν ἔχοι καὶ μᾶλλον πα-
 ραμείνειεν ἡμῖν.
- 61 (ιδ'). Πρὸς μὲν οὖν τοὺς εἰκῇ τὰς ἐπιλήψεις ποι-
 ουμένους οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν· εἰ δὲ δὴ τις μοι πα- d
 ραστὰς τῶν ἐπεικίστερον διακειμένων ἀληθῆ μὲν λέ-
 γειν με προσομολογήσεις καὶ προσηκόντως ἐπιτιμᾶν
 τοῖς γιγνομένοις, δίκαιον δ' εἶναι φαίη τοὺς ἐπ' εὐ-
 νοίᾳ νουθετοῦντας μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν πε-
 62 πραγμάτων ἀλλὰ καὶ συμβουλεύειν, τίνων ἀπεχό-
 μενοι καὶ ποίων ὀρεγόμενοι καυσάμεθ' ἂν ταύτην
 ἔχοντες τὴν γνώμην καὶ τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντες,
 οὗτος ὁ λόγος ἀπορεῖν ἂν με ποιήσειεν ἀποκρίσεως,
 οὐκ ἀληθοῦς καὶ συμφερούσης ἀλλ' ἀρεσκούσης ἡμῖν. e
 οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἀποκεκαλυμμένως ὥρμη-

δ' ὥς δίκαιόν ἐστιν αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας;
 68 τίνας δὲ τῶν πόλεων τῶν ἐλλογίμων οὐ παρεκαλέσα-
 μεν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν τὴν ὑπὲρ τούτων συστάσαν;
 πόσας δὲ πρεσβείας ὥς βασιλέα τὸν μέγαν ἀπεστείλα-
 μεν, διδασκόνσας αὐτὸν, ὥς οὔτε δίκαιόν ἐστιν οὔτε
 συμφέρον μίαν πόλιν κυρίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων; οὐ
 πρότερον δ' ἐπαυσάμεθα πολεμοῦντες καὶ κινδυνεύ-
 οντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, πρὶν ἡθελή- 173
 σαν Λακεδαιμόνιοι ποιήσασθαι τὰς συνθήκας τὰς περὶ
 69 τῆς αὐτονομίας. ὅτι μὲν οὖν οὐ δίκαιόν ἐστι τοὺς κρείτ-
 τους τῶν ἡττόνων ἄρχειν, ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις
 τυγχάνομεν ἔγνωκότες καὶ νῦν ἐπὶ τῆς πολιτείας τῆς
 παρ' ἡμῖν καθεστηκυίας.

(γγ'.) Ὡς δ' οὐδ' ἂν δυνηθεῖμεν τὴν ἀρχὴν ταύ-
 την καταστρέψασθαι, ταχέως οἶμαι δηλώσειν. ἦν γὰρ
 μετὰ μυρίων ταλάντων οὐχ οἷοί τ' ἤμεν διαφυλάξαι,
 πῶς ἂν ταύτην ἐκ τῆς παρούσης ἀπορίας κτήσασθαι b
 δυνηθεῖμεν, ἄλλως τε καὶ χρώμενοι τοῖς ἡθεσιν οὐχ
 70 οἷς ἐλάβομεν ἀλλ' οἷς ἀπωλέσαμεν αὐτήν; (κδ'.) Ὡς
 τοίνυν οὐδὲ δέξασθαι διδομένην τῇ πόλει συμφέροι,
 δοκεῖτέ μοι τάχιστ' ἂν ἐκεῖθεν καταμαθεῖν. μᾶλλον δὲ
 καὶ περὶ τούτων βούλομαι μικρὰ προειπεῖν· δέδοικα
 γὰρ, μὴ διὰ τὸ πολλοῖς ἐπιτιμᾶν δόξω τισὶ προηρησθαι
 τῆς πόλεως κατηγορεῖν.

71 (κε'.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς ἐπεχεί-
 ρουν οὕτω διεξιέναι περὶ τῶν πραγμάτων, εἰκότως c
 ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν ταύτην· νῦν δὲ πρὸς ὑμᾶς ποιοῦ-
 μαι τοὺς λόγους, οὐ διαβάλλειν ἐτέροις ἐπιθυμῶν ἀλλ'
 αὐτοὺς βουλόμενος παῦσαι τῶν τοιούτων ἔργων, καὶ
 τὴν εἰρήνην, περὶ ἧς ἅπας ὁ λόγος ἐστὶ, βεβαίως καὶ
 72 τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀγαγεῖν. ἀνάγκη
 δὲ τοὺς νουθετοῦντας καὶ τοὺς κατηγοροῦντας τοῖς

- αὐτῷ τῶν πόλεων ἐκούσας ἐγχειρίσαι σφᾶς αὐτάς.
 77 τούτων δ' ὑπαρχόντων ἀντὶ μὲν τῆς πολιτείας τῆς πα-
 ρὰ πᾶσιν εὐδοκιμούσης ἐπὶ τοιαύτην ἀκολασίαν ἢ δύ-
 ναμιν ἡμᾶς αὕτη προήγαγεν, ἣν οὐδεὶς ἂν ἀνθρώπων
 ἐπαινέσειεν· ἀντὶ δὲ τοῦ νικᾶν τοὺς ἐπιστρατεύοντας
 οὕτω τοὺς πολίτας ἐπαίδευσεν ὥστε μὴδὲ πρὸ τῶν τει-
 78 χῶν τολμᾶν ἐπεξιέναι τοῖς πολεμίοις· ἀντὶ δὲ τῆς εὐ-
 νοίας τῆς παρὰ τῶν συμμάχων αὐτοῖς ὑπαρχούσης καὶ δ
 τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς τοσοῦτον
 μῖσος κατέστησεν, ὥστε παρὰ μικρὸν ἔλθειν ἐξανδρα-
 ποδισθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ Λακεδαιμονίων τῶν ἐξ
 ἀρχῆς πολεμούντων ἐννουστέρων ἐτύχουμεν ἢ τῶν πρό-
 79 τερον ἡμῖν συμμάχων ὄντων. οἷς οὐκ ἂν δικαίως ἐγ-
 καλοῖμεν, ὅτι χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς διετέθησαν· οὐ
 γὰρ ὑπάρχοντες ἀλλ' ἀμυνόμενοι καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ
 παθόντες τοιαύτην γνώμην ἔσχον περὶ ἡμᾶς. (κη'.) Τίς ο
 γὰρ ἂν ὑπέμεινε τὴν ἀσέλγειαν τῶν πατέρων τῶν ἡμε-
 τέρων, οἱ συναγαγόντες ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος τοὺς
 ἀργοτάτους καὶ τοὺς ἀπασῶν τῶν πονηριῶν μετέχον-
 τας, πληροῦντες τούτων τὰς τριήρεις, ἀπηχθάνοντο
 τοῖς Ἕλλησι, καὶ τοὺς μὲν βασιλείστους τῶν ἐν ταῖς ἄλ- 175
 λαις πόλεσιν ἐξέβαλλον, τοῖς δὲ πονηροτάτοις τῶν
 80 Ἑλλήνων τάκείνων διένεμον; ἀλλὰ γὰρ εἰ τολμήσαιμι
 περὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς πράγμασιν ἐγγενομένων ἀκρι-
 βῶς διαλεῖν, ὑμᾶς μὲν ἰσως ἂν ποιήσαιμι βέλτιον
 βουλευσασθαι περὶ τῶν παρόντων, αὐτὸς δ' ἂν δια-
 βληθεῖην· αἰδῶτα γὰρ μισεῖν οὐχ οὕτω τοὺς αἰτίους
 τῶν ἀμαρτημάτων ὥς τοὺς κατηγοροῦντας αὐτῶν.
 81 τοιαύτην οὖν ὑμῶν γνώμην ἐχόντων δέδοικα, μὴ πει- δ
 ρώμενος ὑμᾶς εὐεργετῆν αὐτὸς ἀπολαύσω τι φλαυ-
 ρον. οὐ μὴν ἀποστήσομαι παντάπασιν ὧν διενόηθην,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πικρότατα καὶ μάλιστα' ἂν ὑμᾶς λυπή-

μελῶσι περιέπεσον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης τῶν ἐν ἅπαντι
 τῷ χρόνῳ τῇ πόλει γεγεννημένων. εἰς Αἴγυπτον μὲν ὅ
 γε διακόσιαι πλεύσασαι τριήρεις αὐτοῖς τοῖς πληρώ-
 μασι διεφθάρησαν, περὶ δὲ Κύπρον πεντήκοντα καὶ
 ἑκατόν· ἐν Δάτῳ δὲ μυρίους ὀπλίτας αὐτῶν καὶ τῶν
 συμμάχων ἀπώλεσαν, ἐν Σικελίᾳ δὲ τέτταρας μυριά-
 δας καὶ τριήρεις τετταράκοντα καὶ διακοσίας, τὸ δὲ τε-
 87 λευταῖον ἐν Ἑλλησπόντῳ διακοσίας. τὰς δὲ κατὰ δέκα
 καὶ πέντε καὶ πλείους τούτων ἀπολλυμένας καὶ τοὺς c
 κατὰ χιλίους καὶ δισχιλίους ἀποθνήσκοντας τίς ἂν ἐξ-
 αριθμήσειεν; πλὴν ἐν ἣν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων, τα-
 φᾶς ποιεῖν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, εἰς ἃς πολ-
 λοὶ καὶ τῶν ἀστυγαιτόνων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 ἐφοίτων, οὐ συμπευθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας ἀλλὰ
 88 συνηδόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. τελευτῶντες
 δ' ἔλαθον σφᾶς αὐτοὺς τοὺς μὲν τάφους τοὺς δημο-
 σίους τῶν πολιτῶν ἐμπλήσαντες, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ d
 τὰ γραμματεῖα τὰ ληξιαρχικά τῶν οὐδὲν τῇ πόλει προσ-
 ηκόντων. γνολή δ' ἂν τις ἐκείθεν μάλιστα τὸ πλήθος
 τῶν ἀπολλυμένων· τὰ γὰρ γένη τῶν ἀνδρῶν τῶν ὀνο-
 μαστοτάτων καὶ τοὺς οἴκους τοὺς μεγίστους, οἳ καὶ
 τὰς τυραννικὰς στάσεις καὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον
 διέφυγον, εὐρήσομεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἥς ἐπιθυμοῦ-
 89 μεν, ἀναστάτους γεγεννημένους. ὥστ' εἰ τις σκοπεῖ- c
 σθαι βούλοιο περὶ τῶν ἄλλων ὥσπερ πρὸς δεῖγμα
 τοῦτ' ἀναφέρων, φανείμεν ἂν μικροῦ δεῖν ἀντηλλαγ-
 μένοι. (λ'.) Καίτοι χρηὴ πόλιν μὲν εὐδαιμονίζειν μὴ τὴν
 ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων εἰκῇ πολλοὺς πολίτας ἀθροί-
 ζουσιν ἀλλὰ τὴν τὸ γένος τῶν ἐξ ἀρχῆς τὴν πόλιν οἰ-
 κισάντων μᾶλλον τῶν ἄλλων διασώζουσιν, ἀνδρας δὲ
 ξηλοῦν μὴ τοὺς τὰς τυραννίδας κατέχοντας μηδὲ τοὺς 177
 μελῶσι δυναστίαν τοῦ δικαίου κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς

- εἴ τις παντάπασιν ἀπονεινοημένος ἐστὶ καὶ μήθ' ἱερῶν
μήτε γονέων μήτε παίδων μήτ' ἄλλου μηδενὸς φρον-
τίζει πλὴν τοῦ χρόνου μόνου τοῦ καθ' αὐτόν; ὧν οὐκ 178
ἄξιον τὴν διάνοιαν ζηλοῦν ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν
πολλὴν πρόνοιαν ποιουμένων καὶ μηδὲν ἥττον ὑπὲρ
τῆς κοινῆς δόξης ἢ τῆς ἰδίας φιλοτιμουμένων καὶ προ-
αιρουμένων μέτριον βίον μετὰ δικαιοσύνης μᾶλλον
94 ἢ μέγαν πλοῦτον μετ' ἀδικίας. καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι
τοιούτους αὐτοὺς παρασχόντες τὴν τε πόλιν εὐδαιμο-
νεστάτην τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρέδωκαν καὶ τῆς αὐ-
τῶν ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. ἐξ ὧν b
ἀμφοτέρω ῥᾷδιόν ἐστι καταμαθεῖν, καὶ τὴν χάραν
ἡμῶν, ὅτι δύναται τρέφειν ἄνδρας ἀμείνους τῶν ἄλ-
λων, καὶ τὴν καλουμένην μὲν ἀρχὴν, οὐσαν δὲ συμ-
φορὰν, ὅτι πέφυκε χεῖρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρω-
μένους αὐτῇ.
- 95 (λβ'.) Μέγιστον δὲ τεκμήριον· οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς
ἀλλὰ καὶ τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν διέφθειρεν, ὥστε
τοῖς εἰδισμένοις ἐπαινεῖν τὰς ἐκείνων ἀρετὰς οὐχ οἷόν c
τ' ἐστὶν εἰπεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὥς ἡμεῖς μὲν διὰ τὸ
δημοκρατεῖσθαι κακῶς ἐχρησάμεθα τοῖς πράγμασιν,
εἰ δὲ Λακεδαιμόνιοι ταύτην τὴν δύναμιν παρέλαβον,
εὐδαίμονας ἂν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπό-
ησαν. πολὺ γὰρ θάττον ἐν ἐκείνοις ἐπεδείξατο τὴν
φύσιν τὴν αὐτῆς· τὴν γὰρ πολιτείαν, ἣν ἐν ἑπτακο-
σίοις ἔτεσιν οὐδεὶς οἶδεν οὐδ' ὑπὸ κινδύνων οὐδ' ὑπὸ
συμφορῶν κινηθεῖσαν, ταύτην ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ σαλεῦ- d
96 σαι καὶ λυθῆναι παρὰ μικρὸν ἐποίησεν. ἀντὶ γὰρ τῶν
καθηστώτων παρ' αὐτοῖς ἐπιτηδευμάτων τοὺς μὲν ἰδι-
ώτας ἐνέπλησεν ἀδικίας, ῥαθυμίας, ἀνομίας, φιλαρ-
γυρίας, τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως ὑπεροφίας μὲν τῶν
σημιμάχων, ἐπιθυμίας δὲ τῶν ἄλλοτριῶν, ὀλιγωρίας

- οὐ γὰρ διὰ ταύτην ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐμισήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὕβρεις τὰς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις καὶ ταύτην ἡττήθησαν καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐκινδύνευ-
 101 σαν. χρηὴ δὲ τὰς αἰτίας ἐπιφέρειν οὐ τοῖς κακοῖς τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἀλλὰ τοῖς πρώτοις τῶν ἁμαρτημάτων, ἐξ ὧν ἐπὶ τὴν τελευτήν ταύτην κατηνέχθησαν. ὥστε πολὺ ἂν τις ἀληθέστερα τυγχάνοι λέγων, εἰ φαίη τότε ἡ ἀρχὴν αὐτοῖς γεγενησθαι τῶν συμφορῶν, ὅτε τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης παρελάμβανον· ἐκτῶντο γὰρ δύ-
 102 ναμιν οὐδὲν ὁμοίαν τῇ πρότερον ὑπαρχούσῃ. διὰ μὲν γὰρ τὴν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν καρτερίαν τὴν ἐν αὐτῇ μελετωμένην φασίως τῆς κατὰ 180
 θαλάτταν δυνάμεως ἐπεκράτησαν, διὰ δὲ τὴν ἀκολα-
 σίαν τὴν ὑπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἐγγενομένην ταχέως κἀκείνης τῆς ἡγεμονίας ἀπεστερήθησαν. οὐ γὰρ ἔτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον, οὐς παρὰ τῶν προ-
 γόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἡθέσιν ἔμνον οἷς πρό-
 103 τερον εἶχον, ἀλλ' ὑκολαβόντες ἐξείναι ποιεῖν αὐτοῖς, ὅτι ἂν βουλευθῶσιν, εἰς πολλὴν ταραχὴν κατέστησαν. οὐ γὰρ ἤδεσαν τὴν ἐξουσίαν, ἥς πάντες εὐχονται τυ-
 χεῖν, ὥς δύσχρηστός ἐστιν, οὐδ' ὥς παραφρονεῖν ποιεῖ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν, οὐδ' ὅτι τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις ταῖς ἐρᾶν μὲν αὐτῶν ποιούσαις,
 104 τοὺς δὲ χρωμένους ἀπολλυούσαις. (λδ'.) Καίτοι φανε-
 ρῶς ἐπιδέδεικται ταύτην ἔχουσα τὴν δύναμιν· τοὺς γὰρ ἐν πλείσταις ἐξουσίαις γεγενημένους ἴδοι τις ἂν ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεπτωκότας, ἀρξαμέ-
 νους ἀφ' ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων. αὐταὶ γὰρ αἱ πό-
 λεις καὶ πολιτευόμεναι πρότερον σωφρονέστατα καὶ ἰ-
 δοῖαν ἔχουσαι καλλίστην, ἐπειδὴ ταύτης ἔτυχον καὶ τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, οὐδὲν ἀλλήλων διήνεγκαν, ἀλλ' ὥσπερ προσήκει τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμιῶν καὶ

- 109 τερροι γεγόναμεν τῶν Φυλὴν καταλαβόντων; ἀλλὰ γὰρ ^c
ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν ἐπι-
δεξίειν ἂν τις τοὺς πολλοὺς χαίροντας μὲν καὶ τῶν
ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα
καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσιν, ἐπίπονα δὲ καὶ χαλεπὰ
νομίζοντας, ἀφ' ὧν ἀμφοτέρω ταῦτ' ἂν ὠφελοῖτο,
καὶ καρτεριοὺς εἶναι δοκοῦντας τοὺς ἐν τούτοις ἐμ-
110 μένοντας. οἷτινες οὖν ἐν οἷς αἰεὶ ζῶσι καὶ περὶ ὧν αὐ-
τοῖς μᾶλλον μέλει, τὰ χεῖρω φαίνονται προαιρούμενοι, ^d
τί θαυμαστόν, εἰ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν
ἀγνοοῦσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλους, περὶ ἧς μηδεὶς
πώποτ' αὐτοῖς λογισμὸς εἰσῆλθεν;
- 111 (λς'.) Ὅρατς δὲ καὶ τὰς μοναρχίας τὰς ἐν ταῖς
πόλεσι καθισταμένας, ὅσους ἔχουσι τοὺς ἐπιθυμητάς
καὶ τοὺς ἐτοιμοὺς ὄντας ὅτιοῦν πάσχειν ὥστε κατα-
σχεῖν αὐτάς· αἷς τί τῶν δεινῶν ἢ τῶν χαλεπῶν οὐ
πρόσεστιν; οὐκ εὐθύς ἐπειδὴν λάβωσι τὰς δυναστείας,
112 ἐν τοσούτοις ἐμπεπλεγμένοι κακοῖς εἰσὶν, ὥστ' ἀναγ- ^e
κάξασθαι πολεμεῖν μὲν ἅπασιν τοῖς πολίταις, μισεῖν δ'
ὑφ' ὧν οὐδὲν κακὸν πεπόνθασιν, ἀπιστεῖν δὲ τοῖς
φίλοις καὶ τοῖς ἐταίροις τοῖς αὐτῶν, παρακατατίθεσθαι ¹⁸²
δὲ τὴν τῶν σωμάτων σωτηρίαν μισθοφόροις ἀνθρώ-
ποις, οὓς οὐδὲ πώποτ' εἶδον, μηδὲν δ' ἤττον φοβεῖ-
σθαι τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας, οὕτω
δ' ὑπόπτως πρὸς ἅπαντας ἔχειν ὥστε μηδὲ τοῖς οἰκισ-
113 τάτοις θαρρεῖν πλησιάζοντας; εἰκότως· συνίστασι γὰρ
τοὺς πρὸ αὐτῶν τετυραννευκότας τοὺς μὲν ὑπὸ τῶν
γονέων ἀνηρημένους, τοὺς δ' ὑπὸ τῶν παιδῶν, τοὺς
δ' ὑπ' ἀδελφῶν, τοὺς δ' ὑπὸ γυναικῶν, ἐτι δὲ τὸ γένος ^b
αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἡφανισμένον. ἀλλ' ὁμως ὑπὸ
τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφορὰς ἐκόντες σφᾶς αὐτοὺς
ὑποβάλλουσιν. ὅπου δ' οἱ πρωτεύοντες καὶ δόξας με-

- 118 γίστοις οἴκους τῶν Ἑλλήνων κέκτηνται· κἀκείνων
 μὲν τὰς ἀκροπόλεις ἄλλοι τινὲς ἀεὶ κατέχουσιν, ὄντων
 αὐτοῖς πλέον τρισχιλίων ἰσπέων καὶ πελταστῶν ἀνα-
 ριθμήτων, οὗτοι δὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντες τὴν αὐ-
 τῶν ὅπως βούλονται διοικοῦσιν· καὶ πρὸς τοῦτοις οἱ
 μὲν σφίσι αὐτοῖς πολεμοῦσιν, οὗτοι δὲ μεταξὺ Πε-
 λοποννησίων καὶ Θηβαίων καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως
- 119 οἰκοῦντες εἰρήνην ἄγοντες διατελοῦσιν. ἦν γὰρ ταῦτα
 καὶ τὰ τοιαῦτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εὐρήσετε
 τὴν μὲν ἀκολασίαν καὶ τὴν ὕβριν τῶν κακῶν αἰτίαν
 γιγνομένην, τὴν δὲ σωφροσύνην τῶν ἀγαθῶν· ἦν ^c
 ὑμεῖς ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἐπαινεῖτε, καὶ νομίζετε
 τοὺς ταύτῃ χρωμένους ἀσφαλέστατα ζῆν καὶ βελτί-
 στοις εἶναι τῶν πολιτῶν, τὸ δὲ κοινὸν ἡμῶν οὐκ οἶ-
- 120 εσθε δεῖν τοιοῦτον παρασκευάζειν. αἱτοὶ προσήκει
 τὰς ἀρετὰς ἀσκεῖν καὶ τὰς κακίας φεύγειν πολὺ μᾶλ-
 λον ταῖς πόλεσιν ἢ τοῖς ἰδιώταις. ἀνὴρ μὲν γὰρ ἀσεβὴς
 καὶ πονηρὸς τυχὸν ἂν φθάσειε τελευτήσας πρὶν δοῦ-
 ναι δίκην τῶν ἡμαρτημένων· αἱ δὲ πόλεις διὰ τὴν ^d
 ἀθανασίαν ὑπομένουσι καὶ τὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων
 καὶ τὰς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας.
- 121 (18'.) Ὡν ἐνθυμουμένους χρὴ μὴ προσέχειν τὸν
 νοῦν τοῖς ἐν τῷ παρόντι μὲν χαριζομένοις, τοῦ δὲ
 μέλλοντος χρόνου μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιουμένοις,
 μηδὲ τοῖς φιλεῖν μὲν τὸν δῆμον φάσκουσιν, ὅλην δὲ
 τὴν πόλιν λυμαιομένοις· ὥς καὶ πρότερον, ἐπειδὴ
 παρέλαβον οἱ τοιοῦτοι τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος δυναστείαν, ^e
 εἰς τοσαύτην ἄνοιαν προήγαγον τὴν πόλιν ὥστε πα-
 θεῖν αὐτήν, οἵαπερ ὀλίγω πρότερον ὑμῖν διηγησάμην.
- 122 ὃ καὶ πάντων μάλιστα ἂν τις θαυμάσειεν, ὅτι προχρη-
 σσέσθε δημαγωγούς οὐ τοὺς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχον- 184
 τας τοῖς μεγάλῃ τὴν πόλιν ποιήσασιν ἀλλὰ τοὺς ὁμοία

- 127 οὗτοι δὲ τοσοῦτον ἐκείνου διενηνόησιν, ὥστε λέγειν
 μὲν τολμῶσιν, ὥς διὰ τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐ
 δύνανται τοῖς αὐτῶν ἰδίῳις προσέχειν τὸν νοῦν, φαί-
 νεται δὲ τὰ μὲν ἀμελούμενα τοσαύτην εἰληφοῖα τὴν
 ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἂν εὐξασθαι τοῖς θεοῖς πρότερον 185
 ἤξιωσαν, τὸ δὲ πλῆθος ἡμῶν, οὐ κήδεσθαι φασιν,
 οὕτω διακείμενον ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἡδέως
 ζῆν μηδὲ ῥαθύμως, ἀλλ' ὀδυρμῶν μεστὴν εἶναι τὴν
- 128 πόλιν. οἱ μὲν γὰρ τὰς πενίας καὶ τὰς ἐνδείας ἀναγκά-
 ζονται διεξιέναι καὶ θρηνεῖν πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, οἱ δὲ
 τὸ πλῆθος τῶν προσταγμάτων καὶ τῶν λειτουργιῶν
 καὶ τὰ κακὰ τὰ περὶ τὰς συμμορίας καὶ τὰς ἀκτιδόσεις·
 ἃ τοιαύτας ἐμποιεῖ λύπας ὥστ' ἄλγιον ζῆν τοὺς τὰς b
 οὐσίας κεκτημένους ἢ τοὺς συνεχῶς πενομένους.
- 129 (μα'.) Θαυμάζω δ' εἰ μὴ δύνασθε συνιδεῖν, ὅτι γένος
 οὐδέν ἐστι κακονούστερον τῷ πλήθει πονηρῶν ρητό-
 ρων καὶ δημαγωγῶν· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ
 τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἀναγκαίων οὗτοι μά-
 λιστα βούλονται σπανίζειν ὑμᾶς, ὀρῶντες τοὺς μὲν
 ἐκ τῶν ἰδίων δυναμένους τὰ σφέτερ' αὐτῶν διοικεῖν
- 130 τῆς πόλεως ὄντας καὶ τῶν τὰ βέλτιστα λεγόντων, τοὺς
 δ' ἀπὸ τῶν δικαστηρίων ζῶντας καὶ τῶν ἐκκλησιῶν c
 καὶ τῶν ἐντεῦθεν λημμάτων ὑφ' αὐτοῖς διὰ τὴν ἐν-
 δειαν ἠναγκασμένους εἶναι, καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας
 ταῖς εἰσαγγελίαις καὶ ταῖς γραφαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις συνο-
- 131 φαντίαις ταῖς δι' αὐτῶν γιγνομέναις. ἐν οὖν ταῖς ἀπο-
 ρίαις, ἐν αἷς δυναστεύουσιν, ἐν ταύταις ἥδιστ' ἂν
 ἴδοιεν ἅπαντας ὄντας τοὺς πολίτας. τεκμήριον δὲ
 μέγιστον· οὐ γὰρ τοῦτο σκοποῦσιν, ἐξ οὗ τρόπου τοῖς
 δεομένοις βίον ἐκποριῶσιν, ἀλλ' ὅπως τοὺς ἔχειν τι d
 δοκοῦντας τοῖς ἀπόροις ἐξισώσουσιν. (μβ'.) Τίς οὖν

ἀπαλλαγὴ γένοιτ' ἂν τῶν κακῶν τῶν παρόντων·
 διαίλεσθαι μὲν τὰ πλεῖστα περὶ αὐτῶν τούτων, οὐκ
 ἐφεξῆς, ἀλλ' ὥς ἕκαστον τῷ καιρῷ συνέπιπτεν· μάλ-
 λον δ' ἂν ὑμῖν ἐγγένοιτο μνημονεύειν, εἰ συναγαγὼν
 τὰ μάλιστα κατεπείγοντα πάλιν ἐπανελθεῖν αὐτὰ πε-
 ραθεῖην.

- 133 (μγ'). Ἔστι δ' ἐξ ὧν ἂν ἐπανορθώσασιν τὰ
 τῆς πόλεως καὶ βελτίω ποιήσασιν, πρῶτον μὲν ἦν
 συμβούλους ποιῶμεθα τοιούτους περὶ τῶν κοινῶν,
 οἷους περ ἂν περὶ τῶν ἰδίων ἡμῖν εἶναι βουλευθεῖ-
 μεν, καὶ παυσάμεθα δημοτικούς μὲν νομίζοντας τοὺς
 συκοφάντας, ὀλιγαρχικούς δὲ τοὺς καλοὺς τε κάγα- 186
 θοὺς τῶν ἀνδρῶν, γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς
 οὐδέτερον τούτων ἐστίν, ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶν-
 ται, ταύτην βούλονται καθεστάναι τὴν πολιτείαν.
- 134 (μδ'). Δεύτερον δ' ἦν ἐθελήσωμεν χρῆσθαι τοῖς συμ-
 μάχοις ὁμοίως ὥσπερ τοῖς φίλοις, καὶ μὴ λόγῳ μὲν
 αὐτονόμους ἀφωῶμεν, ἔργῳ δὲ τοῖς στρατηγοῖς αὐτοὺς
 ὅ τι ἂν βούλωνται ποιεῖν ἐκδιδῶμεν, μηδὲ δεσποτικῶς
 ἀλλὰ συμμαχικῶς αὐτῶν ἐπιστατῶμεν, ἐκεῖνο κατα- b
 μαθόντες, ὅτι μιᾶς μὲν ἐκάστης τῶν πόλεων κρείττους
- 135 ἐσμὲν, ἀπασῶν δ' ἥττους. (με'). Τρίτον ἦν μηδὲν περὶ
 πλείονος ἡγήσθε μετὰ γε τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέ-
 βειαν τοῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκμεῖν· τοῖς γὰρ
 οὕτω διακειμένοις ἐκόντες καὶ τὰς δυναστείας καὶ τὰς
 ἡγεμονίας διδόασιν.

- 136 (με'). Ἦν οὖν ἐμμελῆναι τοῖς εἰρημένοις, καὶ πρὸς
 τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς παρὰ σῆχτε πολεμικούς μὲν ὄντας
 ταῖς μελέταις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, εἰρηνικούς δὲ
 τῷ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πράττειν, οὐ μόνον εὐδαί-
 μονα ποιήσετε ταύτην τὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἕλ-

- 137 ληνας ἅπαντας. οὐδὲ γὰρ ἄλλη τῶν πόλεων οὐδεμία
 τολμήσει περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, ἀλλ' ὀκνήσουσι
 καὶ πολλὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν, ὅταν εἰδῶσιν ἐφεδρεύ-
 ουσαν τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν καὶ παρεσκευασμέ-
 νην τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. οὐ μὴν ἀλλ' ὁπότερον
 αἶν ποιήσωσιν, τό γ' ἡμέτερον καλῶς ἔξει καὶ συμφε-
 138 ρόντως. ἦν τε γὰρ δόξη τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις d
 ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγα-
 θῶν τὴν αἰτίαν ἔχομεν· ἦν τ' ἐπιχειρῶσιν ἀδικεῖν,
 ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντες οἱ δεδιότες καὶ κακῶς πάσχοντες
 καταφεύχονται, πολλὰς ἰσχυρίας καὶ θεήσεις ποιούμε-
 νοι, καὶ διδόντες οὐ μόνον τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ καὶ
 139 σφᾶς αὐτοὺς. ὥστ' οὐκ ἀπορήσομεν, μεθ' ὧν κωλύ-
 σομεν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ἀλλὰ πολλοὺς ἔχομεν
 τοὺς ἐτοίμως καὶ προθυμῶς συναγωνιζομένους ἡμῖν.
 πόλα γὰρ πόλεις ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἐπίδυσμήσει με- e
 τασχεῖν τῆς φιλίας καὶ τῆς συμμαχίας τῆς ἡμετέρας,
 ὅταν ὁρῶσι τοὺς αὐτοὺς ἀμφοτέρω, καὶ δικαιοτάτους
 ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν κακτημένους, καὶ τοὺς 187
 μὲν ἄλλους σῶζειν καὶ βουλομένους καὶ δυναμένους,
 140 αὐτοὺς δὲ μηδεμιᾶς βοηθείας δεομένους; πόσῃν δὲ
 χρὴ προσδοκᾶν ἐπίδοσιν τὰ τῆς πόλεως λήψεσθαι,
 τοιαύτης εὐνοίας ἡμῖν παρὰ τῶν ἄλλων ὑπαρξέας;
 πόσον δὲ πλοῦτον εἰς τὴν πόλιν εἰσρυσέσθαι, δι'
 ἡμῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος σωζομένης; τίνας δ' οὐκ
 ἐκαινέσεσθαι τοὺς τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν
 141 αἰτίους γεγεννημένους; ἀλλὰ γὰρ οὐ δύναμαι διὰ τὴν b
 ἡλικίαν ἅπαντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν, ἃ τυγχάνω τῇ
 διανοίᾳ καθορῶν, πλην ὅτι καλὸν ἐστὶν ἐν ταῖς τῶν
 ἄλλων ἀδικίαις καὶ μανίαις πρῶτους εὐφρονήσαντας
 προστεῖναι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ σωτήρας
 ἀλλὰ μὴ λυμεῶνας αὐτῶν κληθῆναι, καὶ περιβλέπτους

ἐπ' ἀρετῇ γενομένους τὴν δόξαν τὴν τῶν προγόνων ἀναλαβεῖν.

- 142 (μζ.) Κεφάλαιον δὲ τούτων ἐκεῖν' ἔχω λέγειν, ^c
 εἰς ὃ πάντα τὰ προσηρημένα συντείνει καὶ πρὸς ὃ χρὴ
 βλέποντας τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως δοκιμάζειν.
 δεῖ γὰρ ἡμᾶς, εἴπερ βουλόμεθα διαλύσασθαι μὲν τὰς
 διαβολὰς, ὥς ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι, παύσασθαι δὲ τῶν
 πολέμων τῶν μάτην γιγνομένων, κτήσασθαι δὲ τῇ πό-
 λει τὴν ἡγεμονίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, μισῆσαι μὲν
 ἀπάσας τὰς τυραννικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς δυναστείας, ἀνα-
 λογισαμένους τὰς συμφορὰς τὰς ἐξ αὐτῶν γεγεννημένας, ^d
 ζηλῶσαι δὲ καὶ μιμήσασθαι τὰς ἐν Λακεδαιμονίᾳ βασι-
 143 λείας. ἐκεῖνοις γὰρ ἀδικεῖν μὲν ἥττον ἔστιν ἢ τοῖς
 ἰδιώταις, τοσούτῳ δὲ μακαριστότεροι τυγχάνουσιν
 ὄντες τῶν βλά τὰς τυραννίδας κατεχόντων, ὅσον οἱ
 μὲν τοὺς τοιούτους ἀποκτείναντες τὰς μεγίστας θω-
 ρεὰς παρὰ τῶν συμπολιτευομένων λαμβάνουσιν, ὑπὲρ
 ἐκείνων δ' οἱ μὴ τολμῶντες ἐν ταῖς μάχαις ἀποθνή- ^e
 σκειν ἀτιμότεροι γίνονται τῶν τὰς τάξεις λειπόντων
 144 καὶ τὰς ἀσπίδας ἀποβαλλόντων. ἄξιον οὖν ὀρέγεσθαι
 τῆς τοιαύτης ἡγεμονίας. ἔστι δ' ἐν τοῖς πράγμασιν
 ἡμῶν τυχεῖν παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς τιμῆς ταύτης,
 ἥνπερ ἐκεῖνοι παρὰ τῶν πολιτῶν ἔχουσιν, ἣν ὑπολά- 188
 βωσι τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν μὴ δουλείας ἀλλὰ
 σωτηρίας αἰτίαν αὐτοῖς ἔσεσθαι.
- 145 (μθ.) Πολλῶν δὲ καὶ καλῶν λόγων ἐνόντων περὶ
 τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐμοὶ μὲν ἀμφοτέρω συμβουλεύει
 παύσασθαι λέγοντι, καὶ τὸ μῆκος τοῦ λόγου καὶ τὸ
 πλήθος τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν· τοῖς δὲ νεωτέροις καὶ
 μᾶλλον ἀκμαῖουσιν ἡγὼ παραινῶ καὶ παρακλεύομαι
 τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γράφειν, ἐξ ὧν τὰς μεγίστας
 τῶν πόλεων καὶ τὰς εἰθισμένας ταῖς ἄλλαις κακὰ παρὲ-

χει προτρέφουσιν ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην, ὥς ἐν ταῖς τῆς Ἑλλάδος εὐπραγίαις συμβαίνει καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων πράγματα πολὺ βελτίω γίγνεσθαι.

9.

ΕΥΑΓΟΡΑΣ.

(α΄.) Ὅρων, ὦ Νικόκλεις, τιμῶντά σε τὸν τάφον 189
τοῦ πατρὸς οὐ μόνον τῷ πλήθει καὶ τῷ ἀλλοιῶν τῶν
ἐπιφερομένων ἀλλὰ καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ καὶ γυμνι-
κοῖς ἀγῶσιν, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἵππων τε καὶ τριή-
ρων ἀμίλλαις, καὶ λείποντ' οὐδεμίαν τῶν τοιούτων
2 ὑπερβολὴν, ἡγησάμην Εὐαγόραν, εἴ τις ἐστὶν αἰσθη-
σις τοῖς τετελευτηκόσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, b
εὐμενῶς μὲν ἀποδέχεσθαι καὶ ταῦτα, καὶ χαίρειν
ὀρῶντα τὴν τε περὶ αὐτὸν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν σὴν
μεγαλοπρέπειαν, πολὺ δ' ἂν ἔτι πλείω χάριν ἔχειν ἢ
τοῖς ἄλλοις ἄπασι, εἴ τις θνηθεὶ περὶ τῶν ἐπιτη-
δευμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων ἀξίως διελθεῖν
3 τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων· εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλο-
τίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ
τῶν τοιούτων ἐπαινεῖσθαι βουλομένους ἀλλ' ἀντὶ τοῦ c
ξὴν ἀποθνήσκειν εὐκλεῶς αἰρουμένους, καὶ μᾶλλον
περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπουδάζοντας, καὶ πάντα
ποιούντας, ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην
4 καταλείψουσιν. αἱ μὲν οὖν δαπάναι τῶν μὲν τοιούτων
οὐδὲν ἐξεργάζονται, τοῦ δὲ πλούτου σημεῖον εἰσιν·
οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ὄντες,
οἱ μὲν τὰς δυνάμεις τὰς αὐτῶν, οἱ δὲ τὰς τέχνας ἐπι-

δειξάμενοι, σφᾶς αὐτοὺς ἐντιμότερους κατέστησαν· d
ὁ δὲ λόγος εἰ καλῶς διέλθοι τὰς ἐκείνου πράξεις, ἀεί-
μνηστον ἂν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου παρὰ πᾶσιν
ἄνθρωποις ποιήσειεν.

5 (β'.) Ἐχρῆν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαινεῖν
τοὺς ἐφ' αἰτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς γεγεννημένους, ἵν' οἷ
τε δυνάμενοι τὰ τῶν ἄλλων ἔργα κοσμεῖν ἐν εἰδόσι
ποιούμενοι τοὺς λόγους ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ 190
αὐτῶν, οἷ τε νεώτεροι φιλοτιμοτέρως διέκειντο πρὸς
τὴν ἀρετὴν, εἰδότες, ὅτι τούτων εὐλογησονται μᾶλλον
6 ὧν ἂν ἀμείνους σφᾶς αὐτοὺς παράσχωσιν. νῦν δὲ τίς
οὐκ ἂν ἀθυμήσειεν, ὅταν ὁρᾷ τοὺς μὲν περὶ τὰ Τρωικὰ
καὶ τοὺς ἐπέκεινα γενομένους ὑμνουμένους καὶ τρα-
γωδομένους, αὐτὸν δὲ προειδῆ, μὴδ' ἂν ὑπερβάλλῃ
τὰς ἐκείνων ἀρετὰς, μὴδέποτε τοιούτων ἐπαινῶν ἀξι- b
ωθησόμενον; τούτων δ' αἷτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο
μόνον ἀγαθὸν πρόσσεστιν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς
ἐχουσίν ἐστιν. οὕτω γάρ τινες δυσκόλως πεφύκασιν,
ὥσθ' ἥδιον ἂν εὐλογουμένων ἀκούοιεν, οὕς οὐκ ἴσα-
σιν εἰ γεγόνασιν, ἢ τούτων, ὅφ' ὧν εὖ πεπονθότες
7 αὐτοὶ τυγχάνουσιν. οὐ μὲν δυνευτέον τοὺς νοῦν
ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσιν, ἀλλὰ τῶν μὲν
τοιούτων ἀμελητέον, τοὺς δ' ἄλλους ἐθιστέον ἀκού- c
ειν, περὶ ὧν καὶ λέγειν δίκαιόν ἐστιν, ἄλλως τ' ἐπειδὴ
καὶ τὰς ἐπιδόσεις ἴσμεν γιγνημένας καὶ τῶν τεχνῶν
καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς
καθεστῶσιν ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολ-
μῶντας ἀεὶ τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων.

(γ'.) Οἶδα μὲν οὖν, ὅτι χαλεπὸν ἐστίν, ὃ μέλλω
ποιεῖν, ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγον ἐγκωμιάζειν. σημειῶν
δὲ μέγιστον· περὶ μὲν γὰρ ἄλλων πολλῶν καὶ παντο-
δαπῶν λέγειν τολμᾷσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.

- περὶ δὲ τῶν τοιούτων οὐδαίς πάποτε' αὐτῶν συγγρά- d
φειν ἐπεχειρήσεν. καὶ πολλὴν αὐτοῖς ἔχω συγγνώμην.
- 9 τοῖς μὲν γὰρ ποιηταῖς πολλοὶ δέδονται κόσμοι· καὶ
γὰρ πλησιάζοντας τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις οἶόν
τ' αὐτοῖς ποιῆσαι καὶ διαλεγόμενους καὶ συναγωνιζο-
μένους οἷς ἂν βουληθῶσι, καὶ περὶ τούτων θελῶσαι
μὴ μόνον τοῖς τεταγμένοις ἑνόμασιν, ἀλλὰ τὰ μὲν ξέ-
νοισι, τὰ δὲ καινοῖς, τὰ δὲ μεταφοραῖς, καὶ μηδὲν πα-
ραλιπεῖν ἀλλὰ πᾶσι τοῖς εἰδεσὶ διαποικίλαι τὴν ποίη- e
σιν· τοῖς δὲ περὶ τοὺς λόγους οὐδὲν ἔξεστι τῶν τοιού-
των, ἀλλ' ἀποτέμωσ καὶ τῶν ὀνομάτων τοῖς πολιτικοῖς
μόνον καὶ τῶν ἐνθυμημάτων τοῖς περὶ αὐτὰς τὰς
πράξεις ἀναγκαῖόν ἐστι χρῆσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ 191
μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσιν, οἱ δ'
οὐθενὸς τούτων κοινωνοῦσιν· ἃ τοσαύτην ἔχει χάριν,
ὥστ' ἂν καὶ τῇ λῆξει καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἔχη κακῶς,
ὅμως αὐταῖς ταῖς εὐρυθυμίαις καὶ ταῖς συμμετρίαις
- 11 ψυχαγωγοῦσι τοὺς ἀκούοντας. γινώσκῃ δ' ἂν τις ἐκείθεν
τὴν δύναμιν αὐτῶν· ἣν γὰρ τις τῶν ποιημάτων τῶν
εὐδοκιμούντων τὰ μὲν ὀνόματα καὶ τὰς διανοίας κα-
ταλίπη, τὸ δὲ μέτρον διαλύσῃ, φανήσεται πολὺ κατα- b
δεέστερα τῆς δόξης ἣς νῦν ἔχομεν περὶ αὐτῶν. ὅμως
δὲ καίπερ τοσοῦτον πλεονεκτούσης τῆς ποιήσεως, οὐκ
ὀκνητέον ἀλλ' ἀποπειρατέον τῶν λόγων ἐστίν, εἰ καὶ
τοῦτο δυνήσονται, τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας εὐλογεῖν
μηδὲν χεῖρον τῶν ἐν ταῖς φῦδαῖς καὶ τοῖς μέτροις ἐγκω-
μαζόντων.
- 12 (δ'). Πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς φύσεως τῆς Εὐα- c
γόρου, καὶ τίνων ἦν ἀπόγονος, εἰ καὶ πολλοὶ προεπί-
στανται, δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ μὲ τῶν ἄλλων ἔνεκα
διελθεῖν περὶ αὐτῶν, ἵνα πάντες εἰδῶσιν, ὅτι καλλίστων
αὐτῶ καὶ μεγίστων παραδειγμάτων καταλειφθέντων

- 13 οὐδὲν καταδεέστερον αὐτὸν ἐκείνων παρέσχεν. ὁμο-
 λογεῖται μὲν γὰρ τοὺς ἀπὸ Διὸς εὐγενεστάτους τῶν
 ἡμιθέων εἶναι, τούτων δ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ
 ἂν Αἰακίδας προκρίνειεν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις γέ- d
 νεσιν εὐρήσομεν τοὺς μὲν ὑπερβάλλοντας, τοὺς δὲ
 καταδεεστέρους ὄντας, οὗτοι δ' ἅπαντες ὀνομαστότα-
 14 τοι τῶν καθ' αὐτοὺς γηγόνασιν. (ε'.) Τοῦτο μὲν γὰρ
 Αἰακὸς ὁ Διὸς μὲν ἐκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευ-
 κριδῶν πρόγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε γενομέ-
 νων ἀνθρώπων ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ πολλῶν ἀνθρώπων
 διαφθαρέντων, ἐπεὶ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερ-
 έβαλλεν, ἦλθον οἱ προσεστώτες τῶν πόλεων ἰκετεύον- e
 τες αὐτὸν, νομίζοντες διὰ τῆς συγγενείας καὶ τῆς εὐ-
 σεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι παρὰ τῶν
 15 θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. σωθέντες δὲ
 καὶ τυχόντες ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστή-
 σαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἐκεῖνος ἐποίησατο
 τὴν εὐχὴν. καὶ κατ' ἐκεῖνόν τε τὸν χρόνον, ὥς ἦν 192
 μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης ὧν δόξης διετέλεσεν·
 ἐπειδὴ τε μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλού-
 τωني καὶ Κόρη μεγίστας τιμὰς ἔχων παρεδρεύειν ἐκεί-
 16 νοις. (ς'.) Τοῦτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς,
 ὧν ὁ μὲν ἕτερος μετ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα
 στρατευσάμενος ἀριστείων ἠξιώθη, Πηλεὺς δ' ἐν τε
 τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας καὶ κατὰ
 πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκίμησας Θέτιδι τῇ Νη- b
 ρέως, θνητὸς ὧν ἀθανάτῃ, συνώκησε, καὶ μόνου τού-
 του φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γά-
 17 μοις ὑμέναιον ἄσθῃναι. (ζ'.) Τοῦτοιν δ' ἑκατέρου, Τε-
 λαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ'
 Ἀχιλλεὺς, οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν
 τῆς αὐτῶν ἀρετῆς· οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι μο-

- νον ἐπρώτευσαν, οὐδ' ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατῴ-
κουν, ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τοὺς βαρβά-
ρους γενομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρων ἀθροισθέν- c
18 των, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν
τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διή-
νεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρίστευσε, Τεῦκρος δὲ
τῆς τε τούτων συγγενείας ἄξιως καὶ τῶν ἄλλων οὐδε-
νὸς χείρων γεγόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξείλεν, ἀφι-
κόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνά τε κατῴκισεν, ὁμώνυ-
μον ποιήσας τῆς πρότερον αὐτῷ πατρίδος οὔσης, καὶ
τὸ γένος τὸ νῦν βασιλεῦον κατέλιπεν. d
- 19 (η'.) Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς Εὐαγόρα παρὰ τῶν
προγόνων ὑπάρξαντα τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐστίν.
τούτον δὲ τὸν τρόπον τῆς πόλεως κατοικισθείσης κα-
τὰ μὲν ἀρχὰς οἱ γεγονότες ἀπὸ Τεύκρου τὴν βασιλείαν
εἶχον, χρόνῳ δ' ὕστερον ἀφικόμενος ἐκ Φοινίκης ἀνὴρ
φυγάς καὶ πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε βασιλεύοντος καὶ
20 μεγάλας θυναστείας λαβὼν οὐ χάριν ἐσχε τούτων, ἀλλὰ e
κακὸς μὲν γεγόμενος περὶ τὸν ὑποδεξάμενον, δεινὸς
δὲ πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, τὸν μὲν εὐεργέτην ἐξέβα-
λεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κατέσχευεν. ἀπιστῶν δὲ τοῖς
πεπραγμένοις καὶ βουλόμενος ἀσφαλῶς κατασκευάσα-
σθαι τὰ περὶ αὐτὸν τὴν τε πόλιν ἐξεβαρβάρωσε καὶ
τὴν νῆσον ὅλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατεδούλωσεν.
- 21 (θ'.) Οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων καθιστάτων καὶ τῶν 193
ἐκγόνων τῶν ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἐχόντων Εὐαγόρας
γίγνεται· περὶ οὗ τὰς μὲν φήμας καὶ τὰς μαντείας καὶ
τὰς ὄψεις τὰς ἐν τοῖς ὕπνοις γενομένας, ἐξ ὧν μειζό-
νως ἂν φανερὴ γεγονῶς ἢ κατ' ἀνθρώπου, αἰροῦμαι
παραλιπεῖν, οὐκ ἀπιστῶν τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἵνα
πᾶσι ποιήσω φανερόν, ὅτι τοσούτου δέω πλασάμενος
εἶπεῖν τι περὶ τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, ὥστε καὶ τῶν

ὑπαρχόντων ἀφίημι τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπίστανται καὶ μὴ πάντες οἱ πολῖται συνίστασιν. ἄρξομαι δ' ἐκ τῶν ὁμολογουμένων λέγειν περὶ αὐτοῦ.

- 22 (ι'.) Παις μὲν γὰρ ὧν ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν προκωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστίν. καὶ τούτων μάρτυρας ἂν τις ποιήσαιτο, τῆς μὲν σωφροσύνης τοὺς συμπαιδευθέντας τῶν πολιτῶν, τοῦ δὲ κάλλους ἅπαντας τοὺς ἰδόντας, τῆς δὲ ῥώμης τοὺς (θεασαμένους τοὺς) ἀγῶνας, ἐν οἷς
- 23 ἐκεῖνος τῶν ἡλικιωτῶν ἐκρατίστευσεν. ἀνδρὶ δὲ γενομένῳ ταῦτά τε πάντα συνηυξήθη καὶ πρὸς τούτοις ἀνδρεία προσεγένετο καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη, καὶ ταῦτ' οὐ μέσως οὐδ' ὥσπερ ἑτέροις τισὶν, ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ὑπερβολὴν· τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ
- 24 ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥσθ' ὅποτε μὲν αὐτὸν ὀρῶν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς, ἡγουμένους οὐχ οἷόν τ' εἶναι τὸν τοιοῦτον τὴν φύσιν ἐν ἰδιώτου μέρει διαγαγεῖν, ὅποτε δ' εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψειαν, οὕτω σφόδρα δ
- πιστεύειν, ὥστ' εἰ καὶ τις ἄλλος τολμῇ περὶ αὐτοῦς ἑξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν.
- 25 (ια'.) Καὶ τοσοῦτον τῆς θόξης παραλλαττούσης οὐδετέρου τούτων ἐψεύσθησαν· οὔτε γὰρ ἰδιώτης ὧν διατέλεσεν οὔτε περὶ ἐκείνους ἐξήμαρτεν, ἀλλὰ τοσαύτην ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν, ὅπως καλῶς λήψεται τὴν βασιλείαν, ὥσθ' ὅσα μὲν ἀναγκαῖον ἦν παρασκευασθῆναι δι' ἀσεβείας, ταῦτα μὲν ἕτερος ἐπραξεν,
- 26 ἐξ ὧν δ' οἷόν τ' ἦν ὁσίως καὶ δικαίως λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Εὐαγόρα διεφύλαξεν. εἰς γὰρ τῶν δυναστευόντων ἐπιβουλεύσας τὸν τε τύραννον ἀπέκτεινε καὶ συλλαβεῖν Εὐαγόραν ἐπεχείρησεν, ἡγούμενος οὐ δυνήσασθαι κατασχεῖν τὴν ἀρχὴν, εἰ μὴ κάκεινον ἐκποδῶν

27 ποιήσaiτο. διαφυγὼν δὲ τὸν κίνδυνον καὶ σωθεὶς εἰς 194
 Σόλους τῆς Κιλικίας οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχε τοῖς
 ταῖς τοιαύταις συμφοραῖς περιπίπτουσιν. οἱ μὲν γὰρ
 ἄλλοι, καὶ ἐκ τυραννίδος ἐκπέσωσι, διὰ τὰς παρούσας
 τύχας ταπεινοτέρας τὰς ψυχὰς ἔχουσιν· ἐκεῖνος δ' εἰς
 τοσοῦτον μεγαλοφροσύνης ἦλθεν, ὥστε τὸν ἄλλον
 χρόνον ἰδιώτης ὦν, ἐπειδὴ φεύγειν ἠναγκάσθη, τυ-
 28 ραννεῖν ᾤήθη δεῖν. καὶ τοὺς μὲν πλάνους τοὺς φυμα-
 δικούς καὶ τὸ δι' ἐτέρων ζητεῖν τὴν κάθοδον καὶ θε-
 ραπεύειν αὐτοῦ χεῖρους ὑπερείδεν, λαβὼν δὲ ταύτην b
 ἀφορμὴν, ἤνπερ χρὴ τοὺς εὐσεβεῖν βουλομένους, ἀμύ-
 νεσθαι καὶ μὴ προτέρους ὑπάρχειν, καὶ προελόμενος
 ἢ κατορθώσας τυραννεῖν ἢ διαμαρτῶν ἀποθανεῖν, πα-
 ρακαλέσας ἀνθρώπους, ὡς οἱ τοὺς πλείστους λέγον-
 τες, περὶ πεντήκοντα, μετὰ τούτων παρεσκευάζετο
 29 ποιεῖσθαι τὴν κάθοδον. ὅθεν καὶ μάλιστ' ἂν τις καὶ
 τὴν φύσιν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν δόξαν, ἣν εἶχε παρὰ c
 τοῖς ἄλλοις, θεωρήσειεν· μέλλοντος γὰρ πλεῖν μετὰ
 τοσοῦτων ἐπὶ τηλικαύτην πρᾶξιν τὸ μέγεθος καὶ πάν-
 των τῶν δεινῶν πλησίον ὄντων οὐτ' ἐκεῖνος ἠθύνη-
 σεν οὔτε τῶν παρακληθέντων οὐδεὶς ἀποστήναι τῶν
 κινδύνων ἤξιωσεν, ἀλλ' οἱ μὲν ὥσπερ θεῶ συνάκο-
 λουθοῦντες ἅπαντες ἐνέμειναν τοῖς ὁμολογημένοις, ὁ
 δ' ὥσπερ ἡ στρατόπεδον ἔχων κρείττον των ἀντιπά-
 λων ἢ προειδὼς τὸ συμβησόμενον οὕτω διέχειτο τὴν d
 30 γνώμην. (ιβ'). Δῆλον δ' ἐκ τῶν ἔργων· ἀποβὰς γὰρ
 εἰς τὴν νῆσον οὐχ ἡγήσατο δεῖν χωρὶν ἐχυρὸν κατα-
 λαβὼν καὶ τὸ σῶμ' ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσας περιιδεῖν,
 εἰ τινες αὐτῷ τῶν πολιτῶν βοηθήσουσιν· ἀλλ' εὐθύς,
 ὥσπερ εἶχε, ταύτης τῆς νυκτὸς διελὼν τοῦ τείχους πυ-
 λίδα καὶ ταύτῃ τοὺς μεθ' αὐτοῦ διαγαγὼν προσέβαλλε
 31 πρὸς τὸ βασιλεῖον. καὶ τοὺς μὲν θορόβους τοὺς ἐν τοῖς

τοιούτοις καιροῖς γιγνομένους καὶ τοὺς φόβους τοὺς ἐ
τῶν ἄλλων καὶ τὰς παρακαλεύσεις τὰς ἐκείνου τί δεῖ
λέγοντα διατρίβειν; γενομένων δ' αὐτῷ τῶν μὲν περὶ
τὸν τύραννον ἀνταγωνιστῶν, τῶν δ' ἄλλων πολιτῶν
θεατῶν, δεδιότες γὰρ τοῦ μὲν τὴν ἀρχὴν, τοῦ δὲ τὴν 196

32 ἀρετὴν ἡσυχίαν εἶχον, οὐ πρότερον ἐπαύσατο μαχόμε-
νος καὶ μόνος πρὸς πολλοὺς καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς
ἅπαντας [τοὺς ἐχθροὺς], πρὶν εἰλεῖν τὸ βασίλειον, καὶ
τούς τ' ἐχθροὺς ἐτιμωρήσατο καὶ τοῖς φίλοις ἐβοήθη-
σεν, ἐτι δὲ τῷ γένει τὰς τιμὰς τὰς πατρίους ἐκομίσσατο,
καὶ τύραννον αὐτὸν τῆς πόλεως κατέστησεν.

33 (ιγ'.) Ἐγοῦμαι μὲν οὖν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου δ
μνησθεῖην, ἀλλ' ἐνταῦθα καταλίπομι τὸν λόγον,
ῥᾷδιον ἐκ τούτων εἶναι γινῶναι τὴν τ' ἀρετὴν τὴν
Εὐαγόρου καὶ τὸ μέγεθος τῶν πεπραγμένων· οὐ
μὴν ἀλλ' ἐτι γε σαφέστερον περὶ ἀμφοτέρων τούτων

34 ἐκ τῶν ἐχομένων οἶμαι δηλώσειν. (ιδ'.) Τοσοῦτων γὰρ
τυράννων ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ γεγεννημένων οὐδεὶς
φανήσεται τὴν τιμὴν ταύτην κάλλιον ἐκείνου κτησά-
μενος. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς πράξεις ἐ
τὰς Εὐαγόρου παραβάλλοιμεν, οὔτ' ἂν ὁ λόγος ἴσως
τοῖς καιροῖς ἀρμόσειεν οὔτ' ἂν ὁ χρόνος τοῖς λεγομέ-
νοις ἀρκέσειεν· ἦν δὲ προσελόμενοι τοὺς εὐδοκιμωτά-
τους ἐπὶ τούτων σκοπῶμεν, οὐδὲν μὲν χεῖρον ἐξετά-
μεν, πολὺ δὲ συντομώτερον διαλεχθῆσόμεθα περὶ
αὐτῶν.

35 (ιε'.) Τῶν μὲν οὖν τὰς πατρικὰς βασιλείας παρα-
λαβόντων τίς οὐκ ἂν τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους προ-
κρίνειεν; οὐδεὶς γάρ ἐστιν οὕτω ῥᾷθυμος, ὅστις ἂν
δέξαιτο παρὰ τῶν προγόνων τὴν ἀρχὴν ταύτην παρα- δ
λαβεῖν μᾶλλον ἢ κτησάμενος ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς παισὶ
36 τοῖς αὐτοῦ καταλιπεῖν. (ις'.) Καὶ μὴν τῶν γε παλαιῶν

καθόδων αὐται μάλιστα εὐδοκιμοῦσιν, ἃς παρὰ τῶν
 ποιητῶν ἀκούομεν· οὗτοι γὰρ οὐ μόνον τῶν γεγενη-
 μένων τὰς καλλίστας ἡμῖν ἀπαγγέλλουσιν, ἀλλὰ καὶ
 παρ' αὐτῶν καινὰς συντιθέασιν. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς
 αὐτῶν μεμυθολόγηκεν, ὅστις οὕτω δεινούς καὶ φοβε-
 ρούς ποιησάμενος τοὺς κινδύνους εἰς τὴν αὐτοῦ κατ- e
 ἤλθεν· ἀλλ' οἱ μὲν πλείστοι πεποίηται διὰ τύχην λα-
 βόντες τὰς βασιλείας, οἱ δὲ μετὰ δόλου καὶ τέχνης πε-
 37 ριγενόμενοι τῶν ἐχθρῶν. (ιζ.) Ἀλλὰ μὴν τῶν γ' ἐπὶ
 τὰδε γεγενημένων, ἴσως δὲ καὶ τῶν ἀπύκτων, Κῦρον
 τὸν Μήδων μὲν ἀφελόμενον τὴν ἀρχήν, Πέρσαις δὲ κτη-
 σάμενον, καὶ πλείστοι καὶ μάλιστα θαυμάζουσιν. ἀλλ' 196
 ὁ μὲν τῷ Περσῶν στρατοπέδῳ τὸ Μήδων ἐνίκησεν, ὃ
 πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ῥαδίως
 ἂν ποιήσειαν· ὁ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ
 σώματος τὰ πλείστα φαίνεται τῶν προειρημένων δια-
 38 πραξάμενος. ἔπειτ' ἐκ μὲν τῆς Κύρου στρατηγίας οὐ-
 πω δήλον, ὅτι καὶ τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους ἂν ὑπέ-
 μεινεν, ἐκ δὲ τῶν τούτῳ πεπραγμένων ἅπασι φανε-
 ρόν, ὅτι ῥαδίως ἂν ἀκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπεχείρησεν. b
 πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ὁσίως καὶ δικαίως ἅπαντα πέ-
 πρακται, τῷ δ' οὐκ εὐσεβῶς ἔνια συμβέβηκεν· ὁ μὲν
 γὰρ τοὺς ἐχθροὺς ἀπώλεσε, Κῦρος δὲ τὸν πατέρα τὸν
 τῆς μητρὸς ἀπέκτεινεν. ὥστ' εἴ τινες βούλονται μὴ τὸ
 μέγεθος τῶν συμβάντων ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐκατέ-
 ρου κρίνειν, δικαίως ἂν Εὐαγόραν καὶ τούτου μάλλον
 39 ἐκαινέσειαν. εἰ δὲ δεῖ συντόμως καὶ μὴδὲν ὑποστειλά-
 μενον μὴδὲ δέισαντα τὸν φθόνον ἀλλὰ παρρησίᾳ χρη- c
 σάμενον εἰπεῖν, οὐδεὶς οὔτε θνητὸς οὔθ' ἡμίθεος οὔτ'
 ἀθάνατος εὐρεθήσεται κάλλιον οὐδὲ λαμπρότερον οὐδ'
 εὐσεβέστερον λαβὼν ἐκείνου τὴν βασιλείαν. καὶ τού-
 τοις ἐκείνως ἂν τις μάλιστα πιστεύσειεν, εἰ σφόδρα

τοῖς λεγομένοις ἀπιστήσας ἐξετάζειν ἐπιχειρήσειεν, ὅπως ἕκαστος ἐτυράννευσεν. φανήσομαι γὰρ οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου μεγάλα λέγειν προθυμούμενος ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν οὕτω περὶ αὐτοῦ δ
θρασέως εἰρηκώς.

40 (ιη΄.) Εἰ μὲν οὖν ἐπὶ μικροῖς διήνεγκες, τοιούτων ἂν καὶ τῶν λόγων αὐτῷ προσῆκεν ἀξιούσθαι· νῦν δ' ἅπαντες ἂν ὁμολογήσειαν τυραννίδα καὶ τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον καὶ περιμαχητότατον εἶναι. τὸν δὲ τὸ κάλλιστον τῶν ὄντων κάλλιστα κτησάμενον τίς ἂν ἤποιη- τῆς ἢ λόγων εὐρετῆς ἀξίως τῶν πεπραγμένων ἐκαι- νέσειεν;

41 (ιδ΄.) Οὐ τοίνυν ἐν τούτοις ὑπερβαλόμενος ἐν τοῖς ἄλλοις εὐρεθήσεται καταδεέστερος γενόμενος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐφυνέστατος ὢν τὴν γνώμην καὶ πλείστα κατορθοῦν θυνάμενος ὁμῶς οὐκ ᾤθηται δεῖν ὀλιγωρεῖν οὐδ' αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐν τῷ ζητεῖν καὶ φροντίζειν καὶ βουλεύεσθαι τὸν πλείστον 197 τοῦ χρόνου διέτριβεν, ἡγούμενος μὲν, εἰ καλῶς τὴν αὐτοῦ φρόνησιν παρασκευάσειεν, ὁμοίως αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν ἔξειν, θαυμάζων δ' ὅσοι τῶν μὲν ἄλλων ἔνεκα τῆς ψυχῆς ποιοῦνται τὴν ἐπιμέλειαν, αὐτῆς δὲ 42 ταύτης μηδὲν τυγχάνουσι φροντίζοντες. ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν· ὁρῶν γὰρ τοὺς ἄριστα τῶν ὄντων ἐπιμελουμένους ἐλάχιστα λυπουμένους, καὶ τὰς ἀληθινὰς τῶν ῥαθυμιῶν οὐκ ἐν ταῖς ἀργαῖαις ἀλλ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις καὶ καρτερίαις ἐνούσας, οὐδὲν ἀνεξέταστον παρέλειπεν, ἀλλ' οὕτως ἀκριβῶς καὶ τὰς πράξεις ἥδει καὶ τῶν πολιτῶν ἕκα- στον ἐγγίνωσκεν ὥστε μήτε τοὺς ἐπιβουλεύοντας αὐ- τῷ φθάνειν μήτε τοὺς ἐπιεικεῖς ὄντας λανθάνειν, ἀλλὰ

πάντας τυγχάνειν τῶν προσηκόντων· οὐ γὰρ ἐξ ὧν
 ἐτέρων ἤκουεν οὐτ' ἐκόλαξεν οὐτ' ἐτίμα τοὺς πολίτας, ^c
 ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς συνήδει τὰς κρίσεις ἐποιεῖτο περὶ αὐ-
 13 τῶν. ἐν τοιαύταις δ' ἐπιμελείαις αὐτὸν καταστήσας
 οὐδὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπιπτόν-
 των οὐδὲ περὶ ἐν πεπλανημένως εἶχεν, ἀλλ' οὕτω θεο-
 φιλῶς καὶ φιλανθρωπῶς διώκει τὴν πόλιν ὥστε τοὺς
 εἰσαφικνουμένους μὴ μᾶλλον Εὐαγόραν τῆς ἀρχῆς ζη-
 λοῦν ἢ τοὺς ἄλλους τῆς ὑπ' ἐκείνου βασιλείας· ἅπαν- ^d
 τα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν οὐδένα μὲν ἀδικῶν, τοὺς
 δὲ χρηστοὺς τιμῶν, καὶ σφόδρα μὲν ἀπάντων ἀρχων,
 44 νομίμως δὲ τοὺς ἐξαμαρτόντας κολάζων· οὐδὲν μὲν
 συμβούλων δεόμενος, ὅμως δὲ τοῖς φίλοις συμβου-
 λευόμενος· πολλὰ μὲν τῶν χρωμένων ἡττώμενος,
 ἅπαντα δὲ τῶν ἐχθρῶν περιγιγνόμενος· σεμνὸς ὢν
 οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου
 κατασκευαῖς· οὐδὲ πρὸς ἐν ἀτάκτως οὐδ' ἀνωμάλως ^e
 διακείμενος ἀλλ' ὁμοίως τὰς ἐν τοῖς ἔργοις ὁμολογίας
 15 ὥσπερ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διαφυλάττων· μέγα φρονῶν
 οὐκ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δι' αὐτὸν γιγνο-
 μένοις· τοὺς μὲν φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὐτῷ
 ποιούμενος, τοὺς δ' ἄλλους τῇ μεγαλοψυχίᾳ καταδου- 198
 λούμενος· φοβερὸς ὢν οὐ τῷ πολλοῖς χαλεπαίνειν ἀλ-
 λά τῷ πολὺ τὴν τῶν ἄλλων φύσιν ὑπερβάλλειν· ἡγού-
 μενος τῶν ἡδονῶν ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν·
 ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαστώνας κτώμενος ἀλλ' οὐ διὰ
 μικρὰς ῥαθυμίας μεγάλους πόνους ὑπολείπόμενος·
 16 ὅλως οὐδὲν παραλείπων ὢν προσεῖναι δεῖ τοῖς βασι-
 λεῦσιν, ἀλλ' ἐξ ἐκάστης τῆς πολιτείας ἐξειλεγμένος τὸ β
 βέλτιστον, καὶ δημοτικὸς μὲν ὢν τῇ τοῦ πλήθους θε-
 ραπείᾳ, πολιτικὸς δὲ τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει,
 στρατηγικὸς δὲ τῇ πρὸς τοὺς κινδύνους εὐβουλία, τυ-

φαννικὸς δὲ τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. καὶ ταῦθ' ὅτι προσῆν Εὐαγόρα, καὶ πλείω τούτων, ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ῥᾶδιον καταμαθεῖν.

- 17 (κ.) Παραλαβὼν γὰρ τὴν πόλιν ἐκβεβαρβαρωμένην καὶ διὰ τὴν Φοινίκων ἀρχὴν οὔτε τοὺς Ἕλληνας ο προσδεχομένην οὔτε τέχνας ἐπισταμένην οὔτ' ἐμπορίῳ χρωμένην οὔτε λιμένα κεκτημένην ταῦτά τε πάντα διώρθωσε καὶ πρὸς τούτοις καὶ χώραν πολλὴν προσεκτήσατο καὶ τείχη προσπεριβάλετο καὶ τριήρεις ἐναυπηγήσατο καὶ ταῖς ἄλλαις κατασκευαῖς οὕτως ἡὔξησε τὴν πόλιν ὥστε μηδεμιᾶς τῶν Ἑλληνίδων ἀπολελετφθαι, καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐνεποίησεν ὥστε πολλοὺς 18 φοβείσθαι τῶν πρότερον καταφρονούντων αὐτῆς. καὶ τοι τηλικαύτας ἐπιδόσεις τὰς πόλεις λαμβάνειν οὐχ οἷόν τ' ἐστίν, ἣν μὴ τις αὐτὰς διοικῇ τοιούτοις ἡθεσιν οἷοις Εὐαγόρας μὲν εἶχεν, ἐγὼ δ' ὀλίγῳ πρότερον ἐπειράθην διελθεῖν. ὥστ' οὐ δέδοικα, μὴ φανῶ μείζω λέγων τῶν ἐκείνῳ προσόντων ἀλλὰ μὴ πολὺ λίαν ἀπο- 19 λειφθῶ τῶν πεπραγμένων αὐτῷ. τίς γὰρ ἂν ἐφίκοιτο τοιαύτης φύσεως, ὃς οὐ μόνον τὴν αὐτοῦ πόλιν πλείονος ἀξίαν ἐποίησεν ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον ὅλον τὸν περιέχοντα τὴν νῆσον ἐπὶ πραότητα καὶ μετριότητα προήγαγεν; πρὶν μὲν γε λαβεῖν Εὐαγόραν τὴν ἀρχὴν οὔτως ἀπροσδοίτως καὶ χαλεπῶς εἶχον, ὥστε καὶ τῶν ἀρχόντων τούτους ἐνόμιζον εἶναι βελτίστους, οἵτινες ὠμότατα πρὸς τοὺς Ἕλληνας διακείμενοι τυγχάνοιεν· 50 νῦν δὲ τοσοῦτον μεταπεπτώκασιν ὥσθ' ἀμιλλᾶσθαι 199 μὲν, οἵτινες αὐτῶν δόξουσι φιλέλληνες εἶναι μάλιστα, παιδοποιεῖσθαι δὲ τοὺς πλείστους αὐτῶν γυναῖκας λαμβάνοντας παρ' ἡμῶν, χαίρειν δὲ καὶ τοῖς κτήμασι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοῖς Ἑλληνικοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς, πλείους δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν μον-

σικὴν καὶ τῶν περὶ τὴν ἄλλην καίδευσιν ἐν τούτοις τοῖς τόποις διατρίβειν, ἢ παρ' οἷς πρότερον εἰσθότες ἦσαν. καὶ τούτων ἀπάντων οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν Εὐαγόραν αἰτίον εἶναι προσομολογήσειεν.

- 51 (κα΄.) Μέγιστον δὲ τεκμήριον καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ὁσιότητος τῆς ἐκείνου· τῶν γὰρ Ἑλλήνων πολλοὶ καὶ καλοὶ κάγαθοι τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπολιπόντες ἦλθον εἰς Κύπρον οἰκήσοντας, ἡγούμενοι κουφοτέραν καὶ νομιμωτέραν εἶναι τὴν Εὐαγόρου βασιλείαν τῶν οἰκοὶ πολιτειῶν· ὧν τοὺς μὲν ἄλλους ὀνομαστὶ διελέ-
 52 θειν πολὺ ἂν ἔργον εἴη· Κόνωνα δὲ τὸν διὰ πλείστας ἀρετὰς πρωτεύσαντα τῶν Ἑλλήνων τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι c δυστυχήσας ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενος ὥς Εὐαγόραν ἦλθε, νομίσας καὶ τῷ σώματι βεβαιωτάτην εἶναι τὴν παρ' ἐκείνου καταφυγὴν καὶ τῇ πόλει τάχιστα ἂν αὐτὸν γενέσθαι βοηθόν. καὶ πολλὰ πρότερον ἤδη κατωρθω-
 53 ῶς οὐδὲ περὶ ἐνὸς πώποτε πράγματος ἔδοξεν ἄμεινον ἢ περὶ τούτου βουλευσασθαι· συνέβη γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν ἄφιν τὴν εἰς Κύπρον καὶ ποιῆσαι καὶ παθεῖν d πλείστ' ἀγαθὰ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἔφθασαν ἀλλή-
 54 λους πλησιάσαντες καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσαντο σφᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς πρότερον οἰκιστοὺς ὄντας. ἔπειτα περὶ τε τῶν ἄλλων ὁμοιοῦντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετέ-
 55 λεσαν καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν αὐτὴν γνώ-
 56 μην εἶχον. ὁρῶντες γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Λακεδαιμονίοις οὖσαν καὶ μεγάλη μεταβολῇ κεχηρμένην λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, ἀμφοτέρωι προσήκοντα ποιοῦντες· e τῷ μὲν γὰρ ἦν φύσει πατρίς, τὸν δὲ διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας νόμῳ πόλιν ἐπεποιήντο. σκο-
 57 πουμένοις δ' αὐτοῖς, ὅπως τῶν συμφορῶν αὐτὴν ἀπαλ-
 58 λάξουσιν, ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκέυα-
 59 σαν· ἄρχοντες γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ 200

κατὰ θάλατταν εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον, ὥστε καὶ
 55 τὴν Ἀσίαν καθῶς ποιεῖν ἐπεχείρησαν. λαβόντες δ' ἐκεί-
 νοι τοῦτον τὸν καιρὸν καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν βασι-
 λέως ἀπορούντων, ὃ τι χρήσονται τοῖς πράγμασιν,
 ἐδίδασκον αὐτοὺς μὴ κατὰ γῆν ἀλλὰ κατὰ θάλατταν
 ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους, νο-
 μίζοντες, εἰ μὲν πεζὸν στρατόπεδον καταστήσαιντο καὶ
 τούτῳ περιγένοιτο, τὰ περὶ τὴν ἡπειρον μόνον καλῶς ἔ-
 ξειν, εἰ δὲ κατὰ θάλατταν κρατήσαιαν, ἅπασαν τὴν
 56 Ἑλλάδα τῆς νίκης ταύτης μεθ' ἔξειν. ὅπερ συνέβη· πει-
 σθέντων γὰρ ταῦτα τῶν στρατηγῶν καὶ ναυτικοῦ συλ-
 λεγόντος Λακεδαιμόνιοι μὲν κατεναυμαχήθησαν καὶ
 τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήθησαν, οἱ δ' Ἕλληνες ἡλευθερώ-
 θησαν, ἡ δὲ πόλις ἡμῶν τῆς τε παλαιᾶς δόξης μέρος
 τι πάλιν ἀνέλαβε καὶ τῶν συμμάχων ἡγεμῶν κατέστη.
 καὶ ταῦτ' ἐπράχθη Κόνωνος μὲν στρατηγούντος, Εὐα-
 γόρου δὲ τοῦτο τε παρασχόντος καὶ τῆς δυνάμεως τὴν
 57 πλειίστην παρασκευάσαντος. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς μὲν αὐ-
 τοὺς ἐτιμήσαμεν ταῖς μεγίσταις τιμαῖς καὶ τὰς εἰκόνας
 αὐτῶν ἐστήσαμεν, οὐπερ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σω-
 τῆρος, πλησίον ἐκείνου τε καὶ σφῶν αὐτῶν, ἀμφοτέ-
 ρων ὑπόμνημα, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς εὐεργεσίας καὶ
 τῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους.

(κβ'.) Βασιλεὺς δ' οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχε περὶ
 αὐτῶν, ἀλλ' ὅσῳ μείζω καὶ πλείονος ἄξια κατειοργά-
 σαντο, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἔδωκεν αὐτούς. περὶ μὲν οὖν
 Κόνωνος ἄλλος ἡμῖν ἔσται λόγος· ὅτι δὲ πρὸς Εὐα-
 58 γόραν οὕτως ἔσχε, οὐδ' αὐτὸς λαθεῖν ἐξήτησεν. φαί-
 νεται γὰρ μᾶλλον μὲν σπουδάσας περὶ τὸν ἐν Κύπρῳ
 πόλεμον ἢ περὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, μείζω δὲ καὶ χα-
 λεπώτερον ἐκείνου ἀνταγωνιστὴν νομίσας ἢ Κῦρον
 τὸν περὶ τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαντα. μέγιστον δὲ ε

τεκμήριον· τοῦ μὲν γὰρ ἀκούων τὰς παρασκευὰς το-
 σοῦτον κατεφρόνησεν, ὥστε διὰ τὸ μὴ φροντίζειν μι-
 κροῦ δεῖν ἔλαθεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ βασιλείον ἐπιστάς·
 πρὸς δὲ τοῦτον οὕτως ἐκ πολλοῦ περιδεῶς ἔσχεν, ὥστε
 μεταξὺ πάσων εὖ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπεχείρησε,
 δίκαια μὲν οὐ ποιῶν, οὐ μὲν παντάπασιν ἀλόγως βου- 201
 59 λευσάμενος. ἡπίστατο μὲν γὰρ πολλοὺς καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐκ ταπεινῶν καὶ φανύλων
 πραγμάτων μεγάλας δυναστείας καταργασαμένους,
 ἡσθάνετο δὲ τὴν Εὐαγόρου μεγαλοψυχίαν καὶ τὰς ἐπι-
 δόσεις αὐτῷ καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν πραγμάτων οὐ κα-
 τὰ μικρὸν γιγνομένας ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν ἀνυπερέβλη-
 τον ἔχοντα καὶ τὴν τύχην αὐτῷ συναγωνιζομένην·
 60 ὥστ' οὐχ ὑπὲρ τῶν γεγενημένων ὀργιζόμενος ἀλλὰ b
 περὶ τῶν μελλόντων φοβούμενος, οὐδὲ περὶ Κύπρου
 μόνον δεδιὼς ἀλλὰ πολὺ περὶ μειζόνων ἐποιήσατο τὸν
 πόλεμον πρὸς αὐτόν. οὕτω δ' οὖν ὤρμησεν, ὥστ' εἰς
 τὴν στρατείαν ταύτην πλέον ἢ τάλαντα πεντακισχίλια
 61 καὶ μύρια κατηνάλωσεν. (κγ'.) Ἄλλ' ὅμως Εὐαγόρας
 πάσαις ἀπολελειμμένος ταῖς δυνάμεσιν, ἀντιτάξας τὴν
 αὐτοῦ γνώμην πρὸς τὰς οὕτως ὑπερμεγέθεις παρα-
 σκευὰς, ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τούτοις πολὺ θαυμαστότα- c
 ρον ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς προειρημένοις. ὅτε μὲν γὰρ αὐ-
 τὸν εἶων εἰρήνην ἄγειν, τὴν αὐτοῦ πόλιν μόνην εἰ-
 62 χεν· ἐπειδὴ δ' ἠναγκάσθη πολεμεῖν, τοιοῦτος ἦν καὶ
 τοιοῦτον εἶχε Πενταγόραν τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ συνα-
 γωνιστήν, ὥστε μικροῦ μὲν ἐδέησε Κύπρον ἅπασαν
 κατασχεῖν, Φοινίκην δ' ἐπόρθησε, Τύρον δὲ κατὰ κρά-
 τος εἴλε, Κιλικίαν δὲ βασιλέως ἀπέστησε, τοσοῦτους
 δὲ τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν ὥστε πολλοὺς Περσῶν d
 πενθοῦντας τὰς αὐτῶν συμφορὰς μεμνησθαι τῆς ἀρε-
 63 τῆς τῆς ἐκείνου· τελευτῶν δ' οὕτως ἐνέπλησεν αὐτοὺς

τοῦ πολεμεῖν, ὥστ' εἰθισμένων τὸν ἄλλον χρόνον τῶν βασιλέων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποστᾶσι, πρὶν κύριοι γένοιτο τῶν σωμαμάτων, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον, οὐδὲν δὲ κί-
 64 νήσαντες τῆς Εὐαγόρου τυραννίδος. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν τῶν καὶ δόξαν καὶ δύναμιν μεγίστην ἐχόντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο τὴν ἀρχήν, Εὐαγόρα δὲ πολεμήσας ἑτη δέκα τῶν αὐτῶν κύριον αὐτὸν κατέλιπεν, ὧν περ ἦν καὶ πρὶν εἰς τὸν πόλεμον εἰσελθεῖν. ὃ δὲ πάντων δεινότατον· τὴν γὰρ πόλιν, ἣν Εὐαγόρας ἐτέρου τυραννοῦντος μετὰ 202 πεντήκοντ' ἀνδρῶν εἴλε, ταύτην βασιλεὺς ὁ μέγας τοσαύτην δύναμιν ἔχων οὐχ οἷός τ' ἐγένετο χειρῶσασθαι.

- 65 (κδ'.) Καίτοι πῶς ἂν τις τὴν ἀνδρίαν ἢ τὴν φρόνησιν ἢ σύμπασαν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου φανερώτερον ἐπιδείξειεν ἢ διὰ τοιούτων ἔργων καὶ κινδύνων; οὐ γὰρ μόνον φανεῖται τοὺς ἄλλους πολέμους ἀλλὰ καὶ τὸν τῶν ἡρώων ὑπερβαλόμενος, τὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ὑμνούμενον. οἱ μὲν γὰρ μεθ' ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος Τροίαν μόνην εἶλον, ὃ δὲ μίαν πόλιν ἔχων πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀσίαν ἐπολέμησεν· ὥστ' εἰ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἐγκωμιάζειν αὐτὸν ἠβουλήθησαν, ὅσοι περ ἐκείνους, πολὺ ἂν μείζω καὶ τὴν δόξαν
 66 αὐτῶν ἔλαβεν. (κε'.) Τίνα γὰρ εὐρήσομεν τῶν τότε γενομένων, εἰ τοὺς μύθους ἀφέντες τὴν ἀλήθειαν σκοποῖμεν, τοιαῦτα διαπεπραγμένον, ἢ τίνα τοσούτων μεταβολῶν ἐν τοῖς πράγμασιν αἴτιον γεγεννημένον; ὃς αὐτὸν μὲν ἐξ ἰδιώτου τύραννον κατέστησε, τὸ δὲ γένος ἅπαν ἀπεληλαμένον τῆς πολιτείας εἰς τὰς προσηκούσας τιμὰς πάλιν ἐπανήγαγε, τοὺς δὲ πολίτας ἐκ βαρβάρων μὲν Ἑλλήνας ἐποίησεν, ἐξ ἀνάνδρων δὲ πο-

- 67 λεμικούς, ἐξ ἀδόξων δ' ὀνομαστούς, τὸν δὲ τόπον ἄμ-
κτον ὅλον παραλαβὼν καὶ παντάπασιν ἐξηγγιωμένον
ἡμερώτερον καὶ πραότερον κατέστησεν, ἐτι δὲ πρὸς
τούτοις εἰς ἐχθραν μὲν βασιλεὶ καταστάς οὕτως αὐ- d
τὸν ἡμύνατο καλῶς ὥστ' ἀείμνηστον γεγενῆσθαι τὸν
πόλεμον τὸν περὶ Κύπρον, ὅτε δ' ἦν αὐτῷ σύμμα-
χος, τοσοῦτ' χρησιμώτερον αὐτὸν παρέσχε τῶν ἄλλων
68 ὥσθ' ὁμολογουμένως μεγίστην αὐτῷ συμβαλέσθαι
δύναμιν εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κνίδον, ἧς γε-
νομένης βασιλεὺς μὲν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κύριος κατέ-
στη, Λακεδαιμόνιοι δ' ἀντὶ τοῦ τὴν ἡπειρον πορθεῖν
περὶ τῆς αὐτῶν κινδυνεύειν ἠναγκάσθησαν, οἱ δ' Ἑλ- e
ληνες ἀντὶ δουλείας αὐτονομίας ἐτυχον, Ἀθηναῖοι δὲ
τοσοῦτον ἐπέδωσαν ὥστε τοὺς πρότερον αὐτῶν ἄρχον-
69 τας ἐλθεῖν αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν δάσονταις. (κς.) Ὡστ'
εἰ τις ἐροῖτό με, τί νομίζω μέγιστον εἶναι τῶν Εὐα-
γόρα πεπραγμένων, πότερον τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς 203
παρασκευὰς τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους, ἐξ ὧν τὰ προ-
ειρημένα γέγονεν, ἢ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἢ τὴν
κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων
διοίκησιν, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἂν κατασταίην· ἀεὶ γάρ
μοι δοκεῖ μέγιστον εἶναι καὶ θαυμαστότατον, καθ' ὃ
τι ἂν αὐτῶν ἐπιστήσω τὴν διάνοιαν.
- 70 (κς.) Ὡστ' εἰ τινες τῶν προγεγενημένων δι' ἀρε-
τὴν ἀθάνατοι γεγόνασιν, οἶμαι κάκεινον ἡξιῶσθαι
ταύτης τῆς δωρεᾶς, σημείοις χρῶμενος, ὅτι καὶ τὸν b
ἐνθάδε χρόνον εὐτιχέστερον καὶ θεοφιλέστερον ἐκέ-
λευον διαβέβλωκεν. τῶν μὲν γὰρ ἡμιθέων τοὺς πλεί-
στους καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους εὐρήσομεν ταῖς μεγί-
σταις συμφοραῖς περιπεσόντας, Εὐαγόρας δ' οὐ μόνον
θαυμαστότατος ἀλλὰ καὶ μακαριστότατος ἐξ ἀρχῆς ὧν
71 διετέλεσεν. (κη.) Τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὅς

- τοιούτων μὲν προγόνων ἐτυχεν, οἷων οὐδεὶς ἄλλος, c
 πλὴν εἰ τις ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκείνῳ γέγονεν, τοσοῦτον
 δὲ καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων διήνεγκεν
 ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης
 ἄξιός ἐστιν τυραννεῖν, κάλλιστα δὲ κτησάμενος τὴν
 βασιλείαν ἐν ταύτῃ τὸν βίον διετέλεσε, θνητὸς δὲ γε-
 νόμενος ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην κατέλιπε,
 τοσοῦτον δ' ἐβίω χρόνον ὥστε μήτε τοῦ γήρως ἄμοι-
 ρος γενέσθαι μήτε τῶν νόσων μετασχεῖν τῶν διὰ ταύ-
 72 τὴν τὴν ἡλικίαν γιγνομένων. πρὸς δὲ τούτοις, ὃ δο- d
 κεῖ σπανιωτάτον εἶναι καὶ χαλεπώτατον, εὐπαιδίας
 τυχεῖν ἅμα καὶ πολυπαιδίας, οὐδὲ τούτου διήμαρτεν,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῷ συνέπεσεν. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι
 τῶν ἐξ αὐτοῦ γεγνονότων οὐδὲν κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς
 ὀνόμασι προσαγορευόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλεῖα
 καλούμενον, τοὺς δ' ἄνακτας, τὰς δ' ἀνάσσας. ὥστ'
 εἴτινες τῶν ποιητῶν περὶ τίνος τῶν προγεγενημένων
 ὑπερβολαῖς κέχρηται, λέγοντες, ὥς ἦν θεὸς ἐν ἀν- e
 θρώποις ἢ δαίμων θνητὸς, ἅπαντα τὰ τοιαῦτα περὶ
 τὴν ἐκείνου φύσιν ῥηθῆναι μάλιστα ἂν ἀρμόσειεν.
- 73 (κθ'.) Τῶν μὲν οὖν εἰς Εὐαγόραν πολλὰ μὲν οἴ-
 μαὶ παραλιπεῖν· ὕστερ' ἴω γὰρ τῆς ἀκμῆς τῆς ἔμμαντοῦ, 204
 μεθ' ἧς ἀκριβέστερον καὶ φιλοπονώτερον ἐξεργασά-
 μην ἂν τὸν ἐπαινον τοῦτον· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ νῦν,
 ὅσον κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν, οὐκ ἀνεγκωμιάστὸς
 ἐστίν. (λ'.) Ἐγὼ δ' ὧ Νικόκλεις ἡγοῦμαι καλὰ μὲν
 εἶναι μνημεῖα καὶ τὰς τῶν σωμάτων εἰκόνας, πολὺ
 μέντοι πλείονος ἀξίας τὰς τῶν πράξεων καὶ τῆς δια-
 νοίας, ἃς ἐν τοῖς λόγοις ἂν τις μόνον τοῖς τεχνικῶς
 74 ἔχουσι θεωρήσειεν. προκρίνω δὲ ταύτας πρῶτον μὲν b
 εἰδῶς τοὺς καλοὺς κάγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν οὐχ οὕτως
 ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος σεμνυνομένους ὥς ἐπὶ τοῖς

- ἐργοῖς καὶ τῇ γνῶμῃ φιλοτιμουμένους· ἐπειθ' ὅτι τοὺς
 μὲν τύπους ἀναγκαῖον παρὰ τοῦτοις εἶναι μόνοις,
 παρ' οἷς ἂν σταθῶσι, τοὺς δὲ λόγους ἐξενεχθῆναι δ' οἷόν
 τ' ἐστὶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διαδοθέντας ἐν ταῖς τῶν
 εὐφρονούντων διατριβαῖς ἀγαπᾶσθαι, παρ' οἷς κρεῖτ-
 75 τόν ἐστὶν ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εὐδοκιμεῖν· πρὸς
 δὲ τοῦτοις ὅτι τοῖς μὲν πεπλασμένοις καὶ τοῖς γεγραμ-
 μένοις οὐδεὶς ἂν τὴν τοῦ σώματος φύσιν ὁμοιώσειε,
 τοὺς δὲ τρόπους τοὺς ἀλλήλων καὶ τὰς διανοίας τὰς ἐν
 τοῖς λεγομένοις ἐνούσας ῥαδίον ἐστὶ μιμεῖσθαι τοῖς μὴ
 ῥαθυμεῖν αἰρουμένοις ἀλλὰ χρηστοῖς εἶναι βουλομέ-
 76 νοις. (λα΄.) Ὡν ἕνεκα καὶ μᾶλλον ἐπεχείρησα γράφειν
 τὸν λόγον τοῦτον, ἡγούμενος καὶ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς
 παισὶ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπ' Εὐαγόρου γεγονόσι πολὺ δ
 καλλίστην ἂν γενέσθαι ταύτην παράκλησιν, εἰ τις
 ἀθροίσας τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου καὶ τῷ λόγῳ κοσμή-
 σας παραδοίῃ θεωρεῖν ὑμῖν καὶ συνδιατρίβειν αὐταῖς.
 77 τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους προτρέπομεν ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν
 ἐτέρους ἐπαινοῦντες, ἵνα ζηλοῦντες τοὺς εὐλογουμέ-
 νους τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπιτηδευμάτων ἐπιθυμῶσιν,
 ἐγὼ δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς οὐκ ἄλλοτρίοις παραδείγμασι
 χρώμενος ἀλλ' οἰκείοις παρακαλῶ, καὶ συμβουλεύω ε
 προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως καὶ λέγειν καὶ πράττειν μη-
 78 δένος ἤττον δυνήσκει τῶν Ἑλλήνων. (λβ΄.) Καὶ μὴ νό-
 μξέ με καταγινώσκειν, ὥς νῦν ἀμελεῖς, ὅτι πολλὰ κίς
 σοὶ διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ οὐτ' ἐμὲ
 λέληθας οὔτε τοὺς ἄλλους, ὅτι καὶ πρῶτος καὶ μόνος 207
 τῶν ἐν τυραννίδι καὶ πλούτῳ καὶ τρυφαῖς ὄντων φιλο-
 σοφεῖν καὶ πονεῖν ἐπιχειρήσας, οὐδ' ὅτι πολλοὺς
 τῶν βασιλέων ποιήσεις ζηλώσαντας τὴν σὴν παίδευ-
 σιν τούτων τῶν διατριβῶν ἐπιθυμεῖν, ἀφεμένους ἐφ'
 79 οἷς νῦν λίαν χαίρουσιν. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ταῦτ' εἰδὼς

οὐδὲν ἤττον καὶ ποιῶ καὶ ποιήσω ταυτόν, ὅπερ ἐν τοῖς
 γυμνικοῖς ἀγῶσιν οἱ θασαί· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι παρακε-
 λεύονται τῶν δρομέων οὐ τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλὰ
 80 τοῖς περὶ τῆς νίκης ἀμιλλωμένοις. (λγ'.) Ἐμὸν μὲν οὖν
 ἔργον καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γρά-
 φειν, ἐξ ὧν μέλλομέν σε παροξύνειν ὀρέγεσθαι τού-
 των, ὧν περ καὶ νῦν τυγχάνεις ἐπιθυμῶν· σοὶ δὲ προσ-
 ῆκει μὴδὲν ἐλλείπειν ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῷ παρόντι καὶ
 τὸν λοιπὸν χρόνον ἐπιμελῆσθαι καὶ τὴν ψυχὴν ἀσκεῖν,
 ὅπως ἄξιός ᾖσι καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προ-
 γόνων. ὥς ἅπασι μὲν προσήκει περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι
 τὴν φρόνησιν, μάλιστα δ' ὑμῖν τοῖς πλείστον καὶ με-
 81 γίστων κυρίοις οὖσιν. χρεὶ δ' οὐκ ἀγαπᾶν, εἰ τῶν παρ-
 όντων τυγχάνεις ὧν ἤδη κρείττων, ἀλλ' ἀγανακτεῖν,
 εἰ τοιοῦτος μὲν ὧν αὐτὸς τὴν φύσιν, γεροντῶς δὲ τὸ
 μὲν παλαιὸν ἀπὸ Διὸς, τὸ δ' ὑπογυιότατον ἐξ ἀνδρὸς
 τοιούτου τὴν ἀρετὴν, μὴ πολὺ διοίσεις καὶ τῶν ἄλλων
 καὶ τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς σοὶ τιμαῖς ὄντων. ἔστι δ' ἐπὶ
 σοὶ μὴ διαμαρτεῖν τούτων· ἂν γὰρ ἐμμένῃς τῇ φιλο-
 σοφίᾳ καὶ τοσοῦτον ἐπιδιδῶς, ὅσον περ νῦν, ταχέως
 γενήσῃ τοιοῦτος, οἶόν σε προσήκει.

10.

ΕΛΕΝΗ.

(α'.) Εἰσὶ τινες οἱ μέγα φρονοῦσιν, ἣν ὑπόθεσιν 208
 ἄτοπον καὶ παράδοξον ποιησάμενοι περὶ ταύτης ἀνε-
 κτῶς εἰπεῖν δυνηθῶσι· καὶ καταγεγρασάσιν οἱ μὲν
 οὐ φάσκοντες οἷόν τ' εἶναι ψευδῇ λέγειν οὐδ' ἀντιλέ-
 ISOCRATES. I.

γειν οὐδὲ δύνω λόγῳ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἀν-
 ειπεῖν, οἱ δὲ διεξιόντες ὥς ἀνδρία καὶ σοφία καὶ δικαιο-
 σΐνη ταῦτόν ἐστι, καὶ φύσει μὲν οὐδὲν αὐτῶν ἔχομεν, ^b
 μία δ' ἐπιστήμη καθ' ἀπάντων ἐστίν· ἄλλοι δὲ περὶ
 τὰς ἐριδας διατρίβουσι τὰς οὐδὲν μὲν ὠφελούσας,
 πράγματα δὲ παρέχειν τοῖς πλησιάζουσι δυναμένας.
² (β') Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἑώρων νεωστὶ τὴν περιεργίαν ταύ-
 την ἐν τοῖς λόγοις ἐγγεγενημένην καὶ τούτους ἐπὶ τῇ
 καινότητι τῶν εὐρημένων φιλοτιμουμένους, οὐκ ἂν
 ὁμοίως ἐθαύμαζον αὐτῶν· νῦν δὲ τίς ἐστὶν οὕτως
 ὀψιμαθής, ὅστις οὐκ οἶδε Πρωταγόραν καὶ τοὺς κατ' ^c
 ἐκείνον τὸν χρόνον γενομένους σοφιστὰς, ὅτι καὶ ται-
 αῦτα καὶ πολὺ τούτων πραγματωδέστερα συγγράμ-
³ ματα κατέλιπον ἡμῖν; πῶς γὰρ ἂν τις ὑπερβάλαιτο
 Γοργίαν τὸν τολμήσαντα λέγειν, ὥς οὐδὲν τῶν ὄντων
 ἐστὶν, ἢ Ζήνωνα τὸν ταῦτά δυνατὰ καὶ πάλιν ἀδύνατα
 πειρώμενον ἀποφαίνειν, ἢ Μέλισσον, ὃς ἀπείρων τὸ ^d
 πλήθος πεφυκότων τῶν πραγμάτων ὥς ἐνὸς ὄντος τοῦ
⁴ παντὸς ἐπεχείρησεν ἀποδείξει εὐρίσκειν; (γ') Ἄλλ'
 ὅμως οὕτω φανερώς ἐκείνων ἐπιδειξάντων, ὅτι ῥαδιόν
 ἐστὶ, περὶ ὧν ἂν τις πρόδηται, ψευδῇ μηχανήσασθαι
 λόγον, ἔτι περὶ τὸν τόπον τοῦτον διατρίβουσιν· οὕς ²⁰⁹
 ἐχρῆν ἀφεμένους ταύτης τῆς τερθρείας, τῆς ἐν μὲν
 τοῖς λόγοις ἐξελέγχειν προσποιοιμένης, ἐν δὲ τοῖς ἐρ-
 γοῖς πολὺν ἤδη χρόνον ἐξεληλεγμένης, τὴν ἀλήθειαν
⁵ διώκειν, καὶ περὶ τὰς πράξεις, ἐν αἷς πολιτευόμεθα,
 τοὺς συνόντας παιδεύειν, καὶ περὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν
 τούτων γυμνάζειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ κρεῖτ-
 τόν ἐστὶ περὶ τῶν χρησίμων ἐπικεικῶς δοξάζειν ἢ περὶ
 τῶν ἀχρηστών ἀκριβῶς ἐπίστασθαι, καὶ μικρὸν προ- ^b
 ἔχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν
 τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μηδὲν πρὸς τὸν βίον ὠφελούσιν.

- 6 (δ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐδενὸς αὐτοῖς ἄλλου μέλει πλὴν τοῦ
 χρηματίζεσθαι κατὰ τῶν νεωτέρων. ἔστι δ' ἡ περὶ τὰς
 ἐριδας φιλοσοφία δυναμένη τοῦτο ποιεῖν· οἱ γὰρ μήτε
 τῶν ἰδίων πῶ μήτε τῶν κοινῶν φροντίζοντες τοῦτοις
 μάλιστα χαίρουσι τῶν λόγων, οἱ μὴδὲ πρὸς ὃν χρήσι-
 7 μοι τυγχάνουσιν ὄντες. (ε'.) Τοῖς μὲν οὖν τηλικούτοις
 πολλὴ συγγνώμη ταύτην ἔχειν τὴν διάνοιαν· ἐπὶ γὰρ ε
 ἀπάντων τῶν πραγμάτων πρὸς τὰς περιστάτητας καὶ
 τὰς θαυματοποιίας οὕτω διακείμενοι διατελοῦσι· τοῖς
 δὲ παιδεύειν προσκοιούμενοις ἄξιον ἐπιτιμᾶν, ὅτι κατ-
 ηγοροῦσι μὲν τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις συμβολαίοις ἐξαπα-
 τώντων καὶ μὴ δικαίως τοῖς λόγοις χρωμένων, αὐτοὶ
 δ' ἐκείνων δεινότερα ποιοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλους τι-
 νὰς ἐξημίωνσαν, οὗτοι δὲ τοὺς συνόντας μάλιστα βλά- d
 8 πτουσιν. (ς'.) Τοσοῦτον δ' ἐπιδεδωκέναι πεποιήκασι
 τὸ ψευδολογεῖν, ὥστ' ἤδη τινὲς, ὁρῶντες τούτους ἐκ
 τῶν τοιούτων ὀφειλουμένους, τολμᾶσι γράφειν, ὥς
 ἔστιν ὁ τῶν πτωχευόντων καὶ φευγόντων βίος ζηλω-
 τότατος ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ ποιοῦνται τε-
 κμήριον, ὥς εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχουσι τι λέ-
 γειν, περὶ γὰρ τῶν καλῶν ἀγαθῶν ῥαδίως εὐπορήσου-
 9 σιν. ἔμοι δὲ δοκεῖ πάντων εἶναι καταγελαστότατον τὸ ε
 διὰ τούτων τῶν λόγων ζητεῖν πείθειν, ὥς περὶ τῶν
 πολιτικῶν ἐπιστήμην ἔχουσιν, ἔξον ἐν αὐτοῖς οἷς ἐπ-
 αγγέλλονται τὴν ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι· τοὺς γὰρ ἀμφισ-
 βητοῦντας τοῦ φρονεῖν καὶ φάσκοντας εἶναι σοφι-
 στάς οὐκ ἐν τοῖς ἡμελημένοις ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἐν 210
 οἷς ἅπαντές εἰσιν ἀνταγωνισταί, προσήκει διαφέρειν
 10 καὶ κρείτους εἶναι τῶν ἰδιωτῶν. νῦν δὲ παραπλήσιον
 ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἰ τις προσκοιεῖτο κράτιστος εἶ-
 ναι τῶν ἀθλητῶν ἐνταῦθα καταβαίνων, οὐ μὴδεις ἂν
 ἄλλος ἀξιώσειεν. τίς γὰρ ἂν τῶν εὐφρονούντων συμ-

- φορὰς ἐπαινεῖν ἐπιχειρήσειεν; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι δι'
 11 ἀσθενεῖαν ἐνταῦθα καταφεύγουσιν. ἔστι γὰρ τῶν μὲν
 τοιούτων συγγραμμάτων μία τις ὁδὸς, ἣν οὐθ' εὗρεται b
 οὔτε μαθεῖν οὔτε μιμήσασθαι δύσκολόν ἐστιν· οἱ δὲ
 κοινοὶ καὶ πιστοὶ καὶ τούτοις ὅμοιοι τῶν λόγων διὰ
 πολλῶν ἰδεῶν καὶ καιρῶν δυσκαταμαθήτων εὐρίσκον-
 ται τε καὶ λέγονται, καὶ τοσούτῳ χαλεπωτέραν ἔχουσι
 τὴν σύνθεσιν, ὅσῳ περ τὸ σεμνύνεσθαι τοῦ σκώπτειν
 καὶ τὸ σπουδάξειν τοῦ παλῆν ἐπιπονώτερόν ἐστιν.
- 12 σημεῖον δὲ μέγιστον· τῶν μὲν γὰρ τοὺς βομβυλιοὺς
 καὶ τοὺς ἄλλας καὶ τὰ τοιαῦτα βουλευθέντων ἐπαινεῖν c
 οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, οἱ δὲ περὶ τῶν ὁμο-
 λογουμένων ἀγαθῶν ἢ καλῶν ἢ τῶν διαφερόντων ἐπ'
 ἀρετῇ λέγειν ἐπιχειρήσαντες πολὺ καταδεέστερον τῶν
- 13 ὑπαρχόντων ἅπαντες εἰρήκασιν. οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς
 γνώμης ἐστὶν ἀξίως εἰπεῖν περὶ ἐκατέρων αὐτῶν, ἀλλὰ
 τὰ μὲν [μικρὰ] ῥᾶδιον τοῖς λόγοις ὑπερβαλέσθαι, τῶν
 δὲ χαλεπὸν τοῦ μεγέθους ἐφικέσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν
 δόξαν ἐχόντων σπάνιον εὗρεται, ἂ μὴδεις πρότερον εἰ- d
 ρηκε, περὶ δὲ τῶν φανύλων καὶ ταπεινῶν ὅ τι ἂν τις
 τύχῃ φθιγεῖν ἄμενος, ἅπαν ἰδιόν ἐστιν.
- 14 (ζ'.) Διὸ καὶ τὸν γράψαντα περὶ τῆς Ἑλένης ἐπαι-
 νῶ μάλιστα τῶν εὖ λέγειν τι βουλευθέντων, ὅτι περὶ
 τοιαύτης ἐμνήσθη γυναικὸς, ἣ καὶ τῷ γένει καὶ τῷ
 κάλλει καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκεν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ
 τοῦτον μικρόν τι παρέλαθεν· φησὶ μὲν γὰρ ἐγκώμιον
 γεγραφέναι περὶ αὐτῆς, τυγχάνει δ' ἀπολογίαν εἰρη-
- 15 κῶς ὑπὲρ τῶν ἐκείνη πεπραγμένων. ἔστι δ' οὐκ ἐκ τῶν e
 αὐτῶν ἰδεῶν οὐδὲ περὶ τῶν αὐτῶν [ἔργων] ὁ λόγος,
 ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον· ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ προσή-
 κει περὶ τῶν ἀδικεῖν αἰτίαν ἐχόντων, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς 211
 ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ διαφέροντας.

(ή.) Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ ῥᾶστον ποιεῖν, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἄλλοις μηδὲν ἐπιδεικνὺς τῶν ἐμαντοῦ, περὶ ἀσσομαι περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης εἶπειν, παραλιπὼν ἅπαντα τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα.

16 (θ'.) Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους αὐτῆς. πλείστων γὰρ ἡμιθέων ὑπὸ Διὸς γεννηθέντων μόνης ταύτης γυναικὸς πατὴρ ἡξίωσε κληθῆναι. σπουδάσας δὲ μάλιστα περὶ τε τὸν ^b ἐξ Ἀλκμήνης καὶ τοὺς ἐκ Λήδας, τοσοῦτ' ἂν μᾶλλον Ἑλένην Ἡρακλέους προὔτιμήσεν, ὥστε τῷ μὲν ἰσχὺν ἔδωκεν, ἣ βίᾳ τῶν ἄλλων κρατεῖν δύναται, τῇ δὲ κάλλος ἀπένειμεν, ὃ καὶ τῆς θώμης αὐτῆς ἄρχειν πέφυκεν.

17 εἰδὼς δὲ τὰς ἐπιφανεῖας καὶ τὰς λαμπρότητας οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀγῶνων γιγνομένας, βουλόμενος αὐτῶν μὴ μόνον τὰ σώματ' ^c εἰς θεοὺς ἀναγαγεῖν ἀλλὰ καὶ τὰς δόξας ἀειμνήστους καταλιπεῖν, τοῦ μὲν ἐπίπονον καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησε, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμαχῆτον τὴν φύσιν ἐποίησεν.

18 (ι'.) Καὶ πρῶτον μὲν Θησεὺς, ὃ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἰδὼν αὐτὴν οὐπω μὲν ἀκμάζουσαν, ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν, τοσοῦτον ἠττήθη τοῦ κάλλους ὃ κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος, ὥσθ' ὑπαρχούσης αὐτῷ καὶ πατρὶδος ^d μεγίστης καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης ἡγησάμενος οὐκ ἄξιον εἶναι ξὴν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς ἄνευ τῆς

19 πρὸς ἐκείνην οἰκειότητος, ἐπειδὴ παρὰ τῶν κυρίων οὐχ οἷός τ' ἦν αὐτὴν λαβεῖν, ἀλλ' ἐπέμενον τὴν τε τῆς παιδὸς ἡλικίαν καὶ τὸν χρησμὸν τὸν παρὰ τῆς Πυθίας, ὑπεριδὼν τὴν ἀρχὴν τὴν Τυνδάρεω καὶ καταφρονήσας τῆς θώμης τῆς Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ^e καὶ πάντων τῶν ἐν Λακεδαίμονι δεινῶν ὀλιγορήσας,

βία λαβὼν αὐτὴν εἰς Ἀφιδναν τῆς Ἀττικῆς κατέθετο, 20 καὶ τοσαύτην χάριν ἔσχε Πειρίδῳ τῷ μετασχόντι τῆς ἀρπαγῆς, ὥστε βουλευθέντος αὐτοῦ μνηστεύσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Διμήτρος, καὶ παρακαλοῦντος ἐπὶ τὴν εἰς Αἰδον κατὰβασιν, ἐπειδὴ συμβουλευσὼν οὐχ οἷός 212 τ' ἦν ἀποτρέπειν, προδήλου τῆς συμφορᾶς οὔσης ὅμως αὐτῷ συνηκολούθησε, νομίζων ὀφείλειν τοῦτον τὸν ἔρανον, μηδεὶνὸς ἀποστῆναι τῶν ὑπὸ Πειρίδου προσταχθέντων ἀνδ' ὧν ἐκεῖνος αὐτῷ συνεκινδύ-
νευσεν.

21 (ια΄.) Εἰ μὲν οὖν ὁ ταῦτα πράξας εἰς ἣν τῶν τυ-
χόντων ἀλλὰ μὴ τῶν πολὺ διδνεγκόντων, οὐκ ἂν πω
δῆλος ἦν ὁ λόγος, πότερον Ἑλένης ἐπαινος ἢ κατηγο-
ρία Θησέως ἐστίν· νῦν δὲ τῶν μὲν ἄλλων τῶν εὐδο- b
κιμησάντων εὐρήσομεν τὸν μὲν ἀνδρίας, τὸν δὲ σο-
φίας, τὸν δ' ἄλλον τινὸς τῶν τοιούτων μερῶν ἀπε-
στερημένον, τοῦτον δὲ μόνον οὐδ' ἐνὸς ἐνδεᾶ γενό-
μενον, ἀλλὰ παντελεῖ τὴν ἀρετὴν κτησάμενον. δοκεῖ
22 δέ μοι πρέπειν περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν·
ἡγοῦμαι γὰρ ταύτην μεγίστην εἶναι πίστιν τοῖς βου-
λομένοις Ἑλένην ἐπαινεῖν, ἣν ἐπιδείξωμεν τοὺς ἀγα-
πήσαντας καὶ θαυμάσαντας ἐκείνην αὐτοὺς τῶν ἄλ- c
λων θαυμαστοτέρους ὄντας. (ιβ΄.) Ὅσα μὲν γὰρ ἐφ'
ἡμῶν γέγονεν, εἰκότως ἂν ταῖς δόξαις ταῖς ἡμετέραις
αὐτῶν διακρίνοιμεν, περὶ δὲ τῶν οὕτω παλαιῶν προσ-
ήκει τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον εὐφρονήσασιν ὁμο-
νοοῦντας ἡμᾶς φαίνεσθαι.

23 Κάλλιστον μὲν οὖν ἔχω περὶ Θησέως τοῦτ' εἰπεῖν,
ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος ἐνά-
μιλλον τὴν αὐτοῦ δόξαν πρὸς τὴν ἐκείνου κατέστησεν.
οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίους δ
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς,

πρόγοντα τῇ συγγενείᾳ ποιοῦντες. ἐξ ἀδελφῶν γὰρ
 γεγονότες, ὁ μὲν ἐκ Διὸς, ὁ δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἀδελ-
 φὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔσχον. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν
 προγεγεννημένων ὑπὲρ τοῦ βίου τοῦ τῶν ἀνθρώπων
 21 ἀθληταὶ κατέστησαν. (ιγ'.) Συνέβη δὲ τὸν μὲν ὀνο-
 μαστοτέρους καὶ μείζους, τὸν δ' ὠφελιμωτέρους καὶ
 τοῖς Ἕλλησιν οἰκειοτέρους ποιήσασθαι τοὺς κινδύ-
 νους. τῷ μὲν γὰρ Εὐρυσθέως προσέταττε τὰς τε βοῦς e
 τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας ἀγαγεῖν καὶ τὰ μῆλα τὰ τῶν
 Ἑσπερίδων ἐνεγκαῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἀναγαγεῖν καὶ
 τοιοῦτους ἄλλους πόνους, ἐξ ὧν ἤμελλεν οὐ τοὺς ἄλ-
 26 λους ὠφελήσειν ἀλλ' αὐτὸς κινδυνεύσειν· ὁ δ' αὐτὸς
 αὐτοῦ κύριος ὢν τούτους προηγεῖτο τῶν ἀγώνων, ἐξ 213
 ὧν ἤμελλεν ἢ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῆς αὐτοῦ πατρίδος
 εὐεργέτης γενήσεσθαι. καὶ τὸν τε ταῦρον τὸν ἀνθεύ-
 τα μὲν ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ χῶραν λυμαινόμενον,
 ὃν πάντες οὐκ ἐτόλμων ὑπομένειν, μόνος χειρωσά-
 μενος μεγάλου φόβου καὶ πολλῆς ἀπορίας τοὺς οἰ-
 26 κούντας τὴν πόλιν ἀπήλλαξεν· καὶ μετὰ ταῦτα Λαπί-
 θαις σύμμαχος γενόμενος, στρατευσάμενος ἐπὶ Κεν-
 ταύρους τοὺς διφυεῖς, οἵ καὶ τάχει καὶ φώμῃ καὶ τόλμῃ b
 διενεγκόντες τὰς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δ' ἤμελλον, ταῖς δ'
 ἠπέλουν τῶν πόλεων, τούτους μάχῃ νικήσας εὐθύς
 μὲν αὐτῶν τὴν ὕβριν ἐπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον
 27 τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς
 χρόνους τὸ τέρας τὸ τραφὲν μὲν ἐν Κρήτῃ, γενόμενον
 δ' ἐκ Πασιφάης τῆς Ἥλιου θυγατρὸς, ᾧ κατὰ μαν-
 τείαν δασμὸν τῆς πόλεως δις ἐπὶ πάλιν ἀποστελ- c
 λούσης, ἰδὼν αὐτοὺς ἀγομένους καὶ πανδημεὶ προ-
 πεμπομένους ἐπὶ θάνατον ἄνομον καὶ προὔπτον καὶ
 πειθουμένους ἐτι ζῶντας, οὕτως ἡγανάκτησεν, ὥσθ'
 ἡγήσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ἄρχων

τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον
 28 ὑποτελεῖν ἡναγκασμένης. σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ
 κρατήσας φύσεως ἐξ ἀνδρὸς μὲν καὶ ταύρου μεμιγμέ-
 νης, τὴν δ' ἰσχὺν ἐχούσης, οἷαν προσήκει τὴν ἐκ τοι-
 ούτων σωματίων συγκειμένην, τοὺς μὲν παῖδας δια- d
 σώσας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πόλιν οὕτως
 ἀνόμου καὶ δεινοῦ καὶ δυσαπαλλάκτου προστάγματος
 ἡλευθέρωσεν.

29 (ιδ'). Ἀπορῶ δ' ὅ τι χρήσμαι τοῖς ἐπιλοίοις·
 ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα καὶ λέγειν ἀρξάμενος
 περὶ αὐτῶν ὁκνῶ μὲν μεταξὺ παύσασθαι καὶ παραλι-
 πεῖν τὴν τε Σκίρωνος καὶ Κερκύονος καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν τοιούτων παρανομίαν, πρὸς οὓς ἀνταγωνιστῆς e
 γενόμενος ἐκεῖνος πολλῶν καὶ μεγάλων συμφορῶν
 τοὺς Ἕλληνας ἀπήλλαξεν, αἰσθάνομαι δ' ἑμαυτὸν ἔξω
 φερόμενον τῶν καιρῶν καὶ δέδοικα, μὴ τισι δόξω περὶ
 τούτου μᾶλλον σπουδάζειν ἢ περὶ ἧς τὴν ἀρχὴν ὑπε-
 30 θέμην. ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τούτων αἰροῦμαι τὰ μὲν 214
 πλείστα παραλιπεῖν διὰ τοὺς δυσκόλως ἀκροωμένους,
 περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὥς ἂν δύνωμαι συντομώτατα διελ-
 θεῖν, ἵνα τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἑμαυτῷ χαρίσωμαι,
 καὶ μὴ παντάπασιν ἡττηθῶ τῶν εἰθισμένων φθονεῖν
 καὶ τοῖς λεγομένοις ἄπασιν ἐπιτιμᾶν.

31 (ιε'). Τὴν μὲν οὖν ἀνδρίαν ἐν τούτοις ἐπεδείξατο
 τοῖς ἔργοις, ἐν οἷς αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἐκινδύνευσε, τὴν
 δ' ἐπιστήμην, ἣν εἶχε πρὸς τὸν πόλεμον, ἐν ταῖς μάχαις, b
 αἷς μεθ' ὅλης τῆς πόλεως ἡγωνίσαστο, τὴν δ' εὐσέ-
 βειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν τε ταῖς Ἀδράστου καὶ
 ταῖς τῶν παίδων τῶν Ἡρακλέους ἱκετείαις, τοὺς μὲν
 γὰρ μάχῃ νικήσας Πειλοποννησίους διέσωσε, τῷ δὲ
 τοὺς ὑπὸ τῇ Καδμεῖα τελευτήσαντας βίᾳ Θηβαίων
 θάψαι παρέδωκε, τὴν δ' ἄλλην ἀρετὴν καὶ τὴν σωφρο-

σύνην ἐν τε τοῖς προειρημένοις καὶ μάλιστα' ἐν οἷς τὴν
 32 πόλιν διφύκησεν. (ιζ.) Ὅρων γὰρ τοὺς βίᾳ τῶν πολι-
 τῶν ἄρχειν ζητοῦντας ἐτέροις δουλεύοντας καὶ τοὺς
 ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας αὐτοὺς
 περιδεῶς ζῶντας, καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζομένους μετὰ
 33 δ' ἄλλων τινῶν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, ἐτι δὲ
 συλῶντας μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἀποκτείνοντας δὲ τοὺς
 βελτίστους τῶν πολιτῶν, ἀπιστοῦντας δὲ τοῖς οἰκειο-
 τάτοις, οὐδὲν δὲ ῥαθυμότερον ζῶντας τῶν ἐπὶ θανάτῳ
 συνειλημμένων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔξω ξηλουμένους, αὐτοὺς δ
 34 δὲ παρ' αὐτοῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων λυπουμένους· τί
 γὰρ ἐστὶν ἄλγιον ἢ ζῆν ἀεὶ δεδιότα, μὴ τις αὐτὸν τῶν
 παρεστῶτων ἀποκτείνῃ, καὶ μηδὲν ἦτον φοβούμενον
 τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας; τούτων
 ἀπάντων καταφρονήσας καὶ νομίσας οὐκ ἄρχοντας ἀλ-
 λὰ νοσήματα τῶν πόλεων εἶναι τοὺς τοιούτους, ἐπέ-
 δειξεν, ὅτι ῥᾷδιόν ἐστιν ἅμα τυραννεῖν καὶ μηδὲν χει-
 35 ρον διακείσθαι τῶν ἐξ ἴσου πολιτευομένων. (ιζ.) Καὶ
 πρῶτον μὲν τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰ-
 κοῦσαν εἰς ταύτῃ συναγαγὼν τηλικαύτην ἐποίησεν
 ὥστ' ἐτι καὶ νῦν ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μεγίστην 216
 τῶν Ἑλληνίδων εἶναι· μετὰ δὲ ταῦτα κοινὴν τὴν πα-
 τριδα καταστήσας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν συμπολιτευομέ-
 νων ἐλευθερώσας ἐξ ἴσου τὴν ἁμίλλαν αὐτοῖς περὶ τῆς
 ἀρετῆς ἐποίησα, πιστεύων μὲν ὁμοίως αὐτῶν προῖξεν
 ἀσκούντων ὥσπερ ἀμελούντων, εἰδὼς δὲ τὰς τιμὰς
 ἡδίους οὐσας τὰς παρὰ τῶν μέγα φρονούντων ἢ τὰς
 5 παρὰ τῶν δουλευόντων. τοσοῦτου δ' ἐδέησεν ἀκόν-
 των τι ποιεῖν τῶν πολιτῶν, ὥσθ' ὁ μὲν τὸν δῆμον
 καθίστη κύριον τῆς πολιτείας, οἱ δὲ μόνον αὐτὸν ἄρ-
 χεῖν ἡξίουν, ἡγούμενοι πιστοτέραν καὶ κοινοτέραν

- εἶναι τὴν ἐκείνου μοναρχίαν τῆς αὐτῶν δημοκρατίας. οὐ γὰρ ὅσπερ ἔτεροι τοὺς μὲν πόρους ἄλλοις προσ-
 ἐτάττε, τῶν δ' ἡδονῶν αὐτὸς μόνος ἀπέλαυεν, ἀλλὰ
 τοὺς μὲν κινδύνους ἰδίους ἐποιεῖτο, τὰς δ' ὠφελείας
 37 ἅπασιν εἰς τὸ κοινὸν ἀπεδίδου. καὶ γὰρ τοι διετέλεσε
 τὸν βίον οὐκ ἐπιβουλευόμενος ἀλλ' ἀγαπώμενος, οὐδ' ἐ-
 πακτῷ δυνάμει τὴν ἀρχὴν διαφυλάττων ἀλλὰ τῇ τῶν
 πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, τῇ μὲν ἐξουσίᾳ τυ-
 ραννῶν, ταῖς δ' εὐεργεσίαις δημαγωγῶν· οὕτω γὰρ
 νομίμως καὶ καλῶς διώκει τὴν πόλιν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
 ἱχνος τῆς ἐκείνου πραότητος ἐν τοῖς ἡθεσιν ἡμῶν κα-
 ταλελειφθαι.
- 38 (ιη'.) Τὴν δὴ γενηθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διὸς, κρατή-
 σασαν δὲ τοιαύτης ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης, πῶς οὐκ ἔ-
 παινέειν χρὴ καὶ τιμᾶν καὶ νομίζειν πολὺ τῶν πώποτε
 γενομένων διενεγκεῖν; οὐ γὰρ δὴ μάρτυρά γε πιστό-
 τερον οὐδὲ κριτὴν ἱκανώτερον ἔχομεν ἐπαγαγέσθαι
 περὶ τῶν Ἑλένης προσόντων ἀγαθῶν τῆς Θησέως δια-
 νοίας. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ δι' ἀπορίαν περὶ τὸν αὐτὸν
 τόπον διατρίβειν, μηδ' ἀνδρὸς ἐνὸς δόξῃ καταχρώμε-
 νος ἐπαινέειν αὐτήν, βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἐχομένων
 διελεῖσθαι.
- 39 (ιδ'.) Μετὰ γὰρ τὴν Θησέως εἰς Αἰδου κατάβα-
 σιν ἐπανελθούσης αὐτῆς εἰς Λακεδαιμόνα καὶ πρὸς τὸ
 μνηστεύεσθαι λαβούσης ἡλικίαν ἅπαντες οἱ τότε βασι-
 λεύοντες καὶ δυναστεύοντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον
 περὶ αὐτῆς· ἐξὸν γὰρ αὐτοῖς λαμβάνειν ἐν ταῖς αὐτῶν
 πόλεσι γυναικας τὰς πρωτεύουσας, ὑπεριδόντες τοὺς
 40 οἴκοι γάμους ἤλθον ἐκείνην μνηστεύσοντες. οὐπω δὲ
 κεκριμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῇ συνοικῆσειν ἀλλ' ἔτι
 κοινῆς τῆς τύχης οὔσης οὕτω πρόδηλος ἦν ἅπασιν
 ἐσομένη περιμάχητος, ὥστε συνελθόντες πίστις ἔδο-

- σαν ἀλλήλοις ἢ μὴν βοηθήσειν, εἰ τις ἀποστεροίη τὸν
 ἀξιωθέντα λαβεῖν αὐτήν, νομίζων ἕκαστος τὴν ἐπι-
 41 κουρίαν ταύτην αὐτῷ παρασκευάζειν. τῆς μὲν οὖν
 ἰδίας ἐλπίδος πλήν ἐνὸς ἀνδρὸς ἅπαντες ἐψεύσθησαν,
 τῆς δὲ κοινῆς δόξης ἥς ἔσχον περὶ ἐκείνης οὐδεὶς αὐ-
 τῶν διήμαρτεν. (κ'.) Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνον διελθόν-
 τος, γενομένης ἐν θεοῖς περὶ κάλλους Ἑριδος, ἥς Ἀλέ-
 ξανδρος ὁ Πριάμου κατέστη κριτῆς, καὶ διδούσης Ἑρας
 μὲν ἀπάσης αὐτῷ τῆς Ἀσίας βασιλεύειν, Ἀθηναῖς δὲ
 42 κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις, Ἀφροδίτης δὲ τὸν γάμον
 τὸν Ἑλένης, τῶν μὲν σωματῶν οὐ δυνηθεὶς λαβεῖν c
 διάγνωσιν ἄλλ' ἠττηθεὶς τῆς τῶν θεῶν ὄψεως, τῶν
 δὲ ὄψεων ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτῆς, εἴλετο τὴν
 οἰκειότητα τὴν Ἑλένης ἀντὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ
 πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποβλέψας, — καίτοι καὶ τοῦτο τοῖς
 εὖ φρονοῦσι πολλῶν αἰρετώτερόν ἐστιν, ἄλλ' ὅμως
 43 οὐκ ἐπὶ τοῦθ' ὤρμησεν, ἀλλ' ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι
 κηδεστής, νομίζων πολὺ μείζω καὶ καλλίω ταύτην εἶ-
 ναι τὴν τιμὴν ἢ τὴν τῆς Ἀσίας βασιλείαν, καὶ μεγάλας d
 μὲν ἀρχὰς καὶ δυναστείας καὶ φάυλοις ἀνθρώποις ποτὲ
 παραγίγνεσθαι, τοιαύτης δὲ γυναικὸς οὐδένα τῶν
 ἐπιγιγνομένων ἀξιωθήσεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲν
 ἂν πτῆμα κάλλιον καταλιπεῖν τοῖς παισὶν ἢ παρασκευ-
 ᾶσας αὐτοῖς, ὅπως μὴ μόνον πρὸς πατρός ἀλλὰ καὶ
 44 πρὸς μητρὸς ἀπὸ Διὸς ἔσονται γεγονότες. ἡπίστατο
 γὰρ τὰς μὲν ἄλλας εὐτυχίας ταχέως μεταπιπτούσας,
 τὴν δ' εὐγένειαν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς παραμένουσαν, ὥστε e
 ταύτην μὲν τὴν αἵρεσιν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ γένους ἔσε-
 σθαι, τὰς δ' ἑτέρας ὀφρεῖας ὑπὲρ τοῦ χρόνου μόνον
 τοῦ καθ' αὐτόν.
- 45 (κά'.) Τῶν μὲν οὖν εὖ φρονούντων οὐδεὶς ἂν
 τοῖς λογισμοῖς τούτοις ἐπιτιμήσειν, τῶν δὲ μηδὲν πρό 217

- τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων ἀλλὰ τὸ συμβαίνον μό-
νον σκοποῦμένων ἤδη τινὲς ἐλοιθόρησαν αὐτόν· ὦν
τὴν ἄνοιαν ἐξ ὧν ἐβλασφήμησαν περὶ ἐκείνου ῥάδιον
46 ἅπασι καταμαθεῖν. πῶς γὰρ οὐ καταγέλαστον πεπόν-
θασιν, εἰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἱκανωτέραν εἶναι νομίζουσι
τῆς ὑπὸ τῶν θεῶν προκριθείσης; οὐ γὰρ δὴ πού περὶ
ὧν εἰς τοσαύτην ἔριν κατέστησαν τὸν τυχόντα διαγνώ- b
ναι κύριον ἐποίησαν, ἀλλὰ δῆλον, ὅτι τοσαύτην ἔσχον
σπουδὴν ἐκλέξασθαι κριτὴν τὸν βέλτιστον, ὅσην περ
47 περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιμέλειαν ἐποιήσαντο. χρόν
δὲ σκοπεῖν, ὁποῖός τις ἦν, καὶ δοκιμάζειν αὐτόν οὐκ ἐκ
τῆς ὁργῆς τῆς τῶν ἀποτυχουσῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἅπασαι
βουλευσάμεναι προείλοντο τὴν ἐκείνου διάνοιαν. κα-
κῶς μὲν γὰρ παθεῖν ὑπὸ τῶν κρείττονων οὐδὲν κω-
λύει καὶ τοὺς μηδὲν ἐξημαρτηκότας· τοιαύτης δὲ τι-
μῆς τυχεῖν ὥστε θνητὸν ὄντα θεῶν γενέσθαι κριτὴν, c
οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τὸν πολὺ τῇ γνώμῃ διαφέροντα.
- 48 (κβ'.) Θαυμάζω δ' εἰ τις οἶεται κακῶς βεβουλεῦσθαι
τὸν μετὰ ταύτης ξὺν ἐλόμενον, ἧς ἔνεκα πολλοὶ τῶν
ἡμιθέων ἀποθνήσκουσιν ἡθέλησαν. πῶς δ' οὐκ ἂν ἦν
ἀνόητος, εἰ τοὺς θεοὺς εἰδὼς περὶ κάλλους φιλονι-
κοῦντας αὐτοὺς κάλλους κατεφρόνησε, καὶ μὴ ταύτην
ἐνόμισε μεγίστην εἶναι τῶν θωρεῶν, περὶ ἧς κάκεινας
ἑώρα μάλιστα σπουδαζούσας;
- 49 (κγ'.) Τίς δ' ἂν τὸν γάμον τὸν Ἑλένης ὑπερεῖδεν, d
ἧς ἀρπασθείσης οἱ μὲν Ἕλληνες οὕτως ἡγανάκτησαν
ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης, οἱ δὲ βάρβα-
ροι τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσον περ ἂν εἰ πάντων ἡμῶν
ἐκράτησαν. δῆλον δ' ὥς ἑκάτεροι διετέθησαν· πολλῶν
γὰρ αὐτοῖς πρότερον ἐγκλημάτων γενομένων περὶ μὲν
τῶν ἄλλων ἡσυχίαν ἦγον, ὑπὲρ δὲ ταύτης τηλικούτον
συνεστήσαντο πόλεμον οὐ μόνον τῷ μεγέθει τῆς ὁρ-

γῆς ἀλλὰ καὶ τῷ μηκει τοῦ χρόνου καὶ τῷ πλήθει τῶν
 50 παρασκευῶν, ὅσος οὐδεὶς πώποτε γέγονεν. ἐξὸν δὲ τοῖς
 μὲν ἀποδοῦσιν Ἑλένην ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων
 κακῶν, τοῖς δ' ἀμελήσασιν ἐκείνης ἀδειῶς οἰκεῖν τὸν 218
 ἐπίλοιπον χρόνον, οὐδέτεροι ταῦτ' ἠθέλησαν· ἀλλ' οἱ
 μὲν περιεώρων καὶ πόλεις ἀναστάτους γιγνομένας
 καὶ τὴν χώραν πορθουμένην, ὥστε μὴ προσέσθαι τοῖς
 Ἕλλησιν αὐτήν, οἱ δ' ἤροῦντο μένοντες ἐπὶ τῆς ἄλλο-
 τρίας καταγρηθασκὲν καὶ μηδέποτε τοὺς αὐτῶν ἰδεῖν
 μᾶλλον ἢ κείνην καταλιπόντες εἰς τὰς αὐτῶν πατρί-
 51 δας ἀπελθεῖν. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου b
 καὶ Μενελάου φιλονικούντες, ἀλλ' οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς
 Ἀσίας, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, νομίζοντες, ἐν ὁπο-
 τέρα τὸ σῶμα τοῦκείνης κατοικήσειε, ταύτην εὐδαι-
 μονεστέραν τὴν χώραν ἔσεσθαι.

52 (κδ.) Τοσοῦτος δ' ἔρως ἐνέπεσε τῶν πόνων καὶ
 τῆς στρατείας ἐκείνης οὐ μόνον τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς
 βαρβάροις ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς, ὥστ' οὐδὲ τοὺς ἐξ αὐτῶν
 γεγονότας ἀπέτρεψαν τῶν ἀγώνων τῶν περὶ Τροίαν, c
 ἀλλὰ Ζεὺς μὲν προειδὼς τὴν Σαρπηδόνος εἰμαρμένην,
 Ἡὼς δὲ τὴν Μέμνονος, Ποσειδῶν δὲ τὴν Κύκνου,
 Θέτις δὲ τὴν Ἀχιλλέως, ὅμως αὐτοὺς συνεξώρμησαν
 53 καὶ συνεξέπεμψαν, ἡγούμενοι κάλλιον αὐτοῖς εἶναι τε-
 θνάναι μαχομένοις περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς μᾶλλον ἢ
 ζῆν ἀπολειφθεῖσι τῶν περὶ ἐκείνης κινδύνων. καὶ τί
 δεῖ θαναμάζειν, ἃ περὶ τῶν παιδῶν διανοήθησαν; αὐ-
 τοὶ γὰρ πολὺ μείζω καὶ δεινότεραν ἐποίησαντο παρά-
 ταξιν τῆς πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένης· πρὸς μὲν d
 γὰρ ἐκείνους μετ' ἀλλήλων ἐμαχέσαντο, περὶ δὲ ταύ-
 της πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ἐπολέμησαν.

54 (κε.) Εὐλόγως δὲ κἀκεῖνοι ταῦτ' ἔγνωσαν, κἀγὼ
 τηλικαύταις ὑπερβολαῖς ἔχω χρήσασθαι περὶ αὐτῆς·

- κάλλους γὰρ πλεῖστον μέρος μετέσχευ, ὃ σεμνότατον καὶ
 τιμιώτατον καὶ θειότατον τῶν ὄντων ἐστίν. ῥάδιον δὲ
 γινῶναι τὴν δύναμιν αὐτοῦ· τῶν μὲν γὰρ ἀνδρίας ἢ σο-
 φίας ἢ δικαιοσύνης μὴ μετεχόντων πολλὰ φανήσεται ^e
 τιμώμενα μᾶλλον ἢ τούτων ἕκαστον, τῶν δὲ κάλλους
 ἀπεστερημένων οὐδὲν εὐρήσομεν ἀγαπώμενον ἀλλὰ
 πάντα καταφρονούμενα, πλὴν ὅσα ταύτης τῆς ιδέας
 κεκοινώνηκε, καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτο μάλιστα εὐδο-
 κιμοῦσαν, ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστίν.
- 55 γνῶνίη δ' ἂν τις κἀκεῖθεν, ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, ²¹⁷
 ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον αὐτῶν. τῶν
 μὲν γὰρ ἄλλων, ὧν ἂν ἐν χρεῖα γενώμεθα, τυχεῖν μό-
 νον βουλόμεθα, περαιτέρω δὲ περὶ αὐτῶν οὐδὲν τῇ
 ψυχῇ προσπεπόνθαμεν· τῶν δὲ καλῶν ἔρως ἡμῖν ἐγ-
 γίγνεται, τοσοῦτῳ μείζω τοῦ βούλεσθαι ῥώμην ἔχων,
- 56 ὅσῳ περ καὶ τὸ πρᾶγμα κρείττον ἐστίν. καὶ τοῖς μὲν
 κατὰ σύνεσιν ἢ κατ' ἄλλο τι προέχουσι φθινοῦμεν,
 ἣν μὴ τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὐ κατ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν ^b
 προσαγάγονται καὶ στέργειν σφᾶς αὐτοὺς ἀναγκάσω-
 σι· τοῖς δὲ καλοῖς εὐθὺς ἰδόντες εὖνοι γιγνώμεθα, καὶ
 μόνους αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀπαγορεύομεν
- 57 θεραπεύοντες, ἀλλ' ἥδιον δουλεύομεν τοῖς τοιούτοις
 ἢ τῶν ἄλλων ἄρχομεν, πλείω χάριν ἔχοντες τοῖς πολλὰ
 προστάττουσιν ἢ τοῖς μηδὲν ἐπαγγέλλουσιν. καὶ τοὺς
 μὲν ὑπ' ἄλλῃ τινὶ δυνάμει γιγνομένους λοιδοροῦμεν
 καὶ κόλακας ἀποκαλοῦμεν, τοὺς δὲ τῷ κάλλει λατρεύ- ^c
 οντας φιλοκάλους καὶ φιλοπόνους εἶναι νομίζομεν.
- 58 τοσαύτη δ' εὐσεβεία καὶ προνοία χρώμεθα περὶ τὴν
 ιδεάν τὴν τοιαύτην, ὥστε καὶ τῶν ἐχόντων τὸ κάλλος
 τοὺς μὲν μισθαρηγῆσαντας καὶ κακῶς βουλευσαμένους
 περὶ τῆς αὐτῶν ἡλικίας μᾶλλον ἀτιμάζομεν ἢ τοὺς εἰς
 τὰ τῶν ἄλλων σώματ' ἐξαμαρτόντας· ὅσοι δ' ἂν τὴν

αὐτῶν ὥραν διαφυλάξωσιν ἄβατον τοῖς πονηροῖς ὥσπερ ἱερὸν ποιήσαντας, τούτους εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὁμοίως τιμῶμεν ὥσπερ τοὺς ὅλην τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ποιήσαντας.

- 59 (κς.) Καὶ τί δει τὰς ἀνθρωπίνους δόξας λέγοντα διατρέβειν; ἀλλὰ Ζεὺς ὁ κρατῶν πάντων ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐνδείκνυται, πρὸς δὲ τὸ κάλλος ταπεινὸς γιγνόμενος ἀξιοῖ πλησιάζειν. Ἀμφι-
 τρύωνι μὲν γὰρ εἰκασθεὶς ὡς Ἀλκμήνην ἦλθε, χρυσὸς δὲ θύεις Λαοδάη συνεγένετο, κύκνος δὲ γενόμενος εἰς τοὺς Νεμέσιως κόλπους κατέφυγε, τούτῳ δὲ πάλιν ὁμοιωθεὶς Ἀθήδαν ἐνύμφευσεν· αἰεὶ δὲ μετὰ τέχνης ἀλλ' οὐ μετὰ βίας θηρώμενος φαίνεται τὴν φύσιν τὴν τοι-
 60 αὐτήν. τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον προτετίμηται τὸ κάλλος 218 παρ' ἐκείνοις ἢ παρ' ἡμῖν, ὥστε καὶ ταῖς γυναιξὶ ταῖς αὐτῶν ὑπὸ τούτου κρατουμέναις συγγνώμην ἔχουσι, καὶ πολλὰς ἂν τις ἐπιδείξειε τῶν ἀθανάτων, αἱ θνητοῦ κάλλους ἡττήθησαν, ὧν οὐδεμία λαθεῖν τὸ γεγεννημένον ὡς αἰσχύνῃν ἔχον ἐξήτησεν, ἀλλ' ὡς καλῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων ὑμνεῖσθαι μᾶλλον ἢ σιωπᾶσθαι περὶ αὐτῶν ἡβουλήθησαν. μέγιστον δὲ τῶν εἰρημέων· πλείους γὰρ ἂν εὖροιμεν διὰ τὸ κάλλος ἢ ἀθανάτους γεγεννημένους ἢ διὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀπάσας.
- 61 (κς.) Ὡν Ἑλένη τοσοῦτῳ πλεον ἔσχεν, ὅσῳ περ καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν διήνεγκεν. οὐ γὰρ μόνον ἀθανασίας ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἰσόθαιον λαβοῦσα πρῶτον μὲν τοὺς ἀδελφοὺς ἤδη κατεχομένους ὑπὸ τῆς πεπρωμένης εἰς θεοὺς ἀνήγαγε, βουλομένη δὲ πιστὴν ποιῆσαι τὴν μεταβολὴν οὕτως αὐτοῖς τὰς τιμὰς ἐναργεῖς ἔδωκεν ὥσθ' ὁρωμένους ὑπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ κινδυνευόντων σώζειν, οἷτινες ἂν αὐτοὺς εὐσεβῶς

- 62 κατακαλέσονται. μετὰ δὲ ταῦτα τοσαύτην Μενελάῳ
 χάριν ἀπέδωκεν ὑπὲρ τῶν πόνων καὶ τῶν κινδύνων,
 οὓς δι' ἐκείνην ὑπέμεινε, ὥστε τοῦ γένους ἅπαν-
 τος τοῦ Πελοπιδῶν διαφθαρέντος καὶ κακοῖς ἀνη-
 κέστοις περιπεσόντος οὐ μόνον αὐτὸν τῶν συμφορῶν
 τούτων ἀπήλλαξεν ἀλλὰ καὶ θεὸν ἀντὶ θνητοῦ ποιή-
 σασα σύνοικον αὐτῇ καὶ πάρεδρον εἰς ἅπαντα τὸν
- 63 αἰῶνα κατέστησατο. καὶ τούτοις ἔχω τὴν πόλιν τὴν α
 Σπαρτιατῶν τὴν μάλιστα τὰ παλαιὰ διασώζουσαν
 ἔργῳ παρασχέσθαι μαρτυροῦσαν· ἐτι γὰρ καὶ νῦν ἐν
 Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς ἀγίας καὶ
 πατρίας ἀποτελοῦσιν οὐχ ὥς ἤρωσιν ἀλλ' ὥς θεοῖς
 ἀμφοτέροις οὔσιν.
- 64 (κη.) Ἐνεδείξατο δὲ καὶ Σπησιχόρφῳ ποιητῇ τὴν
 αὐτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς φῶδης
 ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ο
 ἐστερημένος, ἐπειδὴ δὲ γνούς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς
 τὴν καλουμένην καλινφθίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν
- 65 εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησεν. λέγουσι δὲ τινες καὶ
 τῶν Ὀμηριδῶν, ὥς ἐπιστᾶσα τῆς νυκτὸς Ὀμήρῳ προσ-
 ἔταξε ποιεῖν περὶ τῶν στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν,
 βουλομένη τὸν ἐκείνων θάνατον ζηλωτότερον ἢ τὸν 219
 βίον τὸν τῶν ἄλλων καταστήσαι· καὶ μέρος μὲν τι καὶ
 διὰ τὴν Ὀμήρου τέχνην, μάλιστα δὲ διὰ ταύτην οὕτως
 ἐπαφρόδιτον καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομαστήν αὐτοῦ γενέ-
 σθαι τὴν ποίησιν.
- 66 (κθ.) Ὡς οὖν καὶ δίκην λαβεῖν καὶ χάριν ἀπο-
 δοῦναι δυναμένην, τοὺς μὲν τοῖς χρήμασι προέχοντας
 ἀναθήμασι καὶ θυσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις προσόδοις ἐλά-
 σκεσθαι καὶ τιμᾶν αὐτὴν χρῆ, τοὺς δὲ φιλοσόφους β
 πειρᾶσθαι τι λέγειν περὶ αὐτῆς ἄξιον τῶν ὑπαρχόν-

των ἐκείνη· τοῖς γὰρ πεπαιδευμένοις πρόπει τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς.

- 67 (λ΄.) Πολὺ δὲ πλείω τὰ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐστίν. χωρὶς γὰρ τεχνῶν καὶ φιλοσοφιῶν καὶ τῶν ἄλλων ὠφελειῶν, ἃς ἔχοι τις ἂν εἰς ἐκείνην καὶ τὸν πόλεμον τὸν Τρωϊκὸν ἀνενεγκεῖν, δικαίως ἂν καὶ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμᾶς τοῖς βαρβάροις Ἑλένην αἰτίαν εἶναι νομίζοιμεν. εὐρήσομεν γὰρ τοὺς Ἑλληνας δι' αὐτὴν ὁμονοήσαντας καὶ κοινὴν στρατείαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ποιησαμένους, καὶ τότε πρῶτον τὴν Εὐρώ-
 68 πην τῆς Ἀσίας τρόπαιον στήσασαν· ἐξ ᾧν τοσαύτης μεταβολῆς ἐτύχομεν, ὥστε τὸν μὲν ἐπέκεινα χρόνου οἱ δυστυχοῦντες ἐν τοῖς βαρβάροις τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἄρχειν ἤξουσιν, καὶ Δαναὸς μὲν ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος κατέσχε, Κάδμος δὲ Σιδωνίος Θηβῶν ἐβασίλευσε, Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατῴκουσιν, Πελο-
 69 ποννήσου δὲ συμπάσης ὁ Ταντάλου Πέλοψ ἐκράτησεν, μετὰ δ' ἐκείνον τὸν πόλεμον τοσαύτην ἐπίδοσιν τὸ γένος ἡμῶν ἔλαβεν ὥστε καὶ πόλεις μεγάλας καὶ χώραν πολλὴν ἀφελέσθαι τῶν βαρβάρων. ἦν οὖν τινὲς βού-
 λωνται ταῦτα διεργάζεσθαι καὶ μηχανεῖν, οὐκ ἀπορήσουσιν ἀφορμῆς, ὅθεν Ἑλένην ἔξω τῶν εἰρημένων ἔξουσιν ἐπαινεῖν, ἀλλὰ πολλοὶς καὶ καινοῖς λόγοις ἐν-
 τεύζονται περὶ αὐτῆς.

Addenda vel corrigenda in praefatione.

---

pag. VIII v. 25 insere: *C. Fuhr* (animadversiones in or.
Att., Bonnae 1877).

pag. X v. 30 corrige: *χρώμενόν σ'] χρωμένοις Γ Bs.,*
χρωμένους v. Bk.

pag. XXII v. 18 adde: Egit de eare P. Foucart in „Revue
de philologie“ N. S. I pag. 38.

ISOCRATIS
O R A T I O N E S.

RECOGNOVIT PRAEFATUS EST INDICEM NOMINUM

ADDIDIT

GUSTAVUS EDUARDUS BENSELER.

EDITIO STEREOTYPA ALTERA

CURANTE

FRIDERICO BLASS.

VOL. II.

MCMVII

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO

EDITIONIS ALTERIUS.

In recensendo hoc volumine in universum eandem rationem atque in priore secutus sum. Sed in rebus ad orthographiam pertinentibus quaedam novavi, de quibus hoc loco breviter exponam. Verbi quod est *τένω* formas derivatas non per *ι* sed per *ει* scribendas esse iam pridem suspicabamur, nuper autem id dedita opera demonstravit Herm. Sauppius in commentatione de duobus titulis Tegeaticis scripta (Gottingae 1876), inscriptio- num testimoniis locupletissimis plurimis undique collectis. Qui- bus testimoniis postea nova alia accesserunt: nam ut mittam nomina propria a *Τεισ* — incipientia, quorum exempla plurima iam apud Sauppium exstant, habemus *ἐτείσωσιν* et *τά τε ἐτεισ[θ]έντα* C. I. A. II, 14, *ἀποτεισάτω* 617, *ἀπο]τεισάτ[ω]* 684, *ἐτεισαι* 203^b. Itaque hae sunt huius verbi formae: *τένω τεισώ τεισα τέτεικα τέτεισμαι ἐτελοθην*. Addo unum, cuius me olim monuit Andr. Weidnerus, quod in codice Σ Demosthenis vera scriptura aliquot locis servata est. Or. XXI, 62 *Τεισαν* pr Σ. XXXIX, 15 *ἐκτεισθῇ* pr Σ. XLI, 28 *ἀποτετείλει* Σ (male emendant *ἀποτετιμήκει*). XLIX, 38 *ἀπέτεισεν*. 63 *ἀπετεισθῇ*. LVIII, 18 *ἐκτελείειν*. 19 *ἐκτετεικότος*. *ἐκτεῖσαι*. Quae cum ita essent, quominus Isocrati easdem formas redderem causa nulla erat; neque enim verebar ne hoc volumen in eorum manus per- veniret, qui propter imperitiam in his formis haerent. — Eandem rationem esse verbi *μλννμι*, scribendumque esse *μελ- γννμι*, et sic reliquas formas praeter *ἐμλγην*, mihi quidem ex inscriptionum quibusdam testimoniis satis constat; sed ne quis audaciorem me putaret, plura exempla expectanda duxi. *Ποτελ- δαία* autem et *Φλειάσιοι* et si qua similia sunt sine ulla du- bitatione Isocrati restitui. Debui fortasse etiam *Τροξήν*, quod Atticos quoque dixisse cognoscimus ex inscriptione C. I. A. II, 614. — *Λητουργεῖν* *λητουργία*, non *λειτουργεῖν* *λειτουργία* bonae aetatis esse docuit Paulus Foucart (Revue de philologie N. S. I, p. 37); illud igitur ubique restitui. Nempe diphthongus quae est

HI iam quarto a. Chr. n. saeculo corrumpi et in *EI* abire coepit, ita tamen ut paullo tenacius in mediis vocabulis primoribusve quam in extremis resideret: itaque quamquam extremo saeculo quarto longe saepius *τεῖ τιμῇ*, *πράττει* in coniunctivo quam *τῇ τιμῇ* et *πράττει* scriptum invenitur, tamen scripturae quales sunt *παρεϊτήσατο*, *ἐπεινέκασι* tertio demum saeculo frequentius occurrunt¹⁾, *λειτουργεῖν* autem scripturae nullum adhuc exstat exemplum hoc saeculo antiquius. Accedit grammaticorum testimonium, qui docent *λητουργεῖν* Atticorum esse. Isocratis autem libri omnes ubique quod sciamus *λειτουργεῖν* praebent. Qua ex re perspicitur, quam paulum fidei in rebus orthographicis vel Urbinati tribuendum sit: qui quum secundam passivi fere semper in *σι* exeuntem habeat, putarunt inde de Isocratis scribendi more idem colligi posse. Deficimur in hac re ab inscriptionibus; itaque nescire fatendum, sequendi autem fortasse codices eorumque errores nostri faciendi. — Adhuc duo genera corruptelae attigi, quae in orthographiam Graecam invecta ad nostra usque tempora duravit: nam et *ηι* in *σι* mutatum est et *ι* vocalis cum *σι* diphthongo confusa; tertium genus continetur omissione iota adscripti. Quae vocalis quum in aliis vocibus perantiquo tempore evanuerit, in aliis Alexandrinorum aetate, de singulis separatim quaerendum est, neque quidquam cuiquam scriptori obtrudendum sine aequalium inscriptionum testimonio. *Σῶζειν* quidem unice Atticum esse certissimum est: quare haud cunctanter Isocrati reddidi. — Sunt omnino hae res in edendo aliquo scriptore, ut minime neglegendae, ita non nimis magni faciendae, neque bonitas editionis inde aestimanda. Sit igitur vitiosum, quod scripturam *ὄος* pro *νός* non introduxi, quam solam Atticam esse idem quem modo laudavi P. Foucart planissime docuerit; sed et nimis insolens ea scriptura visa est in vocabulo notissimo, et certe natum est *ὄος* ex eo quod vulgo scribimus *νός*, quod haud perinde est in reliquis quae attuli omnibus. Unum concessi, ut cum Dindorfio *ὐδεὶς* scripturam (Ep. VIII, 1) Urbinatis quoque auctoritate comprobata restituerem.

De subsidiis editionis haec habeo quae addam. Urbinatis codicis lectiones in una certe oratione, quae est XVI., nunc penitus cognitae habemus, opera laudabili virorum doctissimorum C. F. Leo et C. Fuhr, quorum alter codicem contulit, alter

1) In inscriptionibus IV. saeculi, quae exstant in C. I. A. volumine II., huiusmodi exempla non invenio praeter *ἐλεῖθῃ* (et fortasse *ἐλεῖται*) 114, nisi huc referas *Αλγείς Αλγειδος* pro *Αλγῆς Αλγῆδος* (sic enim scribendum) quaeque similia sunt (55 *Ολνείς*, 168. 178. 255 *Αλγειδος*, 186. 247. 248 *Ολνείδος*).

cas lectiones quae alicuius momenti essent publici iuris fecit (v. Mus. Rhen. XXXIII, p. 566). Videmus Bekkerum in hac quoque oratione, sicut in Epistulis, pauca quaedam praetermisisse quae scire opus esset. Deinde quum apud Dionysium Halicarnassensem multi amplique loci Isocratei exscripti exstarent, idem ille Fuhrinus, vir non minus industria quam doctrina insignis, Useneri copiis usus lectiones omnes, quas in illis locis Dionysiani libri manuscripti praebent, diligenter collectas proposuit (Mus. Rhen. XXXIII, p. 325—363). Ad emendandum quoque scriptorem Fuhrinus non pauca contulit, quum in duabus quas modo laudavi commentationibus tum in dissertatione quae inscripta est „Animadversiones in oratores Atticos“ (Bonnae 1877). Cf. etiam K. F. Hertlein, Herm. XII, p. 182.

Ceterum operae pretium videtur, ut ex posterioribus quoque his orationibus ea colligam, quae demonstrent Urbinatem Ambrosianumque codices, si eos temere aequaris, longe ab recta via interdum deducere (v. praef. vol. I, p. VII sq.). — Or. XII, 13 ἀλλήλους] τοῖς Ἕλληνας Γ, ortum ex τοῖς Ἕλληνας quod praecedit. — 48 ἀλλοτριῶς] ὡς θανατὸν ἀλλοτριῶς Γ (praecessit ὡς θανατὸν οἰκειότατα). — 55 αὐτοῖς ἀπώλειαν] αὐτοῖς ἵπαντας ἡμῖν ἀπώλειαν ΓΕ, quod intellegere nequeo qua ratione ortum sit. Sed non minus perverse idem ἡμῖν in Γ additur § 89 post λέγων, § 125 post ἔφυσαν, § 162 post χρόνοις, [§ 190 post ἦλθε(ν)]. Non est haec vulgaris interpolatio; etenim ἡμῖν his locis plerumque sensu prorsus cassum est; neque vero e proximis potest irrepsisse, quae nihil simile habent. — 75 τυχεῖν αὐτόν] τυχεῖν θανατόν Γ. — 80 δυνάμεως] μὴ δυνάμενος Γ. — 98 ἐν τοῖς πραττομένοις] ἐνοχοὶ τοῖς πεπραγμένοις Γ (Bs.). — 106 οἵτινες ὅτε] οἵτινες ὄντες ὅτε Γ. Dittographia videtur. — 162 τε post ἐκείνοις et δ' post σφᾶς om. Γ (Bs.). — 172 τάναντία] τάναντία τῇ πόλει Γ (ortum ex τῇ πόλει quod praecessit). — 199 μικρὰ πάνν] μικρὰ τῶν πάνν Γ (Bs.). — 200 δὲ post προσηρημένον (et supra μὲν post ἐμοί) om. ΓΕ. — 249 σεμνοῦς] τεχνικοῦς Γ. — 260 μεθέξειν om. Γ; item 261 ἄλλοις. — XIII, 10 γραμμάτων] πραγμάτων Γ. — XIV, 8 βιασθεῖσαν Θηβαίους συντελεῖν] β. ἡμῖν Θ. σ. Γ, cf. XII, 55 ceterosque locos quos supra attuli. Sed hic quidem ἡμῖν ex versu superiore (ὅμῃν) illatum esse potest. In Ε exstat β. ὅμῃν καὶ Θηβαίους συντελεῖν, videlicet ex correctione illius lectionis parum felici. — 30 δεῖν] συγγνώμην add. ΓΕ, quod et Benselero et mihi merum interpretamentum videtur. — 61 καθιστάμενους] γιγνομένους Γ. Praecessit γιγνομένων, in sequentibus est γεγεννημένους. — XV, 26 διαβολάς] μεταβολάς Γ. — 170 ἀληθείαις] ἀδικίαις pr Γ (propter ἀδικίως quod praecedit). — 174 τηλικούτοις] τοιούτοις ΓΔΕ (Turr. Bs.). Sequitur τοιαύτης.

— 179 τρόπον] χρόνον pr Γ (sequitur χρόνον). — 244 φιλοτίμως διακειμένους] φ. μοι διακ. ΓΔΕ (Bk.). Proxime praecedit μοι παρεστηκός. — XVI, 30 πρεσβύτερος ἦν] πρ. ὧν ἐτυχεν pr Γ, propter νέος ὧν ἐτυχεν quod praecedit. — 36 οὐδὲ γὰρ . . ὥσπερ οὐδ' οὐδέ γε . . οὐδέ γὰρ Γ (Bs.). — XVII, 34 χορηγῶν] πονηρῶν ΓΕ (Bs.). — 44 μοι ἐγένετο] μοι κατέστη ΓΕ (Bs.), sicut exstat § 43 extr. — XIX, 5 γὰρ om. ΓΕ. — 25 συγγενῶν] τάλαιπωριῶν Γ ex proximis iteratum. — 36 κάλλιον ἐχορήγησαν] καλλίῳ χρήματ' εἰσήνεγκαν Γ ex proximis iteratum. — XX, 4 μεῖζονος οὗτοι τιμωρίας τυγχάνοιεν] μεῖζονος ζημίας τυγχάνοιεν Γ (praecedit ἀζημίους). — Epist. IV, 7 τυχόντων] ἄλλων Γ ex proximis iteratum. — VII, 10 γράψαι] γράψαι σοι Γ (Bk. Turr. Bs.) ex proximis iterato pronomine. Circumspiciendum semper in lectionibus dubiis, numquid in proximis simile exstat, neque recipiendae quarum origo eo modo explicetur. — De omissis in Γ pr vocabulis, quae satis multa sunt, caute prudenterque nuper C. Fuhrus egit (Mus. Rh. XXXIII, 567 sq.), ostendens ea retinenda esse, nisi quid ex sententia ipsa argumenti accederet.

Denique adnotationem criticam, quae priori volumini praemissa est, his locis vel auctam vel correctam velim. — Or. I, 3 ἐπανορθῶ τοὺς φιλοσοφούντας Th. Henkel (Progr. Rudolst. 1877, p. 13). — Idem v. d. ci. § 11 καταριθμησάμεθα τὰς ἐκείνου πράξεις, 20 τοῖς μὲν τρόποις . . τοῖς δὲ λόγοις, 34 δόξαντα. πάντων ἡγοῦ vel δόξαντα. νόμιζε, 38 δύνασθαι μὲν πλεονεκτεῖν, ibd. ἴσον delete τὸ, ibd. μόνον ὀνίνησιν, ἡ δὲ, 40 τῷ μὲν σώματι φιλόπονος εἶναι, 49 πάντως ἐλαττ. vel παντὶ τῶν ἄλλων ἐλ. — 51 χρωμένον σ' scripsi: χρωμένους v. Bk., χρωμένοις Γ Bs. — II, 37 καὶ φρόντιζ' φρόντιζε δ' Havet in editione Antidosis. — III, 5 τῶν ἄλλων ζώων etiam in Antidosi cod. Θ. — IV, 51 dele verba „itaque . . delendum“. Etiam Antid. § 77 τῶν κινδύνων exstat. — 57 ἦτους αὐτῶν del. Havet l. c. — 66 ἄλλως τ' del. Havet. — VI, 14 περιγίγνεσθαι Fuhr Mus. Rh. XXXIII, p. 568. — 86 ἡμῖν ἐστὶν idem p. 592. — VII, 48 σκυτορραφείois E teste Maio. — VIII, 29 ἐξ αὐτῶν] τούτων add. cum Corae Havet l. c. — 36 ὥσπερ προσήκον . . οὕτω πρόχειρον] ita ante Kayserum, cuius palmarem hanc coniecturam dixi vol. I. p. VIII, Orellius Antid. p. 449 f. (nisi quod is οὕτω καὶ πρόχ. proposuit). — 46 ἰδίους λυμαινόμεθα] διαλυμαινόμεθα cum Corae et Cobeto Havet. — 43 γενέσθαι καὶ κληθῆναι itidem habet vulgata loco consimili XII, 72, neque minus καὶ κληθῆναι ibi in Γ omissum est.

Or. XI. Inscr. *ΒΟΤΣΕΙΠΙΣ Γ*, diphthongi in hoc nomine
 naque tenax. — 1 *μὲν ἀναξίως v.* — 2 *ἦν ποτ' . . ἐλθωμεν Γ*
Bk.: *ὀπόταν . . συνέλθωμεν v.* — *χρῆναι Γ Bk.*: *δεῖν v.* — 3
νοθετημένων Γ. — *τις ἀκριβέστερον αὐτῶν v.* — 4 *αἰσθανό-*
μενος v. — *τοῦ δέοντος πολὺ v.* — *προσόντ' Γ Bk.* (ci. Lan-
 gius): *τὰ προσόντα.* — 5 *τοσαύτου Cor. Γ Bk.*: *τοσοῦτο.* —
δεῖς Cobet: *δέεις.* — *τοσοῦτον E Turr.*: *τοσοῦτο.* — *ῥητιάσω*
„hoc an aliud verbum habeat Γ, incertum est“ Bk. — *ἐγχειρή-*
σας v. — *ἄλλων] ἐλλήνων Γ* (sicut § 85). Cf. 16, 10. — 6 *ὁ*
μὲν . . εἰδισμένον add. Γ Bk. (legebatur *ὁ μὲν χάριν ἂν εἰδείη*
σοι ex ci. Wolfii). — *ἂν ante ἄγαν. add. Γ.* — *μηδεμίας ἀποσχ.*
Γ Bs.: *μηδεμ. ἂν ἀποσχ.* — *ὅπ' αὐτοῦ v.* (*ὅφ' αὐτοῦ ci. Auger.*).
 — 7 *ὥστ' ἐφης v.* — *ἀποφαίνεις δ' αὐτὸν οὐδὲν v.* — *πότε-*
ρον v. — *παρατάξωμεν] παραβάλλωμεν v.* — *τὰς αὐτῶν Turr.*
coll. or. 5, 87: *αὐτῶν.* — *πιστεύειν τοὺς ξένους θύσας v.* —
 8 *ἢ τοῖς Ὁρφ. Γ Bk.*: *ἀλλὰ καὶ τοῖς Ὁ. v., ἀλλὰ τοῖς Ο. A Cor.*
— εἰδείην ὅτι v. — 9 *μηδὲν ἐπιδεικνὺς τῶν ἔμμαντοῦ om. pr*
Γ (E et rc Γ pro ἐπιδεικνὺς habent ἐνδεικνὺς). Inseruit nescio
 quis ex Hel. § 15, quo loco ἔμμαντοῦ opponitur ei quod prae-
 cedit *τοῖς ἄλλοις;* contra hic opponuntur inter se ea quae dicta
 sunt (*εἰρημένα*) et ea quae dicenda erant (*ἐξ ὧν ἔδει κτέ.*). —
δηλῶσαι τὰ περὶ v. — *ἐξ ὧν ἔδει Γ Bk.*: *ὥς δεῖ v.* — 10 *μό-*
νοις add. Γ Bk. — 11 *παρόντων . . ἀπάντων v.* — *ἐκεί cum*
Wolfio Cor. Γ Bk.: *ἐκεῖσε.* — 12 *σὺμπαντος κόσμου φύσιν v.*
— παντοδαπάτα Gregor. Walz. VII, 1234, 27 Dd.: *παντοδαπα*
ἀγαθὰ E et corr. Γ, qui a pr. m. et prioris vocabuli ultimam
litteram aliam habuit et pro altero penitus diversum; παντο-
δαπὰ τάγαθὰ Z v. (*τάγ. uncis incl. Bk.*). — 13 *δυσμάχητος v.*
— εἰρημένους v. — *αὐχμῶν Auger. (Γ) Bk.*: *αὐχμῶν ὧν EZ.*
 — 14 *περιόντων] ὄντων v.* — 14 *ἄμα τὸν τε τοπον ΓA Bk.*:
ἄμα τόπον. — *καὶ τὴν τροφήν v. Bs.* (*τὴν del. ci. Cor.*). —
ταῖς ἐρωσύναις v. — *περὶ τοὺς θεοὺς v.* — 16 *οὐδὲ πρὸς ἔν*
Γ Bk.: *πρὸς οὐδὲν.* — *ἐπιμένοντας v.* — 17 *περὶ τὴν σύντ. v.*
— λέγειν . . εὐδοκίμ.] haec a corr. sunt in Γ. — *πολιτεῖαν v.*
Bs.: *πολ. ἐπαινεῖν Γ Bk.* — 18 *μηδενὸς . . ἀποροῦντας ΓZ v.*
Dd.: *μηδὲν . . ἀποροῦντας E Bs., μηδένα . . ἀποροῦντα cum*
Claverio Cor. Bk., μηδένας . . ἀποροῦντας Bait. Turr. — *ἀλλ'*
ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Γ Bs. — *προσέχειν τὸν νοῦν v. Bs.*: *τὸν νοῦν*
προσέχειν Γ Bk. — 19 *τοσαύτου δὲ χ. τοῦτος πέρηται v.*
 — 20 *χρῆσθαι νομίμοις v.* — 21 *αἷτιον εἶναι νομίσ. v.* — 22
ἔχει ὁμοίαν v. — *καὶ μακροβιωτ. εἶναι v.* — *κατέδειξεν Stephan.*
et Langius. — *δύναται ζητῆσαι v.* — 23 *μέγιστα τῶν πραγμά-*
των Γ Bk.: *βέλτιστα.* — *ἔταξαν Γ Bk.* — *ἐν ἀστρονομίᾳ v.* —
ἐπεισαν Γ Bk. — *ἐνια Γ Bs.*: *ἕτερα.* — *πλείστον v.* — 24 *δ'*
ἄξιον . . αὐτῶν Γ Bk.: *δ' . . αὐτῶν ἄξιον.* — *σοφίαν Γ Bk.*:
φιλοσοφίαν. — *μὲν post οὗτοι add. Γ Bk.* (ci. Cor.). — *εἶναι*

δοκεῖν Z v.: δοκεῖν εἶναι Γ Bk. — ἀκριβεστέρας v. Bk.: μείζους ΓΕ Turr. Bs. Praecessit μείζονος. — τῶν συμβαινόντων om. pr Γ. — τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον v. — 25 ἐργασάμενοι v. — τοῦτον αἵτιοι cum Wolfio Dd.: τούτων αἵτιοι Cor. (Γ) Bk., αἵτιοι τούτων A cet. cod. — καὶ σμυνῶς περὶ ταῦτα v. — παρ' ἄλλοις καθεστηκότας v. — παρόντα om. pr Γ. — 26 ὁσιότητος Γ Bk.: θειότητος. — ἅπασιν ἐμμένειν v. — 27 ἔχουσιν v. (ἔχουσιν ci. Cor.). — τυχὸν ἂν καὶ v. — βεβαίως ἔσεσθαι cum Wolfio Cor. Γ Bk.: ceteri cod. βεβαιώσεσθαι vel βεβαιώσασθαι. — 28 θανυματὰ Γ Bk.: μεγάλα. — Σάμιος εἰς ἔστιν v. — θυσίας τε καὶ v. — οὖν post ἀλλ' add. Γ Bk. — 29 θανυμάζομεν v. — 30 ἔτι δὲ καὶ τήν v. — τήν Αἰγυπτίων Γ Bk.: τῶν Αἰγ. v. — ἐπληψιν ci. Cor. Cobet: ἐπόληψιν. — 31 ἀφικνουμένους θύων Γ Bk.: εἰσαφικνουμένους. — μηδὲ] μὴ pr Γ. — κερημένους τυγχάνεις v. — 32 ἂν post οὐδεὶς om. pr Γ. — 33 ψευδῇ] τὰ ψευδῇ v. — τούτοις κέρημαι v. — 34 ἐπιπλήξειεν Γ Bk.: ἀπιστήσειεν v. — ὁ post φανερός ex com. Baiteri om. Turr. — ἃ ἐγὼ v. — exspectaveris λίαν ἂν εἶναι .. ἠπίσταντο .. ἐπεχείρουν. — 35 τοῖς ἄλλοις v. Turr.: τοῖς Ἑλλήσιν ΓΕ Bk. — τοὺς ἅπασιν τούτοις v. — ἣ ἐκείνων. εὐεργέτην γεγενῆσθαι v. (εὐρετὴν ci. v. d. ap. Cor.). — 36 τῆς τε .. ξενοντοφίας Γ Bk.: τῆς .. ξενοντοφίας. — 37 τέτρασι v. Dd., τέταρσι cod. Langii. — διαλύσασθαι τὰς θ. ἐκ διαβολὰς v. — 38 οἶον] οὐδ v. — τολμήσειεν εἰπεῖν v. — δεσμούς Γ Bk.: συνουσίας v. — ἔλογοποίησαν κατὰ τούτων v. — 39 ἀλλῆται B Dd. Turr. (ἀλλῆται Γ Bk.): πλανῆται Z v. — ἄλλοι δὲ φερόγοντες .. οἰκείοις πολεμοῦντες .. διετέλεσαν v. — τούτων τῶν Γ Bk.: τῶν τοιούτων. — 40 τῆς ἀλλήλων κατηγορίας v. (κακηγ. ci. Wolf.). — ὁμοίως τοὺς τε λεγ. τ. τ. πλημμελεῖν v. — 41 τε τὰς πάσας ἔχοντας ἀρετὰς v. — γενέσθαι v. — νομίζομεν v. — 42 κατασταλῇ Cor. Γ Bk.: cet. cod. καταστῇ. — δὲ οὐ καταγινώσκοιμεν εἰ τοὺς .. περιῖδοιεν v. — βελτίστους v. — 43 μηδὲν δέονται Γ Bk.: μηδὲ βούλονται v. — ποιήσουσιν ΓΕ. — 44 δὲ ὄντων Γ, δ' ὄντων Bs. cf. Bs.³ ad 14, 63. — σὺ γέγραπας γρ rc Γ: συνέγραπας. — ἐγκαλουμένων v. — 45 αἰτιῶν Γ Bk.: ἀμαρτιῶν v. — οὐ ῥάδιον v. — κατασκευάσαμεν v. — 46 γεγονοῖων v. Bs.: γενομένων Γ Bk. — σοὶ τὸν τρόπον v. — γὰρ post μὲν add. Γ Bk. — μᾶλλον ἂν Γ Bk.: πολὺ uάλλον. — 47 τῶν νῦν σοὶ συνόντων Γ Bk. Voculam τῶν h. l. male additam ante ὄντων quod proxime sequitur recte inseruit Bs. — γράφειν] συγγράφειν v. — 49 ἔμοι] μοι v. — ποιήσει Strangius Turr.: ποιήσεις. — λυμανεῖ Z Bk.: λυμάνει Γ, λυμανῇ v. — 50 θαύμαζε v. — νεώτερος ὢν καὶ ἐπ' οὐ τῶν πρεσβ. οὐδὲ om. pr Γ. — subscribit Γ: βούσειρις HHHH ΔΔΔΔ. ἐλικώνιος ἅμα τοῖς ἑταίροις θεοδώρῳ καὶ εὐσταθίῳ.

Or. XII. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ. — 1 αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

— εἰρησθαι δοκοῦντας v. Bs.: δοκοῦντας εἰρησθαι Γ Bk. — κομψότητος Γ Bk.: κοσμιότητος. — 3 ἐννενηκοντα v. — τέταρσιν Cor. Γ Bk.: τέσσαρσιν. — ἀγὼ Γ ut videtur (Δ ap. Bk. traditur) Bk.: ὦν ἐγὼ v. — εἰ βουλ. Γ Bk.: ἡ β. v. — 4 ἐνεκεν Γ Bk. — λόγος λεχθήσεσθαι v. — διαδεδομέναν Cor. Γ Bk.: διδομέναν. — 5 τε post περί add. Γ Bk. — post μάλλον in Γ deletae litterae II vel III. — 6 βούλομαι δ' οὖν Bs. — περί α τυγχ. διατρίβαν Γ Bk. (ci. Cor.): περί α τ. διατρίβειν pr Δ, περί α προαιρούμενος τ. διατρίβειν v. — 7 οὔτε νῦν τὴν errore Bk. — γενομένην v. — μοι Γ Bk.: μου. Verba οὔτε τὴν νῦν . . ταραχὴν delenda censet Dobr., saltem tollendum νῦν. Mihi duorum membrorum, quae sunt οὔτε . . ταραχὴν et οὔτε . . γιγνώσκων, alterum alteri ab Isocr. postea substitutum videtur. — ὦν Γ Bk.: ἦν. — ἐτυχεν v. — ἡτύχηκόσιν v. — ὥστε Γ Bk.: οὕτως ὥστε v. — 8 ἔτι δὲ τοῦ v. Bs. cf. § 31. 38. — τούτων δ' ἀπάντων Θ Hi. — οὕτω Γ E Stobae. 116, 40 Turr.: οὕτω μοι. — τὴν τε Cor. Γ Stob. Bk.: τὴν μὲν v. — ἥς Stob. v.: ὥς Γ Bs. — > τύχην] ψυχὴν Γ. — 9 ἐγκάλειν v. — προσειλόμην pr Γ. — ἀτυχίαί] αἰτίαι Hi. — τινὲς Γ E Turr.: τινὲς μοι. — οὔτε τελείαν Bait. Turr.: οὐ τελείαν v., om. pr Γ. — ἐν ante συλλόγῳ om. Γ. — ante ἀνθρώπων in plerisque codd. additur παρησία, quod cum E et H. Wolfio om. Turr., circumscribit Bk., apte πολλῶν ponit cod. Langii, post εἰπεῖν δὲ Anger. Cor. — 10 φωνῆς δ' Jacob: φωνῆς. — περιέρχονται Γ Bk.: γίνονται. — τὸ δοκεῖ (ci. Wolf.) Γ pr Δ: τῷ μὴ δοκεῖν. — ἐκτείσειν scripsi: ἐκτίσειν. — 11 ἐπειδὴ Γ Bk.: ἐπεὶ. — τοῦ πολιτεῦσθαι cum Wolfio Cor. Γ Bk.: πεπολιτεῦσθαι. — ποιούμενος cum H. Wolfio Γ Bk.: αἰρούμενος. — φῶμην v. Bs.: φώμην Γ Bk. — ὅσῳ περὶ v. — 12 ῥητόρων πολλοὺς v. — αὐτῶν add. Γ Bk. — 13 μεσεγγυήματος Saupp. Turr. (cf. Harp. s. v.): μεσεγγυώματος Γ E Bk., μεσεγγυημάτων v. — ὃν ἂν Cor. Γ Bk.: ὦν ἂν. — τούτων ἡγεμόνα v. — ἀλλήλους] τοὺς Ἕλληνας Γ. — 14 πάντας ἐπὶ τοιαύτην χ. καὶ τοσαύτην v. — πρὸς ἀλλήλους ut e superioribus (§ 13) illatum circumscripsi, cf. or. V, 88. ep. IX, 14. — ἂν post ταχέως add. Γ Bk. (ci. Cor.). — 15 ταραχώδῃ . . ἀλόγιστον v. — γὰρ ἄλλων ῥητόρων v. — ἀπάντων Γ Bk.: αὐτοὺς cet. cod. — δι' οὐδὲν om. pr Γ. — 16 τῶν post θανμάζειν om. pr Γ. — οὕτω διακ. πεφυκ. πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπεροχὰς v. — τινὲς om. pr Γ. — μοι post ἐχουσί add. Γ Bk. — καὶ τισι Cor. Γ Bk.: καὶ τι. — τούτων add. Γ Bk. — 17 ἡμῶν E v. Bs.: μου Γ Bk. (del. K.). — τῶν μεγάλων Παναθ. Harp. v. Παναθ. — 18 μοὶ τινες v. — σοφιστῶν τῶν καὶ Dobr. Bs. — τῶν Ἡσ. καὶ Ὀμήρου ποιήσεων v. — 19 τολμηρότατον ἐκείνων ἐπιχ. v. — ἐπιχειρησαί με codd. v. Turr.: ἐπ. ἐμὲ Bk. — 20 ὥς . . ἀκούσας om. pr Γ. — ἀναλεξασθαι Γ. — τούτους εἶναι ἐμούς οὐκ v. (τοὺς ἐμούς οὐκ Δ). — μηδέν'

ἂν Turr.: μηδὲν ἂν Γ Bk. Dobr. (sicut dicitur οὐδὲν ὄγιες
 τούτου), μηδένα v. — 21 παρακολουθήσασαν v. — ἐν τοῖς Cor.
 Γ Bk.: τοῖς. — περὶ με Γ Turr.: περὶ ἐμὲ. — ὁμολογουμένης
 Γ: τῆς ὁμολ. cf. § 260 (μήτε τῆς ὁμολ. μῆθ' ἦν ci. Dobr.). —
 μοι] ἐμοὶ v. — 22 ἀντικατηγορῶ Wolf. Cor. Γ Bk.: ἀντικατη-
 γορῶν, addito γενήσομαι ante καὶ λέγειν. — περὶ μου Γ Turr.:
 περὶ 'μοῦ E, περὶ ἐμοῦ v. — ἀνεπιτήθειον τολμώντων codd.
 praeter pr Γ; τολμώντων uncis inclusit Bk., del. Bs. — 23
 ὑπεριδὼν . . φθονοῦντας Γ Bk.: ὑπεριδὼν ὡς φθονοῦντας. —
 καὶ ante πειρώμαι add. Γ Bk. — περὶ μου Γ Turr.: περὶ 'μοῦ
 E, περὶ ἐμοῦ v. — διὰ post ἧ add. Γ Bk. (ci. Wolf). — ἀλ-
 γήσειν] malim ἀλγεῖν ποιήσειν. — κἂν Γ Bk. (ci. Cor.): ἂν
 καὶ. — πεπαισμένος παραληρῶν] ita Γ Bk.; παραληρῶν Δ, μὴ
 παραλ. v. Praecessit πᾶνσειν. — 24 μεταξὺ add. Γ Bk. —
 καταβαλόντι Cor. Γ Bk.: καταβάλλοντι. — ποιοῖν Cor. Γ Bk.:
 ποιοίμην. — 25 τὸ τελευταῖον . . λέγειν περὶ ὧν add. Γ Bk.
 — διανοήθην εἰπεῖν οἶμαι v. — φανερόν Γ. — 26 totam §
 τῆς μὲν . . εἶναι φήσειεν add. Γ Bk. — ἂν ante ἀνεκτοῦς cum
 Strangio add. Turr. — 27 παρακελεύομαι πονεῖν καὶ προσέχειν
 Cor. Γ Bk.: παρακελεύω μὴ πονεῖν καὶ μὴ προσέχειν. — δυνή-
 σεται v. — 28 ἀπηκριβωμένους Γ. — 29 ὅλως δὲ καὶ περὶ v.
 — περὶ τὰς τέχνας καὶ add. Γ Bk. — διοικήσαντας v. — με-
 τασχεῖν v. — 30 καλῶ Γ Bk. cum Clem. Alex. Strom. V, 69.
 Stob. 1, 44: ἔχω. — 31 ἐλαφροτάτους Clem. Stob. II. c. Har-
 pocr. s. v. Auger. Γ Bk.: ἐλαφροτέρους. — ἔτι τοὺς Γ Bk. cum
 Stob.: ἔτι δὲ τοὺς v. Clem. — ἀεὶ om. Clem., idem pro διακει-
 μένους habet ἀναστρεφόμενους. — ἐν αὐταῖς] πρὸς αὐτάς Hi.
 — 32 ἐξισταμένους Cor. cum Clem. Stob. Γ Bk.: ἐξανιστα-
 μένους. — ἐπιμένοντας Clem. — τῇ post τάξει add. Γ Bk.
 (om. Stob. Clem.). — γενομένοις mal. Cor. — καὶ post ἄλλα
 add. Γ Bk. (om. Clem. Stob.). — τελείους Clem. Stob. v. Bs.:
 τελείους ΓΔ Bk. — 33 ταῦτα γιγνώσκων τυγχάνω v. — τῆς
 Ησιόδου καὶ τῆς add. Γ Bk. — τὰ ἐκείνων v. — ληροῦντας
 τὰ περὶ v. (τὰ del. ci. Cor.). — 34 ἔστι δ' a corr. est in Γ;
 ἀνδρὸς om. pr Γ. — ἦν ἔχη Cor. Γ Bk.: ἦν ἔχει. — ὑπὲρ Γ
 Bk.: περὶ v. — ἡ περὶ . . ἔχω τι Γ Bk.: περὶ γὰρ . . ἔχομεν
 v. — 35 ἐν λόγοις Γ Turr.: ἐν τοῖς λόγοις v., ἐν τοῖς λ. τοῖς
 Cor., ἐν λόγοις [τοῖς] Bk. — 37 ὅμως add. Γ Bk. — ἐστὶν
 αὐτῶν v. — με add. Γ Bk. — ἀπείρως v. — καταδεέστερον
 ΓΕ. — 38 εὖ λέγειν v. — ἀπανθρωπίνως Γ. — 39 πρὸ τοῦ
 ἀγῶνος cum K. circumscripsi: πρὸ ἀγῶνος Bs., πρὸ τάγῶνος
 Fuhr. — ποιεῖσθαι περὶ αὐτῆς v. — 40 τὰς πόλεις ταῖς πόλεσι
 παριστ. mal. Bk. — ἅπαντα Fuhr.: πάντα. — ταῖς πάντα τὸν
 χρόνον ἄρχειν v. — 41 σκοπῇ τε καὶ ci. Cor. — παραβάλη v.
 — πολιτευομένων poscit Bk. — εὐεργεσίαις Γ Bk.: εὐπραγίαις.
 — 42 γενομένους v. — Ἀχαιῖδας ΓΔ Bk.: Ἀχαιδας. — 44 ἐνα-

είρας ex ci. Wolfi Bk. (coll. 4, 35. 5, 112. 12, 166): ἐκότερα Γ v., ἐκατέραν E, ἐκατέρα Bs. — τῆς ἡλείρων v. (sicut exstat locis modo laudatis): τῶν ἡλείρων Γ Bk. — βαρβ. ἀνέστησαν v. — θαλάττης Dd. Turr.: θαλάσσης. — ἂν post μεγάλην add. Γ Bk. — 46 μάλιστ' Γ Bk. (ci. Cor.): κάλλιστα. — τοὺς πολέμους ἐν ταῖς μάχαις v. — ἕως ἀπάσας κατεστρέψαντο Γ Bk.: καὶ καταστρέψαντες (καὶ om. A). — 47 πράττομεν pr Γ. — τε post αὐξάν., item ἐκ post ἐκίπτειν add. Γ Bk. — δ' αλλαις φοβεράν Cor. Γ Bk.: ἄλλαις φανεράν. — 48 γενομένην v. — ἄλλους ὡς δυνατόν ἄλλοτρίως Γ. Totum locum ita refingit Hi.: τοὺς πρὸς σφᾶς . . οἰκειότατα, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἄλλοτρίως καὶ πολεμικῶς διακειμένους, deletis illis τὴν αὐτῶν διοικοῦντας. — ταῖν πολέοιν ἐκατέρα v. — 49 τριακοσίας] διακοσίας v. — μὲν post πεντακ. add. Γ Bk. — πάντων v. — 50 φοπὴν] τροπὴν Γ Bs. — γενομένοι v.: γεγεννημένοι Bs., γεγονασινμενο

^{v. μνη}
(h. e. γεγονασί) Γ, unde γεγονότες Fuhr. — παρέσχον v. — 51 ἐκώλυσεν v. — 52 ἀγῶσι Γ Bk.: κινδύνοις. — τίς δ' ἂν pr Γ Bs.: τίνα δ' ἂν τις. — 53 εἶναι Γ Bs.: γενέσθαι (E) v. Bk. — 54 ταύτην] τοιαύτην v. malim τὴν αὐτήν. — γενομένης v. — τῆς post ἐκείτης add. Γ Bk. — 55 κατὰ πάντων v. — ἐμποιήσειεν ἂν Γ Bk.: ἐμποιήσουσι. — ἂν post ἴσως add. Cor Γ Bk. — ἀλλ' ἅπερ ἅπασιν Γ Bk.: ἀλλὰ παρὰ πᾶσιν cet. cod. — αὐτοὺς ἅπαντας ἡμῖν ἀπώλεσαν ΓE. — διαβάλλοντες v. — τσαπάντας καὶ τοιαύτας ΓE. — ἐνέβαλον v. Turr.: εἰσέβαλον ΓE Bk. — 56 ὅφ' ἐτέροις v.: ὅφ' ἐτέρων Γ Bs. — 57 κατὰ γῆν Wolf. Γ Bk.: κατὰ τὴν. — 58 ἐν ἐλάττοσιν Cor. Turr.: ἐλάττοσιν. — τὴν αὐτήν, Γ Bk.: τὴν αὐτῶν. — 59 Ἄλνος πεζῷ στρατοπέδῳ Γ Bk.: Ἄλμος ποταμοῦ πεζῷ v. — ἐπὶ τὰδε Γ Bk.: ἐπὶ τὰνδον v. — ὅπου vel ὅπη v. — 60 καὶ μεγαλοφρονεστέρας om. pr Γ. — τῆς μὲν Ἀσίας v. — τοὺς μὲν πολέμους Cor. Γ Bk.: τοῖς μὲν πολέμοις. — 61 δίκαιόν ἐστιν ἐπαινεῖν v. — παρ' ἄλληλα del. Dobr. — τῶν ante ἅμα add. Γ Bk. — εἰχομεν v. — 62 οὐδὲν ἀντερεῖν Cor. Γ Bk.: οὐδὲν ἂν ἀντερεῖν. — γενομένοι Cor. Γ Bk.: γιγνόμενοι. — ἐπιχειρήσειν Γ Bk.: ἐπιχειροῦσι cet. cod. — 63 διαβαλοῦσι et διατρέψουσι v. — καὶ Τορωναίων add. Γ Bk. (cf. quae suspicabatur Cor. p. 338). — οἰόμενοι v. — καταρρυπανεῖν Bait. Turr., καταρρυπανεῖν Γ Bk.: καταρρυπαίνειν v. — 66 τὰ ante τοιαύτα add. Γ Bk. — τῶν . . δηθέντων v. — 67 προσταχθέντες ci. Bait. — ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ v. — περ post ὅτε add. Γ Bk. — θάλατταν Γ: cet. cod. θάλασσαν. — 68 δεκαρχῶν ΓE Bk.: δεκαδαρχῶν. — 69 ἐλάττους ἔχειν τοὺς οἰκους Γ Bk. (ἐλ. ἔχειν αὐτοὺς οἰκους Cor., ἐλάττονας ἐ. τοὺς οἰκους ci. Wolf): ἐλάττον (vel ἐλάττους) ἔχειν τοὺς οἰκείους v., ἐλάττον αὐτοὺς ἔχειν om. τοὺς οἰκους Hi. — 70 ἐξαμαρτάνειν v. — οὐδ' εἰ γέγονεν ἴσασιν Cob. Hi.;

οὐδ' ἴσασιν ὅπου ποτ' ἐστίν vel οὐδ' ἴ. ὄντα Dobr.; quos refutat Jacob. — τῶν ἐν Πελ. Γ Bk.: τὰς ἐν Π. — ἄλλων Γ Bk.: Ἑλλήνων. — 71 πρότερον αὐταῖς ὑπῆρξεν v. — σφᾶς αὐτάς v. — παρέσχον Cor. Γ Bk.: παρείχον v. — καὶ τοὺς Γ Bk.: τοὺς θ' v. — τῶν φαύλων Γ Bk.: φαῦλοι v. — θυνηθείη Cor. Γ Bk.: θυνηθῇ. — 72 γενομένων] γενόμενον Bk. — καὶ δικαιосύνην add. Γ Bk. — γενέσθαι καὶ κληθῆναι κηδεσθῆν v., cf. ad or. 10, 43. — μόνον ἔχοντα v. — ἔχοι τις ἂν v. — 73 τινες ἀπιστήθειαν Γ Bk.: ἀπιστ. πολλοί v. — μικρὸν errore Bk. — 74 ποίοις λόγοις . . ὀρθῶς ἂν εἶην v. — μὲν post ἀισχύνομαι add. Cor. Γ Bk. — 75 πολλοῖς ἄλλοις πεπονθότι v. (cf. § 77). — τυχεῖν αὐτόν] τ. θυνατόν Γ. — μὲν post μεγίστων add. Γ Bk. — 76 αὐτόν Turr.: αὐτόν v. Bk. Bs. — 77 τοῦ περὶ τινος . . Ἑλλήνας Γ Bk.: τοῦτον ὡς καὶ τινος v. — πολλοῖς ἄλλοις κακοῖς v. — αὐτοὺς om. pr Γ. — 78 οὔτε post πράξας om. Γ. — οὔτε τῶν ὅσ. Cor. Γ Bk.: οὐδὲ τ. ὅ. v. — ἀκείνος Bs.: ἃ 'κεῖνος Bk., ἃ ἐκ. v. — 79 ἐπαινεῖται αὐτόν Γ Bk. — τῆς πόλεως Γ Bk.: τῶν πόλεων. — βασιλέας E Bs.: βασιλεῖς. — ὃ τι βουλευθείεν Γ Bk.: ἃ βούλονται. — ἡγήσεται v. — ἀφέντας add. Γ Bk. — 80 Μενελάου Γ E Turr.: Μενέλεω. — δυνάμεως] μὴ δυνάμενος Γ. — 81 τοσοῦτον τὸ πλήθος Γ Bk. (τοσοῦτο τὸ πλ. Cor.): τοσοῦτο πλήθος. — ὃ πολλοὺς εἶχεν ἐν αὐτῷ Turr.: ὃ πολλοὺς εἶχεν αὐτῷ Γ Bk., πολλ. ἔχειν v. — 82 τὸ τοιοῦτον Γ Bk.: τοὺς τοιούτους. — αἷς a corr. est in Γ, videtur fuisse καί. — πάντες v. — τῷ καὶ τῇ Γ Bk.: τῷ πολλῷ καὶ τῇ. — καὶ μὴ δύνασθαι Γ. — 83 προσέειπεν v. — οὐδ' ἀπῆλθε Cor. Γ Bk.: οὐκ ἀπῆλθε. — 84 τοσοῦτων ὄντων post τούτων om. Γ, propter ὁμοιοτέλεστον ut videtur, del. Bk. — ἀποδοκιμάσαιεν et ἐπιτιμήσαιεν Γ E Turr.: ἀποδοκιμάσαιεν et ἐπιτιμήσαιεν v. Bk. Bs. — ἀφελεῖν αὐτῶν v. — 85 τολμῶσαντων v. — παραλείπω v. — 86 δίκαιον προειλόμην v. — 87 ὁμοίως Γ Bk.: ὅλως v. — εὐ ῥηθέντων Cor. Bk.: εὐρεθέντων Γ E A, ῥηθέντων ceteri. — μηδὲν συμβαλομένην Γ Bk.: μηδὲν ἕτερον σ. v. (μηδὲν μέρος σ. Cor.). — ἐπιθείεν v. — εἰδείεν ἐμὲ v. — 88 ὅποι Γ Bk.: ὅπως cet. cod. — ἀεὶ γὰρ ολόμενος add. Γ Bk. — γέγονα Γ Bk.: γεγονότα v. — ἐξέπεσον v. — 89 δ' ἦδη Γ Bk.: δὲ δεῖν v. — ἡμῶν Wolf. Γ Bk.: ἡμῖν. — τῶν τοιούτων τῶν πολ. Γ. — οὐχ ὡς οὐχ corr. A Cor. Γ Bk.: ὡς οὐχ. — μέλζους καὶ πλείους πόλεις v. — ἀρετῆς Γ Bk.: ἀρχῆς v. — λέγων] λέγων ἡμῖν Γ. — 90 δοξείεν Γ; δειξείεν v. — ἀλλὰ γὰρ Γ Bs.: ἀλλὰ γὰρ ἴσως. — 91 τοὺς τοιούτους (ci. Cor.) Γ Bk.: τοιούτους A, τούτους v. — ἐξαμαρτάνειν v. — κοινῶς v. — πολιορκοῦντες add. Γ Bk. — Ἀργεῖοις Cor. Γ Bk.: Ἀργεῖοι. — 92 Πλαταιάς v. Bs. — μεθ' ἡμῶν] μετ' αὐτῶν Cor. — 93 Πλαταιὰς Dd. — μόνους λαβόντες v. — διαλιπόντας Γ. — 94 περὶ τε E v. Turr.: περὶ τὸ pr Γ, περὶ τε τὸ corr

Γ, περὶ Bk. in oxon., ἐπὶ eiusdem operae berolin. et Dd. —
 ἔχοιμεν v. Bs. — ταῖν v. — εἶναι] ἦν ἂν K. — 95 καὶ πλάνον
 add. Γ Bk. — τ' ἐπιχειροῦντα Γ Bk.: ἐπιχ. ταῦτα v. — φόβην
 v. — ἂν λέγω Γ Bk.: λέγω A, λέγω δὲ v. — 96 παρρησιάζασθαι
 v. — μοι post εἶναι add. Γ Bk. — γεγεννημένην ἡμῶν v. —
 malim γενομένους. — ἐξημαρτηκότας v. — 97 τοῖν A, corr. Γ,
 Bk.: ταῖν v. — 98 μικρότερα errore Bk. — ἐν τοῖς πρᾶττον.]
 ἔνοχοι τοῖς πεπραγμένοις Γ Bs. — 99 ἂς ἀμφοτέροις . . ἐπι-
 φέρουσιν add. Γ Bk. — οὐδ' ante εἰπεῖν add. Γ Bk. — ἐν
 ante Ἑλλήσπ. om. Γ. — διαπραξαμένην ΓE Turr.: διαπε-
 ραγμένην v., διαπραξαμένη ἦν Cor. Bk. — 100 ἀποκρύψομαι
 Γ Bk. (ci. Cor.): ἀποκρύψαιμι. — 101 ἂν post δικαίως add. Γ
 Bk. — ἐγκατέσταιμεν v. — διδάσκαλοι τ. τοιοῦτων γεγόναι
 ἔργων Γ, διδασκάλοις τ. τ. γεγονόσιν E. Bs., quod si verum est,
 delendum γεγεννημένοις. — δ' ἡμετέροις Γ Bk. (et ex ci. Langii
 Cor.): μέντοι vel μὲν δὴ ἡμετ. cet. — ἔχοιμεν v. — 102 καὶ
 post μόνοι add. Γ Bk. — ἡμῖν θαμνὰ v. — καὶ τεμνομένης
 add. Γ Bk. — ἐβλέψαμεν E Turr.: ἐβλάψαμεν Γ, ἀπεβλέψαμεν
 v. — 103 κατοικοῦντας Γ Bk.: οἰκοῦντας. — 104 τοῦτοις Γ
 Bk.: τοῦταν. — ἀμφοτέροις Cor. Γ Bk.: ἀμφοτέροι. — ὥρσαν
 Γ Bk.: ὁμολόγησαν. — συναγαγόντες Γ Bs. (auctore Sauppio):
 συναγαγόντες καὶ (E) v. — Κλέαρχον στρατηγὸν v. — Κλέαρχον
 del. Cob., def. Jacob coll. 8, 98. — 105 ὅσον εἰκὸς τοὺς περὶ
 v. — 106 πώποτε Γ Bk.: ποτὲ. — οἵτινες ὄντες ὅτε Γ. — αὐ-
 τοὺς add. Γ Bk. (et ex ci. Wolfii Cor.). — τῶν Ἑλλήνων ante
 παρέδωκαν add. Γ Bk. — 107 κατασχεῖν v. — 108 προειρη-
 μένων v. — νομίζειν v. — τοῖν corr. Γ Bk.: ταῖν. — ἐπι-
 χειρησάντων v. — 109 ὁμολογήσειν v. — 111 τοὺς δὲ τοιοῦτους
 Wolf. Cor.: τοὺς δὴ τοιοῦτους. cf. 133. — παραβάλλοντας Γ
 Bk.: παραθέντας v. — καὶ πειθαρχίαν ΓE Turr.: καὶ τὴν
 πειθαρχίαν. — 112 τοιοῦτο ἐπιχειρῶσι ποιεῖν v. (τοιοῦτόν τι
 ci. Cor.). — ἀξίαν ἢ τὴν Λακεδ. v. — ἐποιήσαμένην v. — 114
 ταύτης τῆς πολιτείας E Bs.: ταύτης πολιτείας Γ, ταύτης v. —
 καθεστῆκυιαν Bs. — ἐκείνην add. Auger. Γ Bk. — ταύτην
 Wolf. Γ Bk.: αὐτήν. — νομίσαντες ci. Cor. — καλῶς add. Γ
 Bk. — 115 οὐδὲν add. Wolf. Γ Bk. — τῶν κακῶν οὐτε τῶν
 ἀγαθῶν v. — ἐπ' εὐταξίας v., ἀπ' εὐτ. ci. Cor. — 116 τε post
 ἐκ add. Γ Bk. — τῆς πρότερον ὑπαρχούσης πολιτείας v. —
 117 τῇ post πόλει add. rc Γ Bk. (qui uncis inclusit) Turr. Bs.
 — καὶ δυοῖν πραγμάτων προτεινομένων v. — μὴ σπουδαίον
 Γ Bk.: καὶ μὴ σπουδαίων vel καὶ σπουδαίων v.; μὴ σπουδαίων
 Cor. — αὐτοὺς ἐνόμισαν καὶ v. — 118 ἂν post ὀλίγοι δὲ add.
 Γ Bk. — φήσειαν Bs. — 119 δὲ περὶ ἧς Γ Bk.: δ' ὑπὲρ ὧν
 v.; δὲ περὶ θ' ἧς omisso θ' post ἧς errore Bs.; in Γ particula
 τε omnino deest. — οὐτε δημοκρατίας οὐτ' ὀλιγαρχ. v. — καὶ
 post μοναρχίαι om. pr Γ. — τὰ post γένη add. Γ Bk. — 120

ποιησασθαι πόρρωθεν v. — δ' ἔμοι E Bk. — 121 τὰς δυνα-
στειᾶς v.: τοιαύτας δυν. Γ Bk., τὰς τοιαύτας δυν. voluit Bs.
(v. eius praef. p. XL). — πραότατοι καὶ φρονιμώτατοι v. —
διενέγκαιεν v. — οὐκ ἂν Γ Bk. (ἂν οὐχ Cor.): οὐχ v. — πε-
πραγμένον Cor. Γ Bk.: τῶν πεπραγμένων. — ἐν τε ταῖς ἄλλαις
π. μάλιστα δ' v. — παμπληθεῖ Γ. — 122 ἐπιβουλευομένην v.
— ἔκαστον τὸν A Bk.: ἔκαστον. — γενομένης v. — 123 τοιοῦτο
v. — 124 πρῶτους Cor. Γ Bk.: πρῶτως. — οὐκίσαντας ci. Cor.
— πάντα v. — 125 ἔφυσαν ἡμῖν καὶ Γ Bs. Item ἡμῖν in Γ
perverse additum est § 55 89. 162. 190. — συμβῆναι Γ Bk.:
συμβαίνει cet. cod. — 126 Γῆς Turr.: γῆς. — δ' ἀρξάμενοι
Cor. Γ Bk.: δραξάμενοι. — περὶ τῆς ἀρετῆς Γ Bk.: καὶ τῆς ἀρ.
vel ἡ τῆς ἀρ. v. — τῷ post λόγῳ om. Γ. — 127 ὃν οὐ προ-
ῆδειν Γ Bk.: οὐδὲ προῖδεῖν v. (ὃν οὐδὲ προῖδεῖν ἦν Cor.). —
σημεῖόν τ' εἶναι v. — 128 γὰρ τὴν βασιλείαν v. — περὶ διοίκ.
Γ Bk.: κατὰ δ. v. — 129 τῶν παρόντων ἀγαθῶν v. — τὴν
μὲν πόλιν ὡς λέγεται Γ Bs.: ὡς λέγεται τὴν μὲν πόλιν v. —
ὕπερ τε ταύτης Fuhr Rh. Mus. XXXIII, p. 334 — 130 ἀξίως
Wolf Cor. Cob. — καὶ τοῖς χρωμένοις Γ E Turr.: τοῖς χρω-
μένοις καὶ. — 131 εἶναι add. Γ Bk. (omissum est consimili
loco 7, 20). — χρησίμην v.; πανταχοῦ χρησιμῶς, vel χρῆσιν
tentabat Dobr. — τῶν ante τιμημάτων add. Γ Bk. — δεόν-
των Γ E Turr.: τοιούτων v. — 133 πονηροτάτοις καὶ θρασυτά-
τοις v. — πονηρίαις τοὺς δὲ Γ, pr A, Bk.: πονηρίαις θέλοντας,
τούτους αὐ τοῦναντίον κακίστους ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς πολλοῖς
εἶναι νομίζω τοὺς δὲ v. — οὕτω E Turr.: οὕτως. — τοὺς δὲ
τοιούτους Cor. Γ Bk.: τοὺς δὲ γ. — 134 μὲν ἑτέροις E v. Turr.:
ἑτέροις μὲν. — πασῶν v. — οὐσαν ἢ τὴν ἐν Σπ. καθεστῆ-
κυῖαν v. — 135 ἔμπροσθεν v.: πρότερον Γ Bk. cf. § 191. —
εἰρημένοις post h. v. del. Dobr., „nisi sequens εἰρημ. hinc or-
tum est.“ — ἢ post ἐγκωμιάζ. add. Γ Bk. — 136 τοῖς ἄλλοις
Γ Bk.: τῶν ἄλλων. — ἐκείνων] ἐκεῖνα Γ Bs. — παντὸς λόγου
v. — τῷ δὲ πλήθει Γ. — βούλονται v. — 137 ποιήσaiαν Γ
Bk. — ὅπως Γ Bk. (ci. Cor.): ὁποῖως — 138 ἐπενέγκαιμεν v.
— διεiléχθην Wolf. A Cor. Γ Bk.: διεiléχθην. — καὶ δικαιοσύνη
καὶ corr Γ E v. Turr.: [καὶ δικ.] καὶ Bk., καὶ pr Γ Bs. — ὅπερ
ci. Cor. — φανείην ἂν Cor. Γ Bk.: φανείην. — συμβαινόντων
ἀγαθῶν v. — 139 ἁ μαθῶν Γ Bk.: ἡς. — τὸν νοῦν add. Bs. aucto-
ribus Turr. — οὐδεὶς ἂν οὐδὲν τῶν ἰδίων Cor. Γ Bk.: οὐδεὶς
οὐδὲ τῶν ἰδίων τι (τι om. pr A). — 140 τὴν φωνὴν Γ Bk.:
φωνήν. — malim διαθεμένων. — διοικήσουσι καὶ ὅπως σωφρο-
νοῖεν v. — 141 τοὺς τε Γ Bk.: τοὺς γε. — 142 αὐτοὺς add.
Γ Bk. — 143 φρονιμωτάτους καὶ βελτίστους v. — εἴ που Γ E
Turr.: εἴ ποι Bk., εἴ ποτε v. — πᾶσι v. — συνέβαιεν Γ E
Turr.: καὶ συνέβαιεν. — 144 ἑώρων] εἴωρον Γ. — ὁμοίους
(ci. Cor.) Γ Bk.: ὁμοίως, quo servato scribere possis κειμένους.

— ἐναντίων Γ. — συνιδεῖν post δυνηθῆναι add. Γ Bk. (ante h. v. add. Cor.). — ῥαδίους Wolf. Γ Bk.: ῥαδίως. — συνιδεῖν post h. v. uncis incl. Bs., καὶ ῥαδ. συν. del. K. — 145 συμ-
 φυλετῶν καὶ τῶν δημοτῶν v. (φυλ. ci. Cor. p. 339). — προστι-
 θεύσαις v. — ἄν post τίς om. pr Γ. — 146 περὶ ταῦτα A cod.
 Langii Cor. — γενομένους ci. Cor. — τότε φεύγειν αὐτὰς ἢ
 νῦν scripsi: τότε ταύτας φεύγειν ἢ νῦν Bk., τότε φεύγειν ταύ-
 τας ἢ νῦν Γ sec. Bk., τὸ ταύτας φ. ἢ δὲ ἢ v. — 147 μηδὲ
 βεβαιότεραν add. Γ Bk. — δίκην λαβεῖν . . ἐξαμαρτανόντων v.
 — 148 ἢ γὰρ Γ Bk.: ἢ ἐγὼ. — ἀποκτένων Γ. — ἔλαττον v. —
 περ ἔλαβεν Γ Bk.: παρέλαβε v. — γερόμενος a corr. est in
 Γ. — 149 διαβαλεῖν v. — μὲν post εἰ add. Γ Bk. — γράμμασι]
 πράγμασι Γ. — ἐκετιμώμην E. — πεπονηότες Γ Bk.: πάσχον-
 τες. — 150 καὶ λόγον add. Γ Bk. — παραγιγνώμενοι v. —
 ἐπιλήψων Cob.: ὑπολήψων. — οὐτ' αὖ a corr. sunt in Γ. —
 ἀντιλέγοντα Γ Bs. — ὑποδείξαντα Γ. — αὐτοὺς ἄν v. — ἐπι-
 δεῖξαιμεν Γ Bs. — λέγειν καὶ περαινέειν v. — 151 διετελέσαμεν . .
 δεδήλωται v. — πολιτενεσθαι καλῶς v. — ἐτι add. Γ Bk. — καὶ
 ante συμβούλοις om. errore Bk. — οἷσις Wolf. Cor. Bk.: οἷους
 codd. — 153 καθεστῶτων ἐκεῖ v. — 155 ἔσται ΓA Bk.: ἔστι. —
 πολέμων καὶ τῶν ὁμολογημένων v. — ὥστε μήτε Bk. E: ὥστε
 μηδὲ. — τὰμὰ τε θανμάζοντας Bs. (cf. Fuhr Rh. Mus. XXXIII,
 357): τὰ ἡμέτερα ἅμα τε θ. Γ Bk., ἅμα τε θ. v.; τὰμὰ θανμ.
 θ' ἅμα ci. K. — 156 τὼ πόλει τοῦτω (ci. Cor.) Γ Bk.: τὰ
 πόλει ταῦτα v. — εἰδόσι τι Wolf Γ Bk.: εἰδ. τισὶ. — 157
 πράξασαι] πράξαι Γ. — 158 ἄν post ῥαδίως om. pr Γ. —
 τὸν χρόνον συνεγράψαντο v. — φιλονικίαν Γ: φιλονεικίαν. —
 τ(ε) post σφᾶς add. Γ Bk. — ἐποίησαν ex ci. Cor. Turr.: ἐποιή-
 σαντο. — 159 ἐπιβουλεύοι v. — 160 μὲν post κοινῇ add. Γ
 Bk. — διατεθῇ (ci. Cor.) Γ Bk.: διατεθείη. — ἀντιταττομένους
 Cor. Γ Bk.: ἀντιπραττομένους. — 161 τοῖς προειρημένοις uncis
 incl. Bk. — οἰκείοι. ἄν λόγους v. — 162 τε post ἐκείνοις et
 δ' post σφᾶς om. Γ Bs. — χρόνοις] χρ. ἡμῖν Γ. — τὰς ἄλλας
 πόλεις v.: τοὺς ἄλλους Ἕλληνας Γ Bk. — νῦν δὲ τῶν Γ Bs. —
 μὲν ante Ἑλλ. add. Γ Bk. — [τὸν] βασιλέα Bk. — πᾶν add.
 Γ Bk. — 163 εὐσεβεστάτοις Γ Bs. — εἶναι add. Γ Bk. — τὴν
 post ἀγριότητα om. ΓE Turr. — γιγνώμενον Cor. Γ Bk.: γεγνό-
 μενον. — 164 οἰκουμένην v. — 165 ἦττον νοσοῦσῶν Wolf. Γ
 Bk.: ἡττόνων οὐσῶν. — πραγμάτων αὐταῖς Γ Bk.: παρ' αὐταῖς
 πρ. v. — ζῆν πατρίσι καὶ v. — τοῦ νῦν παρόντος v. — 166
 ἐβράλλοντες v. — κατωκισμένους v. — ὑφ' αὐτοὺς v. — 167
 τῆς πραγματείας Sauppe: πραγματείας. — εὐπορωτέροις Cor.
 Bk.: εὐπορωτέρους. — δοκεῖν add. Γ Bk. — 168 τοῦτου add.
 Γ Bk. — φανερόν v. — ἐν Διονυσίοις v. — Θηβαίοις v. —
 169 παριδεῖν v. — 170 ὁ δῆμος add. Γ Bk. — γεγεννημένης v.
 — τῶν post ἀπάντων add. Γ Bk. — 171 ὧν ἀκούσ. Γ Bk.:

ἀκούσαντες δ'. — τότε κύριοι v. — Θηβῶν ὄντες Turr.: ὄντες Θηβῶν ΓΕ Bk., Θηβαίων ὄντες v. Bs. cf. 174. — ὅμοια ci. Bk., contra dicunt Turr. — 172 post τάναντία Γ iterat τῇ πόλει. — λέγων τυγχάνω v. — ἐπαινέσειεν ἐμὲ v. — οὕτω Ε Turr.: οὕτως. — 173 ἡμῶν ἡ πόλις v. — τὸν Ἀργείων Bait. Turr.: τῶν Ἀργείων. — 174 Θηβαίων Γ Bs. — ἐκπεμφθεῖσιν v. — οἶον pr Γ. — 175 πράξεις καὶ περὶ v. — ἐποιῃς. τὸ τελευταῖον v. — 176 ὁμοίως] ὅμως Stephanus Anger. Frohberger (Philol. XXXIII, 508). — πότερον v. Cob. — τὰς τῶν Σπαρτ. v. — καταλύσω ci. Cor. — 177 τὰς τε πόλεις Γ: τὰς πόλεις. Lectione Γ codicis recepta inserui ἄς. (τὰς τε πόλεις τρ. διεῖλ. καὶ τ. ζ. ἀφ. Fuhr). — τὰ ἐκείνων v. — 178 ἐν post ἔχειν add. Γ Bk. — κοινωνοὺς ὧσθ' ἀπάντων v. — ἀρχῶν Wolf. Γ Bk.: ἀρχόντων. — τιμῶν μετέχειν αὐτοὺς οὐκ ἂν φρ. v. (μετέχειν om. pr Α; οὗς ante οὐκ add. Lange Cor.). — ἡγεῖσθαι Σπαρτιατῶν Wolf. Cor. Γ Bk.: ἡγεῖσθαι εἰκὸς (vel εἰ μὴ) ἐκρίθη Σπαρτιατῶν. — πολιτεύεσθαι H. Wolfius. — καταδουλωσάμενους Wolf. Γ Bk.: καταδουλωσαμένων. — 179 τὰ καθ' ἡμ. Hertlein: τὸ κ. ἡ. — εἰς ἐλαχίστους εἰς τόπους Γ Bk.: εἰς ἐλάχιστον τόπον v. (ἐλάχιστον εἰς τόπους Hi.). — κατοικίσαι Wolf. Γ Bk.: κατοικεῖσθαι. — 180 προσῆκε v. — τε post ἐν add. Γ Bk. — ἡγεῖτο v. — κατ' ἄνδρα ἡνάγκαζον συμπὰρ v. — πρῶτος φάλαγγος ἡροῦντο προτάττειν v. — που v. Turr.: ποι ex ci. Cor. Bk. cf. § 143. — φοβηθῶσιν ex ci. Langii Cor. Γ Bk.: ἵνα βοηθῶσιν (ἵνα om. pr Α). — ἀποστέλλειν Γ Bk.: ἀπ. ἡθέλον. — προκινδυνεύσαντας Γ. — 181 πάσας v. — ἀκρίε-
τας . . ὅσους v. — τοῖς Ἕλλησι τοῖς ἄλλοις v. — 182 ἐνσεβεί-
τωι καὶ ante καλὰς add. Γ. — 183 ὁσίους Γ Dd. — γιγνομένης v. — 184 ἐπιδεικνύοντες Bs.: ἐπιδεικνύντες. — τολμήσαντας Γ. — καὶ ante περὶ add. Cor. Γ Bk. — γνώμην ἔχειν v. — 185 γιγνομένης (ci. Cor.) Γ Bk.: γενομένης. — μεγάλα μὲν δυν. ci Bs. — προαιρουμένων v. — 186 δικαιότερον ἂν ἐπαινοίημεν v. — ἀποθνήσκειν ἐτοίμως v. — φήσειεν Cor Γ Bk.: φήσαιεν v. — 187 χρῆσθαι . . γεγεννημένης v. — τὸ . . λεγόμενον καὶ πραττόμενον v. — 188 ὡς post ὅπως add. Γ Bk. — κρίσιν ἀληθεστέραν οὐδὲ v. — 189 μεγίστοις add. Γ Bk. — 190 ἡλθε] ἡλθεν ἡμῖν Γ Bs. cf. § 55. 89. 125. 162. — τῶν post ἄλλων add. Wolf. Γ Bk. — τὸν ἄλλον χρόνον add. Γ Bk. — 191 εἰρήκαμεν Γ Bk.: ἡμῖν εἰρήται v. — ἐφ' ὧν] σφῶν Γ — πόλεμοι] πόνοι Cob. Sed totus locus ita comparatus est, ut ab Isocrate parum perpolitus esse videatur. — συνέπεσον Γ Bk.: συνέβησαν v. — οὗτ' ἂν εὐρεῖν οὗτ' ἂν εἰπεῖν δυν. v. — 192 ὄχλον Wolf. Γ Bk.: χρόνον. — καὶ δηθῆναι ex ci. Cor. circumscr. Bk. Bs.; quod insequitur καὶ add. Γ Bk. (ἀξ. δηθῆναι καὶ μνημ. ci. K.). — αὐτῶν Γ Bk.: ἡμῶν. — πρὸς οἷς Γ Bk.: πρὸς δ. — 193 ἐνέβαλον v. — γενομένων Γ Bk.: γενέσθαι λεγο-

μένων. — ἐφ' Ἰκπολύτην Γ Bk.: ἐπὶ Ἀντιώπην τὴν Ἰκπολύτης.
 — ἐποίησαντο (ci. Auger.) Γ Bk.: ἐποίησαν. — 194 ἤμαρτεν
 v. — ἐκληφόμενους Γ. — βία add. Γ Bk. — ἐδέησε γράφας
 (πράξας Cor.) κύριος v. — ἐξαίτησων v. — 195 ἐπὶ Μαραθῶνι
 v. — 196 ὡς om. pr Γ. — βούλεσθαι συμβουλευσασθαι v. —
 συνεπικίπτειν pr Γ. — ταυτὸν Bs.: ταῦτο. — 197 πάντα τὰ
 τοιαῦτα Γ Bk.: ταῦτα πάντα. — μείζω v. — θαυμαζόμενοι
 Auger. Γ Bk.: θαυμάζεσθαι v. — παραγιγνομένην ci. Cor. —
 198 ἅπαντες v. — κακουργίαις] κακλαῖς v. — πάντας] τῆς Γ.
 — προειρημένων v. — 199 μάλιστα] μᾶλλον Γ. — ταυτὸν Bs.:
 ταῦτο. — ὀλίγον Γ Bk.: κοῖα v., om. A Cor. — μικρὰ τῶν
 πάντων Γ Bs. — προδιαλεχθεῖς Γ Bk.: περὶ αὐτῶν διαλεχθεῖς
 v. — 200 μὲν post ἐμοὶ om. ΓΕ. — πεπολιτευμένον et προφη-
 μένον corr. Γ Turr. Bs. — δὲ ante Λακεδ. om. ΓΕ Bs. — ψευ-
 δῶς v. — 201 διαναγνοῦς Wolf. Γ Bk.: διαγνοῦς. — ἐπ' add.
 Γ Bk. — γινώσκωμεν Γ. — 202 δι' ἐκεῖνο auct. Turr. Bs.
 [coll. § 216]: ἐκεῖνο (ἐκείνου Cor.; ἐκεῖνό γε δι' ὃ δικ. altera
 coniect. Turr.). — τ' ἐχρῶντο v. — 203 τραχὺ καὶ πικρὸν Hi.
 [cf. 218]. — 204 ὅποια v. — κάλλιστα νομίζουσιν Cor. Γ Bk.:
 κάλλιστ' αὖ νομίζουσιν. — οὐ τῶν μὲν Γ Bk.: οὐχὶ τῶν v. —
 προκρίνει Bk.: προκρίνει v. Bs. — 205 εἰ μὲν ΓΕ Turr.: εἰ
 μὲν σὺ. — τῶν νῦν ὑμνουμένων v. — 206 δὲ τοὺς Cor. Γ Bk.:
 δὲ καὶ τοὺς. — κεχορησθαι v. — ἐπιγεγομένοις A Cor. —
 ἀκούουσιν v. — παρανόμως] παραβόλως Dobr. — ἔπειτ' εἰ μὲν
 εὐλόγεις Γ Bk.: οὐς δὲ ἐπιτιμᾶν δεῖον εὐλογεῖς cet. cod. —
 μηδὲν Γ Bk. cf. 14, 52. — ἐλήρεις μὲν γὰρ καὶ πρὶν αὖν
 v. — 207 ἐπηρεκότε Γ, pr A, Bk.: ἐπενεγκότε vel ἐπενεγκόντι
 cet. cod., ἐπηνηκότε Auger. — σοι Γ Bk.: μοι (om. Auger.).
 — ἐπιδεικνύοντα Bs.: ἐπιδεικνύοντα. — 208 σε λέληθεν Γ Bk.:
 ἐθαύμαζον εἰ λέλ. αὐτόν. — ὅτι τὰ] ὅτι pr Γ. — πλεόν Γ Bk.:
 πλείστον (πλείον ci. Auger.). — 209 ἐπισταμένους αὐτὰ καὶ
 χρωμένους ὀρθῶς αὐτοῖς v. — 210 ἐπιτηδευμάτων Γ Bk. (ci.
 Cor.): παιδευμάτων. — γενήσεσθαι Stephan. Γ Bk.: γεγενῆσθαι.
 — 211 ἀπάσας v. — τὴν post ἐκάστην add. Γ Bk. — προ-
 πέμποσιν v. — κλοπίαν v. — 212 λαθεῖν A Cor. Γ Bk.: λαβεῖν.
 — παισιν] πᾶσιν Γ. — ἐπειδὴν τ' ci. Bk.: ἐπειδὴν δ'. — συν-
 τελέσωσιν Hi. — τῶν ἀρχῶν τῶν μεγίστων v. — 213 ἀληθὲς
 add. Γ Bk. — ἐξεστῶτας Bs. — 214 ἄλλοι add. Γ Bk. —
 πονηροτέρους v. — ἐν τοῖς τοιοῦτοις τῶν Cor. (Γ) Bk.: τοιοῦτων
 A, τοιούτους τῶν vel τοιούτων τῶν v. — τρίς add. Γ Bk. —
 215 ἀντειπεῖν Γ. — ὡς αὖν ἅπαντ' v. — τὰκείνων v. — περὶ
 μὲν τῆς τῶν παίδων Bk.: εὐπερὶ μὲν τῆς τ. π. Γ, ὑπὲρ τῆς
 τῶν π. μὲν v. — 216 χρόνον ΓΕ Turr.: χρ. αὐτούς. — τυχα-
 νοιεν v. — 217 καθεστηκὸτα ΓΕ Turr.: καθεστῶτα v. Bs. —
 καὶ πρὸς τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὸ σύνολον v. — ἐπαινοῖεν Wolf.
 Cor. Turr.: εἰποῖεν v. Bs. — φῆσαιεν v.: φήσαιεν Γ Bk. —

218 αὐτοῦ μοι διαλ. v. — ἀπολούμενον v. — τοῦτων om. Γ Bs. — περὶ post ἢ del. K. — κλοπίας v., κλωπίας A. — 219 ἀπώλεσαν v. — ἂν post ἅπαντας add. Γ Bk. (ante ἅπ. add. Cor.). — ὠφελεῖα v. Bs.: ὠφείλα Γ Bk. — 220 μὴ πρὸς Γ Bk.: μὴδὲ πρὸς. — φάσκειν Γ E Turr.: [τούτους] φάσκειν Bk., τούτους φάσκειν v. — ἀπολλύνοντες Γ E Turr.: ἀπολλύντες. — 221 καλῶς] κακῶς Γ Bs. — ἐπειδὴ Γ. — περὶ τι τῶν δοκούντων εἶναι καλῶν ἐπιτ. v. — 222 βουλομένους Γ: προαιρουμένους v. — περὶ τῶν Auger. Γ Bk.: καὶ περὶ τῶν. — 223 οἷς ἐμελέτησαν cum Corae Bk.: οἷς ἐμελέτησεν Γ, οἷς ἂν ἐμελέτησαν v. — ἀλλ' ὡς αἰ Γ E Turr.: ἀλλ' αἰ. — 224 καίτοι οὐ τὸ τὴν v. (οὐ del. Wolf.). — ἐναντίαν v. Dobr.: τὴν ἐναντίαν Γ Bk. — αὐτὴν αὐτῇ Γ Bk.: αὐτῇ. — μὴ τὴν] μάτην Γ. — εὐλογον v.: εὐκολον Γ Bk. — ἀσελγῶς καὶ κακῶς v. Fuhr (Rh. Mus. XXXIII, 384). — τίμι] τίσι v. — ἂν εἰκότως (ci. Wolf.) A Cor. Γ Bk.: ἀπεικότως. — ταῦτα] τοῦτο Cor. — 225 εἰσὶν add. Γ Bk. — ἀνόμοιοι Sauppins. — 226 τῷ ταῦτά γινώσκειν περὶ τῶν ἔξω πραγμάτων Γ Bk. (ci. Cor. ope A codicis, qui a pr. m. praeter τὸ pro τῷ eandem lectionem praebet): ἀφορμῇ τοῦ ταῦτά γ. εἰδότες παρὰ τῶν ἔξω παραγενομένων. — ταῖς om. Γ. — ἔχοντες ἐπόλουν Γ, pr A, Bk. (ἔχ. τοῦτο ἐπόλουν ci. Cor.): ἔχ. τὸ ἀρπάξειν οὕτως ἐπόλουν. — τοῦθ' αὐτοῖς Cor. Γ Bk.: τοῦτ' αὐτοῖς. — συμφορῶτ. ἀπάντων v. — τὰς γὰρ re Γ, E, Turr.: τὰς pr Γ, τὰς οὖν v. — βοδύλιντο v. — δικαίως ἂν ἐπαινεῖσαι v. — καὶ ληστὰς add. Γ Bk. — 227 πάντες v. — 228 τὴν τῆς . . δύναμιν Γ Bk.: τῆς . . τὴν δύναμιν v. — 229 τούτοις παραγενημένα v. — ἔσχεν Γ E Turr.: ἔσχον. — νεαρότερον v. — 230 τὴν τῶν Λακεδ. v. — προσῆκε Γ E Turr., sed cf. 180. — 231 διαλειπουσῶν v. — αὐτά] αὐτὸν ci. Cor. — περὶ ταύτης v. — 232 ἐξορμήσας v. — κατακαλεῖν v. — τὸ ἐμνηστῶ v. — 233 καθεστηκότι Γ E Turr.: καθεστῶτι v. Bk. Bs. — μεταβολὰς Γ Bk.: μεταμελείας. — ἔδοξε Γ Bk.: ἔδοξέ μοι v., ἔδ. μὲν Bs. — ἔσται v. — μεταλαμβάνειν ὁποτέρως v. — τούτων δὲ γνωσθ. v. — οὕς Wolf. Γ Bk.: ὡς. — τετυχηκῶς Cor. Γ Bk.: τετ. ἦν. — ὥνπερ Wolf. Γ Bk.: ὥσπερ. — ἐπιδείξειν Wolf. Γ Bk.: ἀποδείξειν. — 234 τὸν Λακεδ. Bait. Turr.: τὸν τῶν Λακ. — πρὸς ἐμὲ βλέψας Γ Bk.: προσεμβλέψας. — 235 εἰδ' Γ Bk.: εἰ. — σπουδάζωσι v. — αὐτῶν Bk. in berol.: αὐτῶν. — 236 παράκλησιν Wolf. Γ Bk.: παράδοσιν. — 237 προσελθεῖν Γ Bs. — τῷ post κλήθει add. Γ Bk. — ἡμᾶς (ὅμας Wolf.). — ταῦτα δὴ v. — θρυλλοῦσιν v. — 238 ὁμολογουμένως καὶ] ὁμολογουμένως ci. Cor. — παραβάλλης Bk.: παραβάλλης. — αὐτὰς add. Γ Bk. — ἐνεργέστερος v. (ἐναργ. ci. Cor.). — τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις v. — 239 οὕτω μοι φαίνει Γ Bk.: μοι δοκεῖς οὕτω v. — τάξασθαι Γ Bs. cf. 18, 16. — διοίκησιν Γ Bk.: πόλιν. — δόξης] δ' ἐξῆς Γ. — εἶναι post ἐκατέρους add. Γ Bk. — δόξιας

Γ, δόξειας ἂν v. — μὲν σοῦς προγόνους v. — τοιοῦτο v. — 240 τῶν post ἢ add. Γ Bk. — περὶ post καὶ add. Γ Bk. — καλὸν καὶ φιλόσοφον Cor. (ἐξ ἑτέρ. διορθ.) Γ Bk.: καλῶν καὶ φιλοσόφων. — 241 διαναγνωσθεὶς Wolf. Bk.: διαγνωσθεὶς. — ὃ σὺ πεποίηκας v. — πλεονεκτικούς v. — πάντες ὑπεκλ. εἶναι v. — δ' post τοιαύτην om. Γ. — ἐχόντων ἐκατέρων v. — ἐπαινεῖν Γ: καὶ ἐπαινεῖν. — 242 ἅπασι] ἅπαντας Γ Bs. (παντάπασι K.). — μεγαλοπρεπεστέρους v. — οὔτε κτητικούς] ουτεκτικούς pr Γ, οὐδ' ἐκτικούς corr. — 243 καὶ post ἀλλὰ μὴν add. ΓA cod. Langii Cor. Bk. — ἀποστέροντας Γ Bk. (non E). — τοὺς post καὶ add. Γ Bk. — δικαίως καλεῖσθαι Γ Bk.: δικαίους ἀλλὰ. — πάντας v. Bs.: ἅπαντας Γ Bk. — 244 δὲ τοιοῦτον εἶναι τὴν φύσιν Γ Bk.: δὲ τὴν φύσιν εἶναι (τοιοῦτον add. Steph.). — τυγχάνειν v. — ὃ Steph. Γ Bk.: δ. — τὸ ante πλέον add. Γ Bk. — 245 μελήσει v. — συνήγαγες v. — num δοκεῖς? — 246 ὅτε Γ. — προσελομένον σοῦ scripsi: προσελάμενος οὐ Γ, προσελομένος v. — δόξοντα Cor. E Bk.: δόξον pr Γ, ceteri δόξαντα. — δ] malim ᾧ. — φανοῦμενον Cor. Γ Bk.: φαινόμενον. — παιδείας Γ Bs.: παιδιᾶς. — ἢ τέρεπειν del. K., καὶ τ. ci. Cor. — 247 ἑάσαντα Γ Bk.: ἑξετάσαντα. — τοῦτον τῶν τρόπων v. — ἀδοξότερον pr A, Γ, Bk.: ἐνδοξότερον. — γεγόμενον vel λεγόμενον v. — γνωριμώτερον (ci. Steph.) Γ Bk.: γνωριμώτατον. — με Γ Bk.: ἐμὲ μὴ (μὴ om. pr A). — ἂν αὐτῷ διὰ Γ Bk.: αὐτῶν. — 248 ὑμετέρας Saupp. Turr.: ἡμετέρας. — φρονεῖν δοκούντες Γ Bk.: φρονοῦντες. — 249 τοιοῦτό v. — μάλιστα μὲν εὐδοκ. v. — διαλάδης Langius Γ Bk.: διαλεχθῆς. — αὐτὸν Wolf. Γ Bk.: αὐτός. — τάχιστα (ci. Cor.) Γ Bk.: τάχιστ' ἂν. — τ' add. Γ Bk. — σεμνοῦς] τεχνικούς Γ. — 250 ἐπέδειξεν (ci. Cor.) Γ Bk.: ἐπιδείξειεν. — γεγραφότι Γ. — καθ' Γ Bk.: περὶ. — ἐμμένειν Cor. Bk.: ἐμμένειν. — γεγραμμένοις v. — 251 τῆς αὐτῶν Bs., τῆς ἑαυτῶν Γ Bk.: αὐτῶν. — τῇ βίβλῳ v. — ὑποβαλεῖν Cor. Γ Bk.: ὑποβάλλειν. — 252 ἐφ' οἷς Γ. — πάσας αὐτάς Γ Bk.: ἀπάσας αὐτάς καθ' αὐτάς. — τοῦ τοὺς πολλοὺς vel τοὺς πολλοὺς v. — διεξιέλθειν v. — ἀλλ' ὅπως v. — 253 ἱστράτεον v. — 254 αὐτοὶ δὲ Cor. Γ Bk.: αὐτοὶ τε. — τότε add. Γ Bk. — καὶ θεοφιλεστέραν om. pr Γ. — 255 πάντων τῶν v. Hertlein: πάντων Γ Bk. — ἐπεὶ v. — 256 διανοηθέντες . . ἐπιχειρήσαντες ἀπαῖκον v. — ἐν om. Γ. — γιγνομένους Γ Bk.: γεγόμενοι. — ταύτας auct. Turr. circumscripsi coll. § 46; αὐτάς E. — τῆς πόλεως τῆς Ἀργ. ΓE Bs., τῆς Ἀργ. πόλεως v. Bk.; ipse circumscripsi τῆς π. auct. Bk., coll. § 46. — 257 ἀπάντων v. — 258 πλὴν εἰ EA. — τῶν ante πόλεων add. Γ Bk. — οὐδέν' ἂν Dobr. (sive οὐδεμίαν οὐδέν' ἂν) Bs.: οὐδεμίαν codd., sed extremas syllabas correctas habet Γ, οὐδεμίαν ἔστιν Wolf. Bk. (οὐ ῥᾶδιον Strangius, οὐ δύναιτ' ἂν Saupp., οὐδεμίαν δυνη-

θεῖμεν ἂν εὐρεῖν K.). — περιέπεσε v. — 259 τῇ] ταῖς Γ. — οὕτε στάσιν add. Γ Bk. — post σοῦ deletum aliquid in Γ: videtur fuisse κάμων. — τ'] γ' mal. Bk. — 260 νῦν τε καὶ v. — τὴν ante φιλοπορίαν om. Γ Bs. — ζηλώ σου . . τὴν εὐδαιμονίαν v. — μελῶ μὲν (ci. Cor.) Γ Bk.: μ. δὲ. — παρὰ πλείοσι Γ Bk.: παραπλήσιον. — τελευτήσας Auger. Γ Bk.: τελευτήσαντα. — μεθέξειν om. Γ. — 261 ἐπὴννεσας v. — τὴν post δόξαν add. Γ Bk. — nonne λογισμὸν τὸν τῶν? — ἄλλοις om. Γ. — 262 παρόντι πρὸς τὸ λέγειν Γ Bk.: καιρῷ τῷ πρὸς τοὺς ἄλλους cet. cod. — ἔτι add. Γ Bk. — τῶν πόλεων v. — δὲ post τούτων add. Cob. — συμβουλευώ (ci. Cor.) Γ Bk.: συμβουλεύσω. — καλεῖν v. — γενομένης v. — διαδιδόναι Sauppium coll. 233: διδόναι. — 263 χαρίζεσθαι Γ Bs. — ὡς ἀληθῶς rc Γ, E, Turr.: ἀληθῶς. — μὲν τὰ σα Γ Bk.: σε. — εἰσὶν οἱ καθεύδοντες Γ Bk.: εἶναι τοὺς καθεύδοντας cet. cod. — γενήσεσθαι Steph. Γ Bk.: γεγενῆσθαι. — εἰδότες Γ E Bk.: εἰδότας A Cor. Turr. Bs. — πλείον v. — 264 ἐπὶ Γ Bk.: πᾶσι. — μοι add. Γ Bk. — 265 ἐπὴννον v. — 266 ὅσα περ Γ Bk.: ἅπερ. — 267 ἐγγενομένου Γ Bs. — τέτρασιν Γ E Dd. — διετέλουν v. — ὥστε καὶ τοὺς v. — num ἰδόντας? — τούτων Γ Bk.: τῶν εἰδόντων. — με add. Γ Bk. — 268 τινὲς με] τινὲς μὲν Γ Bs. — προσχεῖν Cor. — 269 τὰ ante γεγραμμ. om. pr Γ. — ante ἤκουον in Γ deletae litt. II vel III. — 270 ἐφ' οἷς εἰπεῖν ἐτόλμησαν Γ Bk.: ὡς ἴσως ἂν εἰπεῖν τινὲς ἐτόλμησαν. Videtur lacuna esse ante οὕτω δ' ἔχων. — μακρολογεῖν Γ Bk.: μακρὸν λόγον. — πρὸς τῇ . . πραγματείᾳ Γ Bk.: περὶ τὴν . . πραγματείαν. — λόγον ἂν γράφειν Γ Bs. — 271 γεγενημένα Γ Bk.: γεγόμενα vel γινόμενα. — τούτων Γ. — τοὺς τε διδασκαλ. v. — 272 διηκόντων διανοίας v. — ὅστις ἂν Γ Bk.: ὅπως ἂν τις.

Or. XIII. ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. § 2 μέγιστος Γ. — ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν εἰληφώς Γ Δ Bk.: δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ σχῶν. — ὑπὲρ Γ Δ Bk.: περὶ. — ἐν Γ Δ Bk.: ἐν τι v. — 3 πλησιάζωσιν Γ Δ Bk.: πλησιάζουσιν. — αὐτοὺς διδ. καὶ κυρ. Γ Δ Bk.: διδ. καὶ κ. σφᾶς αὐτοὺς. — τρεῖς ἢ τέτταρας Γ Δ Bk.: τέτταρας ἢ πέντε. — 4 ἡμφισβήτησαν Δ Ε Ζ v. Bs. (cf. 12, 193, 18, 52): ἡμφεσβ. Γ Bk. — ὡς οὐκ] οἷς Γ, ὡς ci. Dobr. — τιμῶντες Γ Δ Bk.: καλοῦντες. — γίγνεσθαι A Cor. Γ Δ Bk.: γενέσθαι. — ποιήσειν τοὺς αὐτοὺς συνόντας v. — 5 παρὰ . . αὐτοὺς del. Cob. — μὲν post παρὰ add. Γ Bk., rursus om. Bs. — λαμβάνειν v. — παρὰ τούτοις δὲ τὰ Cob., quem contra dicit G. Gebauer de argum. ex contr. formis p. 379. — μεσεγγυῶνται v. — 6 περὶ ante ἔτερα om. Γ. — ἐργαζομένους v. — μὴ τοῖς Γ Δ Bk.: μὴ οὐ τοῖς Γ mg., Δ rc., v. — μάλιστα Γ Δ Bk.: μᾶλλον. — 7 λόγων] λογιδίων v. — τῶν μελλόντων μὲν v. — 8 τὰς διατριβὰς τὰς τοιαύτας v. — 9 μικρότητι v. — τῶν μισθῶν Δ E, mg Γ, Turr.: τοῦ μισθοῦ. — παραλείπειν mal

Cor. cf. § 17. — 10 τῇ post φύσει add. ΓΔ Bk. — γραμμάτων] πραγμάτων Γ. — 11 μὲν post πολλῶν add. ΓΔ Bk. — γὰρ οὐκ ΓΔ Bk.: γὰρ οὐτ'. — τοὺς ante φωναροῦντας del. ci. Dobr. — μόνον περὶ] μόνον εἰς mg Γ. — τὴν αὐτὴν ΓΔ Bk.: ταύτην τὴν. — 12 τούτους τῶν μαθητῶν v. (τῶν iam Cor. del.). — ποιητικῶν] πολιτικῶν Δ et mg Γ; ποικίλου Dobr. — ὅστις ΓΔ Bk.: ὅς. — 13 πρόποντος v. — καὶ τοῦ καινῶς ἔχειν E Bk.: καὶ καινῶς ἔχειν ΓΔ, si Bekkero fides est; καινῶς ἔχειν Z sec. Turr., καινῶς v. Sed non puto Isocratem coniunxisse μετέχειν τοῦ ἔχειν, praesertim quum praecesserit καλῶς ἔχειν. — αὐτοὶ ΓΔ Bk.: οὗτοι. — τοὺς ἄλλους παιδεύειν v. Nescio an praestet παιδεύειν om. τοὺς ἄ. propter ea quae sequuntur. — 14 εἰ δὲ δεῖ usque ad πλησιάζοντας (§ 18) recepta sunt in Antidosin, § 194; sed in Γ ibi prima tantum et extrema verba leguntur, omissis intermediis. — κατηγορεῖσθαι v. hic. — 15 ζητεῖν Cor. ΓΔΘ³ (= Θ in Antid.) Bk.: ζῆν E³ v. hic. — γὰρ καὶ νῦν E³ v. hic, μὲν νῦν Θ³. — τυγχάνουσι E³Θ³. — αὐτοὺς add. ΓΔE³Θ³ Bk. — προαγάγοιτο v. hic E³, προαγάγοι τε ex ci. Cor. Orellius. — φρονιμωτέρας Γ et mg Δ Bk.: χρησιμωτέρας mg Γ, χρησιμωτέροις Δ³, χρησιμωτέροις E³, φρονιμώτερον Θ³ v. hic, χρησιμώτερον Orellius. — 16 εἰς τοῦτο ΓΔE³Θ³ Bk.: ἐνταῦθα. — τὴν ante ἐπιστήμην add. ΓΔ Bk. (om. etiam Planudes Walz. Rh. Gr. V, 447). — παραδῶ E¹ et ap. Planudem librorum pars, Turr.: παραδιδῶ. — εἰδόσι τι ΓΔ cod. Langii Δ Planud. Bk.: εἰδόσι E³Θ³ v. hic. — προεἰσθαι ΓΔE³Θ³ Plan. Bk. (ci. Cor.): προδιεἰσθαι. — μῖξαι Plan. et corr Δ Bk. (ci. Cor.): μῆξασθαι Γ pr Δ E³Θ³ v. hic Bs. — τάξασθαι ΓΔE³Θ³ Orell. Bs. cf. 12, 239. — ἔτι δὲ τῶν ΓΔ Ant. Bk.: ἔτι τε καὶ τῶν Plan., ἔτι δὲ καὶ τῶν v. hic. — ἀλλὰ num delendum? cf. § 13. — 17 δὲ post ταῦτα om. Plan. — δεῖσθαι ΓΔE³Θ³ Plan. Bk.: δέεται. — δοξαστικῆς] στοχαστικῆς Hi. et Brückner (de Cic. Arist. Is. p. 12 adn.) coll. Plat. Gorg. 463 A. — εἶναι καὶ δεῖν ΓΔ Bk.: εἶναι διελθεῖν καὶ δεῖ E³Θ³ Orell., ἔστι καὶ δεῖ v. hic. — τὰ post εἰδη add. ΓΔE³ Bk. (om. etiam Θ³). — παραλείπειν ci. Cor. — 18 μιμήσασθαι ΓΔE³Θ³ Bk.: μιμεῖσθαι. — δυνηθέντας Ant. v. hic. — πάντων. . . τὸ τέλειον v. hic. — ἐλλειψθῆ ΓΔ utrobique E³Θ³ Bk.: ἐλλείπη. — τι] τις postulat Bk. Cf. 3, 48 vulg. — χεῖρον διακείσθαι ΓΔ utrobique E³Θ³ Bk.: χείρους εἶναι. — 19 malim εἰ καὶ νῦν πλεον. ταῖς ἀλαξ., cf. Cor. — εὖ add. ΓΔ Bk. — ὑπόθεσιν] ὑπόσχεσιν Δ. — εἰσὶν ἡμῖν v. — ὑπέσχοντο μὲν non recte ci. Bk. — λέγειν del. Dobr. — 20 κακοῖς] κακός v. — περὶ αὐτῶν ΓΔ Bk.: ὑπὲρ αὐτῶν. — 21 ὀφελήσειαν v. — τέχνην τοιαύτην εἶναι v. et Stob. Flor. 9, 28. — πρὸς ἀρετὴν] πρὸς αὐτὴν Stob., ἀρετὴν Bs. coll. 15, 274. — σωφροσύνην ἢ δικαιοσ. ἂν v., δικαιοσ. ἂν Stob., ἂν καὶ δικαιοσ. Bs. — συμ-

παρακελεύσασθαι Γ Bk.: συμπαρascευάσασθαι Δ, καὶ συμπαρascευάσασθαι v. — 22 διαλύειν ΓΔ Bk.: διαβάλλειν. — subscribit Γ κατὰ τῶν σοφιστῶν. ἐλικώνιος ἅμα ὑπατίωι. Multa autem deesse iam Augerus vidit.

Or. XIV. Inscr. ΠΛΑΤΑΪΚΟΣ] Πλαταῖκος E. — § 1 γενομένους v. — ἡγούμεθα . . προσήκειν ΓΕ Bk.: πολλὴν ἡγούμεθα μάλιστα προσήκειν ὑμῖν v. — 2 γὰρ ἀδικώτερον οὐδένας ἂν v. — οἰκειώτερον] εὐνοϊκώτερον Θ. Duplex comparativus suspectus est Dobraeo. — ἔτι] ἐπὶ Bs.¹ — δὲ περὶ τοιούτων v., δὲ τοιούτων καὶ τοιαύδε Bs.¹ tanquam ex Prisciano 18, § 294, qui habet: Ἰσ. Πλαταῖκῳ „ἔτι δὲ τοιούτων δεῖσθ. πάρεσμεν“, καὶ „τοιαῦτα δεησόμενοι“, — πάντες . . πειθόμενους νομιοῦσιν ὑμᾶς v. — 3 μὴ post οὖν add. Γ (non E), corr Δ, Bk. — ὑμᾶς om. pr Γ. — τῶν φητ. τοὺς ἱκανωτάτους v. (πρὸς addendum ci. Wolf.). — ἀναγκαίων pr E. — 4 ἡμαρτημένων ΓΕΘ Bs.: εἰς ἡμᾶς ἡμαρτ. — πειρατέον ἐστὶν οὕτως E. — 5 Priscian. XVIII, § 257 sq.: ὅτι οὕτως δέομεν . . εἰρήνης καὶ συνδήκης . . ἔλευθ. οὐ μετέχομεν. — ἡξιώθημεν τυχεῖν v. — 6 ὦ add. Δ Cor. ΓΕ Bk. — τοῖς μὲν ΓΕ Bk.: Θηβαίοις μὲν τοῖς. — γενοίσεθ ΓΕ Bs.² cf. Gebauer. de hypot. et parat. arg. ex contr. form. p. 202 sq., or. 15, 165. 18, 68. ep. 2, 15. — 7 καὶ post ὅτι om. E. — ἔξαπ., περὶ τούτων ὑμᾶς v. — 8 ἐνίοτε ΓΕΘ Bk. (ci. Wolf.): ἐνιοι τε. — μὲν γὰρ v.: γὰρ ΓΕΘ Bk. — ἐπιχειροῦσι ΓΕ Bk.: τολμῶσι Θ v. — ἐθέλομεν v. — ἐγκλημάτων om. pr Γ. — δοκεῖν Γ. — βιασθ. ἡμῖν Θηβαίους Γ, β. ὑμῖν καὶ Θ. E. — πόλεις] πολιτείας Hi., delens quod sequitur πολιτείας. — 9 Θεσπιεῖς ΓΕ Turr. — 10 ἀφορῶντες καὶ πῶς πῶποτε v. — μᾶλλον ὃν ὀρχομένοις Γ. — οὕτω] οὕτω γε E. — εἶναι κελεύουσιν v. Bs.: κελεύουσιν εἶναι cum hiatu ΓΕ Bk. — 11 αὐτοὺς] αὐτὰς pr E. — 12 μέλζω v. — τῶν ante συνθηκῶν add. ΓΕ Bk. — προεκρίθησαν v. — 13 περὶ ante κλεισνος om. pr Γ. — ποιεῖσθαι v. — πατρίδα ΓΕ Bk.: πόλιν. — 14 μόνον οὐκ ἂν ἔλαττον ἦ v. — ἦ Θηβαίων Bs.: ἦ ἐπὶ Θηβαίων ΓΕ v. Bk. — τούτοις v. — γενομένων v. — 15 οὐκ ἀγνοεῖν ΓΕ Bk.: οὐδὲ τοῦτο ἀγνοεῖν. — τὸν Ἀθηναίων Dd. Turr.: τῶν Ἀθ. ΓΕ v. Bk. Bs.² (qui ci. τὸν τῶν Ἀ.). — ἐστι post οὐδενός om. Θ. — 16 οὐ γὰρ ΓΕ Bk.: οὐδὲ γὰρ. — τῆς ἡμετέρας πόλεως v. — ἀποδεδώκασιν Γ. — διαλλάξει καὶ ποιήσει Cor. ΓΕ Bk.: διαλλάξῃ καὶ ποιήσῃ. — σωτηρίαν εἶναι v. — 17 ὑπογνώτατον ΓΕ. — ὑμετέρας] ὑμετέρας σωτηρίας Γ, sed corr., et E Bs. — ἐλευθερίας] hoc quoque in Γ correctum est. — ἡμῖν Γ. — ᾔσθεθ Cor. ΓΕ Bk.: οἴσθεθ. — 18 δορυαλώτους E. — παύσσονται κακῶς ποιοῦντες πρὶν E v. — 19 κατηγοροῦν E. — καθίστασιν v. — ἀπολλύντες E Turr.: ἀπολλόντες Γ (vid. Turr.), ἀπολλύντες v. — ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔλελ. E v. cf. 28. — 21 ὑπὲρ πεπραγμένων om. τῶν Dobr. — 23

φανερὸν εἶναι Z v. Turr.: εἶναι φανερόν ΓΕ Bk.; διότι ΓΕ Turr.: ὅτι v. Bk. — 24 γεγενῆσθαι ΓΕ Bk.: εἶναι. Quae post hoc v. insequabantur in v.: ποιεῖν ὃ τι ἂν βουλευθῶσιν, cum ΓΕ om. Turr. „Glossema videtur ortum esse e § 37.“ — ἀπάντων v. — 25 οὐδ' αὐτοῖς v.: οὐδὲν ΓΕ Bk. — οὐδὲν πώποτε v. — δὴ add. Α Cor. ΓΕ Bk. — εἰς τοὺς μεγίστους κινδ. δικαίως v. — 26 ταυτηνὴ τὴν v. — 27 τὴν ante τούτων om. E. — εἰς αὐτοὺς στρ. δι' ὧμας σωθ. Prisc. XVIII, § 257 sq. — διελύεσθε Prisc.: διελέλυσθε Γ Bk., διελύσασθε E v. — ἀπολείποντες Prisc. — 28 Μυτιληναῖοι Bk. (cf. epist. VIII inscr.): Μιτυληναῖοι. — πονηρίας καὶ ἀφροσύνης ἦλθον v. — δίκας v. — καὶ τῆς ΓΕ Bs.: τῆς. — καταλειφθείσης v. (καταληφθ. ci. Wolf. Cor.) — ὅθεν] οὐ vel ἐνθα Dobr. — 29 ἀνέμειναν Θ Dobr. Hi.: ἐνέμειναν ΓΕ v. Bk. Bs. — τε post τοὺς add. Γ Bk. — ἐκάλουν v. — μετὰ τῶν ἡδικοηκότων] μετὰ τῶν Γ, μετ' αὐτῶν E. — 30 ἡμῖν δ' ΓΕ Bk.: ἡμᾶς δ'. — συγγνώμην post δεῖν add. ΓΕ Bk.; rursus del. cum Z v. Bs. — 31 ἐχθιστοὶ E, corr Γ. — δεκελικῶ Γ. — malim τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν. — εἰσβαλόντων v. — ἐξανδραποδισθῆναι v. — 32 ἔσχον γνώμην v. — ἐκάλυνεν ὧμας τοὺς v. — ἐπαρχουσιν Steph. ΓΕ Bk.: ὑπάρχουσιν. — 33 οὖν om. ΓΕ. — συναγορεύειν ΓΕ Turr.: συνηγορεῖν. — διαπραξάσθε Γ. — 34 καὶ γὰρ . . ὑπὲρ τούτων ΓΕ Bk.: οὐδὲ γὰρ . . ὑπὲρ ἄλλων τινῶν ἢ τούτων v. — τῆς ὑμετέρας συμμαχίας v. — ὥς δοιοῖν] ὅτι δοιοῖν E. — αὐτοῖς ἐστὶν v. — πασῶν ἀποστερεῖσθαι v. — 36 ἐπανελθεῖν αὐτοῖς οἷον τ' ἐστὶν v. — πλείω Cor. (πλείονα Wolf.) ΓΕ Bk.: πλείον. — δεδιάσιν E. — 37 αὐτοῖς ἐξουσίαν ἤλπισαν v. — ὅτι] τί Γ. — ἅπερ ΓΕ Bk.: ὥσπερ. — ἦλθον εἰς ὧμας v. — 38 ῥητόρων λέγοντες ὥς v. — τῶν πολέμιων Γ Bk.: Λακεδαιμονίων v. — ὑπομείνειαν Bs.¹ — 39 διοικοῦντας] malim διοικεῖν δοκοῦντας propter τὴν δόξαν ταύτην § 40. cf. 12, 248. — 40 ὧμῶν ΓΕ. — ὅτι καὶ Λακεδ. v.: om. καὶ ΓΕ Bk. — προσαγαγόμενοι v. — τῆς ante πόλεως om. E. — κακῶς πρᾶττούσης ΓΕ Bk.: πρᾶττούσης ἀσθενῶς v. — 41 ἔξω . . γεγεννημένου ΓΕΘ Bk.: ἔφρηξεν γὰρ αὐτῷ πραγμάτων γεγεννημένων v. (sed Α ut Γ, nisi quod tunc om.). — τοσοῦτον αὐτῶν v. — 42 ἐθέλητε ΓΕ Bk.: ἐθέλησθε Θ, ἐθέλησθ τις v. Malim autem ἂν ἀεὶ τοῖς ἀδικ. κτέ. — 43 βούλεσθαι om. Γ Bs. — καταδουλουμένων εἶναι Γ Turr.: καταδ. εἶναι τὴν Ἑλλάδα E, κατ. τὴν Ἑ. εἶναι v. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν ΓΕ Bk. Bs., ἐαυτῶν v. — ἐκδώσετε v.: ἐνδώσετε ΓΕ Bk. — 44 οὐχὶ καὶ τάναντία v. — εἶναι νομιοῦσιν ὧμας Z v. Bs.: ὧμας νομιοῦσιν εἶναι (cum hiatu) E Bk., ὧμας νομίσουσιν εἶναι Γ. Num sanus sit locus valde dubito. — 45 γενειότατον ΓΕ Bk.: ἀλογώτατον. — γενέσθαι ΕΘ Turr.: γεγενῆσθαι (Γ) v. Bs.¹ — ἀπάντων v. — 46 εὔροι τις] εὔροι τε (i. e. εὔροιτε) E. — ἀναγκαιοτάτων v. — ποῖ v. — τραπάμεθα

καὶ ΓΕ Bk.: τραπώμεθα. — ἐκπεσόντες γὰρ ἐκ τῆς οἰκείας, ἀθυμοῦντες καὶ ἀλώμενοι τὴν Ἑλλάδα περιόμεν v. — τὰς οἰκήσεις δυσχεραίνοντες ΓΕ: δυσχερ. τὰς οἰκήσεις. — 47 εὐπραγούντας v. — ἀδακρυτεῖ E. — 48 οἴεσθε ἡμᾶς v. — καὶ τοὺς γονέας ΓΕ Bk.: τοὺς γονέας ἡμῶν. — αὐτῶν ἀναξ. Cor. Turr.: αὐτῶν ἀν. Bk. Bs. — τὰ καθ' ἡμέραν Hertlein: τὸ κ. ἡ. cf. 12, 179. — αὐτῶν ἡλικίαις Cor. Turr.: αὐτῶν ἡλ. Bk. Bs. — 49 πάντων ἐστὶν ἀλγεινότατον v. — θυγατέρας ΓΕ Bk.: τέκνα. — ἡμετ. [πολιτῶν] Bs. — τὰς ἀπορίας v. — τὰς post ἰδίας add. ΓΕ Bk. — ἄλλων κακῶν φέρομεν v. — 51 ὑμᾶς αὐτοὺς v. — 52 ἀπάντων v. — μηδὲ τὴν] οὐδὲ τὴν Γ. — παρ' ὑμᾶς ΓΕ Bs.: πρὸς ὑμᾶς. — καταφυγόντας ΓΕ. — 53 καιροῦς ΓΕ Bk.: χρόνου. — ἐπὶ τοῖς] ἐν τοῖς ΓΕΘ Bs.³ — 54 τὰς δέησεις ποιησόμενοι v. — στρατεύοντες v. — 55 μηδεμίαν]μίαν Γ. — ὑπερβέβηκεν v. — 56 βοθηεῖν v. — 57 μόνοις v. — γεγεννημένοις v. Bs.¹: γενομένοις Γ Bk. Bs.³ — Πελοποννήσου E. — 58 τὴν τε χώραν E. — ἀναστέσθαι v. — καταλείπεται v. — 59 ἄλλα om. Γ Bs.³ — 60 ἡμεῖς . . ἐπέστημεν E. — 61 οἱ πῶς ΓΕ Bk.: ἐνθυμουμένους ὅπως v. — ὑμῶν ὄντων ΓΕΔ Bk.: ὄντων ὑμῶν. — Ἑλλήνων post ἄλλων add. v. — καθισταμένους E v.: γιγνομένους Γ. — κινδυνεύσαντων v. — ἐποιεῖσάντων ΓΕ Bk.: ποιησόντων. — παραταξαμένους ΓΕ Bk.: διαπραξαμένους. — 62 ὅτι καὶ Λακεδ. v. — ὑμᾶς v. — ταύτην τὴν βλασφημίαν v. — 63 δ' ἐνόντων] δ' ὄντων Γ Bs.¹, δὲ ὄντων E. cf. 11, 44. — ἐπαγάγοι pr Γ Bs.¹ coll. 6, 58: ἐπαγάγοιτο Γ corr. v. Bk. Bs.³, ἐπάγοιτο E — δύναμαι βραχεῖ λόγῳ πάντα v., δ. πάντα τῷ λόγῳ Θ. — αὐτοὺς ΓΕ Turr.: αὐτοὺς ὑμᾶς. — τι περὶ ἡμῶν δίκαιον ΓΕ Bs.: τὰ δίκαια περὶ ἡ. v., τὰ δίκαια Θ, τὸ περὶ ἡ. δίκαιον Fuhr.

Or. XV. Inscr. ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ Γ Bk.: ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ (E) v. Havet (Le discours d'I. sur lui-même, traduit par Aug. Cartelier, revu et publié par Ernest Havet, Paris 1862). — τοῖς πρὸς om. ἡ v. — γιγνομένοις ΓΔΕΘ Bk.: γεγραμμένοις. — οἶμαι Γ Bk.: ἔδει ΔΕ v. (οἶμαι δεῖν Hertlein). — προσειπεῖν pr ΓΔΘ. — 2 Ζεῦξίδα v. — τέχνην φαίη v. (non Δ; φαίη per errorem om. Bk.). — 3 ἔχειν δύναμιν v. — 4 καὶ τούτων τινὰς ἔγνων vel συγγενῶν καὶ τ. τ. ἔ. v. — τι post ἀνεπιτήδ. om. Γ. — ᾧ om. Γ. — περὶ μου Γ Bait Turr.: περὶ μου ΕΘ, περὶ ἐμοῦ v. Bk. — 5 λέγοντος ΓΔΕ Bk.: ἀντιλέγοντος Θ v. — τῶν λόγων τῶν ἐμῶν τὴν δύν. Θ v. — 6 περὶ μου Γ Bait. Turr.: περὶ μου E Bk., περὶ ἐμοῦ Θ v. — ἐνεθυμούμην μὲν πῶς Δ v. ante Cor. — 7 ἄλλως ἂν E. — διαπραξάμενος ΔΕΘΑ Auger. Cor. Bk.: διαπραξόμενος Γ v. antiqua Turr. Bs. — κλῆν om. pr Γ. — βεβιωμένων Γ Bs.: ἐμοὶ βεβ. ΔΕ v. — γνωσθῆς. μάλιστα Θ; μάλ. et καὶ τὸν ἀτόν . . καταλειφθ. om. v., simul post κάλλιον inserit ἡ δια. —

8 ἔμμετον ἐπαινεῖν v. — ἐγγειρομένη E v. — περιβαλεῖν Γ. — οὐ: ἀνεπιρρ. ci. Cor. — μὲν τινα καὶ κινδ. Θ v. — καὶ τὴν πραγμ. ΓΔΕ Bk.: καὶ τὸν τὰ πρ. v., καὶ πρ. Bs. (γεγραμμένον καὶ τὸν del. Cob.). — ἐγγενέσθαι v. — 9 φαίνεται v. Bk.: φανῆται ΓΔΕ Bs. Cf. or. 12, 4. — παρ' ἐμοῦ ΓΔΕ Bk.: ὑπ' ἐμοῦ Θ v. — 11 καὶ συναγαγεῖν add. ΓΔΕ Bk. — 12 δὲ καὶ τοὺς διεξ. corr ΔΕ v. — λυπήσει Cor. ΓΔΕΘ Bk.: λυπήσῃ. — 14 πάντων δ' ἡγοῦμαι Θ v. — ταῖν χερσὶν v. — 15 παρέχειν v. mg E: ποιεῖν ΓΔΕΘ Bk. — 16 φαίνωμαι v. — ἡγήσασθε v. Bs.: ἡγήσασθαι Θ, ἡγείσθε ΓΕ, ἡγείσθαι Δ, ἡγῆσθε Orell. Bk. — 17 δέομαι δ' οὐν Bs. — πω] πώποτε v. — οὐδ' ἂν ἔδει ci. Cor. — ἐψηφίσθαι ΓΔΕ Bk.: ψηφίσασθαι Θ v. — εὖ τογγάνει κατηγορηκῶς Cor. ΓΔΕΘ Bk.: ἐντογγάνει κατηγορικῶς. — 18 ἡμαρτηκῶτας ΓΔΕΘ Bk.: ἡδικηκῶτας. — ἀφανίζειν ΓΕΘ, — 19 ἐπιτιμῆσαιτε cum H. Wolfio Cor. Bk.: ἐπιτιμῆσθε ΔΕΘ, ἐπιτιμῆσατε ceteri. Γ extr. syllabas correctas habet. — φανήσεσθε (ci. Cor.) ΓΔΕ Bk.: φαίνοισθε. — μὴ ante μετ' om. Γ et pr Δ. — 20 τῶν ante ἄλλων om. pr Γ. — 21 μέρος τῶν om. τι Θ v. — ἀκροῶσθαι v. — 22 τοὺτους om. pr Γ. — τοῦτο] ταῦτο Orelli, Madvig. — 23 κατηγορεῖ] ἀξιοὶ κατηγορεῖν v. — τοχεῖν v. — αὐτοῦ v. Γ Turr.: ἔμμετου ΔΕΘ Bk.; αὐτοῦ Havet (positum pro ἔμμετου). — 24 εἰσάγουσιν] ἄγουσιν Θ v. — 25 τουτονι] τουτον Θ v. — ποιήσειν om. v. — ἐμοῦ Cor. ΓΔΕΘ Bk.: μου. — 26 τοῦτο ῥαδίως Θ v. — διαβολὰς] μεταβολὰς Γ, pr Δ, Bs.: φανήσεται κριτῆς E v. Bk. — περὶ τῶν ἀμφ.] περὶ μὲν τῶν ἀμφ. pr Γ. — 28 ἀνεγκλητεῖ ΓΔΘ Bk.: ἀνεγκλητὰ E, ἀνεγκλητῶς v., ἀνεγκλητι B. A. 400, 28 — παντάπασί γ' ἀδυνῶ v. — πεπεισμένους. . βλασφημεῖν ΓΔΕ Bk.: ῥέποντας ἐπὶ τὸ πεῖθεισθαι τοῖς ἀνεπιτήδειον τι λέγουσι περὶ ἡμῶν (ex § 4) Θ v. — περὶ αὐτῶν om. Θ v. — 29 τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι v. Bs.: ἀν. τὴν γραφὴν ΓΔΕΘ Bk. — 30 ἰδιώτας μόνον φησὶ μοι γενέσθαι Θ v. — 31 περὶ μου Γ Turr.: περὶ μου ΔΕ, περὶ ἐμοῦ Θ v. Bk. — καὶ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ πλῆθους τ. μαθητῶν circumscripsi utpote illata ex § 5 (cf. § 28 vulg.). — χαλεπώτεροι Θ v. — ποιήσειν Γ et pr Δ Bk.: ὑμῖν ποιήσειν Θ v., ποιήσειν ὑμῖν E, re Δ. — 32 λόγοις οὗς Θ v. — περὶ μου Bait. Turr.: περὶ μου Bk., περὶ ἐμοῦ v. — μὴτε ταῖς δόξαις v. — γεγεννημέναις Θ v. — 33 ἡγοῦμαι μοι μέγιστον Θ v. — τοῦ παρόντος καιροῦ Θ v. — καταμαρτυρήσαν (ci. Cor.) Γ Bk.: καταψευδομαρτυρήσαν ΔΕ v. — τηλικούτον Θ v. — ἢ που σφόδρα γ' οἱ ci. Cor. — παρα μου Γ. — 34 δὴ] δῆπου v. — τοῦτο γ' ΓΔΘ Bk.: τοῦτο E v. — 35 μᾶλλον ante δικαιοτέρον add. ΔΕΘ v., om. Γ Bk. — 36 ἢ post ἄλλων add. ΓΔΕ Bk. — πάντες Θ v. — ἔχω Θ v. — 37 τόπον] τρόπον Γ. — 38 ἰδοι τις ἂν v. — ἀνακρίσεις] κρίσεις Θ v. — 39 ποι πλεῖσαι

Cor. ΓΔΕΘ Bk.: που ἐπιπλεύσειαν v. — ἂν post ἑνδεεῖς om. Θ v. — οὗτος] οὕτως ΕΘ. — εἰρήκε μεζόνως Θ v. — τοῖς μὲν ΔΕ Bk.: τοῦτοις μὲν Θ v., τοὺς μὲν Γ. — ἄγοντας τῶν Ἑλλ. v. — 40 τοῦ τῶν Σαλαμ. ΕΘ v. — καὶ τοῦτο τίνι Θ v. (καίτοι τοῦτο τίνι ci. Cor.). — μοι] ἐμοὶ ΓΔ. — αὐτὸς εἰρήκεν οὕτω v. (α. εἰρ. τοῦτο Cor.). — 41 κἀκινό γε πᾶσι Θ v. — ἐστὶν add. ΓΔΕΘ Bk. — τοὺς . . ἀγωνιζομένους ΓΔ. — διατριβόντες circumscripsi, quod et recurrit statim idem verbum et διατρίφαντες potius dicendum erat (cf. § 30) et eodem modo § 42 interpolatum est. — τοὺς τοσοῦτον ΓΔ Bk.: τοὺς οὕτω v., τοσοῦτον ΕΘ. — ἀφεσιῶτας καὶ διαφέροντας περὶ v. — 42 τοῦ ἐμοῦ . . τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων ἐκείνως v. — ἀφείσθαι Cor. Turr.: ἀφείσθαι codd. et B. A. 127, 18. — γεγενημένοις ΕΘ v.: γιγνομένοις ΓΔ Bk. — 43 διάνοιαν om. pr Γ. — στοχάσασθαι Δ Cor. — παρησιάζασθαι γε πρὸς ὑμᾶς οἶμαι δεῖν v. — 44 δηλοῖν αὐτοῖς om. ὑμῖν Θ v. — 45 ποιημάτων] πεποιημένων Hi. coll. § 46. 47. — τὰ post γένη om. v. — ἀναζητούντες ΓΘ v. Bk.: ἂν ζητ. Δ, ἐκζητ. Ε. — 46 πᾶσας τὰς ἰδέας . . ἐπιχειροῖν v.; τὰς post ἰδ. add. ΓΔ Bk. — ὑμετέρων Γ et pr Δ Bs. (cf. § 38): ἰδίων ΕΘ v. — καὶ πανηγυρικοὺς circumscripsi. Nam Ἑλλήν. καὶ πολιτικοὺς idem valet atque τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι συμβουλευόντας (Panath. 2, cf. ibid. 11), neque est praeterea locus τοῖς πανηγυρικοῖς. — 47 ποιητικωτέρας καὶ ποιικιλωτέρας Ε, ποιητικωτέρα Θ. — ἔτι δὲ καὶ ταῖς v. — ἐν μέτρῳ Hi. — γενέσθαι v. — 48 τοὺς . . ἐμπείρους . . γεγενημένους Auger. Cor. ΕΘ Turr.: τοῖς . . ἐμπείροις . . γεγενημένοις Δ v. Bk., eadem sed ἐμπείρους Γ. — φιλοπραγμοσύνην Δ corr., mg. Ε, Θ v. — ἀρτίως v. — μόνον Θ v. — ἐν ᾗ ἂν v. — 49 εἰλεῖν] λέγειν Θ v. mg Ε; λύειν corr Δ. — 50 ἀπολελειμμένος ΕΘ v.; cf or. 13, 11, 12, 209, 5, 82. ἀπεληλ. est etiam in schol. Al-dinae ap. Orell. p. 137. — πολλῶν cum Strangio Bs.: πολλῶ. — 51 παρ' ὑμῖν ΓΔΕ Bk.; παρ' ὑμῶν revocaverunt Turr. — οἷσις H. Wolfius ΓΔΕ Bk.: οἷς Θ v. — ἀλλ' οὐχ οὕτω γ' ἂν v., οὕτω δ' ἂν Γ. — 52 ἀληθῆ H. Wolf. ΓΔ Bk.: ἀληθῆ cet. cod. — 53 ὑμῖν ἰδεῖν v. — ἀναγκαιῶς Γ Turr. (coll. § 103): ἀναγκαιῶς ἂν ΔΕΘ v. — ἔτυχε ΓΘ v. — 54 δόξαντες Θ v. — ἀλλ' ὁποῖοι τινές εἰσι σαφῶς εἰδότες v. — τοῦμὸν v. — τῶν λόγων ἀπάντων τὴν δύναμιν Θ v. — 56 πάντων ἂν Θ v. — τούτους] τοὺς λόγους Θ v. — ἀπολύσασθαι ΓΔΕ Bk.: διαλύσασθαι Θ Orell., διαλύσαι v. — ἔχειν] ἔξεν Γ. — τοῖς δ(ὲ) ἄλλοις Γ Bk.: τοὺς δὲ λόγους Ε, corr Δ, v.; τοῖς ἄλλοις, τοὺς δὲ λόγους Bs. — ἔτι] τι Θ v. Havet. — εἰπὼν ΓΔ. — ἐπακολουθήσεται v. — 57 ἐπιδειχθήσεσθαι v. — τῶν βαρβάρων ΓΔΘ Bk. (cf. § 77): κατὰ βαρβ. Ε v. — 59 νῦν δέ μοι v. —

αὐτοῖς] αὐτῆς v. ante Cor. — μέχει τοῦ Γ Bk. omissis intermediis, quae tota ponunt ΔΕ v. Sic et infra § 66. 73. — 61 ἐγχε. καὶ τὴν πόλιν v. — συνι Ε v. — ἀλλὰ καὶ καταμ. v. (καὶ del. ci. Cor.). — 62 τὸ γὰρ εἶν ΓΔ Bk.: τοῦτο γὰρ οὐ ΕΘ v. — ὑπὲρ] περὶ Θ v. — 64 διαλύσασθαι τῇ πόλει Θ v. — 65 τε post ἐπὶ om. ΓΔ. — μελλόντων om. pr Γ. — 66 vid. ad § 59, et de varia lectione ad or. VIII. — ἂν ἐπανορθώσαιμεν ΕΘ v. Turr. — ἂν ἐπανορθώσαιμεν v. — ποιήσαιμεν ΕΘ v. Turr. — 67 τοῦ ante τρίτου del. Dobr. — μάλλον ἐτι Ε v. — δειχθήσεσθαι Γ et pr Δ Bk.: δηθήσεσθαι ΕΘ v. — βασιλεῖ ΓΔ Bs.: βασιλεύοντι ΕΘ v. — 68 τοῖς προειρημένοις ΕΘ v. — συγκεκλιμένοι ΓΔ Bk.: συγκεκλιμένοι cum H. Wolfio Cor. ΕΘ, συγκεκλιμένοι v. — διαλύσας mg Ε Θ v. — χωρὶς Cor. ΕΘ Bk.: χωρίσας ΓΔ v., Fuhr (Mus. Rh. XXXIII, 565), qui del. ποιήσας. — 69 μάλιστ' ἂν ὠφελήσειν ΓΘ v. et Bekkeri Anecd. p. 127, 31. — λοιπῶν λόγων γεγρ. ΕΘ v. — 70 καὶ οὐδ' Havet. — οὔτε τὴν δύν. v. (οὐδ' ci. Cor.). — ἀλλὰ καὶ τοῖς Ε v. — καθ' ὅσον ἡδυνάμην del. mal. Cor — αὐτοῖς ΓΔ Bk. (ci. Cor.): αὐτὴν ΕΘ v. — 71 χεῖρον Γ Bs.: οἱ δὲ χεῖρον ΔΕΘ v. Havet. — πεκαίδευνται v., πεδεύνονται Ε. — ἰας. ἀμελὲς οὕτω ΔΕΘ v. — 72 τοὺς μὲν χεῖρους ΓΔΕΘ Bk. — κρείττονων v. — ἄνοιαν ΓΔΕΘ Bk.: ἄγνοιαν v. ante Langium 3s. v. var. lect. or. II, 14. — ποιησάμενος usque ad § 309 ἐν οἷς συνοφάνταις ante Mustoxydem deerant. — 73 v. ad § 59. — 74 ἀναγινωσκομένων Orell. Turr.: ἀναμνησκομένων codd. Bk. — τῶν ὅπ' ἐμοῦ πάλαι mg Γ, ΔΕ. — 75 ἀξιοῖν scripsi oll. § 51: ἄξιος εἶην. — δίκην ὑμῖν Bk. Turr.: δίκην τὴν ἐγίστην ὑμῖν (ΓΔ) Ε, δίκην ὑμῖν τὴν μεγίστην Θ et mg ΓΔ is — ἐπέλαβόν με τότε Ε et rc ΓΔ. — 76 ἀπολογίσασθαι scripsi: ἀπολογήσασθαι. cf. Dem. 24, 108 (ἀπολογήσασθαι vulgo). esch. 3, 247. — ποῖός τις γένοιτ' Ε. — ἡ δικαιότερος om. r Γ; καὶ δικ. Fuhr Rh. Mus. XXXIII, 567, 2. — ἐγκωμιάζεσθαι et dorr Δ. — 78 περὶ τούτων] περὶ μέχει τ. pr Γ. — 79 ὁ post βίῳ add. Bs. — ὠφελεῖν ἡμᾶς μόνον ΕΘ. — ἡμᾶς] ἰᾶς errorre Bk. — ἂν post καλῶς add. Θ Turr. — 81 λόγους] ὦν λόγων Θ. — 82 εἰκὸς Δ: εἰκὸς ἦν ΓΕ Bk. — 83 τοὺς τὰ κρὰ ΕΘ (emend. Orell.). — πειρασθῆναι Ε. — ἂν ὅστις οὖν ertlein. — ἀμφοτέρους . . τοὺς . . δυνάμενους ΕΘ. — 90 καὶ] ἀλλ' εἰ Hav. — τοῦτον ΓΔ Bk. (ci. Orelli): τούτων ΕΘ. — ταγαγῶν ὡς ἀνδρ. Hertlein. — ἡ κλέπτειν ἢ λαπ. Θ. — 91 τος Θ Orell.: αὐτὸς ΓΔΕ Bk. — 92 ἐπιχειρήσκειν ΕΘ. — 93 νήτωρ Orell. Γ Bk.: ὁ φήτωρ ΕΘ et corr Δ. — Φιλόμηδος Φυλόμηδος Θ. — 95 ἢ τοῖς] ἦν τοῖς Ε. — 96 ἐγενόμην αὐ- s, ὡς ΕΘ. — καταγινωσθείην Orelli p. 305. — 98 ἐχρῶμην δ' ὅσον Ε, ἐχρ. μὴ δὲ ὅσον Θ. — post ὑμᾶς addebatnr: ἐχρῶ q λόγον ὃς ἐξελέγει καὶ διαλύσει πάσας τὰς τοιάσδε (τοι-

αὐτας Θ) βλασφημίας, quae om. Γ, pr Δ, Turr., uncis inclusit Bk., revocavit Havet. Est sane ὁμοιοτέλευτον (ὅμας . . βλασφημίας). — 100 ταπεινότερα pr Γ Bs.: δικαιοτέρα. — σποσχεῖν Γ Bk.: ὑπέχειν corr Δ cum EΘ. — οὐχ ante ἡδέως om. ΓΔΕ. — καταψευδομένων Orell. cum Θ et Bekkeri Anecd. p. 128, 23. — ἡμῖν EΘ (ὅμῖν iam Orelli). — ἐκείνης EΘ. — 101 καὶ οὐκ] καὶ om. ΔΕ, οὐδ' Bs. — πόλει γεγεννημένου βλασφ. Hi. Bs. (or. 18, 11 confert Fuhr). — 102 διὰ τήν] διατριβήν pr Γ. — φιλίαν Γ Bk.: ὁμιλίαν ΔΕΘ et corr Γ Havet. — ὠφελομένη pr Γ. — 103 ἀγώνων post ἐπεστάτησαν add. ΔΕΘ mg Γ Bs. — κατέστη κύριος πολὺν χρόνον Θ Bs. — ἐπιτηδεῶν post ἄλλων add. ΔΕΘ mg Γ. — χρησθαι EΘ. — 105 δίκαιός Θ Orell.: δίκαιόν ΓΔΕ Bk. — οὐδεὶς ἂν αὐτῷ re Δ, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν EΘ (αὐτῷ ci. Orelli). — 106 ἡμᾶς E. — 107 ἀφροώτατον] ἀπλοῦστατον γρ ΓΔ mg EΘ Orell. — λειψθεῖσων ΔΕΘ (ληψθ. iam Orell.). — 108 Κέρκυραν ΔΕΘ; sic et infra. — ἐπικαιροτάτω τόπῳ καὶ EΘ. — τῶν ante ἐν Ἰωνίᾳ add. Γ Bk. — Ποτειδαιαν scripsi: Ποτιδαιαν. — 109 ἡνάγκασε αὐτοὺς Bk., αὐτοὺς ἡνάγκασε Θ Turr. — 110 τὸν post ἕκαστον add. Θ Turr. — Μαλείας E, Μαλαίας Θ. — δι' Ἰσθμοῦ Bs.: διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ. — ὅπερ . . γεγεννημένον del. Cob. — Λεόντρας EΘ. — 111 νῶν cum Θ (qui διακοσίων καὶ χιλίων habet) del. Orell. Cob. Weil (Jahn. Ann. 1863, p. 690 sq.) Havet, coll. Corn. Nep. Timoth. c. 1; sed Or. quidem sententiam retractavit. — παρ' ὅμων λ. οὐδὲ παρὰ ex ci. Bk. Dd., οὐτε παρ' ὅμων λ. οὐτε παρὰ Bait. Havet. — φόρος post ἐκλέξας add. ΔΕΘ mg Γ. — ἐν δέκα Γ Bk.: ἐν ἔνδεκα ΔΕ, ἔνδεκα Θ. — 113 Ποτιδαιαν omnes; v. ad § 108. — τὸ ante πρότερον om. EΘ. — ἀνάλωσε ΔΕΘ. — Χαλκιδεῖας Θ Bs.: Χαλκιδεῖς ΓΔΕ Bk. — ἀνάλωσαν ΔΕΘ. — 115 ἡγοῦμαι Γ Bk.: αἰτούμαι EΘ. — ἡδέως] ἀδεῶς Γ et pr Δ Bs. — παρ' ὅμῖν ἀνδρῶν Θ, quod mal. Bait. — ἀλλὰ Θ Orell. Bs.: ἀλλ' ὁ ΓΔΕ Bk. — 116 εἶχεν Θ Turr.: ἔχειν ΓΔ, ἔχην E, ἔσχεν cum Mustoxyde (qui εἶχεν vel ἔσχεν) Bk. — ἐχειροτονεῖτε Cob. — διαπραξόμενοι Bait. Turr.: διαπραξάμενοι codd. Bk. Bs. — post ταξίαρχοις add. EΘ re Δ: ὃν ἐνιοι διὰ τὴν μετ' ἐκείνων στρατεῖαν ἄξιοι λόγον καὶ χρήσιμοι τῇ πόλει γεγονάσιν, quae uncis incl. Bk., del. Turr., revocavit Havet. — 117 φρόνιμον εἶναι del. Cob. — τίνα Orell.: τινὰ EΘ; τίνα, καὶ τίνα ci. Bk. — 118 τοῖς Ἑλλ. ἅπασιν Θ, ἅπασιν τοῖς Ἑλλ. E sec. Turr.; τοῖς Ἑλλ. mal. abesse Bait.; [ἅπασιν] τοῖς ἄλλοις Bs. — 119 τί ποιεῖν προσήκει Cob. — 120 ἐκείνον cum Orellio Bk.: ἐκείνον E, ἐκείνους Θ. — τῷ πολέμῳ] τῶν πολέμων Bs. — 121 τοὺς τ' ἀπειλοῦντας EΘ Bs. — ἄλλας del. Dobr. — θαρσύνουσι ΓΔ Bk. — 122 δευδιότας EΘ. — post γενομένην add. ἂν ΔΕ, idem voc. post εὐδαιμον. add. Θ. — τοὺς τῆς πόλεως πολέμους scripsi: τῇ τῆς πόλεως τοῦς πολεμίους (τῇ τῆς π. del

Havet). — ἦθει Bs. Hav.: ἦθει τῷ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ Θ, αὐτοῦ Bait.; γ' αὐτοῦ Sauppe, τοῖς δ' ἦθει τοῖς αὐτοῦ K.). — 123 αὐτοῦ Bs.: αὐτοῦ. — 124 εἰ δὲ Θ Orell. Turr.: εἴτε ΓΔΕ Bk. — κτημάτων Θ et corr Γ: χρημάτων. cf. or. 1, 19. ep. 3. — εὐδοκίμῳ ΔΕ. — 125 δορυαλώτους ΔΕΘ (δορυάλιον B. A. 90, 21). — ὥς Orell. Γ Bk.: ὡς ΔΕ, om. Θ. — 26 κατέλιπε ΕΘ. — 127 μόνος Or. ΓΔ Bk.: μόνον ΕΘ. — 28 ἄριστον Bk.: ἄριστον ἄριστον Γ, ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ΔΕΘ t corr Γ. — δ' μηδενὶ . . συμβέβηκεν del. Cob — τοῦν ἐχόντος Turr.: νουνεχόντως. — 129 οἶμαι δ' ΔΕΘ et corr Γ Bs.: οἶμαι οὖν Γ Bk. — μὲν post τασάντας add. ΓΔ Bk. — 130 πραγμαμένα Θ Bk.: πεπραγμένα α ΓΔΕ, πεπορ. τὰ Orelli. — ταντες Fuhr: πάντες. — ἐγγιγνομένους Ε Bs.: ἐπιγιννομένους. — περὶ αὐτόν Orelli. — 131 συμπιπτόντων ΕΘ. — 133 τὴν et φύσιν add. ΓΔΕ Bk. — διάκεινται ΕΘ. — 134 τὸ δὲ τορθ.] καὶ τὸ κατ. Γ et pr Δ. — 136 ἀμελεῖς ἀλλὰ a corr. at in Γ. — ἀτίμους] ἐντίμους pr Γ. — post εἶναι v. additur: σους δὲ τῶν προγεγενημένων ἀνωνύμους εἶναι, quae om. Γ opter homoeotel.?, rc in mg. addita. Uncis incl. Bk., del. rr., revocavit Havet. Ego locum ita refingendum putaverim: σους οἶε διὰ τ. τ. ψ. ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεκίμαι; πόσους δὲ τῶν προγ. κτέ. — 137 ὑμνήσαντας ΔΕΘ. εὐδοκίμῳ Θ. — σαντοῦ] αὐτοῦ Δ. — 138 μεταβάλλειν pr — ἦν καλὸς μὲν Γ Fuhr: ἦν μὲν κ. Θ Turr.: ἦν κ. Ε Bk. ὅσοι] ὅσοις ΓΔ. — 139 ἂν ante ὅμας add. ΓΔΕ Bk. — χρῆσθαι Bs.: χρῆσθαι. — μὲν post ἴσως om. pr Γ Bs. ἔκαστον αὐτῶν τύχῃ ΔΕΘ. — α δ' οὖν ΔΕ et corr Γ Orelli. : α δ' οὐ. — 141 γραφὴν ταύτην ἐσχόπουν ΔΕΘ. — 143 σιν οὐκ ἀγνοοῦντες Θ Dobr.: δρῶντες οὐκ ἀγνοοῦσι. — νήσεσθαι scripsi: ὀφθήσεσθαι. cf. ep. 2, 22. — οὖν] δ' οὖν Bk. — 144 πολιτευόμενοι Bs.: οἱ πολιτευόμενοι (οἱ π. τυγυσιν ὄντες mal. K.). — 145 ὀφελειῶν ΔΕΘ Bs.: ὀφελιῶν k. sic et § 164. — αὐτόν] σαντόν Orelli p. 305. καὶ τρις add. ΓΔ Bk. — τετριτηρηραρχήκατε Ε. — λειτουργήκατε ελιτουρηγήκατε omnes. sic et § 146. — 146 πόνων καὶ ιπωριῶν Θ Orelli. — 147 τὴν ante φιλοσοφίαν om. ΔΕ. — ante διαγωνιζ. add. Bs. cum Θ, qui καὶ καταγωνιζ. — 148 τας Hi., coll. § 164. — αὐτοὺς Bs. — 149 δυσχερανοῦσι g Ε γρ ΓΔ Orelli. cf. § 153. — 150 λειτουργοῦντα omnes. t infra 154. 156. 158. — ποιοῦντα πᾶν τὸ Hi. — δὲ post v om. ΓΔ. — τῶν ἀρχῶν ΓΔ Cob.: τῶν ἀρχῶν ἑνεκα. — αἷς ante ἐμαῖς errore om. Bk. — 152 εἰ δυνάμενος om. — λαβεῖν . . πόλεως del. Hi. — περιουσίαν mal. Dobr. 3 δι' αὐτὰ ταῦτα Orell. ΔΕ et rc Γ Bk.: διὰ ταῦτα pr — λυπῶ] λυπήσω pr Γ. — 155 καὶ βιοὺς ΓΕ: βιοὺς. — αὐλ πολυτελεστάτης in mg. rc habet Γ, om. Bs. — 157 ἐν

post ὁμοίαν om. pr Γ. — τὴν δύναμιν Bs.: δύναμιν. — 158 με] μοι E. — ἐργασαμένῳ ΓΔ Turr.: ἐργασομένῳ E teste A. Maio, ἐξαιργασμένῳ Θ Bs. — 159 πολιτευομένοις ΓΔ: πεπολιτευμένοις. — δεῖ pr Γ. — 160 ἢ ante συγγνώμης om. E. — κλείους ἂν] ἂν om. E. — ὄντων] ὄντων ἂν E, ἂν Θ. — 161 malim ἐκιδευσεν. — ἡλικιώταις . . ἐν τοῖς om. pr Γ. — 163 περὶ με Γ Turr.: πρὸς ἐμὲ Θ, περὶ ἐμὲ ΔE Bk. — 164 πιέξουσιν Γ, πιέξουσ' ἂν Δ Bs.; πιέξουσά τε ci. K. — πῶποτ' Θ Orell. Bs.: πότε ΓΔE Bk. — ὠφελίας Γ Bk. — 165 προσήκει EΘ. — περὶ με Γ Turr.: περὶ 'μὲ Δ, περὶ ἐμὲ EΘ. — verbi συμβαλή primam et tertiam syllabam corr habet Γ. — εἰ μὲν οἱ Bs. (εἰ 'κεῖνοι μὲν οἱ ci. K.). — μοι Or. ΓΔ Bk.: με EΘ. — ἔχουσι] ἔχουσι s. εἶχον Hertlein. Cf. Gebaueri librum p. 203. — ἐκιδυμήσετε EΘ. — 166 ἐγγένοιτο Γ Bk.: ἂν ἐγγ. ΓΔ, ἂν ὦν γένοιτο Θ. — καταβιώναι Θ Orell. Bs.: ἐπιβιώναι ΓΔE (propter ἐπλοικον); βιώναι mal. Bait.; ἔτι βιώναι Jacob. — 168 περὶ τὴν] πρὸς expect. K., idem pro altero διακειμένους ci. ἔχοντας vel διατιθεμένους. Et profecto aliquid vitii subest. — κοινῆς καὶ τῆς περὶ codd.; καὶ del. Turr., καὶ τῆς del. Bs. — 169 ἐγγιγνομένων ΓΔE Bk.: γενομένων Θ; ἐπιγιγνομένων Bs. tamquam ex EΘ. — ἐνέπεσον Θ. — χρήσομαι ΓΘ Turr.: χρήσιμον ΔE, χρήσωμαι Bk. — ὑπολογισάμενος E Bs.: λογισάμενος ΓΔΘ Bk. — 170 ποιῶμαι Θ. — ἀληθείαις] ἀδικίαις Γ pr. — ἡ μισουμένην Γ Bk.: ἡ διαβαλλομένην καὶ μισουμένην cett. — 171 οὐδ' εἰ] οὐδὲ Γ et fort. pr Δ. — εὐρεθεῖμεν Bk.: εὐρίδημεν ΓΔ, εὐρεθείμεν EΘ. — 172 οὐκ ante εὐσύνοπτος om. pr ΓΔ. — 173 μηδ' ὁμοίως in mg. ponunt ΓΔ. — καὶ τῶν νόμων om. pr Γ. — 174 τηλικούτοις (Θ) Mustox. Bk.: τοιοῦτοις ΓΔE (propter τοιαύτης quod sequitur) Turr. — 175 σκυοφάντας ΓΔ: σκυοφαντοῦντας. — ἀτιμωτέον Cob. — 176 τοῦτον ante τὸν κίνδυνον add. EΘ cum rc ΓΔ. — 177 τοιαύτην εἶναι νομίζειν ΓΘ: τοιαύτην νομίζειν. — πολυπλάσιον Γ Bk.: πολὺ πλείω cett. Malim πολλαπλάσιον, sicut exstat 6, 8. — ἡμῖν EΘ. — 178 τὴν τε] τὴν γε pr Γ. — ὁμοιοειδῆς ΓΔ Bk.: ὁμοιειδῆς EΘ. — ὠφελεῖ Θ Bk.: ὠφελεῖν cett. — ἡμεῖς ποιοῦμεθα τὰς ὑποσχ. Bs., quod postea ex Γ prodiit: ποι. ἡμεῖς τὰς ὑπ. ΔE, ἡ. τ. ὑ. ποι. Θ, π. τὰς ὑπ. ci. Saupp. — 179 χρόνον] τρόπον pr Γ. — ἀναλῶσαι με] ἀναλωσαμεν Γ. — 180 ὁμολογεῖτε EΘ. — βουλευέσθαι τὰ περὶ E, βουλευέσθαι περὶ Θ. — 181 τοιοῦτο Γ Bk. — διττὰς Θ Bk.: δὲ τὰς ΓΔE. — 182 ἀπταῖς ὁμολογουμένας Or. Bk.: codd. αὐτοῖς ὁμολογουμένους, sed ΓΔ correcti. — ἐπιμελείαις] ἐπιστήμαις mg E. — 183 τὰ post σχήματα om. Γ. — 184 malim ἔνα ταῦτά τε. — 185 ἐπιμελόμενοι Γ Bk. — σχεῖν scripsi: ἔχειν. — ποιήσεαι Bs. — ἐπιμελείαις] ἐπιστήμαις Θ et rc γρ ΓΔ. — 186 ἂν post μάλλον add. ΓΔ Bk. — 187 πρὸς ὅπερ] cf. 12, 68 (Turr.). — ὅπερ Θ

3s.: δ cett. — 188 δεῖν γὰρ Γ Bk.: δεῖ γὰρ corr Γ cum ΔΕΘ.
 — δ' ἐγκατῶς] δὲ κρατος pr Γ. — 189 τοῖς λεγομένοις om.
 r ΓΔ. — 190 μὴ τὴν ΓΔ Bk.: μὴ τῆς ΕΘ. — εἰ τις ἄλλος
 ὢν ΕΘ. — 191 ἐπιμελείαις αἷς pr. ΓΔ. — προσέχοντας c. Orellio
 306] Turr.: προσέχοντας. — ἂν post ἀννπέριβλ. om. E. --
 192 γὰρ ὁμοίαν Θ Orell. Turr.: παρομοίαν ΓΔΕ Bk. — 194
 d. ad § 59. sed Γ hic integrum locum exhibet. ΤΩΝ ante
 ΟΦ. add. Bs. — 195 ποιῶν . . . οἴσειν c. Bk. Turr.: ποιῶ . . .
 σεῖν pr Γ, ποιῶ . . . οἴσειν διατελῶ ΔΕΘ et corr Γ. — αὐτῆς]
 :μῆς ci. Bk. — περὶ μου Bait. Turr.: περὶ 'μοῦ Bk., περὶ
 οὔ Orelli. — ἡ δικαιοτέρος om. pr Γ. — 197 θάτερον ποιή-
 μεν ἡ ΕΘ. — καὶ τὰς κατηγ. Θ. — αἷς νῦν χρῶνται ΕΘ. —
 θ'] „τάφ' ni fallor pr Γ" Bk. — γένοιτό τις ἂν ΔΕ Bk.:
 τις Γ, ἂν γ. τις Θ. — 198 καὶ γίνεσθαι χείρους] haec a
 r. habet Γ loco nonnisi VI litterarum capaci. Omissa fuisse
 illa καὶ γίνεσθαι propter ὁμοιοτέλετον. Sauppius tamen
 illis tribus verbis πάντως scribendum ci. Cf. 241. — 200
 ὢν om. ΕΘ. — τελείους Θ Bs.: τελείους. — 201 τούτων]
 το Ε, τοιοῦτο Θ Orell. — 202 δυνάμεις τὰς Bk.: δυνάμεις
 pr ΓΔ, mg E, Θ Or.; δυναστείας ΓΔΕ. — οὐδ' εἶναι Θ.
 ὅπ' αὐτῶν Θ. — 203 τῶν τοῖς σοφ. συγγεγεννημένων Hi. —
 ἐπὶ πασῶν Θ Orell. Turr.: ἀπὸ πασῶν Ε Bk. — 206 κοινοῦ
 Bk.: ἱκανοῦ corr Δ cum ΕΘ. — 207 τούτῳ διήνεγκαν Mad-
 — 208 τὴν αὐτῶν (αὐτῶν Or.) ἐπιμέλειαν ΕΘ. — τὰ δ'
 ὢν Orell. Bk.: τὰ δ' αὐτῶν. — εἰ ΕΘ Turr.: ἐπὶ ΓΔ Bk.
 ἐπ' ἐγκειαν Or., διενέγκοιεν K. — 209 ἄνοιαν ci. Bs. Areop.
 71. — ἀλισκομένας] ἀύξανόμενας Θ Or. — 210 πονήσαν]
 ονηθὲν Hi. coll. § 267. — νομίζοιεν ΕΘ. — 213 θαύμασι]
 ασι ci. vir doctus, sed cf. Ath. X, 452 F. — καλινδου-
 ς] prima syllaba corr. est in Γ. — 214 ποτέρου Γ. —
 τῶν om. pr Γ. — 215 οὐ ante καταφρ. add. ΓΔ Bk. —
 ποτὸν ποτὸν. om. ΕΘ. — 217 εἴτε καὶ ψευδεῖς Θ. — πάντα
 Θ. — 218 πότερον ἂν ἡ. E Bs.: πότερον ἡ. ἂν Θ, πότερ'
 cett. — αὐτὸν Turr.: αὐτὸν. — 219 καὶ μισθούμεν rc.
 habet Γ. — τῆς παιδείας ΓΔΘ Bs.: παιδείας Ε Bk. —
 ἥπον in mg. habet Γ. — οὕτως Ε. — 221 λογισμοῖς] λό-
 γῳ Γ. — ἡδονὰς] ἐπιθυμίας mal. K. — 222 ἀλλ' ὅμως . .
 ὀλμήσειεν om. Θ; contra quae sequuntur 224 ἀλλὰ γὰρ . .
 :ας om. ΓΔΕ. Quae deinde excipiunt (περὶ ὧν ἂν κτέ.),
 s. secundum recensionem cod. Θ posita sunt; at in ΓΔΕ
 post τολμήσειεν § 223 ita pergitur: ἡδέας δ' ἂν κάκεῖνο
 ἰην παρὰ τῶν χαλεπῶς ἐχόντων πρὸς ἡμᾶς, τίνα ποτὲ
 ἔχουσι περὶ τῶν ἐκ κτέ., et deinde scriptum est οἴονται
 :ται. Cum igitur manifestum sit, duplicem tractationem
 n loci recensionemque traditam esse, quaeritur utra prior
 posterior sit; nam quin utraque ab Isocrate profecta sit,

dubitari non debet. Equidem cancellos, quos Bs. recensione cod. ΓΔΕ addidit, manere sivi; cum enim ea quae ibi § 223 tractantur, recurrant quodammodo § 225, apparet scriptorem, quum haec posteriora scriberet (quae in omnibus codicibus exstant), priora illa iam eliminata habuisse. — 222 ἀρχαίαν A. Maius Bk.: ἀρχαίαν codd. — δύναιτο cum Or. et Ang. Maio Bk.: δύναιτο. — 223 τίς ἂν ᾧ Bk.: τίς ᾧ E, τίς ἂν ΓΔ. — 224 πολιτῶν] σοφιστῶν Bs., errore ductus Orellii (apud quem v. p. 458). — δηλώσαι in Θ omissum cum Orellio add. Bs. (v. etiam Turr.). — ἡμᾶς (Or. Bk. Bs.) et ἐκατέροις (Bk. Bs.) in Θ exstare testatur Cobetus, non ἡμῶν et ἐκατέρων. — ἐκατ. τῶν αὐτῶν ἕνεκα συν. cum Or. Bs.; τ. αὐτ. ἐν. συν. ἐκατ. A. Maius. — ἀπαύσαις scripsi: ἐν ἀπ. Θ. — αὐτοὺς Bs.: πρὸς αὐτοὺς Θ. — ἔχει scripsi: εἶχε Θ. — ὥς ἡμᾶς om. pr Γ Turr., recte secundum illam recensionem (v. supra). — 225 ἀλλ' ἵνα κτέ.] male haec cohaerent cum superioribus; parum enim recte ei qui malitiosi astutique evadere cupiunt opponuntur eis qui consuetudine malorum hominum indigent, et de omnibus discipulis nunc sermo fit, non ut antea de peregrinis tantum. Itaque secundum illam recensionem, quam priorem statui, aliud quid hoc loco exstissee videtur, cum praesertim his sententiis quodammodo repetitio fiat eorum, quae in recensione priore antea iam posita erant (§ 223). — ἂν post τίνες add. ΓΔ Bk. — εἶναι τοιοῦτοις Saupp. Turr.: εἶναι τοῦτοις codd. — 227 ὄντας τῶν ἐν] ὄντων ἐν pr Γ, ὄντας ἐν E. — 229 θησαυριζομένους ΓΘ Bk.: ταμιεύοντας ΔΕ Havet. — 230 εἶπερ ἢ] εἰ pr Γ. — ταῦτό (τὸ αὐτό) γὰρ Orell.: τὸ γὰρ. — ταῦτό πέφ. Θ Orell. (ci. etiam Bk.), ταῦτὸν πέφ. Bs.: τοῦτο πέφ. cett. Aliis modis sententiae subvenire temptavit Dobr.: τὸ γὰρ αἰτιῶν τινος ἐν ἀπαισι τοῦτο κτέ., vel ἐργάζεσθαι pro ἐνεργ. manentibus ceteris quae tradita sunt. — 232 ἐκείνος μὲν γὰρ Orellius. — ἀγαπάσθαι] ἀγαθῶν Θ cum mg E rc γρ ΓΔ. — 234 ὦν Or. ΓΔ Bk.: ἦν ΕΘ. — ἀξίαν εἶναι τῶν Ἑλλ. ἀρχειν Θ. — ἀνῆγαγε Θ. — 235 τῶν post ἀνδρῶν add. ΓΔ Bk. Ceterum quae hic inferuntur ita repetitionem eorum quae modo dicta sunt continent, ut hunc locum § 231—236 appareat non satis perpolitum esse. Atque cum eadem prorsus tertio recurrant § 306—308 (cf. etiam 313), coniecerim duas recensiones in libris nostris confusas esse, eliminavisseque scriptorem secundis curis § 231—236, quippe quae merito sibi non satis placerent — πολιτῶν] σοφιστῶν Θ cum mg E rc γρ ΓΔ Orell. — 236 τὴν post τοιαύτην add. ΓΔ. — φύσιν] παραίνεσιν h. e. προαίρεσιν Θ. — 237 καὶ τοὺς τόπους Θ. — ταῖς ἐπὶ τῶν θεσμοθετῶν Γ (sed notata praepositione) Bk. — τοὺς ἀναιτίους ἑφεστῶτας K. — τοὺς τ' ἐν Bs. Turr.: τοὺς ἐν. — 239 παιδευόμεν οἱ ἀ περ Or. ΓΔ Bk.: παιδευόμενοι ἅπερ Θ, παιδευό-

μενοι οἱ αὐτοὶ περ Ε. — 240 ποιοῦμεν ΕΘ. — 241 ὅταν . . μεθ' ἡμῶν αὐτοὺς διημερεύοντας Θ (διημερ. Orell. Hi., cf. 236). — γενομένων ΕΘ. — 242 ἀπάσας om. ΕΘ. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν. — 243 δέ τι Or. ΓΔ Bk.: δ' ἐτι Ε, δὲ Θ. — 244 φιλοτίμως διακίμ. Θ Orell. Turr.: φιλοτίμως μοι διακί. ΓΔΕ. — 245 τεταραγμένας Γ. — 246 μὲν post μακαρ. om. Ε. — 247 ὡς περὶ Orelli Turr.: ὡς περὶ Θ, ὡς περ ΓΔΕ. — 248 τοῦτοις post λέγουσι del. Hi. — ὁ τι ἂν Γ et pr Δ Turr.: ὁ τι ἂν [αὐτοῖς] Bk., ὅτι ἂν αὐτοῖς cett. — 249 ὁ δ' ΓΔ Bk.: τοῦτο δ' ΕΘ. — τ. θεῶν νομίζουσι εἶναι Ε, εἶναι τ. Θ. νομίζουσι Θ, om. εἶναι Orell. — τῶν ἐνιαυτῶν ΔΕ. — 250 ταῦτα πάντων Γ Bk.: αὐτ' ἀπάντων Δ, ταῦθ' ἀπάντων ΕΘ. — ἀνδρὸς Γ et pr Δ Turr.: [ἐνδὸς] ἀνδρὸς Bk., ἐνδὸς ἀνδρὸς cett. cod. — 251 ἡγῶναι Turr. (ἡγωνισμένων Θ): ἡ ἐγῶ. — ἐνεστιν Orell. ΓΔ Bk.: ἔστιν Ε, ἐστιν Θ. — τοὺς αἰτίους τοῦ πλούτου Γ et pr Δ Bk.: ὡς αἰτιον τοῦτων τὸν πλούτον ΕΘ. — τοὺς post αὐτοὺς m. pr Γ. — 252 διαφθείρειαν Βα. — 253 πρὸς τὸ τοιοῦτο m. pr Γ. — 254 τοιοῦτον pro τοιοῦτο scr. Βα. — Quas sequuntur usque ad νοῦν ἔχοντας § 257 sumpta sunt ex or. III § 5—9. — τῶν post πάντων add. Or. Γ Bk. cum or. III. — ἄπερ] ὅπερ Θ (ci. k.) Havet. cf. 5, 81. 12, 138. — τῶν ἄλλων ζώων Θ or. III. — 254 πάντα ΕΘ. — 256 ταύταις om. pr Γ. — 259 δυνήσκειν ἂν ΕΘ. — ὁμοῖος (ci. Bk.) Turr.: ὁμοίως ΓΔ, ὁμοίους ΕΘ Bk. ἂν om. Θ. — ὅμεις] ἡμεῖς Ε. — διακίμῃθε cum Bk. Turr. ακίμῃθε Orell.): διακίμῃθε Δ, διακίμῃθαι cett. Bk. (διακίμῃσεσθε ἢ ἂν ci. Hi.). — ἐκαστοὺς] ἐκατέρους Orell. — 260 ὅτι περὶ Γ Bk.: ὅτι καὶ περὶ cett. — 261 γὰρ om. pr Γ. — „τὴν post add. ΓΔ“ Bk. falso; exstat enim apud priores quoque; idem titi in eisdem cod. dicit Βα., qui delevit. — τοῖς ἄλλοις] εἰς πολλοῖς ci. Orell. — 262 μικρολογίαν] μαρολογίαν Cobet, em refutat Jacob coll. 13, 8. — 263 ἔγνων ΕΘ. — 264 ζῆν . Ε. — 265 μένειν Θ Orell.: λῆγειν cett. (propter λεγόμενους ad sequitur). — ἔχειν] ἔξειν Γ. — δύνασθαι ΓΔΕ. — 266 ante φιλοσοφίας adiecit Βα. — 268 διατρέφαι] διαγράφαι Γ. — ὁ μὲν . . ἔφησεν ΓΔ Turr.: οἱ μὲν . . ἔφησαν ΕΘ et Weil. In hac sententia ipse fuit Is. (Hel. 8), quare ait Anaxagorae nomen inter eorum quos ridet nomina prope. — Ἀλκμείων Ε: Ἀλκμαίων. cf. 16, 25. — Παρμενίδης ΓΔ. κέλλισος Γ. — 269 τερατολογίας Θ, mg Ε, re γε ΓΔ Orell. et (sicut exstat § 285): περιετολογίας cett., quod e § 264 esse videtur. — 270 ἄλλοτριον corr Δ cum ΕΘ. — φιλοσοφίαν εἰνῶ οὐκ ΕΘ (προτείνω del. ci. Or.). — 271 ἐν post ἐνεστι Fuhr. — ἐπὶ πολὺ Ε. — 272 αἰσχυρολήμνη corr Δ cum ΕΘ. — οὐ ΕΘ. — 273 δέομαι οὐκ ὅμ. Θ. — ταῖς ὁμῆταις Θ Turr. 3k.): καὶ ταῖς ὅμ. — 274 πεφνύσιν πρὸς Ε, πεφνύσιν om. Θ Turr. Cf. § 284; 13, 21. Istud πεφνύσιν nullius

momenti est; nam etiam in Γ ν ἐφελκυστικόν plerumque ante consonantes quoque additur (Mus. Rh. XXXIII, 566). Ego cum Orellio σωφροσύνην post ἀρετὴν addere malui. — ἐργάσαιτο ἂν E, ἐργάσαιτο Θ. — εἶναι πῶ τοιαύτην τοὺς τε E, εἶναι πῶ τοιαύτην ὅτε πρότερον εὐρησθαι τοὺς τε Θ (εἶναι πῶ, τοὺς τε τοιαύτας Orell.). — περὶ αὐτῶν Orell. — ἀπορεῖν EΘ. — 275 γενέσθαι Θ Orell. — ἐπιθυμήσειαν Θ Bs. — 277 πρεσβυτέρων EΘ — ἔξει ταύτῃ ΓΔ Bs., ταύτῃν ἔξει Θ. — ἅμα τε λέγειν εὖ καὶ φρ. Θ (ἅμα τό τε λ. κτέ. ci. Bs. Areop. 292). — 278 πείθειν pr Γ Bs.: πείθειν τινάς. — τούτῳ] τούτων ΓΔΕΘ (corr. iam Orell.). — ὥς post δόξαν add. ΓΔ Bk. — τοῖς εὖ συμπολιτ. ΔΕ, τοῖς εὖ πολιτ. Θ. — εὖ διακ.] εὐδοκίμοις των Hi. — ὅσῳ περ Bs.: ὅσῳ. — ἐπιθυμῇ E. — 280 ὅπερ Θ Bs.: ὅ. — 281 τὴν ante πλεονεξ. add. ΓΔ Bk. — ὑπολαμβάνῃ EΘ (corr. iam Orell.). — ἐν ante ἅπαντι om. ΔΕ. — 282 τούτους] τούτοις EΘ. — αὐτούς] om. Θ, αὐτοῖς Orell. — 283 ἀντίστραπται Cob., sed cf. 5, 132. — οὐδὲ] οὐδ' ἐν E. — ὀνόμασιν pr Γ Turr.: ὄν. ἐν τῇ διαλέκτῳ. — 284 τοὺς μὲν γὰρ EΘ. — βωμολοχουμένους E, μωμολοχουμ. Θ. — καὶ ταῖς ΓΔ Bk.: ἡ EΘ. — πλεονεκτικούς ΔΕΘ Bs.: πλεονεκτεῖν Γ Bk. — νομίζουσαι] malim ὀνομάζουσαι. similis locus est § 256 — or. 3, 8. — οἷπερ Dobr.: οἱ περ. — 285 ἀλλ' οὐ] ἀμελήσαντες ΓΔE, quod vix dubium quin ex ἀμελοῦντας quod praecedit natum sit (Dobr.); adde quod ipsum ἀμελήσ. exstat § 286. Ἀμελ. ἐκαινεῖν Θ Bs., quae est manifesta interpolatio. Ἀελάσαντες ci. Sauppe, οὐ Bake Havet; ipse ἀλλ' οὐ quamvis dubitanter posui. — καλῶς add. ΓΔ Bk. — 286 παιδιαῖς] λαγνείαις Θ, mg E, rc γρ ΓΔ, Orell. Havet. — ἀμελήσαντας Or. Turr.: ἀμελήσοντας Θ, ἀμελήσαντες cett. Bs. — διημερεῖν Hi. (coll. 7, 48), cf. 241. — 287 σκυραφεῖς Orell. Γ Bk.: σκηνοραφεῖς vel σκηνοραφείας. — κνενονοσι Δ. — ἡμῖν δὲ καὶ κακὰ ΔΕ. — 288 λυομένοις τὰς ἑταίρας εἰκοσι ΔΕΘ. — συναιρήσειν EΘ. — 289 ἐν αὐταῖς μὲν ταῖς Θ; ἐν μὲν ταῖς vel ἐν ταῖς μὲν Dobr., delens in proximis τῶν τηλικούτων. — 290 καλὴν τὴν α. Θ. — μηδὲ ζητεῖν Bait. Turr.: καὶ ζ. Θ Bs., μήτε ζ. cett. — 291 ὅσοι] ὅτι pr Γ. — 293 ζῶων pr Γ Turr.: ζῶων διήνεγκε cett. — 294 ἀπάντων διαφθ. Γ pr Bk.: ἀπάντων τούτων διαφθ. cett. (α., τούτους διαφθ. Orell.). — τοῖς . . χρωμένοις ΓΔ. — περιβαλοῖτε ut videtur Γ. — 295 τὰ τοιαῦτα Havet: ταῦτα Θ, τὰς τοιαύτας cett. (τὰς τ. διατριβὰς ci. Maina). — 296 συμβάλλεσθαι Θ. — 297 ἡγῶ Bait. Bs.: ἡ ἐγῶ. — ἀλλ' ἡ Bs.: ἀλλ' ἡ. — 298 ποιήσετε Bait. Turr.: ποιήσῃτε Θ, ποιήσεσθε cett. Bk. — 299 οἱ μὲν τοιοῦτοι] οἱ μὲν τοιαῦτα Orell., οἱ μὲν αὐτῶν Θ. — τῆς ὅλης Ἑλλάδος rc Δ cum EΘ. — 300 κακοπραγμοσύνας Θ. — 302 προκρίναιεν Θ. — τοὺς καὶ μικρὰ Bait. coll. 8, 60. 5, 71: καὶ τοὺς μ. Θ, τοὺς μ. cett. — 303 δημοτι-

καίρους ΕΘ corr Δ Turr.: δημοσιεύσεις Γ, pr Δ, Bk. — 305 ποιήσασθαι ΕΘ (corr. iam Orell. et Maius). — ἀπολαύσονται Or. Γ Bk.: ἀπολαύσανται ΕΘ. — καὶ τῆς πόλεως om. pr Γ Bs. — 306 τρόπον καὶ πεκαιδυνένος Γ et pr Δ Bs. — 307 προαγαγὼν cum Orell. Bk.: προαγαγάν. — Πειραιῶς Δ et corr Γ Bk.: Πειραιεύς v. Turr. Bs. — 308 προέχοντας Ε Orell. Turr.: προσέχοντας. — τῷ φρονεῖν ἐν καὶ ci. Orell. — τῶν post ἀπάντων cum Θ addidi. — 309 τὴν πόλιν Ε (teste Maio), Θ, Jacob: τὰς πόλεις. — 310 reliqua orationis inde ab hac § in ceteris quoque codicibus exstant. — αὐτοῖς διὰ τὸ πλῆθος in mg ponit Γ. — 311 μὲν post ἐκαιοῦμεν om. pr Γ. — ἔτι] ὅτι ΓΔ. — 312 γενέσθαι Ε v. (non item Θ). — μείζον cum Cor. ΓΔΕ Bk.: μείζω Θ v. — 313 τῶν συκοφαντῶν] τῶν συκοφαντιῶν cum Langio Or., τοῦ συκοφαντεῖν et in proximis (314) κατὰ δὲ τούτων K. — ἄλλων pr Γ Bs.: ἄλλων κακουργῶν mg Γ cett. — 314 τὰς κρίσεις v. — ἐποιήσαντο Θ v. — ἄλλους ἀλλ' οὖν ΓΔΘ Bk.: ἄλλους Ε v. Bs. — 315 χρῆσθε Cor. Ε Bk.: χρῆσθαι ΓΔ v., ἐχρῆσθε Θ. — καὶ ante κατηγοροῖς add. ΓΔΕΘ. — 316 ἐγκυκλίους (ci. Wolf.) Cor. ΓΔΕ Bk.: γυμνοῖς cett. cod. Havet (sensu ἐνδήμοις). — ἐπειδὴ δ'] νυνὶ ἐ v. — ἀρχὴν ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν εἶχον μᾶλλον Θ v. — 317 ἰὰ δὲ] διὰ τε Γ et pr Δ. — ἐκ ταύτης δὴ τῆς Θ v. — συνέ- σε] συνέκ. γενέσθαι Bekkeri anecd. p. 113, 28. — πόλει] οὐλειᾷ Θ v. — τί δὲ τῶν μεγ. κακῶν] καὶ (add. H. Wolf.) οὐν μεγ. κ. ὧν v., τί τ. μ. κ. ὧν Θ. — οὐ post φύσιν add. ΔΘ Bk. — 318 οὐ τοὺς] οἱ τοὺς Θ v. — ὁμοίους] ἐνόχους obet. — τῶν ὄντων] τῶν παρχόντων Θ v. — ἀποστήναι Cor. ΔΕΘ Bk.: ἀπωσθῆναι v. — 319 ἐπὶ τοῖς] ὑπὸ τοῖς Θ v. — ἡμίους ΓΔ. — 320 βίᾳ ΓΔΕΘ Bk.: ἔξω. — ἦδη add. ΓΔΕΘ v. Bk. — καταλόσω . . (323) τὴν ψήφον] haec in Δ ab alia anu scripta sunt, a Γ absunt, postea in mg posita: in con- trario autem, sine ulla lacunae nota, illa τοῖς ἰδίοις (or. XVI, 3) ieruntur. — 321 ἱκτεύοντας καὶ δεομ. Θ v. — καὶ τοὺς ἰδας καὶ τοὺς φλ. v. — οὔτε κρέπειν cum H. Wolfio Turr.: τε [τὸ] κρέπειν Bk., οὔτε τὸ κρέπειν codd. (οὐτ' ἔτι pr. angius). — ὅπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους (propter ὁμοιοτέλ.) . ΓΔΕ Bk. Turr. Bs. cf. § 54. — πραγμάτων αὐτοῖς v. — ἐ τῶν] ἐκ δὴ τῶν ΔΕΘ, ἐκδοτον τῶν Γ Bs. — 322 μέλλον συμβῆσθ. v. — ἡμῖν] ὅμιν ΔΕΑ; abesse mal. Sauppens, om. — σημείω χρώμενος ΘΑ v. Turr.: χρωμένοις Γ, χρώμενος Bk. — ταυτησὶ v. — 323 οὖν om. Γ. — χαίρει καὶ βούλεται . Bk.: χαίρει καὶ βούληται ΓΔΕΘ, quod recepit Orell. ad ἄν post ὅμων, idem probavit Fuhr addens ἄν post ὅπως. τῷ τρόπῳ τούτῳ περαινέτω τὴν v.

Ὁρ. XVI. ΠΕΡΙ ΤΩΤ ΖΕΤΓΩΤΣ. — ΠΕΡΙ . . (§ 3) αἰτίας]
; desunt Γ. Sed in ceteris quoque codd mutilam esse
ionem viderunt Turr.; lacunae signa posuit Bs. — 1 Τει-

σίαν scripsi: Τίσίαν. sic et infra. — τῆς Ἀργείων cum Bait.
 Bs.: τῶν Ἀργείων. — 3 τὴν post φυγὴν add. Γ Bk. — ἡμετέ-
 ρων v. — 4 ὕστερον v. — πόρρωθεν v. — 5 τὸ πρῶτον Γ Bk.:
 πρότερον. — οὐχ ἡγούντ' v. Bk.: ἡγούντ' Γ Bs. — οἶόν τ'
 Γ. — 6 μάλιστα ὀργ. Γ. — τὴν δημοκρ. τολμῇ Γ Bk.: τολμῇ
 τὸν δῆμον. — συναγεί μὲν v. — ἐταιρίαν v. — Πολυτίμωνος v.
 — 7 αὐτοὺς ἀπέδειξε v. — 8 πρὶν τὸν Γ Bk.: πρὶν ἂν τὸν
 cet. cod. (πρὶν αὐτόν τε om. κατέρα Cor.). — ὥς Γ Bk.: οὕτως.
 — 9 ἔσχεν (ci. Cor.) Γ Bk.: εἶχεν. — ἐξαμαρτάνειν v. — εἶχεν
 Γ Bk.: ἦγεν. — τοσοῦθ' Γ Bk. — στήλην v. — τελευταίον v.
 — 10 γεγενημένα v. — τοσοῦτον .. ὥστε add. Γ Bk., contra om.
 quod vulgo post οὕτως sequebatur δέ. — τοῦ πατρὸς add. Γ
 Bk. — καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν (propter ὁμοιοτέλ.) om. Γ
 Bs., inclusit Bk. — τ' add. Γ Bk. — κατέστη διδάσκαλος v.
 — 11 νῦν δὲ πάντων v. — γενομένων v. — τὴν (om. Α) τέχνην
 διδάσκειν v. — 12 ἐχρησθε v. — εἶχεν Γ, εἰ et εν in ras.,
 item κινδυν in κίνδυνον, et § 13 δεῖς et τίς. — 13 ἀπέ-
 χεσθε v. et ut videtur pr Γ. — περὶ ὡμενοι κατελθεῖν add. Γ
 Bk. — προσεβήλατε cum rasura Γ. — 14 αὐτῶν πραγμάτων
 ὕμν v. — φεύγοντες Hertlein: φυγόντες. — 15 ἀπ' ἐκείνου v.
 — ἔχων ὀκλίτας v. — ὕμν Γ: ὕμν. — περὶ Σικ. Γ Bk.: εἰς
 Σικ. τοὺς ἐκβαλόντας cum rasura post λ Γ. — 18 μὲν οὖν]
 μὲν Γ Bs. — μὲν ὕμν v. — παρέχοντος Γ Bk.: χορηγούντος.
 — ἐννεμήμοντα v. — τοιοῦτοις Γ Bk.: τοσοῦτοις. — 19 αὐτῶν
 pr Γ. — στρατιῶν Fuhr: στρατηγῶν v. — οὐκ
 ἀπολέσαι Bk.: οὐκαταπολέσαι Γ, οὐ καταπολεμήσαι ceteri.
 — 20 τὰς ναὺς τὰς ἐκ Φοινίκης v. — 21 ἕκαστον] στον in ras.
 habet Γ. — πλείστον pr Γ. — καιρὸν Γ Bk.: χρόνον. — οὐδέ-
 πώποτε Γ Turr.: οὐδέποτε. — τρόπαιον καθ' ὕμν v. — 22
 τὸν post βίον add. Γ Bk. — ποιήσασθαι Γ Bk.: ποιούμενοι.
 — τοῦ ante ζῶντος add. Bs. — 23 εἰπεῖν λόγους v. — ἐστὶν
 ἀνόητον v. — 24 ὕμν ὑπάρχειν Γ. — 25 ἦν πρὸς μὲν ἀνδρῶν
 v. — Ἀλκμεωνιδῶν Γ Fuhr.: Ἀλκμαιωνιδῶν. — μνημεῖον Γ
 Bk.: σημεῖον. — Ἀλκμείων Γ Fuhr.: Ἀλκμαίων. — ἐπέδειξαν
 Γ (19, 24 conferunt Turr.). — εἰλοντο φυγεῖν Bk., εἰλ. φεύγειν
 Γ Fuhr.: ἡγήσαντο κρεῖττον εἶναι φυγεῖν τὴν πατρίδα v. — 26
 τοσοῦτῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων Γ Bk.: τοσοῦτων ὄντων cett. cod. —
 κρατήσαιεν v. — φυγάδων v. — οὕτω] ω in ras. Γ, fuit ξ. — τῆς
 φυγῆς] τῆς φυγῆς corr Γ, ἐκ τῆς φυγῆς ex ci. Wolfi v. — 27
 ἀνδρείαν Γ. — τὸ μέγεθος add. Γ Bs. Sed praeterea ante
 καὶ τῇ (propter ὁμοιοκαταρκτον) excidisse puto καὶ τοσοῦτον
 ὑπερβάλλουσαν vel simile quid. — ἀλληθῇ Γ. — 28 αὐτὸς Γ
 Bk.: οὗτος. — Κορωνεῖα (ci. Wesseling) Auger. Γ Bk.: Χρωνεῖα
 Α pr, Χαίρωνεῖα vel Χερων. (Γ) cett. cod. — ὁμολογήσαιεν
 ὥς σωφρ. v. — γεγενῆσθαι v. — τοῦθ' ἐν εἶναι ci. Cor. — 29
 καὶ τάκλειων Γ Bk.: καὶ οὐ διὰ τάκλειων. — Θράξιας v. —

Ἀθηναίων Γ Βα.: Ἀθ. ὁπλίτας. — ἀρίστους καὶ μετὰ ν. — 30
 ῥῆν νομίζειν ποιεῖν τὸν ν. — ἀντιστρατήγοντι. Γ. — πᾶσι ν.
 — αὐτῶν H. Wolfius Γ pr Bk.: αὐτόν. — ἦν] ὧν εἵνυσεν Γ.
 — 31 ἐμὴν Γ Bk.: ἡμετέραν. — πρῶτος ὧν Γ Bk.: ἦν πρῶτος.
 — 32 ἐν Ὀλυμπίᾳ Γ Bk.: Ὀλυμπιάσι. — καὶ θαυμαζομένην
 (propter ὁμοιοτέλ.) om. Γ Βα. — ἐπιδείξεις ν. — τὰς post γι-
 γνομένης add. Γ Bk. — λητουργίας scripsi: λειτουργίας. sic et
 infra § 35. — malim πρὸς ἅπασαν. — 33 ταῦτα Cor. (coll. or.
 XVII, 9) Γ Bk.: ταῦτα δὲ. — 34 οὐδ' αἶ] οὐδὲ Γ. — τῶν
 ἄλλων πόλεων ν. — τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν] τοιαύτην δὲ ἀρετὴν
 Γ. — καὶ τρίτος γενέσθαι ν. — τὰ post κοινὰ add. Γ Bk. —
 προτέρων Γ Bk.: πρῶτων ν.; πρότερον Cor., qui etiam προτέρων
 proposuit. — δόξας ν. — 35 καὶ γυμνασιαρχίῳν (propter ὁμοιο-
 τέλ.) om. pr Γ (add. m. s.), inclusit Bs. — τοσούτῳ ν. — ἐν
 τοῖς ἄλλοις Γ Turr.: τῶν ἄλλων. — ὑπὲρ ἐκείνων δ' ν. —
 μικρῶν Γ Bk.: τοῦτων. — 36 οὐδὲ γὰρ] οὐδέ γε Γ Βα. —
 ὥσπερ οὐδ' οὐδὲ γὰρ Γ Βα.; K. autem Urbinatis lectionibus
 refutatis in proximis ἀλλὰ et περὶ τὸν δῆμον delenda censet.
 — ἐκείνοις Γ. — ἐγγόνει ν. — ἐγγερόμενον ν. — 37 σαφῶς
 Γ Turr.: σαφῶς ὑμῖν. — καὶ τοὺς δημοτικούς καὶ τοὺς ὀλιγ.
 (propter ὁμοιοκἀταρκτην) om. pr Γ (add. m. s.) Bs. — μετέ-
 χειν . . πρότερον om. pr Γ (add. m. sec.). — ἐφθασαν Bs.:
 ἐφθῆσαν. — φηγεῖν Γ Βα. — κακῶν Γ Bk.: καλῶν. — 38 ὡς
 πρὸς τυραννεῖν ἐπιβουλεύοντα Γ Bk.: ὡς τ. ἐπιχειροῦντα ν. —
 ἐκείνον ἂν ν. — αἰτίαν ταύτην μόνος τῶν πολ. ἦν ἄξιος ν. —
 βεῖν αὐτῷ καὶ ν. — 39 καὶ ποῖα in ras. habet Γ (m. II?). —
 ἴτω Γ Bk.: φ. — πλείστον Γ: τὸ πλείστον. — 40 ἡ ζηλωτότερος
 add. Γ Bk. — τὸ ante τελευταῖον om. Γ. — ἐφυγον scripsi:
 φευγον. — κτείνει ν. — καταλάβοιεν Γ. — ἀπολέσειαν Bs.
 — 41 τὰ δὲ δι' ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν, τὰ δὲ μεθ' ὑμῶν Γ
 Turr.: τὰ δὲ μ. ὑ., τὰ δὲ δι' ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν. — 42
 ἐνόμενος ν. — εἶχεν Γ Bk.: ἦγε ν. — 43 πρότερον ν. — ἡ
 τοι scripsi: ἡ μοι Γ, ἡ ἐμοι ν. Bk. — 44 ὑπὲρ add. Γ Bk. —
 ὅδ' ἀναγκ. . . ἀμυνόμενος om. pr Γ (add. m. sec.). — παρ'
 ὑτῶν Γ Bk.: περὶ αὐτῶν. — 45 Τεισίᾳ scripsi (sicut § 1. 50):
 ἰσίᾳ Γ Bk., τότε ν. — καὶ ante διὰ add. Γ Bk. — ἱκανῶν
 — τοῦ πατρὸς σώματος Γ. — 46 Πειραιεύς (sic) Γ (Rh.
 us. XXXIII, p. 566), Πειραιεύς Turr. — ἡμῖν ἀπέδωκεν ΓΛ
 k.: ἀπέδ. ἡμῖν (ὑμῖν ἀπ. est ap. Bs.). — προδεδοστυχηκῶς Γ:
 δυστυχηκῶς. — 47 ἐπιγεγραμμένων Cor. Γ Bk.: ἀπογεγραμ-
 νων. — 48 δέομαι δ' οὖν Γ (Rh. Mus. l. c.) Bs.: om. δ' Α
 pr. Bk. — περὶ μὲν ὑπὸ ν. — ἀποστερηθέντα ν. — δυνά-
 νος ἐπὶ τοῦδ' ὑμᾶς Γ Bk.: βουλόμενος ὑμᾶς ἐπὶ τοῦτ'. —
 εἰν Γ Bk.: ἐλείσθαι. — 49 ὀδύρεσθαι ν. — δ' εἰ] δὲ Γ.
 δωρεᾶς Γ Fuhr.: δωρεάν. — 50 τὴν πόλιν (ci. Cor.) Γ Bk.

τῇ πόλει. — πράττετε Γ Bk.: ἐπράττετε (πράττετε Cor.). — γνώμην ἐκείνοις v.

In hiatibus admittendis ut ceteras orationes iudiciales ita hanc quoque paullo liberiores esse a Benselero dudum expositum est. Inveniuntur in oratione Γ codicis ope emendata eiusmodi hiatus, qui elisione tolli non possint, XVII numero: inter hos post καὶ XI (§ 10. 15 ter. 19. 22. 41. 43. 44. 50 bis), singuli post ἢ et ante ἄν (42; πολὺ ἄν 21), tres in pausa vocis (40. 43 sq. 50). Mitto enim tales qualis est § 43 διότι ὁπόταν, utpote ubique ab Isocrate toleratos. Elisio autem longe frequentius quam in orationibus ut ita dicam scholasticis adhibenda est. In ceteris codicibus pauci praeterea hiatus sunt neque multo eis quos enumeravi graviores (§ 29. 36. 43).

Or. XVII. ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ. E titulis paginarum removi uncas, quos nomini Isocratis addidit Bs. Cf. librum meum qui est de eloqu. Attica vol. II p. 211 sq. — Initium orationis § 1—12 affert Dionysius Halic. (de Isocr. c. 19); cf. Fuhrium in Mus. Rh. XXXIII, p. 355 sq. — 1 μὴ δοκεῖν] μὴ om. ΓΕ, inclusit Bk. — οὐσία γὰρ μοι ἱκανή Dion. — δόξαμι μηδὲν Dion. Fuhr.: δόξω μηδὲν. — προσήκον .. ἐγκαλεῖσαι ΓΕ Dion. Cor. Bk.: προσηγόντως .. ἐγκαλεῖσθαι. — βίον ΓΕ Dion. Bk.: χρόνον. — 2 τὰ ante πρὸς add. ΓΕ Bk. — ταῖς ante τραπέζας om. E. — πρὸς τοὺς τοιοῦτους v. Dion. — πολλὰ om. Dion. teste Fuhrio. — διαχειρίζουσι] διὰ χειρὸς E. — πᾶσι φανερόν Fuhr. l. c. p. 329. — τοσούτων χρημ. v. Dion. Bs. — 3 οὖν] δὲ Dion. — ὅπως ἂν δύνωμαι Dion. Bs.: ὥς ἂν δ. v., om. ΓΕ Bk. (est ὁμοιοτέλ.). — Σωπαῖος] Σινωπεύς D(ion). Bs. — Ἰσασιν. οὗτος .. διακείμενος E. — μὲν post πολλῆς om. pr Γ. — 4 ἄλλης ΓΕ D. Bk.: ὅλης. — γεμίσας οὖν] γ. δὲ v., ἐπιδημήσας δὲ vel δὲ sine particip. codd. Dionysii, ἐμπλήσας οὖν rc γρ Δ. — μου] malim μοι. — ναὺς σίτου] ναὺς πον D. — ἄμα καὶ κατ' Γ Bs. — κατὰ ante θεωρ. om. D. F(uhr). — 5 ὥς καὶ ὁ D. Bs.: ὥς. — οὐμός ΓΕ Bk.: ὁ ἐμός. — τε ante χρήματα om. D. — κεινέαι et ποιῇ D. — 6 πρὸς αὐτὸν οὐκείως v. — περὶ τῶν χρημ. D. — verba ἡγούμην .. Σάτυρον in codicibus ommissa, D. inseruit H. Wolfius. Casu autem excidisse non videntur; itaque uncas cum Bk. Turr. addidi. — προσέμην D. hic Turr.: προσέμην D. c. 20, ubi ante h. v. μὴ additur. — κινδυνεύειν D. c. 19: κινδυνεύειν c. 20 Bk. — κείνος scripsi: ἐκεῖνος. — Σάτυρον D. Turr.: τοῦ Σατύρου Bk. — 7 post εἶναι verba v. addita, apud D. et in ΓΕ ommissa: προσομολογεῖν .. καὶ, cum Bk. uncis inclusi (om. Bs.). Non videntur interpolatoris esse, sed a scriptore ipso primum posita, post secundis curis circumscripta. Quod idem de prioris § verbis in codicibus omissis dictum velim. — καὶ τούτῳ καὶ ἑτέροις ἐπὶ τόκῳ φαίνεσθαι ΓΕ Bk.: καὶ τούτῳ καθάπερ εἴς ἐπὶ τ. φ. Dionysii codex F,

eadem om. *καὶ τοῦτ' αὖ* Dionysii v., unde illa verba deleuit Bs., *φαίνεσθαι καὶ τ. καὶ ἐ. ἐπὶ τ. v.* — 8 *ἐπειδὴ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς περὶ Σατύρου* D. — *οὗτος] αὐτός* D. — *κάλλιστον αὐτῷ καιρὸν* ΓΕ Bk.: *κάλλ. καιρὸν αὐτῷ* D. Bs., *αὐτῷ κáll. κ. v.*, om. *αὐτῷ* Turr. — *τὰ μὲν γὰρ* ΓΕ D. Bk.: *καὶ τὰ μὲν.* — *παρ' αὐτῷ* Turr.: *παρ' αὐτῶ.* — *καὶ ante ἄξια* om. D. — *πᾶσι τε φανερόν* D. Bs.: *πᾶσι δ' (τ' Cor.) εἶναι φ.* — *ὁμολογοῦντα* D. — 9 *ἐνόμιζεν* ΓΕ D. c. 19 (c. 20 *ἐνόμιζον*) Turr.: *νομίζων* (del. ci. Fahr p. 359). — *αὐτῷ μελήσειν* D. v. *αὐτῷ ipse restitui.* — *εἰσπλευσούμην* ΓΕ D. Cor. Bk.: *εἰσπλευσάμην.* Verum fort. *εἰσπλεύσαιμι.* — *εἰς τὸν Πόντον* e D. (c. 19 et 20) addidi cum F., qui transponendum putat *εἰ δ' εἰς τ. Π. εἰσπλ.* — *με ante μετά* om. ΕΔ. — *διαλογιζόμενος* D. Bs.: *λογιζόμενος* (an *δὴ λογ.?* F.). — *διενοεῖτό μ' ἀποστρεφῆναι τὰ χρήματα* D. c. 19 (*διεν. καὶ ἄ. κτλ. c. 20*) Bs.: eadem omisso *με v.*, *διενοεῖτ' ἀποστ. με τῶν χρημάτων* ΓΕ Bk. — *ἀπορεῖν ἐπὶ καὶ* (ante *οὐκ ἂν*) add. ΓΕ D. Bk. — *ἐπειδὴ δ' ἐγὼ βουλόμενος* D. Bs.; eadem om. *σαφῶς.* — *ἀπαιτήσοντας* om. ΓΕ Bk., reduxit Bs. — 10 *προσπατακνότηων* v. D. Bs.: *συμπεπ.* ΓΕ Bk. — *ὃ γ' ὑπῆρχε* Auger. tamquam ex D. Bs.: *ὥστε ὑπῆρχε μοι* D. sec. F., *ὃ ὑπῆρχε* codd. Bk. — *σιωπῶντι* D. — *ἀποστρεφῆσθαι τὰ χρήματα* v. — *ταῦτα μὲν μηδὲν* D. Turr.: *ταῦτα μηδὲν* ΓΕ Bk., *μηδὲν* v. — *πρὸς* om. E. — *καὶ ante ἐμὰντὸν* om. D., *κατα-τῆσαι καὶ ἐμ. καὶ τὸν πατέρα* v. — *εἶναι ante ἡσυχίαν* add. ΓΕ Bk. — 11 *μετά ταῦτα* D. — *ἀφικνούμεντα μοι* cf. c. Wolfio Bs.: om. cf. D. v., *μοι* cf. om. ΓΕ Bk. — *τε post πίστει* addit Dion. c. 19. 20, sed idem habet *ὥς pro ὥστε.* — *αὐτῷ τὰς μεγίστας* . — *γυναῖκα* add. ΓΕ D. Bk. (γ. τῷ ἑαυτοῦ *ὕλει* *ἐληφώς* Dion. c. 19. 20.) — *ὕψ v.* — *ἥδη* add. ΓΕ D. Cor. Bk. — *περὶ utrumque et Κίττον* om. D. — 12 *ἐξήτουν* ΓΕ Bk. (ci. Cor.): *ἐζήτουν* , *ἐπεζήτουν* D. — *ἐλ. σαφέστερον τοῦτον ἂν v.*, *ἔλεγεν αὐτοῦ* , *σαφέστερον* Dionysii F; reliqui *σαφέστερον* cum lacuna ante h. v. — *πάντων* om. D. Bs. — *αὐτὸν ἐπὶ] τὸν ἐπὶ* D. Bs. — *παρ' αὐτοῦ λάβοιμεν* v. — *αὐτῷ* Bs., *αὐτῷ* ΓΕ D. (praeter ¹, qui *αὐτὸν*) Cor. Bk.: *αὐτὸν.* — *ἀφῆκέ με* E. — *καὶ μοι ἰάβητε τούτων μάρτυρες* D. — 13 *οὗτος ἡμᾶς* ΓΕ Bk.: *ἡμᾶς οὗτος.* — 14 *οὐδὲ δεδοίκει* E. — *ὅφ' ἡμῶν ἔφασκεν* v. — *τεγγυῶντος* ΓΕ Turr.: *διεγγυῶντος.* — *Πασλὼν αὐτὸν] Π. ὥς* , *εὐθέρου* *ὄντος* αὐτοῦ v. — 15 *αὐτῷ πεπραγμένον* ΓΕ Bk.: *τω διαπεπρ.* — *δὲ δέκα βασαν.* ΓΕ. — *ἀπῆντησαν μὲν εἰς* — *Ἡφαιστήιον* v. — *καὶ ἐγὼ* v. — *ἕως* Dobr.: *ἕως ἂν.* — *οἰῶν δ' οὕτως* ΓΕ Bk.: *οὕτος δ' v.* Est pausa vocis ante *δημοκ.*, qua excusatur hiatus. — *ἐλεσθαι αὐτοῦς* v. — 16 *ἂν ἔφασαν βασανίσαι* v. — *οὕτω δ' οὗτος σφ. ἔφυγε* v. — *ἔλεν* ΓΕ Bs. — *malim ἀργύριον δ' om. τὸ.* — *ἣν ἅπαν* *οὔτιςιν* v. — 17 *τὸν ante παιδᾶ* om. E. — *ἐπειτα* (ἐπ. δὲ

Α) ληφθέντα v. — ὄντα add. ΓΕ Bk. — ἐκέλευε v. — post σωτηρίαν in Γ deletae sunt litterae duae. — ἐλθόντα αὐτῷ v. — 18 ἔκλειε v — αὐτῷ Bs.: αὐτῷ. — τοιαύτ' τοιαύδ' v. — τούτῳ ΓΕ Bk.: τοῦτο. — τὰ ἔμμαντοῦ v. — 19 ἀλλήλοις ΓΕ Bk.: ἡμῖν αὐτοῖς. — οὗτος ΓΕ Bk.: αὐτός. — ὑμεῖς om. E. — Ποντον εἰσπλεύσεσθαι v. — ἀποδώσειν μοι τὸ χρυσίον v. — τὰ συμβόλαια v. — καταλλαγῆς ΓΕ Bs. — αὐτός ante βούλ. add. ΓΕ Bk.; contra αὐτῷ ipse circumscripsi. — μὴ ταῦτα ΓΕΛ Bk.: ταῦτα μὴ. — ἐπιτρέψειν v. — 20 Πύρωνα ΓΕ Bk.: παρὰ Σατύρωνα v. — προστάξαντες] συντάξαντες v. — διαλλαγῶμεν] ἀπαλλαγῶμεν ΓΕ. cf. § 25. — 21 Πασίων om. ΓΕ. — ἐξήτειτο v. — ἐτυχεν v. — εἰ τι] ἐπὶ ΓΕ. — κατεροῖ Bk. in add., Bs., κατεροῖη Cb. — 22 μὲν ante Μενέξενον add. Cor. ΓΕ Bk. — αὐτὰ τὰ συγκ. E. Malim πρὸς δ' ἑμμαντὸν ποιεῖν τὰ σ., vel πρὸς δ' αὐτὸν ἐμὲ κτλ. cf. 28. — συγκείμενα] ὁμολογημένα rc. γρ Γ. — ἐκείνης ἐδεδοίκει τῆς εἰληγμένης ΓΕ Bk.: τῆς εἰλ. ἰδεδ. — συλληφθείη v. — 23 τοῦ ξένου τοὺς καίδας Dobr. Turr.: τοῦ Μενέξενου τ. κ. v. E, τοὺς καίδας Γ Bk. Bs. — ἀπάντων add. ΓΕ Bk. — ἐγένετο ΓΕ Turr.: ἐγγένητο. — συμπλεύσεσθαι v. — πρὸς ἐμ' αὐτῷ Bk.: πρὸς ἑμμαντῷ ΓΕ, αὐτῷ πρὸς ἐμὲ v. — ἂν οὖν ὑμῖν v. — γεγραμμένον del. Dobr., sed ne hiatus existeret, ἐν τῷ γρ. quoque delendum erat. — γεγραμμένους Bs. — ἐγκλημάτων ΓΕ Bk.: συμβολαίων v. — 25 σκοπεῖτε v. — τῷ ξένῳ τὴν συνθ. ΓΕ: τὴν συνθ. τῷ ξένῳ. — φησὶ τῶν . . χρυσίων om. pr Γ. — δ' ὥς ἔδει ΓΕ Bk.: δὲ δεῖν. — κομίσασθαι παρὰ τούτου v. — ὁμολόγηται v. — 26 παθόντες H. Wolfius. — τὸ γραμματεῖον add. ΓΕ Bk. — ἂν Γ: ἔάν. — ἦν Πασίων v. — ἡμῖν add. ΓΕ Bk. — ἡμῖν ἐτι πραγμάτων ὄντων v. — διαλύεσθαι v. — 27 τὴν αἰτίαν . . δι' ἣν v. — ἐπειδὴ v. — ἐγένετο ΓΕ Bk.: ἦν v. — παρακαταθήκης (ci. H. Wolf.) E Turr.: καταθήκης et in mg. παρα Γ, καταθήκης v. Bk. — 28 δὲ κλεύσαι' ἀποδ. ut videtur pr Γ: δ' ἐκλεύσασθ' ὑμῖν ἀποδ. E, δὲ κελ. ὑμῖν ἀπ. v. Bk. — ἀφῆκα τοῦτον v. — οὐ δικαίως ἂν v. — 29 ἀπασι ci. Fuhr l. c. p. 329, 3. — ὅς] ὅς' ΓΕ, ὦν v. — ποιησάμενον Γ Turr.: ποιησαμένον. — τῶν χρημάτων add. ΓΕ Bk. — τὰς συνθήκας ΓΕ Bk.: τὴν συνθήκην. — 30 ἐτι δὲ κάκειν' ΓΕ Bk.: ἐπειτα καὶ τοῦθ' v. — συγγράψαι v. — ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν v. — ἐπειδὴ δὲ v. Bk.: ἐπεὶ δὲ E Bs., ἐπειδὴ Γ. — 31 Ἀργύριον] ἀργύριον hic et § 32 E, in Γ videtur esse ἀργύριον. — ὄνθ' ἡμῖν ἀμφοτέροις v. — με ἧ add. ΓΕ Bk. — 32 ἐξελέγχειν E v. — γε add. ΓΕ Bk. — κατέφυγε v. — μάρτυρα v. — 33 ἐπιχειρήσοι E, ἐπεχειρήσας v. — ὑδρείας E. — 34 ἔνεκα v. Dd.: ἔνεκεν Γ Bk. — ἐκανοίγειν Γ. — κατεσφραγισμένοι ΓΕ Bk.: ἰterum σεσημασμένοι v. Turr. (Dobr.) — χορηγῶν] πονηρῶν ΓΕ, quod nollem receptum a Bs. — γραμματεῖον v. — μετέγραφαν post

κερδαίνειν ΓΕ Bk., post μηχανησάμενοι v. — κλείω δεῖ v. —
 35 ἦδη v. Bk.: ἡ Γ, εἰ E Bs. — μοι ἐνθάδε v. — οὖν post
 ἄξιον om. E Bs. — ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα v. — Στρατοκλήους
 post ἐδεήθην del. Dobr. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ. — 36 Λακ. ὅπαρ-
 χόντων . . χρόνον κυρίων τῆς v. — μὲν οὖν] μὲν E. — ἐνθάδε μοι
 v.: μοι ἐνθάδε ΓΕ cum hiatu. cf. § 35. — ἐμοὶ δὲ μέγιστα ἐσε-
 σθαι σημαία τὰ v. — 37 οὐμός scripsi: ὁ ἔμός. — αὐτός δ' scripsi:
 αὐτός ΓΕ, ἡ αὐτός v., καὶ αὐτός ci. Sauppe. — ἐμὲ ἐνθάδε
 v. — συνίστησα καὶ φ καὶ ὁμολόγησεν E. — μου add. ΓΕ Bk.
 — 38 ἀπειλαμβάνετο E. — ἐμαυτοῦ] ἐμαυτῷ v. — 39 δυνηθεῖν
 ΓΕ Bk.: οἷός τ' ἦν v. — προσομ. τὰς τριακοσίας v. — ἐξ ὧν
 ἐκείνους μάλιστα πείθειν φόβῳ μὴδὲν εἶναι μοι v., quod re-
 cepi addito ἄν: ἐξ ὧν ἐκείνοι μάλιστ' ἤμελλον πεισθῆσεσθαι
 ἢ εἶναι μοι χρήματα ΓΕ Bk., quod e § 7 perperam repetitum
 videtur. — 40 καὶ ταῦτά θ' Γ. — ὅπ' ἐκείνου codd. praeter
 ΓΕ (emend. iam Wolf.). — ἄν post γνώσεσθε add. v. — μὲν
 ἄρ] μὲν οὖν v — πλεον ΓΕ Bk.: κλείους. — 41 ἐπιγραφῶν
 haiter: ἐπιγραφῶν. — αὐτός τε αἰρ. . . εἰσφορὰν ΓΕ Bk.:
 αὐτός τε καὶ οἱ ἐμοί. καὶ ἐμαυτῷ μὲν ἐπιγραφάμην εἰσφορὰν
 ἐγίστην v., εἰσφορὰν deleri posse censet Dobr. — ὑπὲρ Πασί-
 ας δ(ε) ΓΕ Turr.: ὑπὲρ δὲ Π. v. — τυγχάνει χρήμασι v. —
 2 τούτοις ΓΕ Bk.: ταῦτα. — δέ μου E v. — διέθεσαν] ἔθεσαν
 E Bs. — τὸ μὲν πρῶτον post ὥστε Dobr.: post ἀποθανεῖν
 E Bs. (E omisso τελευτῶντες δ'), om. v. Bk. — ἦλθον ἀκριτος
 τοῦ. ΓΕ Bk.: ἐδέξατο ἀποθ. ἀκρ. v. — παρα μου Γ. cf. or.
 33. — 43 ξένος ὧν om. μοι v. — τὸν ἐπὶ τῆς τραπ. ci.
 or. — ἐπεστερεῖτο E. — μοι χρημάτων ἐγγυητῆς v. cf. 37. —
 μοι ἐγένετο] μοι ἐγίνετο A, μοι κατέστη hic quoque (cf. 43
 tr.) ΓΕ Bs. Pro μοι Sauppe ci. μου cll. 37. 43. Mihi de-
 idum videtur. — ἱκανὴν πίστιν ἔχειν παρ' ἐμοῦ τὸ v.; pro
 ἱκανὴν γὰρ Γ ἀποχρῶσαν. — ἐαυτῷ v. — τέ post ἦν add.
 E Bk. — ἐκεῖτο v. — τῶν ἄλλων add. ΓΕ Bk. — ἐξειδότης
 τ Γ. — 45 ἐκείνων τῶν χρόνων v. (sed A ut ΓΕ). — ἐτόλ-
 με τὸ πρῶτον v. — ἐμὲ δ' . . ὄντα E. — 46 ἐπαρθεῖναι καὶ
 v. (καὶ del. ci. Cor.). — εὐθύς ἐμοὶ ΓΕ Turr. Bs. — ἡμῶν
 τερος v. — 47 ἐνθάδε μένειν v. — ἐξαιτοῖη v. — τῶν post
 τῶν om. ΓΕ Bs. — 48 ἔστιν post ἄξιον om. E. — τὴν ante
 στίαν add. ΓΕ Bk. — ἐπεχείρει ΓΕ Bs.: ἐπιχειρεῖ. cf. § 50.
 εἰ om. Γ. — τὰ χρήματα v. — τοῦτον φόντο ἅπαντες ὀφλ.
 δέκην v. — 49 ἀλλὰ γὰρ ἴσως . . ἀλλ' οὐ ΓΕ Bk.: ἀλλὰ γὰρ
 . ἀλλὰ v. — ἀφηρεῖθ' ΓΕ Bk.: ἀφαιετο v. — 50 ἡμῖν add.
 Bk. — ἔχομεν ΓΕ Turr.: ἔχοιμεν. — φανερῶν cum H. Wolf.
 ΓΕ Bk.: φανερώς. — ἐπιχειρεῖ v. — 51 Σάτυρον εἰσπλεύσειν
 - μου προσκαλεσαμένον v. (προκαλ. Wolf.). — ἐξέπεμψε v. —
 τε μὲν ἔλθων v. — εἴη καὶ τὸ γένος ΓΕ Bk.: ἔστι καὶ τὸ γ. εἴη
 - εἰσπέμψει Turr.: εἰσπέμψαι Γ, εἰσπέμψ E, πέμψει v. Bk.

— 52 δὲ ὁ Σάτυρος v. — τοῦτον] του Γ. — δὲ σφόδρ' . . ἀδικεῖσθαι με E Bk. et qui mēn pro me habet Γ: δέ με σφόδρα . . ἀδικεῖσθαι v. — ἐγγράφας v. — αὐτοῖς add. ΓΕ Bk. — 53 ἀποστερεῖν E. — τὰ χρήματα v. — βασανίζειν add. ΓΕ Bk. — τοῦτον add. ΓΕ Bk. — γ' αὐτῶν] γ' αὐτῷ E. — 54 cf. Isae. VIII, 12. — μὴ γενομένους scripsi: ἡγούμενους ΓΕ Cor. Bk., cet. γεγενημένους. — πεπραγμένων Fuhr.: παραγενομένων ΓΕ, γεγενημένων v. — σαφῶς ΓΕ Bk.: φανερώς. — οὐ γὰρ δῆπου ci. Cor. — 55 ὑπὸ τοῦτου cum H. Wolfio Cor. ΓΕ Bk.: ἐπὶ τοῦτου. — μ(ε) Γ: ἐμὲ. — 56 μόνου ποτηρίαν v. — ὡς cum H. Wolfio Cor. Bk.: ὅς codd. — 57 ἀπέρχεσθαι ΓΕ. — 58 ποιήσαισθε cum H. Wolfio Cor. Bk.: ποιήσεσθε codd. — ἐπιστολὰς . . ἐκείνων om. pr Γ. — ὑπὲρ ἐκείνου re Γ. — πιστοτέρους . . ἐμῶν om. pr Γ.

De hiatus huius orationis haec addo. Gravissimos reliqui XIII: § 10 τοῦτον ἀναστερήσθαι. 11 Σατύρω οὕτως et αὐτοῦ vλεῖ. 12 αὐτοὶ ἠφανίσαμεν. 13 ἡξίου αὐτὸν. 19 πορρωτάτω ἀπὸ. 20 et 25 Σατύρω ἀποδοῦναι. 21 μόνου ἀπαλλάττειν. 34 τρόπῳ ᾧ ἡδύναντο. 37 αὐτῷ ἀποδώσει. 38 ἐμοῦ ὀφείλειν. 43 κινδύνου ἀπίων. Alii multi a pausa excusationem habent, quos enumerare longum est (§ 15 οὕτως. 16 βασανισταί), neque prorsus damnandi ei qui efficiuntur vocolis δῆ (ἐπειδὴ) οὖν καίτοι μοι (§ 18. 29; 56. 58; 32. 34. 37. 50; 11. 32. 37. 41. 44. 45. 52). Sunt praeterea qui existant appellatione iudicum ᾧ ἄνδρες δικασταί, fortasse non tolerandi, quippe qui deleta δικασταί voce facile tollantur (§ 8. 9. 11. 21 bis. 27. 32. 33). At nolui quicquam mutare, nisi codices adessent. Contra multi hiatus ex auctoritate codicum, Urbinatis Ambrosianique maxime, sublatis sunt. Optimis codicibus propter hiatum obtemperandum non esse visum est tribus locis (§ 10. 36. 44); deteriores tali modo peccant non minus decies (§ 9. 14 bis. 15. 19. 23. 26 bis. 35. 44).

Or. XVIII. Non exstat in codicibus ΓΕΔ. Bk. unum tantum codicem A contulit. — Inscr. ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ (A Bk.: παραγραφικός v.) ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ. — 2 (item 7. 38. 50) Πισραιῶς Dd. — 3 ἐπωβελίαν cum H. Stephano Bk.: ἐπωβελείαν codd. — 5 λαβόμενος δ(ε) αὐτοῦ pr A Bk.: λ. (vel cum Stephano βουλόμενος) δὲ αὐτοῦ ἀφελείσθαι αὐτὸ v. — Πάμφιλον Stephanus Cor.: ἄν φίλον v., φίλον pr A Bk. (ἄμφιλον A corr.), φίλον Turr. Bs. (Φίλωνα s. Φιλῖνον ci. Dobr.). — ἔφασκεν αὐτὸ A Bk.: τοῦτο ἔφ. αὐτῷ v. — καὶ δημόσιον Dobr.: δημ. pr A Bk., ὥστε δεῖν δημ. v. Bs., δεῖν δὴ δημ. ci. Scheibe. — post γίνεσθαι add. αὐτὸ codd. praeter pr A. — ἀμφισβητοῦντος δὲ τοῦτου scripsi: ἀμφισβητοῦντες δὲ περὶ τ. v. Bk., ἀμφισβητοῦντος δὲ π. τ. Bs., ἀμφισβητούντων δ. π. τ. Sauppe. — 6 ἄλλοι τε Fuhr (Mus. Rh. XXXIII, p. 347, 9) coll. v. l. 6, 24.

12, 8: δ. μὲν. — 7 οὗτος addidi. — 8 Πίνωνα e coni. Sauppil add. Turr. Bs. — 9 ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις Cb. — λόγους] τοὺς λόγους ex coni. Bs. — 10 ἀποτείσαντι scripsi: ἀποτίσαντι. — τί δ' ἂν ὑμῖν v. — τὰ πολλὰ διηγοίμην; οὐδὲν γὰρ scripsi coll. 17, 23 (τί ἂν ὑμῖν τὰ πολλὰ λέγοιμι; εὐρέθῃ γὰρ): codd. καθ' ἑκαστον διηγοίμην, ἃ πολλὰ (ἃ . . παρέλιπον del. Cor.). Verba καθ' ἑκαστον explicandi causa ad τὰ πολλὰ adscripta fuisse puto. — in extrema § lacunae signa addidi (excidit καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας vel simile quid). — 11 διαφθεύροντος c. Wolfio Cor. Bk.: libri διαφθεύραντος. — προβαλομένου ci. Cor. — μάρτυρα Bk.: libri μάρτυρας. cf. § 15. — ἐκείνη v. — μὲν οὖν οὐκ ἐπεξ. A Bs. — 12 ἐπωβελίαν Bk.: ἐπωβελείαν. — 13 δλαίαν (ci. Cor.) Bk.: διαιτῶν codd. Bs. — 14 θνεῖν A. — 15 θανμάξω κτε.] respicit ad h. l. Aristot. Rhet. II, 19. — νομίζειν A. — 16 μάρτυρες A Bk.: οἱ μάρτ. v. (μοι μάρτ. Cor.). — εἶδε Wolf. Cor. Bk.: δεῖ. — τοῦτον] τούτων A. — 17 τοιοῦτο A. — ἐκράτει Wolf. Cor. Bk.: codd. ἐκρατεῖτο. — 18 οὐδὲν πώποτε A Cor.: οὐδεπώποτε. — 20 ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων ci. Wolf. — 23 οὐδὲ τόδ' ci. Cor. — 24 μόνον] μὲν A. — ἐμμένετε Dobr. Turr.: ἐμμενεῖτε, quod offensionem nullam habeat si in proximis scribas ἀναγκάσετε. Cf. Gebauer de hypot. et narat. argum. ex contr. formis p. 195. — εἵσατε A. — 26 ὀργίζεσθε A (sec. Bk.) Wolf. Cor. Turr.: ὀργίζεσθε. — ποιεῖτε A. — 29 καταφεύγομεν (ci. Cor.) Bk.: A καταφεύγομεν, lii καταφεύγομεν. — εἰ Λακεδ. (ci. Cor.) Bk.: εἰ οἱ Λακ. — φόδρ' ἂν Cor. Bk.: σφόδρα. — 30 φανοίμεθ' v. — 31 στάσεως Bk.: συστάσεως v. — 32 ἄλλ' ἢ A Cor. Turr. Bs.: ἄλλ' ἢ. — ὑμετέραν A. — γενέσθαι (ci. Cor.) Turr.: γεγενῆσθαι. — 34 ὃν μὲν τοῖς] τοῖς μὲν A. — νόμους μόνον A. — 35 μὲν οὖν Dobr.: μὲν οὖν. — ὀδυρεῖσθαι (ci. Cor.) Turr.: ὀδύρεσθαι. — αὐτῷ Turr.: αὐτῶ. — λέξειν] λέγειν v. — ἐπωβελίαν et 37 ἐπωβελίας cum Ald. Dd.: ἐπωβελείαν et -είας. cf. 8. 12. — 37 ζημιώσασθαι A. — 39 ἐλεῖν scripsi: ἐλέους. — αὐτός τι A Bs.: ἐστὶν αὐτός. — 40 ἐκείνον A. — τὰ πολυλότηα scripsi: ἀπολωλότηα. — 41 τάχα] τάχ' ἄλλα ci. Sauppe. — 42 ἦν . . ἀνησθε Bk.: ἦν' . . φανήσεσθε A Bs., εἰ . . φανήσεσθε Turr., . . φανήσεσθε v. — 43 ὁρῶσι A Bk.: εἰδῶσι v. — 44 ταῦτα m Langio Cor.: ταῦτα Bk. — διδάξαίτε Cor. Bk.: libri διέηγε. — 45 περὶ αὐτῶν Bk.: περὶ τῶν αὐτῶν. — 47 οὐδὲ ἐν Turr.: οὐδεμίαν. — 48 φησὶ μὲν Bk.: φησὶν A v. Turr.: ἐθόμεν cum Wolf. Cor. Turr.: ἐπιθυμεῖ. — ἐκείνης Bk., fort. n A: ἐκείνων v., ἐκείνοις Cob. — οὐδ' ἐπεὶ Cb. — αὐτὸν it.: αὐτόν. — 49 φυγόντων scripsi: φευγόντων. — 50 τυγῶν codd. Turr. Bs.: τυγχάνων Cor. Bk. — ἡμῶν et ἡμᾶς Ald. Bs. — 51 ἄς post γραφᾶς add. Cor. Jacob. — 52 ὑποφάμενοι A Cor. Bk.: ἀποκρ. — συντρέφαι κατὰ τῆς κ. v. —

αὐτῆς post κεφαλῆς del. Fritsche (Ann. Jahn. X [1829] p. 22) Sauppe. — 53 δὲ μεμαρτυρηκώς Bk.: δὲ ὁ μεμ. v. Bs. — ἡ μὴν c. Wolf. Bk.: ἡμῖν A Bs., ὑμῖν cett. cod. — 54 μετέλαβον scripsi (scil. Callimachus eiusque socii): μετέλαβεν, quod ad C. solum referri deberet. — 56 ἀπεδείχθη v. — 57 Φιλοργὸς Suid., Phot., B. A. 315, Turr.: Φιλοργὸς A Bk., Φιλεργὸς v. — Γοργόνειον Suid. (s. v. Φιλ.) Bk.: libri γοργόνιον. — μάρτυρας (ci. Cor.) Bk.: μάρτυρα v. Bs. — 58 ἐξέσται e con. Bk. Turr.: ἐξεστὶ. — ἀπάσας Fuhr (Mus. Rh. XXXIII, p. 329): πάσας. — χρησέσθαι A. — 59 τὰς ναῦς τὰς scripsi coll. 7, 64: τὰς ναῦς. — διήνεγκα v. — 61 εἰσάγοι scripsi: εἰσάγει. — τὸν σφετέρων c. Wolf. corr. A Cor. Bk.: τὸν σφετέρων. — πρόσθεν v. — 62 αὐτὸς c. Wolf. Cor. Bk.: libri αὐτῶν vel αὐτοῖς (hoc A). — 63 ὅς post γεγεννημένος om. pr. A. — 65 οὐδ' οὕτω A Bk.: μὴδ' οὕτω (οὐδέπω οὕτω Ch.). — 67 ὑμᾶς scripsi: ἡμεῖς. — ἀξιοῦντες δὲ τοῖς ὅρκοις . . ἐμμένειν scripsi: τοῖς δ' ὅρκοις . . ἐμμένοντες v., sed A ante τοῖς lacunam litterarum VIII vel IX habet, post τοῖς omittit δ'; itaque Bk.: . . . . . τοῖς ὅρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντες (Sauppins ci.: οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς κτέ.). — 68 τιμαρίας ἀφείναι κύρια] „haec ambigua sunt in A. Locus est litteris X vel XI, quarum prima fuit r“. Bk. Locus prave interpolatus videtur: Isocr. scripserit ἱκανὰν σάξιν vel κύρια σ. — γένοιτο Ald. Bs.: ἐγένοντο A Cor. Bk. cf. Gebauer l. c. p. 203. — ἦδη A Bk.: αἶ v. Bs. Sed sic quoque sententia per-versa est; itaque μᾶλλον, quod legebatur ante ὁμονοεῖν, ante στασιάζειν inserui, illo autem loco lacunae signa posui. — ψηφίσασθαι Wolf. Cor.: ψηφίσεσθαι A Bk.

Hiatibus vitiosis haec oratio fere caret. Non raro hiatus voce καὶ efficitur (§ 1. 10. 13. 21. 22. 23. 24. 35. 39 bis. 54), ter voce εἰ (15. 24. 25); adde ἡ ὅστις 56, δοκεῖ ἄν 18, ὁ ἀγών (ἀγών) 33. Pausa maxima excusatur hiatus § 4 sq. 5 sq. 15. 23. 34 sq. 41 sq. 46 sq. Aliis locis et pausa minor et correctio facilis est: § 2 ἐπιδείξαι ὅτι, 15 νομίζει ὅτι (ubi in promptu est διότι reponere); 21 ὧ ἄνδρες [διδασκται] οὕτω; 5 γίγνεσθαι, κείνον; 21 λόγοις τοῖς ἑαυτοῦ ὥστε (ἑαυτοῦ λόγοις ὥστε); 61 προσιπόντος Λυσάνδρον, εἰ (Λυσ. προειπ. εἰ). Praeterea minor pausa est his locis: § 19. 23. 35. 40. 40 sq. 56 bis.

XIX. ΑἰΓΙΝΗΤΙΚΟΣ. 1 αἶς ΓΕ Turr.: ἄς. — καθίστηκεν A v. — τῶν δικαίων τυγχάνειν περ. A v. — 2 τοῦτον τὸν ἀγ. A v. — 3 χοῦν Γ Bk.: χοῦ v., ἐχοῦν cum Wolfio Cor. Bs. — αὐτῆς (ci. Cor.) Γ Bk.: αὐτὴν A v. — ἄμα add. Γ Bk. — 4 ἀποτελεῖν scripsi: ἀποτίσειν. — ἐπειδ' ὑμῖν add. Γ Bk. — δόξουσι Γ. — ἀρξομαι] οἶμαι Γ. — 5 Θρασύλοχος A v., et sic per totam orationem patri vulgo idem cum filio nomen est. — γάρ om. ΓΕ. — διαθήκην ἐμολ παρὰ A v. — παρέλαβεν Γ Bk.: κατέλιπε A v. — Πολεμ. μάντει A v. (emend. iam Cor.)

— 6 ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχρ. ταύτη τῇ τέχνῃ $\mathfrak{A}$ v. — πλάνος v. — ἀκείνους] ἃ ἐκείνος codd. cf. 12, 78. — 7 ἐπόθησεν $\mathfrak{A}$ v. — ἄλλων Γ Bk.: λοιπῶν $\mathfrak{A}$ v. — τοῦ ἐμοῦ Γ E Turr. — 8 ἀνεψίαν Γ Bk.: τὴν ἀνεψ. $\mathfrak{A}$ v. Bs. — αἰσπερ Γ Bk.: αἷς $\mathfrak{A}$ v. — 9 μετὰ δὲ ταύτην $\mathfrak{A}$ v. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν. — θυγάτηρ add. Γ Bk. — παιδὰς γνησ. καταλιπὼν Γ Bk.: γνησ. παιδὰς ποιησάμενος $\mathfrak{A}$ v. — 10 κλείονος ἡγούμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς $\mathfrak{A}$ v. — ἡγάγομεν $\mathfrak{A}$ v. — καὶ φίλοις . . ἐχρώμεθα add. Γ Bk. — 11 φεύγοντες Dobr. — τὸ δὲ Γ $\mathfrak{A}$ Bk.: τὸ δὴ v. — φθόγῃ σχόμενον Bs.: φθ. ἰσχύμενον (φθ. κατεχόμενον ci. Fuhr.). Σχέσθαι sensu passivo usurpari satis constat; cf. Plat. Soph. 250 D συνεσχόμεθα, aliaque exempla ap. Kühnerum Synt. p. 102 sq. — αὐτῶ] αὐτοῦ $\mathfrak{A}$ v. — παρούσης Γ. — ἐπὶ τσσαύτης ἐρημ. $\mathfrak{A}$ v. — ἀξίαν μοι Γ Bk.: ἂν ἀξίαν $\mathfrak{A}$ v. — 12 τὸν Αἰγιν. Turr.: τὸν Αἰγ. — 13 τοῦτον τὸν $\mathfrak{A}$ v. — Αἰγινῆται fort. delendum. — ὄντα om. Γ E. — χεῖρον Cor. Γ Bk.: χεῖρω. — αὐτῶ Bait.: αὐτῶ. — μᾶλλον ἂν $\mathfrak{A}$ v. — κελύει τοὺς ὁμοίους $\mathfrak{A}$ v. — δὴ μοι Γ Bk.: δὲ $\mathfrak{A}$ v. — Κεῖων Turr.: κίων Γ E, ceteri codd. κλον, Σιφνίων c. Wolfio Bk. — ἡμεῖς (Γ) E Bk.: πάλιν (πάλαι H. Wolf. Cor., ἡμεῖς πάλαι Sauppe). — 14 αὐτῶν] αὐτὸν $\mathfrak{A}$ v. — λάβε μοι $\mathfrak{A}$ v. — 15 ἐστίν add. Γ Bk. — τοῦτοις Γ Bk.: ταύτη $\mathfrak{A}$ v. — καίτοι Γ Bk.: καὶ $\mathfrak{A}$ v. — κατὰ τοῦτους ὁμωμ. $\mathfrak{A}$ v. — 16 μοι ante νομίζω add. $\mathfrak{A}$ v., sicut est or. XVIII, 19, ubi desunt Γ E codd.; contra deest μοι XVII, 83. XII, 266. — μικρὰς] μακρὰς Γ. — πρὸς Θρασ. $\mathfrak{A}$ v. — πεισθῆσεσθε $\mathfrak{A}$ v. — 17 τοσούτῳ $\mathfrak{A}$ v. — 18 Πάσινος (Πάσινος) Πάρον Vatri ap. Augerum ex Harpocr. (v. Παγ., Ἰσοκρ. Αἰγινητικῶ) Γ E Bk.: πᾶσιν οὖς παρῶν (παρὸν) cet. — ταύτην μάλιστα τῶν νήσων $\mathfrak{A}$ v. — ἀπολωλεκέναι $\mathfrak{A}$ v. — 19 τε ante πατέρα om. Γ. — 20 τοιοῦτον Γ E Bs.: τοσούτου. — ἀμελεῖν αὐτῶν $\mathfrak{A}$ v. — οὐκείους E v. Bk.: οὐκέτας Γ Bs. cf. § 26. — ἔχειν προσήκει ἢ $\mathfrak{A}$ v. Totam sententiam καίτοι . . εἰληφότα del. Hi. — νοτὶ $\mathfrak{A}$ v. — 21 εἰρημένα ταῦτ' ἐστίν $\mathfrak{A}$ v. Bs. — ἐδεῖτο ἡμῶν $\mathfrak{A}$ v. — malim τὴν τ' ἀρρωστ. — ἔξει $\mathfrak{A}$ v. — 22 τέταρα καὶ δέκ' ἐτη $\mathfrak{A}$ v. — ἐκείνης add. Γ Bk. — γνώμην οὐκ ἐθέ με $\mathfrak{A}$ v. cf. 14, 48. 17, 10. — 23 ἦν Cor. Γ Bk.: εἴην. — μὲν post ἐτέροις add. Γ Bk. — ὁρῶν] ἑώρων Cor. Turr., sed ὁρῶν etiam Priscian. XVIII § 174. — αὐτοῦ Bs., ἐαυτοῦ Prisc. l. c.: ἐμαντοῦ. — ἐκπεπτακυῖαν Prisc. — ξένους δὲ E, ξένης δὲ Turr., δὲ ξένους $\mathfrak{A}$. — μετοικισάμενος . . τοσαύταις $\mathfrak{A}$ v. — 24 τοῦτ' ὃ γ' ἐξουσίαν $\mathfrak{A}$ v. — ταῦτα πάνθ' ὑπέμεινα $\mathfrak{A}$ v. — ἐνεπεδειξάμην Bs. cum Priscian. XVII, § 169: ἐπεδειξάμην (ἐνεδειξ. ci. Cor. II, 344). — κατοικισάμενος Cor. Γ Bk.: κατοικησάμενος. — ἥσπερ Γ Bk.: ἥς $\mathfrak{A}$ v. — ὅστις Γ Bk.: εἰ τις ἄλλος $\mathfrak{A}$ v. — τὸν μὲν πλείστον Bk.: τὸν πλείστον Γ E, τὸ μὲν πλείστον $\mathfrak{A}$ v. — ἐτι] οὐ $\mathfrak{A}$ v. — ξέ μῆνας δὲ Γ E Turr.

ἐξ δὲ μῆνας. — 25 συγγενῶν] ταιλαιπωριῶν iterum Γ. — ἀπέ-
 στην οὐδ' ἀπέκον v. — 26 ὑπέμεινε(v) Ξ v. (h. e. remanserat :
 ὑπέμενε Γ Bk. — ἀνταρκεῖν (ita Cor.) ἡδυνάμην Γ Bk. : ἔδυνα-
 μην ἀνταρκεῖν. — μὲν ἦν ex ci. Wolf. Cor. Γ Bk. : μὲν ἐμὲν ἦν.
 — 27 πάσχειν δὲ Γ. — ὥστε μηδεμ. ἡμέραν ἡμᾶς ἀδακρυτὶ Ξ
 v. cf. 14, 47, ubi in omnibus codd. exstat ἀδακρυτὶ vel -τελ.
 — διάγειν Ξ v. : διαγαγεῖν Γ Bk. — διέλειπεν Γ Bs. : διέλιπεν. —
 ἦν ἡ Γ Bk. : ἦν μοι τοῦ μὴ Ξ v. — ὁ μοι Ξ v. Bs. : ὁ ἐμοὶ
 Γ Bk. — παρόντων om. Γ. — 28 οἷόν τ' εἶναι Ξ v. — σκο-
 πεῖσθε Ξ v. — ἂν τις post θεραπεύσειεν habent Ξ v. — 29
 ὅσοι περ Γ Bk. : ὅσοι ποτ' Ξ v. — δεδιέναι ἔφασαν Ξ v. —
 ὡς πλείστοι Ξ v. — κείνον E Turr. : κείνον. — 30 ἐκάστην
 τὴν Dd. Turr. : ἐκάστην. — δ' post φασίας om. Γ. — ἀδελ-
 φίειν αὐτὸν Ξ v. — ὥσπερ Γ Bk. (ci. Cor.) : ὡς Ξ v. — ὅσω
 περ ἂν Bs. : ὅσω ἂν. — δόξουσιν (ita Cor.) αὐτὴν . . ἔξαμαρ-
 τειν Γ Bk. : δόξουσιν εἰς αὐτὸν . . ἔξαμαρτάνειν. — 31 ἐπειδὴ
 ἔτελευτα om. ἡμ. τὸν β. Ξ v. — ἀφικέσθαι Γ Bk. : γενέσθαι.
 — ἀμφισβητήσουσα Ξ v. — 32 αὐτῇ Saupp. Bs. : αὐτῇ. — ἡβουλήθη
 μᾶλλον Ξ v. Bs. : μᾶλλον ἐβουλ. Γ Bk. — μηδεμιᾶς] μίας Γ.
 — ἂν δῆπον Turr. : om. δῆπον Γ E Bs., uncis incl. Bk. —
 γίνονται Γ Bs. : γένηται Ξ, γένοιτο v. Bk. — 33 ἄμφ. αὐτῶ
 ταῦτα Ξ v. — ὑμᾶς ἐστὶ Ξ v. — εἰ τινες] οἱ τινες ci. Cor. —
 προσήκειν φασίν Ξ v. — μηδὲν Γ Bk. : μηδ' Ξ v. — 34 φασίν
 add. Γ Bk. — τῆς δ' υἱὸν Ξ v. — 35 ἄρα γὰρ ἐκείνος ἀμεινον
 ἂν Ξ v. — τὴν δ' ἀδ. Γ E Turr. : τὴν τ' ἀδ. Ξ v. Bk. — τὸν
 αὐτοῦ ἀνάνυμον γενόμενον περιεῖδε Ξ v. — 36 μαρτυρήσειαν]
 λοιδορήσαιεν Γ (μοι δολήσαν Buecheler ap. Fuhr.). — κάλλιον
 ἐχορήγ.] καλλίω χρήματ' εἰσὴνεγκαν Γ. — πλείους Γ Bk. :
 πλείστοι Ξ v. — 37 ὥστε Θρ. τ(ε) Cor. Γ Bk. : ὥστε καὶ Θρ.
 τε v., ὥστε καὶ Θρ. Ξ. — καὶ μηδὲν μοι τούτων Γ Bk. : καὶ
 τούτων μηδὲν Ξ v. — ἀλλὰ καὶ φανότατος Ξ v. — 38 τὰδελφῶ
 Bs. : τῶ ἀδελφῶ. — ἡγεῖτο Γ Bk. : ἐνόμιζεν Ξ v. Bs. — τε post
 ἄλλοις om. Γ. — ἄρχων Ξ v. — προσέλιτο Ξ v. — ἀπάντων
 add. Γ Bk. — 39 πρὸς τὴν πόλιν Γ Bk. : πρὸς Σίφνον Ξ v.
 — ἀλλὰ λειποφυγούντα Ξ v., ἀλλὰ λιποφ. Cobet Hyper. p. 58.
 — τοῦμαντοῦ Bs., τοῦ ἐμαντοῦ Γ Bk. : τοῦ ἐμου Ξ v. — εἶην]
 ἦν Γ. — αὐτῶ Bs. : αὐτῶ. — 40 ταύτης μεῖζων Ξ v. — ἐόραξεν
 Γ. — δ' ἐπένθηθ' cum Bk. scripsi : δὲ πενθήσας Γ, δ' ἐπέν-
 θουν v. Bs. — 41 ταύτης τῆς Ξ v. — ἡμῶν ἕκαστος Ξ v.,
 ἐγένετο add. Γ Bk. — 42 αὐτῇ Dobr. Turr. : αὐτῇ. — ὁ πατήρ
 ταύτης Ξ v. — 43 ἐναγχος Γ Bk. : ἐγγιστα Ξ v. — διαδόχους
 αὐτῶ τῆς Ξ v. — οἷς] οὗς Fuhr. sed cf. Isae. 7, 1, 10, 2. —
 44 ἂν αὐτὸν πάντων Γ Bk. : αὐτὸν π. ἂν v., ἂν αὐτὸν π. ἂν
 Ξ. — αὐτοῦ] αὐτοῦ Bk. — καὶ πολλοῦ ἂν Ξ v., πολλοῦ γ' ἂν
 Gebauer p. 61 coll. Dem. 57, 61. — κατὰ] καὶ Γ. — γεγενη-
 μένας Ξ v. — εἶχεν ci. Sauppe Fuhr. — αὐτῶν μ' scripsi :

αὐτῶν (vel cum Cor. αὐτοῦ). — εἰσεποήσαντο ci. Sauppe. — 45 τὰ ante χορήματ' add. Γ Bk. — δωρεὰς τύχοι ἥσπερ Δ v., ἥσπερ ἐκεῖνος del. Fuhr. — 46 ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς Δ v. — ἀνπερ Δ v.: ὦν Γ Bk. — υἱὸν add. Γ Bk.; item Prisc. XVIII, § 236, qui οἰκίας ἄλλον ἥδιον υἱὸν εἶδεν αὐτῶ. — καὶ ante φύσει add. Γ Bk. — 47 ἐμοί] ἐμὸν Δ v. — πρὸς ἐκείνου Δ v. — ἂν δ' Γ: ἦν δ'. — γενόμενον Δ v. — 48 αὐτῆς Turr.: αὐτῆς. — μὴ δυνάμενον μηδενὸς Δ v. — ἐκείνης Γ: ἐκείνων σώσαντας Δ v. — τίς με Γ Bk.: τις Δ v. (εἰ τις σκοποῖτό με ci. Cor.). — πολλοῦ Γ Bk.: πλείστον Δ v. — 49 οὐτός ἐστιν ὁ νόμος. διὰ Δ v. — ἐπιμελοῦνται Δ v. Bs.: ἐπιμέλονται. — 50 πλείω Γ Bk.: ceteri cod. πλείονα. — ἅσαι add. Γ Bk. — 51 περὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν διαφερόμενοι περὶ τοῦτον Bk.: περὶ γ. ἄ. π. περιφερόμενοι περὶ τ. ΓΕ Bs., περὶ μὲν γὰρ ἄλλων διαφέρονται, περὶ δὲ τοῦτον πάντες Δ v. — δέομαι δ' οὖν Bs. cf. 15, 17; 16, 48. — ἀξιώσασατε] ἀξιώσετε ΓΕ, ἀξιώσητε Δ v.

Hiatus in hac oratione non plures sunt quam in or. XVIII. — Καί § 10. 12. 21. 32. 38 bis. 40 bis. 49 bis; πολὺ ἂν 18. 29. 32. 44 (πολλοῦ ἂν 44? ὅσῳ ἂν codd. 30); καίτοι ὦ 34; δέομαι οὖν 51. Pausa eaque maxima excusantur ei qui sunt § 46 sq. 49 sq. 50 sq. (minor pausa est § 16 post νομίζω et § 1 post Αἰγινήται; sed haec appellationis pars et eo loco et § 13 delenda esse videtur. — Urbinatis ope his locis hiatus sublatus est: § 20. 29. 31. 35. 46. 47; contra illatus ab eis qui Urbinatem sequebantur § 32. Coniectura sustulit Bs. eos qui exstabant § 11 et 30 (v. supra).

Or. XX. Inscr. ΚΑΤΑ ΛΟΧΙΤΟΤ] κατὰ Λοχίτον αἰκίας ἐπίλογος Γ, sed rc, ΚΑΤΑ ΤΟΤ ΛΟΧΙΤΟΤ v. — Lacunae signa addidi; titulum μαρτυρεῖται (cum Sauppio) add. Bs. cf. or. XVI. — 1 δεῖ om. Γ. — καὶ περὶ τ. ἐλευθ. μαχόμεθα om. Γ pr (propter ὁμοιοτέλειον) Bs.; καὶ om. etiam rc Γ. — ἔνεκεν v. — ἐστὶν ὑμᾶς v. — 2 ἡμῶν ἕκαστος v. — καὶ ante δυνάμενος om. Γ Bk. Bs. — καὶ βουλόμενος om. Γ pr (propter ὁμοιοτέλειον) Bs., contra quem dixit Fuhr Rh. Mus. XXXIII, 567. — μόνῳ τῷ παθόντι κακῶς ὁ v. — ὄντος om. ΓΕ Bs. — 3 καὶ ante περὶ add. Γ Bk. — ἔργῳ κακῶς πεπονθότων v. — φανήσεσθαι Γ. — 4 νομεῖτε v. — τὰ αὐτὰ v. — καίτοιγε δικαίως v. — μελίζονος ζημίας τυγχάνοιεν Γ. — παρανομεῖν εἰς τοὺς πολίτας ὅτε v. — καὶ ante χάριν add. Γ Bk. — 5 κατ' ἀξίαν v. — ἄλλης add. Γ Bk. — 6 τίμησιν Γ Bk.: τιμωρίαν v. — καταγινώσκοντας Γ Bk.: κατακρίνοντας v. — κολάζειν v. — 7 παρέβησαν] παραβέβηκεν Γ, παραβεβήκασι Fuhr. — τυχόντος v. — παντός v. — 8 καὶ διότι v. Bs.: καὶ ὅτι Γ Bk. — διὰ τοὺς τ. τ. εἰς τοῦτ' ἦδη τινὲς Γ Bk.: πολλοὶ τῶν πολιτῶν (vel cum Wolfio τῶν τε ξένων καὶ τῶν πολιτῶν) διὰ

τοὺς τ. ε. εἰς τοῦτ' v. — καὶ θανάτους καὶ φυγὰς Γ Bk.: καὶ σφαγὰς καὶ θαν. v. — ἀγέννητον v. — ἅπαντα τὰ προειρη-
 μένα πέπρακται v. — 9 ὀργισθῆναι περὶ τοῦ v. — ἀμαρτημά-
 των] ἀδικημάτων v. — διὰ ταύτην v. — γενομένας v. — 11
 οὗτος εἰς ὧν τογγάνει Γ Bk.: εἰς ἐστὶν οὗτος v. — /εῖσιν αἱ
 φύσεις v. — ἀκρίτους ex cl. Wolfii Cor. Γ Bk.: ἀκρίτως. —
 12 τιμωρήσασθαι v. — λυμνημένους Γ E Turr.: λυμην. ὁμᾶς.
 13 περιμένειν et deinde τιμωρήσασθαι νομίζοντας v. — προ-
 φάσεως ὑμῖν v. — 14 γὰρ ἂν ἦν v. — πρὶν] καὶ πρὶν v. —
 ἐστὶν add. Γ Bk. — τινὰς Γ: τινὰ. — γ' post ἄλλ' οὖν om.
 v. — γνωσθῶσι v. — 15 περὶ τῆς οὐς. v. — πάντες v. — 16
 ὧν οὖν ἕνεκα Γ Bs. — ἀποτελέας scripsi: ἀποτέλεας. — παύσασθαι
 v. — 17 περιαιρήτε τὰς οὐσίας Γ Bk.: περιαιρήσασθε τ. οὐς. pr
 A Cor., ceteri περιαιρήσασθε τὸ τὰς οὐσίας ἀφαιρεῖν. — νομίζῃθ'
 ἱκανῇ Γ Bk.: ἱκανῇ ἡγήσθε v. — εἰ τινες ἂν v. — δια-
 πράξασθε Γ. — 18 γὰρ καὶ περὶ v. — 19 δίκαιόν ἐστιν ἐλάτ-
 τους v. — ὠνομασμένων v. — ἡ τοὺς π. κεκτημένους Γ Bk.:
 τῶν π. κεκτημένων v. — πολλῶν scripsi: πολιτῶν. — 20 δημο-
 κρατουμένης τῆς πόλεως Γ Bk.: δημοκρατίας οὐσης. — ἀξιοῖμεν
 v. Bs.: ἀ. τὸ ἴσον Γ Bk. (ἀ. ἴσον coll. 16, 38 K.). — ἐθέλομεν
 Γ Bs.: ὁμοίως ἐθ. — 21 μοι πεισθῆτε v. Dobr.: σωφρονήθ'
 Γ Bk. (cf. 22 init.). — ὡς ὑπὲρ Γ Bk.: ὥσπερ ὑπὲρ. — οὕτως
 add. Γ Bk. — ἅπαντες errore Bk. — τοῦτον add. Γ Bk. —
 22 τῶν κειμένων] τῶν pr Γ, τούτων corr. — ἐνταῦθα v. —
 ταῦτα add. Γ Bk. — ἔχοι μοι τῶν παρόντων om. τι v.

Hiatus paullo gravior in hac oratione iam nullus relictus
 est, sublatis a Bs. duobus (§ 8. 20) quos ex Γ intulit Bk.

Or. XXI. Non exstat in cod. Γ Δ E. Bk. unum tantum
 codicem A contulit. — E titulis paginarum removi uncōs, quos
 nomini Isocratis addidit Bs. Cf. librum meum qui est de eloqu.
 Attica vol. II, p. 203 sq. — Inscr. ΠΡΟΣ ΕΤΘΤΝΟΤΝ ΑΜΑΡ-
 ΤΥΡΟΣ Α Bk.: πρὸς Ε. ὑπὲρ Νικίου ἀμαρτυρος. — 2 ἐνέγραφον
 Cor. Bk.: ἀνέγραφον. — οἰκίαν Auger. Cor. Turr.: οὐσίαν. —
 4 ἀληθῆ Α cod. Langii Bk. cf. or. 17, 54. — 5 δὴ πάντας
 Turr. cum Planude Walz. V, 292, 21 et Anonym. VII, 361, 10.
 364, 16: οὖν ἅπαντας pr Α Bk., δ' οὖν ἄπ. corr. Α v. — 6
 αἰτεῖσθαι Hertlein. — 7 πλεόν ἢ Α Bk. — 8 ἐτι δ' εἰ Cor.
 Bk. Bs.: ὅτι δ' εἰ codd. Turr. — δεδίωσι cum Wolfio et B.
 A. p. 128, 13 Cor. Bk.: δεδίασιν. — πρᾶττειν] λέγειν καὶ pr.
 ci. Sauppe. — 9 τούτου Α Bk.: τουτουί. — 10 ἀρχαιότερον ἢ
 Α cod. Langii; om. ἦν cet. cod. Locus est male corruptus.
 'Α' ἀρχῆς ἕτερον ci. Strangius, ἄρ' ἦν ἕτερον Sauppis; fort.
 ἄρα διάφορον ἦν vel ἄρα διέφερεν. — οὐκ ἄλλον cum Cor.
 Bs.: οὐκ ἂν ἄλλον. Fort. οὐδέν' ἄλλον. — 13 περὶ τοῦτ' . . Νι-
 κίαν Auger. Frohberger; περὶ τούτου . . Νικία Cor. — ὅπως
 μὴ οὐδὲν scripsi: ὅπως μὴδὲν (ὅπως μὴ μὴδὲν ci. Bk.; ὅπως

μηδὲν ἀδικῶς κακὸν ἔτι Strangius; εἰ μηδὲν ἀδικῶν κτέ. vel ὅπως, μηδὲν' ἀδικῶν, μηδὲν αὐτὸς κακὸν πεῖλα. Dobr.). — ὅσον Δ cod. Langii Cor.: ὥσπερ. — 14 ὅμιν codd. Turr.: ἡμῖν Cor. Bk. cf. 20, 1. — 15 ἐλπίζειν cum H. Wolfio Bait. Bs.: ἤλπιζε (ἐλπίσαι cum eodem Wolfio Cor.). — πράξεσθαι Cor. — 16 ἐβουλεύετο Δ. — 18 πῶς cum Wolfio et cod. Langii Cor.: ὡς. — ὑπολείπονται cum Wolfio Cor. Bk.: ὑπολήπονται. — 19 καὶ post εἴπερ del. Cor. Turr.; mihi contra ἐξεῖναι inserendum esse visum est, coll. § 8. — 21 καὶ μὲν δὴ Nic. mal. Sauppe. — οὕτως add. Dobr. — ἔνεκα Dd.: ἐνεκεν. — παρακατέθετο cum H. Wolfio Bs.: κατέθετο.

Hiatibus haec oratio ita abundat, ut dubitare possis, an nullam eius rei scriptor curam habuerit. Verum quum longe maior pars hiatuum aut in pausa vocis aut post voculas quales sunt καὶ ἥ inveniatur, ei autem quibus nulla excusatio est vix viginti sint numero, malo sic statuere, Isocratem ita ad hanc partem respexisse ut consentaneum erat in eo opere, quod ceteris quoque partibus adumbratum magis quam elaboratum est.

Epistula I. Inscr. ΔΙΟΝΤΣΙΩΙ ΓΔΕ Bk.: Φίλιππῳ τῷ τῶν Μανεδόνων βασιλεῖ v. Ἰσοκράτης et χαίρειν nescio an hic quoque delenda sint, sicut in inscriptionibus reliquarum epistularum ex auctoritate Γ codicis a Bk. factum est. — 1 ἐν- ταῦθα] ἐν ταύτῃ ci. H. Wolfius. — καὶ τῶν ΓΕ et cod. Helmat. Matthaei, Turr.: καὶ ὁ τῶν. — σὼν add. Γ Bk. — 2 ἐπιχειροῦ- σιν Γ H(ercher). — γραμμάτων] ω in rasura Γ. — συνουσίαν] συμβουλίαν? — παρόντα ΓΕ H.: παρόντας. — οὐδ' Γ Bk. (ci. H. Wolfius): οὐχ. — πιστεύουσιν Γ H. Cetera quae sunt eius- modi non tangam. — 3 ἔτι δὲ Γ Bk.: ἀλλὰ v. — καὶ γεγραμ- μένοις add. Γ Bk. — ἦν Γ Bk.: ἂν v. — τοιοῦτο Γ. — ἀφέντα σε Bk.: ἀφέντες Γ, ἀφέντα. E, ἀφελόντα σε v. — δυνάμεισθε- ρείας Γ. — προσέξειν cum H. Wolfio Cor. Γ Bk.: προσέχειν. — 4 ὡς σὺ cod. Matthaei Cor. Γ Bk.: ὡς δὴ. — τούτους Γ Bk.: τοὺς. — ὡς οἴοντ' ὥσωντ' Γ adraso ω, ut ο factum sit. — ταῖς πράξεσι καὶ τῇ γνώμῃ v.; pro τῇ pr Γ τὴν habuit. — τις] τι Γ cum litura; erat της. — εὐρετὴς Γ Bk.: εὐεργετής. — προσαγάγῃται Γ Cor. Bk.: προσάγῃται. — 5 μέλλων v. — μεγάλων (μεγάλων sec. H.) πραγμ. Γ Bk.: πραγμάτων καὶ μεγάλων. — ζώντων Γ Bk.: ὄντων. — καὶ μὴ νόμιξέ με ΓΕ Bk.: νομίζω δεῖν με v. — πρὸς τὰς ἐπιδείξεις et ἡδὴ add. Γ Bk. — 6 ἐκεῖ H. Wolf. Bk.: ἐκεῖσε Γ v. — κλήστοις Γ. — διαπράξασθαι Γ. — 7 εἰ μὲν Γ pr., εἰάν corr. — τίν' αὖν] τίνα Γ, ut in litura sit ιγ. γ a rec. manu est, pro ι olim fuit η. — 8 verba quae sunt inter πράττειν et πράττουσιν add. ΓΕ Bk. (πράττειν ἅμα καὶ νῦν λακεδαιμονίοις μὲν οὕτω πράττουσιν cod. Matthaei). — ἐπειδὴ δὲ Λακεδαιμόνιοι ΓΕ: ἐ. δ. Καρχη- δόνιοι Bk. — ἦν τι πράττης v. (πράττης etiam Γ). — πῶς οὖν αὖν v. — καλλίω Γ pr., v add. rec. — 9 θανμάσης cum H. Wolfio Cor. Γ Bk.: θανμάξης. cf. or. V, 81. — αἰρομαι Γ Bk.:

αἰρουμαι. — εἴη ἔργον v.; μοι add. Γ H. — ἔμοιρος Γ Bk.: ἄπειρος. — 10 δυνήθει Γ. — εἰκῇ Γ Cor. Bk.: ἐκεῖ. — εἰληφότεων Γ Bk.: ἐσχηκότων. — Deesse multa indicavit Bs.

Epist. II. Inscr. ΦΙΛΙΠΠΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ χαίρειν. — 1 αὖν Γ Bk.: καὶ αὖν v. — τις ἐπιχειρῇ v. — μάλιστα τὰ πρόποντα om. αὖν v. — 2 εἰ ante περὶ om. Γ. — ταῦτ' εἰδώς Cor. Γ Bk.: ταυτί πως. — τῆς σῆς σωτηρίας ci. Cor. Dobr.: σωτηρίας Bs. (ci. idem Cor.), τῆς σωτηρίας Γ v. cf. v. 1. § 6. 17. ep. 1, 1. 3, 3. — περὶ σοῦ] παρὰ σοῦ Γ. — 3 ἀνδρείαν Γ H. — αὐτόν] αὐτόν Γ cum litura; erat αὐτῶν. — ἐμβάλλειν v. — αὖν post ἀπασαν add. Γ Bk. — 4 καταρροπαινούσας Turr.: καταρροπαινούσας. — αἰτίας πολλῆς ἀδοξίας Γ Bk.: αἰτίους ἀδοξ. v. — 5 συμβουλευόμενον v. — δὴ καὶ συμβαίνει v. — μὴ μίας scripsi: μηδεμίας Bk., μηδὲ μίας cum Augero Cor. Turr. — ἀνρηθῆσθαι om. Γ. — 6 τῆς σῆς σωτηρίας Dobr. cf. § 2. — καὶ τὰς ἀτυχ. . . δύνῃ add. Γ Bk., rursus omisit Bs. Additis hiatus existit. — 7 τῷ τῆς Cor. Bk.: τῷ Γ, τῆς v. — οἶδεν ἄλλοις Bk.: οὐδὲν ἄλλαις (οὐδ' ἐνάλλαις) ΓΕ, ἄλλοις οἶδε Cor., ἄλλος οἶδε v. — ψυχὴν τὴν τε cum H. Wolfio Cor. Γ Bk.: ψ. καὶ τὴν τε. — οὕτως Γ. — 8 κρατήσας ἀν. τ. πρ. εἰ μὴ διὰ cum Sauppio Bs.: κρατήσας τ. πρ. εἰ μὴ διὰ ΓΕ, κρατ. τ. πρ. διὰ v. Bk. — συνακολουθούσας v. — 9 ὧν] ὧν Γ cum rasura, erat ὧν. — ἀλογίστου add. Γ Bk. — ἰδίων add. Γ Bk. — προαιρουμένους errore Bk. — 10 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων v. — μόνος αὖν ΓΕ Turr.: μόνος αὖν σὺ. — 11 ἐξόν] ἐξ ὧν Γ. — ἐαθλούς Γ Bk.: ἡδίστους. — ποιήσεις add. Γ Bk. — ἐξαρκέσει σοι] ἐξαρκέσει Γ. — βασιλέα τὸν addidi coll. ep. 3, 5. — τῇς τε σαντοῦ v. Bs.: om. τε Γ Bk. — ἐπιδειξῆς πρὸς οὓς v. — 12 περιέπαισες Γ Cor. Bk.: περιέπαισιν. — ἡλίστησας Γ Bk. et ante illum Valeken. Cor. (coll. Harpoer. v. ἀπιστεῖν): ἡπελίστησας. — μὴ συμβουλ. Bs.: μὴ ἐγὼ συμβ. v. Bk. — 13 τοῖς ἐρημένους προσθήσειν v. — ἀκαιρίαν Γ Bk.: ἀκρίβειαν. — 14 τὰ περὶ ΓΕ Turr.: τὰ γε περὶ. — τὴν post καὶ add. Γ Bk. — προστεθέντας Γ. — προσέχειν ΓΕ Turr.: πρ. σς. — 15 ἀποκον αὖν v. — τὴν ante τέχνην abesse mal. Bk., om. Dd. — μὴ γινώσκεις Γ Cor. (Bk. μὴ γινώσκεις): plerique cod. μὴν γινώσκεις. — ἀποφαίνονται v. — ὅ τι αὖν Γ Bk.: ὃ αὖν v. — ἀποτυχεῖν Γ Bk.: τυχεῖν (ἀτυχεῖν cum H. Wolfio Cor.). — Post παρ' ἡμῶν lacunae signa posuit Bs. — 16 ἡμῶν post πόλεως add. Γ Bk. — ἀντιτάττειν v. — τε ταῦτ' εἶναι ΓΕ Bk.: γε ταύτης εἶναι v., γε ταῦτ' εἶναι Bs., qui deinde om. τοὺς ante μήτε. Locus corruptus vel lacunosus videtur. Τοὺς τάναντια περὶ αὐτῆς l. ci. Cor., τοὺς πάντα μετ' αὐτῆς εἶναι Strangius, τ. πάντ' ἀγαπᾷ τ' εἶναι Sauppe, τ. π. τε ταῦτα μὴ εἶναι dubitanter proposuit K. — τῶν μὲν ἄλλων v. — ἡ πόλις ἡμῶν in mg. habet Γ, om. v. Cf. or. XII, 64. — πεπλημμελήκαμεν v. — 17 ἐκείνο γ' ἐχῶ Cor. — σοῖς add. Γ Bk. — οὐ γὰρ μόνον ΓΕ H.: ου

μόνον γὰρ ἄν. — ἀλλὰ καὶ λικῶς ἔχειν Γ. — μόνον δοκοῦσα ν.
 — 18 σοὶ νῦν ὄντας Γ Cor. Bk.: σοῦ (σοὶ) συνόντας (Wolf. ci
 σοῦ νῦν ὄντας). — δι' ἧς ν. — ἀρχὴν Γ Bk.: ἰσχύν ν. — 19
 στρατοπέδα errore om. Bk. — θαπανῶνται ν. — μίαν ἐκ. ν.
 πόλεων Γ Bk.: πόλιν μίαν ἐκάστην ν. — ξύμπασαν ν. — 20
 σε ante τοιοῦτον add. Γ Bk. — προσάγεσθαι ν. — 21 τοιαῦτα
 τῶν ἔργων add. Γ Bk. — τὴν ante αἰτίαν om. Γ. Displicet
 repetitum τῶν τοιούτων. — ἐκαινέσουσι ν. — 22 πιστεύοις ν.
 Bk.: πιστεύσοις ΓΕ Turr. An πιστεύσεις? — ἐπιτετημηκῶς
 Γ. — εὖ cod. Augeri Γ Cor. Bk.: αὖ. — ὥσπερ σοὶ Γ. —
 τοσοῦτον Γ Bk.: τοῦτο ν. — τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δύναμιν
 ν. — δ' ἐμὲ Γ Bk.: ἐμὲ δὲ ν. — προσποιούμαι τι βέλτιον ci.
 Cor. — αὐτῶν] αὐτὸν Γ. — ἐμοί] μοι ν. — 23 ἡβουλοίμην Γ
 sec. H. — ὁμοίως Γ Bk.: ὁμογενωμένως ν. — 24 οὐκ οἶδ' Γ Bk.:
 ὥστ' οὐκ οἶδ' ν. — δεῖ πλείω Turr.: δὴ πλείω ΓΕ, πλείω δεῖ ν.
 Bk. Bs. cf. epist. 8, 8. or. 17, 34. 12, 105. — παρακατατίθεσθαι
 (παρακαταθέσθαι ci. Cor.) τῇ τῶν 'Ε. εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐνοίᾳ ν.

Epist. III. Inscr. ΦΙΛΙΠΠΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ
 χαίρειν ν. — 1 καὶ τῶν τῇ πόλει σοὶ συμφερόντων Γ, καὶ τ.
 σοὶ συμφ. Bk.: συμφερόντων καὶ σοὶ ν. — γράψαι καὶ πρὸς σέ
 ν. — μὲν post παραπλήσια add. Γ H. — συντομωτέρων Γ, sed
 adraso ω, ut iam o sit. — 2 τὴν τε πόλιν ν. — τὴν ante ἡμε-
 τέραν in Γ add. sec. in mg. — προσετώσας Γ Bk.: προεχούσας
 ν. Bs. — ὑπονοοῦσι(ν) ci. Cor. Γ (sec. H.) E Bk.: ἐκينوοῦσι
 cod. Matthaei, ἐπενοοῦμην ν., ἔπενοοῦμην Bs. — 3 καὶ πολ-
 λοι . . ἐμοῦ Γ Bk.: πρὸς δὲ τούτοις κάκεινο πολλοὶ παρ' ἐμοῦ
 πυνθάνονται ν. — ποιῆσαι ν. — τὴν ante ἐπὶ add. Γ Bk. —
 σαῖς om. Γ. — πάντες add. Γ Bk. — οὐδ' ἐν καιρῷ mal. Spp.
 — 4 παρὼν Γ cod. Matthaei Bk.: παρὼν νῦν. — ἔστι δὲ H.
 Wolf. Cor. Bk.: ἔσται δὲ ΓΕ Bs., ἔτι δὲ ν. — τῶν δεόντων ΓΕ Bs.
 cf. or. V, 135. — 5 αὐτὴν ἀνυπέρβλητον ν. — συναγωνιζομένων
 ν. — ὃ τι ἂν Γ Bk.: ὃ ἂν. — verba οὐδὲν γὰρ . . γενέσθαι post
 προστάτης transposuit Dobr.; legebantur paullo infra post ὑπαρ-
 ξάσης. — οὐδὲν cum Matthaeo Cor. Γ Bk.: οὐδὲ. — τῶν παρόν-
 των scripsi coll. or. V, 115: τῶν νῦν παρόντων (quod displicet
 propter repetitum mox adverbium). — προσελθεῖν Γ. — ἐκ τῆς]
 παρὰ τῆς ν. — 6 ταῦτα νῦν τὰ μὲν ἤδη Γ Bk.: τούτων ἤδη τὰ μὲν νῦν.

Epist. IV. Inscr. ΑΝΤΙΠΑΤΡΩΙ Δ (cuius tituli omnes
 re) cum cod. Matthaei et E (qui Ἰσοκράτης Ἀντίπατρω teste
 A. Maio p. 133) Bk.: πρὸς Ἀντίπατρον mg Γ Priac. XVIII,
 § 206, ἀσήμεως περὶ Διοδότου ΓΔ (addit hoc etiam E), Ἰσοκρ.
 Φιλίππῳ χαίρειν ν. — 1 ἐκινδύνου ν. Bs.: κινδύνον Γ Bk. —
 εἰλόμην ν. — ἅπαντας Γ H.: πάντας. — διὰ ante τὴν ἄλλην
 om. ν. — ὅμᾳς Γ. — 2 συγγενομένων ν. — αὐτὸν τὸν λόγον
 Γ Bk.: αὐτὸν λόγον Bs., τὸν λόγον ν. (αὐτὸ τὸ λέγειν mal. K.).
 — 3 ἔσχηκεν Γ H.: ἔσχεν. — 4 εἴη] εἰν . . Γ. — μηδενὸς Bs.,
 quod postea ex Γ prodiiit: οὐδενός. — αὐτὸν post σωφρονέστα-

τον iterant Γ H. — συνημερεῦσαι καὶ συμβιῶναι Γ Bk.: καὶ σύμβιον v. — πάντων E Turr.: ἀπάντων. — παρησιασενουχην Γ. — 6 εἰκὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς v. — διαμείνειν, αἱ Bs.: διαμείναι Γ, διαμείναι, αἱ Bk., v. ποιεῖν δυνάμεις, αἱ vel ποιεῖν διαμείνειν, αἱ (hoc cod. Matth. Cor.). — διὰ δὲ Cor. Γ E Bk.: δεῖ δὲ. — σώζεσθαι Γ Bk.: σώζειν δύνασθαι v. — προσήκει v. — ἄξιον χάριτος v. — συνέβη v. — 7 δ] δ δ. (h. e. δ δή?) Γ pr. cf. § 8. ep. II, 5. or. XIV, 17. — τῶν τὴν Ἀσίαν (περὶ τ. Α. ci. H. Wolfius) δυναστευόντων v.; pro τὴν habet τιν Γ. — περὶ πολλὰ Γ E Turr. (coll. or. 3, 51): πολλὰ cum Cor. Bk., πολλὰ μὲν v. — γενόμενος] γένος Γ pr., quod correxit sec. m. — ἀπεστερηθῇ v. — τυχόντων] ἄλλων Γ. — 8 διὸ Γ Bk.: δι' αἱ. — ὑπὲρ αὐτῶν Γ. — πρὸς ἐκείνους] παρ' ἐκείνων v. — ἀδυσμότερος Γ Bk.: οὐ προδυσμότερος. — ὡς ἐμοὶ Γ Bk.: ἐμοιγε v. — οἱ πρῶτον v. — εἰσβαίνουσιν om. Γ. — εἰς τὴν θάλα. v. — 9 ἡδιστον ἐστὶ Γ H.: ἐστὶν ἡδιστον. — λυσιτελέστατον (λυσιτελὲς) τὸ πιστοῦς v. — πολλοὶ om. Γ. — χάριν ὅμιν v. — ἀνδρῶν Γ Bk.: ἀνθρώπων. — 10 σε μάλιστα v. — προτρέψασθαι Matthaei Auger. Cor. Bs. (posse scribi etiam μάλιστα' ἂν προτρέψασθαι Cor.): προτρέψασθαι. — τοῦμπροσθεν Γ v. H. — προσελθεῖν Γ. — 11 ἐκείνους τε Cor. Γ Bk.: ἐκείνους. — παρ' ὅμιν ci. Cor. — οὐκ ἐφίξασθαι δ' αὐτὸν (αὐτῶν Cor.) v. — ἅττα σίνη Γ E Bk.: πρόφασιν ἦν. quae inferuntur, νομίζειν ἐμποδιεῖν αὐτὸν (ita Turr. pro αὐτόν), non liquet quomodo scripta fuerint in Γ. — πρὸς τὰ πολλὰ v. — 12 δοκῇ αὐτῷ v. — περὶ ὑμᾶς Γ E Turr.: ἢ περὶ ὑμᾶς. — ὧν τυγχάνει v. — τοῦτον circumscripsi; τοὺτους ci. Augerus. — τυγχάνοι Cor. Γ Bk.: τυγχάνη. — ὑπαρχούσης cum H. Wolfio Γ Bk.: ὑπερχούσης. — τῆς ante εὐνοίας add. Cor. Γ Bk. — πρὸς ὑμᾶς Hier. Wolf. Fuhr.: περὶ ὑμᾶς codd. Bk. Bs. — 13 ἢ πρεσβ. v. — μόνον Γ Bs. H.: μόνον. — φιλῶν καὶ προσφιλεστάτων sanum non puto (cf. Dobr.). Epist. V. Inscr. ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκρ. Ἀλεξ. χαίρειν. — 1 ἐκείνῳ μῆτε] ἐκείνῳ ὥστε Γ. — γράφω τι] γράφωι Γ. — ἀναγνόντας Γ Bk.: ἀγνοοῦντας. — μοι μέρος v. — καὶ λοιπὸν (λοπὸν Γ pr) ὃν circumscrib. cum Matth. Cor. — ἥς ἐσχον mal. Bait. — 2 ἀφρόνως ποιῶν ἄλλὰ v. — (τε) post συνδιατρ. add. Γ Bk. — συμβαλῶν Γ. — 3 οὐδὲ γὰρ Γ E Turr.: οὐ γὰρ. — συμφέρον οὐδὲ πρέπον ἐστὶ Γ Bs.: συμφέρειν οὐδὲ πρέπειν. In Γ post συμφ. οὐδὲ, quod in extr. versu collocatum est, membrana aqua exesa est, ita ut III litterae perisae videantur. — τοῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων Γ H. — 4 δοξάζειν scripsi: δοξάζεις Γ Bk., δοκεῖς v. Opponuntur νῦν — τῶν μελλόντων. — τοῖς ἀρχομένοις προστάττειν καὶ οὐκ v. — πρᾶττειν Γ Bk.: ποιεῖν v. — ἐπιστήσῃ add. Γ Bk. — περὶ δὲ Γ Bk.: περὶ τε. cf. or. 19, 35. — καὶ δικαίων] καίων pr Γ, corr. eadem. — τιμᾶν τε Γ E Turr.: τιμᾶν. — 5 νῦν add. Γ Bk. — ἐλπίδα v. — τῷ τε] τό τε Γ. — ὡσάν Γ, ὡς ἂν v. Bs. H.: ὡς ἔαν Bk.

Epist. VI. Inscr. *ΤΟΙΣ ΙΑΣΟΝΟΣ ΠΑΙΣΙΝ* Γ Bk.: *Ἰσκρατης τοῖς Ἰ. παισὶ χαίρειν* v. — 1 ὥς post *προσβύς* om. Γ. — ἤρωτήσατε v. — ἂν post *πισθεῖην* add. Γ Bk. — *τε* post *ἀποδῆμ.* v. additum om. Γ Bk. — *Πολυαλκοῦς* Γ Bk.: *Πολυάκους.* — ἀφικόμην cod. Matthaei. — οἶμαι Γ Bk. (ci. Cor.): οἶδα v., ἡ cod. Matth. — τὴν *γενομένην*] *γενομ.* vel *ταύτην γενομ.* Dobr. — ἡμῖν] ὅμῳ Γ. — 2 ἐπειτα δ' ὅτι v. — ἦν add. Γ Bk. — ἄλλοι ποί v. — ἐπογόνου Γ. — 3 εἰ καὶ Γ Bk. (ci. Cor.): καὶ cod. Matth., ceteri *πῶς ἂν καὶ.* — δ . . *αἰσχυνομένην* (propter ὁμοιοτέλ.) om. pr Γ, add. sec. m. in mg. — *αἰσχυνομένην γ' ἂν* Hi. — ὅμων ἀμελείν Γ H.: ἀμελείν ὅμων. — ἂν post ὅπως add. Γ Bk. — *τοιαῦται* Γ cod. Matth. Cor. Bk.: *τοσαῦται.* — 4 περὶ γε τῶν v. — ἀγνωσίῳ pr Γ. — οὐκ ἂν (ci. Cor.) Bk.: *κἂν* Γ sec. H., *οὐδ' ἂν* v. — ὕστερον Γ, ω in litura. — 5 τοιοῦν pr Γ. — ἡς οὐ χαλεπόν v. — α post *ἄλλων* om. Γ. — *ταύτην ἔχων* v. — 6 ὁρῶν ἐν] *ἐώρων* Γ. — ἡγοῦμαι δὲ Γ E Turr.: ἡγοῦμαι. — *ποιοῦσι* Γ Bk.: *δοκοῦσι* v. — ἡλικίας ἔργον ἐστὶ v. — εἰ μὴ] in Γ τὰ post μὴ add. m. sec. — 7 θαναμάττε Γ Bk.: *θανυμάττε* cet. cod. — τῷ . . ἐντόχοιμ Γ Bk.: *τῶν . . τόχοιμ* v. — εἰς τὸν λόγον εἰή Γ Bk.: *ἐστὶ λέγειν* v. — *προσλάβοιμ*] *λάβοιμ* Γ E Turr. — *τῶν γ' ὅπ'* v. (emend. iam Cor.). — *τοῦτον* Γ E cod. Matth. Turr.: *τούτων.* — *ἐπιφαινόμενον . . θρυλλομένον* v. — 8 τοῦτο] *τούτω* Γ. — *μέρεσι τοῦ λόγου* v. — *ταῦτ'*] *τούτ'* Ern. Henr. Haupt. — *φράξω μὲν* E Bk.: *φράξωμεν* Γ, *φράξομεν* cet. cod. — *ἐπὶ* Γ cod. Matth. Bk.: *περὶ.* — *τοῦτο στοιχ.* Γ Bk.: *τοῦτο τὸ στοιχ.* v. Bs. Fort. *ταῦτό τοῦτο στοιχ.* — 9 *λογίσθητε* Γ corr. (ab eadem m.; pr. *λογίσσθαι*) Cor. Bk.: *λογιῆσθε.* — *βουλήσθητε* Γ. — *ὀρεχθῆναι* v. — *ἀγαπήσαι πότερον τὰς* v. — τῶν ante *πολιτῶν* evanuit in Γ, supplevit altera. — ἡδη Γ Bk.: *ἰδίᾳ.* — *συντενοῦσι* Γ Bk. (ci. Cor.): *συντείνωσι.* — *γενομένης* Γ Bk. (ci. Cor.): *γυγνομένης* v. — 10 καὶ φιλοσοφούντες om. Γ (propter ὁμοιοτέλευτον) Bk. cf. ep. VII, 3. — *τῇ ψυχῇ . . ἐπιτεύξεσθε* om. pr Γ (propter ὁμοιοτέλευτον). — 11 οὐν ἂν v. — ἡρημένον v. — ἀξιοῦν v. — *αἰρετώτερος ὁ βίος* Γ Bk.: *ἀσφαλέστερος βίος.* — ἡ τῶν cod. Matth. Turr.: ἡ ὁ τῶν. — *τυραννοῦντων* Bk.: *τυραννιδόντων* (*τυραννιτῶν, τυραννεύόντων*) v.; *τυραννοῦντων* Γ. — *τημᾶς* Γ pr. — *ἡδίους . . μοναρχίας* add. Γ Bk. — 12 *κολῶ* add. Γ Bk. — καὶ τοὺς φόβους om. Γ Bk. — 13 μὲν post ὅσον add. Γ Bk. — τῷ *πράγματι* del. Haupt. — *σφᾶς . . εἶναι* Γ Bk.: *σφᾶς κινδύνων ὄντας* v. — 14 *ἐμαντῶ* propter hiatus om. Bs.; ego malim τὸ *συμφέρον ἐμαντῶ.* — τῷ ἐμ. et *πολὴν* pr Γ. — καὶ τῶν ὀφελειῶν om. pr Γ. — οὕτω μοι Γ sec. H.: οὕτως ἐμοί. — Lacunae signa posuit Bs.

Epist. VII. Inscr. *ΤΙΜΟΘΕΩΙ* Γ Bk.: *Ἰσκρατης Τιμοθέῳ χαίρειν.* — 1 *συγχωρῶ* Γ pr. (corr. m. sec.). — *πρῶτον μὲν* ὅτι Γ Bk.: *ὅτι πρῶτον μὲν.* — *χαρᾶ* v. — *καλὴν*] *καλλήν* pr Γ.

— 2 τὰ διηγούμενα περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς v. — συμβαλεῖσθαι Dobr.: συμβαλέσθαι Γ H., συμβάλλεσθαι v. Bk. — μεγάλην] μεγίστην v. — πίστην pr Γ. — συμβάν v. — 3 οὗτο Γ Bk.: οὐ v. — ἐργασίας] ἐνεργεσίας Γ. — τυραννεύοντων Γ, τυραννεύοντων E Turr.: θυναστεύοντων v. — 4 ἄλλον Γ pr. — τὸν βίον add. Γ Bk. — καὶ κλουσιωτάτους add. Γ Bk.; καὶ φρονιμ. ipse circumscipsi. — λυμανοῦνται ex ci. Valcken. Auger. Γ Bk.: ἀμυνοῦνται. — καὶ τοὺς τὴν τιμὴν v. — 5 οὕτως Γ; quod infertur μὲν add. Γ Bk. — οὐδένα αὐτοῖς τολμᾶν v. — τοιαύτης v. (τοσ. etiam cod. Matth.). — εἰεν ἔξω τ. κινδύνων v. — ἄλλοις Turr.: Ἑλλήσιν Γ E, ἄλλοις Ἑλλήσιν v. — ἐστιν εὐρεῖν v. — 6 ἀναγκαῖον ἦν Γ Bk.: cet. cod. ἀναγκαιώς. — μετὰ βίας καὶ τυραννικῶς καὶ μετὰ πολλῆς Γ sec. Bk.: μετὰ βίας τυραννικῶς καὶ μετὰ πολλῆς Γ sec. H. H.; τυραννικῶς μετὰ βίας καὶ πολλῆς Bk., τ. μ. βίας πολλῆς καὶ v. — καλῶς Γ Bk.: καλῶς τε. — σε] pr Γ σοι. — 7 μέζονος Γ Bk.: πολλῆς v. — καλῶς] καλοῖς error Bekkeri. — 8 δὲ καὶ Κλέομιν v. — καλὸν Γ Bk.; καλόν τε. — τῶν πολιτῶν add. Γ Bk. — ἡ φυγαδεύειν] καὶ φ. Γ. — μὲν post πολλὴν add. Γ Bk. — φεύγοντας Γ cod. Matth. Bk.: φυγόντας v. — 9 ἡγούμενον Γ H.: ἡγούμενος. — μᾶλλον post πολίταις Γ Bk.: post τεθνάναι v. — πλείω Γ. — χρόνον τῶν ἄλλων τῇ v. — αἵτιον γενόμενον Γ H.: αἰτίῳ γενομένῳ cum hiatu. — 10 κλείω Γ. — δ' post ἔως add. Γ Bk. — ἐδέησε v. — σοι post γράφαι add. Γ Bk. — καλῶ v. — 11 τὰς αὐτὰς διατριβὰς γέγονα v. — τητετεχνη Γ. — πολλῶς h. l. add. Γ Bk., post τελευταῖον v. — αὐτοῦ Γ E Turr.: τῇ αὐτοῦ. — τς. . . λευταῖον Γ. — χρῆσθαι v. — ὅμιν E et pr Γ (qui ἡ a sec. in.) Turr. (ci. Cor.): ἡμῖν. — φανερός cod. Matthaei. — καὶ δι' ἐμὲ] καὶ add. Cor. Γ Bk. cf. epist. 8, 10. — τι τῶν δεόντων Γ H.: τῶν δεόντων (τὰ δεόντ' Cb. coll. epist. 8, 10). — 12 φασιν ὁμοιον εἶναι τοῖς κρατίστοις v. — ὅσοι περ Γ Bk.: ὅσοι ποτὲ v. — 13 τὰς αἰτίας ταύτας v. — ποιησαίμην γ' ἂν v. (γ' del. ci. Cor.). — ἔχεις γνώμην v. — καὶ εἴ του ἄλλου δέη παρ' v. — ἡμῖν Γ: ἡμῶν.

VIII. Inscr. ΜΤΤΙΑΗΝΑΙΩΝ Cor. Γ Bk.: Μιτυληναίων. — 1 οἱ μὲν Ἀφ. Bs. — ὁδεῖς Γ Dd.: ὁδεῖς. — ἐπειδὴ . . κατηγάγετε v. Dobr.: ἐπειδὴν . . καταγάγητε Γ Bk. — τοῦτων Γ. — καταδέξασθαι Γ pr (corr. eadem). — δέ μου Γ v. H.: δ' ἐμοῦ Bk. — εἶναι add. Γ Bk. — 2 ὅπερ Γ Bk.: περὶ v. — 3 ἐπιδείκνυσθε Bk.: ἐπιδείκνυσθαι Γ, ἐπιδείκνυτε v. — χρημάτων v. — 4 ὀνομαστοτάτους om. pr Γ. — ἐν ταύτῃ τυγχάνειν παρ' ὅμιν v. — περὶ τι Cor. Bk.: περὶ Γ sec. H., περὶ γε vel περὶ τε cet. cod. — καὶ μηδὲν προσήκοντας v. — μετέχοντας vel μετίζοντας Haupt. — 5 τῶν χρησίων εὐρίσκοντάς τι v. — 6 αὐταῖς καλὴν συμβάλλεσθαι v. — δειγματι cod. Matth. Bk., δειγμά τι Γ: δειγμασι v. — τοῦτοις Cor. Γ Bk.: τοῖς τοιούτοις v. — 7 ὅτι προσήκει Γ Bk.: προσήκειν v.

— ὧν κοιῶνται Γ: ὧν ἂν κοιῶνται. — ἔσχον cod. Matth. Cor. (cf. or. V, 81): εἶχον. — οὐ μὴν δὲ γε παντάπασιν v. — τοῖς τε E Turr.: τοῖς v. — λέγειν προσηρημένοις Γ: προσηρ. λ. (E) Bk., προαιρουμένοις λέγειν v. — τῆς τῶν Ἑλλ. E Turr.: τῶν Ἑλλ. — 8 οἶμαι δ' ἂν E cod. Matth. Turr.: οἶμαι δ' v. Bk. Bs. — Κόνων μὲν καὶ Τιμ. ΓE Turr.: Κ. καὶ Τ. Bk., Τιμ. καὶ Κ. v. — ἦμεν ἐκ τῆς Α.] hactenus Γ a Bk. collatus est. H. refert (ad § 9 init.), in ultima Γ pagina antitypum paginae ex adverso positae exstare, maximam partem, ut ipsam illam, detritum; posse tamen nonnulla legi. — τογγάνω δεδομένος Δ Bk.: cet. cod. ἐτόγγανον χρεῖαν ἔχοντες. — οἶδα τί ΔE Turr. cf. or. 17, 34. ep. 2, 24. — 9 δοκοῖτε v. — βουλευσασθαι Bk.: βουλευσεσθαι Γ sec H. ΔE, βεβουλευσθαι v. — σκέψαισθε cum H. Wolf. Cob.: σκέψεσθε. — γὰρ] τολών Δ Bk. cf. or. 17, 45. 20, 9. — ὧν δὲ δέομαι cod. Matth. (Δ) Cor. Bk.: δ' ὧν δέομαι. — πρέπουσιν error Bekkeri. — 10 θαυμάζετε E Turr. (cf. ep. 6, 7): θαυμάζετε cet. cod., θαυμάσητε Cor. Bk. — προθυμότερον . . ἐπιστολὴν Δ Bk.: ῥαδίως οὕτω γράφω καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ τῶν φιλάτων τὴν ἐπιστολὴν πέποιθα v. Circumscripsi autem τῶν ἄλλων, coll. ep. 4, 13; v. l. 7, 9. — αὐτοῖς add. Δ Bk. (del. Haupt). — μηδὲ στρατηγῶσιν add. Δ Bk. — διαΐξουσιν ἐν τοῖς Ἑλλ. Δ Bk.: ἔξουσιν ἐν τοῖς ἄλλοις v. — Ἀγ. τε δηλώσατε Δ Bk.: δηλοῦν Ἀγῆνορ τε v. — ἐπεθύμουν Δ Bk.: αὐτοὶ λίαν ἐπιθυμοῦσι τογγάνειν v. Epist. IX. Inscr. ΑΡΧΙΔΑΜΩΙ Γ Bk.: Ἰσοκράτης Ἀρχ. Λακεδαιμονίων βασιλεῖ v. — 1 στρατηγίας] στρατείας pr Γ. Aut στρατηγ. καὶ aut καὶ στρατείας delendum videtur Dobraeo. — ἐνεστηκνύεις] εν a m. sec. Γ. — 2 τῶν λόγων cod. Matth. pr Γ Cor.: τὸν λόγον corr Γ (m. sec.) v. Turr.; errore om. Bk. — μεταχειριστότατον cod. Matth., εὐμεταχειριστότατον Cor. — μεγάλας] μεγίστας Δ. — οὐ γὰρ ἂν δεῖ παρ' cod. Matth.; οὐ γὰρ ἂν ἔδει με παρ' Cor. — ἐναμύλους ἂν γενέσθαι cod. Matth. Cor. — 4 ἀνδρίαν] ἀνδρεῖαν Γ, om. Bs. — πόσοις codd. Matthaei et Angeri Cor. Bk.: πρὸς οἷς Γ v. — 5 τῶν τοιοῦτων ΓΔ Bk. v.: om. τῶν codd. Matth. et Angeri Cor. — πατριδα καὶ μὴ τὴν codd. Matth. et Aug. Cor. — ἄλλ' ἐξαριθμήσας om. pr Γ, add. sec. m. in mg. — εὐδοκίμησεν cod. Matth. — 6 malim κάκεινα. — γιγνώσκω Γ eraso v. — εὐπόρως] ἐπιεικῶς vel ἀνεκτῶς expect. Dobr. — πλείω Γ sec. H. E v. H.: μείζω Bk. tamquam ex Γ. — βουλευόουσιν Γ. — ὄντας add. ΓΔ Bk. — ἀποδέχονται] ὑπολαμβάνουσι codd. Matth. et Angeri. — 7 φηθέντων codd. Matth. et Angeri Cor. Bk.: φηθησομένων v. Γ sec. H. — τοὺς ἐπιεικείας codd. Matth. et Aug. Cor. ΓE H.: τοὺς περὶ ἐπ. v. Bk. Bs. — 8 διακειμένης corr Δ. — πλείστων adraso ω Γ. — 9 εἰς ἣν ἂν] εἰς ἂν Γ, εἰς ἃς ἂν cod. Matth. — 12 τε γὰρ . . ποιέσθαι om. pr Γ. — 13 ἐκείνος] εἰκονος Γ. — ἐν ἅπασιν v. Fuhr (Rh. Mus. N. S. XXXIII, p. 329):

ἐν πᾶσι ΓΔ Bk. — 14 ἑταίρων] ἑτέρων Γ. — πόλεμον ΓΕ Turr.: τὸν πόλεμον. cf. or. V, 88. — τις om. codd. Matth. et Auger. Cor., item codd. or. V l. c. — φιλονεικίας Δ v. Bs. — περὶ ὧν codd. Matth. et Auger. Cor. Bk.: περὶ ἧς Γ v. — 15 μηδεμιᾶς Δ v. (οὐδεμιᾶς etiam cod. Matth.). — τὰ ἐμὰ v. — ἀναδρεῖαν Γ. — 16 καίπερ ἐτη] καὶ περὶ τη pr Γ, καὶ περὶ ἐτη corr. — ἀπερηκώς Γ. — ποιούμενον ΓΕ v. Turr.: ποιούμενος codd. Matth. et Aug. Cor. — ἀπ' αὐτῶν pr Γ codd. Matth. et Augeri Cor. Bk.: ἐπ' αὐτῶν corr Γ (eadem m.) v. — 17 τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ΓΔΕ Turr.: τοὺς Ἕλληνας. — αὐτοὺς (αὐτοῖς) ἐξ αὐτῶν (αὐτῶν) codd. Matth. et Aug. — κάλλιστ' ὧν codd. Matth. et Aug. Cor. Bk.: κάλλιστα Γ v. — προκρίναι Dobr. — εἰ . . ἀμειψάσμεν add. codd. Matth. et Aug. (om. etiam Γ). — ἀξιώσαιεν E cod. Matth.: ἀξιώσειαν v., ἀξιώσειεν Γ. — 19 τοῖς ἄλλοις πᾶσιν v. — ἡδὴ add. ΓΔ Bk. — Lacunae signa apposuit Bs.

Epistolam X (ΔΙΟΝΤΕΙΩΙ), quam constat Theophylacti Simocattae esse (Theoph. epist. nr. LXXIX), cum Turr. ex Isocrate tollendam putavi. Omittunt eam codd. (Γ) ΔΕ.

Fragmenta.

I. ΛΟΓΟΙ ΕΠΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΙ. De indice orationum suppositarum, in quo emendando Benselerus minus prospero successu usus est, exposui quae sentirem in libro meo qui est de eloqu. Attica vol. II, p. 95 sq.

II. ΤΕΧΝΗ. Plenius ea quae ex Isocratis quae ferebatur Arte supersunt exhibentur a Sauppio Or. Att. II, p. 224 sqq. Ego Benseleri fragmentis duo adieci, quae apud Sauppium quoque desiderantur, quaeque in epistula Socratica trigesima tradita sunt (fr. 2 et 5). — Frg. 2 ἐκ τῆς προγόνων εὐεργεσίας scripsi Allatium secutus (qui ἐκ τῆς τῶν προγ. εὐ. ci.): ἐκ τῆς προγονοῦν cum lacuna cod. Paris., ἐν τοῦ Ἄσιν προγόνων ἢ τοὺς alius ap. Allatium, ἐκ τοῦ τῶν προγ. ἐπαίνου Bremi cum hiato, qui apud hunc quoque scriptorem vitiosus est. — Frg. 5 Bs. (= 15 Sauppe, ap. Max. Planud. V, p. 497, 26) delendum censui; non enim Ars laudatur, sed Enagorae locus § 9.

III. ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ. Sententiis a Benselero collectis in hac quoque editione locum concessi, demptis quibusdam quae vel manifesto ab Isocrate alienae essent vel in orationibus invenirentur. — (γ') 1 λέγειν Meineke ap. Fuhrium Rh. Mus. N. S. XXXIII, p. 360: λαλεῖν. — 5 ἐμαρθεῖν cum Photio Salmasius: ἐμαρθῇ v., ἐμαρθοῖ Duebnerus. — παλοῦσιν Coraes: παλοῦμεν. — 6 ἦκειν . . θέατρον . . ἀντ' ἀκρωατηρίου scripsi: ἦξειν . . τὸ θέατρον . . ἐν ἀκρωατηρίῳ (ita Wolfius; ἀκρωατηρίῳ libri). — 7 διὰ τί codd. Westermann: διότι v. — τέμνειν ex Photio Coraes: τεμνείν. — (δ') 9 μᾶλλον addidi.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

Hac parte (II.) continentur:

Oratio XI. *Busiris.* (p. 1—12.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΣΙΡΙΔΟΣ ΔΔΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Τούτον τὸν λόγον γράφει πρὸς Πολυκράτη τινὰ σοφιστὴν, ἐξ ἀνάγκης ἐλθόντα ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν διὰ παντίαν, Ἀθηναῖον μὲν τῷ γένει, σοφιστεύοντα δὲ νῦν ἐν Κύπρῳ. γράφει δὲ αὐτῷ ὡς φίλος, ἐπανορθούμενος αὐτὸν δηθεῖν ὡς σφαλέντα ἐν τούτοις τοῖς λόγοις οἷς ἔγραψεν, ἐν τε τῷ ἐγκωμίῳ τοῦ Βουσίριδος καὶ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Σωκράτους. αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ παρασχὼν τὸν λόγον τῆς κατηγορίας Σωκράτους τοῖς περὶ Ἄνυτον καὶ Μέλητον, ἵνα κατηγορηθεὶς ἀποθάνῃ. κατηγοροῦν δὲ αὐτοῦ, ὡς ὅτι καινὰ δαιμόνια εἰσφέρει τοῖς Ἀθηναίοις, λέγων δεῖν σέβειν ὄρνεα καὶ κύνας καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ διὰ τοῦτο διαφθείρει τοὺς νέους τοὺς μανθάνοντας. Ἐξήτησαν δὲ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν μὴ φανερώς τὸν κατ' αὐτοῦ λόγον εἰσήλθεν, εἰ γε κηδεσθαι τοῦ διδασκαλίου; καὶ λέγομεν, ἵνα μὴ ὀργισθῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀρτίως Σωκράτους καταψηφισάμενοι. δοκεῖ οὖν διὰ τοῦτου ὥσπερ ἐλέγχειν αὐτοὺς ὡς κακῶς καταψηφισαμένους. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ μετέγνωσαν ὕστερον, ὅτι ἀσεβῶς ἐπραξαν καταψηφισάμενοι Σωκράτους, εἰτα καὶ σωφρονισθέντες διὰ τοῦ λοιμοῦ τοῦ ἐγκατασκήφαντος αὐτοῖς διὰ τὸν Σωκράτους θάνατον. ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Λάχητος ἄρχοντος. ὅθεν λοιπὸν ἐκέλευσαν μηδένα δημοσίᾳ, ὅλον ἐν κοινῷ θεάτρῳ, λέγειν περὶ Σωκράτους. ἀμέλει λέγεται τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι Εὐριπίδου βουλομένον εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι Παλαμήδην, ἵνα διὰ τοῦτου σχοίῃ καιρὸν τοῦ αἰνέξασθαι εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, „ἐκάνετε, θανάτετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον“ ὁ ἐστὶν ἐφρονεῦσατε. καὶ νοήσαν τὸ θέατρον ἅπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ᾔνιττετο. Γράφει οὖν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, ὥσπερ εἰπομεν, ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ. εἰ δὲ τις ζητήσῃ τὴν αἰτίαν, διὰ τί μὴ καὶ τὸν ἄλλον λόγον εἴπειν εἰς τὸν Σωκράτην, λέγομεν, ὡς ἤδη περὶ τοῦτου προειρηκαμεν, ἵνα μὴ ὀργισθῶσιν αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἐναγχοῦς καταψηφισάμενοι.

Ἡ δ' ὑπόθεσις τοῦ Βουσίριδος τοιαύτη. Βούσιρις τῆς Λιβύης καὶ Ποσειδῶνος ἐγένετο παῖς· οὗτος τεχνεὶς ἐν Λιβύῃ τῇ χώρᾳ, ὑπερῖδων τῆς ἐκεῖ οὐκλήσεως εἴλετο τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ κτεῖει πόλιν ὁμώνυμον αὐτῷ Βούσιρι, ἣτις καὶ νῦν οὕτω κέκληται. αἰτίαν δ' ἔσχεν ὡς ξενηλάτης καὶ ὡς θύων τοὺς ξένους. ὁ οὖν Πολυκράτης, ὅτε δὴ καὶ σοφιστὴς καὶ λογογράφος, ᾗθέλησε καὶ ἀπολογίαν γρά-

φαι ὑπὲρ τοῦ Βουσίριδος καὶ ὑπὲρ τούτων ὧν ἐνεκαλεῖτο· εἰς ἣν αὐτοῦ ὁ Ἰσοκράτης ἐπιλαμβάνεται καὶ ὑποτίθεται αὐτὸς, πῶς ἔδει αὐτὸν γράφαι τὸ ἐγκώμιον. διὸ καὶ ὁ λόγος οὗτος τῶν τεσσάρων ἐγκωμίων ἐστίν.

Orat. XII. *Panathenaeus*. (p. 13—80.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ.

Ὁ δὲ Παναθηναϊκὸς ἐγκώμιον ἐστὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως καὶ τῶν προγόνων, ὃν ἀπάρξασθαι μὲν φησι συγγράφειν ἐνενηκοντα καὶ τεττάρων ἑτῶν ἄγων ἡλικίαν, νόσου δὲ χαλεπῆς τριετίαν κατασχούσης ἐν τῷ ἐνενηκостῷ ἐβδόμῳ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Orat. XIII. *Contra Sophistas*. (p. 81—86.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Οὗτος ὁ λόγος τῶν ἄγαν τεχνικῶς γεγραμμένων ἐστὶν Ἰσοκράτους, εἴπερ τις ἄλλος· ἐν τούτῳ γὰρ σχεδὸν ἅπασαν διέλαβε τὴν ῥητορικὴν. διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ, ὁποῖος ὀφείλει εἶναι ὁ μαθητὴς, οἷος δὲ ὁ διδάσκαλος, καὶ διαίρει τὸν λόγον εἰς δύο, εἰς τὴν ἑριστικὴν φιλοσοφίαν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν [ἀρετὴν], ὅ ἐστι τὴν ῥητορικὴν, τοὺς ἐν αὐταῖς κακῶς ἐξεταζομένους ἐξελέγξει βουλόμενος. καὶ λέγει πρῶτον περὶ τῶν ἑριστικῶν, εἰτα περὶ τῶν πολιτικῶν· τέμνει δὲ τοῦτο εἰς δύο, εἰς τε τοὺς ἐπαγγελλομένους διδάσκειν, μὴ εἰδότας δὲ, καὶ εἰς τοὺς γράψαντας τέχνην ῥητορικὴν, καλὴν δὲ καὶ αὐτοὺς ἀγνοοῦντας. ἐξήτησαν δὲ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως ἤλθεν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὥστε ἁπλῶς καταδραμεῖν τούτων. καὶ οἱ μὲν ἀπελογῆσαντο, λέγοντες τὴν αἰτίαν, ἣν προεῖπομεν, διὰ τὸ τὸν Ἀριστοτέλην λυπῆσαι αὐτὸν διὸ τὸ ἀφελῆσθαι τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, Θεοδέκτην ὀνόματι. αὕτη δὲ ἡ αἰτία ὥς ἐστὶν εὐήθης οὐ δύσκολον καταμαθεῖν· οὐδὲ γὰρ κατὰ μόνων φιλοσόφων ποιεῖται τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ ῥητόρων αὐτῶν. Ποία οὖν εἴη ἂν ἀληθὴς αἰτία ἡ αὕτη, διότι ἑώρα ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ λόγου τούτου πολλοὺς ἐπιπηδῶντας ταῖς τέχναις ἀπερισκέπτως καὶ ἐπαγγελλομένους διδάσκειν ἅπερ οὐκ ἴσασι, καὶ σοφιστομένους τὴν ἀλήθειαν. διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῷ ἐπιγέγραπται κατὰ τῶν σοφιστῶν, οὐχ ἁπλῶς τῶν σοφιστεῦντων, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν σοφιστομένων τὴν ἀλήθειαν. τριζῶς γὰρ τοῦτο τοῦνομα λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· οἷον οὕτω σοφὸν καλοῦσιν αὐτὸ τὸ ἀληθές καὶ τὸ καλόν· ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων φιλόσοφον καλεῖ τὸ πρῶτον αἴτιον, τὸ φιλοῦν αὐτὸ τὸ ἀληθές καὶ τὸ καλόν, ὅθεν καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ μετῴν τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τούτου παρωνύμασται, καθὰ καὶ αὐτὸς μιμεῖται τὸν θεὸν κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ πάλιν σοφιστὴν καλοῦσιν αὐτὸν τὸν ῥήτορα, τὸν διδάσκοντα τοὺς ῥητορικοὺς λόγους· σοφιστὴν δὲ καὶ τὸν σοφισζόμενον τὴν ἀλήθειαν, περὶ οὗ νῦν διέρχεται. ἐξήτησαν δὲ τινες πάλιν καὶ διὰ τί αὐτὸς ὁ λόγος, εἰ γε ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἐγκωμίων, κατὰ τῶν σοφιστῶν ἐπιγράφεται, καὶ νόμος ἐστὶ καὶ μὴ ὅπερ οἰκεῖον ἐγκωμίου. τὸ μᾶλλον ὑπὲρ τινος

λέγειν ἢ κατὰ τινος. καὶ λέγομεν, ὅτι, ἐὰν σκοπήσῃ τις, ὑπὸ τί ἀναγεται καὶ ὁ ψόγος καὶ τὸ ἐγκώμιον, ὅτι ἑκάτερον ὑπὸ ἓν εἶδος τὸ πανηγυρικόν, εὐρίσκει τὴν αἰτίαν· ἡ γὰρ οἰκειότης πρὸς τὸ ἐγκώμιον καὶ τὸ τοῖς αὐτοῖς κεφαλαίοις τεμνασθαι τὸν ψόγον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐγκώμιον, ἐποίησε καὶ τὸν ψόγον ἐγκώμιον ὀνομάζεσθαι κατὰ ἀντιφράσιν. εἰ δὲ τις εἰποι· διὰ τί δὲ μὴ δικανικοῦ εἶδους ἐστίν, εἰ γε καταδρομὴ λέχεται, λέγομεν, ἐπειδὴ οὕτε ἐν δικαστηρίῳ ἐλέχθη οὕτε ἡ τιμωρία ὠρίσται.

Orat. XIV. *Plataicus*. (p. 87 — 101.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Περὶ τοὺς χρόνους τοῦ λόγου τούτου πολλοὶ πλανῶνται. ζητοῦσι γὰρ, πῶς δυνατόν εἰρηκῆναι τὸν Ἰσοκράτην ὑπὲρ Πλαταιέων, κατασκαφέντων ἐν τῇ γ' ἱστορίᾳ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν ὕστερον μετὰ πολλὰ ἔτη γενόμενον τῶν Πελοποννησιακῶν. ἐγένετο γὰρ ἡ κατασκαφή τῶν Πλαταιέων ἐν τῷ ε' ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ· κατέσχε δὲ κ' καὶ ἑπτὰ ἔτη ὁ πᾶς πόλεμος καὶ τὰ λοιπὰ κβ'. εἴτα ἐν ᾧ ἡρξαν Λακεδαιμόνιοι, τριάκοντα. ἰδοὺ πεντήκοντα δυο πρὸ τοῦ Φιλίππου ἔτη εἴρηται ὁ λόγος, ὡς ἀνάγκη τὸν Ἰσοκράτην τριῶν ἐτῶν ὄντα εἰπεῖν τὸν λόγον, ὅπερ ἀδύνατον. πρὸς δὲ καὶ τινες ἀπολογούμενοι λέγουσιν, ὅτι πρὸς μελέτην εἴρηται ὁ λόγος ζητημάτων· οὐκ ἔστι δὲ. ἀλλὰ τὸ δευτέρον κατασκάφησαν οἱ Πλαταιεῖς· ὅτε μὲν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων χαριζομένων Θηβαίοις, εἴτα ὅτε ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι Θηβαίοις μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον καὶ ἐνίκησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ πολέμιους δημοῦς ἀναστήσαι Θηβαίοις βουλόμενοι ἀνώκισαν Πλάταιαν, εἴτα ὕστερον νικήσαντες οἱ Θηβαῖοι ἐν Λεύκτροις, κατέσκαψαν αὐ τοὺς Πλαταιέας, οὓς ὕστερον ἀνοικίζει πάλιν Φίλιππος κατὰ Θηβαίων, κατασκαφέντες οὖν νῦν τὴν δευτέραν κατασκαφὴν ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀναλαβεῖν βουλόμενοι τὴν πόλιν διὰ τῶν Ἀθηναίων, εἰς οὓς κατέφυγον, ὡς φησὶν ὁ Ἀριστείδης. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ ἄγραφος.

Orat. XV. *De Permutatione*. (p. 101 — 177.)

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΕΚ ΤΟΤ ΦΩΤΙΟΤ.

Ὁ δὲ περὶ τῆς ἀντιδόσεως ἐπιγραφόμενος λόγος δικανικός τις εἶναι δοκεῖ καὶ ἀπολογία ἔχων, ὣν Ἀνσίμαχος κακῶς εἶπεν Ἰσοκράτην. Δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὄντι οὗτος αὐτῷ μέγιστος ὢν τῶν ἄλλων ὁ λόγος συντάγῃ. Ἔστι δ' ὁ λόγος σύμμικτος καὶ ποικίλος μᾶλλον ἢ οἱ ἄλλοι· παρατίθεται δὲ καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ λόγων περικοπὰς τινάς, ἐξ ὧν οὐ φθίρειν τοὺς νέους ἀλλ' ὠφελεῖν τὸ κοινοὺν ἐπιδείκνυσιν ἑαυτῶν.

Orat. XVI. *De Bigis*. (p. 178 — 190.)

Orat. XVII. *Trapeziticus* (ὃν ἔγραψε ξένῳ τινὶ τῶν μαθητῶν κατὰ Πασίωνος τοῦ τραπεζίτου. Dion.). (p. 190 — 205.)

Orat. XVIII. *Adversus Callimachum.* (p. 205—221.)

Orat. XIX. *Aegineticus* (ὑπὲρ κλήρου ἀγωνιζόμενος. Phot.)
(p. 221—233.)

Orat. XX. *Contra Lochitem* (ὑβρεως καὶ πληγῶν δίκην ἀπαί-
των. Phot.). (p. 234—238.)

Orat. XXI. *Adversus Eulhynum* (πρὸς Εὐθύνοον ὑπὲρ
Νικίου. Phot.). (p. 239—243.)

16—21.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ.

Τοιοῦτος μὲν δὴ τις ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ· ἐν
δὲ τοῖς δικανικοῖς τὰ μὲν ἅλλα πᾶν ἀκριβὲς καὶ ἀληθινὸς καὶ τῷ
Λυσίου χαρακτῆρι ἔγγιστα μὲν προσεληλυθὼς, ἐν δὲ τῇ συνθέσει
τῶν ὀνομάτων τὸ λειὸν ἐκείνο καὶ εὐκρινὲς ἔχων ἔλαττον μὲν ἢ ἐν
ἄλλοις λόγοις, σὺ μὴν ἄλλ' ἔχων γε. Μηδεὶς δ' ἀγνοεῖν ὑπολάβῃ με,
μὴδ' ὅτι Ἀφαιρὸς, ὁ πρόγονός τε καὶ εἰσποίητος Ἰσοκράτει γενό-
μενος, ἐν τῷ πρὸς Μεγακλείδην περὶ τῆς ἀντιδόσεως λόγῳ διορίζε-
ται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπόθεσιν εἰς δικαστήριον γεγραφῆναι,
μὴδ' ὅτι δέσμας πᾶν κολλᾶς δικανικῶν λόγων Ἰσοκράτειων περι-
φέρεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν Ἀριστοτέλης· ἐπίσταμαι γάρ
ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων λεγόμενα· καὶ οὐτ' Ἀριστοτέλει περ-
ίθουμαι ζυγαίνειν τὸν ἀνδρα βουλομένῳ, οὐτ' Ἀφαιρὲ, τοῦτου γ' ἵνεκα
λόγον εὐκρινῆ κλαττομένῳ, συντίθεμαι· ἱκανὸν δ' ἡγησάμενος εἶναι
τῆς ἀληθείας βεβαιωτὴν τὸν Ἀθηναῖον Κηφισόδαρον, ὃς καὶ συνε-
βίωσεν Ἰσοκράτει καὶ γνησιώτατος ἀκουστής ἐγένετο καὶ τὴν ἀπο-
λογία τὴν πᾶν θαυμαστήν ἐν ταῖς πρὸς Ἀριστοτέλην ἀντιγραφαῖς
ἐποίησατο, πιστεύω γεγραφῆναι λόγους τινὰς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς
δικαστήρια, σὺ μόντοι πολλούς.

Epistola I. *ad Dionysium.* (p. 243—246.)

Epistola II. *ad Philippum.* (p. 246—251.)

Epistola III. *ad Philippum.* (p. 252. 253.)

Epistola IV. *ad Antipatrum.* (p. 253—257.)

Epistola V. *ad Alexandrum.* (p. 257. 258.)

Epistola VI. *ad Iasonis liberos.* (p. 258—262.)

Epistola VII. *ad Timotheum.* (p. 262—265.)

Epistola VIII. *ad Mytilenaeorum magistratus* (p. 265—
268.)

Epistola IX. *ad Archidamum* (p. 268—273.)

Praeterea

Orationum Isocrati falso adscriptarum enumeratio
(p. 274.)

Ars rhetorica. (p. 275.)

Dicta quaedam et sententiae (p. 276—279.)

Indea nomen. (p. 280—374.)

11. ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

(α΄.) Τὴν μὲν ἐπιείκειαν τὴν σὴν, ὦ Πολύκρατες, 221
καὶ τὴν τοῦ βίου μεταβολὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμε-
νος οἶδα· τῶν δὲ λόγων τινὰς, ὧν γέγραφας, αὐτὸς
ἀνεγνωκῶς ἤδιστα μὲν ἂν σοι περὶ ὅλης ἐπαρρησιασά-
μην τῆς παιδεύσεως, περὶ ἣν ἠνάγκασαι διατρίβειν·
ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀναξίως μὲν δυστυχοῦσιν, ἐκ δὲ
φιλοσοφίας χρηματίζεσθαι ζητοῦσιν ἅπαντας τοὺς
πλείω πεπραγματευμένους καὶ μᾶλλον ἀπηκριβωμέ-
νους προσήκειν ἐθελοντὰς τοῦτον εἰσφέρειν τὸν ἔρα-
2 νον· ἐπειδὴ δ' οὐπω περιτετυχήκαμεν ἀλλήλοις, περὶ
μὲν τῶν ἄλλων, ἣν ποτ' εἰς ταύτῃ ἐλθωμεν, τόθ'
ἡμῖν ἐξέσται διὰ πλείονων ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν,
ἃ δ' ἐν τῷ παρόντι δυναίμην ἂν εὐεργετήσαι σε, ταῦτα
δ' ᾧθήην χρῆναι σοὶ μὲν ἐπιστεῖλαι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
3 λους ὡς οἶόν τε μάλιστ' ἀποκρύψασθαι. γινώσκω
μὲν οὖν, ὅτι τοῖς πλείστοις τῶν νουθετουμένων ἐμ-
φυτόν ἐστι μὴ πρὸς τὰς ὠφελείας ἀποβλέπειν, ἀλλὰ 222
τοσοῦτῳ χαλεπώτερον ἀκούειν τῶν λεγομένων, ὅσῳ
περ' αὖ αὐτῶν τις ἀκριβέστερον ἐξετάξη τὰς ἀμαρτίας·
ὁμῶς δ' οὐκ ὀκνητέον ὑπομένειν τὴν ἀπέχθειαν ταύ-
την τοῖς εὐνοικῶς πρὸς τινὰς ἔχουσιν, ἀλλὰ πειρατέον
μεθιστάναι τὴν δόξαν τῶν οὕτω πρὸς τοὺς συμβου-
4 λεύοντας διακειμένων. (β΄.) Αἰσθόμενος οὖν οὐχ ἥκι-
στά σε μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τῇ Βουσίριδος ἀπολο-
γία καὶ τῇ Σωκράτους κατηγορίᾳ, πειράσομαι σοὶ b

ποιῆσαι καταφανές, ὅτι πολὺ τοῦ δέοντος ἐν ἀμφοτέ-
 ροις τοῖς λόγοις διήμαρτες. ἀπάντων γὰρ εἰδόντων,
 ὅτι δεῖ τοὺς μὲν εὐλογεῖν τινὰς βουλομένους πλείω
 τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν αὐτοῖς προσόντ' ἀποφαίνειν,
 5 τοὺς δὲ κατηγοροῦντας τάναντία τούτων ποιεῖν, το-
 σούτου δεῖς οὕτω κεχρησθαι τοῖς λόγοις, ὥσθ' ὑπὲρ
 μὲν Βουσίριδος ἀπολογήσασθαι φάσκων οὐχ ὅπως τῆς
 ὑπαρχούσης αὐτὸν διαβολῆς ἀπήλλαξας ἀλλὰ καὶ τη-
 6 λικαύτην αὐτῷ τὸ μέγεθος παρανομίαν προσήψας, ἥς
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν τις δεινότεραν ἐξευρεῖν δυνηθεῖη·
 τῶν γὰρ ἄλλων τῶν ἐπιχειρησάντων ἐκείνον λοιδορεῖν
 τοσοῦτον μόνον περὶ αὐτοῦ βλασφημοῦντων, ὥς ἔθυε
 τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους, σὺ καὶ κατεσθίειν
 αὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους ἡτιάσω· Σωκράτους δὲ κατη-
 7 γορεῖν ἐπιχειρήσας, ὥσπερ ἐγκωμιάσαι βουλόμενος
 Ἀλκιβιάδην ἐδωκας αὐτῷ μαθητὴν, ὃν ὑπ' ἐκείνου δ
 μὲν οὐδεὶς ᾗσθετο παιδευόμενον, ὅτι δὲ πολὺ διήνεγκε
 6 τῶν ἄλλων, ἅπαντες ἂν ὁμολογήσειαν. τοιγαροῦν εἰ
 γένοιτ' ἐξουσία τοῖς τετελευτηκόσι βουλευσασθαι περὶ
 τῶν εἰρημένων, ὁ μὲν ἂν σοι τοσαύτην ἔχοι χάριν ὑπὲρ
 τῆς κατηγορίας, ὅσην οὐδενὶ τῶν ἐπαινεῖν αὐτὸν εἰ-
 8 θισμένων, ὁ δ' εἰ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους πραότατος ἦν,
 ἀλλ' οὐν ἐπὶ γε τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις οὕτως ἂν
 ἀγανακτήσειεν ὥστε μηδεμιᾶς ἀποσχέσθαι τιμωρίας.
 καίτοι πῶς οὐκ αἰσχύνεσθαι μᾶλλον ἢ σεμνύνεσθαι
 προσήκει τὸν παρὰ τοῖς λοιδορουμένοις ὑφ' αὐτοῦ e
 μᾶλλον ἀγαπώμενον ἢ παρὰ τοῖς ἐγκωμιαζομένοις;
 7 (γ'.) Οὕτω δ' ἡμέλησας, εἰ μὴδὲν ὁμολογούμενον ἐρεῖς,
 ὥστε φῆς μὲν αὐτὸν τὴν Αἰόλου καὶ τὴν Ὀρφέως ζη-
 λῶσαι δόξαν, ἀποφαίνεις δ' οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἐκείνοις
 ἐπιτηδεύσαντα. πότερα γὰρ τοῖς περὶ Αἰόλου λεγομέ-
 νοις αὐτὸν παρατάξωμεν; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῶν ξένων 223

τοὺς ἐπὶ τὴν χώραν ἐκπίπτοντας εἰς τὰς αὐτῶν πατρί-
δας ἀπέστελλεν, ὃ δ' εἰ χρη τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις
8 πιστεῦειν, θύσας κατήσθιεν. ἢ τοῖς Ὀρφείως ἔργοις
ὁμοιωσώμεν; ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ Ἰδίου τοὺς τεθνεώτας
ἀνῆγεν, ὃ δὲ πρὸ μοίρας τοὺς ζῶντας ἀπώλλυεν. ὥσθ'
ἡδέως ἂν εἰδείην, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν, εἰ καταφρο-
νῶν αὐτῶν ἐτύγχανεν, ὃς θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τὴν
ἐκείνων ἅπαντα φαίνεται τἀναντία διαπραττόμενος. b
ὃ δὲ πάντων ἀτυπώτατον, ὅτι περὶ τὰς γενεαλογίας
ἐσπουδακῶς ἐτόλμησας εἰπεῖν, ὥς τούτους ἐξήλωσεν,
ὧν οὐδ' οἱ πατέρες πω κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον γε-
γονότες ἦσαν.

9 (δ'.) Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν,
ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν εἰρημένων[μηδὲν ἐπιδεικνὺς τῶν
ἔμαντοῦ], πειράσομαι σοι διὰ βραχέων δηλῶσαι περὶ
τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, καίπερ οὐ σπουδαίαν οὖσαν οὐ- c
δὲ σεμνοὺς λόγους ἔχουσιν, ἐξ ὧν ἔδει καὶ τὸν ἔπαι-
νον καὶ τὴν ἀπολογίαν ποιήσασθαι.

10 (ε'.) Περὶ μὲν οὖν τῆς Βουσίριδος εὐγενείας τίς
οὐκ ἂν δυνηθείη ῥαδίως εἰπεῖν; ὃς πατὴρ μὲν ἦν
Ποσειδῶνος, μητὴρ δὲ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διὸς,
ἦν φασὶ πρώτην γυναῖκα βασιλεύσασαν ὁμώνυμον
αὐτῇ τὴν χώραν καταστήσαι. τυχὼν δὲ τοιούτων προ-
γόνων οὐκ ἐπὶ τούτοις μόνοις μέγ' ἐφρόνησεν, ἀλλ' d
ὥήθη δεῖν καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ μνημεῖον εἰς
ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν.

11 (ς'.) Τὴν μὲν οὖν μητρῴαν ἀρχὴν ὑπεφείδεν
ἐλάττω νομίσας ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν εἶναι, πλεί-
στους δὲ καταστρεψάμενος καὶ μεγίστην δύναμιν κτη-
σάμενος ἐν Αἰγύπτῳ κατεστήσατο τὴν βασιλείαν, οὐκ
ἐκ τῶν παρουσῶν μόνον ἀλλ' ἐξ ἀπασῶν προκρίνας
12 τὴν ἐκεῖ πολὺ διαφέρειν οἰκῆσιν. ἑώρα γὰρ τοὺς μὲν e

ἄλλους τόπους οὐκ εὐκαίρως οὐδ' εὐαρμόστως πρὸς
τὴν τοῦ σύμπαντος φύσιν ἔχοντας, ἀλλὰ τοὺς μὲν ὑπ'
ὄμβρων κατακλυζομένους, τοὺς δ' ὑπὸ κανυμάτων δια-
φθειρομένους, ταύτην δὲ τὴν χώραν ἐν καλλίστῳ μὲν
τοῦ κόσμου κειμένην, πλεῖστα δὲ καὶ παντοδαπώτατα
φέρειν δυναμένην, ἀθανάτῳ δὲ τείχει τῷ Νείλῳ τε— 224

13 τειχισμένην, ὅς οὐ μόνον φυλακὴν ἀλλὰ καὶ τροφὴν
ἱκανὴν αὐτῇ παρέχειν πέφυκεν, ἀνάλωτος μὲν ὦν καὶ
δύσμαχος τοῖς ἐπιβουλεύουσιν, εὐαγωγὸς δὲ καὶ πρὸς
πολλὰ χρήσιμος τοῖς ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦσιν. πρὸς
γὰρ τοῖς προειρημένοις καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν πρὸς
τὴν τῆς γῆς ἐργασίαν ἰσόθεον πεποίηκεν· τῶν γὰρ
ὄμβρων καὶ τῶν ἀνέμων τοῖς μὲν ἄλλοις ὁ Ζεὺς ταμίας
ἐστίν, ἐκείνων δ' ἕκαστος ἀμφοτέρων τούτων αὐτὸς b

14 αὐτῷ κύριος καθέστηκεν. εἰς τοσαύτην δ' ὑπερβολὴν
εὐδαιμονίας ἤκουσιν, ὥστε τῇ μὲν ἀρετῇ καὶ τῇ φύσει
τῆς χώρας καὶ τῷ πλήθει τῶν πεδίων ἡπειρον καρ-
ποῦνται, τῇ δὲ τῶν περιόντων διαθέσει καὶ τῇ τῶν
ἐλλειπόντων κομιδῇ διὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ δύναμιν
νῆσον οἰκοῦσιν· κύκλῳ γὰρ αὐτὴν περιέχων καὶ πᾶ-
σαν διαρρέων πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν ἀμφοτέρων
τούτων πεποίηκεν.

15 Ἦρξατο μὲν οὖν ἐντεῦθεν, ὅθεν περ χρὴ τοὺς εὖ
φρονοῦντας, ἅμα τὸν τε τόπον ὡς κάλλιστον καταλα- c
βεῖν καὶ τροφὴν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔξευρεῖν.
(ζ.) Μετὰ δὲ ταῦτα διελόμενος χωρὶς ἐκάστους τοὺς μὲν
ἐπὶ τὰς ἱερωσύνας κατέστησε, τοὺς δ' ἐπὶ τὰς τέχνας
ἐτρεψε, τοὺς δὲ τὰ περὶ τὸν πόλεμον μελετᾶν ἠνάγκα-
σεν, ἡγούμενος τὰ μὲν ἀναγκαῖα καὶ τὰς περιουσίας
ἐκ τῆς χώρας καὶ τῶν τεχνῶν δεῖν ὑπάρχειν, τούτων
δ' εἶναι φυλακὴν ἀσφαλεστάτην τὴν τε περὶ τὸν πό-
λεμον ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν. d

- 16 (γ.) Ἄπαντας δὲ τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβὼν, ἐξ ὧν
 ἄριστ' ἂν τις τὰ κοινὰ διοικήσειεν, αἶλ τοῖς αὐτοῖς
 τὰς αὐτὰς πράξεις μεταχειρίζεσθαι προσέταξεν, εἰδὼς
 τοὺς μὲν μεταβαλλομένους τὰς ἐργασίας οὐδὲ πρὸς ἓν
 τῶν ἔργων ἀκριβῶς ἔχοντας, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς αὐταῖς
 πράξεσι συνεχῶς διαμένοντας εἰς ὑπερβολὴν ἕκαστον
- 17 ἀποτελοῦντας. τοιγαροῦν καὶ πρὸς τὰς τέχνας εὐρή-
 σομεν αὐτοὺς πλέον διαφέροντας τῶν περὶ τὰς αὐτὰς
 ἐπιστήμας ἢ τοὺς ἄλλους δημιουργοὺς τῶν ἰδιωτῶν,
 καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν, δι' ἧς τὴν τε βασιλείαν καὶ
 τὴν ἄλλην πολιτείαν διαφυλάττουσιν, οὕτω καλῶς
 ἔχοντας ὥστε καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ὑπὲρ τῶν τοι-
 οῦτων λέγειν ἐπιχειροῦντας καὶ μάλιστα εὐδοκимоῦν-
 τας τὴν ἐν Αἰγύπτῳ προαιρεῖσθαι πολιτείαν, καὶ Λα- 225
 κεδαιμονίους μέρος τι τῶν ἐκεῖθεν μιμουμένους ἄρι-
- 18 στα διοικεῖν τὴν αὐτῶν πόλιν. καὶ γὰρ τὸ μηδὲνα τῶν
 μαχίμων ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων γνώμης ἀποθμεῖν
 καὶ τὰ συσσίτια καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἄσκησιν, ἐτι δὲ
 τὸ μηδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦντας τῶν κοινῶν
 προσταγμάτων ἀμελεῖν, μηδ' ἐπὶ ταῖς ἄλλαις τέχναις
 διατρέβειν, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις καὶ ταῖς στραταῖς
 προσέχειν τὸν νοῦν, ἐκεῖθεν ἅπαντα ταῦτ' εἰλήφασιν. b
- 19 τοσοῦτῳ δὲ χεῖρον κέχρηται τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύ-
 μασιν, ὅσον οὗτοι μὲν ἅπαντες στρατιῶται καταστάν-
 τες βία τὰ τῶν ἄλλων λαμβάνειν ἀξιοῦσιν, ἐκεῖνοι δ'
 οὕτως οἰκοῦσιν, ὥσπερ χρὴ τοὺς μήτε τῶν ἰδίων ἀμε-
 λοῦντας μήτε τοῖς ἄλλοις ἐπιβουλεύοντας. γνοίη
 δ' ἂν τις ἐνθ' ἐνδεὲς τὸ διάφορον ἑκατέρωθεν τῆς πολιτείας.
- 20 εἰ μὲν γὰρ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων
 ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα καὶ διὰ c
 τὴν ἐνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν καὶ διὰ τὸν πόλεμον τὸν
 πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς· εἰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίων νόμοις χρῆ-

σθαι βουληθεῖμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐργάζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ τούτων σφῆξιν δόξειεν, ἕκαστοι τὴν αὐτῶν ἔχοντες εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατελοῖμεν.

- 21 (θ'.) Καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς περὶ τὴν φρόνησιν ἐπι-
μελείας εἰκότως ἂν τις ἐκείνους αἰτιον νομίσσειεν. τοῖς
γὰρ ἱερεῦσι παρεσκεύασεν εὐπορίαν μὲν ταῖς ἐκ τῶν δ
λερῶν προσόδοις, σωφροσύνην δὲ ταῖς ἀγνείαις ταῖς
ὑπὸ τῶν νόμων προστεταγμέναις, σχολὴν δὲ ταῖς τῶν
22 κινδύνων καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀτελείαις· μεθ' ὧν
ἐκείνοι βιοτεύοντες τοῖς μὲν σώμασιν ἱατρικὴν ἐξευ-
ρον ἐπικουρίαν, οὐ διακεκινδυνευμένοις φαρμάκοις
χρωμένην ἀλλὰ τοιούτοις, ἃ τὴν μὲν ἀσφάλειαν ὁμοί-
αν ἔχει τῇ τροφῇ τῇ καθ' ἡμέραν, τὰς δ' ὠφελείας e
τηλικαύτας ὥστ' ἐκείνους ὁμολογουμένως ὑγιεινοτά-
τους εἶναι καὶ μακροβιωτάτους, ταῖς δὲ ψυχαῖς φιλο-
σοφίας ἀσκησιν κατέδειξαν, ἣ καὶ νομοθετῆσαι καὶ
23 τὴν φύσιν τῶν ὄντων ζητῆσαι δύναται. καὶ τοὺς μὲν
πρεσβυτέρους ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἔταξεν,
τοὺς δὲ νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν ἐπ' ἀστρο· 220
λογία καὶ λογισμοῖς καὶ γεωμετρίας διατρίβειν ἐπεισεν,
ὧν τὰς δυνάμεις οἱ μὲν ὥς πρὸς ἓνια χρησίμους ἐπαι-
νοῦσιν, οἱ δ' ὥς πλεῖστα πρὸς ἀρετὴν συμβαλλομένας
ἀποφαίνειν ἐπιχειροῦσιν.
- 24 (ι'.) Μάλιστα δ' ἄξιον ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν τὴν
εὐσέβειαν αὐτῶν καὶ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς θεραπείαν.
ὅσοι μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς οὕτω κατεσχημάτισαν ὥστ'
ἡκατὰ σοφίαν ἡκατ' ἄλλην τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνε-
σθαι μειζόνως ἡκατὰ τὴν ἀξίαν, οὗτοι μὲν βλάπτουσι b
τοὺς ἑξαπατηθέντας· ὅσοι δὲ τῶν θείων πραγμάτων
οὕτω προσέτησαν ὥστε καὶ τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς
τιμωρίας εἶναι δοκεῖν ἀκριβεστέρας τῶν συμβαινόν-
των, οἱ δὲ τοιοῦτοι πλεῖστα τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώ-

- 25 πων ὠφελοῦσιν. καὶ γὰρ τὴν ἀρχὴν οἱ τὸν φόβον ἡμῖν ἐνεργασάμενοι τοῦτον αἷτιοι γερόνασι τοῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐκεῖνοι c τοῖνυν οὕτως ἀγίως περὶ ταῦτα καὶ σεμνῶς ἔχουσιν ὥστε καὶ τοὺς ὄρκους πιστοτέρους εἶναι τοὺς ἐν τοῖς ἐκείνων ἱεροῖς ἢ τοὺς παρὰ τοῖς ἄλλοις καθεστῶτας, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἕκαστον οἶεσθαι παραχρῆμα δώσειν δίκην, ἀλλ' οὐ διαλήσειν τὸν παρόντα χρόνον, οὐδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τὰς τιμωρίας.
- 26 καὶ ταῦτ' εἰκότως δοξάζουσιν· πολλὰς γὰρ αὐτοῖς καὶ παντοδαπὰς ἀσκήσεις τῆς ὁσιότητος ἐκεῖνος κατέστη- d σεν, ὅστις καὶ τῶν ζώων τῶν παρ' ἡμῖν καταφρονουμένων ἔστιν ἃ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν ἐνομοθέτησεν, οὐκ ἀγνοῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἀλλ' ἅμα μὲν ἐθίζειν οἰόμενος δεῖν τὸν ὄχλον ἐμμένειν ἅπασι τοῖς ὑπὸ τῶν
- 27 ἀρχόντων παραγγελλομένοις, ἅμα δὲ βουλόμενος πείραν λαμβάνειν ἐν τοῖς φανεροῖς, ἥντινα περὶ τῶν ἀφανῶν διάνοιαν ἔχουσιν. ἐνόμιξε γὰρ τοὺς μὲν τούτων ὀλιγορουῦντας τυχόν καὶ τῶν μειζόνων καταφρο- e νήσειν, τοὺς δ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἐμμένοντας τῇ τάξει βεβαίως ἔσεσθαι τὴν αὐτῶν εὐσέβειαν ἐπιδεδειγμένους.
- 28 (ια΄.) Ἐχοι δ' ἂν τις μὴ σπεύδειν ὠρμημένος πολ- λὰ καὶ θαυμαστά περὶ τῆς ὁσιότητος αὐτῶν διελθεῖν, ἦν οὔτε μόνος οὔτε πρῶτος ἐγὼ τυγχάνω καθεωρακῶς, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν προγεγεννημένων, 227 ὧν καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιός ἐστιν· ὃς ἀφικόμενος εἰς Αἴγυπτον καὶ μαθητὴς ἐκείνων γενόμενος τὴν τ' ἄλλην φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκόμισε, καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἀγιστείας τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιφανέστερον τῶν ἄλλων ἐσπούδασεν, ἡγού- μενος, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ διὰ ταῦτα πλέον γίγνωιτο

- παρὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' οὖν παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐκ b
 29 τούτων μάλιστα εὐδοκίμησιν. ὅπερ αὐτῷ καὶ συνέβη·
 τοσοῦτον γὰρ εὐδοξία τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε
 καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπιθυμεῖν αὐτοῦ μαθη-
 τὰς εἶναι, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἥδιον ὁρᾶν τοὺς
 παιδας τοὺς αὐτῶν ἐκείνῳ συγγιγνομένους ἢ τῶν οὐ-
 κείων ἐπιμελουμένων. καὶ τούτοις οὐχ οἷόν τ' ἀπι-
 στεῖν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν τοὺς προσποιουμένους ἐκείνου
 μαθητὰς εἶναι μᾶλλον σιγῶντας θαυμάζουσιν ἢ τοὺς
 ἐπὶ τῷ λέγειν μεγίστην δόξαν ἔχοντας. c
- 30 (ιβ'). Ἰσως ἂν οὖν τοῖς εἰρημένοις ἀπαντήσῃας,
 ὅτι τὴν μὲν χώραν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν εὐσέβειαν,
 ἔτι δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐπαινῶ τὴν Αἰγυπτίῳ, ὥς δὲ
 τούτων αἰτιος ἦν, ὃν ὑπεθέμην, οὐδεμίαν ἔχω λέγειν
 ἀπόδειξιν. (ιγ'). Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἄλλος τίς μοι τὸν τρό-
 πον τούτου ἐπέπληττεν, ἡγούμην ἂν αὐτὸν πεπαιδευ-
 μένως ἐπιτιμᾶν· σοὶ δ' οὐ προσήκει ταύτην ποιῆσθαι
- 31 τὴν ἐπίληψιν. βουληθεὶς γὰρ Βούσιριν εὐλογεῖν προ-
 ελλοῦ λέγειν, ὥς τὸν τε Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περι- d
 ἔρρηξε καὶ τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους θύων κατ-
 ἤσθιεν· ὥς δὲ ταῦτ' ἐποίησεν οὐδεμίαν πίστιν εἰρη-
 κας. καίτοι πῶς οὐ καταγέλαστόν ἐστι ταῦτα παρὰ τῶν
 ἄλλων ἀπαιτεῖν, οἷς αὐτὸς μηδὲ κατὰ μικρὸν τυγχά-
- 32 νεις κεχρημένος; ἀλλὰ τοσοῦτῳ πλεον ἡμῶν ἀπέχεις
 τοῦ πιστὰ λέγειν, ὅσον ἐγὼ μὲν οὐδενὸς αὐτὸν αἰτιῶ-
 μαι τῶν ἀδυνάτων ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτείας, αἵπερ
 εἰσὶ πράξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν καλῶν καγαθῶν· σὺ δὲ e
 τοιοῦτων δημιουργὸν ἀποφαίνεις, ὃν οὐδέτερον οὐ-
 δεὶς ἂν ἀνθρώπων ποιήσῃεν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς τῶν
 θηρίων ἀμότητος, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν δυνάμεως ἐρ-
- 33 γον ἐστίν. ἔπειτ' εἰ καὶ τυγχάνομεν ἀμφοτέρωι ψευδῇ
 λέγοντες, ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν κέχρημαι τούτοις τοῖς 228

λόγοις, οἷσπερ χρὴ τοὺς ἐπαινοῦντας, σὺ δ' οἷς προσ-
ήκει τοὺς λοιδοροῦντας· ὥστ' οὐ μόνον τῆς ἀληθείας
αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῆς ιδέας ὅλης, δι' ἧς εὐλογεῖν δεί,
φαίνειν διημαρτηκῶς.

- 34 (ιδ'). Χωρὶς δὲ τούτων εἰ δεῖ τῶν σῶν ἀπαλλα-
γέντα τὸν ἐμὸν λόγον ἐξετάζειν, οὐδεὶς ἂν αὐτῷ δι-
καίως ἐπιπλήξειεν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλος τις ἦν φανερός
ὁ ταῦτα πράξας, ἀγὼ φημι γεγενῆσθαι δι' ἐκείνον,
ὁμολογῶ λίαν εἶναι τολμηρός, εἰ περὶ ὧν ἅπαντες ^b
35 ἐπίστανται, περὶ τούτων μεταπείδειν ἐπιχειρῶ. νῦν
δ' ἐν κοινῷ τῶν πραγμάτων ὄντων καὶ δοξάζει δέον
περὶ αὐτῶν, τίν' ἂν τις τῶν ἐκεῖ καθεστῶτων ἐκ τῶν
εἰκότων σκοπούμενος αἰτιώτερον εἶναι νομίσαιεν ἢ
τὸν ἐκ Ποσειδῶνος μὲν γεγονότα, πρὸς δὲ μητρὸς ἀπὸ
Διὸς ὄντα, μεγίστην δὲ δύναμιν τῶν καθ' αὐτὸν κτη-
σάμενον καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὀνομαστότατον γεγενη-
μένον; οὐ γὰρ δὴ πού τοὺς ἀπάντων τούτων ἀπολε- ^c
λειμμένους προσήκει μᾶλλον ἢ 'κείνον τηλικούτων
ἀγαθῶν εὐρετὰς γενέσθαι.
- 36 (ιε'). Καὶ μὲν δὴ καὶ τοῖς χρόνοις ῥαδίως ἂν τις
τοὺς λόγους τοὺς τῶν λοιδορούντων ἐκείνον ψευδεῖς
ὄντας ἐπιδείξειεν. οἱ γὰρ αὐτοὶ τῆς τε Βουσίριδος ξε-
νοφονίας κατηγοροῦσι καὶ φασιν αὐτὸν ὑφ' Ἡρακλέ-
37 ος ἀποθανεῖν· ὁμολογεῖται δὲ παρὰ πάντων τῶν λο-
γοποιῶν Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης Ἡρακλέα μὲν
εἶναι τέτταρσι γενεαῖς νεώτερον, Βουσίριον δὲ πλέον
ἢ διακοσίους ἔτεσι πρεσβύτερον. καίτοι τὸν βουλόμε- ^d
νον ἀπολύσασθαι τὴν ὑπὲρ ἐκείνου διαβολὴν πῶς οὐκ
ἄτοπὸν ἐστὶ ταύτην τὴν πίστιν παραλιπεῖν, τὴν οὕτως
38 ἐναργῇ καὶ τηλικαύτην δύναμιν ἔχουσαν; (ις'). Ἀλλὰ
γὰρ οὐδέν σοι τῆς ἀληθείας ἐμέλησεν, ἀλλὰ ταῖς τῶν
ποιητῶν βλασφημίαις ἐπηκολούθησας, οἱ δεινότερα

- μὲν πεποιηκότας καὶ πεπονθότας ἀποφαίνουσι τοὺς
ἐκ τῶν ἀθανάτων γεγονότας ἢ τοὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων
τῶν ἀνοσιωτάτων, τοιούτους δὲ λόγους περὶ αὐτῶν e
τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οἷους οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν
εἰπεῖν τολμήσειεν· οὐ γὰρ μόνον κλοπὰς καὶ μοιχείας
καὶ παρ' ἀνθρώποις θητείας αὐτοῖς ὠνείδισαν ἀλλὰ
καὶ παίδων βρώσεις καὶ πατέρων ἐκτομὰς καὶ μητέρων 22
δεσμούς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας κατ' αὐτῶν ἐλο-
39 γοποίησαν. ὑπὲρ ὧν τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν,
οὐ μὴν ἀτιμώρητοί γε διέφυγον, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν
ἀλγεται καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς κατέστησαν, οἱ δ'
ἐτυφλώθησαν, ἄλλος δὲ φεύγων τὴν πατρίδα καὶ τοῖς
οἰκειοτάτοις πολεμῶν ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν,
'Ορφεὺς δ' ὁ μάλιστα τούτων τῶι λόγῳ ἀψάμενος,
40 διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὥστ' ἦν σωφρο- b
νῶμεν, οὐ μιμησόμεθα τοὺς λόγους τοὺς ἐκείνων, οὐδὲ
περὶ μὲν τῆς πρὸς ἀλλήλους κακηγορίας νομοθετήσο-
μεν, τῆς δ' εἰς τοὺς θεοὺς παρρησίας ὀλιγορήσο-
μεν, ἀλλὰ φυλαξόμεθα καὶ νομιοῦμεν ὁμοίως ἀσεβεῖν
τούς τε λέγοντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς πιστεύοντας
αὐτοῖς.
- 41 (ιζ.) Ἐγὼ μὲν οὖν οὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς, ἀλλ'
οὐδὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων γεγονότας οὐδεμιᾶς ἡγοῦμαι κα-
κίας μετασχεῖν, ἀλλ' αὐτοὺς τε πάσας ἔχοντας τὰς c
ἀρετὰς φῦναι καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν καλλίστων ἐπιτη-
δευμάτων ἡγεμόνας καὶ διδασκάλους γεγενῆσθαι. καὶ
γὰρ ἄλογον, εἰ τῆς μὲν ἡμετέρας εὐπαιδίας εἰς τοὺς
θεοὺς τὴν αἰτίαν ἀναφέρομεν, τῆς δὲ σφετέρως αὐ-
42 τῶν μηδὲν αὐτοὺς φροντίζειν νομίζοιμεν. ἀλλ' εἰ μὲν
ἡμῶν τις τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως κατασταίῃ κύ-
ριος, οὐδ' ἂν τοὺς οἰκέτας ἐάσειεν εἶναι πονηροὺς·
ἐκείνων δὲ καταγιγνώσκομεν, ὥς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν d

γεγονότας περιεῖδον οὕτως ἀσεβεῖς καὶ παφανόμους
 ὄντας. καὶ σὺ μὲν οἶει καὶ τοὺς μηδὲν προσήκοντας,
 ἦν σοι πλησιάσωσι, βελτίους ποιήσῃν, τοὺς δὲ θεοὺς
 οὐδεμίαν ἡγεί τῆς τῶν παίδων ἀρετῆς ἔχειν ἐπιμέ-
 43 λειαν. καίτοι κατὰ τὸν σὸν λόγον δυοῖν τοῖν αἰσχί-
 στοιιν οὐ διαμαρτάνουσιν· εἰ μὲν γὰρ μηδὲν δέονται
 χρηστοὺς αὐτοὺς εἶναι, χείρους εἰσὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων τὴν διάνοιαν, εἰ δὲ βούλονται μὲν, ἀποροῦσι δ' ε
 ὅπως ποιήσωσιν, ἐλάττω τῶν σοφιστῶν τὴν δύναμιν
 ἔχουσιν.

44 (ἡ'). Πολλῶν δ' ἐνόντων εἶπεν, ἐξ ὧν ἂν τις καὶ
 τὸν ἐπαινον καὶ τὴν ἀπολογίαν μηχανύειν, οὐχ ἡγοῦ-
 μαι δεῖν μακρολογεῖν· οὐ γὰρ ἐπίδειξιν τοῖς ἄλλοις
 ποιούμενος ἀλλ' ὑποδείξει σοι βουλόμενος, ὥς χρὴ 230
 τούτων ἑκάτερον ποιεῖν, διείλεγμα περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ
 τόν γε λόγον, ὃν σὺ γέγραφας, οὐκ ἀπολογίαν ὑπὲρ
 Βουσίριδος ἀλλ' ὁμολογίαν τῶν ἐπικαλουμένων δι-
 45 καίως ἂν τις εἶναι νομίσειεν. οὐ γὰρ ἀπολύεις αὐτὸν
 τῶν αἰτιῶν ἀλλ' ἀποφαίνεις, ὥς καὶ τῶν ἄλλων τινὲς
 ταῦτά πεποιήκασι, ῥαθυμοτάτην τοῖς ἀμαρτάνουσιν
 εὐρίσκων καταφυγὴν. εἰ γὰρ τῶν μὲν ἀδικημάτων μὴ
 ῥάδιον εὑρεῖν, ὃ μήπω τυγχάνει γεγεννημένον, τοὺς δ' b
 ἐφ' ἐκάστοις αὐτῶν ἀλίσκομένους μηδὲν ἡγούμεθα
 δεινὸν ποιεῖν, ὅταν ἕτεροι ταῦτά φαίνωνται διαπε-
 πραγμένοι, πῶς οὐκ ἂν καὶ τὰς ἀπολογίας ἅπασι ῥα-
 δίας ποιήσαιμεν, καὶ τοῖς βουλομένοις εἶναι πονηροῖς
 46 πολλὴν ἐξουσίαν παρασκευάσαιμεν; (ἰθ'). Μάλιστα
 δ' ἂν κατίδοις τὴν εὐήθειαν τῶν εἰρημένων ἐπὶ σαν-
 τοῦ θεωρήσας. ἐνθυμήθητι γάρ· εἰ μεγάλων καὶ δει-
 νῶν αἰτιῶν περὶ σὲ γεγонуιῶν τοῦτόν τις τὸν τρόπον c
 σοι συνείποι, πῶς ἂν διατεθείης; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδ'
 ὅτι μᾶλλον ἂν αὐτὸν μισήσεις ἢ τοὺς κατηγοροῦντας.

- καίτοι πῶς οὐκ αἰσχρὸν τοιαύτας ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 ποιεῖσθαι τὰς ἀπολογίας, ἐφ' αἷς ὑπὲρ σου λεγο-
 47 μέναις μάλιστα' ἂν ὀργισθείης; (κ'). Σκέψαι δὲ κακέينو
 καὶ δέελθε πρὸς αὐτόν. εἰ τις τῶν σοι συνόντων ἐπαρ-
 θείῃ ποιεῖν, ἃ σὺ τυγχάνεις εὐλογῶν, πῶς οὐκ ἂν
 ἀθλιώτατος εἴη καὶ τῶν νῦν ὄντων καὶ τῶν πώποτε δ
 γεγενημένων; ἄρ' οὖν χρηὶ τοιούτους λόγους γράφειν,
 οἷς τοῦτο προσέσται μέγιστον ἀγαθόν, ἣν μηδένα περ-
 σαι τῶν ἀκουσάντων δυνηθῶσιν;
- 48 (κα'). Ἄλλὰ γὰρ ἴσως ἂν εἰποῖς, ὥς οὐδὲ σὲ τοῦτο
 παρῆλθεν, ἀλλ' ἡβουλήθης τοῖς φιλοσόφοις παρὰ-
 δεῖγμα καταλιπεῖν, ὥς χρηὶ περὶ τῶν αἰσχρῶν αἰτιῶν
 καὶ δυσχερῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς ἀπολογίας.
 ἀλλ' εἰ καὶ πρότερον ἡγνόεις, οἶμαί σοι νῦν γεγενη- e
 σθαι φανερόν, ὅτι πολὺ θάρττον ἂν τις σωθείη μηδὲν
 φθεγξάμενος ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπολογησάμενος.
- 49 καὶ μὲν δὴ καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῆς φιλοσοφίας ἐπι-
 κήρως διακειμένης καὶ φθονουμένης διὰ τοὺς τοιού-
 τους τῶν λόγων ἔτι μᾶλλον αὐτὴν μισήσουσιν.
- (κβ'). Ἦν οὖν ἐμοὶ πείθῃ, μάλιστα μὲν οὐ ποιή- 231
 σαι τοῦ λοιποῦ πονηρὰς ὑποθέσεις, εἰ δὲ μὴ, τοιαῦτα
 ζητήσεις λέγειν, ἐξ ὧν μήτ' αὐτὸς χείρων εἶναι δοῖται
 μήτε τοὺς μιμουμένους λυμανεῖ μήτε τὴν περὶ τοὺς
 50 λόγους παίδευσιν διαβαλεῖς. (κγ'). Καὶ μὴ θαυμάσης,
 εἰ νεώτερος ὢν καὶ μηδὲν σοι προσήκων οὕτω προχεί-
 ρως ἐπιχειρῶ σε νουθετεῖν· ἡγοῦμαι γὰρ οὐ τῶν πρε-
 σβυτάτων οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀλλὰ τῶν πλείστ' εἰ-
 δότων καὶ βουλομένων ὠφελεῖν ἔργον εἶναι περὶ τῶν
 τοιούτων συμβουλεύειν.

12.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ.

(α'.) Νεώτερος μὲν ὢν προηρούμην γράφειν τῶν 232
 λόγων οὐ τοὺς μυθώδεις οὐδὲ τοὺς τερατείας καὶ ψευ-
 δολογίας μεστούς, οἷς οἱ πολλοὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἢ
 τοῖς περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας λεγομένοις, οὐδὲ τοὺς
 τὰς παλαιᾶς πράξεις καὶ τοὺς πολέμους τοὺς Ἑλληνι-
 κοὺς ἐξηγουμένους, καίπερ εἰδὼς δικαίως αὐτοὺς ἐπ-
 αινουμένους, οὐδ' αὖ τοὺς ἀπλῶς εἰρησθαι δοκοῦν- 233
 τας καὶ μηδεμιᾶς κομψότητος μετέχοντας, οὓς οἱ δεινοὶ
 περὶ τοὺς ἀγῶνας παραινοῦσι τοῖς νεωτέροις μελετᾶν,
 2 εἴπερ βούλονται πλεον ἔχειν τῶν ἀντιδίκων, ἀλλὰ
 πάντας τούτους ἐάσας περὶ ἐκείνους ἐπραγματευόμην
 τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις Ἑλλήσι συμβουλευόντας, καὶ πολλῶν μὲν ἐνθυ-
 μημάτων γέμοντας, οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ b
 παρισώσεων καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς ῥητο-
 ραῖαις διαλαμπουσῶν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαί-
 νεσθαι καὶ θεωρεῖν ἀναγκαζουσῶν· νῦν δ' οὐδ'
 3 ὁπωσοῦν τοὺς τοιούτους. ἡγοῦμαι γὰρ οὐχ ἀρμόττειν
 οὔτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐνεπλήκοντα καὶ τέτταρσιν, ἀγῶ
 τυγχάνω γεγωνῶς, οὔθ' ὅλως τοῖς ἤδη πολιὰς ἔχου-
 σιν ἐκείνον τὸν τρόπον ἔτι λέγειν, ἀλλ' ὥς ἅπαντες
 μὲν ἂν ἐλπίσειαν, εἰ βουλευθεῖεν, οὐδεὶς δ' ἂν δυνη- c
 θεῖη ῥαδίως πλὴν τῶν πονεῖν ἐθελόντων καὶ σφόδρα
 4 προσεχόντων τὸν νοῦν. τούτου δ' ἔνεκα ταῦτα προ-
 εἶπον, ἵν' ἦν τισιν ὁ μέλλων δειχθῆσεσθαι λόγος μα-
 λακώτερος ὢν φαίνεται τῶν πρότερον διαδεδομένων,
 μὴ παραβάλλωσι πρὸς τὴν ἐκείνων ποικιλίαν, ἀλλὰ

πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὸν κρίνωσι τὴν ἐν τῷ παρόντι δεδοκιμασμένην.

- 5 (β'.) Διαλέξομαι δὲ περὶ τε τῶν τῇ πόλει πεπραγ-
μένων καὶ περὶ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, οὐκ ἀπὸ δ
τούτων ἀρξάμενος ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐμοὶ συμβεβηκότων·
ἐντεῦθεν γὰρ οἶμαι μᾶλλον κατεπείγειν. (γ'.) Πει-
ρώμενος γὰρ ἀναμαρτήτως ξῆν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλύ-
πως, οὐδένα διαλέλοιπα χρόνον ὑπὸ μὲν τῶν σοφιστῶν
τῶν ἀδοκίμων καὶ πονηρῶν διαβαλλόμενος, ὑπ' ἄλ-
λων δέ τινων οὐχ οἷός εἰμι γινωσκόμενος ἀλλὰ τοι-
οῦτος ὑπολαμβάνόμενος, οἷον ἂν παρ' ἐτέρων ἀκού-
6 σωσιν. βούλομαι οὖν προδιαλεχθῆναι περὶ τ' ἔμαν- e
τοῦ καὶ περὶ τῶν οὕτω πρὸς με διακειμένων, ἵν' ἦν
πως οἷός τε γένωμαι, τοὺς μὲν παύσω βλασφημοῦν-
τας, τοὺς δ' εἰδέναι ποιήσω, περὶ ἃ τυγχάνω διατρέ-
βων· ἦν γὰρ ταῦτα τῷ λόγῳ δυνηθῶ διοικῆσαι κατὰ
τρόπον, ἐλπίζω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον αὐτός τ' ἀλύ- 234
πως διαΐξειν, καὶ τῷ λόγῳ τῷ μέλλοντι ῥηθῆσεσθαι
τοὺς παρόντας μᾶλλον προσέξειν τὸν νοῦν.
- 7 (δ'.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ κατεπειν οὔτε τὴν νῦν ἐγ-
γιννομένην ἐν τῇ διανοίᾳ μοι ταραχὴν οὔτε τὴν ἀτο-
πίαν ὧν ἐν τῷ παρόντι τυγχάνω γινώσκων, οὔτ' εἴ
τι πράττω τῶν δεόντων. ἐγὼ γὰρ μετεσχηκῶς τῶν με-
γίστων ἀγαθῶν, ὧν ἅπαντες ἂν εὖξαιντο μεταλαβεῖν,
πρῶτον μὲν τῆς περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγιείας, b
οὐχ ὥς ἐτυχον ἀλλ' ἐναμίλλως τοῖς μάλιστα περὶ ἐκά-
τερον τούτων εὐτυχηκόσιν, ἔπειτα τῆς περὶ τὸν βίον
εὐπορίας, ὥστε μηδενὸς πάποτ' ἀπορῆσαι τῶν μετρίων,
8 μηδ' ὧν ἄνθρωπος ἂν νοῦν ἔχων ἐπιθυμήσειεν, ἐτι
τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἰς εἶναι, μηδὲ τῶν
κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι
τῶν Ἑλλήνων καὶ μνησθεῖεν ἂν καὶ διαλεχθεῖεν ὥς·

σπουδαίων ὄντων, τούτων ἀπάντων μοι συμβεβηκό-
των, τῶν μὲν ὑπερβαλλόντως, τῶν δ' ἑξαρκούντως,
οὐκ ἀγαπῶ ζῶν ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' οὕτω τὸ γῆρας ἐστὶ
δυσάρεστον καὶ μικρολόγον καὶ μεμπύμορον, ὥστε
πολλάκις ἤδη τὴν τε φύσιν τὴν ἑμαυτοῦ κατεμεμψά-
9 μην, ἧς οὐδεὶς ἄλλος καταπεφρόνηκε, καὶ τὴν τύχην
ᾧδυνάμην, ταύτη μὲν οὐδὲν ἔχων ἐπικαλεῖν ἄλλο,
πλὴν ὅτι περὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἣν προειλόμην, ἀτυ- d
χίαι τινὲς καὶ συκοφαντίαι γερόνασι, τὴν δὲ φύσιν εἰ-
δὼς πρὸς μὲν τὰς πράξεις ἀρρωστοτέραν καὶ μαλακω-
τέραν οὖσαν τοῦ δέοντος, πρὸς δὲ τοὺς λόγους οὔτε
τελείαν οὔτε πανταχῇ χρησίμην, ἀλλὰ δοξάσαι μὲν
περὶ ἐκάστου τὴν ἀλήθειαν μᾶλλον δυναμένην τῶν εἰ-
δέναι φασκόντων, εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων
ἐν συλλόγῳ πολλῶν ἀνθρώπων ἀπασῶν ὡς ἔπος εἰ-
πεῖν ἀπολελειμμένην.

- 10 Οὕτω γὰρ ἐνδεὴς ἀμφοτέρων ἐγενόμην τῶν με- e
γίστην δύναμιν ἐχόντων παρ' ἡμῖν, φωνῆς θ' ἱκανῆς
καὶ τόλμης, ὥς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν· ὧν οἱ
μὴ τυχόντες ἀτιμότεροι περιέρχονται πρὸς τὸ δοκεῖν
ἄξιοί τινος εἶναι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· τοῖς 235
μὲν γὰρ ἐκτεῖσειν τὸ καταγνωσθὲν ἐλπίδες ὑπείσιν, οἱ
11 δ' οὐδέποτε ἂν τὴν φύσιν μεταβάλοιεν. (ε'.) Οὐ μὴν
ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιειδὼν ἑμαυτὸν ἄδοξον οὐδ'
ἀφανῆ παντάπασιν γενόμενον, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ πολι-
τεύεσθαι διήμαρτον, ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ πονεῖν
καὶ γράφειν, ἃ διανοηθείην, κατέφυγον, οὐ περὶ μι-
κρῶν τὴν προαίρεσιν ποιούμενος οὐδὲ περὶ τῶν ἰδίων
συμβολαίων οὐδὲ περὶ ὧν ἄλλοι τινὲς ληροῦσιν, ἀλλὰ
περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ βασιλικῶν καὶ πολιτικῶν b
πραγμάτων, δι' ἃ προσήκειν ὥμην μοι τοσοῦτον μάλ-
λον τιμᾶσθαι τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων, ὅσῳ περ

- περὶ μειζόνων καὶ καλλιόνων ἢ 'κεῖνοι τοὺς λόγους
 12 ἐποιούμην. ὧν οὐδὲν ἡμῖν ἀποβέβηκεν. καίτοι πάν-
 τες ἴσασι τῶν μὲν ρητόρων τοὺς πολλοὺς οὐχ ὑπὲρ
 τῶν τῇ πόλει συμφερόντων, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ λή-
 ψεσθαι προσδοκῶσι, δημηγορεῖν τολμῶντας, ἐμὲ δὲ
 καὶ τοὺς ἐμοὺς οὐ μόνον τῶν κοινῶν ἀπεχομένους ὡς
 μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων εἰς τὰς τῆς πό-
 λεως χρείας ὑπὲρ τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν αὐτῶν
 13 δαπανωμένους, ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἢ λοιδορουμένους ἐν
 ταῖς ἐκκλησίαις περὶ μεσεγγυήματος σφίσις αὐτοῖς ἢ
 λυμαινομένους τοὺς συμμάχους ἢ τῶν ἄλλων, ὃν ἂν
 τύχωσι, συκοφαντοῦντας, ἐμὲ δὲ τῶν λόγων ἡγεμόνα
 τούτων γεγεννημένον τῶν παρακαλούντων τοὺς Ἑλλη-
 νας ἐπὶ τε τὴν ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν δ
 14 στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, καὶ τῶν συμβου-
 λευόντων ἀποικίαν ἐκπέμπειν κοινῇ πάντας ἡμᾶς ἐπὶ
 τοσαύτην χώραν καὶ τοιαύτην, περὶ ἧς, ὅσοι περ ἀκη-
 κόασιν, ὁμολογοῦσιν ἡμᾶς τ' εἰ σωφρονησάμεν καὶ
 παυσάμεθα τῆς [πρὸς ἀλλήλους] μανίας, ταχέως ἂν
 ἄνευ πόνων καὶ κινδύνων κατασχέιν αὐτήν, ἐκείνην
 τε ῥαδίως ἂν ἅπαντας δέξασθαι τοὺς ἐνδεεῖς ἡμῶν ὄν-
 τας τῶν ἐπιτηδείων· ὧν πράξεις, εἰ πάντες συνελ-
 θόντες ζητοῖεν, οὐδέποτε ἂν εὔροιεν καλλίους οὐδὲ
 μείζους οὐδὲ μᾶλλον ἅπασιν ἡμῖν συμφερούσας. 114
 15 (5.) Ἀλλ' ὅμως οὕτω πολὺ τῇ διανοίᾳ διεστῶτων
 ἡμῶν καὶ τοσοῦτῳ σπουδαιοτέραν ἐμοῦ πεποιημένου 236
 τὴν αἴρεσιν οὐ δικαίως οἱ πολλοὶ περὶ ἡμῶν ὑπειλή-
 φασιν ἀλλὰ ταραχῶδῶς καὶ παντάπασιν ἀλογίστως.
 τῶν μὲν γὰρ ρητόρων τὸν τρόπον ψέγοντες προστά-
 τας αὐτοὺς τῆς πόλεως ποιοῦνται καὶ κυρίους ἀπάν-
 των καθιστᾶσιν, ἐμοῦ δὲ τοὺς λόγους ἐπαινοῦντες αὐ-
 τῷ μοι φθονοῦσι δι' οὐδὲν ἕτερον ἢ διὰ τούτους, οὓς

ἀποδεχόμενοι τυγχάνουσιν· οὕτως ἀτυχῶς φέρομαι παρ' αὐτοῖς.

- 16 (ζ.) Καὶ τί δεῖ θαυμάζειν τῶν πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπεροχὰς οὕτω διακείσθαι πεφυκότων, ὅπου καὶ τῶν οἰομένων διαφέρειν καὶ ζηλούντων ἐμὲ καὶ μιμεῖσθαι γλιχομένων τινὲς ἔτι δυσμενέστερον ἔχουσί μοι τῶν ἰδιωτῶν· ὧν τίνας ἂν τις εὖροι πονηροτέρους, εἰρήσεται γὰρ, εἰ καὶ τισι δόξω νεώτερα καὶ βαρύτερα λέγειν τῆς ἡλικίας, οἵτινες οὔτε φράζειν οὐδὲν μέρος ἔχοντες τοῖς μαθηταῖς τῶν εἰρημένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς τε λόγοις παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐμοῖς καὶ ζῶν-
τες ἐντεῦθεν τοσοῦτον δέουσι χάριν ἔχειν τούτων, ὥστ' οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν ἐθέλουσιν ἀλλ' αἰεὶ τι φλαύ-
17 ρον περὶ ἐμοῦ λέγουσιν. (η.) Ἔως μὲν οὖν τοὺς λόγους ἡμῶν ἐλυμαίνοντο, παραναγιγνώσκοντες ὡς δυνατὸν κάκιστα τοῖς αὐτῶν καὶ διαιροῦντες οὐκ ὀρθῶς καὶ κατακνίζοντες καὶ πάντα τρόπον διαφθείροντες, οὐδὲν ἐφρόντιζον τῶν ἀπαγγελλομένων ἀλλὰ ῥαθυμῶς εἶχον· μικρὸν δὲ πρὸ τῶν Παναθηναίων τῶν με-
18 γάλων ἡχθέσθην δι' αὐτούς. ἀπαντήσαντες γὰρ τινὲς δ μοι τῶν ἐπιτηδείων ἔλεγον, ὡς ἐν τῷ Λυκείῳ συγκαθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν καὶ πάντα φασκύντων εἰδέναι καὶ ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων, διαλέγοντο περὶ τε τῶν ἄλλων ποιητῶν καὶ τῆς Ἡσιόδου καὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, οὐδὲν μὲν παρ' αὐτῶν λέγοντες, τὰ δ' ἐκείνων ῥαψωδοῦντες καὶ τῶν πρότερον ἄλλοις τισὶν εἰρημένων τὰ χαριέ-
19 στατα μνημονεύοντες· ἀποδεξαμένων δὲ τῶν περιεστώτων τὴν διατριβὴν αὐτῶν ἕνα τὸν τολμηρότατον ἐπιχειρῆσαι με διαβάλλειν, λέγονθ' ὡς ἐγὼ πάντων καταφρονῶ τῶν τοιούτων, καὶ τὰς τε φιλοσοφίας τὰς 237 τῶν ἄλλων καὶ τὰς παιδείας ἀπάσας ἀναιρῶ, καὶ φημι

- πάντας ληρῆν πλὴν τοὺς μετεσχηκότας τῆς ἐμῆς δια-
 τριβῆς· τούτων δὲ ῥηθέντων ἀηδῶς τινὰς τῶν παρόν-
 20 των διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. ὥς μὲν οὖν ἐλυπήθην καὶ
 συνεταιράχθην ἀκούσας ἀποδέξασθαι τινὰς τοὺς λό-
 γους τούτους, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν· ὦμην γὰρ
 οὕτως ἐπιφανῆς εἶναι τοῖς ἀλαζονευομένοις πολεμῶν
 καὶ περὶ ἐμαντοῦ μετρίως διειλεγμένος, μᾶλλον δὲ ^b
 ταπεινῶς, ὥστε μηδὲν ἂν ποτε γενέσθαι πιστὸν τῶν
 λεγόντων, ὥς ἐγὼ τοιαύταις ἀλαζονείαις ἐχρησάμην.
- 21 ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἀλόγως ὠδυράμην ἐν ἀρχῇ τὴν ἀτυχήαν
 τὴν παρακολουθοῦσάν μοι πάντα τὸν χρόνον ἐν τοῖς
 τοιούτοις· αὕτη γάρ ἐστιν αἰτία καὶ τῆς ψευδολογίας
 τῆς περὶ με γιγνομένης καὶ τῶν διαβολῶν καὶ τοῦ
 φθόνου καὶ τοῦ μὴ δύνασθαι με τυχεῖν τῆς δόξης, ἧς
 ἄξιός εἰμι, μηδ' ὁμολογουμένης, μηδ' ἣν ἔχουσιν τινες ^c
 τῶν πεπλησιακότων μοι καὶ πανταχῇ τεθεωρηκό-
- 22 των ἡμᾶς ταῦτα μὲν οὖν οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν, ἀλλ'
 ἀνάγκη στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσιν. (θ'.) Πολλῶν
 δέ μοι λόγων ἐφεστώτων ἀπορῶ, πότερον ἀντικατη-
 γορῶ τῶν εἰθισμένων ἀεὶ τι ψεύδεσθαι περὶ μου καὶ
 λέγειν ἀνεπιτήδειον; ἀλλ' εἰ φανείην σπουδάζων καὶ
 πολλοὺς λόγους ποιούμενος περὶ ἀνθρώπων, οὕς οὐ ^d
 δεῖς ὑπέλληφεν ἄξιους εἶναι λόγον, δικαίως ἂν μωρὸς
- 23 εἶναι δοκοίην. ἀλλὰ τούτους ὑπεριδὼν ἀπολογῶμαι
 πρὸς τοὺς ἀδίκως μοι τῶν ιδιωτῶν φθονοῦντας, καὶ
 περῶμαι διδάσκειν αὐτοὺς, ὥς οὐ δικαίως οὐδὲ προσ-
 ηκόντως περὶ μου ταύτην ἔχουσι τὴν γνώμην; καὶ τίς
 οὐκ ἂν καταγνοίη μου πολλὴν ἄνοιαν, εἰ τοὺς μηδὲν
 δι' ἕτερον δυσκόλως πρὸς με διακειμένους ἢ διὰ τὸ
 δοκεῖν χαριέντως εἰρηκέναι περὶ τινων, τούτους οἴη-
 θείην ὁμοίως διαλεχθεῖς ὥσπερ πρότερον παύσαιν ἐπὶ ^e
 τοῖς λεγομένοις λυπουμένους, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀλγήσειν,

- ἄλλως τε καὶ φανῶ μηδὲ νῦν πῶ τηλικούτος ὢν [πε-
 24 παυμένος] παραληρῶν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνο ποιεῖν
 οὐδεὶς ἂν μοι συμβουλευσειεν, ἀμελήσαντι τούτων 238
 καὶ μεταξὺ καταβαλόντι περαινέειν τὸν λόγον, ὃν προ-
 ῆρημαι, βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τὴν πόλιν ἡμῶν πλειό-
 νων ἀγαθῶν αἰτίαν γεγεννημένην τοῖς Ἑλλησιν ἢ τὴν
 Λακεδαιμονίῳ· εἰ γὰρ τοῦτ' ἤδη ποιοίην, μήτε τέλος
 ἐπιθεῖς τοῖς γεγραμμένοις μήτε συγκλείσας τὴν ἀρχὴν
 τῶν δηθήσεσθαι μελλόντων τῇ τελευτῇ τῶν ἤδη προ-
 ειρημένων, ὅμοιος ἂν εἶναι δόξαιμι τοῖς εἰκῇ καὶ φορ-
 25 τικῶς καὶ χυδῆν, ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ, λέγουσιν· ἃ φυλα- b
 κτέον ἡμῖν ἐστίν. κράτιστον οὖν ἐξ ἀπάντων τούτων,
 περὶ ὧν τὸ τελευταῖόν με διέβαλλον ἀποφηνάμενον
 ἃ δοκεῖ μοι, τότε ἤδη λέγειν περὶ ὧν ἐξ ἀρχῆς δι-
 νοήθην· οἶμαι γὰρ, ἣν ἐξενέγκω γράψας καὶ ποιήσω
 φανεράν, ἣν ἔχω γνώμην περὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν
 ποιητῶν, παύσειν αὐτοὺς ψευδεῖς πλάττοντας αἰτίας
 καὶ λέγοντας ὅ τι ἂν τύχωσιν.
 26 Τῆς μὲν οὖν παιδείας τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων
 καταλειφθείσης τοσούτου δέω καταφρονεῖν, ὥστε καὶ
 τὴν ἐφ' ἡμῶν κατασταθεῖσαν ἐπαινῶ, λέγω δὲ τὴν τε
 γεωμετρίαν καὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τοὺς διαλόγους
 τοὺς ἐριστικοὺς καλουμένους, οἷς οἱ μὲν νεώτεροι
 μᾶλλον χαίρουσι τοῦ δέοντος, τῶν δὲ πρεσβυτέρων
 οὐδεὶς ἔστιν, ὅστις ἂν ἀνεκτοὺς αὐτοὺς εἶναι φήσειεν.
 27 (ι'). Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τοῖς ὠρμημένοις ἐπὶ ταῦτα παρακε-
 28 λεύομαι πονεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἅπασι τούτοις, c
 λέγων, ὥς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δύναται τὰ μαθήματα
 ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει γε τοὺς
 νεωτέρους πολλῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων. τοῖς μὲν οὖν
 τηλικούτοις οὐδέποτε ἂν εὗρεθῆναι νομίζω διατριβάς
 28 ὠφελιμωτέρας τούτων οὐδὲ μᾶλλον πρεπούσας· τοῖς

- δὲ πρεσβυτέροις καὶ τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις οὐκέτι φημί τὰς μελέτας ταύτας ἀρμόττειν. ὁρῶ γὰρ ἐνίοις τῶν ἐπὶ τοῖς μαθήμασι τούτοις οὕτως ἀπηκριβωμένων ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν, οὐτ' εὐκαίρως ταῖς ἐπιστήμας αἷς ἔχουσι χρωμένους, ἐν τε ταῖς ἄλλαις πραγματείαις ταῖς περὶ τὸν βίον ἀφρονεστέρους ὄντας τῶν μαθητῶν· ὁκνῶ γὰρ εἰπεῖν τῶν οἰκετῶν.
- 29 τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω καὶ περὶ τῶν δημηγορεῖν δυναμένων καὶ τῶν περὶ τὴν γραφὴν τὴν τῶν λόγων εὐδοκιμούντων, ὅλως δὲ περὶ πάντων τῶν περὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις διαφερόντων. οἶδα γὰρ καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς οὕτε τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς καλῶς διφκηκότας οὐτ' ἐν ταῖς ἰδίαις συνουσίαις ἀνεκτοὺς ὄντας, τῆς τε δόξης τῆς τῶν συμπολιτενομένων ὀλιγωροῦντας, ἄλλων τε πολλῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτημάτων γέμοντας· ὥστ' οὐδὲ τούτους 239 ἡγοῦμαι μετέχειν τῆς ἔξεως, περὶ ἧς ἐγὼ τυγχάνω δια-
- 30 λεγόμενος. (ια΄.) Τίνας οὖν καλῶ πεκαιδευμένους, ἐπειδὴ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις ἀποδοκιμάζω; πρῶτον μὲν τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπίπτουσι, καὶ τὴν δόξαν ἐπιτυχῇ τῶν καιρῶν ἔχοντας καὶ δυναμένην ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ στοχάζεσθαι τοῦ συμφέροντος·
- 31 ἔπειτα τοὺς πρεπόντως καὶ δικαίως ὁμιλοῦντας τοῖς βέλαις πλησιάζουσι, καὶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ἀηδίας καὶ βαρύτητας εὐκόλως καὶ ῥαδίως φέροντας, σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατόν ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνουσίαις παρέχοντας· ἔτι τοὺς τῶν μὲν ἡδονῶν ἀείκρατοῦντας, τῶν δὲ συμφορῶν μὴ λίαν ἡττωμένους, ἀλλ' ἀνδρωδῶς ἐν αὐταῖς διακειμένους καὶ τῆς φύσεως 32 ἀξίως, ἧς μετέχοντες τυγχάνομεν· τέταρτον, ὅπερ μέγιστον, τοὺς μὴ διαφθειρομένους ὑπὸ τῶν εὐπραγίων c

μηδ' ἐξισταμένους αὐτῶν μηδ' ὑπερφηάνους γιγνο-
 μένους ἀλλ' ἐμμένοντας τῇ τάξει τῇ τῶν εὐφρονούν-
 των, καὶ μὴ μᾶλλον χαίροντας τοῖς διὰ τύχην ὑπάρξα-
 σιν ἀγαθοῖς ἢ τοῖς διὰ τὴν αὐτῶν φύσιν καὶ φρόνησιν
 ἐξ ἀρχῆς γιγνομένοις. τοὺς δὲ μὴ μόνον πρὸς ἐν τοῦ-
 των ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντα ταῦτα τὴν ἐξικτῆς ψυχῆς
 εὐάρμοστον ἔχοντας, τούτους φημι καὶ φρονίμους
 εἶναι καὶ τελείους ἄνδρας καὶ πάσας ἔχειν τὰς ἀρετάς.

33 περὶ μὲν οὖν τῶν πεπαιδευμένων τυγχάνω ταῦτα γι- d
 γνώσκων. (ιβ'.) Περὶ δὲ τῆς Ὀμήρου καὶ τῆς Ἡσιόδου
 καὶ τῆς τῶν ἄλλων ποιήσεως ἐπιθυμῶ μὲν εἰπεῖν, ὅτι
 μαί γὰρ ἂν παῦσαι τοὺς ἐν τῷ Λυκείῳ ῥαψωδοῦντας
 τάκεινων καὶ ληροῦντας περὶ αὐτῶν, αἰσθάνομαι δ'
 ἑμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῆς συμμετρίας τῆς συντε-

34 ταγμένης τοῖς προοιμίοις. ἔστι δ' ἄνδρὸς νοῦν ἔχοντος
 μὴ τὴν εὐπορίαν ἀγαπᾶν, ἣν ἔχη τις περὶ τῶν αὐτῶν
 πλείω τῶν ἄλλων εἰπεῖν, ἀλλὰ τὴν εὐκαιρίαν διαφν- e
 λάττειν, ὑπὲρ ὧν ἂν αἰεὶ τυγχάνῃ διαλεγόμενος· ὅπερ
 ἐμοὶ ποιητέον ἐστίν. περὶ μὲν οὖν τῶν ποιητῶν αὐθις
 ἐροῦμεν, ἣν μὴ με προανέλῃ τὸ γῆρας, ἢ περὶ σπου-
 δαιοτέρων πραγμάτων ἔχω τι λέγειν ἢ τούτων.] 240

35 (ιγ'.) Περὶ δὲ τῶν τῆς πόλεως εὐεργεσιῶν τῶν
 εἰς τοὺς Ἕλληνας ἤδη ποιήσομαι τοὺς λόγους, οὐχ ὥς
 οὐ πλείους ἐπαίνους πεπονημένους περὶ αὐτῆς ἢ σύμ-
 παντες οἱ περὶ τὴν ποιήσιν καὶ τοὺς λόγους ὄντες·
 οὐ μὴν ὁμοίως καὶ νῦν. τότε μὲν γὰρ ἐν λόγοις περὶ
 ἑτέρων πραγμάτων ἐμεμνήμην αὐτῆς, νῦν δὲ περὶ

36 ταύτης τὴν ὑπόθεσιν ποιησάμενος. οὐκ ἄγνωσθ' ἡλί-
 κος ὦν ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, ἀλλ' ἀκρι-
 βῶς εἰδὼς καὶ πολλάκις εἰρηκώς, ὅτι τὰ μὲν μικρὰ b
 τῶν πραγμάτων ῥᾶδιον τοῖς λόγοις ἀνέξῃσαι, τοῖς δ'
 ὑπερβάλλουσι τῶν ἔργων καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει

- 37 χαλεπον ἐξισῶσαι τοὺς ἐπαίνους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν
μᾶλλον ἀποστατέον αὐτῶν ἐστὶν ἀλλ' ἐπιτελεστέον,
ἣν περ εἰ ζῆν δυνηθῶμεν, ἄλλως τε καὶ πολλῶν με
παροξυνόντων γράφειν αὐτόν, πρῶτον μὲν τῶν εἰδι-
σμένων ἀσελγῶς κατηγορεῖν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἔπειτα
τῶν χαριέντως μὲν, ἀπειροτέρως δὲ καὶ καταδεεστέρως c
- 38 ἐπαινουύντων αὐτήν, εἰ δὲ τῶν ἐτέρων μᾶλλον εὐλογεῖν
τολμώντων οὐκ ἀνθρώπινως ἀλλ' οὕτως ὥστε πολλοὺς
ἀντιτάττεσθαι πρὸς αὐτοὺς, πάντων δὲ μάλιστα τῆς
ἡλικίας τῆς παρούσης, ἣ τοὺς ἄλλους πέφυκεν ἀπο-
τρέπειν· ἐλπίζω γὰρ, ἣν μὲν κατορθώσω, μείζω λήψε-
σθαι δόξαν τῆς ὑπαρχούσης, ἣν δ' ἐνδεέστερον τύχω
διαλεχθεῖς, πολλῆς συγγνώμης τεύξεσθαι παρὰ τῶν
ἀκουόντων.
- 39 (ιδ'.) Ἄ μὲν οὖν ἡβουλήθη καὶ περὶ ἐμαντοῦ καὶ d
περὶ τῶν ἄλλων ὥσπερ χορὸς [πρὸ τοῦ ἀγῶνος] προ-
αναβαλέσθαι, ταῦτ' ἐστίν. ἡγοῦμαι δὲ χρῆναι τοὺς βου-
λομένους ἐγκωμιάσαι τινὰ τῶν πόλεων ἀκριβῶς καὶ δι-
καίως μὴ μόνον περὶ αὐτῆς ποιέσθαι τοὺς λόγους ἧς
προηρημένοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' ὥσπερ τὴν πορφύραν
καὶ τὸν χρυσὸν θεωροῦμεν καὶ δοκιμάζομεν ἕτερα πα-
ραδεικνύοντες τῶν καὶ τὴν ὄψιν ὁμοίαν ἐχόντων καὶ e
- 40 τῆς τιμῆς τῆς αὐτῆς ἀξιουμένων, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι
παριστάναι. μὴ τὰς μικρὰς ταῖς μεγάλαις, μηδὲ τὰς
ἅπαντα τὸν χρόνον ὑφ' ἐτέραις οὔσας ταῖς ἄρχειν εἰδι-
σμέναις, μηδὲ τὰς σῶζεσθαι δεομένας πρὸς τὰς σῶξιν 241
δυναμένας, ἀλλὰ τὰς παραπλησίαν καὶ τὴν δύναμιν
ἐχούσας καὶ περὶ τὰς αὐτὰς πράξεις γεγεννημένας καὶ
ταῖς ἐξουσίαις ὁμοίαις κεχηρμένας· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα
- 41 τῆς ἀληθείας τύχοιεν. ἦν δὴ τις ἡμᾶς τὸν τρό-
πον τοῦτον σκοπῇται, καὶ παραβάλλῃ μὴ πρὸς τὴν τυ-
χοῦσαν πόλιν ἀλλὰ πρὸς τὴν Σπαρτιατῶν, ἣν οἱ μὲν

πολλοὶ μετρίως ἐπαινοῦσιν, ἔτιοι δέ τινες ὥσπερ τῶν ὁ
 ἡμιθέων ἐκεῖ πεπολιτευμένων μέμνηνται περὶ αὐτῶν,
 φανησόμεθα καὶ τῇ δυνάμει καὶ ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς
 εὐεργεσίαις ταῖς περὶ τοὺς Ἑλληνας πλεον ἄπολελοι-
 πότες αὐτοὺς ἢ ἄλλοι τοὺς ἄλλους.

- 12 (ιε.) Τοὺς μὲν οὖν παλαιούς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ
 τῶν Ἑλλήνων γεγεννημένους ὥστερον ἐροῦμεν, νῦν δὲ
 ποιήσομαι περὶ ἐκείνων τοὺς λόγους ἀρξάμενος, ἐπει-
 δὴ κατέσχον τὰς πόλεις τὰς Ἀχαΐδας καὶ πρὸς Ἀργεῖους ὁ
 καὶ Μεσσηνίους διείλοντο τὴν χώραν· ἐντεῦθεν γὰρ
 προσήκει διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. οἱ μὲν τοίνυν ἡμέ-
 τεροι πρόγονοι φανήσονται τὴν τε πρὸς τοὺς Ἑλληνας
 ὁμόνοϊαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐχθραν, ἣν
 παρέλαβον ἐκ τῶν Τρωικῶν, διαφυλάττοντες καὶ μέ-
 43 νοντες ἐν τοῖς αὐτοῖς. (ις.) Καὶ πρῶτον μὲν τὰς Κυ-
 κλάδας νήσους, περὶ αἷς ἐγένοντο πολλὰὶ πραγματεῖαι
 κατὰ τὴν Μίνω τοῦ Κρητὸς δυναστείαν, ταύτας τὸ τε-
 λευταῖον ὑπὸ Καρῶν κατεχομένας, ἐκβαλόντες ἐκεῖ-
 44 νους οὐκ ἐξειδιώσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμησαν, ἀλλὰ
 τοὺς μάλιστα βίου τῶν Ἑλλήνων δεομένους κατῴκισαν
 εἰς αὐτάς· καὶ μετὰ ταῦτα πολλὰς πόλεις ἐφ' ἐκατέρᾳ
 τῆς ἡπείρου καὶ μεγάλας ἐκτίσαν. καὶ τοὺς μὲν βαρ-
 βάρους ἀνέστειλαν ἀπὸ τῆς θαλάττης, τοὺς δ' Ἑλληνας
 ἐδίδαξαν, ὃν τρόπον διοικοῦντες τὰς αὐτῶν πατρίδας
 καὶ πρὸς οὓς πολεμοῦντες μεγάλην ἂν τὴν Ἑλλάδα
 45 ποιήσειαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ
 τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ πράττειν τι τῶν αὐτῶν τοῖς ἡμε-
 τέροις καὶ τοῖς μὲν βαρβάροις πολεμεῖν, τοὺς δ' Ἑλ-
 ληνas εὐεργετεῖν, ὥστ' οὐδ' ἡσυχίαν ἄγειν ἠθέλησαν,
 ἀλλ' ἔχοντες πόλιν ἄλλοτρίαν καὶ χώραν οὐ μόνον
 ἱκανήν, ἀλλ' ὅσῃ οὐδεμία πόλις τῶν Ἑλληνίδων, οὐκ
 46 ἔστερξαν ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ μαθόντες ἐξ αὐτῶν τῶν

συμβεβηκότων κατὰ μὲν τοὺς νόμους τὰς τε πόλεις
 καὶ τὰς χώρας τούτων εἶναι δοκούσας τῶν ὀρθῶς καὶ
 νομίμως κτησαμένων, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν τούτων
 γιγνομένας τῶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον μάλιστα ἄσκούν-
 των καὶ νικᾶν ἐν ταῖς μάχαις τοὺς πολεμίους δυναμέ-
 νων, ταῦτα διανοηθέντες, ἀμελήσαντες γεωργιῶν καὶ
 τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐδὲν ἐπαύοντο κατὰ ὅ-
 μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πό-
 λιορκοῦντες καὶ κακῶς ποιοῦντες, ἕως ἀπάσας κατε-
 47 στρέψαντο πλὴν τῆς Ἀργείων. συνέβαινεν οὖν ἐξ ὧν
 μὲν ἡμεῖς ἐπράττομεν, αὐξάνεσθαι τε τὴν Ἑλλάδα καὶ
 τὴν Εὐρώπην κρείττω γίνεσθαι τῆς Ἀσίας, καὶ πρὸς
 τούτοις τῶν μὲν Ἑλλήνων τοὺς ἀποροῦντας πόλεις
 λαμβάνειν καὶ χώρας, τῶν δὲ βαρβάρων τοὺς εἰδι-
 σμένους ὑβρίζειν ἐκπίπτειν ἐκ τῆς αὐτῶν καὶ φρονεῖν
 ἐλαττον ἢ πρότερον· ἐξ ὧν δὲ Σπαρτιᾶται, τὴν ἐκεί-
 νων μόνην μεγάλην γίνεσθαι, καὶ πασῶν μὲν τῶν
 ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ἄρχειν, ταῖς δ' ἄλλαις φο-
 βερὰν εἶναι καὶ πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρ' αὐ-
 48 τῶν. ἐπαινείν μὲν οὖν δίκαιόν ἐστι τὴν τοῖς ἄλλοις
 πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγεννημένην, δεινὴν δὲ νομί-
 ζειν τὴν αὐτῇ τὰ συμφέροντα διαπραττομένην, καὶ
 φίλους μὲν ποιεῖσθαι τοὺς ὁμοίως αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄ-
 ἄλλοις χρωμένους, φοβεῖσθαι δὲ καὶ δεδιέναι τοὺς
 πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς ὥς δυνατόν οἰκειότατα διακει-
 μένους, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἀλλοτρίως καὶ πολεμικῶς
 τὴν αὐτῶν διοικοῦντας. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν ἑκατέρα
 τοῖν πολέοιν τοιαύτην ἐποιήσατο.

49 (13.) Χρόνῳ δ' ὕστερον γενομένου τοῦ Περσικοῦ
 πολέμου, καὶ Ξέρξου τοῦ τότε βασιλεύοντος τριήρεις
 μὲν συναγαρόντος τριακοσίας καὶ χιλίας, τῆς δὲ πεζῆς
 στρατιᾶς πεντακοσίας μὲν μυριάδας τῶν ἀπάντων,

ἑβδομήκοντα δὲ τῶν μαχίμων, τηλικαύτη δὲ δυνάμει
 60 στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Σκαρτιάται μὲν
 ἄρχοντες Πελοποννησίων εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν ποιή-
 σασαν ῥοπήν ἅπαντος τοῦ πολέμου δέκα μόνον συν-
 εβάλοντο τριήρεις, οἱ δὲ πατέρες ἡμῶν ἀνάστατοι γε- 243
 νόμενοι καὶ τὴν πόλιν ἐκλελοιπότες διὰ τὸ μὴ τε-
 τειχίσθαι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον πλείους ναῦς παρ-
 ἔσχοντο καὶ μεῖζω δύναμιν ἐχούσας ἢ σύμπαντες οἱ
 51 συγκινδυνεύσαντες· καὶ στρατηγὸν οἱ μὲν Εὐρυβιά-
 δην, ὃς εἰ τέλος ἐπέθηκεν οἷς διανοήθη πράττειν,
 οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν ἀπολωλέναι τοὺς Ἕλληνας, οἱ δ'
 ἡμέτεροι Θεμιστοκλέα τὸν ὁμολογουμένως ἄπασιν
 αἰτιον εἶναι δόξαντα καὶ τοῦ τὴν ναυμαχίαν γενέσθαι b
 κατὰ τρόπον καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐν ἐκείνῳ
 52 τῷ χρόνῳ κατορθωθέντων. τεκμήριον δὲ μέγιστον·
 ἀφελόμενοι γὰρ Λακεδαιμονίους τὴν ἡγεμονίαν οἱ
 συγκινδυνεύσαντες τοῖς ἡμετέροις παρέδωκαν. καίτοι
 τίνας ἂν τις κριτὰς ἱκανωτέρους ποιήσαιτο καὶ πιστο-
 τέρους τῶν τότε πραχθέντων ἢ τοὺς ἐν αὐτοῖς τοῖς
 ἀγῶσι παραγενομένους; τίς δ' ἂν εὐεργεσίαν εἰπεῖν
 ἔχοι ταύτης μεῖζω τῆς ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα σῶσαι d
 νηθείσης;

53 (ιη΄.) Μετὰ ταῦτα τοίνυν συνέβη κυρίαν ἐκατέραν
 εἶναι τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν, ἣν ὀπότεροι ἂν
 κατάσχουσιν, ὑπηκόους ἔχουσι τὰς πλείστας τῶν πό-
 λεων. ὅλως μὲν οὖν οὐδετέραν ἐκαινῶ· πολλὰ γὰρ
 ἂν τις αὐταῖς ἐπιτιμήσειεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν
 ἐπιμέλειαν ταύτην οὐκ ἔλαττον αὐτῶν διηνεγκάμεν
 54 ἢ περὶ τὰς πράξεις τὰς ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένας. οἱ
 μὲν γὰρ ἡμέτεροι πατέρες ἐπαιθοῦ τοὺς συμμαχοὺς d
 ποιεῖσθαι πολιτείαν ταύτην, ἣν περ αὐτοὶ διατέλουν
 ἀγαπῶντες· ὃ σημεῖόν ἐστιν εὐνοίας καὶ φιλίας, ὅταν

- τινὲς παραινῶσι τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι τοῦτοις, ἅπερ ἂν σφίσι αὐτοῖς συμφέρειν ὑπολάβωσιν· Λακεδαιμόνιοι δὲ κατέστησαν οὐδ' ὁμοίαν τῇ παρ' αὐτοῖς οὔτε ταῖς ἄλλοθι πού γεγεννημέναις, ἀλλὰ δέκα μόνους ἄνδρας κυρίους ἐκάστης τῆς πόλεως ἐποίησαν, ὧν ἐπιχειρήσας ἂν τις κατηγορεῖν τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας συνεχῶς οὐδὲν ἂν μέρος εἰρηκέναι δόξειε τῶν ἐκείνοις ἡμαρτη-
 56 μένων. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν διεξίεναι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσοῦτων τὸ πλῆθος ἀνόητόν ἐστιν· ὀλίγα δὲ καθ' ἀπάντων εἰπεῖν, ἃ τοῖς ἀκούσασιν ὀργὴν 244 ἀξίαν ἐμποιήσκειν ἂν τῶν πεπραγμένων, νεώτερος μὲν ὧν ἴσως ἂν ἐξεῦρον, νῦν δ' οὐδὲν ἐπέρχεται μοι τοιοῦτον, ἀλλ' ἅπερ ἅπασιν, ὅτι τοσοῦτον ἐκείνοι διήνεγκαν ἀνομίαν καὶ πλεονεξίαν τῶν προγεγεννημένων, ὥστ' οὐ μόνον αὐτοὺς ἀπώλεσαν καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς πατρίδας τὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμονίους πρὸς τοὺς συμμάχους διαβαλόντες εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας συμφορὰς ἐνέβαλον, ὅσας οὐδεὶς πώποτ' ὅ αὐτοῖς γενήσεσθαι προσεδόκησεν.
- 56 (ιδ'). Μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις δυνηθεῖν κατιδεῖν, ὅσῳ μετριώτερον καὶ πραότερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν, δεύτερον δ' ἐκ τοῦ ῥηθήσεσθαι μέλλοντος· Σπαρτιαῖται μὲν γὰρ ἔτη δέκα μόλις ἐπεστάτησαν αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ πέντε καὶ ἐξήκοντα συνεχῶς κατέσχομεν τὴν ἀρχήν. καίτοι πάντες ἴσασι ἢ 245 τὰς πόλεις τὰς ὑφ' ἑτέροις γιγνομένας, ὅτι πλεῖστον χρόνον τοῦτοις παραμένουσιν, ὑφ' ὧν ἂν ἐλάχιστα
 57 κακὰ πάσχουσιν ἐγγράνωσιν. ἐκ τούτων τοίνυν ἀμφοτέραι μισηθεῖσαι κατέστησαν εἰς πόλεμον καὶ ταρχήν, ἐν ᾗ τὴν μὲν ἡμετέραν εὖροι τις ἂν, ἀπάντων αὐτῇ καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων, ἔτη δέκα τοῦτοις ἀντισχεῖν δυνηθεῖσαν, Λακε-

δαιμονίους δὲ κρατοῦντας ἔτι κατὰ γῆν, πρὸς Θηβαί- d
 ονς μόνον πολεμήσαντας καὶ μίαν μάχην ἡττηθέντας,
 ἀπάντων ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, καὶ παραπλησίαις
 ἀτυχίαις χρησαμένους καὶ συμφοραῖς αἰσπερ ἡμεῖς,
 58 καὶ πρὸς τούτοις τὴν μὲν ἡμετέραν πόλιν ἐν ἐλάτ-
 τοσιν ἔτεσιν ἀναλαβοῦσαν αὐτὴν ἢ κατεπολεμήθη,
 Σπαρτιάτας δὲ μετὰ τὴν ἥτταν μηδ' ἐν πολλαπλασίῳ
 χρόνῳ δυνηθέντας καταστήσαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν
 αὐτὴν ἔξιν, ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσον, ἀλλ' ὁμοίως ἔτι καὶ e
 νῦν ἔχοντας.

- 59 (κ'.) Τὰ τοίνυν πρὸς τοὺς βαρβάρους ὡς ἐκάτεροι
 προσηνέχθημεν, δηλωτέον· ἔτι γὰρ τοῦτο λοιπόν ἐστιν.
 ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἡμετέρας δυναστείας οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς
 οὔτ' ἐντὸς Ἄλφειο περὶ στρατοπέδῳ καταβαίνειν οὔτε
 μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τὰδε πλεῖν Φασήλιδος· ἐπὶ δὲ τῆς
 Λακεδαιμονίων οὐ μόνον τοῦ πορεύεσθαι καὶ πλεῖν, 245
 ὅποι βουλήθεεν, ἐξουσίαν ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ δεσπόται
 60 πολλῶν Ἑλληνίδων πόλεων κατέστησαν. (κα'.) Τὴν
 δὴ καὶ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς βασιλέα γενναιοτέρας
 καὶ μεγαλοφρονετέρας ποιησαμένην, καὶ τῶν πλεί-
 στων καὶ μεγίστων τοῖς μὲν βαρβάροις κακῶν, τοῖς δ'
 Ἑλλήσιν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγεννημένην, ἔτι δὲ τῆς Ἀσίας
 τὴν παραλίαν καὶ πολλὴν ἄλλην χώραν τοὺς μὲν πο- b
 λεμίους ἀφελομένην, τοῖς δὲ συμμάχοις κτησαμένην,
 61 καὶ τοὺς μὲν ὑβρίζοντας, τοὺς δ' ἀποροῦντας παύσα-
 σαν, πρὸς δὲ τούτοις ὑπὲρ αὐτῆς τε πολεμήσασαν
 ἄμεινον τῆς εὐδοκιμούσης περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰς
 συμφορὰς θάττον διαλυσαμένην τῶν αὐτῶν τούτων,
 πῶς οὐ δίκαιον ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν μᾶλλον ἢ τὴν ἐν
 ᾧ πασι τούτοις ἀπολελειμμένην; περὶ μὲν οὖν τῶν
 προχθέντων παρ' ἄλληλα καὶ τῶν κινδύνων τῶν ἅμα c

καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς γενομένων ἐν τῷ παρόντι ταῦτ' εἶχον εἰπεῖν.

- 62 (κβ.) Οἶμαι δὲ τοὺς ἀηδῶς ἀκούοντας τῶν λόγων
τούτων τοῖς μὲν εἰρημένοις οὐδὲν ἀντερεῖν ὥς οὐκ
ἀληθέσιν οὖσιν, οὐδ' αὖ πράξεις ἐτέρας ἔχειν εἰπεῖν,
περὶ ἃς Λακεδαιμόνιοι γενομένοι πολλῶν ἀγαθῶν
αἵτιοι τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν, κατηγορεῖν δὲ τῆς πό-
63 λεως ἡμῶν ἐπιχειρήσειν, ὅπερ αἰεὶ ποιεῖν εἰώθασι,
καὶ διεξιέναι τὰς δυσχερεστάτας τῶν πράξεων τῶν δ
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν γεγεννημένων, καὶ
τὰς τε δίκας καὶ τὰς κρίσεις τὰς ἐνθάδε γιγνομένας
τοῖς συμμάχοις καὶ τὴν τῶν φόρων εἰσπραξίν διαβα-
λεῖν, καὶ μάλιστα διατρέψειν περὶ τὰ Μηλίων πάθη
καὶ Σκιωναίων καὶ Τορωναίων, οἰομένους ταῖς κατη-
γορίαις ταύταις καταρρυπανεῖν τὰς τῆς πόλεως εὐ-
64 εργεσίας τὰς ὀλίγῃ πρότερον εἰρημένας. (κγ.) Ἐγὼ
δὲ πρὸς ἅπαντα μὲν τὰ δικαίως ἂν ῥηθέντα κατὰ τῆς
πόλεως οὐτ' ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν οὐτ' ἂν ἐπιχειρή- c
σαιμι τοῦτο ποιεῖν· καὶ γὰρ ἂν αἰσχυνοίμην, ὅπερ
εἶπον ἤδη καὶ πρότερον, εἰ τῶν ἄλλων μηδὲ τοὺς
θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων ἐγὼ γλιχοίμην
καὶ πειρώμην πείθειν, ὥς περὶ οὐδὲν πάποτε τὸ κοι-
65 νὸν ἡμῶν πεπλημμέληκεν· οὐ μὴν ἀλλ' ἐκείνός γ' οἶμαι 246
ποιήσκειν, τὴν τε πόλιν τὴν Σπαρτιατῶν ἐπιδειξέειν
περὶ τὰς πράξεις τὰς προεξημένας πολὺ πικροτέραν
καὶ χαλεπωτέραν τῆς ἡμετέρας γεγεννημένην, τοὺς δ'
ὑπὲρ ἐκείνων βλασφημοῦντας καθ' ἡμῶν ὥς δυνατόν
ἀφρονέστατα διακειμένους καὶ τοῦ κακῶς ἀκούειν
66 ὑφ' ἡμῶν τοὺς φίλους αὐτῶν αἰτίους ὄντας· ἐπειδὴ
γὰρ τὰ τοιαῦτα κατηγορῶσιν, οἷς ἔνοχοι Λακεδαιμό-
νιοι μᾶλλον τυγχάνουσιν ὄντες, οὐκ ἀποροῦμεν τοῦ b
περὶ ἡμῶν ῥηθέντος μείζον ἁμάρτημα κατ' ἐκείνων

εἰπεῖν. (κδ'.) Οἶον καὶ νῦν, ἣν μνησθῶσι τῶν ἀγῶ-
νων τῶν τοῖς συμμαχοῖς ἐνθάδε γιγνομένων, τίς
ἔστιν οὕτως ἀφυῆς, ὅστις οὐχ εὐρήσει πρὸς τοῦτ'
ἀντειπεῖν, ὅτι πλείους Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἑλλήνων
ἀκρίτους ἀπεκτόνασι τῶν παρ' ἡμῖν, ἐξ οὗ τὴν πό-
λιν οἰκοῦμεν, εἰς ἀγῶνα καὶ κρίσιν καταστάντων;

67 (κε'.) Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν
φόρων ἦν τι λέγωσιν, ἔξομεν εἰπεῖν· πολὺ γὰρ ἐπι- e
δείξομεν συμφορώτερα πράξαντας τοὺς ἡμετέρους
ἢ Λακεδαιμονίους ταῖς πόλεσι ταῖς τὸν φόρον ἐνεγκού-
σαις. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ προσταχθὲν ὑφ' ἡμῶν τοῦτ'
ἐποιοῦν, ἀλλ' αὐτοὶ γνόντες, ὅτε περ τὴν ἡγεμονίαν
68 ἡμῖν τὴν κατὰ θάλατταν ἔδωσαν· ἔπειτ' οὐχ ὑπὲρ τῆς
σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ἔφερον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δημο-
κρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς αὐτῶν καὶ τοῦ μὴ
περιπεσεῖν ὀλιγαρχίας γενομένης τηλικούτοις κακοῖς d
τὸ μέγεθος, ἡλίκοις ἐπὶ τῶν δεκαρχιῶν καὶ τῆς δυ-
ναστείας τῆς Λακεδαιμονίων. ἔτι δ' οὐκ ἐκ τούτων
ἔφερον, ἐξ ὧν αὐτοὶ διέσωσαν, ἀλλ' ἀφ' ὧν δι' ἡμᾶς
69 εἶχον· ὑπὲρ ὧν, εἰ καὶ μικρὸς λογισμὸς ἐνῆν αὐτοῖς,
δικαίως ἂν χάριν εἶχον ἡμῖν. παραλαβόντες γὰρ τὰς
πόλεις αὐτῶν τὰς μὲν παντάπασιν ἀναστιάτους γεγε-
νημένας ὑπὸ τῶν βαρβάρων, τὰς δὲ πεπορθημένας,
εἰς τοῦτο προηγάγομεν ὥστε μικρὸν μέρος τῶν γι- e
γνομένων ἡμῖν διδόντας μηδὲν ἐλάττους ἔχειν τοὺς
οἴκους Πελοποννησίων τῶν οὐδένα φόρον ὑποτε-
λούντων.

70 (κς'.) Περὶ τοίνυν τῶν ἀναστίων γεγενημένων
ὑφ' ἑκατέρων τῶν πόλεων, ὃ μόνοις τινὲς ἡμῖν ὄνει-
διζουσιν, ἐπιδείξομεν πολὺ δεινότερα πεποιηκότας, 247
οὓς ἐπαινοῦντες διατελοῦσιν. ἡμῖν μὲν γὰρ συνέπεσε
περὶ νησὺδρια τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἔξα-

- μαρτείν, ἃ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐδ' ἰσασιν, ἐκεῖνοι δὲ τὰς μεγίστας πόλεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τὰς πανταχῇ προεχούσας τῶν ἄλλων ἀναστάτους ποιήσαν-
 71 τες αὐτοὶ τάκειναι ἔχουσιν, ἃς ἄξιον ἦν, εἰ καὶ μηδὲν αὐταῖς πρότερον ὑπῆρχεν ἀγαθόν, τῆς μεγίστης δωρεᾶς παρὰ τῶν Ἑλλήνων τυχεῖν διὰ τὴν στρατείαν ^b τὴν ἐπὶ Τροίαν, ἐν ἧσφ' αὐτὰς παρέσχον πρωτευούσας καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἀρετὰς ἔχοντας οὐ μόνον τὰς τοιαύτας, ὧν πολλοὶ καὶ τῶν φαύλων κοινωνοῦσιν, ἀλλὰ κακέκιναι, ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς ὧν δυνήθειη
 72 μετασχεῖν. Μεσσήνη μὲν γὰρ Νέστορα παρέσχε τὸν φρονιμώτατον ἀπάντων τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων, Λακεδαιμόνων δὲ Μενέλαον τὸν διὰ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην μόνον ἀξιωθέντα Διὸς γενέσθαι κηδεστήν, ἣ δ' Ἀργείων πόλις Ἀγαμέμνονα τὸν οὐ μίαν οὐδὲ δύο σχόντα μόνον ἀρετὰς ἀλλὰ πάσας, ὅσας ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, καὶ ταύτας οὐ μετρίως
 73 ἄλλ' ὑπερβαλλόντως· οὐδένα γὰρ εὐρήσομεν τῶν ἀπάντων οὔτ' ἰδιωτέρας πράξεις μεταχειρισάμενον οὔτε καλλίους οὔτε μέλζους οὔτε τοῖς Ἑλλησιν ὠφελιμωτέρας οὔτε πλειόνων ἐπαίνων ἀξίας. καὶ τούτοις οὔτω μὲν ἀπηριθμημένοις εἰκότως ἂν τινες ἀπιστήσειαν, μικρῶν δὲ περὶ ἐκάστου ῥηθέντων ἅπαντες ἂν ^d ἀληθῆ με λέγειν ὁμολογήσειαν.
 74 (κζ'.) Οὐ δύναμαι δὲ κατιδεῖν ἄλλ' ἀπορῶ, ποίοις ἂν λόγοις μετὰ ταῦτα χρησάμενος ὀρθῶς εἴην βεβουλευμένος. αἰσχύνομαι μὲν γὰρ, εἰ τοσαῦτα περὶ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀρετῆς προειρηκῶς μηδενὸς μνησθήσομαι τῶν ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένων, ἀλλὰ δόξω τοῖς ἀκούουσιν ὁμοίος εἶναι τοῖς ἀλαζονευομένοις καὶ λέγουσιν, ὅτι ἂν τύχωσιν· ὁρῶ δὲ τὰς πράξεις τὰς ἔξω ^e λεγομένας τῶν ὑποθέσεων οὐκ ἐπαινουμένας ἀλλὰ

ταραχώδεις εἶναι δοκούσας, καὶ πολλοὺς μὲν ὄντας
 τοὺς κακῶς χρωμένους αὐταῖς, πολὺ δὲ πλείους τοὺς
 75 ἐπιτιμῶντας. διὸ δέδοικα, μὴ καὶ περὶ ἐμὲ συμβῇ τι 248
 τοιοῦτον. οὐ μὴν ἄλλ' αἰρουῖμαι βοηθῆσαι τῷ ταύτῳ
 ἐμοί τε καὶ πολλοῖς πεπονθότι καὶ διημαρτηκότι τῆς
 δόξης, ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτὸν, καὶ μεγίστων μὲν
 ἀγαθῶν αἰτίῳ γεγεννημένῳ περὶ ἐκείνον τὸν χρόνον,
 ἦττον δ' ἐπαινουμένῳ τῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου δια-
 πεπραγμένων.

76 (κη.) Τί γὰρ ἐκεῖνος ἐνέλιπεν, ὃς τηλικαύτην μὲν
 ἔσχε τιμὴν, ἧς εἰ πάντες συνελθόντες μείζω ζητοῦεν,
 οὐδέποτε ἂν εὐρεῖν δυνηθεῖεν; μόνος γὰρ ἀπάσης τῆς b
 Ἑλλάδος ἡξιώθη γενέσθαι στρατηγός. ὁπότερον δ'
 εἶθ' ὑπὸ πάντων αἰρεθεὶς εἴτ' αὐτὸς κτησάμενος, οὐκ
 ἔχω λέγειν. ὁποτέρως δ' οὖν συμβέβηκεν, οὐδεμίαν
 ὑπερβολὴν λέλοιπε τῆς περὶ αὐτὸν δόξης τοῖς ἄλλως
 77 πως τιμηθεῖσιν. ταυτην δὲ λαβὼν τὴν δύναμιν οὐκ
 ἔστιν ἦντινα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἐλύπησεν, ἀλλ'
 οὕτως ἦν πόρρω τοῦ περὶ τινος ἐξαμαρτεῖν, ὥστε πα-
 ραλαβὼν τοὺς Ἕλληνας ἐν πολέμῳ καὶ ταραχαῖς καὶ
 πολλοῖς κακοῖς ὄντας τούτων μὲν αὐτοὺς ἀπήλλαξεν, c
 αἰς ὁμόνοϊαν δὲ καταστήσας τὰ μὲν περιττὰ τῶν ἐρ-
 γων καὶ τερατώδη καὶ μηδὲν ὠφελοῦντα τοὺς ἄλλους
 ὑπερεῖδε, στρατόπεδον δὲ συστήσας ἐπὶ τοὺς βαρβά-
 78 ρους ἤγαγεν. τούτου δὲ κάλλιον στρατήγημα καὶ τοῖς
 Ἕλλησιν ὠφελιμώτερον οὐδεὶς φανήσεται πράξας οὔτε
 τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον εὐδοκιμησάντων οὔτε τῶν
 ὕστερον ἐπιγενομένων. ἄκείνος πράξας καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις ὑποδείξας οὐχ οὕτως εὐδοκίμησεν, ὥς προσῆκεν
 αὐτὸν, διὰ τοὺς μᾶλλον ἀγαπῶντας τὰς θαυματο- d
 ποιίας τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τὰς ψευδολογίας τῆς ἀλη-

θείας, ἀλλὰ τοιοῦτος γενόμενος ἐλάττω δόξαν ἔχει
τῶν οὐδὲ μιμήσασθαι τολμησάντων αὐτόν.

- 79 (καδ.) Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτοις ἄν τις αὐτὸν ἐπαινε-
σειεν, ἀλλὰ καὶ ἐφ' οἷς περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔπρα-
ξεν. εἰς τοῦτο γὰρ μεγαλοφροσύνης ἦλθεν, ὥστ' οὐκ
ἀπέχρησεν αὐτῷ λαβεῖν στρατιώτας τῶν ἰδιωτῶν
ὀπόσους ἐξ ἐκάστης ἡβουλήθη τῆς πόλεως, ἀλλὰ τοὺς
βασιλείας τοὺς ποιοῦντας ἐν ταῖς αὐτῶν, ὅτι βουλη-
εθεῖεν, καὶ τοῖς ἄλλοις προστάττοντας, τούτους ἐπεισεν
ὑφ' αὐτῷ γενέσθαι, καὶ συνακολουθεῖν, ἐφ' οὓς ἂν
ἡγήται, καὶ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ βασιλικὸν
80 βίον ἀφέντας στρατιωτικῶς ζῆν, ἔτι δὲ κινδυνεύειν
καὶ πολεμεῖν οὐχ ὑπὲρ τῆς σφετέρως αὐτῶν πατρίδος 249
καὶ βασιλείας, ἀλλὰ λόγῳ μὲν ὑπὲρ Ἑλένης τῆς Με-
νελάου γυναικὸς, ἔργῳ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ τὴν Ἑλλάδα
πάσχειν ὑπὸ τῶν βαρβάρων μήτε τοιαῦτα μήθ' οἷα
πρότερον αὐτῇ συνέπεσε περὶ τὴν Πέλοπος μὲν ἀπά-
σης Πελοποννήσου κατάληψιν, Δαναοῦ δὲ τῆς πόλεως
τῆς Ἀργείων, Κάδμου δὲ Θηβῶν. ὧν τίς ἄλλος φανή-
σεται προνοηθεὶς, ἢ τίς ἐμποδῶν καταστάς τοῦ μηδὲν b
ἔτι γενέσθαι τοιοῦτον, πλὴν τῆς ἐκείνου φύσεως καὶ
81 δυνάμεως; (λ.) Τὸ τοίνυν ἐχόμενον, ὃ τῶν μὲν προ-
ειρημένων ἐλαττόν ἐστι, τῶν δὲ πολλάκις ἐγκεκω-
μιασμένων μετῶν καὶ λόγου μᾶλλον ἄξιον· στρατό-
πεδον γὰρ συνεληλυθὸς ἐξ ἀπασῶν τῶν πόλεων,
τοσοῦτον τὸ πλῆθος, ὅσον εἰκὸς, ὃ πολλοὺς εἶχεν ἐν
αὐτῷ τοὺς μὲν ἀπὸ θεῶν, τοὺς δ' ἐξ αὐτῶν τῶν θεῶν
γεγονότας, οὐχ ὁμοίως διακειμένους τοῖς πολλοῖς οὐδ'
ἴσον φρονοῦντας τοῖς ἄλλοις ἀλλ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ c
82 καὶ φθόρου καὶ φιλοτιμίας μεστούς· ἀλλ' ὅμως τὸ τοι-
οῦτον ἔτη δέκα κατέσχευεν οὐ μισθοφοραῖς μεγάλαις
οὐδὲ χρημάτων δαπάναις, αἷς νῦν ἅπαντες δυνα-

- στεύουσιν, ἀλλὰ τῷ καὶ τῇ φρονήσει διαφέρειν καὶ
 δύνασθαι τροφήν ἐκ τῶν πολεμίων τοῖς στρατιώταις
 πορίζειν, καὶ μάλιστα τῷ δοκεῖν ἐκείνον ἄμεινον ὑπὲρ
 τῆς τῶν ἄλλων βουλευέσθαι σωτηρίας ἢ τοὺς ἄλλους
 83 περὶ σφῶν αὐτῶν. τὸ τοίνυν τέλος, ὃ πᾶσι τούτοις δ
 ἐπέθηκεν, οὐδενὸς ἦτιον προσήκει θαυμάζειν· οὐ
 γὰρ ἀπρεπὲς οὐδ' ἀνάξιον τῶν προειρημένων φανή-
 σεται ποιησάμενος, ἀλλὰ λόγῳ μὲν πρὸς μίαν πόλιν
 πολεμήσας, ἔργῳ δ' οὐ μόνον πρὸς ἅπαντας τοὺς τὴν
 Ἀσίαν κατοικοῦντας ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα γένη πολλὰ
 τῶν βαρβάρων κινδυνεύων οὐκ ἀπέπειν οὐδ' ἀπῆλθε,
 πρὶν τὴν τε πόλιν τοῦ τολμήσαντος ἐξαμαρτεῖν ἐξη-
 δραποδίστατο καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπαυσεν ὑβρίζοντας. e
- 84 (λα΄.) Οὐκ ἄγνοῶ δὲ τὸ πλῆθος τῶν εἰρημένων περὶ
 τῆς Ἀγαμέμνονος ἀρετῆς, οὐδ' ὅτι τούτων τοσούτων
 ὄντων καθ' ἓν μὲν ἕκαστον, εἴ τινες σκοποῖντο, τί ἂν
 ἀποδοκιμάσαιεν, οὐδεὶς ἂν οὐδὲν αὐτῶν ἀφελεῖν τολ- 250
 μήσειεν, ἐφ' ἧς δ' ἀναγινωσκομένων ἅπαντες ἂν ἐπι-
 τιμήσαιεν ὥς πολὺ πλείοσιν εἰρημένοις τοῦ θέοντος.
- 85 (λβ΄.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἔλαθον ἐμαυτὸν πλεονάζων, ἡσχ-
 νόμην ἂν, εἰ γράφειν ἐπιχειρῶν, περὶ ὧν μηδεὶς ἂν
 ἄλλος ἐτόλμησεν, οὕτως ἀναισθητῶς διεκείμην· νῦν δ'
 ἀκριβέστερον ἢ δειν τῶν ἐπιπλήττειν μοι τολμησόντων,
 ὅτι πολλοὶ τούτοις ἐπιτιμήσουσιν· ἀλλὰ γὰρ ἡγήσαμην
 οὐχ οὕτως ἔσεσθαι δεινὸν, ἣν ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου b
 δόξῃ τισὶ τῶν καιρῶν ἀμελεῖν, ὥς ἦν περὶ ἀνδρὸς
 τοιούτου διαλεγόμενος παραλίπω τι τῶν ἐκείνῳ τε
- 86 προσόντων ἀγαθῶν κάμοι προσηκόντων εἰπεῖν. ὥμην
 δὲ καὶ παρὰ τοῖς χαριεστάτοις τῶν ἀκροατῶν εὐδοκι-
 μήσειν, ἣν φαίνωμαι περὶ ἀρετῆς μὲν τοὺς λόγους
 ποιούμενος, ὅπως δὲ ταύτης ἀξίως ἐρῶ μᾶλλον σπου-
 δάζων ἢ περὶ τὴν τοῦ λόγου συμμετρίαν, καὶ ταῦτα

- σαφῶς εἰδὼς τὴν μὲν περὶ τὸν λόγον ἀκσιρίαν ἀδοξό- c
 τερον ἐμὲ ποιήσουσαν, τὴν δὲ περὶ τὰς πράξεις εὐ-
 βουλίαν αὐτοὺς τοὺς ἐπαινευμένους ὠφελήσουσαν·
 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τὸ λυσιτελὲς ἑάσας τὸ δίκαιον εἰλόμην.
- 87 οὐ μόνον δ' ἂν εὗρεθείην ἐπὶ τοῖς νῦν λεγομένοις
 ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων,
 ἐπεὶ καὶ τῶν πεπλησιακότων μοι φανείην ἂν μᾶλλον
 χαίρων τοῖς ἐπὶ τῷ βίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν εὐδοκιμοῦσιν
 ἢ τοῖς περὶ τοὺς λόγους δεινοῖς εἶναι δοκοῦσιν. καίτοι d
 τῶν μὲν εὐ φηθέντων εἰ καὶ μηδὲν συμβαλοίμην,
 ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἀναθεῖν, τῶν δ' ὕρθως
 πραττομένων εἰ καὶ πάντες εἰδείεν με σύμβουλον γε-
 γεννημένον, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν αὐτὸν τὸν μεταχειρι-
 ζόμενον τὰς πράξεις ἐπαινέσειεν.
- 88 (λγ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅποι τυγχάνω φερόμε-
 νος· αἰεὶ γὰρ οἴομενος δεῖν προστιθέναι τὸ τῶν προ-
 ειρημένων ἔχόμενον, παντάπασιν πόρρω γέγονα τῆς e
 ὑποθέσεως. λοιπὸν οὖν ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν αἰτη-
 σάμενον τῷ γῆρα συγγνώμην ὑπὲρ τῆς λήθης καὶ τῆς
 μακρολογίας, τῶν εἰθισμένων παραγίγνεσθαι τοῖς τη-
 λικούτοις, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξ οὗ περ
 89 εἰσέπεσον εἰς τὴν περιττολογίαν ταύτην. οἶμαι δ' ἤδη 251
 καθορᾶν, ὅθεν ἐπλανήθην. (λδ'.) Τοῖς γὰρ ὄνειδί-
 ζουσιν ἡμῶν τῇ πόλει τὰς Μηλίων καὶ τὰς τῶν τοι-
 οῦτων πολυχνίων συμφορὰς ἀντέλεγον, οὐχ ὥς οὐχ
 ἡμαρτημένων τούτων, ἀλλ' ἐπιδεικνύων τοὺς ἀγαπω-
 μένους ὑπ' αὐτῶν πολὺ πλείους πόλεις καὶ μείζους
 ἡμῶν ἀναστάτους πεποιηκότας, ἐν οἷς καὶ περὶ τῆς
 ἀρετῆς τῆς Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου καὶ Νέστορος
 διελέχθην, ψεῦδος μὲν οὐδὲν λέγων, πλείω δ' ἴσως
 90 τῶν μετρίων. τοῦτο δ' ἐποίουν, ὑπολαβὼν οὐδενὸς b
 ἑλαττον ἀυάρτητα τοῦτο δόξειν εἶναι τῶν τολμησάν-

των ἀναστάτους ποιῆσαι τὰς πόλεις τὰς γεννησάσας
καὶ θρεψάσας τοιοῦτους ἄνδρας, περὶ ὧν καὶ νῦν ἔχοι
τις ἂν πολλοῖς καὶ καλοῖς χρήσασθαι λόγοις. ἀλλὰ γὰρ
ἀνόητόν ἐστι περὶ μίαν πρᾶξιν διατρίβειν, ὥσπερ ἀπο
ρίας οὔσης, τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν περὶ τῆς ὁμότητος
καὶ χαλεπότητος τῆς Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οὐ πολλῆς
91 ἀφθονίας ὑπαρχούσης. (λέ'.) Οἷς οὐκ ἐξήρκεσε περὶ
τὰς πόλεις ταύτας καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς τοιοῦτους
ἐξαμαρτεῖν ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς ἐκ τῶν αὐτῶν ὅρμη-
θέντας καὶ κοινὴν τὴν στρατείαν ποιησαμένους καὶ
τῶν αὐτῶν κινδύνων μετασχόντας, λέγω δὲ περὶ Ἀρ-
γείων καὶ Μεσσηνίων. καὶ γὰρ τούτους ἐπεθύμησαν
ταῖς αὐταῖς συμφοραῖς περιβαλεῖν αἰσπερ ἐκείνους·
καὶ Μεσσηνίους μὲν πολιορκοῦντες οὐ πρότερον ἐπαύ- d
σαντο, πρὶν ἐξέβαλον ἐκ τῆς χώρας, Ἀργείοις δ' ὑπὲρ
92 τῶν αὐτῶν τούτων ἔτι καὶ νῦν πολεμοῦσιν. ἂ τοίνυν
περὶ Πλαταιᾶς ἐπραξαν, ἄτοπος ἂν εἴην, εἰ ταῦτ'
εἰρηκῶς ἐκείνων μὴ μνησθείην· ὧν ἐν τῇ χώρᾳ στρα-
τοπεδευσάμενοι μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων
καὶ παραταξάμενοι τοῖς πολεμίοις καὶ θυσάμενοι τοῖς
θεοῖς τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἰδρυμένοις οὐ μόνον ἡλευθε-
93 ρώσαμεν τῶν Ἑλλήνων τοὺς μεθ' ἡμῶν ὄντας ἀλλὰ e
καὶ τοὺς ἀναγκασθέντας γενέσθαι μετ' ἐκείνων, καὶ
ταῦτ' ἐπράξαμεν Πλαταιᾶς λαβόντες μόνους Βοιω-
τῶν συναγωνιστάς· οὓς οὐ πολὺν χρόνον διαλιπόντες
Λακεδαιμόνιοι, χαριζόμενοι Θηβαίοις, ἐκπολιορκήσαν-
τες ἅπαντας ἀπέκτειναν πλὴν τῶν ἀποδρᾶναι δυνη- 252
θέντων. περὶ οὓς ἡ πόλις ἡμῶν οὐδὲν ὁμοίᾳ γέγονεν
94 ἐκείνοις· οἱ μὲν γὰρ περὶ τε τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ τοὺς συγγενεῖς τοὺς αὐτῶν τὰ τοιαῦτ' ἐξ-
αμαρτάνειν ἐτόλμησαν, οἱ δ' ἡμέτεροι Μεσσηνίων μὲν
τοὺς διασωθέντας εἰς Ναύπακτον κατώκισαν, Πλα-

ταῖσιν δὲ τοὺς περιγενομένους πολίτας ἐποιήσαντο καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς ἀπάντων μετέδωκαν. ὥστ' εἰ μὴδὲν εἴχουσιν ἄλλο περὶ τούτων πολέον ἐπεῖν, ἐκ τούτων βράδιον εἶναι καταμαθεῖν τὸν τρόπον ἐκατέρως αὐτῶν, καὶ ποτέρω πλείους πόλεις καὶ μείζους ἀναστάτους πεποιήκεν.

- 96 (λς.) Αἰσθάνομαι δὲ πάθος μοι συμβαῖνον ἐναντίον τοῖς ὀλίγοις πρότερον εἰρημένοις· τότε μὲν γὰρ εἰς ἄγνοιαν καὶ πλάνον καὶ λήθην ἐνέπεσον, νῦν δ' οἶδα σαφῶς ἑμαυτὸν οὐκ ἐμμένοντα τῇ πραότητι τῇ περὶ τὸν λόγον, ἣν εἶχον ὅτ' ἡρχόμεν γράφειν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγειν τ' ἐπιχειροῦντα περὶ ὧν οὐκ ὤμην ἐρεῖν, εὐθρασύτερόν τε διακείμενον ἢ κατ' ἑμαυτὸν, ἀκρατὴ τε γιγνόμενον ἐνίων ὧν λέγω διὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰπεῖν ἐπιρρεόντων. ἐπειδὴ περ οὖν ἐπελήλυθέ μοι τὸ παρορησιαῖζεσθαι, καὶ λέλυκα τὸ στόμα καὶ τοιαύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐποίησά μιν ὥστε μήτε καλὸν εἶναι μοι μήτε δυνατόν παραλιπεῖν τὰς τοιαύτας πράξεις, ἐξ ὧν οἷόν τ' ἐστὶν ἐπιδεικνύναι πλείονος ἄξιαν τὴν πόλιν ἡμῶν γεγεννημένην περὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Λακεδαιμονίων, οὐ κατασιωπητέον οὐδὲ περὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν οὕτω μὲν εἰρημένων, ἐν δὲ τοῖς Ἕλλησι γεγεννημένων, ἀλλ' ἐπιδεικτέον τοὺς μὲν ἡμετέρους ὀψιμαθεῖς αὐτῶν γεγεννημένους, Λακεδαιμονίους δὲ τὰ μὲν πρῶτους, τὰ δὲ μόνους ἐξαμαρτόντας.

- 97 (λς.) Πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοὺν πολέον, ὅτι προσποιούμεναι κινδυνεῦσαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οὐκ εἶσαν τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ διοικῆσαι τὰ σφέτερόν αὐτῶν, ὅπως ἐκάστη συνέφερεν, ἀλλ' ὥσπερ αἰχμαλώτους ἐίληφύτῃ διελόμεναι κατεδουλώσαντο πάσας αὐτάς, καὶ παραπλήσιον ἐποίησαν τοῖς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων

τοὺς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρουμένοις, σφίσι δ'
 98 αὐτοῖς δουλεύειν ἀναγκάζουσιν. (λη΄.) Τοῦ δὲ λέ-
 γεσθαι ταῦτα καὶ πολὺ πλείω καὶ πικρότερα τούτων 253
 οὐχ ἡμεῖς αἰτιοὶ γεγόναμεν, ἀλλ' οἱ νῦν μὲν ἐν τοῖς
 λεγομένοις ἡμῖν ἀντιτεταγμένοι, τὸν δ' ἄλλον χρόνον
 ἐν τοῖς πραττομένοις ἅπασιν. τοὺς μὲν γὰρ ἡμε-
 τέρους προγόνους υἱοὺς ἂν ἐπιδείξειεν ἐν τοῖς ἐπ-
 ἐκεινα χρόνοις τοῖς ἀναριθμήτοις οὐδεμιᾷ πόλεως
 οὔτε μείζονος οὔτ' ἐλάττονος ἄρχειν ἐπιχειρήσαντας.
 Λακεδαιμονίους δὲ πάντες ἴσασι, ἀφ' οὗπερ εἰς Πε-
 λοπόννησον εἰσῆλθον, οὐδὲν ἄλλο πράττοντας οὐδὲ b
 βουλευομένους, πλὴν ὅπως μάλιστα μὲν ἀπάντων
 99 ἄρξουσιν, εἰ δὲ μὴ, Πελοποννησίων. ἀλλὰ μὴν καὶ
 τὰς στάσεις καὶ τὰς σφαγὰς καὶ τὰς τῶν πολιτειῶν
 μεταβολὰς, ἃς ἀμφοτέροις τινὲς ἡμῖν ἐπιφέρουσιν,
 ἐκείνοι μὲν ἂν φανείεν ἀπάσας τὰς πόλεις πλὴν ὀλί-
 γων μεστὰς πεπονηκότες τῶν τοιούτων συμφορῶν καὶ
 νοσημάτων, τὴν δ' ἡμετέραν πόλιν οὐδεὶς ἂν οὐδ'
 εἰπεῖν τολμήσειε πρὸ τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ c
 γενομένης ὡς τοιοῦτον ἐν τοῖς συμάχοις τι διαπρα-
 100 ξαμένην. ἀλλ' ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι κύριοι καταστάν-
 τες τῶν Ἑλλήνων πάλιν ἐξέπιπτον ἐκ τῶν πραγμάτων,
 ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς στασιαζουσῶν τῶν ἄλλων πό-
 λεων δύ' ἢ τρεῖς τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων, οὐ
 γὰρ ἀποκρύφομαι τάληθες, ἐξημαρτον περὶ τινος
 αὐτῶν ἐλπίζοντες, ἦν μιμήσονται τὰς Σπαρτιατῶν
 101 πράξεις, μᾶλλον αὐτὰς δυνήσεσθαι κατασχεῖν. ὥστε d
 δικαίως ἂν ἐκείνοις μὲν ἅπαντες ἐγκαλέσειαν ὡς ἀρχη-
 γοῖς γεγεννημένοις καὶ διδασκάλοις τῶν τοιούτων
 ἔργων, τοῖς δ' ἡμετέροις ὥσπερ τῶν μαθητῶν τοῖς
 ὑπὸ τῶν ὑπισχνουμένων ἐξηπατημένοις καὶ διημαρ-
 τηκόσι τῶν ἐλπίδων εἰκότως ἂν συγγνώμην ἔχουσιν.

- 102 (λθ'.) Τὸ τοίνυν τελευταῖον, ὃ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς ἐπραξαν, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι κοινῆς ἡμῖν τῆς ἐχθρᾶς ὑπαρχούσης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς βασιλέας αὐτῶν, ἡμεῖς μὲν ἐν πολέμοις πολλοῖς γιγνόμενοι καὶ μεγάλας συμφοραὶς ἐνίοτε περιπίπτοντες καὶ τῆς χώρας ἡμῶν θαμὰ πορθουμένης καὶ τεμνομένης οὐδεπώποτ' ἐβλέψαμεν πρὸς τὴν ἐκείνων φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν τοῖς Ἕλλησιν ἐπεβούλευσαν μισοῦντες αὐτοὺς διετελέσαμεν μᾶλλον
- 103 ἢ τοὺς ἐν τῷ παρόντι κακῶς ἡμᾶς ποιοῦντας· Λακε- 254 δαιμόνιοι δ' οὔτε πάσχοντες κακὸν οὐδὲν οὔτε μέλλοντες οὔτε δεδιότες εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἤλθον, ὥστ' οὐκ ἐξηρκεσεν αὐτοῖς ἔχειν τὴν κατὰ γῆν ἀρχὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ θάλατταν δύναμιν οὕτως ἐπεθύμησαν λαβεῖν, ὥστε κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοὺς τε συμμάχους τοὺς ἡμετέρους ἀφίστασαν ἐλευθερώσειν αὐτοὺς ὑπισχνούμενοι, καὶ βασιλεῖ περὶ φιλίας διελέγοντο καὶ συμμαχίας, παραδῶσειν αὐτῷ φάσκοντες
- 104 ἅπαντας τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας κατοικοῦντας· πίστεις δὲ ἅ δόντες τούτοις ἀμφοτέροις καὶ καταπολεμήσαντες ἡμᾶς, οὓς μὲν ἐλευθερώσειν ὥμοσαν, κατεδουλώσαντο μᾶλλον ἢ τοὺς Ἕλληνας, βασιλεῖ δὲ τοιαύτην χάριν ἀπέδοσαν, ὥστ' ἐπεισαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κῦρον ὄντα νεώτερον ἀμφισβητεῖν τῆς βασιλείας, καὶ στρατόπεδον αὐτῷ συναγαγόντες, στρατηγὸν Κλέαρχον
- 105 ἐπιστήσαντες, ἀνέπεμψαν ἐπ' ἐκείνον· ἀτυχήσαντες δ' ἐν τούτοις καὶ γνωσθέντες ὧν ἐπεθύμουν καὶ μισηθέντες ὑπὸ πάντων, εἰς πόλεμον καὶ ταραχὰς τοσάυτας κατέστησαν, ὅσας εἰκὸς τοὺς καὶ περὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους ἐξημαρτηκότας. περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγοντα διατρίβειν, πλὴν ὅτι καταναυμαχηθέντες ὑπὸ τῆς βασιλέως δυνάμεως

- καὶ τῆς Κόνωνος στρατηγίας τοιαύτην ἐποίησαντο τὴν
 106 εἰρήνην, ἥς οὐδεὶς ἂν ἐπιδειξείεν οὐτ' αἰσχύω πώποτε
 γενομένην οὐτ' ἐπονειδιστοτέραν οὐτ' ὀλιγοροτέραν α
 τῶν Ἑλλήνων οὐτ' ἐναντιωτέραν τοῖς λεγομένοις ὑπό
 τινων περὶ τῆς ἀρετῆς τῆς Λακεδαιμονίων· οὔτινες.
 ὅτε μὲν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δεσπότας τῶν Ἑλλήνων
 κατέστησεν, ἀφελέσθαι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν
 εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἐπεχείρησαν, ἐπειδὴ δὲ καταναυ-
 μαχήσας ταπεινοὺς ἐποίησεν, οὐ μικρὸν μέρος αὐτῷ
 τῶν Ἑλλήνων παρέδωκαν ἀλλὰ πάντας τοὺς τὴν
 107 Ἀσίαν οἰκοῦντας, διαρρηθὴν γράψαντες χρῆσθαι τοῦδ' ε
 ὃ τι ἂν αὐτοὺς βούληται, καὶ οὐκ ἤσχύνθησαν τοι-
 αύτας ποιοῦμενοι τὰς ὁμολογίας περὶ ἀνδρῶν, οἷς
 χρώμενοι συμμάχοις ἡμῶν τε περιεγένοντο καὶ τῶν
 Ἑλλήνων κύριοι κατέστησαν καὶ τὴν Ἀσίαν ἅπασαν
 ἥλπισαν κατασχήσειν, ἀλλὰ τὰς τοιαύτας συνθήκας 255
 αὐτοὶ τ' ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἀνέγρα-
 ψαν καὶ τοὺς συμμάχους ἠνάγκασαν.
- 108 (μ'). Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οὐκ οἶμαι πράξεων
 ἐτέρων ἐπιθυμήσειν ἀκούειν, ἀλλ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ἱκανῶς μεμαθηκέναι νομίζειν, ὅποια τις τοῖν πολέοιιν
 ἑκατέρα περὶ τοὺς Ἑλληνας γέγονεν· ἐγὼ δ' οὐχ οὕτω
 τυγχάνω διακείμενος, ἀλλ' ἡγοῦμαι τὴν ὑπόθεσιν, ἣν
 ἐποίησάμην, ἄλλων τε πολλῶν προσδεῖσθαι λόγων b
 καὶ μάλιστα τῶν ἐπιδειξόντων τὴν ἄνοιαν τῶν ἀντι-
 λέγειν τοῖς εἰρημένοις ἐπιχειρησόντων· οὓς οἶμαι
- 109 ῥαδίως εὐρήσειν. (μα'). Τῶν γὰρ ἀποδεχομένων
 ἀπάσας τὰς Λακεδαιμονίων πράξεις, τοὺς μὲν βελ-
 τίστους αὐτῶν ἡγοῦμαι καὶ πλεῖστον νοῦν ἔχοντας
 τὴν μὲν Σπαρτιατῶν πολιτείαν ἐπαινέσασθαι καὶ τὴν
 αὐτὴν γνώμην εἶναι περὶ αὐτῆς, ἣν περ πρότερον, περὶ
 δὲ τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας πεπραγμένων ὁμονοήσειν c

- 110 τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, τοὺς δὲ φανυλοτέρους οὐ
μόνον τούτων ὄντας ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν, καὶ περὶ
μὲν ἄλλου πράγματος οὐδενὸς ἂν οἶους τε γενομένους
ἀνεκτῶς εἰπεῖν, περὶ δὲ Λακεδαιμονίων οὐ δυναμένους
σιωπᾶν, ἀλλὰ προσδοκῶντας, ἣν ὑπερβάλλοντας τοὺς
ἐπαίνους περὶ ἐκείνων ποιῶνται, τὴν αὐτὴν λήψεσθαι
δόξαν τοῖς ἀδριότεροις αὐτῶν καὶ πολὺ βελτίοσιν εἶναι
- 111 δοκοῦσι· τοὺς δὲ τοιοῦτους, ἐπειδὰν αἰσθῶνται τοὺς δ
τόπους ἅπαντας προκατελιημένους καὶ μηδὲ πρὸς
ἐν ἀντιπεῖν ἔχωσι τῶν εἰρημένων, ἐπὶ τὸν λόγον
οἶμαι τρέψεσθαι τὸν περὶ τῶν πολιτειῶν, καὶ παρα-
βάλλοντας τὰ κεῖ καθεστῶτα τοῖς ἐνθάδε, καὶ μάλιστα
τὴν σωφροσύνην καὶ πειθαρχίαν πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν
ὀλιγωρίας, ἐκ τούτων ἐγκωμιάσειν τὴν Σπάρτην.
- 112 (μβ'.) Ἦν δὴ τοιοῦτον ἐπιχειρῶσί τι ποιεῖν, προσήκει α
τοὺς εὐ φρονοῦντας ληρεῖν νομίζειν αὐτούς. ἐγὼ γὰρ
ὑπεθέμην οὐχ ὥς περὶ τῶν πολιτειῶν διαλεξόμενος
ἀλλ' ὥς ἐπιδείξων τὴν πόλιν ἡμῶν πολὺ πλείονος
ἁξίαν Λακεδαιμονίων περὶ τοὺς Ἑλλήνας γεγεννημέ-
νην. ἦν μὲν οὖν ἀναιρῶσί τι τούτων ἢ πράξεις ἐτέρας
κοινὰς λέγωσι, περὶ ἃς ἐκεῖνοι βελτίους ἡμῶν γεγό-
νασιν, εἰκότως ἂν ἐπαίνου τυγχάνοιεν· ἦν δὲ λέγειν 256
ἐπιχειρῶσι, περὶ ὧν ἐγὼ μηδεμίαν μνηλεῖαν ποιησαίμην,
δικαίως ἂν ἅπασιν ἀναισθητῶς ἔχειν δοκοῖεν. (μγ'.)
- 113 Οὐ μὲν ἄλλ' ἐπειδὴ περ αὐτοὺς οἶμαι τὸν λόγον τὸν
περὶ τῶν πολιτειῶν εἰς τὸ μέσον ἐμβαλεῖν, οὐκ ὀ-
κνήσω διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· οἶμαι γὰρ ἐν αὐτοῖς
τούτοις τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπιδείξειν πλέον διενεγκού-
σαν ἢ τοῖς ἤδη προειρημένοις. \
- 114 (μδ'.) Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι
περὶ ταύτης τῆς πολιτείας, ἣν ἀναγκασθέντες μετ-
ελάβομεν, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν προγόνων, ἧς οὐ κατα- b

- φρονήσαντες οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν νῦν καθεστῶ-
 σαν ὥρμησαν, ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς ἄλλας πράξεις πολὺ
 σπουδαιοτέραν ἐκείνην προκρίναντες, περὶ δὲ τὴν δύ-
 ναμιν τὴν κατὰ θάλατταν ταύτην χρησιμωτέραν εἶναι
 νομίζοντες, ἣν λαβόντες καὶ καλῶς ἐπιμεληθέντες οἰοί-
 τ' ἐγένοντο καὶ τὰς ἐπιβουλάς τὰς Σπαρτιατῶν ἀμύ-
 νασθαι καὶ τὴν Πελοποννησίων ἀπάντων ῥώμην, ὣν
 κατήπειγε τὴν πόλιν περὶ ἐκείνον τὸν χρόνον μάλιστα ο
 115 περιγενέσθαι πολεμοῦσαν. ὥστ' οὐδεὶς ἂν δικαίως
 ἐπιτιμήσειε τοῖς ἐλομένοις αὐτήν· οὐ γὰρ διήμαρτον
 τῶν ἐλπιδῶν, οὐδ' ἠγνόησαν οὐδὲν οὔτε τῶν ἀγαθῶν
 οὔτε τῶν κακῶν τῶν προσόντων ἐκατέρᾳ τῶν δυνά-
 μεων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἤδεσαν τὴν μὲν κατὰ γῆν ἡγεμο-
 νίαν ὑπ' εὐταξίας καὶ σωφροσύνης καὶ πειθαρχίας καὶ
 τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων μελετωμένην, τὴν δὲ κατὰ
 116 θάλατταν δύναμιν οὐκ ἐκ τούτων ἀύξανομένην ἀλλ' d
 ἐκ τε τῶν τεχνῶν τῶν περὶ τὰς ναῦς καὶ τῶν ἐλαύνειν
 αὐτάς δυναμένων καὶ τῶν τὰ σφέτερα μὲν αὐτῶν ἀπο-
 λωλεκότων, ἐκ δὲ τῶν ἀλλοτρίων πορίζεσθαι τὸν βίον
 εἰθισμένων· ὣν εἰσπесόντων εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἄδη-
 λος ἦν ὅ τε κόσμος ὁ τῆς πολιτείας τῆς πρότερον ὑπαρ-
 χούσης λυθησόμενος, ἥ τε τῶν συμμάχων εὐνοια τα-
 χέως ληφομένη μεταβολὴν, ὅταν οἷς πρότερον χώρας
 ἐδίδοσαν καὶ πόλεις, τούτους ἀναγκάζωσι συντάξεις e
 καὶ φόρους ὑποτελεῖν, ἵν' ἔχωσι μισθὸν διδόναι τοῖς
 117 τοιούτοις, οἷους ὀλίγω πρότερον εἶπον. ἀλλ' ὅμως
 οὐδὲν ἀγνοοῦντες τῶν προειρημένων ἐνόμιζον τῇ πό-
 λει. τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχού-
 ση δόξαν, λυσιτελεῖν καὶ πρέπειν ἀπάσας ὑπομεῖναι
 τὰς δυσχερείας μᾶλλον ἢ τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχήν· 251
 δυοῖν γὰρ πραγμάτοιιν προτεινομένοιιν μὴ σπουδαίοιιν,
 κρείττω τὴν αἴρεσιν εἶναι τοῦ δεινὰ ποιεῖν ἑτέροις ἢ

- πάσχειν αὐτοὺς καὶ τοῦ μὴ δικαίως τῶν ἄλλων ἄρχειν
 μᾶλλον ἢ φεύγοντας τὴν αἰτίαν ταύτην ἀδίκως *Λακε-*
 118 *δαιμονίοις* δουλεύειν. ἅπερ ἅπαντες μὲν ἂν οἱ νοῦν
 ἔχοντες ἔλαιντο καὶ βουλευθῆεν, ὀλίγοι δ' ἂν τινες τῶν
 προσποιουμένων εἶναι σοφῶν ἐρωτηθέντες οὐκ ἂν
 φήσαιεν. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς μετέλαβον τὴν πο- *b*
 λιτείαν τὴν ὑπὸ τινων ψεγομένην ἀντὶ τῆς ὑπὸ πάν-
 των ἐπαινουμένης, διὰ μακροτέρων μὲν αὐτὰς διήλ-
 θον, αὐταὶ δ' οὖν ἦσαν.
- 119 (μέ.) "Ἦδη δὲ περὶ ἧς θ' ὑπεθέμην καὶ τῶν προγό-
 νων ποιήσομαι τοὺς λόγους, ἐκείνων τῶν χρόνων ἐπι-
 λαβόμενος, ὅτ' οὐκ ἦν οὔτ' ὀλιγαρχίας οὔτε δημοκρα-
 τίας ὀνομά πω λεγόμενον, ἀλλὰ μοναρχίαι καὶ τὰ γένη *c*
 τὰ τῶν βαρβάρων καὶ τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας ἀπά-
 120 σας διώκουν. διὰ τοῦτο δὲ προειλόμην πορρωτέρωθεν
 ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν, πρῶτον μὲν ἡγούμενος προσ-
 ῆκειν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν ἀρετῆς εὐθύς ἀπὸ γενεᾶς
 διαφέροντας εἶναι τῶν ἄλλων, ἔπειτ' αἰσχυρόμενος,
 εἰ περὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν μὲν, οὐδὲν δέ μοι προσηκόν-
 των πλείω διαλεχθεῖς τῶν μετρίων, περὶ τῶν προγόνων
 τῶν τὴν πόλιν κάλλιστα διοικησάντων μηδὲ μικρὰν *d*
 121 ποιήσομαι μνείαν, οἳ τοσοῦτον βελτίους ἐγένοντο
 τῶν τὰς δυναστείας ἐχόντων, ὅσον περ ἄνδρες οἱ
 φρονιμώτατοι καὶ πραότατοι διενέγκοιεν ἂν θηρίων
 τῶν ἀγριωτάτων καὶ πλείστης ὁμότητος μεστῶν.
 (μέ.) Τί γάρ οὐκ ἂν εὖροιμεν τῶν ὑπερβυλλόντων
 ἀνοσιότητι καὶ δεινότητι πεπραγμένον ἐν ταῖς ἄλλαις
 πόλεσι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς μεγίσταις καὶ τότε νομι-
 ζομέναις καὶ νῦν εἶναι δοκούσαις; οὐ φόνους ἀδελφῶν *e*
 122 καὶ πατέρων καὶ ξένων παμπληθεῖς γεγεννημένους; οὐ
 σφαγὰς μητέρων καὶ μῆξεις καὶ παιδοποιίας ἐξ ὧν
 ἐτύγγανον αὐτοὶ πεφυκότες; οὐ παίδων βρῶσιν ὑπὸ

τῶν οἰκειωτάτων ἐπιβεβουλευμένην; οὐκ ἐκβολὰς ὧν
ἐγέννησαν, καὶ καταποντισμοὺς καὶ τυφλώσεις καὶ 258
τοσαύτας τὸ πλῆθος κακοποιίας ὥστε μηδένα πάποτ'
ἀπορῆσαι τῶν εἰθισμένων καθ' ἑκαστον τὸν ἐνιαυτὸν
εἰσφέρειν εἰς τὸ θέατρον τὰς τότε γεγενημένας συμ-
φοράς;

123 (μζ'.) Ταῦτα δὲ διήλθον, οὐκ ἐκείνους λοιδορῆσαι
βουλόμενος ἀλλ' ἐπιδεῖξαι παρὰ τοῖς ἡμετέροις οὐ
μόνον οὐδὲν τοιοῦτον γεγενημένον· τοῦτο μὲν γὰρ
ἂν σημεῖον ἦν οὐκ ἀρετῆς, ἀλλ' ὥς οὐχ ὅμοιοι τὰς
φύσεις ἦσαν τοῖς ἀνοσιωτάτοις γεγενημένοις· δεῖ δὲ
τοὺς ἐπιχειροῦντας καθ' ὑπερβολὴν τινὰς ἐπαινεῖν b
μὴ τοῦτο μόνον ἐπιδεικνύναι, μὴ πονηροὺς ὄντας ἀν-
τούς, ἀλλ' ὥς ἀπάσαις ταῖς ἀρεταῖς καὶ τῶν τότε καὶ
τῶν νῦν διήνεγκαν. ἅπερ ἔχοι τις ἂν καὶ περὶ τῶν

124 προγόνων τῶν ἡμετέρων εἰπεῖν. (μη'.) Οὕτω γὰρ
ὁσίως καὶ καλῶς καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ περὶ
σφᾶς αὐτοὺς διώκησαν, ὥσπερ προσῆκον ἦν τοὺς ἀπὸ
θεῶν μὲν γεγονότας, πρῶτους δὲ καὶ πόλιν οἰκήσαν-
τας καὶ νόμοις χρησαμένους, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον
ἡσκηκότας εὐσέβειαν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς, δικαιοσύ- c
νην δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὄντας δὲ μήτε μιγάδας
μήτ' ἐπήλυδας ἀλλὰ μόνους αὐτόχθονας τῶν Ἑλλή-

125 νων, καὶ ταύτην ἔχοντας τὴν χώραν τροφὸν, ἐξ ἧσπερ
ἐφυσαν, καὶ στέργοντας αὐτὴν ὁμοίως ὥσπερ οἱ
βέλτιστοι τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας τὰς αὐτῶν,
πρὸς δὲ τούτοις οὕτω θεοφιλῆς ὄντας, ὥσθ' ὃ δοκεῖ
χαλεπώτατον εἶναι καὶ σπανιώτατον, εὐρεῖν τινὰς τῶν
οἴκων τῶν τυραννικῶν καὶ βασιλικῶν ἐπὶ τέτταρας ἤ d
πέντε γενεὰς διαμείναντας, καὶ τοῦτο συμβῆναι μό-
126 νοις ἐκείνοις. Ἐριχθόνιος μὲν γὰρ ὁ φύς ἐξ Ἡφαίστου
καὶ Γῆς παρὰ Κέκροπος ἄπαιδος ὄντος ἀρρένων παί-

- δων τὸν οἶκον καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν· ἐντεῦθεν δ' ἀρξάμενοι πάντες οἱ γενόμενοι μετ' ἐκείνων, ὄντες οὐκ ὀλίγοι, τὰς κτήσεις τὰς αὐτῶν καὶ τὰς δυναστείας τοῖς αὐτῶν παισὶ παρέδωσαν μέχρι Θησέως. (μθ'.) Περὶ οὗ πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην μὴ διελθῆναι πρότερον περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῶ· πολὺ γὰρ ἂν μᾶλλον ἤρμοσεν ἐν τῷ λόγῳ
- 127 τῷ περὶ τῆς πόλεως διελθεῖν περὶ αὐτῶν. ἀλλὰ γὰρ χαλεπὸν ἦν, μᾶλλον δ' ἀδύνατον, τὰ κατ' ἐκείνων ἐπελθόντα τὸν χρόνον εἰς τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν και- 259 ρόν, ὃν οὐ προῆδεν ἐσόμενον. ἐκεῖνα μὲν οὖν ἐάσομεν, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν αὐτοῖς κατεχρησάμην, μᾶς δὲ μόνον μνησθήσομαι πράξεως, ἣ συμβέβηκε μῆτ' εἰρησθαι πρότερον μῆτε πεπραχθαι μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλου πλὴν ὑπὸ Θησέως, σημεῖον δ' εἶναι μέγιστον
- 128 τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ φρονήσεως. (ν'.) Ἐχων γὰρ βασιλείαν ἀσφαλεστάτην καὶ μεγίστην, ἐν ἣ πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένος ἦν καὶ κατὰ πόλεμον καὶ περὶ β διοίκησιν τῆς πόλεως, ἅπαντα ταῦθ' ὑπερείδεν, καὶ μᾶλλον εἴλετο τὴν δόξαν τὴν ἀπὸ τῶν πόνων καὶ τῶν ἀγῶνων εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένην ἢ τὴν ῥαθυμίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν διὰ τὴν βα-
- 129 σιλείαν ἐν τῷ παρόντι γιγνομένην. καὶ ταῦτ' ἐπραξεν, οὐκ ἐπειδὴ πρεσβύτερος γενόμενος ἀπολελαυκῶς ἦν τῶν ἀγαθῶν τῶν παρόντων, ἀλλ' ἀκμάζων τὴν μὲν πόλιν, ὥς λέγεται, διοικεῖν τῷ πλήθει παρέδωκεν, αὐ- c τὸς δ' ὑπὲρ ταύτης τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων διετέλει κινδυνεύων.
- 130 (να'.) Περὶ μὲν οὖν τῆς Θησέως ἀρετῆς νῦν μὲν ὥς οἶόν τ' ἦν ἀνεμνήσαμεν, πρότερον δ' ἀπάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις οὐκ ἀμελῶς διηλθομεν· περὶ δὲ τῶν παραλαβόντων τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, ἣν ἐκεῖνος

- παρέδωκεν, οὐκ ἔχω, τίνας ἐπαίνους εἰπὼν ἄξιους ἂν εἶην εἰρηκῶς τῆς ἐκείνων διανοίας. οἵτινες ἄπειροι πολιτειῶν ὄντες, οὐ διήμαρτον αἰρούμενοι τῆς ὑπὸ δ πάντων ἂν ὁμολογηθείσης οὐ μόνον εἶναι κοινοτάτης καὶ δικαιοτάτης ἀλλὰ καὶ συμφορωτάτης ἅπασι καὶ
- 131 τοῖς χρωμένοις ἡδίστης. κατεστήσαντο γὰρ δημοκρατίαν οὐ τὴν εἰκῇ πολιτευομένην καὶ νομίζουσιν τὴν μὲν ἀκολασίαν ἐλευθερίαν εἶναι, τὴν δ' ἐξουσίαν ὅ τι βούλεται τις ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὴν τοῖς τοιούτοις μὲν ἐπιτιμῶσαν, ἀριστοκρατίᾳ δὲ χρωμένην· ἣν οἱ μὲν πολλοὶ χρησιμωτάτην οὖσαν ὥσπερ τὴν ἀπὸ τῶν τιμημάτων ἐν ταῖς πολιτείαις ἀριθμοῦσιν, οὐ δι' ἀμαθίαν ἀγνοοῦντες, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν πάποτ' αὐ-
- 132 τοῖς μελῆσαι τῶν δεόντων. (υβ'.) Ἐγὼ δὲ φημι τὰς μὲν ιδέας τῶν πολιτειῶν τρεῖς εἶναι μόνας, ὀλιγαρχίαν, δημοκρατίαν, μοναρχίαν, τῶν δ' ἐν ταύταις οἰκούντων ὅσοι μὲν εἰώθασιν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καθιστάναι καὶ τὰς ἄλλας πράξεις τοὺς ἰκανωτάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς μέλλοντας ἄριστα καὶ δικαιοτάτα τῶν πραγμάτων ἐπιστατήσιν, τούτους μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτείαις καλῶς οἰκῆσιν καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς
- 133 τοὺς ἄλλους· τοὺς δὲ τοῖς θρασυτάτοις καὶ πονηροτάτοις ἐπὶ ταῦτα χρωμένους, καὶ τῶν μὲν τῇ πόλει b συμφερόντων μηδὲν φροντίζουσιν, ὑπὲρ δὲ τῆς αὐτῶν πλεονεξίας ἐτοίμοις οὖσιν ὅτιοῦν πάσχειν, τὰς δὲ τούτων πόλεις ὁμοίως οἰκήσεσθαι ταῖς τῶν προεστώτων πονηρίαις· τοὺς δὲ μὴθ' οὕτω μὴθ' ὥς πρότερον εἰπον, ἀλλ' ὅταν μὲν θαρρῶσι, τούτους μάλιστα τιμῶντας τοὺς πρὸς χάριν λέγοντας, ὅταν δὲ δείσωσιν, ἐπὶ τοὺς βελτίστους καὶ φρονημωτάτους καταφεύγοντας, αὐτοὺς δὲ τοιούτους ἐναλλάξ τοτὲ μὲν χειρόν, τοτὲ δὲ
- 134 βέλτιον πράξιν. (υγ'.) Αἱ μὲν οὖν φύσεις καὶ δυνά-

- μεις τῶν πολιτειῶν οὕτως ἔχουσιν, ἡγοῦμαι δὲ ταῦτα
 μὲν ἑτέροις πολὺ πλείους λόγους παρῆξιν τῶν νῦν
 εἰρημένων, ἐμοὶ δ' οὐκέτι περὶ ἀπασι τῶν αὐτῶν εἶναι
 διαλεκτέον ἀλλὰ περὶ μόνῃς τῆς τῶν προγόνων· τανύ-
 την γὰρ ὑπεσχόμεν ἐπιδείξειν σπουδαιωτέραν καὶ πλει-
 όνων ἀγαθῶν αἰτίαν οὖσαν τῆς ἐν Σπάρτῃ καθεστη- d
 135 κυίας. (νδ'.) Ἔσται δ' ὁ λόγος τοῖς μὲν ἡδέως ἂν ἀκού-
 σασι πολιτείαν χρηστὴν ἐμοῦ διεξιόντος οὗτ' ὀχληρὸς
 οὗτ' ἄκαιρος ἀλλὰ σύμμετρος καὶ προσήκων τοῖς ἐμ-
 προσθεν [εἰρημένοις], τοῖς δὲ μὴ χαίρουσι τοῖς μετὰ
 πολλῆς σπουδῆς εἰρημένοις ἀλλὰ τοῖς ἐν ταῖς πανηγύ-
 ρεσι μάλιστα μὲν λαιδορουμένοις, ἣν δ' ἀπόσχονται τῆς
 μαυίας ταύτης, ἐγκωμιάζουσιν ἢ τὰ φανλότατα τῶν
 ὄντων ἢ τοὺς παρανομωτάτους τῶν γεγεννημένων. τού-
 τοις δ' αὐτὸν οἶμαι δόξειν πολὺ μακρότερον εἶναι τοῦ
 136 δέοντος. ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν τοιούτων ἀκροατῶν οὐδὲν
 πῶποτ' ἐμέλῃσεν, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς εὐφρονοῦσιν,
 ἐκείνων δὲ τῶν ἄτε προείπον πρὸ ἅπαντος τοῦ λόγου
 μνημονεύσόντων. τῷ τε πλήθει τῶν λεγομένων οὐκ 261
 ἐπιτιμησόντων, οὐδ' ἦν μυρίων ἐπῶν ἢ τὸ μῆκος, ἀλλ'
 ἐφ' αὐτοῖς εἶναι νομιούντων τοσοῦτον ἀναγνῶναι μέ-
 ρος καὶ διελθεῖν, ὅποσον ἂν αὐτοὶ βουληθῶσιν, πάν-
 των δὲ μάλιστα τῶν οὐδενὸς ἂν ἥδιον ἀκουόντων ἢ
 λόγου διεξιόντος ἀνδρῶν ἀρετὰς καὶ πόλεως τρόπον
 137 καλῶς οἰκουμένης, ἅπερ εἰ μιμήσασθαι τινες βουλη-
 θεῖεν καὶ δυνήθεῖεν, αὐτοὶ τ' ἂν ἐν μεγάλῃ δόξῃ τὸν
 βίον διαγάγοιεν καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν εὐδαιμονας
 ποιήσαιεν. οἷους μὲν οὖν εὐξαίμην ἂν εἶναι τοὺς b
 ἀκουσομένους τῶν ἐμῶν, εἴρηκα, δέδοικα δὲ μὴ τοι-
 οῦτων γενομένων πολὺ καταδέεστερον εἶπω τῶν
 πραγμάτων, περὶ ὧν μέλλω ποιείσθαι τοὺς λόγους.
 ὅμως δ' οὕτως, ὅπως ἂν υἱός τ' ὦ, πεираόσομαι δια-

- 138 λεχθῆναι περὶ αὐτῶν. (νε'). Τοῦ μὲν οὖν διαφερόντως
 τῶν ἄλλων οἰκείσθαι τὴν πόλιν ἡμῶν κατ' ἐκείνον τὸν
 χρόνον δικαίως ἂν ἐπενέγκοιμεν τὴν αἰτίαν τοῖς βασι-
 λεύσαισιν αὐτῆς, περὶ ὧν ὀλίγω πρότερον διελέχθην. c
 ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ παιδεύσαντες τὸ πλῆθος ἐν ἀρετῇ
 καὶ δικαιοσύνῃ καὶ πολλῇ σωφροσύνῃ, καὶ διδάξαντες
 ἐξ ὧν διώκουν, ἅπερ ἐγὼ φανείην ἂν ὕστερον εἰρηκῶς
 ἢ 'κεῖνοι πράξαντες, ὅτι πᾶσα πολιτεία ψυχὴ πόλεως
 ἐστι, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσῃν περ ἐν σώματι
 φρόνησις· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ βουλευομένη περὶ ἀπάν-
 των, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, τὰς δὲ συμ-
 φορὰς διαφεύγουσα, καὶ πάντων αἰτία τῶν ταῖς πόλεσι d
 139 συμβαινόντων. (νε') "Α μαθὼν ὁ δῆμος οὐκ ἐπελά-
 θετο διὰ τὴν μεταβολὴν, ἀλλὰ μᾶλλον τούτῳ προσ-
 εῖχε (τὸν νοῦν) ἢ τοῖς ἄλλοις, ὅπως λήψεται τοὺς ἡγε-
 μόνας δημοκρατίας μὲν ἐπιθυμοῦντας, τὸ δ' ἦθος
 τοιοῦτον ἔχοντας, οἷόν περ οἱ πρότερον ἐπιστατούντες
 αὐτῶν, καὶ μὴ λήσουσι σφᾶς αὐτοὺς κυρίους ἀπάντων
 τῶν κοινῶν καταστήσαντες, οἷς οὐδεὶς ἂν οὐδὲν τῶν
 140 ἰδίων ἐπιτρέψειεν, μηδὲ περιόψονται πρὸς τὰ τῆς πό- e
 λεως προσιόντας τοὺς ὁμολογουμένως ὄντας πονηροὺς,
 μηδ' ἀνέξονται τὴν φωνὴν τῶν τὰ μὲν σώματα τὰ
 σφέτερ' αὐτῶν ἐπονειδίστως διατιθεμένων, συμβου-
 λεύειν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀξιούντων, ὃν τρόπον τὴν πόλιν
 διοικοῦντες σωφρονοῖεν ἂν καὶ βέλτιον πράττοιεν, 262
 μηδὲ τῶν ἃ μὲν παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον εἰς αἰ-
 σχρὰς ἡδονὰς ἀνηλωκότων, ἐκ δὲ τῶν κοινῶν ταῖς
 ἰδίαις ἀπορίαις βοηθεῖν ζητούντων, μηδὲ τῶν πρὸς
 χάριν μὲν αἰεὶ λέγειν γλιχομένων, εἰς πολλὰς δ' ἀηδίας
 41 καὶ λύπας τοὺς πειθομένους ἐμβαλλόντων, ἀλλὰ τοὺς
 τε τοιοῦτους ἅπαντας ἀπείργειν ἀπὸ τοῦ συμβουλευ-
 εῖν ἕκαστος οἴησεται δεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ἐκείνους

- τοὺς τὰ μὲν τῶν ἄλλων κτήματα τῆς πόλεως εἶναι ^b
 φάσκοντας, τὰ δὲ ταύτης ἰδία κλέπτειν καὶ διαρπά-
 ζειν τολμῶντας, καὶ φιλεῖν μὲν τὸν δῆμον προσποι-
 ουμένους, ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων αὐτὸν μισεί-
 142 σθαι ποιοῦντας, καὶ λόγῳ μὲν δεδιότας ὑπὲρ τῶν
 Ἑλλήνων, ἔργῳ δὲ λυμαινόμενους καὶ συκοφαντοῦν-
 τας καὶ διατιθέντας αὐτοὺς οὕτω πρὸς ἡμᾶς ὥστε τῶν
 πόλεων τὰς εἰς τὸν πόλεμον καθισταμένας ἡδίων ἂν
 καὶ θᾶττον ἐνίας εἰσδέξασθαι τοὺς πολιορκοῦντας ἢ
 τὴν παρ' ἡμῶν βοήθειαν. ἀπείποι δ' ἂν τις γράφων, ^c
 εἰ πάσας τὰς κακοηθείας καὶ πονηρίας ἐξαριθμῆν ἐπι-
 143 χειρήσειεν. (υζ'.) Ἄς ἐκεῖνοι μισήσαντες καὶ τοὺς
 ἔχοντας αὐτὰς ἐποιοῦντο συμβούλους καὶ προστάτας
 οὐ τοὺς τυχύοντας ἀλλὰ τοὺς βελτίστους καὶ φρονιμω-
 τάτους καὶ κάλλιστα βεβιωκότας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τού-
 τους στρατηγοὺς ἡρῶντο καὶ πρέσβεις, εἴ που δεή-
 σειεν, ἐπεμπον, καὶ πάσας τὰς ἡγεμονίας τὰς τῆς πό-
 λεως αὐτοῖς παρεδίδοσαν, νομίζοντες τοὺς ἐπὶ τοῦ
 βήματος βουλομένους καὶ δυναμένους τὰ βέλτιστα ^d
 συμβουλευεῖν, τούτους καὶ καθ' αὐτοὺς γενομένους
 ἐν ᾗπασι τοῖς τόποις καὶ περὶ ἀπάσας τὰς πράξεις
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔξειν· ἅπερ αὐτοῖς συνέβαινεν.
 144 (νη'.) Διὰ γὰρ τὸ ταῦτα γινώσκειν ἐν ὀλίγαις ἡμέ-
 ραις ἑώρων τοὺς τε νόμους ἀναγεγραμμένους, οὐχ
 ὁμούςους τοῖς νῦν κειμένοις, οὐδὲ τοσαύτης ταραχῆς
 καὶ τοσοῦτων ἐναντιώσεων μεστοὺς ὥστε μηδὲν ἂν
 δυνηθῆναι συνιδεῖν μήτε τοὺς χρησίμους μήτε τοὺς ^e
 ἀχρήστους αὐτῶν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὀλίγους, ἱκανοὺς
 δὲ τοῖς χρῆσθαι μέλλουσι καὶ ῥαδίους συνιδεῖν, ἐπει-
 τα δικαίους καὶ συμφέροντας καὶ σφίσιν αὐτοῖς ὁμο-
 λογουμένους, καὶ μᾶλλον ἐσπουδασμένους τοὺς περὶ
 τῶν κοινῶν ἐπιτηδευμάτων ἢ τοὺς περὶ τῶν ἰδίων ²⁶³

συμβολαίων, οἷους περ εἶναι χρή παρὰ τοῖς καλῶς
 145 πολιτευομένοις. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καθί-
 στασαν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς προκριθέντας ὑπὸ τῶν φυ-
 λετῶν καὶ δημοτῶν, οὐ περιμαχέτους αὐτὰς ποιήσαντες
 οὐδ' ἐπιθυμίας ἀξίας, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον λειτουργίαις
 ὁμοίας ταῖς ἐνοχλούσαις μὲν, οἷς ἂν προσταχθῶσι, τι-
 μὴν δὲ τινα περιτιθείσαις αὐτοῖς· ἔδει γὰρ τοὺς ἄρ-
 χειν αἰρεθέντας τῶν τε κτημάτων τῶν ἰδίων ἀμελεῖν b
 καὶ τῶν λημμάτων τῶν εἰδισμένων δίδοσθαι ταῖς
 ἀρχαῖς ἀπέχεσθαι μηδὲν ἥττον ἢ τῶν ἱερῶν, ἃ τίς ἂν
 146 ἐν τοῖς νῦν καθεστῶσιν ὑπομείνειεν; καὶ τοὺς μὲν
 ἀκριβεῖς περὶ ταύτας γιγνομένους μετρίως ἐπαινεθέν-
 τας ἐφ' ἑτέραν ἐπιμέλειαν τάττεσθαι τοιαύτην, τοὺς
 δὲ καὶ μικρὸν παραβάντας ταῖς ἐσχάταις αἰσχύναις
 καὶ μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν· ὥστε μηδὲνα τῶν
 πολιτῶν ὥσπερ νῦν διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ c
 147 μᾶλλον τότε φεύγειν αὐτὰς ἢ νῦν διώκειν, καὶ πάν-
 τας νομίζειν μηδέποτε ἂν γενέσθαι δημοκρατίαν ἀλη-
 θεστέραν μηδὲ βεβαιότεραν μηδὲ μᾶλλον τῷ πλήθει
 συμφέρουσαν τῆς τῶν μὲν τοιούτων πραγματειῶν
 ἀτέλειαν τῷ δήμῳ διδούσης, τοῦ δὲ τὰς ἀρχὰς κατα-
 στήσαι καὶ λαβεῖν δίκην παρὰ τῶν ἑξαμαρτόντων κύ-
 ριον ποιούσης, ἅπερ ὑπάρχει καὶ τῶν τυράννων τοῖς
 48 εὐδαιμονεστάτοις. (νθ'.) Σημεῖον δὲ μέγιστον, ὅτι d
 ταῦτ' ἡγάπων μᾶλλον ἢ γὰρ λέγω· φαίνεται γὰρ ὁ δη-
 μος ταῖς μὲν ἄλλαις πολιτείαις ταῖς οὐκ ἀρεσκούσαις
 μαχόμενος καὶ καταλίων καὶ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν
 ἀποκτείνων, ταύτῃ δὲ χρῶμενος οὐκ ἐλάττω χιλίων
 ἐτῶν, ἀλλ' ἐμμεύας, ἀφ' οὗπερ ἔλαβε, μέχρι τῆς Σό-
 λωνος μὲν ἡλικίας, Πεισιστράτου δὲ θυναστείας, ὅς
 δημαγωγὸς γενόμενος καὶ πολλὰ τὴν πόλιν λυμηνά-
 μενος καὶ τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν ὡς ὀλιγαρχι-

κοὺς ὄντας ἐκβαλὼν, τελευτῶν τὸν τε δῆμον κατέλινυε e
καὶ τύραννον αὐτὸν κατέστησεν.

- 149 (ξ'.) Τάχ' οὖν ἄν τινες ἄτοπον εἶναι με φήσειαν,
οὐδὲν γὰρ κωλύει διαλαβεῖν τὸν λόγον, ὅτι τολμῶ
λέγειν ὥς ἀκριβῶς εἰδὼς περὶ πραγμάτων, οἷς οὐ παρ- 261
ῆν πραττομένοις. ἐγὼ δ' οὐδὲν τούτων ἄλογον οἶμαι
ποιεῖν. εἰ μὲν γὰρ μόνος ἐπίστευον τοῖς τε λεγομένοις
περὶ τῶν παλαιῶν καὶ τοῖς γραμμασι τοῖς ἐξ ἐκείνοι
τοῦ χρόνου παραδεδομένοις ἡμῖν, εἰκότως ἂν ἐπιτι-
μώμην· νῦν δὲ πολλοὶ καὶ νοῦν ἔχοντες ταῦτόν ἐμοὶ
150 φρασεῖν ἂν πεπονθότες. χωρὶς δὲ τούτων, εἰ κατα-
σταίην εἰς ἔλεγχον καὶ λόγον, δυνηθεῖν ἂν ἐπιδείξαι
πάντας ἀνθρώπους πλείους ἐπιστήμας ἔχοντας διὰ b
τῆς ἀκοῆς ἢ τῆς ὄψεως, καὶ μείζους πράξεις καὶ καλ-
λοὺς εἰδότας, ἃς παρ' ἐτέρων ἀκηκόασιν, ἢ κείνας,
αἷς αὐτοὶ παραγεγενημένοι τυγχάνουσιν. ἀλλὰ γὰρ
οὔτ' ἀμελεῖν καλῶς ἔχει τῶν τοιούτων ἐπιλήψεων,
τυχὸν γὰρ μηδενὸς ἀντειπόντος λυμῆναιτ' ἂν τὴν
ἀλήθειαν, οὔτ' αὖ πολὺν χρόνον ἀντιλέγοντας δια-
τρίβειν ἐν αὐταῖς, ἀλλ' ὅσον ὑποδείξαντας μόνον τοῖς
ἄλλοις, ἐξ ὧν ληροῦντας ἂν αὐτοὺς ἐπιδείξαιεν, πά-
λιν ἐπανελθόντας περαίνειν καὶ λέγειν, ὅθεν ἀπέλι- c
πον· ὅπερ ἐγὼ ποιήσω.
- 151 (ξα'.) Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς τότε πολιτείας
καὶ τὸν χρόνον, ὅσον αὐτῇ χρώμενοι διετέλεσαν, ἐξ-
ἀρκούντως δεδηλώκαμεν· λοιπὸν δ' ἡμῖν τὰς πράξεις
τὰς ἐκ τοῦ καλῶς πολιτεύεσθαι γεγεννημένας διελθεῖν.
ἐκ τούτων γὰρ ἔτι μᾶλλον ἔσται καταμαθεῖν, ὅτι καὶ
τὴν πολιτείαν εἶχον ἡμῶν οἱ πρόγονοι βελτίω τῶν ἄλ-
λων καὶ σωφρονεστέραν, καὶ προστάταις καὶ συμβού- d
λοις ἐχρῶντο τοιούτοις, οἷοις χρὴ τοὺς εὐφρονοῦντας.
- 152 (ξβ'.) Οὐ μὲν οὐδὲ ταῦτά μοι πρότερον λεκτέον ἐστὶ,

πρὶν ἂν μικρὰ προείπω περὶ αὐτῶν. ἦν γὰρ ὑπερ-
 ιδῶν τὰς ἐπιτιμήσεις τὰς τῶν οὐδὲν ἄλλο ποιεῖν ἢ
 τοῦτο δυναμένων ἐφεξῆς διηγῶμαι περὶ τε τῶν ἄλλων
 τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν περὶ
 τὸν πόλεμον, οἷς οἱ πρόγονοι χρώμενοι τῶν τε βαρ-
 βάρων περιεγέγοντο καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκί-
 μησαν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ φήσουσί τινές με διεξιέναι
 τοὺς νόμους, οὓς Λυκοῦργος μὲν ἔθηκε, Σπαρτιάται
 δ' αὐτοῖς χρώμενοι τυγχάνουσιν.

- 153 (ξγ'). Ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μὲν ἐρεῖν πολλὰ τῶν ἐκεῖ
 καθεστῶτων, οὐχ ὥς Λυκούργου τι τούτων εὐρόντος
 ἢ διανοηθέντος, ἀλλ' ὥς μιμησαμένου τὴν διοίκησιν 265
 ὥς δυνατὸν ἄριστα τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων,
 καὶ τὴν τε δημοκρατίαν καταστήσαντος παρ' αὐτοῖς
 τὴν ἀριστοκρατίαν μεμιγμένην, ἥπερ ἦν παρ' ἡμῖν, καὶ
 54 τὰς ἀρχὰς οὐ κληρωτὰς ἀλλ' αἰρετὰς ποιήσαντος, καὶ
 τὴν τῶν γερόντων αἵρεσιν τῶν ἐπιστατούντων ἅπασι
 τοῖς πράγμασι μετὰ τοσαύτης σπουδῆς ποιεῖσθαι νο-
 μοθετήσαντος, μεθ' ὅσης πέρ φασι καὶ τοὺς ἡμετέ-
 ρους περὶ τῶν εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβήσεσθαι μελ-
 55 55 παρ' ἡμῖν. (ξδ'.) Ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον
 τάκεῖ καθέστηκεν, ὥσπερ εἶχε τὸ παλαιὸν καὶ τὰ παρ'
 ἡμῖν, παρὰ πολλῶν ἔσται πυνθέσθαι τοῖς εἰδέναι βου-
 λομένοις· ὥς δὲ καὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν περὶ τὸν πό-
 λεμον οὐ πρότερον ἤσκησαν οὐδ' ἄμεινον ἐχρήσαντο
 Σπαρτιάται τῶν ἡμετέρων, ἐκ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν
 πολέμων τῶν ὁμολογουμένων γενέσθαι κατ' ἐκείνων
 τὸν χρόνον οὕτως οἶμαι σαφῶς ἐπιδείξειν ὥστε μήτε
 τοὺς ἀνοήτως λακωνίζοντας ἀντειπεῖν δυνήσεσθαι
 τοῖς ῥηθεῖσι μήτε τοὺς τὰμά τε θαυμάζοντας καὶ βα-

- 156 σκαίνοντας καὶ μιμεισθαι γλιχομένους. (ξέ.) Ποιή-
 σομαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λεχθησομένων ἀκούσαι μὲν
 ἴσως τισὶν ἀθῆναι, ῥηθῆναι δ' οὐκ ἀσύμφορον. εἰ γάρ
 τις φαίη τῷ πόλει τοῦτω πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γε- d
 γενῆσθαι τοῖς Ἑλλήσι καὶ μεγίστων κακῶν μετὰ τὴν
 Ξέρξου στρατείαν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἀληθῆ δόξειεν
 ἂν λέγειν τοῖς εἰδόσι τι περὶ τῶν τότε γεγενημένων.
- 157 ἡγωνίσαντό τε γὰρ ὡς δυνατόν ἄριστα πρὸς τὴν ἐκεί-
 νου δύναμιν, ταῦτά τε πράξασαι, προσήκον αὐταῖς
 καὶ περὶ τῶν ἐχομένων βουλευσασθαι καλῶς, εἰς τοῦτ' e
 ἦλθον οὐκ ἀνοίας ἀλλὰ μανίας, ὥστε πρὸς μὲν τὸν
 ἐπιστρατεύσαντα καὶ βουληθέντα τῷ μὲν πόλει τοῦτω
 παντάπασιν ἀνελεῖν, τοὺς δ' ἄλλους Ἑλληνας κατα-
- 158 δουλώσασθαι. πρὸς μὲν τὸν τοιοῦτον, κρατήσασαι
 ῥαδίως ἂν αὐτοῦ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν,
 εἰρήνην εἰς ἅπαντα συνεγράψαντο τὸν χρόνον ὥσπερ
 πρὸς εὐεργέτην γεγενημένον, φθονήσασαι δὲ ταῖς 200
 ἀρεταῖς ταῖς αὐτῶν, εἰς πόλεμον καταστᾶσαι πρὸς ἄλ-
 λήλας καὶ φιλονικίαν, οὐ πρότερον ἐπαύσαντο σφᾶς
 τ' αὐτὰς ἀπολλύνουσαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, πρὶν
 κύριον ἐποίησαν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τὴν τε πόλιν τὴν
 ἡμετέραν εἰς τοὺς ἐσχάτους καταστήσαι κινδύνους διὰ
 τῆς δυνάμεως τῆς Λακεδαιμονίων, καὶ πάλιν τὴν ἐκεί-
- 159 νων διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας. καὶ τοσοῦτον ἀπο-
 λειφθέντες τῆς τοῦ βαρβάρου φρονήσεως, οὐτ' ἐν b
 ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἡλγησαν ἀξίως ὧν ἔπαθον οὐδ'
 ὡς προσήκεν αὐτοὺς, οὔτε νῦν αἱ μέγιστα τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων αἰσχύνονται διακολακευόμεναι πρὸς
 τὸν ἐκείνου πλοῦτον, ἀλλ' ἡ μὲν Ἀργείων καὶ Θη-
 βαίων Αἰγυπτὸν αὐτῷ συγκατεπολέμησεν, ἵν' ὡς με-
 γίστην ἔχων δύναμιν ἐπιβουλεύῃ τοῖς Ἑλλήσιν, ἡμεῖς
 δὲ καὶ Σπαρτιᾶται συμμαχίας ἡμῖν ὑπαρχούσης ἀλ-

λοτριώτερον ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἢ πρὸς οὓς c
 160 ἑκάτεροι πολεμοῦντες τυγχάνομεν. σημεῖον δ' οὐ μι-
 κρόν· κοινῇ μὲν γὰρ οὐδὲ περὶ ἐνὸς πράγματος βου-
 λευόμεθα, χωρὶς δ' ἑκάτεροι πρέσβεις πέμπομεν ὡς
 ἐκείνου, ἐλπίζοντες, ὁποτέρους ἂν οἰκειότερον διατεθῇ,
 κυρίους τούτους γενήσεσθαι τῆς ἐν τοῖς Ἑλλήσι πλεο-
 νεξίας, κακῶς εἰδότες, ὡς τοὺς μὲν θεραπεύοντας
 αὐτὸν ὑβρίζειν εἰθίσται, πρὸς δὲ τοὺς ἀντιταττομένους
 καὶ καταφρονοῦντας τῆς ἐκείνου δυνάμεως ἐκ παντὸς
 τρόπου διαλύεσθαι πειρᾶται τὰς διαφοράς. d

161 (ξς.) Ταῦτα δὲ διήλθον οὐκ ἄγνοων, ὅτι λέγειν
 τινὲς τολμήσουσιν, ὡς ἔξω τῆς ὑποθέσεως τοῖς λόγοις
 τούτοις ἐχρησάμην. ἐγὼ δ' οὐδέποτε ἂν οἶμαι τοῖς
 προειρημένοις οἰκειότερους λόγους ῥηθῆναι τούτων,
 οὐδ' ἐξ ὧν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε τοὺς προ-
 γόνους ἡμῶν φρονιμωτέρους ὄντας περὶ τὰ μέγιστα
 τῶν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Σπαρτιατῶν
 μετὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσῃν διοικησάντων.
 162 αὗται μὲν γὰρ ἂν φανείεν ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις e
 πρὸς μὲν τοὺς βαρβάρους εἰρήνην ποιησάμεναι, σφᾶς
 δ' αὐτὰς καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἀπολλύουσαι, νῦν τε 267
 τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀξιουῖσαι, πρὸς δὲ τὸν βα-
 σιλέα πρέσβεις πέμπουσai περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας·
 οἱ δὲ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες οὐδὲν τούτων ἐπρατ-
 63 τον ἀλλὰ πᾶν τὸνναντίον· τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνίδων
 πόλεων οὕτως αὐτοῖς ἀπέχεσθαι σφόδρα δεδοχμένον
 ἦν, ὥσπερ τοῖς εὐσεβέσι τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνακει-
 μένων, τῶν δὲ πολέμων ὑπελάμβανον ἀναγκαιότα-
 τον μὲν εἶναι καὶ δικαιοτάτον τὸν μετὰ πάντων ἀν-
 θρώπων πρὸς τὴν ἀγριότητα τὴν τῶν θηρίων γιγνώ- b
 μενον, δεύτερον δὲ τὸν μετὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς
 βαρβάρους τοὺς καὶ φύσει πολεμίους ὄντας καὶ πάντα

- 164 τὸν χρόνον ἐπιβουλευόντας ἡμῖν. τοῦτον δ' εἰρηκα τὸν
 λόγον οὐκ αὐτὸς εὐρῶν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκείνοις πεπραγ-
 μένων συλλογισάμενος. (ξξ'.) Ὅρῶντες γὰρ τὰς μὲν
 ἄλλας πόλεις ἐν πολλοῖς κακοῖς καὶ πολέμοις καὶ τα-
 ραχαῖς οὕσας, τὴν δ' αὐτῶν μόνην καλῶς διοικουμε- c
 νην, οὐχ ἡγήσαντο δεῖν τοὺς ἄμεινον τῶν ἄλλων φρο-
 νούντας καὶ πράττοντας ἀμελεῖν, οὐδὲ περιορᾶν τὰς
 τῆς αὐτῆς συγγενείας μετεχούσας ἀπολλυμένας, ἀλλὰ
 σκεπτέον εἶναι καὶ πρακτέον, ὅπως ἀπάσας ἀπαλλά-
 165 ξουσι τῶν κακῶν τῶν παρόντων. ταῦτα δὲ διανοη-
 θέντες τῶν μὲν ἦττον νοσοῦσῶν πρεσβείαις καὶ λόγοις
 ἐξαιρεῖν ἐπειρῶντο τὰς διαφορὰς, εἰς δὲ τὰς μᾶλλον
 στασιαζούσας ἐξέπεμπον τῶν πολιτῶν τοὺς μεγίστην d
 παρ' αὐτοῖς δόξαν ἔχοντας, οἱ περὶ τε τῶν παρόντων
 πραγμάτων αὐταῖς συνεβούλευον, καὶ συγγιγνώμενοι
 τοῖς τε μὴ δυναμένοις ἐν ταῖς αὐτῶν ζῆν καὶ τοῖς χει-
 ρον γεγυῖναι ὧν οἱ νόμοι προστάττουσιν, οἵπερ ὥς
 ἐπὶ τὸ πολὺ λυμαίνονται τὰς πόλεις, ἐπειθον μεθ' αὐ-
 τῶν στρατεύεσθαι καὶ βίον ζητεῖν βελτίω τοῦ παρόν-
 166 τος. πολλῶν δὲ γιγνομένων τῶν ταῦτα βουλομένων
 καὶ πειθομένων, στρατόπεδα συνιστάντες ἐξ αὐτῶν, e
 τοὺς τε τὰς νήσους κατέχοντας τῶν βαρβάρων καὶ
 τοὺς ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου τὴν παραλίαν κατοι-
 κοῦντας καταστρεφόμενοι, καὶ πάντας ἐκβαλόντες,
 τοὺς μάλιστα βίου δεομένους τῶν Ἑλλήνων κατ'ὀφθαλμὸν.
 καὶ ταῦτα πράττοντες καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδεικνύοντες 268
 διετέλουν, ἕως ἤκουσαν Σπαρτιάτας τὰς πόλεις τὰς
 ἐν Πελοποννήσῳ κατοικούσας, ὥσπερ εἶπον, ὑφ' αὐ-
 τοῖς πεπονημένους· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ἰδίῳις ἡναγκά-
 ζοντο προσέχειν τὸν νοῦν.
- 167 (ξη'.) Τί οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς ἀγαθὸν ἐκ τοῦ
 πολέμου τοῦ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ τῆς πραγματείας :

- τοῦτο γὰρ οἶμαι μάλιστα ποθεῖν ἀκούσαι τοὺς πολ-
 λούς. τοῖς μὲν Ἑλλήσιν εὐπορωτέροις γενέσθαι τὰ
 περὶ τὸν βίον καὶ μᾶλλον ὁμονοεῖν τοσοῦτων τὸ πλῆ- b
 θος καὶ τοιούτων ἀνθρώπων ἀπαλλαγέσθαι, τοῖς δὲ
 βαρβάροις ἐκπίπτειν ἐκ τῆς αὐτῶν καὶ φρονεῖν ἐλατ-
 τον ἢ πρότερον, τοῖς δ' αἰτίοις τούτων γεγεννημένοις
 εὐδοκίμεῖν καὶ δοκεῖν διπλασίαν πεποιηκέναι τὴν Ἑλ-
 168 λάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης. (ξθ'.) Μεῖζον μὲν οὖν
 εὐεργέτημα τούτου καὶ κοινότερον τοῖς Ἑλλήσι γεγε-
 ννημένον παρὰ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων οὐκ ἂν
 δυναίμην ἐξευρεῖν· οἰκειότερον δὲ τῇ περὶ τὸν πόλε- c
 μον ἐπιμελείᾳ καὶ δόξης οὐκ ἐλάττονος ἄξιον καὶ πᾶσι
 φανερώτερον ἴσως ἔχομεν εἰπεῖν. (ο'.) Τίς γὰρ οὐκ
 οἶδεν ἢ τίς οὐκ ἀκήκοε τῶν τραγωδοδιδασκάλων Διο-
 νυσίοις τὰς Ἀδράστῳ γενομένης ἐν Θήβαις συμφορὰς,
 169 ὅτι κατάγειν βουληθεὶς τὸν Οἰδίπουν μὲν υἱὸν, αὐτοῦ
 δὲ κηδεστήν, παμπληθεὶς μὲν Ἀργείων ἀπώλεσεν,
 ἅπαντας δὲ τοὺς λοχαγούς ἐπειδε διαφθαρέντας, αὐ- /
 τὸς δ' ἐπονειδίστως σῶθεις, ἐπειδὴ σπονδῶν οὐχ οἷός d
 τ' ἦν τυχεῖν οὐδ' ἀνελέσθαι τοὺς τετελευτηκότας,
 ἰκέτης γενόμενος τῆς πόλεως ἐτι Θησέως αὐτὴν διοι-
 κοῦντος ἐδεῖτο μὴ περιδεῖν τοιούτους ἄνδρας ἀτά-
 φους γενομένους μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νό-
 μον καταλυόμενον, ᾧ πάντες ἄνθρωποι χρώμενοι
 διατελοῦσιν οὐχ ὥς ὑπ' ἀνθρωπίνης κειμένῳ φύσεως
 170 ἀλλ' ὥς ὑπὸ δαιμονίας προστεταγμένῳ δυνάμεως. ὧν
 ἀκούσας οὐδένα χρόνον ἐπισχῶν ὁ δῆμος ἐπεμψε
 πρεσβείαν εἰς Θήβας, περὶ τε τῆς ἀναιρέσεως συμβου- e
 λεύσοντάς αὐτοῖς ὀσιώτερον βουλευσασθαι καὶ τὴν
 ἀπόκρισιν νομιμωτέραν ποιήσασθαι τῆς πρότερον γε-
 νομένης, κάκεῖν' ὑποδείξοντας, ὥς ἡ πόλις αὐτοῖς
 οὐκ ἐπιτρέψει παραβαίνουσι τὸν νόμον τὸν κοινόν

- 171 ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. ὧν ἀκούσαντες οἱ κύριοι 269
τότε Θηβῶν ὄντες οὐχ ὁμοίως ἔγνωσαν οὔτε ταῖς
δόξαις αἷς ἔχουσί τινες περὶ αὐτῶν, οὐδ' οἷς ἐβουλεύ-
σαντο πρότερον, ἀλλὰ μετρίως περὶ αὐτῶν τε διαλε-
χθέντες καὶ τῶν ἐπιστρατευσάντων κατηγορήσαντες
- 172 ἔδοσαν τῇ πόλει τὴν ἀναίρεσιν. (οἱ.) Καὶ μηδεὶς οἰ-
έσθω μ' ἄγνοεῖν, ὅτι τὰναντία τυγχάνω λέγων οἷς ἐν
τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ φανείην ἂν περὶ τῶν αὐτῶν
τούτων γεγραφώς· ἀλλὰ γὰρ οὐδένα νομίζω τῶν b
ταῦτα συνιδεῖν ἂν δυνηθέντων τοσαύτης ἀμαθίας
εἶναι καὶ φθόνου μεστὸν, ὅστις οὐκ ἂν ἐπαινέσειέ με
καὶ σωφρονεῖν ἡγήσαιτο τότε μὲν ἐκείνως, νῦν δ'
- 173 οὕτω διαλεχθέντα περὶ αὐτῶν. περὶ μὲν οὖν τούτων
οἶδ' ὅτι καλῶς γέγραφα καὶ συμφερόντως· ὅσον δ' ἡ
πόλις ἡμῶν διέφερε τὰ περὶ τὸν πόλεμον κατ' ἐκείνου
τὸν χρόνον, τοῦτο γὰρ ἀποδείξαι βουλόμενος διῆλθον
τὰ γενόμενα Θήβησιν, ἡγοῦμαι τὴν πρᾶξιν ἐκείνην c
ἅπασι σαφῶς δηλοῦν τὴν τὸν μὲν βασιλέα τὸν Ἀργεί-
ων ἀναγκάσασαν ἰκέτην γενέσθαι τῆς πόλεως τῆς ἡ-
- 174 μετέρας, τοὺς δὲ κυρίους ὄντας Θηβῶν οὕτω δια-
θεῖσαν ὥσθ' ἐλέσθαι μᾶλλον αὐτοὺς ἐμμεῖναι τοῖς
λόγοις τοῖς ὑπὸ τῆς πόλεως πεμφθεῖσιν ἢ τοῖς νόμοις
τοῖς ὑπὸ τοῦ δαιμονίου κατασταθεῖσιν· ὧν οὐδὲν ἂν
οἷα τ' ἐγένετο διοικῆσαι κατὰ τρόπον ἢ πόλις ἡμῶν,
εἰ μὴ καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει πολὺ διήνεγκε d
τῶν ἄλλων.
- 175 (οἱ.) Ἐχων δὲ πολλὰς καὶ καλὰς πράξεις περὶ
τῶν προγόνων εἰπεῖν, σκοποῦμαι, τίνα τρόπον δια-
λεχθῶ περὶ αὐτῶν. μέλει γάρ μοι τούτων μᾶλλον ἢ
τῶν ἄλλων· τυγχάνω γὰρ ὧν περὶ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν
ἐποίησάμην τελευταίαν, ἐν ἣ προεῖπον ὡς ἐπιδείξω
τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς μάχαις

πλέον διενεγκόντας Σπαρτιατῶν ἢ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν.

76 ἔσται δ' ὁ λόγος παράδοξος μὲν τοῖς πολλοῖς, ὁμοίως e
δ' ἀληθὴς τοῖς ἄλλοις. ἄρτι μὲν οὖν ἠπόρουν, ποτέ-
ρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους καὶ τὰς μάχας,
τὰς Σπαρτιατῶν ἢ τὰς τῶν ἡμετέρων· νῦν δὲ προαι-
ροῦμαι λέγειν τὰς ἐκείνων, ἵν' ἐν ταῖς καλλίοσι καὶ δι-
καιοτέραις καταλύω τὸν λόγον τὸν περὶ τούτων.

77 (οὔ'). Ἐπειδὴ γὰρ Λωριέων οἱ στρατεύσαντες εἰς 270

Πελοπόννησον τριχᾶ διείλοντο τὰς τε πόλεις καὶ τὰς
χώρας (ᾗς) ἀφείλοντο τοὺς δικαίως κεκτημένους, οἱ
μὲν Ἄργος λαχόντες καὶ Μεσσήνην παραπλησίως διώ-
κουν τὰ σφέτερόν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, τὸ δὲ τρίτον
μέρος αὐτῶν, οὓς καλοῦμεν νῦν Λακεδαιμονίους, στα-
σιάσαι μὲν φασιν αὐτοὺς οἱ τὰ κείνων ἀκριβοῦντες ὥς
οὐδένας ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, περιγενομένους δὲ τοὺς
μείζον τοῦ πλήθους φρονοῦντας οὐδὲν τῶν αὐτῶν βου- b
λεύσασθαι περὶ τῶν συμβεβηκότων τοῖς τοιαῦτα δια-

78 πεπραγμένοις· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους συνοίκους ἔχειν
ἐν τῇ πόλει τοὺς στασιάσαντας καὶ κοινωνοὺς ἀπάν-
των πλὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν τιμῶν· οὓς οὐκ εὖ φρο-
νεῖν ἠγεῖσθαι Σπαρτιατῶν τοὺς νοῦν ἔχοντας, εἰ νομί-
ζουσιν ἀσφαλῶς πολιτεύεσθαι μετὰ τούτων οἰκοῦντες,
περὶ οὓς τὰ μέγιστα τυγχάνουσιν ἐξημαρτηκότες· αὐ- c
τοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν
αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστήσαι καὶ δημοκρατίαν τοιαύ-
την, οἷαν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον
ὁμονοήσειν, τὸν δὲ ἄνθρωπον περιόικους ποιήσασθαι,
καταδουλωσαμένους αὐτῶν τὰς ψυχὰς οὐδὲν ἦττον ἢ
79 τὰς τῶν οἰκετῶν· ταῦτα δὲ πράξαντας τῆς χώρας, ἥς
προσῆκεν ἴσον ἔχειν ἕκαστον, αὐτοὺς μὲν λαβεῖν ὁλό-
γους ὄντας οὐ μόνον τὴν ἀρίστην ἀλλὰ καὶ τοσαύτην,
ὅσῃ οὐδένας τῶν Ἑλλήνων ἔχουσι, τῷ δὲ πλήθει τη- d

- λικούντον ἀπονείμει μέρος τῆς χειρίστης ὥσθ' ἐπιπόνως
 ἐργαζομένους μόλις ἔχειν τὰ καθ' ἡμέραν· μετὰ δὲ
 ταῦτα διελόντας τὸ πλῆθος αὐτῶν ὡς οἶόν τ' ἦν εἰς
 ἐλαχίστους εἰς τόπους κατοικίσαι μικροὺς καὶ πολλοὺς,
 ὀνόμασι μὲν προσαγορευομένους ὡς πόλεις οἰκοῦντας,
 τὴν δὲ δύναμιν ἔχοντας ἐλάττω τῶν δήμων τῶν παρ'
 180 ἡμῖν· ἀπάντων δ' ἀποστερήσαντας αὐτοὺς, ὧν προσ-
 ἦκει μετέχειν τοὺς ἐλευθέρους, τοὺς πλείστους ἐπι- c
 θεῖναι τῶν κινδύνων αὐτοῖς· ἐν τε γὰρ ταῖς στρατείαις
 αἷς ἡγρεῖται βασιλεὺς, κατ' ἄνδρα συμπαράταττεσθαι 271
 σφίσιν αὐτοῖς, ἐνίοις δὲ καὶ τῆς πρώτης τάττειν, ἃν
 τῆς που δεῖσαν αὐτοὺς ἐκπέμψαι βοήθειαν φοβηθῶσιν
 ἢ τοὺς πόρους ἢ τοὺς κινδύνους ἢ τὸ πλῆθος τοῦ χρό-
 νου, τούτους ἀποστέλλειν προκινδυνεύουσας τῶν
 181 ἄλλων. καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν ἀπάσας διεξιόντα τὰς
 ὕβρεις τὰς περὶ τὸ πλῆθος γιγνομένης ἀλλὰ μὴ τὸ b
 μέγιστον εἰπόντα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι τῶν ἄλλων;
 τῶν γὰρ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς δεινὰ πεπονθότων, ἐν δὲ
 τοῖς παροῦσι καιροῖς χρησίμων ὄντων, ἔξεστι τοῖς ἐφό-
 ροις ἀκρίτους ἀποκτεῖναι τοσούτους, ὁπόσους ἂν βου-
 ληθῶσιν· ἃ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν οὐδὲ τοὺς πονηρο-
 τάτους τῶν οἰκετῶν ὅσιόν ἐστι μαιφονεῖν.
 182 (οδ'.) Τούτου δ' ἔνεκα περὶ τῆς οἰκειότητος καὶ
 τῶν ἡμαρτημένων εἰς αὐτοὺς διὰ πλείονων διηλθον,
 ἵν' ἔρωμαι τοὺς ἀποδεχομένους ἀπάσας τὰς Σπαρτια- c
 τῶν πράξεις, εἰ καὶ ταύτας ἀποδέχονται, καὶ τὰς μάχας
 εὐσεβεῖς εἶναι νομίζουσι καὶ καλὰς τὰς πρὸς τούτους
 183 γεγενημένας. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι μεγάλας μὲν αὐ-
 τὰς γεγενῆσθαι καὶ δεινὰς καὶ πολλῶν αἰτίας τοῖς μὲν
 ἡττηθεῖσι κακῶν, τοῖς δὲ κατορθώσασι λημμάτων, ὧν-
 περ ἔνεκα πολεμοῦντες ἅπαντα τὸν χρόνον διατeloῦ-
 σιν, οὐ μὴν ὁσίας οὐδὲ καλὰς οὐδὲ πρεπιούσας τοῖς ἀρε-

- τῆς ἀντιποιουμένοις, μὴ τῆς ἐπὶ τῶν τεχνῶν ὀνομα-
 ζομένης καὶ πολλῶν ἄλλων ἀλλὰ τῆς τοῖς καλοῖς κάγα- d
 θοῖς τῶν ἀνδρῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς μετ' εὐσεβείας καὶ
 δικαιοσύνης ἐγγιγνομένης, περὶ ἧς ἅπας ὁ λόγος ἐστίν.
- 184 ἥς ὀλιγοροῦντές τινες ἐγκωμιάζουσι τοὺς πλείω τῶν
 ἄλλων ἡμαρτηκότας, καὶ οὐκ αἰσθάνονται τὰς δια-
 νοίας ἐπιδεικνύοντες τὰς σφετέρας αὐτῶν, ὅτι κακέ-
 νους ἂν ἐπαινέσειαν τοὺς πλείω μὲν κεκτημένους τῶν
 ἱκανῶν, ἀποκτείνει δ' ἂν τολμήσαντας τοὺς ἀδελφούς
 τοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐταίρους καὶ τοὺς κοινωνοὺς ὥστε e
 καὶ τὰ κείνων λαβεῖν· ὅμοια γὰρ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων
 ἐστὶ τοῖς ὑπὸ Σπαρτιατῶν πεπραγμένοις, ἃ τοὺς ἀπο-
 δεχομένους ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ περὶ τῶν εἰρημένων
- 185 ἄρτι τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην. (οἷ.) Θανμάζω δ' εἰ 272
 τινες τὰς μάχας καὶ τὰς νίκας τὰς παρὰ τὸ δίκαιον
 γιγνομένας μὴ νομίζουσιν αἰσχίους εἶναι καὶ πλειόνων
 ὄνειδῶν μεστὰς ἢ τὰς ἥττας τὰς ἄνευ κακίας συμβαι-
 νούσας, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι μεγάλαι δυνάμεις, πυ-
 νηραὶ δὲ, πολλάκις γίνονται κρείττους ἀνδρῶν σπου-
 δαίων καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αἰρουμένων.
- 186 οὕς πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπαινοῖμεν ἢ τοὺς περὶ τῶν
 ἀλλοτρίων ἐτοίμως ἀποθιγήσκειν ἐθέλοντας καὶ τοῖς b
 ξενικοῖς στρατεύμασιν ὁμοίους ὄντας· ταῦτα μὲν γὰρ
 ἐστὶν ἔργα πονηρῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ τοὺς χρηστοὺς
 ἐνίοτε χειρὸν ἀγωνίζεσθαι τῶν ἀδικεῖν βουλομένων
- 187 θεῶν ἂν τις ἀμέλειαν εἶναι φήσειεν. ἔχοιμι δ' ἂν τῷ
 λόγῳ τούτῳ χρῆσασθαι καὶ περὶ τῆς συμφορᾶς τῆς
 Σπαρτιατάταις ἐν Θερμοπύλαις γενομένης, ἣν ἅπαντες
 ὅσοι περ ἀκηκόασιν ἐπαινοῦσι καὶ θαυμάζουσι μᾶλλον
 ἢ τὰς μάχας καὶ τὰς νίκας τὰς κρατησάσας μὲν τῶν c
 ἐναντιῶν, πρὸς οὓς δ' οὐκ ἔχρην γεγενημένης· ἃς εὐ-
 λογεῖν τινὲς τολμῶσι, κακῶς εἰδότες, ὥς οὐδὲν οὐθ'

- ὅσιον οὔτε καλόν ἐστι τῶν μὴ μετὰ δικαιοσύνης καὶ
 188 λεγομένων καὶ πραττομένων. ὧν Σπαρτιάταις μὲν
 οὐδὲν πάποτ' ἐμέλησεν· βλέπουσι γὰρ εἰς οὐδὲν ἄλλο
 πλὴν ὅπως ὥς πλείστα τῶν ἀλλοτρίων κατασχήσουσιν·
 (οἷ.) οἱ δ' ἡμέτεροι περὶ οὐδὲν οὕτω τῶν ὄντων ἐσπού-
 δαζον ὥς τὸ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκίμειν· ἡγοῦντο α
 γὰρ οὐδεμίαν ἂν γενέσθαι κρίσιν οὕτ' ἀληθεστέραν
 οὔτε δικαιότεραν τῆς ὑπὸ παντὸς τοῦ γένους γνω-
 189 σθείσης. δῆλοι δ' ἦσαν οὕτως ἔχοντες ἐν τε τοῖς ἄλλοις
 οἷς διφύκουν τὴν πόλιν καὶ τοῖς μεγίστοις τῶν πραγμά-
 των. τριῶν γὰρ πολέμων γενομένων ἄνευ τοῦ Τρωῆ
 κοῦ τοῖς Ἑλλήσι πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἐν ἅπασι τοῦ-
 τοις πρωτεύουσιν αὐτὴν παρέσχον. ὧν εἰς μὲν ἦν ὁ
 πρὸς Ξέρξην, ἐν ᾧ πλέον διήνεγκαν Λακεδαιμονίων e
 190 ἐν ἅπασι τοῖς κινδύνοις ἢ ἵκενοι τῶν ἄλλων, δεύτε-
 ρος δ' ὁ περὶ τὴν κτίσιν τῶν ἀποικιῶν, εἰς ὃν Δωριέ-
 ων μὲν οὐδεὶς ἦλθε συμπολεμήσων, ἡ δὲ πόλις
 ἡμῶν ἡγεμῶν καταστάσα τῶν οὐκ εὐπορούντων καὶ 273
 τῶν ἄλλων τῶν βουλομένων τοσοῦτον τὰ πράγματα
 μετέστησεν, ὥστ' εἰθισμένων τῶν βαρβάρων τὸν ἄλλον
 χρόνον τὰς μεγίστας πόλεις τῶν Ἑλληνίδων καταλαμ-
 βάνειν ἐποίησε τοὺς Ἑλληνας, ἃ πρότερον ἐπασχον,
 ταῦτα δύνασθαι ποιεῖν.
- 191 (οῖ.) Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν πολέμοις ἐν τοῖς
 ἔμπροσθεν ἱκανῶς εἰρήκαμεν, περὶ δὲ τοῦ τρίτου ποι-
 ῆσομαι τοὺς λόγους, ὃς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλληνίδων
 πόλεων ἄρτι κατωκισμένων, τῆς δ' ἡμετέρας ἔτι βασι-
 λευομένης. ἐφ' ὧν καὶ πόλεμοι πλείστοι καὶ κίνδυνοι b
 μέγιστοι συνέπεσον, οὓς ἅπαντας μὲν οὐδ' εὐρεῖν οὕτ'
 192 εἰπεῖν ἂν δυνηθείην, παραλιπὼν δὲ τὸν πλείστον ὄχλον
 τῶν ἐν ἐκείνῳ μὲν τῷ χρόνῳ πραχθέντων, φηθῆναι δὲ
 νῦν οὐ κατεπιγόντων, ὥς ἂν δύνωμαι συντομώτατα

- πειράσομαι δηλῶσαι τοὺς τ' ἐπιστρατεύσαντας τῇ πό-
λει καὶ τὰς μάχας τὰς ἀξίας μνημονευθῆναι καὶ δη-
θῆναι καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν, ἐτι δὲ τὰς προφάσεις,
ἃς ἔλεγον, καὶ τὴν δύναμιν τῶν γενῶν τῶν συνακο-
λουθησάντων αὐτοῖς· ἱκανὰ γὰρ ἔσται ταῦτ' εἰπεῖν
193 πρὸς οἷς περὶ τῶν ἐναντίων εἰρήκαμεν. (οῇ.) Θοῤᾳκες
μὲν γὰρ μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος εἰσέβαλον εἰς
τὴν χώραν ἡμῶν, ὃς ἡμφισβήτησεν Ἐρεχθεὶ τῆς πό-
λεως, φάσκων Ποσειδῶ πρότερον Ἀθηναῖς καταλαβεῖν
αὐτήν· Σκύθαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων τῶν ἐξ Ἄρεως γε-
νομένων, αἱ τὴν στρατείαν ἐφ' Ἱππολύτην ἐποιήσαντο d
τὴν τοὺς τε νόμους παραβᾶσαν τοὺς παρ' αὐταῖς κει-
μένους, ἐρασθεῖσάν τε Θησέως καὶ συνακολουθήσα-
194 σαν ἐκεῖθεν καὶ συνοικήσασαν αὐτῷ· Πελοποννησίοι
δὲ μετ' Εὐρυσθέως, ὃς Ἡρακλεῖ μὲν οὐκ ἔδωκε δίκην
ὧν ἡμάρτανεν εἰς αὐτόν, στρατεύσας δ' ἐπὶ τοὺς ἡμε-
τέρους προγόνους ὡς ἐκληψόμενος βία τοὺς ἐκείνου
παῖδας, παρ' ἡμῖν γὰρ ἦσαν καταπεφευγότες, ἔπαθεν, e
ἃ προσῆκεν αὐτόν· τοσούτου γὰρ ἔδεξε κύριος γε-
νέσθαι τῶν ἱκετῶν, ὥσθ' ἥττηθεις μάχῃ καὶ ζωγρηθεις
ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, αὐτὸς ἱκέτης γενόμενος τούτων,
195 οὗς ἔξαιτῶν ἦλθε, τὸν βίον ἐτελεύτησεν. μετὰ δὲ τοῦ-
τον οἱ πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου τὴν Ἑλλάδα πορθή-
σοντες, ἀποβάντες εἰς Μαραθῶνα, πλείοσι κακοῖς καὶ 274
μεῖζοσι συμφοραῖς περιπεσόντες ὧν ἠλπισαν τὴν πό-
λιν ἡμῶν ποιήσειν, ὥχοντο φεύγοντες ἐξ ἀπάσης τῆς
196 Ἑλλάδος. (οῇ.) Τούτους δ' ἅπαντας, οὗς διῆλθον,
οὐ μετ' ἀλλήλων εἰσβαλόντας οὐδὲ κατα τοὺς αὐτοὺς
χρόνους, ἀλλ' ὥς οἱ τε καιροὶ καὶ τὸ συμφέρον ἐκά-
στοις καὶ τὸ βούλεσθαι συνέπιπτε, μάχῃ νικήσαντες
καὶ τῆς ὕβρεως παύσαντες οὐκ ἐξέστησαν αὐτῶν, τη- b.
λικαῖτα διαπραξάμενοι τὸ μέγεθος, οὐδ' ἔπαθον ταύ-

- τὸν τοῖς διὰ μὲν τὸ καλῶς καὶ φρονίμως βουλευσάσθαι καὶ πλούτους μεγάλους καὶ δόξας καλὰς κτησαμένοις, διὰ δὲ τὰς ὑπερβολὰς τὰς τούτων ὑπερηφάνοις γενομένοις καὶ τὴν φρόνησιν διαφθαρεῖσι καὶ κατενεχθεῖσιν εἰς χεῖρω πρᾶγματα καὶ ταπεινότερα τῶν πρότερον
- 197 αὐτοῖς ὑπαρχόντων, ἀλλὰ πάντα τὰ τοιαῦτα διαφυγόντες ἐνέμειναν τοῖς ἡθεσιν οἷς εἶχον διὰ τὸ πολιτεύεσθαι καλῶς, μείζον φρονοῦντες ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἔξει καὶ ταῖς διανοαῖς ταῖς αὐτῶν ἢ ταῖς μάχαις ταῖς γεγεννημέναις, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων θαναταζόμενοι διὰ τὴν καρτερίαν ταύτην καὶ σωφροσύνην ἢ διὰ τὴν ἀνδρίαν τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις αὐτοῖς παρα-
- 198 γενομένην· ἐώρων γὰρ πάντες τὴν μὲν εὐψυχίαν τὴν πολεμικὴν πολλοὺς ἔχοντας καὶ τῶν ταῖς κακουργίαις ὑπερβαλλόντων, τῆς δὲ χρησίμης ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντας δ δυναμένης ὠφελεῖν οὐ κοινωνοῦντας τοὺς πονηροὺς, ἀλλὰ μόνοις ἐγγιγνομένην τοῖς καλῶς γεγονόσι καὶ τεθραμμένοις καὶ πεπαιδευμένοις, ἅπερ προσῆν τοῖς τότε τὴν πόλιν διοικοῦσι καὶ τῶν εἰρημένων ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίοις καταστάσιν.
- 199 (π'.) Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρῶ περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων καὶ μάλιστα μνημονευθησόμενα τοὺς λόγους καταλύοντας, ἐγὼ δὲ σωφρονεῖν μὲν νομίζω τοὺς ταῦτα γιννώσκοντας καὶ πράττοντας, οὐ μὴν συμβάλει μοι ταὐτὸν ποιεῖν ἐκείνοις, ἀλλ' ἔτι λέγειν ἀναγκάζομαι. τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν, ὀλίγον ὕστερον ἐρῶ, μικρὰ πάννυ προδιαλεχθεῖς.
- 200 (πα'.) Ἐπηνώρθουν μὲν γὰρ τὸν λόγον τὸν μέχρι τῶν ἀναγνωσθέντων γεγραμμένον μετὰ μειρακίων τριῶν ἢ τεττάρων τῶν εἰθισμένων μοι συνδιατρίβειν· 275 ἐπειδὴ δὲ διεξιούσιν ἡμῖν ἐδόκει καλῶς ἔχειν καὶ προσδεῖσθαι τελευτῆς μόνον, ἔδοξέ μοι μεταπέμψασθαι τι-

- να τῶν ἐμοὶ μὲν πεπλησιακότων, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δὲ πε-
 πολιτευμένων, προηρημένων δὲ Λακεδαιμονίους ἐπαι-
 νεῖν, ἵν' εἴ τι παρελάθην ἡμᾶς ψεῦδος εἰρημένον, ἐκεῖνος
 201 κατιδὼν δηλώσειεν ἡμῖν. ἐλθὼν δ' ὁ κληθεὶς καὶ δι-
 αναγνοὺς τὸν λόγον, τὰ γὰρ μεταξὺ τί δειλέγοντα δια-
 τρίβειν; ἐδυσχέρανε μὲν ἐπ' οὐδενὶ τῶν γεγραμμένων, ^b
 ἐπήνεσε δ' ὡς δυνατόν μάλιστα, καὶ διελέχθη περὶ
 ἐκάστου τῶν μερῶν παραπλησίως οἷς ἡμεῖς ἐγινώ-
 σκομεν· οὐ μὴν ἀλλὰ φανερός ἦν οὐχ ἡδέως ἔχων ἐπὶ
 202 τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις. ἐδήλωσε δὲ διὰ
 ταχέων· ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο
 πεποιήμασι τοὺς Ἕλληνας ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν δι' ἐκεῖνύ
 γε δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιεν, ὅτι τὰ
 κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων εὐρόντες αὐτοὶ τε χρῶν- ^c
 ται καὶ τοῖς ἄλλοις κατέδειξαν.
- 203 (πβ'.) Τοῦτο δὲ ῥηθὲν οὕτω βραχὺ καὶ μικρὸν
 αἵτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλύσαι με τὸν λόγον ἐφ'
 ᾧν ἡβουλήθη, ὑπολαβεῖν θ' ὡς αἰσχρὸν ποιήσω καὶ
 δεινὸν, εἰ παρὼν περιόψομαί τινα τῶν ἐμοὶ πεπλησια-
 κότων πονηροῖς λόγοις χρώμενον. ταῦτα δὲ διανοη-
 θεὶς ἠρόμην αὐτόν, εἰ μηδὲν φροντίζει τῶν παρόντων,
 μηδ' αἰσχύνεται λόγον εἰρηκῶς ἀσεβῆ καὶ ψευδῆ καὶ
 204 πολλῶν ἐναντιώσεων μεστόν. „γνώσει δ' ὡς ἔστι τοι- ^d
 οὔτος, ἦν ἐρωτήσης τινὰς τῶν εὐφρονούντων, ποῖα
 τῶν ἐπιτηδευμάτων κάλλιστα νομίζουσιν εἶναι, καὶ
 μετὰ ταῦτα πόσος χρόνος ἐστίν, ἕξ οὗ Σπαρτιάται
 τυγχάνουσιν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες. οὐδεὶς
 γὰρ ὅστις οὐ τῶν μὲν ἐπιτηδευμάτων προκρινεῖ τὴν
 εὐσέβειαν τὴν περὶ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν δικαιοσύνην
 τὴν περὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν φρόνησιν τὴν περὶ
 τὰς ἄλλας πράξεις, Σπαρτιάτας δ' ἐνταῦθα κατοικεῖν
 205 οὐ πλείω φήσουσιν ἐτῶν ἑπτακοσίων. τούτων δ' οὐ- ^e

τως ἐχόντων εἰ μὲν τυγχάνεις ἀληθῆ λέγων, τούτους
 φάσκων εὐρετὰς γεγενῆσθαι τῶν καλλίστων ἐπιτη-
 δευμάτων, ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς πολλαῖς γενεαῖς πρό- 276
 τερον γεγονότας πρὶν Σπαρτιάτας ἐνταῦθα κατοικῆ-
 σαι, μὴ μετέχειν αὐτῶν, μήτε τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρα-
 τευσαμένους μήτε τοὺς περὶ Ἡρακλέα καὶ Θησέα γε-
 γονότας μήτε Μίνω τὸν Διὸς μήτε Ῥαδάμανθυν μήτ'
 Αἰακὸν μήτε τῶν ἄλλων μηδένα τῶν ὑμνουμένων ἐπὶ
 ταῖς ἀρεταῖς ταύταις, ἀλλὰ ψευδῇ τὴν δόξαν ταύτην
 206 ἅπαντας ἔχειν· εἰ δὲ σὺ μὲν φλυαρῶν τυγχάνεις, προσ-
 ῆκει δὲ τοὺς ἀπὸ θεῶν γεγονότας καὶ χρῆσθαι ταύταις
 μᾶλλον τῶν ἄλλων καὶ καταδείξαι τοῖς ἐπιγιννομένοις, b
 οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ μαίνεσθαι δόξεις ἅπασιν τοῖς ἀκούσα-
 σιν, οὕτως εἰκὴ καὶ παρὰ νόμους οὕς ἂν τύχῃς ἐπαινῶν.
 „Ἐπεὶ“ εἰ μὲν εὐλόγεις αὐτοὺς μηδὲν ἀκηκοῶς τῶν
 ἐμῶν, ἐλήρεις μὲν ἂν, οὐ μὴν ἐναντία γε λέγων ἐφαί-
 207 νου σαυτῷ· νῦν δ' ἐπηνεκότε σοι τὸν ἐμὸν λόγον, τὸν
 ἐπιδεικνύοντα πολλὰ καὶ δεινὰ Λακεδαιμονίους περὶ
 τε τοὺς συγγενεῖς τοὺς αὐτῶν καὶ περὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας διαπεπραγμένους, πῶς οἷόν τ' ἦν ἔτι σοι λέ-
 γειν τοὺς ἐνόχους ὄντας τούτοις, ὥς τῶν καλλίστων c
 208 ἐπιτηδευμάτων ἡγεμόνες γερόνασιν; (πγ'.) Πρὸς δὲ
 τούτοις ἀκείνῳ σε λέληθεν, ὅτι τὰ παραλελειμμένα
 τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων οὐχ οἱ τυχόντες εὐρίσκουσιν, ἀλλ' οἱ τὰς
 τε φύσεις διαφέροντες καὶ μαθεῖν πλεῖστα τῶν πρό-
 τερον εὐρημένων δυνηθέντες καὶ προσέχειν τὸν νοῦν
 τῷ ζητεῖν μᾶλλον τῶν ὅλλων ἐθελήσαντες. ὧν Λακε- d
 209 δαιμόνιοι πλεον ἀπέχουσι τῶν βαρβάρων· οἱ μὲν γὰρ
 ἂν φανεῖεν πολλῶν εὐρημάτων καὶ μαθηταὶ καὶ διδά-
 σκαλοι γεγονότες, οὗτοι δὲ τοσοῦτον ἀπολελειμμένοι
 τῆς κοινῆς παιδείας καὶ φιλοσοφίας εἰσὶν, ὥστ' οὐδὲ

γράμματα μανθάνουσιν, ἃ τηλικαύτην ἔχει δύναμιν ὥστε τοὺς ἐπισταμένους καὶ χρωμένους αὐτοῖς μὴ μόνον ἐμπεύρους γίνεσθαι τῶν ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐ αὐτῶν πραχθέντων ἀλλὰ καὶ τῶν πώποτε γενομένων.

10 ἀλλ' ὅμως σὺ καὶ τοὺς τῶν τοιούτων ἀμαθεῖς ὄντας ἐτόλμησας εἰπεῖν, ὥς εὐρεται τῶν καλλίστων ἐπιτη-
δευμάτων γεγόνاسι, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν ἐθίζουσι περὶ τοιαύτας πραγματείας δια-
τρίβειν, ἐξ ὧν ἐλπίζουσιν αὐτοὺς οὐκ εὐεργέτας γε- 277
νήσεσθαι τῶν ἄλλων ἀλλὰ κακῶς ποιεῖν μάλιστα δυ-

11 νήσεσθαι τοὺς Ἑλληνας. (πδ.) Ἄς πάσας μὲν διεξιῶν
πολὺν ὄχλον ἐμαυτῷ τ' ἂν παράσχοιμι καὶ τοῖς ἀκού-
ουσιν, μίαν δὲ μόνον εἰπὼν, ἣν ἀγαπῶσι καὶ περὶ ἣν
μάλιστα σπουδάζουσιν, οἶμαι δηλώσειν ἅπαντα τὸν
τρόπον αὐτῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν
εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐκπέμπουσι τοὺς παῖδας, μεθ' ὧν ἂν
ἕκαστοι βουλευθῶσι, λόγῳ μὲν ἐπὶ θήραν, ἔργῳ δ' ἐπὶ b

2 κλωπείαν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς κατοικούντων· ἐν ᾗ
συμβαίνει τοὺς μὲν ληφθέντας ἀργύριον ἀποτίνειν
καὶ πληγὰς λαμβάνειν, τοὺς δὲ πλείστα κακουργή-
σαντας καὶ λαθεῖν δυνηθέντας ἐν τε τοῖς παισὶν εὐ-
δοκιμεῖν μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἐπειδὴν τ' εἰς ἄνδρας
συντελῶσιν, ἣν ἐμμένωσι τοῖς ἡθεσιν οἷς παῖδες ὄν-
τες ἐμελέτησαν, ἐγγὺς εἶναι τῶν μεγίστων ἀρχῶν.

3 καὶ ταύτης ἣν τις ἐπιδείξῃ παιδείαν μᾶλλον ἀγαπῶ- c
μένην ἢ σπουδαιοτέραν παρ' αὐτοῖς εἶναι νομιζομέ-
νην, ὁμολογῶ μηδὲν ἀληθὲς εἰρηκέναι μηδὲ περὶ ἐνὸς
πώποτε πράγματος. καίτοι τί τῶν τοιούτων ἔργων
καλὸν ἐστὶν ἢ σεμνὸν ἀλλ' οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον; πῶς
δ' οὐκ ἀνοήτους χρὴ νομίζειν τοὺς ἐπαινοῦντας τοὺς
τοσοῦτον τῶν νόμων τῶν κοινῶν ἐξεστηκότας καὶ μη-
δὲν τῶν αὐτῶν μήτε τοῖς Ἑλλησι μήτε τοῖς βαρβάρους

- 214 γινώσκοντας; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς κακουργοῦντας
καὶ κλέπτοντας πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν νομίζου-
σιν, ἐκεῖνοι δὲ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων πρω- d
τεῦοντας βελτίστους εἶναι τῶν παιδων ὑπολαμβάνουσι
καὶ μάλιστα τιμᾶσιν. καίτοι τίς ἂν τῶν εὐ φρονούν-
των οὐκ ἂν τοῖς ἀποθανεῖν ἔλοιτο μᾶλλον ἢ διὰ τοι-
ούτων ἐπιτηδευμάτων γνωσθῆναι τὴν ἄσκησιν τῆς
ἀρετῆς ποιούμενος;“
- 215 (πέ.) Ταῦτ’ ἀκούσας θρασέως μὲν οὐδὲ πρὸς ἔν
ἀντεῖπε τῶν εἰρημένων, οὐδ’ αὖ παντάπασιν ἀπεσιώ-
πησεν ἀλλ’ ἔλεγεν, ὅτι „σὺ μὲν πεποίησαι τοὺς λό-
γους“ ἐμὲ λέγων „ὥς ἅπαντ’ ἀποδεχομένου μου τάκει·
καὶ καλῶς ἔχειν νομίζοντος· ἐμοὶ δὲ δοκεῖς περὶ μὲν
τῆς τῶν παιδων ἀντονομίας καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν
εἰκότως ἐπιτιμᾶν ἐκείνοις, ἐμοῦ δ’ οὐ δικαίως κατηγο-
216 ρεῖν. ἐγὼ γὰρ ἐλυπήθην μὲν τὸν λόγον ἀναγιννώ-
σκων ἐπὶ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις, οὐ μὴν 278
οὕτως ὥς ἐπὶ τῷ μηδὲν ἀντειπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν δύνα-
σθαι τοῖς γεγραμμένοις, εἰδισμένος τὸν ἄλλον χρόνον
ἐπαινεῖν. εἰς τοιαύτην δ’ ἀπορίαν καταστάς εἶπον,
ὅπερ ἦν λοιπὸν, ὥς εἰ καὶ μηδὲν δι’ ἄλλο, διὰ γ’
ἐκεῖνο δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιμεν, ὅτι
τοῖς καλλίστοις τῶν ἐπιτηδευμάτων χρώμενοι τυγχά-
217 νουσιν. ταῦτα δ’ εἶπον οὐ πρὸς τὴν εὐσέβειαν οὐδὲ b
πρὸς τὴν δικαιοσύνην οὐδὲ πρὸς τὴν φρόνησιν ἀπο-
βλέψας, ἃ σὺ διῆλθες, ἀλλὰ πρὸς τὰ γυμνάσια τάκει
καθεστηκότα καὶ πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς ἀνδρίας καὶ
τὴν ὁμόνοιαν καὶ συνόλως τὴν περὶ τὸν πόλεμον
ἐπιμέλειαν, ἅπερ ἅπαντες ἂν ἐπαινοῖεν, καὶ μάλιστ’
ἂν αὐτοῖς ἐκείνους χρῆσθαι φῆσαιεν.“
- 218 (πς.) Ταῦτα δ’ αὐτοῦ διαλεχθέντος ἀπεδεξάμην
μὲν, οὐχ ὥς διαλυόμενόν τι τῶν κατηγορημένων, ἀλλ’

- ὡς ἀποκρυπτόμενον τὸ πικρότατον τῶν τότε δηθέν-
των, οὐκ ἀπαιδεύτως ἀλλὰ νοῦν ἐχόντως, καὶ περὶ
τῶν ἄλλων ἀπολελογημένον σωφρονέστερον ἢ τότε
παρρησιασάμενον. (πξ.) Οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖν' εἰσας περὶ
αὐτῶν τούτων ἐφασκον κατηγορίαν ἔχειν πολὺ δεινο-
219 τέραν ἢ περὶ τῆς τῶν παίδων κλωπείας. „ἐκείνοις μὲν
γὰρ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐλυμαίνοντο τοὺς αὐτῶν παῖ-
δας, οἷς δ' ὀλίγῳ πρότερον σὺ διηλθες, τοὺς Ἕλληνας
ἀπώλλυσαν. ῥᾷδιον δ' ὡς οὕτως εἶχε ταῦτα, συνιδεν. d
οἶμαι γὰρ ἅπαντας ἂν ὁμολογήσαι κακίστους ἄνδρας
εἶναι καὶ μεγίστης ζημίας ἀξίους, ὅσοι τοῖς πράγμασι
τοῖς εὐρημένοις ἐπ' ὠφελείᾳ, τούτοις ἐπὶ βλάβῃ χρω-
220 μενοι τυγχάνουσι, μὴ πρὸς τοὺς βαρβάρους μηδὲ πρὸς
τοὺς ἁμαρτάνοντας μηδὲ πρὸς τοὺς εἰς τὴν αὐτῶν
χώραν εἰσβάλλοντας ἀλλὰ πρὸς τοὺς οἰκιστάτους καὶ
τῆς αὐτῆς συγγενείας μετέχοντας· ἅπερ ἐποιοῦν
Σπαρτιᾶται. καίτοι πῶς ὅσιόν ἐστι φάσκειν καλῶς
χρησθαι τοῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐπιτηδεύμασιν, οἵτινες e
οὓς προσῆκε σφῆζειν, τούτους ἀπολλύντες ἅπαντα
221 τὸν χρόνον διετέλεσαν; (πη.) Ἀλλὰ γὰρ οὐ σὺ μό-
νος ἄγνοεῖς τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασιν,
ἀλλὰ σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων. ἐπειδὰν γὰρ
τινας ἴδωσιν ἢ πύθωνται παρὰ τινων ἐπιμελῶς δια- 279
τρίβοντας περὶ τὰ δοκοῦντ' εἶναι καλὰ τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων, ἐπαινοῦσι καὶ πολλοὺς λόγους ποιοῦνται περὶ
222 αὐτῶν, οὐκ εἰδότες τὸ συμβησόμενον. χρὴ δὲ τοὺς
ὀρθῶς δοκιμάζειν βουλομένους περὶ τῶν τοιούτων ἐν
ἀρχῇ μὲν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ μηδεμίαν δόξαν ἔχειν
περὶ αὐτῶν, ἐπειδὰν δ' εἰς τὸν χρόνον ἐκείνον ἔλθω-
σιν, ἐν ᾧ καὶ λέγοντας καὶ πράττοντας αὐτοὺς ὄφον-
ται καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν, τότε b
23 ὃ εἰσφρεῖν ἀκριβῶς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τοὺς μὲν νομί-

- μῶς καὶ καλῶς χρωμένους οἷς ἐμελέτησαν ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν, τοὺς δὲ πλημμελοῦντας καὶ κακουργοῦντας ψέγειν καὶ μισεῖν καὶ φυλάττεσθαι τὸν τρόπον αὐτῶν, ἐνθυμουμένους, ὥς οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων οὗτ' ὠφελούσιν οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς, ἀλλ' ὥς αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἀπάντων ἡμῖν
- 224 αἷτιαι τῶν συμβαινόντων εἰσίν. γνοίη δ' ἂν τις ἐκείθεν· τὰ γὰρ αὐτὰ πανταχῇ καὶ μηδαμῇ διαφέροντα εἰς τοῖς μὲν ὠφέλιμα, τοῖς δὲ βλαβερά γίνονται. καίτοι τὴν μὲν φύσιν ἔχειν ἕκαστον τῶν ὄντων ἐναντίαν αὐτὴν αὐτῇ καὶ μὴ τὴν αὐτὴν οὐκ εὐλογόν ἐστιν· τὸ δὲ μηδὲν τῶν αὐτῶν συμβαίνειν τοῖς ὀρθῶς καὶ δικαίως πράττουσι καὶ τοῖς ἀσελγῶς τε καὶ κακῶς, τίνι τῶν ὀρθῶς λογιζομένων οὐκ ἂν εἰκότως ταῦτα γίνε-
- 225 σθαι δόξειεν; (πθ'). 'Ο δ' αὐτὸς οὗτος λόγος καὶ περὶ τὰς ὁμονοίας ἂν ἀρμόσειεν· καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὴν φύσιν δ εἰσὶν οὐκ ἀνόμοιαι τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τὰς μὲν αὐτῶν εὖροιμεν ἂν πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς δὲ τῶν μεγίστων κακῶν καὶ συμφορῶν.
- „Ὅν μίαν εἶναι φημι καὶ τὴν Σπαρτιατῶν· εἰρήσεται γὰρ τᾷληθές, εἰ καὶ τισι δόξω λίαν παρὰ-
- 226 δοξα λέγειν. οὗτοι γὰρ τῷ ταῦτα γινώσκειν περὶ τῶν ἔξω πραγμάτων ἀλλήλοις στασιάζειν τοὺς Ἕλληνας ὥσπερ τέχνην ἔχοντες ἐποίουν, καὶ τὸ χαλεπώτατον ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῶν κακῶν γιγνόμενον, τοῦθ' αὐτοῖς ἀπάντων συμφορώτατον ἐνόμιζον εἶναι· τὰς γὰρ οὕτω διακειμένας ἐξῆν αὐτοῖς, ὅπως ἡβούλοντο, διοικεῖν. ὥστ' οὐδεὶς ἂν αὐτοὺς διὰ γε τὴν ὁμόνοiam δικαίως ἐπαινέσειεν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τοὺς καταπον- 280 τιστάς καὶ ληστὰς καὶ τοὺς περὶ τὰς ἄλλας ἀδικίας ὄντας· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι σφίσιν αὐτοῖς ὁμοοοῦντες
- 227 τοὺς ἄλλους ἀπολλύουσιν. εἰ δέ τισι δοκῶ τὴν παρὰ-

- βολὴν ἀπρεπῇ πεποιῆσθαι πρὸς τὴν ἐκείνων δόξαν, ταύτην μὲν ἔω, λέγω δὲ Τριβαλλοὺς, οὓς ἅπαντές φασιν ὁμονοεῖν μὲν ὡς οὐδένας ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπολλύναι δ' οὐ μόνον τοὺς ὁμόρους καὶ τοὺς πλησίον οἰκοῦντας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσων ἂν ἐφί-
 228 κέσθαι δυνηθῶσιν. οὓς οὐ χρή μισεῖσθαι τοὺς ἀρε- b
 τῆς ἀντιποιουμένους ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὴν τῆς σοφίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν δύναμιν. αὐταὶ μὲν γὰρ οὐ τὰς σφετέρως αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσιν, ἀλλ' οἷς ἂν παραγενόμεναι παραμείνωσιν, εὐδαιμόνας καὶ μακαρίους ποιοῦσιν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦναντίον, οἷς μὲν ἂν πλησιάσωσιν, ἀπολλύουσι, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἀγαθὰ πάντα περὶ σφᾶς αὐτοῦς ποιοῦνται.“
- 229 (γ.) Ταῦτ' εἰπὼν κατέσχον, πρὸς ὃν τοὺς λόγους c
 ἐποιούμην, ἄνδρα δεινὸν καὶ πολλῶν ἐμπειρον καὶ περὶ τὸ λέγειν γεγυμνασμένον οὐδενὸς ἥττον τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. οὐ μὲν τὰ μειράκια τὰ πᾶσι παραγεγενημένα τούτοις τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔσχεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἐπῆνεσαν ὡς διειλεγμένον τε νεαρωτέ-
 ρως ἢ προσεδόκησαν, ἡγωνισμένον τε καλῶς, ἐκείνου δὲ κατεφρόνησαν, οὐκ ὀρθῶς γινώσκοντες ἀλλὰ
 130 διημαρτηκότες ἀμφοτέρων ἡμῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀπῆει d
 φρονημώτερος γεγεννημένος καὶ συνεσταλμένην ἔχων τὴν διάνοιαν, ὥσπερ χρή τοὺς εὐφρονοῦντας, καὶ πεπονθῶς τὸ γεγραμμένον ἐν Δελφοῖς, αὐτόν τ' ἐγνωκῶς καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φύσιν μᾶλλον ἢ πρότερον. ἐγὼ δ' ὑπελειπόμην ἐπιτυχῶς μὲν ἴσως διειλεγμένος, ἀνοητότερος δὲ δι' αὐτὸ τοῦτο γεγεννη-
 μένος, καὶ φρονῶν μειζον ἢ προσήκει τοὺς τηλικούτους,
 31 καὶ ταραχῆς μειρακιώδους μεστὸς ὢν. (ζα.) Δῆλος δ' e
 ἦν οὕτω διακαίμενος· ἐπειδὴ γὰρ ἡσυχίας ἐπελαβόμην,

οὐ πρότερον ἐπαυσάμην, πρὶν ὑπέβαλον τῷ παιδί
 τὸν λόγον, ὃν ὀλίγω μὲν πρότερον μεθ' ἡδονῆς διηλ-
 θον, μικρῷ δ' ὕστερον ἡμελλέ με λυπήσειν. τριῶν 281
 γὰρ ἡ τεττάρων ἡμερῶν διαλειφθεῖσιν ἀναγιννώ-
 σκων αὐτὰ καὶ διεξιῶν, ἐπὶ μὲν οἷς περὶ τῆς πόλεως
 ἦν εἰρηκῶς, οὐκ ἡχθόμεν, καλῶς γὰρ καὶ δικαίως ἦν
 232 ἅπαντα περὶ αὐτῆς γεγραφῶς. ἐπὶ δὲ τοῖς περὶ Λακε-
 δαιμονίων ἐλυπήθην καὶ βαρέως ἔφερον· οὐ γὰρ με-
 τρίως ἐδόκουν μοι διειλέχθαι περὶ αὐτῶν οὐδ' ὁμοί-
 ως τοῖς ἄλλοις ἀλλ' ὀλιγώρως καὶ λίαν πικρῶς καὶ
 παντάπασιν ἀνοήτως· ὥστε πολλάκις ὀρμήσας ἐξ- b
 αλείφειν αὐτὸν ἢ κατακάειν μετεγλύνωσκον, ἔλεῶν
 τὸ γῆρας τοῦμαντοῦ καὶ τὸν πόνον τὸν περὶ τὸν λό-
 γον γεγενημένον.

- 233 (ζβ'.) Ἐν τοιαύτῃ δέ μοι ταραχῇ καθεστηκότι
 καὶ μεταβολὰς ποιουμένῳ πολλὰς ἔδοξε κράτιστον
 εἶναι παρακαλέσαντι τῶν πεπλησιακότων τοὺς ἐπι-
 δημοῦντας βουλευσασθαι μετ' αὐτῶν, πότερον ἀφα-
 νιστέος παντάπασιν ἐστὶν ἢ διαδοτέος τοῖς βουλο-
 μένοις λαμβάνειν, ὁπότερα δ' ἂν ἐκείνοις δόξῃ, ταῦτα c
 ποιεῖν. τούτων γνωσθέντων οὐδεμίαν διατριβὴν
 ἐποιησάμην, ἀλλ' εὐθὺς παρεκέκληντο μὲν, οὓς εἶπον,
 προειρηκῶς δ' ἦν αὐτοῖς, ἐφ' ἃ συνελθλυθότες ἦσαν,
 ἀνέγνωστο δ' ὁ λόγος, ἐπληρημένος δ' ἦν καὶ τεθορυ-
 βημένος καὶ τετυχηκῶς ὥνπερ οἱ κατορθοῦντες ἐν
 234 ταῖς ἐπιδείξεσιν. (ζγ'.) Ἀπάντων δὲ τούτων ἐπιτετε-
 λεσμένων οἱ μὲν ἄλλοι διελέγοντο πρὸς σφᾶς αὐτοὺς,
 δηλὸν ὅτι περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων· ὃν δ' ἐξ ἄρχῆς
 μετεπεμψάμεθα σύμβουλον, τὸν Λακεδαιμονίων ἐπαι- d
 νήτην, πρὸς ὃν πλείω διελέχθην τοῦ δέοντος, σιωπῇ
 ποιησάμενος καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας ἀπορεῖν ἔφασκεν.

- ὅτι χρήσεται τοῖς παροῦσιν· οὔτε γὰρ ἀπιστεῖν βού-
 λεσθαι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις οὔτε πιστεύειν δύ-
 235 νασθαι παντάπασιν αὐτοῖς. „Θαυμάζω γὰρ, εἶθ' οὐ-
 τως ἔλυπῆθης καὶ βαρέως ἔσχης, ὥσπερ φῆς, ἐπὶ τοῖς
 περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις, οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς
 ὁρῶ τοιοῦτον γεγραμμένον, εἴτε συμβούλοις περὶ τοῦ
 λόγου χρήσασθαι βουλόμενος ἡμᾶς συνήγαγες, οὓς ε
 οἴσθ' ἀκριβῶς ᾔπαν, ὅτι ἂν σὺ λέγῃς ἢ πράττῃς,
 ἐπαινοῦντας. εἰθισμένοι δ' εἰσὶν οἱ νοῦν ἔχοντες ἀνα-
 κοινοῦσθαι, περὶ ὧν ἂν σπουδάζωσι, μάλιστα μὲν τοῖς
 ἄμεινον αὐτῶν φρονοῦσιν, εἰ δὲ μὴ, τοῖς μέλλουσιν 282
 ἀποφαίνεσθαι τὴν αὐτῶν γνώμην· ὧν τάναντία σὺ
 236 πεποίηκας. τούτων μὲν οὖν οὐδέτερον ἀποδέχομαι
 τῶν λόγων, δοκεῖς δέ μοι ποιήσασθαι τὴν τε παρά-
 κλησιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὸν ἐπαινον τὸν τῆς πόλεως
 οὐχ ἀπλῶς, οὐδ' ὥς διείλεξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμῶν
 μὲν πείραν λαβεῖν βουλόμενος, εἰ φιλοσοφοῦμεν καὶ
 μεμνήμεθα τῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς λεγομένων καὶ
 συνιδεῖν δυνηθεῖμεν ἂν, ὃν τρόπον ὁ λόγος τυγχάνει b
 37 γεγραμμένος, τὴν δὲ πόλιν ἐπαινεῖν προσελέσθαι τὴν
 σαυτοῦ σωφρονῶν, ἵνα τῷ τε πλήθει τῷ τῶν πολι-
 τῶν χαρίσῃ καὶ παρὰ τοῖς εὐνοϊκῶς πρὸς ὑμᾶς διακει-
 μένοις εὐδοκιμήσῃς. (4δ'.) Ταῦτα δὲ γνούς ὑπέλαβες,
 ὥς εἰ μὲν περὶ μόνῃς αὐτῆς ποιήσῃ τοὺς λόγους καὶ
 τὰ μυθώδη περὶ αὐτῆς ἔρῃς, ἃ πάντες θρολοῦσιν,
 ὅμοια φανεῖται τὰ λεγόμενα τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων γε-
 γραμμένοις, ἐφ' ᾧ σὺ μάλιστ' ἂν αἰσχυνθείης καὶ λυ- c
 38 πηθεῖς· ἂν δ' ἐάσας ἐκεῖνα λέγῃς τὰς πράξεις τὰς
 ὁμολογουμένας καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας τοῖς Ἑλ-
 λησι γεγεννημένας, καὶ παραβάλλῃς αὐτὰς πρὸς τὰς
 Λακεδαιμονίων, καὶ τὰς μὲν τῶν προγόνων ἐπαινῇς,
 τῶν δ' ἐκείνοις πεπραγμένων κατηγορῇς, ὅτι λόγος

- ἐναργέστερος εἶναι δόξει τοῖς ἀκούουσι καὶ σὺ μενεῖς
 ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὃ μᾶλλον ἄν τινες θαυμάσειαν τῶν τοῖς
 239 ἄλλοις γεγραμμένων. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω μοι φαί-
 νει τάξαι καὶ βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν. (4ε'.) Εἰ- d
 δὼς δὲ σαυτὸν ἐπηνεκότα τὴν Σπαρτιατῶν διοίκησιν
 ὡς οὐδεὶς ἄλλος, φόβεισθαι τοὺς ἀκηκοότας, μὴ δό-
 ξης ὁμοῖος εἶναι τοῖς λέγουσιν, ὅ τι ἂν τύχῃσι, καὶ
 τούτους νῦν ψέγειν, οὓς πρότερον ἐπῆνεις μᾶλλον
 τῶν ἄλλων· ταῦτ' ἐνθυμηθεῖς σκοπεῖσθαι, ποίους
 τινὰς ἂν ἐκατέρους εἶναι φήσας ἀληθῆ τε λέγειν δό-
 ξειας περὶ ἀμφοτέρων, ἔχοις τ' ἂν τοὺς μὲν προγό-
 νους ἐπαινέειν, οὓσπερ βούλει, Σπαρτιατῶν δὲ δοκεῖν e
 μὲν κατηγορεῖν τοῖς ἀηδῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένοις,
 μὴδὲν δὲ ποιεῖν τοιοῦτον ἀλλὰ λανθάνειν ἐπαινῶν
 240 αὐτούς· ζητῶν δὲ τὰ τοιαῦτα ῥαδίως εὑρεῖν λόγους
 ἀμφιβόλους καὶ μὴδὲν μᾶλλον μετὰ τῶν ἐπαινούντων
 ἢ τῶν ψεγόντων ὄντας ἀλλ' ἐπαμφοτερίζειν δυναμέ- 283
 νους καὶ πολλὰς ἀμφισβητήσεις ἔχοντας, οἷς χρῆσθαι
 περὶ μὲν συμβολαίων καὶ περὶ πλεονεξίας ἀγωνιζό-
 μενον αἰσχρὸν καὶ πονηρίας οὐ μικρὸν σημεῖον, περὶ
 δὲ φύσεως ἀνθρώπων διαλεγόμενον καὶ πραγμάτων
 241 καλὸν καὶ φιλόσοφον. οἷός περ ὁ λόγος ὁ διαναγνω-
 σθεὶς ἐστίν, ἐν ᾧ πεποίηκας τοὺς μὲν σοὺς προγόνους
 εἰρηνικοὺς καὶ φιλέλληνας καὶ τῆς ἰσότητος τῆς ἐν
 ταῖς πολιτείαις ἡγεμόνας, Σπαρτιάτας δ' ὑπεροπι- b
 κοὺς καὶ πολεμικοὺς καὶ πλεονέκτας, οἷους περ αὐ-
 τοὺς εἶναι πάντες ὑπειλήφασιν. (4ς'.) Τοιαύτην δ'
 ἐκατέρων ἐχόντων τὴν φύσιν τοὺς μὲν ὑπὸ πάντων
 ἐπαινέεισθαι καὶ δοκεῖν εὖνους εἶναι τῷ πλήθει, τοῖς
 δὲ τοὺς μὲν πολλοὺς φθονεῖν καὶ δυσμενῶς ἔχειν,
 242 ἐστὶ δ' οὓς ἐπαινέειν αὐτοὺς καὶ θαυμάζειν, καὶ
 τολμᾶν λέγειν, ὡς ἀγαθὰ μείζω τυγχάνουσιν ἔχοντες

- τῶν τοῖς προγόνους τοῖς σοῖς προσόντων· τήν τε γὰρ c
 ὑπεροφίαν σεμνότητος μετέχειν, εὐδοκίμου πράγμα-
 τος, καὶ δοκεῖν ἅπασι μεγαλοφρονεστέρους εἶναι
 τοὺς τοιούτους ἢ τοὺς τῆς ἰσότητος προεσιῶτας, τοὺς
 τε πολεμικοὺς πολὺ διαφέρειν τῶν εἰρηνικῶν· τοὺς
 μὲν γὰρ οὔτε κτητικοὺς εἶναι τῶν οὐκ ὄντων οὔτε φύ-
 λακας δεινοὺς τῶν ὑπαρχόντων, τοὺς δ' ἀμφοτέρω
 δύνασθαι, καὶ λαμβάνειν ὧν ἂν ἐπιθυμῶσι, καὶ σώ-
 ξειν ἅπερ ἂν ἅπαξ κατάσχωσιν· ἃ ποιοῦσιν οἱ τέλειοι d
 43 δοκοῦντες εἶναι τῶν ἀνδρῶν. ἀλλὰ μὲν καὶ περὶ τῆς
 πλεονεξίας καλλίους ἔχειν οἴονται λόγους τῶν εἰρη-
 μένων· τοὺς μὲν γὰρ ἀποστεροῦντας τὰ συμβόλαια
 καὶ τοὺς παρακρουομένους καὶ παραλογιζομένους οὐχ
 ἡγοῦνται δικαίως καλεῖσθαι πλεονεκτικούς, διὰ γὰρ
 τὸ πονηρὰν ἔχειν τὴν δόξαν ἐν ἅπασιν αὐτοὺς ἐλατ-
 τοῦσθαι τοῖς πράγμασι, τὰς δὲ Σπαρτιατῶν πλεονε-
 ξίας καὶ τὰς τῶν βασιλέων καὶ τὰς τῶν τυράννων εὐ- e
 44 κτὰς μὲν εἶναι, καὶ πάντας αὐτῶν ἐπιθυμεῖν, οὐ μὲν
 ἀλλὰ λαιδορεῖσθαι καὶ καταρᾶσθαι τοῖς τὰς τηλικαύτας
 ἔχουσι δυναστείας· οὐδένα δὲ τοιοῦτον εἶναι τὴν φύ-
 σιν, ὅστις οὐκ ἂν εὖξαιτο τοῖς θεοῖς μάλιστα μὲν αὐ-
 τὸς τυχεῖν τῆς ἐξουσίας ταύτης, εἰ δὲ μὴ, τοὺς οἰκείο- 284
 τάτους· ὃ καὶ φανερόν ἐστιν, ὅτι μέγιστον τῶν ἀγα-
 θῶν ἅπαντες εἶναι νομίζομεν τὸ πλέον ἔχειν τῶν ἄλλων.
 τὴν μὲν οὖν περιβολὴν τοῦ λόγου δοκεῖς μοι ποιήσα-
 5 σθαι μετὰ τοιαύτης διανοίας. (ζζ'.) Εἰ μὲν οὖν ἡγοῦμένην
 ἀφ' ἑξῆσθαι σε τῶν εἰρημένων καὶ παραλείψειν ἀνεπι-
 τλήμητον τὸν λόγον τοῦτον, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἔτι λέγειν
 ἐπεχειροῦν· νῦν δ' ὅτι μὲν οὐκ ἀπεφηνάμην, περὶ ὧν h
 παρεκλήθην σύμβουλος, οὐδὲν οἰμαὶ σοι μελήσειν, οὐ-
 δὲ γὰρ ὅτε συνῆγες ἡμᾶς, ἐδόκεις μοι σπουδάζειν περὶ
 6 αὐτῶν, ὅτι δὲ προελομένου σοῦ συνθεῖναι λόγον μη-

- δὲν ὁμοιον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς μὲν ῥαθύμως ἀνα-
 γινώσκουσιν ἀπλοῦν εἶναι δόξοντα καὶ ῥᾳδίον κατα-
 μαθεῖν, τοῖς δ' ἀκριβῶς διεξιούσιν αὐτόν, καὶ πειρω-
 μένοις κατιδεῖν, ὃ τοὺς ἄλλους λέληθεν, χαλεπὸν φα-
 νούμενον καὶ δυσκαταμάθητον, καὶ πολλῆς μὲν ἴστο-
 ρίας γέμοντα καὶ φιλοσοφίας, παντοδαπῆς δὲ μεστὸν
 ποικιλίας καὶ ψευδολογίας, οὐ τῆς εἰθισμένης μετὰ
 κακίας βλάπτειν τοὺς συμπολιτευομένους ἀλλὰ τῆς
 δυναμένης μετὰ παιδείας ὠφελεῖν [ἢ τέρειν] τοὺς
 247 ἀκούοντας· ὧν οὐδὲν ἔασαντά με φήσεις τὸν τρόπον
 τοῦτον ἔχειν, ὥς ἐβουλεύσω σὺ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ τήν
 τε δύναμιν τῶν λεγομένων διδάσκοντα καὶ τὴν σὴν
 διάνοιαν ἐξηγούμενον οὐκ αἰσθάνεσθαι τοσοῦτον τὸν
 λόγον ἀδοξότερον δι' ἐμὲ γινόμενον, ὅσῳ περ αὐτόν d
 φανερώτερον ἐποιοῦν καὶ γνωριμώτερον τοῖς ἀναγι-
 γνώσκουσιν· ἐπιστήμην γὰρ τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐνεργα-
 ζόμενον ἔρημον τὸν λόγον με ποιεῖν καὶ τῆς τιμῆς
 ἀποστρεφῖν τῆς γιγνομένης ἂν αὐτῷ διὰ τοὺς πονοῦν-
 248 τας καὶ πράγματα σφίσις αὐτοῖς παρέχοντας. (ζή.) Ἐγὼ
 δ' ὁμολογῶ μὲν ἀπολελείφθαι τὴν ἐμὴν φρόνησιν τῆς
 σῆς ὥς δυνατόν πλείστον, οὐ μὴν ἀλλ' ὥσπερ τοῦτ'
 οἶδα, κάκεινο τυγχάνω γινώσκων, ὅτι τῆς πόλεως
 τῆς ὑμετέρας βουλευομένης περὶ τῶν μεγίστων οἱ μὲν
 ἄριστα φρονεῖν δοκοῦντες ἐνίοτε διαμαρτάνουσι τοῦ
 συμφέροντος, τῶν δὲ φαύλων νομιζομένων εἶναι καὶ
 καταφρονουμένων ἔστιν ὅτε κατώρθωσεν ὁ τυχὼν καὶ 285
 249 βέλτιστα λέγειν ἔδοξεν· ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ
 περὶ τοῦ νῦν ἐνεστῶτος τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν, ὅπου
 σὺ μὲν οἶσι μάλιστ' εὐδοκιμήσειν, ἣν ὥς πλείστον χρό-
 νον διαλάθῃς, ἣν ἔχων γνώμην τὰ περὶ τὸν λόγον
 ἐπραγματεύθῃς, ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι βέλτιστά σε πράξειν.
 ἣν δυνήθῃς τὴν διάνοιαν, ἢ χρώμενος αὐτόν συνέθῃ-

- κας, ὡς τάχιστα φανεράν ποιῆσαι τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασιν ὃ
 καὶ Λακεδαιμονίοις, περὶ ὧν πεποίησαι πολλοὺς
 λόγους, τοὺς μὲν δικαίους καὶ σεμνοὺς, τοὺς δ'
 250 ἀσελγεῖς καὶ λίαν φιλαπεχθήμενας· οὗς εἰ τις ἐπέ-
 δειξεν αὐτοῖς πρὶν ἐμὲ διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, οὐκ
 ἔστιν ὅπως οὐκ ἂν ἐμίσησαν καὶ δυσκόλως πρὸς σὲ
 διετέθησαν ὡς κατηγορίαν γεγραφότα καθ' αὐτῶν.
 νῦν δ' οἶμαι τοὺς μὲν πλείστους Σπαρτιατῶν ἐμμενεῖν
 τοῖς ἡθεσιν οἷσπερ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, τοῖς δὲ λό-
 251 γοις τοῖς ἐνθάδε γραφομένοις οὐδὲν μᾶλλον προσέξειν
 τὸν νοῦν ἢ τοῖς ἔξω τῶν Ἡρακλέους στηλῶν λεγομένοις,
 τοὺς δὲ φρονιμωτάτους αὐτῶν καὶ τῶν λόγων τιναὺς
 ἔχοντας τῶν σῶν καὶ θαυμάζοντας, τούτους, ἣν λάβωσι
 τὸν ἀναγνωσόμενον καὶ χρόνον ὥστε συνδιατρίψαι
 σφίσι αὐτοῖς, οὐδὲν ἀγνοήσκειν τῶν λεγομένων ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπαίνων αἰσθῆσθαι τῶν μετ' ἀποδείξεως
 εἰρημένων περὶ τῆς πόλεως τῆς αὐτῶν, καὶ τῶν λοι-
 252 δοριῶν καταφρονήσκειν τῶν εἰκῇ μὲν τοῖς πράγμασι
 λεγομένων, πικρῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι κεχρημένων, καὶ
 νομίζειν τὰς μὲν βλασφημίας τὰς ἐνούσας ἐν τῷ βιβλίῳ
 τὸν φθόνον ὑποβαλεῖν, τὰς δὲ πράξεις καὶ τὰς μάχας,
 ἐφ' αἷς αὐτοὶ τε μέγα φρονοῦσι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις
 εὐδοκιμοῦσι, σὲ γεγραφέναι καὶ μνημονεύεσθαι πε-
 ποιηκέναι, συναγαγόντα πάσας αὐτάς καὶ θέντα παρ'
 ἀλλήλας, αἴτιον δ' εἶναι καὶ τοῦ πολλοὺς ποθεῖν ἀνα-
 253 γνῶναι καὶ διελθεῖν αὐτάς, οὐ τὰς ἐκείνων ἐπιθυ-
 μούντας ἀκοῦσαι πράξεις, ἀλλὰ πῶς σὺ διελέξαι περὶ
 αὐτῶν μαθεῖν βουλομένους. (ςθ'.) Ταῦτ' ἐνθυμουμέ-
 νους καὶ διεξιόντας οὐδὲ τῶν παλαιῶν ἔργων ἀμνη-
 μονήσκειν, δι' ὧν ἐγκεκωμιάκας τοὺς προγόνους αὐ-
 286 τῶν, ἀλλὰ καὶ πολλάκις διαλέξεσθαι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς,
 πρῶτον μὲν, ὅτι Δωριεῖς ὄντες, ἐπειδὴ κατείδον τὰς

πόλεις τὰς αὐτῶν ἀδόξους καὶ μικρὰς καὶ πολλῶν ἐν-
 δεῖς οὖσας, ὑπεριδόντες ταύτας ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς
 ἐν Πελοποννήσῳ πρωτευούσας, ἐπ' Ἄργος καὶ Λακε-
 254 δαίμονα καὶ Μεσσήνην, μάχῃ δὲ νικήσαντες τοὺς μὲν
 ἡττηθέντας ἐκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας ἐξέβαλον,
 αὐτοὶ δὲ τὰς κτήσεις ἀπάσας τὰς ἐκείνων τότε κατα- b
 σχόντες ἐτι καὶ νῦν ἔχουσιν, οὗ μείζον ἔργον καὶ θαν-
 μασιότερον οὐδεὶς ἐπιδείξει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
 γενόμενον, οὐδὲ πρᾶξιν εὐτυχεστέραν καὶ θεοφιλεστέ-
 ραν τῆς τοὺς χρησαμένους τῆς μὲν οἰκείας ἀπορίας
 ἀπαλλαξάσης, τῆς δ' ἄλλοτρίας εὐδαιμονίας κυρίους
 255 ποιησάσης. καὶ ταῦτα μὲν μετὰ πάντων τῶν συστρα-
 τευσαμένων ἐπραξαν. (ρ'.) Ἐπειδὴ δὲ πρὸς Ἀργεῖους
 καὶ Μεσσηνίους τὴν χώραν διείλοντο καὶ καθ' αὐτοὺς c
 ἐν Σπάρτῃ κατῴκησαν, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς τοσοῦ-
 τον φρονῆσαι φῆς αὐτοὺς ὥστ' ὄντας οὐ πλείους τότε
 δισχιλίων οὐχ ἡγήσασθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀξιόους εἶναι
 ξῆν, εἰ μὴ δεσπότηι πασῶν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πό-
 256 λεων γενέσθαι δυνηθεῖεν, ταῦτα δὲ διανοηθέντας καὶ
 πολεμεῖν ἐπιχειρήσαντας οὐκ ἀπειπεῖν, ἐν πολλοῖς κα-
 κοῖς καὶ κινδύνοις γιγνομένους, πρὶν ἀπάσας [ταύτας]
 ὑφ' αὐτοῖς ἐποιήσαντο πλὴν [τῆς πόλεως] τῆς Ἀρ- d
 γείων. ἔχοντας δ' ἤδη καὶ χώραν πλείστην καὶ δύναμιν
 μεγίστην καὶ δόξαν τοσαύτην, ὅσῃν προσήκει τοὺς
 τηλικαῦτα διαπεπραγμένους, οὐχ ἥτιον διακεῖσθαι
 φιλοτίμως, ὅτι λόγος ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἰδῖος καὶ καλὸς
 257 μόνους τῶν Ἑλλήνων· ἐξεῖναι γὰρ εἰπεῖν αὐτοῖς, ὅτι
 σφεῖς μὲν ὄντες οὕτως ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν οὐδεμιᾶ
 πώποτε τῶν μυριάνδρων πόλεων ἡκολούθησαν οὐδ' e
 ἐποίησαν τὸ προσταττόμενον ἀλλ' αὐτόνομοι διετέλε-
 σαν ὄντες, αὐτοὶ δ' ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς βαρ-
 βάρους πάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν,

- καὶ τῆς τιμῆς ταύτης ἔτυχον οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ διὰ τὸ
μάχας ποιησάμενοι πλείστας ἀνθρώπων κατ' ἐκείνον
τὸν χρόνον μηδεμίαν ἡττηθῆναι τούτων ἡγουμένου
258 βασιλέως ἀλλὰ νενικηκέναι πάσας· οὐ τεκμήριον οὐ- 287
δεῖς ἂν δύναιτο μείζον εἰπεῖν ἀνδρίας καὶ καρτερίας
καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας, πλήν ἢ τὸ ῥηθῆσε-
σθαι μέλλον· τοσούτων γὰρ τὸ πλήθος τῶν πόλεων
τῶν Ἑλληνίδων οὐσῶν, τῶν μὲν ἄλλων οὐδέν' ἂν εἰ-
πεῖν οὐδ' εὗρεῖν ἥτις οὐ περιπέπτωκε ταῖς συμφοραῖς
259 ταῖς εἰθισμέναις γίνεσθαι ταῖς πόλεσιν, ἐν δὲ τῇ
Σπαρτιατῶν οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν οὔτε στάσιν οὔτε
σφαγὰς οὔτε φυγὰς ἀνόμους γεγενημένας, οὐδ' ἄρ-
παγὰς χρημάτων οὐδ' αἰσχύνας γυναικῶν καὶ παιδων, b
ἀλλ' οὐδὲ πολιτείας μεταβολὴν οὐδὲ χρεῶν ἀποκοπὰς
οὐδὲ γῆς ἀναδασμὸν οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν τῶν ἀνηκέστων
κακῶν. περὶ ὧν διεξιόντας οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ σοῦ,
τοῦ τ' ἀθροίσαντος καὶ διαλεχθέντος οὕτω καλῶς περὶ
260 αὐτῶν, μεμνήσεσθαι καὶ πολλὴν χάριν ἔξειν. (ρ᾿.)
Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω περὶ σοῦ νῦν καὶ πρό-
τερον. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθούσι χρόνοις ἐθαύμα-
ζόν σου τὴν τε φύσιν καὶ τὴν τοῦ βίου τάξιν καὶ τὴν φι- c
λοπονίαν καὶ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν τῆς φιλοσοφίας,
νῦν δὲ ζηλῶ σε καὶ μακαρίζω τῆς εὐδαιμονίας· δοκεῖς
γὰρ μοι ζῶν μὲν λήψεσθαι δόξαν οὐ μείζω μὲν, ἥς
ἄξιως εἶ, χαλεπὸν γὰρ, παρὰ πλείοσι δὲ καὶ μᾶλλον
ὁμολογουμένην τῆς νῦν ὑπαρχούσης, τελευτήσας δὲ
τὸν βίον μεθέξειν ἀθανασίας, οὐ τῆς τοῖς θεοῖς παρ-
ούσης ἀλλὰ τῆς τοῖς ἐπιγιγνομένοις περὶ τῶν διενεγ-
κόντων ἐπὶ τινι τῶν καλῶν ἔργων μνήμην ἐμποιοῦσης. d
261 καὶ δικαίως τεύξει τούτων· ἐπὶννεκας γὰρ τὰς πόλεις
ἀμφοτέρως καλῶς καὶ προσηκόντως, τὴν μὲν κατὰ τὴν
δόξαν τῆς τῶν πολλῶν, ἥς οὐδεὶς τῶν ὀνομαστῶν ἀν-

δρῶν καταπεφρόνηκεν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες τυχεῖν αὐ-
τῆς οὐκ ἔστιν ὄντινα κίνδυνον οὐχ ὑπομένουσι, τῇν
δὲ κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν πειρωμένων στοχαῖσθαι
τῆς ἀληθείας, παρ' οἷς εὐδοκμεῖν ἂν τινες ἔλαιντο
μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις διπλασίοις γενομένοις ἢ
νῦν εἰσίν.“

- 262 (ρβ'.) „Ἀπλήστως δὲ διακείμενος ἐν τῷ παρόντι
πρὸς τὸ λέγειν καὶ πόλλ' ἂν εἶπεν ἔχων ἐτι καὶ περὶ
σοῦ καὶ περὶ τοῖν πολέοιν καὶ περὶ τοῦ λόγου ταῦτα
μὲν ἔασω, περὶ ὧν δὲ παρακληθῆναι με σὺ φῆς, περὶ 288
τούτων ἀποφανοῦμαι. συμβουλευώ γάρ σοι μήτε κα-
τακάειν τὸν λόγον μήτ' ἀφανίζειν, ἀλλ' εἰ τινὸς ἐν-
δεής ἐστι, διορθώσαντα καὶ προσγράψαντα πάσας τὰς
διατριβὰς τὰς περὶ αὐτὸν γεγενημένας διαδιδόναι τοῖς
263 βουλομένοις λαμβάνειν, εἴπερ βούλει χαρίσασθαι μὲν
τοῖς ἐπικεικαστάτοις τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῖς ὡς ἀληθῶς
φιλοσοφοῦσιν ἀλλὰ μὴ προσποιουμένοις, λυπῆσαι δὲ
τοὺς θαυμάζοντας μὲν τὰ σὰ μᾶλλον τῶν ἄλλων, λοι-
δορουμένους δὲ τοῖς λόγοις τοῖς σοῖς ἐν τοῖς ὄχλοις τοῖς
πανηγυρικοῖς, ἐν οἷς πλείους εἰσὶν οἱ καθεύδοντες
τῶν ἀκρωμένων, καὶ προσδοκῶντας, ἣν παρακρού-
σονται τοὺς τοιοῦτους, ἐναμίλλους τοὺς αὐτῶν γενή-
σεσθαι τοῖς ὑπὸ σοῦ γεγραμμένοις, κακῶς εἰδότες, ὅτι
πλέον ἀπολελειμμένοι τῶν σῶν εἰσὶν ἢ τῆς Ὀμήρου
δόξης οἱ περὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ποιήσιν γεγονότες.“ c
264 (ργ'.) Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ καὶ τοὺς παρόντας ἀξιώ-
σαντος ἀποφήνασθαι, περὶ ὧν παρεκλήθησαν, οὐκ
ἔθορύβησαν, ὃ ποιεῖν εἰώθασιν ἐπὶ τοῖς χαριέντως
διειλεγμένοις, ἀλλ' ἀνεβόησαν ὡς ὑπερβαλλόντως εἰ-
ρηκότος, καὶ περιστάντες αὐτὸν ἐπήνουν, ἐξήλουν,
ἑμακάριζον, καὶ προσθεῖναι μὲν οὐδὲν εἶχον τοῖς εἰ-
ρημένοις οὐδ' ἀφελεῖν, συναπεφαίνοντο δὲ καὶ συνε-

- 265 βούλευόν μοι ποιεῖν, ἅπερ ἐκεῖνος παρήνευσεν. οὐ μὴν
οὐδ' ἐγὼ παρεστῶς ἐσιώπων, ἀλλ' ἐκήνεσα τὴν τε
φύσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων d
οὐδὲν ἐφθαρξάμην ὣν εἶπεν, οὐδ' ὥς ἐτυχε ταῖς ὑπο-
νοίαις τῆς ἐμῆς διανοίας, οὐδ' ὥς διήμαρτεν, ἀλλ' εἰσὼν
αὐτὸν οὕτως ἔχειν, ὥσπερ αὐτὸς αὐτὸν διέειπεν.
- 266 (ρδ'.) Περὶ μὲν οὖν ὧν ὑπεθέμην, ἱκανῶς εἰρη-
σθαι νομίζω· τὸ γὰρ ἀναμιμνήσκειν καθ' ἕκαστον
τῶν εἰρημένων οὐ πρόκειται τοῖς λόγοις τοῖς τοιούτοις·
βούλομαι δὲ διαλεχθῆναι περὶ τῶν ἰδίᾳ μοι περὶ τὸν e
λόγον συμβεβηκότων. ἐγὼ γὰρ ἐνεστησάμην μὲν αὐ-
267 τὸν ἔτη γεγονῶς, ὅσα περ ἐν ἀρχῇ προείπον· ἤδη δὲ 289
τῶν ἡμισέων γεγραμμένων, ἐπιγενομένου μοι νοσήμα-
τος φηθῆναι μὲν οὐκ εὐπρεποῦς, δυναμένου δ' ἀναι-
ρεῖν οὐ μόνον τοὺς πρεσβυτέρους ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν
ἡμέραις ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκμαζόντων πολλοὺς, τοῦτω
διατελῶ τρί' ἔτη μαχόμενος, οὕτω φιλοπόνως ἐκάστην
τὴν ἡμέραν διάγων ὥστε τοὺς εἰδότας καὶ τοὺς παρὰ
τούτων πυνθανομένους μᾶλλον με θαυμάζειν διὰ τὴν
268 καρτερίαν ταύτην ἢ δι' ἃ πρότερον ἐπηνούμην. ἤδη
δ' ἀπειρηκός τις καὶ διὰ τὴν νόσον καὶ διὰ τὸ γῆρας b
τῶν ἐπισκοποῦντων τινὲς μα καὶ πολλάκις ἀνεγνω-
κότων τὸ μέρος τοῦ λόγου τὸ γεγραμμένον ἐδέοντό
μου καὶ συνεβούλευον μὴ καταλιπεῖν αὐτὸν ἡμιτελῆ
μηδ' ἀδιεργαστον ἀλλὰ πονῆσαι μικρὸν χρόνον καὶ .
269 προσέχειν τοῖς λοιποῖς τὸν νοῦν. οὐχ ὁμοίως δὲ διελέ-
γοντο περὶ τούτων τοῖς ἀφοσιουμένοις, ἀλλ' ὑπερεπαι-
νοῦντες μὲν τὰ γεγραμμένα, τοιαῦτα δὲ λέγοντες, ὧν c
εἰ τινες ἤκουον μήτε συνήθεις ἡμῖν ὄντες μήτ' εὐνοίαν
μηδεμίαν ἔχοντες, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἂν ὑπέλαβον
τοὺς μὲν φενακίζειν, ἐμὲ δὲ διεφθάρθαι καὶ παντά-
270 πασι εἶναι μωρὸν, εἰ πείσομαι τοῖς λεγομένοις. οὕτω

δ' ἔχων, ἐφ' οἷς εἰπεῖν ἐτόλμησαν, ἐπέισθην, τί γὰρ δεῖ μακρολογεῖν; γενέσθαι πρὸς τῇ τῶν λοιπῶν πραγ-
μασίᾳ, γεγωνὸς μὲν ἔτι τρία μόνον ἀπολείποντα τῶν
ἐκατὸν, οὕτω δὲ διακείμενος, ὥς ἕτερος ἔχων οὐχ ὅπως δ
γράφειν ἂν λόγον ἐπεχείρησεν, ἀλλ' οὐδ' ἄλλου δει-
κνύοντος καὶ πονήσαντος ἠθέλησεν ἀκροατῆς γενέ-
σθαι.

- 271 (ρε'.) Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα διήλθον; οὐ συγ-
γνώμης τυχεῖν ἀξίων ὑπὲρ τῶν εἰρημένων, οὐ γὰρ
οὕτως οἶμαι διειλέχθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ δηλῶσαι
βουλόμενος τὰ τε περὶ ἐμὲ γεγενημένα, καὶ τῶν ἀκρο-
ατῶν ἐπαινέσαι μὲν τοὺς τόν τε λόγον ἀποδεχομένους
τοῦτον καὶ τῶν ἄλλων σπουδαιότερους καὶ φιλοσοφώ- e
τέρους εἶναι νομίζοντας τοὺς διδασκαλικούς καὶ τεχνι-
κοὺς τῶν πρὸς τὰς ἐπιδειξεις καὶ τοὺς ἀγῶνας γεγραμ-
μένων, καὶ τοὺς τῆς ἀληθείας στοχαζομένους τῶν τὰς
δόξας τῶν ἀκροαμένων παρακρούεσθαι ζητούντων,
καὶ τοὺς ἐπιπλήττοντας τοῖς ἀμαρτανομένοις καὶ νου- 290
θετοῦντας τῶν πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν λεγομένων,
272 συμβουλεῦσαι δὲ τοῖς ἀναντία τούτων γινώσκουσι
πρῶτον μὲν μὴ πιστεύειν ταῖς αὐτῶν γνώμαις, μηδὲ
νομίζειν ἀληθεῖς εἶναι τὰς κρίσεις τὰς ὑπὸ τῶν ῥαθυ-
μούντων γιγνομένας, ἔπειτα μὴ προπετῶς ἀποφαίνε-
σθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν, ἀλλὰ περιμένειν, ἕως ἂν
ὁμοιοῦσαι δυνήθωσι τοῖς τῶν ἐπιδεικνυμένων πολλὴν
ἐμπειρίαν ἔχουσιν· τῶν γὰρ οὕτω διοικούντων τὰς
αὐτῶν διανοίας οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν τοὺς τοιούτους
ἀνοήτους εἶναι νομίσειεν.

13.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

(α΄.) *Εἰ πάντες ἤθελον οἱ παιδεύειν ἐπιχειροῦν- 291*
τες ἀληθῆ λέγειν καὶ μὴ μίξους ποιεῖσθαι τὰς ὑπο-
σχέσεις ὧν ἤμελλον ἐπιτελεῖν, οὐκ ἂν κακῶς ἤκουον
ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν· νῦν δ' οἱ τολμῶντες λίαν ἀπερι-
σκέπτως ἀλαζονεύεσθαι πεποιήκασιν ὥστε δοκεῖν
ἄμεινον βουλεύεσθαι τοὺς ῥαθυμεῖν αἰρουμένους τῶν
περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριβόντων. b

(β΄.) *Τίς γὰρ οὐκ ἂν μισήσειεν ἅμα καὶ καταφρο-*
νήσειε πρῶτον μὲν τῶν περὶ τὰς ἐριδας διατριβόντων,
οἱ προσποιοῦνται μὲν τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, εὐθὺς δ' ἐν
ἀρχῇ τῶν ἐπαγγελμάτων ψευδῆ λέγειν ἐπιχειροῦσιν;
 2 *οἶμαι γὰρ ἅπασιν εἶναι φανερόν, ὅτι τὰ μέλλοντα προ-*
γινώσκειν οὐ τῆς ἡμετέρας φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τοσοῦ-
τον ἀπέχομεν ταύτης τῆς φρονήσεως, ὥσθ' Ὅμηρος ὁ
μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν εἰληφώς καὶ τοὺς θεοὺς πε-
ποίηκεν ἔστιν ὅτε βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, οὐ τὴν c
ἐκείνων γνώμην εἰδὼς ἀλλ' ἡμῖν ἐνδεξασθαι βουλόμε-
νος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῦτο τῶν ἀδυνάτων ἐστίν.

3 (γ΄.) *Οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἐληλύθασιν, ὥστε*
πειρῶνται πείθειν τοὺς νεωτέρους, ὡς ἦν αὐτοῖς πλη-
σιάζωσιν, ἃ τε πρακτέον ἐστὶν εἰδονται καὶ διὰ ταύτης
τῆς ἐπιστήμης εὐδαίμονες γενήσονται. καὶ τηλικούτων
ἀγαθῶν αὐτοὺς διδασκάλους καὶ κυρίους καταστήσαν-
τες οὐκ ἔχουσιν τρεῖς ἢ τέτταρας μνᾶς ὑπὲρ τούτων d
 4 *αἰτοῦντες· ἀλλ' εἰ μὲν τι τῶν ἄλλων κτημάτων πολ-*
λοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας ἐπώλουν, οὐκ ἂν ἡμφισβή-
τησαν ὥς [οὐκ] εὐφρονοῦντες τυγχάνουσι, σύμπασαν
δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὕτως ὀλίγου τι-

μῶντες, ὥς νοῦν ἔχοντες διδάσκαλοι τῶν ἄλλων ἀξι-
 οῦσι γίνεσθαι. καὶ λέγουσι μὲν, ὥς οὐδὲν δέονται
 χρημάτων, ἀργυρίδιον καὶ χρυσίδιον τὸν πλουτοῦν ἀπο- e
 καλοῦντες, μικροῦ δὲ κέρδους ὀρεγόμενοι μόνον οὐκ
 ἀθανάτους ὑπισχνοῦνται τοὺς συνόντας ποιήσιν. ὃ δὲ
 5 πάντων καταγελαστότατον, ὅτι παρὰ μὲν ὧν δεῖ λαβεῖν
 αὐτοὺς, τοῦτοις μὲν ἀπιστοῦσιν, οἷς μέλλουσι τὴν δι- 292
 καιοσύνην παραδώσειν, ὧν δ' οὐδὲ πώποτε διδάσκαλοι
 γεγόνασιν, παρὰ τοῦτοις τὰ παρὰ τῶν μαθητῶν μεσεγ-
 γυῦνται, πρὸς μὲν τὴν ἀσφάλειαν εὖ βουλευόμενοι,
 6 τῷ δ' ἐπαγγέλματι τάναντία πράττοντες. τοὺς μὲν γὰρ
 ἄλλο τι παιδεύοντας προσήκει διακριβοῦσθαι περὶ τῶν
 διαφερόντων· οὐδὲν γὰρ κωλύει τοὺς περὶ ἕτερα δει-
 νοὺς γενομένους μὴ χρηστοὺς εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια·
 τοὺς δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σωφροσύνην ἐνεργαζομέ- b
 νους πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μὴ τοῖς μαθηταῖς μάλιστα
 πιστεῦειν; οὐ γὰρ δὴ πού περὶ τοὺς ἄλλους ὄντες κα-
 λοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι περὶ τούτους ἔξαμαρτήσονται,
 7 δι' οὓς τοιοῦτοι γεγόνασιν. (δ'.) Ἐπειδὰν οὖν τῶν
 ἰδιωτῶν τινὲς ἅπαντα ταῦτα συλλογισάμενοι κατίδωσι
 τοὺς τὴν σοφίαν διδάσκοντας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
 παραδιδόντας αὐτοὺς τε πολλῶν δεομένους καὶ τοὺς
 μαθητὰς μικρὸν πραττομένους, καὶ τὰς ἐναντιώσεις c
 ἐπὶ μὲν τῶν λόγων τηροῦντας, ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων μὴ
 καθορῶντας, ἔτι δὲ περὶ μὲν τῶν μελλόντων εἰδέναι
 8 πρὸς ποιοιμένους, περὶ δὲ τῶν παρόντων μηδὲν τῶν
 δεόντων μήτ' εἰπεῖν μήτε συμβουλευσαὶ δυναμένους,
 ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοιοῦντας καὶ πλείω κατορθοῦντας
 τοὺς ταῖς δόξαις χρωμένους ἢ τοὺς τὴν ἐπιστήμην ἔχειν
 ἐπαγγελλομένους, εἰκότως. οἶμαι, καταφρονοῦσι καὶ
 νομίζουσιν ἀδολεσχίαν καὶ μικρολογίαν ἄλλ' οὐ τῆς d
 ψυχῆς ἐπιμέλειαν εἶναι τὰς τοιαύτας διατριβάς.

- 9 (ε.) Οὐ μόνον δὲ τούτοις ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῦς πολιτικούς λόγους ὑπισχνουμένοις ἄξιον ἐπιτιμῆσαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τῆς μὲν ἀληθείας οὐδὲν φροντίζουσιν, ἡγούνται δὲ τοῦτ' εἶναι τὴν τέχνην, ἣν ὡς πλείστους τῇ μικρότητι τῶν μισθῶν καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἐπαγγελμάτων προσαγῶνται καὶ λαβεῖν τι παρ' αὐτῶν δυνηθῶσιν· οὕτω δ' ἀναισθητῶς αὐτοὶ τε διάκεινται^a καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ὑπειλήφασιν, ὥστε χειρὸν γράφοντες τοὺς λόγους ἢ τῶν ιδιωτῶν τινὲς αὐτοσχεδιάζουσιν, ὅμως ὑπισχνοῦνται τοιοῦτους ῥήτορας τοὺς συνόντας ποιήσιν ὥστε μηδὲν τῶν ἐνόντων ἐν τοῖς
- 10 πράγμασι παραλιπεῖν. καὶ ταύτης τῆς δυνάμεως οὐ²⁹³ δὲν οὔτε ταῖς ἐμπειρίαις οὔτε τῇ φύσει τῇ τοῦ μαθητοῦ μεταδιδόασιν, ἀλλὰ φασιν ὁμοίως τὴν τῶν λόγων ἐπιστήμην ὥσπερ τὴν τῶν γραμμάτων παραδώσειν, ὡς μὲν ἔχει τούτων ἐκάτερον οὐκ ἐξετάσαντες, οἴομενοι δὲ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτοὶ τε θαυματοθήσεσθαι καὶ τὴν παιδεύειν τὴν τῶν λόγων πλείονος ἀξίαν δοῦναι εἶναι, κακῶς εἰδότες, ὅτι μεγάλας ποιοῦσι τὰς τέχνας οὐχ οἱ τολμῶντες ἀλαζονεύεσθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οὔτινες ἂν, ὅσον ἐνεστιν^b ἐκάστη, τοῦτ' ἐξευρεῖν δυνηθῶσιν.
- 11 (ς.) Ἐγὼ δὲ πρὸ πολλῶν μὲν ἂν χρημάτων ἐτιμωσάμην τηλικούτον θύνασθαι τὴν φιλοσοφίαν, ὅσον οὗτοι λέγουσιν, ἴσως γὰρ οὐκ ἂν ἡμεῖς πλείστον ἀπελείφθημεν, οὐδ' ἂν ἐλάχιστον μέρος ἀπελαύσαμεν αὐτῆς· ἐπειδὴ δ' οὐχ οὕτως ἔχει, βουλοίμην ἂν παύσασθαι τοὺς φλυαροῦντας· ὁρῶ γὰρ οὐ μόνον περὶ τοὺς ἑξαμαρτάνοντας τὰς βλασφημίας γιγνομένας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας συνδιαβαλλομένους τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν διατριβὴν ὄντας.
- 12 (ζ.) Θαυμάζω δ' ὅταν ἴδω τούτους μαθητῶν ἀξι-

- ουμένους, οἱ ποιητικοῦ πράγματος τεταγμένην τέχνην παραδείγμα φέροντες λελήθασι σφᾶς αὐτούς. τίς γὰρ οὐκ οἶδε πλὴν τούτων, ὅτι τὸ μὲν τῶν γραμμάτων ἀκινήτως ἔχει καὶ μένει κατὰ ταύτῃ, ὥστε τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν χρώμενοι διατελοῦμεν, τὸ δὲ τῶν λόγων πᾶν τούναντίον πέπονθεν· τὸ γὰρ ὑφ' ἑτέρου d ῥηθὲν τῷ λέγοντι μετ' ἐκείνου οὐχ ὁμοίως χρήσιμόν ἐστιν, ἀλλ' οὗτος εἶναι δοκεῖ τεχνικώτατος, ὅστις ἂν ἀξίως μὲν λέγῃ τῶν πραγμάτων, μηδὲν δὲ τῶν αὐτῶν
- 13 τοῖς ἄλλοις εὐρίσκειν δύνηται. μέγιστον δὲ σημεῖον τῆς ἀνομοιότητος αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ λόγους οὐχ οἷόν τε καλῶς ἔχειν, ἣν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ προεπόν-
τως καὶ τοῦ καινῶς [ἔχειν] μετὰσχωσιν, τοῖς δὲ γραμ-
μασιν οὐδενὸς τούτων προσεδέχθη. ὥσθ' οἱ χρώμενοι e
τοῖς τοιοῦτοις παραδείγμασι πολὺ ἂν δικαιότερον ἀπο-
τίνοιεν ἢ λαμβάνοιεν ἀργύριον, ὅτι πολλῆς ἐπιμελείας αὐτοὶ θεόμενοι παιδεύειν τοὺς ἄλλους ἐπιχειροῦσιν.
- 14 (ἡ.) Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τὴν ἑμαυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν, ἡγοῦμαι 294
πάντας ἂν μοι τοὺς εὐ φρονούντας συνειπεῖν, ὅτι πολλοὶ μὲν τῶν φιλοσοφησάντων ἰδιῶται διετέλεσαν ὄντες, ἄλλοι δὲ τινες οὐδενὶ πώποτε συγγενόμενοι τῶν σοφιστῶν καὶ λέγειν καὶ πολιτεύεσθαι δεινοὶ γε-
γόνασιν. αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων ἐν τοῖς εὐφυνέσιν ἐγγίγνονται
- 15 καὶ τοῖς περὶ τὰς ἐμπειρίας γεγυμνασμένοις· ἡ δὲ παιδευσίς τοὺς μὲν τοιοῦτους τεχνικωτέρους καὶ πρὸς τὸ ζητεῖν εὐπορωτέρους ἐποίησεν· οἷς γὰρ νῦν ἐντυγ- b
χάνουσι πλανώμενοι, ταῦτ' ἐξ ἐτοιμοτέρου λαμβάνειν αὐτοὺς ἐδίδαξεν, τοὺς δὲ καταδεεστέραν τὴν φύσιν ἔχοντας ἀγωνιστὰς μὲν ἀγαθοὺς ἢ λόγων ποιητὰς οὐκ ἂν ἀποτελέσειεν. αὐτοὺς δ' ἂν αὐτῶν προαγάρτοι καί

- πρὸς πολλὰ φρονιμωτέρως διακείσθαι ποιήσειεν.
- 16 (θ'.) Βούλομαι δ' ἐπειδὴ περ εἰς τοῦτο προήλ-
 θον, ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. φημί γάρ c
 ἐγὼ τῶν μὲν ἰδεῶν, ἐξ ὧν τοὺς λόγους ἅπαντας καὶ
 λέγομεν καὶ συντίθεμεν, λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην οὐκ
 εἶναι τῶν πάνυ χαλεπῶν, ἣν τις αὐτὸν παραδῶ μὴ
 τοῖς ῥαδίως ὑπισχνουμένοις ἀλλὰ τοῖς εἰδόσι τι περὶ
 αὐτῶν· τὸ δὲ τούτων ἐφ' ἐκάστῳ τῶν πραγμάτων ὥς
 δεῖ προελθεῖν καὶ μῆτις πρὸς ἀλλήλας καὶ τάξαι
 κατὰ τρόπον, ἔτι δὲ τῶν καιρῶν μὴ διαμαρτεῖν
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνθυμήμασι πρεπόντως ὅλον τὸν λόγον d
 καταποικίλαι καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὐρύθμως καὶ μουσι-
- 17 πῶς εἰπεῖν, ταῦτα δὲ πολλῆς ἐπιμελείας δεῖσθαι καὶ
 ψυχῆς ἀνδρικῆς καὶ δοξαστικῆς ἔργον εἶναι, καὶ δεῖν
 τὸν μὲν μαθητὴν πρὸς τῷ τὴν φύσιν ἔχειν ὅαν χρῆ,
 τὰ μὲν εἶδη τὰ τῶν λόγων μαθεῖν, περὶ δὲ τὰς χρήσεις
 αὐτῶν γυμνασθῆναι, τὸν δὲ διδάσκαλον τὰ μὲν οὐ-
 τως ἀκριβῶς οἶόν τ' εἶναι διελθεῖν ὥστε μηδὲν τῶν
 διδακτῶν παραλιπεῖν, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τοιοῦτον e
- 18 αὐτὸν παράδειγμα παρασχεῖν ὥστε τοὺς ἐκτυπωθέν-
 τας καὶ μιμήσασθαι δυναμένους εὐθύς ἀνθηρότερον
 καὶ χαριέστερον τῶν ἄλλων φαίνεσθαι λέγοντας. καὶ
 τούτων μὲν ἀπάντων συμπεσόντων τελείως ἔξουσιν
 οἱ φιλοσοφοῦντες· καθ' ὃ δ' ἂν ἐλλειφθῇ τι τῶν εἰ- 295
 ρημένων, ἀνάγκη ταύτῃ χειρόν διακείσθαι τοὺς πλη-
 σιάζοντας.
- 19 (ι'.) Οἱ μὲν οὖν ἄρτι τῶν σοφιστῶν ἀναφνύμενοι
 καὶ νεωστὶ προσπεπιτωκότες ταῖς ἀλαζονείαις, εἰ καὶ νῦν
 πλεονάζουσιν, εὖ οἶδ' ὅτι πάντες ἐπὶ ταύτῃν κατενε-
 χθήσονται τὴν ὑπόθεσιν. (ια'.) Λοιποὶ δ' ἡμῖν εἰσὶν
 οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι καὶ τὰς καλουμένας τέχνας
 γράφει· τολμήσαντες, οὓς οὐκ ἀφετέον ἀνεπιτιμήτους·

οἷτινες ὑπέσχοντο δικάζεσθαι διδάξειν, ἐκλεξάμενοι ὃ
 τὸ δυσχερέστατον τῶν ὀνομάτων, ὃ τῶν φθονούν-
 των ἔργον ἦν λέγειν ἄλλ' οὐ τῶν προσετώτων τῆς
 20 τοιαύτης παιδεύσεως, καὶ ταῦτα τοῦ πράγματος, καθ'
 ὅσον ἐστὶ διδασκόν, οὐδὲν μᾶλλον πρὸς τοὺς δικανι-
 κοὺς λόγους ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὠφελεῖν
 δυναμένου. τοσοῦτῳ δὲ χεῖρους ἐγένοντο τῶν περὶ
 τὰς ἐριδας καλινδουμένων, ὅσον οὗτοι μὲν τοιαῦτα
 λογίδια διεξιόντες, οἷς εἰ τις ἐπὶ τῶν πράξεων ἐμμεί-
 νειεν, εὐθύς ἂν ἐν πᾶσιν εἴη κακοῖς. ὅμως ἀρετὴν
 ἐπηγγείλαντο καὶ σωφροσύνην περὶ αὐτῶν, ἐκεῖνοι δ'
 ἐπὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους παρακαλοῦντες, ἀμελή-
 σαντες τῶν ἄλλων τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀγαθῶν,
 πολυπραγμοσύνης καὶ πλεονεξίας ὑπέστησαν εἶναι
 διδάσκαλοι.

21 Καίτοι τοὺς βουλομένους πειθαρχεῖν τοῖς ὑπὸ
 τῆς φιλοσοφίας ταύτης προσταττομένοις πολὺ ἂν θᾶτ-
 τον πρὸς ἐπιείκειαν ἢ πρὸς ῥητορείαν ὠφελήσειεν. d
 καὶ μηδεὶς οἰέσθω με λέγειν, ὥς ἐστὶ δικαιοσύνη δι-
 δασκόν· ὅλως μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἡγοῦμαι τοιαύτην
 εἶναι τέχνην, ἥτις τοῖς κακῶς πεφυκόσι πρὸς ἀρετὴν
 σωφροσύνην ἂν καὶ δικαιοσύνην ἐμποιήσειεν· οὐ μὴν
 ἀλλὰ συμπαρακελεύσασθαί γε καὶ συνασκήσαι μάλιστα
 ἂν οἶμαι τὴν τῶν λόγων τῶν πολιτικῶν ἐπιμέλειαν.

22 (ιβ'). Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ὑπο-
 σχέςεις διαλύειν, αὐτὸς δὲ μεῖζω λέγειν τῶν ἐνόν- e
 των, ἐξ ὧν περ αὐτὸς ἐπείσθη οὕτω ταῦτ' ἔχειν,
 ῥαδίως οἶμαι καὶ τοῖς ἄλλοις φανερὸν καταστήσειν.

Λεῖπει πολλά.

14.

ΠΛΑΤΑΙΚΟΣ.

(α'.) Εἰδότες ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς 296
 ἀδικουμένοις προθύμως βοηθεῖν εἰθισμένους καὶ τοῖς
 εὐεργέταις μερίστην χάριν ἀποδιδόντας, ἤκομεν ἰκε- 297
 τεύουσιν μὴ περιδεῖν ἡμᾶς εἰρήνης οὔσης ἀναστά-
 τους ὑπὸ Θηβαίων γεγεννημένους. πολλῶν δ' ἤδη
 πρὸς ὑμᾶς καταφυγόντων καὶ διαπραξαμένων ἅπανθ'
 ὅσων ἐδεήθησαν. ἡγούμεθα μάλισθ' ὑμῖν προσήκειν
 περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως ποιήσασθαι πρόνοιαν.
 οὔτε γὰρ ἂν ἀδικώτερον οὐδένας ἡμῶν εὗροιτε τηλι-
 καύταις συμφοραῖς περιπεπτωκότας, οὔτ' ἐκ πλείονος b
 χρόνου πρὸς τὴν ὑμετέραν πόλιν οἰκειότερον διακει-
 μένους. ἔτι δὲ τοιούτων δεησόμενοι πάρεσμεν, ἐν
 οἷς κίνδυνος μὲν οὐδεὶς ἔνεστιν, ἅπαντες δ' ἄν-
 θρωποι νομοῦσιν ὑμᾶς πειδομένους ὅσιωτάτους
 καὶ δικαιοτάτους εἶναι τῶν Ἑλλήνων.

3 (β'.) Εἰ μὲν οὖν μὴ Θηβαίους ἐωρῶμεν ἐκ παν-
 τὸς τρόπου παρεσκευασμένους πείθειν [ὑμᾶς], ὥς οὐ-
 δὲν εἰς ἡμᾶς ἐξημαρτήκασιν, διὰ βραχέων ἂν ἐποιησά-
 μεθα τοὺς λόγους· ἐπειδὴ δ' εἰς τοῦθ' ἤκομεν ἀτυ- c
 χίας ὥστε μὴ μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα πρὸς
 τούτους ἀλλὰ καὶ τῶν φητόρων πρὸς τοὺς δυνατω-
 τάτους, οὓς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων αὐτοῖς οὔτοι παρε-
 σκευάσαντο συνηγόρους, ἀναγκαῖον διὰ μακροτέρων
 δηλῶσαι περὶ αὐτῶν.

4 (γ'.) Χαλεπὸν μὲν οὖν μηδὲν καταδεέστερον εἰ-
 πεῖν ὢν πεπόνθαμεν· ποῖος γὰρ ἂν λόγος ἐξισθθεῖη
 ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις, ἢ τίς ἂν ῥήτωρ ἰκα-
 νὸς γένοιτο κατηγορεῖν τῶν Θηβαίοις ἡμαρτη-

μένων; ὁμως δὲ πειρατέον οὕτως ὅπως ἂν δυνάμεθα
 5 φανεράν καταστήσαι τὴν τούτων παρανομίαν. πολὺ δ
 δὲ μάλιστα ἄγανακτοῦμεν, ὅτι τοσοῦτου δέομεν τῶν
 ἰσῶν ἀξιούσθαι τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν, ὥστ' εἰρήνης
 οὔσης καὶ συνθηκῶν γεγενημένων οὐχ ὅπως τῆς κοι-
 νῆς ἐλευθερίας μετέχομεν ἀλλ' οὐδὲ δουλείας μετρίας
 τυχεῖν ἤξιώθημεν.

6 (δ.) Δεόμεθ' οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων, ἐνθυμη-
 θέντας, ὅτι πάντων ἂν ἡμῖν ἀλογώτατον εἴη συμβε-
 βηκός, εἰ τοῖς μὲν ἅπαντα τὸν χρόνον δυσμενῶς πρὸς e
 τὴν πόλιν ὑμῶν διακειμένοις αἵτιοι γεγένησθε τῆς
 ἐλευθερίας, ἡμεῖς δὲ μὴδ' ἰκετεύοντες ὑμᾶς τῶν αὐ-
 τῶν τοῖς ἐχθίστοις τύχοιμεν.

7 (ε.) Περὶ μὲν οὖν τῶν γεγενημένων οὐκ οἶδ' ὃ 29a
 τι δεῖ μακρολογεῖν· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τὴν
 χώραν ἡμῶν κατανεμένηται καὶ τὴν πόλιν κατεσκά-
 φασιν; ἃ δὲ λέγοντες ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς,
 περὶ τούτων πειρασόμεθα διδάσκειν.

8 (ς.) Ἐνίστα μὲν γὰρ ἐπιχειροῦσι λέγειν, ὥς διὰ
 τοῦτο πρὸς ἡμᾶς οὕτω προσηνέχθησαν, ὅτι συντελεῖν
 αὐτοῖς οὐκ ἠθέλομεν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε πρῶτον μὲν,
 εἰ δίκαιόν ἐστιν ὑπὲρ τηλικούτων ἐγκλημάτων οὕτως b
 ἀνόμους καὶ δεινὰς ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας, ἔπειτ' εἰ
 προσήκειν ὑμῖν δοκεῖ μὴ πεισθεῖσαν τὴν Πλαταιέων
 πόλιν ἀλλὰ βιασθεῖσαν Θηβαίοις συντελεῖν. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οὐδένας ἡγοῦμαι τολμηροτέρους εἶναι τούτων,
 οἵτινες τὰς μὲν ἰδίας ἡμῶν ἐκάστων πόλεις ἀφανί-
 ζουσι, τῆς δὲ σφετέρας αὐτῶν πολιτείας οὐδὲν δεο-
 9 μένους κοινωνεῖν ἀναγκάζουσιν. πρὸς δὲ τούτοις
 οὐδ' ὁμολογούμενα φαίνονται διαπραττόμενοι πρὸς c
 τε τοὺς ἄλλους καὶ πρὸς ἡμᾶς. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς,

- ἐπειδὴ πείθειν ἡμῶν τὴν πόλιν οὐχ οἶοι τ' ἦσαν, ὥσπερ τοὺς Θεσπιέας καὶ τοὺς Ταναγραίους, συντελεῖν μόνον εἰς τὰς Θήβας ἀναγκάζειν· οὐδὲν γὰρ ἂν τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἦμεν πεπονθότες. νῦν δὲ φανεροὶ γερόνασιν οὐ τοῦτο διαπράξασθαι βουλευθέντες
 10 ἀλλὰ τῆς χώρας ἡμῶν ἐπιθυμήσαντες. θαυμάζω δὲ, πρὸς τί τῶν γεγενημένων ἀναφέροντες καὶ πῶς ποτὲ δ τὸ δίκαιον κρίνοντες ταῦτα φήσουσι προστάττειν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὰ πάτρια σκοποῦσιν, οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέον ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον Ὀρχομενίοις φόρον οἰστέον· οὕτω γὰρ εἶχε τὸ παλαιόν· εἰ δὲ τὰς συνθηκάς ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ὅπερ ἐστὶ δίκαιον, πῶς οὐχ ὁμολογήσουσιν ἀδικεῖν καὶ παραβαίνειν αὐτάς; ὁμοίως γὰρ τὰς τε μικρὰς τῶν πόλεων καὶ τὰς μεγάλας αὐτονόμους εἶναι κελεύουσιν.
- 11 (ξ.) Οἶμαι δὲ περὶ μὲν τούτων οὐ τολμήσειν e αὐτοὺς ἀναισχυντεῖν, ἐπ' ἐκείνον δὲ τρέψεσθαι τὸν λόγον, ὥς μετὰ Λακεδαιμονίων ἐπολεμοῦμεν, καὶ πάσῃ τῇ συμμαχίᾳ διαφθείραντες ἡμᾶς τὰ συμφέ-
 12 ροντα πεποιήκασιν. (η΄.) Ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι μὲν χρῆναι μηδεμίαν μῆτ' αἰτίαν μῆτε κατηγορίαν μεῖζον δύνα- 299 σθαι τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν· οὐ μὲν ἄλλ' εἰ δεῖ τινὰς κακῶς παθεῖν διὰ τὴν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν, οὐκ ἂν Πλαταιεῖς ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων προὔκρίθησαν δικαίως· οὐ γὰρ ἐκόντες ἄλλ' ἀναγ-
 13 κασθέντες αὐτοῖς ἐδουλεύομεν. τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν εἰς τοῦθ' ἡμᾶς ἀνοίας ἐλθεῖν ὥστε περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοὺς ἐξανδραποδισαμένους ἡμῶν τὴν πατρίδα μᾶλλον ἢ τοὺς τῆς πόλεως τῆς αὐτῶν b μεταδόντας; ἀλλὰ γὰρ, οἶμαι, χαλεπὸν ἦν νεωτερίζειν αὐτοὺς μὲν μικρὰν πόλιν οἰκοῦντας, ἐκείνων δ' οὕτω μεγάλην δύναμιν κεκτημένων, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις

- ἄρμοστοι καθεστῶτος καὶ φρουρᾶς ἐνούσης καὶ τηλι-
 14 κούτου στρατεύματος ὄντος Θεσπιᾶσιν, ὅφ' ὧν οὐ
 μόνον ἂν θᾶττον ἢ Θηβαίων διεφθάρημεν ἀλλὰ καὶ
 δικαιότερον· τούτους μὲν γὰρ εἰρήνης οὐσης οὐ
 προσῆκε μνησικακεῖν περὶ τῶν τότε γεγενημένων, ^c
 ἐκεῖνοι δ' ἐν τῷ πολέμῳ προδοθέντες εἰκότως ἂν παρ'
 15 ἡμῶν τὴν μεγίστην δίκην ἐλάμβανον. ἡγοῦμαι δ'
 ὑμᾶς οὐκ ἄγνοεῖν, ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλή-
 νων τοῖς μὲν σώμασι μετ' ἐκείνων ἀκολουθεῖν ἡναγ-
 κάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μεθ' ὑμῶν ἦσαν. οὐς τίνα
 χρὴ προσδοκᾶν γνώμην ἔξειν, ἣν ἀκούσωσιν, ὅτι
 Θηβαῖοι τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πεπεύκασιν, ὥς
 οὐδενός ἐστι φειστέον τῶν ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γενο-
 16 μένων; ὁ γὰρ τούτων λόγος οὐδὲν ἄλλ' ἢ τοῦτο φα- ^d
 νήσεται δυνάμενος· οὐ γὰρ ἰδίαν κατηγορίαν ποιού-
 μενοι κατὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἀπολωλέκασιν
 αὐτήν, ἀλλ' ἦν ὁμοίως καὶ κατ' ἐκείνων ἔξουσιν εἰ-
 πεῖν. ὑπὲρ ὧν βουλευέσθαι χρὴ καὶ σκοπεῖν, ὅπως
 μὴ τοὺς πρότερον μισοῦντας τὴν ἀρχὴν τὴν Λακε-
 δαιμονίων ἢ τούτων ὕβρις διαλλάξει καὶ ποιήσῃ τὴν
 ἐκείνων συμμαχίαν αὐτῶν νομίζειν εἶναι σωτηρίαν.
 17 (θ'.) Ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι τὸν πόλεμον ἀνείλεσθε
 τὸν ὑπογυιότατον οὐχ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας οὐδ' ὑπὲρ ^e
 τῆς τῶν συμμάχων ἐλευθερίας, ἅπασι γὰρ ὑπῆρχεν
 ὑμῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συν-
 θήκας τῆς αὐτονομίας ἀποστερουμένων. ὃ δὲ καὶ
 πάντων σχετλιώτατον, εἰ τὰς πόλεις, αἷς οὐκ ᾤεσθε
 δεῖν Λακεδαιμονίοις δουλεύειν, ταύτας περιόψεσθε ³⁰⁰
 νῦν ὑπὸ Θηβαίων ἀπολλυμένας· οἷ τοσούτου δέουσι
 18 μιμεῖσθαι τὴν πραότητα τὴν ἡμετέραν, ὥσθ' ὃ δοκεῖ
 πάντων δεινότερον εἶναι, δοριαλώτους γενέσθαι,
 τοῦτο κρεῖττον ἢν ἡμῖν παθεῖν ὑπὸ ταύτης τῆς

- πόλεως ἢ τούτων τυχεῖν ὁμόρους ὄντα· οἱ μὲν γὰρ ὑφ' ὑμῶν κατὰ κράτος ἀλόντες εὐθύς μὲν ἀρμοστοῦ καὶ δουλείας ἀπηλλάγησαν, νῦν δὲ τοῦ συνεδρίου καὶ τῆς ἐλευθερίας μετέχουσιν· οἱ δὲ τούτων πλησίον οἰκοῦντες οἱ μὲν οὐδὲν ἤττον τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύουσι, τοὺς δ' οὐ πρότερον παύσονται πρὶν ἂν
- 19 οὕτως ὥσπερ ἡμᾶς διαθῶσιν. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν κατηγοροῦσιν, ὅτι τὴν Καδμείαν κατέλαβον καὶ φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθίστασαν, αὐτοὶ δ' οὐ φύλακας εἰσπέμποντες, ἀλλὰ τῶν μὲν τὰ τειχὴ κατασκάπτοντες, τοὺς δ' ἄρδην ἀπολλύοντες οὐδὲν οἴονται δεινὸν ποιεῖν, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀναισχυντίας ἐληλύθα-
σιν, ὥστε τῆς μὲν αὐτῶν σωτηρίας τοὺς συμμάχους ἅπαντας ἀξιούσιν ἐπιμελεῖσθαι, τῆς δὲ τῶν ἄλλων
- 20 δουλείας αὐτοὺς κυρίους καθιστᾶσιν. καίτοι τίς οὐκ ἂν μισήσειε τὴν τούτων πλεονεξίαν, οἱ τῶν μὲν ἀσθενεστέρων ἄρχειν ζητοῦσι, τοῖς δὲ κρείττους ἴσον ἔχειν οἴονται δεῖν, καὶ τῇ μὲν ὑμετέρα πόλει τῆς γῆς τῆς ὑπ' ὕδρωπίων δεδομένης φθονοῦσιν, αὐτοὶ δὲ βίᾳ τὴν ἄλλοτρίαν χώραν κατανέμονται;
- 21 (ι.) Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς λέγουσιν, ὥς δ' ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν συμμάχων ταῦτ' ἐπραξαν. καί-
τοι ἤρχην αὐτοὺς, ὅντος ἐνθάδε συνεδρίου καὶ τῆς ὑμετέρας πόλεως ἄμεινον βουλευέσθαι δυναμένης ἢ τῆς Θηβαίων, οὐχ ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἤκειν ἀπολογησομένους, ἀλλὰ πρὶν ποιῆσαί τι τούτων ἐλθεῖν
- 22 ὥς ὑμᾶς βουλευσομένους. νῦν δὲ τὰς μὲν οὐσίας τὰς ἡμετέρας ἰδίᾳ διηρπάκασι, τῆς δὲ διαβολῆς ἅπασι τοῖς συμμάχοις ἤκουσι μεταδώσοντες. ἢ ὑμεῖς, ἢ σω-
φρονῆτε, φυλάξεσθε· πολὺ γὰρ κάλλιον τούτους ἀναγκάσαι μιμήσασθαι τὴν ὁσιότητα τὴν ὑμετέραν ἢ τῆς τούτων παρανομίας αὐτοὺς πεισθῆναι μετασχεῖν.

- 23 οἱ μὴδὲν τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις γιγνώσκουσιν. οἶμαι γὰρ ἅπασι φανερόν εἶναι, διότι προσήκει τοὺς εὐ 301
φρονοῦντας ἐν μὲν τῷ πολέμῳ σκοπεῖν, ὅπως ἐκ παν-
τός τρόπου πλέον ἔξουσιν τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴν δ' εἰ-
ρήνη γένηται, μὴδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῶν ὄρ-
24 κων καὶ τῶν συνθηκῶν. οὗτοι δὲ τότε μὲν ἐν ἀπάσαις
ταῖς πρὲς ἰβείαις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονο-
μίας ἐποιοῦντο τοὺς λόγους· ἐπειδὴ δὲ νομίζουσιν
αὐτοῖς ἄδειαν γεγενῆσθαι, πάντων τῶν ἄλλων ἀμε- b
λήσαντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων κερδῶν καὶ τῆς αὐτῶν βίας
25 λέγειν τολμῶσι, καὶ φασὶ τὸ Θηβαίους ἔχειν τὴν ἡμε-
τέραν, τοῦτο συμφέρον εἶναι τοῖς συμμάχοις, κακῶς
εἰδότες, ὥς οὐδ' αὐτοῖς τοῖς παρὰ τὸ δίκαιον πλεονε-
κτοῦσιν οὐδὲ πώποτε συνήνεγκεν, ἀλλὰ πολλοὶ δὴ τῆς
ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμήσαντες περὶ τῆς αὐτῶν
δικαίως εἰς τοὺς μεγίστους κινδύνους κατέστησαν.
- 26 (ια΄.) Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γ' ἔξουσιν λέγειν, ὥς
αὐτοὶ μὲν, μεθ' ὧν ἂν γένωνται, πιστοὶ διατελοῦσιν c
ὄντες, ἡμᾶς δ' ἄξιον φοβεῖσθαι, μὴ κομισάμενοι τὴν
χώραν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀποστῶμεν· εὐρήσετε
γὰρ ἡμᾶς μὲν δις ἐκπεπολιορκημένους ὑπὲρ τῆς φι-
λίας τῆς ὑμετέρας, τούτους δὲ πολλάκις εἰς ταύτην
27 τὴν πόλιν ἐξημαρτηκότας. (ιβ΄.) Καὶ τὰς μὲν παλαιὰς
προδοσίας πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· γενομένου δὲ
τοῦ Κορινθιακοῦ πολέμου διὰ τὴν ὕβριν τὴν τούτων,
καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἐπ' αὐτοὺς στρατευσάντων,
δι' ὑμᾶς δὲ σωθέντες οὐχ ὅπως τούτων χάριν ἀπέδο- d
σαν, ἀλλ' ἐπειδὴ διελύεσθαι τὸν πόλεμον, ἀπολιπόν-
τες ὑμᾶς εἰς τὴν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν εἰσῆλθον.
- 28 καὶ Χτοὶ μὲν καὶ Μυτιληναῖοι καὶ Βυζάντιοι συμπαρ-
εμειναν, οὗτοι δὲ τηλικαύτην πόλιν οἰκοῦντες οὐδὲ
κοινούς σφᾶς αὐτοὺς παρασχεῖν ἐτόλμησαν, ἀλλ' ὥς

τοῦτ' ἀνανδρίας καὶ πονηρίας ἦλθον, ὥστ' ὤμοσαν ἢ μὴν ἀκολουθήσειν μετ' ἐκείνων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς διασφάσαντας τὴν πόλιν αὐτῶν· ὑπὲρ ὧν δόντες τοῖς εθεοῖς δίκην καὶ τῆς Καδμείας καταληφθείσης ἡναγκάσθησαν ἐνθάδε καταφυγεῖν. ὅθεν καὶ μάλιστα 29 ἐπεδείξαντο τὴν αὐτῶν ἀπιστίαν· σωθέντες γὰρ πάλιν διὰ τῆς ὑμετέρας δυνάμεως καὶ κατελθόντες εἰς τὴν αὐτῶν οὐδένα χρόνον νέμειναν, ἀλλ' εὐθύς εἰς 302 Λακεδαιμόνα πρέσβεις ἀπέστελλον, ἔτοιμοι δουλεύειν ὄντες καὶ μηδὲν κινεῖν τῶν πρότερον πρὸς αὐτοὺς ὡμολογημένων. καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν; εἰ γὰρ μὴ προσέταττον ἐκεῖνοι τοὺς τε φεύγοντας καταδέχεσθαι καὶ τοὺς αὐτόχειρας ἐξείργειν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἡδικηκότων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας στρατεύεσθαι.

30 (ιγ'.) Καὶ τοιοῦτοι μὲν νεωστὶ περὶ τὴν πόλιν τήνδε γεγεννημένοι, τὸ δὲ παλαιὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος προδύται καταστάντες, αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ οὕτως ἐκουσίων καὶ μεγάλων ἀδικημάτων συγγνώμης τυχεῖν ἠξιώθησαν, ἡμῖν δ' ὑπὲρ ὧν ἡναγκάσθημεν, οὐδεμίαν ἔχειν οἴονται δεῖν, ἀλλὰ τολμῶσιν ὄντες Θηβαῖοι λακωνισμόν ἐτέροις ὀνειδίζειν, οὓς πάντες ἴσμεν πλεῖστον χρόνον Λακεδαιμονίοις δεδουλενκότας καὶ προθυμότερον ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἀρχῆς ἢ τῆς αὐτῶν σω- 31 τηρίας πεπολεμηκότας. ποίας γὰρ εἰσβολῆς ἀπελείφθησαν τῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν γεγεννημένων; ἢ τίνων οὐκ ἐχθίους ὑμῖν καὶ δυσμενέστεροι διετέλεσαν ὄντες; οὐκ ἐν τῷ Δεκελειῷ πολέμῳ πλείονων αἰτιοὶ κακῶν ἐγένοντο τῶν ἄλλων τῶν συνεισβαλόντων; οὐδυστυχησάντων ὑμῶν μόνοι τῶν συμμάχων ἔθεντο τὴν ψῆφον, ὥς χορὴ τὴν τε πόλιν ἐξανδραποδίσασθαι καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον ὥσπερ τὸ Κρισαῖον

- 32 πεδίον; ὥστ' εἰ Λακεδαιμόνιοι τὴν αὐτὴν γνώμην
ἔσχον Θηβαίους, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε τοὺς ἅπασιν τοῖς d
Ἑλλήσιν αἰτίους τῆς σωτηρίας γενομένους αὐτοῖς
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐξανδραποδισθῆναι καὶ ταῖς μεγί-
σταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. καίτοι τίνα τηλικαύτην
εὐεργεσίαν ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, ἣτις ἱκανὴ γενήσεται δια-
λῦσαι τὴν ἐχθρὰν τὴν ἐκ τούτων δικαίως ἂν ὑπάρ-
χουσαν πρὸς αὐτούς;
- 33 (ιδ'). Τούτοις μὲν οὖν οὐδεὶς λόγος ὑπολείπεται
τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξημαρτηκόσι, τοῖς δὲ συναγο-
ρεῦν βουλομένοις ἐκείνος μόνος, ὡς νῦν μὲν ἡ Βοι- e
ωτία προπολεμεῖ τῆς ὑμετέρας χώρας, ἣν δὲ διαλυ-
σησθε τὴν πρὸς τούτους φιλίαν, ἀσύμφορα τοῖς συμ-
μάχοις διαπράξεσθε· μεγάλην γὰρ ἔσσεσθαι τὴν ῥοπήν,
εἰ μετὰ Λακεδαιμονίων ἢ τούτων γενήσεται πόλις.
- 34 (ιε'). Ἐγὼ δ' οὔτε τοῖς συμμάχοις ἡγοῦμαι λυσιτελεῖν 303
τοὺς ἀσθενεστέρους τοῖς κρείττοσι δουλεύειν, καὶ γὰρ
τὸν παρελθόντα χρόνον ὑπὲρ τούτων ἐπολεμήσαμεν,
οὔτε Θηβαίους εἰς τοῦτο μανίας ἤξειν ὥστ' ἀποστάν-
τας τῆς συμμαχίας Λακεδαιμονίοις ἐνδῶσειν τὴν πό-
λιν, οὐχ ὡς πιστεύων τοῖς τούτων ἡθεσιν, ἀλλ' οἶδ'
ὅτι γινώσκουσιν, ὡς δυοῖν θάτερον ἀναγκαῖόν ἐστιν
αὐτοῖς, ἢ μένοντας ἀποθνήσκειν καὶ πάσχειν, οἷά περ b
ἐποίησαν. ἢ φεύγοντας ἀπορεῖν καὶ τῶν ἐλπίδων ἀ-
35 πασῶν ἐστερηθῆναι. πότερα γὰρ τὰ πρὸς τοὺς πολίτας
αὐτοῖς ἔχει καλῶς, ὧν τοὺς μὲν ἀποκτείναντες, τοὺς
δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες διηρηπάκασιν τὰς οὐσίας,
ἢ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς, ὧν οὐκ ἄρχειν μόν-
ον ἀδίκως ἐπιχειροῦσιν. ἀλλὰ τῶν μὲν τὰ τεῖχη κατ-
36 εσκάφασιν, τῶν δὲ καὶ τὴν χώραν ἀπεστερήκασιν; ἀλλὰ
μὴν οὐδ' ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν οἶόν τ' αὐτοῖς ἐπ-
ανελθεῖν ἐστίν, ἣν οὕτω συνεχῶς φανήσονται προ- c

- διδόντες. ὥστ' οὐκ ἔστιν ὅπως βουλήσονται πρὸς
 ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἀλλοτριᾶς διενεχθέντες τῇ αἰτῶν πό-
 λιν οὕτως εἰκῇ καὶ προδήλως ἀποβαλεῖν, ἀλλὰ πολὺ
 κοσμιώτερον διακείσονται πρὸς ἀπάσας τὰς πράξεις,
 καὶ τοσούτῳ πλείω ποιήσονται θεραπειὰν ὑμῶν, ὅσῳ
 37 περ ἂν μᾶλλον περὶ σφῶν αὐτῶν δεδίωσιν. ἐπεδεί-
 ξαντο δ' ὑμῖν, ὡς χρὴ τῇ φύσει χρῆσθαι τῇ τούτων,
 ἐξ ὧν ἐπραξαν περὶ Ὡρωπόν· ὅτε μὲν γὰρ ἐξουσίαν α
 ἤλπισαν αὐτοῖς ἐσεσθαι ποιεῖν, ὃ τι ἂν βουληθῶσιν,
 οὐκ ὡς συμμαχοῖς ὑμῖν προσηνέχθησαν, ἀλλ' ἅπερ
 ἂν εἰς τοὺς πολεμιωτάτους ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν·
 ἐπειδὴ δ' ἐκσπόνδους αὐτοὺς ἀντὶ τούτων ἐψηφίσασθε
 ποιῆσαι, παυσάμενοι τῶν φρονημάτων ἤλθον ὡς
 ὑμᾶς, ταπεινότερον διατεθέντες ἢ νῦν ἡμεῖς τυγχά-
 38 νομεν ἔχοντες. ὥστ' ἦν τινες ὑμᾶς ἐκφοβῶσι τῶν ῥή- e
 τῶν, ὡς κίνδυνός ἐστι, μὴ μεταβάλλονται καὶ γέ-
 νωνται μετὰ τῶν πολεμίων, οὐ χρὴ πιστεύειν· τει-
 αῦται γὰρ αὐτοὺς ἀνάγκαι κατειλήφασιν, ὥστε πολὺ
 ἂν θάττον τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ τὴν Λακεδαιμονίων
 συμμαχίαν ὑπομείναιεν.
 39 (ις.) Εἰ δ' οὖν καὶ τάναντία μέλλοιεν ἅπαντα 304
 πράξειν, οὐδ' οὕτως ἡγοῦμαι προσήκειν ὑμῖν τῆς
 Θηβαίων πόλεως πλείω ποιήσασθαι λόγον ἢ τῶν ὄφ-
 κων καὶ τῶν συνθηκῶν, ἐνθυμουμένους πρῶτον μὲν,
 ὡς οὐ τοὺς κινδύνους ἀλλὰ τὰς ἀδοξίας καὶ τὰς αἰ-
 σχύνας φοβεῖσθαι πάτριον ὑμῖν ἐστίν, ἐπειδ' ὅτι συμ-
 βαίνει κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις οὐ τοὺς βία τὰς πό-
 λεις καταστρεφόμενους ἀλλὰ τοὺς ὀσιώτερον καὶ
 40 πρῶτερον τὴν Ἑλλάδα διοικοῦντας. (ιζ.) Καὶ ταῦτ' b
 ἐπὶ πλειόνων μὲν ἂν τις παραδειγμάτων ἔχοι διελ-
 θεῖν· τὰ δ' οὖν ἐφ' ἡμῶν γεγόμενα τίς οὐκ οἶδεν,
 ὅτι καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀνυ-

πύσστατον δοκοῦσαν εἶναι κατέλυσαν, μικρὰς μὲν ἀφορμὰς εἰς τὸν πόλεμον τὸν κατὰ θάλατταν τὸ πρῶτον ἔχοντες, διὰ δὲ τὴν δόξαν ταύτην προσαγόμενοι τοὺς Ἕλληνας, καὶ πάλιν ὑμεῖς τὴν ἀρχὴν ἀφείλεσθε τὴν ἐκείνων, ἔξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως ὀρμηθέντες καὶ κακῶς πραττούσης, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμα-
 41 χον; καὶ τούτων ὥς οὐ βασιλεὺς αἷτιος ἦν ὁ τελευταῖος χρόνος σαφῶς ἐπέδειξεν· ἔξω γὰρ αὐτοῦ τῶν πραγμάτων γεγεννημένου, καὶ τῶν μὲν ὑμετέρων ἀνελπίστως ἐχόντων, Λακεδαιμονίοις δὲ σχεδὸν ἀπασῶν τῶν πόλεων δουλευουσῶν, ὅμως αὐτῶν τοσοῦτον περιεγένεσθε πολεμοῦντες ὥστ' ἐκείνους ἀγαπητῶς
 ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην. d

42 (ιη΄.) Μηδεὶς οὖν ὑμῶν ὀρρωδεῖται μετὰ τοῦ δικαίου ποιούμενος τοὺς κινδύνους, μηδ' οἰεσθῶ συμμαχῶν ἀπορήσειν, ἂν τοῖς ἀδικουμένοις ἐθέλῃτε βοηθεῖν ἀλλὰ μὴ Θηβαίοις μόνοις· οἷς νῦν τάναντία ψηφισάμενοι πολλοὺς ἐπιθυμεῖν ποιήσετε τῆς ὑμετέρας φιλλίας. ἦν γὰρ ἐνδείξασθ' ὥς ὁμοίως ἅπασιν
 43 ὑπὲρ τῶν συνθηκῶν παρεσκεύασθε πολεμεῖν, τίνες εἰς τοῦτ' ἀνοίας ἤξουσιν ὥστε βούλεσθαι μετὰ τῶν καταδουλουμένων εἶναι μᾶλλον ἢ μεθ' ὑμῶν τῶν ὑπὲρ τῆς e αὐτῶν ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων; εἰ δὲ μὴ, τί λέγοντες, ἦν πάλιν γένηται πόλεμος; ἀξιῶσθε προσάγεσθαι τοὺς Ἕλληνας, εἰ τὴν αὐτονομίαν προτείνοντες ἐκδώσετε πορθεῖν Θηβαίοις, ἣντιν' ἂν βούλωνται τῶν πό-
 44 λεων; πῶς δ' οὐ τάναντία φανήσεσθε πράττοντες 306 ὑμῖν αὐτοῖς, εἰ Θηβαίους μὲν μὴ διακωλύσετε παραβαίνοντας τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας, πρὸς δὲ Λακεδαιμονίους ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τούτων προσποιήσεσθε πολεμεῖν; καὶ τῶν μὲν κτημάτων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ἀπέστητε, βουλόμενοι τὴν συμμαχίαν ὥς

μεγίστην ποιῆσαι, τούτους δὲ τὴν ἄλλοτρίαν ἔχειν
 ἐάσετε καὶ τοιαῦτα ποιεῖν, ἐξ ὧν ἅπαντες χείρους b
 45 εἶναι νομοιοῦσιν ὑμᾶς; ὃ δὲ πάντων δεινότατον, εἰ
 τοῖς μὲν συνεχῶς μετὰ Λακεδαιμονίων γεγενημένοις
 δεδογμένον ὑμῖν ἐστὶ βοηθεῖν, ἣν τι παράσπονδον αὐ-
 τοῖς ἐκείνοι προστάττωσιν, ἡμᾶς δ' οἱ τὸν μὲν πλεί-
 στον χρόνον μεθ' ὑμῶν ὄντες διατετελέκαμεν, τὸν δὲ
 τελευταῖον μόνον πόλεμον ὑπὸ Λακεδαιμονίοις ἡναγ-
 κάσθημεν γενέσθαι, διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀθλιώ-
 τατα πάντων ἀνθρώπων περιόψεσθε διακειμένους. c
 46 (ιδ'). Ἰνῆς γὰρ ἂν ἡμῶν εὖροι τις δυστυχεστέρους, αἵ-
 τινες καὶ πόλεως καὶ χώρας καὶ χρημάτων ἐν μιᾷ στερη-
 θέντες ἡμέρα, πάντων τῶν ἀναγκαίων ὁμοίως ἐνδεεῖς
 ὄντες ἀλῆται καὶ πτωχοὶ καθέσταμεν, ἀποροῦντες,
 ὅποι τραπώμεθα, καὶ πάσας τὰς οἰκήσεις δυσχεραίνον-
 τες. ἦν τε γὰρ δυστυχοῦντας καταλάβωμεν, ἀλγοῦ-
 μεν ἀνσγκαζόμενοι πρὸς τοῖς οἰκείοις κακοῖς καὶ τῶν d
 47 ἄλλοτρίων κοινωνεῖν. ἦν δ' ὥς εὖ πράττοντας ἔλθω-
 μεν, ἔτι χαλεπώτερον ἔχομεν, οὐ ταῖς ἐκείνων φθο-
 νοῦντες εὐπορίαις ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τοῖς τῶν πέλας
 ἀγαθοῖς τὰς ἡμετέρας αὐτῶν συμφορὰς καθορῶντες,
 ἐφ' αἷς ἡμεῖς οὐδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγομεν
 ἀλλὰ πενθοῦντες τὴν πατρίδα καὶ θρηνοῦντες τὴν
 μεταβολὴν τὴν γεγενημένην ἅπαντα τὸν χρόνον δια-
 48 τελοῦμεν. τίνα γὰρ ἡμᾶς οἴεσθε γνώμην ἔχειν ὁρῶν- e
 τας καὶ τοὺς γονέας αὐτῶν ἀναξίως γηροτροφούμενους
 καὶ τοὺς ποῖδας οὐκ ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν αἷς ἐποίησάμεθα
 παιδευόμενους, ἀλλὰ πολλοὺς μὲν μικρῶν ἕνεκα συμ-
 βολαίων δουλεύοντας, ἄλλους δ' ἐπὶ θητείαν λόντας,
 τοὺς δ' ὅπως ἕκαστοι δύνανται τὰ καθ' ἡμέραν πο- 306
 ριζομένους, ἀπρεπῶς καὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις
 καὶ ταῖς αὐτῶν ἡλικίαις καὶ τοῖς φρονήμασι τοῖς ἡμέ-

19 τέροις; ὁ δὲ πάντων ἄλγιστον, ὅταν τις ἰδῇ χωρίζο-
 μένους ἀπ' ἀλλήλων μὴ μόνον πολίτας ἀπὸ πολιτῶν
 ἀλλὰ καὶ γυναίκας ἀπ' ἀνδρῶν καὶ θυγατέρας ἀπὸ
 μητέρων καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν διαλυομένην, ὃ
 πολλοῖς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν διὰ τὴν ἀπορίαν
 συμβέβηκεν· ὁ γὰρ κοινὸς βίος ἀπολωλὼς ἰδίας τὰς b
 50 ἐλπίδας ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν πεποίηκεν. οἶμαι δ'
 ὑμᾶς οὐδὲ τὰς ἄλλας αἰσχύνας ἀγνοεῖν τὰς διὰ πε-
 νίαν καὶ φυγὴν γιγνομένας, αἷς ἡμεῖς τῇ μὲν διανοίᾳ
 χαλεπώτερον τῶν ἄλλων φέρομεν, τῷ δὲ λόγῳ παρα-
 λείπομεν, αἰσχυρόμενοι λίαν ἀκριβῶς τὰς ἡμετέρας
 αὐτῶν ἀτυχίας ἐξετάζειν.

51 (κ'). Ὡν αὐτοὺς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ἐνθυμουμένους
 ἐπιμέλειάν τινα ποιήσασθαι περὶ ἡμῶν. καὶ γὰρ οὐδ' c
 ἀλλότριον τυγχάνομεν ὑμῖν ὄντες, ἀλλὰ ταῖς μὲν εὐ-
 νοίαις ἅπαντες οἰκεῖται, τῇ δὲ συγγενείᾳ τὸ πλῆθος
 ἡμῶν· διὰ γὰρ τὰς ἐπιγαμίας τὰς δοθείσας ἐκ πολι-
 τίδων ἡμετέρων γεγόναμεν· ὥστ' οὐχ οἷόν θ' ὑμῖν
 52 ἀμελεῖσαι, περὶ ὧν ἐληλύθαμεν δεησόμενοι. καὶ γὰρ
 ἂν πάντων εἷη δεινότατον, εἰ πρότερον μὲν ἡμῖν μετέ-
 δοτε τῆς πατρίδος τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, νῦν δὲ μηδὲ
 τὴν ἡμετέραν ἀποδοῦναι δόξειεν ὑμῖν. ἔπειτ' οὐδ'
 εἰκὸς εἶνα μὲν ἕκαστον ἐλεεῖσθαι τῶν παρὰ τὸ δίκαιον d
 δυστυχοῦντων, ὅλην δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμῳς διε-
 φθαρμένην μηδὲ κατὰ μικρὸν οἴκτου δυνηθῆναι τυ-
 χεῖν, ἄλλως τε καὶ παρ' ὑμᾶς καταφυγοῦσαν, αἷς οὐδὲ
 τὸ πρότερον αἰσχυρῶς οὐδ' ἀκλεῶς ἀπέβη τοὺς ἱκέτας
 53 ἐλέησαν. (κα'). Ἐλθόντων γὰρ Ἀργείων ὥς τοὺς
 προγόνους ὑμῶν καὶ δεηθέντων ἀνελέσθαι τοὺς ὑπὸ
 τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας, πεισθέντες ὑπ' ἐκείνων
 καὶ Θηβαίους ἀναγκάσαντες βουλευσασθαι νομιμῶ- e
 τερον οὐ μόνον αὐτοὶ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς εὐ-

δοκίμησαν, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει δόξαν ἀείμνηστον εἰς
 ἅπαντα τὸν χρόνον κατέλιπον, ἧς οὐκ ἄξιον προδότας
 γενέσθαι. καὶ γὰρ αἰσχροὺς φιλοτιμεισθαι μὲν ἐπὶ τοῖς 307
 τῶν προγόνων ἔργοις, φαίνεσθαι δ' ἐκείνοις τάναν-
 54 τία περὶ τῶν ἱκετῶν πράττοντας. (κβ'.) Καίτοι πολὺ
 περὶ μειζόνων καὶ δικαιότερων ἤκομεν ποιησόμενοι
 τὰς δεήσεις· οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν στρατεύ-
 σαντες ἱκέτευον ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν
 ἀπολωλεκότες, ἀκείνοι μὲν παρεκάλουν ἐπὶ τὴν τῶν
 νεκρῶν ἀναιρέσιν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τὴν τῶν λοιπῶν σωτη-
 55 ρίαν. ἔστι δ' οὐκ ἴσον κακὸν οὐδ' ὅμοιον τοὺς τε- b
 θνεῶτας ταφῆς εἰργασθαι καὶ τοὺς ζῶντας πατρίδος
 ἀποστερεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἀπάντων,
 ἀλλὰ τὸ μὲν δεινότερον τοῖς κωλύουσιν ἢ τοῖς ἀτυ-
 χούσι, τὸ δὲ μηδεμίαν ἔχοντα καταφυγὴν ἀλλ' ἀπο-
 λιν γενόμενον καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν κακοπαθεῖν
 καὶ τοὺς αὐτοῦ περιορᾶν μὴ δυνάμενον ἐπαρκεῖν, τί
 δεῖ λέγειν, ὅσον τὰς ἄλλας συμφορὰς ὑπερβέβληκεν;
 56 (κγ'.) Ἵπὲρ ὧν ἅπαντας ὑμᾶς ἱκετεύομεν ἀπο-
 δοῦναι τὴν χώραν ἡμῖν καὶ τὴν πόλιν, τοὺς μὲν πρε- c
 σβυτέρους ὑπομιμνήσκοντες, ὥς οἰκτρὸν τοὺς τηλικού-
 τους ὀρᾶσθαι δυστυχοῦντας καὶ τῶν καθ' ἡμέραν
 ἀπορουντας, τοὺς δὲ νεωτέρους ἀντιβολοῦντες καὶ
 δεόμενοι βοηθῆσαι τοῖς ἡλικιωταῖς καὶ μὴ περιδεῖν
 57 ἔτι πλείω κακὰ τῶν εἰρημένων παθόντας. ὀφείλετε δὲ
 μόνοι τῶν Ἑλλήνων τοῦτον τὸν ἔρανον, ἀναστάτοις
 ἡμῖν γεγεννημένοις ἐπαμῦναι. καὶ γὰρ τοὺς ἡμετέρους
 προγόνους φασὶν ἐκλιπόντων τῶν ὑμετέρων πατέρων d
 ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ταύτην τὴν χώραν μόνους
 τῶν ἔξω Πελοποννήσου κοινωνοὺς ἐκείνοις τῶν κιν-
 δύνων γενομένους συνανασθῆσαι τὴν πόλιν αὐτοῖς·
 ὥστε δικαίως ἂν τὴν αὐτὴν εὐεργεσίαν ἀπολάβοιμεν.

- ἦν περ αὐτοὶ τυγχάνομεν εἰς ὑμᾶς ὑπάρξαντες. (κδ.)
- 58 Εἰ δ' οὖν καὶ μηδὲν ὑμῖν τῶν σωματίων τῶν ἡμετέ-
ρων δέδοκται φροντίζειν, ἀλλὰ τὴν γε χώραν οὐ πρὸς ε
ὑμῶν ἐστὶν ἀνέχεσθαι πεπορθημένην, ἐν ἣ μέγιστα
σημεῖα τῆς ἀρετῆς τῆς ὑμετέρας καὶ τῶν ἄλλων τῶν
- 59 συναγωνισαμένων καταλείπεται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τρόπαια πόλει πρὸς πόλιν γέγονεν, ἐκεῖνα δ' ὑπὲρ
ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὅλην τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας δύ-
ναμιν ἔστηκεν. ἂ Ὀθηβαῖοι μὲν εἰκότως ἀφανίζουσι, 308
τὰ γὰρ μνημεῖα τῶν τότε γενομένων αἰσχύνῃ τούτοις
ἐστὶν, ὑμῖν δὲ προσήκει διασφῆλαι· ἐξ ἐκείνων γὰρ
- 60 τῶν ἔργων ἡγεμόνες κατέστητε τῶν Ἑλλήνων. ἄξιον
δὲ καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων μνησθῆναι τῶν ἐκεί-
νον τὸν τόπον κατεχόντων καὶ μὴ περιορᾶν τὰς τι-
μὰς αὐτῶν καταλυόμενας, οἷς ὑμεῖς καλλιερησάμενοι
τοιούτου ὑπέστητε κίνδυνον, ὃς καὶ τούτους καὶ τοὺς
ἄλλους ἅπαντας Ἑλληνας ἡλευθέρωσεν. χρηὴ δὲ καὶ
τῶν προγόνων ποιήσασθαι τινα πρόνοϊαν καὶ μὴ b
- 61 παραμελῆσαι μηδὲ τῆς περὶ ἐκείνους εὐσεβείας, οἱ
πῶς ἂν διατεθεῖεν, εἰ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι
περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων. εἰ κυρίως ὑμῶν ὄντων
αἰσθοῖντο τοὺς μὲν δουλεύειν τοῖς βαρβάροις ἀξιώ-
σαντας δεσπότας τῶν ἄλλων καθισταμένους, ἡμᾶς δὲ
τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας συναγωνισαμένους μόνους
τῶν Ἑλλήνων ἀναστάτους γεγεννημένους, καὶ τοὺς μὲν c
τῶν συγκινδυνευσάντων τάφους μὴ τυγχάνοντας τῶν
νομιζομένων σπάνει τῶν ἐποισόντων, Ὀθηβαίους δὲ
τοὺς τάναντία παραταξαμένους κρατοῦντας τῆς χώ-
ρας ἐκείνης; ἐνθυμείσθε δ' ὅτι Λακεδαιμονίων με-
62 γίστην ἐποιεῖσθε κατηγορίαν, ὅτι Ὀθηβαίοις χαρίζομε-
νοι τοῖς τῶν Ἑλλήνων προδόταις ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας
διέφθειραν. μὴ τοίνυν ἐάσητε ταύτας τὰς βλασφημίας

περὶ τὴν ὑμετέραν γενέσθαι πόλιν, μηδὲ τὴν ὕβριν δ
τὴν τούτων ἀντὶ τῆς παρούσης ἐλησθε δόξης.

63 (κε'). Πολλῶν δ' ἐνόντων εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἅντις ὑμᾶς
ἐπαγάγοι μᾶλλον φροντίσαι τῆς ἡμετέρας σωτηρίας,
οὐ δύναμαι πάντα περιλαβεῖν, ἀλλ' αὐτοὺς χρὴ καὶ
τὰ παραλελειμμένα συνιδόντας καὶ μνησθέντας μά-
λιστα μὲν τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, ἔπειτα δὲ
καὶ τῆς ἡμετέρας εὐνοίας καὶ τῆς τούτων ἐχθρας, ψη-
φίσασθαι τι περὶ ἡμῶν δίκαιον. e

13.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

(α'). Εἰ μὲν ὁμοιος ἦν ὁ λόγος ὁ μέλλων ἀνα- 310
γνωσθήσεσθαι τοῖς ἢ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἢ πρὸς τὰς
ἐπιδεξιμὰς γιγνομένοις, οὐδὲν ἂν οἶμαι προδιαλεχθή-
ναι περὶ αὐτοῦ· νῦν δὲ διὰ τὴν καινότητα καὶ τὴν
διαφορὰν ἀναγκαῖόν ἐστι προειπεῖν τὰς αἰτίας, δι'
ἃς οὕτως ἀνόμοιον αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις γράφειν
προειλόμην· μὴ γὰρ τούτων δηλωθεῖσιν πολλοῖς ἂν b
2 ἴσως ἄτοπος εἶναι δόξειεν. (β'). Ἐγὼ γὰρ εἰδὼς
ἐνίους τῶν σοφιστῶν βλασφημοῦντας περὶ τῆς ἐμῆς
διατριβῆς καὶ λέγοντας, ὥς ἐστι περὶ δικογραφίαν, καὶ
παραπλήσιον ποιοῦντας, ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τὸν
τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος ἐργασάμενον τολμῶν καλεῖν κο-
ροπλάθον, ἢ Ζεῦξιν καὶ Παρράσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν
φαίη τέχνην τοῖς τὰ πινάκια γράφουσιν, ὅμως οὐδὲ
πώποτε τὴν μικρολογίαν ταύτην ἡμυνάμην αὐτῶν,
3 ἡγούμενος τὰς μὲν ἐκείνων φλυαρίας οὐδεμίαν δὲ- c
ναμιν ἔχειν. αὐτὸς δὲ πᾶσι τοῦτο πεποιηκέναι φανε-

ρὸν, ὅτι προήρημαι καὶ λέγειν καὶ γράφειν οὐ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων ἀλλ' ὑπὲρ τηλικούτων τὸ μέγεθος καὶ τοιούτων πραγμάτων, ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἂν ἄλλος ἐπιχειρήσειε πλὴν τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων ἢ τῶν τούτους μιμεῖσθαι βουλομένων. d

4 Μέχρι μὲν οὖν πόρρω τῆς ἡλικίας ᾤμην καὶ διὰ τὴν προαίρεσιν ταύτην καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀπραγμοσύνην ἐπιεικῶς ἔχειν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιώτας· ἤδη δ' ὑπογυίου μοι τῆς τοῦ βίου τελευτῆς οὔσης, ἀντιδόσεως γενομένης περὶ τριηραρχίας καὶ περὶ ταύτης ἀγῶνος, ἔγνω καὶ τούτων τινὰς οὐχ οὕτως πρὸς 311 με διακειμένους, ὥσπερ ἡλπίζον, ἀλλὰ τοὺς μὲν πολὺ διεψευσμένους τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ῥέποντας ἐπὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀνεπιτηδεϊόν τι λέγουσι, τοὺς δὲ σαφῶς μὲν εἰδότας, περὶ ᾧ τυγχάνω διατρίβων, φθονοῦντας δὲ καὶ ταὐτὸν πεπονθότας τοῖς σοφισταῖς καὶ χαίροντας ἐπὶ τοῖς ψευδῇ περὶ μου δοῦξαν ἔχουσιν. ἐδήλωσαν δ' οὕτω διακεείμενοι· τοῦ γὰρ 5 ἀντιδίκου, περὶ μὲν ὧν ἡ κρίσις ἦν, οὐδὲν λέγοντος b δίκαιον. διαβάλλοντος δὲ τὴν τῶν λόγων τῶν ἐμῶν δύναμιν καὶ καταλαζονενομένου περὶ τε τοῦ πλούτου καὶ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν, ἔγνωσαν ἐμὴν εἶναι τὴν λειτουργίαν. τὴν μὲν οὖν δαπάνην οὕτως ἡνέγκαμεν, ὥσπερ προσήκει τοὺς μῆτε λίαν ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐκταραττομένους μῆτε παντάπασιν ἀσώτως μῆδ' ὀλιγώρως πρὸς χρήματα διακειμένους. c

6 (γ'.) Ἡσθημένος δ' ὥσπερ εἶπον, πλείους ὄντας ὧν ᾤμην τοὺς οὐκ ὀρθῶς περὶ μου γινώσκοντας, ἐνεθυμούμην, πῶς ἂν δηλώσαιμι καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἐπιγιννομένοις καὶ τὸν τρόπον, ὃν ἔχω, καὶ τὸν βίον, ὃν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν, περὶ ἣν διατρίβω, καὶ μὴ περὶ δόξαιμι περὶ τῶν τοιούτων ἄκριτον ἐμαυτὸν ὄντα,

- μὴδ' ἐπὶ τοῖς βλασφημεῖν εἰθισμένοις ὥσπερ νῦν γε-
 νόμενον· σκοπούμενος οὖν εὗρισκον οὐδαμῶς ἂν
 ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος, πλὴν εἰ γραφείη λόγος δ
 ὥσπερ εἰκὼν τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 βεβιωμένων· διὰ τούτου γὰρ ἤλπιζον καὶ τὰ περὶ ἐμὲ
 μάλιστα γνωσθήσεσθαι καὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον μνη-
 8 κών ἀναθημάτων. (δ'.) Εἰ μὲν οὖν ἐπαινεῖν ἐμαν-
 τὸν ἐπιχειροῖην, ἐώρων οὔτε περιλαβεῖν ἅπαντα, περὶ
 ὧν διελθεῖν προηρούμην, οἷός τε γενησόμενος, οὔτ'
 ἐπιχαρίτως οὐδ' ἀνεπιφθόνως εἰπεῖν περὶ αὐτῶν δυ- e
 νησόμενος· εἰ δ' ὑποθείμην ἀγῶνα μὲν καὶ κίνδυνόν
 τινα περὶ ἐμὲ γιγνόμενον, συκοφάντην δ' ὄντα τὸν γε-
 γραμμένον καὶ τὸν πράγματά μοι παρέχοντα, κάκεινον
 μὲν ταῖς διαβολαῖς χρώμενον ταῖς ἐπὶ τῆς ἀντιδόσεως
 ῥηθείσαις, ἐμαυτὸν δ' ἐν ἀπολογίας σχήματι τοὺς λό-
 γους ποιούμενον, οὔτως ἂν ἐκγενέσθαι μοι μάλιστα 312
 διαλεχθῆναι περὶ ἀπάντων ὧν τυγχάνω βουλούμενος.
- 9 (ε'.) Ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἔγραφον τὸν λόγον
 τοῦτον, οὐκ ἀκμάζων ἀλλ' ἔτη γεγονώς δύο καὶ ὀγδο-
 ῆκοντα. διόπερ χρηρὴ συγγνώμην ἔχειν, ἣν μαλακώτε-
 ρος ὢν φαίνεται τῶν παρ' ἐμοῦ πρότερον ἐκδεδομέ-
 νων. καὶ γὰρ οὐδὲ ῥάδιος ἦν οὐδ' ἀπλοῦς ἀλλὰ πολ-
 10 λὴν ἔχων πραγματεῖαν. ἔστι γὰρ τῶν γεγραμμένων
 ἓν μὲν ἐν δικαστηρίῳ πρόποντα ρηθῆναι, τὰ δὲ
 πρὸς μὲν τοὺς τοιούτους ἀγῶνας οὐχ ἀρμόττοντα, b
 περὶ δὲ φιλοσοφίας πεπαρησιασμένα καὶ δεδηλωκότα
 τὴν δύναμιν αὐτῆς· ἔστι δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὃ τῶν
 νεωτέρων τοῖς ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν παιδείαν
 ὁρμῶσιν ἀκούσασιν ἂν συνενέγκοι, πολλὰ δὲ καὶ τῶν
 ὑπ' ἐμοῦ πάλαι γεγραμμένων ἐγκαταμεμιγμένα τοῖς
 νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀκαίρως ἀλλὰ προσ-

- 11 ηκόντως τοῖς ὑποκειμένοις. τοσοῦτον οὖν μῆκος λό-
γου συνιδεῖν καὶ τοσαύτας ιδέας καὶ τοσοῦτον ἀλλή-
λων ἀφεστώσας συναρμόσαι καὶ συναγαγεῖν καὶ τὰς
ἐπιφερομένας οἰκειῶσαι ταῖς προειρημέναις καὶ πάσας
ποιῆσαι σφίσιν αὐταῖς ὁμολογουμένας οὐ πάνυ μι-
κρὸν ἦν ἔργον. ὅμως δ' οὐκ ἀπέστην, καίπερ τηλι-
κοῦτος ὢν, πρὶν αὐτὸν ἀπετέλεσα, μετὰ πολλῆς μὲν
ἀληθείας εἰρημένον, τὰ δ' ἄλλα τοιοῦτον, οἷος ἂν
- 12 εἶναι δόξῃ τοῖς ἀκροωμένοις. (ς.) Χρὴ δὲ τοὺς διεξ-
ιόντας αὐτὸν πρῶτον μὲν ὥς ὄντος μικτοῦ τοῦ λό-
γου καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις ταύτας γεγραμ-
μένου ποιεῖσθαι τὴν ἀκρόασιν, ἔπειτα προσέχειν τὸν
νοῦν ἔτι μᾶλλον τοῖς λέγεσθαι μέλλουσιν ἢ τοῖς ἤδη
προειρημένοις, πρὸς δὲ τούτοις μὴ ζητεῖν εὐθύς ἐπ-
ελθόντας ὅλον αὐτὸν διελθεῖν ἀλλὰ τοσοῦτον μέρος,
ὅσον μὴ λυπήσῃ τοὺς παρόντας. ἦν γὰρ ἐμμείνητε
τούτοις, μᾶλλον δυνήσεσθε κατιδεῖν, εἰ τι τυγχάνο-
μεν λέγοντες ἄξιον ἡμῶν αὐτῶν.
- 13 (ζ.) Ἄ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν προειπεῖν, ταῦτ' ε-
ἴστί· ἤδη δ' ἀναγινώσκετε τὴν ἀπολογίαν τὴν
προσποιουμένην μὲν περὶ κρίσεως γεγράφθαι, βου-
λομένην δὲ περὶ ἐμοῦ δηλῶσαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ
τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας εἰδέναι ποιῆσαι, τοὺς δὲ φθο-
νοῦντας ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης λυπεῖσθαι. 313
μείζω γὰρ δίκην οὐκ ἂν δυναίμην λαβεῖν παρ' αὐτῶν.
- 14 (η.) Πάντων ἡγοῦμαι πονηροτάτους εἶναι καὶ
μεγίστης ζημίας ἀξιούς, οἵτινες οἷς αὐτοὶ τυγχάνου-
σιν ὄντες ἐνοχοὶ, ταῦτα τῶν ἄλλων τολμῶσι κατηγο-
ρεῖν, ὅπερ Λυσίμαχος πεποίηκεν. οὗτος γὰρ αὐτὸς
συγγεγραμμένα λέγων περὶ τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων
πλείω πεποιήται λόγον ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
των, ὅμοιον ἐργαζόμενος, ὥσπερ ἂν εἰ τις ἱεροσυλίας

- ἑτερον διώκων αὐτὸς τὰ τῶν θεῶν ἐν τοῖν χεροῖν b
 15 ἔχων φανείη. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποίησάμην οὕτως
 αὐτὸν νομίζειν εἶναι με δεινὸν, ὥσπερ ἐν ὑμῖν εἰρη-
 κεν· οὐ γὰρ ἂν ποτέ μοι πράγματα παρέχαι ἐπεχείρη-
 σεν. νῦν δὲ λέγει μὲν, ὥς ἐγὼ τοὺς ἥτιους λόγους
 κρείττους δύναμαι ποιεῖν, τοσοῦτον δέ μου καταπε-
 φρόνηκεν, ὥστ' αὐτὸς ψευδόμενος ἐμοῦ τάληθ' ἡ-
 16 γοντος ἐλπίζει ῥαδίως ἐπικρατήσειν. οὕτω δέ μοι δυσ-
 κόλως ἅπαντα συμβέβηκεν, ὥσθ' οἱ μὲν ἄλλοι τοῖς c
 λόγοις διαλύονται τὰς διαβολὰς, ἐμοῦ δὲ Ἀνσίμαχος
 αὐτοὺς τοὺς λόγους μάλιστα διαβέβληκεν, ἐν' ἣν μὲν
 ἱκανῶς δόξω λέγειν, ἐνοχος ὢν φανῶ τοῖς ὑπὸ τού-
 του περὶ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προειρημένους, ἣν
 δ' ἐνδεέστερον τύχῃ διαλεχθεὶς ὦν οὗτος ὑμᾶς προσ-
 δοκᾶν πεποιήκει, τὰς πράξεις ἡγήσησθέ μου χείρους
 εἶναι.
- 17 Δέομαι οὖν ὑμῶν μήτε πιστεύειν πῶ μήτ'
 ἀπιστεῖν τοῖς εἰρημένοις, πρὶν ἂν διὰ τέλους ἀκού- d
 σῃτε καὶ τὰ παρ' ἡμῶν, ἐνθυμουμένους, ὅτι μηδὲν
 ἂν ἔδει δίδοσθαι τοῖς φεύγουσιν ἀπολογίαν, εἴπερ
 οἶόν τ' ἦν ἐκ τῶν τοῦ διώκοντος λόγων ἐψηφίσθαι
 τὰ δίκαια. νῦν δ' εἰ μὲν εὖ τυγχάνει κατηγορηκῶς
 ἢ κακῶς, οὐδεὶς ἂν τῶν παρόντων ἀγνοήσειεν· εἰ δ'
 ἀληθέσι κέχρηται τοῖς λόγοις, οὐκέτι τοῦτο τοῖς κρί-
 νουσι γινῶναι ῥάδιον ἔξ ὧν ὁ πρότερος εἰρηκεν, ἀλλ'
 ἀγαπητὸν ἦν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν λόγων ἐκλαβεῖν δυ- e
 18 νηθῶσι τὸ δίκαιον. (θ'.) Οὐ θαυμάζω δὲ τῶν πλείω
 χρόνον διατριβόντων ἐπὶ ταῖς τῶν ἐξαπατώντων κα-
 τηγορίαις ἢ ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίαις, οὐδὲ τῶν
 λεγόντων, ὥς ἔστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ
 ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον, ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν 314
 ψευδομένους εὐδοκίμειν, τοὺς δὲ μηδὲν ἡμαρτηκότας

- δοκῆν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιπορνεῖν, ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῇ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν ὃν ἂν τύχη τῶν πολιτῶν ἀδί-
 19 κως ἀπόλλυσιν· ἃ φυλακτέον ἐστὶν, ὅπως μὴδὲν ὑμῖν συμβῆσεται τοιοῦτον, μὴδ' ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν ἐπιτιμήσαιτε, τούτοις αὐτοὶ φανήσεσθε περιπίπτοντες. οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις οὕτως ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς καὶ ἄ
 μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστ' οὐ πολὺν χρόνον διαλιπούσα παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε, τοὺς δὲ διαβληθέντας ἡδέως ἂν εἰ-
 20 δὲν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. (ί.) Ὡν χρὴ μεμνημένους μὴ προπετῶς πιστεύειν τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις. μὴδὲ μετὰ θορύβου καὶ χαλεπότητος ἀκροᾶσθαι τῶν ἀπολογουμένων. καὶ ἄρ' αἰσχρὸν ἐπὶ
 ὑὲν τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐλεημονεστάτους ὁμολο-
 γεῖσθαι καὶ πραοτάτους ἀπάντων εἶναι τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγῶσι τοῖς ἐνθάδε γιγνομένοις τάναντία
 21 τῇ δόξῃ ταύτῃ φαίνεσθαι πράττοντας· καὶ παρ' ἐτέρους μὲν, ἐπειδὴν περὶ ψυχῆς ἀνθρώπου δικάζωσι, μέρος τι τῶν ψήφων ὑποβάλλεσθαι τοῖς φεύγουσι, παρ' ὑμῖν δὲ μὴδὲ τῶν ἴσων τυγχάνειν τοὺς κινδυνεύοντας τοῖς συκοφαντοῦσιν, ἀλλ' ὁμνύναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροάσεσθαι τῶν δ
 22 κατηγορούντων καὶ τῶν ἀπολογουμένων, τοσοῦτον δὲ τὸ μεταξὺ ποιεῖν ὥστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅτι ἂν λέγωσιν ἀποδέχεσθαι, τῶν δὲ τούτους ἐξελέγχειν πειρωμένων ἐνίοτε μὴδὲ τὴν φωνὴν ἀκούοντας ἀνέχεσθαι, καὶ νομίζειν μὲν ἀοικήτους εἶναι ταύτας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἄκριτοί τινες ἀπόλλυνται τῶν πολι-
 τῶν, ἀγνοεῖν δ' ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν οἱ μὴ κοινὴν τὴν
 23 εὐνοίαν τοῖς ἀγωνιζομένοις παρέχοντες. ὃ δὲ πάντων

δεινότετον, ὅταν τις αὐτὸς μὲν κινδυνεύων κατηγορῇ τῶν διαβαλλόντων, ἐτέρῳ δὲ δικάζων μὴ τὴν αὐτὴν ἔχῃ γνώμην περὶ αὐτῶν.

Καίτοι χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας τοιοῦτους εἶναι κριτὰς τοῖς ἄλλοις, οἷων περ' αὖν αὐτοὶ τυγχάνειν ἀξιώσειαν, λογιζομένους, ὅτι διὰ τοὺς συκοφαντεῖν τολ- 315 μῶντας ἄδηλον ὅστις εἰς κίνδυνον καταστάς ἀναγκασθήσεται λέγειν, ἅπερ ἐγὼ νῦν, πρὸς τοὺς μέλλοντας

24 περὶ αὐτοῦ τὴν ψῆφον διοίσειν. (ια'.) Οὐ γὰρ δὴ τῷ γε κοσμίως ζῆν ἄξιον πιστεύειν, ὥς ἀδεῶς ἐξέσται τὴν πόλιν οἰκεῖν· οἱ γὰρ προηρημένοι τῶν μὲν ἰδίῳν ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοις ἐπιβουλεύειν, οὐ τῶν μὲν σωφρόνως πολιτευομένων ἀπέχονται, τοὺς δὲ κακόν τι ὀρῶντας εἰς ὑμᾶς εἰσάγουσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς μηδὲν ἂ ἀδικοῦσιν ἐπιδειξάμενοι τὰς αὐτῶν δυνάμεις παρὰ τῶν φανερώς ἐξημαρτηκότων πλέον λαμβανουσιν ἀρ-

25 γύριον. (ιβ'.) Ἄπερ Λυσίμαχος διανοηθεὶς εἰς τουτονὶ τὸν κίνδυνόν με κατέστησεν, ἡγούμενος τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐμὲ παρ' ἐτέρων αὐτῷ χρηματισμὸν ποιῆσειν, καὶ προσδοκῶν, ἣν ἐμοῦ περιγένηται τοῖς λόγοις, ὅν φησι διδάσκαλον εἶναι τῶν ἄλλων, ἀνυπόστατον

26 τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἅπασιν εἶναι δόξειν. ἐλπίζει δὲ φραδίῳς τοῦτο ποιήσειν· ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν τα- c χέως ἀποδεχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, ἐμὲ δ' ὑπὲρ αὐτῶν οὐ δυνησόμενον ἀξίως τῆς δόξης ἀπολογήσασθαι καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν

27 τῶν τοιούτων ἀγώνων. οὕτω γὰρ βεβίωκα τὸν παρελθόντα χρόνον ὥστε μηδὲνα μοι πώποτε μῆτ' ἐν ὀλιγαρχίᾳ μῆτ' ἐν δημοκρατίᾳ μῆθ' ὕβριν μῆτ' ἀδικίαν ἐγκαλέσαι, μηδ' εἶναι μῆτε διαιτητὴν μῆτε δικαστὴν, ὅστις περὶ τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων φανήσεται γεγε- d νημένος· ἡπιστάμην γὰρ αὐτὸς μὲν εἰς τοὺς ἄλλους

μηδὲν ἑξαμαρτάνειν, ἀδικούμενος δὲ μὴ μετὰ δικαστηρίου ποιείσθαι τὰς τιμωρίας ἀλλ' ἐν τοῖς φίλοις τοῖς ἐκείνων διαλύεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων.
 28 ὧν οὐδὲν μοι πλεόν γέγονεν, ἀλλ' ἀνεγκλητὴ μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκὼς εἰς τὸν αὐτὸν καθέστηκα κίνδυνον, εἰς ὃν περ ἂν εἰ πάντας ἐτύγχανον ἡδικοκῶς. e

Οὐ μὴν παντάπασιν ἀθυμῶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ τιμήματος, ἀλλ' ἂν περ ἐθελήσητε μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω τοὺς μὲν διεφθυσμέ- 316
 νους τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πεπεισμένους ὑπὸ τῶν βουλομένων βλασφημεῖν ταχέως μεταπεισθήσεσθαι περὶ αὐτῶν, τοὺς δὲ τοιοῦτον εἶναι με νομίζοντας, οἷός περ εἰμὶ, βεβαιότερον ἔτι ταύτην ἔξειν τὴν
 29 διάνοιαν. ἵνα δὲ μὴ λίαν ἐνοχλῶ πολλὰ πρὸ τοῦ πράγματος λέγων, ἀφόμενος τούτων, περὶ ὧν οἴσεται τὴν ψῆφον, ἥδη πειράσομαι διδάσκειν ὑμᾶς. καὶ μοι τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι.

ΓΡΑΦΗ.

b

30 (ιγ'). Ἐκ μὲν τοίνυν τῆς γραφῆς πειράται με διαβάλλειν ὁ κατήγορος, ὥς διαφθείρω τοὺς νεωτέρους λέγειν διδάσκων καὶ παρὰ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς ἀγῶσι πλεονεκτεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων λόγων ποιεῖ με τηλικούτον, ὅσος οὐδεὶς πώποτε γέγονεν οὔτε τῶν περὶ τὰ δικαστήρια καλινδουμένων οὔτε τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριψάντων· οὐ γὰρ μόνον ιδιότηας φησὶ c
 μου γεγενῆσθαι μαθητὰς ἀλλὰ καὶ ρήτορας καὶ στρατηγούς καὶ βασιλέας καὶ τυράννους, καὶ χρήματα παρ' αὐτῶν παμπληθῆ τὰ μὲν εἰληφέναι, τὰ δ' ἔτι καὶ νῦν
 31 λαμβάνειν. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον πεποιήται τὴν κατηγορίαν, ἡγούμενος ἐκ μὲν ὧν καταλαξονεύετοι περὶ

μου [καὶ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν] φθόνον ἅπασιν τοῖς ἀκούουσιν ἐμποιήσῃν, ἐκ δὲ τῆς περὶ τὰ δικαστήρια πραγματείας εἰς ὄργην καὶ μῖσος αὐμᾶς καταστήσῃν· ἅπερ ὅταν πάθωσιν οἱ κρίνοντες, χαλεπώτατοι τοῖς ἀγωνιζομένοις εἰδὶν.

(ιδ'). Ὡς οὖν τὰ μὲν μελῶ τοῦ προσήκοντος εἴρηκε, τὰ δ' ὅλως ψεύδεται, ῥαδίως οἶμαι φανερόν ποιήσῃν. ἀξιῶ δ' αὐμᾶς τοῖς μὲν λόγοις οἷς πρότερον ἀκηκόατε περὶ μου τῶν βλασφημεῖν καὶ διαβάλλειν βουλομένων μὴ προσέχειν τον νοῦν, μηδὲ πιστεύειν τοῖς μήτε μετ' ἐλέγχου μήτε μετὰ κρίσεως εἰρη-
 32 μένοις, μηδὲ ταῖς δόξαις χρῆσθαι ταῖς ἀδίκως ὑπ' ἐκείνων ὑμῖν ἐγγεγεννημέναις, ἀλλ' ὅποτός τις ἂν ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς νῦν καὶ τῆς ἀπολογίας φαίνωμαι, τοιοῦτον εἶναι με νομίζειν· οὕτω γὰρ γινώσκοντες αὐτοὶ τε δόξετε καλῶς κρίνειν καὶ νομίμως, ἐγὼ τε 317 τεύξομαι πάντων τῶν δικαίων.

33 (ιε'). Ὅτι μὲν οὖν οὐδεὶς οὐδ' ὑπὸ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς οὐδ' ὑπὸ τῶν συγγραμμάτων βέβλαπται τῶν πολιτῶν, τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τεκμήριον. εἰ γὰρ τις ἦν ἡδίκημένος, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἂν ἡμέλησε τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἦλθεν ἂν ἥτοι κατηγορήσων ἢ καταμαρτυρήσων. ὅπου γὰρ ὁ μὴδ' ἀκηκοὼς b
 μηδὲν πώποτε φλαῦρον εἰς ἀγῶνά με τηλικοντονὶ κατέστησεν, ἢ πον σφόδρ' ἂν οἱ κακῶς πεπονθότες ἐπει-
 34 ρῶντ' ἂν δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἐστὶν οὗτ' εἰκὸς οὐτε δυνατόν, ἐμὲ μὲν περὶ πολλοὺς ἡμαρτηκέναι, τοὺς δὲ ταῖς συμφοραῖς δι' ἐμὲ περιπεπτωκότας ἡσυχίαν ἔχειν καὶ μὴ τολμᾶν ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πραιοτέρους ἐν τοῖς ἐμοῖς εἶναι κινδύνους τῶν μηδὲν ἡδίκημένων, ἐξὸν αὐτοῖς δηλώσασιν, ἃ c

πεπόνθασι, τὴν μεγίστην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν τιμωρίαν
 35 ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὔτε νῦν οὐδεὶς μοι φανή-
 σεται τοιοῦτον οὐδὲν ἐγκαλέσας. ὥστ' εἰ συγχωρή-
 σαιμι τῷ κατηγορῶ καὶ προσομολογήσαιμι πάντων
 ἀνθρώπων εἶναι δεινότατος καὶ συγγραφεὺς τῶν λό-
 γων τῶν λυκούντων ὑμᾶς τοιοῦτος, οἷος οὐδεὶς ἄλλος
 γέγονε, πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπικηρὴς εἶναι δοκοίην ἢ
 36 ζημιωθεῖην. τοῦ μὲν γὰρ γενέσθαι προέχοντα τῶν
 ἄλλων ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις εἰκό-
 τως ἂν τις τὴν τύχην αἰτιάσαιτο, τοῦ δὲ καλῶς καὶ
 μετρίως κεχρησθαι τῇ φύσει δικαίως ἂν ἅπαντες τὸν
 τρόπον τὸν ἐμὸν ἐπαινέσειαν.

(15.) Οὐ μὲν οὐδ' εἰ ταῦτ' ἔχων περὶ ἐμαντοῦ λέ-
 γειν, οὐδ' οὕτω φανήσομαι περὶ τοὺς λόγους τοὺς τοι-
 37 οὔτους γεγεννημένους. γνώσεσθε δ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμά-
 των τῶν ἐμῶν. ἐξ ὧν περ οἷόν τ' ἐστὶν εἰδέναι τὴν ἀλή-
 θειαν πολὺ μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν διαβαλλόντων. οἶμαι
 γὰρ οὐδένα τοῦτ' ἀγνοεῖν, ὅτι πάντες ἄνθρωποι περὶ ε
 τὸν τόπον τοῦτον εἰώθασι διατρίβειν, ὅθεν ἂν προέ-
 38 λωνται τὸν βίον πορίζεσθαι. τοὺς μὲν τοίνυν ἀπὸ τῶν
 συμβολαίων τῶν ὑμετέρων ζῶντας καὶ τῆς περὶ ταῦτα
 πραγματείας ἴδοιτ' ἂν μόνον οὐκ ἐν τοῖς δικαστηρίοις
 οἰκούντας, ἐμὲ δ' οὐδεὶς πώποθ' ἐώρακεν οὔτ' ἐν τοῖς 318
 συνεδρίοις οὔτε περὶ τὰς ἀνακρίσεις οὔτ' ἐπὶ τοῖς δι-
 καστηρίοις οὔτε πρὸς τοῖς διαιτηταῖς, ἀλλ' οὕτως ἀπέ-
 χομαι τούτων ἀπάντων, ὥς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πολι-
 39 τῶν. ἐπειτ' ἐκείνους μὲν ἂν εὖροιτε παρ' ὑμῖν μό-
 νοις χρηματίζεσθαι δυναμένους, εἰ δ' ἄλλοσέ ποι
 πλεύσειαν, ἐνδεεῖς ἂν ὄντας τῶν καθ' ἡμέραν, ἐμοὶ
 δὲ τὰς εὐπορίας, περὶ ὧν οὗτος μειζόνως εἰρηκεν,
 ἔξωθεν ἀπάσας γεγεννημένας· ἐτι δὲ τοῖς μὲν πλησιά- b
 ζοντας ἢ τοὺς ἐν κακοῖς αὐτοὺς ὄντας ἢ τοὺς ἐτέροις

- πράγματα παρέχειν βουλομένους, ἐμοὶ δὲ τοὺς πλεί-
 40 στην σχολὴν τῶν Ἑλλήνων ἄγοντας. ἠκούσατε δὲ καὶ
 τοῦ κατηγόρου λέγοντος, ὅτι παρὰ Νικοκλέους τοῦ
 Σαλαμινίου βασιλέως πολλὰς ἔλαβον καὶ μεγάλας δω-
 ρεάς. καίτοι τίνι πιστὸν ὑμῶν ἐστίν, ὥς Νικοκλῆς
 ἔδωκέ μοι ταύτας, ἵνα δίκας μανθάνῃ λέγειν. ὃς καὶ
 τοῖς ἄλλοις περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ὥσπερ δεσπό- c
 της ἐδίκασεν; ὥστ' ἐξ ὧν αὐτὸς οὗτος εἴρηκεν, ῥᾷδιον
 καταμαθεῖν, ὅτι πόρρω τῶν πραγματειῶν εἰμι τῶν
 41 περὶ τὰ συμβόλαια γιγνομένων. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο
 πᾶσι φανερόν ἐστιν, ὅτι παμπληθεὶς εἰσὶν οἱ παρα-
 σκευάζοντες τοὺς λόγους τοῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις
 ἀγωνιζομένοις. τούτων μὲν τοίνυν τοσοῦτων ὄντων
 οὐδεὶς πώποτε φανήσεται μαθητῶν ἡξιωμένος, ἐγὼ
 δὲ πλείους εἰληφώς, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἢ σύμ-
 παντες οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν[διατρίβοντες]. καίτοι d
 πῶς εἰκὸς τοὺς τοσοῦτον τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀλλή-
 λων ἀφεστῶτας περὶ τὰς αὐτὰς πράξεις ἡγεῖσθαι δια-
 τρίβειν;
 42 (ιβ'). Ἐχων δὲ πολλὰς εἰπεῖν διαφορὰς περὶ τοῦ
 βίου τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τῶν περὶ τὰς δίκας, ἐκείνως
 ὑμᾶς ἡγοῦμαι τάχιστ' ἂν ἀφέσθαι τῆς δόξης ταύτης,
 εἰ τις ὑμῖν ἐπιδείξει μὴ τούτων τῶν πραγμάτων μα-
 43 θητάς μου γεγεννημένους ὧν ὁ κατήγορος εἴρηκε, μηδὲ e
 περὶ τοὺς λόγους ὄντα με δεινὸν τοὺς περὶ τῶν ἰδίων
 43 συμβολαίων. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς, ἐξελεγχομένης τῆς αἰ-
 τίας ἧς εἶχον πρότερον, ζητεῖν ἑτέραν μεταλαβεῖν
 διάνοιαν, καὶ ποθεῖν ἀκοῦσαι, περὶ ποίους ἄλλους
 λόγους γεγεννημένος τηλικαύτην δόξαν ἔλαβον. εἰ μὲν 319
 οὖν μοι συνοίσει κατειπόντι τὴν ἀλήθειαν, οὐκ οἶδα·
 χαλεπὸν γὰρ στοχάζεσθαι τῆς ὑμετέρας διανοίας· οὐ
 44 μὴν ἀλλὰ παρρησιάσομαι γε πρὸς ὑμᾶς. καὶ γὰρ ἂν

αἰσχυροθεῖην τοὺς πλησιάζοντας, εἰ πολλὰς αἰφύ-
 κως, ὅτι δεξαίμεν ἂν ἅπαντας εἰδέναι τοὺς πολίτας
 καὶ τὸν βίον, ὃν ζῶ, καὶ τοὺς λόγους, οὓς λέγω, τῶν
 μὴ δηλοῖν ὕμιν αὐτοὺς ἀλλ' ἀποκρυπτόμενος φα-
 νείην. ὥς οὖν ἀκουσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω προσ- b
 ἔχετε τὸν νοῦν.

- 45 (17.) Πρῶτον μὲν οὖν ἑκάστο δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς,
 ὅτι τρόποι τῶν λόγων εἶσιν οὐκ ἐλάττους ἢ τῶν μετὰ
 μέτρου ποιημάτων. οἱ μὲν γὰρ τὰ γένη τὰ τῶν ἡμι-
 θύων ἀναζητοῦντες τὸν βίον τὸν αὐτῶν κατέτριψαν, οἱ
 δὲ περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, ἕτεροι δὲ τὰς πρά-
 ξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συναγαγεῖν ἡβουλήθησαν,
 ἄλλοι δὲ τινες περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις
 46 γεγόνασιν, οὓς ἀντιλογικοὺς καλοῦσιν. εἴη δ' ἂν οὐ^c
 μικρὸν ἔργον, εἰ πάσας τις τὰς ιδέας τὰς τῶν λόγων
 ἐξαριθμεῖν ἐπιχειρήσειεν· ἥς δ' οὖν ἐμοὶ προσήκει,
 ταύτης μνησθεὶς ἕασω τὰς ἄλλας. εἰσὶ γὰρ τινες, οἱ
 τῶν μὲν προειρημένων οὐκ ἀκρίτως ἔχουσι, γράφειν
 δὲ προήρηνται λόγους οὐ περὶ τῶν ὑμετέρων συμβο-
 λαίων ἀλλ' Ἑλληνικοὺς καὶ πολιτικοὺς [καὶ πανηγυ-
 ρικοὺς], οὓς ἅπαντες ἂν φήσειαν ὁμοιοτέρους εἶναι
 τοῖς μετὰ μουσικῆς καὶ θύθμων πεποιημένοις ἢ τοῖς
 47 ἐν δικαστηρίῳ λεγομένοις. καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητι-^d
 κωτέρᾳ καὶ ποιικιλωτέρᾳ τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς
 ἐνθυμήμασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινότεροις χρῆσθαι
 ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ιδέαις ἐπιφανεστέραις καὶ
 πλείοσιν ὅλον τὸν λόγον διοικοῦσιν. ὅν ἅπαντες μὲν
 ἀκούοντες χαίρουσιν οὐδὲν ἥτιον ἢ τῶν ἐν τοῖς μέτροις
 πεποιημένων, πολλοὶ δὲ καὶ μαθηταὶ γίνεσθαι βού-
 λονται, νομίζοντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας πολὺ
 σοφωτέρους καὶ βελτίους καὶ μᾶλλον ὠφελεῖν δυνα-
 48 μένους εἶναι τῶν τὰς δίκας εὐ λεγόντων. συνίστασι

γὰρ τοὺς μὲν διὰ πολυπραγμοσύνην ἐμπείρους τῶν
 ἀγῶνων γεγεννημένους, τοὺς δ' ἐκ φιλοσοφίας ἐκεί-
 νων τῶν λόγων ᾧν ἄρτι προείπον τὴν δύναμιν εἰλη- 320
 φότας, καὶ τοὺς μὲν δικανικοὺς δοκοῦντας εἶναι ταύ-
 την τὴν ἡμέραν μόνην ἀνεκτοὺς ὄντας, ἐν ᾗ περ ἂν
 ἀγωνιζόμενοι τυγχάνωσι, τοὺς δ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ὀ-
 μιλίαις καὶ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐντίμους ὄντας
 19 καὶ δόξης ἐπιεικοὺς τυγχάνοντας· ἐτι δὲ τοὺς μὲν,
 ἦν ὀφθῶσι δις ἢ τρις ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, μισοιμέ-
 νους καὶ διαβαλλομένους, τοὺς δ' ὅσῳ περ ἂν πλείοσι
 καὶ πλεονάκισ συγγίγνωνται, τοσούτῳ μᾶλλον θαυ- b
 μαζομένους· πρὸς δὲ τούτοις τοὺς μὲν περὶ τὰς δίκας
 δεινοὺς πόρρω τῶν λόγων ἐκείνων ὄντας, τοὺς δ' εἰ
 βουληθεὶεν ταχέως ἂν ἐλεῖν καὶ τούτους δυνηθέντας.
 50 ταῦτα λογιζόμενοι καὶ πολὺ κρείττω νομίζοντες εἶναι
 τὴν αἴρεσιν, βούλονται μετασχεῖν τῆς παιδείας ταύ-
 της, ἥς οὐδ' ἂν ἐγὼ φανείην ἀπεληλαμένος ἀλλὰ πολ-
 λῶν χαριεστέραν δόξαν εἰληφώς. (ιδ'). Περὶ μὲν
 οὖν τῆς ἐμῆς εἴτε βούλεσθε καλεῖν δυνάμεως εἴτε
 φιλοσοφίας εἴτε διατριβῆς, ἀκηκόατε πᾶσαν τὴν ἀλή- c
 θειαν.

51 Βούλομαι δὲ περὶ ἑαυτοῦ καὶ νόμον θεῖναι χα-
 λεπώτερον ἢ περὶ τῶν ἄλλων καὶ λόγον εἰπεῖν θρα-
 σύτερον ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· ἀξιῶ γὰρ οὐ μύ-
 νον, εἰ βλαβεροῖς χρῶμαι τοῖς λόγοις, μηδεμιᾶς συγ-
 γνώμης τυγχάνειν παρ' ὑμῶν, ἀλλ' εἰ μὴ τοιούτοις,
 οἷοις οὐδεὶς ἄλλος, τὴν μεγίστην ὑποσχεῖν τιμωρίαν.
 οὐχ οὕτω δ' ἂν τολμηρὰν ἐποιησάμην τὴν ὑπόσχεσιν,
 εἰ μὴ καὶ δεῖξειν ἤμελλον ὑμῖν καὶ φάδιαν ποιήσειν d
 52 τὴν διάγνωσιν αὐτῶν. (κ'). Ἐχει γὰρ οὕτως· ἐγὼ
 καλλίστην ἡγοῦμαι καὶ δικαιωτάτην εἶναι τὴν τοιαύ-
 την ἀπολογία, ἥτις εἰδέναι ποιεῖ τοὺς δικάζοντας ὥς

δυνατόν μάλιστα, περὶ ὧν τὴν ψῆφον οἴσουσι. καὶ
 μὴ πλανασθῆναι τῇ διανοίᾳ μηδ' ἀμφιγνοεῖν τοὺς τὰ-
 53 ληθῆ λέγοντας. εἰ μὲν τοίνυν ἡγωνιζόμεν ὥς περὶ
 πράξεις τινὰς ἡμαρτηκῶς, οὐκ ἂν οἶός τ' ἦν ἰδεῖν
 ὑμῖν αὐτὰς παρασχεῖν, ἀλλ' ἀναγκαίως εἶχεν εἰκάζον-
 τας ὑμᾶς ἐκ τῶν εἰρημένων διαγιγνώσκειν, ὅπως e
 ἐτύχετε, περὶ τῶν πεπραγμένων· ἐπειδὴ δὲ περὶ τοὺς
 λόγους ἔχω τὴν αἰτίαν, οἶμαι μᾶλλον ὑμῖν ἐμφανιεῖν
 54 τὴν ἀλήθειαν. αὐτοὺς γὰρ ὑμῖν δεῖξω τοὺς εἰρημέ-
 νους ὑπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους, ὥστ' οὐ δοξάσαν-
 τες ἀλλὰ σαφῶς εἰδότες, ὅποιοί τινές εἰσι, τὴν ψῆφον
 οἴσετε περὶ αὐτῶν. ἅπαντας μὲν οὖν διὰ τέλους 321
 εἰπεῖν οὐκ ἂν δυναίμην· ὁ γὰρ χρόνος ὁ δεδομένος
 ἡμῖν ὀλίγος ἐστίν· ὥσπερ δὲ τῶν καρπῶν, ἐξενεγκεῖν
 ἐκάστου δεῖγμα πειράσσομαι. μικρὸν γὰρ μέρος ἀκού-
 σαντες ῥαδίως τό τ' ἐμὸν ἦθος γνωριεῖτε καὶ τῶν λό-
 55 γων τὴν δύναμιν ἀπάντων μαθήσεσθε. δεῖσθαι δὲ
 τῶν πολλάκις ἀνεγνωκότων τὰ μέλλοντα ῥηθῆσεσθαι
 μὴ ζητεῖν ἐν τῷ παρόντι παρ' ἐμοῦ καινοὺς λόγους,
 μηδ' ὀχληρόν με νομίζειν, ὅτι λέγω τοὺς πάλαι παρ' b
 ὑμῖν διατεθρυλημένους. εἰ μὲν γὰρ ἐπίδειξιν ποιού-
 μενος ἔλεγον αὐτοὺς, εἰκότως ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν
 ταύτην· νῦν δὲ κρινόμενος καὶ κινδυνεύων ἀναγκά-
 56 ζομαι χρῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον αὐτοῖς. καὶ γὰρ ἂν
 πάντων εἴην καταγελαστότατος, εἰ τοῦ κατηγοροῦ
 διαβάλλοντος, ὅτι τοιούτους γράφω λόγους, οἳ καὶ
 τὴν πόλιν βλάπτουσι καὶ τοὺς νεωτέρους διαφθεί-
 ρουσι, δι' ἐτέρων ποιούμεν τὴν ἀπολογίαν, ἐξὸν αὐ-
 τοὺς δείξαντι τούτους ἀπολύσασθαι τὴν διαβολὴν c
 τὴν λεγομένην περὶ ἡμῶν.

Ὑμᾶς μὲν οὖν ἀξιῶ μοι διὰ ταῦτα συγγνώ-
 μην ἔχειν καὶ συναγωνιστὰς γίγνεσθαι, τοῖς δ'

ἄλλοις ἤδη περαίνειν ἐπιχειρήσω, μικρὸν ἔτι προ-
 ειπὼν, ἵνα ῥᾶον ἐπακολουθῶσι τοῖς λεγομένοις. (κἀ.)
 57 Ὁ μὲν γὰρ λόγος ὁ μέλλων πρῶτος ὑμῖν δειχθήσεσθαι
 κατ' ἐκείνους ἐγράφη τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμό-
 νιοι μὲν ἤρχον τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς δὲ ταπεινῶς
 ἐπράττομεν. ἔστι δὲ τοὺς μὲν Ἑλληνας παρακαλῶν d
 ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν, Λακεδαιμονίοις δὲ
 58 περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητῶν. τοιαύτην δὲ τὴν
 ὑπόθεσιν ποιησάμενος ἀποφαίνω τὴν πόλιν ἀπάντων
 τῶν ὑπαρχόντων τοῖς Ἑλλήσιν ἀγαθῶν αἰτίαν γεγε-
 νημένην. ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν
 τοιούτων εὐεργεσιῶν καὶ βουλόμενος τὴν ἡγεμονίαν
 ἔτι σαφέστερον ἀποφαίνειν, ὥς ἔστι τῆς πόλεως, ἐν- e
 θένδε ποθὲν ἐπιχειρῶ διδάσκειν περὶ τούτων, ὥς τῇ
 πόλει τιμᾶσθαι προσήκει πολὺ μᾶλλον ἐκ τῶν περὶ
 59 τὸν πόλεμον κινδύνων ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. ὥμην
 μὲν οὖν αὐτὸς δυνήσεσθαι διελθεῖν περὶ αὐτῶν· νῦν
 δέ με τὸ γῆρας ἐμποδίζει καὶ ποιεῖ προαπαγορεύειν.
 ἵν' οὖν μὴ παντάπασιν ἐκλυθῶ πολλῶν ἔτι μοι λε- 322
 κτέων ὄντων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνά-
 γνωθι τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῖς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΡΙΚΟΥ.

Ἦγούμαι δὲ τοῖς προγόνοις ἡμῶν οὐχ ἦττον ἐκ
 τῶν κινδύνων τιμᾶσθαι προσήκειν ἢ τῶν ἄλλων εὐ-
 εργεσιῶν (p. 51, §. 51)
 μέχρι τοῦ

καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ ἀπάντων νῦν ἐτέ- 332
 ροις ἀκολουθεῖν ἀναγκασθῆμεν (p. 61, §. 99).

60 (κβ.) Περὶ μὲν οὖν τῆς ἡγεμονίας, ὥς δικαίως
 ἂν εἴη τῆς πόλεως, ῥᾶδιον ἐκ τῶν εἰρημένων κατα-
 μαθεῖν. ἐνθυμήθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εἰ δοκῶ
 τοῖς λόγοις διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους ἀλλὰ μὴ προ-

- τρέπειν ἐκ' ἀρετὴν καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως κινδύνους, ἢ δικαίως ἂν δοῦναι δίκην ὑπὲρ τῶν εἰρημένων d
 ἀλλ' οὐκ ἂν χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν τὴν μεγί-
 61 στην, ὃς οὕτως ἐγκεκωμίακα τὴν πόλιν καὶ τοὺς προ-
 γόνους καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρό-
 νοῖς γεγεννημένους, ὥστε τοὺς τε πρότερον γράψαντας
 περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἅπαντας ἠφανικῆναι τοὺς
 λόγους, αἰσχυνομένους ὑπὲρ τῶν εἰρημένων αὐτοῖς,
 τοὺς τε νῦν δοκοῦντας εἶναι δεινοὺς μὴ τολμᾶν ἐτι ε
 λέγειν περὶ τούτων ἀλλὰ καταμέμφεσθαι τὴν δύναμιν
 τὴν σφετέραν αὐτῶν.
- 62 (κγ'.) Ἄλλ' ὅμως, τούτων οὕτως ἔχόντων, φα-
 νήσονται τινες τῶν εὐρεῖν μὲν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν
 ἄξιον λόγου δυναμένων, ἐπιτιμᾶν δὲ καὶ βασκαίνειν
 τὰ τῶν ἄλλων μεμελετηκότων, οἳ χαριέντως μὲν εἰ- 333
 ρῆσθαι ταῦτα φήσουσι, τὸ γὰρ εὐ φθοιήσουσιν εἰ-
 πεῖν, πολὺ μέντοι χρησιμωτέρους εἶναι τῶν λόγων
 καὶ κρείττους τοὺς ἐπιπλήττοντας τοῖς νῦν ἀμαρτα-
 νομένοις ἢ τοὺς τὰ πεπραγμένα πρότερον ἐπαινοῦν-
 τας, καὶ τοὺς ὑπὲρ ὧν δεῖ πράττειν συμβουλευόντας
- 63 ἢ τοὺς τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων διεξιόντας. (κδ'.) Ἴν'
 οὖν μηδὲ ταῦτ' ἔχωσιν εἰπεῖν, ἀφάμενος τοῦ βοηθεῖν b
 τοῖς εἰρημένοις πειράσσομαι μέρος ἑτέρου λόγου τοσοῦ-
 τον, ὅσον περ ἄρτι, διελθεῖν ὑμῖν, ἐν ᾧ φανήσομαι
 περὶ τούτων ἀπάντων πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημέ-
 νος. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα περὶ τῆς εἰρήνης
- 64 τῆς πρὸς Χίους καὶ Ροδίους καὶ Βυζαντίους, ἐπιδείξας
 δ' ὥς συμφέρει τῇ πόλει διαλύσασθαι τὸν πόλεμον,
 κατηγορῶ τῆς δυναστείας τῆς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῆς
 ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν, ἀποφαίνων αὐτὴν οὐδὲν δια-
 φέρουσαν οὔτε ταῖς πράξεσιν οὔτε τοῖς πάθεσι τῶν μο- c
 ναρχιῶν ἀναμιμνήσκω δὲ καὶ τὰ συμβάντα δι' αὐτὴν

τῇ πόλει καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.
 65 διαλεχθεὶς δὲ περὶ τούτων καὶ τὰς τῆς Ἑλλάδος συμ-
 φορὰς ὁδυράμενος καὶ τῇ πόλει παραινέσας, ὥς χρὴ
 μὴ περιορᾶν αὐτήν οὕτω πράττουσαν, ἐπὶ τελευτῆς
 ἐπὶ τε τὴν δικαιοσύνην παρακαλῶ καὶ τοῖς ἁμαρτα-
 νομένοις ἐπιπλήττω καὶ περὶ τῶν μελλόντων συμβου- d
 λεύω. λαβὼν οὖν ἀρχὴν ταύτην, ὅθεν διαλέγομαι
 περὶ αὐτῶν, ἀνάγνωθι καὶ τοῦτο τὸ μέρος αὐτοῖς.

66

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ἦγοῦμαι δὲ δεῖν ἡμᾶς οὐ μόνον ψηφισαμένους
 τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ
 βουλευσαμένους, ὅπως ἄξομεν αὐτήν (p. 164, § 25)
 μέγχι τοῦ

ἐπιλίποι δ' ἂν με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέ- 339
 ρας, εἰ πάσας τὰς πλημμελείας τὰς ἐν τοῖς πράγ-
 μασιν ἐγγεγεννημένας ἐξετάζειν ἐπιχειροίην (p. 170,
 § 56).

εἴτ' ἐξελὼν τὰ μῆσα συνῆψεν οὕτως·

τίς οὖν ἀπαλλαγὴ γενήσεται τῆς ταραχῆς ταύτης; 340
 καὶ πῶς ἐπανορθωσόμεθα τὰ τῆς πόλεως καὶ βελ-
 τίω ποιήσομεν; πρῶτον μὲν, ἣν παυσώμεθα δη-
 μοτικούς μὲν νομίζοντες τοὺς συκοφάντας, ὀλι-
 γαρχικούς δὲ τοὺς καλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν
 (p. 186, § 133),

καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βιβλίου.

67

(κε.) Δυσὸν μὲν τοίνυν λόγῳ ἀκηκόατε· βού- 342
 λομαι δὲ καὶ τοῦ τρίτου μικρὰ διελθεῖν, ἵν' ὑμῖν εἴη c
 μᾶλλον γένηται καταφανές, ὅτι πάντες οἱ λόγοι πρὸς
 ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην συντείνουσιν. ἔστι δ' ὁ μέλ-
 λων δειχθῆσεσθαι Νικοκλεῖ τῷ Κυπρίῳ, τῷ κατ' ἐκεί-
 νον τὸν χρόνον βασιλεῖ, συμβουλευόν, ὥς δεῖ τῶν
 πολιτῶν ἄρχειν· οὐχ ὁμοίως δὲ γέγραπται τοῖς ἀνε-

- 68 γνωσμένοις. οὗτοι μὲν γὰρ τὸ λεγόμενον ὁμολογού-
μενον αἶε τῷ προσηρημένῳ καὶ συγκεκλειμένον ἔχου- d
σιν, ἐν δὲ τούτῳ τούναντίον· ἀπολύσας γὰρ ἀπὸ τοῦ
προτέρου καὶ χωρὶς ὥσπερ τὰ καλούμενα κεφάλαια
ποιήσας πειρωῖμαι διὰ βραχέων ἕκαστον ὧν συμβου-
69 λεύω φράζειν. τούτου δ' ἕνεκα ταύτην ἐποίησάμην
τὴν ὑπόθεσιν, ἡγούμενος ἐκ τοῦ παραινέειν τὴν τε
διάνοιαν τὴν ἐκείνου μάλιστ' ὠφελήσειν καὶ τὸν
τρόπον τὸν ἑμῶν τάχιστα δηλώσειν. διὰ τὴν αὐ-
τὴν δὲ ταύτην πρόφασιν καὶ νῦν αὐτὸν ὑμῖν δεῖξαι e
προειλόμην, οὐχ ὥς ἄριστα τῶν λοιπῶν γεγραμμένον,
ἀλλ' ὥς ἐκ τούτου μάλιστα φανερός γενησόμενος, ὃν
τρόπον εἶθισμαι καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς δυνάσταις
70 πλησιάζειν· φανήσομαι γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐλευθέρως
καὶ τῆς πόλεως ἀξίως διειλεγμένος, καὶ οὐ τὸν ἐκεί- 343
νου πλουτὸν οὐδὲ τὴν δύναμιν θεραπέων ἀλλὰ τοῖς
ἀρχομένοις ἐπαμύνων, καὶ παρασκευάζων καθ' ὅσον
ἡδυνάμην τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ὡς οἷόν τε πραοτά-
την. ὅπου δὲ βασιλεὶ διαλεγόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου
τοὺς λόγους ἐποιούμην, ἤπου τοῖς ἐν δημοκρατίᾳ πο-
λιτευόμενοις σφόδρ' ἂν παρακελευσαίμην τὸ πλη-
71 θος θεραπέειν. (κς.) Ἐν μὲν οὖν τῷ προοιμίῳ καὶ
τοῖς πρώτοις λεγομένοις ἐπιτιμῶ ταῖς μοναρχίαις, ὅτι b
δέον αὐτοὺς τὴν φρόνησιν ἀσκεῖν μᾶλλον τῶν ἄλλων,
χεῖρον παιδεύονται τῶν ἰδιωτῶν. διαλεχθεὶς δὲ περὶ
τούτων παραινῶ τῷ Νικοκλεῖ μὴ ῥαθυμεῖν μηδ' ὥσ-
περ ἰερωσύνην εἰληφότα τὴν βασιλείαν, οὕτω τὴν
γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ τῶν ἡδονῶν ἀμελήσαντα προσ-
72 ἔχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασιν. ἐπιχειρῶ δὲ καὶ τοῦτο
πεῖθαι αὐτὸν, ὥς χρὴ δεινὸν νομίζειν, ὅταν ὀρθῶ τοὺς c
χείρους τῶν βελτιόνων ἄρχοντας καὶ τοὺς ἀνυη-
τοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττοντας, λέγων.

ὥς ὅσω περ ἂν ἐρρωμενέστερον τὴν τῶν ἄλλων ἀ-
νοϊαν ἀτιμάσῃ, τοσούτῳ μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοϊαν
ἀσκήσει. ποιησάμενος οὖν ἀρχὴν, ἣν ἐγὼ τελευτήν,
ἀνάγνωθι καὶ τούτου τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν μέρος
αὐτοῖς.

73

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

Μάλιστα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακλη-
θεῖς, εἰ δεινὸν ἡγήσαιτο τοὺς χεῖρους τῶν βελτιό-
νων ἄρχειν καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμω-
τέροις προστάττειν (p. 17, § 14)

μέχρι τοῦ

σοφοὺς νόμιξε μὴ τοὺς περὶ μικρῶν ἀκριβῶς ἐρί-
ζοντας ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγάλων λέγον-
τας. χρῶ τοῖς εἰρημένοις, ἣ ζήτει βελτίῳ τούτων
(p. 37, § 39).

74

(κς'. *α'.) Τῶν μὲν τοίνυν λόγων ἅλις ἡμῖν ἔστω
τῶν ἀναγινωσκομένων καὶ τηλικούτο μῆκος ἐχόντων·
ἐπεὶ μικροῦ γε μέρους τῶν πάλαι γεγραμμένων οὐκ
ἂν ἀποσχοίμην ἀλλ' εἰποίμ' ἂν, εἰ τί μοι δόξειε πρέ-
πον εἶναι τῷ παρόντι καιρῷ· καὶ γὰρ ἂν ἄτοπος
εἴην, εἰ τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους ἐγὼ
μόνος ἀπεχοίμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων,
ἄλλως τε καὶ νῦν, ὅτ' οὐ μόνον μικροῖς μέρεσιν
ἀλλ' ὅλοις εἰδεσι προειλόμεν χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς.
ταῦτα μὲν οὖν, ὅπως ἂν ἡμῖν συμπίπτῃ, ποιήσομεν.

Pag.
Orrell
58

75

Εἶπον δέ που πρὶν ἀναγινωσκέσθαι τούτους,
ὥς ἀξιοίην οὐ μόνον, εἰ βλαβεροῖς χρῶμαι τοῖς λό-
γοις, δοῦναι δίκην ὑμῖν, ἀλλ' εἰ μὴ τοιούτοις,
οἷσις οὐδαίς ἄλλος, τῆς μεγίστης τυχεῖν τιμωρίας.
εἰ τινες οὖν ὑμῶν ὑπέλαβον τότε λίαν ἀλαξονικὸν
εἶναι καὶ μέγα τὸ φηθὲν, οὐκ ἂν δικαίως ἔτι τὴν
γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οἶμαι γὰρ ἀποδεδωκέναι

- τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τοιοῦτους εἶναι τοὺς λόγους τοὺς
 76 ἀναγνωσθέντας, οἷους περ ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην. βου-
 λομαι δ' ὑμῖν διὰ βραχέων ἀπολογίσασθαι περὶ
 ἐκάστου καὶ ποιῆσαι μᾶλλον ἔτι καταφανές, ὥς ἀληθῆ
 καὶ τότε προεῖπον καὶ νῦν λέγω περὶ αὐτῶν. (κς.^{*} β'.)
 Καὶ πρῶτον μὲν ποῖος γένοιτ' ἂν λόγος ὀσιώτερος ἢ 59
 δικαιότερος τοῦ τοὺς προγόνους ἐγκωμιάζοντος ἀξίως
 τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγ-
 77 μένων αὐτοῖς; ἔπειτα τίς ἂν πολιτικώτερος καὶ μᾶλ-
 λον πρέπων τῇ πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνον-
 τος ἐκ τε τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τῶν κινδύνων
 ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον ἢ Λακεδαιμονίων; ἔτι δὲ τίς
 ἂν περὶ καλλιόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων τοῦ τοὺς
 Ἑλλήνας ἐπὶ τε τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν παρα-
 καλοῦντος καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας συμ-
 78 βουλευόντος; ἐν μὲν τοίνυν τῷ πρώτῳ λόγῳ περὶ
 τούτων τυγχάνω διειλεγμένος, ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις περὶ
 ἐλαττόνων μὲν ἢ τηλικούτων, οὐ μὴν περὶ ἀχρηστο-
 τέρων οὐδ' ἦττον τῇ πόλει συμφερόντων. γνώσεσθε
 δὲ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἣν παραβάλλητε πρὸς ἕτερα
 τῶν εὐδοκιμούντων καὶ τῶν ὠφελίμων εἶναι δο-
 κούντων.
- 79 Οἶμαι δὴ πάντας ἂν ὁμολογῆσαι τοὺς νόμους
 πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι τῷ βίῳ
 τῷ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἢ μὲν τούτων χρῆσις τοῦτ'
 ὠφελεῖν μόνον πέφυκε, τὰ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὰ
 συμβόλαια τὰ γιγνόμενα πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς· εἰ δὲ
 τοῖς λόγοις πείθοισθε τοῖς ἑμοῖς, ὅλην τὴν Ἑλλάδα
 καλῶς ἂν διοικοῖτε καὶ δικαίως καὶ τῇ πόλει συμφε-
 80 ρόντως. χρὴ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ ἀμφοτέρα
 μὲν ταῦτα σπουδάζειν, αὐτοῖν δὲ τούτοις τὸ μείζον 60
 καὶ τὸ πλείονος ἄξιον προτιμᾶν, ἔπειτα κάκεινο γι-

- γνωσκειν, ὅτι νόμους μὲν θεῖναι μυριοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἱκανοὶ γεγόνασιν, εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν συμφερόντων ἀξίως τῆς πόλεως
- 81 καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν πολλοὶ δυνηθεῖεν· ὧν ἕνεκα τοὺς ἔργον ποιουμένους τοὺς τοιοῦτους λόγους εὐρίσκειν τοσοῦτον χρεὶ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῶν τοὺς νόμους τιθέντων καὶ γραφόντων, ὅσῳ πέρ εἰσι σπανιότεροι καὶ χαλεπότεροι καὶ ψυχῆς φρονιμωτέρας δεόμενοι τυγχάνουσιν, ἄλλως τε δὴ καὶ νῦν. ὅτε μὲν γὰρ ἤρχετο τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι καὶ συνοικίεσθαι κατὰ πόλεις, εἰκὸς παρὰ πλῆσιν εἶναι τὴν ζήτησιν αὐτῶν· ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα προεληλύθαμεν ὥστε καὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰρημένους καὶ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἀναριθμήτους εἶναι, καὶ τῶν μὲν νόμων ἐπαινεῖσθαι τοὺς ἀρχαιοτάτους, τῶν δὲ λόγων τοὺς καινοτάτους, οὐκέτι τῆς αὐτῆς διανοίας
- 83 ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῖς μὲν τοὺς νόμους τιθέναι προκαρουμένοις προὔργου γέγονε τὸ πλῆθος τῶν κειμένων, οὐδὲν γὰρ αὐτοὺς δεῖ ζητεῖν ἐτέρους, ἀλλὰ τοὺς παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμοῦντας πειραθῆναι συναγαγεῖν, ὃ ῥαδίως ὅστις ἂν οὖν βουλευθεὶς ποιήσῃ, τοῖς δὲ περὶ τοὺς λόγους πραγματευομένοις διὰ τὸ προκατ- 61 εἰληφθαι τὰ πλείστα τούναντίον συμβέβηκε· λέγοντες μὲν γὰρ ταῦτά τοις πρότερον εἰρημένοις ἀναισχυντεῖν καὶ ληρεῖν δόξουσι, καινὰ δὲ ζητοῦντες ἐπιπόνως εὐρήσουσιν. διόπερ ἔφασκον ἀμφοτέροις μὲν ἐπαινεῖσθαι προσήκειν, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς τὸ χαλεπότερον ἐξεργάζεσθαι δυναμένοις.
- 84 Ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν ἐπὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην προσποιουμένων προτρέπειν ἡμεῖς ἂν ἀληθέστεροι καὶ χρησιμώτεροι φανείμεν ὄντες. οἱ μὲν γὰρ παρακαλοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φρόνησιν

τὴν ὑπὸ τῶν ἄλλων μὲν ἀγνοουμένην, ὑπ' αὐτῶν δὲ
 τούτων ἀντιλεγομένην, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν ὑπὸ πάντων
 85 ὁμολογουμένην· κακένοις μὲν ἀπόχρη τοσοῦτον, ἣν
 ἐπαγαγέσθαι τινὰς τῇ θόξῃ τῇ τῶν ὀνομάτων δυνη-
 θῶσιν εἰς τὴν αὐτῶν ὁμιλίαν, ἐγὼ δὲ τῶν μὲν ἰδιω-
 τῶν οὐδένα πώποτε φανήσομαι παρακαλέσας ἐπ' ἑμαν-
 τόν, τὴν δὲ πόλιν ὅλην πειρῶμαι πείθειν τοιούτοις
 πράγμασιν ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν αὐτοὶ τ' εὐδαιμονήσουσι
 καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλ-
 86 λάξουσιν. καίτοι τὸν πάντας τοὺς πολίτας προτρέ-
 πειν προθυμούμενον πρὸς τὸ βέλτιον καὶ δικαιοτέ-
 ρον προστῆναι τῶν Ἑλλήνων, πῶς εἰκὸς τοῦτον τοὺς
 συνόντας διαφθείρειν; τίς δὲ τοιούτους λόγους εὐρί-
 σκειν δυνάμενος πονηροὺς ἂν καὶ περὶ πονηρῶν
 πραγμάτων ζητεῖν ἐπιχειρήσειεν, ἄλλως τε καὶ διαπε- 63
 πραγμένος ἀπ' αὐτῶν ἅπερ ἐγώ;

87 (κς. * γ') Τούτων γὰρ γραφέντων καὶ διαδοθέν-
 των καὶ θόξαν ἔσχον παρὰ πολλοῖς καὶ μαθητὰς πολ-
 λοὺς ἔλαβον, ὧν οὐδεὶς ἂν παρέμεινεν, εἰ μὴ τοιού-
 τον ὄντα με κατέλαβον, οἷόν περ προσεδόκησαν· νῦν
 δὲ τοσοῦτων γεγενημένων, καὶ τῶν μὲν ἑτη τρία, τῶν
 δὲ τέτταρα συνδιαιτηθέντων, οὐδεὶς οὐδὲν φανήσεται
 88 τῶν παρ' ἐμοὶ μεμψάμενος, ἀλλ' ἐπὶ τελευτῆς, ὅτ' ἤδη
 μέλλοιεν ἀποπλεῖν ὥς τοὺς γονέας καὶ τοὺς φίλους
 τοὺς αὐτῶν, οὕτως ἡγάπων τὴν διατριβὴν ὥστε μετὰ
 πόθου καὶ δακρύων ποιείσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν. καίτοι
 πότερα χρὴ πιστεύειν ὑμᾶς τοῖς σαφῶς ἐπισταμένοις
 καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, ἢ τῷ μη-
 89 τεῖν; ὅς εἰς τοσοῦτον πονηρίας καὶ τόλμης ἐλήλυθεν,
 ὥστε γραψάμενος, ὥς λόγους διδάσκω, δι' ὧν πλεο-
 νεκτηήσουσι παρὰ τὸ δίκαιον, ἀπόδειξιν μὲν οὐδεμίαν

- τούτων ἤνεγκε, λέγων δὲ διατετέλεκεν, ὥς δεινόν
 ἐστὶ διαφθείρεσθαι τοὺς τηλικούτους, ὥσπερ ἀντιλέ-
 γοντός τινος περὶ τούτων, ἢ τοῦτο δέον αὐτὸν ἀπο-
 φαίνειν, ὃ πάντες ὁμολογοῦσιν, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο μό-
 νον διδάσκειν, ὥς ἐγὼ τυγχάνω ταῦτα διαπραττόμε-
 90 νος. καὶ εἰ μὲν τις τοῦτον ἀπαγαγὼν ἀνδραποδιστὴν
 καὶ κλέπτην καὶ λωποδύτην μηδὲν μὲν αὐτὸν ἀπο-
 φαίνοι τούτων εἰργασμένον, διεξίει δ' ὥς δεινὸν ἔκα- 63
 στὸν ἐστὶ τῶν κακουργημάτων, ληρεῖν ἂν φαίη καὶ
 μαίνεσθαι τὸν κατηγοροῦν, αὐτὸς δὲ τοιούτοις λόγοις
 91 κεχρημένος οἴεται λανθάνειν ὑμᾶς. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι
 τοῦτό γε καὶ τοὺς ἀμαθεστάτους γιννώσκειν, ὅτι δεῖ
 πιστὰς εἶναι καὶ μέγα δυναμένους τῶν κατηγοριῶν, οὐχ
 αἷς ἔξεστι χρῆσασθαι καὶ περὶ τῶν μηδὲν ἡδικηκότων,
 ἀλλ' ἄς οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν ἡμαρτη-
 κότων· ὧν οὗτος ὀλιγορήσας οὐδὲν προσήκοντας τῇ
 92 γραφῇ λόγους εἰρηκεν. ἔδει γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς λό-
 γους δεικνύναι τοὺς ἐμούς, οἷς διαφθείρω τοὺς συν-
 όντας, καὶ τοὺς μαθητὰς φράζειν τοὺς χεῖρους διὰ
 τὴν συνουσίαν τὴν ἐμὴν γεγεννημένους· νῦν δὲ τού-
 των μὲν οὐδέτερον πεποίηκε, παραλιπὼν δὲ τὴν δι-
 καιοτάτην τῶν κατηγοριῶν ἑξαπατᾷ ὑμᾶς ἐπεχείρη-
 σεν. ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων, ἐξ ὧν περ προσήκει
 καὶ δίκαιόν ἐστι, ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν.
- 93 Καὶ τοὺς μὲν λόγους ὀλίγῳ πρότερον ἀνέγνωμεν
 ὑμῖν, τοὺς δὲ κεχρημένους ἐκ μειρακίων μοι μέχρι
 γήρως δηλώσω, καὶ μάρτυρας ὑμῶν αὐτῶν παρέξο-
 μαι, περὶ ὧν ἂν λέγω, τοὺς κατὰ τὴν ἡλικίαν τὴν
 ἐμὴν γεγεννημένους. ἤρξαντο μὲν οὖν ἐν πρώτοις Εὐ-
 νομός μοι καὶ Λυσιθείδης καὶ Κάλλιππος πλησιάζειν,
 μετὰ δὲ τούτους Ὀνήτωρ, Ἀντικλῆς, Φιλωνίδης, Φι-
 94 λόμηλος, Χαρμαντίδης. τούτους ἀπαντας ἢ πόλις 64

- χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωσεν, οὐχ ὥς τῶν ἄλλο-
 τριῶν ἐφιεμένους ἀλλ' ὥς ἄνδρας ἀγαθοὺς ὄντας καὶ
 πολλὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκότας. πρὸς οὓς
 ὅπως βούλεσθε θέτε με διακεισθαι· πρὸς γὰρ τὸ παρ
 95 ὃν πανταχῶς ἔξει μοι καλῶς. ἦν τε γὰρ ὑπολάβητε
 σύμβουλον εἶναι με καὶ διδάσκαλον τούτων. δικαίως
 ἂν ἔχοιτέ μοι πλείω χάριν ἢ τοῖς δι' ἀρετὴν ἐν πρυ-
 τανείῳ σιτουμένοις· τούτων μὲν γὰρ ἕκαστος αὐτὸν
 μόνον παρέσχε καλὸν ἀγαθόν, ἐγὼ δὲ τοσοῦτους τὸ
 96 πλῆθος, ὅσους ὀλίγῳ πρότερον διήλθον ὑμῖν. εἰ τε
 τῶν μὲν πεπραγμένων ἐκείνοις μηδὲν συναίτιος ἔγε-
 νόμην, ὥς ἐταίροις δὲ καὶ φίλοις αὐτοῖς ἐχρώμην, ἱκα-
 νὴν ὑπὲρ ὧν φεύγω τὴν γραφὴν ἡγοῦμαι καὶ ταύτην
 εἶναι τὴν ἀπολογίαν· εἰ γὰρ τοῖς μὲν δι' ἀρετὴν δω-
 ρεῖς εἰληφόσιν ἤρεσκον, τῷ δὲ συκοφάντῃ μὴ τὴν
 αὐτὴν ἔχω γνώμην, πῶς ἂν εἰκότως γνωσθείην τοὺς
 97 συνόντας διαφθεῖρειν; ἢ πάντων γ' ἂν εἶην δυστυ-
 χέστατος, εἰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκ τε τῶν ἐπιτη-
 δευμάτων καὶ τῶν συνουσιῶν τῶν μὲν χείρω, τῶν δὲ
 βελτίῳ δόξαν λαμβανόντων ἐγὼ μόνος μὴ τύχοιμι τῆς
 δοκιμασίας ταύτης, ἀλλὰ τοιούτοις μὲν ἀνδράσι συμ-
 βεβιωκῶς, ἀνέγκλητον δ' ἐμαυτὸν μέχρι ταυτησὶ τῆς
 ἡλικίας παρεσχηκῶς, ὅμοιος εἶναι δόξαιμι τοῖς ἐκ τε
 τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἄλλων συνουσιῶν δια- 65
 βεβλημένοις. ἡδέως δ' ἂν εἰδείην, τί ποτ' ἂν ἐπαθον,
 εἰ τίς μοι τοιοῦτος ἦν συγγεγεννημένος, οἷός περ ἐστίν
 ὁ κατήγορος, ὃς μισῶν ἅπαντας τοὺς τοιούτους καὶ
 μισούμενος εἰς τουτονὶ καθέστηκα τὸν κίνδυνον.
- 98 Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνος ὁ λόγος δικαίως ἂν με βλά-
 ψειεν, ὃν ἴσως ἂν τινες τολμήσειαν εἰπεῖν τῶν παν-
 τάπασι πρὸς με δυσκόλως διακειμένων, ὥς τοῦτοις
 μὲν οἷς εἴρηκα τοσοῦτον μόνον ἐχρώμην, ὅσον ὀφθῇ-

- ναι διαλεγόμενος, ἕτεροι δὲ τινές μοι πολλοὶ καὶ πολυπράγμονες μαθηταὶ γεγόνασιν, οὓς ἀποκρύπτομαι
 99 πρὸς ὑμᾶς. ἀξιῶ γὰρ, εἰ μὲν τινες τῶν ἐμοὶ συγγεγενημένων ἀνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασιν περὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς φίλους καὶ τὸν ἰδίον οἶκον, ἐκείνους ὑμᾶς ἐπαινεῖν, ἐμοὶ δὲ μηδεμίαν ὑπὲρ τούτων χάριν ἔχειν, εἰ δὲ πονηροὶ καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις, οἷοι φαίνεται καὶ γράφεσθαι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, παρ' ἐμοῦ
 100 δίκην λαμβάνειν. καίτοι τίς ἂν πρόκλησις γένοιτο ταύτης ἀνεπιφθονωτέρα καὶ ταπεινωτέρα τῆς τῶν μὲν καλῶν κἀγαθῶν οὐκ ἀμφισβητούσης, εἰ δὲ τινες πονηροὶ γεγόνασιν, ὑπὲρ τούτων δίκην ὑποσχεῖν ἐθέλουσης; καὶ ταῦτ' οὐ λόγος μάτην εἰρημένους ἐστίν, ἀλλὰ παρὰχωρῶ καὶ τῷ κατηγορῶ καὶ τῷ βουλομένῳ 66 τῶν ἄλλων, εἰ τις ἔχει τινὰ φράσαι τοιοῦτον, οὐχ ὥς οὐχ ἡδέως ἂν τινῶν μου καταψευσαμένων, ἀλλ' ὥς εὐθύς φανερῶν ἐσομένων ὑμῖν καὶ τῆς ζημίας ἐκείνοις ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ γενησομένης.
- 101 Περὶ μὲν οὖν ὧν φεύγω τὴν γραφὴν καὶ τοῦ μὴ διαφθεῖρειν τοὺς συνόντας, οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν σαφέστερον ἐπιδείξαι δυνηθείην. (κς'. * δ'.) Ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς πρὸς Τιμόθεόν μοι φιλίας γεγενημένης καὶ διαβάλλειν ἡμᾶς ἀμφοτέρους ἐπεχείρησεν, καὶ οὐκ ἤσυχύνθη περὶ ἀνδρὸς τετελευτηκότος καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίου τῇ πόλει βλασφήμους καὶ λίαν ἀσελ-
 102 γεῖς λόγους εἰπών. ἐγὼ δ' ὥμην μὲν, εἰ καὶ φανερώς ἐξηλεγχόμην ἀδικῶν, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνον φιλίαν σφῆζεσθαι μοι προσήκειν· ἐπειδὴ δὲ Λυσίμαχος καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐπιχειρεῖ με βλάπτειν, ἐξ ὧν δικαίως ἂν ὠφελοίμην, ἀναγκαίως ἔχει διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. διὰ τοῦτο δ' οὐχ ἅμα περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἐποίησάμην τὴν μνησίαν, ὅτι πολὺ

- 103 τὰ πράγματα διέφερεν αὐτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἐκείνων
οὐδὲν φλαῦρον εἰπεῖν ὁ κατήγορος ἐτόλμησε, περὶ δὲ
τὴν Τιμοθέου κατηγορίαν μᾶλλον ἐσπουδασεν ἢ περὶ
ᾧν ἀπήνεγκε τὴν γραφήν· ἐπειθ' οἱ μὲν ὀλίγων ἐπε-
στάτησαν, τῶν δ' ἐκάστῳ προσταχθέντων οὕτως
ἐπεμελήθησαν ὥστε τυχεῖν τῆς τιμῆς τῆς ὀλίγῳ πρό-
τερον ὑπ' ἐμοῦ λεχθείσης, ὁ δὲ πολλῶν καὶ μεγάλων 67
πραγμάτων καὶ πολλὸν χρόνον κατέστη κύριος. ὥστ'
οὐκ ἂν ἤρμοσεν ἅμα περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων χρη-
σασθαι τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἀναγκαίως εἶχεν οὕτω διε-
104 λέσθαι καὶ διατάξασθαι περὶ αὐτῶν. χρηὲς δὲ τὸν ὑπὲρ
ἐκείνου λόγον οὐκ ἀλλότριον εἶναι νομίζειν τοῖς ἐνε-
στῶσι πράγμασιν οὐδ' ἐμὲ λέγειν ἔξω τῆς γραφῆς·
τοῖς μὲν γὰρ ἰδιώταις ὑπὲρ ᾧν ἕκαστος ἐπραξε προσ-
ῆκει διαλεχθεῖσι καταβαίνειν ἢ δοκεῖν περιεργάζε-
σθαι, τοῖς δ' ὑπολαμβανομένοις συμβούλοις εἶναι καὶ
διδασκάλοις ὁμοίως ὑπὲρ τῶν συγγεγενημένων ὥσπερ
ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγκαῖον ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἄλ-
λως τ' ἦν καὶ τύχῃ τις διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην κρινό-
105 μενος· ὅπερ ἐμοὶ συμβέβηκεν. ἐτέρῳ μὲν οὖν ἀπέ-
χρησεν ἂν τοῦτ' εἰπεῖν, ὥς οὐ δίκαιός ἐστι μετέχειν,
εἴ τι Τιμόθεος πράττων μὴ κατώρθωσεν· οὐδὲ γὰρ
τῶν δωρεῶν οὐδὲ τῶν τιμῶν οὐδεὶς αὐτῷ μετέδωκε
τῶν ἐκείνῳ ψηφισθεῖσων, ἀλλ' οὐδ' ἐπαινέσαι τῶν
φητόρων οὐδεὶς ἠξίωσεν ὥς σύμβουλον γεγεννημένον·
εἶναι δὲ δίκαιον ἢ καὶ τῶν ἀγαθῶν κοινωνεῖν ἢ μηδὲ
106 τῶν ἀτυχιῶν ἀπολαύειν. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν αἰσχυ-
θεῖην ἂν εἰπεῖν, τὴν αὐτὴν δὲ ποιοῦμαι πρόκλησιν, ἥν-
περ καὶ περὶ τῶν ἄλλων· ἀξιῶ γὰρ, εἰ μὲν κακὸς ἀνὴρ
γέγονε Τιμόθεος καὶ πολλὰ περὶ ὑμᾶς ἐξημαρτε, μετέ-
χειν καὶ δίκην διδόναι καὶ πάσχειν ὅμοια τοῖς ἀδι- 68
κοῦσιν· ἦν δ' ἐπιδειχθῆ καὶ πολίτης ὢν ἀγαθὸς καὶ

στρατηγὸς τοιοῦτος, οἷος οὐδεὶς ἄλλος ὢν ἡμεῖς ἴσμεν, ἐκείνον μὲν οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἐπαινεῖν καὶ χάριν ἔχειν αὐτῷ, περὶ δὲ ταυτησὶ τῆς γραφῆς ἐκ τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων, ὃ τι ἂν ὑμῖν δίκαιον εἶναι δοκῇ, τοῦτο γινώσκειν.

- 107 (κς. * ε'.) Ἀθροώτατον μὲν οὖν τοῦτ' εἶπειν ἔχω περὶ Τιμοθέου καὶ μάλιστα καθ' ἀπάντων, ὅτι τοσαύτας ἤρקה πόλεις κατὰ κράτος, ὅσας οὐδεὶς πώποτε τῶν ἐστρατηγηκότων, οὔτε τῶν ἐκ ταύτης τῆς πόλεως οὔτε τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ τούτων ἐνίας, ὧν ληφθεῖσων ἅπας ὁ τόπος ὁ περιέχων οἰκεῖος ἠναγκάσθη τῇ πόλει γενέσθαι· τηλικαύτην ἐκάστη
- 108 δύναμιν εἶχεν. τίς γὰρ οὐκ οἶδε Κόρκυραν μὲν ἐν ἐπικαιροτάτῳ καὶ κάλλιστα κειμένην τῶν περὶ Πελοπόννησον, Σάμον δὲ τῶν ἐν Ἰωνίᾳ, Σηστόν δὲ καὶ Κριθώτην τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, Ποτειδαίαν δὲ καὶ Τορώνην τῶν ἐπὶ Θράκης; ὥς ἐκεῖνος ἀπάσας κησάμενος παρέδωκεν ὑμῖν, οὐ δαπάναις μεγάλαις, οὐδὲ τοὺς ὑπάρχοντας συμμάχους λυμηνάμενος, οὐδὲ πολ-
- 109 λὰς ὑμᾶς εἰσφορὰς ἀναγκάσας εἰσενεγκεῖν, ἀλλ' εἰς μὲν τὸν περίπλουν τὸν περὶ Πελοπόννησον τρία καὶ δέκα μόνον τάλαντα δούσης αὐτῷ τῆς πόλεως καὶ τριήρεις πεντήκοντα Κόρκυραν εἴλε, πόλιν ὀγδοήκοντα τριήρεις κεκτημένην, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον Λα- 69
- κεδαιμονίους ἐνίκησε ναυμαχῶν, καὶ ταύτην ἠνάγκασεν αὐτοὺς συνθῆσθαι τὴν εἰρήνην, ἣ τοσαύτην με-
- 110 ταβολὴν ἐκατέρῃ τῶν πόλεων ἐποίησεν, ὥσθ' ἡμᾶς μὲν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας θύειν αὐτῇ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὥς οὐδεμιᾶς ἄλλης οὕτω τῇ πόλει συνενεγκούσης, Λακεδαιμονίων δὲ μετ' ἐκείνον τὸν χρόνον μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἑωρᾶσθαι μήτε ναυτικὸν ἐντὸς Μαλέας περιπλέον μήτε πεζὸν στρατόπεδον δι' Ἰσθμοῦ

- πορευόμενον, ὅπερ αὐτοῖς τῆς περὶ Λεῦκτρα συμφο-
 111 ρᾶς εὖροι τις ἂν αἴτιον γεγεννημένον. μετὰ δὲ ταύτας
 τὰς πράξεις ἐπὶ Σάμον στρατεύσας, ἣν Περικλῆς ὁ
 μεγίστην ἐπὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη
 δόξαν εἰληφώς ἀπὸ διακοσίων [νεῶν] καὶ χιλίων τα-
 λάντων κατεπολέμησε, ταύτην οὔτε πλέον οὔτ' ἔλατ-
 τον παρ' ὑμῶν λαβὼν οὔτε παρὰ τῶν συμμάχων ἐκλέ-
 ξας, ἐν δέκα μηνσὶν ἐξεπολιόρκησεν ὀκτακισχιλλοῖς
 πελτασταῖς καὶ τριήρεσι τριάκοντα, καὶ τοῦτοῖς ἅπα-
 112 σιν ἐκ τῆς πολεμίας τὸν μισθὸν ἀπέδωκεν. καίτοι
 τοιοῦτον ἔργον ἂν τις ἄλλος φανῇ πεποικῶς, ὁμο-
 λογῶ ληρεῖν, ὅτι διαφερόντως ἐπαινεῖν ἐπιχειρῶ τὸν
 οὐδὲν περικτώτερον τῶν ἄλλων διαπεπραγμένον. ἐν-
 τεῦθεν τοίνυν ἀναπλεύσας Σηστὸν καὶ Κριθώτην
 ἔλαβε, καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀμελουμένης Χερρουνή-
 113 σου προσέχειν ὑμᾶς αὐτῇ τὸν νοῦν ἐποίησεν. τὸ δὲ
 τελευταῖον Ποτειδαιαν, εἰς ἣν ἡ πόλις τετρακόσια καὶ 70
 δισχίλια τάλαντα τὸ πρότερον ἀνήλωσε, ταύτην εἶλεν
 ἀπὸ τῶν χρημάτων ὧν αὐτὸς ἐπόρισε καὶ τῶν συν-
 τάξεων τῶν ἀπὸ Θράκης· καὶ προσέτι Χαλκιδέας ἅπαν-
 τας κατεπολέμησεν. εἰ δὲ δεῖ μὴ καθ' ἕκαστον ἀλλὰ
 διὰ βραχέων εἰπεῖν, τεττάρων καὶ εἴκοσι πόλεων κυ-
 ρίους ὑμᾶς ἐποίησεν, ἐλάττω δαπανήσας ὧν οἱ πατέ-
 ρες ἡμῶν εἰς τὴν Μηλίων πολιορκίαι ἀνήλωσαν.
 114 Ἡβουλόμην δ' ἂν, ὥσπερ ἐξαριθμῆσαι τὰς πρά-
 ξεις ῥᾶδιον γέγονεν, οὕτως οἷόν τ' εἶναι συντόμως
 δηλῶσαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἕκαστα τούτων ἐπρά-
 χθη, καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὥς εἶχε, καὶ τὴν τῶν πολε-
 μίων δύναμιν· πολὺ γὰρ ἂν ὑμῖν αἷ τ' εὐεργεσίαι·
 μείζους κακείνος πλείονος ἄξιος ἔδοξεν εἶναι. νῦν δὲ
 115 ταῦτα μὲν ἔασω διὰ τὸ πλῆθος. (κς'. *ς'.) Ἠγοῦμαι
 δ' ὑμᾶς ἡδέως ἂν ἀκοῦσαι, διὰ τί ποτε τῶν μὲν εὐδο-

- κιμούντων ἀνδρῶν παρ' ὑμῖν καὶ πολεμικῶν εἶναι
 δοκούντων οὐδὲ κώμην ἐνιοι λαβεῖν ἡδυνήθησαν,
 Τιμόθεος δ' οὔτε τὴν τοῦ σώματος φύσιν ἔχων ἐρ-
 ρωμένην οὔτ' ἐν τοῖς στρατοπέδοις τοῖς πλανωμένοις
 κατατετριμμένος ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν πολιτευόμενος τη-
 λικαῦτα διεπράξατο τὸ μέγεθος. ἔστι δ' ὁ λόγος ὁ
 περὶ τούτων φιλαπεχθήμων μὲν, φηθῆναι δ' οὐκ
 116 ἀσύμφορος. ἐκεῖνος γὰρ τούτῳ τῶν ἄλλων διήνεγκεν,
 ὅτι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν πραγμάτων
 καὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς τούτων οὐ τὴν αὐτὴν ὑμῖν 71
 γνώμην εἶχεν. ὑμεῖς μὲν γὰρ χειροτονεῖτε στρατη-
 γοὺς τοὺς εὐρωστοτάτους τοῖς σώμασι καὶ πολλάκις
 ἐν τοῖς ξενικοῖς στρατεύμασι γεγεννημένους, ὥς διὰ
 τούτων διαπραξόμενοι τι τῶν δεόντων· ὁ δὲ τοῖς μὲν
 117 τοιούτοις λοχαγοῖς ἐχρήτο καὶ ταξίαρχοις, αὐτὸς δὲ
 περὶ ταῦτα δεινὸς ἦν, περὶ ἅπερ χρὴ φρόνιμον εἶναι
 τὸν στρατηγὸν τὸν ἀγαθόν. ἔστι δὲ ταῦτα τίνα δύνα-
 μιν ἔχοντα; δεῖ γὰρ οὐχ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀλλὰ σαφῶς
 φράσαι περὶ αὐτῶν. πρῶτον μὲν δύνασθαι γινῶναι,
 πρὸς τίνας πολεμητέον καὶ τίνας συμμάχους ποιητέον·
 ἀρχὴ γὰρ αὕτη στρατηγίας ἐστίν, ἥς ἦν διαμάρτη τις,
 ἀνάγκη τὸν πόλεμον ἀσύμφορον καὶ χαλεπὸν καὶ πε-
 118 ριέργον εἶναι. περὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην προαίρεσιν
 οὐ μόνον οὐδεὶς τοιοῦτος γέγονεν ἀλλ' οὐδὲ παρα-
 πλήσιος. ῥάδιον δ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων γινῶναι·
 πλείστους γὰρ πολέμους ἄνευ τῆς πόλεως ἀνελόμενος
 ἅπαντας τούτους κατώρθωσε καὶ δικαίως ἅπασι
 τοῖς Ἑλλησιν ἐδούξεν αὐτοὺς ποιήσασθαι. καίτοι τοῦ
 119 καλῶς βουλευέσασθαι τίς ἂν ἀπόδειξιν ἔχοι σαφεστέ-
 ραν καὶ μείζω ταύτης παρασχέσθαι; δεύτερον τί
 προσήκει τὸν στρατηγὸν τὸν ἀγαθόν; στρατόπεδον
 συναγαγεῖν ἀρμόττον τῷ πολέμῳ τῷ παρόντι, καὶ 72

- τοῦτο συντάξαι καὶ χρήσασθαι συμφερόντως. ὥς μὲν τοίνυν ἡπίστατο χρῆσθαι καλῶς, αἱ πράξεις αὐταὶ δεδηλώκασιν· ὥς δὲ καὶ πρὸς τὸ παρασκευάσασθαι μεγαλοπρεπῶς καὶ τῆς πόλεως ἁξίως ἀπάντων διήνεγκεν, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἂν ἄλλως εἶπεῖν τολμήσειεν.
- 120 ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις ἀπορίας ἐνεργεῖν στρατοπέδου καὶ πενίας, καὶ πάλιν εὐπορίας εὐρεῖν, τίς οὐκ ἂν τῶν συνεστρατευμένων πρὸς ἀμφοτέρω ταῦτα διαφέρειν ἐκείνον προκρίνειεν; συνίσασι γὰρ αὐτῷ κατὰ μὲν ἀρχὰς τῶν πολέμων διὰ τὸ μηδὲν παρὰ τῆς πόλεως λαμβάνειν εἰς τὰς ἐσχάτας ἐνδεΐας καθιστάμενον, ἐκ δὲ τούτων εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περιστάναι θυνάμενον ὥστε καὶ τῷ πολέμῳ περιγίγνεσθαι καὶ τοῖς στρατιώταις ἐντελεῖς ἀποδιδόναι τοὺς
- 121 μισθοὺς. οὕτω τοίνυν τούτων μεγάλων ὄντων καὶ σφόδρα κατεπειγόντων, ἐπὶ τοῖς ἐχομένοις δικαίως ἂν τις αὐτὸν ἔτι μᾶλλον ἐπαινέσειεν. ὁρῶν γὰρ ὑμᾶς τούτους μόνους ἄνδρας νομίζοντας, τοὺς ἀπειλοῦντας καὶ τοὺς ἐκφοβοῦντας τὰς ἄλλας πόλεις καὶ τοὺς ἀεί τι νεωτερίζοντας ἐν τοῖς συμμάχοις, οὐκ ἐπηκολούθησε ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, οὐδ' ἡβουλήθη βλέπτων τὴν πόλιν εὐδοκιμεῖν, ἀλλὰ τοῦτ' ἐφιλοσόφει καὶ τοῦτ' ἐπραττεν, ὅπως μηδεμία τῶν πόλεων αὐτὸν φοβήσεται τῶν Ἑλληνίδων, ἀλλὰ πᾶσαι θαρρή-
- 122 σουσι πλὴν τῶν ἀδικουσῶν. ἡπίστατο γὰρ τοὺς τε δε- 73 διότας, ὅτι μισοῦσι, δι' οὓς ἂν τοῦτο πεπονθότες τυγχάνωσι, τὴν τε πόλιν διὰ μὲν τὴν φιλίαν τὴν τῶν ἄλλων εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην γενομένην, διὰ δὲ τὸ μῖσος μικρὸν ἀπολιποῦσαν τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. ὃν ἐνθυμούμενος τῇ μὲν δυνάμει τοὺς τῆς πόλεως πολεμίους κατεστρέφετο, τῷ δ' ἦθει τὴν εὐνοίαν τὴν τῶν ἄλλων προσήγετο,

- νομίζων τοῦτο στρατήγημα μείζον εἶναι καὶ κάλλιον
 ἢ πολλὰς πόλεις ἐλεῖν καὶ πολλάκις νικῆσαι μαχόμε-
 123 νος. οὕτω δ' ἐσπούδαζε περὶ τὸ μηδεμίαν τῶν πόλεων
 μηδὲ μικρὰν ὑποψίαν περὶ αὐτοῦ λαβεῖν ὥς ἐπιβου-
 λεύοντος, ὥσθ' ὁπότε μέλλοι τινα παραπλεῖν τῶν μὴ
 τὰς συντάξεις διδουσῶν, πέμψας προηγόρευε τοῖς
 ἄρχουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τῶν λιμένων ἐξαίφνης ὀφθῇς
 124 εἰς θόρυβον καὶ ταραχὴν αὐτοὺς καταστήσειεν. εἰ δὲ
 τύχοι καθορισθεὶς πρὸς τὴν χώραν, οὐκ ἂν ἐφήκε
 τοῖς στρατιώταις ἀρπάζειν καὶ κλέπτειν καὶ πορθεῖν
 τὰς οἰκίας, ἀλλὰ τοσαύτην εἶχεν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τοῦ
 μηδὲν γίνεσθαι τοιοῦτον, ὅσῃν περ οἱ δεσπόται τῶν
 πτημάτων· οὐ γὰρ τούτῳ προσεῖχε τὸν νοῦν, ὅπως
 ἐκ τῶν τοιούτων αὐτὸς εὐδοκιμήσει παρὰ τοῖς στρα-
 125 τιώταις, ἀλλ' ὅπως ἡ πόλις παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. πρὸς
 δὲ τούτοις τὰς δοριαλώτους τῶν πόλεων οὕτω πρῶτος 74
 διώκει καὶ νομίμως, ὥς οὐδεὶς ἄλλος τὰς συμμαχίδας,
 ἡγούμενος, εἰ τοιοῦτος ὢν φαίνοιτο περὶ τοὺς πολε-
 μήσαντας, τὴν μεγίστην πίστιν ἐσεσθαι δεδωκώς, ὥς
 οὐδέποτε ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτεῖν τολμή-
 126 σειεν. τοιγάρτοι διὰ τὴν δόξαν τὴν ἐκ τούτων γιγνο-
 μένην πολλὰ τῶν πόλεων τῶν πρὸς ὑμᾶς δυσκόλως
 ἐχουσῶν ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις·
 ἐν αἷς ἐκεῖνος οὐδεμίαν ταραχὴν ἐποίησεν, ἀλλ' ὥσ-
 περ οἰκουμένης αὐτὰς εἰσιῶν κατέλαβεν, οὕτως ἐξιῶν
 127 κατέλειπεν. κεφάλαιον δὲ πάντων τούτων· εἰθισμέ-
 νων γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον πολλῶν γίνεσθαι καὶ
 δεινῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν, ἐπὶ τῆς ἐκείνου στρατηγίας
 οὐδεὶς ἂν οὔτ' ἀναστάσεις εὖροι γεγενημένης οὔτε
 πολιτειῶν μεταβολὰς οὔτε σφαγὰς καὶ φυγὰς οὔτ'
 ἀλλ' οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἀνηκέστων, ἀλλ' οὕτως
 αἱ τοιαῦται συμφοραὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐλώ-
 9*

φησαν, ὥστε μόνος ὢν ἡμεῖς μνημονεύομεν ἀνέγκλη-
 128 τον τὴν πόλιν τοῖς Ἕλλησι παρέσχεν. καίτοι χρη στρα-
 τηγὸν ἄριστον νομίζειν, οὐκ εἴ τις μιᾷ τύχῃ τηλικού-
 τόν τι κατώρθωσεν ὥσπερ Λύσανδρος, [ὃ μηδενὶ τῶν
 ἄλλων διαπραξάσθαι συμβέβηκεν,] ἀλλ' ὅστις ἐπὶ πολ-
 λῶν καὶ παντοδαπῶν καὶ δυσκόλων πραγμάτων ὀρ-
 θῶς ἀεὶ πράττων καὶ νοῦν ἐχόντως διατετέλεκεν, ὅπερ
 Τιμοθέῳ συμβέβηκεν.

129 (κς.* ζ.) Οἶμαι δ' ὑμῶν τοὺς πολλοὺς θαυμά- 75
 ζειν τὰ λεγόμενα καὶ νομίζειν τὸν βραβεύον τὸν ἐκεί-
 νου κατηγορίαν εἶναι τῆς πόλεως, εἰ τοσαύτας μὲν
 πόλεις ἐλόντα, μηδεμίαν δ' ἀπολέσαντα περὶ προδο-
 σίας ἔκρινε, καὶ πάλιν εἰ διδόντος εὐθύνας αὐτοῦ, καὶ
 τὰς μὲν πράξεις Ἱφικράτους ἀναδεχομένου, τὸν δ'
 ὑπὲρ τῶν χρημάτων λόγον Μενεσθέως, τούτους μὲν
 ἀπέλυσε, Τιμόθεον δὲ τοσούτοις ἐξημίωσε χρήμασιν,
 130 ὅσοις οὐδένα πώποτε τῶν προγεγενημένων. ἔχει δ'
 οὕτως· βούλομαι γὰρ καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως λόγον
 εἰπεῖν. εἰ μὲν ὑμεῖς πρὸς αὐτὸ τὸ δίκαιον ἀποβλέπον-
 τες σκέψεσθε περὶ τούτων, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δεινὰ
 καὶ σχέτλια πᾶσιν εἶναι δόξει τὰ πεπραγμένα περὶ
 Τιμόθεον· ἦν δ' ἀναλογίσθησθε τὴν ἄγνοιαν, ὅσην
 ἔχομεν ἅπαντες ἄνθρωποι, καὶ τοὺς φθόνοους τοὺς
 ἐγγιγνομένους ἡμῖν, ἔτι δὲ τὰς ταραχὰς καὶ τὴν τύρβην,
 ἐν ᾗ ζῶμεν, οὐδὲν τούτων ἀλόγως οὐδ' ἔξω τῆς ἀν-
 θρωπίνης φύσεως εὐρεθήσεται γεγενημένον, ἀλλὰ
 καὶ Τιμόθεος μέρος τι συμβεβλημένος τοῦ μὴ κατὰ
 131 τρόπον γνωσθῆναι περὶ αὐτῶν. ἐκείνος γὰρ οὔτε μι-
 σόδημος ὢν οὔτε μισάνθρωπος οὔθ' ὑπερήφανος
 οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἔχων τῶν τοιούτων κακῶν, διὰ τὴν
 μεγαλοφροσύνην τὴν τῇ στρατηγίᾳ μὲν συμφέρουσαν,
 πρὸς δὲ τὰς χρεῖας τῶν ἀεὶ προσπιπτόντων οὐχ ἄρ-

- μωττουσαν, ἅπασιν ἔδοξεν ἐνοχος εἶναι τοῖς προειρη- 76
 μένοις· οὕτω γὰρ ἀφυγῆς ἦν πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων
 θεραπεσίαν ὥσπερ δεινὸς περὶ τὴν τῶν πραγμάτων
 132 ἐπιμέλειαν. καίτοι πολλάκις καὶ παρ' ἐμοῦ τοιοῦτους
 λόγους ἤκουσεν, ὥς χρη τοὺς πολιτευομένους καὶ
 βουλομένους ἀρέσκειν προαιρεῖσθαι μὲν τῶν τε πρά-
 ξων τὰς ὠφελιμωτάτας καὶ βελτίστας καὶ τῶν λόγων
 τοὺς ἀληθεστάτους καὶ δικαιοτάτους, οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ κέينو παρατηρεῖν καὶ σκοπεῖν, ὅπως ἐπιχαρίτως καὶ
 φιλανθρωπῶς ἅπαντα φανήσονται καὶ λέγοντες καὶ
 πράττοντες· ὥς οἱ τούτων ὀλιγοροῦντες ἐπαχθέστε-
 ροι καὶ βαρύτεροι δοκοῦσιν εἶναι τοῖς συμπολιτευο-
 133 μένοις. „ὁρᾷς δὲ τὴν φύσιν τὴν τῶν πολλῶν ὥς διά-
 κειται πρὸς τὰς ἡδονάς, καὶ διότι μᾶλλον φιλοῦσι
 τοὺς πρὸς χάριν ὁμιλοῦντας ἢ τοὺς εὐ ποιοῦντας, καὶ
 τοὺς μετὰ παιδρότητας καὶ φιλανθρωπίας φενακίζον-
 τας ἢ τοὺς μετ' ὄγκου καὶ σεμνότητος ὠφελοῦντας.
 ὦν οὐδὲν σοι μεμέληκεν, ἀλλ' ἦν ἐπιεικῶς τῶν ἔξω
 πραγμάτων ἐπιμεληθῆς, οἶει σοι καὶ τοὺς ἐνθάδε
 134 πολιτευομένους καλῶς ἔξειν. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἀλλὰ
 τούναντίον φιλεῖ συμβαίνειν. ἦν γὰρ τούτοις ἀρέ-
 σκης, ἅπαν, ὅ τι ἂν πράξῃς, οὐ πρὸς τὴν ἀλήθειαν
 κρινοῦσιν ἀλλὰ πρὸς τὸ σοὶ συμφέρον ὑπολήφονται,
 καὶ τὰ μὲν ἁμαρτανόμενα παρόψονται, τὸ δὲ κατορ-
 θωθὲν οὐρανόμηκες ποιήσουσιν· ἡ γὰρ εὐνοια πάν-
 135 τας οὕτω διατίθησιν. ἦν σὺ τῇ μὲν πόλει παρὰ τῶν 77
 ἄλλων ἐκ παντὸς τρόπου κτήσασθαι ζητεῖς, ἡγούμε-
 νος μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν, αὐτὸς δὲ σταντῶ
 παρὰ τῆς πόλεως οὐκ οἶει δεῖν τὴν αὐτὴν ταύτην πα-
 ρασκευάζειν, ἀλλὰ πλείστων ἀγαθῶν αἷτιος γεγενη-
 μένος χεῖρον διάκεισαι τῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου διαπε-
 136 πραγμένων. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ τοὺς δῆτορας καὶ

- τοὺς ἐν τοῖς ἰδίοις συλλόγοις λογοποιεῖν δυναμένους
καὶ πάντα προσποιουμένους εἰδέναι θεραπεύουσι, σὺ
δ' οὐ μόνον ἀμελεῖς ἀλλὰ καὶ πολεμεῖς τοῖς μέγιστον
ἀεὶ δυναμένοις αὐτῶν. καίτοι πόσους οἶε διὰ τὰς
τούτων ψευδολογίας τοὺς μὲν συμφοραῖς περιπετω-
κέναι, τοὺς δ' ἀτίμους εἶναι, πολὺ σπουδαιότερους
καὶ πλείονος ἀξίους γεγεννημένους τῶν ἁδομένων καὶ
137 τραγωδομένων; ἀλλ' οἱ μὲν, οἶμαι, ποιητῶν ἔτυχον
καὶ λογοποιῶν, οἱ δ' οὐκ ἔσχον τοὺς ὑμνήσοντας. ἦν
οὖν ἐμοὶ πείθῃ καὶ νοῦν ἔχῃς, οὐ καταφρονήσεις τῶν
ἀνδρῶν τούτων, οἷς τὸ πλῆθος εἰθισται πιστεῦναι οὐ
μόνον περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ περὶ
ὅλων τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐπιμέλειάν τινα ποιήσῃ
καὶ θεραπεῖαν αὐτῶν, ἵν' εὐδοκιμήσῃς δι' ἀμφοτέρα,
καὶ διὰ τὰς σπαντοῦ πράξεις καὶ διὰ τοὺς τούτων λό-
138 γους.“ ταῦτα δ' ἀκούων ὀρθῶς μὲν ἔφασκε με λέγειν,
οὐ μὴν οἷός τ' ἦν τὴν φύσιν μεταβαλεῖν, ἀλλ' ἦν καλὸς 78
μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἑλλάδος
ἄξιος, οὐ μὴν σύμμετρός γε τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἀν-
θρώπων, ὅσοι τοῖς ὑπὲρ αὐτοὺς πεφυκόσιν ἀχθόμενοι
τυγχάνουσιν. τοιγαροῦν οἱ μὲν ῥήτορες ἔργον εἶχον
αἰτίας περὶ αὐτοῦ πολλὰς καὶ ψευδεῖς πλάττειν, τὸ δὲ
139 πλῆθος ἀποδέχεσθαι τὰς ὑπὸ τούτων λεγομένας. περὶ
ᾧ ἡδέως ἂν ἀπελογησάμην, εἰ καιρὸν εἶχον· οἶμαι
γὰρ ἂν ὑμᾶς ἀκούσαντας μισῆσαι τοὺς τε προαγα-
γόντας τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ὀργὴν τὴν πρὸς ἐκείνον καὶ
τοὺς φλαυρόντι περὶ αὐτοῦ λέγειν τολμῶντας. (κς'.*η'.)
νῦν δὲ ταῦτα μὲν εἴσω, περὶ ἑμαυτοῦ δὲ καὶ τῶν ἐν-
εστώτων πραγμάτων πάλιν ποιήσομαι τοὺς λόγους.
140 Ἀπορῶ δ' ὅτι χρήσωμαι τοῖς ὑπολοίποις, καὶ τί-
νος πρώτου μνησθῶ καὶ ποίου δευτέρου· τὸ γὰρ ἐφε-
ξῆς με λέγειν διαπέφενγεν. ἴσως μὲν οὖν ἀναγκαῖόν

- ἐστίν, ὥς ἂν ἕκαστον τύχῃ προσπεσόν, οὕτως εἰπεῖν
 περὶ αὐτῶν· ἃ δ' οὖν μοι νῦν ἐπελήλυθε, καὶ περὶ
 ὧν ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον εἶναι δηλωτέον, ἄλλος δέ τις
 μοι συνεβούλευε μὴ λέγειν, οὐκ ἀποκρύψομαι πρὸς
 141 ὑμᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ἀπήνεγκε τὴν γραφὴν, ἐσκόπουν
 περὶ αὐτῶν τούτων ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος, καὶ τὸν
 τε βίον τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις ἐξήταξον καὶ
 πλείστον χρόνον περὶ τὰς τοιαύτας διέτριβον, ἐφ' αἷς
 ὄμην ἐπαινέσθαι με προσήκειν. ἀκρωόμενος δέ τις 79
 τῶν ἐπιτηδείων ἐτόλμησεν εἰπεῖν πρὸς με λόγον πάν-
 των σχετιώτατον, ὥς ἄξια μὲν εἶη τὰ λεγόμενα φι-
 λοτιμίας, οὐ μὴν ἄλλ' αὐτός γε δεδιέναι ταῦτα μάλι-
 142 στα, μὴ πολλοὺς λυπήσῃ τῶν ἀκουόντων. „οὕτω γὰρ“
 ἔφη „τινὲς ὑπὸ τοῦ φθόρου καὶ τῶν ἀποριῶν ἐξη-
 γριῶνται καὶ δυσμενῶς ἔχουσιν, ὥστ' οὐ ταῖς πονη-
 ρίαις ἀλλὰ ταῖς εὐπραγίαις πολемоῦσι, καὶ μισοῦσιν
 οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπικεισετάτους ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τὰ βέλτιστα, καὶ πρὸς τοῖς
 ἄλλοις κακοῖς τοῖς μὲν ἀδικοῦσι συναγωνίζονται καὶ
 συγγνώμην ἔχουσιν, οἷς δ' ἂν φθονήσωσιν ἀπολλύ-
 143 ουσιν, ἤνπερ δυνηθῶσιν. ταῦτα δὲ θρώσιν οὐκ
 ἀγνοοῦντες, περὶ ὧν τὴν ψῆφον οἴσουσιν, ἀλλ' ἀδική-
 σειν μὲν ἐλπίζοντες, φθονήσεσθαι δ' οὐ προσδοκῶντες,
 σφίζοντες οὖν τοὺς ὁμοίους σφίσιν αὐτοῖς βοηθεῖν
 νομίζουσιν. τούτου δ' ἔνεκά σοι ταῦτα διηλθον, ἵνα
 προειδὼς ἄμεινον προσφέρῃ καὶ τοῖς λόγοις ἀσφαλε-
 στέροις χρῇ πρὸς αὐτοὺς, ἐπεὶ νῦν γε τίνα χρῇ προσ-
 δοκᾶν γνώμην ἔξωσιν τοὺς τοιούτους, ὅταν τὸν τε βίον
 τὸν σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις διεξίης μηδὲ κατὰ μικρὸν
 ὁμοίως οὕσας ταῖς τούτων, ἀλλ' οἷας περ πρὸς ἐμὲ λέ-
 144 γειν ἐπιχειρεῖς; ἀποφαίνεις γὰρ τοὺς τε λόγους, οὓς
 γέγραφας, οὐ μέμψεως ἀλλὰ χάριτος τῆς μεγίστης

ἀξίους ὄντας, τῶν τε πεπλησιακότων σοι τοὺς μὲν
 οὐδὲν ἡδίκηκότας οὐδ' ἡμαρτηκότας, τοὺς δὲ δι' ἄρε- 80
 την ὑπὸ τῆς πόλεως ἐστεφανωμένους, τὰ τε καθ' ἡμέ-
 ραν οὕτω κοσμίως καὶ τεταγμένως βεβιωκότα σαν-
 τὸν ὥς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν, ἐτι δὲ μήτε
 δεδικασμένον μηδενὶ μήτε πεφευγότα πλὴν περὶ ἄν-
 τιδόσεως μήθ' ἑτέροις συνηγωνισμένον μήτε μεμαρ-
 τυρηκότα μήτ' ἄλλο πεποιηκότα μηδὲν, ἐν οἷς ἅπαν-
 145 τες πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν. πρὸς δὲ τούτοις οὕ-
 τως ἰδίοις οὔσι καὶ περιττοῖς ἀκείνῳ λέγεις, ὥς τῷ
 μὲν ἀρχῶν καὶ τῶν ὠφελειῶν τῶν ἐντεῦθεν γιγνομέ-
 νων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν κοινῶν ἐξέστηκας,
 εἰς δὲ τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους τοὺς εἰσφέροντας
 καὶ λητουργοῦντας οὐ μόνον αὐτὸν παρέχεις ἀλλὰ
 καὶ τὸν υἱόν, καὶ τρεῖς μὲν ἤδη τετριηραρχήκατε, τὰς
 δ' ἄλλας λητουργίας πολυτελέστερον ληλουργήκατε
 146 καὶ κάλλιον ὧν οἱ νόμοι προστάττουσιν. ταῦτ' ἀκού-
 οντας τοὺς τάναντία πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἐπιτε-
 τηδευκότας οὐκ οἶει βαρέως οἴσκειν καὶ νομίζειν ἐλέγ-
 χεσθαι τὸν βίον τὸν αὐτῶν οὐ σπουδαῖον ὄντα; καὶ
 γὰρ εἰ μὲν μετὰ πόνου καὶ ταλαιπωρίας ἡσθάνοντό
 σε ποριζόμενον εἰς τε τὰς λητουργίας καὶ περὶ τὴν
 ἄλλην διοίκησιν, οὐκ ἂν ὁμοίως ἔμελεν αὐτοῖς· νῦν
 δὲ τὰ τε παρὰ τῶν ξένων σοι γιγνόμενα πολὺ πλείω
 147 νομίζουσιν εἶναι τῶν διδομένων, αὐτόν τε σὲ ῥαθυ-
 μότερον ἡγοῦνται ξῆν οὐ μόνον τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ 81
 τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν αὐτὴν σοι πραγμα-
 τεῖαν ὄντων. ὁρῶσι γὰρ ἐκείνων μὲν τοὺς πλείστους
 πλὴν τῶν τὸν σὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἡγαπηκότων
 ἐν τε ταῖς πανηγύρεσι καὶ τοῖς ἰδίοις συλλόγοις ἐπι-
 δεῖξεις ποιουμένους, διαγωνιζομένους πρὸς ἀλ-
 λήλους, καθ' ὑπερβολὴν ὑπισχνουμένους, ἐρίζοντας,

- 148 λοιδορουμένους, οὐδὲν ἀπολείποντας κακῶν, ἀλλὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς πράγματα παρέχοντας, τοῖς δ' ἀκρωμένοις ἐξουσίαν παραδιδόντας τοῖς μὲν καταγελάσαι τῶν λεγομένων, ἐνίοις δ' ἐπαινέσαι, τοῖς δὲ πλείστοις μισῆσαι, τοῖς δ' ὅπως ἕκαστοι βούλονται διατεθῆναι πρὸς αὐτούς· σὲ δ' οὐδενὸς μετέχοντα τούτων, ἀλλ' ἀνομοίως ζῶντα καὶ τοῖς σοφισταῖς καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς πολλὰ κεκτημένοις καὶ τοῖς ἀπόρως διακει-
 49 μένοις. ἐφ' οἷς οἱ μὲν λογίεσθαι θυνάμενοι καὶ νοῦν ἔχοντες ἴσως ἂν σε ζηλώσειαν, οἱ δὲ καταδεέστερον πράττοντες καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον εἰωθότες ἐπὶ ταῖς τῶν ἄλλων ἐπικεκαίαις ἢ ταῖς αὐτῶν ἀτυχαίαις οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δυσκολανοῦσι καὶ χαλεπῶς οἴσουσιν. ὥς οὖν οὕτως αὐτῶν διατεθησομένων σκόπει, τί σοι λεκτέον τούτων καὶ τί παραλειπτέον ἐστίν.“
- 150 Ἐγὼ δὲ κἀκείνου τότε ταῦτα λέγοντος καὶ νῦν ἡγοῦμαι πάντων ἀνθρώπων ἀτοπωτάτους εἶναι καὶ σχετλιωτάτους, οἵτινες βαρέως ἂν ἀκούουεν, εἰ λη- 82
 τουργοῦντα μὲν ἑμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω καὶ ποι-
 οῦντα τὸ προσταττόμενον, μηδὲν δὲ δέομαι μήτε κληροῦσθαι τῶν ἀρχῶν μήτε λαμβάνειν, ἃ τοῖς ἄλλοις ἢ πόλις δίδωσι, μήτ' αὐτὸν φεύγειν δίκας μήτε
 151 διώκειν. ταῦτα γὰρ συνεταξάμην οὐ διὰ πλοῦτον οὐδὲ δι' ὑπερηφανίαν οὐδὲ καταφρονῶν τῶν μὴ τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον ἐμοὶ ζώντων, ἀλλὰ τὴν μὲν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ἀγαπῶν, μάλιστα δ' ὄρων τοὺς τοιούτους καὶ παρ' ὑμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδο-
 κιμοῦντας, ἔπειτα τὸν βίον ἡδίω νομίσας εἶναι τοῦ-
 τον ἢ τὸν τῶν πολλὰ πραττόντων, ἔτι δὲ ταῖς διατρι-
 βαῖς ταῖς ἐμαῖς πρεπωδέστερον, αἷς ἐξ ἀρχῆς κατε-
 152 στησάμην. τούτων μὲν ἕνεκα τοῦτον τὸν τρόπον ζῆν προειλόμην· τῶν δὲ λημμάτων τῶν παρὰ τῆς πόλεως

- ἀπεσχόμεν, δεινὸν ἡγησάμενος, εἰ δυνάμενος ἐκ τῶν
ιδίῳ τρέφειν ἐμαυτὸν ἐμποδῶν τῷ γενήσομαι τῶν
ἐντεῦθεν ζῆν ἡναγκασμένων[λαβεῖν τὸ διδόμενον ὑπὸ
τῆς πόλεως], καὶ διὰ τὴν ἐμὴν παρουσίαν ἐνδεής τις
γενήσεται τῶν ἀναγκαίων. ὑπὲρ ὧν ἐπαίνου τυγχά-
153 νειν ἄξιος ἦν μᾶλλον ἢ διαβολῆς. νῦν δ' εἰς πολλὴν
ἀπορίαν καθέστηκα, τί θρῶν ἀρέσαι δυνηθεῖν ἂν
τοῖς τοιούτοις. εἰ γὰρ ἅπαντα τὸν χρόνον ἔργον ποι-
ούμενος, ὅπως μηδένα μήτ' ἀδικήσω μήτ' ἐνοχλήσω
μήτε λυπήσω, δι' αὐτὰ ταῦτα λυπῶ τινάς, τί ποιῶν
ἂν χαριζοίμην; ἢ τί λοιπόν ἐστι πλὴν ἐμὲ μὲν ἀτυχή, 83
τοὺς δὲ τοιούτους ἀμαθείς δοκεῖν εἶναι καὶ δυσκό-
λους τοῖς συμπολιτευομένοις;
- 154 (κς. *θ'.) Πρὸς μὲν οὖν τοὺς μηδὲν τῶν αὐτῶν
τοῖς ἄλλοις γινώσκοντας ἀλλὰ χαλεπωτέρους ὄντας
τοῖς μὴ κακῶς πράττουσιν ἢ τοῖς ἀδικούσι μωρόν
ἐστὶν ἀπολογίαν ζητεῖν. ὅσω γὰρ ἂν τις ἐπεικίστε-
ρον αὐτὸν ἐπιδείξῃ, θῆλον ὅτι τοσοῦτῳ χεῖρον ἀγω-
νιῇται παρ' αὐτοῖς. πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, περὶ ὧν
Λυσίμαχος διέβαλεν, ὡς παμπληθῇ κεκτήμεθα τὴν
οὐσίαν, ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰπεῖν, ἵνα μὴ πιστευθεῖς
ὁ λόγος εἰς μείζους καὶ πλείους ἡμᾶς ἐμβάλλῃ λητουρ-
155 γίας ὧν ὑπενεγκεῖν ἂν δυνηθεῖμεν. ὅλως μὲν οὖν
οὐδεὶς εὐρεθήσεται τῶν καλουμένων σοφιστῶν πολλὰ
χρήματα συλλεξάμενος, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ὀλίγοις, οἱ δ'
ἐν πάνυ μετρίοις τὸν βίον διαγαγόντες. ὁ δὲ πλεῖστα
κτησάμενος ὧν ἡμεῖς μνημονεύομεν, Γοργίας ὁ Λεον-
τίνος, οὗτος διατρίψας μὲν περὶ Θεταλλίαν, ὅτ' εὐδαι-
μονέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, πλεῖστον δὲ χρόνον
καὶ βιούς καὶ περὶ τὸν χρηματισμὸν τοῦτον γενόμενος,
156 πόλιν δ' οὐδεμίαν καταπαγίως οἰκήσας οὐδὲ περὶ τὰ
κοινὰ δαπανηθεὶς οὐδ' εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν ἀναγ-

καθείς, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οὔτε γυναῖκα γήμας οὔτε
 παῖδας ποιησάμενος ἀλλ' ἀτελὴς γενόμενος καὶ ταύτης
 τῆς λητουργίας τῆς ἐνδελεχισταίας καὶ πολυτελεστά- 84
 τῆς, τοσοῦτον προλαβὼν πρὸς τὸ πλείω κτήσασθαι τῶν
 157 ἄλλων, χιλίους μόνους στατήρας κατέλιπεν. καίτοι χρὴ
 περὶ τῆς οὐσίας τῆς ἀλλήλων μὴ τοῖς αἰτιωμένοις εἰκὴ
 πιστεύειν, μηδὲ τὰς ἐργασίας ἰσας νομίζειν τὰς τε τῶν
 σοφιστῶν καὶ τὰς τῶν ὑποκριτῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐν ταῖς
 αὐταῖς τέχναις ὄντας πρὸς ἀλλήλους κρίνειν καὶ τοὺς
 ὁμοίαν ἐν ἐκάστη τὴν δύναμιν λαβόντας παραπλησίαν
 158 καὶ τὴν οὐσίαν ἔχειν νομίζειν. ἦν οὖν ἐξισώσητέ με
 τῷ πλείστον ἐργασαμένῳ καὶ θῆτε πρὸς ἐκείνον,
 οὔθ' ὑμεῖς παντάπασιν ἀσκέπτως εἰκάζειν δόξετε περὶ
 τῶν τοιούτων, οὔθ' ἡμεῖς εὐρεθίσμεν ἂν οὔτε τὰ
 περὶ τὴν πόλιν οὔτε τὰ περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς κακῶς διω-
 κηκότες, ἀλλ' ἀπ' ἐλαττόνων ζῶντες ὧν εἰς τὰς λη-
 τουργίας ἀνηλώκαμεν. καίτοι τοὺς εὐτελεστερόους ἐν
 τοῖς ἰδίοις ἢ τοῖς κοινοῖς ὄντας δίκαιόν ἐστιν ἐπαινεῖν.
 159 (κς'. *ι'.) Ἐνθυμοῦμαι δὲ μεταξὺ λέγων, ὅσον
 τὰ τῆς πόλεως μεταπέπτωκε, καὶ τὰς διανοίας ὡς οὐ-
 δὲν ὁμοίας περὶ τῶν πραγμάτων οἱ νῦν τοῖς πρότε-
 ρον πολιτευομένοις ἔχουσιν. ὅτε μὲν γὰρ ἐγὼ παῖς
 ἦν, οὕτως ἐνομίζετο τὸ πλουτεῖν ἀσφαλὲς εἶναι καὶ
 σεμνόν, ὥστ' ὀλίγου δεῖν πάντες προσεποιοῦντο πλείω
 κεκτησθαι τὴν οὐσίαν ἣς ἔχοντες ἐτύγγανον, βουλό-
 160 μενοι μετασχεῖν τῆς δόξης ταύτης· νῦν δ' ὑπὲρ τοῦ
 μὴ πλουτεῖν ὥσπερ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀπο- 85
 λογίαν δεῖ παρασκευάζεσθαι καὶ σκοπεῖν, εἰ μέλλει
 τις σωθῆσεσθαι. πολὺ γὰρ δεινότερον καθέστηκεν τὸ
 δοκεῖν εὐπορεῖν ἢ τὸ φανερώς ἀδικεῖν· οἱ μὲν γὰρ ἢ
 συγγνώμης ἔτυχον ἢ μικροῖς ἐξημιώθησαν, οἱ δ' ἄρ-
 δην ἀπόλλυνται, καὶ πλείους ἂν εὐροίμεν τοὺς ἐκ

- τῶν ὄντων ἐκπεπωκότας ἢ τοὺς δίκην ὑπὲρ τῶν
 161 ἀμαρτημάτων δεδωκότας. καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ τῶν
 κοινῶν; αὐτοὺς γὰρ οὐ μικρὸν διήμαρτον διὰ ταύτην
 τὴν μεταβολὴν τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων. ὅτε γὰρ ἐπα-
 μύνειν ἡρχόμην τοῖς ἰδίῳις ἀπολομένων ἐν τῷ πο-
 λέμῳ τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπάντων τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἡμῖν, ἀφ' ὧν ὁ πατήρ ἅμα τῇ τε πόλει χρη-
 σιμον αὐτὸν παρεῖχεν ἡμᾶς θ' οὕτως ἐπιμελῶς ἐπαί-
 δευσεν ὥστ' ἐπιφανέστερον εἶναί με τότε καὶ γνωρι-
 μώτερον ἐν τοῖς ἡλικιώταις καὶ συμπαιδευομένοις ἢ
 162 νῦν ἐν τοῖς συμπολιτευομένοις, ὅτε δ' οὖν, ὥσπερ
 εἶπον, ἡρχόμην πλησιάζειν τοῖς, ὧμην, εἰ δυνηθεῖν
 πλείω κτήσασθαι καὶ περιποιήσασθαι τῶν ἐπὶ τὸν αὐ-
 τὸν βίον ὀρησάντων, ἀμφοτέρω δόξειν, καὶ περὶ
 τὴν φιλοσοφίαν διαφέρειν καὶ κοσμιώτερον βεβιωκέ-
 163 ναι τῶν ἄλλων· ἐμοὶ δὲ τοῦναντίον ἀποβέβηκεν. εἰ
 μὲν γὰρ μήτ' ἄξιος μηδενὸς ἐγενόμην μήτε περιεποι-
 ησάμην μηδὲν, οὐδεὶς ἂν μοι πράγματα παρεῖχεν,
 ἀλλὰ φανερώς ἀδικῶν ἀσφαλῶς ἂν ἔζων ἐνεκά γε τῶν 86
 συκοφαντῶν· νῦν δ' ἀντὶ τῆς δόξης ἧς προσεδόκων
 ἀγῶνες περὶ με καὶ κίνδυνοι καὶ φθόνοι καὶ διαβολαὶ
 164 γηγόνασιν. οὕτω γὰρ ἡ πόλις ἐν τῷ παρόντι χαίρει
 τοὺς μὲν ἐπιεικεῖς πιέζουσα καὶ ταπεινοὺς ποιοῦσα,
 τοῖς δὲ πονηροῖς ἐξουσίαν διδοῦσα καὶ λέγειν καὶ ποι-
 εῖν ὅ τι ἂν βουληθῶσιν, ὥστε Λυσίμαχος μὲν ὁ προ-
 ηρημένος ζῆν ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν καὶ κακῶς αἰετὶνα
 ποιεῖν τῶν πολιτῶν κατηγορήσων ἡμῶν ἀναβέβηκεν,
 ἐγὼ δ' ὅς οὐδὲ περὶ ἓνα πάποτ' ἐξήμαρτον, ἀλλὰ
 τῶν μὲν ἐνθένδε λημμάτων ἀπεσχόμην, παρὰ ξένων
 δὲ καὶ νομιζόντων εὐπάσχειν ἐπορισάμην τὰς ὠφε-
 λείας, ὥς δεῖνὰ ποιῶν εἰς τηλικουτοὺς καθέστηκε καὶ
 165 δυνον. καίτοι προσῆκε τοὺς εὐφρονούντας εὐχεσθαι

- τοῖς θεοῖς ὥς πλείστοις τῶν πολιτῶν παραγενέσθαι
τὴν δύναμιν ταύτην, δι' ἣν ἡμελλον παρ' ἐτέρων
λαμβάνοντες χρησίμους αὐτοὺς ὥσπερ ἐγὼ τῇ πόλει
παρέξειν. πολλῆς δ' ἀλογίας περί με γεγεννημένης
πάντων ἂν συμβαίῃ δεινότατον, εἰ οἱ μὲν δεδωκότες
μοι χρήματα τοσαύτην ἔχοιεν χάριν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
με θεραπεύειν, ὑμεῖς δ' εἰς οὓς ἀνήλωκα τὰμαντοῦ,
166 δίκην ἐπιθυμήσατε παρ' ἐμοῦ λαβεῖν. ἔτι δὲ δεινό-
τερον, εἰ Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γε-
γονότες ὑπὲρ ἐνὸς μόνον ῥήματος, ὅτι τὴν πόλιν
ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος ὠνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν ὥστε 87
καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ δωρεὰν μυριάς αὐτῷ
δοῦναι δραχμᾶς, ἐμοὶ δὲ πολὺ πλείω καὶ κάλλιον
ἐγκεκωμιακότι καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς προγόνους μὴδ'
ἀσφαλῶς ἐγγένοιτο καταβιῶναι τὸν ἐπίλοιπον χρόνον.
- 167 Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατη-
γορηθέντων ἱκανὴν εἶναι νομίζω τὴν εἰρημένην ἀπο-
λογίαν. (κς'.*ια'.) Οὐκ ὀκνήσω δὲ πρὸς ὑμᾶς, οὐδ'
ὥς ἔχω νῦν πρὸς τὸν ἐνεστώτα κίνδυνον, κατειπεῖν
τὴν ἀλήθειαν, οὐδ' ὥς τὸ πρῶτον διετέθην πρὸς αὐ-
τόν. ἐγὼ γάρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἰδίων πολλὰς ἐλπίδας εἰ-
168 χον καλῶς ἀγωνιεῖσθαι· καὶ γὰρ τοῖς βεβιωμένοις
καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπίστευον, καὶ πολλοὺς λό-
γους καὶ δικαίους ᾧμην ἔχειν ὑπὲρ αὐτῶν· ὁρῶν δ'
οὐ μόνον δυσκόλως διακειμένους περὶ τὴν τῶν λόγων
παιδείαν τοὺς εἰθισμένους ἅπασι χαλεπαίνειν, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς τραχέως πρὸς αὐ-
τὴν διακειμένους, ἐφοβούμεν, μὴ τὰ μὲν ἰδιά μου
παραμεληθῇ, τῆς δὲ κοινῆς περὶ τοὺς σοφιστὰς δια-
169 βολῆς ἀπολαύσω τι φλαυρον. ἐπειδὴ δὲ χρόνων ἐγ-
γιγνομένων εἰσέπεσον εἰς τὸ λογίζεσθαι καὶ σκοπεῖν,
τί χρήσομαι τοῖς παροῦσιν, ἐπανυψάμην τοῦ δέους καὶ

- τῆς ταραχῆς ταύτης, οὐκ ἀλόγως ἀλλ' ἐκ τῶν εἰ-
 κότων ὑπολογισάμενος καὶ παραμυθησάμενος ἔμαν-
 170 τόν· τοὺς τε γὰρ ἐπιεικεῖς ὑμῶν, πρὸς οὓσπερ ἐγὼ
 ποιήσομαι τοὺς λόγους, ἠπιστάμην οὐκ ἐμμένοντας 88
 ταῖς δόξαις ταῖς ἀδίκως ἐγγεγεννημέναις ἀλλ' ἐπακο-
 λουθοῦντας ταῖς ἀληθείαις καὶ μεταπειθομένους ὑπο
 τῶν λεγόντων τὰ δίκαια, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐκ πολ-
 λῶν ἐνόμιζον ἐπιδείξειν ἀδίκως διαβεβλημένην, καὶ
 πολὺ ἂν δικαιότερως ἀγαπωμένην αὐτήν ἢ μισουμέ-
 νην. ἔχω δὲ καὶ νῦν ἔτι ταύτην τὴν γνώμην.
- 171 Οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, εἴ τι τῶν καλῶν ἐπι-
 τηδευμάτων ἡγνότητι καὶ διαλέλθῃεν, οὐδ' εἰ διεψευ-
 σμένοι τινὲς αὐτοῦ τυγχάνουσι· καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
 αὐτῶν καὶ περὶ ἄλλων πραγμάτων ἀναριθμήτων οὐ-
 τως ἔχοντες ἂν εὐρεθίμην. ἡ γὰρ πόλις ἡμῶν πολ-
 λῶν ἀγαθῶν αἰτία καὶ νῦν οὕσα καὶ πρότερον γεγε-
 νημένη καὶ τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι καὶ
 πολλῶν ἡδονῶν γέμουσα τοῦτ' ἔχει δυσκολώτατον·
- 172 διὰ γὰρ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐνοικούντων
 οὐκ εὐσύνοπτός ἐστιν οὐδ' ἀκριβής, ἀλλ' ὥσπερ χει-
 μάρρους, ὅπως ἂν ἕκαστον ὑπολαβοῦσα τύχῃ καὶ τῶν
 ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, οὕτω κατηγεγκε, καὶ
 δόξαν ἐνίοις τὴν ἐναντίαν τῆς προσηκούσης περιέθῃ-
- 173 κεν· ὅπερ καὶ τῇ παιδείᾳ ταύτῃ συμβέβηκεν. ὧν ἐν-
 θυμουμένους χρὴ μηδενὸς πράγματος ἄνευ λόγου
 καταγιγνώσκειν, μηδ' ὁμοίως διακείσθαι δικάζοντας
 ὥσπερ ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς ἀλλὰ διακριβοῦσθαι
 περὶ ἑκάστου καὶ τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, μεμνημένους 89
 τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς συνελήλυθατε
 δικάσοντες. ἔστι δ' οὐ περὶ μικρῶν οὐθ' ὁ λόγος οὐθ'
 ἡ κρίσις, ἐν ᾗ καθέσταμεν, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων·
 οὐ γὰρ περὶ ἐμοῦ μέλλετε μόνον τὴν ψῆφον διοίσειν

- ἀλλὰ καὶ περὶ ἐπιτηδεύματος, ᾧ πολλοὶ τῶν νεωτέρων
 174 προσέχουσιν τὸν νοῦν. οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι
 τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐπιγιγνομένοις καὶ τοῖς
 τηλικούτοις οἱ πρεσβύτεροι παραδιδόασιν. τοιαύτης
 οὖν ἀελτῆς περιόδου γιγνομένης ἀναγκαῖον ἐστίν, ὅ-
 πως ἂν οἱ νεώτεροι παιδευθῶσιν, οὕτω τὴν πόλιν
 πράττουσαν διατελεῖν· ὥστ' οὐ ποιητέον τοὺς συκο-
 φάντας κυρίους τηλικούτου πράγματος, οὐδὲ τοὺς μὲν
 μὴ δίδοντας τούτοις ἀργύριον τιμωρητέον, παρ' ὧν
 δ' ἂν λάβωσιν ἑατέον ποιεῖν ὅ τι ἂν βουληθῶσιν,
 175 ἀλλ' εἰ μὲν ἡ φιλοσοφία τοιαύτην ἔχει δύναμιν ὥστε
 διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους, οὐ τοῦτον χρὴ μόνον
 κολάζειν, ὃν ἂν γράψῃται τις τούτων, ἀλλὰ πάντας
 ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τοὺς περὶ τὴν διατριβὴν ταύτην
 ὄντας· εἰ δὲ τὸνναντίον πέφυκεν ὥστ' ὠφελεῖν καὶ
 βελτίους ποιεῖν τοὺς πλησιάζοντας καὶ πλείονος ἀξι-
 ούς, τοὺς μὲν διαβεβλημένους πρὸς αὐτὴν παυστέον,
 τοὺς δὲ συκοφάντας ἀτιμητέον, τοῖς δὲ νεωτέροις
 συμβουλευτέον ἐν ταύτῃ διατρίβειν μᾶλλον ἢ τοῖς
 ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν. 90
- 176 (κς' *ιβ'). Πρὸ πολλῶν δ' ἂν ἐποιησάμην, εἴπερ ἦν
 εἰμαρμένον μοι φεύγειν τὴν γραφὴν ταύτην, ἀκμάζον-
 τί μοι προσπесεῖν τὸν κίνδυνον· οὐ γὰρ ἂν ἡθύμουν
 ἀλλὰ μᾶλλον οἷός τ' ἂν ἐγενόμην καὶ τὸν κατήγορον
 ἀμύνασθαι καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ βοηθῆσαι· νῦν δὲ φοβοῦ-
 μαι, μὴ διὰ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων πραγμάτων ἐπιεικῶς
 εἰρηκῶς περὶ αὐτῆς ταύτης χεῖρον τύχῳ διαλεχθεὶς ἢ
 177 περὶ ὧν ἡττόν μοι σπουδάσαι προσῆκεν. καίτοι δεξαί-
 μην ἂν, εἰρήσεται γὰρ τάληθες, εἰ καὶ μωρὸς ὁ λόγος
 ἐστίν, ἥδη τελευτῆσαι τὸν βίον, ἀξίως εἰπὼν τῆς ὑπο-
 θέσεως καὶ πείσας ὑμᾶς τοιαύτην εἶναι νομίζειν τὴν
 τῶν λόγων μελέτην, οἷα περ ἐστὶ, μᾶλλον ἢ ξὴν πολυ-

- πλασίῳ χρόνον, ἐφορῶν οὕτως αὐτὴν ὥσπερ νῦν παρ'
 178 ὑμῖν φερομένην. τῆς μὲν οὖν ἐπιθυμίας οἶδ' ὅτι πολὺ
 καταδεέστερον ἐροῦμεν· ὁμως δ' ὅπως ἂν δύνωμαι
 πειράσσομαι διελθεῖν τὴν τε φύσιν αὐτῆς καὶ τὴν δύ-
 ναμιν, ἣν ἔχει, καὶ ποίας τῶν ἄλλων τεχνῶν ὁμοιοειδῆς
 ἐστὶ καὶ τί τοὺς συνόντας ὠφελεῖ, καὶ ποίας τινὰς ἡμεῖς
 ποιούμεθα τὰς ὑποσχέσεις· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς μαθόντας
 τὴν ἀλήθειαν ἄμεινον καὶ βουλευέσθαι καὶ διαγνώ-
 179 σεσθαι περὶ αὐτῆς. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς, ἣν ἄρα φαίνωμαι
 λόγους διεξιὼν πολὺ τῶν εἰθισμένων λέγεσθαι παρ'
 ὑμῖν ἐξηλλαγμένους, μὴ δυσχεραίνειν ἀλλ' ἔχειν συγ-
 γνώμην, ἐνθυμουμένους, ὅτι τοὺς περὶ πραγμάτων 91
 ἀνομοίων τοῖς ἄλλοις ἀγωνιζομένους ἀναγκαῖον ἐστὶ
 καὶ τοῖς λόγοις τοιούτοις χρησθαι περὶ αὐτῶν. ὑπο-
 μέιναντες οὖν τὸν τρόπον τῶν λεγομένων καὶ τὴν
 παρρησίαν καὶ τὸν χρόνον ἑάσαντες ἀναλῶσαί με τὸν
 δεδομένον ταῖς ἀπολογίαις, ὅπως ἂν ὑμῶν ἐκάστιφ
 δοκῇ δίκαιον εἶναι καὶ νόμιμον, οὕτω φέρετε τὴν
 ψῆφον.
- 180 (κς'. * ιγ'.) Βούλομαι δὲ περὶ τῆς τῶν λόγων παι-
 δείας ὥσπερ οἱ γενεαλογοῦντες πρῶτον διελθεῖν πρὸς
 ὑμᾶς. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκ τε τοῦ
 σώματος συγκεῖσθαι καὶ τῆς ψυχῆς· αὐτοῖν δὲ τού-
 τοιν οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν φήσειεν ἡγεμονικωτέραν
 πεφυκέναι τὴν ψυχὴν καὶ πλείονος ἀξίαν· τῆς μὲν γὰρ
 ἔργον εἶναι βουλευσάσθαι καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ
 τῶν κοινῶν, τοῦ δὲ σώματος ὑπηρετῆσαι τοῖς ὑπὸ τῆς
 181 ψυχῆς γνωσθεῖσιν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων ὁρῶν-
 τές τινες τῶν πολὺ πρὸ ἡμῶν γεγονότων περὶ μὲν τῶν
 ἄλλων πολλὰς τέχνας συνεστηκυίας, περὶ δὲ τὸ σῶμα
 καὶ τὴν ψυχὴν οὐδὲν τοιούτου συνεταγμένον, εὐ-
 ρύντες διττὰς ἐπιμελείας κατέλιπον ἡμῖν, περὶ μὲν τὰ

- σώματα τὴν παιδοτριβικὴν, ἥς ἡ γυμναστικὴ μέρος
 ἐστὶ, περὶ δὲ τὰς ψυχὰς τὴν φιλοσοφίαν, περὶ ἧς ἐγὼ
 182 μέλλω ποιῆσθαι τοὺς λόγους, ἀντιστρόφους καὶ σύ-
 ζυγας καὶ σφίσιν αὐταῖς ὁμολογουμένας, δι' ὧν οἱ
 προεστώτες αὐτῶν τὰς τε ψυχὰς φρονιμωτέρας καὶ τὰ 92
 σώματα χρησιμώτερα παρασκευάζουσιν, οὐ πολὺ δια-
 στησάμενοι τὰς παιδείας ἀπ' ἀλλήλων ἀλλὰ παρα-
 πλησίαις χρώμενοι καὶ ταῖς διδασκαλαῖς καὶ ταῖς
 183 γυμνασίαις καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις. Ἰπειδὰν γὰρ
 λάβωσι μαθητὰς, οἱ μὲν παιδοτρίβει τὰ σχήματα τὰ
 πρὸς τὴν ἀγωνίαν εὕρημένα τοὺς φοιτῶντας διδά-
 σκουσιν, οἱ δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες τὰς ιδέας
 ἀπάσας, αἷς ὁ λόγος τυγχάνει χρώμενος, διεξέρχον-
 184 ται τοῖς μαθηταῖς. ἐμπίρους δὲ τούτων ποιήσαντες
 καὶ διακριβώσαντες ἐν τούτοις πάλιν γυμνάζουσιν
 αὐτοὺς καὶ πονεῖν ἐθίζουσι καὶ συνείρειν καθ' ἐν
 ἑκαστον ὧν ἔμαθον ἀναγκάζουσιν, ἵνα ταῦτα βεβαιό-
 τερον κατὰσχωσι καὶ τῶν καιρῶν ἐγγυτέρω ταῖς δό-
 ξαις γένωνται. τῷ μὲν γὰρ εἰδέναι περιλαβεῖν αὐτοὺς
 οὐχ οἷόν τ' ἐστίν· ἐπὶ γὰρ ἀπάντων τῶν πραγμάτων
 διαφεύγουσι τὰς ἐπιστήμας· οἱ δὲ μάλιστα προσέχον-
 τες τὸν νοῦν καὶ δυνάμενοι θεωρεῖν τὸ συμβαῖνον
 185 ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ πλειστάκις αὐτῶν τυγχάνουσιν. τοῦ-
 τον δὲ τὸν τρόπον ἐπιμελούμενοι καὶ παιδεύοντες
 μέχρι μὲν τοῦ γενέσθαι βελτίους αὐτοὺς αὐτῶν τοὺς
 μαθητὰς, καὶ σχεῖν ἄμεινον τοὺς μὲν τὰς διανοίας,
 τοὺς δὲ τὰς τῶν σωμάτων ἑξεις, ἀμφοτέροι δύνανται
 προαγαγεῖν· ἐκείνην δὲ τὴν ἐπιστήμην οὐδέτεροι
 τυγχάνουσιν ἔχοντες, δι' ἧς ἂν οἱ μὲν ἀθλητὰς οὓς 93
 βουληθεῖεν, οἱ δὲ φήτορας ἱκανοὺς ποιήσαιεν, ἀλλὰ
 μέρος μὲν ἂν τι συμβάλοιντο, τὸ δ' ὅλον αἱ δυνάμεις

αὐταὶ παραγίγνονται τοῖς καὶ τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπι-
μελείαις διενεγκοῦσιν.

- 186 Ὁ μὲν οὖν τύπος τῆς φιλοσοφίας τοιοῦτός τις
ἐστίν. (κς.* ιδ'.) Ἐγοῦμαι δ' ὑμᾶς μᾶλλον ἂν ἐτι
καταμαθεῖν τὴν δύναμιν αὐτῆς, εἰ διέλθοιμι τὰς ὑπο-
σχέσεις, ἃς ποιούμεθα πρὸς τοὺς πλησιάζειν ἡμῖν
187 βουλομένους. λέγομεν γὰρ, ὥς δεῖ τοὺς μέλλοντας
διοίσειν ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις ἢ περὶ
τὰς ἄλλας ἐργασίας πρῶτον μὲν πρὸς τοῦτο πεφυκέ-
ναι καλῶς, πρὸς ὅπερ ἂν προηρημένοι τυγχάνωσιν,
ἐπειτα παιδευθῆναι καὶ λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην, ἣτις ἂν
ἢ περὶ ἐκάστου, τρίτον ἐντριβεῖς γενέσθαι καὶ γυμνα-
σθῆναι περὶ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν· ἐκ
τούτων γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐργασίαις τελείους γί-
188 γνεσθαι καὶ πολὺ διαφέροντας τῶν ἄλλων. εἶναι δὲ
τούτων προσήκον ἑκατέροις, τοῖς τε διδάσκουσι καὶ
τοῖς μαθηάνουσιν, ἴδιον μὲν τοῖς μὲν εἰσενέγκασθαι
τὴν φύσιν, οἷαν δεῖ, τοῖς δὲ δύνασθαι παιδεῦσαι τοὺς
τοιούτους, κοινὸν δ' ἀμφοτέρων τὸ περὶ τὴν ἐμπει-
ρίαν γυμνάσιον· δεῖν γὰρ τοὺς μὲν ἐπιμελῶς ἐπι-
στατῆσαι τοῖς παιδευομένοις, τοὺς δ' ἐγκρατῶς ἐμ-
189 μεῖναι τοῖς προσταττομένοις. ταῦτα μὲν οὖν ἐστίν, ἃ
κατὰ πασῶν λέγομεν τῶν τεχνῶν· εἰ δὲ δὴ τις ἀφέ-
μενος τῶν ἄλλων ἐροῖτό με, τί τούτων μεγίστην ἔχει 94
δύναμιν πρὸς τὴν τῶν λόγων παιδείαν, ἀποκριναίμην
ἂν, ὅτι τὸ τῆς φύσεως ἀνυπερβλητόν ἐστι καὶ πολὺ
πάντων διαφέρει· τὸν γὰρ ἔχοντα τὴν μὲν ψυχὴν εὐ-
ρεῖν καὶ μαθεῖν καὶ πονῆσαι καὶ μνημονεῦσαι δυνα-
μένην, τὴν δὲ φωνὴν καὶ τὴν τοῦ στόματος σαφήνειαν
τοιαύτην ὥστε μὴ μόνοις τοῖς λεγομένοις ἀλλὰ καὶ
190 ταῖς τούτων εὐαρμοστίαις συμπεῖθειν τοὺς ἀκούον-
τας, ἐτι δὲ τὴν τόλμην, μὴ τὴν ἀναισχυντίαν σημειον

- γιγνομένην, ἀλλὰ τὴν μετὰ σωφροσύνης οὕτω παρα-
σκευάζουσιν τὴν ψυχὴν ὥστε μηδὲν ἤττον θαρρῆν
ἐν δὴ πᾶσι τοῖς πολίταις τοὺς λόγους ποιούμενον ἢ
πρὸς αὐτὸν διανοούμενον, τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τυχὼν
ὁ τοιοῦτος παιδείας, μὴ τῆς ἀπηκριβωμένης ἀλλὰ τῆς
ἐπιπολαίου καὶ πᾶσι κοινῆς, τοιοῦτος ἂν εἴη φήτωρ,
191 οἷός οὐκ οἶδ' εἰ τις τῶν Ἑλλήνων γέγονεν; καὶ μὲν
δὴ ἀκείνους ἴσμεν τοὺς καταδεεστέραν μὲν τούτων
τὴν φύσιν ἔχοντας, ταῖς δ' ἐμπειρίαις καὶ ταῖς ἐπι-
μελείαις προέχοντας, ὅτι γίνονται κρείττους οὐ μό-
νον αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν εὖ μὲν πεφυκότων, λίαν δ'
αὐτῶν κατημεληκότων· ὥσθ' ἐκάτερόν τε τούτων
δεινὸν ἂν καὶ λέγειν καὶ πράττειν ποιήσῃεν, ἀμφο-
τέρᾳ τε γενόμενα περὶ τὸν αὐτὸν ἀνυπέρβλητον ἂν
192 τοῖς ἄλλοις ἀποτελέσειεν. περὶ μὲν οὖν τῆς φύσεως
καὶ τῆς ἐμπειρίας ταῦτα γινώσκω· περὶ δὲ τῆς παι- 96
δείας οὐκ ἔχω τοιοῦτον λόγον εἰπεῖν· οὔτε γὰρ ὁμοίαν
οὔτε παραπλησίαν ἔχει τούτοις τὴν δύναμιν. εἰ γάρ
τις διακούσειεν ἅπαντα τὰ περὶ τοὺς λόγους καὶ δια-
κριβωθείη μᾶλλον τῶν ἄλλων, λόγων μὲν ποιητῆς
τυχὸν ἂν χαριέστερος γένοιτο τῶν πολλῶν, εἰς ὄχλον
δὲ καταστὰς, τούτου μόνον ἀποστερηθεὶς τοῦ τολμᾶν,
οὐδ' ἂν φθέγγασθαι δυνήσκει.
- 193 (κς'· ιε'.) Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με πρὸς μὲν ὑμᾶς
συστέλλειν τὴν ὑπόσχεσιν, ἐπειδὴν δὲ διαλέγωμαι
πρὸς τοὺς συνελθόντας μοι βουλομένους, ἅπασαν ὑπ'
ἐμαυτῷ ποιέσθαι τὴν δύναμιν· φεύγων γὰρ τὰς τοι-
αύτας αἰτίας, ὅτ' ἡρχόμεν περὶ ταύτην εἶναι τὴν
πραγματείαν, λόγον διέδωκα γράψας, ἐν ᾧ φανήσο-
μαι τοῖς τε μείζους ποιουμένοις τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτι-
194 μῶν καὶ τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ἀποφαινόμενος. ἃ μὲν
οὖν κατηγορῶ τῶν ἄλλων παραλείψω· καὶ γὰρ ἐστὶ
10*

πλείω τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος· ἃ δ' αὐτοὺς ἀποφαίνομαι πειράσονται διελθεῖν ὑμῖν. ἄρχομαι δ' ἐνθένδε ποθέν.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τὴν ἑαυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν (p. 293. §. 14)

μέχρι τοῦ

καθ' ὃ δ' ἂν ἐλλειφθῇ τι τῶν εἰρημένων, ἀνάγκη ταύτῃ χειρὸν διακείσθαι τοὺς πλησιάζοντας (p. 295. §. 18).

- 195 Ταῦτα κομψοτέρως μὲν πέφρασται τῶν ἐμπρο- 97
σθεν εἰρημένων, βούλεται δὲ ταῦτά δηλοῦν ἐκεῖνοις.
ὃ χρη μάλιστα ὑμῖν γενέσθαι τεκμήριον τῆς ἐμῆς
ἐπιεικείας· οὐ γὰρ, ὅτε μὲν ἦν νεώτερος, ἀλαζονευ-
όμενος φαίνομαι καὶ μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις ποιού-
μενος, ἐπειδὴ δ' ἀπολέλανκα τοῦ πράγματος καὶ πρε-
σβύτερος γέγονα, τηνικαῦτα ταπεινὴν ποίων τὴν φιλο-
σοφίαν, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς λόγοις χρώμενος ἀκμάζων
καὶ πανύμενος αὐτῆς καὶ θαρρῶν καὶ κινδυνεύων
καὶ πρὸς τοὺς βουλομένους πλησιάζειν καὶ πρὸς τοὺς 98
μέλλοντας περὶ μου τὴν ψῆφον οἴσειν, ὥστ' οὐκ οἶδ'
ὅπως ἂν τις ἀληθέστερος ἢ δικαιότερος περὶ αὐτὴν
ἐπιδειχθεῖη γεγεννημένος.

- 196 Ταῦτα μὲν οὖν ἐκεῖνοις προσκείσθω τοῖς πρότε-
ρον περὶ ἡμῶν εἰρημένοις. (κς.¹ ις'.) Οὐκ ἄγνοῶ δ'
ὅτι τοὺς δυσκόλως διακειμένους οὐδὲν πω τῶν εἰρη-
μένων ἱκανόν ἐστιν ἀπαλλάξαι τῆς διανοίας ταύτης,
ἀλλὰ πολλῶν ἐτι δέονται λόγων καὶ παντοδαπῶν, εἰ
μέλλουσιν ἑτέραν μεταλήψεσθαι δόξαν ἀνθ' ἧς νῦν
197 τυγχάνουσιν ἔχοντες. δεῖ δὴ μὴδ' ἡμᾶς προαπειπεῖν
διδάσκοντας καὶ λέγοντας, ἐξ ὧν, δυοῖν θάτερον, ἢ

μεταστήσομεν τὰς γνώμας αὐτῶν ἢ τὰς βλασφημίας καὶ κατηγορίας, αἷς χρωῶνται καθ' ἡμῶν, ἐξελέγξομεν ψευδεῖς οὐσας. εἰσὶ δὲ διτταί. λέγουσι γὰρ οἱ μὲν, ὥς ἔστιν ἡ περὶ τοὺς σοφιστὰς διατριβὴ φλυαρία καὶ φενακισμός· οὐδεμία γὰρ εὐρηται παιδεία τοιαύτη, δι' ἧς γένοιτό τις ἂν ἡ περὶ τοὺς λόγους δεινότερος ἢ περὶ τὰς πράξεις φρονιμώτερος, ἀλλ' οἱ προεχόντες
 198 ἐν τούτοις τῇ φύσει τῶν ἄλλων διαφέρουσιν· οἱ δὲ δεινότερους μὲν ὁμολογοῦσιν εἶναι τοὺς περὶ τὴν μελέτην ταύτην ὄντας, οὐ μὴν ἀλλὰ διαφθείρεσθαι καὶ γίνεσθαι χείρους· ἐπειδὴν γὰρ λάβωσι δύναμιν, τοῖς ἄλλοτριόις ἐπιβουλεύειν. ὥς οὖν οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς οὐδέτεροι τούτων λέγουσι, πολλὰς ἐλπιδας ἔχω πᾶσι φανερόν ποιήσιν.

99

199 Πρῶτον δ' ἐνθυμήθητε περὶ τῶν φλυαρίαν φασκόντων εἶναι τὴν παιδείαν, ὥς αὐτοὶ λίαν καταφανῶς ληροῦσιν. διασύρουσι μὲν γὰρ αὐτὴν ὥς οὐδὲν ὠφελεῖν δυναμένην ἀλλ' ἀπάτην καὶ φενακισμόν οὖσαν, ἀξιούσι δὲ τοὺς συνόντας ἡμῖν εὐθύς μὲν προσελθόντας διαφέρειν αὐτοὺς αὐτῶν, ὀλίγας δ' ἡμέρας
 200 συνδιατρίψαντας σοφωτέρους ἐν τοῖς λόγοις καὶ κρείττους φαίνεσθαι τῶν καὶ ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς ἐμπειρίαις προεχόντων, ἐνιαυτὸν δὲ μόνον παραμειναντας ρήτορας ἅπαντας ἀγαθοὺς εἶναι καὶ τελείους καὶ μηδὲν φαυλοτέρους τοὺς ἀμελεῖς τῶν πονεῖν ἐθέλοντων μηδὲ τοὺς ἀφυεῖς τῶν τὰς ψυχὰς ἀνδρικὰς
 20 ἐχόντων. καὶ ταῦτα προστάττουσιν, οὐδ' ἡμῶν ἀκηκοότες τοιαύτας ποιουμένων τὰς ὑποσχέσεις οὗτ' ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις καὶ παιδείαις οὐδὲν ἑωρακότες τούτων συμβαῖνον, ἀλλὰ μόλις μὲν ἡμῖν τὰς ἐπιστήμας παραγιγνομένας, οὐχ ὁμοίως δ' ἀλλήλοις ὅτι ἂν μάθωμεν ἐξεργαζομένους, ἀλλὰ δύο μὲν ἢ τρεῖς ἔξ

- ἀπάντων τῶν διδασκαλείων ἀγωνιστὰς γιγνομένους,
 τοὺς δ' ἄλλους ἐξ αὐτῶν ἰδιώτας ἀπαλλαττομένους.
 202 καίτοι πῶς οὐκ ἄφρονες εἶναι χρή νομίζειν τοὺς τὰς
 δυνάμεις τὰς ἐν ταῖς ὁμολογουμέναις τῶν τεχνῶν
 οὐκ ἐνούσας, ταύτας ἀπαιτεῖν τολμῶντας παρὰ ταύ-
 τῃς, ἣν οὐκ εἶναι φασι, καὶ πλείους τὰς ὠφελείας ἀξι-
 οῦντας γίνεσθαι παρὰ τῆς ἀπιστομένης ὑφ' αὐτῶν 100
 203 ἢ παρὰ τῶν ἀκριβῶς εὐρησθαι δοκουσῶν; χρή δὲ
 τοὺς νοῦν ἔχοντας οὐκ ἀνωμάλως ποιεῖσθαι τὰς κρί-
 σεις περὶ τῶν ὁμοίων πραγμάτων, οὐδ' ἀποδοκιμάζειν
 τὴν παιδείαν τὴν ταῦτά ταῖς πλείστοις τῶν τεχνῶν
 ἀπεργαζομένην. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν πολλοὺς τῶν
 ὑπὸ τοῖς σοφισταῖς γενομένων οὐ φενακισθέντας οὐδ'
 204 οὕτω διατεθέντας, ὥς οὗτοι λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς μὲν
 αὐτῶν ἱκανοὺς ἀγωνιστὰς ἀποτελεσθέντας, τοὺς δὲ
 παιδεύειν ἐτέρους δυνηθέντας, ὅσοι δ' αὐτῶν ἰδιω-
 τεύειν ἤβουλήθησαν, ἐν τε ταῖς ὁμιλίαις χαριεστέρους
 ὄντας ἢ πρότερον ἦσαν, τῶν τε λόγων κριτὰς καὶ
 συμβούλους ἀκριβεστέρους τῶν πλείστων γεγεννημέ-
 νους; ὥστε πῶς χρή τῆς τοιαύτης διατριβῆς καταφρο-
 νεῖν τῆς τοὺς κεχρημένους αὐτῇ τοιούτους παρασκευ-
 205 ἀζειν δυνάμενης; ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε πάντες ἂν ὁμο-
 λογήσειαν, ὅτι τούτους τεχνικωτάτους εἶναι νομίζομεν
 ἐπὶ πασῶν τῶν τεχνῶν καὶ χειρουργιῶν, οἵτινες ἂν
 τοὺς μαθητὰς ὡς οἶόν θ' ὁμοιοτάτους ἐργάτας ἀλλή-
 λοις ἀποδείξωσιν. τῇ τοίνυν φιλοσοφίᾳ φανήσεται
 206 καὶ τοῦτο συμβεβηκός. ὅσοι γὰρ ἡγεμόνος ἔτυχον
 ἀληθινοῦ καὶ νοῦν ἔχοντος, εὐρεθῆεν ἂν ἐν τοῖς λό-
 γοις οὕτως ὁμοίαν τὴν δύναμιν ἔχοντες ὥστε πᾶσιν
 εἶναι φανερόν, ὅτι τῆς αὐτῆς παιδείας μετεσχέκασιν.
 καίτοι μηδενὸς ἔθους αὐτοῖς ἐγγενομένου κοινοῦ 101
 ἡδὲ διατριβῆς τεχνικῆς ὑπαρξάσης οὐκ ἔστιν ὅπως

- 207 ἂν εἰς τὴν ὁμοιότητα ταύτην κατέστησαν. ἔτι τοίνυν ὑμῶν αὐτῶν οὐδεὶς ἔστιν, ὅστις οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι πολλοὺς τῶν συμπαιδευθέντων, οἱ παῖδες μὲν ὄντες ἀμαθέστατοι τῶν ἡλικιωτῶν ἔδοξαν εἶναι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι πλέον διήνεγκαν πρὸς τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τῶν αὐτῶν τούτων, ὧν παῖδες ὄντες ἀπελεσφόθησαν. ὅθεν μάλιστα ἂν τις γνῶνῃ τὴν ἐπιμελείαν, ὅσην ἔχει δύναμιν· δῆλον γάρ, ὅτι τότε μὲν ἅπαντες τοιαύταις ἐχρῶντο ταῖς διανοαῖς, οἷας περ ἐξ ἀρχῆς ἔφυσαν ἔχοντες, ἄνδρες δὲ γενόμενοι τούτων διήνεγκαν καὶ μετέλλαξαν τὴν φρόνησιν τῷ τοὺς μὲν ἐκκεχυμένως ζῆν καὶ ῥαθυμῶς, τοὺς δὲ τοῖς τε πράγμασι
- 208 καὶ σφίσι αὐτοῖς προσέχειν τὸν νοῦν. ὅπου δὲ καὶ διὰ τὰς αὐτῶν ἐπιμελείας γίνονται τινες βελτίους, πῶς οὐκ ἂν οὗτοι λαβόντες ἐπιστάτην καὶ πρεσβύτερον καὶ πολλῶν πραγμάτων ἔμπειρον, καὶ τὰ μὲν παρελληφότα, τὰ δ' αὐτὸν εὐρηκότα, πολὺ ἂν ἔτι πλέον καὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων διήνεγκαν;
- 209 Οὐ μόνον δ' ἐκ τούτων ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν εἰκότως ἂν ἅπαντες τὴν ἄγνοιαν θαυμάσειαν τῶν τολμῶντων οὕτως εἰκῇ καταφρονεῖν τῆς φιλοσοφίας, πρῶτον μὲν εἰ πάσας τὰς πράξεις καὶ τὰς τέχνας εἰδότες ταῖς μελέταις καὶ ταῖς φιλοπονίαις ἀλίσκομένους πρὸς τὴν τῆς φρονήσεως ἄσκησιν ταῦτα μηδεμίαν 102
- 210 ἡγοῦνται δύναμιν ἔχειν, ἔπειτ' εἰ τῶν μὲν σωμάτων μηδὲν οὕτως ἂν φήσειαν εἶναι φαῦλον, ὅ τι γυμνασθὲν καὶ ποιῆσαν οὐκ ἂν εἴη βέλτιον, τὰς δὲ ψυχὰς τὰς ἄμεινον πεφυκυίας τῶν σωμάτων μηδὲν ἂν νομίζουσι γενέσθαι σπουδαιοτέρας παιδευθείσας καὶ τυ-
- 211 χούσας τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας· ἔτι δ' εἰ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς κύνας καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ζώων ὁρῶντες τέχνας ἔχοντάς τινας, αἷς τὰ μὲν ἀνδρειότερα,

- τὰ δὲ πραότερα, τὰ δὲ φρονιμώτερα ποιούσι, περὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν μηδεμίαν οἴονται τοιαύτην εὐρησθαι παιδείαν, ἣτις ἂν αὐτοὺς ἐπὶ τι τούτων ὦν-
- 212 περ καὶ τὰ θηρία θυνηθείη προαγαγεῖν, ἀλλὰ τοσαύτην ἀπάντων ἡμῶν ἀτυχίαν κατεγνώκασιν, ὥσθ' ὁμολογήσειαν μὲν ἂν ταῖς ἡμετέραις διανοίαις ἕκαστον τῶν ὄντων βέλτιον γίνεσθαι καὶ χρησιμώτερον, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς τοὺς ἔχοντας τὴν φρόνησιν ταύτην, ἣ πάντα πλείονος ἄξια ποιούμεν, τολμῶσι λέγειν, ὥς οὐδὲν ἂν ἀλλήλους πρὸς ἐπιείκειαν εὐεργετήσαιμεν.
- 213 ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν θεωροῦντες ἐν τοῖς θαύμασι τοὺς μὲν λέοντας πραότερον διακειμένους πρὸς τοὺς θεραπεύοντας ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ πρὸς τοὺς εὖ ποιοῦντας, τὰς δ' ἄρκτους καλινδουμένας καὶ παλαιούσας καὶ μιμουμέ- 103
- 214 νας τὰς ἡμετέρας ἐπιστήμας, οὐδ' ἐκ τούτων δύνανται γινῶναι τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅσῃν ἔχει δύναμιν, οὐδ' ὅτι ταῦτα πολὺ ἂν θάττον τὴν ἡμετέραν φύσιν ἢ τὴν ἐκείνων ὠφελήσειεν· ὥστ' ἀπορῶ, πότερον ἂν τις δικαιότερον θαυμάσειε τὰς πραότητας τὰς τοῖς χαλεπωτάτοις τῶν θηρίων ἐγγιγνομένας ἢ τὰς ἀγριότητας τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ἐνούσας.
- 215 Ἐχοι δ' ἂν τις πλείω περὶ τούτων εἰπείν· ἀλλὰ γὰρ ἦν πολλὰ λίαν λέγω περὶ τῶν παρὰ τοῖς πλείστοις ὁμολογουμένων, δέδοικα, μὴ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἀπορεῖν δόξω. (κς.* ιζ.) Πανσάμενος οὖν τούτων ἐπ' ἐκείνους τρέψομαι τοὺς οὐ καταφρονοῦντας μὲν τῆς φιλοσοφίας, πολὺ δὲ πικρότερον κατηγοροῦντας αὐτῆς, καὶ μεταφέροντας τὰς πονηρίας τὰς τῶν φασκόντων μὲν εἶναι σοφιστῶν, ἄλλο δέ τι πρατιόντων ἐπὶ τοὺς οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπι-

- 216 τηδεύοντας. ἐγὼ δ' οὐχ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν προσ-
ποιουμένων δύνασθαι παιδεύειν ποιοῦμαι τοὺς λό-
γους ἀλλ' ὑπὲρ τῶν δικαίως τὴν δόξαν ταύτην ἐχόν-
των. οἶμαι δὲ σαφῶς ἐπιδείξειν τοὺς κατηγοροῦντας
ἡμῶν πολὺ τῆς ἀληθείας διημαρτηκότας, ἥνπερ ἐθε-
λήσητε διὰ τέλους ἀκοῦσαι τῶν λεγομένων.
- 217 Πρῶτον μὲν οὖν ὀρίσασθαι δεῖ, τίνων ὀρεγόμε-
νοι καὶ τίνος τυχεῖν βουλόμενοι τολμῶσί τινες ἀδι-
κεῖν· ἦν γὰρ ταῦτα καλῶς περιλάβωμεν, ἄμεινον 104
γνώσεσθε τὰς αἰτίας τὰς καθ' ἡμῶν λεγομένας, εἰτ'
ἀληθεῖς εἰσὶν εἴτε ψευδεῖς. ἐγὼ μὲν οὖν ἡδονῆς ἢ
κέρδους ἢ τιμῆς ἔνεκα φημι πάντας πάντα πράττειν·
ἔξω γὰρ τούτων οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν ὁρῶ τοῖς ἀν-
- 218 θρώποις ἐγγιγνομένην. εἰ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχει, λοι-
πὸν ἔστι σκέπασθαι, τί τούτων ἂν ἡμῖν γίνοιτο δια-
φθείρουσι τοὺς νεωτέρους. πρότερον ἂν ἡσθεῖμεν
ὁρῶντες ἢ καὶ πυνθανόμενοι πονηροὺς αὐτοὺς ὄντας
καὶ δοκοῦντας τοῖς συμπολιτευομένοις; καὶ τίς οὕτως
ἔστιν ἀναίσθητος, ὅστις οὐχ ἂν ἀλγήσειε τοιαύτης
- 219 διαβολῆς περὶ αὐτὸν γιγνομένης; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἂν
θαυμασθεῖμεν οὐδὲ τιμῆς μεγάλης τύχοιμεν τοιού-
τους τοὺς συνόντας ἀποπέμποντες, ἀλλὰ πολὺ ἂν
μᾶλλον καταφρονηθεῖμεν καὶ μισηθεῖμεν τῶν ταῖς
ἄλλαις πονηφαίαις ἐνόχων ὄντων. καὶ μὴν οὐδ' εἰ
ταῦτα παρίδοιμεν, χρήματα πλεῖστ' ἂν λάβοιμεν οὕτω
- 220 τῆς παιδείας προεστῶτες. οἶμαι γὰρ δήπου τοῦτό γε
πάντας γινώσκειν, ὅτι σοφιστῇ μισθὸς κάλλιστός
ἔστι καὶ μέγιστος, ἦν τῶν μαθητῶν τινὲς καλοὶ κάγα-
θοὶ καὶ φρόνιμοι γένωνται καὶ παρὰ τοῖς πολίταις
εὐδοκιμοῦντες· οἱ μὲν γὰρ τοιοῦτοὶ πολλοὺς μετα-
σχέειν τῆς παιδείας εἰς ἐπιθυμίαν καθιστάσιν, οἱ δὲ
πονηροὶ καὶ τοὺς πρότερον συνεῖναι διανοοιμένους

ἀποτρέπουσιν. ὥστε τίς ἂν ἐν τούτοις τὸ κρεῖττον 106
ἀγνοήσκειν, οὔτε μεγάλην τὴν διαφορὰν τῶν πραγ-
μάτων ἔχοντων;

221 (κς.* ιη'.) Ἰσως οὖν ἂν τις προσταῦτα τολμήσειεν
εἰπεῖν, ὥς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὰς ἀκρασίας οὐκ
ἐμμένουσι τοῖς λογισμοῖς ἀλλ' ἀμελήσαντες τοῦ συμφέ-
ροντος ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁρμῶσιν. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ καὶ
τῶν ἄλλων πολλοὺς καὶ τῶν προσποιουμένων εἶναι

222 σοφιστῶν ἔχειν τινὰς τὴν φύσιν ταύτην. [ἀλλ' ὅμως
οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδεὶς ἐστὶν οὕτως ἀκρατὴς, ὅστις
ἂν δέξαιτο καὶ τοὺς μαθητὰς εἶναι τοιούτους· τῶν
μὲν γὰρ ἡδονῶν τῶν διὰ τὴν ἀκρασίαν ἐκείνοις συμ-
βαινουσῶν οὐκ ἂν δύναίτο μετασχεῖν, τῆς δὲ δόξης
τῆς διὰ τὴν πονηρίαν γιγνομένης αὐτὸς ἂν τὸ πλεῖ-
στον μέρος ἀπολαύσειεν. ἔπειτα τινὰς ἂν καὶ δια-
φθεύραινεν καὶ τοὺς πῶς διακειμένους λάβοιεν ἂν μα-

223 θητὰς; ἄξιον γὰρ καὶ ταῦτα διελθεῖν. πότερον τοὺς
ἤδη κακοῖθεις ὄντας καὶ πονηροὺς; καὶ τίς ἂν, ἢ παρὰ
τῆς αὐτοῦ φύσεως ἐπίσταται, ταῦτα παρ' ἐτέρου μαν-
θάνειν ἐπιχειρήσειεν; ἀλλὰ τοὺς ἐπεικεῖς καὶ χρη-
στῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιθυμοῦντας; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς
τῶν τοιούτων τοῖς κακὸν τι λέγουσιν ἢ πράττουσι

224 διαλεχθῆναι τολμήσειεν]. (κς.* ιθ'.) Ἀλλὰ γὰρ οὐ
δίκαιον διὰ τοὺς ἀκρατεῖς καὶ πονηροὺς διαβάλλεσθαι
καὶ τοὺς καλῶς τῇ φιλοσοφίᾳ χρωμένους· οὐδὲ γὰρ
εἴ τινας τῶν πολιτῶν συκοφάνται καὶ κακοπράγμο-
νες τυγχάνουσιν ὄντες ὥσπερ ὁ κατήγορος, προσήκει
καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας δοκεῖν εἶναι τοιούτους, ἀλλὰ
δεῖ χωρὶς περὶ ἐκάστου διαγιγνώσκειν. τούτου δ'
ἐνεκα καὶ τοὺς λόγους ὑμῖν προανέγγων καὶ τοὺς πη-
σιασάντάς μοι διηλθον, (δηλῶσαι) βουλόμενος, ὅσον
διδόταμεν ἀλλήλων. εὐρήσετε γὰρ οὐδὲν τῶν αὐτῶν

ἡμᾶς οὐτ' ἐπιτηδεύοντας οὔτε λέγοντας οὐτ' ἀσκούν-
 τας οὐθ' ὑπισχνουμένους· ἀλλ' οὐδὲ τοὺς πλησιάζον-
 τας τῶν αὐτῶν ἑκατέροις ἔνεκα συνόντας· ἀλλὰ
 τοὺς μὲν ἀλαξονείας, τοὺς δὲ παιδείας μετασχεῖν βου-
 λομένους. πρὸς δὲ τούτοις ἴδοιτ' ἂν τοὺς μὲν δικαί-
 ως ἂν μισηθέντας ἀπάσαις ταῖς Ἑλληνίσι πόλεσιν
 ἐνοχλοῦντας καὶ ζητοῦντας, οὔστινας ἐξαπατήσουσιν,
 ἐπὶ δὲ τοὺς ἀληθεστέρους καὶ σπουδαιοτέρους ἐξ ἀ-
 πάντων τῶν τόπων αὐτοὺς πλείοντας. περὶ ὧν ἂν
 ἡδέως Λυσιμάχου πυθοίμην, τίνα ποτὲ γνώμην ἔχει
 περὶ τῶν ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῶν ἄλλων 106
 τόπων δεῦρο πλεόντων ὥς ἡμᾶς, ἵνα παιδευθῶσιν.
 πότερον αὐτοὺς οἴεται σπανίζοντας ἐκεῖ πονηρῶν
 ἀνθρώπων ἐνθάδε ποιεῖσθαι τὴν πορείαν; ἀλλὰ παν-
 ταχοῦ πολλὴν ἀφθονίαν εὖροι τις ἂν τῶν συμπονη-
 225 ρεῦεσθαι καὶ συνεξαμαρτάνειν βουλομένων. ἀλλ'
 ἵνα κακοπράγμονες καὶ συκοφάνται γένωνται, πολλὰ
 χρήματα τελέσαντες; ἀλλὰ πρῶτον μὲν οἱ ταύτην
 ἔχοντες τὴν γνώμην πολὺ ἂν ἥδιον τὰ τῶν ἄλλων λά-
 βοιεν ἢ δοῖεν ἑτέροις ὅτιοῦν τῶν σφετέρων αὐτῶν·
 ἔτι δὲ τίνες ἂν ὑπὲρ πονηρίας ἀργύριον ἀναλώσειαν,
 ἐξὸν αὐτοῖς μηδὲν δαπανηθεῖσιν εἶναι τοιούτοις, ὁπό-
 226 ταν βουληθῶσιν; οὐ γὰρ μαθεῖν ἀλλ' ἐπιχειρῆσαι
 μόνον δεῖ τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων. ἀλλὰ δῆλον ὅτι
 καὶ πλέουσι καὶ χρήματα διδόασιν καὶ πάντα ποιοῦσι
 νομίζοντες αὐτοὶ τε βελτίους γενήσεσθαι καὶ τοὺς
 ἐνθάδε παιδεύοντας πολὺ φρονημωτέρους εἶναι τῶν
 παρὰ σφίσι αὐτοῖς· ἐφ' οἷς ἄξιον ἦν ἅπαντας τοὺς
 πολίτας φιλοτιμεῖσθαι καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι
 τοὺς αἰτίους τῇ πόλει τῆς δόξης ταύτης γενομένους.
 227 ἀλλὰ γὰρ οὕτω τινὲς ἀγνωμόνως ἔχουσιν ὥστ' εἰδό-
 τες καὶ τοὺς ξένους τοὺς ἀφικνουμένους καὶ τοὺς

- προεσιῶτας τῆς παιδείας οὐδὲν κακὸν ἐπιτηδεύοντας, ἀλλ' ἀπραγμονεστάτους μὲν ὄντας τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ πλείστην ἡσυχίαν ἄγοντας, προσέχοντας δὲ τὸν νοῦν σφίσι·ν αὐτοῖς καὶ τὰς συνουσίας μετ' ἀλλήλων 101
- 228 ποιούμενους, ἔτι δὲ τὰ καθ' ἡμέραν εὐτελέστατα καὶ κοσμιώτατα ζῶντας, καὶ τῶν λόγων ἐπιθυμοῦντας, οὐ τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις συμβολαίοις λεγομένων οὐδὲ τῶν λυπρύντων τινὰς ἀλλὰ τῶν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμοῦντων, ὅμως τολμῶσι βλασφημεῖν περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν, ὡς ταύτην ποιοῦνται τὴν μελέτην,
- 229 ἢ ἐν τοῖς ἀγῶσι παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτῶσιν. καί·τοι τίνες ἂν ἀδικίαν καὶ κακίαν ἀσκοῦντες σωφρονέστερον τῶν ἄλλων ζῆν ἐθελήσειαν; τίνες δὲ πώποθ' ἐωράκασιν οἱ ταῦτα λέγοντες ἀναβαλλομένους καὶ θησαυριζομένους τὰς πονηρίας, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς τῇ φύσει τῇ παρούσῃ χρωμένους;
- 230 (κς'·κ'.) Χωρὶς δὲ τούτων, εἴπερ ἡ περὶ τοὺς λόγους δεινότης ποιεῖ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, προσῆκεν ἅπαντας τοὺς δυναμένους εἰπεῖν πολυπράγμονας καὶ συκοφάντας εἶναι· ταὐτὸ γὰρ αἰτιον ἐν ᾧ·πασι
- 231 ταὐτὸν πέφυκεν ἐνεργάζεσθαι. νῦν δ' εὐρήσετε καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι πολιτευομένων καὶ τῶν νεωστὶ τετελευτηκότων τοὺς πλείστην ἐπιμέλειαν τῶν λόγων ποιούμενους βελτίστους ὄντας τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παρ·ιόντων, ἔτι δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς ἀρίστους ρήτορας καὶ μεγίστην δόξαν λαβόντας πλείστων ἀγαθῶν αἰ·τίους τῇ πόλει γεγεννημένους, ἀρξαμένους ἀπὸ Σό·
- 232 λωνος. ἐκεῖνός τε γὰρ προστάτης τοῦ δήμου καταστάς 102 οὕτως ἐνομοθέτησε καὶ τὰ πράγματα διέταξε καὶ τὴν πόλιν κατεσκεύασεν ὥστ' ἔτι καὶ νῦν ἀγαπᾶσθαι τὴν διοίκησιν τὴν ὑπ' ἐκείνου συνταχθεῖσαν· μετὰ δὲ ταῦτα Κλεισθένης ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν

- τυράννων, λόγῳ πείσας τοὺς Ἀμφικτύοντας δανείσαι
 τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων αὐτῷ, τὸν τε δῆμον κατήγαγε
 καὶ τοὺς τυράννους ἐξέβαλε καὶ τὴν δημοκρατίαν
 ἐκείνην κατέστησε τὴν αἰτίαν τοῖς Ἑλλήσι τῶν μεγί-
 233 στων ἀγαθῶν γενομένην· ἐπὶ δὲ τούτῳ Θεμιστοκλῆς
 ἡγεμὼν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Περσικῷ γενόμενος, συμ-
 βουλεύσας τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν,
 ὃ τίς ἂν οἴος τ' ἐγένετο πείσαι μὴ πολὺ τῷ λόγῳ διε-
 νεγκῶν; εἰς τοῦτ' αὐτῶν τὰ πράγματα προήγαγεν,
 ὥστ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνάστατοι γενομένοι πολὺν χρό-
 234 νον δεσπότῃ τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν· τὸ δὲ τελευ-
 ταῖον Περικλῆς καὶ δημαγωγὸς ὢν ἀγαθὸς καὶ ῥήτωρ
 ἄριστος οὕτως ἐκόσμησε τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἱεροῖς
 καὶ τοῖς ἀναθήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὥστ' ἔτι
 καὶ νῦν τοὺς εἰσαφικνουμένους εἰς αὐτὴν νομίζειν
 μὴ μόνον ἄρχειν ἀξίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἀκρό-
 235 πόλιν οὐκ ἐλάττω μυριάων ταλάντων ἀνήνεγκεν. καὶ
 τούτων τῶν ἀνδρῶν τῶν τηλικαῦτα διαπραξαμένων
 οὐδείς λόγων ἡμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτῳ μᾶλλον τῶν 109
 ἄλλων προσέσχον αὐτοῖς τὸν νοῦν, ὥστε Σόλων μὲν
 τῶν ἐπτά σοφιστῶν ἐκλήθη καὶ ταύτην ἔσχε τὴν ἐπω-
 νυμίαν τὴν νῦν ἀτιμαζομένην καὶ κρινομένην παρ'
 ὑμῖν, Περικλῆς δὲ δυοῖν ἐγένετο μαθητῆς, Ἀναξαγό-
 ρου τε τοῦ Κλαζομενίου καὶ Λάμωνος τοῦ κατ' ἐκεί-
 νον τὸν χρόνον φρονιμωτάτου δόξαντος εἶναι τῶν
 236 πολιτῶν. ὥστ' ἐκ τίνων ἂν τις ὑμῖν οαφέστερον ἐπι-
 δεῖξειεν, ὥς οὐχ αἱ δυνάμεις αἱ τῶν λόγων κακο-
 πράγμονας τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσιν; ἀλλ' οἱ τοι-
 αύτην τὴν φύσιν ἔχοντες, οἷαν περ ὁ κατήγορος,
 πονηροῖς, οἶμαι, καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς πράγμασι
 χρώμενοι διατελοῦσιν.

- 237 (κς'. κα'). Ἔγω δὲ δεῖξαι καὶ τόπους, ἐν οἷς ἔξεστιν ἰδεῖν τοῖς βουλομένοις τοὺς πολυπράγμονας καὶ τοὺς ταῖς αἰτίαις ἐνόχους ὄντας, ἃς οὗτοι τοῖς σοφισταῖς ἐπιφέρουσιν. ἐν γὰρ ταῖς σανίσιν ταῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐκτιθεμέναις ἀναγκαῖον ἐστίν, ἐν μὲν ταῖς τῶν θεσμοθετῶν ἀμφοτέρους ἐνεῖναι, τοὺς τε τὴν πόλιν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς συκοφαντοῦντας, ἐν δὲ ταῖς τῶν ἑνδεκα τοὺς τε κακουργοῦντας καὶ τοὺς τούτοις ἐφεστῶτας, ἐν δὲ ταῖς τῶν τετταράκοντα τοὺς τ' ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μὴ
- 238 δικαίως ἐγκαλοῦντας· ἐν αἷς τούτων μὲν καὶ τοὺς τούτου φίλους εὗροίτ' ἂν ἐν πολλαῖς ἐγγεγραμμένους, ἐμὲ δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν ἐμὸι διατριβὴν ὄντας οὐδ' ἐν μιᾷ τούτων ἐνόντας, ἀλλ' οὕτω τὰ 110 περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς διοικοῦντας ὥστε μὴδὲν δεῖσθαι
- 239 τῶν ἀγώνων τῶν παρ' ὑμῖν. καίτοι τοὺς μῆτ' ἐν ταῖς πραγματείαις ταύταις ὄντας μῆτ' ἀκολάστως ζῶντας μῆτε περὶ ἄλλην πράξιν μηδεμίαν αἰσχροῦν γεγεννημένους πῶς οὐκ ἐπαινεῖσθαι προσήκει μᾶλλον ἢ κρίνεσθαι; δῆλον γὰρ, ὅτι τοιαῦτα τοὺς συνόντας παιδεύομεν, οἷά περ αὐτοὶ τυγχάνομεν ἐπιτηδεύοντες.
- 240 (κς'. κβ'). Ἔτι τοίνυν γνώσεσθε σαφέστερον ἐκ τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων, ὥς πόρρω τοῦ διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους ἐσμέν. εἰ γὰρ τι τοιοῦτον ἐποιούμεν, οὐκ ἂν Λυσίμαχος ἦν ὁ λυπούμενος ὑπὲρ αὐτῶν οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τοὺς πατέρας ἂν ἐωρᾶτε τῶν συνόντων ἡμῖν καὶ τοὺς οἰκείους ἀγανακτοῦντας καὶ γραφομένους καὶ δίκην
- 241 ζητοῦντας παρ' ἡμῶν λαμβάνειν. νῦν δ' ἐκεῖνοι μὲν συνιστάσι τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν καὶ χρήματα δίδοasi, καὶ χαίρουσιν ὁπόταν ὀρῶσιν αὐτοὺς μεθ' ἡμῶν ἡμερεύοντας, οἱ δὲ συκοφάνται διαβάλλουσι καὶ

πράγματα παρέχουσιν ἡμῖν, ὧν τίνες ἂν ἥδιον ἰδοίεν πολλοὺς τῶν πολιτῶν διαφθειρομένους καὶ πονηροὺς γιγνομένους; ἴσασι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις δυναστεύοντας, ὑπὸ δὲ τῶν καλῶν κάγαθῶν καὶ νοῦν ἐχόντων ἀπολλυμένους, ὁπόταν ληφθῶσιν.

242 ὥσθ' οὗτοι μὲν σωφρονοῦσιν ἀναιρεῖν ζητοῦντες
ἀπάσας τὰς τοιαύτας διατριβὰς, ἐν αἷς ἡγοῦνται βελ- 111
τίους γενομένους χαλεπωτέρους ἔσσεσθαι ταῖς αὐτῶν
πονηρίαις καὶ σκυφαντίαις, ὑμᾶς δὲ προσήκει τὰ-
ναντία τούτοις πράττειν καὶ ταῦτα νομίζειν εἶναι
κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἷς ἂν τούτους ὁρᾷτε
μάλιστα πολεμοῦντας.

243 (κς'·* κγ'.) Ἄτοπον δέ τι τυγχάνω πεπονθώς· εἰ-
ρήσεται γὰρ, εἰ καὶ τινες λίαν εὐμετάβολον εἶναι με
φήσουσιν. ὀλίγω μὲν γὰρ πρότερον ἔλεγον, ὥς πολ-
λοὶ τῶν καλῶν κάγαθῶν ἀνδρῶν διεψευσμένοι τῆς
φιλοσοφίας τραχύτερον πρὸς αὐτὴν ἔχουσι, νῦν δ'
οὕτως ἐναργεῖς ὑπέλιφα τοὺς λόγους εἶναι τοὺς εἰ-
ρημένους καὶ πᾶσι φανεροὺς, ὥστ' οὐδεὶς ἀγνοεῖν
μοι δοκεῖ τὴν δύναμιν αὐτῆς οὐδὲ καταγιγνώσκειν
ἡμῶν, ὥς διαφθείρομεν τοὺς μαθητὰς, οὐδὲ πεπον-
θέναι τοιοῦτον οὐδὲν, οἷον αὐτοὺς ὀλίγω πρότερον

244 ἡτιώμην· ἀλλ' εἰ δεῖ τᾷληθὲς εἰπεῖν καὶ τὸ νῦν ἐν τῇ
διανοίᾳ μοι παρεσθηκός, ἡγοῦμαι πάντας τοὺς φιλο-
τίμως διακειμένους, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντας τοῦ φρο-
νεῖν εὖ καὶ λέγειν, αὐτοὺς μὲν ἀμελεῖν τούτων, τοὺς
μὲν διὰ βραθυμίαν, τοὺς δὲ καταμεμφομένους τὴν φύ-
σιν τὴν αὐτῶν, τοὺς δὲ δι' ἄλλας τινὰς προφάσεις,

246 παμπληθεῖς δ' εἰσὶ, πρὸς δὲ τοὺς πολλὴν ἐπιμέλειαν
ποιουμένους καὶ τυχεῖν βουλομένους, ὧν εἰς ἐπιθυ-
μίαν αὐτοὶ καθεστᾶσι, δυσκόλως ἔχειν καὶ ζηλοτυπεῖν
καὶ τὰς ψυχὰς τεταραγμένως διακείσθαι καὶ πεπονθέ- 112

- ναι παραπλήσια τοῖς ἐρωσὶ· τίνα γὰρ ἂν τις αὐτοῖς
 246 ἐπενεγκεῖν αἰτίαν ἔχοι πρεπωδεστέραν ταύτης; οὔτι-
 νες μακαρίζουσι μὲν καὶ ζηλοῦσι τοὺς καλῶς χρῆσθαι
 τῷ λόγῳ δυναμένους, ἐπιτιμῶσι δὲ τῶν νεωτέρων τοῖς
 τυχεῖν ταύτης τῆς τιμῆς βουλομένοις. καὶ τοῖς μὲν
 θεοῖς οὐδείς ἐστιν ὅστις οὐκ ἂν εὖξαιτο μάλιστα μὲν
 αὐτὸς δύνασθαι λέγειν, εἰ δὲ μὴ, τοὺς παῖδας καὶ τοὺς
 247 οἰκείους τοὺς αὐτοῦ· τοὺς δὲ πόνῳ καὶ φιλοσοφίᾳ
 τοῦτο κατεργάσασθαι πειρωμένους, ὃ παρὰ τῶν θεῶν
 αὐτοὶ βούλονται λαβεῖν, οὐδέν φασι τῶν δεόντων
 πράττειν, ἀλλ' ἐνίοτε μὲν ὥς ἐξηπατημένων καὶ πεφε-
 νακισμένων προσποιοῦνται καταγελαῖν αὐτῶν, ὁπόταν
 δὲ τύχωσι, μεταβαλόντες ὥς περὶ πλεονεκτεῖν δυνα-
 248 μένων τοὺς λόγους ποιοῦνται. καὶ συμβούλοις μὲν,
 ὅταν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τοῖς ἄριστα
 περὶ τῶν πραγμάτων λέγουσι, τοῦτοις χρῶνται, καὶ
 πράττουσιν ὃ τι ἂν οἱ τοιοῦτοι παραινέσωσι· περὶ δὲ
 τοὺς ἔργον ποιομένους, ὅπως χρησίμους αὐτοὺς ἐν
 τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις τῇ πόλει παρασχέσουσι,
 βλασφημεῖν οἶονται χρῆναι. καὶ Θηβαίοις μὲν καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἐχθροῖς τὴν ἀμαθίαν ὀνειδίζουσι, τοὺς δ' ἐκ
 παντὸς τρόπου ζητοῦντας τὴν νόσον ταύτην διαφυγεῖν
 249 λοιδοροῦντες διατελοῦσιν. ὃ δ' οὐ μόνον ταραχῆς ση- 113
 μείον ἐστιν ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ τοὺς θεοὺς ὀλιγωρίας·
 τὴν μὲν γὰρ Πειθὼ μίαν τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι
 καὶ τὴν πόλιν ὀρῶσι καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν θυ-
 σίαν αὐτῇ ποιουμένην, τοὺς δὲ τῆς δυνάμεως ἥς ἡ θεὸς
 ἔχει μετασχεῖν βουλομένους ὥς κακοῦ πράγματος ἐπι-
 250 θυμοῦντας διαφθείρεσθαι φασιν. ὃ δὲ πάντων δεινύ-
 τατον, ὅτι προκρίναιεν μὲν ἂν τὴν ψυχὴν σπουδαιοτέ-
 ραν εἶναι τοῦ σώματος, οὕτω δὲ γινώσκοντες ἀποδέ-
 χονται μᾶλλον τοὺς γυμναζομένους τῶν φιλοσοφοῦν-

των. καίτοι πῶς οὐκ ἄλογον τοὺς τοῦ φαυλοτέρου ποιουμένους τὴν ἐπιμέλειαν ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ τοὺς τοῦ σπουδαιοτέρου, καὶ ταῦτα πάντων εἰδότες διὰ μὲν εὐξίαν σώματος οὐδὲν πώποτε τὴν πόλιν τῶν ἐλλογίμων ἔργων διαπραξαμένην, διὰ δὲ φρόνησιν ἀνδρὸς εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γενομένην;

- 251· (κς'. *κδ'.) Πολὺν δ' ἂν τις ἔχοι πλείους τούτων ἐναντιώσεις συναγαγεῖν τῶν ἀκμαζόντων τε μᾶλλον ἢ γὰρ καὶ τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος μὴ φρονιζόντων· ἐπεὶ καὶ τάδε περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἐνεστὶν εἰπεῖν. φέρε γάρ, εἰ τινες πολλὰ χρήματα παρὰ τῶν προγόνων παραλαβόντες τῇ μὲν πόλει μηδὲν εἶεν χρήσιμοι, τοὺς δὲ πολίτας ὑβρίζοιεν καὶ τοὺς τε παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας αἰσχύνοιεν, ἔστιν ὅστις ἂν τοὺς αἰτίους τοῦ πλούτου μέμψασθαι τολμήσειεν ἄλλ' οὐκ ἂν αὐτοὺς 114
- 252 τοὺς ἐξαμαρτάνοντας κολάζειν ἀξιώσειεν; τί δ' εἰ τινες ὀπλομαχεῖν μαθόντες πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους μὴ χρῶντο ταῖς ἐπιστήμας, ἐπανάστασιν δὲ ποιήσαντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν διαφθείραιοι, ἢ καὶ πυκτεύειν καὶ παγκρατιάξειν ὥς οἷόν τ' ἄριστα παιδεύοντες τῶν μὲν ἀγώνων ἀμελοῖεν, τοὺς δ' ἀπαντῶντας τύπτοιεν, τίς οὐκ ἂν τούτων τοὺς μὲν διδασκάλους ἐπαινέσειε, τοὺς δὲ κακῶς χρωμένους οἷς ἔμαθον
- 253 ἀποκτείνειεν; οὐκοῦν χρὴ καὶ περὶ τῶν λόγων τὴν αὐτὴν ἔχειν διάνοιαν, ἥνπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, καὶ μὴ περὶ τῶν ὁμοίων τὰναντία γιγνώσκειν, μηδὲ πρὸς τοιοῦτον πρᾶγμα θυσμενῶς φαίνεσθαι διακειμένους, ὃ πάντων τῶν ἐνόντων ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείστων ἀγαθῶν αἰτιόν ἐστιν. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις οἷς ἔχομεν, ἅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον, οὐδὲν τῶν ζώων διαφέρομεν, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῷ τάχει καὶ τῇ

ρώμη και ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι τυγχά-
 254 νομεν ὄντες· ἐγγενομένου δ' ἡμῖν τοῦ πείθειν ἄλλή-
 λους και δηλοῦν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, περὶ ὧν ἂν βου-
 ληθῶμεν, οὐ μόνον τοῦ θηριωδῶς ζῆν ἀπηλλάγημεν,
 ἀλλὰ και συνελθόντες πόλεις ᾠκίσσαμεν και νόμους
 ἐθέμεθα και τέχνας εὖρομεν, και σχεδὸν ἅπαντα τὰ
 δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἐστὶν ὁ συγκατα-
 255 σκευάσας. οὗτος γὰρ περὶ τῶν δικαίων και τῶν ἀδί- 115
 κων και τῶν καλῶν και τῶν αἰσχυρῶν ἐνομοθέτησεν,
 ὧν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἴοι τ' ἡμεν οἰκεῖν μετ'
 ἁλλήλων. τούτῳ και τοὺς κακοὺς ἐξελέγχουμεν και
 τοὺς ἀγαθοὺς ἐγκωμιάζουμεν. διὰ τούτου τοὺς τ' ἀνο-
 ῆτους παιδεύουμεν και τοὺς φρονίμους δοκιμάζουμεν·
 τὸ γὰρ λέγειν ὥς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὖ μέγιστον ση-
 μεῖον ποιούμεθα, και λόγος ἀληθοῦς και νόμιμος και
 256 δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς και πιστῆς εἰδωλὸν ἐστίν. μετὰ
 τούτου και περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνιζόμεθα
 και περὶ τῶν ἀγνοουμένων σκοπούμεθα· ταῖς γὰρ
 πίστεσιν, αἷς τοὺς ἄλλους λέγοντες πείθουμεν, ταῖς
 αὐταῖς ταύταις βουλευόμενοι χρῶμεθα, και ῥητορι-
 κοὺς μὲν καλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν δυνα-
 μένους, εὐβούλους δὲ νομίζουμεν. οὔτινες ἂν αὐτοὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἄριστα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶ-
 257 σιν. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης
 εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν φρονίμως πραττομένων εὐρήσομεν
 ἀλόγως γιγνόμενον, ἀλλὰ και τῶν ἔργων και τῶν δια-
 νοημάτων ἀπάντων ἡγεμόνα λόγον ὄντα, και μάλιστα
 χρωμένους αὐτῷ τοὺς πλείστον νοῦν ἔχοντας. ὧν οὐ-
 δὲν ἐνθυμηθεὶς Λυσίμαχος κατηγορεῖν ἐτόλμησε τῶν
 ἐπιθυμούντων τοιοῦτου πράγματος, ὁ τοσούτων τὸ
 πλήθος και τηλικούτων τὸ μέγεθος ἀγαθῶν αἰτιὸν
 ἐστίν.

- 258 (κς.* κς.) Καὶ τί δεῖ τούτου θαυμάζειν, ὅπου καὶ τῶν περὶ τὰς ξριδας σπουδαζόντων ἐνιοὶ τινες 116 ὁμοίως βλασφημοῦσι περὶ τῶν λόγων τῶν κοινῶν καὶ τῶν χρησίμων ὥσπερ οἱ φαυλότατοι τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἀγνοοῦντες τὴν δύναμιν αὐτῶν, οὐδ' ὅτι τάχιστα ἂν οὗτοι τοὺς χρωμένους ἀφελήσειαν, ἀλλ' ἐλπίζοντες, ἦν τούτους διαβάλλωσι, τοὺς αὐτῶν ἐντιμοτέρους ποιήσειν. περὶ ὧν δυνηθεῖν μὲν ἂν ἴσως δια-
 259 λεχθῆναι πολὺ μικρότερον ἢ κείνοι περὶ ἡμῶν, οὐδέτερον δ' οἶμαι δεῖν, οὐθ' ὁμοιος γίνεσθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ φθόνου διεφθαρμένοις, οὔτε ψέγειν τοὺς μηδὲν μὲν κακὸν τοὺς συνόντας. ἐργαζομένους, ἥττον δ' ἐτέρων εὐεργετεῖν δυναμένους. οὐ μὲν ἀλλὰ μικρά γε μνησθήσομαι περὶ αὐτῶν, μάλιστα μὲν ὅτι κακείνοι περὶ ἡμῶν, ἔπειθ' ὅπως ἂν ὑμεῖς σαφέστερον εἰδότες τὴν δύναμιν αὐτῶν οὕτω διακήσθε πρὸς
 260 ἐκάστους ἡμῶν, ὥσπερ δίκαιόν ἐστι, πρὸς δὲ τούτοις ἵνα καὶ τοῦτο ποιήσω φανερόν, ὅτι περὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἡμεῖς ὄντες, οὓς ἐκείνοι φασὶν εἶναι φιλαπεχθήμονας, πολὺ πρῶτεροι τυγχάνομεν αὐτῶν ὄντες· οἱ μὲν γὰρ αἰεὶ τι περὶ ἡμῶν φλαῦρον λέγουσιν, ἐγὼ δ' οὐδὲν ἂν εἰποιμι τοιοῦτον, ἀλλὰ ταῖς ἀλη-
 261 θεαῖς χρηῖσθαι περὶ αὐτῶν. ἡγοῦμαι γὰρ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐριστικοῖς λόγοις δυναστεύοντας καὶ τοὺς περὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τὴν γεωμετρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν μαθημάτων διατρίβοντας οὐ βλάπτειν ἀλλ' ὥφε- 117 λειν τοὺς συνόντας, ἐλάττω μὲν ὧν ὑπὸ ἰσχυῶνται, 262 πλείω δ' ὧν τοῖς ἄλλοις δοκοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ὑπειλήφασιν ἀδολεσχίαν καὶ μικρολογίαν εἶναι τὰ τοιαῦτα τῶν μαθημάτων· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν οὗτ' ἐπὶ τῶν ἰδίων οὗτ' ἐπὶ τῶν κοινῶν εἶναι χρήσιμον, ἀλλ' οὐδ' ἐν ταῖς μνείαις οὐδένα χρόνον ἐμμέ-

νειν ταῖς τῶν μαθόντων διὰ τὸ μήτε τῷ βίῳ παρακο-
 λουθεῖν μήτε ταῖς πράξεσιν ἐπαμύνειν ἀλλ' ἐξω
 263 παντάπασιν εἶναι τῶν ἀναγκαίων. ἐγὼ δ' οὐθ' οὐ-
 τως οὔτε πόρρω τούτων ἐγνωκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οἷ
 τε νομίζοντες μηδὲν χρησίμην εἶναι τὴν παιδείαν
 ταύτην πρὸς τὰς πράξεις ὀρθῶς μοι δοκοῦσι γιννώ-
 σκειν, οἳ τ' ἐπαινοῦντες αὐτὴν ἀληθῆ λέγειν. διὰ
 τοῦτο δ' οὐχ ὁμολογούμενον αὐτὸν αὐτῷ τὸν λόγον
 εἰρηκα, διότι καὶ ταῦτα τὰ μαθήματα τὴν φύσιν οὐ-
 264 δὲν ὁμοίαν ἔχει τοῖς ἄλλοις οἷς διδασκόμεθα. τὰ μὲν
 γὰρ ἄλλα τότε ὠφελεῖν ἡμᾶς πέφυκεν, ὅταν λάβωμεν
 αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην, ταῦτα δὲ τοὺς μὲν ἀπηκριβω-
 μένους οὐδὲν ἂν ἐνεργετήσῃε πλήν τοὺς ἐντεῦθεν
 ζῆν προηρημένους, τοὺς δὲ μανθάνοντας ὀνίνησι·
 περὶ γὰρ τὴν περιττολογίαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς
 265 ἀστρολογίας καὶ γεωμετρίας διατρίβοντες καὶ δυσκα-
 ταμαθήτοις πράγμασιν ἀναγκαζόμενοι προσέχειν τὸν
 νοῦν, ἐτι δὲ συνεθιζόμενοι μένουν καὶ πονεῖν ἐπὶ τοῖς
 λεγομένοις καὶ δεικνυμένοις καὶ μὴ πεπλανημένην 118
 ἔχειν τὴν διάνοιαν, ἐν τούτοις γυμνασθέντες καὶ παρ-
 οξυνθέντες ῥᾶον καὶ θᾶττον τὰ σπουδαιότερα καὶ
 πλείονος ἄξια τῶν πραγμάτων ἀποδέχεσθαι καὶ μαν-
 266 θάνειν δύνανται. φιλοσοφίαν μὲν οὖν οὐκ οἶμαι δεῖν
 προσαγορεύειν τὴν μηδὲν ἐν τῷ παρόντι μήτε πρὸς
 τὸ λέγειν μήτε πρὸς τὸ πράττειν ὠφελούσαν, γυμνα-
 σίαν μέντοι τῆς ψυχῆς καὶ παρασκευὴν φιλοσο-
 φίας καλῶ τὴν διατριβὴν τὴν τοιαύτην, ἀνδρικωτέραν
 μὲν ἢς οἱ παῖδες ἐν τοῖς διδασκαλείοις ποιοῦνται, τὰ
 267 δὲ πλείστα παραπλησίαν· καὶ γὰρ ἐκείνων οἱ περὶ
 τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην
 παιδείαν διαπονηθέντες πρὸς μὲν τὸ βέλτιον εἶπεῖν
 ἢ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων οὐδεμίαν πω

- λαμβάνουσιν ἐπίδοσιν, αὐτοὶ δ' αὐτῶν εὐμαθέστεροι
 γίνονται πρὸς τὰ μείζω καὶ σπουδαιότερα τῶν μα-
 268 θημάτων. διατρίψαι μὲν οὖν περὶ τὰς παιδείας ταύ-
 τας χρόνον τινὰ συμβουλευσάμ' ἂν τοῖς νεωτέροις,
 μὴ μέντοι περιιδεῖν τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν κατασκελε-
 τευθεῖσαν ἐπὶ τούτοις μηδ' ἐξοκείλασαν εἰς τοὺς λό-
 γους τοὺς τῶν παλαιῶν σοφιστῶν, ὧν ὁ μὲν ἄπειρον
 τὸ πλήθος ἔφησεν εἶναι τῶν ὄντων, Ἐμπεδοκλῆς δὲ
 τέτταρα καὶ νεῖκος καὶ φιλίαν ἐν αὐτοῖς, Ἴων δ' οὐ
 πλείω τριῶν, Ἀλκμέων δὲ δύο μόνα, Παρμενίδης δὲ
 269 καὶ Μέλισσος ἓν, Γοργίας δὲ παντελῶς οὐδέν. ἡγοῦ- 119
 μαι γὰρ τὰς μὲν τοιαύτας τερατολογίας ὁμοίας εἶναι
 ταῖς θαυμαστοποιαῖς, ταῖς οὐδὲν μὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ
 δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γιγνομέναις, δεῖν δὲ
 τοὺς προὔργου τι ποιεῖν βουλομένους καὶ τῶν λόγων
 τοῖς ματαίους καὶ τῶν πράξεων τὰς μηδὲν πρὸς τὸν
 βίον φερούσας ἀναιρεῖν ἐξ ἀπασῶν τῶν διατριβῶν.
 270 (κς.* κς.) Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη μοι τὸ
 νῦν εἶναι ταῦτ' εἰρηκέναι καὶ συμβεβουλευκέναι·
 περὶ δὲ σοφίας καὶ φιλοσοφίας, τοῖς μὲν περὶ ἄλλων
 τινῶν ἀγωνιζομένοις οὐκ ἂν ἁρμόσειε λέγειν περὶ
 τῶν ὀνομάτων τούτων, ἔστι γὰρ ἀλλότρια πάσαις ταῖς
 πραγματείαις, ἐμοὶ δ' ἐπειδὴ καὶ κρίνομαι περὶ τῶν
 τοιούτων καὶ τὴν καλουμένην ὑπὸ τινων φιλοσοφίαν
 οὐκ εἶναι φημι, προσήκει τὴν δικαίως ἂν νομιζομένην
 271 ὀρίσσει καὶ δηλῶσαι πρὸς ὑμᾶς. ἀπλῶς δὲ πῶς τυγχά-
 νω γινώσκων περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐνεστιν
 ἐν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιστήμην λαβεῖν, ἣν
 ἔχοντες ἂν εἰδείμεν ὅ τι πρακτέον ἢ λεκτέον ἔστιν.
 ἐκ τῶν λοιπῶν σοφοὺς μὲν νομίζω τοὺς ταῖς δόξαις
 ἐπιτυγχάνειν ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ βελτίστου δυναμέ-
 νους, φιλοσόφους δὲ τοὺς ἐν τούτοις διατρίβοντας,

- 272 ἐξ ὧν τάχιστα λήφονται τὴν τοιαύτην φρόνησιν. ἃ
 δ' ἐστὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ταύτην ἔχοντα τὴν δύνα-
 μιν ἔχω μὲν εἰπεῖν, ὅκνῳ δὲ λέγειν οὕτω γὰρ ἐστὶ 120
 σφόδρα καὶ παράδοξα καὶ πολὺ τῆς τῶν ἄλλων ἀφε-
 στῶτα διανοίας, ὥστε φοβοῦμαι, μὴ τῇ ἀρχῇ αὐτῶν
 ἀκούσαντες θοοῦβου καὶ βοῆς ἅπαν ἐμπλήσῃτε τὸ
 δικαστήριον. ὅμως δὲ καίπερ οὕτω διακείμενος ἐπι-
 χειρήσω διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· αἰσχύνομαι γάρ, εἰ
 273 διδόναι τὴν ἀλήθειαν. δέομαι δ' ὑμῶν μὴ προκατα-
 γνῶναί μου τοιαύτην μανίαν, ὥς ἄρ' ἐγὼ κινδυνεύων
 προειλόμην ἂν λόγους εἰπεῖν ἐναντίους ταῖς ὑμετέραις
 γνώμαις, εἰ μὴ καὶ τοῖς προειρημένοις ἀκολουθῶνς
 αὐτοὺς ἐνόμιζον εἶναι καὶ τὰς ἀποδείξεις ἀληθεῖς καὶ
 274 σαφεῖς ὥμην ἔχειν ὑπὲρ αὐτῶν. ἡγοῦμαι δὲ τοιαύτην
 μὲν τέχνην, ἣτις τοῖς κακῶς πεφυκόσι πρὸς ἀρετὴν σω-
 φροσύνην ἐνεργάσαιτ' ἂν καὶ δικαιοσύνην, οὔτε πρό-
 τερον οὔτε νῦν οὐδεμίαν εἶναι, τοὺς τε τὰς ὑποσχέσεις
 ποιουμένους περὶ αὐτῶν πρότερον ἀπερεῖν καὶ καύσε-
 275 σθαι ληροῦντας πρὶν εὐρεθῆναι τίνα παιδείαν τοιαύ-
 την, οὐ μὴν ἄλλ' αὐτοὺς γ' αὐτῶν βελτίους ἂν γίγνε-
 σθαι καὶ πλείονος ἀξίους, εἰ πρὸς τε τοῦ λέγειν εὐφιλο-
 τίμως διατεθεῖεν καὶ τοῦ πεῖθαι δύνασθαι τοὺς ἀκού-
 οντας ἐρασθεῖεν καὶ πρὸς τούτοις τῆς πλεονεξίας ἐπι-
 θυμησάιν, μὴ τῆς ὑπὸ τῶν ἀνοήτων νομιζομένης
 ἀλλὰ τῆς ὡς ἀληθῶς τὴν δύναμιν ταύτην ἐχούσης.
 276 καὶ ταῦθ' ὥς οὕτω πέφυκε ταχέως οἶμαι δηλώσειν. 121
 πρῶτον μὲν γὰρ ὁ λέγειν ἢ γράφειν προαιρούμενος
 λόγους ἀξίους ἐπαίνου καὶ τιμῆς οὐκ ἔστιν ὥπως ποι-
 ῆσεται τὰς ὑποθέσεις ἀδίκους ἢ μικρὰς ἢ περὶ τῶν
 ἰδίων συμβολαίων ἀλλὰ μεγάλας καὶ καλὰς καὶ φι-
 λανθρώπους καὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων· μὴ

- γὰρ τοιαύτας εὐρίσκων οὐδὲν διαπράζεται τῶν δεόν-
 277 των. ἔπειτα τῶν πράξεων τῶν συντεινουσῶν πρὸς
 τὴν ὑπόθεσιν ἐκλέγεται τὰς πρεπωδεστάτας καὶ μά-
 λιστα συμφερούσας· ὁ δὲ τὰς τοιαύτας συνεθιζόμενος
 θεωρεῖν καὶ δοκιμάζειν οὐ μόνον περὶ τὸν ἐνεστώτα
 λόγον ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἄλλας πράξεις τὴν αὐτὴν
 ἔξει ταύτην δύναμιν, ὥσθ' ἅμα τὸ λέγειν εὖ καὶ τὸ
 φρονεῖν παραγενήσεται τοῖς φιλοσόφως καὶ φιλοτί-
 278 μως πρὸς τοὺς λόγους διακειμένοις. καὶ μὴν οὐδ' ὁ
 πείθειν βουλούμενος ἀμελήσει τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ τού-
 τῳ μάλιστα προσέξει τὸν νοῦν, ὅπως δόξαν ὥς ἐπι-
 εικεστάτην λήψεται παρὰ τοῖς συμπολιτευομένοις.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδε καὶ τοὺς λόγους ἀληθεστέρους δο-
 κοῦντας εἶναι τοὺς ὑπὸ τῶν εὖ διακειμένων λεγομέ-
 νους ἢ τοὺς ὑπὸ τῶν διαβεβλημένων, καὶ τὰς πί-
 στεις μείζον δυναμένας τὰς ἐκ τοῦ βίου γεγενημέ-
 νας ἢ τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου πεπορισμένας; ὥσθ' ὅσῳ
 περ ἂν τις ἐρρωμενεστέρως ἐπιθυμῇ πείθειν τοὺς
 ἀκούοντας, τοσούτῳ μᾶλλον ἀσκήσει καλὸς κάγαθος 122
 279 εἶναι καὶ παρὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμεῖν. καὶ μηδεὶς
 ὑμῶν οἰέσθω τοὺς μὲν ἄλλους ἅπαντας γιννώσκειν,
 ὅσῃν ἔχει ῥοπήν εἰς τὸ πείθειν τὸ τοῖς κρίνουσιν ἀρέ-
 σκειν, τοὺς δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντας μόνους
 ἀγνοεῖν τὴν τῆς εὐνοίας δύναμιν· πολὺ γὰρ ἀκρι-
 280 βέστερον τῶν ἄλλων καὶ ταῦτ' ἴσασι, καὶ πρὸς τού-
 τοις, ὅτι τὰ μὲν εἰκότα καὶ τὰ τεκμήρια καὶ πᾶν τὸ
 τῶν πίστειων εἶδος τοῦτο μόνον ὠφελεῖ τὸ μέρος, ἐφ' ᾧ
 περ ἂν αὐτῶν ἕκαστον τύχῃ ῥηθὲν, τὸ δὲ δοκεῖν εἶναι
 καλὸν κάγαθόν οὐ μόνον τὸν λόγον πιστότερον ἐποίη-
 σεν ἀλλὰ καὶ τὰς πράξεις τοῦ τὴν τοιαύτην δόξαν ἔχον-
 τος ἐντιμωτέρας κατέστησεν, ὑπὲρ οὗ σκυυδαστέον ἐστὶ
 τοῖς εὖ φρονούσι μᾶλλον ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

- 281 (κς.* κς'.) Τὸ τοίνυν περὶ τὴν πλεονεξίαν, ὃ
 δυσχερέστατον ἦν τῶν ρηθέντων· εἰ μὲν τις ὑπολαμ-
 βάνει τοὺς ἀποστεροῦντας ἢ παραλογιζομένους ἢ
 κακόν τι ποιοῦντας πλεονεκτεῖν, οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκεν·
 οὐδένες γὰρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μᾶλλον ἐλαττοῦνται
 τῶν τοιούτων, οὐδ' ἐν πλείοσιν ἀπορίαις εἶσιν, οὐδ'
 ἐπονειδιστότερον ζῶσιν, οὐδ' ὅλως ἀθλιώτεροι τυγχά-
 282 νουσιν ὄντες· χρηὴ δὲ καὶ νῦν πλέον ἔχειν ἡγεῖσθαι
 καὶ πλεονεκτῆσειν νομίζειν παρὰ μὲν τῶν θεῶν τοὺς
 εὐσεβεστάτους καὶ τοὺς περὶ τὴν θεραπείαν τὴν ἐκεί-
 νων ἐπιμελεστάτους ὄντας, παρὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων
 τοὺς ἄριστα πρὸς τούτους, μεθ' ὧν ἂν οἰκῶσι καὶ 123
 πολιτεύονται, διακειμένους, καὶ τοὺς βελτίστους ἀν-
 283 τοὺς εἶναι δοκοῦντας. καὶ ταῦτα καὶ ταῖς ἀληθείαις
 οὕτως ἔχει καὶ συμφέρει τὸν τρόπον τοῦτον λέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ νῦν γ' οὕτως ἀνέστραπται καὶ
 συγκέχυται πολλὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, ὥστ' οὐδὲ τοῖς
 ὀνόμασιν ἐνιοὶ τινες ἔτι χρῶνται κατὰ φύσιν ἀλλὰ
 μεταφέρουσιν ἀπὸ τῶν καλλίστων πραγμάτων ἐπὶ τὰ
 284 φαυλότατα τῶν ἐπιτηδευμάτων. τοὺς μὲν γε βωμολο-
 χευομένους καὶ σκώπτειν καὶ μιμεῖσθαι δυναμένους
 εὐφυνεῖς καλοῦσι, προσῆκον τῆς προσηγορίας ταύτης
 τυγχάνειν τοὺς ἄριστα πρὸς ἀρετὴν πεφνκότας· τοὺς
 δὲ ταῖς κακοηθείαις καὶ ταῖς κακουργίαις χρωμένους,
 καὶ μικρὰ μὲν λαμβάνοντας, πονηρὰν δὲ δόξαν κτω-
 μένους, πλεονεκτικούς νομίζουσιν, ἀλλ' οὐ τοὺς ὀσιω-
 τάτους καὶ δικαιοτάτους, ὅλπερ τῶν ἀγαθῶν ἀλλ'
 285 οὐ τῶν κακῶν πλεονεκτοῦσι· τοὺς δὲ τῶν μὲν ἀναγ-
 καίων ἀμελοῦντας, τὰς δὲ τῶν παλαιῶν σοφιστῶν
 τερατολογίας ἀγαπῶντας φιλοσοφεῖν φασιν, ἀλλ'
 οὐ τοὺς τὰ τοιαῦτα μαυθάνοντας καὶ μελετῶντας,
 ἐξ ὧν καὶ τὸν ἰδίον οἶκον καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πό-

- λεως καλῶς διοικήσουσιν, ὥνπερ ἔνεκα καὶ πονητέον
 καὶ φιλοσοφητέον καὶ πάντα πρακτέον ἐστίν. ἀφ' ὧν
 ὑμεῖς πολὺν ἤδη χρόνον ἀπελαύνετε τοὺς νεωτέρους,
 ἀποδεχόμενοι τοὺς λόγους τῶν διαβαλλόντων τὴν τοι- 124
 286 αὐτήν παιδείαν. καὶ γὰρ τοι πεποιθήκατε τοὺς μὲν
 ἐπιεικεστάτους αὐτῶν ἐν πότοις καὶ συνουσίαις καὶ
 ῥαθυμίαις καὶ παιδιαῖς τὴν ἡλικίαν διάγειν, ἀμελή-
 σαντας τοῦ σπουδάζειν, ὅπως ἔσονται βελτίους, τοὺς
 δὲ χεῖρῳ τὴν φύσιν ἔχοντας ἐν τοιαύταις ἀκολασίαις
 ἡμερεύειν, ἐν αἷς πρότερον οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς
 287 οὐδεὶς ἐτόλμησεν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἑννεα-
 κροῦνου ψύχουσιν οἶνον, οἱ δ' ἐν τοῖς καπηλείοις
 πίνουσιν, ἕτεροι δ' ἐν τοῖς σκιραφείοις κυβεύουσι,
 πολλοὶ δ' ἐν τοῖς τῶν ἀγλητριδῶν διδασκαλείοις δια-
 τρίζουσιν. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ ταῦτα προτρέποντας οὐ-
 δεὶς πώποτε τῶν κηδεσθαι φασκόντων τῆς ἡλικίας
 ταύτης εἰς ὑμᾶς εἰσήγαγεν· ἡμῖν δὲ κακὰ παρέχουσιν,
 οἷς ἄξιον ἦν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου, τούτου γε χάριν
 ἔχειν, ὅτι τοὺς συνόντας τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμά-
 288 των ἀποτρέπομεν. οὕτω δ' ἐστὶ δυσμενὲς ἅπασιν τὸ
 τῶν συκοφαντῶν γένος, ὥστε τοῖς μὲν λυομένοις εἰ-
 κοσι καὶ τριάκοντα μνῶν τὰς μελλούσας καὶ τὸν ἄλλον
 οἶκον συναναιρήσειν οὐχ ὅπως ἂν ἐπιπλήξειαν, ἀλλὰ
 καὶ συγκαίρουσι ταῖς ἀσωτίαις αὐτῶν, τοὺς δ' εἰς τὴν
 αὐτῶν παιδείαν ὁτιοῦν ἀναλίσκοντας διαφθείρεσθαι
 φασιν. ὧν τίνες ἂν ἀδικώτερον ἔχοιεν τὴν αἰτίαν
 289 ταύτην; οἵτινες ἐν ταύταις μὲν ταῖς ἀκμαῖς ὄντες 125
 ὑπερείδον τὰς ἡδوناῖς, ἐν αἷς οἱ πλείστοι τῶν τηλικού-
 των μάλιστα αὐτῶν ἐπιθυμοῦσιν, ἔξον δ' αὐτοῖς ῥα-
 θυμεῖν μηδὲν δαπανωμένοις εἴλοντο πονεῖν χρήματα
 τελέσαντες, ἄρτι δ' ἐκ παιδῶν ἐξεληλυθότες ἔγνωσαν,
 290 ἃ πολλοὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐκ ἴσασιν, ὅτι δεῖ τὸν

ὀρθῶς καὶ πρεπόντως προεστῶτα τῆς ἡλικίας καὶ καλὴν ἀρχὴν τοῦ βίου ποιούμενον αὐτοῦ πρότερον ἢ τῶν αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ μὴ σπεύδειν μηδὲ ζητεῖν ἐτέρων ἀρχεῖν, πρὶν ἂν τῆς αὐτοῦ διανοίας λάβῃ τὸν ἐπιστατήσοντα, μηδ' οὕτω χαίρειν μηδὲ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὥς ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τὴν παιδείαν ἐγγιγνομένοις. καίτοι τοὺς τοιοῦτω λογισμῷ κεχρημένους πῶς οὐκ ἐπαινέσθαι χρὴ μᾶλλον ἢ ψέγεσθαι, καὶ νομίζεσθαι βελτίστους εἶναι καὶ σωφρονεστάτους τῶν ἡλικιωτῶν;

- 291 Θαναμάζω δ' ὅσοι τοὺς μὲν φύσει δεινοὺς ὄντας εἰπεῖν εὐδαίμονιζουσιν ὥς ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ πράγμα-
τος αὐτοῖς συμβεβηκότος, τοὺς δὲ τοιοῦτους γενέσθαι
βουλομένους λοιδοροῦσιν ὥς ἀδίκου καὶ κακοῦ παι-
δεύματος ἐπιθυμοῦντας. καίτοι τί τῶν φύσει καλῶν
ὄντων μελέτη κατεργασθὲν αἰσχρὸν ἢ κακὸν ἐστίν;
οὐδὲν γὰρ εὐρήσομεν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐν γε τοῖς ἄλ-
λοις ἐπαινοῦμεν τοὺς ταῖς φιλοπονίαις ταῖς αὐτῶν
ἀγαθόν τι κτήσασθαι δυνηθέντας μᾶλλον ἢ τοὺς παρὰ
292 τῶν προγόνων παραλαβόντας, εἰκότως· συμφέρει 126
γὰρ ἐπὶ τε τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ μάλιστα' ἐπὶ τῶν
λόγων μὴ τὰς εὐτυχίας ἀλλὰ τὰς ἐπιμελείας εὐδοκι-
μεῖν. οἱ μὲν γὰρ φύσει καὶ τύχῃ δεινοὶ γενόμενοι λέ-
γειν οὐ πρὸς τὸ βέλτιστον ἀποβλέπουσιν, ἀλλ' ὅπως
ἂν τύχωσιν, οὕτω χρῆσθαι τοῖς λόγοις εἰώθασιν· οἱ
δὲ φιλοσοφία καὶ λογισμῷ τὴν δύναμιν ταύτην λα-
βόντες, οὐδὲν ἀσκέπτως λέγοντες, ἤττον περὶ τὰς
293 πράξεις πλημμελοῦσιν. ὥσθ' ἅπασι μὲν βούλεσθαι
προσθήκει πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐκ παιδείας δεινοὺς εἰ-
πεῖν γιγνομένους, μάλιστα δ' ὑμῖν· καὶ γὰρ αὐτοὶ
προέχετε καὶ διαφέρετε τῶν ἄλλων οὐ ταῖς περὶ τὸν
πόλεμον ἐπιμελείαις, οὐδ' ὅτι κάλλιστα πολιτεύεσθε

- καὶ μάλιστα φυλάττετε τοὺς νόμους, οὓς ὑμῖν οἱ
 πρόγονοι κατέλιπον, ἀλλὰ τοῦτοις, οἷσπερ ἡ φύσις ἡ
 τῶν ἀνθρώπων τῶν ἄλλων ζώων καὶ τὸ γένος τὸ τῶν
 294 Ἑλλήνων τῶν βαρβάρων, τῷ καὶ πρὸς τὴν φρόνησιν
 καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἄμεινον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἄλλων.
 ὥστε πάντων ἂν συμβαίῃ δεινότατον, εἰ τοὺς βουλο-
 μένους τοῖς αὐτοῖς τοῦτοις διενεγκεῖν τῶν ἡλικιωτῶν,
 οἷσπερ ὑμεῖς ἀπάντων, διαφθείρεσθαι ψηφίσαισθε,
 καὶ τοὺς τῇ παιδείᾳ ταύτῃ χρωμένους, ἧς ὑμεῖς ἡγε-
 μόνες γεγέννησθε, συμφορὰ τινὶ περιβάλοιτε.
- 295 (κς. * κη.) Χρὴ γὰρ μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ὑμᾶς,
 ὅτι πάντων τῶν δυναμένων λέγειν ἢ παιδεύειν ἡ πόλις 127
 ἡμῶν δοκεῖ γεγενῆσθαι διδάσκαλος, εἰκότως· καὶ γὰρ
 ἄθλα μέγιστα τιθεῖσαν αὐτὴν ὁρῶσι τοῖς τὴν δύναμιν
 ταύτην ἔχουσι καὶ γυμνάσια πλεῖστα καὶ παντοδα-
 πώτατα παρέχουσιν τοῖς ἀγωνίζεσθαι προηρημένοις
 καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα γυμναζεσθαι βουλομένοις, ἔτι
 296 δὲ τὴν ἐμπειρίαν, ἥπερ μάλιστα ποιεῖ δύνασθαι λέγειν,
 ἐνθὲνδε πάντας λαμβάνοντας· πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ
 τὴν τῆς φωνῆς κοινότητα καὶ μετριότητα καὶ τὴν ἄλ-
 λην εὐτραπελίαν καὶ φιλολογίαν οὐ μικρὸν ἡγοῦνται
 συμβαλέσθαι μέρος πρὸς τὴν τῶν λόγων παιδείαν. ὥστ'
 οὐκ ἀδίκως ὑπολαμβάνουσιν ἅπαντας τοὺς λέγειν ὄν-
 297 τας δεινοὺς τῆς πόλεως εἶναι μαθητάς. σκοπεῖτ' οὖν,
 μὴ παντάπασιν ἢ καταγέλαστον τῆς δόξης ταύτης
 φλαυρόν τι καταγινώσκειν, ἣν ὑμεῖς ἔχετε παρὰ τοῖς
 Ἑλλήσι πολὺ μᾶλλον ἢ γὰρ παρ' ὑμῖν· οὐδὲν γὰρ ἄλλ'
 ἢ φανερώς ὑμῶν αὐτῶν ἔσεσθε κατεψηφισμένοι τὴν
 298 τοιαύτην ἀδικίαν, καὶ πεποιηκότες ὅμοιον, ὥσπερ ἂν
 εἰ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀσκούν-
 τας ζημιοῦν ἐπιχειροῖεν ἢ Θετταλοὶ παρὰ τῶν ἱπ-
 πεύειν μελετώντων δίκην λαμβάνειν ἀξιοῖεν. ὑπὲρ ᾧ

φυλακτέον ἐστίν, ὅπως μηδὲν τοιοῦτον εξαμαρτήσε-
 σθε περὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, μηδὲ πιστοτέρους ποιήσετε
 τοὺς λόγους τοὺς τῶν κατηγορούντων τῆς πόλεως ἢ 128
 299 τοὺς τῶν ἐπαινούντων. (κς. * κθ'.) Οἶμαι δ' ὑμᾶς
 οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν δυσκόλως
 πρὸς ὑμᾶς ἔχουσιν, οἱ δ' ὥς οἶόν τε μάλιστα φιλοῦσι
 καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἐν ὑμῖν ἔχουσιν. καί
 φασιν οἱ μὲν τοιοῦτοι μόνην εἶναι ταύτην πόλιν,
 τὰς δ' ἄλλας κώμας, καὶ δικαίως ἂν αὐτὴν ἄστυ
 τῆς Ἑλλάδος προσαγορεύεσθαι καὶ διὰ τὸ μέγεθος
 καὶ διὰ τὰς εὐπορίας τὰς ἐνθύνδε τοῖς ἄλλοις γιγνο-
 μένας καὶ μάλιστα διὰ τὸν τρόπον τῶν ἐνοικούν-
 300 των· οὐδένας γὰρ εἶναι πραοτέρους οὐδὲ κοινοτέρους,
 οὐδ' οἷς οἰκειότερον ἂν τις τὸν ἅπαντα βίον συνδια-
 τρίψειν. οὕτω δὲ μεγάλαις χρωῖνται ταῖς ὑπερβολαῖς,
 ὥστ' οὐδὲ τοῦτ' ὀκνοῦσι λέγειν, ὥς ἦδιον ἂν ὑπ' ἀν-
 δρὸς Ἀθηναίου ξημιωθεῖεν ἢ διὰ τῆς ἐτέρων ὁμότη-
 τος εὐπάθοιεν. οἱ δὲ ταῦτα μὲν διασύρουσι, διεξ-
 ιόντες δὲ τὰς τῶν συκοφαντῶν πικρότητας καὶ κακο-
 πραγίας ὅλης τῆς πόλεως ὥς ἀμίκτου καὶ χαλεπῆς οὐ-
 301 σης κατηγοροῦσιν. ἐστὶν οὖν δικαστῶν νοῦν ἔχόντων
 τοὺς μὲν τῶν τοιούτων λόγων αἰτίους γιγνομένους
 ἀποκτείνειν ὥς μεγάλην αἰσχύνην τῇ πόλει περιποι-
 οῦντας, τοὺς δὲ τῶν ἐπαίνων τῶν λεγομένων περὶ
 αὐτῆς μέρος τι συμβαλλομένους τιμᾶν μᾶλλον ἢ τοὺς
 ἀθλητὰς τοὺς ἐν τοῖς στεφανίταις ἀγῶσι νικῶντας·
 302 πολὺ γὰρ καλλίω δόξαν ἐκείνων κτῶμενοι τῇ πόλει
 τυγχάνουσι καὶ μᾶλλον ἀρμόττουσαν. περὶ μὲν γὰρ 129
 τὴν τῶν σωμάτων ἀγωνίαν πολλοὺς τοὺς ἀμφισβη-
 τοῦντας ἔχομεν, περὶ δὲ τὴν παιδείαν ἅπαντες ἂν ἡμᾶς
 πρωτεύειν προκρίνειαν. χρὴ δὲ τοὺς καὶ μικρὰ λογίζε-
 σθαι δυναμένους τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων

- διαφέροντας, ἐν οἷς ἡ πόλις εὐδοκίμει, τιμῶντας
 φαίνεσθαι, καὶ μὴ φθονερώς ἔχειν, μηδ' ἐναντία τοῖς
 303 ἄλλοις Ἑλλήσι γιγνώσκειν περὶ αὐτῶν. ὦν ὑμῖν οὐ-
 δὲν πώποτ' ἐμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτον διημαρτήκατε
 τοῦ συμφέροντος, ὥσθ' ἡθιον ἔχετε, δι' οὓς ἀκούετε
 κακῶς ἢ δι' οὓς ἐπαινείσθε, καὶ δημοτικωτέρους εἶναι
 νομίζετε τοὺς τοῦ μισεῖσθαι τὴν πόλιν ὑπὸ πολλῶν
 αἰτίους ὄντας ἢ τοὺς ἅπαντας, οἷς πεπλησιακάσιν, εὖ
 304 διακείσθαι πρὸς αὐτὴν πεποιηκότας. ἦν οὖν σωφρο-
 νῆτε, τῆς μὲν ταραχῆς παύσεσθε ταύτης, οὐχ οὕτω
 δ' ὥσπερ νῦν οἱ μὲν τραχέως, οἱ δ' ὀλιγώρως δια-
 κείσεσθε πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλ' ὑπολαβόντες
 κάλλιστον εἶναι καὶ σπουδαιότατον τῶν ἐπιτηδευ-
 μάτων τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν, προτρέφετε τῶν
 νεωτέρων τοὺς βίον ἱκανὸν κεκτημένους καὶ σχολὴν
 ἄγειν δυναμένους ἐπὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἄσκησιν
 305 τὴν τοιαύτην, καὶ τοὺς μὲν πονεῖν ἐθέλοντας καὶ
 παρασκευάζειν σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους τῇ πόλει περὶ
 πολλοῦ ποιήσεσθε, τοὺς δὲ καταβεβλημένως ζῶντας
 καὶ μηδενὸς ἄλλου φροντίζοντας, πλὴν ὅπως ἀσελγῶς 130
 ἀπολαύσονται τῶν καταλειφθέντων, τοὐτούς δὲ μισή-
 σετε καὶ προδότας νομίζετε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς
 τῶν προγόνων δόξης· μόλις γάρ, ἦν οὕτως ὑμᾶς ατ-
 θῶνται πρὸς ἑκατέρους αὐτῶν διακειμένους, ἐθελή-
 σουσιν οἱ νεώτεροι καταφρονήσαντες τῆς ῥαθυμίας
 προσέχειν σφίσιν αὐτοῖς καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ τὸν νοῦν.
 306 ἀναμνήσθητε δὲ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων
 τῶν τῇ πόλει καὶ τοῖς προγόνοις πεπραγμένων, καὶ
 διέλθετε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ σκέψασθε, ποῖός τις ἦν
 καὶ πῶς γεγονώς καὶ τίνα τρόπον πεπαιδευμένος ὁ
 τοὺς τυράννους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον καταγαγὼν
 καὶ τὴν δημοκρατίαν καταστήσας, ποῖος δέ τις ὁ τοὺς

βαρβάρους Μαραθῶνι τῇ μάχῃ νικήσας καὶ τὴν δό-
 ξαν τὴν ἐκ ταύτης γεγενημένην τῇ πόλει κτησάμενος,
 307 τίς δ' ἦν ὁ μετ' ἐκείνων τοὺς Ἑλλήνας ἐλευθερώσας καὶ
 τοὺς προγόνους ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὴν δυναστείαν,
 ἣν ἔσχον, προαγαγὼν, ἔτι δὲ τὴν φύσιν τὴν τοῦ Πει-
 ραιῶς κατιδὼν καὶ τὸ τεῖχος ἀκόντων Λακεδαιμονίων
 τῇ πόλει περιβαλὼν, τίς δ' ὁ μετὰ τοῦτον ἀργυρίου καὶ
 χρυσίου τὴν ἀκρόπολιν ἐμπλήσας καὶ τοὺς οἴκους τοὺς
 ἰδίους μεστὸς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ πλούτου ποι-
 308 ῆσας· εὐρήσετε γάρ, ἣν ἐξετάζητε τούτων ἕκαστον,
 οὐ τοὺς συκοφαντικῶς βεβιωκότας οὐδὲ τοὺς ἀμελῶς 131
 οὐδὲ τοὺς τοῖς πολλοῖς ὁμοίους ὄντας ταῦτα διαπε-
 πραγμένους, ἀλλὰ τοὺς διαφέροντας καὶ προέχοντας
 μὴ μόνον ταῖς εὐγενείαις καὶ ταῖς δόξαις ἀλλὰ καὶ τῷ
 φρονεῖν καὶ λέγειν, τούτους ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν αἰ-
 309 τίους γεγενημένους. ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἐνθυμουμένους
 ὑπὲρ μὲν τοῦ πλήθους τοῦτο σκοπεῖν, ὅπως ἐν τε τοῖς
 ἀγῶσι τοῖς περὶ τῶν συμβολαίων τῶν δικαίων τεύξον-
 ται καὶ τῶν ἄλλων τῶν κοινῶν μεθεξέουσιν, τοὺς δ'
 ὑπερέχοντας καὶ τῇ φύσει καὶ ταῖς μελέταις καὶ τοὺς
 τοιούτους γενέσθαι προθυμουμένους ἀγαπᾶν καὶ τι-
 μᾶν καὶ θεραπεύειν, ἐπισταμένους, ὅτι καὶ τὸ καλῶν
 καὶ μεγάλων ἡγήσασθαι πραγμάτων καὶ τὸ δύνασθαι
 τὴν πόλιν ἐκ τῶν κινδύνων σφῆξιν καὶ τὴν δημο-
 κρατίαν διαφυλάττειν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐνεστὶν ἀλλ'
 οὐκ ἐν τοῖς συκοφάνταις.

310 (κζ'.) Πολλῶν δ' ἐφροσώτων μοι λόγων ἀπορῶ, 343
 πῶς αὐτοὺς διαθῶμαι· δοκεῖ γάρ μοι καθ' αὐτὸ μὲν
 ἕκαστον ὧν διανοοῦμαι ῥῆθ' ἐπιεικὲς εἶναι φανῆναι,
 πάντα δὲ νυνὶ λεγόμενα πολὺν εἶναι ὄχλον ἐμοί τε καὶ
 τοῖς ἀκούουσι παρασχεῖν. ὅπερ καὶ περὶ τῶν ἤδη
 προειρημένων δέδοικα, μὴ τοιοῦτόν τι πάθος αὐτοῖς

- 311 διὰ τὸ πλῆθος τυγχάνη συμβεβηκός. οὕτω γὰρ ἀπλή-
στως ἅπαντες ἔχομεν περὶ τοὺς λόγους, ὥστ' ἐπαινοῦ-
μεν μὲν τὴν εὐκαιρίαν καὶ φαινόμεν οὐδὲν εἶναι τοιοῦ-
τον, ἐπειδὴν δ' οἰηθῶμεν, ὡς ἔχομεν τι λέγειν, ἀμελή-
σαντες τοῦ μετριάξειν, κατὰ μικρὸν αἰὲ προστιθέντες
εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκαιρίας ἐμβάλλομεν ἡμᾶς αὐτούς·
ὅπου γε καὶ λέγων ἐγὼ ταῦτα καὶ γιννώσκων, ὅμως
312 ἔτι βούλομαι διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. (κθ'.) Ἀγανα-
κτῶ γὰρ ὁρῶν τὴν συκοφαντίαν ἄμεινον τῆς φιλοσο-
φίας φερομένην, καὶ τὴν μὲν κατηγοροῦσαν, τὴν δὲ 344
κρινομένην. ὃ τίς ἂν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν γενήσε-
σθαι προσεδόκησεν, ἄλλως τε καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς ἐπὶ
313 σοφίᾳ μείζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν; οὐκ οὖν ἐπὶ γε
τῶν προγόνων οὕτως εἶχεν, ἀλλὰ τοὺς μὲν καλου-
μένους σοφιστὰς ἐθαύμαζον καὶ τοὺς συνόντας αὐτοῖς
ἐξήλουν, τοὺς δὲ συκοφάντας πλείστων κακῶν αἰτίους
ἐνόμιζον εἶναι. μέγιστον δὲ τεκμήριον· Σόλωνά μὲν
γὰρ, τὸν πρῶτον τῶν πολιτῶν λαβόντα τὴν ἐπῶν- b
μίαν ταύτην, προστάτην ἤξιωσαν τῆς πόλεως εἶναι,
περὶ δὲ τῶν συκοφαντῶν χαλεπωτέρους ἢ περὶ τῶν
314 ἄλλων τοὺς νόμους ἔθεσαν. τοῖς μὲν γὰρ μεγίστοις
τῶν ἀδικημάτων ἐν ἐνὶ τῶν δικαστηρίων τὴν κρίσιν
ἐποίησαν, κατὰ δὲ τοῦτων γραφὰς μὲν πρὸς τοὺς
θεσμοθέτας, εἰσαγγελλίας δ' εἰς τὴν βουλὴν, προβολὰς
δ' ἐν τῷ δήμῳ, νομίζοντες τοὺς ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρω-
μένους ἀπάσας ὑπερβάλλειν τὰς πονηρίας. τοὺς μὲν c
γὰρ ἄλλους ἄλλ' οὖν πειραῖσθαι γε λανθάνειν κακουρ-
315 γοῦντας, τούτους δ' ἐν ἅπασιν ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐ-
τῶν ὁμότητα καὶ μισανθρωπίαν καὶ φιλαπεχθημοσύ-
νην. (κθ'.) Κακέينوι μὲν οὕτως ἐγγίνωσκον περὶ αὐτῶν·
ὕμεις δὲ τοσοῦτον ἀπέχετε τοῦ κολάζειν αὐτούς, ὥστε
τούτοις χρῆσθε καὶ κατηγόροις καὶ νομοθέταις περὶ

- τῶν ἄλλων. καίτοι προσῆμεν αὐτοὺς νῦν μισεῖσθαι
 316 μᾶλλον ἢ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον. τότε μὲν γὰρ ἐν
 τοῖς ἐγκυκλίοις μόνον καὶ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐβλα- d
 πτον τοὺς συμπολιτευομένους· ἐπειδὴ δ' αὐξήθεισας
 τῆς πόλεως καὶ λαβούσης τὴν ἀρχὴν οἱ πατέρες ἡμῶν
 μᾶλλον θαρρήσαντες τοῦ συμφέροντος τοῖς μὲν κα-
 λοῖς κάγαθοις τῶν ἀνδρῶν καὶ μεγάλην τὴν πόλιν
 ποιήσασι διὰ τὰς δυναστείας ἐφθόνησαν, πονηρῶν δ'
 317 ἀνθρώπων καὶ μεστῶν θρασύτητος ἐπεθίμνησαν, οἴη-
 θέντες ταῖς μὲν τόλμαις καὶ ταῖς φιλαπεχθημοσίνοις
 ἱκανοὺς αὐτοὺς εἶσεσθαι διαφυλάττειν τὴν δημοκρα- e
 τίαν, διὰ δὲ τὴν φανυλότητα τῶν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς ὑπαρ-
 ξάντων οὐ μέγα φρονήσειν οὐδ' ἐπιθυμήσειν ἐτέρας
 πολιτείας, ἐκ ταύτης τῆς μεταβολῆς τί τῶν δεινῶν οὐ
 συνέπεσε τῇ πόλει; τί δὲ τῶν μεγίστων κακῶν οἱ ταύ- 318
 τὴν ἔχοντες τὴν φύσιν οὐ καὶ λέγοντες καὶ πράττον-
 318 τες διετέλεσαν; οὐ τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους τῶν πολι-
 τῶν καὶ μάλιστα δυναμένους ποιῆσαί τι τὴν πόλιν
 ἀγαθόν, ὀλιγαρχίαν ὀνειδίζοντες καὶ λακωνισμόν, οὐ
 πρότερον ἐπαύσαντο πρὶν ἡνάγκασαν ὁμοίους γενέ-
 σθαι ταῖς αἰτίαις ταῖς λεγομέναις περὶ αὐτῶν; τοὺς
 δὲ συμμαχοὺς λυμαινόμενοι καὶ συκοφαντοῦντες καὶ
 τοὺς βελτίστους ἐκ τῶν ὄντων ἐκβάλλοντες οὕτω διέ- b
 θεσαν ὥσθ' ἡμῶν μὲν ἀποστήναι, τῆς δὲ Λακεδαι-
 319 μονίων ἐρασθῆναι φιλίας καὶ συμμαχίας; ἐξ ὧν εἰς
 πόλεμον καταστάντες πολλοὺς ἐπείδομεν τῶν πολιτῶν
 τοὺς μὲν τελευτήσαντας, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς πολεμίοις
 γενομένους, τοὺς δ' εἰς ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων κατα-
 στάντας, ἔτι δὲ τὴν δημοκρατίαν δις καταλυθεῖσαν
 καὶ τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος κατασκαφέντα, τὸ δὲ μέγι- c
 στον, ὅλην τὴν πόλιν περὶ ἀνδραποδισμού κινδυνεύ- c
 σασαν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τοὺς πολεμίους οἰκήσαντας.

- 320 (λ'.) Ἀλλὰ γὰρ αἰσθάνομαι, καίπερ ὑπὸ τῆς ὀργῆς βία φερόμενος, τὸ μὲν ὕδωρ ἡμᾶς ἐπιλείπον, αὐτὸς δ' ἐμπεπτωκὼς εἰς λόγους ἡμερησίους καὶ κατηγορίας. ὑπερβὰς οὖν τὸ πλῆθος τῶν συμφορῶν τῶν διὰ τούτους γεγενημένων, καὶ διωσάμενος τὸν ὄχλον τῶν ἐνόντων εἰπεῖν περὶ τῆς τούτων συκοφαντίας, μικρῶν ἔτι πάνυ μνησθεὶς ἤδη καταλύσω
 321 τὸν λόγον. (λα΄.) Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρῶ τοὺς δ κινδυνεύοντας, ἐπειδὰν περὶ τὴν τελευτὴν ὥσι τῆς ἀπολογίας, ἰκετεύοντας, δεομένους, τοὺς παῖδας, τοὺς φίλους ἀναβιβασζομένους· ἐγὼ δ' οὔτε πρέπειν οὐδὲν ἡγοῦμαι τῶν τοιούτων τοῖς τηλικούτοις, πρὸς τὰ τῷ ταῦτα γινώσκειν αἰσχυνθείην ἂν, εἰ δὲ ἄλλο τι σφροδίμην ἢ διὰ τοὺς λόγους τοὺς προειρημένους ὑπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους. οἶδα γὰρ ἐμμαντὸν οὐ-
 322 οὐδὲν αὐτοὺς οἶμαι λανθάνειν. διόπερ οὐκ ὀρρωδῶ 346 τὸ μέλλον συμβῆσεσθαι παρ' ὑμῶν, ἀλλὰ θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω τότε μοι τοῦ βίου τὴν τελευτὴν ἤξειν, ὅταν μέλλῃ συνοίσειν ἡμῖν, σημείω χρώμενος, ὅτι καὶ τὸν παρελθόντα χρόνον οὕτω τυγχάνω βεβιωκὼς μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ὥσπερ
 323 προσήκει τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφιλεῖς τῶν ἀνθρώπων. ὥς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην καὶ νομίζοντος, ὃ τι ἂν ὑμῖν δόξῃ, τοῦθ' ἔξειν μοι καλῶς καὶ συμφερόντως, ὅπως ἕκαστος ὑμῶν χαίρει καὶ βούλεται, τοῦτον τὸν τρόπον φερέτω τὴν ψῆφον.

16.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ

- (α'). Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγους τῶν ἵππων, ὥς 341
οὐκ ἀφελόμενος ὁ πατὴρ Τεισίαν εἶχεν ἀλλὰ πριάμε-
νος παρὰ τῆς πόλεως τῆς Ἀργείων, τῶν τε πρέσβων
τῶν ἐκεῖθεν ἡκόντων καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰδόντων
ἀκηκόατε μαρτυρούντων· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἅπαν-
2 τές εἰσιν εἰδισμένοι με συκοφαντεῖν. τὰς μὲν γὰρ δί-
κας ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων λαγχάνουσι, τὰς δὲ b
κατηγορίας ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ποιοῦν-
ται, καὶ πλείω χρόνον διατρίβουσι τὸν πατέρα μου δια-
βάλλοντες ἢ περὶ ὧν ἀντώμοσαν διδάσκοντες, καὶ
τοσοῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν
ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἡδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δέ-
3 κην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι μὲν
οὐδὲν προσήκειν τὰς κοινὰς αἰτίας τοῖς ἰδίοις ἀγῶσιν·
ἐπειδὴ δὲ Τεισίας πολλάκις ὀνειδίζει μοι τὴν φυγὴν c
τὴν τοῦ πατρὸς καὶ μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἢ
τῶν αὐτοῦ σπουδάζει πραγμάτων, ἀνάγκη πρὸς ταῦτα
τὴν ἀπολογίαν ποιείσθαι· καὶ γὰρ ἂν αἰσχυνοίμην, εἰ
τῷ δόξαιμι τῶν πολιτῶν ἥττον φροντίζειν τῆς ἐκείνου
δύξεως ἢ τῶν ἐμαυτοῦ κινδύνων.
- 4 (β'). Πρὸς μὲν οὖν τοὺς πρεσβυτέρους βραχὺς ἂν
ἐξήρκει λόγος· ἅπαντες γὰρ ἴσασι, ὅτι διὰ τοὺς αὐ-
τοὺς ἄνδρας ἢ τε δημοκρατία κατελύθη κακῆντος ἐκ
τῆς πόλεως ἐξέπεσεν· τῶν δὲ νεωτέρων ἔνεκα, οἳ τῶν d
μὲν πραγμάτων ὕστεροι γεγόνασιν, τῶν δὲ διαβαλλόν-
των πολλάκις ἀκηκόασιν, πορρωτέρωθεν ἄρξομαι δι-
δάσκειν.

- 5 (γ'). Οἱ γὰρ τὸ πρῶτον ἐπιβουλεύσαντες τῷ δήμῳ
καὶ καταστήσαντες τοὺς τετρακοσίους, ἐπειδὴ παρα-
καλούμενος ὁ πατήρ οὐκ ᾔθελε γενέσθαι μετ' αὐτῶν,
ὁρῶντες αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς πράξεις ἐρωμένως ἔχοντα
καὶ πρὸς τὸ πλῆθος πιστῶς διακείμενον, οὐχ ἡ-
γοῦντ' οὐδὲν οἰοί τ' εἶναι κινεῖν τῶν καθεστῶτων, e
- 6 πρὶν ἐκποδῶν ἐκεῖνος αὐτοῖς γένοιτο. εἰδότες δὲ τὴν
πυλιν τῶν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς μάλιστ' ἂν ὀργισθεῖ-
σαν, εἰ τις εἰς τὰ μυστήρια φαίνοιτ' ἑξαμαρτάνων,
τῶν δ' ἄλλων εἰ τις τὴν δημοκρατίαν τολμῶη κατα- 348
λύειν, ἀμφοτέρας ταύτας συνθέντες τὰς αἰτίας εἰς-
ἡγγελλον εἰς τὴν βουλὴν, λέγοντες, ὥς ὁ πατήρ μὲν
συνάγοι τὴν ἐταιρείαν ἐπὶ νεωτέροις πράγμασιν, οὐ-
τοι δ' ἐν τῇ Πουλυτίωνος οἰκίᾳ συνδειπνοῦντες τὰ
- 7 μυστήρια ποιήσκειαν. ὁρθῆς δὲ τῆς πόλεως γενομένης
διὰ τὸ μέγεθος τῶν αἰτιῶν καὶ διὰ ταχέων συλλε-
γείσης ἐκκλησίας οὕτω σαφῶς ἐπέδειξεν αὐτοὺς ψευ-
δομενους, ὥστε παρὰ μὲν τῶν κατηγόρων ἡδέως ἂν ὁ
δῆμος δίκην ἔλαβε, τὸν δ' εἰς Σικελίαν στρατηγὸν ἐχει- b
ροτόνησεν. μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξέπλευσεν ὥς ἀπηλλαγ-
μένος ἤδη τῆς διαβολῆς, οἱ δὲ συστήσαντες τὴν βουλὴν
καὶ τοὺς ῥήτορας ὑφ' αὐτοῖς ποιησάμενοι πάλιν ἡγείρου
- 8 τὸ πρᾶγμα καὶ μηνυτὰς εἰσέπεμπον. καὶ τί δεῖ μακρο-
λογεῖν; οὐ γὰρ πρότερον ἐπαύσαντο, πρὶν τὸν τε πα-
τέρ' ἐκ τοῦ στρατοπέδου μετεπέμψαντο, καὶ τῶν φίλων
αὐτοῦ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξέ-
βαλον. πυθόμενος δὲ τὴν τε τῶν ἐχθρῶν δύναμιν καὶ c
τὰς τῶν ἐπιτηδεῶν συμφορὰς, καὶ νομίζων δεινὰ κά-
σχειν, ὅτι παρόντα μὲν αὐτὸν οὐκ ἐκρινον, ἀπόντος δὲ
κατεργίνωσκον, οὐδ' ὥς ἀπελθεῖν ἠξίωσεν εἰς τοὺς
- 9 πολεμίους· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τοσαύτην πρόνοιαν ἔσχεν
ὑπὲρ τοῦ μηδὲ φεύγων μηδὲν ἑξαμαρτεῖν εἰς τὴν πό-

λιν, ὥστ' εἰς Ἄργος ἔλθων ἡσυχίαν εἶχεν, οἱ δ' εἰς το-
 σουτον ὕβρεως ἤλθον, ὥστ' ἐπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐ- d
 τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ στηλίτην ἀναγράφειν
 καὶ πρέσβεις πέμποντας ἐξαιτεῖν παρ' Ἀργείων. ἀπο-
 ρῶν δ' ὅ τι χρῆσαιτο τοῖς παροῦσι κακοῖς καὶ πανταχό-
 θεν εἰργόμενος καὶ σωτηρίας οὐδεμιάς ἄλλης αὐτῷ
 φαινομένης τελευτῶν ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἠναγκά-
 σθη καταφυγεῖν.

- 10 (δ'.) Καὶ τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ' ἐστίν· τοσοῦτον
 δὲ τοῖς ἐχθροῖς τῆς ὕβρεως περίεστιν, ὥσθ' οὕτως ἀνό- e
 μως τοῦ πατρὸς ἐκπεσόντος ὡς δεινὰ δεδρακότος αὐ-
 τοῦ κατηγοροῦσι, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν ὡς Δε-
 κελειάν τ' ἐπτείχισε καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε καὶ τῶν
 πολέμιων διδάσκαλος κατέστη. καὶ ἐνίοτε μὲν αὐτοῦ
- 11 προσποιοῦνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς οὐδὲν διέ-
 φρεσιτῶν ἄλλων, νυνὶ δ' ἀπάντων αὐτὸν τῶν γεγενη-
 μένων αἰτιῶνται καὶ φασὶ παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακε-
 δαιμονίους, ὡς χρὴ πολεμεῖν, οἳ καὶ τοὺς ἄλλους διδά- 349
 σκαιν τέχνην ἔχουσιν. ἐγὼ δ' εἰ μοι χρόνος ἱκανὸς
 γένοιτο, ῥαδίως ἂν αὐτὸν ἐπιδείξαιμι τὰ μὲν δικαίως
 πράξαντα, τῶν δ' ἀδίκως αἰτίαν ἔχοντα. πάντων δ' ἂν
 εἴη δεινότατον, εἰ τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δω-
 ρεῖν λαβόντος ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιωθείην.
- 12 (ε'.) Ἐγοῦμαι δ' αὐτὸν παρ' ὑμῶν δικαίως ἂν
 πλείστης συγγνώμης τυγχάνειν· ὑπὸ γὰρ τῶν τριά-
 κοντ' ἐκπεσόντες ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳ συμφοραῖς ἐχρή- b
 σασθε. ἐξ ὧν ἐνθυμείσθαι χρὴ, πῶς ἕκαστος ὑμῶν
 διάκειται καὶ τίνα γνώμην εἶχε καὶ ποῖον κίνδυνον οὐκ
 ἂν ὑπέμεινεν, ὥστε παύσασθαι μὲν μετοικῶν, κατελθεῖν
 δ' εἰς τὴν πατρίδα, τιμωρήσασθαι δὲ τοὺς ἐκβαλόν-
- 13 τας. ἐπὶ τίνα δ' ἢ πόλιν ἢ φίλον ἢ ξένον οὐκ ἤλθετε
 δεησόμενοι συγκαταγαγεῖν ὑμᾶς; τίνας δ' ἀπέσχεσθε

πειρώμενοι καταλθεῖν; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸν σῖτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθείρετε καὶ τὴν γῆν ἐτέμνετε καὶ τὰ προάστεια ἐνεπρήσατε καὶ τελευτῶν- c

- 14 τες τοῖς τείχεσι προσεβάλετε; καὶ ταῦθ' οὕτω σφόδρ' ἐνομίζετε χρῆναι ποιεῖν, ὥστε τοῖς ἡσυχίαν ἄγουσι τῶν συμφυγάδων μᾶλλον ὠργίζεσθε ἢ τοῖς αἰτίοις τῶν συμφορῶν γεγενημένοις. (ς.) Ὡστ' οὐκ εἰκὸς ἐπιτιμᾶν τοῖς τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπιθυμοῦσιν, οὐδὲ κακούς ἄνδρας νομίζειν, ὅσοι φεύγοντες καταλθεῖν ἐξήτησαν, d ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι μένοντες φυγῆς ἄξι' ἐποίησαν· οὐδ' ἐντεῦθεν ἀρξαμένους κρίνειν, ὁποῖός τις ἦν ὁ πατήρ πολίτης, ὅτ' οὐδὲν αὐτῷ τῆς πόλεως προσήκεν, 15 ἀλλ' ἐπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου σκοπεῖν, οἷός ἦν πρὶν φυγεῖν περὶ τὸ πλῆθος, καὶ ὅτι διακοσίους ὀπλίτας ἔχων τὰς μεγίστας πόλεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίων μὲν ἀπέστησεν, ὑμῖν δὲ συμμάχους ἐποίησε, καὶ εἰς οἷους κινδύνους αὐτοὺς κατέστησε, e καὶ ὥς περὶ Σικελίαν ἐστρατήγησεν. τούτων μὲν γὰρ ἐκείνῳ προσήκει χάριν ὑμᾶς ἔχειν· τῶν δ' ἐν τῇ συμφορᾷ γενομένων τοὺς ἐκβαλόντας αὐτὸν δικαίως ἂν αἰτίους νομίζοιτε.

- 16 (ς.) Ἀναμνήσθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἐπειδὴ κατῆλθεν, ὥς πόλλ' ἀγαθὰ τὴν πόλιν ἐποίησεν, ἐτι 350 δὲ πρότερον, ὥς ἐχόντων τῶν πραγμάτων αὐτὸν κατεδέξασθε, καταλελυμένου μὲν τοῦ δήμου, στασιαζόντων δὲ τῶν πολιτῶν, διαφερομένων δὲ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐνθάδε καθεστηκυίας, εἰς τοῦτο δὲ μανίας ἀμφοτέρων ἀφιγμένων 17 ὥστε μηδετέροις μηδεμίαν ἐλπίδ' εἶναι σωτηρίας· οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἔχοντας τὴν πόλιν ἐχθροὺς ἐνόμιζον b μᾶλλον ἢ Λακεδαιμονίους, οἱ δὲ τοὺς ἐκ Λακεδείας μετεπέμποντο, ἡγούμενοι κρεῖττον εἶναι τοῖς πολε-

- μίοις τὴν πατρίδα παραδοῦναι μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὲρ τῆς
 πόλεως στρατευομένοις τῆς πολιτείας μεταδοῦναι. τοι-
 18 αὐτήν μὲν οὖν τῶν πολιτῶν γνώμην ἔχόντων, κρατούν-
 των δὲ τῶν πολεμίων καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης,
 ἔτι δὲ χρημάτων ὑμῖν μὲν οὐκ ὄντων, ἐκείνοις δὲ βα-
 σιλέως παρέχοντος, πρὸς δὲ τούτοις ἐνενήκοντα νεῶν c
 ἐκ Φοινίκης εἰς Ἄσπενδον ἡκουσῶν καὶ παρεσκευασμέ-
 νων Λακεδαιμονίοις βοηθεῖν, ἐν τοσαύταις συμφοραῖς
 19 καὶ τοιούτοις κινδύνοις τῆς πόλεως οὔσης, μεταπεμ-
 ψαμένων αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν οὐκ ἐσεμνύνατ' ἐπὶ
 τοῖς παροῦσιν, οὐδ' ἐμέμψατο περὶ τῶν γεγενημένων,
 οὐδ' ἐβουλεύσατο περὶ τῶν μελλόντων, ἀλλ' εὐθύς
 εἴλετο μετὰ τῆς πόλεως ὅτιοῦν πάσχειν μᾶλλον ἢ μετὰ
 Λακεδαιμονίων εὐτυχεῖν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησεν,
 ὅτι τοῖς ἐκβαλοῦσιν ἀλλ' οὐχ ὑμῖν ἐπολέμει, καὶ ὅτι d
 κατελθεῖν ἀλλ' οὐκ ἀπολέσαι τὴν πόλιν ἐπεθύμει.
 20 γενόμενος δὲ μεθ' ὑμῶν ἔπεισε μὲν Τισσαφέρην μὴ
 παρέχειν χρήματα Λακεδαιμονίοις, ἔπαυσε δὲ τοὺς
 συμμάχους ὑμῶν ἀφισταμένους, διέδωκε δὲ παρ' αὐ-
 τοῦ μισθὸν τοῖς στρατιώταις, ἀπέδωκε δὲ τῷ δήμῳ
 τὴν πολιτείαν, διήλλαξε δὲ τοὺς πολίτας, ἀπέστρεψε δὲ e
 21 τὰς ναῦς τὰς Φοινίσσας. καὶ μετὰ ταῦτα καθ' ἕκαστον
 μὲν, ὅσας τριήρεις ἔλαβεν ἢ μάχας ἐνίκησεν ἢ πόλεις
 κατὰ κράτος εἴλεν ἢ λόγῳ πείσας φίλας ὑμῖν ἐποίησε,
 πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· πλείστων δὲ κινδύνων τῇ πό-
 λει κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν γενομένων οὐδεπώποτε τοῦ
 πατρὸς ἡγουμένου τρόπαιον ὑμῶν ἔστησαν οἱ πολέμιοι.
 22 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐστρατηγημένων οἶδα μὲν, ὅτι 351
 πολλὰ παραλείπω, διὰ τοῦτο δ' οὐκ ἀκριβῶς εἴρηκα
 περὶ αὐτῶν, ὅτι σχεδὸν ἅπαντες μνημονεύετε τὰ πρα-
 χθέντα. (ἡ'.) Λοιδοροῦσι δὲ λίαν ἀσελγῶς καὶ θρασέως
 καὶ τὸν ἄλλον βίον τὸν τοῦ πατρὸς, καὶ οὐκ αἰσχύν-

- νονται τοιαύτη παρρησία χρώμενοι περὶ τοῦ τεθνεώ-
 23 τος, ἣν ἔδεισαν ἂν ποιήσασθαι περὶ ζώντος, ἀλλ'
 εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐηλύθασιν, ὥστ' οἴονται καὶ
 παρ' ὑμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσειν, ἣν ὡς b
 ἂν δύνωνται πλεῖστα περὶ αὐτοῦ βλασφημήσωσιν,
 ὥσπερ οὐ πάντας εἰδότες, ὅτι καὶ τοῖς φανυτοτάτοις
 τῶν ἀνθρώπων ἔξεστιν οὐ μόνον περὶ τῶν ἀνδρῶν
 τῶν ἀρίστων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν θεῶν ὑβριστικούς
 24 λόγους εἰπεῖν. (θ'.) Ἴσως μὲν οὖν ἀνόητόν ἐστιν ἀπάν-
 των τῶν εἰρημένων φροντίζειν· ὅμως δ' οὐχ ἥκιστ'
 ἐπιθυμῶ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν τοῦ πατρὸς
 διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, μικρὸν προλαβὼν καὶ τῶν προ- c
 γόνων ἐπιμνησθεῖς, ἵν' ἐπίστησθ' ὅτι πόρρωθεν ἡμῖν
 ὑπάρχει μέγιστα καὶ κάλλιστα τῶν πολιτῶν.
- 25 (ι'.) Ὁ γὰρ πατὴρ πρὸς μὲν ἀνδρῶν ἦν Εὐπατρι-
 δῶν, ὧν τὴν εὐγένειαν ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκωνυμίας ῥά-
 διον γινῶναι, πρὸς γυναικῶν δ' Ἀλκμεωνιδῶν, οἱ
 τοῦ μὲν πλούτου μέγιστον μνημεῖον κατέλιπον, ἱπ-
 πων γὰρ ξεύγει πρῶτος Ἀλκμέων τῶν πολιτῶν Ὀλυμ-
 πιάσιν ἐνίκησε, τὴν δ' εὐνοίαν, ἣν εἶχον εἰς τὸ πλῆ-
 θος, ἐν τοῖς τυραννικοῖς ἐπεδείξαντο· συγγενεῖς γὰρ d
 ὄντες Πειοιστράτου καὶ πρὶν εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆ-
 ναι μάλιστα αὐτῷ χρώμενοι τῶν πολιτῶν, οὐκ ἤξιω-
 σαν μετασχεῖν τῆς ἐκείνου τυραννίδος, ἀλλ' εἴλοντο
 φυγεῖν μᾶλλον ἢ τοὺς πολίτας ἰδεῖν δουλεύοντας.
- 26 τετταράκοντα δ' ἔτη τῆς στάσεως γενομένης ὑπὸ μὲν
 τῶν τυράννων τοσοῦτῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐμισήθη- e
 σαν, ὥσθ' ὅποτε τὰ κείνων κρατήσκειν, οὐ μόνον τὰς
 οἰκίας αὐτῶν κατέσκαπτον ἀλλὰ καὶ τοὺς τάφους
 ἀνώρυττον, ὑπὸ δὲ τῶν συμφυγάδων οὕτω σφόδρ'
 ἐπιστεύθησαν, ὥσθ' ἅπαντα τοῦτον τὸν χρόνον ἡγού-
 μενοι τοῦ δήμου διετέλεσαν. καὶ τὸ τελευταῖον Ἀλ-

- κιβιάδης καὶ Κλεισθένης, ὁ μὲν πρὸς πατρός, ὁ δὲ πρὸς μητρὸς ὧν πρόπαππος τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ, στρατηγήσαντες τῆς φυγῆς κατήγαγον τὸν δῆμον καὶ 352
 27 τοὺς τυράννους ἐξέβαλον, καὶ κατέστησαν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν, ἐξ ἧς οἱ πολῖται πρὸς μὲν ἀνδρίαν οὕτως ἐπαιδευθήσαν ὥστε τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπὶ πᾶσαν ἑλθόντας τὴν Ἑλλάδα μόνοι νικᾶν μαχόμενοι, περὶ δὲ δικαιοσύνης τοσαύτην δόξαν ἔλαβον ὥσθ' ἐκόντας αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας ἐγχειρίσαι τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης, τὴν δὲ πόλιν τηλικαύτην τὸ μέγεθος ἐποίησαν καὶ τῇ δυνάμει καὶ ταῖς ἄλλαις κατα- b
 σκευαῖς ὥστε τοὺς φάσκοντας αὐτὴν ἄστυ τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ τοιαύταις ὑπερβολαῖς εἰδισμένους χρῆσθαι δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν.
- 28 (ια'.) Τὴν μὲν οὖν φιλίαν τὴν πρὸς τὸν δῆμον οὕτω παλαιὰν καὶ γνησίαν καὶ διὰ τὰς μεγίστας εὐεργεσίας γεγεννημένην παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβεν· αὐτὸς δὲ κατελείφθη μὲν ὀρφανός, ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ μαχόμενος ἐν Κορωνεῖα τοῖς πολεμίοις ἀπέθανεν, ἐπετροπεύθη δ' ὑπὸ Περικλέους, ὃν πάντες ἂν ὁμο- c
 λογήσειαν καὶ σωφρονέστατον καὶ δικαιοτάτον καὶ σφώτατον γενέσθαι τῶν πολιτῶν. ἡγοῦμαι γὰρ καὶ τοῦτ' εἶναι τῶν καλῶν, ἐκ τοιούτων γενόμενον ὑπὸ τοιοῦτοις ἡθεσιν ἐπιτροπευθῆναι καὶ τραφῆναι καὶ
 29 παιδευθῆναι. δοκιμασθεῖς δ' οὐκ ἐνδεέστερος ἐγένετο τῶν προειρημένων, οὐδ' ἠξίωσεν αὐτὸς μὲν ῥαθύμως ξῆν, σεμνύνεσθαι δ' ἐπὶ ταῖς τῶν προγόνων ἀρεταῖς, ἀλλ' εὐθύς οὕτω μέγ' ἐφρόνησεν, ὥστ' ᾤηθη δεῖν δι' αὐτὸν καὶ τὰ κείνων ἔργα μνημονεύεσθαι. (ιβ'.) Καὶ d
 πρῶτον μὲν, ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θοράκης χι-
 λούς Ἀθηναίων, ἐπιλεξάμενος τοὺς ἀρίστους, μετὰ τούτων στρατευσάμενος τοιοῦτος ἦν ἐν τοῖς κινδύνοις

ὥστε στεφανωθῆναι καὶ πανοπλίαν λαβεῖν παρὰ τοῦ
 30 στρατηγοῦ. καίτοι τί χρὴ τὸν τῶν μεγίστων ἐπαίνων
 ἄξιον; οὐ μετὰ μὲν τῶν βελτίστων ἐκ τῆς πόλεως
 στρατευόμενον ἀριστείων ἀξιοῦσθαι, πρὸς δὲ τοὺς c
 κρατίστους τῶν Ἑλλήνων ἀντιστρατηγοῦντ' ἐν ἅπασι
 τοῖς κινδύνοις αὐτῶν φαίνεσθαι περιγιγνόμενον; ἐκεῖ-
 νος τοίνυν τῶν μὲν νέος ὢν ἔτυχε, τὰ δ' ἐπειδὴ πρε-
 σβύτερος ἦν ἐπραξεν.

31 (ιγ'). Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἐγη- 353
 μεν· ἡγοῦμαι γὰρ καὶ ταύτην ἀριστεῖον αὐτὸν λαβεῖν
 ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῆς Ἰππόνικος, πλούτῳ μὲν πρῶτος
 ὢν τῶν Ἑλλήνων, γένει δ' οὐδενὸς ὕστερος τῶν
 πολιτῶν, τιμώμενος δὲ καὶ θαυμαζόμενος μάλιστα
 τῶν ἐφ' αὐτοῦ, μετὰ προικὸς δὲ πλειστής καὶ δόξης
 μεγίστης ἐκδιδούς τὴν θυγατέρα, καὶ τοῦ γάμου τυ-
 χεῖν εὐχομένων μὲν ἀπάντων, ἀξιούντων δὲ τῶν πρῶ-
 των, τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενος b
 κηδεστήν ἐπεθύμησε ποιήσασθαι.

32 (ιδ'). Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁρῶν τὴν ἐν
 Ὀλυμπίᾳ πανήγυριν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἀγαπω-
 μένην καὶ θαυμαζομένην, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπίδειξιν
 ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλούτου καὶ ῥώμης καὶ παιδεύ-
 σεως, καὶ τοὺς τ' ἀθλητὰς ζηλουμένους καὶ τὰς πόλεις
 ὀνομαστάς γιγνομένας τὰς τῶν νικούντων, καὶ πρὸς
 τούτοις ἡγούμενος τὰς μὲν ἐνθάδε λητουργίας ὑπὲρ
 τῶν ἰδίων πρὸς τοὺς πολίτας εἶναι, τὰς δ' εἰς ἐκείνην c
 τὴν πανήγυριν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς ἅπασαν τὴν Ἑλλά-
 33 δα γίγνεσθαι, ταῦτα διανοηθεὶς, οὐδενὸς ἀφυέστερος
 οὐδ' ἄρρωστώτερος τῷ σώματι γενόμενος τοὺς μὲν γυ-
 μνικοὺς ἀγῶνας ὑπερείδεν, εἰδὼς ἐνίοις τῶν ἀθλητῶν
 καὶ κακῶς γεγονότας καὶ μικρὰς πόλεις οἰκοῦντας καὶ
 ταπεινῶς πεπαιδευμένους, ἱπποτροφεῖν δ' ἐπιχειρή-

- σας, ὃ τῶν εὐδαιμονεστάτων ἔργον ἐστὶ, φαῦλος δ' οὐδεὶς ἂν ποιήσειεν, οὐ μόνον τοὺς ἀνταγωνιστάς δ
- 34 ἀλλὰ καὶ τοὺς πώποτε νικήσαντας ὑπερεβάλετο. ξεύγη γὰρ καθήκει τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις οὐδ' αἱ μέγιστα τῶν πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τῇ ἀρετῇ ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος γενέσθαι καὶ τρίτος. χωρὶς δὲ τούτων ἐν ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὴν ἐορτὴν δαπάναις οὕτως ἀφειδῶς διέκειτο καὶ μεγαλοπρεπῶς ὥστε φαίνεσθαι τὰ κοινὰ τὰ τῶν ἄλλων ἐλάττω τῶν ἰδίων τῶν ἐκείνου. κατέλυσε δὲ τὴν θεωρίαν, τὰς μὲν τῶν προτέρων εὐτυχίας μικρὰς πρὸς τὰς αὐτοῦ δόξαι ποιήσας, τοὺς δ' ἐφ' αὐτοῦ νικήσαντας παύσας ζηλουμένους, τοῖς δὲ μέλ- 354 λουσιν ἱκποτροφεῖν οὐδεμίαν ὑπερβολὴν καταλιπών.
- 35 περὶ δὲ τῶν ἐνθάδε χορηγιῶν καὶ γυμνασιαρχιῶν καὶ τριηραρχιῶν αἰσχύνομαι λέγειν· τοσοῦτον γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις διήνεγκεν, ὥσθ' οἱ μὲν ἐνδεεστέως ἐκείνου λητουργήσαντες ἐκ τούτων σφᾶς αὐτοὺς ἐγκωμιάζουσιν, ὑπὲρ ἐκείνου δ' εἴ τις καὶ τῶν τηλικούτων χάριν ἀπαιτοίη, περὶ μικρῶν ἂν δόξειε τοὺς λόγους ποιεῖσθαι.
- 36 (ισ'). Πρὸς δὲ τὴν πολιτείαν, οὐδὲ γὰρ τοῦτο πα- b ραλειπτέον, ὥσπερ οὐδ' ἐκείνος αὐτῆς ἡμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτῳ τῶν μάλιστ' εὐδοκιμησάντων ἀμείνων περὶ τὸν δῆμον γέγονεν, ὅσον τοὺς μὲν ἄλλους εὐρῆσεθ' ὑπὲρ αὐτῶν στασιάσαντας, ἐκείνον δ' ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύοντα. οὐ γὰρ ἀπελαννόμενος ἀπὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἀλλὰ παρακαλούμενος ἦν δημοτικός· καὶ πολλάκις ἐκγενόμενον αὐτῷ μὴ μόνον μετ' ὀλίγων τῶν ἄλλων ἄρχειν ἀλλὰ καὶ τούτων αὐτῶν πλέον ἔχειν, οὐκ ἡθέλησεν, ἀλλ' εἴλεθ' ὑπὸ τῆς πόλεως ἀδι- c
- 37 κηθῆναι μᾶλλον ἢ τὴν πολιτείαν προδοῦναι. καὶ ταῦθ'

ἔως μὲν συνεχῶς ἐδημοκρατεῖσθ' οὐδεὶς ἂν ὑμᾶς λέγων ἐπεισεν· νῦν δ' αἱ στάσεις αἱ γενόμεναι σαφῶς ἐπέδειξαν καὶ τοὺς δημοτικούς καὶ τοὺς ὀλιγαρχικούς καὶ τοὺς οὐδετέρων ἐπιθυμοῦντας καὶ τοὺς ἀμφοτέρων μετέχειν ἀξιοῦντας. ἐν αἷς δὲς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὑμετέρων ἐξέπεσεν· καὶ τὸ μὲν πρότερον, ἐπειδὴ τὰ δ χιστ' ἐκείνον ἐκποδῶν ἐποίησαντο, τὸν δῆμον κατέλυσαν, τὸ δ' ὕστερον οὐκ ἔφθασαν ὑμᾶς καταδουλωσάμενοι, καὶ πρῶτον τῶν πολιτῶν αὐτοῦ φυγὴν κατέγνωσαν· οὕτω σφόδρ' ἦ τε πόλις τῶν τοῦ πατρὸς κακῶν 38 ἀπέλαυσε καὶ κείνους τῶν τῆς πόλεως συμφορῶν ἐκοινώνησεν. καίτοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτὸν δυσκόλως εἶχον ὥς πρὸς τυραννεῖν ἐπιβουλεύοντα, οὐκ ἐκ τῶν ἐργῶν σκοποῦντες, ἀλλ' ἡγούμενοι τὸ μὲν πρᾶγμ' ἐ ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι, δύνασθαι δ' ἂν ἐκείνον μάλιστα διαπράξασθαι. διὸ καὶ δικαίως ἂν αὐτῷ πλείω χάριν ἔχοιτε, ὅτι τὴν μὲν αἰτίαν μόνος τῶν πολιτῶν 355 ἄξιός ἦν ταύτην ἔχειν, τῆς δὲ πολιτείας ἴσον ᾧετο δεῖν καὶ τοῖς ἄλλοις μετεῖναι.

- 39 (ις'.) Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων εἰπεῖν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπορῶ, τίνος ἐν τῷ παρόντι πρέπει μνησθῆναι καὶ ποτ' αὐτῶν χρὴ παραλιπεῖν· ἀεὶ γάρ μοι δοκεῖ μείζον εἶναι τὸ μήπω πεφρασμένον τῶν ἤδη πρὸς ὑμᾶς εἰρημένων. ἐπεὶ καὶ τοῦδ' ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι φανερόν, ὅτι τοῦτον ἀναγκαῖόν ἐστιν εὐνοῦσ-
τον εἶναι ταῖς τῆς πόλεως εὐτυχίαις, ὅτῳ πλείστον b
40 μέρος καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν μέτεστιν. ἐκείνου τοίνυν εὐ μὲν πραττούσης τῆς πόλεως τίς εὐδαιμονέστερος ἢ θαυμαστότερος ἢ ζηλωτότερος ἦν τῶν πολιτῶν, δυστυχησάσης δὲ τίς ἐλπίδων μειζόνων ἢ χρημάτων πλειόνων ἢ δόξης καλλίονος ἐστερήθη; οὐ τὸ τελευταῖον ἐπειδὴ κατέστησαν οἱ τριάκονθ' οἱ

μὲν ἄλλοι τὴν πόλιν ἔφυγον, ἐκείνος δ' ἐξ ἀπάσης
 τῆς Ἑλλάδος ἐξέπεσεν; οὐ Λακεδαιμόνιοι καὶ Λύσαν-
 δρος ὁμοίως ἔργον ἐποιήσαντ' ἐκείνον ἀποκτείνειν καὶ c
 τὴν ὑμετέραν καταλῦσαι δύναμιν, οὐδεμίαν ἡγούμε-
 νοι πίστιν ἔξιν παρὰ τῆς πόλεως, εἰ τὰ τείχη κατα-
 βάλοιεν, εἰ μὴ καὶ τὸν ἀναστῆσαι θυνάμενον ἀπολέ-
 41 σαιεν; ὥστ' οὐ μόνον ἐξ ὧν ὑμᾶς εὖ πεποίηκεν ἀλλὰ
 καὶ ἐξ ὧν δι' ὑμᾶς κακῶς πέπονθε ῥάδιον γινῶναι
 τὴν εὐνοίαν τὴν ἐκείνου. φαίνεται γὰρ τῇ δῆμῳ βοη-
 θῶν, τῆς αὐτῆς πολιτείας ὑμῖν ἐπιθυμῶν, ὑπὸ τῶν
 αὐτῶν κακῶς πάσχων, ἅμα τῇ πόλει δυστυχῶν, τοὺς
 αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ὑμῖν νομίζων, ἐκ παντὸς d
 τρόπου κινδυνεύων τὰ μὲν ὑφ' ὑμῶν, τὰ δὲ δι' ὑμᾶς,
 42 τὰ δ' ὑπὲρ ὑμῶν, τὰ δὲ μεθ' ὑμῶν, ἀνόμοιος πολέ-
 τῆς Χαρικλείτῳ τούτου κηδεστῇ γεγεννημένος, ὃς τοῖς
 μὲν πολεμίοις δουλεύειν ἐπεθύμει, τῶν δὲ πολιτῶν
 ἄρχειν ἤξιον, καὶ φεύγων μὲν ἡσυχίαν εἶχε, κατελ-
 θὼν δὲ κακῶς ἐποίει τὴν πόλιν. καίτοι πῶς ἂν γέ-
 νοιτ' ἢ φίλος πονηρότερος ἢ ἐχθρὸς ἐλάττονος ἄξιος;
 43 εἴτα σὺ κηδεστὴς μὲν ὧν ἐκείνου, βεβουλευκῶς δ' e
 ἐπὶ τῶν τριάκοντα τολμᾶς ἐτέροις μνησικακεῖν, καὶ οὐκ
 αἰσχύνει τὰς συνθήκας παραβαίνων, δι' αἷς αὐτὸς οἰ-
 κεῖς τὴν πόλιν, οὐδ' ἐνθυμεῖ, διότι, ὁπόταν δόξη τῶν
 παρεληλυθότων τιμωρίαν ποιῆσθαι, σοὶ καὶ προτέρῳ 356
 καὶ μᾶλλον ἢ μοι κινδυνεύειν ὑπάρχει; οὐ γὰρ δήπου
 44 παρ' ἐμοῦ μὲν ὑπὲρ ὧν ὁ πατὴρ ἐπραξε δίκην λήφονται,
 σοὶ δὲ καὶ ὧν αὐτὸς ἡμάρτηκας συγγνώμην ἔξουσιν.
 ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὁμοίως ἐκείνῳ φανήσῃ τὰς προφά-
 σεις ἔχων· οὐ γὰρ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πατρίδος ἀλλὰ
 συμπολιτευόμενος, οὐδ' ἀναγκασθεὶς ἀλλ' ἐκὼν, οὐδ'
 ἀμυνόμενος ἀλλ' ὑπάρχων ἡδίκαις αὐτοὺς, ὥστ' οὐδ'
 ἀπολογία σοὶ προσήκει τυχεῖν παρ' αὐτῶν. b

- 45 (15.) Ἀλλὰ γὰρ περὶ μὲν τῶν Τεισία πεπολιτευ-
μένων ἴσως πότ' ἐν τοῖς τούτου κινδύνοις ἐγγενήσε-
ται καὶ διὰ μακροτέρων εἶπεν· ὑμᾶς δ' ἄξιόν μὴ προ-
έσθαι με τοῖς ἐχθροῖς μηδ' ἀνηκέστοις συμφοραῖς
περιβαλεῖν. ἱκανῶς γὰρ καὶ νῦν πεπείραμαι κακῶν,
ὅς εὐθύς μὲν γενόμενος ὀρφανὸς κατελείφθην, τοῦ
μὲν πατρὸς φυγόντος, τῆς δὲ μητρὸς τελευτησάσης, c
οὐπω δὲ τέτταρ' ἔτη γεγονῶς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς
46 φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην, ἔτι
δὲ παῖς ὢν ὑπὸ τῶν τριάκοντ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπε-
σον. κατελθόντων δὲ τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ τῶν ἄλ-
λων κομιζομένων τὰς οὐσίας ἐγὼ μόνος τὴν γῆν, ἣν
ἡμῖν ἀπέδωκεν ὁ δῆμος ἀντὶ τῶν δημευθέντων χρη-
μάτων, διὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν δύναμιν ἀπεστερήθην.
τοσαῦτα δὲ προδεδυστυχηκῶς καὶ δις τὴν οὐσίαν ἀπο-
λωλεκῶς νυνὶ πέντε ταλάντων φεύγω δίκην. καὶ τὸ d
μὲν ἐγκλημ' ἐστὶ περὶ χρημάτων, ἀγωνίζομαι δ' εἰ χρὴ
47 μετεῖναι μοι τῆς πόλεως. τῶν γὰρ αὐτῶν τιμημάτων
ἐπιγεγραμμένων οὐ περὶ τῶν αὐτῶν ἅπασιν ὁ κίν-
δυνός ἐστιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις περὶ
ζημίας, τοῖς δ' ἀπόρως ὥσπερ ἐγὼ διακειμένοις περὶ
ἀτιμίας, ἣν ἐγὼ φυγῆς μείζω συμφορὰν νομίζω· πολὺ
γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἡτιμωμέ-
48 νον οἰκεῖν ἢ παρ' ἐτέροις μετοικεῖν. θέομαι δ' οὖν
ὑμῶν βοηθησαί μοι καὶ μὴ περιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχ-
θρῶν ὑβρισθέντα μηδὲ τῆς πατρίδος στερηθέντα μηδ'
ἐπὶ τοιαύταις τύχαις περιβλεπτον γενόμενον. δικαίως
δ' ἂν ὑφ' ὑμῶν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ἐλεηθείην· εἰ 357
καὶ τῷ λόγῳ τυγχάνω μὴ δυνάμενος ἐπὶ τοῦθ' ὑμᾶς
ἄγειν, εἴπερ χρὴ τούτους ἐλεῖν, τοὺς ἀδίκως μὲν κιν-
δυνεύοντας, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένους,
ἀναξιώς δ' αὐτῶν καὶ τῶν προγόνων πράττοντας,

πλείστων δὲ χρημάτων ἀπεστερημένους καὶ μεγίστη μεταβολῇ τοῦ βίου κεχρημένους.

- 49 Πολλὰ δ' ἔχων ἑμαυτὸν οὐδ' ὀφείδει μάλιστα ἐπὶ
τούτοις ἀγανακτῶ, πρῶτον μὲν εἰ τοῦτο φθώσω δίκην,
παρ' οὗ λαβεῖν μοι προσήκει, δεύτερον δ' εἰ διὰ τὴν ^b
τοῦ πατρὸς νίκην τὴν Ὀλυμπίασιν ἀτιμωθήσομαι, δι'
50 ἣν τοὺς ἄλλους ὁρῶ θωρεᾶς λαμβάνοντας, πρὸς δὲ
τούτοις εἰ Τεισίας μὲν μηδὲν ἀγαθὸν ποιήσας τὴν πό-
λιν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ μέγα δυνή-
σεται, ἐγὼ δ' εἰ μηδετέρους ἀδικήσας ὑπ' ἀμφοτέρων
κακῶς πείσομαι, καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων τὰναντία
τοῖς τριάκοντα πράξετε, περὶ δ' ἐμοῦ τὴν αὐτὴν ἐκεί-
νοις γνώμην ἔξετε, καὶ τότε μὲν μεθ' ὑμῶν, νῦν δ' ^c
ὑφ' ὑμῶν τῆς πόλεως στερήσομαι.

17.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ.

(α΄.) Ὁ μὲν ἀγὼν μοι μέγας ἐστίν, ὃ ἄνδρες δι- 358
κασταί. οὐ γὰρ μόνον περὶ πολλῶν χρημάτων κινδυ-
νεύω ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδίκως τῶν ἄλλο-
τρίων ἐπιθυμεῖν· ὃ ἐγὼ περὶ πλείστου ποιοῦμαι.
οὐσία μὲν γὰρ ἱκανή μοι καταλειφθήσεται καὶ τού-
των στερηθέντι· εἰ δὲ δόξαιμι μηδὲν προσήκον το-
σαῦτα χρήματ' ἐγκαλέσαι, διαβληθείην ἂν τὸν α- ^b
παντα βίον.

- 2 (β΄.) Ἔστι δ', ὃ ἄνδρες δικασταί, πάντων χαλε-
πώτατον τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν. τὰ μὲν γὰρ
συμβόλαια τὰ πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄνεν

μαρτύρων γίνεται, τοῖς ἀδικουμένοις δὲ πρὸς τοιούτους ἀνάγκη κινδυνεύειν, οἳ καὶ φίλους πολλοὺς κέκτηνται καὶ χρήματα πολλὰ διαχειρίζουσι καὶ πιστοὶ διὰ τὴν τέχνην δοκοῦσιν εἶναι. ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ἡγοῦμαι φανερὸν πᾶσι ποιήσειν, ὅτι ἀποστεροῦμαι τῶν χρημάτων ὑπὸ Πασίωνος. c

3 (γ'). Ἐξ ἀρχῆς οὖν ὑμῖν, ὅπως ἂν δύνωμαι, διηγῆσομαι τὰ πεπραγμένα. ἐμοὶ γάρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, πατήρ μὲν ἐστὶ Σωπαῖος, ὃν οἱ πλείοντες εἰς τὸν Πόντον ἅπαντες ἴσασι οὕτως οἰκείως πρὸς Σάτυρον διακείμενον, ὥστε πολλῆς μὲν χώρας ἄρχειν, 359 ἀπάσης δὲ τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνου.

4 πυνθανόμενος δὲ καὶ περὶ τῆσδε τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπεθύμησ' ἀποδημῆσαι. γεμίσας οὖν ὁ πατήρ μου δύο ναῦς σίτου καὶ χρήματα δοὺς ἐξέπεμψεν ἅμα κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ θεωρίαν· συστήσαντος δέ μοι Πυθοδώρου τοῦ Φοίνικος Πασίωνα

5 ἐχρώμην τῇ τούτου τραπέζῃ. (δ'). Χρόνῳ δ' ὕστερον διαβολῆς πρὸς Σάτυρον γενομένης, ὡς καὶ ὁ πατήρ οὐμὸς ἐπιβουλεύει τῇ ἀρχῇ καὶ γὰρ τοῖς φρυγάσι συγγιγνοίμην, τὸν μὲν πατέρα μου συλλαμβάνει, ἐπιστέλλει δὲ τοῖς ἐνθάδ' ἐπιδημοῦσιν ἐκ τοῦ Πόντου τὰ τε χρήματα παρ' ἐμοῦ παραλαβεῖν καὶ αὐτὸν εἰσπλεῖν κελεύειν·

6 ἐὰν δὲ τούτων μηδὲν ποιῶ, παρ' ὑμῶν ἐξαιτεῖν. (ε'). Ἐν τοσοῦτοις δὲ κακοῖς ὦν, ὃ ἄνδρες δικασταί, λέγω πρὸς Πασίωνα τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς· οὕτω γὰρ οἰκείως πρὸς αὐτὸν διεκείμεν ὥστε μὴ μόνον περὶ χρημάτων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τούτῳ μάλιστα πιστεύειν. [ἡγοῦμην δ' εἰ μὲν προοίμην ἅπαντα τὰ χρήματα κινδυνεύειν, εἰ τι πάθοι κείνος, στερηθεὶς καὶ τῶν ἐνθάδε καὶ τῶν ἐκεῖ, πάντων ἐνδεὴς γενήσεσθαι· εἰ δ' ὁμολογῶν εἶναι ἐπιστείλαντος Σατύρου μὴ παραδοίην, εἰς

τὰς μεγίστας διαβολὰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν πατέρα κατα-
 7 στήσειν πρὸς Σάτυρον]. βουλευομένοις οὖν ἡμῖν ἐδόκει
 βέλτιστον εἶναι [προσομολογεῖν πάντα ποιεῖν, ὅσα Σά- d
 τυρος προσέτιτε, καί] τὰ μὲν φανερὰ τῶν χρημάτων
 παραδοῦναι, περὶ δὲ τῶν παρὰ τούτῳ κειμένων μὴ
 μόνον ἔξαρνον εἶναι ἀλλὰ καὶ ὀφείλοντά με καὶ τού-
 τῳ καὶ ἑτέροις ἐπὶ τόκῳ φαίνεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν,
 ἐξ ὧν ἐκεῖνοι μάλιστα ἤμελλον πεισθῆσεσθαι μὴ εἶναι
 μοι χρήματα.

- 8 (ς'). Τότε μὲν οὖν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐνόμιζόν
 μοι Πασίωνα δι' εὐνοίαν ἅπαντα ταῦτα συμβουλευεῖν· e
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοὺς παρὰ Σατύρου διεπραξάμην,
 ἔγνων αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα τοῖς ἐμοῖς. βουλομένου
 γὰρ ἐμοῦ κομίσασθαι τὰ μαντοῦ καὶ πλεῖν εἰς Βυζάν-
 τιον, ἡγησάμενος οὗτος κάλλιστον αὐτῷ καιρὸν πα-
 ραπεπιτωκέναι· τὰ μὲν γὰρ χρήματα πόλλ' εἶναι τὰ 360
 παρ' αὐτῷ κείμενα καὶ ἄξι' ἀναισχυντίας, ἐμὲ δὲ πολ-
 λῶν ἀκυνόντων ἔξαρνον γεγενῆσθαι μηδὲν κεκτη-
 σθαι, πᾶσί τε φανερὸν ἀπαιτούμενον καὶ ἑτέροις
 9 προσομολογοῦντα ὀφείλειν· καὶ πρὸς τούτοις, ὃ ἄν-
 δρες δικασταί, ἐνόμιζεν, εἰ μὲν αὐτοῦ μένειν ἐπιχει-
 ροίην, ἐκδοθήσεσθαι μ' ὑπὸ τῆς πόλεως Σατύρῳ, εἰ δ'
 ἄλλοσέ ποίτραποίμην, οὐδὲν μελήσειν αὐτῷ τῶν ἐμῶν b
 λόγων, εἰδ' εἰσπλευσοίμην εἰς τὸν Πόντον, ἀποθανεί-
 σθαι με μετὰ τοῦ πατρός· ταῦτα διαλογιζόμενος διανο-
 εῖτό μ' ἀποστερεῖν τὰ χρήματα. καὶ πρὸς μὲν ἐμὲ προσε-
 ποιεῖτ' ἀπορεῖν ἐν τῷ παρόντι καὶ οὐκ ἂν ἔχειν ἀποδοῦ-
 ναι· ἐπειδὴ δὲ βουλόμενος εἰδέναι σαφῶς τὸ πρᾶγμα
 προσπέμπω Φιλόμηλον αὐτῷ καὶ Μενέξενον [ἀπαιτή-
 σοντας], ἔξαρμος γίγνεται πρὸς αὐτοὺς μηδὲν ἔχειν
 10 τῶν ἐμῶν. πανταχόθεν δὲ μοι τοσούτων κακῶν προσ- c
 πεπιτωκότων τίν' οἴεσθαι με γνώμην ἔχειν, ὃ γ' ὑπ-

ἤρχε σιγῶντι μὲν ὑπὸ τούτου ἀπεστερηθῆσαι τῶν χρημάτων, λέγοντι δὲ ταῦτα μὲν μηδὲν μᾶλλον κομίσασθαι, πρὸς Σάτυρον δ' εἰς τὴν μεγίστην διαβολὴν καὶ ἑμαυτὸν καὶ τὸν πατέρα καταστήσαι; κράτιστον οὖν ἡγησάμην ἡσυχίαν ἄγειν.

- 11 (ξ'). Μετὰ δὲ ταῦτ', ὃ ἄνδρες δικασταί, ἀφικνουῦνται μοι οἱ ἀπαγγέλλοντες, ὅτι ὁ πατήρ ἀφείται, καὶ Σατύρῳ οὕτως ἀπάντων μεταμέλει τῶν πεπραγμένων, ὥστε πίστευς τὰς μεγίστας αὐτῷ δεδωκὼς εἶη, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐτι μεῖζω πεποιηκὼς ἣς εἶχε πρότερον, καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰληφὼς γυναικα τῷ αὐτοῦ υἱεῖ. πυθόμενος δὲ ταῦτα Πασίων καὶ εἰδὼς, ὅτι φανερώς ἤδη πράξω περὶ τῶν ἑμαυτοῦ, ἀφανίζει Κίττον τὸν τὸν παῖδα, ὃς συνήδει περὶ τῶν χρημάτων. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ προσελθὼν ἐξήτουν αὐτὸν, ἡγούμενος ἔλεγχον ἂν τοῦτον σαφέστατον γενέσθαι περὶ ὧν ἐνεκά-
12 λουν, λέγει λόγον πάντων δεινότατον, ὡς ἐγὼ καὶ Μενέξενος διαφθείραντες καὶ πείσαντες αὐτὸν ἐπὶ τῇ τραπέξῃ καθήμενον ἐξέταλάντ' ἀργυρίου λάβοιμεν παρ' αὐτοῦ· ἵνα δὲ μηδεὶς ἔλεγχος μηδὲ βάσανος γένοιτο περὶ αὐτῶν, ἔφασκεν ἡμᾶς ἀφανίσαντας τὸν παῖδ' ἀντεγκαλεῖν αὐτῷ καὶ ἐξαιτεῖν τοῦτον, ὃν αὐτοὶ ἤφα- 361
νίσσαμεν. καὶ ταῦτα λέγων καὶ ἀγανακτῶν καὶ θαυμάζων εἶλκε με πρὸς τὸν πολέμαρχον, ἐγγυητὰς αἰτῶν, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκεν, ἕως αὐτῷ κατέστησ' ἐξ ταλάντων ἐγγυητὰς. καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 13 (η'). Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὃ ἄνδρες δικασταί· ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἀπολωλεκὼς ἤδη, περὶ δὲ τῶν αἰσχίστας αἰτίας ἔχων, αὐτὸς μὲν εἰς Πελοπόννησον ὠχόμεν ἡγήσω, Μενέξενος δ' εὐρίσκει τὸν παῖδ' ἐνθάδε, καὶ ἐπιλαβόμενος ἡξιού αὐτὸν βασανί-

ζεσθαι καὶ περὶ τῆς παρακαταθήκης καὶ περὶ ὧν οὐ-
 14 τος ἡμᾶς ἡτιάσατο. Πασίων δ' εἰς τοῦτο τόλμης ἀφί-
 κειθ' ὥστ' ἀφῆρειτ' αὐτὸν ὥς ἐλεύθερον ὄντα, καὶ
 οὐκ ἡσχύνειτ' οὐδ' ἐδεδοίκει, ὃν ἔφασκεν ὑφ' ἡμῶν
 ἡνδραποδίσθαι καὶ παρ' οὗ τοσαῦτα χρήμαθ' ἡμᾶς
 ἔχειν, τοῦτον ἐξαιρούμενος εἰς ἐλευθερίαν καὶ κωλύων
 βασανίζεσθαι. ὃ δὲ πάντων θεινότατον· κατεγγυῶν-
 τος γὰρ Μενεξένου πρὸς τὸν πολέμαρχον τὸν παῖδα,
 Πασίων αὐτὸν ἐπὶ τὰ ταλάντων διηγγυήσατο. καὶ μοι
 τούτων ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

15 (θ'.) Τούτων τοίνυν αὐτῷ πεπραγμένων, ὃ ἄν-
 δρες δικασταί, ἡγούμενος περὶ μὲν τῶν παρεληλυθό-
 των φανερώς ἡμαρτηκέναι, οἰόμενος δ' ἐκ τῶν λοι-
 πῶν ἐπανορθώσεσθαι, προσῆλθεν ἡμῖν φάσκων
 ἔτοιμος εἶναι παραδοῦναι βασανίζειν τὸν παῖδα. ἐλό-
 μενοι δὲ βασανιστὰς ἀπηντήσαμεν εἰς τὸ Ἥφαιστεῖον.
 καὶ γὰρ μὲν ἡξιουν αὐτοὺς μαστιγοῦν τὸν ἐκδοθέντα
 καὶ στρεβλοῦν, ἕως τάληθῃ δόξειεν αὐτοῖς λέγειν.
 Πασίων δ' οὕτοσι οὐ δημοκοίνους ἔφασκεν αὐτοὺς
 ἐλέσθαι, ἀλλ' ἐκέλευε λόγῳ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῦ
 16 παιδὸς, εἴ τι βούλονται. διαφορομένων δ' ἡμῶν οἱ
 βασανισταὶ αὐτοὶ μὲν οὐκ ἔφασαν βασανιεῖν, ἔγνω-
 σαν δὲ Πασίων' ἐμοὶ παραδοῦναι τὸν παῖδα. οὗτος
 δ' οὕτω σφόδρ' ἐφενγε τὴν βάσανον, ὥστε περὶ μὲν
 τῆς παραδόσεως οὐκ ἠθέλεν αὐτοῖς πεῖθεσθαι, τὸ δ'
 ἀργύριον ἔτοιμος ἦν ἀποτίνειν, εἰ καταγνοίεν αὐτοῦ.
 καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

362

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

17 (ι'.) Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῶν συνόδων, ὃ ἄνδρες
 δικασταί, πάντες αὐτοῦ κατεγίνωσκον ἀδικεῖν καὶ
 δεινὰ ποιεῖν, ὅστις τὸν παῖδα, ὃν ἔφασκον ἐγὼ συν-

- ειδέναι περὶ τῶν χρημάτων, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἀφανίσας ὑφ' ἡμῶν αὐτὸν ἡτιᾷτ' ἠφανίσθαι, ἔπειτα δὲ συλληφθέντα ὡς ἐλεύθερον ὄντα διεκώλυσε βασανίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦθ' ὡς δοῦλον ἐκδοὺς καὶ βασανιστὰς ἐλόμενος λόγῳ μὲν ἐκέλευσε βασανίζειν, ἔργῳ ὁ οὐκ εἶα, διὰ ταῦθ' ἡγούμενος οὐδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι, ἅνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσέλεθῃ, προσπέμπων ἐδεῖτό μου εἰς ἱερὸν ἐλθόνθ' ἑαυτῷ συγγενέσθαι.
- 18 καὶ ἐπειδὴ ἦλθομεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐγκαλυψάμενος ἐκλαε καὶ ἔλεγεν, ὡς ἠναγκάσθη μὲν δι' ἀπορίαν ἕξαρνος γενέσθαι, ὀλίγου δὲ χρόνου πειράσοιτο τὰ χρημάτων ἀποδοῦναι· ἐδεῖτο δὲ μου συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ καὶ συγκρύψαι τὴν συμφορὰν, ἵνα μὴ παρακαταθήκας δεχόμενος φανερὸς γένηται τοιαῦτ' ἐξημαρτηκῶς. ἡγούμενος δ' αὐτῷ μεταμέλειν τῶν πεπραγμένων συνεχώρουν καὶ ἐκέλευον αὐτὸν ἐξευρεῖν, ὅντιν' ἂν βούληται τρόπον, ὅπως τούτῳ τε καλῶς ἔξει
- 19 κἀγὼ τάμαυτοῦ κομιοῦμαι. τρίτῃ δ' ἡμέρᾳ συνελθόντες πίστιν τ' ἔδομεν ἀλλήλοις ἢ μὴν σιωπήσεσθαι τὰ πραχθέντα, ἣν οὗτος ἔλυσεν, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ προιόντος τοῦ λόγου γνώσεσθε, καὶ ὡμολόγησεν εἰς τὸν Πόντον μοι συμπλευσεῖσθαι κἀκεῖ τὸ χρυσίον ἀποδώσειν, ἵν' ὡς πορρωτάτῳ ἀπὸ τῆσδε τῆς πόλεως διαλύσεις τὸ συμβουλευιον, καὶ τῶν μὲν ἐνθάδε μηδεὶς εἰδείῃ τὸν τρόπον τῆς ἀπαλλαγῆς, ἐκπλεύσαντι δ' [αὐτῷ] ἐξείη λέγειν, ὅτι αὐτὸς βούλοιτο· εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις, δίαίταν ἐπὶ ῥητοῖς ἐπέτρεπε Σατύρῳ, ἐφ' ᾧτε
- 20 καταγιννώσκειν ἡμιόλι' αὐτοῦ τα χρημάτων. ταῦτα δὲ συγγράψαντες καὶ ἀναγαγόντες εἰς ἀκρόπολιν Πύρωνα Φεραῖον ἄνδρα, εἰθισμένον εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον, δίδομεν αὐτῷ φυλάττειν τὰς συνθήκας, προσταξάντες αὐτῷ, ἅν μὲν διαλλαγῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐ-

τούς, κατακαῦσαι τὸ γραμματεῖον, εἰ δὲ μὴ, Σατύρῳ ἀποδοῦναι.

- 21 (ια'). Τὰ μὲν οὖν ἡμέτερ', ὧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω διεπέπρακτο· Μενέξενος δ' ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς αἰτίας ἧς ἀκρίβητον [Πασίων] ἠτιάσατο, λαχὼν δίκην ἐξήτει τὸν Κίττον, ἀξιῶν τὴν αὐτὴν Πασίῳ ψευ- 363 δομένῳ γίνεσθαι ζημίαν, ἥσπερ ἂν αὐτὸς ἐτύγχανεν, εἴ τι τούτων ἐφαίνετο ποιήσας. καὶ οὗτος, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐδεύτο μου ἀπαλλάττειν Μενέξενον, λέγων, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἐστίν, εἰ τὰ μὲν χρήματ' ἐκ τῶν συγγεγραμμένων εἰς τὸν Πόντον εἰσπλεύσας ἀποδώσει, αὐτὸς δ' ὁμοίως ἐνθάδε καταγέλαστος ἔσσοιτο· ὁ γὰρ παῖς, εἰ βασανίζηται, περὶ πάντων ἀληθῆ κατ- 22 ερεῖ. ἐγὼ δ' ἤξιουν πρὸς μὲν Μενέξενον πράττειν ὅ τι βούλοιο, πρὸς δ' ἐμὲ ποιεῖν αὐτὸν τὰ συγκείμενα. ἐν ἐκείνῳ μὲν οὖν τῷ χρόνῳ ταπεινὸς ἦν, οὐκ ἔχων ὅ τι χρῆσαιτο τοῖς αὐτοῦ κακοῖς. καὶ γὰρ οὐ μόνον περὶ τῆς βασιλείας καὶ τῆς δίκης ἐκείνης ἐδεδοίκει τῆς εἰληγμένης ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γραμματείου, ὅπως μὴ 23 ὑπὸ τοῦ Μενέξενου συλληφθῇσοιτο. (ιβ'). Ἀπορῶν δὲ καὶ οὐδεμίαν ἄλλην εὐρίσκων ἀπαλλαγὴν, πείσας τοῦ ξένου τοὺς παῖδας διαφθείρει τὸ γραμματεῖον, c ὃ ἔδει Σάτυρον λαβεῖν, εἰ μὴ μ' ἀπαλλάξειεν οὗτος. καὶ οὐκ ἔφθη διαπραξάμενος ταῦτα καὶ θρασυτάτος ἀπάντων ἀνθρώπων ἐγένετο, καὶ οὗτ' εἰς τὸν Πόντον ἔφη μοι συμπλευσεῖσθαι οὗτ' εἶναι πρὸς ἐμ' αὐτῷ συμβόλαιον οὐδὲν, ἀνοίγειν τ' ἐκέλευε τὸ γραμματεῖον ἐναντίον μαρτύρων. τί ἂν ὑμῖν τὰ πολλὰ λέγοιμι, ὧ ἄνδρες δικασταί; εὐρέθη γὰρ [ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένον] ἀφαιμένος ἀπάντων d τῶν ἐγκλημάτων ὑπ' ἐμοῦ.

- 24 (ιγ'). Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα, ὥς ἀκριβέστατα

οἷός τ' ἦν, ἅπανθ' ὑμῖν εἴρηκα. ἡγοῦμαι δὲ Πασίω-
ν', ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐκ τοῦ διεφθαρμένου γραμ-
ματείου τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι καὶ τούτοις ἰσχυ-
ριεῖσθαι μάλιστα. ὑμεῖς οὖν μοι τὸν νοῦν προσέχετε·
οἶμαι γὰρ ἐξ αὐτῶν τούτων φανεράν ὑμῖν ποιήσειν
τὴν τούτου πονηρίαν.

- 25 (ιδ'). Πρῶτον δ' ἐκ τούτου σκοπεῖσθε. ὅτε γὰρ
ἐδίδομεν τῷ ξένῳ τὴν συνθήκην, καθ' ἣν οὗτος μὲν
ἀφείσθαι φησι τῶν ἐγκλημάτων, ἐγὼ δ' ὡς ἔδει με
παρὰ τούτου κομίσασθαι τὸ χρυσίον, ἐκελεύομεν τὸν
ξένον, εἰ μὲν διαλλαγῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, κα-
τακύσαι τὸ γραμματεῖον, εἰ δὲ μὴ, Σατύρῳ ἀποδοῦ-
ναι· καὶ ταῦτα ῥηθῆναι ὑπ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμο-
26 λογείται. καίτοι τί μαθόντες, ὃ ἄνδρες δικασταί,
προσετάττομεν ἀποδοῦναι Σατύρῳ τὸ γραμματεῖον, 364
ἂν μὴ διαλλαγῶμεν, εἴπερ ἀπηλλαγμένους ἤδη Πα-
σίων ἦν τῶν ἐγκλημάτων καὶ τέλος εἶχεν ἡμῖν τὸ
πρᾶγμα; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι ταύτας τὰς συνθήκας ἐποι-
σάμεθ' ὡς ὑπολοίπων ὄντων ἡμῖν τι πραγμάτων,
περὶ ὧν ἔδει τούτον πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ γραμματεῖον
27 διαλύσασθαι. ἔπειτ' ἐγὼ μὲν, ὃ ἄνδρες δικασταί,
ἔχω τὰς αἰτίας εἰπεῖν, δι' ἃς οὗτος ὁμολόγησεν ἀπο-
δῶσειν τὸ χρυσίον· ἐπεὶ γὰρ ἡμεῖς τε τῶν πρὸς Σά- b
τυρον διαβολῶν ἀπηλλάγημεν καὶ τὸν Κίττον οὐχ
οἷός τ' ἐγένετ' ἀφανίσαι, τὸν συνειδότα περὶ τῆς πα-
ρακαταθήκης, ἡγησάμενος, εἰ μὲν ἐκδοίη τὸν παῖδα
28 βασανίσαι, φανερός γενήσεσθαι πανουργῶν, εἰ δὲ μὴ
ποιήσειε ταῦτ', ὀφλήσειν τὴν δίκην, ἐβουλήθη πρὸς
αὐτὸν ἐμὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσασθαι. τοῦτον δὲ
κελεύσας' ἀποδείξαι, τί κερδαίνων ἢ τίνα κίνδυ-
νον φοβηθεῖς ἀφῆκ' αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων; εἰ δὲ c
μηδὲν ἔχη τούτων ὑμῖν ἀποφαίνειν, πῶς οὐκ ἂν δι-

- καίως ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τούτῳ περὶ τοῦ γραμματείου πιστεύοιτε; καὶ μὲν δὴ, ὧς ἄνδρες δικασταί, καὶ τότε ῥᾷδιον πᾶσι γινῶναι, ὅτι ἐμοὶ μὲν, ὃς ἐνεκάλουν, εἰ τοὺς ἐλέγχους ἐφοβούμην, ἐξῆν καὶ μηδεμίαν συνθήκην ποιησάμενον χαίρειν ἑᾶν τὸ πρᾶγμα· τούτῳ δὲ διὰ τε τὴν βάσανον καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἐν ὑμῖν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὁπότε βούλοιτ' ἀπηλλάχθαι τῶν κινδύνων, εἰ μὴ πείσειεν ἐμὲ τὸν ἐγκαλοῦντα. ὥστ' οὐκ ἐμὲ περὶ τῆς ἀφέσεως ἀλλὰ τοῦτον περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων ἔδει τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι.
- 30 ἔτι δὲ κἀκεῖν' ὑπερφυῆς, εἰ πρὶν μὲν συγγράφασθαι τὸ γραμματεῖον οὕτω σφόδρ' ἠπίστησα τοῖς πράγμασιν ὥστε μὴμόνον ἀφελῆναι Πασίωνα τῶν ἐγκλημάτων ἀλλὰ καὶ συνθήκας περὶ αὐτῶν ποιήσασθαι, ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτον ἔλεγχον κατ' ἐμαυτοῦ συνεγραψάμην, τηνικαὐτ' ἐπεθύμησ' εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν. καίτοι τίς ἂν οὕτω περὶ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων βουλεύσαιτο; (εἰ.)
- 31 Ὅ δὲ πάντων μέγιστον τεκμήριον, ὡς οὐκ ἀφειμένος ἦν Πασίων ἐν ταῖς συνθήκαις ἀλλ' ὁμολογηκῶς ἀποδώσειν τὸ χρυσίον· ὅτε γὰρ Μενέξενος ἔλαχεν αὐτῷ τὴν δίκην οὕτω διεφθαρμένου τοῦ γραμματείου, προσπέμπων Ἀγύρριον, ὄντ' ἀμφοτέροις ἡμῖν ἐπιτή- 365 δειον, ἥξιόν μ' ἢ Μενέξενον ἀπαλλάττειν ἢ τὰς συν-
- 32 θήκας τὰς γεγεννημένας πρὸς αὐτὸν ἀναιρεῖν. καίτοι, ὧς ἄνδρες δικασταί, οἴεσθ' ἂν αὐτὸν ἐπιθυμεῖν ἀναρεθῆναι ταύτας τὰς συνθήκας, ἐξ ὧν ψευδομένους ἡμᾶς ἐμελλεν ἐξελέγξαι; οὐκουν ἐπειδὴ γε μετεγράφησαν, τούτους ἔλεγε τοὺς λόγους, ἀλλὰ περὶ ἁπάντων εἰς ἐκείνας κατέφευγε καὶ ἀνοίγειν ἐκέλευε τὸ γραμματεῖον. ὡς οὖν τὸ πρῶτον ἀναιρεῖν ἐξῆτει τὰς συνθήκας, αὐτὸν Ἀγύρριον μαρτυροῦντα παρῆξομαι. καὶ μοι ἀνάβηθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 33 (ιβ΄.) Ὅτι μὲν τοίνυν τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθ' οὐχ ὡς Πασίῳ ἐπιχειρήσει λέγειν, ἀλλ' ὡς ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἴρηκα, ἱκανῶς ἐπιδεδεῖχθαι νομίζω. οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὸ γραμματεῖον διέφθειρεν, οὐμόνον διὰ τοῦτο, ὅτι πολλὰ τοιαῦτ' ἤδη γέγονεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν χρωμένων τινὲς Πασίῳ πολὺ δεινότερα τούτων πεποιήκασιν. (ιζ΄.) Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον, ὃς ὑπὲρ Πασίῳνος ἅπαντα καὶ λέγει καὶ πράττει, τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν πέρυσιν ἀνοξάντα τὰς ὑδρίας καὶ τοὺς κριτὰς ἐξελόντα
- 34 τοὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰσβληθέντας; καίτοι ὅστις μικρῶν ἔνεκα καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύων ταύτας ὑπανοίγειν ἐτόλμησεν, αἷ σεσημασμένοι μὲν ἦσαν ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, κατεσφραγισμένοι δ' ὑπὸ τῶν χορηγῶν, ἐφυλάττοντο δ' ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐκείντο δ' ἐν ἀκροπόλει, τί δεῖ θαυμάζειν, εἰ γραμματείδιον παρ' ἀνθρώπῳ ξένῳ κείμενον τοσαῦτα μέλλοντες χρήματα κερδαίνειν μετέγραψαν, ἢ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πείσαντες ἢ ἄλλῳ τρόπῳ, ᾧ ἡδύναντο, μηχανησάμενοι; περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλεῖω λέγειν.
- 35 (ιη΄.) Ἦδη δὲ τινὰς Πασίῳ ἐπεχείρησε πείθειν, ὡς τὸ παράπαν οὐδ' ἦν ἐνθάδε μοι χρήματα, λέγων, ὡς ἐπὶ παραστρατοκλέους ἐδανεισάμην τριακοσίους στατήρας. ἄξιον οὖν καὶ περὶ τούτων ἀκοῦσαι, ἵν' ἐπίστησθ', οἷοις τεκμηρίοις ἐπαρθεῖς ἀποστρεφῇ με τῶν χρημάτων. (ιδ΄.) Ἐγὼ γὰρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, μέλλοντος στρατοκλέους εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον, βουλόμενος ἐκείθεν ὡς πλεῖστ' ἐκκομίσασθαι τῶν χρημάτων, ἐδεήθην στρατοκλέους τὸ μὲν αὐτοῦ χρυσίον ἐμοὶ καταλιπεῖν, ἐν δὲ τῷ Πόντῳ παρὰ τοῦ πατρὸς τούμου κο- 366

36 μίσασθαι, νομίζων μεγάλα κερδαίνειν, εἰ κατὰ πλοῦν
 μὴ κινδυνεύει τὰ χρήματα, ἄλλως τε καὶ Λακεδαιμο-
 νίων ἀρχόντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τῆς θαλάτ-
 τῃς. τούτῳ μὲν οὖν οὐδὲν ἡγοῦμαι τοῦτ' εἶναι ση-
 μεῖον, ὥς οὐκ ἦν ἐνθάδε μοι χρήματα· ἐμοὶ δὲ μέγιστ'
 ἐστὶ τεκμήρια τὰ πρὸς Στρατοκλέα πραχθέντα, ὥς
 37 ἦν μοι παρὰ τούτῳ χρυσίον. ἐρωτῶντος γὰρ Στρατο- b
 κλέους, ὅστις αὐτῷ ἀποδώσει τὰ χρήματα, εἰ ἂν ὁ πα-
 τὴρ οὐμὸς μὴ ποιήσῃ τὰ ἐπεσταλμένα, αὐτὸς δ' ἐκ-
 πλεύσας ἐνθάδ' ἐμὲ μὴ καταλάβῃ, Πασίων' αὐτῷ
 συνέστησα, καὶ ὁμολόγησεν οὗτος αὐτῷ καὶ τὸ ἀρ-
 χαῖον καὶ τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδώσειν.
 καίτοι εἰ μηδὲν ἔκειτο παρ' αὐτῷ τῶν ἐμῶν, οἴεσθ'
 ἂν αὐτὸν οὕτω ραδίως τοσούτων χρημάτων ἐγγυητὴν
 μου γενέσθαι; καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

38 (κ'). Ἴσως τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, καὶ τού- c
 των ὑμῖν μάρτυρας παρῆξεται, ὥς ἔξαρκος ἐγενόμην
 πρὸς τοὺς ὑπὲρ Σατύρου πράττοντας μηδὲν κεκτῆ-
 σθαι πλὴν ὧν ἐκείνοις παρεδίδουν, καὶ ὥς αὐτὸς ἐπ-
 ελαμβάνετο τῶν χρημάτων τῶν ἐμῶν ὁμολογοῦντος
 ἐμοῦ ὀφείλειν τριακοσίας δραχμὰς, καὶ ὅτι Ἰππολαΐ-
 δαν, ξένον ὄντ' ἐμαυτοῦ καὶ ἐπιτήδειον, περιεώρων
 39 παρὰ τούτου δανειζόμενον. (κα'). Ἐγὼ δ' ὃ ἄνδρες
 δικασταί καταστάς εἰς συμφορὰς, οἷας ὑμῖν διηγη-
 σάμην, καὶ τῶν μὲν οἴκοι πάντων ἀπεστερημένος, τὰ δ
 δ' ἐνθάδ' ἀναγκαζόμενος παραδιδόναι τοῖς ἡκουσιν,
 ὑπολοίπου δ' οὐδενὸς ὄντος μοι, πλὴν εἰ δυνηθείην
 λαθεῖν περιποιησάμενος τὸ χρυσίον τὸ παρὰ τούτῳ
 κείμενον, ὁμολογῶ καὶ τούτῳ προσομολογῆσαι τρια-
 κοσίας δραχμὰς καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοιαῦτα πράττειν
 καὶ λέγειν, ἐξ ὧν ἐκείνους μάλιστα ἂν πείθειν ὠόμην

- 40 μηδὲν εἶναι μοι. καὶ ταῦθ' ὥς οὐ δι' ἀπορίαν ἐγί-
γνωτο, ἀλλ' ἵνα πιστευθείην ὑπ' ἐκείνων, ῥαδίως ε
γνώσεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ ὑμῖν μάρτυρας παρέξο-
μαι τοὺς εἰδότας πολλά μοι χρήματ' ἐκ τοῦ Πόντου
κομισθέντα, ἔπειτα δὲ τοὺς ὁρῶντάς με τῇ τούτου
τραπέξῃ χρώμενον, ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησ' ὑπ'
41 ἐκείνων τὸν χρόνον πλεόν ἢ χιλίους στατήρας. πρὸς 387
δὲ τούτοις εἰσφορᾶς ἡμῖν προσταχθείσης καὶ ἐτέρων
ἐπιγραφέων γενομένων ἐγὼ πλείστον εἰσήνεγκα τῶν
ξένων, αὐτός θ' αἰρεθείς ἐμαυτῷ μὲν ἐπέγραψα τὴν
μεγίστην εἰσφορὰν, ὑπὲρ Πασίωνος δ' ἐδεόμην τῶν
συνεπιγραφέων, λέγων, ὅτι τοῖς ἐμοῖς χρήμασι τυγ-
χάνει χρώμενος. καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 42 (κβ'.) Αὐτὸν τοίνυν Πασίων' ἔργῳ παρέξομαι
τούτοις συμμαρτυροῦντα. ὀκτάδα γὰρ, ἐφ' ἣ πολλὰ b
χρήματ' ἦν ἐγὼ δεδωκώς, ἔφηνέ τις ὥς οὕσαν ἀνδρὸς
Δηλίου. ἀμφισβητοῦντος δ' ἐμοῦ καὶ καθέλκειν ἀξι-
οῦντος οὕτω τὴν βουλὴν διέθεσαν οἱ βουλούμενοι συ-
κοφαντεῖν, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον παρὰ μικρὸν ἦλθον
ἄκριτος ἀποθανεῖν, τελευτῶντες δ' ἐπείσθησαν ἐγ-
43 γνητὰς παρ' ἐμοῦ δεξασθαι. καὶ Φίλιππος μὲν ὧν μοι
ξένος πατρικὸς, κληθεὶς καὶ ὑπακούσας, δείσας τὸ
μέγεθος τοῦ κινδύνου ἀπιὼν ὄχρετο· Πασίων δ' Ἄρ- c
χέστρατόν μοι τὸν ἀπὸ τῆς τραπέξης ἐπὶ ταλάντων
ἐγγυητὴν παρέσχεν. καίτοι εἰ μικρῶν ἀπεστερεῖτο
καὶ μηδὲν ἦδει μ' ἐνθάδε κεκτημένον, οὐκ ἂν δῆπου
44 τοσούτων χρημάτων ἐγγυητῆς μου κατέσθη. ἀλλὰ
δηλον, ὅτι τὰς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσεν
ἐμοὶ χαριζόμενος, τῶν δ' ἐπὶ ταλάντων ἐγγυητῆς
μοι ἐγένεθ' ἡγούμενος πίστιν ἔχειν ἱκανὴν τὸ χρυ-
σίον τὸ παρ' αὐτῷ κείμενον. ὥς μὲν τοίνυν ἦν τέ μοι

πολλά χρήματ' ἐνθάδε καὶ ταῦτ' ἐπὶ τῇ τούτου τρα- d
πέξῃ κεῖται μοι, καὶ ἐκ τῶν ἔργων τῶν Πασίωνος
ὑμῖν δεδήλωκα καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν εἰδότων
ἀκηκόατε.

- 45 (κγ'.) Δοκεῖτε δέ μοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἄριστ'
ἂν γινῶναι περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἀναμνησθέντες
ἐκείνον τὸν χρόνον, καὶ τὰ πράγματα πῶς εἶχεν ἡμῖν, e
ὅτ' ἐγὼ Μενέξενον καὶ Φιλόμηλον προσέπεμψ' ἀπαι-
τήσοντας τὴν παρακαταθήκην, καὶ Πασίων τὸ πρῶ-
τον ἐτόλμησεν ἔξαρκος γενέσθαι. εὐρήσετε γὰρ τὸν
μὲν πατέρα μου συνειλημμένον καὶ τὴν οὐσίαν ἄπα-
σαν ἀφηρημένον, ἐμοὶ δ' οὐχ οἶόν τ' ὄν διὰ τὰς παρ-
ούσας τύχας οὔτ' αὐτοῦ μένειν οὔτ' εἰς τὸν Πόντον
46 εἰσπλεῖν. καίτοι πότερον εἰκὸς ἔμ' ἐν τοσούτοις ὄντα 3
κακοῖς ἀδίκως ἐγκαλεῖν, ἢ Πασίωνα καὶ διὰ τὸ μέγε-
θος τῶν ἡμετέρων συμφορῶν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
χρημάτων ἐπαρτηῖναι τὴν ἀποστέρησιν ποιήσασθαι;
τίς δὲ πώποτ' εἰς τοσοῦτον συκοφαντίας ἀφίκετο
ᾧστε αὐτὸς περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύων τοῖς ἄλλο-
τρίοις ἐπιβουλεύειν; μετὰ ποίας δ' ἂν ἐλπίδος ἢ τί
διανοηθῆις ἀδίκως ἤλθον ἐπὶ τοῦτον; πότερον ὡς δεῖ- b
σας τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν ἡμελλεν εὐθύς μοι δῶσειν
ἀργύριον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐκάτερος ἡμῶν ἐπραττεν.
- 47 ἀλλ' εἰς ἀγῶνα καταστάς ᾧμην καὶ παρὰ τὸ δίκαιον
πλέον ἔξειν Πασίωνος παρ' ὑμῖν; ὅς οὐδὲ μένειν ἐν-
θάδε παρεσκευαζόμεν, δεδιώς, μὴ μ' ἐξαίτησῃς Σά-
τυρος παρ' ὑμῶν. ἀλλ' ἵνα μηδὲν διαπραττόμενος
ἐχθρὸς τούτῳ κατασταίην, ᾧ μάλιστα ἐτύγγανον πάν- c
των τῶν ἐν τῇ πόλει χρώμενος; καὶ τίς ἂν ὑμῶν ἀξιό-
σεις καταγινῶναί μου τοσαύτην μανίαν καὶ ἀμαθίαν;
- 48 (κδ'.) Ἐνθυμηθῆναι δ' αἰεὶ ὅτι, ὧ ἄνδρες
δικασταί, τὴν ἀτοπίαν καὶ τὴν ἀπιστίαν ὧν ἐκάστοτε

Πασίων ἐπεχείρει λέγειν. ὅτε μὲν γὰρ οὕτως ἐπρα-
τον, ὥστ' οὐδ' αὖν, εἰ προσωμολόγει μ' ἀποστερεῖν
τῶν χρημάτων, οἷός τ' αὖν ἦν παρ' αὐτοῦ δίκην λα-
βεῖν, τότε μὲν αἰτιᾶται μ' ἀδίκως ἐγκαλεῖν ἐπιχειρῆσαι·
ἐπειδὴ δ' ἐγὼ τε τῶν πρὸς Σάτυρον διαβολῶν ἀπηλ-
λάγην καὶ τοῦτον ἅπαντες ὀφλήσειν τὴν δίκην ἐνό- d
μιζον, τηνικαῦτά μὲ φησιν ἀφεῖναι πάντων τῶν ἐγ-
κλημάτων αὐτόν. καίτοι πῶς αὖν τούτων ἀλογώτερα
γένοιτο;

49 (κε'.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως περὶ τούτων μόνον ἀλλ'
οὐ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐναντί' αὐτὸς αὐτῷ καὶ λέ-
γων καὶ πράττων φανερός ἐστιν· ὃς τὸν μὲν παῖδα,
ὃν αὐτὸς ἠφάνισεν, ὑφ' ἡμῶν ἐφασκεν ἀνδραποδι-
σθῆναι, τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον ἀπεγράψατο μὲν ἐν τοῖς
τιμήμασιν ὡς δοῦλον μετὰ τῶν οἰκετῶν τῶν ἄλλων,
ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἡξίου Μενέξενος βασανίζειν, ἀφηρηθ' e
50 ὡς ἐλεύθερον ὄντα. πρὸς δὲ τούτοις ἀποστερεῶν αὐ-
τὸς τὴν παρακαταθήκην, ἐτόλμησεν ἡμῖν ἐγκαλεῖν,
ὡς ἔχομεν θξ τάλαντ' ἀπὸ τῆς τούτου τραπέζης. καί-
τοι ὅστις περὶ πραγμάτων οὕτω φανερῶν ἐπεχείρει
ψεύδεσθαι, πῶς χρὴ πιστεύειν αὐτῷ περὶ ὧν μόνος 369
πρὸς μόνον ἐπραξεν;

51 (κε΄.) Τὸ τελευταῖον τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί,
ὁμολογήσας ὡς Σάτυρον εἰσπλευσεῖσθαι καὶ ποιήσειν
ἅττ' αὖν ἐκεῖνος γνῶ, καὶ ταῦτ' ἐξηπάτησε, καὶ αὐτὸς
μὲν οὐκ ἠθέλεν εἰσπλεῦσαι πολλάκις ἐμοῦ προκαλε-
σαμένου, εἰσέπεμψε δὲ τὸν Κίττον· ὃς ἐλθὼν ἐκέισ' f
ἔλεγεν, ὅτι ἐλεύθερος εἶη καὶ τὸ γένος Μιλήσιος, εἰς-
πέμψεις δ' αὐτὸν Πασίων διδάξοντα περὶ τῶν χρημά-
52 των. ἀκούσας δὲ Σάτυρος ἀμφοτέρων ἡμῶν δικάζειν b
μὲν οὐκ ἡξίου περὶ τῶν ἐνθάδε γενομένων συμβο-
λαίων, ἄλλως τε καὶ μὴ παρόντος τούτου μηδὲ μέλ-

λοντος ποιήσῃν, ἃ ἐκείνος δικάσειεν, οὕτω δὲ σφόδρ' ἐνόμιζεν ἀδικεῖσθαι με, ὥστε συγκαλέσας τοὺς ναυκλήρους ἐδεῖτ' αὐτῶν βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μὴ περιορᾶν ἀδικούμενον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν συγγράψας ἐπιστολὴν ἐδωκε φέρειν Ξενοτίμῳ τῷ Καρκίνου. καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτοῖς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

- 53 (κζ.) Οὕτω τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν μοι τῶν δικαίων ὑπαρχόντων, ἐκεῖν' ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τεκμήριον, ὥς ἀποστρεφῇ με Πασίων τῶν χρημάτων, ὅτι τὸν παῖδ' οὐκ ἠθέλησε βασανίζειν ἐκδοῦναι τὸν συνειδότα περὶ τῆς παρακαταθήκης. καίτοι περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις συμβολαίων τίς ἂν ἔλεγχος ἰσχυρότερος τούτου γένοιτο; οὐ γὰρ
- 54 δὴ μάρτυράς γ' αὐτῶν ποιούμεθα. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν δημοσίων οὐδὲν πιστότερον οὐδ' ἀληθέστερον βασάνου νομίζοντας, καὶ μάρτυρας μὲν μὴ γενομένους οἶόν τ' εἶναι καὶ τῶν μὴ πεπραγμένων παρασκευάσασθαι, τὰς δὲ βασάνους φανερώς ἐπιδεικνύναι, ὁπότεροι τάληθ' ἔλεγονσιν. ἃ οὗτος εἰδὼς ἡβουλήθη εἰκάξειν ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος μᾶλλον ἢ σαφῶς εἰδέναι. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἂν εἶπεν ἔχοι, ὥς ἔλαττον ἐμελλεν ἔξειν ἐν τῇ βασάνῳ, καὶ διὰ τοῦτ' οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐκδοῦναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθ' ὅτι κατειπὼν μὲν ἡμελλε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὑπὸ τούτου κάκιστ' ἀνθρώπων ἀπολεῖσθαι, διακατεργήσας δὲ καὶ ἐλεύθερος ἔσεσθαι καὶ μεθ' ἔξειν, ὣν οὐτός μ' ἀπεστέρησεν. ἀλλ' ὅμως τοσούτῳ μέλλων πλέον ἔξειν, συνειδὼς αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, ὑπέμεινε καὶ δίκας φεύγειν καὶ τὰς ἄλλας αἰτίας ἔχειν, ὥστε μηδεμίαν βάσανον περὶ τοῦ πράγματος τούτου γενέσθαι.

- 56 (κη'.) Ἐγὼ οὖν ὑμῶν δέομαι μεμνημένους τού-
των καταψηφίσασθαι Πασίωνος, καὶ μὴ τοσαύτην πο-
νηρίαν ἐμοῦ καταγνώναι, ὥς οἰκῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ
τοσαύτην οὐσίαν κεκτημένος ὥστε καὶ ἐτέρους εὖ
ποιεῖν δύνασθαι, Πασίων' ἤλθον συκοφαντήσων καὶ
ψευδεῖς αὐτῷ παρακαταθήκας ἐγκαλῶν. b
- 57 (κθ'.) Ἄξιον δὲ καὶ Σατύρου καὶ τοῦ πατρὸς ἐν-
θυμηθῆναι, οἱ πάντα τὸν χρόνον περὶ πλείστου τῶν
Ἑλλήνων ὑμᾶς ποιοῦνται, καὶ πολλάκις ἤδη διὰ σπά-
νιν σίτου τὰς τῶν ἄλλων ἐμπόρων ναῦς κενὰς ἐκ-
πέμποντες ὑμῖν ἐξαγωγὴν ἔδοσαν· καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις
συμβολαίοις, ὧν ἐκεῖνοι κριταὶ γίνονται, οὐ μόνον
58 ἴσον ἀλλὰ καὶ πλέον ἔχοντες ἀπέρχεσθε. ὥστ' οὐκ ἂν c
εἰκότως περὶ ὀλίγου ποιήσασθε τὰς ἐκείνων ἐπιστο-
λάς. δέομαι οὖν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ
ἐκείνων τὰ δίκαια ψηφίσασθαι καὶ μὴ τοὺς Πασίω-
νος λόγους ψευδεῖς ὄντας πιστοτέρους ἡγείσθαι
τῶν ἐμῶν.

18.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ.

- (α'.) Εἰ μὲν καὶ ἄλλοι τινὲς ἦσαν ἡγωνισμένοι 371
τοιαύτην παραγραφὴν, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος
ἡρχόμην ἂν τοὺς λόγους ποιείσθαι· νῦν δ' ἀνάγκη
περὶ τοῦ νόμου πρῶτον εἰπεῖν, καθ' ὃν εἰσεληλύθα-
μεν, ἵν' ἐπιστάμενοι, περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, τὴν
ψῆφον φέρετε, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, διότι φεύ-
2 γων τὴν δίκην πρότερος λέγω τοῦ διώκοντος. ἐπειδὴ
γὰρ ἐκ Πειραιεύς κατελθόντες ἐνίους ἐωρᾶτε τῶν b

πολιτῶν συκοφαντεῖν ὠρημένους καὶ τὰς συνθήκας
λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι
καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειξάι, ὅτι οὐκ ἀναγκασθέντες
ἐποιήσασθ' αὐτὰς ἀλλ' ἡγούμενοι τῇ πόλει συμφέ-
ρειν, εἰπόσιος Ἀρχίνου νόμον ἔθεσθε, ἂν τις δικάζη-
ται παρὰ τοὺς ὄρκους, ἐξεῖναι τῷ φεύγοντι παραγράφα-
σθαι, τοὺς δ' ἄρχοντας περὶ τούτου πρῶτον εἰσάγειν,
3 λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραφάμενον, ὁπότερος c
δ' ἂν ἡττηθῇ, τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλειν, ἔν' οἱ τολ-
μῶντες μνησικακεῖν μὴ μόνον ἐπιорκοῦντες ἐξε-
λέγχονται μηδὲ τὴν παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίαν ὑπομέ-
νοισιν ἀλλὰ καὶ παραχοῆμα ζημιοῦντο. δεινὸν οὖν
ἡγησάμην, εἰ τῶν νόμων οὕτως ἐχόντων ἐγὼ περιό-
ψομαι τὸν μὲν συκοφάντην ἐν τριάκοντα δραχμαῖς
κινδυνεύοντα, ἑμαυτὸν δὲ περὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης
ἀγωνιζόμενον.

4 (β'.) Ἀποδείξω δὲ Καλλίμαχον οὐ μόνον παρὰ d
τὰς συνθήκας δικαζόμενον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐγκλη-
μάτων ψευδόμενον, καὶ προσέτι δίαιταν ἡμῖν γεγενη-
μένην περὶ αὐτῶν. βούλομαι δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν διη-
γήσασθαι τὰ πραχθέντα· ἂν γὰρ τοῦτο μάθητε, ὥς
οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ κακὸν πέπονθεν, ἡγουμαι ταῖς τε
συνθήκαις ὑμᾶς ἥδιον βοηθήσειν καὶ τούτῳ μᾶλλον
ὀργισθῆναι.

5 (γ'.) Ἦρχον μὲν γὰρ οἱ δέκα οἱ μετὰ τοὺς τριά- 371
κοντα καταστάντες, ὅντος δέ μοι Πατροκλέους ἐπιτη-
δείου, τοῦ τότε βασιλεύοντος, ἔτυχον μετ' αὐτοῦ βα-
δίζων. ἐκεῖνος δ' ἐχθρὸς ὢν Καλλιμάχῳ τῷ νῦν
ἐμὲ διώκοντι τὴν δίκην, ἀπήντησεν ἀργύριον φέ-
ροντι. λαβόμενος δ' αὐτοῦ Πάμφιλον ἔφασκεν αὐτὸ
καταλιπεῖν καὶ δημόσιον γίγνεσθαι· ἐκείνον γὰρ εἰ-
6 ναι τῶν ἐν Πειραιεῖ. ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου καὶ

λοιδορίας αὐτοῖς γενομένης ἄλλοι τε πολλοὶ συνέ- b
 δραμον, καὶ κατὰ τύχην Ῥίνων εἰς τῶν δέκα γενομέ-
 νος προσῆλθεν. εὐθύς οὖν πρὸς αὐτὸν τὴν φάσιν
 τῶν χρημάτων ὁ Πατροκλῆς ἐποιεῖτο· ὁ δ' ὥς τοὺς
 συνάρχοντας ἤγεν ἀμφοτέρους. ἐκεῖνοι δ' εἰς τὴν
 βουλὴν περὶ αὐτῶν ἀπέδωσαν· κρίσεως δὲ γενομένης
 7 ἔδοξε τὰ χρήματα δημόσι' εἶναι. μετὰ δὲ ταῦτ', ἐπειδὴ
 κατῆλθον οἱ φεύγοντες ἐκ Πειραιέως, (οὗτος) ἐνεκάλει
 τῷ Πατροκλεῖ καὶ δίκας ἐλάγχανεν ὥς αἰτίῳ τῆς συμ-
 φορᾶς γεγεννημένῳ· διαλλαγείς δὲ πρὸς ἐκείνουν καὶ c
 πραξάμενος αὐτὸν δέκα μνᾶς ἀργυρίου Λυσίμαχον
 ἐσυκοφάντει· λαβὼν δὲ καὶ παρὰ τούτου διακοσίας
 δραχμὰς ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν. καὶ τὸ μὲν πρῶ-
 τον ἐνεκάλει φάσκων με συμπράττειν ἐκείνοις, τελευ-
 τῶν δ' εἰς τοῦτ' ἀναιδείας ἦλθεν, ὥσθ' ἀπάντων με
 τῶν γεγεννημένων ἡτιᾶτο· ἅπερ ἴσως καὶ νῦν τολμή-
 8 σει κατηγορεῖν. ἐγὼ δ' ὑμῖν παρῆξομαι μάρτυρας
 πρῶτον μὲν τοὺς ἐξ ἀρχῆς παραγενομένους, ὥς οὗτ' d
 ἐπελαβόμην οὗτ' ἐφηψάμην τῶν χρημάτων, ἔπειτα
 (Ῥίνωνα) καὶ τοὺς συνάρχοντας, ὥς οὐκ ἐγὼ τὴν
 φάσιν ἀλλὰ Πατροκλῆς ἐποιήσατο πρὸς αὐτούς, ἐτι
 δὲ τοὺς βουλευτὰς, ὥς ἐκεῖνος ἦν ὁ κατηγορῶν. καί
 μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

9 (δ'). Οὕτω τοίνυν πολλῶν παραγενομένων τοῖς
 πραχθεῖσιν, ὥσπερ οὐδενὸς συνειδότος αὐτὸς μὲν
 οὗτος ἐφιστάμενος εἰς τοὺς ὄχλους καὶ καθίζων ἐπὶ
 τοῖς ἐργαστηρίοις λόγους ἐποιεῖτο ὥς δεινὰ πεπον- e
 θῶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀπεστερημένος,
 τῶν δὲ χρωμένων τινὲς τοῦτω προσιόντες μοι συνε-
 βούλευον ἀπαλλάττεσθαι τῆς πρὸς τοῦτον διαφορᾶς
 καὶ μὴ βούλεσθαι κακῶς ἀκούειν μηδὲ κινδυνεύειν

περὶ πολλῶν χρημάτων, μηδ' εἰ σφόδρα πιστεύω τῷ 373
 πράγματι, λέγοντες, ὥς πολλὰ παρὰ γνώμην ἐν τοῖς
 10 δικαστηρίοις ἀποβαίνει, καὶ ὅτι τύχη μᾶλλον ἢ τῷ
 δικαίῳ κρίνεται τὰ παρ' ὑμῖν, ὥστε λυσιτελεῖν μοι
 μικρ' ἀναλώσαντι μεγάλων ἐγκλημάτων ἀπαλλαγῆναι
 μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀποτείσαντι κινδυνεύειν περὶ τηλι-
 κούτων. τί ἂν ὑμῖν τὰ πολλὰ διηγοίμην; (οὐδὲν γὰρ)
 παρέλιπον τῶν εἰθισμένων περὶ τῶν τοιούτων λέγε-
 σθαι. τελευτῶν δ' οὐν ἐπέισθην, ἅπαντα γὰρ εἰρήσεται ὅ
 τάληθ' ὑμᾶς, δοῦναι τοῦτ' ἀποδοσίας δραχμᾶς.
 ἵνα δὲ μὴ πάλιν ἐξεῖη συκοφαντεῖν αὐτῷ, δίαίταν
 ἐπὶ ῥητοῖς ἐπετρέψαμεν Νικομάχῳ Βατῆθεν. . . .

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

11 (ε'). Τὸ μὲν τοίνυν πρῶτον ἐνέμεινε τοῖς ὁμο-
 λογημένοις, ὕστερον δ' ἐπιβουλεύσας μετὰ Ξενοτί-
 μου τοῦ τοῦς νόμους διαφθείροντος καὶ τὰ δικαστή-
 ρια δεκάζοντος καὶ τὰς ἀρχὰς λυμαιομένου καὶ
 πάντων κακῶν αἰτίου λαγχάνει μοι δίκην μυρρίων
 δραχμῶν. προβαλλομένου δ' ἐμοῦ μάρτυρα, ὥς οὐκ
 εἰσαγώγιμος ἦν ἡ δίκη διαιτῆς γεγεννημένης, ἐκεί-
 12 νω μὲν οὐκ ἐπεξῆλθεν, εἰδὼς, ὅτι, εἰ μὴ μεταλάβοι
 τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, τὴν ἐπωβελίαν ὀφλή-
 σει, πείσας δὲ τὴν ἀρχὴν πάλιν τὴν αὐτὴν δίκην
 ἐγράψατο, ὥς ἐν τοῖς πρυτανείοις μόνον κινδυνεύ-
 σων. ἀπορῶν δ' ὅ τι χρῆσαίμην τοῖς κακοῖς, ἡγή-
 σάμην εἶναι κράτιστον ἐξ ἴσου καταστήσαντ' ἄμφο- δ
 τέροις τὸν κίνδυνον εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς. καὶ τὰ μὲν
 γενόμενα ταῦτ' ἐστίν.

13 (ς'). Πυνθάνομαι δὲ Καλλίμαχον οὐ μόνον περὶ
 τῶν ἐγκλημάτων διανοεῖσθαι ψευδῇ λέγειν ἀλλὰ καὶ
 τὴν δίαίταν μέλλειν ἔξαρκον εἶναι καὶ παρῆσκευάσθαι
 λέγειν τοιούτους λόγους, ὥς οὐκ ἂν ποτ' ἐπέτρεψε

- Νικομάχῳ δίαιταν, ὃν ἡπίστατο πάλαι χρῶμενον
 ἡμῖν, καὶ ὥς οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἀντὶ μυρίων δρα- e
 14 χμῶν διακοσίας ἐθελῆσαι λαβεῖν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεί-
 σθε πρῶτον μὲν, ὅτι τὴν δίαιταν οὐκ ἀμφισβητοῦν-
 τες ἀλλ' ἐπὶ ῥητοῖς ἐπετρέψαμεν, ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον
 ἐποίησεν, εἰ Νικόμαχον εἴλετο διαιτητὴν, ἀλλὰ πολὺ 374
 μᾶλλον εἰ περὶ τῶν πραγμάτων ὁμολογηκὼς περὶ τοῦ
 διαιτητοῦ διεφέρετο. ἔπειτ' ὀφειλομένων μὲν αὐτῷ
 μυρίων δραχμῶν οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐπὶ δυοῖν μυαῖν
 ποιήσασθαι τὴν διαλλαγὴν· ἀδίκως δ' αἰτιώμενον καὶ
 συκοφαντοῦντα οὐδὲν θαυμαστὸν τοσοῦτον ἐθελῆσαι
 λαβεῖν. ἔτι δ', εἰ μεγάλ' ἐγκαλῶν ὀλίγ' ἐπράξατο,
 οὐ τούτῳ τούτο τεκμηριὸν ἐστίν, ὥς ἡ δίαιτα οὐ γέ- b
 γονεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡμῖν, ὥς καὶ τὴν ἀρχὴν οὐ
 15 δικαίως ἐνεκάλεσεν. θαυμάζω δ' εἰ αὐτὸν μὲν ἱκανὸν
 γινῶναι νομίζει, ὅτι οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μυρίων δραχμῶν
 διακοσίας ἐθελῆσαι λαβεῖν, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν οἶεται τοῦτ'
 ἐξευρεῖν, εἰπερ ἡβουλόμην ψευδῇ λέγειν, ὅτι πλέον
 ἔδει φάσκεν τούτων δεδωκέναι. ἀξιῶ δ', ὅσον περ
 ἂν τούτῳ σημειον ἦν ὥς ἡ δίαιτα οὐ γέγονεν, ἐλόντι
 τὰ διαμαρτυρηθέντα, τοσοῦτον ἐμοὶ γενέσθαι τεκμη- c
 ριον ὥς ἀληθῆ λέγω περὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ τῷ μάρτυρι
 φανερός ἐστίν οὐδ' ἐπεξελεῖν ἀξιῶσας.
 16 (ἡ'). Ἐγοῦμαι δ', εἰ μὴθ' ἡ δίαιτα ἐγγεγόνει μῆτε
 τῶν πεπραγμένων ἦσαν μάρτυρες, ἔδει δ' ἐκ τῶν εἰ-
 κότων σκοπεῖν, οὐδ' οὕτω χαλεπῶς ἂν ὑμᾶς γινῶναι
 τὰ δίκαια. εἰ μὲν γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους ἀδικεῖν ἐτόλ-
 μων, εἰκότως ἂν μου κατεγινώσκετε καὶ περὶ τοῦτον
 ἐξαμαρτάνειν· νῦν δ' οὐδένα φανήσομαι τῶν πολι-
 τῶν οὔτε χρήμασι ζημιώσας οὔτε περὶ τοῦ σώματος d
 εἰς κίνδυνον καταστήσας. οὔτ' ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων
 τῆς πολιτείας ἐξαλείψας, εἰς δὲ τὸν μετὰ Λυσάνδρου

- 17 κατάλογον ἐγγράφας. καίτοι πολλοὺς ἐπῆρεν ἡ τῶν
 τριάκοντα πονηρία τοιαῦτα ποιεῖν· οὐ γὰρ ὅτι τοὺς
 ἀδικούντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἐνόμοις καὶ προσέταττον
 ἐξαμαρτάνειν. ἐγὼ μὲν τοίνυν οὐδ' ἐπὶ τῆς ἐκείνων
 ἀρχῆς οὐδὲν εὐρεθήσομαι τοιοῦτον ἐργασάμενος· οὐ-
 τος δ' ἀδικηθῆναι φησιν, ὅτ' ἐξεβέβληντο μὲν οἱ τριά-
 κοντα, ὁ δὲ Πειραιεὺς ἦν κατειλημμένος, ἐκράτει δ'
 18 ὁ δῆμος, περὶ διαλλαγῶν δ' ἦσαν οἱ λόγοι. καίτοι δο-
 κεῖ αὖν ὑμῖν, ὅστις ἐπὶ τῶν τριάκοντα κόσμιον αὐτὸν
 παρέσχεν, εἰς τοῦτον ἀποθέσθαι τὸν χρόνιον ἀδικεῖν, 375
 ἐν ᾧ καὶ τοῖς πρότερον ἡμαρτηκόσι μετέμελεν; ὁ δὲ
 πάντων δεινότατον, εἰ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν
 μηδ' ἀμύνεσθαι μηδέν' ἤξιωσα, τοῦτον δὲ κακῶς
 ποιεῖν ἐπεχείρουν, πρὸς ὃν οὐδὲν πώποτε μοι συμ-
 βόλαιον ἐγένετο.
- 19 (θ'.) Ὡς μὲν οὖν οὐκ αἰτιός εἰμι Καλλιμάχῳ τῆς
 τῶν χρημάτων δημεύσεως, ἱκανῶς ἀποδεδειχθαί μοι
 νομίζω· ὥς δ' οὐκ ἐξῆν αὐτῷ δικάζεσθαι περὶ τῶν b
 τότε γεγεννημένων, οὐδ' εἰ πάντα ταῦτ' ἦν πεποιηκώς,
 ἃ φησιν αὐτὸς, ἐκ τῶν συνθηκῶν γνώσεσθε. καὶ μοι
 λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΣΤΥΝΘΗΚΑΙ.

- 20 (ι'.) Ἄρα μικρῷ τῷ δικαίῳ πιστεύων τὴν παρα-
 γραφὴν ἐποίησάμην, ἀλλ' οὐ τῶν μὲν συνθηκῶν
 διαρρηθῆναι ἀφαισῶν τοὺς ἐνδείξαντας ἢ φήναντας ἢ
 τῶν ἄλλων τι τῶν τοιούτων πράξαντας, ἑμαυτὸν δ'
 ἔχων ἀποφαίνειν, ὥς οὔτε ταῦτα πεποίηκα οὔτ' ἄλλ'
 οὐδὲν ἐξήμαρτον; ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τοὺς ὅρκους. c

ΟΡΚΟΙ.

- 21 (ια'). Οὐκ οὖν δεινὸν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω
 μὲν τῶν συνθηκῶν ἔχουσῶν, τοιούτων δὲ τῶν ὅρκων
 γενομένων, τοσοῦτον φρονεῖν Καλλιμάχον ἐπὶ τοῖς

- λόγοις τοῖς αὐτοῦ ὥσθ' ἡγεῖσθαι πείσειν ὑμᾶς ἐναν-
 τία τούτοις ψηφίσασθαι; καὶ εἰ μὲν ἑώρα μεταμέλον
 τῇ πόλει τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον ἦν θαυμάζειν
 αὐτοῦ· νῦν δ' οὐ μόνον ἐν τῇ θέσει τῶν νόμων ἐπε-
 22 δειξάσθε περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ἀλ-
 λά καὶ Φίλωνα τὸν ἐκ Κοίλης ἐνδειχθέντα παραπρε- d
 σβεύεσθαι, καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος οὐδὲν ἔχοντ'
 ἀπολογήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας παρεχόμενον, ἔδο-
 ξεν ὑμῖν ἀφείναι καὶ μηδὲ κρίσιν περὶ αὐτοῦ ποιήσα-
 σθαι. καὶ ἡ μὲν πόλις οὐδὲ παρὰ τῶν ὁμολογούντων
 ἐξαμαρτάνειν ἄξιοι δίκην λαβεῖν, οὗτος δὲ καὶ τοὺς
 23 οὐδὲν ἡδίκηκότας τολμᾷ συκοφαντεῖν. καὶ μὴν οὐδὲ
 τὰδ' αὐτὸν λέληθεν, ὅτι Θρασύβουλος καὶ Ἄνυτος
 μέγιστον μὲν δυνάμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει, πολλῶν δ' e
 ἀπεστερημένοι χρημάτων, εἰδότες δὲ τοὺς ἀπογράψαν-
 τας, ὅμως οὐ τολμῶσιν αὐτοῖς δίκας λαγχάνειν οὐδὲ
 μνησικακεῖν, ἀλλ' εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων μᾶλλον
 ἐτέρων δύνανται διαπράττεσθαι, ἀλλ' οὖν περὶ γε
 τῶν ἐν ταῖς συνθήκαις ἴσον ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἄξιοι- 376
 24 σιν. καὶ οὐχ οὗτοι μόνοι ταῦτ' ἡξιώκασιν, ἀλλ' οὐδ'
 ὑμῶν οὐδεὶς τοιαύτην δίκην εἰσελθεῖν τετόλμηκεν. καί-
 τοι δεινὸν, εἰ ἐπὶ μὲν τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν πράγμα-
 σιν ἐμμένετε τοῖς ὅρκοις, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου συκοφαν-
 τία παραβαίνειν ἐπιχειρήσετε, καὶ τὰς μὲν ἰδίας ὁμο-
 λογίας δημοσίᾳ κυρίας ἀναγκάζετ' εἶναι, τὰς δὲ τῆς
 πόλεως συνθήκας ἰδίᾳ τὸν βουλούμενον λύειν ἐάσετε.
 25 ὃ δὲ πάντων ἂν τις μάλιστα θαυμάσειεν, εἰ, ὅτε μὲν b
 ἄδηλον ἦν, εἰ συνοίσουσιν αἱ διαλλαγὰι τῇ πόλει, τοι-
 ούτους ὅρκους ἐποιήσασθε περὶ αὐτῶν, ὥστ' εἰ καὶ
 μὴ συνέφερον ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ὁμολογημένοις ἐμ-
 μένειν, ἐπειδὴ δ' οὕτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν ὥστε
 καὶ μηδεμιᾶς πίστεως γεγεννημένης ἄξιον εἶναι τὴν

- παροῦσαν πολιτείαν διαφυλάττειν, τηνικαῦτα τοὺς
 26 ὄρκους παραβήσεσθε· καὶ τοῖς μὲν εἰρηκόσιν, ὥς χρὴ
 τὰς συνθήκας ἐξαλείφειν, ὠργίζεσθε, τουτονὶ δ', ὅς c
 γεγραμμένας αὐτὰς τολμᾷ παραβαίνειν, ἀξήμιον ἀφή-
 σετε. ἀλλ' οὐτ' ἂν δίκαια οὐτ' ἄξι' ὑμῶν αὐτῶν οὐτ'
 ἂν πρότερον τοῖς πρότερον ἐγνωσμένοις ποιήσαιτε.
- 27 (ιβ'). Ἐνθυμεῖσθε δ', ὅτι περὶ τῶν μεγίστων ἤκατε
 δικάσοντες· περὶ γὰρ συνθηκῶν τὴν ψῆφον οἴσετε,
 ἃς οὐδὲ πώποτ' οὐδ' ὑμῖν πρὸς ἑτέρους οὐτ' ἄλλοις
 πρὸς ὑμᾶς ἐλυσιτέλησε παραβῆναι, τοσαύτην δ' ἔχουσι
 δύναμιν, ὥστε τὰ πλεῖστα τοῦ βίου καὶ τοῖς Ἑλλήσι d
 28 καὶ τοῖς βαρβάροις διὰ συνθηκῶν εἶναι. ταύταις γὰρ
 πιστεύοντες ὥς ἀλλήλους ἀφικνούμεθα καὶ ποριζό-
 μεθα, ὃν ἕκαστοι τυγχάνομεν δεόμενοι· μετὰ τούτων
 καὶ τὰ συμβόλαια τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούμεθα
 καὶ τὰς ιδίας ἐχθρας καὶ τοὺς κοινούς πολέμους δια-
 λυόμεθα· τούτῳ μόνῳ κοινῶ πάντες ἄνθρωποι δια-
 τελοῦμεν χρώμενοι. ὥσθ' ἅπασιν μὲν προσήκει βοη-
 29 θεῖν αὐταῖς, μάλιστα δ' ὑμῖν. (ιγ'). Ἐπόγγιον γάρ e
 ἐστίν, ἐξ οὗ καταπολεμηθέντες, ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενό-
 μενοι, πολλῶν ἐπιθυμησάντων διαφθεῖραι τὴν πόλιν,
 εἰς ὄρκους καὶ συνθήκας κατεφύγομεν, ἃς εἰ Λακε-
 δαιμόνιοι τολμῶεν παραβαίνειν, σφόδρ' ἂν ἕκαστος
 30 ὑμῶν ἀγανακτήσειεν. καίτοι πῶς οἷόν τ' ἐστὶν ἑτέρων 377
 κατηγορεῖν, οἷς αὐτός τις ἐνοχός ἐστίν; τῷ δ' ἂν δό-
 ξαιμεν ἀδικεῖσθαι παρὰ τὰς συνθήκας κακῶς πάσχον-
 τες, εἰ μὴδ' αὐτοὶ φαινοίμεθ' αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποι-
 ούμενοι; τίνας δὲ πίστεις πρὸς τοὺς ἄλλους εὐρήσομεν,
 εἰ τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς γεγεννημένας οὕτως εἰκῇ λύ-
 31 σομεν; ἄξιον δὲ καὶ τῶνδε μνησθῆναι, διότι πολλῶν
 καὶ καλῶν τοῖς προγόνοις ἐν τῷ πολέμῳ πεπραγμέ-
 νων οὐχ ἥκισθ' ἢ πόλις ἐκ τούτων τῶν διαλλαγῶν εὐ- b

- δοκίμησεν. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πόλεμον πολλὰ πόλεις
 ἂν εὐρεθεῖεν καλῶς ἡγωνισμέναι, περὶ δὲ στάσεως οὐκ
 ἔστιν ἢ ἂν τις ἐπιδείξειεν ἄμεινον τῆς ἡμετέρας βε-
 32 βουλευμένην. ἔτι δὲ τῶν μὲν τοιούτων ἔργων, ὅσα
 μετὰ κινδύνων πέπρακται, τὸ πλεῖστον ἂν τις μέρος
 τῇ τύχῃ μεταδοίῃ· τῆς δ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς μετριοτήτος
 οὐδεὶς ἂν ἄλλ' ἢ τὴν ἡμετέραν γνώμην αἰτιάσαιτο.
 ὥστ' οὐκ ἄξιον προδότας ταύτης τῆς δόξης γενέσθαι. c
- 33 (ιδ'.) Καὶ μηδεὶς ἡγείσθω μ' ὑπερβάλλειν μηδὲ
 μείζω λέγειν, ὅτι δίκην ἰδίαν φεύγων τούτους εἰρηκα
 τοὺς λόγους. οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν ἐπιγεγραμμέ-
 νων χρημάτων ἔστιν οὗτος ὁ ἄγων, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν
 περὶ τούτων, ὑμῖν δὲ περὶ τῶν ὀλίγων πρότερον εἰρη-
 μένων· ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς οὔτ' ἂν εἰπεῖν ἀξίως δύναίτο
 34 οὔτ' ἂν τίμημ' ἱκανὸν ἐπιγράψαιτο. τοσοῦτον γὰρ
 αὕτη διαφέρει τῶν ἄλλων δικῶν, ὥστε τῶν μὲν τοῖς
 ἀγωνιζομένοις μόνον προσήκει, ταύτῃ δὲ τὸ κοινὸν d
 τῆς πόλεως συγκινδυνεύει. περὶ ταύτης δὴ ὅρκους
 ὁμόσαντες δικάζετε, τὸν μὲν, ὃν περ ἐπὶ ταῖς ἄλλαις εἰ-
 θισθε, τὸν δ' ὃν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις ἐποιήσασθε. ταύ-
 την ἀδίκως γνόντες οὐ τοὺς τῆς πόλεως μόνον νόμους
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπάντων κοινούς παραβήσεσθε. ὥστ'
 οὐκ ἄξιον οὔτε κατὰ χάριν οὔτε κατ' ἐπιείκειαν οὔτε κατ'
 ἄλλ' οὐδὲν ἢ κατὰ τοὺς ὅρκους περὶ αὐτῶν ψηφίσασθαι. e
- 35 (ιε'.) Ὡς μὲν οὖν οὐ χρὴ καὶ συμφέρει καὶ δίκαιον
 ὑμᾶς ἔστιν οὕτω περὶ τῶν συνθηκῶν γινώσκειν, οὐδ'
 αὐτὸν ἡγοῦμαι Καλλίμαχον ἀντρεῖν· οἶμαι δ' αὐτὸν
 ὀδυρεῖσθαι τὴν παροῦσαν πενίαν καὶ τὴν γεγεννημέ-
 378 μην αὐτῷ συμφορὰν, καὶ λέξειν, ὥς δεινὰ καὶ σχέτλια
 πείσεται, εἰ τῶν χρημάτων, ὧν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας
 ἀφηρέθη, τούτων ἐν δημοκρατίᾳ τὴν ἐπωβελίαν ὀφλή-
 σει, καὶ εἰ τότε μὲν διὰ τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ φυγεῖν

- ἡναγκάσθη, νυνὶ δ' ἐν ᾧ χρόνῳ προσῆκεν αὐτὸν δι-
 36 κην λαβεῖν, αἰτιμος γενήσεται. κατηγορήσει δὲ καὶ τῶν
 ἐν τῇ μεταστάσει γενομένων, ὥς ἐκ τούτων μάλισθ'
 ὑμᾶς εἰς ὀργὴν καταστήσω. ἴσως γὰρ τινος ἀκήκοεν, b
 ὥς ὑμεῖς, ὅταν μὴ τοὺς ἀδικούντας λάβητε, τοὺς ἐν-
 τυγχάνοντας κολάζετε. ἐγὼ δ' οὐδ' ὑμᾶς ταύτην ἔχειν
 τὴν γνώμην ἡγοῦμαι, πρὸς τε τοὺς ὑπειρημένους λό-
 37 γους ῥάδιον ἀντειπεῖν νομίζω. (15.) Πρὸς μὲν οὖν
 τοὺς ὀδυρμούς, ὅτι προσῆκει βοηθεῖν ὑμᾶς, οὐχ οἵ-
 τινες ἂν δυστυχεστάτους σφᾶς αὐτοὺς ἀποδείξωσιν,
 ἀλλ' οἵτινες ἂν περὶ ὧν ἀντωμόσαντο δικαιότερα λέ-
 γοντες φαίνονται. περὶ δὲ τῆς ἐπωβελίας, εἰ μὲν ἐγὼ c
 τούτων τῶν πραγμάτων αἴτιος ἦν, εἰκότως ἂν αὐτῷ
 μέλλοντι ζημιώσεσθαι συνηχθῆσθε· νῦν δ' οὗτός ἐστιν
 ὁ συκοφαντῶν, ὥστ' οὐδὲν ἂν δικαίως αὐτοῦ λέγον-
 38 τος ἀποδέχοισθε. ἔπειτα κάκεινο χρὴ σκοπεῖν, ὅτι
 παντες οἱ κατελθύντες ἐκ Πειραιέως ἔχοιεν ἂν τοὺς
 αὐτοὺς λόγους εἰπεῖν, οὐσπερ οὗτος, ὧν οὐδεὶς ἄλλος
 τετόλμηκε τοιαύτην δίκην εἰσελθεῖν. καίτοι χρὴ μι-
 σεῖν ὑμᾶς τοὺς τοιούτους καὶ κακοὺς πολίτας νομί-
 ζειν, οἵτινες ταῖς μὲν συμφοραῖς ὁμοίαις τῷ πλήθει
 κέχρηται, τὰς δὲ τιμωρίας διαφόρους τῶν ἄλλων ἀξι- d
 39 οῦσι ποιεῖσθαι. πρὸς δὲ τούτοις ἔτι καὶ νῦν ἔξεστιν
 αὐτῷ, πρὶν ἀποπειραθῆναι τῆς ὑμετέρας γνώμης,
 ἀφέντι τὴν δίκην ἀπηλλάχθαι πάντων τῶν πραγμά-
 των. καίτοι πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ κιν-
 δύνῳ ζητεῖν αὐτὸν ἐλέου παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, οὐ
 κύριος αὐτός ἐστι, καὶ εἰς ὃν αὐτὸς αὐτὸν καθίστησι,
 καὶ ὃν ἔτι καὶ νῦν ἔξεστιν αὐτῷ μὴ κινδυνεύειν;
 40 (15.) Ἄν δ' ἄρα μεμνηται τῶν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας γε- e
 γενημένων, ἀξιοῦτε αὐτὸν μὴ 'κείνων κατηγορεῖν,
 ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἀπολογήσεται, ἀλλ' ὥς ἐγὼ τὰ χρη-

ματα εἴληφα διδάσκειν, περὶ οὐπερ ὑμᾶς δεῖ ψηφίεσθαι, μηδ' ὥς αὐτὸς θεινὰ πέπονθεν ἀποφαίνειν, ἀλλ' ὥς ἐγὼ πεποίηκα ἐξελέγγειν, παρ' οὐπερ ἄξιοι τὰ- 379

41 πολυλότα κομίζεσθαι· ἐπεὶ κακῶς γ' αὐτὸν πράττοντα ἐπιδείξαι καὶ πρὸς ἄλλον ὄντιν οὖν ἀγωνιζόμενος τῶν πολιτῶν δύνатаι. καίτοι χρημείρα παρ' ὑμῖν δύνασθαι τῶν κατηγοριῶν, οὐχ αἷς ἐξεστι χρησθαι καὶ πρὸς τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας, ἀλλ' ἅς οὐχ οἷόν τ' εἶπεν ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν ἡδικηκότων. πρὸς μὲν οὖν τοὺτους τοὺς λόγους καὶ ταῦτ' ἴσως ἀρκέσει καὶ τάχ' ἀνταπεῖν ἐξέσται.

42 (ιη'). Ἐνθυμείσθε δ', εἰ καὶ τῷ δόξῃ δις περὶ b τῶν αὐτῶν λέγειν, ὅτι πολλοὶ προσέχουσι ταύτῃ τῇ δίκῃ τὸν νοῦν, οὐ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων φροντίζοντες ἀλλ' ἡγούμενοι περὶ τῶν συνθηκῶν εἶναι τὴν κρίσιν. οὗς ὑμεῖς τὰ δίκαια γνόντες ἀδεῶς οἰκτεῖν ἐν τῇ πόλει ποιήσετε· εἰ δὲ μὴ, πῶς οἴεσθε διακρίεσθαι τοὺς ἐν ἅστει μέναντας, ἣν ὁμοίως ἅπασιν ὀργιζόμενοι φαίνησθε τοῖς μετασχοῦσι τῆς πολιτείας;

43 τίνα δὲ γνώμην ἐξείν τοὺς καὶ μικρὸν ἀμάρτημα σφί- c σιν αὐτοῖς συνειδότας, ὅταν ὀρώσι μηδὲ τοὺς κοσμίως πεπολιτευμένους τῶν δικαίων τυγχάνοντας; πόσῃν δὲ χρημείρα προσδοκᾷν ἐσεσθαι ταραχὴν, ὅταν οἱ μὲν ἐπαρθῶσι συκοφαντεῖν ὥς ὑμῶν αὐτοῖς ἤδη ταῦτ' ἐγνωκότων, οἱ δὲ δεδίωσι τὴν παροῦσαν πολιτείαν ὥς οὐ- 44 δεμιᾶς αὐτοῖς ἐτι καταφυγῆς ὑπαρχούσης; ἄρ' οὐκ ἄξιον φοβεῖσθαι, μὴ συγχυθέντων τῶν ὄρκων πάλιν εἰς ταῦτά καταστῶμεν, ἐξ ὧν περ ἡναγκάσθημεν τὰς d συνθήκας ποιήσασθαι; καὶ μὴν οὐ δεῖ γ' ὑμᾶς παρ' ἐτέρων μαθεῖν, ὅσον ἐστὶν ὁμόνοια ἀγαθὸν ἢ στάσις κακόν· οὕτω γὰρ ἀμφοτέρων σφόδρα πεπειρασθε, ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὑμεῖς ἄριστ' ἂν διδάξαιτε περὶ αὐτῶν.

45 (ιθ'). Ἰνα δὲ μὴ δοκῶ διὰ τοῦτο πολὺν χρόνον

περὶ τὰς συνθήκας διατρίβειν, ὅτι φάδιόν ἐστι περὶ
 αὐτῶν πολλὰ καὶ δίκαια εἰπεῖν, τοσοῦτον ὑμῖν ἐτι
 διακελεύομαι μνημονεύειν, ὅταν φέρετε τὴν ψῆφον,
 ὅτι πρὶν μὲν ποιήσασθαι ταύτας ἐπολεμοῦμεν, οἱ μὲν
 τὸν κύκλον ἔχοντες, οἱ δὲ τὸν Πειραιᾶ κατειληφότες,
 μᾶλλον ἀλλήλους μισοῦντες ἢ τοὺς ὑπὸ τῶν προγόν-
 46 **ων** πολεμίους ἡμῖν καταλειφθέντας, ἐπειδὴ δὲ τὰς
 πίστεις ἀλλήλοις ἔδομεν εἰς ταὐτὸν συνελθόντες, οὐ- 380
 τω καλῶς καὶ κοινῶς πολιτευόμεθα, ὥσπερ οὐδεμιᾶς
 ἡμῖν συμφορᾶς γεγεννημένης. καὶ τότε μὲν ἀμαθιστά-
 τους καὶ δυστυχεσιτάτους πάντες ἡμᾶς ἐνόμιζον· νῦν
 δ' εὐδαιμονέστατοι καὶ σωφρονέστατοι τῶν Ἑλλήνων
 47 **δοκοῦμεν εἶναι.** ὥστ' ἄξιον οὐ μόνον τηλικαύταις ζη-
 μίαις κολάζειν τοὺς παραβαίνειν τολμῶντας τὰς συν-
 θήκας ἀλλὰ ταῖς ἐσχάταις, ὥς τῶν μεγίστων κακῶν
 αἰτίους ὄντας, ἄλλως τε καὶ τοὺς ὥσπερ Καλλίμαχος β
 βεβιωκότας. (κ.) Ὅς δέκα μὲν ἔτη συνεχῶς ὑμῖν Λα-
 κεδαιμονίων πολεμησάντων οὐδὲ μίαν παρέσχευεν αὐ-
 48 **τὸν ἡμέραν τάξαι τοῖς στρατηγοῖς, ἀλλ' ἐκείνον μὲν**
τὸν χρόνον διετέλεσεν ἀποδιδράσκων καὶ τὴν οὐσίαν
ἀποκρυπτόμενος, ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα κατέστησαν,
τηνικαῦτα κατέπλευσεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ φησὶ μὲν
 εἶναι δημοτικὸς, τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπε-
 θύμει μετασχεῖν ἐκείνης τῆς πολιτείας, ὥστ' οὐδ' εἰ
 κακῶς ἔπαθεν, ἡξίωσεν ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἤρειτο μετὰ
 τῶν ἡμαρτηκότων εἰς αὐτὸν πολιορκεῖσθαι μᾶλλον ἢ
 49 **μεθ' ὑμῶν τῶν συνηδικημένων πολιτεύεσθαι.** καὶ μέχοι
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρέμεινε μετέχων τῆς πολιτείας,
 ἐν ᾗ προσβαλεῖν ἡμέλλετε πρὸς τὸ τεῖχος· τότε δ' ἐξῆλ-
 θεν, οὐ τὰ παρόντα μισήσας ἀλλὰ δεισας τὸν ἐπιόντα
 κίνδυνον, ὥς ὕστερον ἐδήλωσεν. ἐπειδὴ γὰρ Λακεδαι-
 μονίων ἐλθόντων ὁ δῆμος ἐν τῷ Πειραιεὶ κατεκλείσθη, d

πάλιν ἐκείθεν διαδράς ἐν Βοιωτοῖς διητᾶτο· ὥστ'
 αὐτῷ προσήκει μετὰ τῶν αὐτομόλων ἀναγεγράφθαι
 50 πολὺ μᾶλλον ἢ τῶν φυγόντων ὀνομάζεσθαι. καὶ τοι-
 οῦτος γεγενημένος καὶ περὶ τοὺς ἐκ Πειραιέως καὶ
 περὶ τοὺς ἐν ἄσται μείναντας καὶ περὶ πᾶσαν τὴν
 πόλιν, οὐκ ἀγαπᾷ τῶν ἰσων τυγχάνειν τοῖς ἄλλοις
 ἀλλὰ ζητεῖ πλεόν ἔχειν ὑμῶν, ὥσπερ ἡ μόνος ἀδι-
 κηθεὶς ἢ βέλτιστος ὢν τῶν πολιτῶν ἢ μεγίσταις ε
 συμφοραῖς δι' ὑμᾶς κεχρημένος ἢ κλειστικῶν ἀγαθῶν
 αἰτιος τῇ πόλει γεγενημένος.

51 Ἐβουλόμεν δ' ἂν ὑμᾶς ὁμοίως ἐμοὶ γινώσκειν
 αὐτόν, ἵν' αὐτῷ μὴ τῶν ἀπολωλότων συνήχθεσθε
 ἀλλὰ τῶν ὑπολοίπων ἐφθονεῖτε. νῦν δὲ περὶ μὲν
 τῶν ἄλλων ὅσοις ἐπιβεβούλευκε, καὶ δίκας οἷας δεδί-
 κασται καὶ γραφὰς (ἄς) εἰσελήλυθε, καὶ μεθ' ὧν συνέ- 381
 στηκε καὶ καθ' ὧν τὰ ψευδῆ μεμαρτύρηκεν, οὐδ' ἂν
 52 δις τοσοῦτον ὕδωρ ἱκανὸν διηγῆσασθαι γένοιτο· ἐν
 δὲ μόνον ἀκούσαντες τῶν τούτῳ πεπραγμένων ῥαδίως
 καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ πονηρίαν γνώσεσθε. (κά.) Κρα-
 τίνος γὰρ ἡμφισβήτησε χωρίου τῷ τούτου κηδεστῇ.
 μάχης δ' αὐτοῖς γενομένης, ὑποκρυψάμενοι θεράπαι-
 ναν ἡτιῶντο τὸν Κρατῖνον συντρίψαι τῆς κεφαλῆς b
 αὐτῆς, ἐκ δὲ τοῦ τραύματος φάσκοντες ἀποθανεῖν
 τὴν ἄνθρωπον λαγχάνουσιν αὐτῷ φόνον δίκην ἐπὶ
 53 Παλλαδίῳ. πυθόμενος δ' ὁ Κρατῖνος τὰς τούτων ἐπι-
 βουλάς τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἤγεν, ἵνα μὴ
 μεταθεῖντο τὸ πρᾶγμα μηδ' ἑτέρους λόγους ἐξευρί-
 σκοιεν, ἀλλ' ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεῖεν κακουργοῦντες·
 ἐπειδὴ δ' ὁ κηδεστὴς μὲν ἦν ὁ τούτου κατηγορηκὼς,
 οὗτος δὲ μεμαρτυρηκὼς ἡ μὴν τεθνάναι τὴν ἄνθρω-
 54 πον, ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἵν' ἦν κεκρυμμένη, c
 βία λαβόντες αὐτὴν καὶ ἀγαγόντες ἐπὶ τὸ δικαστήριον

ζῶσαν ἅπασιν τοῖς παροῦσιν ἐπέδειξαν. ὥσθ' ἐπτακο-
σίων μὲν δικαζόντων, τεττάρων δὲ καὶ δέκα μαρτυ-
ρησάντων ἅπερ οὗτος, οὐδεμίαν ψῆφον μετέλαβον.
καί μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 55 (κβ'.) Τίς οὖν ἂν ἀξίως δύναιτο κατηγορῆσαι
τῶν τούτῳ πεπραγμένων; ἢ τίς ἂν εὐρεῖν ἔχοι παρὰ-
δειγμα μείζον ἀδικίας καὶ συκοφαντίας καὶ πονηρίας; d
ἐνια μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων οὐκ ἂν ὅλον τὸν τρώ-
πον δηλώσειε τῶν ἀδικησάντων, ἐκ δὲ τῶν τοιούτων
ἔργων ἅπαντα τὸν βίον τῶν ἑξαμαρτανόντων ῥάδιον
56 κατιδεῖν ἐστίν. ὅστις γὰρ τοὺς ζῶντας τεθνάναι μαρ-
τυρεῖ, τίνας ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ; ἢ ὅστις ἐπὶ
τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασιν οὕτω πονηρός ἐστι, τί οὐκ
ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τολμήσειεν; πῶς δὲ χρή τούτῳ πι-
στεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντι, ὃς ὑπὲρ ἐτέρων ἐπιор- e
κῶν ἐξελέγχεται; τίς δὲ πώποτε φανερώτερον ἐπε-
δείχθη τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν; τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἐκ
τῶν λεγομένων κρίνετε, τὴν δὲ τούτου μαρτυρίαν,
57 ὅτι ψευδὴς ἦν, εἶδον οἱ δικάζοντες. καὶ τοιαῦθ' ἡμαρ-
τηκῶς ἐπιχειρήσει λέγειν, ὥς ἡμεῖς ψευδόμεθα, 388
ὁμοιον ἐργαζόμενος, ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυγῶνδας παν-
ουργίαν ὀνειδίσειεν ἢ Φιλουργὸς ὁ τὸ Γοργόνειον
ὑπελόμενος τοὺς ἄλλους λεροσύλους ἔφασκεν εἶναι.
τίνα δὲ προσήκει τῶν μὴ γενομένων παρασχέσθαι
μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἐτέροις τὰ ψευδῆ
τολμᾷ μαρτυρεῖν;
- 68 (κγ'.) Ἀλλὰ γὰρ Καλλιμάχου μὲν ἐξέσται πολλά-
κις κατηγορεῖν, οὕτω γὰρ παρεσκευάσται πολιτεύε-
σθαι, περὶ δ' ἐμαυτοῦ τὰς μὲν ἄλλας ἀπάσας παραλεί- b
ψω λειτουργίας, ἧς δ' οὐ μόνον ἂν μοι δικαίως ἔχοιτε
χάριν ἀλλὰ καὶ τεκμηρίῳ χρήσασθε περὶ τοῦ παν-

- τὸς πράγματος, ταύτης δὲ μνησθήσομαι πρὸς ὑμᾶς.
 59 ὅτε γὰρ ἡ πόλις ἀπώλεσε τὰς ναῦς τὰς ἐν Ἑλλησπόντῳ
 καὶ τῆς θυνάμεως ἐστερήθη, τῶν μὲν πλείστων τριη-
 ράρχων τοσοῦτον διήνεγκον, ὅτι μετ' ὀλίγων ἔσωσα
 τὴν ναῦν, αὐτῶν δὲ τούτων, ὅτι καταπλεύσας εἰς τὸν
 60 Πειραιᾶ μόνος οὐ κατέλυσα τὴν τριηραρχίαν, ἀλλὰ
 τῶν ἄλλων ἀσμένως ἀπαλλαττομένων τῶν λητουρ-
 γιῶν καὶ πρὸς τὰ παρόντ' ἀθύμως διακειμένων, καὶ
 τῶν μὲν ἀνηλωμένων αὐτοῖς μεταμέλον, τὰ δὲ λοιπὰ
 ἀποκρυπτομένων, καὶ νομιζόντων τὰ μὲν κοινὰ διε-
 φθάρθαι, τὰ δ' ἴδια σκοπομένων, οὐ τὴν αὐτὴν
 ἐκείνοις γνώμην ἔσχον, ἀλλὰ πείσας τὸν ἀδελφὸν
 συντριηραρχεῖν, παρ' ἡμῶν αὐτῶν μισθὸν διδόντες
 61 τοῖς ναύταις κακῶς ἐποιοῦμεν τοὺς πολεμίους. τὸ δὲ
 τελευταῖον προειπόντος Λυσάνδρου, εἴ τις εἰσάγοι δ
 σίτον ὥς ὑμᾶς, θάνατον τὴν ξημίαν, οὕτω φιλοτίμως
 εἴχομεν πρὸς τὴν πόλιν, ὥστε τῶν ἄλλων οὐδὲ τὸν
 σφέτερον αὐτῶν εἰσάγειν τολμῶντων ἡμεῖς τὸν ὥς
 ἐκείνους εἰσπλέοντα λαμβάνοντες εἰς τὸν Πειραιᾶ
 κατήγομεν. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς ἐψηφίσασθ' ἡμᾶς στεφα-
 νῶσαι καὶ πρόσθε τῶν ἐπωνύμων ἀνειπεῖν ὥς μερά-
 62 λων ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας. καίτοι χρητὸς τούτους δη-
 μοτικὸς νομίζειν, οὐχ ὅσοι κρατοῦντος τοῦ δήμου e
 μετασχεῖν τῶν πραγμάτων ἐπεθύμησαν, ἀλλ' οἳ δυσ-
 τυχησάσης τῆς πόλεως προκινδυνεύειν ὑμῶν ἠδέ-
 λησαν, καὶ χάριν ἔχειν, οὐκ εἴ τις αὐτὸς κακῶς πέ-
 πονθεν, ἀλλ' εἴ τις ὑμᾶς εὖ πεποίηκε, καὶ πένητας 383
 γενομένους ἔλεειν οὐ τοὺς ἀπολωλεκότας τὴν οὐσίαν
 63 ἀλλὰ τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωκότας. (κδ.) Ὡν εἷς ἐγὼ φανή-
 σμαι γεγεννημένος, ὃς πάντων αὖ εἴην δυστυχεστάτος,
 εἰ πολλὰ τῶν ἔμαντοῦ δεδαπανημένος εἰς τὴν πόλιν
 εἴτα δόξαιμι τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν καὶ περι

- μηθενὸς ποιεῖσθαι τὰς παρ' ὑμῖν διαβολὰς, ὅς οὐ μόνον τὴν οὐσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἑμαυτοῦ περὶ ἐλάττονος φαίνομαι ποιούμενος τοῦ παρ' ὑμῖν b
- 64 εὐδοκίμειν. τῷ δ' οὐκ ἂν ὑμῶν μεταμελήσειεν, εἰ καὶ μὴ παραχρῆμα ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον, εἰ τὸν μὲν σκολοπάντην ἴδοιτε πλούσιον γεγεννημένον, ἐμὲ δ' ἐξ ὧν ὑπέλιπον λητουργῶν, καὶ τούτων ἐκπεπτωκότα; καὶ τὸν μὲν μηδὲ πώποτε ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύσαντα μετίζον καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν συνθηκῶν δυνάμενον,
- 65 ἐμὲ δὲ τὸν οὕτω πρόθυμον περὶ τὴν πόλιν γεγεννη- c
μένον μηδὲ τῶν δικαίων ἀξιούμενον τυγχάνειν; τίς δ' οὐκ ἂν ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, εἰ πεισθέντες ὑπὸ τῶν Καλλιμάχου λόγων τοσαύτην πονηρίαν ἡμῶν κατα-
γνοίητε, οὓς ἐκ τῶν ἔργων κρίναντες δι' ἀνδραγα-
θίαν ἐστεφανώσατε, ὅτι οὐδ' οὕτω ῥάδιον ἦν ὥσπερ
- 66 νῦν τυχεῖν ταύτης τῆς τιμῆς; τούναντίον δ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἢ τοῖς ἄλλοις· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς εἰ-
ληφότας τὰς θωρακὰς ὑπομιμνήσκουσιν, ἡμεῖς δ' ὑμᾶς d
τοὺς δεδωκότας ἀξιοῦμεν μνημονεύειν, ἵν' ὑμῖν τε-
κμήριον τῶν εἰρημένων ἀπάντων καὶ τῶν ἐπιτηδευ-
- 67 μάτων τῶν ἡμετέρων γένηται. δῆλον δ' ὅτι ταύτης τῆς τιμῆς ἀξίους ἡμᾶς αὐτοὺς παρείχομεν, οὐχ ἵν' ὀλιγαρχίας γενομένης τὰλλότρια διαρπάξοιμεν, ἀλλ' ἵνα σωθείσης τῆς πόλεως οἱ τ' ἄλλοι τὰ σφέτερ' αὐ-
τῶν ἔχοιεν, ἡμῖν τε παρὰ τῷ πλήθει τῶν πολιτῶν χάρις ὀφείλοιτο· ἦν ὑμᾶς νῦν ἀπαιτοῦμεν, οὐ πλέον ἔχειν τοῦ δικαίου ζητοῦντες, ἀλλ' ἀποφαίνοντες μὲν, e
ὥς οὐδὲν ἀδικοῦμεν, (ἀξιοῦντες δὲ) τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς
- 68 συνθήκαις ἐμμένειν. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν ἡδικοκώτας τιμωρίας ἀφεῖναι κύριαι γένοιοντο, ἐφ' ἡμῖν δὲ τοῖς εὐπείποιήκοσιν ἄκυροι κατασταθεῖεν. ἄξιον δὲ τὴν παροῦσαν τύχην διαφυλάττειν, ἐνθυμουμένους, 384

ὅτι ἐτέρας μὲν πόλεις ἐποίησαν ἤδη συνθῆκαι (μᾶλλον)
στασιάζει, τὴν δ' ἡμετέραν . . . . ὁμονοεῖν. ὧν χρη-
μεμνημένους ἅμα τὰ τε δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα
ψηφίσασθαι.

19.

ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΟΣ.

(α'). 'Ενόμιζον μὲν, ὃ ἄνδρες Αἰγινῆται, οὕτω 38
καλῶς βεβουλευθῆναι περὶ τῶν αὐτοῦ Θρασύλοχον ^b
ὥστε μηδέν' ἂν ποτ' ἐλθεῖν ἐναντία πράξοντα ταῖς
διαθήκαις αἷς ἐκεῖνος κατέλιπεν· ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀν-
τιδίκαις τοιαύτη γνώμη παρέστηκεν ὥστε καὶ πρὸς
οὕτως ἐχούσας αὐτὰς ἀμφισβητεῖν, ἀναγκαίως ἔχει
2 παρ' ὑμῶν πειραῖσθαι τῶν δικαίων τυγχάνειν. τού-
ναντίον δὲ πέπονθα τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων.
τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ὁρῶ χαλεπῶς φέροντας, ὅταν
ἀδίκως περὶ τινος κινδυνεύωσιν, ἐγὼ δ' ὀλίγου δέω
χάριν ἔχειν τούτοις, ὅτι μ' εἰς τουτουὶ τὸν ἀγῶνα
κατέστησαν. ἀκρίτου μὲν γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος 386
οὐκ ἂν ἡπίστασθ' ὁποῖός τις γεγενημένος περὶ τὸν
τετελευτηκότα κληρονόμος εἴμῃ τῶν ἐκείνου· πυθό-
μενοι δὲ τὰ πραχθέντα πάντες εἰσεσθ' ὅτι δικαίως
3 ἂν καὶ μείζονος ἢ τοσαύτης δωρεᾶς ἡξιώθην. χρῆν
μέντοι καὶ τὴν ἀμφισβητοῦσαν τῶν χρημάτων μὴ
παρ' ὑμῶν πειραῖσθαι λαμβάνειν τὴν οὐσίαν, ἣν Θρα-
σύλοχος κατέλιπεν, ἀλλὰ περὶ ἐκείνον χρηστὴν οὐσαν
οὕτως ἀξιοῦν αὐτῆς ἐπιδικάζεσθαι. νῦν δ' αὐτῇ το-
σοῦτου δεῖ μεταμέλειν ὧν εἰς ζῶντ' ἐξήμαρτεν, ὥστε b
καὶ τεθνεῶτος αὐτοῦ πειράται τὴν τε διαθήκην ἄκυ-

4 ρον ἅμα καὶ τὸν οἶκον ἐρημον ποιῆσαι. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν πραττόντων ὑπὲρ αὐτῆς, εἰ διὰ τοῦτ' οἴονται καλὸν εἶναι τὸν κίνδυνον, ὅτι μὴ κατορθώσαντες οὐδὲν μέλλουσιν ἀποτείσσειν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι με- γάλην εἶναι καὶ ταύτην ζημίαν, ἂν ἐξελεγχθέντες, ὡς ἀδίκως ἀμφισβητοῦσιν, ἐπειθ' ὑμῖν δόξωσι χείρους εἶναι. τὴν μὲν οὖν τούτων κακίαν ἐξ αὐτῶν τῶν ἐρ- γων γνώσεσθ', ἐπειδὴν διὰ τέλους ἀκούσῃτε τῶν πε- c
πραγμένων· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διη- γεῖσθαι.

5 (β'.) Θράσυλλος γὰρ ὁ πατήρ τοῦ καταλιπόντος τὴν διαθήκην παρὰ μὲν τῶν προγόνων οὐδεμίαν οὐ- σίαν παρέλαβεν, ξένος δὲ Πολεμεινέτῳ τῷ μάντει γενόμενος οὕτως οἰκείως διετέθη πρὸς αὐτὸν, ὥστ' ἀποθνήσκων ἐκείνος τὰς τε βίβλους τὰς περὶ τῆς μαν- τικῆς αὐτῷ κατέλιπε καὶ τῆς οὐσίας μέρος τι τῆς νῦν d
6 οὔσης ἔδωκεν. λαβὼν δὲ Θράσυλλος ταύτας ἀφορμὰς ἐχρῆτο τῇ τέχνῃ· πλάνης δὲ γενόμενος καὶ διαιτηθεὶς ἐν πολλαῖς πόλεσιν ἄλλαις τε γυναιξὶ συνεγένετο, ὧν ἔναι καὶ παιδάρ' ἀπέδειξαν, ἁκείνος οὐδὲ πώποτε γνήσι' ἐνόμισε, καὶ δὴ καὶ τὴν ταύτης μητέρ' ἐν τοῖς
7 τοῖς τοῖς χρόνοις ἔλαβεν. ἐπειδὴ δ' οὐσίαν τε πολλὴν ἐκτήσατο καὶ τὴν πατρίδ' ἐπόθεισεν, ἐκείνης μὲν καὶ e
τῶν ἄλλων ἀπηλλάγη, καταπλεύσας δ' εἰς Σίφνον ἐγγημεν ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ, πλούτῳ μὲν αὐ- τὸς πρῶτος ὢν τῶν πολιτῶν, γένει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιόμασιν εἰδὼς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν προέχουσαν.
8 οὕτω δὲ σφόδρ' ἡγάπησε τὴν τοῦ πατρὸς φιλίαν, 386
ὥστ' ἀποθανούσης ἐκείνης ἄπαιδος αὐτῆς ἡγάγετ' ἀνεψιᾶν τοῦ πατρὸς, οὐ βουλόμενος διαλύσασθαι τὴν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα. οὐ πολὺν δὲ χρόνον συν-

οικήσας ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσατο καὶ περὶ ταύτην,
 9 αἰσπερ καὶ περὶ τὴν προτέραν. μετὰ δὲ ταύτ' ἐγήμεν
 ἐκ Σερίφου παρ' ἀνθρώπων πολὺ πλείονος ἀξίῳ ἢ
 κατὰ τὴν αὐτῶν πόλιν, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωπόλις καὶ ὁ
 Θρασύλοχος καὶ θυγάτηρ ἣ νῦν ἐμοὶ συνοικοῦσα.
 Θράσυλλος μὲν οὖν τούτους μόνους παῖδας γνησίους
 καταλιπὼν καὶ κληρονόμους τῶν αὐτοῦ καταστήσας
 τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

- 10 (γ'.) Ἐγὼ δὲ καὶ Θρασύλοχος τοσαύτην φιλίαν
 παρὰ τῶν πατέρων παραλαβόντες, ὅσῃν ὀλίγῳ πρό-
 τερον διηγησάμεν, ἔτι μεῖζω τῆς ὑπαρχούσης αὐτὴν
 ἐποιήσαμεν. ἔως μὲν γὰρ παῖδες ἤμεν, περὶ πλείονος
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἡγοούμεθα ἢ τοὺς ἀδελφούς, καὶ οὔτε
 θυσίαν οὔτε θεωρίαν οὔτ' ἄλλην ἐορτὴν οὐδεμίαν
 χωρὶς ἀλλήλων ἡγομεν· ἐπειδὴ δ' ἄνδρες ἐγενόμεθα,
 οὐδὲν πώποτ' ἐναντίον ἡμῖν αὐτοῖς ἐπράξαμεν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἰδίων ἐκοινωνοῦμεν καὶ πρὸς τὰ τῆς πόλεως
 ὁμοίως διεκείμεθα καὶ φίλοις καὶ ξένοις τοῖς αὐτοῖς
 11 ἐχρώμεθα. καὶ τί δεῖ λέγειν τὰς οἰκοὶ χρήσεις; ἀλλ'
 οὐδὲ φυγόντες ἀπ' ἀλλήλων ἡξιώσαμεν γενέσθαι. τὸ
 δὲ τελευταῖον φθόῃ σχόμενον αὐτὸν καὶ πολὺν χρό-
 νον ἀσθενήσαντα, καὶ τοῦ μὲν ἀδελφοῦ Σωπόλιδος
 αὐτῷ πρότερον τετελευτηκότος, τῆς δὲ μητρὸς καὶ
 τῆς ἀδελφῆς οὐπω παρουσῶν, μετὰ τοσαύτης ἐρημίας
 γινόμενον οὕτως ἐπιπόνως καὶ καλῶς αὐτὸν ἐθερά-
 πευσα, ὥστ' ἐκείνον μὴ νομίζειν ἀξίαν μοι δύνασθαι
 12 χάριν ἀποδοῦναι τῶν πεπραγμένων. ὅμως δ' οὐδὲν
 ἐνέλιπεν, ἀλλ' ἐπειδὴ πονήρως διέκειτο καὶ οὐδεμίαν
 ἐλπίδ' εἶχε τοῦ βίου, παρακαλέσας μάρτυρας υἱόν μ' ἔ
 ἐποιήσατο καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν
 ἔδωκεν. καὶ μοι λαβὲ τὰς διαθήκας.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ.

(δ'.) Ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τὸν νόμον τὸν Αἰγινητῶν· κατὰ γὰρ τοῦτον ἔδει ποιεῖσθαι τὰς διαθήκας· ἐνθάδε γὰρ μεταφροῦμεν.

ΝΟΜΟΣ.

- 13 (ε'.) Κατὰ τουτονὶ τὸν νόμον, ὃ ἄνδρες Αἰγινηταί, υἱόν μ' ἐποιήσατο Θρασύλοχος, πολίτην μὲν αὐτοῦ καὶ φίλον ὄντα, γεγονότα δ' οὐδενὸς χειρὸν 387 Σιφνίων, πεπαιδευμένον δ' ὁμοίως αὐτῷ καὶ τεθραμμένον. ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν μᾶλλον κατὰ τὸν νόμον ἐπραξεν, ὃς τοὺς ὁμοίους κελεύει παῖδας εἰσποιεῖσθαι. λαβὲ δὴ μοι καὶ τὸν Κεῖων νόμον, καθ' ὃν ἡμεῖς ἐπολιτευόμεθα

ΝΟΜΟΣ.

- 14 (ς'.) Εἰ μὲν τοίνυν, ὃ ἄνδρες Αἰγινηταί, τούτοις μὲν τοῖς νόμοις ἡναντιοῦντο, τὸν δὲ παρ' αὐτοῖς κείμενον σύνδικον εἶχον, ἥττον ἄξιον ἦν θαυμάζειν αὐτῶν· νῦν δὲ ἀκείνους ὁμοίως τοῖς ἀνεγνωσμένοις b κείται. καὶ μοι λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΝΟΜΟΣ.

- 15 (ζ'.) Τί οὖν ὑπόλοιπόν ἐστιν αὐτοῖς, ὅπου τὰς μὲν διαθήκας αὐτοὶ προσομολογοῦσι Θρασύλοχον καταλιπεῖν, τῶν δὲ νόμων τούτοις μὲν οὐδεὶς, ἐμοὶ δὲ πάντες βοηθοῦσι, πρῶτον μὲν ὁ παρ' ὑμῖν τοῖς μέλλουσι διαγνώσεσθαι περὶ τοῦ πράγματος, ἐπειδ' ὁ Σιφνίων, ὃθεν ἦν ὁ τὴν διαθήκην καταλιπὼν, ἔτι δ' ὁ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀμφισβητοῦσι κείμενος; καίτοι τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν, οὔτινες ζητοῦσι c πείθειν ὑμᾶς, ὥς χρὴ τὰς διαθήκας ἀκύρους ποιῆσαι τῶν μὲν νόμων οὕτως ἐχόντων, ὑμῶν δὲ κατ' αὐτοὺς ὁμωμοκότων ψηφιεῖσθαι;
- 16 (η'.) Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱκανῶς

- ἀποδεδείχθαι νομίζω· ἵνα δὲ μηδεὶς οἴηται μήτ' ἐμὲ
 διὰ μικρὰς προφάσεις ἔχειν τὸν κλῆρον μήτε ταύτην
 ἐπεικὴ γεγεννημένην περὶ Θρασύλοχον ἀποστρεφίσθαι
 τῶν χρημάτων, βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. αἰ- d
 σχυνθείην γὰρ ἂν ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος, εἰ μὴ
 πάντες πεισθίητε, μὴ μόνον ὥς κατὰ τοὺς νόμους
 17 ἀλλ' ὥς καὶ δικαίως ταῦτ' ἐπραξεν. φασίας δ' ἡγοῦ-
 μαι τὰς ἀποδείξεις εἶναι. τοσοῦτον γὰρ διηνέγκαμεν,
 ὥσθ' αὕτη μὲν ἡ κατὰ γένος ἀμφισβητοῦσα πάντα τὸν
 χρόνον διετέλεσε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον καὶ πρὸς Σώ-
 πολιν καὶ πρὸς τὴν μητέρ' αὐτῶν διαφερομένη καὶ
 δυσμενῶς ἔχουσα, ἐγὼ δ' οὐ μόνον περὶ Θρασύλοχον e
 καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν, ἧς
 ἀμφισβητοῦμεν, φανήσομαι πλείστου τῶν φίλων ἄξιος
 γεγεννημένος.
- 18 (θ'.) Καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν πολὺ ἂν ἔργον
 εἶη λέγειν· ὅτε δὲ Πασίνος Πάρον κατέλαβεν, ἔτυχεν
 αὐτοῖς ὑπεκκείμενα τὰ πλείστα τῆς οὐσίας παρὰ τοῖς
 ξένοις τοῖς ἐμοῖς· φόμεθα γὰρ μάλιστα ταύτην τὴν 388
 νῆσον ἀσφαλῶς ἔχειν. ἀπορούντων δ' ἐκείνων καὶ νο-
 μιζόντων αὐτ' ἀπολωλέναι, πλεύσας ἐγὼ τῆς νυκτὸς
 ἐξεκόμισ' αὐτοῖς τὰ χρήματα, κινδυνεύσας περὶ τοῦ
 19 σώματος· ἐφρουρεῖτο μὲν γὰρ ἡ χώρα, συγκατειλη-
 φότες δ' ἡσάν τινες τῶν ἡμετέρων φυγάδων τὴν πό-
 λιν, οἱ μιᾶς ἡμέρας ἀπέκτειναν αὐτόχειρες γενόμενοι
 τὸν τε πατέρα τὸν ἐμὸν καὶ τὸν θείον καὶ τὸν κηδε-
 στὴν καὶ πρὸς τούτοις ἀνεψιοὺς τρεῖς. ἀλλ' ὅμως οὐ- b
 δέν με τούτων ἀπέτρεψεν, ἀλλ' ὥχομην πλέων, ἡγού-
 μενος ὁμοίως με δεῖν ὑπὲρ ἐκείνων κινδυνεύειν ὥσπερ
 20 ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. (ι'.) Μετὰ δὲ ταῦτα φυγῆς ἡμῖν γενο-
 μένης ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τοιούτου θοορύβου καὶ δέ-
 ους ὥστ' ἐνίοις καὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν ἀμελεῖν,

οὐδ' ἐν τούτοις τοῖς κακοῖς ἡγάπησα, εἰ τοὺς οἰκείους τοὺς ἔμμαντοῦ διασῶσαι δυνηθείην, ἀλλ' εἰδὼς Σώπολιν μὲν ἀποδημοῦντα, αὐτὸν δ' ἐκείνον ἀρρώστως διακείμενον, συνεξεκόμισ' αὐτῷ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν οὐσίαν ἅπασαν. καίτοι τίνα δικαιοτερον αὐτὴν ἔχειν ἢ τὸν τότε μὲν συνδιασώσαντα, νῦν δὲ παρὰ τῶν κυρίων εἰληφότα;

- 21 (ια'). Τὰ μὲν τοίνυν εἰρημέν' ἐστὶν ἐν οἷς ἐκινδύνευσα μὲν, φλαῦρον δ' οὐδὲν ἀπέλαυσα· ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτ' εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἐκείνῳ χαριζόμενος αὐτὸς ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιέπεσον. (ιβ'). Ἐπειδὴ δ' γὰρ ἦλθομεν εἰς Μῆλον, αἰσθόμενος, ὅτι μέλλοιμεν αὐτοῦ καταμένειν, ἐδείτό μου συμπλεῖν εἰς Τροίξῃνα καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἀπολιπεῖν, λέγων τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὅτι χωρὶς ἐμοῦ γενόμενος οὐδὲν ἔξει χρήσθαι τοῖς αὐτοῦ
- 22 πράγμασιν. φοβουμένης δὲ τῆς μητρὸς, ὅτι τὸ χωρίον ἐπυνθάνετο νοσῶδες εἶναι, καὶ τῶν ξένων συμβουλευόντων αὐτοῦ μένειν, ὅμως ἔδοξεν ἡμῖν ἐκείνῳ χαριστέον εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτ' οὐκ ἔφθημεν εἰς Τροίξῃν' ἐλθόντες καὶ τοιαύταις νόσοις ἐλήφθημεν, ἐξ ὧν αὐτὸς μὲν παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, ἀδελφὴν δὲ κόρην τετρακαίδεκέτιν γεγονυῖαν ἐντὸς τριάκονθ' ἡμερῶν κατέθαψα, τὴν δὲ μητὲρ' οὐδὲ πένθ' ἡμέραις ἐκείνης ὕστερον. καίτοι τίν' οἴεσθέ με γνώ- 389 μὴν ἔχειν τοσαύτης μοι μεταβολῆς τοῦ βίου γεγεννη-
- 23 μένης; ὃς τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀπαθῆς ἦν κακῶν, νεωστὶ δ' ἐπειρώμην φυγῆς καὶ τοῦ παρ' ἐτέροις μὲν μετοικεῖν, στέρεσθαι δὲ τῶν ἔμμαντοῦ, πρὸς δὲ τοῦτοις ὄρων τὴν μητέρα τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐκ μὲν τῆς πατρίδος ἐκπεπτωκυίας, ἐπὶ δὲ ξένης καὶ παρ' ἄλλοτρίοις τὸν βίον τελευτώσας. ὥστ' οὐδεὶς ἂν μοι

δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου πραγμά-
των ἀγαθὸν ἀπολέλουκα· καὶ γὰρ ἵνα χαρισαίμην
ἐκείνῳ, κατοικισάμενος ἐν Τροιζήνι τοιαύταις ἐχρη-
σάμην συμφοραῖς, ὧν οὐδέποτε ἂν ἐπιλαθέσθαι δυ-
νηθείην.

- 24 (ιγ΄.) Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦθ' ἔξουσιν εἰπεῖν, ὥς εὖ
μὲν πράττοντος Θρασυλόχου πάντα ταῦθ' ὑπέμενον,
δυστυχήσαντα δ' αὐτὸν ἀπέλιπον· ἐν αὐτοῖς γὰρ τού-
τοις ἐτι σαφέστερον καὶ μᾶλλον ἐνεπεδειξάμην τὴν εὐ-
νοϊαν, ἣν εἶχον εἰς ἐκεῖνον. ἐπειδὴ γὰρ εἰς Αἰγιναν
κατοικισάμενος ἡσθένησε ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧσπερ
ἀπέθανεν, οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὥς οὐκ οἶδ'
ὅστις πώποθ' ἕτερος ἕτερον, τὸν μὲν πλεῖστον τοῦ
χρόνου πονήρως μὲν ἔχοντα, περιέναι δ' ἐτι θυνά-
25 μενον, ἔξ μηνας δὲ συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κείμενον. καὶ
τούτων τῶν τालαιπωριῶν οὐδεὶς τῶν συγγενῶν μετα-
σχεῖν ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο πλὴν
τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αἱ πλεονθάτερον ἐποίησαν
ἀσθενεῖν· γὰρ ἦλθον ἐκ Τροιζήνος, ὥστ' αὐταὶ θερα-
26 πείας ἐδέοντο. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ, τοιούτων τῶν ἄλλων περὶ
αὐτὸν γεγεννημένων, οὐκ ἀπέειπον οὐδ' ἀπέστην ἀλλ'
ἐνοσῆλθεν αὐτὸν μετὰ παιδὸς ἐνός· οὐδὲ γὰρ τῶν
οἰκετῶν οὐδεὶς ὑπέμεινεν. καὶ γὰρ φύσει χαλεπὸς ὢν
ἐτι δυσκολώτερον διὰ τὴν νόσον διέκειτο, ὥστ' οὐκ
ἐκείνων ἄξιον θαυμάζειν, εἰ μὴ παρέμενον, ἀλλὰ πολὺ
μᾶλλον, ὅπως ἐγὼ τοιαύτην νόσον θεραπεύων ἀνταρ-
κεῖν ἠδυνάμην· ὃς ἔμπυος μὲν ἦν πολὺν χρόνον, ἐκ
27 δὲ τῆς κλίνης οὐκ ἠδύνατο κινεῖσθαι, τοιαῦτα δ' ἐπα-
σχεν ὥσθ' ἡμᾶς μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρύτους διά-
γειν, ἀλλὰ θρηνοῦντες διετελοῦμεν καὶ τοὺς πόνοους
τοὺς ἀλλήλων καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν
ἡμετέραν αὐτῶν. καὶ ταῦτ' οὐδένα χρόνον διέλειπεν·

οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἶόν τ' ἦν ἢ δοκεῖν ἀμελεῖν, ὃ μοι 390
πολὺ δεινότερον ἦν τῶν κακῶν τῶν παρόντων.

- 28 (ιδ'). Ἡβουλόμην δ' ἂν ὑμῖν οἶός τ' εἶναι ποιῆ-
σαι φανερόν, οἶος περὶ αὐτὸν ἐγενόμην· οἶμαι γὰρ
οὐδ' ἂν τὴν φωνὴν ὑμᾶς ἀνασχέσθαι τῶν ἀντιδίκων.
νῦν δὲ τὰ χαλεπώτατα τῶν ἐν τῇ θεραπειᾷ καὶ δυσχε-
ρότατα καὶ πόνους ἀηδεστάτους ἔχοντα καὶ πλεί-
στης ἐπιμελείας δεηθέντ' οὐκ εὐδιήγητ' ἐστίν. ἀλλ'
ὑμεῖς αὐτοὶ σκοπεῖτε, μετὰ πόσων ἂν τις ἀγρυπνιῶν ^b
καὶ ταλαιπωριῶν τοιοῦτον νόσημα τοσοῦτον χρόνον
29 θεραπεύσειεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὕτω κακῶς διετέθην,
ὥσθ' ὅσοι περ εἰσῆλθον τῶν φίλων, ἔφασαν δεδιέναι,
μὴ κἀγὼ προσάπόλωμαι, καὶ συνεβούλευόν μοι φυ-
λάττεσθαι, λέγοντες, ὥς οἱ πλείστοι τῶν θεραπευ-
σάντων ταύτην τὴν νόσον αὐτοὶ προσδιεφθάρησαν.
πρὸς οὗς ἐγὼ τοιαῦτ' ἀπεκρινάμην, ὅτι πολὺ ἂν θᾶτ-
τον ἐλοίμην ἀποθανεῖν ἢ κείνον περιμελεῖν δι' ἐνδειαν ^c
τοῦ θεραπεύσοντος πρὸ μοίρας τελεutήσαντα.

- 30 (ιέ'). Καὶ τοιούτῳ μοι γεγεννημένῳ τετόλμηκεν
ἀμφισβητεῖν τῶν χρημάτων ἢ μηδ' ἐπισκέψασθαι πώ-
ποι' αὐτὸν ἀξιῶσασα, τοσοῦτον μὲν χρόνον ἀσθενή-
σαντα, πυνθανομένη δὲ καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, ὥς
διέκειτο, ῥαδίας δ' οὔσης αὐτῇ τῆς πορείας. εἴτα νῦν
αὐτὸν ἀδελφίζειν ἐπιχειρήσουσιν, ὥσπερ οὐχ ὅσῳ περ
ἂν οἰκειότερον προσείπωσι τὸν τεθνεῶτα, τοσοῦτῳ
31 δόξουσιν αὐτὴν μείζω καὶ δεινότερ' ἐξαμαρτεῖν· ἥ τις ^d
οὐδ' ἐπειδὴ τελευτᾶν ἤμελλε τὸν βίον, ὁρῶσα τοὺς
πολίτας τοὺς ἡμετέρους, ὅσοι περ ἦσαν ἐν Τροιζήνι,
διαπλέοντας εἰς Αἰγίναν, ἵν' αὐτὸν συγκαταθάψαιαν,
οὐδ' εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπήντησεν, ἀλλ' οὕτως
ὥμῳ καὶ σχετλίῳς εἶχεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τὸ κῆδος οὐκ
ἡξίωσεν ἀφικέσθαι, τῶν δὲ καταλειφθέντων οὐδὲ δέχ'

32 ἡμέρας διαλιποῦς' ἦλθεν ἀμφισβητοῦσα, ὥσπερ τῶν
 χρημάτων ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενῆς οὔσα. καὶ εἰ μὲν e
 ὁμολογήσει τοσαύτην ἐχθραν ὑπάρχειν αὐτῇ πρὸς
 ἐκεῖνον ὥστ' εἰκότως ταῦτα ποιεῖν, οὐκ ἂν κακῶς εἴη
 βεβουλευμένος, εἰ τοῖς φίλοις ἡβουλήθη μᾶλλον ἢ
 ταύτῃ τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν· εἰ δὲ μηδεμιᾶς διαφο- 391
 ρᾶς οὔσης οὕτως ἀμελῆς καὶ κακῇ περὶ αὐτὸν ἐγένετο,
 πολὺ ἂν δῆπου δικαιότερον στερηθεῖη τῶν αὐτῆς ἡτῶν
 33 ἐκείνου κληρονόμος γίγνοιτο. ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι τὸ μὲν
 ταύτης μέρος οὐτ' ἐν τῇ νόσῳ θεραπείας ἐτυχεν οὐτ'
 ἀποθανόντων τῶν νομιζομένων ἡξιώθη, δι' ἐμὲ δ' ἀμ-
 φότερα ταῦτ' αὐτῷ γέγνηται. καίτοι δίκαιόν ἐστιν
 ὑμᾶς τὴν ψῆφον φέρειν, οὐκ εἰ τινες γένει μὲν φασι
 προσήκειν, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ὅμοιοι τοῖς ἐχθροῖς γε- b
 γόνασιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι μηδὲν ὄνομα συγ-
 γενείας ἔχοντες οἰκειότερους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμ-
 φοραῖς τῶν ἀναγκαίων παρέσχον.

34 (ιβ'.) Λέγουσι δ' ὡς τὰς μὲν διαθήκας οὐκ ἀπι-
 στοῦσι Θρασυλόχον καταλιπεῖν, οὐ μέντοι καλῶς οὐδ'
 ὀρθῶς φασὶν αὐτὰς ἔχειν. καίτοι, ὧ ἄνδρες Αἰγινῆ-
 ται, πῶς ἂν τις ἄμεινον ἢ μᾶλλον συμφερόντως περὶ
 τῶν αὐτοῦ πραγμάτων ἐβουλεύσατο; ὅς οὔτ' ἔρημον c
 τὸν οἶκον κατέλιπε τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν,
 ἔτι δὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν οὐ μόνον τῶν αὐ-
 τοῦ κυρίας ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμῶν κατέστησε, τὴν μὲν
 35 ἐμοὶ συνοικίσας, τῇ δ' υἱόν μ' εἰσποιήσας; ἄρ' ἂν
 ἐκεῖνως ἄμεινον ἐπραξεν, εἰ μήτε τῆς μητρὸς τὸν ἐπι-
 μελησόμενον κατέστησε, μήτ' ἐμοῦ μηδεμίαν μνείαν
 ἐποιήσατο, τὴν δ' ἀδελφὴν ἐπὶ τῇ τύχῃ κατέλιπε, καὶ
 τὸν οἶκον ἀνώνυμον τὸν αὐτοῦ περιεῖδε γενόμενον;

36 (ιβ'.) Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνάξιος ἦν υἱὸς εἰσποιηθῆ- d
 ναι Θρασυλόχῳ καὶ λαβεῖν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν. ἀλλὰ

πάντες ἂν μαρτυρήσειαν Σίφνιοι τοὺς προγόνους τοὺς ἐμούς καὶ γένει καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι πρῶτους εἶναι τῶν πολιτῶν. τίνες γὰρ ἢ μειζόνων ἀρχῶν ἡξιώθησαν, ἢ πλείω χρημάτων εἰσήμεναν, ἢ κάλλιον ἐχορήγησαν, ἢ μεγαλοπρεπέστερον τὰς ἄλλας λητουργίας ἐλητούργησαν; ἐκ ποίας δ' οἰκίας τῶν ἐν Σίφνῳ πλείους βασιλεῖς γεγόνασιν; 392

37 ὥστε Θρασύλοχος τ' εἰ καὶ μηδὲ πᾶσιπὺς αὐτῷ διελέχθη, εἰκότως ἂν ἡβουλήθη μοι διὰ ταῦτα δοῦναι τὴν ἀδελφήν, ἐγὼ τ' εἰ καὶ μηδὲν μοι τούτων ὑπῆρχεν, ἀλλὰ φανυλότητος ἦν τῶν πολιτῶν, δικαίως ἂν παρ' αὐτοῦ διὰ τὰς εὐεργεσίας τὰς εἰς ἐκείνον τῶν μεγίστων ἡξιώθην.

38 (ιη.) Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν καὶ Σωπόλιδι τὰ δελφῷ μάλιστα κεχαρισθαι ταῦτα διαθήμενον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ταύτην μὲν ἐμίσει καὶ κακόνουν τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν ἡγείτο, ἐμὲ δὲ περὶ πλείστου τῶν αὐτοῦ φίλων ἐποιεῖτο. ἐδήλωσε δ' ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ ὅτ' ἔδοξε τοῖς συμφυγάσιν ἐπιχειρεῖν τῇ πόλει μετὰ τῶν ἐπικούρων. αἰρεθεὶς γὰρ ἄρχειν αὐτοκράτωρ ἐμὲ καὶ γραμματέα προσεείλετο καὶ τῶν χρημάτων ταμίαν ἀπάντων κατέστησε, καὶ ὅτ' ἡμέλλομεν κινδύ- b

39 νεύειν, αὐτὸς αὐτῷ με παρετάξατο. καὶ σκέψασθ' ὥς σφόδρ' αὐτῷ συνήνεγκεν· δυστυχησάντων γὰρ ἡμῶν ἐν τῇ προσβολῇ τῇ πρὸς τὴν πόλιν καὶ τῆς ἀναχωρήσεως οὐχ οἷας ἡβουλόμεθα γενομένης, τετρωμένον αὐτὸν καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενον ἀλλ' ὀλιγοψυχού- c

40 αἷτιος εἶην αὐτῷ τῆς σωτηρίας. καίτοι τίς ἂν μείζων ταύτης εὐεργεσία γένοιτο; ἐπειδὴ τοίνυν εἰς Λυκίαν

ἐκπλεύσας ἀπέθανεν, αὕτη μὲν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν ἔθνε καὶ ἐώρταξε καὶ οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ἡσχύνετο τὸν ἐτι ζῶντα, οὕτως ὀλίγον φροντίζουσα τοῦ τεθνεώτος, ἐγὼ δ' ἐπένηθ'.

41 αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς οἰκείους νόμος ἐστίν. καὶ ταῦτα πάντ' ἐποιοῦν διὰ τὸν τρόπον τὸν ἑμαυτοῦ καὶ τὴν δ φιλίαν τὴν πρὸς ἐκείνους ἀλλ' οὐ ταυτησί τῆς δίκης ἔνεκα· οὐ γὰρ ᾧμην αὐτοὺς οὕτω δυστυχήσειν ὥστ' ἄπαιδας ἀμποτέρους τελευτήσαντας εἰς ἔλεγχον καταστήσειν. ὁποῖός τις ἕκαστος ἡμῶν περὶ αὐτοὺς ἐγένετο.

42 (ιβ'). Πρὸς μὲν οὖν Θρασύλοχόν τε καὶ Σώπολιν ὥς αὕτη τε κἀγὼ διεκείμεθα, σχεδὸν ἀκηκόατε· τρέφονται δ' ἴσως ἐπ' ἐκείνον τὸν λόγον, ὅσπερ αὐτοῖς ε λοιπός ἐστιν, ὥς Θράσυλλος ὁ πατήρ ὁ ταύτης ἡγοῖτ' ἂν δεινὰ πάσχειν, εἰ τίς ἐστὶν αἰσθησις τοῖς τεθνεώσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, ὁρῶν τὴν μὲν θνηγ- τέρ' ἀποστρουμένην τῶν χρημάτων, ἐμὲ δὲ κληρο-

43 νόμον ὧν αὐτὸς ἐκτήσατο γιγνόμενον. (κ'). Ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι μὲν οὐ περὶ τῶν πάλαι τεθνεώτων ἀλλὰ 393 περὶ τῶν ἐναγχος τὸν κλῆρον καταλιπόντων προσήκειν ἡμῖν τοὺς λόγους ποιείσθαι. Θράσυλλος μὲν γὰρ, οὗσπερ ἡβούλετο, τούτους κυρίους τῶν αὐτοῦ κατέλιπεν· δίκαιον δὲ καὶ Θρασυλόχῳ ταῦτά ταῦτ' ἀποδοθῆναι παρ' ὑμῶν, καὶ γενέσθαι διαδόχους τῆς κληρονομίας μὴ ταύτην, ἀλλ' οἷς ἐκεῖνος διέθετο· οὐ μέντ' ἂν μοι δοκῶ φυγεῖν οὐδὲ τὴν Θρασύλλου

44 γνώμην. οἶμαι γὰρ ἂν αὐτὸν πάντων γενέσθαι ταύ- b τη χαλεπώτατον δικαστήν, εἴπερ αἰσθοίτο, οἷα περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεγένηται. πολλοὺ (γ') ἂν δεήσειεν ἀχθεσθῆναι κατὰ τοὺς νόμους ὑμῶν ψηφισαμένων, ἀλλὰ πολὺ ἂν μᾶλλον, εἰ τὰς τῶν παίδων διαθήκας

ἀκύρους ἰδοὶ γενομένας. καὶ γὰρ εἰ μὲν εἰς τὸν οἶ-
 κον τὸν ἐμὸν δεδωκὼς ἦν Θρασύλοχος τὴν οὐσίαν,
 τοῦτ' ἂν ἐπιτιμᾶν εἶχον αὐτῷ· νῦν δ' εἰς τὸν αὐτῶν
 μ' εἰσποικῆσατο, ὥστ' οὐκ ἐλάττω τυγχάνουσιν εἰληφό-
 45 τες ὧν δεδώκασιν. χωρὶς δὲ τούτων, οὐδένα μᾶλλον
 εἰκὸς ἐστὶν ἢ Θράσυλλον εὖ νοῦν εἶναι τοῖς κατὰ δό-
 σιν ἀμφισβητοῦσιν· καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τὴν τέχνην
 ἔμαθε παρὰ Πολεμαινέτου τοῦ μάντεως καὶ τὰ χρή-
 ματ' ἔλαβεν οὐ κατὰ γένος ἀλλὰ δι' ἀρετὴν, ὥστ'
 οὐκ ἂν δῆπου φθονήσειεν, εἰ τις περὶ τοὺς παῖδας
 αὐτοῦ χρηστὸς γενόμενος τῆς αὐτῆς δωρεᾶς ἥσπερ
 46 ἐκεῖνος ἤξιώθη. (κἀ.) Μεμνησθαι δὲ χρὴ καὶ τῶν
 ἐν ἀρχῇ ρηθέντων. ἐπέδειξα γὰρ ὑμῖν αὐτὸν οὕτω d
 περὶ πολλοῦ τὴν ἡμετέραν οἰκειότητα ποιησάμενον
 ὥστε γῆμαι καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν
 ἀνεψιάν. καίτοι τίσιν ἂν θᾶττον τὴν αὐτοῦ θυγα-
 τέρ' ἐξέδωκεν ἢ τούτοις παρ' ὧν περ αὐτὸς λαμβάνειν
 ἠξίωσεν; ἐκ πόλεως δ' ἂν οἰκίας ἥδιον εἶδεν υἱὸν αὐ-
 τῷ κατὰ τοὺς νόμους εἰσποιηθέντα μᾶλλον ἢ ταύτης,
 ἐξ ἧσπερ καὶ φύσει παῖδας ἐξήτησεν αὐτῷ γενέσθαι;
 47 (κβ.) Ὡστ' ἂν μὲν ἐμοὶ ψηφίσησθε τὸν κληρὸν, e
 καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὑμῖν καλῶς ἔξει καὶ πρὸς τοὺς ἄλ-
 λους ἅπαντας, οἷς προσήκει τι τούτων τῶν πραγμά-
 των· ἂν δ' ὑπὸ ταύτης πεισθέντες ἐξαπατηθῆτε, οὐ
 μόνον ἐμ' ἀδικήσετε ἀλλὰ καὶ Θρασύλοχον τὸν τὴν
 διαθήκην καταλιπόντα καὶ Σώπολιν καὶ τὴν ἀδελ- 394
 φὴν τὴν ἐκείνων, ἣ νῦν ἐμοὶ συνοικεῖ, καὶ τὴν μητέρ'
 αὐτῶν, ἣ πασῶν ἂν εἴη δυστυχεστάτη γυναικῶν, εἰ
 μὴ μόνον ἐξαρκέσειεν αὐτῇ στέρεσθαι τῶν παίδων,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῇ προσγένοιτο, ὥστ' ἐπιδεῖν ἄκυ-
 ρον μὲν τὴν ἐκείνων γνώμην οὖσαν, ἐρημον δὲ τὸν
 48 οἶκον γιγνόμενον, καὶ τὴν μὲν ἐπιχαίρουσαν τοῖς αὐ-

- τῆς κακοῖς ἐπιδικαζομένην τῶν χρημάτων, ἐμὲ δὲ μη-
 δενος δυνάμενον τῶν δικαίων τυχεῖν, ὃς τοιαῦτ'
 ἔπραξα περὶ τοὺς ἐκείνης, ὥστ' εἰ τίς με σκοποῖτο μὴ ^b
 πρὸς ταύτην ἀλλὰ πρὸς τοὺς πάποτε κατὰ δόσιν ἀμ-
 φισβητήσαντας, εὐρεθείην ἂν οὐδενὸς χείρων αὐτῶν
 περὶ τοὺς φίλους γεγενημένος. καίτοι χορὴ τοὺς τοι-
 οῦτους τιμᾶν καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι πολὺ μᾶλλον
 ἢ τὰς ὑφ' ἐτέρων δεδομένας δωρεὰς ἀφαιρεῖσθαι.
- 49 ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τῷ νόμῳ βοηθεῖν, καθ' ὃν ἔξεστιν
 ἡμῖν καὶ παῖδας εἰσποιήσασθαι καὶ βουλευσασθαι
 περὶ τῶν ἡμετέρων αὐτῶν, ἐνθυμηθέντας, ὅτι τοῖς ^c
 ἐρήμοις τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ παίδων οὗτός ἐστιν· διὰ
 γὰρ τοῦτον καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ μηδὲν προσήκον-
 τες μᾶλλον ἀλλήλων ἐπιμελοῦνται.
- 50 (κγ'). Ἵνα δὲ παύσωμαι λέγων καὶ μηκέτι πλείω
 χρόνον διατρίβω, σκέψασθ' ὥς μεγάλα καὶ δίκαι'
 ἦκω πρὸς ὑμᾶς ἔχων, πρῶτον μὲν φιλίαν πρὸς τοὺς
 καταλιπόντας τὸν κλῆρον παλαιὰν καὶ πατρικὴν καὶ
 πάντα τὸν χρόνον διατελέσασαν, ἔπειτ' εὐεργεσίας ^d
 πολλὰς καὶ μεγάλας καὶ περὶ δυστυχοῦντας ἐκείνους
 γεγενημένας, πρὸς δὲ τούτοις διαθήκας παρ' αὐτῶν
 τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένας, ἔτι δὲ νόμον ταύταις
 βοηθοῦντα, ὃς δοκεῖ τοῖς Ἑλλήσιν ἅπασιν καλῶς κείσθαι.
- 51 τεκμήριον δὲ μέγιστον· περὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν δια-
 φερόμενοι περὶ τούτου ταῦτά γινώσκουσιν. δέομαι
 οὖν ὑμῶν καὶ τούτων μεμνημένους καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν εἰρημένων τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τοιούτους ^e
 μοι γενέσθαι δικαστὰς, οἷων περ ἂν αὐτοὶ τυχεῖν
 ἀξιώσαιτε.

20.

ΚΑΤΑ ΛΟΧΙΤΟΥ.

- (α'.) Ὡς μὲν τοίνυν ἐτυπτε με Λοχίτης, ἄρχων³⁹⁵ χειρῶν ἀδίκων, ἅπαντες ὑμῖν οἱ παρόντες μεμαρτυρήκασιν. (β'.) Τὸ δ' ἀμάρτημα τοῦθ' οὐχ ὁμοιον δεῖ νομίζειν τοῖς ἄλλοις οὐδὲ τὰς τιμωρίας ἴσας ποιεῖσθαι περὶ τε τοῦ σώματος καὶ τῶν χρημάτων, ἐπισταμένους, ὅτι τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις οἰκειότατόν ἐστι, καὶ τοὺς τε νόμους ἐθέμεθα καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχόμεθα καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιθυμοῦμεν καὶ τᾶλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον ἕνεκα τούτου πράττομεν. ὥστ' εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ τοὺς περὶ τοῦτ' ἑξαμαρτάνοντας, ὃ περὶ πλείστου ποιεῖσθε, τῇ μεγίστῃ ζημίᾳ κολάζειν.
- 2 (γ'.) Εὐρήσετε δὲ καὶ τοὺς θέντας ἡμῖν τοὺς νόμους ὑπὲρ τῶν σωμάτων μάλιστα σπουδάσαντας. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων καὶ δίκας καὶ γραφὰς ἄνευ παρακαταβολῆς ἐποίησαν, ἵν' ^c ὅπως ἂν ἕκαστος ἡμῶν τυγχάνῃ καὶ θυνάμενος καὶ βουλόμενος, οὕτως ἔχῃ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἔπειτα τῶν μὲν ἄλλων ἐγκλημάτων αὐτῷ τῷ παθόντι μόνον ὁ δρᾶσας ὑπόδικός ἐστιν· περὶ δὲ τῆς ὕβρεως, ὥς³⁹⁶ κοινοῦ τοῦ πράγματος ὄντος, ἔξεστι τῷ βουλομένῳ τῶν πολιτῶν γραψαμένῳ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας εἰσελθεῖν
- 3 εἰς ὑμᾶς. (δ'.) Οὕτω δ' ἡγήσαντο δεινὸν εἶναι τὸ τυπτεῖν ἀλλήλους, ὥστε καὶ περὶ τῆς κακηγορίας νόμον ἔδεσαν, ὃς κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀπορρήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. καίτοι πηλίκας τινὰς χρὴ ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας ὑπὲρ τῶν ἔργῳ παθόντων κακῶς, ὅταν ὑπὲρ τῶν λόγῳ μόνον ἀκηκοότων ^b οὕτως ὀργιζόμενοι φαίνῃσθε;

- 4 (ε΄.) Θαυμαστὸν δ' εἰ τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας ὑβρίζαντας ἀξίους θανάτου νομίζετε, τοὺς δ' ἐν δημοκρατίᾳ ταῦτ' ἐκείνοις ἐπιτηδεύοντας ἀζημίους ἀφήσετε. καίτοι δικαίως ἂν μείζονος οὗτοι τιμωρίας τυγχάνοιεν· φανερώτερον γὰρ ἐπιδείκνυνται τὴν αὐτῶν πονηρίαν. ὅστις γὰρ νῦν τολμᾷ παρανομεῖν, ὅτ' οὐκ ἔξεστι, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν, ὅθ' οἱ κρατοῦν- c
τες τῆς πόλεως καὶ χάριν εἶχον τοῖς τὰ τοιαῦτ' ἔξαμαρτάνουσιν;
- 5 (ς΄.) Ἴσως οὖν Λοχίτης ἐπιχειρήσει μικρὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα, διασύρων τὴν κατηγορίαν καὶ λέγων, ὥς οὐδὲν ἐκ τῶν πληγῶν κακὸν ἔπαθον, ἀλλὰ μείζους ποιοῦμαι τοὺς λόγους ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν γεγενη-
μένων. (ζ΄.) Ἐγὼ δ' εἰ μὲν μηδεμία προσῆν ὑβρις τοῖς πεπραγμένοις, οὐκ ἂν ποτ' εἰσῆλθον εἰς ὑμᾶς· νῦν δ' οὐχ ὑπὲρ τῆς ἄλλης βλάβης τῆς ἐκ τῶν πληγῶν d
γενομένης ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰκίας καὶ τῆς ἀτιμίας ἦκα
- 6 παρ' αὐτοῦ δίκην ληψόμενος, ὑπὲρ ὧν προσῆκει τοῖς ἐλευθέροις μάλιστα ὀργίζεσθαι καὶ μεγίστης τυγχάνειν τιμωρίας. ὁρῶ δ' ὑμᾶς, ὅταν του καταγνώθ' ἱεροσυ-
λίαν ἢ κλοπὴν, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος ὧν ἂν λάβωσι τὴν τίμησιν ποιούμενους ἀλλ' ὁμοίως ἀπάντων θά-
νατον καταγιγνώσκοντας, καὶ νομίζοντας δίκαιον εἶναι τοὺς τοῖς αὐτοῖς ἔργοις ἐπιχειροῦντας ταῖς αὐ-
7 ταῖς ζημίαις κολάζεσθαι. χρεὶ τοίνυν καὶ περὶ τῶν e
ὑβριζόντων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ τοῦτο σκοπεῖν, εἰ μὴ σφόδρα συνέκοψαν, ἀλλ' εἰ τὸν νόμον παρέβησαν, μηδ' ὑπὲρ τοῦ συντυχόντος μόνον ἀλλ' ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ τρόπου δίκην παρ' αὐτῶν λαμβά-
νειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολλάκις ἤδη μικραὶ προ-
8 φάσεις μεγάλων κακῶν αἰτίαι γεγόνασι, καὶ διότι διὰ 397
τοὺς τύπτειν τολμῶντας εἰς τοῦτ' ἤδη τινὲς ὀργῆς

προήχθησαν ὥστ' εἰς τραύματα καὶ θανάτους καὶ φυγὰς καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς ἐλθεῖν· ὧν οὐδὲν διὰ τὸν φεύγοντα τὴν δίκην ἀγένητόν ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ τούτου μέρος ἅπαντα πέπρακται, διὰ δὲ τὴν τύχην καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν οὐδὲν τῶν ὑνηκέστων συμβέβηκεν.

- 9 (θ'.) Ἡγοῦμαι δ' ὑμᾶς οὕτως ἂν ἀξίως ὀργισθῇ-
ναι τοῦ πράγματος, εἰ διεξέλθοιτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς,
ὅσῳ μεῖζόν ἐστι τοῦτο τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων. εὐ-
ρήσετε γὰρ τὰς καὶ ἄλλας ἀδικίας υἱέρους τι τοῦ βίου
βλαπτούσας, τὴν δ' ὑβρίν ὅλοις τοῖς πράγμασι λυμαι-
νομένην, καὶ πολλοὺς μὲν οἴκους δι' αὐτὴν διαφθα-
ρέντας, πολλὰς δὲ πόλεις ἀναστάτους γεγενημένας.
- 10 (ι'.) Καὶ τί δεῖ τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς λέγοντα δια-
τρίβειν; αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς δις ἤδη τὴν δημοκρατίαν
ἐπείδομεν καταλυθεῖσαν καὶ δις τῆς ἐλευθερίας ἀπε-
στερηθήμεν οὐχ ὑπὸ τῶν ταῖς ἄλλαις πονηρίαις ἐνό-
χων ὄντων ἀλλὰ διὰ τοὺς καταφρονοῦντας τῶν νόμων
καὶ βουλομένους τοῖς μὲν πολεμίοις δουλεύειν, τοὺς
11 δὲ πολίτας ὑβρίζειν. ὧν οὗτος εἰς ὧν τυγχάνει. καὶ
γὰρ εἰ τῶν τότε κατασταθέντων νεώτερός ἐστιν,
ἀλλὰ τὸν γε τρόπον ἔχει τὸν ἐξ ἐκείνης τῆς πολιτείας.
αὐταὶ γὰρ αἱ φύσεις εἰσὶν αἱ παραδοῦσαι μὲν τὴν δύ-
ναμιν τὴν ἡμετέραν τοῖς πολεμίοις, κατασκάψασαι
δὲ τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος, πεντακοσίους δὲ καὶ χιλίους
ἀκρίτους ἀποκτείνασαι τῶν πολιτῶν.
- 12 (ια'.) Ὡς εἰκὸς ὑμᾶς μεμνημένους τιμωρεῖσθαι
μὴ μόνον τοὺς τότε λυμνημένους ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν
βουλομένους οὕτω διαθεῖναι τὴν πόλιν, καὶ τοσοῦτον
καὶ ἄλλον τοὺς ἐπιδόξους γενήσεσθαι πονηροὺς τῶν
πρότερον ἡμαρτηκότων, ὅσῳ περ κρείττον ἐστι τῶν
μελλόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν ἢ τῶν ἤδη γεγε-

- 13 νημένων δίκην λαβεῖν. καὶ μὴ περιμεῖνῃθ' ἕως ἂν ἄθροισθέντες καὶ καιρὸν λαβόντες εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐξαμάρτωσιν, ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ὑμῖν προφάσεως παραδοθῶσιν, ἐπὶ ταύτης αὐτοὺς τιμωρεῖσθε, νομίζοντες εὖρημ' ἔχειν, ὅταν τινὰ λάβῃτ' ἐν μικροῖς πράγμασιν
- 14 ἐπιδεδειγμένον ἅπασαν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν. κράτι- 398 στον μὲν γὰρ ἦν, εἴ τι προσῆν ἄλλο σημεῖον τοῖς πονηροῖς τῶν ἀνθρώπων, πρὶν ἀδικηθῆναι τινα τῶν πολιτῶν, πρότερον κολάζειν αὐτούς· ἐπειδὴ δ' οὐχ οἶόν τ' ἐστὶν αἰσθέσθαι πρὶν κακῶς τινὰς παθεῖν ὑπ' αὐτῶν, ἀλλ' οὖν γ' ἐπειδὴν γνωρισθῶσι, προσήκει πᾶσι μισεῖν τοὺς τοιοῦτους καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς νομίζειν.
- 15 (ιβ'.) Ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι τῶν μὲν περὶ τὰς οὐσίας κιθύνων οὐ μέτεσσι τοῖς πένησι, τῆς δ' εἰς τὰ σώματ' αἰκίας ὁμοίως ἅπαντες κοινωνοῦμεν· ὥσθ' b ὅταν μὲν τοὺς ἀποστεροῦντας τιμωρῆσθε, τοὺς πλουσίους μόνον ὠφελεῖτε, ὅταν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας κολά-
- 16 ξητε, ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖτε. ὧν ἕνεκα δεῖ περὶ πλείστου ποιέσθαι ταύτας τῶν δικῶν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων συμβολαίων τοσούτου τιμᾶν, ὅσον προσήκει τῷ διώκοντι κομίσασθαι, περὶ δὲ τῆς ὑβρεως, ὅσον ἀποτείσας ὁ φεύγων παύσεσθαι μέλλει τῆς παρ-
- 17 ούσης ἀσελγείας. ἂν οὖν περιαιρῇτε τὰς οὐσίας τῶν νεανιστομένων εἰς τοὺς πολίτας καὶ μηδεμίαν νομί- c ξηθ' ἱκανὴν εἶναι ζημίαν, οὔτινες ἂν εἰς τὰ σώματ' ἐξαμαρτάνοντες τοῖς χρήμασι τὰς δίκας ὑπέχωσιν, ἅπανθ' ὅσα δεῖ τοὺς καλῶς δικάζοντας διαπραῖξεσθε.
- 18 καὶ γὰρ περὶ τοῦ παρόντος πράγματος ὀρθῶς γνώσεσθε καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας κοσμιωτέρους ποιήσετε καὶ τὸν βίον τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἀσφαλέστερον καταστήσετε. ἔστι δὲ δικαστῶν νοῦν ἐχόντων περὶ

τῶν ἀλλοτρίων τὰ δίκαια ψηφίζομένους ἅμα καὶ τὰ δ
σφέτερόν αὐτῶν εὖ τίθεσθαι.

- 19 (ιγ'.) Καὶ μηδεὶς ὑμῶν εἰς τοῦτ' ἀποβλέψας, ὅτι
πένης εἰμὶ καὶ τοῦ πλήθους εἰς, ἀξιούτω τοῦ τιμή-
ματος ἀφαιρεῖν. οὐ γὰρ δίκαιον ἐλάττους ποιεῖσθαι
τὰς τιμωρίας ὑπὲρ τῶν ἀδόξων ἢ τῶν διωνομασμένων,
οὐδὲ χείρους ἡγείσθαι τοὺς πενομένους ἢ τοὺς πολλὰ
κεκτημένους. ὑμᾶς γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀτιμάζοιτ' εἰ τοι-
20 αὐτὰ γιγνώσκειτε περὶ τῶν πολλῶν. ἔτι δὲ καὶ πάν- e
των ἂν εἴη δεινότατον, εἰ δημοκρατουμένης τῆς πό-
λεως μὴ τῶν αὐτῶν ἅπαντες τυγχάνοιμεν, ἀλλὰ τῶν
μὲν ἀρχῶν μετέχειν ἀξιόιμεν, τῶν δ' ἐν τοῖς νόμοις
δικαίων ἀποστεροῖμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ μαχόμενοι 399
μὲν ἐθέλοισιν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς πολιτείας, ἐν
δὲ τῇ ψήφῳ πλέον νέμοισιν τοῖς τὰς οὐσίας ἔχουσιν.
- 21 οὐκ ἂν γέμοι πεισθῆθ' οὕτω διακείσεσθε πρὸς ὑμᾶς
αὐτοὺς, οὐδὲ διδάξετε τοὺς νεωτέρους καταφρονεῖν
τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν, οὐδὲ ἀλλοτρίους ἡγήσεσθ'
εἶναι τοὺς τοιοῦτους τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ὥς ὑπὲρ αὐ-
τοῦ δικάζων, οὕτως ἕκαστος ὑμῶν οἴσει τὴν ψῆφον.
ἅπαντας γὰρ ὁμοίως ἀδικοῦσιν οἱ τολμῶντες τοῦτον
τὸν νόμον παραβαίνειν τὸν ὑπὲρ τῶν σωμάτων τῶν
22 ὑμετέρων κείμενον. (ιδ'.) Ὡστ' ἂν σωφρονῆτε, παρα-
καλέσαντες ἀλλήλους ἐνσημανεῖσθε Λοχίτη τὴν ὀργὴν
τὴν ὑμετέραν αὐτῶν, εἰδότες, ὅτι πάντες οἱ τοιοῦτοι
τῶν μὲν νόμων τῶν κειμένων καταφρονουῦσι, τὰ δ'
ἐνθάδε γιγνώσκόμενα, ταῦτα νόμους εἶναι νομίζουσιν.
- (ιε'.) Ἐγὼ μὲν οὖν ὥς οἷός τ' ἦν εἴρηκα περὶ
τοῦ πράγματος· εἰ δέ τις τῶν παρόντων ἔχει τί μοι
συνειπεῖν, ἀναβὰς εἰς ὑμᾶς λεγέτω.

21.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΥΝ ΑΜΑΡΤΥΡΟΣ.

(α΄.) Οὐ προφάσεως ἀπορῶ, δι' ἣντινα λέγω 400
ὑπὲρ Νικίου τουτουί· καὶ γὰρ φίλος ὢν μοι τυγχάνει
καὶ δεόμενος καὶ ἀδικούμενος καὶ ἀδύνατος εἶπεν,
ᾧστε διὰ ταῦτα πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν ἀναγκά-
ζομαι.

2 (β΄.) Ὅθεν οὖν τὸ συμβόλαιον αὐτῷ πρὸς Εὐθύ-
νουν γεγένηται, διηγήσομαι ὑμῖν ὥς ἂν δύνωμαι διὰ
βραχυτάτων. (γ΄.) Νίκιας γὰρ οὕτοσι, ἐπειδὴ οἱ b
τριάκοντα κατέστησαν καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν
τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξήλειπον, εἰς δὲ τὸν
μετὰ Λυσάνδρου κατάλογον ἐνέγραφον, δεδιὼς τὰ
παρόντα πράγματα τὴν μὲν οἰκίαν ὑπέθηκε, τοὺς δ'
οἰκέτας ἔξω τῆς γῆς ἐξέπεμψε, τὰ δ' ἐπιπλα ὥς ἐμὲ
ἐκόμισε, τρία δὲ τάλαντα ἀργυρίου Εὐθύνῳ φυλάτ-
3 τειν ἔδωκεν, αὐτὸς δ' εἰς ἄγρον ἐλθὼν διητᾶτο. οὐ
πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον βουλόμενος ἐκπλεῖν ἀπήτησε c
τὰργύριον· Εὐθύνους δὲ τὰ μὲν δύο τάλαντα ἀποδί-
δωσι, τοῦ δὲ τρίτου ἕξαρκος γίνεται. ἄλλο μὲν οὖν
οὐδὲν εἶχε Νίκιας ἐν τῷ τότε χρόνῳ ποιῆσαι, προσ-
ειὼν δὲ πρὸς τοὺς ἐπιτηδεῖους ἐνεκάλει καὶ ἐμέμφετο
καὶ ἔλεγεν, ἃ πεπονθὼς εἴη. καίτοι οὕτω τοῦτόν τε
περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο καὶ τὰ καθεστῶτα ἐφοβεῖτο,
ᾧστε πολὺ ἂν θᾶττον ὀλίγων στερηθεὶς ἐσιώπησεν ἢ
μῆδὲν ἀπολέσας ἐνεκάλεσεν.

4 Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα ταῦτ' ἐστίν. (δ΄.) Ἀπό- d
ρως δ' ἡμῖν ἔχει τὸ πρᾶγμα. Νικία γὰρ οὔτε παρα-
κατατιθεμένῳ τὰ χρήματα οὔτε κομιζομένῳ οὐδεὶς
οὔτ' ἐλεύθερος οὔτε δοῦλος παρεγένετο, ᾧστε μῆτ'

ἐκ βασάνων μήτ' ἐκ μαρτύρων οἷόν τ' εἶναι γινῶναι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἀνάγκη ἐκ τεκμηρίων καὶ ἡμᾶς διδάσκειν καὶ ὑμᾶς δικάζειν, ὁπότεροί τ' ἀληθῆ λέγουσιν.

- 5 (ε'.) Οἶμαι δὴ πάντα εἰδέναι, ὅτι μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν οἱ λέγειν μὲν δεινοί, ἔχοντες δὲ μηδὲν, τοὺς ἀδυνάτους μὲν εἰπεῖν, ἱκανοὺς δὲ χρήματα τελεῖν. Νικίας τοίνυν Εὐθύνου πλείω μὲν ἔχει, ἥττον δὲ δύνανται λέγειν ὥστε οὐκ ἔστι δι' ὅτι ἂν ἐπήρθη
6 ἀδίκως ἐπ' Εὐθύνου ἐλθεῖν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἂν τις τοῦ πράγματος γνοίη, ὅτι πολὺ μᾶλλον εἰκὸς ἢν Εὐθύνου λαβόντα ἐξαρνεῖσθαι ἢ Νικίαν μὴ δόντα αἰτιᾶσθαι. δῆλον γάρ, ὅτι πάντες κέρδους ἕνεκ' ἀδικοῦσιν. οἱ μὲν οὖν ἀποστεροῦντες ὧν περ ἕνεκ' ἀδικοῦσιν ἔχουσιν, οἱ δ' ἐγκαλοῦντες οὐδ' εἰ λήψεσθαι
7 μέλλουσιν ἴσασιν. (ξ'.) Πρὸς δὲ τούτοις, ἀκαταστάτως ἔχοντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ δικῶν οὐκ οὐδὼν τῷ μὲν οὐδὲν ἦν πλέον ἐγκαλοῦντι, τῷ δὲ οὐδὲν ἦν δέος ἀποστεροῦντι. ὥστε τὸν μὲν οὐδὲν ἦν θαυμαστὸν, ὅτε καὶ οἱ μετὰ μαρτύρων δανεισάμενοι ἐξηγουντο, τότε ἂ μόνος παρὰ μόνου ἔλαβεν ἀποστερησάμενος τὸν δ' οὐκ εἰκὸς, ὅτε οὐδ' οἷς δικαίως ὠφείλετο οἷόν τ' ἦν πράττεσθαι, τότε ἀδίκως ἐγκαλοῦντα
οἷεσθαι τι λήψεσθαι.

- 8 (η'.) Ἔτι δ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν, ἀλλὰ καὶ ἐξῆν καὶ ἐβούλετο συκοφαντεῖν, ὥς οὐκ ἂν ἐπ' Εὐθύνου ἦλθε, ῥᾷδιον γινῶναι. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττειν ἐπιθυμοῦντες οὐκ ἀπὸ τῶν φίλων ἄρχονται ἀλλὰ μετὰ τούτων ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται, καὶ τούτοις ἐγκαλοῦσιν, οὓς ἂν μήτ' αἰσχύωνται μήτε δεδίωσι, καὶ οὓς ἂν ὀρωσι πλουσίους μὲν, ἐρήμους δὲ
9 καὶ ἀδυνάτους πράττειν. (θ'.) Εὐθύνη τοίνυν τὰναντία τούτων ὑπάρχει· ἀνepsiός γάρ ὢν Νικίου τυγ-

- χάνει, λέγειν δὲ καὶ πράττειν μᾶλλον δύναται τοῦ-
του, ἔτι δὲ χρήματα μὲν ὀλίγα, φίλους δὲ πολλοὺς
κέκτηται. ὥστ' οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅντινα ἂν ἦττον ἢ ἐπὶ
τοῦτον ἦλθεν· ἐπεὶ ἔμοιγε δοκεῖ, εἰδότει τὴν τούτων
οἰκειότητα, οὐδ' ἂν Εὐθύνους Νικίαν ἀδικῆσαι, εἰ
10 ἔξῃν ἄλλον τινὰ τοσαῦτα χρήματα ἀποστερηῆσαι. νῦν ε
δ' ἀρχαιότερον ἢν αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐγκαλεῖν μὲν
γὰρ ἔξεστιν ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενον, ἀποστερεῖν δ'
οὐχ οἷόν τ' ἄλλον ἢ τὸν παρακαταθέμενον. ὥστε Νι-
κίας μὲν συκοφαντεῖν ἐπιθυμῶν οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦτον
ἦλθεν, Εὐθύνους δ' ἀποστερεῖν ἐπιχειρῶν οὐκ ἄλ-
λον εἶχεν.
- 11 (ι.) Ὁ δὲ μέγιστον τεκμήριον καὶ πρὸς ἅπαντα 402
ἱκανόν· ὅτε γὰρ τὸ ἐγκλημα ἐγένετο, ὀλιγαρχία καθ-
εῖσθήκει, ἐν ἣ οὕτως ἐκάτερος αὐτῶν διέκειτο, ὥστε
Νικίας μὲν, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον εἰδιστο συκο-
φαντεῖν, τότε ἂν ἐπαύσατο, Εὐθύνους δὲ, καὶ εἰ μὴδὲ
12 πώποτε διενεοήθη ἀδικεῖν, τότε ἂν ἐπήρθη. ὁ μὲν γὰρ
διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἐτιμᾶτο, ὁ δὲ διὰ τὰ χρήματα
ἐπεβουλεύετο. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν ἐκείνῳ
τῷ χρόνῳ δεινότερον ἢν πλουτεῖν ἢ ἀδικεῖν· οἱ μὲν b
γὰρ τὰ ἀλλότρια ἐλάμβανον, οἱ δὲ τὰ σφέτερ' αὐ-
τῶν ἀπάλλουν. ἐφ' οἷς γὰρ ἦν ἡ πόλις, οὐ τοὺς
ἁμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφη-
ροῦντο, καὶ ἡγοῦντο τοὺς μὲν ἀδικοῦντας πιστοὺς,
13 τοὺς δὲ πλουτοῦντας ἐχθροὺς. ὥστε μὴ περὶ τοῦτ'
εἶναι Νικία, ὅπως συκοφαντῶν τὰλλότρια λήψοιτο,
ἀλλ' ὅπως μὴ οὐδὲν ἀδικῶν κακόν τι πείσοιτο. τῷ μὲν
γὰρ ὅσον Εὐθύνους δυναμένῳ ἔξῃν ἂ τ' ἔλαβεν ἀπο- c
στερεῖν καὶ οἷς μὴ συνέβαλεν ἐγκαλεῖν· οἱ δ' ὥσπερ
Νικίας διακείμενοι ἡναγκάζοντο τοῖς τ' ὀφείλουσι τὰ
χρεᾶ ἀφιέναι καὶ τοῖς συκοφαντοῦσι τὰ αὐτῶν διδο-

- 14 ναι. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, αὐτὸς ἂν ὑμῖν Εὐ-
 θύνους μαρτυρήσειεν· ἐπίσταται γὰρ, ὅτι Τιμόδημος
 τουτονὶ τριάκοντα μνᾶς ἐπράξατο, οὐ χρέος ἐγκαλῶν
 ἀλλ' ἀπάξειν ἀπειλῶν. καίτοι πῶς εἰκὸς Νικίαν εἰς
 τοῦτ' ἀνοίας ἐλθεῖν, ὥστ' αὐτὸν περὶ τοῦ σώματος
- 15 κινδυνεύοντα ἐτέρους συκοφαντεῖν, καὶ μὴ δυνάμε- d
 νον τὰ αὐτοῦ σῶζειν τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν,
 καὶ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἐτέρους διαφόρους
 ποιεῖσθαι, καὶ τούτοις ἀδίκως ἐγκαλεῖν, παρ' ὧν οὐδ'
 ὁμολογούντων ἀποστερεῖν οἷός τ' ἂν ἦν δίκην λαβεῖν,
 καὶ τότε πλεον εἶχειν ζητεῖν, ὅτε οὐδὲ ἴσον ἐξῆν αὐ-
 τῷ, καὶ ὅτε ἂν οὐκ ἔλαβεν ἀποτίνειν ἡναγκάζετο, τότε
 καὶ ἂν μὴ συνέβαλεν ἐλπίζειν πράξασθαι;
- 16 Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα. (ια'.)
 Ἴσως δ' Εὐθύνοους ἐρεῖ, ἃ καὶ πρότερον ἤδη, ὅτι οὐκ
 ἂν ποτ' ἀδικεῖν ἐπιχειρῶν τὰ μὲν δύο μέρη τῆς παρα-
 καταθήκης ἀπέδωκε, τὸ δὲ τρίτον μέρος ἀπεστέρη- w
 σεν, ἀλλ' εἴτε ἀδικεῖν ἐπεθύμει εἴτε δίκαιος ἐβούλετο
 εἶναι, περὶ ἀπάντων ἂν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχευ.
- 17 (ιβ'.) Ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πάν-
 τες ἄνθρωποι, ὅταν περ ἀδικεῖν ἐπιχειρῶσιν, ἅμα καὶ
 τὴν ἀπολογίαν σκοποῦνται· ὥστ' οὐκ ἄξιον θαυμά-
 ζειν, εἰ τούτων ἕνεκα τῶν λόγων οὕτως Εὐθύνοους
 ἡδίκησεν. ἔτι δ' ἔχοιμ' ἂν ἐπιδειξάι καὶ ἐτέρους, οἱ
 χρήματα λαβόντες τὰ μὲν πλείστ' ἀπέδωσαν, ὀλίγα δ' b
 ἀπεστέρησαν, καὶ ἐν μικροῖς μὲν συμβολαίοις ἀδική-
 σαντας, ἐν μεγάλοις δὲ δικαίους γενομένους· ὥστ'
 οὐ μόνος οὐδὲ πρῶτος Εὐθύνοους τοιαῦτα πεποιήκεν.
- 18 ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρῆ, εἰ ἀποδῆξεσθε τῶν τὰ τοιαῦτα
 λεγόντων, ὅτι νόμον θήσετε, πῶς χρῆ ἀδικεῖν· ὥστε
 τοῦ λοιποῦ χρόνου τὰ μὲν ἀποδώσουσι, τὰ δ' ὑπο-
 λείψονται. λυσitteλήσει γὰρ αὐτοῖς, εἰ μέλλουσιν, οἷς

ἂν ἀποδῶσι τεκμηρίοις χρώμενοι, ὧν ἂν ἀποστερῶσι μὴ δώσῃν δίκην.

19 (γ'). Σκέψασθε δὲ καὶ, ὥς ὑπὲρ Νικίου ῥάδιον εἶπεῖν ὅμοια τῇ Εὐθύνουν ἀπολογία. ὅτε γὰρ ἀπελάμβανε τὰ δύο τάλαντα, οὐδεὶς αὐτῷ παρεγένετο· ὥστ' εἶπερ καὶ ἐβούλετο καὶ ἐδόκει αὐτῷ (ἐξεῖναι) συκοφαντεῖν, ὅηλον, ὅτι οὐδ' ἂν ταῦτα ὁμολόγει κεκομίσθαι, ἀλλὰ περὶ ἀπάντων ἂν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐποιεῖτο, καὶ περὶ πλειόνων τε χρημάτων Εὐθύνους ἂν ἐκινδύνευεν, καὶ ἅμα οὐκ ἂν εἶχεν οἷσπερ νυνὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι.

20 (ιδ'). Καὶ μὲν δὴ καὶ Νικίαν μὲν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτο ἀποδείξει, δι' ἣντινά ποτε αἰτίαν (οὕτως) ἐνεκάλεσεν, Εὐθύνουν δὲ ῥάδιον γινῶναι, ὧν ἔνεκα τοῦτον τὸν τρόπον ἠδίκησεν. ὅτε γὰρ Νικίας ἦν ἐν ταῖς συμφοραῖς, πάντες οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιτήδαιοι ἀκηκοότες ἦσαν, ὅτι τὸ ἀργύριον, ὃ ἦν αὐτῷ, τούτῳ παρακατέ-
21 θετο. ἐγίγνωσκεν οὖν Εὐθύνους, ὅτι μὲν ἔκειτο τὰ χρήματα παρ' αὐτῷ, πολλοὺς ἤσθημένους, ὁπόσα δὲ, οὐδένα πεπυσμένον· ὥσθ' ἤγειτο ἀπὸ μὲν τοῦ ἀρι-
θμοῦ ἀφαιρῶν οὐ γινωσθήσεσθαι, πάντα δ' ἀποστερῶν καταφανῆς γενήσεσθαι. ἐβούλετο οὖν ἱκανὰ λαβὼν ἀπολογίαν ὑπολείπεσθαι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀποδοὺς μηδ' ἀρνηθῆναι δύνασθαι.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Ι.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΔΙΟΝΤΣΙΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

(α.) Εἰ μὲν νεώτερος ἦν, οὐκ ἂν ἐπιστολὴν ¹⁰⁴ ἐπεμπον ἀλλ' αὐτὸς ἂν σοι πλεύσας ἐνταῦθα διε-

λέχθην· ἐπειδὴ δ' οὐ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁ τε τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς καιρὸς καὶ τῶν σῶν πραγμάτων συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν προαπείρηκα, τὰ δὲ πρᾶτ-
τεσθαι νῦν ἀκμὴν εἴληφεν, ὥς οἷόν τ' ἐστὶν ἐκ
τῶν παρόντων, οὕτω σοι πειράσομαι δηλῶσαι περὶ
αὐτῶν.

- 2 (β.) Οἶδα μὲν οὖν, ὅτι τοῖς συμβουλευέειν ἐπι-
χειροῦσι πολὺ διαφέρει μὴ διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι
τὴν συνουσίαν ἀλλ' αὐτοὺς πλησιάσαντας, οὐ μόνον
ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ῥᾶον ἂν τις παρὼν
πρὸς παρόντα φράσειεν ἢ δι' ἐπιστολῆς δηλώσειεν,
οὐδ' ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γε-
γραμμένοις πιστεύουσι, καὶ τῶν μὲν ὥς εἰσηγημάτων,
3 τῶν δ' ὥς ποιημάτων ποιοῦνται τὴν ἀκρόασιν· ἐτι 405
δὲ πρὸς τούτοις ἐν μὲν ταῖς συνουσίαις ἦν ἀγνοηθῆ
τι τῶν λεγομένων ἢ μὴ πιστευθῆ, παρὼν ὁ τὸν λόγον
διεξιὼν ἀμφοτέροις τούτοις ἐπήμυνεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπι-
στελλομένοις καὶ γεγραμμένοις ἦν τι συμβῆ τοιοῦτον,
οὐκ ἔστιν ὁ διορθώσων· ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος
ἔρημα τοῦ βοηθήσοντός ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
σὺ μέλλεις αὐτῶν ἔσεσθαι κριτῆς, πολλὰς ἐλπίδας
ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας ἡμᾶς τι τῶν δεόντων·
ἡγοῦμαι γὰρ ἀπάσας ἀφέντα σε τὰς δυσχερεῖας τὰς
προειρημέναις αὐταῖς ταῖς πράξεσι προσέξειν τὸν νοῦν. b
4 (γ.) Καίτοι τινὲς ἤδη με τῶν σοι πλησιασάντων
ἐκφοβεῖν ἐπεχείρησαν, λέγοντες, ὥς σὺ τοὺς μὲν κολα-
κεύοντας τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρο-
νεῖς. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀπεδεχόμεν τοὺς λόγους τούτους
ἐκείνων, πολλὴν ἂν ἡσυχίαν εἶχον· νῦν δ' οὐδεὶς ἂν
με πείσειεν, ὥς οἷόν τ' ἐστὶ τοσοῦτον καὶ τῇ γνώμῃ
καὶ ταῖς πράξεσι διενεγκεῖν, ἂν μὴ τις τῶν μὲν μαθη-
τῆς, τῶι δ' ἀκροατῆς, τῶν δ' εὐρετῆς γένηται, καὶ c

πανταχόθεν προσαγάγεται καὶ συλλέξεται, δι' ὧν οἶόν
τ' ἐστὶν ἀσκήσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν.

- 5 Ἐπήρθην μὲν οὖν ἐπιστέλλειν σοι διὰ ταῦτα.
(δ'.) Λέγειν δὲ μέλλω περὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ
περὶ ὧν οὐδενὶ τῶν ζώντων ἀκοῦσαι μᾶλλον ἢ σοὶ
προσῆκει. καὶ μὴ νόμιζέ με προθύμως οὕτω σε παρα-
καλεῖν, ἵνα γένῃ συγγράμματος ἀκροατής· οὐ γὰρ οὗτ'
ἐγὼ τυγχάνω φιλοτιμῶς διακείμενος πρὸς τὰς ἐπι-
δεξίεις οὔτε σὺ λανθάνεις ἡμᾶς ἤδη πλήρης ὧν τῶν
6 τοιούτων. πρὸς δὲ τούτοις κἀκεῖνο πᾶσι φανερόν, δ
ὅτι τοῖς μὲν ἐπιδείξεως δεομένοις αἱ πανηγύρεις ἀρ-
μόττουσιν, ἐκεῖ γὰρ ἂν τις ἐν πλείστοις τὴν αὐτοῦ
δύναμιν διασπείρειεν, τοῖς δὲ διαπράξασθαί τι βου-
λομένοις πρὸς τοῦτον διαλεκτέον, ὅστις τάχιστα μέλ-
λει τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλω-
7 θείσας. εἰ μὲν οὖν μιᾷ τινι τῶν πόλεων εἰσηγούμην,
πρὸς τοὺς ἐκείνης προεσιτώτας τοὺς λόγους ἂν ἐποι-
ούμην· ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας
παρεσκευάσμαι συμβουλευεῖν, πρὸς τίν' ἂν δικαιοτέ- e
ρον διαλεχθείην ἢ πρὸς τὸν πρωτεύοντα τοῦ γένους
καὶ μεγίστην ἔχοντα δύναμιν; 406
- 8 (ε'.) Καὶ μὴν οὐδ' ἀκαίρως φανησόμεθα μεμνη-
μένοι περὶ τούτων. ὅτε μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὴν
ἀρχὴν εἶχον, οὐ ῥάδιον ἦν ἐπιμεληθῆναί σοι τῶν περὶ
τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον, οὐδὲ τούτοις ἐναντία πράτ-
τειν ἅμα καὶ Καρχηδονίοις πολεμεῖν· ἐπειδὴ δὲ Λακε-
δαιμόνιοι μὲν οὕτω πράττουσιν ὥστ' ἀγαπᾶν, ἣν τὴν
χώραν τὴν αὐτῶν ἔχουσιν, ἣ δ' ἡμετέρα πόλις ἡδέως
ἂν αὐτὴν σοι παράσχοι συναγωνιζομένην, εἰ τι πράτ-
τοις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθὸν, πῶς ἂν παραπέσοι
καλλίων καιρὸς τοῦ νῦν σοι παρόντος; b
- 9 (ς'.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ μήτε δημηγορῶν μήτε

στρατηγῶν μὴτ' ἄλλως δυνάστης ὧν οὕτως ἐμβριδὲς αἰρομαι πρᾶγμα καὶ δυοῖν ἐπιχειρῶ τοῖν μεγίστοιν. ὑπὲρ τε τῆς Ἑλλάδος λέγειν καὶ σοὶ συμβουλευεῖν. ἐγὼ γὰρ τοῦ μὲν πράττειν τι τῶν κοινῶν εὐθύς ἐξέστην, δι' ἧς δὲ προφάσεις πολὺ ἂν ἔργον εἴη μοι λέγειν, τῆς δὲ παιδεύσεως τῆς τῶν μὲν μικρῶν καταφρονούσης, τῶν δὲ μεγάλων ἐφικνεῖσθαι πειρωμένης
 10 οὐκ ἂν φανείην ἄμοιρος γεγεννημένους. ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ τι τῶν συμφερόντων ἰδεῖν ἂν μᾶλλον δυνηθείην τῶν εἰκῇ μὲν πολιτευομένων, μεγάλην δὲ δόξαν εἰληφότων. δηλώσομεν δ' οὐκ εἰς ἀναβολάς, εἰ τινος ἄξιοι τυγχάνομεν ὄντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ῥηθῆσθαι μελλόντων. . . . .

2.

Φ Ι Α Ι Π Π Ω Ι.

(α'.) Οἶδα μὲν, ὅτι πάντες εἰώθασι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαινοῦσιν ἢ τοῖς συμβουλευούσιν, ἄλλως τε καὶ μὴ κλειυσθεὶς ἐπιχειρῇ τις τοῦτο ποιεῖν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν μὴ καὶ πρότερον ἐτύγχανόν σοι παρηνεκῶς μετὰ πολλῆς εὐνοίας, ἐξ ὧν ἐδόκει μοι τὰ πρόποντα μάλιστα ἂν σαυτῷ πράττειν, ἴσως οὐδ' ἂν νῦν ἐπεχείρουν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῶν σοὶ συμβεβηκότων.
 2 ἐπειδὴ δὲ προειλόμην φροντίζειν τῶν σῶν πραγμάτων καὶ τῆς πόλεως ἔνεκα τῆς ἐμαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, αἰσχυνθείην ἂν, εἰ περὶ μὲν τῶν ἥττον ἀναγκαίων φαινοίμην σοι συμβεβουλευκῶς, ὑπὲρ δὲ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων μηδὲν λόγον ποιοίμην, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ἐκεῖνα μὲν ὑπὲρ δόξης ὄντα, ταῦτα δ' ὑπὲρ τῆς σῆς σωτηρίας, ἧς ὀλιγωρεῖν ἅπασιν ἐδοξας τοῖς ἀκού-
 3 σασι τὰς περὶ σοῦ ῥηθείσας βλασφημίας. (β'.) Οὐ-

δαίς γὰρ ἔστιν, ὅστις οὐ κατέγνω προπετέστερόν σε
 κινδυνεύειν ἢ βασιλικώτερον, καὶ μᾶλλον σοι μέλειν
 τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὅλων πραγμά-
 των. ἔστι δ' ὁμοίως αἰσχρὸν περιστάντων τε τῶν πο-
 λεμίων μὴ διαφέροντα γενέσθαι τῶν ἄλλων, μηδεμιάς
 τε συμπεσοῦσης ἀνάγκης αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς τοιού-
 τους ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἂν ἦσθα
 μέγα διαπεπραγμένος, τελευτήσας δὲ τὸν βίον ἄπασαν
 ἂν τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν συνανείλες. χρὴ δὲ
 μὴ καλὰς ἀπάσας ὑπολαμβάνειν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις
 τελευτὰς, ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν γο-
 νέων καὶ τῶν παιδῶν ἐπαίνων ἀξίας, τὰς δὲ ταῦτά τε
 πάντα βλαπτούσας καὶ τὰς πράξεις τὰς πρότερον δ
 κατορθωμένας καταρρυπαινούσας αἰσχρὰς νομίζειν
 καὶ φεύγειν ὥς αἰτίας πολλῆς ἀδοξίας γιγνομένης.
 5 (γ'). Ἑγοῦμαι δέ σοι συμφέρειν μμεισθαι τὰς
 πόλεις, ὃν τρόπον διοικοῦσι τὰ περὶ τοὺς πολέμους.
 ἄπασαι γὰρ, ὅταν στρατόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰώθασι
 τὸ κοινὸν καὶ τὸ βουλευσόμενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώ-
 των εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι· διὸ δὴ συμβαίνει μὴ
 μιᾶς ἀτυχίας συμπεσοῦσης ἀνηρῆσθαι καὶ τὴν δύνα-
 μιν αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰς ὑποφέρειν δύνασθαι συμ-
 6 φορὰς καὶ πάλιν αὐτὰς ἐκ τούτων ἀναλαμβάνειν. ὃ
 καὶ σὲ δεῖ σκοπεῖν, καὶ μηδὲν μείζον ἀγαθὸν τῆς σω-
 τηρίας ὑπολαμβάνειν, ἵνα καὶ τὰς νίκας τὰς συμβαι-
 νούσας κατὰ τρόπον διοικῆς [καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς
 συμπιπτούσας ἐπανορθοῦν δύνῃ]. ἰδοὺς δ' ἂν καὶ Λακε- 408
 δαιμονίους περὶ τῆς τῶν βασιλέων σωτηρίας πολλὴν
 ἐπιμέλειαν ποιουμένους καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν
 πολιτῶν φύλακας αὐτῶν καθιστάντας, οἷς αἰσχίον
 ἔστιν ἐκείνους τελευτήσαντας περιδεῖν ἢ τὰς ἀσπίδας
 7 ἀποβαλεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνά σε ἐλέηθεν, ἃ ἔρξῃ

τε τῷ καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας βουλευθέντι
καὶ Κύρῳ τῷ τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαντι συνέ-
σεν. ὁ μὲν γὰρ τηλικαύταις ἡταις καὶ συμφοραῖς πε-
ρικισσών, ἡλικίας οὐδείς οἶδεν ἄλλοις γενομένης, διὰ
τὸ περιποιῆσαι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν τὴν τε βασιλείαν
κατέσχε καὶ τοῖς καισὶ τοῖς αὐτοῦ παρέδωκε καὶ τὴν
Ἀσίαν οὕτω διέφυκῃσεν ὥστε μηδὲν ἦττον αὐτὴν εἶναι
8 φοβεράν τοις Ἕλλησιν ἢ πρότερον. Κύρος δὲ νικήσας
ἅπασαν τὴν βασιλείας δύναμιν καὶ κρατήσας ἅν τῶν
πραγμάτων, εἰ μὴ διὰ τὴν αὐτοῦ προπέτειαν, οὐ μό-
νον αὐτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας ἀλλὰ c
καὶ τοὺς συνακολουθήσαντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμ-
φορὰς κατέστησεν. ἔχοιμι δ' ἂν παμπληθεῖς εἰπεῖν,
οἱ μεγάλων στρατοπέδων ἡγεμόνες γενομένοι διὰ τὸ
προδιαφθαρῆναι πολλὰς μυριάδας αὐτοῖς συναπώ-
λεσαν.

- 9 (δ.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρὴ μὴ τιμᾶν τὴν ἀν-
δρίαν τὴν μετ' ἀνοίας ἀλογίστου καὶ φιλοτιμίας ἀκαί-
ρου γιγνομένην, μηδὲ πολλῶν κινδύνων ἰδίῳ ὑπαρ-
χόντων ταῖς μοναρχίαις ἑτέροισι ἀδόξους καὶ στρατιω-
τικοὺς αὐτῷ προσεξευρίσκειν, μηδ' ἀμιλλᾶσθαι τοῖς d
ἢ βίου δυστυχοῦς ἀπαλλαγῆναι βουλομένοις ἢ μισθο-
φορᾷ ἔνεκα μείζονος εἰκῇ τοὺς κινδύνους προαιρου-
10 μένοις, μηδ' ἐπιθυμεῖν τοιαύτης δόξης, ἥς πολλοὶ
καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τυγχάνουσιν,
ἀλλὰ τῆς τηλικαύτης τὸ μέγεθος, ἣν μόνος ἂν τῶν
νῦν ὄντων κτήσασθαι δυνηθείης· μηδ' ἀγαπᾶν λίαν
τὰς τοιαύτας ἀρετάς, ὧν καὶ τοῖς φαύλοις μέτεστιν,
ἀλλ' ἐκείνας, ὧν οὐδείς ἂν πονηρὸς κοινωνήσειεν·
11 μηδὲ ποιείσθαι πολέμους ἀδόξους καὶ χαλεπούς, ἐξόν e
ἐντίμους καὶ ῥαδίους, μηδ' ἐξ ὧν τοὺς μὲν οἰκειοτά-
τους εἰς λύπας καὶ φροντίδας καταστήσεις, τοὺς δ'

ἐχθροὺς ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ποιήσεις, οἷας καὶ νῦν αὐτοῖς παρῄσῃς· ἀλλὰ τῶν μὲν βαρβάρων, πρὸς οὓς 409 νῦν πολεμεῖς, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει σοι κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσαι τὴν σουτοῦ χώραν, τὸν δὲ (βασιλέα τὸν) νῦν μέγαν προσαγορευόμενον καταλύειν ἐπιχειρήσεις, ἵνα τήν τε σουτοῦ δόξαν μείζω ποιήσῃς καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ὑποδείξῃς, πρὸς ὃν χρὴ πολεμεῖν.

12 (ε'.) Πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιήσάμην ἐπιστεῖλαι σοι ταῦτα πρὸ τῆς στρατείας, ἵν' εἰ μὲν ἐπείσθῃς, μὴ τηλικούτῳ κινδύνῳ περιέπεσες, εἰ δ' ἠπίστησας, μὴ b συμβουλευεῖν ἐδόκουν ταῦτα τοῖς ἤδη διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένοις, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐμαρτύρει τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ αὐτῶν εἰρημένους.

13 (ς'.) Πολλὰ δ' ἔχων εἰπεῖν διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν παύσομαι λέγων· οἶμαι γὰρ καὶ σὲ καὶ τῶν ἐταίρων τοὺς σπουδαιοτάτους φραδίως ὁπόσ' ἂν βούλησθε προσθήσειν τοῖς εἰρημένοις. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι τὴν ἀκαιρίαν· καὶ γὰρ νῦν κατὰ μικρὸν c προτῶν ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολῆς συμμετρίαν ἀλλ' εἰς λόγον μῆκος ἐξοκείλας.

14 (ζ'.) Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων οὐ παραλείπτεον ἐστὶ τὰ περὶ τῆς πόλεως ἀλλὰ πειρατέον παρακαλέσαι σε πρὸς τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἀπαργέλλοντας καὶ λέγοντας οὐ μόνον τὰ δυσχερέστατα τῶν περὶ σοῦ παρ' ἡμῖν εἰρημένων ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν προστιθέντας· οἷς οὐκ εἰκὸς προσέχειν

15 τὸν νοῦν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον ποιούης, εἰ τὸν μὲν δῆμον τὸν ἡμέτερον ψέγοις, ὅτι φραδίως πείθεται d τοῖς διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ φαίνοιο πιστεύων τοῖς τὴν τέχνην ταύτην ἔχουσι, καὶ μὴ γιγνώσκουσιν, ὥς

ὅσῳ περ ἂν τὴν πόλιν εὐαγωγοτέραν ὑπὸ τῶν τυχόντων οὖσαν ἀποφαίνωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον σοι συμφερόντως ἔχουσαν αὐτὴν ἐπιδεικνύουσιν. εἰ γὰρ οἱ μηδὲν ἀγαθὸν οἰοί τ' ὄντες ποιῆσαι διαπράττονται τοῖς λόγοις ὅ τι ἂν βουλευθῶσιν, ἢ που σέ γε προσήκει τὸν πλείστ' ἂν ἔργῳ δυνάμενον εὐεργετῆσαι μηδενοῦς ἀποτυχεῖν παρ' ἡμῶν.

- 16 (ή). Ἐγούμαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοὺς πικρῶς τῆς πόλεως ἡμῶν κατηγοροῦντας ἐκείνους ἀντιτάττεσθαι τοὺς πάντα τε ταῦτ' εἰναί λέγοντας καὶ τοὺς μήτε μείζον 410 μήτε ἔλαττον αὐτὴν ἡδίκηκεναι φάσκοντας· ἐγὼ δ' οὐδὲν ἂν εἰποιμι τοιοῦτον· αἰσχυνθεῖν γὰρ ἂν, εἰ τῶν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων αὐτὸς τολμῶν λέγειν, ὥς οὐδὲν πώποθ' ἢ
- 17 πόλιν ἡμῶν πεπλημμέληκεν. οὐ μὲν ἀλλ' ἐκεῖν' ἔχω περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ὅτι χρησιμωτέραν οὐκ ἂν εὖροις ταύτης οὔτε τοῖς Ἕλλησιν οὔτε τοῖς σοῖς πράγμασιν· ὃ μάλιστα προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστίν. οὐ γὰρ μόνον b συναγωνιζομένη γίγνεται ἂν αἰτία σοι πολλῶν ἀγα-
- 18 θῶν ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν δοκοῦσα μόνον· τοὺς τε γὰρ ὑπὸ σοὶ νῦν ὄντας ῥᾶον ἂν κατέχοις, εἰ μηδεμίαν ἔχοιεν ἀποστροφὴν, τῶν τε βαρβάρων οὓς βουλευθεῖς θᾶττον ἂν καταστρέψαιο. καίτοι πῶς οὐ χρεὶ προθύμως ὀρέγεσθαι τῆς τοιαύτης εὐνοίας, δι' ἣν οὐ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν ἀρχὴν ἀσφαλῶς καθέξεις c
- 19 ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἑτέραν ἀκινδύνως προσκτήσει; θανμάξω δ' ὅσοι τῶν τὰς δυνάμεις ἔχόντων τὰ μὲν τῶν ξενιτευομένων στρατόπεδα μισθοῦνται καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶσι, συνειδότες, ὅτι πλείους ἡδίκηκε τῶν πιστευσάντων αὐτοῖς ἢ σέσωκε, τὴν δὲ πόλιν τὴν τηλικαύτην δύναμιν κεκτημένην μὴ πειρῶνται θεραπεύειν, ἢ καὶ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων καὶ σύμπα-

- 20 σαν τὴν Ἑλλάδα πολλάκις ἤδη σέσωκεν. ἐνθυμοῦ δ' ὅτι πολλοῖς καλῶς βεβουλευῆσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέχρησαι Θετταλοῖς καὶ συμφερόντως ἐκείνοις, ἂν δράσιν οὐκ εὐμεταχειρίστοις ἀλλὰ μεγαλοψύχοις καὶ στασέως μεστοῖς. χρὴ τοίνυν καὶ περὶ ἡμᾶς πειρᾶσθαι γίγνεσθαι σε τοιοῦτον, ἐπιστάμενον, ὅτι τὴν μὲν χώραν Θετταλοὶ, τὴν δὲ δύναμιν ἡμεῖς ὁμορὸν σοι τυγχάνομεν ἔχοντες, ἣν ἐκ παντὸς τρόπου ζήτει προσαγα-
- 21 γέσθαι. πολὺ γὰρ κάλλιον ἐστὶ τὰς εὐνοίας τὰς τῶν πόλεων αἰρεῖν ἢ τὰ τεύχεα. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἔργων οὐ μόνον ἔχει φθόρον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων τὴν αἰτίαν τοῖς στρατοπέδοις ἀνατιθέασιν· ἣν δὲ τὰς οἰκειότητος καὶ τὰς εὐνοίας κτήσασθαι δυνατὴς, ἅπαντες τὴν σὴν διάνοιαν ἐπαινέσονται.
- 22 (θ'.) Δικαίως δ' ἂν μοι πιστεύοις οἷς εἴρηκα περὶ τῆς πόλεως· φανήσομαι γὰρ οὔτε κολακεύειν αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις εἰθισμένος ἀλλὰ πλείστα πάντων ἐπιτετιμηκῶς, οὐτ' εὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς εἰκῇ δοκιμάζουσι φερόμενος ἀλλ' ἀγνοούμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ φθονούμενος ὥσπερ σύ. πλὴν τοσοῦτον διαφέρομεν, ὅτι πρὸς σέ μὲν διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὕτως ἔχουσι, πρὸς δ' ἐμέ, διότι προσποιοῦμαι τὸ βέλτιον αὐτῶν φρονεῖν, καὶ πλείους ὁρῶσιν ἐμοὶ διαλέγεσθαι
- 23 βουλομένους ἢ σφίσιν αὐτοῖς. ἡβουλόμην δ' ἂν ἡμῖν ὁμοίως ῥάδιον εἶναι τὴν δόξαν, ἣν ἔχομεν παρ' αὐτοῖς, διαφεύγειν. νῦν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς, ἣν βουληθῆς, αὐτὴν διαλύσεις, ἐμοὶ δ' ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ δι' ἄλλα πολλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν.
- 24 (ι'.) Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν πλὴν τοσοῦτον, ὅτι καλὸν ἐστὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν παρακαταθέσθαι τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐνοίᾳ.

3.

ΦΙΛΙΠΠΩΙ.

(α΄.) Ἐγὼ διελέχθην μὲν καὶ πρὸς Ἀντίπατρον ⁴¹¹
περί τε τῶν τῇ πόλει καὶ τῶν σοὶ συμφερόντων ἑξα-
κούντως, ὥς ἑμαυτὸν ἐπειθον, ἡβουλήθην δὲ καὶ
πρὸς σέ γε γράψαι, περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι
μετὰ τὴν εἰρήνην, παραπλήσια μὲν τοῖς ἐν τῷ λόγῳ
γεγραμμένοις, πολὺ δ' ἐκείνων συντομώτερα.

- ² (β΄.) Κατ' ἐκείνον μὲν γάρ τὸν χρόνον συνεβού-
λευον, ὥς χρὴ διαλλάξαντά σε τὴν πόλιν τὴν ἡμετέ-
ραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων καὶ τὴν
Ἀργείων εἰς ὁμόνοιαν καταστήσαι τοὺς Ἕλληνας,
ἡγούμενος, ἂν τὰς προσεστώσας πόλεις πείσης οὕτω
φρονεῖν, ταχέως καὶ τὰς ἄλλας ἐπακολουθήσειν. τότε ⁴¹²
μὲν οὖν ἄλλος ἦν καιρὸς, νῦν δὲ συμβέβηκε μηκέτι
δεῖν πείθειν· διὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γεγενημένον
ἠναγκασμένοι πάντες εἰσὶν εὖ φρονεῖν καὶ τούτων
ἐπιθυμεῖν, ὧν ὑπονοοῦσί σε βούλεσθαι πράττειν
καὶ λέγειν, ὥς δεῖ παυσαμένους τῆς μανίας καὶ τῆς
πλεονεξίας, ἣν ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, εἰς τὴν Ἀσίαν
³ τὸν πόλεμον ἐξευγκεῖν. (γ΄.) Καὶ πολλοὶ πυνθάνονται
παρ' ἐμοῦ, πότερον ἐγὼ σοὶ παρήνεσα ποιεῖσθαι τὴν ^b
στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἢ σοῦ διανοηθέντος
συνεῖπον· ἐγὼ δ' οὐκ εἰδέναι μὲν φημι τὸ σαφές, οὐ
γὰρ συγγεγενησθαι σοὶ πρότερον, οὐ μὴν ἄλλ' οἰεσθαι
σέ μὲν ἐγνωκέναι περὶ τούτων, ἐμὲ δὲ συνειρηκέναι
ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις. ταῦτα δ' ἀκούοντες ἐδέοντό μου
πάντες παρακелеύεσθαι σοὶ καὶ προτρέπειν ἐπὶ τῶν
αὐτῶν τούτων μένειν, ὥς οὐδέποτε ἂν γενομένων
οὔτε καλλιόνων ἔργων οὔτ' ὠφελιμωτέρων τοῖς Ἕλ-
λησιν οὔτ' ἐν καιρῷ μᾶλλον πραχθησομένων. c

4 (δ'.) Εἰ μὲν οὖν εἶχον τὴν αὐτὴν δύναμιν, ἥνπερ
 πρότερον, καὶ μὴ παντάπασιν ἣν ἀπειρηκώς, οὐκ ἂν
 δι' ἐπιστολῆς διελεγόμην ἀλλὰ παρὼν αὐτὸς παρῶ-
 ξυνον ἂν σε καὶ παρακάλουν ἐπὶ τὰς πράξεις ταύτας.
 νῦν δ' ὥς δύναμαι παρακελεύομαι σοὶ μὴ καταμελῇ-
 σαι τούτων, πρὶν ἂν τέλος ἐπιθῇς αὐτοῖς. ἔστι δὲ
 πρὸς μὲν ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως ἔχειν οὐ κα-
 λὸν, αἱ γὰρ μετριότητες παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκί- d
 μούσι, δόξης δὲ μεγάλης καὶ καλῆς ἐπιθυμεῖν καὶ μη-
 δέποτ' ἐμπίπασθαι προσήκει τοῖς πολὺ τῶν ἄλλων
 5 διανεγκούσιν· ὅπερ σοὶ συμβέβηκεν. ἡγοῦ δὲ τόθ'
 ἔξειν ἀνυπερέβλητον αὐτὴν καὶ τῶν σοὶ πεπραγμένων
 ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναγκάσῃς εἰλωτεῦειν
 τοῖς Ἑλλήσι πλὴν τῶν σοὶ συναγωνισαμένων, τὸν δὲ
 βασιλέα τὸν νῦν μέγαν προσαγορευόμενον ποιήσῃς
 τοῦτο πράττειν, ὃ τι ἂν σὺ προστάτῃς. οὐδὲν γὰρ
 ἔσται λοιπὸν ἔτι πλὴν θεὸν γενέσθαι. ταῦτα δὲ e
 κατεργάσασθαι πολὺ ρᾶόν ἐστιν ἐκ τῶν παρόντων
 ἢ προελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν, ἣν
 νῦν ἔχεις, ἐκ τῆς βασιλείας τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὑπαρ-
 6 ξιάσης. χάριν δ' ἔχω τῷ γήρῳ ταύτην μόνην, ὅτι προ- 413
 ἤγαγεν εἰς τοῦτό μου τὸν βίον, ὥσθ' ἂν νέος ὢν διανο-
 ούμην καὶ γράφειν ἐπεχειροῦν ἐν τε τῷ πανηγυρικῷ
 λόγῳ καὶ τῷ πρὸς σὲ πεμφθέντι, ταῦτα νῦν τὰ μὲν
 ἤδη γιγνόμενα διὰ τῶν σῶν ἐφορῶ πράξεων, τὰ δ'
 ἐλπίζω γενήσεσθαι.

4.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΩΙ.

(α'.) Ἐγὼ, καίπερ ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος 413
 εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολὴν, οὐ μόνον νῦν,
 ὅτε πολεμοῦμεν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης οὐ-

σης, ὅμως γράφει πρὸς σέ προειλόμην περὶ Διοδότου, δίκαιον εἶναι νομίζων ἅπαντας μὲν περὶ πολλοῦ ποιέσθαι τοὺς ἐμαυτῷ πεπλησιακότας καὶ γεγεννημένους ἀξίους ἡμῶν, οὐχ ἥκιστα δὲ τοῦτον καὶ διὰ τὴν εὐ-
2 νοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν. μάλιστα μὲν οὖν ἡβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι σοι δι' ἡμῶν· ἐπειδὴ δὲ δι' ἐτέρων ἐντετύχηκέ σοι, λοιπὸν ἐστὶ μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ καὶ βεβαιῶσαι τὴν γεγεννημένην αὐτῷ πρὸς σέ γνῶσιν. ἐμοὶ γὰρ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συγγεγεννημένων ἀνδρῶν καὶ δόξας ἐνίων μεγάλας ἐχόντων, τῶν μὲν ἄλλων ἀπάντων οἱ μὲν τινες περὶ αὐτὸν τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοηθῆναι καὶ πρᾶξαι δεινοὶ γεγόνασιν, οἱ δ' ἐπὶ μὲν τοῦ βίου σῶφρονες καὶ χαρίεντες, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας
3 χρήσεις καὶ διαγωγὰς ἀφυσὶς παντάπασιν· οὗτος δ' οὕτως εὐάρμοστον τὴν φύσιν ἐσχηκεν ὥστ' ἐν ἅπασιν τοῖς εἰρημένοις τελειότατος εἶναι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἂν ἐτόλμων λέγειν, εἰ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην πείραν αὐτός τ' εἶχον αὐτοῦ καὶ σὲ λήψεσθαι προσεδόκων, τὰ μὲν αὐτὸν χρώμενον αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων
4 τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ πυνθανόμενον, ὧν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν, εἰ μὴ λίαν εἴη φθονερός, καὶ εἰπεῖν καὶ βουλεύσασθαι μηδενὸς ἥττον αὐτὸν δύνασθαι καὶ δικαιοτάτον καὶ σωφρονέστατον εἶναι καὶ χρημάτων ἐγκρατέστατον, ἔτι δὲ συνημερεῦσαι καὶ συμβιβᾶναι πάντων ἡδίστον καὶ λιγυρώτατον, πρὸς δὲ τούτοις πλείστην ἔχειν παρρησίαν, οὐχ ἦν οὐ προσήκεν, ἀλλὰ τὴν εἰκότως ἂν μέγιστον γιγνομένην
5 σημεῖον τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τοὺς φίλους· ἦν τῶν δυναστικῶν οἱ μὲν ἀξιοχρεῶν τὸν ὄγκον τὸν τῆς ψυχῆς ἔχοντες τιμῶσιν ὥς χρησίμην οὖσαν, οἱ δ' ἀσθενεστεροὶ τὰς φύσεις ὄντες ἢ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἔξου-

- σίας δυσχεραίνουσιν, ὥς ὧν οὐ προαιροῦνται τι ποιεῖν
 βιαζομένην αὐτούς, οὐκ εἰδότες, ὥς οἱ μάλιστα περὶ
 τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγειν τολμῶντες, οὗτοι πλεί-
 στην ἐξουσίαν αὐτοῖς τοῦ πράττειν ἃ βούλονται πα-
 6 ρασκευάζουσιν. εἰκὸς γὰρ διὰ μὲν τοὺς αἰὲ πρὸς ἡδο- c
 νὴν λέγειν προαιρουμένους οὐχ ὅπως τὰς μοναρχίας
 δύνασθαι διαμένειν, αἱ πολλοὺς τοὺς ἀναγκαίους
 ἐφέλκονται κινδύνους, ἀλλ' οὐδὲ τὰς πολιτείας, αἱ
 μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσὶ, διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελ-
 τίστῳ παρρησιαζομένους πολλὰ σῶζεσθαι καὶ τῶν
 ἐπιδόξων διαφθορήσεσθαι πραγμάτων. ὧν ἔνεκα
 προσῆκε μὲν παρὰ πᾶσι τοῖς μονάρχοις πλεον φέρε-
 σθαι τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἀποφαινομένους τῶν ἅπαντα d
 μὲν πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ χάριτος ἄξιον λεγόντων·
 συμβαίνει δ' ἕλαττον ἔχειν αὐτούς παρ' ἐνίοις αὐτῶν.
 7 Ὁ καὶ Διοδότῃ παθεῖν συνέπεσε παρὰ τισι τῶν περὶ
 τὴν Ἀσίαν δυναστῶν, οἷς περὶ πολλὰ χρήσιμος γενό-
 μενος οὐ μόνον τῷ συμβουλευεῖν ἀλλὰ καὶ τῷ πράτ-
 τειν καὶ κινδυνεύειν, διὰ τὸ παρρησιάζεσθαι πρὸς αὐ-
 τοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, καὶ τῶν οἰκοι τι-
 μῶν ἀπεστέρηται καὶ πολλῶν ἄλλων ἐλπίδων, καὶ μετ- e
 ζον ἰσχυσαν αἱ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων κολακείαι
 3 τῶν εὐεργεσιῶν τῶν τούτου. διὸ δὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς
 αἰὲ προσιέναι διανοούμενος ὀκνηρῶς εἶχεν, οὐχ ὥς
 ἅπαντας ὁμοίους εἶναι νομίζων τοὺς ὑπὲρ αὐτὸν ὄν- 415
 τας, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς ἐκείνους γεγεννημένας δυσχε-
 ρείας καὶ πρὸς τὰς παρ' ὑμῶν ἐλπίδας ὀθυμότερος ἦν,
 παραπλήσιον, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, πεπονθὼς τῶν πεπλευ-
 κότων τισὶν, οἱ τὸ πρῶτον ὅταν χρήσωνται χειμῶ-
 σιν, οὐκέτι θαρροῦντες εἰσβαίνουσιν εἰς θάλατταν,
 καίπερ εἰδότες, ὅτι καὶ καλοῦ πλοῦ πολλάκις ἐπιτυ-
 χεῖν ἐστίν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ συνέστηκέ σοι, καλῶς

- 9 ποιεί. λογίζομαι γὰρ αὐτῷ συνοίσειν, μάλιστα μὲν δ
τῇ φιλανθρωπίᾳ τῇ σῇ στοχαζόμενος, ἣν ἔχειν ὑπέ-
ληφαι παρὰ τοῖς ἔξωθεν ἀνθρώποις, ἔπειτα νομίζων
οὐκ ἄγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντων ἡδιστόν ἐστι καὶ λυ-
σιτελέστατον πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶ-
σθαι ταῖς εὐεργεσίαις καὶ τοὺς τοιούτους εὖ ποιεῖν,
ὑπὲρ ὧν πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων ὑμῖν χάριν ἔχουσιν.
ἅπαντες γὰρ οἱ χαριέντες τοὺς τοῖς σπουδαίοις τῶν
ἀνδρῶν καλῶς ὁμιλοῦντας ὁμοίως ἐπαινοῦσι καὶ τι- c
μῶσιν ὥσπερ αὐτοὶ τῶν ὀφειλειῶν ἀπολαύοντες.
- 10 (β'.) Ἀλλὰ γὰρ Διόδοτον αὐτὸν οἶμαι μάλιστα σε
προτρέψεσθαι πρὸς τὸ φροντίζειν αὐτοῦ. συνέπειθον
δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν ὑμετέρων ἀντέχεσθαι πραγ-
μάτων καὶ παραδόνθ' ὑμῖν αὐτὸν ὥσπερ μαθητὴν
εἰς τοῦμπροσθε πειραθῆναι προελθεῖν. ὁ δὲ ταῦτά
μου λέγοντος ἐπιθυμεῖν μὲν ἔφασκε τῆς ὑμετέρας φι-
λίας, οὐ μὴν ἀλλὰ παραπλήσιόν τι πεπονθέναι πρὸς d
11 αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας. ἐκείνους τε
γὰρ νικᾶν μὲν ἂν βούλεσθαι, καταβῆναι δ' εἰς αὐ-
τοὺς οὐκ ἂν τολμῆσαι διὰ τὸ μὴ μετεσχηκέναι φώμης
ἀξίας τῶν στεφάνων, τῶν τε παρ' ὑμῶν τιμῶν εὖξα-
σθαι μὲν ἂν τυχεῖν, ἐφίξεσθαι δ' αὐτῶν οὐ προσδο-
κᾶν· τὴν τε γὰρ ἀπειρίαν τὴν αὐτοῦ καταπεπληχθαι
καὶ τὴν λαμπρότητα τὴν ὑμετέραν, ἔτι δὲ καὶ τὸ σω-
μάτιον οὐκ εὐκρινὲς ὃν ἄλλ' ἔχον ἅττα σίνη νομίζειν e
ἐμποδίζειν αὐτὸν πρὸς πολλὰ τῶν πραγμάτων.
- 12 (γ'.) Οὗτος μὲν οὖν, ὃ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ συμφέ-
ρειν, τοῦτο πράξει· σὺ δ' ἂν τε περὶ ὑμᾶς ἂν θ' ἡσυ-
χίαν ἔχων διατρίβῃ περὶ τούτους τοὺς τόπους, ἐπιμε- 416
λοῦ καὶ τῶν ἄλλων μὲν ἀπάντων, ὧν ἂν τυγχάνῃ θεό-
μενος, μάλιστα δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τούτου καὶ
τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, νομίσας ὥσπερ παρακαταθήκη.

ἔχειν[τοῦτον] παρὰ τε τοῦ γήρως ἡμῶν, ὃ προσηκόν-
τως ἂν πολλῆς τυγχάνοι προνοίας, καὶ τῆς δόξης τῆς
ὑπαρχούσης, εἰ τινος ἄρα σπουδῆς ἐστὶν ἀξία, καὶ τῆς
εὐνοίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, ἣν ἔχων ἅπαντα τὸν χρόνον
13 διατετέλεκα. καὶ μὴ θαυμάσης, μήτ' εἰ μακροτέραν
γέγραφα τὴν ἐπιστολὴν μήτ' εἰ τι περιεργότερον καὶ
πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ· πάντων γὰρ
τῶν ἄλλων ἀμελήσας ἐνὸς μόνου ἐφρόντισα, τοῦ φαι-
νῆναι σπουδάζων ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλε-
στάτων μοι γεγενημένων.

5.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ω Ι.

- (α΄.) Πρὸς τὸν πατέρα σου γράφων ἐπιστολὴν 416
ἄτοπον ᾧμην ποιήσειν, εἰ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σὲ τό-
πον ἐκείνῳ μήτε προσεργῶ μήτ' ἀσπάζομαι μήτε
γράφω τι τοιοῦτον, ὃ ποιήσῃ τοὺς ἀναγνόντας μὴ
νομίζειν ἤδη με παραφρονεῖν διὰ τὸ γήρας μηδὲ παν-
τάπασι ληρεῖν ἀλλ' ἔτι τὸ καταλελειμμένον μου μέρος
καὶ λοιπὸν ὃν οὐκ ἀνάξιον εἶναι τῆς δυνάμεως, ἣν
ἔσχον νεώτερος ὢν.
- 2 (β΄.) Ἀκούω δέ σε πάντων λεγόντων, ὥς φιλάν-
θρωπος εἶ καὶ φιλαθῆναιος καὶ φιλόσοφος, οὐκ ἀφρό-
νως ἀλλὰ νοῦν ἐχόντως. τῶν τε γὰρ πολιτῶν ἀποδέ-
χεσθαι σε τῶν ἡμετέρων οὐ τοὺς ἡμεληκότας αὐτῶν
καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας, ἀλλ' οἷς
συνδιατρίβων τ' οὐκ ἂν λυπηθείης, συμβάλλων τε καὶ 417
κοινωνῶν πραγμάτων οὐδὲν ἂν βλαβείης οὐδ' ἀδικη-
θείης, οἷοις περ χρὴ πλησιάζειν τοὺς εὖ φρονούντας·
- 3 τῶν τε φιλοσοφῶν οὐκ ἀποδοκιμάζειν μὲν οὐδὲ τὴν
περὶ τὰς ἐριδας ἀλλὰ νομίζειν εἶναι πλεονεκτικὴν ἐν
ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς, οὐ μὲν ἀρμόττειν οὔτε τοῖς τοῦ

πλήθους προεστῶσιν οὔτε τοῖς τὰς μοναρχίας ἔχουσιν οὔδ' ἄρ' συμφέρον οὔδ' ἐπὶ πρέπον ἐστὶ τοῖς μείζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν οὔτ' αὐτοῖς ἐρίξιν πρὸς τοὺς συμ- b πολιτευομένους οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπουν πρὸς ἀν- 4 τοὺς ἀντιλέγειν. ταύτην μὲν οὖν οὐκ ἀγαπᾶν σε τὴν διατριβὴν, προαιρεῖσθαι δὲ τὴν παιδείαν τὴν περὶ τοὺς λόγους, οἷς χρῶμεθα περὶ τὰς πράξεις τὰς προσ- πιπτούσας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν καὶ μεθ' ὧν βουλευόμεθα περὶ τῶν κοινῶν· δι' ἣν νῦν τε δοξάζειν περὶ τῶν μελλόντων ἐπιεικῶς, τοῖς τ' ἀρχομένοις προστάττειν οὐκ ἀνοήτως, ἀλλ' οὐκ ἀπείπειν ἑκάστους, c ἐπιστήσει, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ δικαίων καὶ τῶν τούτοις ἐναντίων ὀρθῶς κρίνειν, πρὸς δὲ τούτοις τιμᾶν τε καὶ κολάζειν, ὡς προσήκόν ἐστιν ἑκατέρους. 5 σωφρονεῖς οὖν νῦν ταῦτα μελετῶν· ἐλπίδας γὰρ τῷ τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχεις, ὡς, ἂν πρεσβύτερος γενόμενος ἐμμείνῃς τούτοις, τοσοῦτον προέξεις τῇ φρονήσει τῶν ἄλλων, ὅσον περὶ ὁ πατήρ σου διενήνοχεν ὑπάντων.

6.

ΤΟΙΣ ΙΑΣΟΝΟΣ ΠΑΙΣΙΝ.

(α'.) Ἀπήγγειλέ τίς μοι τῶν πρεσβευσάντων ὡς 417 ὑμᾶς, ὅτι καλέσαντες αὐτὸν ἄνευ τῶν ἄλλων ἐρωτή- σαιτ' εἰ πεισθεῖν ἂν ἀποδημῆσαι καὶ διατρίψαι παρ' 418 ὑμῖν. ἐγὼ δ' ἔνεκα μὲν τῆς Ἰάσονος καὶ Πολυαλκοῦς ξενίας ἡδέως ἂν ἀφικοίμην ὡς ὑμᾶς· οἶμαι γὰρ ἂν τὴν ὁμιλίαν τὴν γενομένην ἅπασιν ἡμῖν συνενεγκεῖν· 2 ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζει με πολλὰ, μάλιστα μὲν τὸ μὴ δύνασθαι πλανᾶσθαι καὶ τὸ μὴ πρέπειν ἐπιξενουῖσθαι τοῖς τηλικούτοις, ἔπειθ' ὅτι πάντες οἱ πυθόμενοι τὴν ἀποδημίαν δικαίως ἂν μου καταφρονήσειαν, εἰ προη- b

ρημένος τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἄγειν ἐπὶ γήρως ἀποδημεῖν ἐπιχειροῖν, ὅτ' εἰκὸς ἦν, εἰ καὶ πρότερον ἄλλοθὶ που διέτριβον, νῦν οἰκαδὲ σπεύδειν, οὕτως
 3 ὑπογυίου μοι τῆς τελευτῆς οὔσης. πρὸς δὲ τοῦτοις φοβοῦμαι καὶ τὴν πόλιν· χρη γὰρ τάληθ' ἔλεγειν. ὁρῶ γὰρ τὰς συμμαχίας τὰς πρὸς αὐτὴν γιγνομένας ταχέως διαλυομένας. εἰ δὴ τι συμβαίῃ καὶ πρὸς ὑμᾶς τοιοῦτον, εἰ καὶ τὰς αἰτίας καὶ τοὺς κινδύνους δια- c
 φρηγεῖν δυνηθείην, ὃ χαλεπὸν ἐστίν, ἀλλ' οὖν αἰσχυνηθείην ἂν, εἴτε διὰ τὴν πόλιν δόξαίμι τιςιν ὑμῶν ἀμελεῖν, εἴτε δι' ὑμᾶς τῆς πόλεως ὀλιγωρεῖν. μὴ κοινοῦ δὲ τοῦ συμφέροντος ὄντος οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυνηθείην. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' αἷς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν ἃ βούλομαι, τοιαῦται συμβεβήκασιν.

† (β'). Οὐ μὴν περὶ τῶν ἐμαυτοῦ μόνον ἐπιστείλας οἶμαι δεῖν ἀμελεῖν τῶν ὑμετέρων, ἀλλ' ἅπερ ἂν παραγενόμενος πρὸς ὑμᾶς διελέχθην, πειράσομαι d καὶ νῦν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ὅπως ἂν δύνωμαι διεξελεῖν. μηδὲν δ' ὑπολάβητε τοιοῦτον, ὥς ἄρ' ἐγὼ ταύτην ἔγραψα τὴν ἐπιστολὴν οὐχ ἕνεκα τῆς ὑμετέρας ξενίας ἀλλ' ἐπίδειξιν ποιήσασθαι βυυλόμε-
 νος. οὐ γὰρ εἰς τοῦθ' ἤκω μανίας ὥστ' ἀγνοεῖν, ὅτι κρείττω μὲν γράφαι τῶν πρότερον διαδεδομένων οὐκ ἂν δυναίμην, τοσοῦτον τῆς ἀκμῆς ὑστερῶν, χεῖρω δ' ἔξευεγκῶν πολὺ φευλοτέραν ἂν λάβοιμι δόξαν τῆς e
 5 νῦν ἡμῖν ὑπαρχούσης. ἔπειτ' εἴπερ ἐπίδειξι προσ-
 εἶχον τὸν νοῦν ἀλλὰ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἐσπούδαζον, οὐκ ἂν ταύτην ἐξ ἀπασῶν προειλόμην τὴν ὑπόθεσιν, περὶ ἧς χαλεπὸν ἐστὶν ἐπεικῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ πολὺ καλλίους ἐτέρας ἂν εὗρον καὶ μάλλον λόγον ἔχούσας. ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὐδὲ πῶποτ' ἐφιλοτιμήθην †19

ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐφ' ἐτέροις μᾶλλον, ἃ τοὺς πολλοὺς
διαλέληθεν, οὔτε νῦν ἔχων ταύτην τὴν διάνοιαν
δ ἐπραγματευσάμην, ἀλλ' ὑμᾶς μὲν ὁρῶν ἐν πολλοῖς
καὶ μεγάλοις πράγμασιν ὄντας, αὐτὸς δ' ἀποφήνα-
σθαι βουλόμενος, ἣν ἔχω γνώμην περὶ αὐτῶν. ἡγοῦ-
μαι δὲ συμβουλεύειν μὲν ἀκμὴν ἔχειν, αἱ γὰρ ἐμπει-
ρίαι παιδεύουσι τοὺς τηλικούτους καὶ ποιούσι μᾶλλον b
τῶν ἄλλων δύνασθαι καθορᾶν τὸ βέλτιστον, εἰπεῖν
δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς
καὶ διαπεπονημένως οὐκέτι τῆς ἡμετέρας ἡλικίας
ἐστίν, ἀλλ' ἀγαπήν ἄν, εἰ μὴ παντάπασιν ἐκλελυ-
μένως διαλεχθεῖν περὶ αὐτῶν.

- 7 (γ'). Μὴ θαυμάζετε δ' ἂν τι φαίνωμαι λέγων ὧν
πρότερον ἀκηκόατε· τῷ μὲν γὰρ ἴσως ἄκων ἂν ἐντύ-
χοιμι, τὸ δὲ καὶ προειδώς, εἰ πρέπον εἰς τὸν λόγον
εἴη, προσλάβοιμι· καὶ γὰρ ἂν ἄτοκος εἴην, εἰ τοὺς ἄλ- c
λους ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους αὐτὸς μόνος ἀπε-
χοιμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τούτου
δ' ἔνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι τὸ πρῶτον ἐπιφερόμε-
8 νον ἐν τῶν τεθρυλημένων ἐστίν. εἰθισμαι γὰρ λέγειν
πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν διατρί-
βοντας, ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ λόγῳ
καὶ τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι διαπρακτέον ἐστίν· ἐπει-
δὲν δὲ τοῦθ' εὗρωμεν καὶ διακριβωσώμεθα, ζητητέον d
εἶναι φημι τὰς ἰδέας, δι' ὧν ταῦτ' ἐξεργασθήσεται καὶ
λήψεται τέλος, ὅπερ ὑπεθέμεθα. καὶ ταῦτα φράζω
μὲν ἐπὶ τῶν λόγων, ἔστι δὲ τοῦτο στοιχεῖον καὶ κατὰ
τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ κατὰ τῶν ὑμετέρων πραγμά-
9 των. οὐδὲν γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πραχθῆναι νοῦν ἔχόντως,
ἂν μὴ τοῦτο πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογίσῃσθε
καὶ βουλευσῃσθε, πῶς χρὴ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον e
ὑμῶν αὐτῶν προστεῖναι καὶ τίνα βίον προελέσθαι καὶ

ποιίας δόξης ὀριγνηθῆναι καὶ ποτέρας τῶν τιμῶν ἀγα-
πῆσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένης ἢ τὰς παρ' ἀκόν-
των τῶν πολιτῶν· ταῦτα δὲ διορισμένους τότε ἦδη
τὰς πράξεις τὰς καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν σκεπτέον,
ὅπως συντενοῦσι πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐξ ἀρχῆς 420

10 γενομένης. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον ζητοῦντες
καὶ φιλοσοφοῦντες ὥσπερ σκοποῦ κειμένου στοχά-
σεσθε τῇ ψυχῇ καὶ μᾶλλον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμφέ-
ροντος· ἂν δὲ μηδεμίαν ποιήσῃσθε τοιαύτην ὑπό-
θεσιν ἀλλὰ τὸ προσπίπτον ἐπιχειρήτε πράττειν, ἀναγ-
κατὸν ἔστιν ὑμᾶς ταῖς διανοίαις πλανᾶσθαι καὶ
πολλῶν διαμαρτάνειν πραγμάτων.

11 (δ'). Ἴσως ἂν οὖν τις τῶν εἰκῇ ζῆν προηρημένων b
τοὺς μὲν τοιούτους λογισμοὺς διασύρειν ἐπιχειρή-
σειεν, ἀξιώσειε δ' ἂν ἦδη με συμβουλεύειν περὶ τῶν
προειρημένων. ἔστιν οὖν οὐκ ὀκνητέον ἀποφῆνασθαι
περὶ αὐτῶν, ἃ τυγχάνω γινώσκων. ἐμοὶ γὰρ αἴρε-
τώτερος ὁ βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων ὁ τῶν ιδιωτευ-
όντων ἢ τῶν τυραννούντων, καὶ τὰς τιμὰς ἡδίστους
ἡγοῦμαι τὰς ἐν ταῖς πολιτείαις ἢ τὰς ἐν ταῖς μοναρχίαις·

12 καὶ περὶ τούτων λέγειν ἐπιχειρήσω. καίτοι μ' οὐ λέλη- c
θεν, ὅτι πολλοὺς ἔξω τοὺς ἐναντιουμένους, καὶ μάλι-
στα τοὺς περὶ ὑμᾶς ὄντας. οἶμαι γὰρ οὐχ ἥκιστα τού-
τους ἐπὶ τὴν τυραννίδα παροξύνειν ὑμᾶς· σκοποῦσι
γὰρ οὐ πανταχῇ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ἀλλὰ πολλὰ
παραλογίζονται σφᾶς αὐτοὺς. τὰς μὲν γὰρ ἐξουσίας
καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰς ἡδονὰς ὀρώσιν καὶ τούτων ἀπολαύ-
σεσθαι προσδοκῶσι, τὰς δὲ ταραχὰς καὶ τοὺς φόβους
καὶ τὰς συμφορὰς τὰς τοῖς ἄρχουσι συμπιπτούσας καὶ d
τοῖς φίλοις αὐτῶν οὐ θεωροῦσιν, ἀλλὰ πεπόνθασιν
ὅπερ οἱ τοῖς αἰσχίστοις καὶ παρανομωτάτοις τῶν ἐρ-
13 γων ἐπιχειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκείνοι τὰς μὲν πονηρίας

τὰς τῶν πραγμάτων οὐκ ἀγνοοῦσιν, ἐλπίζουσι δ' ὅσον μὲν ἀγαθόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, τοῦτο μὲν ἐκλήψεσθαι, τὰ δὲ δεινὰ πάντα τὰ προσόντα τῷ πράγματι καὶ τὰ κακὰ διαφεύξεσθαι, καὶ διοικήσειν τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς οὕτως, ὥστε τῶν μὲν κινδύνων εἶναι
 14 πόρρω, τῶν δ' ὀφελειῶν ἐγγύς. τοὺς μὲν οὖν ταύτην ἔχοντας τὴν διάνοιαν ζηλῶ τῆς ῥαθυμίας, αὐτοὺς δ' αἰσχυρθεῖν ἄν, εἰ συμβουλευῶν ἐτέροις ἐκείνων ἀμελήσας τὸ ἑμαυτῷ συμφέρον ποιούην καὶ μὴ παντά-
 πασις ἔξω θείς ἑμαυτὸν καὶ τῶν ὀφελειῶν καὶ τῶν 421
 ἄλλων ἀπάντων τὰ βέλτιστα παραινοίην. ὥς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, οὕτω μοι προσέχετε τὸν νοῦν. . . . .
 . . . . .

7.

T I M O T E O I.

(α΄.) Περὶ μὲν τῆς οἰκειότητος τῆς ὑπαρχούσης 421
 ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους οἶμαί σε πολλῶν ἀνηκοέναι, συγχαίρω δέ σοι πυνθανόμενος, πρῶτον μὲν ὅτι τῇ δυναστείᾳ τῇ παρούσῃ κάλλιον χρῆ τοῦ πατρὸς καὶ φρονιμώτερον, ἔπειθ' ὅτι προαιρεῖ δόξαν καλὴν κτήσασθαι μᾶλλον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. σημεῖον γὰρ οὐ μικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς ἀλλ' ὥς δυνατόν ἐργιστοί, ταύτην ἔχων τὴν γνώμην· ὥστ' ἦν ἐμμεύνης τοῖς περὶ σοῦ νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις τῶν ἐγκωμιασομένων τὴν τε φρόνησιν τὴν σὴν καὶ τὴν
 2 προαίρεσιν ταύτην. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ διηγγελμένα περὶ τοῦ πατρὸς σου συμβαλεῖσθαι μεγάλην πίστιν πρὸς τὸ δοκεῖν εὖ φρονεῖν σε καὶ διαφέρειν τῶν ἄλλων· εἰώθασι γὰρ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πατέρων τῶν

εὐδοκιμούντων γεγονότας, ὥς τοὺς ἐκ τῶν δυσκόλων καὶ χαλεπῶν. ἣν περ φαίνονται μηδὲν ὅμοιοι τοῖς γονεῦσιν ὄντες. μᾶλλον γὰρ ἐπὶ πάντων κεχαρισμένον αὐτοῖς ἐστὶ τὸ παρὰ λόγον συμβαῖνον ἀγαθὸν τῶν εἰκότως καὶ προσηκόντως γιγνομένων.

- 3 (β'.) Ὡν ἐνθυμούμενον χρὴ ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν, ἐξ ὅτου τρόπου καὶ μετὰ τίνων καὶ τίσι συμβούλοις χρώμενος τὰς τε τῆς πόλεως ἀτυχίας ἐπανορθώσεις καὶ τοὺς πόλεις ἐπὶ τε τὰς ἐργασίας καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψεις καὶ ποιήσεις αὐτοὺς ἥδιον 422 ζῆν καὶ θαρραλεώτερον ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἔργα τῶν ὀρθῶς καὶ φρονίμως τυ-
4 ραννευόντων. ὧν ἐνιοι καταφρονήσαντες οὐδὲν ἄλλο σκοποῦσι, πλὴν ὅπως αὐτοὶ θ' ὥς μετὰ πλείστης ἀσελγείας τὸν βίον διάξουσιν, τῶν τε πολιτῶν τοὺς βελτίστους καὶ πλουσιωτάτους [καὶ φρονιμωτάτους] λυμα-
νοῦνται καὶ δασμολογήσουσι, κακῶς εἰδότες, ὅτι προσήκει τοὺς εὐ φρονούντας καὶ τὴν τιμὴν ταύτην ἔχοντας μὴ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς αὐτοῖς ἡδονὰς b
παρασκευάζειν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις τοὺς πο-
5 λίτας εὐδαιμονεστέρους ποιεῖν, μηδὲ πικρῶς μὲν καὶ χαλεπῶς διακεῖσθαι πρὸς ἅπαντας, ἀμελεῖν δὲ τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἀλλ' οὕτω μὲν πράως καὶ νομίμως ἐπιστατεῖν τῶν πραγμάτων ὥστε μηδὲνα τολμᾶν αὐ-
τοῖς ἐπιβουλεύειν, μετὰ τοσαύτης δ' ἀκριβείας τὴν τοῦ σώματος ποιεῖσθαι φυλακὴν ὥς ἀπάντων αὐτοὺς c
ἀνελεῖν βουλομένων. ταύτην γὰρ τὴν διάνοιαν ἔχον-
τες αὐτοὶ τ' ἂν ἔξω τῶν κινδύνων εἰεν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκίμοιεν· ὧν ἀγαθὰ μείζω χαλεπὸν εὐρεῖν
6 ἐστίν. ἐνεθυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὥς εὐτυχῶς ἅπαντ' αὖ σοι συμβέβηκεν. τὴν μὲν γὰρ εὐπορίαν, ἣν ἀναγκαῖον ἦν κτήσασθαι μετὰ βίας καὶ τυραννικῶς

καὶ μετὰ πολλῆς ἀπεχθείας, ὁ πατήρ σοι καταλέλοιπε, τὸ δὲ χρῆσθαι τούτοις καλῶς καὶ φιλανθρωπῶς ἐπὶ σοὶ ὁ γέγονεν· ὦν χρή σε πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν.

- 7 (γ'). Ἄ μὲν οὖν ἐγὼ γιννώσκω, ταυτ' ἐστίν· ἔχει δ' οὕτως. εἰ μὲν ἐρῶς χρημάτων καὶ μείζονος δυναστείας καὶ κινδύνων, δι' ὧν αἱ κτήσεις τούτων εἰσὶν, ἐτέρους σοι συμβούλους παρακλητέον· εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἔχεις, ἀρετῆς δὲ καὶ δόξης καλῆς καὶ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοίας ἐπιθυμεῖς, τοῖς τε λόγοις ^ε τοῖς ἐμοῖς προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστὶ καὶ τοῖς καλῶς τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν διοικουῖσιν ἀμιλλητέον καὶ πει-
8 ρατέον αὐτῶν διενεγκεῖν. ἀκούω δὲ Κλέομμιν τὸν ἐν Μηθύμνῃ ταύτην ἔχοντα τὴν δυναστείαν περὶ τε τὰς ἄλλας πράξεις καλὸν κάγαθόν εἶναι καὶ φρόνιμον, καὶ τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ τῶν πολιτῶν τινας ἀπο-
κτείνειν ἢ φυγαδεύειν ἢ δημεύειν τὰς οὐσίας ἢ ποι- 423
εἶν ἄλλο τι κακόν, ὥστε πολλὴν μὲν ἀσφάλειαν πα-
ρέχειν τοῖς συμπολιτευομένοις, κατάγειν δὲ τοὺς φεύ-
9 γοντας, ἀποδιδόναι δὲ τοῖς μὲν κατιοῦσι τὰς κτήσεις, ἐξ ὧν ἐξέπεσον, τοῖς δὲ πριαμένοις τὰς τιμὰς τὰς ἐκά-
στοις γιγνομένης, πρὸς δὲ τούτοις καθοπλίζειν ἅπαν-
τας τοὺς πολίτας, ὥς οὐδενὸς μὲν ἐπιχειρήσοντος
περὶ αὐτὸν νεωτερίζειν, ἣν δ' ἄρα τινὲς τολμήσωσιν,
ἡγούμενον λυσιτελεῖν αὐτῷ τεθνάναι τοιαύτην ἀρε- ^β
τὴν ἐνδειξαμένῳ τοῖς πολίταις μᾶλλον ἢ ζῆν πλείω
χρόνον τῇ πόλει τῶν μεγίστων κακῶν αἰτιονγενόμενον.
- 10 (δ'). Ἔτι δ' ἂν πλείω σοι περὶ τούτων διελέχθην, ἴσως δ' ἂν καὶ χαριέστερον, εἰ μὴ παντάπασιν ἔδει με διὰ ταχέων γράψαι τὴν ἐπιστολήν. νῦν δὲ σοὶ μὲν αὐθις συμβουλευόμεν, ἂν μὴ κωλύσῃ με τὸ γῆ-
ρας, ἐν δὲ τῷ παρόντι περὶ τῶν ἰδίων δηλώσομεν.
(ε'). Αὐτοκράτωρ γὰρ ὁ τὰ γράμματα φέρων οἰκείως ^ε

- 11 ἡμῖν ἔχει· περὶ τε γὰρ τὰς διατριβὰς τὰς αὐτὰς γεγόμεναμεν καὶ τῇ τέχνῃ πολλάκις αὐτοῦ κέχρηται καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ὥς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. διὰ δὲ ταῦτα πάντα βουλοίμην ἂν σε καλῶς αὐτῷ χρῆσασθαι καὶ συμφερόντως ἀμφοτέροισι ὑμῖν, καὶ γενέσθαι φανερόν, ὅτι μέρος τι καὶ δι' ἐμὲ γίνεταιί τι τῶν δεόντων αὐτῷ.
- 12 (ς.) Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ σοὶ μὲν οὕτως ἐπιστέλλω^d προθύμως, Κλεάρχου δὲ μηδὲν πώποτ' ἐδεήθην. σχεδὸν γὰρ ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῶν καταπλέοντες σὲ μὲν ὁμοίον φασιν εἶναι τοῖς βελτίστοις τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων, Κλεάρχον δὲ κατὰ μὲν ἐκείνον τὸν χρόνον, ὅτ' ἦν παρ' ἡμῖν, ὠμολόγουν, ὅσοι περ ἐνέτυχον, ἐλευθεριώτατον εἶναι καὶ πραότατον καὶ φιλανθρωπότατον τῶν μετεχόντων τῆς διατριβῆς· ἐπειδὴ δὲ τὴν δύναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν ὥστε πάντας
- 13 θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γιννώσκοντας. πρὸς μὲν οὖν ἐκείνον διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀπηλλοτριώθην· σὲ δ' ἀποδέχομαι καὶ πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν οἰκείως διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ ταχέων, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχεις ἡμῖν· Αὐτοκράτορός⁴²⁴ τε γὰρ ἐπιμελήσει καὶ πέμψει ἐπιστολὴν ὥς ἡμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν καὶ ξενίαν τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν. ἔρρωσο, κἄν του δέῃ τῶν παρ' ἡμῖν, ἐπιστέλλε.

8.

ΤΟΙΣ ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ ΑΡΧΟΤΣΙΝ.

(α'.) Οἱ παῖδες οἱ Ἀφαρέως, ὕειδεις δ' ἐμοί, παιδευθέντες ὑπ' Ἀγήνορος τὰ περὶ τὴν μουσικὴν, ὅπως ἐδεήθησάν μου γράμματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἄλλων τινὰς κατηγάγετε φυγά-

- δων, καὶ τοῦτον καταδέξησθε καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς. λέγοντος δέ μου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δέδοικα, μὴ λίαν ἄτοκος εἶναι δόξω καὶ περιεργος, ζητῶν εὐ-
ρίσκεσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος παρ' ἀνδρῶν, οἷς οὐδὲ πώποτε πρότερον οὔτε διελέχθην οὔτε συνήθης c
έγενόμην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐλιπάρουν.
- 2 ὥς δ' οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαινεν ὧν ἡλπίζον, ἅπασι
ἦσαν καταφανεῖς ἀηδῶς διακείμενοι καὶ χαλεπῶς φέ-
ροντες. ὁρῶν δ' αὐτοὺς λυπουμενούς μᾶλλον τοῦ
προσήκοντος, τελευτῶν ὑπεσχόμην γράψειν τὴν ἐπι-
στολὴν καὶ πέμψειν ὑμῖν. ὑπὲρ μὲν οὖν τοῦ μὴ δικαίως
ἂν δοκεῖν μωρὸς εἶναι μὴδ' ὀχληρὸς ταῦτ' ἔχω λέγειν.
- 3 (β'). Ἐγοῦμαι δὲ καλῶς ὑμᾶς βεβουλεῦσθαι καὶ d
διαλλαττομένους τοῖς πολίταις τοῖς ὑμετέροις, καὶ πει-
ρωμένους τοὺς μὲν φεύγοντας ὀλίγους ποιεῖν, τοὺς
δὲ συμπολιτευομένους πολλοὺς, καὶ μιμουμένους τὰ
περὶ τὴν στάσιν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. μάλιστα δ'
ἂν τις ὑμᾶς ἐπαινέσειεν, ὅτι τοῖς κατιοῦσιν ἀποδίδοτε
τὴν οὐσίαν· ἐπιδείκνυσθε γὰρ καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανε-
ρὸν, ὥς οὐ τῶν κτημάτων ἐπιθυμήσαντες τῶν ἄλλο-
τρίων ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δαίσαντες ἐποίησασθε τὴν 425
4 ἐκβολὴν αὐτῶν. (γ'). Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ μὴδὲν ὑμῖν
έδοξε τούτων μὴδὲ προσεδέχεσθε μὴδένα τῶν φηγά-
δων, τούτους γε νομίζω συμφέρειν ὑμῖν κατάγειν.
αἰσχυρὸν γὰρ τὴν μὲν πόλιν ὑμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολο-
γεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους
ἐν αὐτῇ παρ' ὑμῖν τυγχάνειν γεγονότας, τὸν δὲ προ-
έχοντα τῶν νῦν ὄντων περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδείας
ταύτης φεύγειν ἐκ τῆς τοιαύτης πόλεως, καὶ τοὺς μὲν b
ἄλλους Ἑλλήνας τοὺς διαφέροντας περὶ τι τῶν καλῶν
ἐπιτηδευμάτων, ἅν μὴδὲν προσήκωσι, ποιεῖσθαι πο-
λίτας, ὑμᾶς δὲ τοὺς εὐδοκιμοῦντάς τε παρὰ τοῖς ἄλ-

- λοις καὶ μετασχόντας τῆς αὐτῆς φύσεως περιορᾶν παρ
 5 ἑτέροις μετοικούντας. θαυμάζω δ' ὅσαι τῶν πόλεων
 μειζόνων ὠρεῶν ἀξιούσι τοὺς ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀ-
 γῶσι κατορθοῦντας μᾶλλον ἢ τοὺς τῇ φρονήσει καὶ
 τῇ φιλοπονίᾳ τι τῶν χρησίμων εὐρίσκοντας, καὶ μὴ c
 συνορῶσιν, ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τὴν ῥώμην καὶ
 τὸ τάχος δυνάμεις συναποθνήσκειν τοῖς σώμασιν, αἱ
 δ' ἐπιστῆμαι παραμένειν ἅπαντα τὸν χρόνον ὠφελού-
 6 σαι τοὺς χρωμένους αὐταῖς. ὧν ἐνθυμουμένους χρῆ
 τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πλείστου μὲν ποιεῖσθαι τοὺς
 καλῶς καὶ δικαίως τῆς αὐτῶν πόλεως ἐπιστατούντας,
 δευτέρους δὲ τοὺς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτῇ καλὴν συμ-
 βαλέσθαι δυνάμενους· ἅπαντες γὰρ ὥσπερ δεῖγματι d
 τοῖς τοιούτοις χρωμένοι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συμ-
 πολιτευομένους ὁμοίους εἶναι τούτοις νομίζουσιν.
- 7 (δ'.) Ἴσως οὖν εἰποι τις ἂν, ὅτι προσήκει τοὺς
 εὐφρόσθαι τι βουλομένους μὴ τὸ πρᾶγμα μόνον ἐπαι-
 νεῖν ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδεικνύναι δικαίως
 ἂν τυγχάνοντας, περὶ ὧν ποιοῦνται τοὺς λόγους.
- (ε'.) Ἐχει δ' οὕτως. ἐγὼ τοῦ μὲν πολιτεύεσθαι καὶ
 ῥητορεύειν ἀπέστην· οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανὴν
 οὔτε τόλμαν· οὐ μὴν παντάπασιν ἄχρηστος ἔφυν οὐδ' e
 ἀδόκιμος, ἀλλὰ τοῖς τε λέγειν προηρημένοις ἀγαθόν
 τι περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων φανείην ἂν
 καὶ σύμβουλος καὶ συναγωνιστὴς γεγεννημένος, αὐ-
 τός τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ τῆς ἐλευθε- 426
 ρίας καὶ τῆς αὐτονομίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἢ σύμπαν-
 8 τες οἱ τὰ βήματα κατατετριφότες. ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἂν
 μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν· μάλιστα γὰρ ἐπι-
 θυμοῦντες διατελεῖτε τῆς τοιαύτης καταστάσεως. οἶ-
 μαι δ' ἂν, εἰ Κόνων μὲν καὶ Τιμόθεός ἐτύγχανον ζῶντες,
 Διόφαντος δ' ἦκεν ἐκ τῆς Ἀσίας, πολλὴν ἂν αὐτοὺς

ποιήσασθαι σπουδὴν, εὐρέσθαι με βουλομένους ὧν τυγχάνω δεόμενος. περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ κλείω^b λέγειν· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν οὕτως ἐστὶ νέος οὐδ' ἐπιλήσμων, ὅστις οὐκ οἶδε τὰς ἐκείνων εὐεργεσίας.

9 (ε'.) Οὕτω δ' ἂν μοι δοκεῖτε κάλλιστα βουλευσασθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψαισθε, τίς ἐστὶν ὁ δεόμενος καὶ ὑπὲρ ποίων τινῶν ἀνθρώπων. εὐρήσετε γὰρ ἐμὲ μὲν οἰκειότατα κεχρημένον τοῖς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις γεγενημένοις ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑπὲρ ὧν δὲ δεόμαι τοιούτους ὄντας, οἷους τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ὄντας μὴ λυπεῖν, τοῖς δὲ^c νεωτέροις διατριβὴν παρέχειν ἡδεῖαν καὶ χρησίμην καὶ πρόπουσαν τοῖς τηλικούτοις.

10 (ζ'.) Μὴ θαναμάζετε δ' εἰ προθυμότερον καὶ διὰ μακροτέρων [τῶν ἄλλων] γέγραφα τὴν ἐπιστολήν· βούλομαι γὰρ ἀμφοτέρα, τοῖς τε παισὶν ἡμῶν χαρίσασθαι καὶ ποιῆσαι φανερόν αὐτοῖς, ὅτι, καὶ μὴ δημηγορῶσι μηδὲ στρατηγῶσιν ἀλλὰ μόνον μιμῶνται τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, οὐκ ἡμελημένως διάξουσιν ἐν τοῖς Ἑλλησιν. ἔν ἐτι λοιπόν· ἂν ἄρα δόξη τι τούτων ὑμῖν πράττειν, Ἀγήνορι τε δηλώσατε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τι καὶ δι' ἐμὲ τυγχάνουσιν ὧν ἐπεθύμουν.

9.

ΑΡΧΙΔΑΜΩ Ι.

(α'.) Εἰδὼς ὃ Ἀρχίδαμε πολλοὺς ὠρμημένους⁴³⁴ δγκωμιάζειν σὲ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸ γένος ὑμῶν, εἰλόμην τοῦτον μὲν τὸν λόγον, ἐπειδὴ λίαν ῥάδιος ἦν, ἐκείνοις παραλιπεῖν, αὐτὸς δὲ σε διανοοῦμαι παρακαλεῖν ἐπὶ στρατηγίας καὶ στρατείας οὐδὲν ὁμοίας ταῖς νῦν ἐνεσκηκυῖαις, ἀλλ' ἐξ ὧν μεγάλων ἀγαθῶν

αἷτιος γενήσῃ καὶ τῇ πόλει τῇ σαντοῦ καὶ τοῖς Ἑλλη-
 2 σιν ἄπασιν. ταύτην δ' ἐποίησάμην τὴν αἴρεσιν, οὐκ
 ἄγνοῶν τῶν λόγων τὸν εὐμεταχειριστότερον ἀλλ'
 ἀκριβῶς εἰδὼς, ὅτι πράξεις μὲν εὐρεῖν καλὰς καὶ με-
 γάλας καὶ συμφερούσας χαλεπὸν καὶ σπάνιον ἐστίν,
 ἐπαινέσαι δὲ τὰς ἀρετὰς τὰς ὑμετέρας ῥαδίως οἷός τ'
 ἂν ἐγενόμην. οὐ γὰρ ἔδει με παρ' ἐμαντοῦ πορίζε-
 σθαι τὰ λεχθησόμενα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμῖν
 πεπραγμένων τοσαύτας ἂν καὶ τοιαύτας ἀφορμὰς ἔλα-
 βον ὥστε τὰς περὶ τῶν ἄλλων εὐλογίας μὴδὲ κατὰ
 μικρὸν ἐναμίλλους γενέσθαι τῇ περὶ ὑμᾶς φηθείσῃ.
 3 (β'). Πῶς γὰρ ἂν τις ἢ τὴν εὐγένειαν ὑπερεβάλετο
 τῶν γεγονότων ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Διὸς, ἣν πάντες
 ἴσασι μόνους ὑμῖν ὁμολογουμένως ὑπάρχουσιν, ἢ τὴν
 ἀρετὴν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τὰς Δωρικὰς πόλεις κτι-
 σάντων καὶ τὴν χώραν ταύτην κατασχόντων, ἢ τὸ
 πλήθος τῶν κινδύνων καὶ τῶν τροπαίων τῶν διὰ τὴν
 4 ὑμέτεραν ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν σταθέντων; τίς δ'
 ἂν ἠπόρησε, διεξιέναι βουληθεὶς τὴν ἀνδρίαν ὅλης τῆς
 πόλεως καὶ σωφροσύνην καὶ πολιτείαν τὴν ὑπὸ τῶν
 προγόνων τῶν ὑμετέρων συνταχθεῖσαν; πόσοις δ' ἂν
 λόγοις ἐξεγένετο χρήσασθαι περὶ τὴν φρόνησιν τοῦ σοῦ 435
 πατρὸς καὶ τὴν ἐν ταῖς συμφοραῖς διοίκησιν καὶ τὴν
 μάχην τὴν ἐν τῇ πόλει γενομένην, ἥς ἡγεμὼν σὺ κα-
 ταστὰς καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς πολλοὺς κινδυνεύσας
 καὶ πάντων διενεγκὼν αἷτιος ἐγένου τῇ πόλει τῆς
 σωτηρίας, οὗ κάλλιον ἔργον οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν;
 5 οὔτε γὰρ πόλεις ἔλειν οὔτε πολλοὺς ἀποκτείνειν τῶν
 πολεμίων οὔτω μέγα καὶ σεμνὸν ἐστίν, ὥς ἐκ τῶν
 τοιούτων κινδύνων σῶσαι τὴν πατρίδα, μὴ τὴν τυ-
 χούσαν ἀλλὰ τὴν τοσοῦτον ἐπ' ἀρετῇ διενεγκούσαν.
 περὶ ὧν μὴ κομψῶς ἀλλ' ἀπλῶς διελθὼν, μὴδὲ τῇ

λέξει κοσμήσας ἀλλ' ἐξαριθμήσας μόνον καὶ χύθην
εἰπὼν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν εὐδοκιμήσειεν.

- 6 (γ'.) Ἐγὼ τοίνυν δυνηθεὶς ἂν καὶ περὶ τούτων
ἐξαρκούντως διαλεχθῆναι, καὶ κεῖνο γινώσκων, πρῶ-
τον μὲν ὅτι ῥᾶόν ἐστι περὶ τῶν γεγεννημένων εὐπόρως
ἐπιδραμεῖν ἢ περὶ τῶν μελλόντων νοῦν ἔχοντως εἰ-
πεῖν, ἔπειθ' ὅτι πάντες ἄνθρωποι πλείω χάριν ἔχουσι
τοῖς ἐπαινοῦσιν ἢ τοῖς συμβουλευούσι, τοὺς μὲν γὰρ
ὡς εὖνους ὄντας ἀποδέχονται, τοὺς δ' ἂν μὴ κελευ-
7 σθέντες παραινῶσιν, ἐνοχλεῖν νομίζουσιν, ἀλλ' ὅμως
ἅπαντα ταῦτα προειδὼς τῶν μὲν πρὸς χάριν ἂν ῥη-
θέντων ἀπεσχόμην, περὶ δὲ τοιούτων μέλλω λέγειν,
περὶ ὧν οὐδεὶς ἂν ἄλλος τολμήσειεν, ἡγούμενος δεῖν
τοὺς ἐπισκεΐας καὶ φρονήσεως ἀμφισβητοῦντας μὴ
τοὺς ῥᾳστούς προαιρεῖσθαι τῶν λόγων ἀλλὰ τοὺς
ἐργωδεστάτους, μηδὲ τοὺς ἡδίστους τοῖς ἀκούουσιν,
ἀλλ' ἐξ ὧν ὠφελήσουσι καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν καὶ
τοὺς ἄλλους Ἕλληνας· ἐφ' οἷσπερ ἐγὼ τυγχάνω νῦν
ἐφεστηκώς.

- 8 (δ'.) Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρᾶττειν ἢ
λέγειν δυναμένων, εἰ μὴδὲ πώποτ' αὐτοῖς ἐπῆλθεν
ἐνθυμηθῆναι περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, μὴδ'
ἐλεῆσαι τὰς τῆς Ἑλλάδος δυσπραξίας οὕτως αἰσχυρῶς
καὶ δεινῶς διατιθεμένης, ἥς οὐδεὶς παραλέλειπται τό-
πος, ὃς οὐ γέμει καὶ μεστὺς ἐστὶ πολέμου καὶ στάσεων
καὶ σφαγῶν καὶ κακῶν ἀναριθμητῶν· ὧν πλείστον μέ-
ρος μετελήφασιν οἱ τῆς Ἀσίας τὴν παραλίαν οἰκοῦν- 436
τες, οὓς ἐν ταῖς συνθήκαις ἅπαντας ἐκδεδώκαμεν οὐ
μόνον τοῖς βαρβάροις ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς
τῆς μὲν φωνῆς τῆς ἡμετέρας κοινωνοῦσι, τῷ δὲ τρόπῳ
9 τῷ τῶν βαρβάρων χρωμένοις· οὓς, εἰ νοῦν εἶχομεν,
οὐκ ἂν περιεωρῶμεν ἀθροισμένους οὐδ' ὑπὸ τῶν

- τυχόντων στρατηγουμένους, οὐδὲ μείζους καὶ κρείτ-
 τους συντάξεις στρατοπέδων γιγνομένας ἐκ τῶν πλα-
 νωμένων ἢ τῶν πολιτευομένων· οἱ τῆς μὲν βασιλέως
 χώρας μικρὸν μέρος λυμαίνονται, τὰς δὲ πόλεις τὰς
 Ἑλληνίδας, εἰς ἣν ἂν εἰσέλθωσιν, ἀναστάτους ποι-
 οῦσι, τοὺς μὲν ἀποκτείνοντες, τοὺς δὲ φρυγαδεύοντες,
 10 τῶν δὲ τὰς οὐσίας διαρπάζοντες, ἔτι δὲ παῖδας καὶ
 γυναῖκας ὑβρίζοντες, καὶ τὰς μὲν εὐπρεπεστάτας κατ-
 αισχύνοντες, τῶν δ' ἄλλων ἃ περὶ τοῖς σώμασιν
 ἔχουσι περισπῶντες, ὥσθ' ἄς πρότερον οὐδὲ κεκο-
 σμημένας ἦν ἰδεῖν τοῖς ἀλλοτρίοις, ταύτας ὑπὸ πολ-
 λῶν ὁρᾶσθαι γυμνάς, ἐνίας δ' αὐτῶν ἐν ῥάκεσι πε-
 ριφθειρομένας δι' ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων.
- 11 (ε΄.) Ὅτι περὶ ὧν πολὺν ἤδη χρόνον γιγνομένων
 οὕτε πόλις οὐδεμία τῶν προεστάναι τῶν Ἑλλήνων
 ἀξιουσῶν ἡγανάκτησεν, οὐτ' ἀνὴρ τῶν πρωτεούντων
 οὐδεὶς βαρέως ἤνεγκε, πλὴν ὁ σὸς πατήρ· μόνος γὰρ
 Ἀγησίλαος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ἐπιθυμῶν ἅπαντα τὸν
 χρόνον διετέλεσε τοὺς μὲν Ἕλληνας ἐλευθερῶσαι,
 πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους πόλεμον ἐξενεγκεῖν. οὐ μὲν
 12 ἀλλὰ καὶ κεῖνος ἐνὸς πράγματος διήμαρτεν. καὶ μὴ
 θανμάσης, εἰ πρὸς σὲ διαλεγόμενος μνησθήσομαι
 τῶν οὐκ ὀρθῶς ὑπ' αὐτοῦ γνωσθέντων· εἰθισμαί τε
 γὰρ μετὰ παρρησίας αἰεὶ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, καὶ
 δεξαίμην ἂν δικαίως ἐπιτιμῆσας ἀπεχθέσθαι μᾶλλον
- 13 ἢ παρὰ τὸ προσῆκον ἐπαινέσας χαρίσασθαι. τὸ μὲν
 οὐν ἐμὸν οὕτως ἔχον ἐστίν, ἐκεῖνος δ' ἐν ἅπασιν τοῖς
 ἄλλοις διενεγκῶν καὶ γενόμενος ἐγκρατέστατος καὶ
 δικαιοτάτος καὶ πολιτικώτατος διττὰς ἔσχεν ἐπιθυ-
 μίας, χωρὶς μὲν ἑκατέραν καλὴν εἶναι δοκοῦσαν, οὐ
 συμφωνούσας δ' ἀλλήλαις οὐδ' ἅμα πράττεσθαι δυ-
 ναμένας· ἠβούλετο γὰρ βασιλεῖ τε πολεμεῖν καὶ τῶν

- φίλων τοὺς φεύγοντας εἰς τὰς πόλεις καταγαγεῖν καὶ 131
 14 κυρίους καταστῆσαι τῶν πραγμάτων. συνέβαινεν
 οὖν ἐκ μὲν τῆς πραγματείας τῆς ὑπὲρ τῶν εἰαίρων
 ἐν κακοῖς καὶ κινδύνοις εἶναι τοὺς Ἕλληνας, διὰ δὲ
 τὴν ταραχὴν τὴν ἐνθάδε γιγνομένην μὴ σχολὴν ἄγειν
 μηδὲ δύνασθαι πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. ὥστ' ἐκ
 τῶν ἀγνοηθέντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ῥάδιον
 καταμαθεῖν, ὅτι δει τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους μὴ
 πρότερον ἐκφέρειν πρὸς βασιλέα πόλεμον, πρὶν ἂν
 διαλλάξῃ τις τοὺς Ἕλληνας καὶ παύσῃ τῆς μανίας καὶ
 τῆς φιλονικίας ἡμᾶς. περὶ ὧν ἐγὼ καὶ πρότερον εἴ-
 ρηκα καὶ νῦν ποιήσομαι τοὺς λόγους.
- 15 (ς.) Καίτοι τινὲς τῶν οὐδεμιᾶς μὲν παιδείας μετ-
 εσχηκότων, δύνασθαι δὲ παιδεύειν τοὺς ἄλλους ὑπ-
 ισχνομένων, καὶ ψέγειν μὲν τὰ μὰ τολμώντων, μι-
 μείσθαι δὲ γλιχομένων, τάχ' ἂν μανίαν εἶναι φήσειαν
 τὸ μέλειν ἐμοὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος συμφορῶν, ὥσπερ
 παρὰ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον αὐτὴν
 πράξουσιν. (ζ.) Ὡν δικαίως ἂν ἅπαντες πολλὴν ἀναν-
 δρίαν καὶ μικροψυχίαν καταγνοῖεν, ὅτι προσποιού-
 μενοι φιλοσοφεῖν αὐτοὶ μὲν ἐπὶ μικροῖς φιλοτιμοῦν-
 ται, τοῖς δὲ δυναμένοις περὶ τῶν μεγίστων συμβου-
 16 λεύειν φθονοῦντες διατελοῦσιν. οὗτοι μὲν οὖν βουη-
 θοῦντες ταῖς αὐτῶν ἀσθενείαις καὶ ῥαθυμίαις ἴσως
 τοιαῦτ' ἐροῦσιν· ἐγὼ δ' οὕτως ἐπ' ἐμαυτῷ μέγα φρο-
 νῶ, καί περ ἔτη γεγονὼς ὀγδοήκοντα καὶ παντάπασιν
 ἀπειρηκὼς, ὥστ' οἶμαι καὶ λέγειν ἐμοὶ προσήκειν μά-
 λιστα περὶ τούτων καὶ καλῶς βεβουλευθῆναι πρὸς σὲ
 ποιούμενον τοὺς λόγους, καὶ τυχὸν ἀπ' αὐτῶν γενή-
 17 σεσθαί τι τῶν δεόντων. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας, εἰ δεήσειεν αὐτοὺς ἐξ ἀπάντων ἐκλέξασθαι
 τὸν τε τῷ λόγῳ κάλλιστ' ἂν δυνηθέντα παρακαλέσαι

τοὺς Ἑλληνας ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν καὶ τὸν τάχιστα μέλλοντα τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν τὰς συμφέρειν δοξάσας, οὐκ ἂν ἄλλους ἀνθ' ἡμῶν προκρίθῃναι. καίτοι πῶς οὐκ ἂν αἰσχρὸν ποιήσαιμεν, εἰ τούτων ἀμελήσαιμεν οὕτως ἐντίμων ὄντων, ὧν ἅπαν-

18 *τες ἂν ἡμᾶς ἀξιόσαιεν; τὸ μὲν οὖν ἐμὸν ἔλαττόν* 438 *έστιν· ἀποφῆναισθαι γάρ, ἃ γινώσκει τις, οὐ πάνυ τῶν χαλεπῶν πέφυκεν· σοὶ δὲ προσήκει προσέχοντι τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις βουλευσασθαι, πότερον ὀλιγορητέον ἐστὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων γεγυνοῖτι μὲν, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διῆλθον, ἡγεμόνι δὲ Λακεδαιμονίων ὄντι, βασιλεὶ δὲ προσαγορευομένῳ, μεγίστην δὲ τῶν Ἑλλήνων ἔχοντι δόξαν, ἣ τῶν μὲν ἐνεστώτων πραγμάτων ὑπεροπτεόν, μεῖζοσι δ' ἐπιχειρητέον.*

19 *(ἡ.) Ἐγὼ μὲν γάρ φημι χρῆναί σε πάντων ἀφόμενον τῶν ἄλλων δυοῖν τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως τοὺς μὲν Ἑλληνας ἀπαλλάξεις τῶν πολέμων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν νῦν αὐτοῖς παρόντων, τοὺς δὲ βαρβάρους παύσεις ὑβρίζοντας καὶ πλείω κεκτημένους ἀγαθὰ τοῦ προσήκοντος. ὥς δ' ἐστὶ ταῦτα δυνατὰ καὶ συμφέροντα καὶ σοὶ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ἐμὸν ἔργον ἤδη διδάξαι περὶ αὐτῶν ἐστιν. . . . .*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ.

I

ΛΟΓΟΙ ΕΠΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΙ.

(Anonym Vit Isocr.)

Εἰ δέ τινες ἐπεισάγουσιν ἄλλους τινὰς λόγους ὥς ὄντας αὐτοῦ, οὐ προσδεκτέον ἐκείνους παρὰ τοὺς φερομένους· εἰσὶ δὲ οἱ ἐπεισφερόμενοι οὗτοι·

Συμβουλευτικοὶ ἑννέα·

α'. Περὶ παρασκευῆς ἱππομεδῶν. (?)

β'. Περὶ αὐτονομίας.

γ'. Σινωπικός.

δ'. Νησιωτικός.

ε'. ς'. ζ'. Σύμμικτοι τρεῖς

η'. Ἀμφικτυονικός.

θ'. Περὶ τοῦ κατοικισμοῦ Μιλησίοις

Ἐπιδεικτικοὶ ἑπτά·

α'. Κλυταμνηστράς ἐγκώμιον.

β'. Πηνελόπης

γ'. Μενεκράτης

δ'. Ἐπιτάφιος τοῖς ἐν Θυρίᾳ.

ε'. Νεοπτόλεμος

ς'. Παριακός.

ζ' . . . . .

(Δικανικοὶ . . . . .)

Συνηγορία πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου.

Περὶ τοῦ ὄρνυγος.

Ἐπεὶ Τιμοθέου.

Ἐπιτροπικός.

Περὶ τῆς ὑδρίας.

Σύμμικτοι πέντε·

α'. Περὶ φιλοσοφίας.

β'. Περὶ Πλάτωνος

γ'. Περὶ ξριδος

δ'. Προτρεπτικός.

ε'. Καταδρομὴ σοφιστῶν.

(Photius Cod CCLX.)

Ἀνεγνωσθησαν Ἰσοκράτους λόγοι διάφοροι. Φέρονται δὲ αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα· ὧν ἐκρίθησαν γνήσιοι κατὰ μὲν

Διονύσιον ἐπὶ τοῖς πέντε καὶ εἴκοσι, κατὰ δὲ Καικίλιον ὀκτώ καὶ εἴκοσι. Γεγραφέναι δὲ αὐτὸν τέχνην ῥητορικὴν λέγουσιν, ἣν καὶ ἡμεῖς ἴσμεν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιγραφομένην τῷ ὀνόματι. Οἱ δὲ συνασκήσει μᾶλλον ἢ τέχνη χρῆσασθαι κατὰ τοὺς λόγους τὸν ἄνδρα φασί.

II.

T E X N H.

1. Ἰσοκράτης φησὶ μηδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύειν τοὺς ῥήτορας ἢ ἐπιστήμην παιδοῦς. (Sextus Empir. πρὸς μαθημ. II. §. 62 p. 301, F.) — esse rhetoricen persuadendi opificem, id est, παιδοῦς δημιουργόν. (Quint. inst. orat. II, 15, 4.)

2. Τὸν ἐν ταῖς τέχναις ἀποφαινόμενον ἐκ τῆς προγόν(ων εὐεργεσίας) εὖνους δεῖν ποιῆσαι τοὺς ἀκροατάς. (Epist. Socrat. XXX, 4 de Isocrate.)

3. Ἐν γὰρ ταῖς καταστάσεσι τὰ τε οἰκεία συνιστῶμεν καὶ τὰ τῶν ἐναντίων διαβάλλομεν πρὸς τὸ οἰκεῖον συμφέρον ἐργαζόμενοι τὰς καταστάσεις, ὥς Ἰσοκράτης ἐδίδαξεν. (Anon. et Maxim. Planud. V, 551, 10. W.)

4. Ἰσοκράτης ἐν τῇ τέχνῃ φησὶν· ὥς ἐν τῇ διηγήσει λεκτέον τὸ τε πρῶγμα καὶ τὰ πρὸ τοῦ πράγματος καὶ τὰ μετὰ τὸ πρῶγμα καὶ τὰς διανοίας, αἷς ἐκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων χρόμενος τῷδε τι πέπραχεν ἢ μέλλει πράττειν, καὶ τούτων τοῖς συμβαλλομένοις ἡμῖν χρηστέον. (Syrianus Venetus IV. p. 302. not. Sopater Aldinus IV. p. 712, 23. Anonymus VII. p. 721, 17. et 917, 16. Walz.)

5. (Ἰσοκρ.) φησὶν ἐν ταῖς τέχναις προσήκειν οἰκεία καὶ γνώριμα τὰ παραδείγματα φέρειν. (Epist. Socrat. XXX, §. 10.)

6. Ἐκ τῆς Ἰσοκράτους τέχνης διδασκόμεθα, ποῖαι τῶν λέξεων λέγονται καθαραί· τοσοῦτον γὰρ πεφρόντικε τῆς καθαρότητος τῶν λέξεων ὁ ἀνὴρ, ὥς καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ τέχνῃ τοιάδε παραγγέλλειν περὶ λέξεως· δεῖ δὲ ἐν τῇ μὲν λέξει τὰ φωνήεντα μὴ συμπίπτειν· χωλὸν γὰρ τὸ τοιόνδε· μηδὲ τελευτᾶν καὶ ἀρχεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, οἷον εἰποῦσα σαφή, ἡλίκα καλὰ, ἔνθα Θαλῆς· καὶ τοὺς συνδέσμους τοὺς αὐτοὺς μὴ συνεγγυς τιθέναι καὶ τὸν ἐπόμενον τῷ ἡγουμένῳ εὐθὺς ἀνταποδιδόναι, ὀνόματι δὲ χρῆσθαι ἢ μεταφορᾷ μὴ σκληρᾷ ἢ τῷ καλλίστῳ ἢ τῷ ἥκιστα πεποιημένῳ ἢ τῷ γνωριμωτάτῳ· ὅπως δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω· ξηρόν γὰρ· μὴδὲ ἔμμετρος· καταφανὲς γὰρ· ἀλλὰ μεμίσχθω παντὶ θυμῷ, μάλιστα λαμβικῷ ἢ τροχαϊκῷ. † Διηγητέον· δὲ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὰ λοιπὰ ἐπομένως· καὶ μὴ πρὶν ἀποτελέσαι τὸ πρῶτον ἐπ' ἄλλο λέναι, εἰτα ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπανιέναι ἀπὸ τοῦ τέλους· καὶ αἱ ἐπὶ μέρος δὲ διάνοιαι τελειοσύθωσαν ἐφ' ἑαυτάς περιγραφόμεναι. (Maxim. Planud. ad Hermog. V. p. 469, 8. et Ioannes Sicel. VI. p. 156, 19.)

III.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

(α.) 1. Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ὅμοιαν εἶναι ταῖς ἐταίραις. Καὶ γὰρ ἐκείναις τοὺς ἀλίσκο-
μένους ὑπὸ τῆς ὥρας αὐτῶν βούλεσθαι συνεῖναι αὐταῖς· ὅμως
δὲ μηδένα εὐτελῶς οὕτως αὐτοῦ περίφρονεῖν, ὥς ὑπομεῖναι ἂν
συνοικῆσαι τινὶ αὐτῶν. Καὶ οὖν καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐνεπι-
δημῆσαι μὲν εἶναι ἡδίστην καὶ κατὰ γε τοῦτο πασῶν τῶν κατὰ
τὴν Ἑλλάδα διαφέρειν· ἐνοικῆσαι δὲ ἀσφαλῆ μηκέτι εἶναι.
Ἦνικτετο δὲ διὰ τούτων τοὺς ἐπιχωριάζοντας αὐτῇ συνοφάντας
καὶ τὰς ἐκ τῶν δημαγωγούντων ἐπιβουλὰς. (Aelian. V. Hist.
XII, 52.)

2. Ἐστιώμενος δὲ ποτε παρὰ Νικοκρέοντι (l. Νικοκλεῖ) τῷ
Κύπρου τυράνῳ, προτρεπομένων αὐτὸν τῶν παρόντων δια-
λεχθῆναι, ἔφη· οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός· οἷς δ'
ὁ νῦν καιρός, οὐχ ἐγὼ δεινός. (Pseudoplut. p. 838, F. Plutarch.
qu. symp. p. 913, A. Macrobian. qu. Saturn. VII, 1. Ioannes Sicel.
VI. p. 449, 24. Maxim. Planud. V. p. 543. Alexander VIII. p. 480.
W. Anonym. de schemat. v. 17.)

3. Ἰσοκράτης κάκιστον ἄρχοντα ἔλεγεν εἶναι τὸν ἄρχειν
ἑαυτοῦ μὴ θυνάμενον. (Stephan. Apophthegm. syllog. p. 697.
Arsen. Violet. ed. Walz. p. 307. Maxim. Confess. Serm. p. Ex-
cerpt. p. 559.)

4. Ἰσοκράτης εἶπεν, ὅτι τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δεῖ
τῶν μὲν προγεγενημένων μεμνήσθαι, τὰ δὲ ἐνεστῶτα πράττειν,
περὶ δὲ τῶν μελλόντων φυλάττεσθαι. (Stob. Flor. 1, 45.)

5. Εὐ σοὶ τὸ μέλλον ἔξει, ἂν τὸ παρὸν εὖ τιθῇς. Ἰσοκρά-
τους. (Anton. Melissus p. 10. Gesn.)

6 Ἰσοκράτους. Ὅπως θολερὸν καὶ ἀπαίδευτον ψυχὴν οὐ
δεῖ ταράττειν. (Georgides gnomol. p. 93.)

7. Οἱ ἄνθρωποι τότε γίνονται βελτίους, ὅταν θεῷ προσ-
έρχωνται· ὅμοιον δὲ ἔχουσι θεῷ τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν.
Ἰσοκράτους. (Anton. Meliss. p. 53. Maxim. Conf. p. 578.)

8. Ἐρωτηθεὶς, τίνοι οἱ φιλόπονοι τῶν ῥαθύμων διαφέρουσιν,
εἶπεν, „ὡς οἱ εὐσεβεῖς τῶν ἀσεβῶν, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.“ (Steph.
Apophthegm. p. 697. Arsen. Viol. p. 307. Maxim. Conf. p. 621.)

9. Περύκασιν αἱ πονηραὶ φύσεις καὶ φιλόνικοι μὴ πρότερον
λήγειν τῆς διαμάχης καὶ ἐριδος, πρὶν ἢ καιρίαν δέξασθαι τὴν
πληγὴν καὶ ἀνεπιλήστου τιμωρίας πείραν λαβεῖν. Ἰσοκράτους.
(Anton. Meliss. p. 133.)

10. Τὸν λογισμὸν ὥσπερ ἰατρὸν ἀγαθὸν ἐπικαλεῖσθαι δεῖ
ἐν ἀτυχίᾳ βοηθόν. Ἰσοκράτους. (Anton. Meliss. p. 71. Maxim.
Conf. p. 590.)

(β.) 1. Πρὸς τὸν εἰπόντα πατέρα, ὥς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδρά-
ποδον συνέπεμψε τῷ παιδίῳ, τοιγαροῦν, ἔφη, ἀπιδι, δύο γὰρ

ἀνθ' ἑνὸς ἕξεις ἀνδράποδα. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 838. B. Phot. Bibl. Cod. CCLX.)

2. Σοφοκλῆα δὲ τὸν τραγικὸν θεασάμενος ἐπόμενον ἐρωτικῶς παιδί, εἶπεν, οὐ μόνον δεῖ, Σοφοκλείς, τὰς χεῖρας ἔχειν παρ' αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 839. Stob. Serm. VI, 78.) Rectius ab aliis Pericli tribuitur.

3. Ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη, κάλλιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτύνεις. (Steph. Apophth. 697. Arsen. Viol. p. 307. Maxim. Conf. p. 621.)

4. Ὁ Ἰσοκράτης ἔφησε τῆς παιδείας τὴν μὲν οἶζαν εἶναι πικράν, τὴν δὲ καρπὸν γλυκύν. (Hermog. I. 22, 1. W. Aphthion. I. p. 63, 14. Liban. Prog. Chr. III.)

5. Περὶ δὲ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου φέρεται τι τοιοῦτο αὐτοῦ καὶ ἀστεῖον· εἶχε γὰρ καὶ τοῦτο. ὥς ἑώρα τὸν Θεόπομπον μικρὰν ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντα καὶ ἐπεκτείνοντα ταύτην καὶ διὰ πολλῶν λέγοντα, ὥσπερ ἐν τῇ Φιλιππικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ἐποίησε, τὸν δὲ Ἐφορον μεγάλην μὲν ὑπόθεσιν λαμβάνοντα καὶ πολλὰν δεομένην, εἶτα δι' ὀλίγων αὐτὴν λέγοντα καὶ ἑλιπῶς, ἔφησεν, ὥς ὅτι ἔχω τινὰς δύο μαθητάς, ὧν ὁ μὲν δεῖται μάλιστα, ὁ δὲ χαλινού· μάλιστα μὲν λέγων περὶ τοῦ Ἐφόρου διὰ τὸ νωθὲς καὶ βραδὺ τῆς φύσεως· χαλινού δὲ διὰ τὸ Θεοπόμπου πολὺ τε καὶ ἀκρατές τῆς γλώττης. (Anonym. Vit. Isocr. et Suidas s. v. Ἐφορος. cf. Cic. d. or. II, 13. Phot. Bibl. Cod. CLXXVI CCLX. et Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 839.)

7. Τοῦ δὲ Κυμαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξεληθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθῷ, παῖζων Δίφορον αὐτὸν ἐκάλει. (Pseudoplut. 839. Anonym. Vit. Isocr.)

8. Ἰσοκράτης ὁ σοφιστὴς τοὺς εὐφυνεῖς τῶν μαθητῶν θεῶν παιδὰς ἐλέγεν εἶναι. (Theo I. p. 203. cf. 220. 215.)

9. Ἰσοκράτης ὁ δῆτωρ παρήνει τοῖς γνωρίμοις προτιμᾶν τῶν γονέων τοὺς διδασκάλους, ὅτι οἱ μὲν τοῦ ζῆν μόνον, οἱ δὲ διδασκαλοὶ καὶ τοῦ καλῶς ζῆν αἵτιοι γεγονόασιν. (Theo I. p. 207, 2. cf. 213, 4.)

(γ'). 1. Καρέωνος ὄντος λάλου καὶ σχολάζειν παρ' αὐτῷ βουλομένον διττοὺς ἤτησε μισθοὺς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθόμενον, ἕνα μὲν, ἔφη, ἵνα λέγειν μάθῃς· τὸν δὲ ἕτερον, ἵνα σιγᾷν. (Steph. Apophthegm. p. 697. Arsen. Viol. p. 307. Maxim. Conf. 647.)

2. Ἰσοκράτης τοῖς μαθηταῖς παρεκελεύετο μὴ πράγματα λέγειν ἀλλὰ πράγματα παρέχειν τοῖς ἀκροαμένοις. (Ioannes Damascen. app. flor. Stob. XVI, 104.)

3. Εἰλώθει δὲ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὥς αὐτὸς μὲν δέκα μῶν διδάσκει, τῷ δὲ αὐτὸν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφωνίαν δάσειν δεκακισχίλιας. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 838, E.)

4. Ἦνίκα καὶ τὸν μισθὸν ἰδὼν τῆς διδασκαλίας ἀριθμούμενον φάναι δακρύσαντα, ὡς „νῦν ἔμαυτὸν ἔγνω τούτους περιεμένον.“ (Phot. Bibl. Cod. CCLX.)

5. Καὶ Δημοσθένην δὲ ἔτι ῥητορεύοντι φασὶ μετὰ σπουδῆς προσελθεῖν αὐτῷ καὶ χυλίας μὲν ἅς εἰσεπράττετο οὐκ ἔχειν φάναι παρασχεῖν, διακοσίας δὲ μόνας δώσειν ἐφ' ᾧ τε τὸ πέμπτον μέρος ἐκμαθεῖν, τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι ὡς „οὐ τεμαχίζομεν, ὦ Δημοσθένης, τὴν πραγματείαν, ὥσπερ δὲ τοὺς καλοὺς ἰχθῦς ὅλους πωλοῦσιν, οὕτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεύειν, ὁλόκληρον ἀποδώσομαι τὴν τέχνην.“ (Pseudoplutarch. Vitt. X Oratt. 837, D.)

6. Εἶχε δ' ἄλλοτεριως πρὸς ἐπίδειξιν, ὡς ἀφικομένων ποτὶ πρὸς αὐτὸν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν, τὸν δὲ τρίτον ἀπολῦσαι, φάμενος εἰς τὴν ἐπιούσαν ἦκειν, νῦν γὰρ αὐτῷ θίεαιρον εἶναι ἀντ' ἀκροατηρίου. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 838, D.)

7. Καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί οὐκ ἔν αὐτὸς ἱκανὸς (λέγειν) ἄλλους ποιεῖ, εἶπεν, ὅτι καὶ αἱ ἀκόναι αὐταὶ μὲν τέμνουν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν. (Pseudoplut. Vitt. X Oratt. 838, E. Photius Bibl. Cod. CCLX. Stephan. Apophthegm. p. 697. Arsen. Viol. p. 307.)

8. Κατὰ ἀμφιβολίαν δὲ, ὅλον Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ συνισταμένου αὐτῷ παιδίου καὶ ἐρωτῶντος, τίνας αὐτῷ δεῖ, εἶπε· πινακιδίου καὶ νοῦ, καὶ γραφειδίου καὶ νοῦ· ἀμφιβαλλόμενον γὰρ, πότερον νοῦ καὶ πινακιδίου λέγει ἢ πινακίδος καὶ νῆς καὶ καινοῦ γραφειδίου. (Theo I. p. 209, 1. W.)

9. Πάλιν δὲ ἐρομένου τινὸς αὐτὸν, τί ῥητορικὴ, εἶπεν, τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν. (Pseudoplut. 838, F. coll. Max. Planud. V. p. 455, 10. W. Hermog. III. p. 363, 15. Ioannes Sicel. VI. p. 132, 17. 183, 13. 459, 12. Longin. π. ὄψους 39, 2. Epist. Socrat. XXX, 9. Harpocr. p. 36, 3. 105, 3. Suidas s. v. ἀρχαίως et καινῶς. Bekk. Anecd. p. 449.)

(δ'). 1. Ἰσοκράτης εἰπόντος αὐτῷ τινος, ὅτι ὁ δῆμος ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἀρπάσσεται, τί θαυμαστόν, εἰ Κόρακος ἐφευρόντος τὴν ῥητορικὴν οἱ ἀπ' ἐκείνου κόρακες εἰσιν. (Arsen. Violet. ed. Walz. p. 506.)

2. Οὗτος ἀκούσας παρὰ τινος, ὅτι ὁ δεῖνα ἐπ' ἐμοῦ τάδε κατὰ σοῦ ἔλοιδόρει. Εἰ μὴ σὺ, εἶπεν, ἡδέως ἤκουσας, οὐκ ἂν ἐκείνος ἔλοιδόρει. (Maxim. Confess. Sermon. per Excerpt. p. 563. ed. Combef.)

3. Καὶ κυβερνήτης ἀγαθὸς ἐνίοτε ναυαγεῖ καὶ ἀνὴρ σπονδαῖος ἀτυχεῖ. (Ibid. p. 589.)

4. Εὐτυχίας ὥσπερ μέθης ἄφρων ἐπὶ πλείον ἀπολάσας ἀνοητότερος γίνεται. (Ibid. p. 590.)

5. Ὁ μεμνημένος τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβάντων δυσχερανεῖ. (Ibid.)

6. Εἰς μὲν τὸ εὐπλοῆσαι κυβερνήτου καὶ πνεύματος, εἰς δὲ τὸ εὐδαιμονῆσαι λογισμοῦ δεῖ καὶ τέχνης. (Ibid. p. 591.)

7. Τῆς εὐτυχίας ὥσπερ ὁ πάρος παρουσίας ἀπολαύειν δεῖ. (Ibid.)

8. Ἀλόγιστός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς συμβαίνουσι κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην ἀχθόμενος. (Ibid.)

9. Φαύλου ἀνδρὸς καθάπερ κυνὸς σιγηροῦ δεῖ τὴν σιγὴν μᾶλλον ἢ τὴν φωνὴν εὐλαβεῖσθαι. (Ibid. p. 597.)

10. Νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμιον. (Ibid. p. 650.)

11. Δεῖ ὥσπερ ἐξ εὐνομονμένης πόλεως φυγαδεύειν στασιαστὴν ἄνθρωπον, οὕτως ἐκ τῆς ψυχῆς τὸν πρὸς τὰ φαῦλα κεκλικότα λογισμόν. (Ibid. p. 669.)

12. Τῷ γὰρ πάθει τοῦ σώματος καὶ τὸ νοερόν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἀνέχεται. (Ibid.)

13. Ἡ ἀληθινὴ φιλία τρία ζητεῖ μάλιστα· τὴν ἀρετὴν, ὡς καλόν· καὶ τὴν συνήθειαν, ὡς ἡδύ· καὶ τὴν χρεῖαν, ὡς ἀναγκαῖον. δεῖ γὰρ ἀποδέξασθαι κρίναντα καὶ χαίρειν συνόντα καὶ χρῆσθαι δεόμενον. (Ibid. p. 648.)

INDEX NOMINUM.

A.

Abrocomas. Οὗτος σαυράκης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. (Harpocr.) IV, 140.

Achaicae urbes a Spartanis occupatae. XII, 42.

Achilles, Thetidis et Pelei filius, ad bellum Troianum missus X, 52. in illo bello omnibus aliis antecellebat IX, 17. 18.

[Ἀκρόπολις. XVII, 18. 20. V, 146. VIII, 47. 126. XV, 234.]

Adrastus, Talai f., rex Argivorum, Atheniensibus supplex tempore Thesei, quia Oedipi filium Polynicen in regnum reducturus rem ad Thebas male gesserat. IV, 54. XII, 168—170. X, 31. Omnia per Athenienses est consecutus, quae petebat. IV, 59. XII, 171.

Adrias (Ἀδρίας: ὃ καὶ Ἰωνικὸν πέλαγος λέγεται. λέγεται δὲ καὶ Ἀδριατικὸν πέλαγος τὸ αὐτό. Bekk. Anecd. 346.) Illyrii accolunt. V, 21.

Aeacidae heroes, Nicoclis generis auctores. III, 42. semideorum a Iove procreatorum praestantissimi. IX, 18.

Aeacus, Iovis f., Teucridarum generis auctor. IX, 14. Iustitia et pietate insignis. XII, 205. Graecos a siccitate liberavit. IX, 14. Plutoni et Proserpinae assidere perhibetur. IX, 15.

Eius filii Telamon et Peleus IX, 16.

Aegeus, pater Thesei. X, 18.

Aegina insula, XIX, 24. 31., in qua Graeci commune templum condiderunt. IX, 15.

Aeginetae XIX, 1. 13. 14. 34. Eorum lex XIX, 12.

Aeginetica Isocratis oratio XIX. nomen inde traxit, quod reus, cui oratio tribuitur, in Aegina tunc commorabatur. Scripta fortasse a. Ch. n. 390.

Aegyptiorum regio, leges, pietas, sapientia laudantur XI, 11—30. Eorum rex Lacedaemoniis auxilium praebebit. VI, 63.

Aegyptus. (Αἴγυπτος: ὃ Νεῖλος ποταμὸς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη. Bekk. Anecd. 361.) Eius natura aliis regionibus longe praestantior. XI, 11. Incolae abundantiae et inopiae aquarum arbitri. XI, 13. Idem Nili beneficio continentem et insulam simul incolunt. XI, 14. Celeberrimi scriptores eius formam civitatis aliis anteponunt. XI, 17. Religio. XI, 21. 24. 25. Sacerdotes artis medicae auxilium invenerunt non periculosum illud sed tutum. XI, 22. Adolescentes operam dant astronomiae, arithmeticae, geometriae.

XI, 23. Belluarum cultus unde originem traxerit. XI, 26—27. Pythagoras Aegyptiorum discipulus est factus. XI, 28. Erat patria Danaï. X, 68. — A rege Persarum defecit et feliciter cum eius ducibus Abrocoma, Tithrauste, Pharnabazo per tres annos bellum gessit. IV, 140. et 161. (Diodorus hanc Persicam expeditionem contra Nephereum aut Acoridem susceptam non commemoravit.) Ochum bellum sibi inferentem fugavit et derisit. V, 101. Thebani et Argivi Persis auxilia miserunt ad hoc bellum (Diod. XVI, 44.). XII, 159. Athenienses ibi ducentas triremes perdidērunt (Thuc. I, 109.). VIII, 86.

Aeolis ab Dercylida cum mille armatis occupata. IV, 144. (a. Chr. n. 398.)

Aeolus humanum se erga hospites praestitit. XI, 7.

Aeschines. Pax per eum facta. *Τρόθ*. 5.

Agamemnon, Argivus. XII, 72—89. totius Graeciae dux contra barbaros. XII, 76. 77. 79. Expeditionis eius in Troiam verum consilium. 80.

Agenor Mytilenaeus, praestantissimus in arte musica. magister musices factus Aphaei filiis. Ep. VIII, 1. Eum commendat Isocrates restituendum cum patre et fratribus Mytilenaeorum magistratibus. *Ἐπιστ*. VIII.

Agésilas. Οὗτος ἦν, ὡς ὁ Ξενοφῶν δηλοῖ, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος, καὶ πολλὰ τῆς Ἀσίας κατεστρέψατο τοῖς Κύρῳ συναβᾶσιν χρησάμενος στρατιώ-

ταις. (Harp.) Semper erat cupidus Graeciae liberandae bellique barbaris inferendi. Ep. IX, 11. Cyri minoris copiis usus totam paene Asiam intra Halyn fluvium expugnavit a. Ch. n. 396. 395. IV, 144. V, 62. Exercitus eius per octo menses a Persarum satrapis sustentatus. IV, 153. Prudentissimus Lacedaemoniorum conatus est eodem tempore regi Persarum bellum inferre et amicos suos patriis expulsos reducere. V, 86. 87. Ep. IX, 13. 14.

Agis, f. Archidami. *Ῥπόθ*. 6. *Agyrrius*, XVII, 31. 32. (*Δημαγωγὸς οὗτος οὐκ ἀφανής*. Harp.)

Aiax, Telamonis f., bello Troiano interfuit, virtute ab Achille secundus. IX, 17. 18.

Alcibiades, ὃν φησι *Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίῳ*, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτὸν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δις ἐξοστρακισθῆναι (Harp.), proavus Alcibiadis cum Clisthene populum ab exilio reduxit tyrannosque eiecit. XVI, 26.

Alcibiades, Cliniae f., e gente Eupatridarum. XVI, 25. Patre in proelio ad Coroneam occiso pupillus relictus Periclem habuit tutorem. XVI, 28. Socratis discipulus nequaquam est nominandus. XI, 5. Adolescens a Phormione, Athen. duce, ob virtutem in proelio patefactam coronam et armaturam integram in praemium accepit. XVI, 29. Hipponici, ditissimi et nobilissimi civis, filiam duxit. XVI, 31. Eius splendidissima victoria bigis Olympiae

parta. XVI, 32. Bis patria ab adversariis imperii popularis expulsus. XVI, 37. Cum iis esse noluit, qui postea imperium quadringentorum constituerunt. XVI, 5. Accusatus impietatis et crimine solutus in Siciliam missus est. XVI, 7. Inde avocatus ad causam dicendam (a. Ch. n. 415.) Argos et Lacedaemonem profugit. XVI, 9. Ob reditum in patriam bellum suscepit, quo Athenienses omnesque Graecos valde perturbavit. V, 58. 59. Lacedaemonii quum eius impulsu maris imperium concupissent, terrae principatum amiserunt. V, 60. (Ante exilium a. Ch. n. 419. ducentis armatis instructus maximas Peloponnesi civitates a societate Lacedaemoniorum abduxerat. XVI, 15.) Revocatur ab exercitu Atheniensi qui Sami erat, XVI, 19., redit magna cum laude in patriam (a. Ch. n. 408.). V, 61. 67. Tissaphernem induxit, ne Lacedaemoniis belli sumtus praeberet. XVI, 20., et omnino patriae res restituit. XVI, 20. 21. Imperio XXX virorum constituto iterum exul factus est. XVI, 37. Lysander eum interficiendum curavit. XVI, 40.

Alcibiades, Alcibiadis f., cui oratio de bigis (XVI.) scripta est, ab ineunte aetate fortuna adversa est usus. XVI, 45. 46.

Alcmaeon, Megacリス f., Alcibiadis atavus maternus, primus Atheniensium Olympiae bigis vicit. XVI, 25.

Alcmaeon philosophus, duas res solas esse docuit. XV, 268.

Alcmaeonidae, γένος ἐπιγα-

νὲς Ἀθηναίων ἀπὸ Ἀλκμαίωνος. (Harp.). Alcibiadis maiores a matre, ditissimi. XVI, 25. Pisistrati cognati tyrannidis eius participes esse noluerunt sed exularunt, tyrannisque ita fuerunt invisi, ut etiam cadavera eorum e sepulcris domesticis eiicerentur. XVI, 25. 26.

Alcmene, Amphitryonis coniux, a Iove amata et mater Herculis facta. X, 16. 59.

Alexander, Priami f. (Paris), propter quem bellum Troianum susceptum esse dicitur IV, 186. sed non vere X, 51., certaminis dearum de pulcritudine arbitri. X, 41.

Alexander, Philippi f., Macedo, quattuordecim fere annos natus, quo tempore Isocrates paucis ante mortem annis epistolam quintam ei mittebat. Humanus, Atheniensibus amicus, sapientiae studiosus fuisse, dialecticae studium tamen minus probasse, eloquentiae prae tulisse dicitur. Ep. V, 2. 3. 4. Contra Persas bellum gessit. Τρόδ. 5.

Amadocus (Ἰσοκράτης Φιλίππου. δύο γεγονάσιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππου συμμαχῆσων ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ἰα' τῶν Φιλίππων. Harp.) ὁ παλαιός, quem Athenienses colere coacti erant propter coloniam in Chersoneso. V, 6.

Amazones, filiae Martis, bellum contra Athenienses susceperunt. IV, 68. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Nulla earum ex incursione in Atticam facta domum rediit, et quae domi

relictæ erant, hac clade accepta imperio sunt privatae. IV, 70.

Amphictyones συνέδριόν τί ἐστιν Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἦτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ἡ' — ταῦτα δ' ἦν ἰβ', Ἴωνες Δωριεῖς Περγαῖοι Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μηλιοὶς Δόλοπες Αἰνιᾶνες Δελφοὶ Φωκεῖς — ἡ ἀπὸ τοῦ περιόικους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὥς Ἀναξιμένης ἐν α' Ἑλληνικῶν. (Harp.). Iis Clisthenes persuasit, ut sibi Dei pecuniam mutuum darent. XV, 232.

Amphictyonias socii sunt Philippo addicti. V, 74.

Amphictyonicus, orat. Isocr. iniuria tributa, v. Ἀποσπ. I.

Amphipolis (Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίου φόρου. πόλις αὕτη τῆς Θράκης. πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο, ὥς Ἀνδροτίων ἐν ἰβ' Ἀτθίδος. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, πρότερον Ἀγραν καλουμένην. οἱ δὲ Ἀρεὸς πόλις. Harp.). Suos colonos quater aut quinqueies perdidit. V, 5. Brasidas ibi Cleonem vicit a. Ch. n. 422. (Thuc. V, 6.) VI, 53. Eius possessio neque Philippo neque Atheniensibus utilis. V, 5. 6. VIII, 22. bellum de Amphipoli inter Athenienses et Philippum gestum multarum calamitatum caussa. V, 2. Isocrates propterea de ea orationem scripserat, a. Ch. n. 347., priusquam Philippicam

componeret. V, 1. — Chares contra eam missus. Τρόθ. 8.

Amphitryo, Alcmenes coniux. X, 59.

Amyntas, rex Macedonum, a Lacedaemoniis adiutus. IV, 126. a finitimis (Illyriis) proelio superatus regnoque privatus, iam omni spe abiecta castellum occupavit et trimestri spatio Macedoniam universam recepit et senio confectus in regia dignitate decessit. VI, 46.

[Ἀνακτες καὶ Ἀνασσαί. οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἀδελφοὶ καλοῦνται Ἀνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες Ἀνασσαί. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίῳ πολιτείᾳ. Harp. — IX, 72.]

Anaxagoras σοφιστής, Ἠγησιβούλου υἱὸς Κλαζομένος, Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου. νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὅλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουροὶ εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον μύθρον εἰπὼν διάπυρον. (Harp.), Periclis magister. XV, 235. dixit infinitum esse numerum rerum. XV, 268. et ibi BS.

Anaximenes Lampsacenus. Contra eum Helena scripta. Τρόθ. 10.

(*Antalcidae*) pax (a. Chr. n. 387). VIII, 16. 68. XII, 106. Per eam piratae mare tenent, mercenarii milites urbes occupant, cives intra moenia proeliantur. IV, 115. Dedecus Graeciae. IV, 180. Non solum Lacedaemoniis opprobrio vertitur, sed etiam Atheniensibus. IV, 175. (Eius formula Xenoph. Hell. V, 1, 31.)

Anticles, Isocratis discipulus

a civitate corona aurea ornatus. XV, 93—94.

[*Ἀντίδοσις*: τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναι τινά τινι εὐπορωτέρῃ πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν, δαπανηρὰν οὖσαν, ἐκείνῳ λειτουργεῖν, ἢ οὐ θέλοντα ἐκείνῳ λειτουργεῖν ἀντιδοῦναι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον ἀντιλαβόντα λειτουργεῖν. Bekk. Anecd. 197 et 406. Ab ea nomen inditum est orationi XV. a. Chr. n. 353.]

Antipater, Macedo, post pugnam Chaeroneensem (a. Ch. n. 338) legatus Athenas missus est, ubi Isocrates eum convenit. Epist. III, 1. Laudatur eius humanitas Epist. IV, 9, commendaturque ei Diodotus in Epistula quarta ad eum missa (a. 340 s. 339).

Anytus cum Thrasybulo potens in civitate. XVIII, 23. *Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀνυτὸν φησι καταδείξαι τὸ δεκάξεν τὰ δικαστήρια*. Harp. Socratem accusavit. *Τρόθ*. XI.

Aphareus. Οὗτος Ἰσχυρὸν μὲν ἦν υἱὸς, ἐνομιλῆτο δὲ Ἰσοκράτους. (Harp.) Eius liberi ut nepotes Isocratis commemorantur Ep. VIII, 1. V. s. v. Isocrates. Negavit Isocratem orat. forenses scripsisse. *Τρόθ*. 16—21.

Aphidna, Atticae oppidum. X, 19.

Aphrodite (Venus) de pulcritudine certans promisit Helenae nuptias. X, 41.

Arcadum pugna cum Lacedaemoniis (Herod. IX, 35. Paus. III, 11.). VI, 99.

Archestratus, mensae praefectus. XVII, 43.

Archidamus, Zeuxidami fil. *Τρόθ*. 6.

Archidamus, Agesilai f., Ep. IX, 4. 11, qui originem a Iove et Hercule ducit, ib. 3., impellitur ab Isocrate epistula nona ad eum missa (a. 356), ut contra Persas expeditionem suscipiat. Ib. 18. 19. Lacedaemoniis in oratione (VI.) suo nomine inscripta (quae scripta est paullo post a. 356) suadet, ne Thebanorum imperata faciant neve Messenam sibi eripi patiantur. V. *Τρόθ*. 6.

Archinus. Eo rogante translationis legem sciverunt (a. Ch. n. 403.). XVIII, 2.

Areopagitae commemorantur *Τρόθ*. 7.

Areopagiticus, oratio VII. dicta, quia tota oratione Isocrates nihil aliud agit, nisi ut Areopagus in pristinam restitueretur dignitatem. Scripta est a. Ch. 355 vel 354. V. *Τρόθ*. 7.

Areopagus censurae morum praefectus (VII, 37.) a Lycurgo est expressus XII, 154. In eum admitti nefas erat nisi et honesto loco natos et virtute ac vitae modestia spectatissimos. VII, 37. Eorum bona administratio. VII, 39—55.

Ares (Mars). Filiae eius Amazones, IV, 68. XII, 198.

Argivi. Eorum urbem olim Danaus occupavit. XII, 80. Agamemnon praestantissimus rex et dux fuit. XII, 72. Antiquissimis temporibus bella et contra Thebanos duce Adraсто et contra Herculis liberos gesserunt. IV, 64. 65. XII, 169. Post Thebanum bellum rex eorum supplex Atheniensium

est factus. IV, 54—59. XII, 173. XIV, 53. Spartani cum iis et Messeniis agrum in Peloponneso occupatum sunt partiti. XII, 42. 255. Inimicissimi tamen semper Lacedaemoniis fuerunt V, 30. 39. 74. Ep. III, 2. neque potuerunt prorsus ab iis opprimi XII, 46. 256. sed bellum adhuc cum iis gerunt XII, 91. Clades eorum ad Thyream a Lacedaemoniis accepta (Herod. I, 82.) VI, 99., qui Agesilao duce eorum agrum incursarunt (Xenoph. IV, 4. 19.) VIII, 100. Alcibiades equos ab iis emerat (XVI, 1.) et postquam ad eos confugit, ab iis exposcitur. XVI, 9. Duce Nicostrato Persarum regem in subigenda Aegypto iuvarunt (Diod. XVI, 48.) XII, 159. sed tempore orationis Philippicae miserrima erat eorum conditio V, 51., qui quovis fere anno agros suos vastari sinebant et si quando a bellis vacabant, nobilissimos opulentissimosque cives trucidabant. V, 51. 52.

Argos in maximis semper fuit Graeciae civitatibus. IV, 64. Adrastus eius rex. IV, 54. A Danao est occupata X, 68. ab Heraclidis IV, 61. VI, 18. (hinc patria Philippi ab Heraclidis orti. V, 32.) et Dorien-sibus XII, 177. 253—254. Alcibiades huc confugit. XVI, 9.

Aristides optimus Atheniensis civis. VIII, 75.

Aristides rhetor 'Τρόθ. 14. contra Isocratis orat. VIII. scripsit. 'Τρόθ. 8.

Aristoteles commemoratur 'Τρόθ. 7. Fuit inimicus Isocratis. 'Τρόθ. 13. 16—21.

Artemisium Athenienses cum classe profecti. IV, 90. (ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα Τερεΐδης Δηλιακῷ λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον τι τῆς Εὐβοίας, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.)

Asia et Europa, duae terrae totius partes. IV, 179. Asia a Cnido usque ad Sinopen a Graecis accolitur IV, 162. cf. V, 123, Ep. IX, 8. Asiae partem quae est intra Ciliciam et Sinopen ut expugnet suadetur Philippo. V, 120. Regnum Asiae est potentissimum et opulentissimum, ita ut in proverbium fere abierit. II, 5. IV, 133. 166. 187. V, 9. 132. VIII, 42. IX, 71. X, 41. 43. Primam contra eam expeditionem suscepit Hercules. V, 111—112. deinde bello Troiano pro Asia et Europa est pugnatum. X, 51. XII, 83 et Europa tum primum Asiam vicit. X, 67. 68. XII, 83 Postea autem rex Persarum regnum eius obtinuit IV, 88. 126. 135. 137. 142. 146. 154. 162. 178. 186. V, 66. 76. 83. 86. 89. 100. 104. VI, 27. IX, 65. 68. XII, 103. 106. Ep. II, 7. Ep. III, 2. et Athenienses fortiter et feliciter contra eam pugnasse dicuntur IV, 82. 83. XII, 47. 60. XIV, 59. Incolae eius minime sunt fortes et bellicosi. V, 124. 125. quamobrem Persae in ora eius maritima multis proeliis sunt victi IV, 149. et Lacedaemonii eos aggressi multas reportarunt victorias. V, 62. VI, 54. IX, 54. XII, 107. Eius dynastae Lacedaemoniis amici. VI, 63. 73. quomodo Diodoto sint usi. Ep.

IV, 7. Diophantus ibi commemoratur Isocratis amicus. Ep. VIII, 8. Emigrarunt inde Phocaenses. VI, 84.

Aspendus. Huc classis Phoenicum venit. XVI, 18.

Atarneus (πολίχνιον τι κατὰ τὸν Ἀίετον κείμενον, Ἰσοκράτης Πανηγυρική, Ἡρόδοτος ἐν 5. Harp.), oppidum Mysiae, a Dracone est occupatum. IV, 144.

Athena (Minerva) de Attica certans cum Neptuno XII, 193. de pulcritudine cum Venere et Iunone X, 41. Eius simulacrum a Phidia confectum. XV, 2.

Athenae, Argos, Thebae, Lacedaemon quattuor potentissimae Graeciae civitates. IV, 64. Athenae maxima et celeberrima Graeciae urbs. IV, 23. X, 35. Est torrentis instar. XV, 172. Est ἄστυ τῆς Ἑλλάδος XV, 299. XVI, 27. a Pindaro ἑρῖσμα Graeciae nominatum. XV, 166.

Athenienses XIV, 1. 6. — Sunt soli e Graecis eodem innati solo, quod incolunt. IV, 24—25. VIII, 49. XII, 125. (Ἀυτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι. Δημοσθένης ἐν τῷ παρακρησθείας „μόνοι γὰρ τῶν πάντων αὐτόχθονες ὑμεῖς ἐστέ.“ Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθήναι φησιν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργασάμενοι· οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐπήλυδες. ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναίδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ γῆς φανῆναι. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὡς Ἑλλάνικός φησι, καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι. Harp.) Graecos

agriculturam docuerunt IV, 28 29. et inde quotannis a plurimis Graeciae civitatibus frugum primitias acceperunt. IV, 31. Docuerunt mysteria. IV, 29. et philosophiam atque eloquentiam. IV, 47. 50. XV, 295. Hinc iuvenes Isocratis temporibus Athenas conflunt, ut eloquentiam et philosophiam discant. XV, 224. Sophistae oratoresque plurimorum urbi extiterunt auctores bonorum, veluti Solon, qui res eius ordinavit, XV, 232. 313. Clisthenes, qui tyrannos expulit, XV, 232. 306. Themistocles, qui cives suos dominos Graecorum reddidit, XV, 233. 307. Pericles, qui urbem delubris et donariis exornavit et in arcem non minus decem millibus talentorum invehit. XV, 234. 307. Suadae singulis annis sacrum faciunt eamque unam ex deabus esse existumant. XV, 249. Simul spectacula plurima et pulcherrima dederunt IV, 45. Praeterea artes ad vitae necessitates et commoda invenerunt et portum Piraeum condiderunt. IV, 40. 42. Leges primi tulerunt et civitatis formam instituerunt. IV, 39. XII, 124. A tempore Thesei eis democratia aristocratica erat. XII, 128. 132—138. et sqq. Hac reipublicae forma ultra mille annos usque ad Solonem et Pisistratum sunt usi. XII, 148. Democratia Solonis describitur VII, 20—55. Comparatur deinde respublica, qualis tempore Areopagitici erat, cum ea, quae sub triginta tyrannis fuerat. Ib. 64. 69. Tempore Symmachici

(orat. VIII. scripta a. Ch. n. 356.) malos consiliarios in rebus ad rempublicam pertinentibus adhibent VIII, 13, nulli est libere loquendi potestas, nisi in suggestu stolidissimis et in theatro comoediarum scriptoribus VIII, 14., est civitas a mercatoribus, hospitibus, inquilinis deserta VIII, 21. mercenariisque militibus utuntur abiectissimis VIII, 44. cives sunt remiges, ib. 48., tota civitatis administratio male habet VIII, 49. et sqq. Democratia bis eversa. VIII, 51. 123. XX, 10. Iuvenes in compotationibus et lusibus aetatem agere, ad Enneacrunum vinum refrigerare, in lustris alea ludere, in tibicinarum ludis tempus terere solent. VII, 48. XV, 287. — Antiquissimis vero temporibus miserunt duces in Graeciae civitates, qui collectis egenis incolis barbaros undique expellerent et Graecia sic amplificata in omnibus insulis et in utraque continenti urbes conderent. IV, 34—37. XII, 43. 44. 163. 190. Sunt semper imbecillioribus civitatibus opitulati. IV, 52. VIII, 42. XIV, 1. Ep. II, 19. Quamobrem Thebanos coegerunt cadavera Argivorum ad Cadmeam occisorum reddere suis. IV, 55. 58. XII, 169. XIV, 53. Peloponnesios cum Eurystheo pro Heraculidis vicerunt IV, 56. 58. V, 34 VI, 42. VII, 75. XII, 194. item Thraces cum Eumolpo IV, 68. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Scythas cum Amazonibus IV, 68—70. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Persas cum Da-

rio et Xerxe IV, 71. 72. 86—99. V, 147. VII, 75. XII, 49. et sqq. 92. 195., ubi Xerxis praemiis repudiatis terram suam deseruerunt. IV, 94. 96. V, 147. VI, 83. VIII, 43. Post victorias bello Persico reportatas ad Marathonem, Artemisium, Salaminem principatum acceperunt VII, 6. 17. VIII, 30. 42. 76. Quo facto socios induxerunt, ut suae reipublicae formam amplecterentur et populare imperium constituerent. IV, 105. XII, 54. Effecerunt ut Graeci septuaginta (IV, 106.) aut sexaginta quinque annos (XII, 56.) feliciter degerent. Persarum regis ditionem circumscripserunt. IV, 118. 120. XII, 59. VII, 80. Ipsi tamen sunt per hunc principatum Graecis invisi facti. VI, 42. Per decennium sese omnibus Graecis barbarisque infensis opposuerunt. XII, 57. Scionaeorum agrum Plataeensium profugis distribuerunt IV, 109. et Messeniorum reliquiis Naupactum dederunt habitandam. XII, 94. Post bellum Deceliacum Thebani Atheniensium urbem esse evertendam decreverunt. XIV, 31. Athenienses ducentas naves in Aegyptum missas amiserunt, ad Cyprum centum et quinquaginta, in Dato decem millia armatorum, in Sicilia quadraginta millia militum cum ducentis et quadraginta navibus. in Hellesponto ducentas. VIII, 86. Sepulturae publicae caesorum quotannis sunt habitae et antiquissimae familiae perierunt. VIII, 87. 88. Conon vi-

ctoria ad Cnidum reportata (ob quam Euagoras civitate donatus et cum Conone status honoratus est, IX, 54. 57.) Atheniensibus moenia et priscum decus restituit. V, 64. VII, 12. IX, 56. 68. Tempore Areopagitici ducentas triremes possident, pace fruuntur, mari imperant, sociosque multos habent. VII, 1. Fuerunt Thebanis auxilio, quum Lacedaemonii Boeotiam vastare conarentur (bello Corinthiaco iterumque bello Thebano) V, 43. XIV, 27. Iidem Lacedaemoniis causa salutis, quum Thebani Peloponnesiis iuncti Spartam evertere vellent V, 44. Cum Chiis, Rhodiis, Byzantiis pacem fecerunt a. Ch. n 355. XV, 63. Corcyram ceperunt Timotheo duce XV, 109. item Samum, Sestum, Crithoten, Potidaeam, Toronam XV, 108—113. Chalcidenses vicerunt. XV, 113. Timotheum nihilominus magna pecunia multarunt. XV, 129. Cum Philippo pacem fecerunt. V, 7. 8.

Athenodorus Ἀθηναῖος τῷ γένει, στρατιώτης. Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. (Harp.), urbium conditor in Thracia. VIII, 24.

Athos mons a Xerxe perfossus. IV, 89.

Attica. Urbs eius Aphidna X, 19. Prope Atticam Euboea sita. IV, 108. Bellum ibi cum Darii copiis ab Atheniensibus gestum. IV, 86. Xerxis copiae terrestres in eam irruerunt. IV, 93.

Autocrator, Isocratis discipulus et familiaris. Epist. VII, 10.

B.

Batensis dicitur Nicomachus XVIII, 10.

Boeotiae Lacedaemonii bellum intulerunt. V, 43. Thebani eam male habent. VIII, 115. tempore Plataici pro Atheniensium agro propugnat. XIV, 33.

Boeotorum nemo nisi Plataenses Atheniensibus contra Persas auxilium fert. XII, 93. Thebani quorundam moenia everterunt, quosdam agris expulerunt, omnibusque imperare conati sunt. XIV, 35. Apud eos Callimachus est commoratus, quum populus Atheniensis a Lacedaemoniis erat obsessus. XVIII, 49.

Brasidas Lacedaemonius Amphipolim obsidione liberavit VI, 53.

Busiris, filius Neptuni et Libyae. XI, 10. 35. regnum in Aegypto constituit. XI, 11. Perperam dicitur ab Hercule occisus, ducentis enim annis ante eum fuit. XI, 36. 37. A Polycrate, qui defensionem eius scripserat, dicebatur Nilum ut agrum circumflueret coegisse et hospites devorasse XI, 4. 5. 31. Laudationem eius continet orat. XI. scripta a. 891 vel paullo post.

Busiris urbs. Ἰπρόθ. 11.

Byzantii, socii Atheniensium bello Corinthiaco, pace facta in fide manserunt. XIV, 28. Pax est cum iis facta. VIII, 16. XV, 63.

Byzantium Thebani triremes miserunt V, 53. et huc navigaturus erat, qui orationem XVII. habet. XVII. 8.

C.

Cadmea (Καδμεία· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. τῆς Καδμείας καὶ οἱ ἄλλοι δῆτορες πολλάκις μνημονεύουσι. λέγεται δὲ οὕτως ἢ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις, ὡς παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἱστορικοῖς ὁμολόγηται. (Harp.) ἀπὸ Κάδμου τοῦ ποιήσαντος αὐτήν. Bekk. Anecd. 270.). IV, 55. X, 31. XIV, 53. est a Lacedaemoniis occupata a. Chr. n. 383. IV, 126. XIV, 19. 28.

Cadmus Sidonius rex Thebarum factus est. X, 68. XII, 80.

Caecilius de Isocr. oratt. Ἀποσπ. 1.

Callimachus ei, cui tribuitur oratio paragraphica (XVIII.), litem decem mille drachmarum intendit. XVIII, 14. 15. Patrocles fuit eius inimicus, ib. 5. Eius mores facinoraeque 47—54. Scripta est oratio circiter a. 399.

Callippus, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93.

(*Caranus*) unus e Graecis pericula tyrannidis effugit regnum in Macedonia nactus. V, 107. 108.

Carcinus (ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, οὗ μνημονεύει Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ. εἶη δ' ἂν οὗτος δ' Ἀθηναίων στρατηγός, πεμφθεὶς περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. Harp.). Eius filius Xenotimus. XVII, 52.

Cares barbari Cyclades insulas tenuerunt, ex quibus sunt ab Atheniensibus expulsi. XII, 43. et X, 68.

Cariae praeses Hecatomnus IV, 162.

Carthaginienses optime civitatem suam administrant et domi oligarchiam, militiae monarchiam sectantur. III, 24. Dionysium, Siculorum tyrannum, obsidione clausurunt, a quo fugati et caesi sunt. VI, 44. 45. cf. Ep. I, 8.

Carthaginis imperium Athenienses sperasse dicuntur. VIII, 85.

Castor, Tyndarei f. VI, 18. Helenae frater. X, 19. ab Helena inter deos cum fratre relatus navigantibus opem fert. X, 61.

Cecrops masculis liberis orbus decessit. XII, 126.

Centaury bimbres et fortitudine atque celeritate insignes a Theseo victi. X, 26. Pugna eorum cum Peleo. IX, 16.

Ceorum lex. XIX, 13. (Κεῖως μία τῶν Κυκλάδων νήσων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. Harp.)

Cephisodorus, Isocratis discipulus, de Isocratis oratt. forensis. Τπόθ. 16—21.

Cerberus. Eum Hercules adducere est iussus. X, 24.

Cercyon latro a Theseo interfectus. X, 29.

Cersobleptes. Πολλάκις τούτου μνημονεύουσιν οἱ δῆτορες, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. ἦν δὲ παῖς Κόττος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θράκης. ὅτι δὲ καὶ περὶ Χερρονήσου ποτὲ ἐπολέμησεν Ἀθηναίοις, δηλοῖ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης. — VIII, 22. — Harp.

Ceryces (Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ — 157. — γένος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμε-

νον. κέκληται δὲ ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. Harp.), gens sacra Eleusiniis praeconum munere fungens, cum Eumolpidis edicunt ut barbari homicidaeque procul sint.

Chalcidenses a Timotheo debellati. XV, 113.

Chares contra Amphipolim missus. Ἰσόκρ. 8.

Charicles (εἰς τῶν λ'. Ἀνσίας. Harp.), Tisiae affinis, pravus civis. XVI, 42.

Charmantides, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93.

Chersonesus. Atheniensium colonia huc deducta. V, 6. Cersobleptes de ea pugnavit. VIII, 22. Timotheus fecit ut Athenienses magis ad eam animos attenderent. XV, 112.

Chii eos reddebant superiores quibus auxilium tulissent IV, 139. navales copias Lacedaemoniis prae buerunt (Thuc. VIII, 106. Xenoph. Hell. I, 6. II, 1.) VIII, 97., qui eorum principes eiecerunt, ibid. 98. Socii Atheniensium in fide manserunt bello Corinthiaco finito. XIV, 28. Pax cum iis facta. VIII, 16. XV, 63. — Ἰσόκρ. 8.

Chius insula IV, 163. Pedaritus Laced. urbem Chiorum servavit VI, 53.

Cilicia. Asiae tractus intra Ciliciam et Sinopen. V, 120. Urbs eius Soli. IX, 27. Euagoras eam ad defectionem impulit. IX, 62. Inutilis est Persarum regi (Ocho). V, 102. Tempore Panegyrici eius urbes tenent Graecorum amici, IV, 161.

Cisthene: Ἰσοκράτης Πανηγυ-

ρικῶ (153.). ὄρος τῆς Θράκης Κρατίνος „κάνθενδ' ἐπὶ τέρεματα γῆς ἤξεις καὶ Κισθίνης ὄρος ὄψει." (Harp.) Quae perperam dicta sunt; intellegitur enim oppidum Aeolidis.

Cittus Pasionis mensarii puer. XVII, 11. 21. 27. Milesium se esse dixit et liberum. Ib. 51.

Clazomenius Anaxagoras XV, 235.

Clearchus a Lacedaemoniis missus expeditionem suscepit cum Cyro contra Persarum regem Artaxerxem. V, 90. 95. 99. VIII, 98. XII, 104. a Persis insidiose interficitur. V, 91. Antea nunquam exercitum duxerat. V, 97.

Clearchus (tyrannus Heracleensis in Ponto, Diod. Sic. XV, 81. XVI, 36. Photii Bibl. Cod. 224. Iustin. XVI, 4.), quo tempore apud Isocratem fuit, liberalissimus, mansuetissimus, humanissimus inter eius discipulos. Posteaquam autem principatum est adeptus, animum mutasse visus est. Fuit pater Timothei. Ep. VII, 12.

Cleommis, Methymnae princeps, probus et prudens vir. Ep. VII, 8.

Cleophon demagogus. VIII, 75.

[Κληροῦχοι· Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῶν. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάβανον, κληρούς ἐκάστοις διανοοῦντες. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ (107.) „ὅπῃ ὦν προσήκει τοὺς εὖ φρονούοντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας ἡμῖν ἐνείδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημονομένας τῶν πόλεων φυλάκῃς ἐνεκα τῶν

χωρίων ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν
ἐξεπέμπομεν." Harp.]

(*Clinias*), Alcibiadis pater,
ad Coroneam pugnans cecidit.
XVI, 28.

Clisthenes, Megacelis f., Alci-
biadis a matre proavus, po-
pulum Atheniensem a tyrannis
expulsum reduxit et Solonis
democratiam restituit. VII, 16.
XV, 232. (306.) XVI, 26. 27.

Clytaemnestrae laudatio orat.
Isocrati falso adscripta. v.
Ἀποσπ. I.

Cnidus. A Cnido usque ad
Sinopen Graeci Asiam accolunt.
IV, 162. Cononis victoria ad
Cnidum a. Chr. n. 394. IX, 68.

Coele pagus Atticae. Philo
ἐκ Κοίλης. XVIII, 22.

Conon. Timothei f., Isocra-
tis familiaris et de Mytilenaeis
bene meritis. Ep. VIII, 8. Ac-
cepta in Hellesponto clade
Cyprum ad Euagoram navigat
(a. Chr. n. 406.) atque Lace-
daemonios vincit patriaeque
priscum decus restituit (a. Chr.
n. 394.). IV, 154. V, 61—64.
67. VII, 12. 65. IX, 52—57.
XII, 105. qua de caussa statua
in eius honorem est posita.
IX, 57. In bello Cnidico fuit
regis Persarum dux IV, 142.
est a Persarum satrapis in vin-
cula coniectus. IV, 154.

Corax, artis oratoriae inven-
tor. Ἀποσπ. III. 8. 1.

Corcyra (Κέρκυρα: ἡ παρ'
Ομηρῷ Σχερία. Bekk. Anecd.
275.) opportunissimo et pul-
cherrimo omnium quae circa
Peloponnesum sunt situ collo-
cata et octoginta triremes pos-
sicens a Timotheo est subacta.
XV, 108. 109.

Core (Proserpina), filia Iovis
et Cereris, rapta est IV, 28.
et in Orco versatur coniux
Plutonis IX, 15., unde eam Pi-
rithous erat abducturus. X, 20.

Corinthiacum bellum ob The-
banorum insolentiam ortum.
XIV, 27.

Corinthii populus nullius auc-
toritatis VI, 91. Eorum agrum
Lacedaemonii sunt populati.
VIII, 100.

Corinthus. Societas contra
Spartanos ibi conflata. IV, 142.

Coronea, ubi Alcibiadis pa-
ter cecidit. XVI, 28.

Cratinus litigavit de fundo.
XVIII, 52—54.

Cresphontes, conditor Mes-
seniorum, ex Herculis progenie
ortus a Messeniis occiditur. VI,
22. Eius filii Lacedaemonem
confugiunt Lacedaemonisque
Messenam tradunt. VI, 31.

Creta. Monstrum ex Pasi-
phae, Solis filia, natum, e viro
et tauro conflatum, ibi edu-
catum et a Theseo superatum.
X, 27.

Cretensis vocatur Minos. XII,
43.

Crisaeus ager proverbialiter
dictus (cf. Plut. Sol. c. 11.),
XIV, 81.

Crithote (Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Ἀριστοκράτους. Κριθωτή
μὴ πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ,
κατὰ φησὶν Ἑλλάνικος ἐν ᾧ
Τρωϊκῶν. Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ'
φησὶν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ
Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου
ἐκεῖ παραγενομένων. Harp.),
urbs opportunissime in Helles-
ponto sita et a Timotheo capta.
XV, 108. 112.

Cyclades insulae antiquitus

a Caribus occupatae, quibus electis Athenienses Graecos incolae ibi collocarunt. XII, 43. Certamina de iis inter Graecos geruntur. IV, 136.

Cycnus, Neptuni f., Troiano bello interfuit. X, 52.

Cyprii Salaminii succensent quo tempore Nicocles imperio est potitus. III, 33. Nicocles rex Cyprius nominatur XV, 67. et orat. III. est inscripta: *Νικοκλῆς ἡ Κύπριος*. Cyprius etiam Hipponicus fuisse dicitur. *Ῥρόθ*. 1.

Cyprus. Tencer ibi Salaminem condidit. IX, 18. Persis est subiecta IX, 20. qui navales copias inde colligebant. V, 102. Defecit tamen a Persis. IV, 161. V, 102. Euagoras eam paene totam subegit. IX, 62. quo regnante multi Graecorum huc confugerunt IX, 51. inter eos Conon. V, 62 IX, 52. 53. Bellum deinde ibi est gestum inter Euagoram et Persas Graecis utrosque adiuvantibus. IV, 134. 153. IX, 58. 60. 67. Athenienses ibi centum quinquaginta triremes amiserunt. VIII, 86.

Cyrenaei, Lacedaemoniorum coloni. V, 5.

Cyrene. Lacedaemoniorum uxores cum liberis huc mittendae. VI, 73.

Cyrus maior, Cambysis f., a matre in viam abiectus et a Persica muliere sublatus totius Asiae dominus est factus. V, 66. 67., ita ut eius posterii magni reges dicantur. V, 132. Transfert imperium a Medis ad Persas IX, 37. interfecto avo suo. IX, 38.

Cyrus minor, Darii f., cum

fratre Artaxerxe de regno contendit adiutus a Lacedaemoniis (a Chr. n. 401.). XII, 104. Eius exercitus (*Ἰσοκράτης Πανθηρικῶ Κυρείον στρατεύμα*, π μετὰ Κύρου συναναβιβητός, ὅτε ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην· οὗ μετεῖρ καὶ Ξενοφῶν. Harp.) Clearcho duce Persarum regis copias devicit et paene ad regiam ipsam pervenit. IV, 145. V. 90. IX, 58. Sed Cyri temeritate, qui in persequendis hostibus perit, prospero successu caruit. V, 90. 92. Ep. II, 7. 8. Quo mortuo omnes Asiae incolae confluunt ad extinguendum eius exercitum. IV, 146. Nam etiam Graeci Asiam incolentes Cyri Clearchique causae infesti erant. V, 95. Cyri copiis deinde Agesilaus est usus. IV, 144.

Cythera a Persis (post Cononis victoriam) vi expugnata. IV, 119.

D.

Damon, ὄνομα κύριον, διδάσκαλος *Περικλέους*. (Harp.) XV, 235.

Danae a Iove amata X, 59. peperit Perseum. XI, 37.

Danaus ex Aegypto profugus Argos occupavit. X, 68. XII, 80.

Darius, Hystaspis f., bellum cum Graecis gessit IV, 71. eius imperatores ad Marathonem fugati IV, 86. XII, 195.

Darius Codomanus. *Ῥρόθ*. 5. confusus cum Artaxerxe III. Ocho.

Datus (*Δατὸς πόλις ἐστὶ Θράκης σφόδρα εὐδαίμων. ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετο τις καὶ παροι-*

μία, Λατὸς ἀγαθῶν. δεδηλω-
και δὲ περὶ τε αὐτῆς καὶ τῆς
παρακειμένης χώρας ὅτε μὲν
τὸ Λατὸν οὐδετέρως λέγοντες,
ὅτε δὲ τὴν Λατὸν θηλυκῶς,
ὡς αἰε' Ἐφορος ἐν τῇ δ' ἀπαξ
δ' ἄρσενικῶς τὸν Λατὸν Θεό-
πομπος γ' Φιλippiκῶν. μετω-
νομάσθη μέντοι ἡ πόλις τῶν
Λατινῶν Φιλίππου τοῦ Μακε-
δόνων βασιλέως κρατήσαντος
αὐτῆς, ὡς Ἐφορός τε φησι καὶ
Φιλοχορὸς ἐν τῇ ε'. Harp.). Cla-
dem magnam ibi Athenienses
acceperunt. VIII, 86.

[Δεκαρχία. Δεκαδαρχία.
Ἰσοκράτης (IV, 110. V, 95. XII,
68.). τὰς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων κατασταθείσας ἐν ταῖς
πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς
ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί, ὁ μὲν-
τοι Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθη-
ναϊκῷ (68.) τρόπον τινὰ ἐξηγη-
σατο τοῦτομα' φησὶ γάρ, ὅτι
Λακεδαιμόνιοι ἰ' μόνον ἄνδρας
κνρήλους ἐκάστης πόλεως ἐποί-
ησαν. Harp.]

Decelia (δήμος Ἰπποθωντί-
δος. Bekk. Anecd. 240.) munita
a Lacedaemoniis auctore Alci-
biade XVI, 10. 17. VIII, 84.

Deceliasum bellum (Δεκελει-
κὸς ὁ Πελοποννησιακὸς πόλε-
μος, ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου
Harp. λέγουσι — Δεκελεικὸν,
καθότι Ἀθηναῖοις Δεκέλεια ἐπε-
τείχισθη. Bekk. Anecd. 234.)
VIII, 37. XIV, 31.

Decemviri: Ἰσοκράτης ἐν τῇ
πρὸς Καλλιμάχον παραγραφῇ
(5.) „ἤρχον μὲν γὰρ οἱ δέκα
οἱ μετὰ τοὺς λ' καταστάντες.“
περὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν
τῶν λ' Ἀθηνῶν χειροτονηθέν-
των ἀνδρῶν ἰ' καὶ τῶν ἐξῆς
εἰρηκεν Ἀνδροτίων ἐν τῇ γ'.

ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος
τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς
Αναίας δῆλον ποιεῖ ἐν τῷ περὶ
τοῦ Διογένηος κλήρου. (Harp.)
Rhino unus ex iis. XVIII, 6.

Delius vir. XVII, 42.

Delphi. Oraculum ibi anti-
quissimum, omnibus commune,
fide dignissimum VI, 31. con-
sultum ab Heraclidis VI, 17.
a Lacedaemoniis VI, 23. 31. et
Messeniis ibd. Inscriptio Del-
phis posita XII, 230. (Γνώθη-
σαντόν· ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ Χέλ-
λωνός φασιν. Ἐρμipπος δὲ
Δελφὸν εὐνοῦχόν φησιν εἰρη-
κέναι τὸ γνώθι σαντόν καὶ ἐν
τῷ ναῷ ἐπιγράφαι. Χαμαι-
λέων δὲ Θαλοῦ φησιν εἶναι τὴν
γνώμην ταύτην. Bekk. Anecd.
233.) Opes Delphicas Thebani
sunt conati superare privatis
sumptibus. V, 54.

Demeter (Ceres) in erroribus
suis, rapta quum sibi esset
filia Proserpina Atheniensibus
ob accepta beneficia fruges et
mysteria donat. IV, 28.

[Δημόχοινος ὁ δημόσιος
βασανιστής. Ἰσοκράτης ἐν τῷ
Τραπεζιτικῷ (15.) σχεδὸν ἐξη-
γήσατο τοῦτομα. Harp.]

Demonicus, Hipponici filius.
I, 1. 2. Ad eum orat. I. missa.
V. Ἰπότη. 1.

Demosthenes. Pax per eum
facta. Ἰπότη. 5. add. Ἀποσπ. III.

Dercylidas dux Lacedaemo-
niorum (regem falso dicit Har-
pocratio) cum mille armatis
Aeolidem occupavit IV, 144.

[Διαίτηται. Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Μειδίον. εἰσὶ δὲ
οἱ διαίτηται ἕτεροι τῶν δικα-
στῶν· οὗτοι μὲν γὰρ ἐν δικα-
στηροῖς ἐδίκάζον ἀποδεδειγ-

μένοις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρω λαχόντες ἢ ἐπιτρεφάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων τοῖς κρινομένοις διήτων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μὴ, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἐκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκουσ καὶ σημηναίμενοι παρεδίδουσιν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. — Ἐγένοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξηκοστὸν ἔτος ἦν. Bekk. Anecd. 236. — XVIII, 14.]

[Διακόσιοι καὶ χίλιοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἰσοκράτους ἑκτον ἔκτον, οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργοι. Harp. p. 184, 3. — XV, 146.]

Diodotus, Isocratis discipulus et amicus. Ep. IV, 1. ei libertas loquendi apud quosdam Asiae principes fraudi fuit. Ib. 7. Habuit filium, qui parum firma valetudine utebatur. Ib. 10 sq.

Dionysia (ἐορτὴ Ἀθηνησιν Διονύσου. ἤγετο δὲ τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθηναῖα Γαμηλιῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος. Bekk. Anecd. 235.). — Ludi scenici Dionysiis. VIII, 82. XII, 168.

Dionysius Syracusanus Syracusas occupavit, omnes Siciliae urbes Graecae originis cepit, maximas copias sibi comparavit, Syracusas maximam Grae-

carum urbium reddidit. V, 65. 67. III, 23. Lacedaemonii ei auxilium praestant. IV, 126. A Carthaginensibus obsessus prosperum habuit eventum. Nam Carthaginensibus devictis vitam in regno exegit filioque imperium reliquit a. Chr. n. 367. VI, 44. 45. Assentatores magni habere dicebatur. hortantes suadentesque despicere. Ep. I. 4., tamen Isocrates ei epistulam misit V, 81. quae est Epist. I, scripta paullo ante a. 367.

Dionysius, Dionysii f., Lacedaemoniorum amicus. VI, 63.

Dionysius Halicarnassensis de Isocrate Ἀποσπ. I.

Diophantus (ὄνομα κύριον. Harp.), dux Atheniensis (Diod. XVI, 48.), Isocratis familiaris Ep. VIII, 8.

Dipaea, oppidulum Arcadiae, victoria magna a Lacedaemoniis de Arcadibus reportata insignis (Herod. IX, 35. Paus. III, 11.). VI, 99.

Dores Lacedaemonii a prima origine fuerunt. VI, 16. Heraclidae apud eos consederunt. VI, 17. Peloponnesum occuparunt et urbes agrosque trifariam diviserunt XII, 177. 253. 254. Athenienses ab iis in bello de coloniis condendis gesto non adjuvantur. XII, 190.

Draco (Pelleneus) Atarneum cepit et Mysium campum de vastavit (Xenoph. Hell. III, 2 11.). IV, 144.

E.

[Ἐλπίη. De pace cum sociis facienda et a. Chr. n. 355.

facta oratio περὶ Ελορήνης (VIII.)
est a. Ch. n. 356 scripta.]

Elei. Lacedaemonii iis agri
partem ademerunt (Diod. XIV,
17.). VIII, 100.

Empedocles quattuor dixit
esse rerum elementa. XV, 268.

Enneacrunus [Λυσίας (immo
Isocrates) ἐν τῷ περὶ τῆς ἀν-
τιδόσεως. κρήνη τις ἐν Ἀθή-
ναις. πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Καλ-
λιόη. Harp.]. Vinum ad eum
refrigerant. XV, 287.

Eos (Aurora). mater Mem-
nonis. X, 52.

Eraphus, pater Libyae. XI,
10.

[Ἡπειρον: σύνθητός ἐστι τῷ
Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ
τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν,
ὥστερ ἐν τε Φιλίππῳ (97.) καὶ
Ἀρχιδάμῳ (73.). Harp.]

Ephialtes diminuit Areopagi
auctoritatem. Ἐπόθ. 7.

[Ἐφοροί: ἄρχοντες ἦσαν
ἄνδρες ἑννέα (corr. πέντε) ἐν
Λακεδαιμόνι, κληθέντες ἀπὸ
τοῦ πάντας ἐφορᾶν ἦσαν δὲ
ἡ μεγίστη ἀρχή. Bekk. Anecd.
257. — XII, 181.]

Ephorus, Isocratis discipulus.
Ἀποσπ. III. β'. 6. 7.

[Ἐπιγραφεῖς: ἀρχὴ τίς
ἐστὶν ἡ τῶν ἐπιγραφέων, ἧτις
ἐν ταῖς δίκαις ἐπὶ γράφει τὰ
ἐπιτίμια τοῖς ἀλίσκομένοις. ἡ
ἐπιγραφεῖς οἱ ὀρίζοντες καὶ ἐπι-
γράφοντες τὰς εἰσφορὰς ἐκά-
στω. Bekk. Anecd. 254. —
XVII, 41.]

Epidauris, nullius auctori-
tatis populus. VI, 91.

[Ἐπιστάτης: Oratio Συνη-
γορία πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ
ἐπιστάτου iniuria Isocrati tri-
buta. V. Ἀποσπᾶσμ. I.]

[Ἐπίσταθοι: οἱ ἄρχοντες
καὶ σατράπαι, οἱ κατέχοντες
βασιλεῖ τὰς ὑπηκόους πόλεις,
παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς σταθμοῖς εἶ-
ναι· σταθμοὶ δὲ αἱ καταγαγαί.
οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τοι-
ούτους ἀρμοστάς ἐκάλουν. Bekk.
Anecd. 253. Ἰσοκράτης Πανη-
γυρική (162.) „Ἐκάτομνος ὁ
Καρίας ἐπίσταθμος“. δὲ οὐδὲν
ἕτερον ἢ ἡ κατὰ σατραπείαν
Καρίας κύριος. Harp. IV, 120]

[Ἐπάννυμοι: Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (18.).
Διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπάννυμοι, οἱ
μὲν ἰ τὸν ἀριθμόν, ἀφ' ὧν αἱ
φυλαὶ, ἕτεροι δὲ β' καὶ μ', ἀφ'
ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται
τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος,
ἀπὸ ἧ' ἔτων μέχρ' ἑ'. (Harp.)
XVIII, 61.]

Erechtheus contendit cum
Eumolpo de urbe Athenarum
XII, 193.

Erichthonius, Vulcani et Ter-
rae f., a Cecrope regnum Athe-
narum accepit, a quo omnes
Atheniensium ad Theseum reges
originem ducunt. XII, 126.

Erythea insula, unde Her-
cules boves abduxit. VI, 19.
X, 24.

[Ἐρις. Περὶ ξριδος oratio
iniuria Isocrati tributa. V. Ἀπο-
σπᾶσμ. I.]

Euagoras (ὄνομα κύριον, εἰς
ὃν τὸ ἐγκώμιον Ἰσοκράτους.
Harp.). Aeacidae (Teucridae,
eius maiores. IX, 18. Natus Sa-
lamine. IX, 21. Eius a pueritia
virtus. 22—24. E Solis Cili-
ciae oppido, quo confugerat, in
patriam redit. 27—32. Salami-
nis regnum suae genti recuperat
et Phoenicibus eripit. III, 28.
Merita eius de civitate sua

IX, 41—50. Graecorum multi et inter eos Conon ad eum confugiunt et ab Atheniensibus ob merita ius civitatis accipit et statua ei ponitur. IX, 51—57. Cum rex Persarum bellum ei intulisset, socio filio Pnytagora tota paene Cypro est potitus, Phoenicen vastavit, Tyrum expugnavit, Ciliciam ad defectionem compulsit regemque pacem facere coegit. IX, 57—69. Unius urbis in Cypro rex et in foedere Antalcidae cum aliis insulis Persarum regi traditus (a. Chr. n. 387.) ab eo subigi non potest IV, 141. Beatam egit vitam IX, 70. et plures reliquit liberos (mortuus esse perhibetur a. Chr. n. 374.) 72., inter eos Nicoclem. III, 42. Laudatio eius Orat. IX. Euagoras inscripta et ab Isocrate seniore est composita, v. s. Isocrat. et Τρόθ. 9., fort. a. Chr. n. 370.

Euander de Isocrate. Τρόθ. 2.

Euboea insula, multis commodis abundans, cuius situs ad maris imperium est aptissimus. IV, 108. Thebani eam vastaverunt. V, 53.

Eumolpidae Eleusiniis edicunt ut barbari homicidaeque procul sint. IV, 157.

Eumolpus, Neptuni f., cum Erechtheo de Athenarum possessione contendit, dicens Neptunum ante Minervam urbem possedisse XII, 193., et irruptionem in Atticam fecit. IV, 68.

Eunomus, Isocratis discipulus, aurea corona a civitate ornatus. XV, 93.

Eupatridae (εὐπατρίδαι) ἑκαλοῦντο οἱ αὐτοὶ τὸ ἄστυ οἰκοῦν-

τες καὶ μετέχοντες βασιλικῶν γένους καὶ τῆν τῶν ἱερῶν ἐπιμέλειαν κοινούμενοι. Bekk. Anecd. 257.), Alcibiadis maiores. XVI, 25.

Euripides de Socrate. Τρόθ. 11.

Europa ut altera terrae pars (IV, 179.) Asiae opposita IV, 187. V, 137. VI, 54. est tamen nunc minus fortunata quam Asia. V, 132. Contendit cum ea et triumphavit bello Troiano. X, 51. 67. item postea Atheniensium merito IV, 117. 149. XII, 47. Eius imperium Thraces, Scythae, Persae affectarunt IV, 68. cum barbaris Europae Philippus bellum gessit. V, 152. Ut urbes eius sui iuris essent, praescriptum in pace Antalcidae. IV, 176.

Eurybiades, Lacedaemoniorum dux, in bello navali cum Xerxe gesto Graecos paene perdidit. XII, 51.

Eurystheus, Argivorum rex, Herculem, Iovis filium, imperata facere coegit. IV, 60. X, 24. Nemo tamen eius potentiam laudibus ornavit. V, 144. Incursione in Atticam facta ab Atheniensibus victus et captus est. IV, 58. 59. 65. V, 34. VI, 42. XII, 194. Inimicus Heraclidarum IV, 56. contumeliosa morte periit. IV, 60. Quid post eius mortem Heraclidae fecerint. VI, 17. 18.

Euthymus, Niciae consobrinus XXI, 9., acceperat a Nicia tria talenta custodienda, ib. 2. unum est infitatus, ib. 3. Qua de causa orat. XXI. (fere a. 402) scripta est (habita esse non videtur).

G.

Ge (Terra) peperit Erichtho-
nium. XII, 126.

[*Γερουσία* καὶ *Γέροντες*:
ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαιμόνι,
οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας μέ-
χρι γῆρας καλῶς βεβιωκότες,
τὸν ἀριθμὸν εἴκοσιν ὀκτώ. ἦν
δὲ ἡ μεγαλύτερ ἀρχὴ μετὰ τοὺς
ἐφόρους ἡ γερουσία. Bekk.
Anecd. 227. — XII, 154.]

Gigantes. Gigantomachia le-
vior quam deorum pugna ad
Ilium. X, 53.

Gorgias Leontinus in Thes-
salia vixit sine uxore et libe-
ris, reliquitque mille stateres.
XV, 155. 156. (mortuus fere a.
Chr. n. 380.). Dicere ausus est
nihil esse eorum, quae vide-
amus. X, 3. XV, 268. Contra
eum or. X. scripta esse dici-
tur. Τπόδ. 10.

Gorgonium surripuit Philur-
gus. XVIII, 57.

Gylippus (ὄνομα κύριον, Λα-
κεδαιμόνιος. Harp.) solus Sy-
racusios ab obsidione libera-
vit exercitumque Atheniensium
terra marique fugatum cepit
(a. Chr. n. 413.). VI, 53.

H.

Hades (Orcus). Theseus cum
Pirithoo in eum descendit X,
20. 39. et Orpheus ex eo mor-
tuos reducebat. XI, 8.

Halys, fluvius Asiae, IV, 144.
Quo tempore Athenienses prin-
cipatum tenebant, exercitus
Persici infra eum descendere
non audebant. VII, 80. XII, 59.

[*Ἀρμοσται*: οἱ ὑπὸ τῶν
Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκό-
ους πόλεις ἄρχοντες καὶ φρούρ-
αρχοι ἐκπεμπόμενοι, παρὰ τὸ

ἀρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ'
αὐτῶν φυλαττομένας πόλεις.
Bekk. Anecd. 445. — IV, 117.]

Hecatomnos (ὄνομα κύριον.
Harp.), Cariae satrapa. IV, 162.

Helena, Iovis et Ledaе f.,
Herculi a patre praelata et pul-
critudine donata est. X, 14. 16.
Theseus primus eam amavit,
ib. 18—38. Eius nuptias om-
nes illo tempore reges civita-
tumque principes ambiebant,
39. Pollicita est eas Venus
Paridi. Ib. 41. Illa Menelai
coniuge facta et rapta Graeci
omnes surrexerunt, quasi pa-
tria sua vastata; et sic Grae-
ciae libertatis effectrix evasit.
Ib. 49. 67. et XII, 80. Ob for-
mam immortalis (X, 61.), fra-
tres suos iam mortuos et Me-
nelaum immortalitate donavit.
X, 62. Stesichoro potentiam
suam ostendit. X, 64. Homero
mandavit, ut de iis scriberet,
qui ad Troiam militassent. X,
65. Illi et Menelao Therapnīs
in Laconia sacrificatur. X, 63.
Scripsit eius non laudationem
sed defensionem Gorgias X, 14.
quamobrem Isocrates veram
eius laudationem in orat. X,
Helena inscripta, est aggres-
sus. Scripta esse videtur cir-
citer a. 392, paulo post ora-
tionem in Sophistas.

Helios (Sol) procreavit filiam
Pasiphaen. X, 27.

Hellas (Graecia) antiquissi-
mis temporibus humilis erat
IV, 68. sed coloniis conditis
duplo maior est reddita. XII,
44. 47. 167. Debent barbari
ei servire. IV, 131. Contra eos
igitur est ei bellum gerendum,
qui Graeciam magnam est red-

diturus. XII, 44. Ep. I, 8. Bello Troiano tota Graecia coniuncta Agamemnone duce Troiam expugnavit. IX, 65. X, 49. XII, 76. 80. Quod Persarum rex eius copiis utitur IV, 134. eiusque res curat IV, 175. id Graeciae est dedecori IV, 180. 182., ita ut bellum cum Persis debeat suscipi. IV, 185. V, 70. Ep. I, 8. 9. Sic malis, quibus premitur, potest liberari. XV, 65. Ep. IX, 8. 15. — Multis praeterea locis ἡ Ελλάς nominatur, quos enumerare nihil opus est.

Hellenes (Graeci) parvam antiquitus incolebant terram bellis et inopia pressi. IV, 34. Athenienses eorum fines dilatant. IV, 37. In Aegina commune templum condiderunt. IX, 14. 15. Nomen Graecorum est nomen humanitatis et eruditionis factum IV, 50. IX, 66. XV, 293. Opponuntur barbaris III, 50. IV, 17. 67. 68. 85. 155. 158. V, 9. 80. 115. 121. 124. 125. 130. 132. 139. 140. 141. VII, 79. IX, 37. 59. 66. X, 49. 50. 52. XII, 45. 47. 60. 105. 152. 163. 213. XV, 80. XVIII, 27. Epp. II, 10. III, 5. IX, 11. Communis eorum lex de sepeliendis mortuis. XII, 170. Unius imperium non ferunt V, 107. 108. Principatum Graecorum quinam obtinere debeant. IV, 22. 57. 63—65. 99. VII, 66. VIII, 24. — Plurimis praeterea locis Ἑλλήνων mentio fit.

Hellenica regio V, 107. administratio, opposita barbarico dominatui. V, 154. res Hellenicas olim barbari non curabant. VII, 80. Hellenicae ora-

tiones XV, 46. *Hellenica* bella XII, 1.

Hellenides urbes. III, 23. IV, 37. 64. 137. V, 64. 65. 68. VI, 26. VIII, 42. IX, 47. X, 35. 68. XII, 45. 59. 77. 119. 159. 163. 190. 191. 258. XV, 121. 224. 250. Ep. IX, 9.

Hellesponti urbes Sestus et Crithote. XV, 108. Hellespontum Xerxes ponte iunxit. IV, 89. Clades in Hellesponto ad Aegos flumen (a. Chr. n. 405). IV, 119. V, 62. VII, 64. VIII, 86. XII, 99. XVIII, 59.

Helotes (εἰλωτεύειν τὸ δουλεῦειν, Ἰσοκράτης Πανηγυρική (131.) εἰλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνω δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἑλλήνων τὴν πόλιν οἰκούντων, ὥς ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ α'. Harp.). IV, 131. XII, 104. A Thebanis in vicinia Lacedaemoniorum collocati sunt (Messenii sunt intellegendi, Paus. IV, 23.). VI, 28. 87. Uni ex Helotibus servisse dicuntur optimates Graeci IV, 111. (Lysandrum intellegit Sauppilus.)

Hera (Iuno) de pulcritudine certans. X, 41.

Heracidae dant Lacedaemoniis Messenam. VI, 24. Nominatur sic Philippus Macedo Ἡράκλ. 5.

Hercules, Iovis et Alcmenae f. X, 16. Perseo quattuor aetatibus posterior XI, 37. aequalis et cognatus Thesei X, 23. XII, 205. quocum saepe componitur. I, 8. V, 144. Labores ei ab Eurystheo sunt impositi. IV, 60. X, 24. XII, 194. Reducit Tyndareum et accipit

regnum. VI, 18. Est a Neleo eiusque filius bobus, quos ex Erythia abegerat, spoliatus. VI, 19. Expeditionem contra Troiam et Laomedontem suscepit. V, 111. IX, 16. Busiridem interemisse dicitur XI, 36. Columnas erexit, monumentum virtutis suae et terminos Graecae terrae. V, 112. XII, 250. Excellens prudentia, sapientia, iustitia. V, 109—112. 144. Virtute immortalis est factus et inter deos receptus. I, 50. V, 132. VI, 17. Athenienses ei simul immortalitatis auctores. V, 33. Optime de Graecia est meritus. V, 76. 114. Ex eius gente orti Philippus V, 115. et Archidamus VI, 8. Ep. IX, 3. Liberi eius Eurysthei inimicitiam fugientes Atheniensibus supplices sunt facti IV, 54. 56. 58. 62. 65. V, 33. 34. X, 31. XII, 194. et post receptum in Deos Herculem in multis erant erroribus. VI, 17. Posteriores tamen Spartam condiderunt et Argos, Lacedaemonem atque Messenam occuparunt. IV, 61. VI, 21. 32.

Hephaestion, Vulcani templum. XVII, 15.

Hephaestus (Vulcanus), pater Erichthonii. XII, 126.

Hermippus de Isocrate scripsit. *Ῥπόθ.* 2. 5.

Hesiodus, optimus vitae humanae consiliarius. II, 43. De eo disputabant Sophistae in Lyceo. XII, 18. 33. Allatus in *Ῥπόθ.* 1.

Hesperidum mala afferre Herculi erat mandatum. X, 24.

Hippolaïdas. XVII, 38.

Hippolyta una ex Amazoni-

bus amavit et secuta est The-
seum. XII, 193.

Hipponicus, ditissimus et nobilissimus Atheniensium, Alcibiadis socer. XVI, 31.

Hipponicus, Demonici pater I, 2. et familiaris eius, qui orat. I. scripsit. Ibid. Virtute excellens. I, 9—11. (V. de eo *Ῥπόθ.* 1, ubi Cyprius fuisse dicitur.)

Homeridae (*Ἰσοκράτης Ἐλένη* (65.). *Ῥμηρίδαι γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκονσίλαος ἐν γ', Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησὶν ὠνομάσθαι. Σέλενκος δὲ ἐν β' περὶ βίων ἀμαρτάνειν φησὶ Κράτητα νομίζοντα ἐν ταῖς ἱεροποιαῖς Ῥμηρίδας ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμηρῶν, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παρὰ φρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι καὶ δόντες ἀλλήλοις ὁμηρὰ νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ῥμηρίδας λέγουσιν. Harp.) Eorum narratio de Homero X, 65.*

Homerus ab Helena per somnum ad carmina sua componenda excitatus narratur. X, 65. Illo omnes inferiores, qui in eodem poeseos genere elaboraverunt. XII, 263. Aestumatur eius poesis magni apud Graecos, quod eos, qui barbaros expugnaverunt, praeclaris extulit laudibus. IV, 159. Sophistae de ea disserere solebant. XII, 18. 33. Persecutus est fabulose certamina et bella semideorum. II, 48. Nonnunquam deos de futuris rebus de-
liberantes facit. XIII, 2.

Hyperbolus (Ἀντιπῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγός, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' ἐξωστρακισθαι φησίν. Harp.), demagogus Atheniensium. VIII, 75.

I.

Iason, Phraeorum in Thesalia tyrannus. Magnam gloriam inde sibi comparavit, quod regi Persarum se bellum esse illaturum dixit. V, 119. 120. Eius liberis epistula VI. est missa, ubi §. 1. de Iasonis hospitio est sermo (circa a. 359).

Idrieus (Ἰσοκράτης Φιλίππου (103.). δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ, υἱὸς Ἐκατόμου, ἀδελφὸς δὲ Μανσάλου καὶ Ἀρτεμισίας. Harp.), opulentissimus Asiae satrapa, regi Persarum haud favens. V, 103.

Illyriorum maximam partem subegit Philippus. V, 21.

Ion. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως (268.). Ἴωνος τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦν Χίος μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρθομένους, ἐπέκλῃσιν δὲ Ξούθου. ἔγραψε δὲ μέλη πολλὰ καὶ τραγωδίας καὶ φιλοσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριγαμὸν ἐπιγραφόμενον, ὃπερ Καλλιμάχος ἀντιλέγεσθαι φησιν ὡς Ἐπιγένορας· ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριγαμοί, καθὰ Δημήτριος ὁ Σκήψιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε „Ἀρχὴ ἦδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τῶρα καὶ πλέον οὐδὲν οὐδὲ ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη.“ (Harp.)

Iones coloni Atheniensium, Persis infestissimi, tamen a Lacedaemoniis primum ab illis abstracti, postea his traditi sunt. IV, 122. Sunt laudandi, quod eos diris deo-verunt, qui templorum a Persis crematorum ullum instaurassent. IV, 156.

Ionia. Inde erat maxima pars classis, qua ad Cyprum Persae utebantur IV, 135. Ibi exercitum esse collocandum dicit IV, 165. Samus praestans in Ionia. XV, 108.

Iphecrates de rebus gestis c. Timotheo in iudicium vocatus et absolutus est a. 354. a. Chr. XV, 129.

Isocrates (ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος (a. Chr. n. 436.) ἀρχοντος Ἀθήνησι Λυσισμάχου [Μυρρινουσίου. φ.], πέμπτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, θνητοὶ καὶ εἰκοσιν ἔτεσι νεώτερος Ἀνσίου [πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ α. φ.]. Dion. et Pseudo-plutarch. Θεοδώρου [τοῦ Ἐρχιέως. φ.] τοῦ ἀύλοποιοῦ ἐγένετο παῖς, Ἡδυτοῦς μητρός. Anonym. et Pseudopl. Ἀδελφοὶ δ' αὐτῷ ἐγένοντο Τεσίππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος. Suid., sed Pseudo-plut. patri tres praeterea liberos fuisse scribit, Telesippum Diomnestum atque filiolum). Pater eum ita studiose educavit, ut inter aequales et condiscipulos clarior etiam et notior esset quam postea inter cives. XV, 161. (Γενόμενος δ' ἀκουστῆς Προδίκου τοῦ Κείνου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Τεσίλου τοῦ Συ-

ρακουσίου, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐχόντων ἐπὶ σοφίᾳ, ὥς δὲ τινες ἱστοροῦσι, καὶ θηραμένους τοῦ ῥήτορος, ὃν οἱ τριάκοντα ἀπέκτειναν, — a. Chr. n. 404. — δημοτικὸν εἶναι δοκοῦντα — [οὐ συλλαβανομένου ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ φυγόντος ἐπὶ τὴν βουλαίαν ἐστίαν, ἀπάντων καταπεπληγμένων, μόνος ἀνέστη βοηθῶν. ψ.]. Dion. et Pseudoplut. μαθητὴς ἐγένετο φιλοσόφου Σωκράτους. [ἐλυπήθη δὲ οὐ μετρίως ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ μελανχιμονῶν τῇ ὕστεραίᾳ προῆλθε. ψ.] Anonym. et Pseudopl. νέος δὲ ὢν ἐδοκεῖ διοίσειν τῶν περὶ Λυσίαν τὸν ῥήτορα πρὸ αὐτοῦ γενομένων· καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ (278 sq.) Σωκράτην λέγοντα ποιήσας οὕτως· νέος μὲν ἐτι, ὦ Φαῖδρε, Ἰσοκράτης, ὃ μέντοι περὶ αὐτοῦ μαντεύομαι εἰπεῖν ἐθέλω· δοκεῖ γάρ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι [λόγους τὰ τῆς φύσεως· ἐτι δὲ ἦθει γεννικωτέρῳ κερᾶσθαι. Ὡστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θανυμαστὸν, προῖοσης τῆς ἡλικίας, εἰ περὶ αὐτούς τε τοὺς λόγους, οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ, πλέον ἢ παίδων διανέγκοι τῶν πώποτε ἀφαιμένων λόγων· εἰτε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρησθαι ταῦτα, ἐπὶ μείζω τις αὐτὸν ἄγοι ὀρμὴ θειοτέρα. φύσει γάρ, ὦ φίλε, ἐνεστὶ τις φιλοσοφία τῇ τῷ ἀνδρὸς διανοίᾳ. Πλ.] Anonym. et Plato.). Ammissis bello Deceliano cunctis facultatibus mederi coepit rebus suis et aliquorum esse magister. XV, 161. 162. (σχολῆς δὲ ἡγετο, ὥς τι-

νές φασι, πρῶτον ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων ἐννέα. Pseudopl.) Primi ad eum accesserunt Eunomus et Lysithides et Callippus, post hos Onetor, Anticles, Philonides, Philomelus, Charmantides, quos omnes civitas aureis coronis donavit. XV, 93—94. Fuit etiam amicus et magister Timothei. XV, 101. Ep. VIII, 8. ἀκροαταὶ δὲ αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ἑκατὸν, ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Τιμόθεος ὁ Κόρωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπῆλθε, συντιθεὶς τὰς πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πεμπομένας ἐπιστολάς, ὅθεν ἐδοκῆσθε αὐτῷ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων. ἐμαθήτευσε δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χίος καὶ Ἐφορος ὁ Κυραῖος καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγικοῦς συγγράφας καὶ Θεοδέκτης ὁ Φασηλίτης, ὁ τὰς τραγωδίας ὕστερον γράφας, Λεωδάμας τ' Ἀθηναῖος καὶ Λάκριτος [Phaselita], ὥς δὲ τινές φασι καὶ Ἵπερείδης καὶ Ἰσαῖος. [Ἔσχε δὲ μαθητὰς πολλοὺς μὲν, τοὺς δὲ εὐδοκίμηκότας καὶ ἐπιφανεῖς τούτους, Θεόπομπον, Ἐφορον, ὧν καὶ ἱστορίαι φέρονται, Ἵπερείδην, Ἰσαῖον, Λυκούργον, οἵτινες εἰσὶ τῶν δέκα δητόρων τῶν κριθέντων τε καὶ ἀναγινωσκομένων, εἰτα Φιλίσκον, Ἰσοκράτην ὁμώνυμον αὐτοῦ, Θεοδέκτην, Ἀνδροτίωνα τὸν τὴν Ἀτθίδα γράψαντα, καθ' οὗ καὶ ὁ Δημοσθένης ἔγραψε, καὶ Πύθωνα τὸν Βυζαντινόν, τὸν ῥήτορα Φιλίππον. Ἄν.] Pseudopl. et Anon.) Divitias inde nactus invidiam excitavit. XV, 4. 146. 154. Nam non solum privatos homines disci-

pulos habuit, sed oratores, duces, reges, omnino plures, quam omnes reliqui rhetores. XV, 30. 39. Indicat ipse se plura bona sibi comparasse quam Gorgiam ib. 158., quae tamen ab externis potissimum accepit, ut a Nicocle. XV, 39. 40. *Ἐπόθ. 2.* (Ἐλάμβανε δὲ χρήματα κάμπολλα ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας, παρὰ μὲν τῶν πολιτῶν οὐδὲν [hoc falsum est], ὥσπερ γέρας τοῦτο κατατιθέμενος καὶ τροφεῖα καταβάλλων τῇ πατρίδι, παρὰ δὲ τῶν ξένων χιλίας δραχμάς. Anon.) Erat ea de caussa inter mille et ducentos illos, qui trierarchiae munere fungebantur, quod cum filio Aphareo tempore orationis XV. ter obierat. XV, 145. (*Εὐπόρησε δ' ἱκανῶς, οὐ μόνον ἀργύριον εἰσπράττων τοὺς γνωρίζοντας, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως, ὃς ἦν υἱὸς Εὐαγόρου, εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ὑπὲρ τοῦ πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου· ἐφ' οἷς φθονηθεὶς τοὺς προεβλήθη τριηραρχεῖν. καὶ δις μὲν ἀσθένειαν σκηψάμενος διὰ τοῦ παιδὸς παρετήσατο· τὸ δὲ τρίτον ὑποστάς ἀνῆλθεν οὐκ ὀλίγα.* Pseudopl.) Iam seniori ei facultatum permutatio ob trierarchiae munus a Lysimacho oblata et ea de re iudicium conflatum est. XV, 4. De aliis autem rebus nunquam erat in iudicium vocatus, XV, 27., quia neminem laesit. XV, 33. (*Ὅσο δ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες· πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλεσαμένου αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς ὃν οὐκ ἀπήντησε διὰ νόσον, τὸν*

δὲ υἱὸν πέμψας Ἀφαρέα (a. Chr. n. 356.) ἐνίκησε. Δεύτερος δὲ Λυσιμάχου αὐτὸν προκαλεσαμένου περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν· ἡττηθεὶς δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. Pseudopl.) Nam sophistae et alii multi ei invidebant, quia sapientiores se illis profitebatur et plures discipulos habebat, etiam civitati Atheniensium non adulari sed illam obiurgare solebat. XII, 5. Epp. II, 22. IX, 15. Erat autem ad capessendam rempublicam omnium civium minime a natura instructus, voce et audacia carens, et ingenio praeditus, quod ad bene sentiendum et cogitandum valebat, sed ad res gerendas infirmius neque ad eloquentiam satis aptum et ad dicendum in magna hominum frequentia prorsus ineptum erat. V, 81. 82. XII, 9. 10. Epp. I, 9. VIII, 7. His igitur omnibus destitutus ad sapientiae studium deque Graeciae statu regumque et rerumpublicarum negotiis scribendum confugit. XII, 11. Orationes conscripsit Atheniensium civitati totique Graeciae utilia suadentes, ornate copioseque compositas. XII, 2. Non destitit Graecos ad concordiam et expeditionem in Asiam excitare. XII, 13. et plures de libertate Graecorum conscripsit orationes, quam omnes oratores. Ep. VIII. Atheniensium maiores in Panegyrico maximis laudibus celebravit, XV, 60. 61. 76, optimeque et hac oratione et aliis de patria est meritis, ibd. 76—86. (*Τίς γὰρ οὐκ αὖ γένοιτο φιλό-*

πολὺς τε καὶ φιλόδημος, ἣ τίς οὐκ ἂν ἐπιτηδεύσειε τὴν πολιτικὴν καλοκαγαθίαν, ἀναγνούς αὐτοῦ τὸν Πανηγυρικόν; ἐν ᾧ διεξιὼν τὰς τῶν ἀρχαίων ἀρετάς, φησὶν, ὥς οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσαντες ἀπὸ τῶν βαρβάρων οὐ τὰ πολεμικὰ δεινόι μόνον ἦσαν ἀλλὰ καὶ τὰ ἡθικὰ γενναῖοι καὶ φιλότιμοι καὶ σώφρονες· οἳ γε τῶν μὲν κοινῶν μᾶλλον ἐφρόντιζον ἢ τῶν ἰδίων, τῶν δ' ἄλλοτρίων ἤττον ἐπεθύμουν ἢ τῶν ἀδυνάτων· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὐ πρὸς ἀργύριον ἔκρινον ἀλλὰ πρὸς εὐδοξίαν· μέγαν οἴομενοι τοῖς παισὶ καταλείπειν πλοῦτον καὶ ἀνεπίφθονον, τὴν παρὰ τοῖς πλήθει τιμῇ. Κρείττονα δ' ἡγούντο τὸν εὐσχήμονα θάνατον ἢ τὸν ἀκλεῖ βίον· ἐσκόπον δ' οὐχ ὅπως οἱ νόμοι καλῶς καὶ ἀκριβὸς αὐτοῖς ἔξουσιν, ἀλλ' ὥς ἡ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδεύματων μετριότης μηδὲν ἐκβήσεται τῶν πατρίων· οὕτω δ' εἶχεν αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμῶς καὶ πολιτικῶς, ὥστε καὶ τὰς στάσεις ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, πότεροι πλείω τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσουσιν, οὐχ ὅτινες τοὺς ἐτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν αὐτοὶ ἄρξουσιν· τῇ δ' αὐτῇ προθυμίᾳ χρώμενοι καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῷ θεραπεύειν προσήγοντο τὰς πόλεις, καὶ τῷ πελθεῖν ταῖς ἐνεργεσίαις μᾶλλον ἢ τῷ βιάζεσθαι τοῖς ὅπλοις κατεῖχον, πιστοτέροις χρώμενοι τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὄρκοις, καὶ ταῖς συνθήκαις ἀξιοῦντες μᾶλλον ἐμμένειν ἢ ταῖς ἀνάγκαις· τοιαῦτα δὲ περὶ τῶν ἡτόνων ἀξιοῦντες γινώσκειν, οἷα

περὶ σφῶν αὐτῶν τοὺς κρείττους ἂν ἡξίωσαν φρονεῖν· οὕτω δὲ παρεσκευασμένοι τὰς γνώμας, ὥς ἴδια μὲν (ἄστη) ἔχοντες τὰς ἑαυτῶν πόλεις, κοινὴν δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα οἰκοῦντες. Dion.) Quam orationem etiam invidi et obtrectatores imitabantur. V, 11. (Συνέθηκε μέντοι τὸν Πανηγυρικόν, οἱ μὲν ἔτεσι φασὶ δέκα, οἱ δὲ ἐπὶ τούτοις ἕτερα πέντε· καίτοι γε Γοργίον τοῦ Λεοντίνου καὶ Λυσίου τῶν ἐνδυμημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων μικροῦ μεταβολῇ καθέστηκε καὶ μετάθεσις ὁ Πανηγυρικὸς Ἰσοκράτους λόγος. Διατρεῖται δ' ἂν τις οἴηθῃ μακρὸν οὕτω χρόνον τοῦ Πανηγυρικοῦ προσεδρεῦντα τὸν δῆτορα τῇ συνθήκῃ διὰ τὸ τῆς λέξεως κατεσκευασμένον καὶ περιττόν καὶ διὰ τὴν εἰς ἀκριβείαν τῶν ὀνομάτων ἔκλογὴν καὶ δὴ καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλα τούτων συνθήκης. Ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν κώλων καὶ περιόδων ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβεία ἱκανὴ καταναλῶσαι χρόνον. Μάλιστα δὲ αὐτῷ ἡ τῶν πραγμάτων εὗρεσις καὶ διοικήσεις τὴν τοσαύτην ἀσχολίαν ἐνεποίησε· τὰ γὰρ κεφάλαια καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, οἷς ὁ λόγος οἰκονομῶμενος ἀπαρτίζεται, εἴ τις ἐπιμελῶς καὶ καθ' ἕκαστον μέρος ἐπισκέψαιτο, εὐρήσει συντελεσθῆναι πολλοῦ δεόμενα χρόνον. Photius.) Eadem patriae caritate instigatus est aetate iam proventus de Graecis reconciliandis inferendoque Persis communi Graecorum bello scribere in oratione ad Philippum missa. V, 10. et squ. 16. Ep. III, 2. Idem fecit in epistulis

ad Philippum scriptis (Epp. II et III.). Omnino non desiit bellum gerere cum Persis idoneos viros ad id hortando. V, 130. De communibus Graeciae commodis etiam epistulam ad Dionysium tyrannum misit. V, 81. et Epist. I. Nunquam operam dedit orationibus ad ostentationem compositis. Ep. VI, 5. neque oratt. forens. XV, 36. XII, 1 (cf. tamen 'Τρόθ. 16—21). Tamen a civibus suis est neglectus XII, 11. et inde, quum senio esset confectus, morosus factus et querulus XII, 8., quamquam neque gloria destitutus erat et sanitatis insignis corporis et animi particeps XII, 7., ita ut octoginta annos esset natus, quum epistulam nonam scribebat. Ep. IX, 16. Etiam epistulam quartam et sextam aetate senili scripsit. Epp. IV, 12. VI, 6. item orationem ad Philippum scriptam V, 1. 10. 149. et Euagoram IX, 73. et orationem de Permutatione anno aetatis octogesimo secundo XV, 9., voluitque hanc imaginem vitae et animi esse. XV, 7. Panathenaeici autem scribendi initium fecit annos nonaginta quattuor natus XII, 3. eumque absolvit nonaginta septem annos habens, quum triennium morbo laborasset. XII, 267. et sqq. Nam dimidio fere orationis scripto in morbum incidit periculosissimum, qui verecunde nominari nequit, cum eoque triennium conflavit. XII, 267. ('Ετελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ

μάχης (a. Chr. n. 338.), θuoῖν δέοντα βεβιωκὼς ἑκατὸν ἔτη, γινώμῃ χρησάμενος ἅμα τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλύσαι τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀδήλου ἔτι ὄντος, πῶς χρήσεται τῇ τύχῃ Φίλιππος παραλαβὼν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. Dion. Ἀποκατεργήσας δ' ἐτελεύτησεν, ὥς μὲν Δημήτριός φησιν, ἐν νέᾳ ἡμέρᾳ, ὥς δὲ Ἀφαρέως, δεκατέσσαρας. προαναγιγνύς δὲ τούτους τοὺς στίχους ἐτελεύτησεν, ἐκ τριῶν δραμάτων Εὐριπίδου.

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέραν πατήρ.

Σιδώνιον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἑκλιπών.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολών.

δηλῶν ἐκ τούτων ὡς ὅτι, ὥσπερ ἐκείνοι, βάρβαροι ὄντες, ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέσχον αὐτῆς, οὕτω καὶ τέταρτός τις οὗτος ἀνεφύη δεσπότης τῆς Ἑλλάδος ὁ Φίλιππος. Anon. Ἐξελεθεῖν δὲ τοῦ βίου οἱ μὲν ἑναταῖον φασὶ σίτου ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τεταρταῖον, ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ πεσόντων [itaque haud paucis post pugnam diebus, refelliturque hoc testimonio vulgaris de Isocratis morte narratio] Pseudopl. Ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσάργους ἐπὶ τοῦ λόφου ἐν ἀριστερᾷ αὐτός τε καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ταύτης τε ἀδελφῇ, τηθὶς τοῦ δῆτορος, Ἀνακῶ, καὶ ὁ ποιητὴς υἱὸς Ἀφαρέως καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς Ἀνακίου υἱὸς ὦν, ὁ τε ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μῶνυμος

τοῦ πατρὸς Θεόδωρος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παῖδες Ἀφαρέως, ἣ τε γυνὴ Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ Ἀφαρέως. — νέον μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα δὲ ἐταίρα συνεῖναι (a. circiter a. Chr. n. 384.), ἣ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγάτριον, ὃ γε νόμιμον ἐτῶν δώδεκα πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. Ἐπειτα Πλαθάνην τὴν Ἰππίου τοῦ δῆτορος γυναικα ἡγάγετο τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα, ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῇ ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπεῖ ἐπὶ κίονος καὶ ἐπέγραψεν.

Ἰσοκράτους Ἀφαρέως πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Ζηνί, θεοῦ τε σέβαν καὶ γονέων ἀρετήν. —

Ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ἕξ, αἱ νῦν οὐ σώζονται. Αὐτῷ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶ κίων τριάντα πηγῶν, ἐφ' οὗ σειρὴν πηγῶν ἐπὶ συμβολικῶς, ὃς νῦν οὐ σώζεται. Ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον, ἔχουσα ποιητὰς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαῖραν ἀστρολογικὴν βλέποντα, αὐτόν τε τὸν Ἰσοκράτην παρεστῶτα. ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσίνι εἰκὼν χαλκῇ ἔμπροσθεν τοῦ προστώου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος καὶ ἐπιγράφεται.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, ξύνεσιν τε προτιμῶν Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

Ἀεωγράφους ἔργον. Pseudopl.) Usus autem est praeter Timotheum familiaritate Cononis et

Diophanti Epist. VIII, 8. [et Hipponici. I, 2. et Ἐπὶ 1.] et Iasonis et Polyalcis. Ep. VI, 1. Habuit nepotes Apharei liberos. Ep. VIII, 1.

Isthmus ὁ κατὰ Κόρινθον τόπος. (Bekk. Anecd. 265.) Eum Peloponnesii bello Persico muro intercludebant. IV, 93. Lacedaemonii per Timotheum eo redacti, ut nullus eorum exercitus per Isthmum proficisceretur. XV, 110.

Italia. Eius imperium Athenienses affectasse dicuntur VIII, 85. Lacedaemonii ibi tyranni (h. e. Dionysii) dominationem adiuverunt VIII, 99. Erat tempore Panegyrici devastata. IV, 169.

L.

Lacedaemon ad maximas Graecarum urbium est referenda IV, 64. cum Argis et Messena antiquo tempore prima in Peloponneso. XII, 253. Fruitur gloria antiqua et magna VI, 12. cf. 90. 108. Misit ad bellum Troianum Menelaum. XII, 72. Helena a Theseo inde rapta X, 19. post eius descensum ad inferos huc rediit. X, 39. Spartani iure eam possident. VI, 16. Nam Herculis posterī, maiores eorum, qui nunc Lacedaemone regnant, eam occuparunt IV, 61. XII, 254. ipse autem Hercules a Tyndareo dono accepit. VI, 18. Reges ibi honoratissimi sunt, sed nequeunt cuiquam iniuriam facere. VIII, 142 squ. Thebani huc legatos misisse dicuntur XIV, 29.

Lacedaemonii origine Doreis

quomodo in Peloponneso con-
sederint et latissimis agris sint
potiti et Messenam acceperint
VI, 16. 24. XII, 45. 177. quam
tempore Archidami postquam
occupaverunt VI, 23. ultra qua-
dringentos annos possident.
VI, 26. Est iis ab oraculo as-
signata. VI, 31. Eam ever-
terunt, quamquam de Graecis
optime meritam. XII, 91. Om-
nino ex quo in Peloponnesum
venerunt, nihil potius habu-
erunt, quam ut omnibus Grae-
cis imperarent. XII, 98. 117.
228. Occupata Peloponneso
factionibusque inter eos ortis
plebem in servitutem redactam
circa se in vicinia collocarunt
atque ei exiguum agrum de-
derunt. XII, 177. et squ. Po-
steris Herculis regiam digni-
tatem dederunt V, 33. quos
venerantur. V, 80. Ep. II, 6.
A principio cum finitimis bella
gerunt. V, 51. et omnes in
Peloponneso civitates invase-
runt. XII, 45. 228. Hinc Ar-
givi, Messenii, Megalopolitae
iis sunt infesti V, 74. neque
cum Argivis et Thebanis in
amicitiam possunt redire V,
39. quos ut conciliet Philippus,
suadet orator V, 30. Ep. III,
2. Boeotiam vastare conati
sunt. V, 43. Thebanis insidias
struxerunt VIII, 98. et cum
iis, qui ipsis diu servierant,
XIV, 30., bellum gesserunt
XIV, 27. et eorum arcem oc-
cuparunt. XIV, 19. Gloria a
maioribus tradita per septin-
gentos annos salva permansit.
VI, 12. Celebratae sunt pugnae
eorum ad Thyream et Dipaeam
VI, 99. et ad Thermopylas IV,

99. 91. V 147. 148. VI, 99.
XII, 187. 189. Omnino Asian
et Europam tropaeis impleverunt.
VI, 52. 54. Victi tamen sunt
per Cononem ad Rhodum. Cai-
dum V, 63. 64. 129. VII, 65. IX,
54. 56. 69. XIV, 42. qui iis im-
perium eripuit IV, 154. et ad
Leuctra VIII, 58. XII, 57. et a
Persis trium annorum spatio im-
perio maritimo privati V, 99. IX,
64. omni antea potentia a The-
banis. XII, 57 sq. Ep. I, 8.
Nam media in urbe de liberis
et uxoribus cum Thebanis et
Peloponnesiis pugnare sunt co-
acti V, 48. et timent Theba-
norum novam incursionem. V,
50. Incusantur, quod Graecos
Persis subiecerint iisdemque
durius imperaverint. IV, 122.
142. XII, 59. 103. 104. 106.
Nam socios suos miseros
esse et Persarum regem viri-
bus Graecorum regnum suum
firmare patiuntur IV, 125. 129.
Mantiniensium urbem everte-
runt, Cadmeam occuparunt,
Olynthios et Phliasios expu-
gnarunt, Amyntae, Dionysio,
Persarum regi operam nava-
runt. IV, 126. Cyprii se iis
dant. IV, 135. Bellum inferunt
tantum non singulis diebus
Graecis, cum barbaris aeterna
societate inita IV, 128. Asiam
regis Persarum esse concesser-
unt IV, 137., auctores pacis
Antalcidae, cuius conditiones
afferuntur VIII, 16. 68. Omnino
regis amicitiam sectantur.
V, 42. Post victoriam ad Aegos
flumen reportatam Decemviros
cuique urbi praeficiunt maxime
molestos XII, 54. 55. 66.
et Asiam vastant. IX, 54.

Plures Graecos indicta caussa interfecerunt, quam Athenienses, ex quo urbem incolunt, in iudicium adduxerunt XII, 66. 68., et insignes civitates everterunt. XII, 70. Plataeenses de Graecia optime meritos in Thebanorum gratiam expugnarunt XII, 92. 93. XIV, 13. 26. 62. sed tamen prohibuerunt, ne Athenae everterentur. XIV, 32. Bello Peloponnesiaco, quo Isocrates sua amisit XV, 161., Deceliam muniunt VIII, 84. Post longum bellum (XVIII, 47) pace facta (XVIII, 29) Atheniensibus imperant. VII, 65. 69., qui ab iis centum talenta ad bellum contra partes populares gerendum sunt mutuati. VII, 68. Populum in Piraeo includunt. XVIII, 49. Sunt cum Atheniensibus conciliandi. IV, 188. Notatur eorum pigritia et cupiditas habendi. XI, 20. Eorum gymnasia et exercitia tamen sunt optima. XII, 217. XV, 298. In Olympiis ceterisque conventibus sunt insignes. VI, 95. Equos alunt VI, 55. neglegunt tamen agriculturam et artes. XII, 46. Item eorum democratia est optima. VII, 61. Nam optime rempublicam administrant, domi sub imperio paucorum, militiae sub rege. III, 24. Regum saluti maxime consulunt. Ep. II, 6. Sunt Aegyptiorum civitatis statum ex parte imitati. XI, 17. Ab Aegyptiis enim petierunt et concoenationes et ut militum nemo sine venia magistratum peregrinaretur (καὶ γὰρ τὸ μηδένα τῶν μαχίμων ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόν-

των γνώμης ἀποδημεῖν. Ἰσοκράτους ἐν Βουσίριδι (18.) περὶ Λακεδαιμονίων ταῦτα λέγοντος ῥητέον, ὅτι καὶ οἱ τὰς Λακεδαιμονίων πολιτείας γεγραφότες τὰ ὅμοια εἰρήκασιν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐξεῖναι φησιν ἀποδημεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὅπως μὴ ἐθίζωνται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι. τοῦ μέντοι Ἰσοκράτους τοὺς μαχίμους μόνους λέγοντος κωλύεσθαι ἀποδημεῖν οἱ περὶ Ἀριστοτέλην τοὺς πάντας Λακεδαιμονίους φασίν. Harp.). Eorum forma reipublicae similis est exercitui VI, 81. Non multitudine copiarum sed virtute sedes in Peloponneso occuparunt VI, 82. VII, 6. 7. Numquam victi sunt duce rege e familia Archidami. VI, 111. Operam igitur dare debent, ne quid hac gloria indigni committant. VI, 91. Quoniam virtute sua de Graecis sunt bene meriti IV, 73. VI, 52. cum Atheniensibus, quibus cum comparantur XII, 24. 112. 189. 238. XV, 77., aemulati sunt IV, 85. et cum iis, qui de Lacedaemoniorum maioribus optime erant meriti IV, 61. 65., principatum obtinuerunt IV, 16. et putaverunt principatum sibi antiquitus deberi. IV, 18. VI, 110. Atheniensium socii amicitiam Lacedaemoniorum concupiverunt XV, 318. Itaque Lac. imperium terra marique acceperunt. VII, 7. VIII, 107. XV, 57. XVII, 36. Ep. I, 8. At Graecis invisī facti V, 86 squ. 95. quippe qui eos sub Decemviris male et crudeliter tractavissent. XII, 67. 68.

prae fastu ac superbia in servitutum paene inciderunt VIII, 95—106. 116. IX, 68. XII, 158. XV, 64. et principatum amiserunt V, 40. 47. 104. VII, 7. 69. VIII, 58. XII, 52. quem vix decem annos tenuerant. XII, 56. Solent a multis temere laudari. XII, 109. 200. 216. Isocrates contra apte de iis scripsit. XII, 249. Origo omnium malorum iis fuit imperium maritimum, quod ut capesserent Alcibiades iis persuaserat. V, 59. 60. XVII, 36. Ep. I, 8. Hic enim ad eos confugit XVI, 9. et eos rationem belli gerendi docuisse dicebatur. XVI, 11. Idem antea maximas Peloponnesi urbes a Lac. societate abduxerat. XVI, 15. item postea Persas ab eis abalienavit. XVI, 20., qui naves eos adiuturi erant. XVI, 18. Est eorum opera interfectus. XVI, 40. Archidamus rex eorum. Ep. IX, 18. De colonia Cyrenaica eorum V, 5.

Laches archon. 'Τρόθ. 11.

Laconica. Persae in eam escenderunt IV, 119. Eius urbs Therapnae. X, 63.

Laomedon. Contra eum Hercules expeditionem suscepit. IX, 16.

Lapithae. Theseus cum iis iunctus contra Centauros pugnavit. X, 26.

Ledam amans Iuppiter oloris speciem induit. X, 59. Liberi eius. X, 16.

Leontinus Gorgias. XV, 155.

Λευκανοί (Lucani), ignobilis gens. VIII, 50.

Leuctra (Δημοσθένης ἐν τῷ

ὕπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ χωρίον Βοιωτίων περὶ Θεσπίας. Harp.). Pugna ibi commissa a Chr. n. 371. V, 47. VI, 10. VIII, (58) 100. XV, 110. 'Τροθ. 6. 8. 14.

[*Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον*. *Λισχίνης* ἐν τῷ κατὰ *Τιμάρχου* (18.), εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παιδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τὸ νόμα γεγονέναι, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχεῖν· λήξεις δ' εἰσὶν οἱ τε κλήροι καὶ αἱ οὐσίαι, ὡς καὶ *Δεῖναρχος* ἐν τῇ α' καθ' *Ἠγελόχου* συνηγορία ὑπὲρ ἐπικληρον. Harp. VIII, 88.]

Libya, mater Busiridis, filia Epaphi XI, 10.

Libya terra. 'Τρόθ. 11.

Lochites. De verberibus ab eo inflictis XX, 1. 5. 22 Hinc orat XX circiter 400. a. Chr. n. contra eum scripta et habita est.

Lyceum (Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίους γυμνασίων ἔστι τὸ Λύκειον, ὃ Θεόπομπος μὲν ἐν τῇ κα' Πεισιστράτου ποιῆσαι, Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' Περικλέους φησὶν ἐκιστατοῦντος αὐτὸ γενέσθαι. Harp.). Sophistae in eo Homerum recitant. XII, 18. 33. (Ἰσοκράτης — διατριβὴν εἶχε πρὸς τῷ Λυκεῖῳ τῷ γυμνασίῳ. Anon. Vit. Isocr.)

Lycia a nullo Persarum expugnata. IV, 161. Thrasylochus huc profectus mortuus est. XIX, 40.

Lycurgus, qui Spartanis leges tulit, imitatus est Atheniensium priscas administrationis formam, democratiā

aristocratiā temperatam. XII, 152. 153.

Lydia. Thibron eam vastavit. IV, 144. Persis eripi potest. IV, 163. Circa eam exercitus est a Graecis collocandus. IV, 165.

Lysander (ὄνομα κύριον. Λακεδαιμονίων ναύαρχος. Harp.). dux felicissimus, Timotheo tamen postponendus. XV, 128. Athenas obsidens interdixit, ne quis Atheniensibus frumenta importaret. XVIII, 61. Catalogus eius. XVIII, 16. XXI, 2. Alcibiadem sustulit. XVI, 40.

Lysias c. Isocr. comparatus. 'Τρόθ. 16—21.

Lysimachus Isocratem de permutatione in ius vocavit (Pseudopl.), quare fingit eum ille in orat. περί ἀντιδόσεως sibi adversarium, XV, 14 et passim.

Lysimacho cuidam a Callimacho ducentae drachmae extorquentur. XVIII, 7.

Lysithides, Isocratis discipulus, a populo aurea corona ornatus. XV, 93.

M.

Macedones. Rex eorum Amyntas IV, 126. VI, 46. et Philippos, qui optimos eorum circum se habet. V, 19. 154.

Macedonia. Eam Thessali antiquitus tenebant. V, 20. (Caranus) hic regno est potitus. V, 107. Amyntas intratrum mensium spatium totam obtinuit. VI, 46. Nunc Philippus eius rex. V, 67. Periculosum est epistulam in hanc terram mittere. Ep. IV, 1.

Machaon de Isocr. Helena. 'Τρόθ. 10.

Magnetes a Philippo subacti. V, 21.

Malea. Lacedaemoniorum classis post victorias a Timotheo reportatas non audebat intra Maleam navigare. XV, 110.

Mantineia. Pugna ibi commissa. 'Τρόθ. 6.

Mantinenses. Eorem urbem Lacedaemonii pace facta everterunt a. Chr. n. 385. IV, 126., incolas in vicos migrare coegerunt. Μαντινέων διοικισμός. 'Ισοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης (100.) περὶ τῶν Λακεδαιμονίων λέγων φησὶ „Μαντινέας διώκισαν“ καὶ Ἐφορος ἐν τῇ κ' φησὶν, ὅτι εἰς ἐ' κόμας τὴν Μαντινέων διώκισαν πόλιν Λακεδαιμόνιοι. (Harp.)

Marathon. Pugna ibi commissa. IV, 91. V, 147. VIII, 38. XII, 196. XV, 306.

Massilia. 'Ισοκράτης μὲν φησιν ἐν Ἀρχιδάμῳ (84.) ὡς Φωκαεῖς πυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπέκησαν· ὅτι δὲ πρὸ τούτων τῶν χρόνων ἤδη ὑπὸ Φωκαέων ᾤκιστο ἡ Μασσαλία, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ δηλοῖ. (Harp.)

Medi. Eos Cyrus Persarum copiis vicit. IX, 37.

Megalopolitae Lacedaemonii infesti V, 74.

Megarenses sempiterna pace fruuntur et maximas Graecorum domos possident, quamquam nec terram amplam nec portus nec metalla habentes. VIII, 117. Thebani iis sunt minitanti. V, 53.

Meletus cum Anyto Socratem accusavit. Ἰσόκρ. 11.

Meli. In eorum urbe expugnanda Athenienses magnos sumtus fecerunt. XV, 113. Eorum excidium (a. Chr. n. 416.) iis obicitur. IV, 100. 110. XII, 63. 89.

Melissus (ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλείους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλῆϊ· καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναντιώθηκε πρὸς Σοφοκλέα τὸν τραγικόν, ὁλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ. Suid.). Probare studuit univ. esse unum. X, 3. XV, 268.

Melos. XIX, 21.

Memnon, Aurorae f., Troianum ad bellum missus. X, 52.

Menecrates oratio iniuria Isocrati tributa. V. Ἀποσπάσμ. 1.

Menelaus ob iustitiam et modestiam (XII, 89.) Iovis gener esse factus. XII, 72. Uxor eius Helena. XII, 80. Contendit de ea cum Paride X, 51. et est ab ea immortalis factus. X, 62.

Menestheus (filius Iphicratis) de praetura cum Timotheo gesta in iudicium vocatus et absolutus est. XV, 129.

Menexenus. XVII, 9. 12. 13. 14. 21. 23. 31. 45. 49.

Messena ad primas referenda in Peloponneso civitates. XII, 253. Capta ab Hercule VI, 19. ab Heraclidis et Doriensibus VI, 61. XII, 177. Nestor inde ortus. XII, 72. Cresphontis liberi dederunt eam Lacedaemoniis. VI, 31. Quo facto hi eam expugnaverunt. VI, 16. 26. Thebani iis eripiunt Messenam VI, 11. 13. 25. 27. 38. 58. 86. Ἰσόκρ. 6, quod antea nemo conatus est. VI, 30.

Messenii cum Lacedaemoniis et Argivis agrum in Peloponneso occupatum dividerunt. XII, 42. 255. Cresphontem interfecerunt. VI, 22. Qua de causa a Lacedaemoniis sunt expugnati VI, 23. 33. et terra sua privati. VI, 70. XII, 91. Viginti tamen annos obsidionem Lacedaemoniorum sustinuerunt. VI, 57. Athenienses iis Naupactum habitandam dederunt. XII, 94. Thebani eos qui se Messenios dicebant reduxerunt. VI, 28. Semper erant Lacedaemoniis infesti. V, 74. Philippus eis auxilium laturus esse dicebatur. V, 74.

Methymna. Eius imperium Cleommi tenebat. Ep. VII, 8.

[*Μέτοικοι: οἱ καταλίκοντες τὰς αὐτῶν πατρίδας καὶ Ἀθήνησιν οἰκήσαντες, οἳ καὶ ἐτέλουν μετοίκιον ἐκάστου ἔτους δραχμὰς δώδεκα.* Bekk. Anecd. 281. — VIII, 21.]

Milesium se esse Cittus dicebat. XVII, 51. Περὶ τοῦ κατοιτισμοῦ Μιλησίοις oratio erat Isocrati iniuria tributa. V. Ἀποσπάσμ. 1.

Miltiades, f. Cimonis, praeclarus vir. VIII, 75. XV, 307.

Minos Cretensis, f. Iovis, virtute insignis. XII, 205. Eius tempore multae turbae de Cycladibus ortae sunt. XII, 43.

Mysium agrum Draco vastavit. IV, 144.

Mytilenaei socii Atheniensium in fide manserunt. XIV, 28. Isocrates ad eorum magistratus epistulam misit iisque Agenorem commendavit (circular n. 350). Ep. VIII.

N.

[*Ναύκληρος*: σημαίνει μὲν καὶ τὸν τῆς νεὸς κύριον, σημαίνει δὲ τὸν ἐπιπλέοντα αὐτῇ, ἐφ' ᾧ τὰ ναῦλα λαμβάνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας ἐκλέγοντα. Bekk. Anecd. 282. XVII, 52.]

Naupactus. Huc Messeniorum reliquiae ab Atheniensibus deductae. XII, 94.

Neleus cum filiis praeter Nestorem Herculi boves rapuit et ab eo punitus est. VI, 19.

Nemesin amans Juppiter oloris speciem induit. X, 59.

Neoptolemus, oratio Isocrati iniuria adscripta. V. *Ἀποσάσμ.* 1.

[*Νεώσοικοι*: καταγώγια ἐπὶ τῆς θαλάττης φηροδομημένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. τὰ νεώρια δὲ ἡ τῶν ὄλων περιβολή. Bekk. Anecd. 282. — VII, 66.]

Nereus, pater Thetidis. IX, 16.

Nestor, filius Nelei, ab Hercule Messenae regnum accepit. VI, 19. Fuit prudentissimus omnium aequalium. XII, 72. 89.

Nicias Euthynum consobrinum in ius vocat. or. XXI.

Nicocles Cyprius, Salaminiorum rex (IX, 1.), Euagorae filius. III, 42. Patris memoriam magnifice celebrat IX, 1. Ut imperio potitus est, regiam pecuniis vacuam et negotia turbam plena suscepit. Tam iustum autem se erga cives praeiuit, ut neque exilia, neque caedes, neque publicationes bonorum eo regnante inciderent. III, 31—32. 45. Erat etiam temperans et castus III,

36. 42. 45. et liberalis erga omnes. III, 35. Isocrati, qui apud eum etiam coenavit, *Ἀποσπ.* III, multa dedit munera XV, 40. (v. s. v. Isocrates). Studebat philosophiae IX, 78. Ad eum orat. II. est scripta a. Ch. n. circiter 376. II, 1. XV, 67. 71. Non minus eius nomen orat. III. gerit, scripta a. Ch. n. circiter 372., et Euagorae laudatio ad eum postea missa. IX, 73.

Nicomachus Batensis, arbor. XVIII, 10 13. 14.

Nilus, Aegypti fluvius, Aegyptiis maximos usus praebet. XI, 12. Busiris eum ut agrum (h. e. Delta quod dicitur) circumflueret coegit XI, 31.

O.

Ochus. *Ἰσθ.* 5 V. Darius Codomanus.

Oedipi filius Polynices XII, 169.

Olympia. Conventus ibi ab omnibus celebratur. XVI, 32. Lacedaemonii ibi magni habentur. VI, 95. Vicit ibi bigis Alcmaeon XVI, 25. et Alcibiades. XVI, 33 49.

Olympii vocantur dii datores bonorum. V, 117.

Olynthii a Lacedaemoniis obsidentur IV, 126.

Onetor (*Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως* — 93. — πρὸς τοῦτον ἂν εἴεν οἱ γεγραμμένοι *Δημοσθένους περὶ τῆς ἐξούλης λόγοι*. ὅτι δὲ τῶν χορηγησάντων ἦν, *Ἡλιόδωρος περὶ τῶν Ἀθήνησι τριπόδων*. Harp.), discipulus Isocratis, a populo aurea corona ornatus.

Orchomenii. Iis tributa The-

bani antiquitus pendebant XIV, 10

Oropii Atheniensibus agrum donaverunt XIV, 20.

Oropum Thebani Atheniensibus eripuerunt XIV, 37.

Orpheus Busiride aetate posterior mortuos ex Orco reduxit. XI, 7. et sqq. Deorum in primis calumniator discerptus interiit. XI, 39

P.

Paeones Philippus Macedo subegit. V, 21

Palladium (ἐπὶ Παλλάδιῳ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (71.): δικαστήριον ἐστὶν οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ διακάζουσιν ἀκούσιον φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλάδιου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν Ἀγαμέμνωνος μετὰ τῶν Ἀργείων σὺν τῷ Παλλάδιῳ προσερχθέντος Ἀθηνῆναις ἐξ Ἰλίου, Δημοφῶν ἀρπάζει τὸ Παλλάδιον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ· Ἀγαμέμνων δὲ δυσχεράνας δίκην τὸν ἀρπάσαντα ἀπαιτεῖ, καὶ συνίσταται τὸ κρίθριον ἐπὶ ν' μὲν Ἀθηναίων, ν' δὲ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν ἐφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως. Harp.). In eo dies dicitur Cratino. XVIII, 52.

Pamphilus (?) Ath. XVIII, 5.

Panathenaea magna. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Διτὰ Παναθηναία ἤγετο Ἀθῆνῃσι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἅπερ

καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ — 17. — φησί· „μικρὸν δὲ πρὸ τῶν μεγάλων Παναθηναίων.“ ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἑριχθίδιος ὁ Ἡρακλείτου, καθά φησιν Ἑλλάνικὸς τε καὶ Ἀνδορότῳ, ἑκάτερος ἐν α' Ἀτθίδος. πρὸ τούτου δὲ Ἀθῆναια ἐκάλεϊτο, ὡς δεδήλωκεν Ἰστρος ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν. (Harp.)

Panathenaeus inscribitur orat. XII. Summarium eius et descriptio. XII, 24. et 39. Atheniensium res gestas et laudes continet. XII, 5. Quomodo differat a Panegyrico. XII, 35. Scribere coepit eam a. Ch. n. 342 et finivit 339.

Panegyricus inscribitur orat. IV. Summarium eius XV, 57. Ceteros sophistas copiosiores reddidit, auctorem inopioiorem. V, 84. Etiam adversarii eam admirantur et imitari student. V, 11. Commem. Ep. III, 6. Edita est a. Ch. n. 380. V. s. v. Isocrates.

Παριακός, orat. Isocrati iniuria tributa. Ἀποσπάσμ. 1.

Parmenides unum esse dixit universum. XV, 268.

Parrhasius Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως — 2. — ὅτι μὲν ζωγράφος Παρράσιος, παντὶ δὴλον· Ἰόβας δὲ ἐν ἡ περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα. φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐθύνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. (Harp.).

Parum Pasinus cepit. XIX, 18.

Pasinus (Ἰσοκράτης Ἀλγινητικῷ — 18. — ὄνομα κύριον. Harp.) Paro est potitus.

Pasio (ὄνομα κύριον, τρα-

περίτης. Harp.) XVII, 4. et passim in hac oratione.

Pasiphae, Solis filia, monstri Cretensis mater. X, 27.

Patrocles ἀρχων βασιλεύς XVIII, 5.

Pedaritus (Ἰσουλῆτης ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ (53.). τῶν ἐκ Λακεδαιμονος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἀρμολύτης ἀνὴρ, τῶν γεγονότων καλῶν, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν β' Ἑλληνικῶν. Harp.) Chium ab obsidione liberavit.

Peitho, una deorum, cui quotannis sacrum offerunt Athenienses. XV, 249.

Peleus, Aeaci f., mortalis Thetidem immortalem in matrimonium duxit, quibus nuptiis Dii ipsi interfuerunt. IX, 16 Pater Achillis est factus. IX, 17. Insignis in pugna cum Centauris commissa. IX, 16.

Pelopidarum infelicis generis felicissimus Menelaus fuit. X, 62.

Peloponnesiacum bellum commemor. Τρόθ. 14.

Peloponnesii. Cum Eurystheo in Atticam irruunt, ut sibi Heraclidae ab Atheniensibus tradantur. IV, 58. 65. VI, 42. VII, 75. X, 31. XII, 194. Xerxe adveniente Isthmum muro muniunt. IV, 93. Postea tamen in eodem bello Persico pericula subeunt pudore acti. IV, 97. VII, 75. Lacedaemonii eorum imperium affectarunt XII, 50. 98. quamobrem hi oderunt Lacedaemonios V, 49. et una cum Thebanis Spartam evertere student V, 47. 48. Etiam cum Atheniensibus bellum gesserunt. XII, 114. Vectigalia Lacedaemoniis nulla pendebant. XII, 69. Inter Pelopon-

nesios, Thebanos, Athenienses siti sunt Megarenses. VIII, 118

Peloponnesus. Graeci extra et intra Peloponnesum dividuntur VI, 43. XIV, 57. Pelops huc venit et eius dominus est factus. X, 68. XII, 80. Deinde Heraclidae in eam cum paucis copiis venerunt et agros eius trifariam diviserunt. IV, 61. VI, 16. 82. XII, 98 177. 204. 253. Epist. IX, 3. Lacedaemonii maximas eius urbes everterunt XII, 70., eaque sunt potiti exceptis Argis. VII, 7. XII, 46. 47. 70. 98. 166. 255. Xerxes speravit se capturum esse eam, si navales Atheniensium copiae suis accessissent IV, 94. Alcibiades maximas eius civitates a societate Lacedaemoniorum abduxit XVI, 15. Male habitata est a Lacedaemoniis. VIII, 99., a Persis vexata IV, 119. Timotheus eam circumnavigans Corcyram cepit, XV, 109., quae optime est sita inter civitates quae circa Peloponnesum sunt XV, 108. Peloponnesi urbes commemorantur VI, 75. Postea Thebani eam liberant VIII, 58. fiunt tamen mox civitatibus eius molesti. V, 53. Eius conditio omnino misera sub Thebanorum principatu. VI, 64—68. Philippus eam subacturus esse dicebatur. V, 74. Profectus est huc is, qui orat. XVII. habet. XVII, 13.

Pelops (ὁ Φρύγιος, ἡ δὲ Φρυγία καὶ αὐτὴ τῆς Ἀσίας ἦν, φρυγῶν τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ Ἴλου πολεμοῦντος αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἦλθεν εἰς Πίσαν καὶ ὕστερον συμπαύσης Πί-

λοποννήσου ἐκράτησεν· ἐξ οὗ καὶ Πελοπόννησος ἐκλήθη. Schol.), Tantali f., tota Peloponneso est potitus. X, 68. XII, 80. Eius imperium tamen a nullo est laudatum. V, 144.

[Πελοποννησῆες στρατιῶται τινες, πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ πέλτης εἶδος ἐστὶν ὄπλου, ὅσον ἀσπίς, ἵνῃ οὐκ ἔχουσα, οὐδὲ βοὸς ἀλλ' αἰγὸς ἢ υἱὸς δέματι περιεταμένῃ. Bekk. Anecd. 297. — IV, 115. 141. 144. VIII, 118.]

Penelopes ἐγκώμιον iniuria Isocrati tributum. V. Ἀποσπάσμ. 1.

Pericles, Anaxagorae et Damonis discipulus XV, 235. Alcibiadis tutor XVI, 28. insignis sapientia, iustitia, modestia ibd. et XV, 111. orator optimus, probus moderator reipublicae XV, 234. Suam rem familiarem nihil ampliorem, at civitatem ditissimam reddidit VIII, 126. XV, 234. 307. Urbem magnifice ornavit XV, 234. Samum cepit. XV, 111.

Perrhaebos Philippus subegit. V, 21.

Persae, antiquissimus et potentissimus populus IV, 67. cui Cyrus imperium acquisivit. IX, 37. Tempore Archidami eorum reges nondum ducentos annos imperarant. VI, 26. (IV, 178.) Potentia eorum inde repetenda, quod uni parent. III, 23. Graecis semper insidiantes et inimici IV, 155. 183. Etiam eorum sedes spoliare et comburere sunt ausi. IV, 156. Quot Persarum copiae in Thermopylis fuerint. VI, 100. Devotionibus apud Ath. ob-

stringitur, si quis civium pacem aut amicitiam Persarum expetat. IV, 157. Eorum fortitudo minime timenda. IV, 145. Eorum ignaviae causae exponuntur IV, 150 et sq. Sunt molles et enervati homines. V, 124. 125. Atheniensium principatu neque longis navibus intra Phaselidem navigarunt neque exercitu infra Halyn descenderunt. VII, 80. IV, 118. At post Atheniensium ad flumen Aegos cladem maris imperium tenuerunt, in Laconicam naves appulerunt, Cythera ceperunt IV, 119. et eorum rex (Artaxerxes Mnemon) totam Asiam a Graecis accepit V, 100. IV, 137. 178. estque tot hominum dominus, quorum numerum inire haud facile est. IV, 127. Est rerum Graecarum arbiter. IV, 120. Persae Graecas in Asia urbes partim destruunt partim arces in iis exstruunt IV, 136. 137. et utantur Graecorum copiis ad Cyprum IV, 134. Nam rex Persarum contra Euagoram exercitum misit IV, 141. et in hoc bellum amplius quinquaginta millia insumpsit IX, 60. sed tamen nihil effecit. IX, 61. 64. Ochus rex ne traditarum quidem sibi urbium dominus est. V, 99. 100. Celeberrimi eorum viri, Abrocomas, Tithraustes, Pharnabazus Aegyptum non potuerunt expugnare. IV, 140. Ipse rex ab Aegyptiis est fugatus et derisus. V, 101. Lycia nemo Persa unquam potitus est. IV, 161.

Perseus. Iovis et Danae filius, Herculem quattuor aetatibus anteivit. XI, 37.

Persicum bellum erat clarissimum omnium IV, 68. Eius belli ratio et tempus. VI, 42. VII, 75. VIII, 37. 88. 90. XII, 49. XIV, 57. XV, 233.

Persidae. Heraclidæ soli ex iis relictæ VI, 18.

Persis i. e. Persica femina Cyrum a matre in viam abiectionem sustulit. V, 66.

Pharnabazus, clarissimus Persarum dux. IV, 140.

Phaselis. Post bellum Persicum Persæ intra Phaselidem longis navibus navigare non audebant. IV, 118. VII, 80. XII, 59.

Pheraeus vir Pyro. XVII, 20.

Phidias, qui Minervæ statuam fecit. XV, 2.

Philippus, Amyntæ f., Macedoniæ rex. Argos eius patria. V, 32. Est enim ab Hercule ortus. V, 76. Hinc Graecus vocatur. V, 139. Eius pater primariis Graeciæ civitatibus amicus. V, 106. Ipse Thessalos sibi conciliavit. V, 20. Ep. II, 20. Magnetes, Perrhaebos, Paeones devicit, Illyriorum, exceptis iis, qui Adriam accolunt, et totius Thraciæ dominus est factus. V, 21. Hinc tempore orationis (V.), Philippi nomine inscriptæ, potentissimus erat in Europa V, 137. et divitias et opes tantas possidebat, quantas nemo Graecorum. V, 15. Habet Macedonum prudentissimos nec minus multos Graecos minime stultos secum V, 19. et est non solum belli (V, 139.), sed etiam philosophiæ peritus. V, 29. Obrectatores dicunt, eum Graecorum libertati insidiari

V, 73. 74. Cum Atheniensibus bellum de Amphipoli gessit et pacem fecit. V, 7. VIII, 22. Post pugnam Chaeronensem expeditionem in Persas parabat. Ep. III, 2. 3. Isocrates non solum orationem quintam ad eum misit a. Ch. n. 346. V, 1. cuius argumentum et consilium V, 9. 16. exponitur, sed etiam epistolam secundam (a. 342.) et tertiam (a. 338).

Philippus, Atheniensis, hospes eius, qui orat. XVII. habet. XVII, 43.

Philo Coelensis, amnestiæ beneficio absolutus. XVIII, 22.

Philomelus, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93. — Amicus eius qui or. XVII. habet. XVII, 9. 45. (Videtur is non diversus esse ab Isocratis discipulo.)

Philonides, Isocratis discipulus, a civibus aurea corona ornatus. XV, 93.

Philurgus (ὄνομα νέκιον Ἀθηναίων ἱεροσύλον. Bekk. Anecd. 315.), fur, qui Gorgonium surripuit. XVIII, 57.

Phliasii populus nullius auctoritatis VI, 91. a Lacedæmoniiis obsidentur. IV, 126. VIII, 100.

Phocæenses Persarum regis dominationem fugientes Asia relictæ Massiliam condiderunt. VI, 84.

Phocenses a Thebanis bello petiti V, 50. 54. Philippus eius belli arbiter futurus V, 74.

Phocis. Bellum ibi a Thebanis geritur V, 55.

Phocylides poeta, optimus vi-tæ humanæ consiliarius. II, 43.

Phoenices Salamine dominantes (IX, 47.) ab Euagora regno pelluntur. III, 28.

Phoenicia, unde Persarum navales copiae colligi solebant V, 102. XVI, 18. 20., bello devastata est. IV, 161. V, 102. IX, 62. Quidam e Phoenicia exul regnum Salaminis occupavit. IX, 19.

Phoenix, pater Pythodori. XVII, 4.

Phormio ad Potidaeam mille Athenienses duxit. XVI, 29.

[Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατῖρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, καὶ φρατρίζειν τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν· φρατρίαρχος δ' ἐστὶν ὁ τῆς φρατρίας ἄρχων. Harp. VIII, 88.]

Phrygia Persis eripi potest. IV, 163.

Phrynonidas, ἦν δὲ Ἀθηναῖος περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὗ δὲν ἦν Εὐρύβατος. (Harp.) XVIII, 57.

Phyle, Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης — 108. — δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Οἰνῆδος. Μένανδρος Δυσκόλῳ

„τῆς Ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον

Φυλὴν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι

Φυλασίαν“

Φιλόχορος δ' ἐν ζ' Ἀτθίδος προσέριον αὐτὸ φησιν εἶναι. (Harp.)

Pindarus ob unum dictum (Athenas esse Graeciae propugnaculum) ab Atheniensibus proxenus factus et decem millibus drachmarum est donatus (cf. Paus. I, 8, 4.). XV, 166.

Piraeus XVIII, 59. 61. em-

porium Graeciae. IV, 42. Themistocles natura eius perspectum muris circumdedit. XV, 307. Bello civili sedes partium popularium. VII, 67. 68. XVI, 13. 46. XVIII 2. 5. 7. 17. 38. 45. 49. 50.

Pirithous, Thesei in Helena rapienda socius, ad inferos descendit, ut Proserpinam raperet. X, 20.

Pisistratus tyrannus Ath. XII, 148. Alcmaeonidae eius cognati. XVI, 25.

Plataeae a Thebanis dirutae a. Ch. n. 374 vel 373. VI, 27., qui eas praeter foedus et ius tenent. VIII, 17. V. Τρόφ. 14.

Plataeenses bello Persico Atheniensium socii XII, 93. XIV, 57. habent in sua terra monumenta maximae Atheniensium gloriae. XIV, 58. Bis sunt propter Atheniensium amicitiam expugnati (a. Ch. n. 427. et 374.) XIV, 26. a Lacedaemoniis in Thebanorum gratiam XII, 92. 93. a Thebanis pacis tempore XIV, 1. 5. 7. 8. 11. 12. Athenienses iis Scionaeorum agrum, IV, 109. et apud se ius civium concesserunt XII, 94., unde propter conubia multae cognationes inter duas civitates exstiterunt. XIV, 51.

Plataicus, or. XIV, quam fingit scriptor Plataeenses coram populo Ath. habuisse. Scripta a. Chr. n. 374 vel 373.

Plato. Περί Πλάτωνος oratio iniuria Isocrati tributa. Ἀποσπάσμ. I. Ipse affertur. Τρόφ. 13.

Pluto in orco. IX, 15.

Pnytagoras, Euagorae filius. IX, 62.

Polemaenetus, vates, cuius hospes Thrasyllus. XIX, 5. 45.

[Πολέμαρχος. ἀρχὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη, ἐστὶ δὲ εἰς τῶν θ' ἀρχόντων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεξελθὼν, ὅσα διοικεῖ ὁ πολέμαρχος „πρὸς ταῦτά“ φησιν, αὐτὸς τε εἰσαγγεῖ δίκας τὰς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τὰλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἀρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος. Harp. — XVII, 12. 14.]

Polyalces (Πολύλοχος καὶ Πολυάλκης ὀνόματα κύρια. Harp.), Isocratis hospes. Ep. VI, 1.

Polycrates sophista, contra quem scripta est oratio XI., Busiris inscripta, ut uti nonnulli putabant etiam Helena. Τρόθ. 10. Erat defensionis Busiridis et accusationis Socratis auctor. XI, 1. 4. At eius defensio Busiridis revera est accusatio et eius accusatio Socratis laudatio. XI, 5. Vid. Τρόθ. 11.

Polydeuces (Pollux), Tyndarei filius et Helenae frater. VI, 18. X, 19.

Pontus. Inde iuvenes confluēbant ad Isocratis aliorumque praeceptorum disciplinam. XV, 224. In Ponto (h. e. Panticapaei in regno Bosporano) habitabat Sopaeus. Hinc commemoratur in or. XVII, 3. 5. 19. 20. 21. 23. 35. 40. 45. 56.

Poseidon (Neptunus) taurum immisit, qui Atticam vastaret. X, 25. Pater fuit Busiridis XI, 10. 35. Cycni X, 52. Eumolpi IV, 68. XII, 193. Theseus ab eo originem duxit. X, 18. 23

Potidaeam Timotheus cepit. XV, 108. 113.

Priamus, pater Alexandri. X, 41.

[Προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνῃσι προεστηκότες προσάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναίων νέμειν προστατήν. Τπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περικλῆος. Harp. VIII, 53.]

Protagoras sophista. X, 2.

[Πρωτανεῖα. Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ (12.). ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρωτανεῖα. ἦν δὲ ἀργυρίον τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Harp.]

[Πρωτάνεις. τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ἢ ἄνδρες ἀπὸ μίας φυλῆς, οἱ διοικούντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρωτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρωτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ ἑ φυλαὶ κλήρω λαχοῦσαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Harp. VIII, 15. XVII, 34.]

Prytaneum. Viri bene de civibus meriti publice ibi aluntur. XV, 95.

Pulytionis domus, ubi Alcibiades una cum sociis mysteria fecisse dicebatur. XVI, 6.

Pyro Pheraeus XVII, 20.

Pythagoras Samius, sacerdotum Aegyptiorum discipulus, philosophiam inde ad Graecos transtulit, apud quos eius discipuli magno sunt in honore. XI, 28.

Pythia imperavit saepe, ut

Graecae urbes primitias frugum Athenas mitterent. IV, 31. Oraculum eius de Helena expectant parentes. X, 19.

Pythodorus, Phoenicis cognomine Scenites (σηνίτης) τοῖς ἐκείνου εἶναι. μήποτε δὲ ὡς ἀγοραῖον καλούμενον, ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐκπράσσεται πολλά τῶν ἀνθρώπων. Harp.). XVII, 4. Pasionis res curat. XVII, 33.

R.

Rhadamanthys propter virtutem celebratus. XII, 205. (Ραδάμανθος τοὺς τρόπους: δητέῃ αὖ ἐπὶ τινας δικάζων. Bekk. Anecd. 61.)

Rhinon (Ῥινοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλιμαχὸν παραγραφῇ κύριον. Harp.), unus e decemviris. XVIII, 6. 8.

Rhodii cum Chiis et Byzantiis ab Ath. defecerunt, unde ortum bellum sociale. VIII, 16. XV, 63. Ῥόδοι. 8.

Rhodus insula IV, 163. Bellum ibi a Persis male gestum. IV, 142. Lacedaemonii ibi victi (alii ei pugnae a Cnido nomen imponunt). V, 63.

S.

Salaminiarum (in Cypro) regnum Phoenices tenebant, quibus Euagoras id eripuit. III, 28. Nicocles, rex eorum. XV, 40.

Salamis insula, pugna navali contra Persas commissa insignis. V, 147.

Salamis Cypria a Teucro condita IX, 18. ἐκβεβαρβαρωμένη IX, 20. 47. Euagoras tenuit eius regnum. IX, 71.

Samius Pythagoras vocatur XI, 28.

Samos insula in Ionia IV, 163. a Timotheo decem mensibus expugnata. XV, 108. 111. Pericles antea eam cepit XV, 111.

Sarpedom, Iovis filius, ad bellum Troianum missus. X, 52.

Satyrus, Ponti h. e. regni Bosporani princeps XVII, 3. et passim in h. o. — Athenienses magni faciebat ibd. 57.

Scionaeorum interitum (a. Ch. n. 421.) Atheniensibus opprobrio vertunt. IV, 100. XII, 63. Eorum terram Athenienses Plataeensibus dederunt. IV, 109.

[Σκιράφια· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. σκιράφια ἔλεγον τὰ κυβερνήτεια, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβερνῶντες, ὡς Θεόδοτος ἐν τῇ ὑπόσημαίνει. Harp. — VII, 48. XV, 287.]

Sciron latro, a Theseo interemtus. X, 29.

Scythae, antiquissimus et potentissimus populus IV, 67., cum Amazonibus in Atticam incurrunt. IV, 68. XII, 193.

Seriphus insula. XIX, 9.

Sestum in Hellesponto Timotheus expugnavit. XV, 108. 112.

Sicilia devastata erat, quo tempore Dionysius imperio potitus est. III, 23. Dionysius, tyrannus eius (IV, 126.), omnes in Sicilia urbes, quae Graecae erant, subegit V, 65. IV, 169., adiuvantibus Lacedaemoniis VIII, 99. Athenienses infelicem contra eam susceperunt expeditionem (a. Ch. n. 415—413.). VIII, 84. 85. 86. XVI, 7. 15. Lacedaemoniis amica VI, 73. Iuvenes ex Sicilia Athe-

narum scholas frequentabant. XV, 224.

Sidonius Cadmus vocatur. X, 68.

Sinope urbs. V, 120. Graeci in Asiae ora maritima a Cnido usque ad Sinopen habitant. IV, 162.

Σινωπικός, oratio iniuria Isocrati tributa. *Ἀποσπάσμ.* I.

Siphniorum lex de adoptione. XIX, 15. Qui orationem XIX. habet, erat e nobilissimis Siphniis unus. XIX, 13. 36.

Siphnus. Reges i. e. archontes ibi. XIX, 36. Thrasyllus uxorem inde duxit. XIX, 7.

Socrates. Accusationem eius Polycrates scripsit XI, 4. *Ῥόθ.* 11. qui perperam Alcibiadem eius discipulum fecit. XI, 5.

Soli, urbs Ciliciae. (*Σόλοι*. *Ἰσοκράτης Εὐάγορα* — 27. — *Σόλοι ἢ μὲν Κυπριακὴ πόλις, ἢ δὲ τῆς Κιλικίας, ὥς ἄλλοι τε Ἰστοροῦσι καὶ Ἐφορὸς ἐν τῇ ε'.* Harp.)

Solon, unus e septem sapientibus XV, 235. et primus sophista nominatus XV, 313. aequalis Pisistrati XII, 148. optimam constituit democratiam. VII, 16. XV, 231. 232.

Sopaeus Bosporanus, pater eius qui orat. XVII habet XVII, 3.

Sophistae. Contra eos scripta orat. XIII. fort. a. Ch. n. 393. *Καταδρομὴ σοφιστῶν* iniuria Isocrati adscripta. *Ἀποσπάσμ.* I.

Sophocles ab Isocr. admonitus. *Ἀποσπ.* III.

Sopolis, Thrasylli filius, frater Thasylochi XIX, 9. 11. 17. 20. 38. 42. 47.

Spartae ab Heraclidis conditae IV, 61. XII, 255. nomen celebre VI, 110. ob temperantiam et obedientiam inprimis laudatur. XII, 111. Forma tamen eius civitatis minime praeferenda Atheniensi. XII, 134. Post pugnam Leutricam (VIII, 100.) Thebani cum Peloponnesiis eam evertere cupiverunt. V, 44. — add. VI, 25.

Spartiatæ urbes in Peloponneso sitas expugnaverunt XII, 166. 204. 205. Plebem apud se perioecorum nomine duro imperio habent. XII, 178 — 181. 184. Lycurgi legibus utuntur XII, 152. et antiqua instituta maxime servant X, 63. (XII, 250.) neque internis dissidiis et caedibus et rerum novarum studiis unquam perturbantur XII, 259. quamobrem a multis laudantur. XII, 41. Inprimis eorum civitatis forma probatur XII, 109. 239. At concordia eorum aliis semper noxia fuit XII, 220. 225. neque quidquam unquam iis curae fuit quam res alienas possidere XII, 188. 241. 243. Atheniensium duces quidam mala exempla a Spartanis proposita imitati sunt. XII, 100. Hinc Spartani vix decem annos principatum Graecorum tenuerunt XII, 56. nec postea pristinum dignitatis gradum recuperare potuerunt. XII, 58. Sed clades eorum in Thermopylis accepta semper est laudata. XII, 187. Ad pugnam Salaminiam decem tantummodo triremes miserunt. XII, 50. Comparantur cum Atheniensibus XII, 47. 65. 155. 175.

176. quibus semper infesti fuerunt. XII, 114. 159. 161.

Stenichorus poeta oculis privatus ob convicium in principio carminis in Helenam coniectum. X, 64. sed cum palinodiam cecinisset, oculi ei restituti sunt ibd.

Stratocles. XVII, 35. 36. 37.

[*Sycophantae*. Leges contra eos latae. XV, 313. 314.]

[*Συγγραφεῖς*: Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγίτικῳ (58.). εἰδισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι, πληθὸς τι αἰρεῖσθαι εἰς φητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν ὧ' ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' φησὶν „ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο, καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, ἣ ἄνδρας εἰσεῖναι συγγραφείας αὐτοκράτορας, τοὺς δὲ συγγράφοντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν φητὴν, καθότι ἀριστα ἡ πόλις οἰκῆσται.“ ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς ἢ οἱ τότε αἰρεθέντες, καθὰ φησιν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος, ἐκότερος ἐν τῇ Ἀεθίδι· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἰ' ἐμνημόνευσε μόνον τῶν προβούλων. Harp.]

Syracusae a Dionysio occupatae. V, 65. Oppugnabantur, quum Dionysius rerum summorum est potitus. Dionysius tamen patriam suam liberavit et maximam Graecarum urbium fecit. III, 23.

Syracusanis Gylippus auxilio missus eorum hostes vicit. VI,

53. *Dionysius Syracusanus* minime insignis genere. V, 65.

Syria bello vastata tempore Panegyrici. IV, 161.

[*Συσσίτια* Lacedaemoniorum ex Aegypto petita. XI, 18.]

T.

Talaus, rex Argivorum, pater Adraasti. IV, 54.

[*Ταμίαι*: Ἰσαῖος ἐν τινὶ τῶν κληρικῶν. ἀρχὴ τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, ἢ τὸν ἀριθμὸν. παραλαμβάνουσι δ' οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. εἰσὶ δὲ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὥς ὁ αὐτὸς φιλόσοφος φησιν. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρέειποντο ταμίαι, δεδῆλωκεν Εὐπολις ἐν Μαρκῇ. Harp. XVII, 34.]

Tanagraei Thebanis contri-
buti. XIV, 9.

Tantalus, Iovis filius. Eius opes nemo laudibus ornavit. V, 144. Propter improbitatem a Iove est summis suppliciis affectus. I, 50. Eius filius Pelops. X, 68.

Telamon, filius Aeaci, cum Hercule contra Laomedontem expeditione suscepta praeclarum se praestitit. IX, 16. Eius filii Ajax et Teucer IX, 17.

[*Τετρακόσιοι*: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οἱ ὧ' πρὸ ζ' ἐτῶν κατέστησαν τῶν ἢ τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες δ' ἄλλους ἤξεον τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. VIII, 108. XVI, 5.]

Teucer, Telamonis filius, Aiakis frater, belli Troiani particeps. IX, 17. Troia expugnata Salamina condit. IX, 18., ita ut eius posteri regnum Salaminos teneant IX, 19. et ipse auctor sit Nicocli generis. III, 28.

Teucridarum generis auctor Aeacus. IX, 14.

Thebas una ex amplissimis Graeciae civitatibus. IV, 64. Ibi Cadmus regnavit. X, 68. XII, 80. Bellum ab Adrasto Thebis illatum IV, 55. XII, 168. — add. XII, 170. 171. 173. 174. VI, 47. XIV, 9.

Thebani. Obiicitur iis superbia VI, 10. et ἀμαθία. XV, 248. Eorum civitas ceteris primariis Graeciae civitatibus a Philippo reconcilianda est. V, 30. Ep. III, 2. Nam Herculem, Philippi generis auctorem, maxime colunt. V, 32. Athenienses contra eos pro Adrasto bellum susceperunt IV, 58. 64. X, 31. XIV, 53. At in Panathenaico sine bello cum Thebanis rem transactam esse orator scribit. XII, 171. 174. Bello Persico proditores Graeciae XIV, 59. 61. 62. Postea Persis auxilia in Aegyptum miserunt. XII, 159. Athenienses multis malis affecerunt V, 43. et post cladem Hellesponticam soli suaserunt ut Athenae everterentur. XIV, 31. Laced. in eorum gratiam Plataeas everterunt. XII, 93. Thebani illis diutissime servierunt. XIV, 30. Sed Lac. eis insidiati sunt et eorum arcem Cadmeam occupaverunt IV, 126. VIII, 98. Itaque gravis inimicitia inter

utrosque exstitit. V, 39., magnaue damna et pericula Lacedaemoniis inde comparata sunt. V, 44. 48. VI, 8. 9. 10. 27. VIII, 58. XII, 57. Timentur a Lac. V, 50. Thespias et Plataeas praeter foedus occuparunt VIII, 17. XIV, 1. omnino Boeotos male tractaverunt VIII, 115. Euboeam vastaverunt, Byzantium triremes miserunt, Phocenses bello petiverunt. At eo bello proprias urbes amiserunt et eo redacti sunt, ut omnem salutis spem in Philippo ponerent V. 53—55. — add. V, 74. VI, 104, VII, 10. VIII, 59. 118.

Themistocles, Atheniensis, optimus civis VIII, 75. in proelio navali adversus Xerxem Graecos unus servavit XII, 51. et Atheniensibus principatum acquisivit XV, 233. Piraeum communivit, urbem muris circumdedit XV, 307. A Persis magnis praemiis est cumlatus. IV, 154.

Theodectes, Isocratis discipulus. Ἰσοκράτ. 13.

Theognis. Τοῦ δὲ ποιητοῦ Θεόγνιδος μνημονεύει Ἰσοκράτης ἐν ταῖς πρὸς Νικοκλέα ὑποθήκαις (43.). οὗτος δ' ἦν Μεγαρέυς ἀπὸ τῶν πρὸς τῇ Ἀττικῇ Μεγάρων· αὐτὸς γὰρ φησιν ὁ ποιητής

„ἤλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν.“
ὃ μὴ ἐπιστήσας Πλάτων ἐν α' Νόμων τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων πόλιν ἐφασκεν [εἰς Σικελίαν], κατηκολούθησαν δὲ τῷ Πλάτωνι οὐκ ὀλίγοι. (Harp.)
Theopompus, Isocr. discip. Ἀποσπ. III.

Therapnae. Ἰσοκράτης Ἐλένη (63.) τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ Θεράπναι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκυμᾶν ἐν α'. (Harp.) Ibi Helenae sacra offerebantur.

Thermopylae (Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλίας δὲ φησιν ἐν γῆς περιόδῳ Θερμοπύλας κληθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ ἱπόλησε. Harp.), pugna et interitu Lacedaemoniorum insignes. IV, 90. V, 148. VI, 99. XII, 187.

Theseus, Aegei filius dictus, revera Neptuni fuit. X, 18. Herculis cognatus et aemulus. X, 28. Virtute sua immortalem memoriam nactus. I, 8. V, 144. X, 21. Taurum a Neptuno missum interimit X, 25. Centauros vincit X, 26. monstrum in Creta trucidat Athenasque a foedo tributo liberat X, 27. Scironem et Cercyonem latrones interficit X, 29. Adrasto et Heraclidis opem fert. X, 31. XII, 169. Atheniensium rex. XII, 126. Συνοικισμός ab eo factus X, 35. Republicam multitudini administrandam permisit. X, 32. et squ. XII, 128. et squ. Helenam vi abduxit X, 19. 20. ad inferos descendit X, 20. 39. Amazonem Hippolytam Athenas duxit uxorem. XII, 193. — add. XII, 205.

[Θεσμοθέται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτιανός. ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν ἡ τῶν θεσμοθετῶν ἔξ τῶν ἀριθμῶν ὄντων, εἰσι δὲ ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· θεσμοὶ δὲ

ἐκαλοῦντο οἱ νόμοι, ὥς προείκομεν. οἱ δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαστὸν ἕκαστον, εἰρηκεν Ἀλσχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεργεῖται, ὅσα οὗτοι πράττουσιν. Harp. XV, 314. XX, 2.]

Thespiae. Lacedaemoniorum magnus exercitus ibi erat collocatus. XIV, 13. Thebani urbem occuparunt et everterunt VIII, 17. VI, 27.

Thespienses Thebanis civitatem contribuere sunt coacti. XIV, 9.

Thessali re equestri insignes XV, 298. tria millia equitum habent et innumerales pelastas, tamen ad egestatem sunt redacti. VIII, 117. Ante Philippum Macedoniae imperabant V, 20. Philippi amici, V, 20. Ep. II, 20. Amphictyoniae participes. V, 74.

Thessalia opulentissima regio XV, 155., quam Thebani subigere sunt conati. V, 58.

Thetis, filia Nerei, nupsit Peleo X, 16. et Achillis mater facta est. X, 52.

Thibro (Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ (144.). Λακεδαιμόνιος οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Harp.) Lydiam est depopulatus IV, 144.

Thracas, antiquissimus et potentissimus populus. IV, 67., cum Eumolpo in Atheniensium terram irruerunt. IV, 68. VI, 42. VII, 75. XII, 193. Olim Atheniensibus vicini IV, 70.

Thracia. Athenodorus et Cal-

lustratus Athenienses urbes hic condiderunt. VIII, 24. *ἐπὶ Θούκῃς πόλεις* (Potidaea, Torone, rel.) VII, 9. XV, 108. XVI, 29. *συντάξεις ἀπὸ Θούκῃς* XV, 113. Philippus Thraciae reges quos vult constituit. V, 21.

Thrasylulus, filius Lyci, potentissimus vir Athenis. XVIII, 23.

Thrasylus Siphnius, pater Thrasyluchi, XIX, 5. 6. 9. 42. 43. 45.

Thrasyluchus, Thrasylli filius, Siphnius, qui eum, qui orationem Aegineticam (XIX) habet, adoptavit. XIX, 1 et passim.

Thyrea. Pugna inter Argivos et Lacedaemonios ibi commissa. VI, 99. *Ἐπιτάφιος τοῖς ἐν Θούκῃς iniuria Isocrati tributus*. V. *Ἀποσπάσμ.* I.

Timodemus extorsit ab Euthyno triginta minas. XXI, 14.

Timotheus, Cononis f., Isocratis amicus XV, 101. Ep. VIII, 8., Atheniensibus imperium recuperavit. VII, 12. Nam plures urbes cepit quam ullus dux unquam XV, 107. i. e. viginti quattuor XV, 113. in iis Corcyram, Samum, Sestum, Crithotam, Potidaeam, Toronam, XV, 107—113. Quibus artibus id effecerit qualemque se erga socios praeberit. XV, 114—128. Tamen magna multa (a. Ch. n. 354.) ei est imposita. XV, 129. Hoc unde factum sit. XV, 130—139. Oratio *ἐπὶ τῇ Τιμοθέου iniuria Isocrati tributa*. V. *Ἀποσπάσμ.* I.

Timotheus, Clearchi f., Heraclae tyrannus. Ei commendatur Autocrator ab Isocrate epistula VII. (circiter a. 345.)

Tiribazus. Eius exercitus magnam partem e Graecis constat. IV, 135.

Tisias adversarius filii Alcibiadis, XVI, 1. 3. Charicles XXX viro affinis ibd. 43. add. ibd. 45. 49.

Tissaphernes per Alcibiadem a Lacedaemoniis abalienatur XVI, 20. cum equitibus persequitur Graecos ex expeditione Cyri redeuntes. IV, 148.

Tithraustes, clarissimus Persarum dux. IV, 140.

Torona (*Ἰσονόρης Παναθηναίων*. 63. *πόλις ἐν Θούκῃ, ὡς Ἐφορος ἐν δ' Ἰστορίαις*. Harp.) a Timotheo capta. XV, 108.

Toronaeorum infortunium XII, 63.

[*Τραπεζιτικὸς* nominata est orat. XVII. contra mensarium Pasionem scripta.]

[*Τριάνοντα*, cf. Sub eis quae fuerit Atheniensium conditio VII, 65. Eorum *μυρία* VIII, 108. *πονηρία* XVIII, 17. Mille et quingentos cives indicta causa interfecerunt VII, 66. 67. XX, 11. et quinque millia civium in Piraeum confugere compulerunt Ib. Eorum sub imperio periculosius erat divitem esse quam improbum. XXI, 12.]

Triballi, ignobilis populus. VIII, 50. Omnium hominum maxime concordēs, sed alii perniciosi. XII, 227.

Troesem. XIX, 21. 22. 23. 25. 31.

Troia, tempore Herculis potentissima Asiae civitas, ab Hercule intra paucos dies vi expugnatur. V, 111. A Graecis decem annis expugnata.

IV, 181. V, 112 IX, 18. 65. Messena, Lacedaemon, Argos praestantissimos viros ad hoc bellum miserant. XII, 71. Ipsi deorum filii eius belli participes erant. X, 52. Laudatur virtus eorum, qui Troiam expugnaverint V, 144. X, 65. XII, 205 sed virtuti eorum, qui Persas vicerunt, postponitur. IV, 83.

Troianum bellum. IV, 54. 181. XII, 189 multarum rerum utilium caussa. X, 67. Hinc Troiani mythi gratissimi IV, 158 et Troiani belli heroes hymnis et tragoediis celebrati. IX, 6. Inimicitia Graecorum et barbarorum inde exstitit XII, 42.

Tyndareos, Lacedaemoniorum rex, Helenae pater X, 19., ab Hercule in regnum reductus illi Lacedaemonem donat VI, 18.

Tyrrus, ab Euagora expugnata IV, 161 IX, 62.

X.

Xenotimus, Carcini filius. XVII, 52.

Xenotimus leges adulterat, iudicia et magistratus corrumpit. XVIII, 11.

Xerxes, rex Persarum, cum Graecis bellum gessit IV, 71. XII, 156. 161. 189. Ep. II, 7. et ipse dux contra Graecos omnes Asiae incolae congregavit. IV, 88. Quantum copiarum coëgerit XII, 49. Athon perfodit, Hellespontum ponte iunxit IV, 89. Inimicissimus Graecorum V, 42.

Z.

Zeno (Eleata) eadem fieri posse et non fieri posse demonstravit. X, 3.

[Ζήνωνος: οὐ μόνον τὸ ἐκ δευτέρου ἐπὶ τῶν βοῶν ἢ ἱππῶν ἐξευγμένον ζεύγος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ κλειόνων. Bekk. Anecd. 260. Inscripta est περὶ τοῦ ζεύγους orat. XVI. fere a. 397. scripta.]

Zeus (Iuppiter), rex deorum III, 26. IV, 179 Est imbrum et siccitatum promus condus. XI, 13. Cognomen gerit Σωτήρ. IX, 57. Ad pulcritudinem humili persona suscepta accedit, ad Alcmenam Amphitryoni similis, ad Danaen in aureum imbrem mutatus, in sinum Nemesis et ad Ledam oloris figura. X, 59. Ex amore Alcmenae et Ledae liberi sunt procreati Helena et Hercules IV, 60. X, 16. 23. 38. 42. 43. 53. Ep. IX, 3. unde Menelaus eius affinis. XII, 72. Reddidit Herculem filium propter virtutem immortalem, sed Tantalum propter improbitatem graviissimis poenis affecit. I, 50. V, 132. Ex Cerere genuit Proserpinam. X, 20. Fuit pater Aeaci IX, 13. 14. (et sic auctor generis Euagorae et Niochis III, 42. IX, 81.) Epaphi XI, 10. 35. Minois XII, 205. Persei XI, 37. Sarpedonis. X, 52.

Zeuxidamus, pater Archidami. Τρόθ. 6.

Zeuxis. Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως (2.), ἀριστος τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ζωγράφων. (Harp.)

